𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

PRINTED BY

T. THOLASILINGA CHETTY & CO,

THE GYANA SAGARA PRESS, 187, MINT STREET,

[illegible]

1905.

பிரம்மஸ்ரீ, ஸ்ரீராமலிங்க
பிரம்மானந்தயதீசுவரஸ்வாமிகள்.

முகவுரை.

ஸ்ரீ ராமலிங்க பிர்மானந்த குருவேநம:.

நேரிசை வெண்பா.

சீர்பூத்த செல்வத் திருவாலவாயதனில்
தார்பூத்த ராமலிங்கத் தற்பரனும்—ஏர்பூத்த
ஞான வடிவாகி நன்மையுறு நற்குருவா
மானவன் றன்னருளினால்.

சகலமான ஜகத்திற்கதிட்டானமாயும் நித்திய நிரஞ்சன நின்மல வடிவமாயும் சர்வ வியாபகமாயும் ஸ்வகதஸஜாதீய விஜாதீய பேதமற்றதான ஏகமேவாத் துவிதீய சத்வஸ்துமாத்திரமாயுமிருக்கிற பிர்மம் சிருட்டிக்குமுன் பிரகாசித்தது. அநாதிகாலமாயிருக்கிற அவித்தியாவாசனையாற் கட்டுண்ட ஜீவர்கள் கற்பாந்தத்தில் சகல வாசனைகளுடன் மெழுகுருண்டையில் சொர்ண இரேணுக்கள் அடங்குவனபோல் லயமாயிருந்தார்கள். முற்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியகன்ம விசேடத்தாலும், மாயாசக்தியின் விசித்திரத்தாலும், பழுதையிற் பாம்புபோல் சமாய பிர்மத்தில் இச்சகம் முதலான சகல கற்பனைகள் உண்டாயின. முன்னுரைத்த சக்தியின் மகிமையால் அட்சர உருவனான ஈசனிடத்திருந்து மூச்சுக்காற்றைப்போல் இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம் என்கிற நான்மறைகளுண்டாயின. இருக்கு உக (21) சாகையுடனும், எசுர் ௱கூ (109) சாகையுடனும், சாமம் ௲ (1000) சாகையுடனும், அதர்வணம் ருய (50) சாகையுடனும் விரிவாகி ஒவ்வொரு சாகைக்கும் ஒவ்வொரு உபநிடதமேற்பட்டது. அவைகளிலிருந்து சக்கிரவர்த்தித் திருமகனான ஸ்ரீ ராமபிரான் மகா புத்திமானும் சர்வசாத்திர சம்பன்னனும் நவவியாகரணியாயும் இராமகாரிய துரந்தரனாயுமிருந்த அஞ்சனேயனானவனுக்கு அவ்வுபநிடதசாரார்த்தங்களை "ஈசாவாசியம்" முதல் "முக்திகோ" உபநிடதமீறாய் ௱அ (108) உபநிடதங்களாய் முன் விரித்துரைத்தனர். அதின் சாரமறிய சக்தியற்றவர்களாயும், சமுசார சாகரத்தில் அழுந்திக்கரையேற வல்லமையற்றவர்களாயுமிருக்கிற சகல மானுடர்களும் பயங்கடந்திடப் பாக்கியராக, யரு (15) பிரகரணங்களடங்கிய பஞ்சதசி யென்கிற நன்னூலை வடமொழியில் மகாத்மாவாயும், சர்வஞானபுத்தியாயும், பரமகுரு பாஷியகாரருமான ஸ்ரீ வித்தியாரண்ணியமாமுனிவரால் இயற்றப்பட்டது. அன்னோர் சீடகோடிகளிலொருவரான ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண வித்வானால் வடமொழியிலேயே வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டுளது. அதைத் தற்போதன்றி மற்றோர் தெற்றெனவறிதல் சிரமசாத்தியமானதால், கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம் மூன்றுமொருங்கே பெற்றவரான ஸ்ரீ ராமலிங்க சாஸ்திரிகளென்ற பிரமானந்த யதிகளால் பூர்வ ஆசி

ரமத்திலேயே மேற்கூறிய நாலிற்குத் தெளிவான பதவுரையும், அன்வயரூப
மான பொருளும், அவ்விடங்களுக்கேற்ப புத்திக்கெட்டாத சமயோசித யுக்
திகளும், மற்றையமேற்கோள்களும் வேண்டியமட்டில்சேர்த்துஎழுதிவைத்த
பிரதியைக்கொண்டு அன்னோர் ஜேஷ்ட புத்திரனான யான் நன்கு சோதித்து
ம், அத்துடன் என்னால் இயற்றபட்டிருக்கிற ஒவ்வொரு பிரகரணத்திற்கு மு
ன் அப்பிரகரணசாராம்சத்தை சங்கிரமாக தொகுத்து நல்ல செந்தமிழ்நடை
யிலெழுதிச்சேர்த்தும்.நம்குருதைவமான ஸ்ரீ ராமலிங்க விஜயமென்ற சம்
ஸ்கிருத சுலோகங்களும், அதினர்த்தம் தமிழ்நடையில் என்னாலெழுதிச்சேர்
க்கப்பட்ட புத்தகத்தையும் சம்ஸ்கிருத வித்துவானான ஸ்ரீநிவாசாரியாளாலு
ம் தமிழ் புலவரான மதுரை தெற்கு ஆவணி மூலவீதி ஸ்கூல்மாஸ்டர். எம்.
கோவிந்தசாமி ஐயராலும் நன்கு பரிசோதிக்கச்செய்து சுலோகங்களை தேவ
நாகர எழுத்துகளிலும், கிரந்த எழுத்துகளிலும், மேற்கூறியவைகளை ஒரே பு
த்தகமாக சுத்தப்பதிப்பிலும் அச்சிட்டு நல்ல காலிகோபயிண்டிலும் பயண்டு
செய்து விலைக்கி தயாராய் வைத்திருக்கிறேன். இப்புத்தகம் ரிஜிஸ்டர் கா
பிரைட்டுடன் கூடியிருப்பதால் தபால் சார்ஜ் நீங்கலாக இதின் விலை ரூபா.
3-8-0. இப்புத்தகத்திற்கு முன் பணம் வெகுபேர்கள் கொடுத்திருப்பதாலு
ம் காபிகள் சொல்பமாய் போட்டிருப்பதாலும் ஜாக்கிரதையாய்அடியிற்கண்
டவிலாசத்திற்கு எழுதி பெற்றுக்கொள்ளலாம். புத்தகம் துரிதமாக அச்சு
போட்டமையால் அதில் என்னை யறியாமல் சில பிழைகள் ஏற்படகூடும். அ
தை பெரியோர்கள் மன்னித்து குற்றம் நீக்கிக்குணத்தைக்கைக்கொள்வீர்க
ளாக.இப்புத்தகம் நம்பிதாவால் சுமார் (26)வருடத்திற்கு முன் எழுதியிருந்த
து. மதுரை. ம-ா-ா-ஸ்ரீ. நா. கி. நா. குப்பய்யரவர்கள்.சோழலிங்கா. வெங்கி
டகிருஷ்ணய்யவவர்கள் முதலான பக்த சிகாமணிகள் சிரமமெடுத்துகொண்டு
தங்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய புத்தகங்களுக்கு முன்பணம் கொடுத்தும் ஷை
குப்பய்யரவர்கள் மற்றவர்களைக்காட்டிலும் ஜாஸ்தி புத்தகங்களுக்குப்பணம்
கொடுத்ததுமன்றி. புத்தகம் முடிவு பெறமார்க்கமில்லாதிருந்ததைக்குறித்து
என் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி பைண்டுமுதலான சகல சிலவுக்கு வேண்டிய
ரூபாயை தடையன்றியில் கொடுத்து முடிக்கச்செய்து அழியாத தர்மத்தை
க்கைக் கொண்ட அவர்களின் வம்சபாரம்பரியமா யிப்போதிருக்கும் செல்வ
த்தினும்அதிகமாய் நீடூழி காலம் வரை சுகமாய் வாழக்கடவர்களென நம்தேவ
னை வணங்கிக்கொண்டிருக்கிறேன், ஞானசாகர முத்திராக்ஷரசாலாதிபரா
ன, தி. துளசிலிங்கஞ்செட்டி யவர்கள் விரைவில் ரெம்பசிரமமெடுத்து முடி
த்து கொடுத்ததைப்பற்றி மிக்க நன்றி பாராட்டுகின்றேன்.

தங்களன்புள்ள நேசன்,

எம். ஆர். சுந்தரராம சாஸ்திரிகள்,

நெம்பர் 4, கணபதி அக்கிரகாரம், மதுரை.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌜𑌯𑌃.

𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌗𑌣𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑌨𑌾𑌥𑌮𑍍 । 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌨𑌾𑌯𑌕𑌂 𑌚 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌤𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌮𑍍 ॥ 1 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑌹𑌿𑌂𑌕𑌾𑌰𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑍋𑌤𑍍𑌥𑌕𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌯𑍁𑌧𑌂 𑌚 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌚𑌾𑌰𑍁𑌪𑍋𑌰𑍁𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌸𑌾𑌪𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌦𑌂 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 ॥ 2 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑍀𑌯 𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌵𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌪𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌮𑍍 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌦𑍋𑌦𑌾𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌤𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍋𑌧𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 ॥ 3 ॥ 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌪𑍍𑌰𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌾𑌯𑌕𑌜𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂𑌵𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 𑌚𑌾𑌯𑌾𑌕𑌾𑌯𑌪𑌰𑌿𑌶𑍀𑌲𑌨𑌚𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾𑌦𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌮𑍍 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌨𑌯𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑌯𑌵𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌭𑌜𑍇 ॥ 4 ॥ 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌜𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑌰𑌂 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍 । 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌧𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌕𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌗𑌮𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 5 ॥ 𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ 6 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍇𑌲𑍍𑌯𑌾𑌸𑌚𑌹𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌸𑌳𑌶𑍍𑌰𑍃𑌙𑍍𑌗𑌶𑌿𑌖𑌰𑌸𑍍𑌥𑌳𑌵𑌣𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌸𑍁𑌰𑌳𑌵𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌪𑌦𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 । 𑌨𑌕𑌾𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌵𑌰𑌂 𑌚𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌿 𑌭𑌿𑌦𑍋𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌵𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌕𑌃 ॥ 7 ॥ 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌦𑍋𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌕𑍃𑌪𑍇 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑌥 । 𑌸𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂𑌕𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ 8 ॥ 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌗𑍁𑌣𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮 𑌜𑍀𑌵𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍀𑌜𑌨𑌤𑌵𑌾𑌃 । 𑌕𑍇𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌦𑌰𑌾 𑌜𑌨𑍇 ॥ 9 ॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌚𑌕𑍇𑌶𑌵𑌃 । 𑌅𑌹𑌮𑍍𑌚𑌾𑌵𑌿𑌭𑍁𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 10 ॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇𑌕𑌚𑍁𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌂𑌶𑌾𑌸𑍍𑌵𑌿𑌕𑌳𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑍋𑌃 । 𑌸𑌂𑌹𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌯𑌮𑍇𑌨𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌦

யெ ॥ ௧௧ ॥ ஶுவிஸ்மித ... ॥ ௧௨ ॥ ...

வாக்யாவஸாநஸம்ப்ராப்த ... ॥ ௧௨ ॥ ...

... ॥ ௧௩ ॥ இதி ...

... ॥ ௧௪ ॥

நாராயண ... ॥ ௧௫ ॥ ...

... ॥ ௧௬ ॥ ...

ஜயஜய ... ॥ ௧௭ ॥ ...

... ॥ ௧௮ ॥ ...

... ॥ ௧௯ ॥ ...

... ॥ ௨௦ ॥ ...

... ॥ ௨௧ ॥ ...

... ॥ ௨௨ ॥ ...

... ॥ ௨௩ ॥ ...

... ॥ ௨௪ ॥ ...

... ॥ ௨௫ ॥ ...

... ॥ ௨௬ ॥ ...

... ॥ ௨௭ ॥ ...

... ॥ ௨௮ ॥ ...

... ॥ ௨௯ ॥ ...

... ॥ ௩௦ ॥ ...

... ॥ ௩௧ ॥ ...

ருணா ஸாஸாவஞம் ரமாஸஹ்யாமஸஜ்ஸயம் | வதாஷேடு வாமெ
ஜிவெ்ய ஸநகாஜிஸஶாவ்யதெ ॥ ௱௨ ॥ அத்ரு ஶிஷ்யவ்ரு ஶிஷ்யாஸ்து ஸாவ
ஞஸ்து வரஸ்ஸரம் | ஸஜா ப்ருஹ்மதாநித்யம் ரமாமவாக்யா நாஸாநி
ணஃ ॥ ௱௩ ॥ ஸவம்ஷிஞ்ஜிதவித்தாயெதெவெநியமுதகஸ்துஷாஃ | ஸ
தைஸ்ஸஹஸஹாஹாமஃப்ருஹ்மநிஷாரு ணிஶுஹாது ॥ ௱௪ ॥ அவஸது
ஸ்ஸுகாவெஸ்ஸிது விரக்தொ நிமுதொ ருஹாஜ ! ஸஞுரதுபஹ
ஷெமாம்ஸ்தத்ருதத்ருஸ்ஹிதாநுஜநாது ॥ ௱௫ ॥ அநாமுஹ்யஶஹாத்ர
ஸளஶிஷ்யள அவமுஹீஸ்வ்ருஹாஃ | ஸகொநடெமொஹ்யவரொ
விஸ்ஹநாயாஹியாநவாது ॥ ௱௬ ॥ வஷம்ஜஜுவ்யாவ்யவாஜ ஸஶளஶி
ஷ்யளஶநொஹரள | வாஶிவாஶிகவயெமுஸ்து மாகமாஜிஹிரெவவ ॥
ஶிஷ்யேஸ்ஸஹஸஶாமத்யகாமீக்ஷேத்ரும்ஶஹத்தரம் | விஸ்நாயம்விமா
ஷுாக்ஷீம்ஶாயவம்ஶம்ஷிநாயகம் ॥ ௱௭ ॥ உஜ்ஜவாணிம்மெஹரவஞுவா
வநாமகஶீஸ்ரம் | காமீம்மாமாம்மாஹாம்மாஜாம்ஹவாநீம்ஶணிகணிபு
காம் ॥ ௱௮ ॥ ஸாவெஜ்யவியிவத்ஸாவிவ்யாமாஶமஶத்ஸ்நஃ| மம்மாம்
ஹாமீரயீம்ஜிவ்யாம்திரவெணீம்ஸவபுவாவஹாம் ॥ ௨௰ ॥ ஸ்நாகவாவி
தமநுஸாஸம்தவ்யுஸ்ஸ்விதத்ராஹவத்தஶா | ஶஜ்யஸ்ஹிதாநிக்ஷேத்ரா
ணிஜ்யஷ்ணாஸம்வஜ்யஹக்திதஃ ॥ ௨௧ ॥ தத்ருஸ்ஹிதாநுஶிஷ்யமணாநு
பொயயாஶாஸஶத்ராமாஃ | ஸம்ஸ்ராவெ்யவம்வெஜாமுமுவாநஹமுாஶா
ஸ்யாமதஃ ॥ ௨௨ ॥ வெமாமைணஸாஸாவெணுஃவ்யாவிமுவரஶா
ஶுஶம் | ப்ருஹ்மாநஜாமுஶீதெ்யவம்வ்யாதிம் வ்ருாவ்யஸாஜாமுஹாம் ॥
ஶாயாமீயெஸ்ஶிஷ்யமணொமாவ்யதொஶாநிஸத்ஶஃ | ஸாயநாநாம்
ஸ்ரவெஞுஹ்யநாபஙவதாஷ்டயம் ॥ ௨௩ ॥ அஜ்யாமொவகமுஶம்நி
த்யஶவவாஜகமுஶம்தயா | அவஸ்ராத்ருயஸாக்ஷிகவஶாணவாஜி ஶமுாவ
ஹம் ॥ ௨௪ ॥ ஹெஜத்ருயஸஶாசாமம்ஶாத்யஶாநாஜிவுக்ஷணம் | கஜுத்ரு
யவிவாமஞுகெவஹுவ்ருாஷ்ணஸாயநம் ॥ ௨௫ ॥ மொகத்ருயஸாஜாஃ
வஞுகாம்ஹகாஜித்ருயம்தயா | வாமபாநவிமெஷம்ஹிபம்ய த்ருயமா
ணம்ஶாஹாஃ ॥ ௨௬ ॥ ஸஶஷிவ்யஷிஹாவஞு காயமுகாமணமெவ
கம் | காமுத்ருயம்காஶமெவம் காமுாதீதம்விமுக்ஷணம் ॥ ௨௭ ॥ காஜி
காஜிவ்ருஹெஜஞு ஸஜிஜாநம்ஜமுக்ஷணம் | ஸத்ராவஸ்ராம்ஜீவஹாவம்
ஸ்ரமுஸமெக்ஷாஜிமுக்ஷணம் ॥ ௨௮ ॥ க்ஷாஜிமாமாஶிமுஷாம்பொ
ய்யபொயகமுக்ஷணம் | வஞுகொம விசாமாவ்யம் வஞுகெ்யாஜி
மு்க்ஷணம் ॥ ௩௰ ॥ வாஸநாத்ருயமெவஞு தகவஜ்ஜாநாஜிமுக்ஷ
ணம் | ம்ருவணம் ஶநநம் பமெவமும் நிஜிய்யாஸநமெவகம் ॥ ௩௧ ॥

സമാധിമപരോക്ഷം തത്പരോക്ഷം ബ്രഹ്മലക്ഷണമ് | പ്രജ്ഞാനം ബ്രഹ്മവാക്യാർത്ഥം ഋഗ്വേദാന്തർഗതം [illegible] || ൫൨ || അഹംബ്രഹ്മാസ്മിവാക്യാർത്ഥം യജുർവേദോദ്ഭവം പരമ് | തത്ത്വമസ്യാദി വാക്യാർത്ഥം ഛാന്ദോഗ്യോപനിഷദ്ഗതമ് || ൫൩ || അയമാത്മാ ബ്രഹ്മേതി ഹ്യഥർവണസമുദ്ഭവമ് | വാക്യാർത്ഥഞ്ച മഹാവാക്യം ജഹല്ലക്ഷണമേവ ച || ൫൪ || അജഹല്ലക്ഷണം നിത്യമജഹജ്ജഹല്ലക്ഷണമ് | സാമാനാധികരണ്യഞ്ച വിശേഷണവിശേഷ്യകമ് || ൫൫ || ലക്ഷ്യലക്ഷണസംബന്ധം നിർവ്വികാരസ്വരൂപകമ് | സവികല്പം നിർവികല്പം ദൃശ്യശബ്ദാനുവിദ്ധകമ് || ൫൬ || അന്തർദൃശ്യാനുരൂപഞ്ച ബഹിശ്ശബ്ദാനുവിദ്ധകമ്| സമാധിം ഷഡ്വിധം ചൈവ വിദ്വദ്ഭിഃ പരികീർത്തിതമ് || ൫൭ || അജ്ഞാനരൂപിക്രമഃ ജ്ഞാനരൂപിക്രമസ്തഥാ | ഘടാകാശമഹാകാശ ജലാകാശാഭ്രകം തഥാ || ൫൮ || കൂടസ്ഥബ്രഹ്മണോർഭേദം തഥാ ജീവേശയോരപി | ചൈതന്യത്വാദി രൂപഞ്ച സന്ദേഹത്രയനാശനമ് || ൫൯ || മഹാകർത്താ മഹാഭോക്താ മഹാത്യാഗിവിശേഷകമ് | മായാവിദ്യാസ്വരൂപഞ്ച പഞ്ചഭൂതസ്വരൂപകമ് || ൬൦ || ജീവന്മുക്തിസ്വരൂപഞ്ച രൂപനാശനമേവ ച | വിദേഹമുക്തിം ബഹുശോ രൂപനാശം പരം വിദുഃ || ൬൧ || ബാധാദൃഷ്ടിം സ്വപ്നദൃഷ്ടിം [illegible] ദൃഷ്ടികമ് | ദിവ്യാദൃഷ്ടിം പൂർണ്ണദൃഷ്ടിം ബാധാസാമാന്യമേവ ച || ൬൨ || ശ്രീമദ്വ്യാസവാക്യഞ്ച സ്വാനുഭൂതിമതഃ പരമ് | ഗുരൂപദേശവാക്യഞ്ച സാക്ഷാത്കാരാദിരൂപകമ് || ൬൩ || പ്രത്യക്ഷാദിപ്രമാണഞ്ച പ്രത്യഗ്ബ്രഹ്മാത്മരൂപകമ് | ബ്രഹ്മാനന്ദാദിവിദ്യാഞ്ച അഷ്ടകം വേദസംജ്ഞിതമ് || ൬൪ || കുടീചകാദി സന്ന്യാസം ജാബാലാദിശ്രുതൗ ശ്രുതമ് | ശ്രീമത്പരമഹംസാനാം [illegible] ക്രമം തഥാ || ൬൫ || ലോകായതാദി സാംഖ്യാന്തം ജീവവിഭ്രാന്തലക്ഷണമ് | [illegible] യോഗാന്തം ഈശ്വരഭ്രാന്തലക്ഷണമ് || ൬൬ || സംസാരചക്രഭ്രമണം കാര്യാശ്രിതകാരണമ് | സംസാരതാരണോപായം ജ്ഞാനമേവ പരം മതമ് || ൬൭ || [illegible] ന്യനേകാനി കർമ്മാണി ച പുനഃ പുനഃ | [illegible] ബോധയാമാസ സന്മുനിഃ || ൬൮ || [illegible] | [illegible] സ്വപ്നദൃഷ്ടാന്തമേവ ച || ൬൯ || [illegible] | [illegible] || ൭൦ || [illegible] | ഇത്യാദിബഹുദൃഷ്ടാന്തൈർബോധയിത്വാ നിരന്തരമ് || ൭൧ || [illegible]

[illegible]

ஸஹா | ஊமஹா விவுஸெுஶாய ஸாவுஹளஊய ஊமஹூ || ௧௧௦ ||
ஸ்ரீஊஸுஸஶஶதஸ்லூாகஂ ஶாஊஙிஂமஸூவணுநூ | யெஹஜஞிஊஹாதூந
ஷெயாஞிவாஶஊவகூ || ௧௧௧ ||

ஶாஊஙிஂமவிஜயஂ ஸஂவூணஂ்.

சுயம்பிரகாசரான கணேசனையும், ஸ்ரீ மீனாக்ஷியையும், சுந்தரேசுவரரையும், சுந்தரதாண்டவஞானசபாநாயகரையும் நமஸ்கரிக்கிறேன். சகல சம்பத்தும் பொருந்தின மதுவனக்ஷேத்திரமென்னும் கோவிலூரில் வசித்துக் கொண்டிருந்தவராயும், சாதனசதுஷ்டயத்துடன் கூடின மாணாக்கர்களுக்கு எதார்த்தமான பரமாத்தும ஞானத்தை ஈன்றருளுகின்றவராயும், அசுவத்தநாதர் முதலான சிடகோடிகளா லெப்பொழுதும் பூஜிக்கப்பட்டவராயு மிருக்கிற ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க குருசிரேஷ்டரை நான் நமஸ்கரிக்கின்றேன். பரமசிவனுக் கதிகப் பிரியராயும், லக்ஷ்மி சரஸ்வதி முதலானவர்களினால் பூஜிக்கப்படுகிறவராயும், சாந்தமான மனதுடன் கூடினவராயும், எப்பொழுது மானந்த நடனம் புரியு மன்பனிடத்தில் மனதைச் செலுத்தி பிர்மானந்தத் திருப்தி யுடையவராயும், ஞானக்கடலாயும், சர்வவியாபகராயுமிருக்கிற அசுவத்தேச யதீந்திரருக்கு வந்தனம் புரிகின்றேன். அழியாதவராயும், மும்மலங்களற்றவராயும், இரண்டற்றவராயும், மூப்பற்றவராயும், அறிவுருபராயும், மாயாகாரியமற்றவராயும், சிவனையும், நாசமற்ற பதத்தி லிருப்பவராயும், கோபமற்றவராயும், மூன்றுகாலங்களிலுமிருப்பவராயும், அறிவுக்கட்டியாயும், இம்மாம்சக் கண்ணா லறியத்தகாதவராயும், மாயைக் கப்புறப்பட்டவராயும், ஸ்ரீ ராமலிங்கமென்ற பெயரையுடையவராயும், சரணாகதியடைய யோக்கியராயு மிருக்கிற பிர்மானந்தகுருவை அடிக்கடி நான் எப்பொழுதும்பூஜிக்கின்றேன். உலகத்திலுள்ள குருக்களுக்குக் குருவாயும், சுரர்களால் துதிக்கப்படுகிறவராயும், மாலால் பூஜிக்கப்பட்டவராயும், தன்னையடைந்த நண்பர்களுக்கிருப்பிடராயும், வேண்டும் வரத்தை அளிக்கிறவராயும், சிரேஷ்டராயும், அழிவில்லாதவராயும், சகலகலைகளையும், சாஸ்திரங்களையு மறியும் புத்தியைக் கொடுப்பவராயும், ரகசியார்த்தங்களைத் தெரிவிக்கிறவராயும், பாபத்தைப் போக்க வல்லமை யுடையவராயும், தேவகுருவாயும், விசாலமான நேத்திர வீக்ஷண்ணியமுடையவராயுமிருக்கிற குருவை அடிக்கடி வணங்குகின்றேன். சச்சிதானந்தரூபராயும், உலகத்திலுள்ள சூரியாதி அஷ்டப்பிரகாசங்களுக் கப்புறப்பட்ட சுயம்பிரகாசராயும், அனேகவிதலக்ஷியராயுமிருக்கிற பிர்மானந்த குருவின் பொருட்டு ஸ்துதி செய்கின்றேன். சகல நீர்வளமும், நிலவளமும், அஷ்டைசுவரியங்களும் பொருந்திய கைலையங்கிரியின்கண் வேதாந்தமாகிற நவரத்தின

பீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்றவராயும், விஷ்ணுமுதலான தேவக்கூட்டங்
கள் வணங்கும் பாதகமலங்களை யுடையவராயும், சுவப்பிரகாசராயு மிருக்கிற
பரமசிவனை வணங்கியும், பரமகுருவான அசுவத்தேச யதீந்திரரையும் நமஸ்க
ரித்து சர்வவியாபியான ஈசனனுக்கிரகத்தினால் பிர்மானந்த சரித்திரத்தை பா
லனாகிய நான் தெறிந்தமட்டி லுரைக்கின்றேன். பூர்வத்திலொருக்கால் நாரத
மகா முனிவர் சகல லோகங்களிலும் தெய்வானுக்கிரகத்தால் சஞ்சரித்துக்
கொண்டு, இக்கலியுகத்தில் பூலோகமடைந்து, இப்புவியில் சம்சார துன்பத்
தால் வருந்துகின்ற தன் சகோதரர்களான பிராணிகளின் துக்கத்தைக்கண்டு
சகிக்கமாட்டாதவராய் வெள்ளியங்கிரியில் விளங்குகிற பரமசிவனை யடைந்து
தன்னுறவினர்கள் படுந் துயரத்தை வெளிப்படுத்தினார். ஏ தேவா எவ்வித
உபாயத்தால் என்னுடன் பிறந்தோர் சம்சாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடுவார்க
ளோ, அவ்வித உபாயத்தை அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்றுகேட்ட பிர்மகுமா
ரனுக்கு விடை அளிக்கின்றார். ஏ நாரதா அச்சீவர்கள் உய்யும்வண்ணம் யா
னவதரித்து இரக்ஷிக்கின்றேன், இதில் கிஞ்சிற்றேனும் சந்தேகமில்லையென்று
சொன்ன ஈசன் வார்த்தையைச் செவியுற்ற நாரதர் தாமவதரிக்கின்ற ஸ்தா
னத்தை வினவ, பரமசிவன் யான் ஜீவன்முக்தி புரமென்கிற மதுரைமாநகரின்
கண் மறையவர்குலத்தில் ஆத்திரேய கோத்திரமாகிற சமுத்திரத்திற்கு கவுஸ்
துபரெத்தினமாய் நல்லோர்களுக்கு முக்தி சித்திக்கும்பொருட்டு இந்த சுவ
யம்புவான ஜோதிர்லிங்கத்திலிருந்து ஆவிர்பாவமாய் திரும்பவும் ஜடிதியில்
இதில் லீனத்தையடைகிறேனென்ற சிவவாக்கியத்தை செவியுறக்கேட்ட அம்
முனியானவர் அனேகவிதமான வேதஸ்தோத்திரங்களினால், பக்திபரவசத்தால்
அரனைத் துதித்து மகரிஷிகளால் வணங்கப்பெற்ற நாரதரானவர் நாம் வந்த
காரியம் முடிவுபெற்றதென்ற சந்தோஷத்தினால் அத்தருணமே சத்தியலோ
கம் சார்ந்தனர். பிறகு சில்நாட்சென்று தயாளுவானதேவன் தன்னன்பனான
நாரதவாக்கியத்தை யுணர்ந்து, விகாரிவருஷம் தைமாதம் குருசந்திரர்கள்
நல்லராசியில் சஞ்சாரகாலமான சுவாதிநக்ஷத்திரமும்கூடின சோமவாரத்தில்
சுபலக்கினத்தில் பிராமணகுலத்தில் பிர்மசாக்ஷாத்காரத்தை யடைந்த ராம
சுவாமிசாஸ்திரிகளின்மனைவி மீனாக்ஷியினுடைய கருப்பகோளத்தில் ஜகன்னாத
ராயும், மனிதர்களா லெளிதிலறியக்கூடாதவராயும், சந்திரகலையை தரித்தவ
ராயு மிருக்கிற பகவான் மாயாமானுஷ விக்கிரகத்துட னாவிர்ப்பாவமானார்.
அது எதுபோலவென்றால், நீரே ஆலங்கட்டியாய் தரித்ததுபோலும், உருக்
கின நெய்யே கடின நெய்யானதுபோலவும், சமஸ்தமான ஐசுவரியங்களுக்
கும், பராக்கிரமங்களுக்கும், கீர்த்திகளுக்கும், அஷ்டலக்ஷ்மிகளுக்கும், ஞா
னத்திற்கும், வைராக்கியத்திற்கும் காரணராய் விளங்குகிற யாதொருபகவா
னுண்டோ அவரே மூடஜனங்க ளெளிதில் ஞானத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும்
பொருட்டு மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பதுபோல், மானிடதேகத்தை விளை

யாட்டினு லந்த பரமசிவனடைந்தார். அப்பரமசிவன் பாலபாவத்தையடைந்து பாலகிரீடையுடன் கூடினவராயிருந்து ஐந்துவயதுசென்றபின்னர் வித்தியாப்பியாசம் செய்து, பிறகு பிர்மசரியாச்சிரமமான முதலாவதாச்சிரமம்வகித்து அதின்பின்னர் வேதாத்தியயனங்களின் கரையை யடைந்தவராயும், சகலமான சாஸ்திரங்களையு மதினுண்மையையும் கற்றவராயும், உலகவிவகார ஞானங்களுணர்ந்தவராயும், வைதீக ஆசாரத்தையுடையவராயும், எப்பொழுதும் சந்தோஷமான மனதுடையவராயும், பிறருக்குப் போதிக்கிறதில் சமர்த்தராயும், ஆத்துமாராமராயும், அனவரதம்மௌனியாயும், குருவிசுவாசத்துடன்கூடிக்கொண்டிருக்கிற அந்த சிவனுனவர் இரண்டாவதான கிரகஸ்தாசிரமபாவத்தையடைந்து மூடர்கள்போல் இல்வாழ்க்கையிலிருந்து ராமலிங்கசாஸ்திரியென்னும் நாமகரணம்பூண்டு புத்திரர்களையுண்டுபண்ணியும், வேதத்தினர்த்தத்தை யுணர்ந்தவர்களாயும், லோககுருவாயுமிருக்கிற பகவத்பூச்சிய பாதாளான சங்கரதேசிகர்களால் செய்யப்பட்டிருக்கிற விவேகசூடாமணியென்கிற கிரந்தத்திற்கு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும், ஷை குருவா லியற்றப்பட்டிருக்கிற சர்வ வேதாந்த சித்தாந்த சாரசங்கிரகமென்கிற கிரந்தத்திற்குத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும், வாஸுதேவயதியினுற்செய்யப்பட்டிருக்கிற தெக்ஷிணுமூர்த்திவீக்ஷா விலாசமென்கிற கிரந்தத்திற்கு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும், வித்தியாரண்ணிய மாமுனியினுற் செய்யப்பட்ட பஞ்சதசியென்கிற கிரந்தத்திற்குப் பதயோஜனி யென்கிற தமிழர்த்தமொழிபெயர்ப்பும், ஸ்ரீராமலிங்கசாஸ்திரியனென்கிற குருவானவருண்டுபண்ணி சுந்தரமுமனுன் தன்மூத்தமைந்தனுக்கு தன்பிர்மகுலம் விருத்தி யடையவேண்டி மேற்கூறிய புஸ்தகங்களைக் கொடுத்து,சுந்தரம் முதலான அனேகசிஷியகோடிகளுடன் தன்குடும்பத்திலெப்பொழுதும் பிர்மவிசாரம் செய்து அச்சிவனுன நம்மாசான் காலம்கழித்து நாடகத்தில் வேஷதாரிபோல் குடும்ப பாரத்தைவகித்து யெதார்த்தத்தில் சம்பந்தமற்றவராய் விளங்கினுர்.* மற்றிதர மாணுக்கர்க ளுய்யும்வண்ணம் தான்தானே வைராக்கியம் நிறைந்தவராயும், சாஸ்திரத்திற் சொன்ன சற்குணங்களுள்ளவராயுமிருக்கிற அசுவத்த யதீந்திர குருவை இத்துவாதசாந்த க்ஷேத்திரத்தில் குருவாய் தானே பாவனைசெய்தனர். அனேகசீடவர்க்கத்துடன் பிர்மநிஷ்டசிரேஷ்டரான அம்மகான் சிறிதுகாலம் சென்றபின்னர், (3) வதான வானப்பிரஸ்தாசிரமத்தை யடைந்து அனேகதேசங்களில் சஞ்சரித்து அங்கங்கிருக்கும் பக்தஜனங்களுக்கு தன்னுத்துமஞானத்தையருளி, அக்குருவானவர் நடேசன் விசுவநாதனென்ற பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதமகரிஷிகளுக்குச் சமானமான யிந்த (2) சிஷியர்களுடனும் வேலைக்காரனுன சங்கரன் முதலானவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு மோக்ஷபூமியான வாரணுசியை யடைந்து விசுவநாதனையும், விசாலாக்ஷியையும், விஷ்ணுவையும், டுண்டிவிநாயகனையும், தெண்டபாணியையும், பைரவனையும், பாபநாசம்செய்கிற மகேசுவரனையும், காசியை

யும், சுத்தகங்கையையும், குகையையும், மணிகர்ணிகையும் விதிப்படி பூஜை செய்து, மறுபடியும் பிரயாகையை யடைந்து பிதிர்க்கள்முதலானவர்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்து சந்தோஷ சித்தராய் சிறிதுகாலம் அவ்விடத்தில் வாசம் செய்தனர். மத்தியிலிருக்கிற அனேகக்ஷேத்திரங்களைத் தெரிசித்தும், தீர்த்தங்களாடியும், அங்கங்குள்ள மாணுக்கர்களுக் கனுக்கிரகம்செய்து அத்துவைதமார்க்கத்தையும் நிலை நிறுத்தி ஹாலாசிய க்ஷேத்திரம் வந்தடைந்தார். வைராக்கியத்துடன் நிறைந்தவராகி (4) நான்காவதான பரமஹம்சாசிரமம் பூண்டு பிர்மானந்தாசிரமி யென்னும் மகிமையான கீர்த்தியைப் பெற்று மதுராதேசத்திலிருக்கிற சிஷியவர்க்கங்களுடன்கூடி யம்முனிசிரேஷ்டர் நித்தியானித்தியவிவேகம் முதலான நான்குசாதனங்களின் சுவரூபத்தையும், சம்பந்தம், விஷயம், பிரயோசனம், அதிகாரிகளுடைய விவரணங்களையும், பழுதையிற் பாம்புபோல் ஜீவேசுவர ஜகத்து கற்பனையாய்த் தோன்றியிருக்கிற வத்தியாரோபக்கிரமத்தையும், அதினபவாதத்தையும், ஜாக்கிர சொப்பன சுழுப்திகளின் சுவரூபத்தையும், அவைகளில் ஆத்துமாசாக்ஷியாய் விளங்குந்தன்மையையும், மாயிகமலம், ஆணவமலம், காமியகமலங்களின் லக்ஷணங்களையும், அவைகளின்நாசத்தையும், ஈச ஜீவ ஜகத்பேதங்களின்சம்சாரத்தையும், காண்பான் காக்ஷி பொருளிவைகளின் லக்ஷணங்களையும், சஞ்சித, ஆகாமி, பிராரப்த கர்மங்களின் விசாரத்தையும், முக்தியடையு முபாயத்தையும், சுவர்க்கம், அந்தரிக்ஷம், பாதாளமென்கிற லோகங்களி லுண்டாகிற துக்கங்களையும், ரேசக பூரக கும்பகங்களி னப்பியாசத்தையும், ஜீவன் சம்சாரத்திற்கட்டுண்டு பெண், பணம், மைந்தன் முதலான விஷயங்களில் திரியும் விசேஷத்தையும், பூதப்பிரதிபந்தம், பவிஷியத்பிரதிபந்தம், வர்த்தமானப்பிரதிபந்தங்களின் குணங்களையும், சமஷ்டி வியஷ்டி பாவங்களையும், காரியகாரணங்களின் சுவரூபத்தையும், சென்றகாலம் நிகழ்காலம் வருங்காலங்களின் தன்மையும், மன்மதன் வல்லமையும், காலங்களுக் கப்புறப்பட்ட வஸ்துவின் லக்ஷணத்தையும், காமிகம் முதலிய ஆகமபேதங்களையும், ஸச்சிதானந்தலக்ஷணத்தையும், அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விக்ஷேபம், பரோக்ஷம், அபரோக்ஷம், துக்கநிவர்த்தி, ஆனந்தாவாப்திகளின் விசேஷத்தையும், ஜீவத்தோற்றத்தையும், ஸ்தூல சூக்ஷ்ம காரணசரீர லக்ஷணங்களையும், ஆப்தம், அங்கம், ஸ்தானம், சத்பாவங்களென்ற நான்குவிதபணிவிடையின் விசேஷத்தையும், அன்பனுசான் சுவரூபங்களையும், அன்னமயப் பிராணமய மனோமய விஞ்ஞானமய ஆனந்தமய கோசங்களின் லக்ஷணத்தையும், அவைகளிலாத்துமா சாக்ஷியாய்ப் பிரகாசிக்குந்தன்மையையும், அறியாமை நான் எனது காமம் குரோதம் இவைகளான பஞ்சகிலேச சுவரூபங்களையும், தேகவாசனை, லோகவாசனை, சாஸ்திரவாசனைகளின் குணங்களையும், அவைகளின் நிவர்த்திரூபமான தத்துவஞான வாசனாக்ஷய மனோநாசங்களின் சுவரூபத்தையும், உபக்கிரம உபசம்மாரம் அப்பியா

சம் அபூர்வதை பலம் அர்த்தவாதம் திருஷ்டாந்தம் சொல்வது முதலான ஆறுவிதத்துடன் குருமுகமாய் விசாரம்செய்கிறதே சிரவணமென்றும், அதின் பின்னர் அச்சிரவணத்தையே தனித்திருந்துச் சிந்திப்பதே மனனமென்றும், அச்சிரவண மனனங்களினால் நிராக்ஷேபணையா யிருக்கிற பிர்மவஸ்துவில் தடையில்லாத சுவானுபவ பிரவாஹரூபமே நிதித்தியாசனமென்றும், தியானம் செய்தவன் தியானம் செய்த விருத்தி இந்த இரண்டுமற்று தியேயமாத்திரமான வஸ்துவில், காற்றில்லாதவிடத்தில் வைத்திருக்கிற தீபம்போல் சித்தமசைவற்றிருப்பதே சமாதியென்றும், பரோக்ஷ ஞானலக்ஷணமும், அபரோக்ஷ ஞானலக்ஷணமும். ருக்குவேதசம்பந்தமான ஐதரேயோபநிஷத்தின் முடிவான பிரஞ்ஞானம் பிர்மமென்றப்பியாசமகாவாக்கியார்த்தத்தையும், எஜுர் வேத சம்பந்தமான பிரஹதாரண்ணியோபநிஷத்தின முடிவான அஹம் பிர்மாஸ்மி என்றனுபவ மகாவாக்கியார்த்தத்தையும், சாமவேத சம்பந்தமான சாந்தோக்கியோபநிஷத்தின் முடிவான தத்துவமஸி யென்ற உபதேச மகாவாக்கியார்த்தத்தையும், அதர்வணவேதசம்பந்தமான நிருசிம்ம உத்தரதாபனீய உபநிஷத்தின் முடிவான அயமாத்துமா பிர்ம என்கிற சாக்ஷாத்கார மகாவாக்கியத்தி னர்த்தத்தையும், விட்ட லக்ஷணையும், விடாத லக்ஷணையும், விட்டுவிடாதலக்ஷணையினால் மாயாவித்தியாஜீவேசுவர வாச்சியங்களைத்தள்ளி லக்ஷியார்த்தமான பிர்மகூடஸ்தர்களுக்கு யேகபாவத்தையும், மகான்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அந்தர் திருசியானுவித்தம், அந்தர் சப்தானுவித்தம், பகிர் திருசியானுவித்நம், பகிர் சப்தானுவித்தம், சவிகற்பம், நிர்விகற்பம், இவ்வித ஆறுவித சமாதிகளின் லக்ஷணத்தையும், அவைகளின் சுவானுபவத்தையும், பிந்து, பிந்துஜாக்கிரம், மகாஜாக்கிரம், ஜாக்கிரசொப்பனம், சொப்பனம், சொப்பனஜாக்கிரம், சுஷுப்தியென்றஞ்ஞானபூமிகளின் லக்ஷணத்தையும், சுபேச்சை, விசாரணை, தனுமானசி, சத்துவாபத்தி, அசம்சத்தி, பதார்த்தாபாவனை, துரியமென்ற ஞானபூமிகளின் மகிமையும், அவைகளின் விசேஷணங்களையும், கடாகாச மகாகாச ஜலாகாச மேகாகாச சுவரூபங்களையும், அவைகளின் தன்மையான கூடஸ்த பிர்ம ஜீவ ஈசுவரபாவங்களையும், துவைத விருத்தி, சாக்ஷிவிருத்தி, அகண்டாகாரவிருத்தி, அகண்டைகரசவிருத்தி, இவைகளின் தர்மங்களையும், அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதபாவங்களின் லக்ஷணத்தையும், அவைகளின் நிவர்த்திக் குபாயத்தையும், மகாகர்த்தா, மகாபோக்தா, மகாத்தியாகியான ஜீவன்முக்தர்களின் விசேஷணங்களையும், மாயாவித்தியாசுவரூபத்தையும், ஆகாசாதி பஞ்சபூதசுவரூபத்தையும், ஜீவன்முக்தி லக்ஷணத்தையும், விதேகமுக்தி லக்ஷணத்தையும், ரூபநாசத்தையும், அரூபநாசத்தையும், பாதாதிருஷ்டியும், சொப்பன திருஷ்டியும், மித்தியாதிருஷ்டியும், தன்மயதிருஷ்டியும், லக்ஷணவாக்கியத்தையும், சுவானுபூதிவாக்கியத்தையும், குருவால் சொல்லப்படுகிற உபதேசவாக்கியத்தையும், சாக்ஷாத்காரவாக்

கிபத்தையும், பிரத்தியக்ஷம் முதலிய எண்விதப்பிரமாணங்களையும், பிரத்திய காத்தும பரமாத்தும ஐக்கியத்தையும், பிரவர்த்தியின் மகிமையும், ஜாபாலம் முதலான உபநிஷத்தில் சொல்லும் குடீசகாதி நான்குவித சன்னியாசத்தை யும், ரிபுமுதலான பரமஹம்சர்களின் வைபவங்களையும், லோகாயதன் முத ல் சாங்கியனீறா யிருக்கிற ஜீவப்பிராந்தர்களின் லக்ஷணத்தையும் துரும்பை பூஜிக்கிரவன் முதல் ஈசுவர பூஜகனீறாயிருக்கிற ஈசுவரப்பிராந்தர்களையும், கா மிகாதி ஆசிருதர்களையும், சம்சார சக்கரத்தின் மயக்கத்தையும், அதின் நிவிர் த்தியைச் செய்யும் மேலான ஞானோபாயத்தையும், இவை முதலான அனேக கிரமங்களையும், தூங்கி விழித்தது முதல் மறுபடியும் தூங்கும் வரை அடிக்க டி நம் குருவானவர் தினந்தோறும் அன்பான சிடருக் கனுக்கிரகம்செய் துப தேசித்து வந்தனர். கந்தர்வ நகர் போலவும், கிளிஞ்சி வெள்ளி போலவும், கானல் நீர் போலவும், கனவூர் போலவும், வானமை போலவும், கயற்றிற் பா ம்பு போலவும், மலடிசேய் போலவும், தரிபு மான் போலவும், முயலின் கோ டு போலவும், மனிதக் கொம்பு போலவும், இச்சகத்தானது சுத்தப் பொய்யெ ன்று இவை முதலிய திஷ்டாந்தங்களாலே அனுதினமும், அய்யனருளிச் செ ய்தனர், மாணுக்கர்களுக்கு பக்தி விர்த்தியின் நிமித்தம் தானும் தன் குரு வான அசுவத்தேசயதீந்திரரை பூஜை செய்து, தன் சுபானுபவ நிச்சயத்தால் லோகோபகாரமாய், துரீயாதீதா சிரமமடைந்து வேத முடிவின் ரகசியார்த்த ங்களை வஞ்சனையற்று சுவானுபூதியையும், சொப்பன திருஷ்டியும், அனைவர தம் அன்புடனறைந்தனர், சரீரத்துடன் கூடினவராயிருந்தாலும், அசரீர ராயும், விகாரியாய்த் தோற்றினாலும், நிர்விகாரியாயும், சாக்ஷியாயிருக்கிற சி வத்தில் அமைதி பெற்றனர். கணக்கற்ற மாணுக்கர்களுடன் கூடியவர்களுக் கு குருபாவத்தையும், தானடைந்து பிர்மானந்தத்தில் மூழ்கி பேச்சற்ற நிலை யில், அவ்வன்பர்களையும் அமைந்திருக்கும்படி செய்து எவர்கள் பிர்மானந்த சிட்ர்களோ அவர்களை ஜீவன் முக்தர்களாகச் செய்து யிவ்வுலகில் மேலான கீர்த்தியை நம்மாசானடைந்தனர். அவ்வைபவத்தை, ஞானநோக்காலுணர் ந்த நாரதமுனிவர் பூலோகமடைந்து நமதய்யனை யீசனை வணங்கி துதிக்கி ன்றனர். தேவாதி தேவனே போற்றி, கருணாகரனே போற்றி, ஸச்சிதானந் த ரூபனே போற்றி, பூர்ணவானே போற்றி, பிர்மபாவனனே போற்றி, முனி கள் பூஜிதனே போற்றி, அன்பர்கள் மனவாசனே போற்றி, குருநாதனேபோ ற்றி; ஞானபாரகனே போற்றி, போதகப்பிரியனே போற்றி, ஞானிகள்வரனே போற்றி, யென்றிவ்விதம் வேதஸ்தோத்திரங்களினால் முறையிட்டனர். பின் னர் அக்குருவினேகாந்தஞ் சென்று தபோதனரான நாரதமகாரிஷியானவர், ஏ, அய்யனே யாதுபற்றி யிவ்விடம் யெழுந்தருளினீரோ, அக்காரியம் முடி வு பெற்றது, துவாதசாந்த வாசிகளான என்னுடன் பிறந்தோர், தங்களனுக் கிரகத்தால் ஜீவன் முக்தர்களானார்களிதிற் சற்றேனும் ஐயமில்லை அண்ணலே,

இனி இம்மானிடவேடம் விடுத்து தங்கள் வாசஸ்தலமான கைலையங் கிரிமே
வி பூர்வ ரூபமான ஈசுவரவடிவத்தை யடைவீராகவென யிவ்வாறோதினர்.
இம்முறையைக் கேட்ட அவ்வீசன்புன் சிரிப்புடன் கூடினவராகி, முன்னிந்த
கலியுகத்தில் உன்வேண்டுகோளின்படி சங்கராசாரியரென்றும் நாமம்பூண்டு
காணாபத்தியம்முதலான ஆறுமதவாதிகளையுங்கண்டித்து, இக்கலியில், அத்து
வைதமதஸ்தாபனஞ்செய்து, முன்னிந்த நீலகண்டபரமேசுவரனென்னு மா
த்துமலிங்கத்தில்யான் முன்னெப்படி அந்தர்த்தானம் செய்தேனோ, அவ்விதமி
னிச்செய்கின்றேனென்று, பிரமகுமாரனான நாரதரைநோக்கிக்கூறினர். இம்
மொழியை யுணர்ந்த விதிமைந்தனும் தனதிருப்பிடமேகினர். நமதாசான் பிர்
மானந்ததேசிகன் நாரதனுக்குரைத்தவாக்கிய முணர்ந்து சலனமற்றபவனன்
போல் ஜீவன்முக்திவிரதத்தைவிட்டு, அத்தேவன் விதேகமுக்தி பாவமடைந்த
னர். பக்தர்களின் பீடைகளைப்போக்கடிக்கத்தக்கவராயும், ஸச்சிதானந்தரூப
னாயும் பிர்மரூபனாயும் லோகானுக்கிரகமூர்த்தியாயும், லக்ஷுமிநாயகனுக்கு தி
கப்பியராயும், சுவயம் பிரகாசராயுமிருக்கிற அம்மகாதேவரான பிர்மானந்த
தேசிகன் துன்முகிவருடம் சித்திரைமாதம் சுக்கிலபக்ஷத்துவாதசிசுக்கிரவாரம்
உத்திர நக்ஷத்திரமும்கூடின சுபதினத்தில் பிர்ம முகூர்த்தத்தில் விதேககை
வல்லியமேகினர். இந்திரன் தேவகோடிகள் நாரதர்முதலான ரிஷிக்கூட்டங்க
ளால் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்ட பாதாரவிந்தங்களுடன்கூடின அக்கருணைக்கட
லானவீசன் மேற்கூறிய ஜோதிர் லிங்கத்தில் சமுத்திரத்தில் அலை லீனமாவது
போல் லீனமடைந்தனர், கர்பூரஜோதிபோல் நிர்விகற்பவஸ்துவில் ஐக்கியமா
யினர். உலையிரும்புண்டநீர்போல் அச்சூக்ஷுமதேகம் சிவசுவரூபத்தில் அடங்
கிற்று. அம்மகாத்துமாவினுடைய ஆத்தும ஞானவிசேஷத்தையும், சிரேஷ்ட
மான அபரோக்ஷ ஞானசாமர்த்தியத்தையும் யுக்திசாரங்களுடன் நிறைந்தசுவா
னுபவவினோதத்தையும் தேவசிரேஷ்டனான ஆதிசேடனைத்தவிர யெவன்சொ
ல்ல இவ்வுலகில் வல்லவனவன் அவ்வாதிசேடனும் பிர்மானந்த மகாமௌ
னிவைபவத்தை முன்ஞானநோக்காலுணர்ந்ததினாலன்றோ இரண்டாயிரம்நா
வையுடைய நம்மால்சொல்ல முடியாதென்று கருதியன்னிமித்தமே பாதாள
லோகமப்பவேயடைந்தனன். அவ்வபாரகருணாமூர்த்தியின் வைபவத்தையிப்பு
வியில் யானுரைக்கத்தகமையுளனோ அப்படியாயினும் பிர்மானந்தாவிர்ப்பாவ
முதலைக்கிய மீறாயுள்ள திவ்வியபிர்சரித்திரத்தை யக்குருநாதன் கிருபாவசு
த்தால்அற்பபுத்தியுடன்கூடியயான் ஒருவாறறைய லுற்றேன். சர்வசங்கடங்களை
யும் போக்கடிக்கக் கூடியதாயுமிருக்கிற அத்திவ்விய சரித்திரம் ஸ்ரீராமலிங்
கவிஜயமென்றும், நாமகரணம் பூண்டு இப்பாரில் குருநாதன் தயாநோக்கால்
ஸர்வோத்கருஷமான கீர்த்தியை யடையட்டும். அசுவத்தயதீந்திர தேசிககு
ருகிருபாவசத்தால் பிர்மஞானிகள் திருப்தியையடையும் பொருட்டும், சகல
மான அதிகாரிகள் துதிக்கும் பொருட்டும்சம்சாரசாகரத்தில் மூழ்கினவரை

கரையேற்றிவைக்கும் பொருட்டும், நம்குருப்பிரீதியின் பொருட்டும், இத்திவ்விய ராமலிங்கவிஜய சரித்திரமானது அவர்முக்கிய சீடனானேயென்னால் நன்றாயுரைக்கப்பட்டது. அச்சரிதைக் கொப்புயர்வு இவ்வுலகிலில்லை அதிற் சற்றேனுமையமுறற்க. குருபத்தியுடன் கூடினவர்களாயும் வேதவேதாங்களின்கறை கண்டவர்களாயும், சிரவணாதிதர்மங்கள் பூர்ணமாயடைந்தவர்களாயும், பிர்ம ஞான முணர்ந்தவர்களாயும், கோபமாகிற வியாதியற்றவர்களாயும், நமக்கு சமானமாயிருக்கக் கூடாதென்ற மாத்ஸரியகுணங்களற்றவர்களாயும், தன்பிர்ம பிரயோஜனமே மேலென்று கருதினவர்களாயு மிருக்கிறம காங்களான வர்கள் இந்த திவ்விய விஜயத்தை பார்வையிட்டுச்சந்தோஷிக்கக்கடவர்கள். இச்சரிதையையன்புடன் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் மோக்ஷமடைவதற் கையமில்லை. குருமுதலியயனைவருக்கும் மங்களம் செய்து சாஸ்திரத்தை முடித்தனம்.

ஸ்ரீராமலிங்கவிஜயம் முற்றிற்று.

[illegible]

இந்நூலாசிரியராகிய வித்தியாரண்ணியமுனீசுவரர்கள், வேதார்த்தங்களையும், உபநிஷதர்த்தங்களையும், வெளியிடவிரும்பி, தாபனீய உபநிஷத்தில் தெரிவித்திருக்கிற சச்சிதானந்தபதங்களின், தாற்பரியத்தை அனைவரும் எளிதில் அறிந்து, சம்சாரசமுத்திரத்திலிருந்து கரையேறி, நித்தியதிருப்தர்களாய் வாழக்கடவர்களென்று, அறிந்த அம்மகாத்துமா (சத்) என்ற சப்தார்த்தத்திற்கு, விவேகபஞ்சகத்தையும், (சித்து) என்ற பதத்தினர்த்தத்திற்கு, தீபிகாபஞ்சகத்தையும், (ஆனந்தம்) என்ற பதத்தினர்த்தத்திற்கு, ஆனந்தபஞ்சகத்தையும், ஒன்றுசேர்த்து (பஞ்சதசி) என்கிற (15) ந்து பிரகரணத்தில், (1) வது பிரகரணமான பிரத்தியக் தத்துவவிவேகத்தை உரைக்கின்றார்.

இந்தப் பிரகரணமானது, வேதாந்தப் பிரகரணமானபடியினால், முதல் முதல் அனுபந்தசதுஷ்டயமென்கிற, நான்குலட்சணம் தெரிவித்ததின்பிறகே சாஸ்திரம் ஆரம்பிக்கவேண்டியதென்று பெரியோர்களின் சம்மதப்பிரகாரம், அந்நான்கையும் இந்நூலாசிரியர் (1-2) சுலோகங்களினால் வெளியிட்டனர். எவ்விதம் வெளியிட்டனரெனில், முதல் சுலோகம் பூர்வார்த்த உத்தரார்த்தத்தால் குருவணக்கம் தெரிவித்ததின்மேல் முறையிட்ட அனுபந்தசதுஷ்டயத்தில், துக்கநிவர்த்தி, ஆனந்தாவாப்திரூபமான பிரயோசனமென்ற (1) வது லட்சணமும், கூடஸ்தபிரமைக்கியரூபமான விஷயமென்கிற (2) வது லட்சணமும், (2) வது சுலோகம் பூர்வார்த்தத்தில் குருவுக்கும், சிஷியனுக்கும், சாஸ்திரத்திற்கும், பிரமத்திற்கும், ஐக்கியரூபமான (3) வது லட்சணமும், நித்தியாநித்தியவிவேகம், இகாமுத்திரார்த்தபலபோகவிராகம், சமாதிஷட்கம், முமுட்சுத்துவமென்கிற, அதிகாரரூபமான (4) வது லட்சணமும் சொன்னதாய்க் கருதி, தன் குருவான சங்கரானந்தசுவாமிகளின் பாதகமலங்கள், ஜீவேசுவரஜகத் காரியங்களோடே கூடிக்கொண்டிருக்கிற மகா மோகரூபமான மூலாஞானமாகிற முதலையை விழுங்குகிறதில் முக்கியமான வியாபாரத்தையுடையதாயும், சகலசம்பத்துக்கள்நிறைந்த ஸ்ரீ சங்கரானந்தகுரு பாதகமலங்களின் பொருட்டு வந்தனம்கூறி, அக்கமலங்களைப் பூஜித்து, நிர்மலமான மனதையுடையவர்களுக்கு, இப் பிரத்தியக் தத்துவவிவேகமென்கிற முதலாவதுபிரகரணம் கூறுகின்றனர். (35) ந்து தத்துவத்தோடே கூடியிருக்கின்ற ஜாக்கிராவஸ்தையில் சப்தாதிவிஷயங்கள் நானாவாயும், அவைகளையறிந்த அறிவு ஒன்றாயும், அவ்விதமே (24) தத்துவத்துடன் கலந்த சொப்பனாவஸ்தைகள் பலவாயும், அதை யறிந்த அறிவு ஒன்றாயும், ஜாக்கிர சொப்பனங்கள் ஸ்திரா ஸ்திர பேதங்களுடன் கலந்தனவன்றி, வேறு விசேஷமொன்றில்லையென்று விரித்துக் காட்டினர். அவ்வொழுங்காய் (4) தத்துவங்களுடன் கூடின சுஷுப்தியவஸ்தையில், அஞ்ஞானவிஷயத்தையும் அறிந்த அறிவு ஏகமாயும், அஞ்ஞானவிஷயத்தால், தானான அறிவு, அறியப்படாததாயும், சுஷுப்திகாலத்திலிருந்த அறிவினனுபவம், அச்சுஷுப்திவிட் டெழுந்தோ

னுக்கு, இதுகாலம்வரையில் ஒன்றும் தெரியாமற் சுகமாய்த் தூங்கினேனென்கிற அஞ்ஞானனுபவமும், அறிவின் ஏகத்தன்மையும், தினம் ஒரேபடித்தாய் எல்லாஜீவர்களுக்கும் அபேதமாய் அறியப்படுகிறபடியால், மூன்றவஸ்தைகளிலும் காண்கின்ற அறிவு ஒன்றென்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. அம்முறையே மறு தினத்திலும், மறு பக்ஷங்களிலும், மறு மாசங்களிலும், மறு வருஷங்களிலும், மறுயுகங்களிலும், மறுகற்பங்களிலும் அறிவு ஒன்றென்று யுக்தியினல் சத்வஸ்துவின் சொரூபம் சாதித்தனர். அவ்வாறு எந்த அறிவானது உதயமும், நாசமுமற்ற சுவப்பிரகாசவடிவமோ, அதுவே சித்வஸ்துவின் சுவரூபம். லோகத்தில் மனைவிமுதலான சகலமானவஸ்துக்களில் வைக்கும் பிரியம் யாதோ, அதுவே ஆனந்தவஸ்துவின்சொரூபம். ஒருபிராணிக்காவது நாமெப்போதும் மறிக்கக்கூடாது, சிரஞ்சீவியாயிருக்கவேண்டுமென்கிற அதிகப் பிரியமானது தானன அறிவினிடத்தில், எக்காலும் பார்க்கப்பட்டு தன் சுகத்திற் கனுகுணமாயிருக்கிற பதார்த்தத்தில் பிரியமும், அதற்கு விருத்தம் செய்கிற ஜீவர்களிடத்தில் கோபமு முண்டாய், சர்வானுபவசித்தமான அதிகப் பிரியமானது இந்த அறிவினிடத்தில் பார்க்கப்படுகின்றது. அவ்வித வேதுவால், தானே, ஆனந்தசொரூபனென்று அறைந்தனர். இவ்விதமுரைத்த ஆசானை வணங்கி, என் அண்ணலே, தாம், சச்சிதானந்தபதங்களுக்கு ஒன்ருயிருக்கும் தன்மையை தன்னுவினல் யுக்தியாலுரைத்ததன்றி, வேறு சுருதி பிரமாணம் யான் கண்டிலேன். அஃது யானறியும்வண்ணம் அன்புடனருள்வாயாகவென, ஆனந்தபாஷ்பமலரினலருச்சித்த அன்பனைநோக்கி யையனருளிகின்றனர். எமதன்புடை மைந்தா கேளாய், நீகேட்டவினவுக்கு சகல உபநிடதமும், வேதங்களும் கூறினதையாணிங்கருளிச்செய்கின்றனம், சாந்தோக்கிய உபநிஷத்திலும், கைவல்லியோபநிஷத்திலும், இன்னும் மற்றுமுள்ள சுருதிகளிலும் தத்துவம் பதார்த்தரான கூடஸ்தரே லக்ஷியார்த்தரொன்றும், சச்சிதானந்தரூபரொன்றும், அவரே நித்தியரொன்றும் கூறுகின்ற சுருதியினர்த்தத்தை மனதில் நிச்சயித்தும் மேல் அனேகவிடங்களில் சுருதியின் தாற்பரியத்தையே நன்ருய் வெளியிடப்போகிறபடியால், இங்கு சுருக்கிக் கூறினம். நீர்சொன்னபடியிருக்கட்டும், ஆத்துமா பரமானந்தரூபரொன்று கூறினதில் நான் ஆக்ஷேபணைசெய்கிறேன், அதாவது, தங்களால் சொல்லப்பட்ட ஆத்துமா விளங்குகிருரா, அல்லது, விளங்கவில்லையாவென்று ஆக்ஷேபணைசெய்து விளங்கும்பட்சத்தில், அழிந்துபோகிறதாயும், அற்பமாயு மிருக்கிற விஷயசுகத்திலாசைவரமாட்டாதே, விளங்காததாயிருக்கும்பட்சத்தில் பரமானந்தசொரூபம்கெட்டுப்போய்விடுமே, இதற்கென்னசமாதானம்கூறுகின்றீரெனக் கேட்ட அன்பனுக் கனுக்கிரகம் செய்கின்றனர். ஏ அன்பா, இவ்வாத்துமசொரூபம் விளங்கியும் விளங்காமையுமா யிருக்கின்றது. அக்காரணத்தால் பரமானந்தரூபம் விளங்கவில்லை. அது எதுபோலவெனில், தன்பிள்ளையும்,

அத்தியயனம் செய்கிற அனேகம் பிள்ளைகளுடைய கூட்டத்திலிருந்து வேதாத்தியயனம் செய்கிற குரல் விளங்கியும் விளங்காமையா யிருப்பதுபோல இவ்வறிவும் விளங்கியும், விளங்காமையாயு மிருக்கின்றது. அவ்வேதுபற்றியாம் பரமானந்தசொரூபமெனக் கூறினம். அதை விரித்துரைக்கின்றனர், திருஷ்டாந்தத்தில் மைந்தன் குரலறியாமைக்கு அம்மாணுக்கர்கள் பிரதிபந்தமாயிருப்பதுபோ லிவ்விடத்தில் வஸ்துவில்லை, வஸ்துவிளங்கவில்லையென்கிற ரூபமாயிருக்கிற ஆவரணசக்தியே பிரதிபந்தகமாயிருந்து வஸ்துவில்லை வஸ்து விளங்கவில்லையென்ற அனுபவரூபமாய் மறைப்பதே மேலான பிரதிபந்தகமென்று இங்ஙனம் முறையிட்டனம். அவ்வாவரணசக்திக்குக் காரணமான மூலப்பிரகிருதியைத் தெரிவிக்கின்றனர். இவ்விடத்தில், அனாதியா யிருக்கிற மகாமாயையே மூலப் பிரகிருதியென்றும், அது பிரம பிரதிபலனத்துடன் கூடியிருக்கிறதென்றும், சத்துவ ரஜஸ்தமோகுணங்களுடன்சேர்ந்திருக்கின்றனவென்றும், சுத்தசத்துவகுணமான மாயையிற் பிரதிபிம்பித்த ஈசுவரன் அம்மாயையைச் சுவாதீனம்செய்து சர்வஞ்ஞனும், சர்வேசுவரனும், சர்வசக்திமானும், அதைத்தானே சமஷ்டிகாரணசரீரமாய் அபிமானித்து விளங்குகின்றனர். அவ்விரஜோகுணமான மலினசத்துவ அவித்தையில் பிரதிபலித்து, அவ்வவித்தை வெகுவிதமாயிருப்பதால் அதிற்பிரதிபலித்த ஜீவர்கள் அனேகர்களாகவிருந்து அவ்வவித்தியாசுவாதீனர்களாய் வியஷ்டியான அக்காரணசரீரத்திலேயே அபிமானியாய், பிராஞ்ஞன் என்ற நாமம்பூண்டு விளங்குகின்றனர். மீதியான அத்தமோகுணத்தை பிராஞ்ஞர்களின் போகானுபவத்திற்காக அவ்வீசன், ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, ஜலம், பூமி, இப்பஞ்சபூதங்களைச் சிருஷ்டித்தனர். அக்காரணகுணம் ஐம்பூதங்களிலும் கலந்திருத்தல்பற்றி, சத்துவகுணவியஷ்டியில் சுரோத்திராதி ஞானகருவிகளைந்தும், சத்துவகுணசமஷ்டியில் மனம் புத்தி யிரண்டும், ரஜோகுணவியஷ்டியில் வாக்காதி தொழிற்கருவிகளைந்தும், ரஜோகுணசமஷ்டியில் பிராணாதிபஞ்சவாயுக்களுமுண்டாய் இப்பதினேழும் சேர்ந்து சூக்ஷுமசரீரமென்றும், அவ்வியஷ்டி சூக்ஷுமசரீரத்தில் அப்பிராஞ்ஞனை ஜீவன் தைஜசனென்றும் பேசைவகித்தும், அவ்வீசன் அச்சமஷ்டி சூக்ஷுமசரீரத்தில் இரணியகருப்பனென்றும் நாமம்பூண்டு விளங்குகின்றனர். அச்சீவர்களின் போகபலானுபவத்திற்கேதுவாய் அவ்வீசன் அவ்வைம்பூதங்களையும் மீதியான தமோகுணத்தால் பஞ்சீகரணம் செய்தனர். பஞ்சீகரணமாவன, அவ்வாகாசாதி யைம்பூதங்களை ஒவ்வொன்றையும் இரண்டாகச் செய்து அவ்வொவ்வொன்றை நான்காக்கி, அந்நான்கை அவ்விதரபூதங்களுடன் சேர்த்து ஒருமித்து (இத்தூலசரீரத்தை யிவ்விதம்) பஞ்சீகரணம் செய்தனர், அதின்பின்னர் அச்சமஷ்டி ஸ்தூலவுடலில் அவ்விரணியகர்ப்பர், அபிமானிக்குங்காலையில் விராட்டென்ற நாமம்பூண்டனர். இவ்வியஷ்டி ஸ்தூலவுடலில் அத் தைஜசன் அபிமானிக்

கும் சமயத்தில் விசுவனென்றும் பேரையடைந்து விளங்குகின்றனன். அவைகளிலிருந்து அண்டமும், ஈரேழுலோகங்களும் போக்கியவஸ்துக்களும் போகலட்சணங்களும், ஜராயு ஜாதி நான்குவிதசரீரங்களும், அவைகளுணவும் ஈசன் உண்டுபண்ணினர். அச்சீவர்கள் புண்ணியமிசிரபாபகர்மத்தால் தேவமனிதத் திரியக்காதி சரீரங்களையடைந்து வெளிதிருஷ்டியான விஷயநோக்கமுள்ளவர்களாய், அந்தரங்கமான ஆத்துமதத்துவஞானத்தை ஒருக்காலுமறியாதவர்களாய், உண்டதே உறுதி, கண்டதே காக்ஷியென்றுநினைத்து சதாதுக்கிகளாய் கர்மம்செய்து போகமருந்தி காமிகளாய் மூடர்கள் விளங்குகின்றனர். நதியிற் சுழியில்விழுந்து அவஸ்தையுறும் புழுப்போல சுகமற்றதாயிருக்குங்காலே முன்ஜனனத்திற்செய்த தவத்தால் தயாளுவான புருஷன் அந்நதிக்கரையை யடைந்து, அப்புழுவையெடுத்து அத்தீர மரத்தினடியில் வைத்து, அதுசுகிப்பதுபோல், இச்சீவர்களும் பிரவிக்கடலிலமிழ்ந்து, அனேகசரீரங்களாகிற சுழியில்வீழ்ந்து துக்கிகளாய் வருந்துங்காலே யிச்சீவர்கள் முற்பிறப்பிற்செய்த சற்கருமபுண்ணியவிசேஷத்தால் மகாதயாளுவாயும், வேதசாஸ்திரங் கற்றவராயும், தத்துவசொரூபத்தை நன்றாய்க் கரைகண்டவராயும், பிர்மவித்தாயுமிருக்கிற ஆசாரியரால் இம்மாணுக்கர்கள் பஞ்சகோச விவேகத்தால் மேலான மோக்ஷசுகத்தை அடையவேண்டியதுதான் ஜன்மமெடுத்தபலனென்று கூறினர். இவ்விதமறைந்த அம்மொழியைக் கேட்டவன் பின், இருதாள்வணங்கி, என்தெய்வமே, பஞ்சகோசத்தின் ஸ்வரூபத்தையும், அதையடைந்து அதின்வழியாய் ஜீவாத்துமா பந்தப்பட்டிருப்பதையும் அதினிவர்த்தியும் அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று சொன்ன மொழியைச் செவியுற்ற ஆசானவர் மறுபடியும் கூறுகின்றனர். பஞ்சீகரணபூதத்திலுண்டான அன்னமயரூபமென்ன, வாக்காதீந்திரியமும், பிராணனும்சேர்ந்த பிராணமயரூபமென்ன, ஞானேந்திரியத்தோடேகூடின மனோமயரூபமென்ன, அவ்விந்திரியங்களுடன்கூடின விஞ்ஞானமயரூபமென்ன, பிரிய, மோத, பிரமோதாதிவிருத்தியுடன்கூடின ஆனந்தமயரூபமென்ன, இவ்வைங்கோசங்களில் ஆத்துமா, அத்தியாசத்தையடைந்து அந்தந்தகோசங்களின் தன்மையில் மூழ்கித் தன்னுடைய சச்சிதானந்த ஸ்வரூபத்தை மறந்தவராய், பெருத்தே னிளைத்தேனென்று அன்னமயகோசாத்தியாசத்தையும், பசிதாகத்துடன் கூடினபிராணமயகோசாத்தியாசத்தையும், சங்கற்ப விகற்பம் செய்தேனென்ற மனோமயகோசாத்தியாசத்தையும், கருத்தாவான விஞ்ஞானமயகோசாத்தியாசத்தையும், நான் போக்தாவென்ற ஆனந்தமயாத்தியாசத்தையும் அடைந்து அந்தந்த கோசரூபனாய் சம்சாரத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கின்றார். இவரை அன்வய வியதிரேகயுக்தியான பஞ்சகோசவிவேகத்தால் பிரித்தறிந்து சம்சார சமுத்திரத்திலிருந்து கரையேற்றி மேலான பிரமஸ்வரூபத்தை அடையும்படி செய்யவேண்டியது. அன்வயவியதிரேகலட்சணங்கூறல், ஸ்தூலசரீரம்தோன்

ரூத சொப்பனுவஸ்தையில் ஆத்துமாவாகிய தான் தோன்றுகிறதே அன்வயம் இத்தூலவுடல் தோன்ருமையே வியதிரேகம். அவ்வாறு சூக்குமசரீரம் தோன்ருத சுஷுப்தியில் தான் தோன்றுகிறதே அன்வயம். இச்சூக்குமவுடல்தோன்ருமையே வியதிரேகம். இது வியதிரேகத்தால் பிராணுதி மூன்று கோசங்களும் நேதிசெய்ததாய் ஆய்விட்டது. அவ்விதமாய் சுழுப்திதோன்ருத நிர்விகற்பசமாதியில் தான் தோன்றுகிறதே அன்வயம். தான் தோன்றினும் இக்காரணவுடல் தோன்ருமையே வியதிரேகம். ஆற்றங்கரையிலிருக்கிற நாணலின் மேல் இதழ்களைக் களைந்து, நடுக்கதிரைக் கொள்வதுபோல், இப் பஞ்சகோசங்களாகிற மேல் இதழ்களை மேற்சொன்ன அன்வய வியதிரேக யுக்தியால் அத்தியாசத்தைக் களைந்து, ஹிருதயமாயிருக்கிற நடுவில் விளங்குகின்ற சச்சிதானந்தஸ்வரூபமான தத்துவம்பதலக்ஷியார்த்த பிரம ஸ்வரூபத்தை பிரித்தறிந்தவன் பிர்மமாயாவன். இம்மொழியினுலே கூடஸ்த பிரமங்களுக்கைக்கியமானது யுக்தியால் சம்பவித்திருக்கிறது. அவ்விதமே சாந்தோக்கிய உபநிஷத்து ஆருவதத்தியாயத்தில் சுவேதகேதுவான தன்மைந்தனுக்கு, உத்தாலகமகரிஷியானவர் உபதேசவாக்கியமென்கிற (3) வதான (தத்துவமசி) மகாவாக்கியத்தால் அனுக்கிரகம்செய்து, விட்டுவிடாதலட்சணையினுல் லக்ஷியார்த்தத்தைக் காண்பித்திருக்கிற மகாவாக்கியார்த்தத்தின் தாற்பரியத்தை பின்நூலாசான் இங்கு விரித்துரைக்கின்றனர். யாதொரு பிர்மமானது தமோகுணமான மாயையைக் கிரகித்து ஜகத்துக் குபாதானமாயும், சுத்தசத்துவமான மாயையைக் கிரகித்து, ஜகத்திற்கு நிமித்தகாரணமாயுமிருக்கிற பிரமம் (தத்) என்கிறபதத்தினுல் சொல்லப்படுகின்றது. அப்பிரமமே எப்போ, காமகர்மாதிகளுடன்கூடின ரஜோகுணமான மலினசத்துவத்தை கிரகிந்தாரோ அப்போ (துவம்) என்ற பதத்தினுல் சொல்லப்படுகின்றது. மூன்றுகளும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதங்களாயிருப்பதால் அவைகளைத் தள்ளி, பூரணமாயும், சச்சிதானந்தமாயுமிருக்கிற பிரமத்தை (தத்துவமசி) மகாவாக்கியத்தினுல் லக்ஷியார்த்தமாக விளக்கிவைக்கின்ருர். அவனே இந்த (தேவதத்தன்) என்கிற வாக்கியத்தில் அவனிவன் என்கிற வாக்கியத்தைத் தள்ளி, விட்டுவிடாத லக்ஷணையால் தேவதத்தன் ஒருவனென்று அறிவதுபோல, இங்கும், ஜீவேசுவரர்களுக் குபாதியான, அவித்தியா மாயைகளைத் தள்ளி, அகண்டசச்சிதானந்த தத்பத லக்ஷியார்த்தமான பிரமத்திற்கும், சச்சிதானந்தத் துவம்பத கூடஸ்தருக்கும், பாகத்தியாகலக்ஷணையினுல் (அசி) என்றபதம் ஐக்கியம் செய்கின்றது. நீர்சொன்ன லக்ஷியத்தன்மை, சவிகற்பவஸ்துவிற்கா, அல்லது, நிர்விகற்பவஸ்துவிற்காவென்று சீடன், ஆக்ஷேபணைசெய்து, இரண்டாவதாக்ஷேபரூபமான நிர்விகற்பவஸ்துவுக்கு லக்ஷியத்தன்மை யொருக்காலும் பார்க்கமுடியாது, ஓரிடத்திலும் சம்பவிக்கவுமாட்டாதென் றிவ்விதமுறைத்த சிஷியனை நோக்கி, குரு அவனையே கேழ்க்கிருர். நீசெய்த இந்த

ஆக்ஷேபணையானது, நிர்விகற்பவஸ்துவிற்கா, அல்லது, சவிகற்பவஸ்துவிற்கா, சொல், முதல்பக்ஷத்திற்கு, உன்னாலே, கூடாதென்றாக்ஷேபணை சொல்லிவிட்டாய், இரண்டாவதுபக்ஷத்திற்கென்றுரைப்பையேயானால், விவஸ்தையில்லாத அனவஸ்தாதோஷமும், அனேகாத்துமாகாரணமென்ற ஆத்துமாசிரய தோஷமும், வண்டிச்சக்கிரம்போல், எப்போதும் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற சக்கிரகாப்திமுதலான இன்னுமனேகதோஷங்கள்வந்துசேரும். இவ் விசேஷங்கள் இதரசாஸ்திரங்களில் விரிவாய் காணப்படுகின்றன. அவ்வேதுவைப்பற்றியும், கிரந்தம் விரிவாகுமென்றகருத்தைப்பற்றியும், இந்நூலாசான் சுருக்கியுரைத்தனர். நீசெய்தவிகற்பங்களிலும், அவைகளினபாவங்களிலும் சம்பந்தப்படாத, ஆத்துமவஸ்துவில் விகற்பத்தன்மையும், லக்ஷியத்தன்மையும், இவைமுதலான சகலசம்பந்தங்களும் சுத்தகற்பிதம், இதிற் சற்றேனுமையமூறுமல் ஆறுவிதலிங்கத்தோடும், குருமுகமாய் அதின் தாற்பரியத்தை விசாரிப்பது சிரவணமெனப்படும். தான் சிரவணம்பண்ணின அர்த்தத்தை மறவாமல் தனித்திருந்து அனுசந்தானம்செய்கிறது மனனமென்றுகூறப்படும். சிரவணத்தினாலும், மனனத்தினாலுமுண்டாயிருக்கிற திடவிருத்தியினாலே நான் அகண்டன், சின்மாத்திரன் என்றபாவனை இடைவிடாத அனுசந்தானமே நிதித்தியாசனமெனப்படும். தியானம்பண்ணின, சுத்தஜீவனும், சுத்தவிருத்தியும், தியேயமாத்திரமாயிருக்கிற பிரமவஸ்துமாத்திரமே மீதமாகி, காற்றற்றவிடத்திலிருக்கிற தீபம்போல் அச்சுத்தவிருத்தி அப்பிரமவஸ்துவில், இதரதுவைதசலனமின்றி சமமாயிருப்பதே சமாதியெனக் கூறினர். அந்நிர்விகற்பசமாதியில் ஆத்துமாவையே யனுசரித்த அச்சுத்தவிருத்தி யிருக்கிறதென்று அச்சமயம் தெரியாவிடினும், அந்நிர்விகற்பசமாதியிலிருந்து எழுந்தோனுக்கு நானிதுகாலபரியந்தம் சுகமாய்ப் பிரமானுபவம் செய்தேனென்ற ஸ்மரணம் வருவதால், அச்சமயத்தில் அச்சுத்தவிருத்தி இருந்ததென அறிந்துகொள்ளக்கடவது. அச்சமாதியில் அச்சுத்தவிருத்தி இருப்பானேனெனில், இவன் நிர்விகற்பசமாதிக்குப் போகுமுன் செய்த பிரயத்தினத்தாலும், பார்க்கப்படாத புண்ணியவிசேஷத்தாலும் முன் அடிக்கடிசெய்த பிரமாப்பியாச விசேஷபழக்கத்தாலும், அச்சத்துவவிருத்தி யிருந்ததென அங்கீகரிக்கத்தக்கது. காற்றற்றவிடத்திலிருக்கிற தீபம்போல் நிர்விகற்பசமாதியில் விருத்தியிருந்ததென, சர்வலோகசரணியரான கிருஷ்ணபகவான் கீதையில் அருச்சுனனுக்கு இவ்விதமே உரைத்திருக்கின்றனர். இச்சமாதியே தர்மமேகமென்று மேலோர் வெளியிட்டனர். இவ்விதம் குருமுகமாய் தெரிந்துகொண்ட பரோக்ஷ ஞானாக்கினியானது மனதறிந்த பாபத்தையும் தகிக்கிறது. சம்சாரகாரணமான அஞ்ஞானமாகிற இருட்டுக்கு மத்தியான்ன சூரியன்போ லெரிப்பது அபரோக்ஷஞானமென்று கூறி முடித்தனர்.

முற்றிற்று.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍀𑌪𑌦𑌯𑍋𑌜𑌿𑌨𑍀

𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌭𑌾𑌷𑌾𑌮𑌯𑌪𑌦𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇.

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃.

नत्वा श्री भारतीतीर्थ विद्यारण्य मुनीश्वरौ ।
प्रत्यक्तत्वविवेकस्य क्रियते पददीपिका ॥

𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌦𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾 ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணி பிரத்தியக் தத்துவவிவேகத்திற்கு பததீபிகை செய்யப்படுகிறது.

அவதாரிகை. ஆரம்பிவிக்கப்படுகிற கிரந்தமானது விக்கினமன்றி முடியும் பொருட்டும், விருத்தியடையும்பொருட்டும், பெரியவாளுடைய ஆசரணையி ளுல் அடையப்பட்டதாயிருக்கிற இஷ்டதேவதாரூபமான தன்குருவின் நமஸ் காரலக்ஷண மங்களாசரணமானது தன்னால் செய்யப்பட்டதை சிஷ்ய சி க்ஷார்த்தமாக சுலோகமாகவே செய்கிறார். அதின் அர்த்தத்தினால் விஷயப் பிரயோஜனங்களையும் குறிப்பிக்கிறார்.

𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃.

नमःश्रीशङ्करानन्दगुरुपादांबुजन्मने ।
सविलासमहामोहग्राहग्रासैककर्मणे ॥

𑌨𑌮𑌃𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌸𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑍈𑌕𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇 ॥ ௧ ॥

𑌸𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑍈𑌕𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇	காரியசமுகத்தோடே கூடியிருக்கிறமூலாஞ்ஞானமான முதலையை விழுங்குகிறதே முக்கியவேலையாயிருக்கிற
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍇	சர்வசம்பத்தினாலே சிஷ்யாளுக்கும் உலகத்திற்கும் ஆனந்தத்தை கொடுக்கிறசங்கரானந்த குருவின் பாதகமலத்தின்பொருட்டு
𑌨𑌮𑌃 (𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁)	நமஸ்காரம் செய்யக்கடவது.

பதசாரம். சுகத்தைச் செய்கிறவர் சங்கரர் சகல ஜகத்திற்கும் ஆனந்தத்தைச் செய்கிறவரான பரமாத்மா, இவரே ஆனந்தத்தை பண்ணிவிக்கிறாரென்கிற சுருதியாலறிக. ஆனந்தரென்கிற சொல்லுக்கு நிரதிசயமான பிரீதிக்கு இருப்பிடமென்று அர்த்தமானதால் பரமானந்தரூபரான பிரத்யகாத்மா, சங்கரானந்தரென்பதற்கு பிரத்யகபின்னபரமாத்மா, அவரேகுரு, இதற்குதாரணம். யாதொருபுருடனுக்கு பரிபக்குவமாய் சித்தம் நிர்மலமாயிருக்கிறதோ அவனுக்கு பந்தரூபமான பாபத்தை நிவர்த்திக்கிறதற்கு ஹேதுவாயிருக்கிற குருநாதனுடையகடாக்ஷவீக்ஷண்யரூபமான தீக்ஷையால் சக்திபாதம்வந்து, மாயை நஷ்டமானவுடன் பரதத்வத்தில் இவர்களை யெவர் சேர்த்துவைக்கிறாரோ அவரே குருவென்று ஆகமத்தில் சொல்லியிருப்பதாலும், ஸ்ரீமானென்பதற்கு அணிமாதி அஷ்டைசுவரியத்வமும் குருவுக்கு இருக்கிறதாக குறிப்பிவிக்கப்பட்டது. இன்னும், ஸ்ரீயினாலே ஆனந்தத்தைச்செய்விக்கிறாரென்றும், அந்தரங்க இஷ்டராயிருக்கிற குருவே வள்ளலென்றும், மேலானமோக்ஷரூபியென்றும் சொல்லாநின்ற சுருதிவாக்கியத்தால் சிஷியர்களுடைய இஷ்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் குருவுக்கு வல்லமையிருக்கிறதென்பதும் குறிப்பிவிக்கப்பட்டது. அக்குருவின்பாதங்களே கமலம், அதின்பொருட்டு வணக்கம், அப்பாதம் எவ்விதமாயிருக்கிறதென்றால், நாமரூபாத்மகமான காரிய சமூகத்தோடே கூடிக்கொண்டிருக்கிற மஹாமோஹமென்கிற மூலாஞானமாகிற முதலையானது தன்கையிலகப்பட்டவர்களை மிகவும் பீடிப்பதால், இது மகாகெட்டதென்று நினைத்து அதை விழுங்குகிறதே முக்கியவேலையா யிருக்கிறது. (இதின்விசேஷம்) இதில் சங்கரானந்தரென்கிற இரண்டுபதங்களின் சமானாதிகரணத்தால் கூடஸ்தபிரமத்திற்கு ஏகத்துவமே விஷயம். கூடஸ்தருக்குப் பூரணபிரமரூபமான அபரிச்சின்னசுகோதயமே பிரயோஜனம். மாயையை விழுங்குகிறதென்பதால், அத்தியந்ததுக்கநிவர்த்திரூபமான பிரயோஜனம் வெளிப்படையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இதற்குயுக்தி. இருளுக்குச் சூரியனும், கள்ளனுக்குக் காவலனும், வியாதிக்குச் சித்தனும், தரித்திரத்திற்குச் சிந்தாமணியும், பேய்க்கு மந்திரவாதியும் போல குருவின்பாதம் அஞ்ஞானத்தைப் போக்குமென்றறி.

அ-கை. இப்போ அவாந்திர பிரயோஜனத்தோடே கிரந்தாரம்பம் செய்கிறார்.

तत्पादांबुरुहद्वन्द्वसेवानिर्मलचेतसाम् ।
सुखबोधायतत्वस्यविवेकोयं विधीयते ॥

தத்பாதாம்புருஹத்வந்த்வஸேவாநிர்மலசேதஸாம் |
ஸுகபோதாயதத்வஸ்ய விவேகோயம் விதீயதே || உ ||

तत्पादाम्बुरुहद्वन्द्वसेवानिர्मल
चेतसाम् = அந்தகுருவின் பாதங்களாகிற உபயகமலங்களுடைய நமஸ்காரஸ்துதி முதலான பணிவிடையினாலேயே இராகத்வேஷாதி மலரகிதமனதோடேகூடியிருக்கிறபேர்களுக்கு

सुखबोधाय = அனாயாசமாக தத்துவஞ்ஞான முண்டாகிறதின்பொருட்டு
तत्त्वस्य = சொல்லப்போகிற அனாரோபிதமாயிருக்கிற, தத்துவத்தினுடைய
अयं = இந்த, विवेकः = விவேகமானது, विधीयते = விதிக்கப்படுகிறது.

ப-ம். தத்துவவிவேகமென்பதற்கு அர்த்தம். ஆரோபமான பஞ்சகோசாதிஜெகத்தில்நின்றும், ஆத்மாவுக்கு பிரித்தல் சொல்லப்படுகிறது.

இ-தி. வெள்ளாவியில்வைக்கப்பட்ட வஸ்திரத்திற்கு குசும்பாச்சாயமேற்றுவதுபோலும், உரம்வைத்த நிலம் நன்றாய் விளைவதுபோலும், சுத்தகண்ணடியில் முகம் நன்றாய் விளங்குவதுபோலும், வாழைமரத்திலிருக்கிற மேல்மட்டையைப் பிரித்துத் தண்டையெடுப்பதுபோலுமென்றறியத்தக்கது.

அ-கை. ஜீவப்பிரம்மைக்கியமாகிறவிஷயம் சம்பவிக்கிறதின்பொருட்டு ஜீவனுக்கு தன்னுடைய சச்சிதானந்தம் முதலான லக்ஷணத்தை காண்பிவிக்கிறதில் வாஞ்சையுடையவராயுமிருக்கிற இவர் ஆதியில் அவஸ்தாத்திரயத்திலும் அறிவினபேதச்சொல்லால், நித்தியத்துவத்தைச் சாதிக்கிறார். அதில் ஜாக்கிரத்தில் அறிவு ஒன்றாயிருப்பதைக்காண்பிவிக்கிறார்.

शब्दस्पर्शादयोवेद्या वैचित्र्याज्जागरेपृथक् ।
ततोविभक्तातत्संविदैकरूप्यान्नभिद्यते ॥

शब्दस्पर्शादयोवेद्या वैचित्र्याज्जागरेपृथक् ।
ततोविभक्तातत्संविदैकरूप्यान्नभिद्यते ॥ ௩ ॥

जागरे = (சகலேந்திரியங்களினாலேயும் சகலவிஷயஞானமுடைய) ஜாக்கிரத்தில்
वेद्याः = அறியயோக்கியங்களாயிருக்கிற
शब्दस्पर्शादयः = சப்தஸ்பரிசரூபரசகந்தங்கள்
वैचित्र्यात् = (பசு, குதிரைமுதலானவைபோல்) விசித்திரமாயிருப்பதால்
पृथक् = வேறுவேறாயிருக்கின்றன. ततः = அவைகளினின்று
विभक्ता = வேறாயும் तत्संवित् = அவைகளறியுமறிவானது
ऐकरूप्यात् = ஒன்றாயிருப்பதால் न भिद्यते = பேதமடையவில்லை.

ப-ம். சப்தஸ்பரிசாதிகளென்றதால் அந்தகுணங்களுக் காதாரமான ஆகாசாதிபூதங்களும் வேறுவேறென்று சொன்னதாயிற்று. இதில் ஒரு அனுமானம் காண்பிவிக்கிறார். விவாதத்திலிருக்கிற அறிவானது ஸ்வபாவபேதசூன்

னியமாய் இருந்தற்கு யோக்கியமாய் இருக்கத்தக்கது, அதுவே பிரதிக்ஞை. உபாதி அன்றியில் பேதம் சம்பவியாமையே ஹேது, ஆகாசம்போலென்பது திருஷ்டாந்தம். சப்தத்தை அறிகிற அறிவானது ஸ்பரிசத்தை அறிகிற அறிவைக்காட்டிலும் அறிவு அன்னியமற்றிருப்பதால் வேறன்று. ஸ்பரிசத்தை அறிகிற அறிவுபோலே ஒன்றாயிருக்கிற அறிவுக்கு ஆகாசத்தைப்போல உபாதிபேதத்தினலேயே பேதவிவகாரம் கூடுமாகையால் வாஸ்தவமாக பேதம் கற்பிக்கும்பக்ஷத்தில் பெரிதானவிரோதம் ஊஹிக்கத்தக்கதாய்வரும்.

இ-நி. இராஜன் ஒருவனும் படைகள் அநேகமாயும் யுத்தத்தில் காணப்படுவதுபோலும், பஞ்சவர்ணங்களோடேகூடின கண்ணாடிவீட்டுக்குள்ளிருக்கிற புருஷனொருவனும், பிரதிபலிக்கிற்தோற்றங்களநேகமாயும் தோற்றுவது போலும், சுவர் ஒன்றாயும் சித்திரம் பலவாயும், கண் ஒன்றாயும் ரூபம் பலவாயும் தோற்றுவதுபோலுமென்றறி.

அ-கை. இப்போதுசொன்னநியாயத்தை ஸ்வப்பனத்தினுமறிவிக்கிறார்.

तथास्वप्नेत्रवेद्यन्तु नस्थिरं जागरेस्थिरम् ।
तद्भेदोतस्तयोस्संविदेकरूपानभिद्यते ॥

தயாஸ்வப்நேத்ரவேத்யந்து நஸ்திரம் ஜாகரேஸ்திரம் ।
தத்பேதோதஸ்தயோஸ்ஸம்விதேகரூபாநபித்யதே ॥ ச ॥

ஸ்வப்நே	ஸ்வப்னவஸ்தையிலும்	ஸ்திரம்	(காலாந்திரத்திலும்) பார்க்க யோக்கியமாயிருக்கிறது
தயா	அப்படியே	தத்பேத꞉	அவைகளின்பேதமிவளவே
அத்ர	இந்தஸ்வப்பனத்தில்	அத꞉	ஆகையினலே
வேத்யம்	அறியப்படுகிறவிஷயமானது	தயோ꞉	அந்தஜாக்கிரஸ்வப்னங்களை
ந ஸ்திரம்	ஸ்திரமன்றியிலிருக்கிறது	ஸம்வித்	அறிகிற அறிவானது
ஜாகரே	ஜாக்கிரத்தில்	ஏகரூபா (ஸதீ)	ஏகரூபமானதால்
(வேத்யம்)	காண்கிறவிஷயமானது	ந பித்யதே	பேதமன்றியிலிருக்கிறது.

ப-ம். ஜாக்கிரத்தில் விசித்திரஸ்வபாவமாயிருப்பதால் விஷயங்களுக்கு பேதமும் ஒன்றாயிருப்பதால் அறிவு பேதமில்லாமையும் எப்படியிருக்கின்றனவோ அப்பிரகாரமே கரணவியாபாரமற்ற ஸ்வப்பனத்தில், ஜாக்கிரத்தில் இடைவிடாது பழகினதினலுண்டானவிஷயமானது ஸ்வப்பனமென்று சொல்லப்படும். இப்போதுசொன்ன ஸ்வப்பனவஸ்தையிலும் விஷயங்கள் பேதமுள்ளவாயும், அறிவு ஒன்றாயுமிருக்கிறது.

சங்கை. ஜாக்கிரஸ்வப்பனங்கள் இரண்டிலும் அறிவு அபேதமாயும் விஷயங்கள் பேதமாயும் இருக்குமேயானல் அப்போது இது ஸ்வப்பனமென்றும், இது ஜாக்கிரமென்றும் பேதம் வரக்காரணமென்னவென்கிற சங்கைக்கு இந்

த ஸ்வப்பனத்தில் காணப்பட்ட விஷயங்களானவை தோற்றமாத்திரமாயிருப்பதால் ஸ்திரமில்லாமலிருக்கின்றன, ஜாக்கிரத்திலேயோ என்றால் காணப்படுகிற விஷயங்களானவை காலாந்திரததிலும் பார்க்க யோக்கியமாயிருப்பதால் ஸ்திரம். ஆகையால் இவைகளுக்கு ஸ்திராஸ்திரங்களாயிருக்கிறதே பேதமென்றுத்தரம்

இ-தி. வெண்ணைப்பிள்ளையாரும், வெங்கலப்பிள்ளையாரும்போலும், மணலால் கட்டுகிறவீடும், சாமான் சேர்த்துக்கட்டுகிற வீடும்போலும், குழந்தைகள் கரியால் எழுதுவதும், பெரியவர்கள்சரக்கைச்சேர்த்து சித்திரம் எழுதுவதும், வேர்ச்சாயமும், பவுடர் சாயமும்போலவறி, ஸ்வப்பன ஜாக்கிரங்களுக்கு பேதம் சாதிக்கப்பட்டதால் அவைகளிலிருக்கிற அறிவுக்கும் பேதம் சொல்லப்படாதோவெனில், அவ்விரண்டிலும் இருக்கிற அறிவானது ஒன்றாகவேயிருப்பதால் பேதமில்லை. (இ-தி.) கோட்டைக்குவெளியில் படைகளோடு சேர்ந்து யுத்தம்பண்ணின அரசனே மந்திரி முதலானவர்கள் வீட்டுக்குப்போனபிற்பாடு அந்தஅரசனே கோட்டைக்குள் வந்து தான் ஒருவனாக கத்திவீசி காலம்போக்கிறவன் ஒருவனாயிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் ஜாக்கிர ஸ்வப்பனங்களில் அறிவுக்கு அபேதத்தைச்சாதித்து சுஷுப்திகாலத்திலிருக்கிற அறிவுக்கும் அந்த அறிவோடே ஐக்கியத்தைச்சாதிக்கும்பொருட்டு அந்த அவஸ்தையிலும் அறிவு இருக்கிறதைச்சாதிக்கிறார்.

सुप्तोत्थितस्यसौषुप्ततमोबोधोभवेत्स्मृतिः ।
साचावबुद्धविषयाऽवबुद्धंतत्तदातमः ॥

ஸுப்தோத்திதஸ்ய ஸௌஷுப்ததமோபோதோ பவேத்ஸ்ம்ருதி:।
ஸா சாவபுத்தவிஷயாऽவபுத்தம் தத்ததா தம: ॥ ரு ॥

ஸுப்தோத்திதஸ்ய சுஷுப்தியிலிருந்து எழுந்திருந்த புருஷனுக்கு [து
ஸௌஷுப்ததமோபோத: சுஷுப்தியிலிருக்குமறியாமையை அறியுமறிவான
ஸ்ம்ருதி: ஸ்மரணரூபமாக | பவேத் பவிக்கிறது
ஸா ச அந்த ஸ்மரணமும் | ததா அந்தசுஷுப்திகாலத்தில்
அவபுத்தவிஷயா { அறியப்பட்டிருக்கிற அஞ்ஞானவிஷயமுடையது. | தத் தம: அந்த அஞ்ஞானமானது
அவபுத்தம் = அறியப்பட்டதாக (பவேத்) பவிக்கிறது.

ப-ம். நித்திரையிலிருந்து எழுந்தவனுக்கு அந்த சுஷுப்தியிலே இருந்த அஞ்ஞானத்தை அறிந்த அறிவு இருந்ததற்கு ஒன்றும் அறியேனென்று வருகிறஸ்மரணம், அடையாளமே தவிர அனுபவமில்லை. அது ஏதினாலெனில், அனுபவஹேதுவாயிருக்கிற பாக்கியார்த்தங்களான இந்திரிய சன்னிதான வியா

ப்திலிங்காதிகளுடைய அபாவத்தாலென்றறிக. அதனால் அதிலென்னவாயிற்றென்றால் அந்த ஸ்மிருதியானது அந்த அஞ்ஞானவிஷயத்தை அறிந்ததாயிற்று. உலகத்தில் எதெது ஸ்மரிக்கப்படுகிறதோ, அதெல்லாம் அனுபவபூர்வமாகவே இருக்கிறது. அதினாலென்னவாயிற்றென்றால் அந்த ஹேதுவினால் ஸுஷுப்தியிலிருக்கிற அஞ்ஞானம் அறியப்பட்டதாயிற்று. இதற்கு அனுமானம் காண்பிவிக்கிறார். விவாதத்திலிருக்கிற ஒன்றும் அறியேனென்கிற அறிவானது ஸ்மிருதிரூபமாயிருப்பதால் அனுபவபூர்வமாக இருக்க யோக்கியமாக இருக்கிறது. (அவள் என் தாயென்று ஸ்மரணம் வருவதுபோல,) யுக்தி யாதொருவன் தீயால் தாபமடைந்தானோ அவனே ஜலத்தில் மூழ்கி எழுந்து குளிர்ச்சியாய் ஒன்றையுமின்னேரம் அறியாமலிருந்தேனென்பதுபோலவறி.

அ-கை. அந்த அனுபவத்தால் தனக்கு விஷயமான அஞ்ஞானத்திற்கு தான் வேறென்பதையும் அந்த அறிவுக்கு இந்த அறிவு அபேதமென்பதையும் சொல்லுகிறார்.

सबोधोविषयाद्भिन्नो नबोधात्स्वप्नबोधवत् ॥

ஸபோதோவிஷயாத்பிந்நோ நபோதாத்ஸ்வப்நபோதவத் ॥ ரு௨ ॥

ஸ:	அந்த	போதாத்	அறிவைக்காட்டிலும்
போத:	அறிவானது	ந பிந்ந:	வேறன்று
விஷயாத்	அறியப்படுமவைக்காட்டிலும்	ஸ்வப்நபோதவத்	ஸ்வப்னத்தை அறிந்த அறிவைப் போல.
பிந்ந:	வேறு		

வி-ம். அனுமானம் அஞ்ஞானத்தை அறிந்த அறிவானது அறியாயிருப்பதால் அஞ்ஞானத்திற்கு வேறாயிருக்கத்தக்கது. கடத்தை அறிந்த அறிவு கடத்திற்கு வேறாயிருப்பதுபோல. அனுமானம் ஸுஷுப்தியை அறிந்த அறிவானது ஜாக்கிரத்தை அறிந்த அறிவைக்காட்டிலும் வேறாயிருப்பதால் அறிவு அபேதமாயிருக்கத்தக்கது. ஸ்வப்னத்தை அறிந்த அறிவுபோல.

இ-தி. சூரியனையும் தீபத்தையும் இருட்டையும் அறிந்த கண் ஒன்றாயிருப்பதுபோலென்றறி

அ-கை. இப்போது சொல்லப்பட்ட நியாயப்படிக்கி மற்றகாலங்களிலுமறிவு ஒன்றென்பதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

एवंस्थानत्रयेप्येकासंवित्तद्वद्दिनान्तरे ।
मासाब्दयुगकल्पेषु गतागम्येष्वनेकधा ॥

ஏவம்ஸ்தாநத்ரயேப்யேகாஸம்வித்தத்வத்திநாந்தரே ।
மாஸாப்தயுககல்பேஷு கதாகம்யேஷ்வநேகதா ॥ கூ௨ ॥

ஏவம்	இந்தப்பிரகாரம்
ஹ்யவஸ்தாத்ரயே ஸம்வித்	அவஸ்தாத் திரயத்திலும்
ஸம்வித் ஏகா தத்வத்	அறிவு ஒன்றாயிருப்பதுபோல
தினாந்தரே	மறுநாளிலும்
மாஸாப்தயுக கல்பேஷு	மாச, வருஷ, யுக, கற்பங்களிலும்,
கதாகம்யேஷு	பூத பௌஷ்யத் காலங்களிலும்
அநேகதா	அனேகவிதமாக காலமேகழிந்துவருகிறது

வி-ம். ஒரு தினத்தில் வருகிற ஜாக்கிரஸ்வப்பன சுஷுப்தி மூன்றிலேயும் அறிவு ஒன்றாகவேயிருந்ததுபோல, மறுதினத்திலும் அறிவு அபேதமென்பதையும் அப்படியே மாசந்தோறும் யுகந்தோறும் கற்பந்தோறும் பூதபௌஷியத்காலங்களிலும் அறிவு ஒன்றாகவே இருக்கிறது. யுக்தி. ஒருநாளில் தன்னூரிலும், வெளியே போகிறகாலத்திலும், மாமனூர் ஊரிலும், பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற கண் என்றென்றைக்கும் ஒன்றாயிருப்பதுபோல எப்போதும் அறிவு ஒன்றென்றறி.

அ-கை. அறிவு ஒன்றென்று சாதித்ததற்கு பிரயோஜனத்தைச்சொல்லுகிறார்.

नोदेतिनास्तमेत्येका संविदेषास्वयंप्रभा ॥

நோதேதி நாஸ்தமேத்யேகா ஸம்விதேஷா ஸ்வயம்ப்ரபா ॥ ௭ ॥

ஏகா	ஒன்றாயிருக்கிற
ஸம்வித்	அறிவானது
ஸ்வயம்ப்ரபா (ஸதீ)	சுயம்பிரகாசமாயிருப்பதினாலே
ஏஷா	இந்த
ந உதேதி	உதயமாகிறதுமில்லை
அஸ்தம்	அஸ்தமனம்
ந ஏதி	ஆகிறதுமில்லை

வி-ம். யாதொரு காரணத்தால் அறிவு ஒன்றோ அந்த ஹேதுவால் அறிவுக்கு உற்பத்தியுமில்லை அவருடைய உற்பத்திநாசத்திற்கு அவரைத்தவிர வேறு சாக்ஷியில்லாததினால், உற்பத்திநாசம் சித்திக்காது. தன்னுடைய உற்பத்திநாசம் தானாயிருக்கிற அறிவால் கிரஹிக்கமுடியாதாகையாலும், வேறே அறிவில்லாமையாலும், அறிவுக்கு எப்பொழுது முற்பத்திநாசமில்லை.

ஶ-கை. இந்த அறிவுக்கு வேறே அறிவில்லாவிட்டால் இதை கிரகிக்கிறவன் வேறே யில்லாமல் போகும்போது அந்த அறிவு விளங்காதே. அப்போது ஜகத்திற்கு தோற்றமை வந்துவிடுமேயெனில், இதற்குச் சமாதானமாக ஒரு அனுமானம் காண்பிக்கிறார், அறியப்படாத அபரோக்ஷமாகையால், அறிவு சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிறது. ஜடமாயும் அப்பிரகாசமாயுமிருக்கிற கடம்போல் அறிவு விளங்கவில்லை. அபரோக்ஷமென்கிற இந்த ஹேதுவில் அறியப்படாதென்கிற விசேஷணம் சித்தியாதென்று சங்கிக்கக்கூடாது. ஏனென்றால், இந்த அறிவு தன்னாலே அறியப்படுமென்றால் கர்த்ருகர்த்துவமும் விஷயத்துவமும், ஒருவஸ்துவுக்கு கூடாதாகையாலும், வேறொன்றினால் அறியப்படுமெ

ன்றால் அனவஸ்தை வருவதாலும் அறிவுக்கு மேற்சொன்ன விசேஷணம் சி த்தித்திருக்கின்றன, ஸ்வப்பிரகாசமாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற இந்த அ றிவுக்கு சர்வத்தையும் விளக்கிவைத்தல் கூடுமாகையால் ஜகத்து விளங்காமல் போகுமென்று நீ சொன்ன ஆக்ஷேபனை கூடாது.

இ-தி. எல்லாவற்றையும் காண்பிவிக்கிற கண் வேறே ஒரு கண்ணையபே க்ஷியாமல் பிரத்தியக்ஷமாய்தான் விளங்குவதுபோலும், ரத்னசூரியாதிகளைப் போலுமென்றறி.

அ-கை. அறிவுக்கு நித்தியத்துவமும் ஸ்வப்பிரகாசத்துவமுமிருக்கட்டும் அதினாலென்ன ஆயிற்றென்றால் சொல்லுகிறார்.

इयमात्मापरानन्दः परप्रेमास्पदंयतः ।

𑌇𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌪𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌪𑌰𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂𑌯𑌤𑌃 ॥ ௮ ॥

𑌇𑌯𑌂	இந்த	𑌪𑌰𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂	மேலானப்பிரீதிக் கிருப்பிடமோ
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾	ஆத்துமாவானது	𑌤𑌤𑌃	அந்தக்காரணத்தினாலே
𑌯𑌤𑌃	யாதொருகாரணத்தினால்	𑌪𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃	=பரமானந்தராயிருக்கிறார்

வி-ம். அனுமானம் நித்தியமாயிருக்கிற ஸ்வப்பிரகாசமானதால், இந்த அறிவான ஆத்துமா தானாகவே இருக்கின்றது, எது தானாகவிருக்கவில்லையோ, அது நித்தியமாயும் ஸ்வப்பிரகாசமாயுமாகாது. (கடம்போல)

இ-தி. இரத்தினத்தையும், அது வைத்திருக்கப்பட்டிருக்கிற பாத்திரத்தையும்போலவறி. ஆத்துமாவுக்கு நித்தியத்துவமும், சித்துரூபத்துவமும், சாதித்தாயிற்று. நித்தியத்துவத்திற்கு வேறாக, சத்தியத்துவமில்லாமையால் நித்தியத்துவம் சத்தியத்துவம் இரண்டும் ஆத்துமாவுக்கு இருக்கின்றனவென்று வாசஸ்பதிமிச்சிராள் சொல்லியிருப்பதால், ஆத்துமாவுக்கு சத்தும், சித்தும், சித்தித்தன, அதுபோல, ஆனந்தத்தையும் சாதிக்கிறார். இந்த விஷயத்தில் ஒரு அனும்மானம், இந்த ஆத்துமா மேலான பிரீதிக்கு இருப்பிடமாகையால் பரமானந்த ரூபராயிருக்க யோக்கியர். யாதொன்றானது பரமானந்தமாயிருக்கவில்லையோ, அது மேலான பிரீதிக்கு இருப்பிடமாக ஆகாது. (கடம்போல) இ-தி. மாப்பிள்ளையையும் மாப்பிள்ளைத்தோழனையும்போல.

ச-கை. என்னைச்சுடவேண்டுமென்று தன்னிடத்தில் துவேஷம் காணப்படுகையால், பிரேமாஸ்பதமே சித்திக்காதபோது, பரபிரேமாஸ்பதம் எப்படி சித்திக்கும். இ-தி. பெண் ருதுவாகாதபோது பிள்ளைபெறுவாளா, பிராமணனென்பதே சந்தேகமாயிருக்கும்போது பவுண்டரீகராவானா, கட்டிக்கத்துணியில்லாதவனை குபேரனாவானாவென்று கேட்கவேண்டியதில்லாததுபோலிருக்கிறதெனில், நீ சொன்ன அந்த அனுபவமாவது சுகரூபனை தனக்கு துக்க சம்மந்தமேற்பட்டதினால், வெறுப்புக்காணப்படுகிறதேயொழிய உண்மையி

யில்லை. பிரீதியானது எல்லவருக்கும் தன்னிடத்தில் அனுபவ சித்தமாயிருப்பதாலும், நீ சொன்னது கூடாதென்று திருஷ்டாந்தமூலமாய் பரிகரிக்கிறார் அதாவது, ஜலத்திற்கு வந்திருக்கிற உஷ்ணமானது அன்னியமான அக்கினியின் சம்பந்தத்தால் சித்திப்பதுபோலவும், குளிர்ச்சியானது வாஸ்தவமான அனுபவ சித்தமாயிருப்பதுபோலுமறி, இன்னம் படிக்கத்தில் வர்ணம் சேர்க்கையால் காணப்படுவதுபோலுமறி.

அ-கை. சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

मानभूवंहिभूयासमितिप्रेमात्मनीक्ष्यते ॥

மாநபூவம்ஹிபூயாஸமிதிப்ரேமாத்மநீக்ஷ்யதே ॥ அ ॥

(அஹம்)	நான்	ஹி	யாதொருகாரணத்தினால்
மா பூவம் ந	இல்லாமல் போகவேண்டாம்	ஆத்மநி	தன்னிடத்தில்
பூயாஸம்	(சதா) இருக்கவேண்டும்	ப்ரேம	பிரீதியானது
இதி	யென்று	ஈக்ஷ்யதே	காணப்படுகிறதோ

வி-ம். யாதொரு காரணத்தால் நானில்லாமல் இருக்கிறவனன்று எனக்கு ஒருக்காலுமில்லாமைவேண்டாம் எப்போதும் இருக்கவேண்டுமென்று இவ்விதமான பிரீதிசகலருக்கும் ஆத்துமாவில் அனுபவமாகவே காணப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் பிரேமையில்லையென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஹேதுவில் சொன்ன பிரேமை ஆத்துமாவிலிருக்கட்டும் மேலான பிரியரென்பதில் பிரமாணம் காணப்படாமையால் அந்த விசேஷணம் கூடாதெனில்.

तत्प्रेमात्मार्थमन्यत्रनैवमन्यार्थमात्मनि ।
अतस्तत्परमंतेनपरमानन्दतात्मनः ॥

தத்ப்ரேமாத்மார்த்தமந்யத்ர நைவமந்யார்த்தமாத்மநி ।
அதஸ்தத்பரமந்தேந பரமாநந்ததாத்மந: ॥ கூ ॥

அந்யத்ர	(அன்னியமான) புத்திராதிகளிடத்தில் காண்கிற	ந ஏவம்	இல்லவேயில்லை
தத்ப்ரேம	அந்தப்பிரீதியானது	அத:	அந்தக்காரணத்தினாலே
ஆத்மார்த்தம்	தன்னிமித்தம்	தத்	அந்தப்பிரீதியானது
ஆத்மநி	தன்னிடத்தில் (காண்கிற)	பரம்	மேலானது
ப்ரேம	பிரீதியானது	தேந	ஆகையால்
அந்யார்த்தம்	அவைகளினிமித்தமாக	ஆத்மந:	தனக்கு [ருக்கிறது
		பரமாநந்ததா	பரமானந்தத்துவமி

வி-ம். தனக்குவேறாயிருக்கிற புத்திராதிகளிடத்தில் யாதொரு பிரீதி காணப்படுகிறதோ அது தன்னிமித்தமேதவிர அவைகளினிமித்தமல்ல.

இ-தி. தேன் வைத்தபானையில் காணப்படுகிற தித்திப்பு தேனைச் சேர்ந்தது போலும், ராஜனுடைய படைகளுக்கு விருந்துசெய்வது ராஜன் நிமித்தம் போலுமறி. தன்னிடத்தில் காணப்படுகிற பிரீதி அவைகளின் நிமித்தியமல்ல, தன்னிமித்தமே. இ-தி. தேனில்காணப்பட்ட தித்திப்பு பானையைச் சேர்ந்ததல்லாததுபோலும், ராஜனுக்குசெய்கிற உபசாரம் படைகள் நிமித்தமில்லாததுபோலுமறி. ஆகையால் தானே நிருபாதிக நிரதிசயமான பரப்பிரம்மரூபனாகையால் பரமானந்தனென்றறி.

அ-கை. ஆகையால் யிந்த ஏழு சுலோகத்தால் சொன்ன அர்த்தத்தை சுருக்கிக் காண்பிவிக்கிறார்.

इत्थंसच्चित्परानन्द आत्मायुक्त्यातथाविधम् ।
परब्रह्मतयोश्चैक्यं श्रुत्यन्तेषूपदिश्यते ॥

இத்தம்ஸச்சித்பராநந்த ஆத்மாயுக்த்யாததாவிதம் |
பரப்ரஹ்மதயோச்சைக்யம் ச்ருத்யந்தேஷூபதிச்யதே || ௧௦ ||

இத்தம்	இப்பேர்கொத்த	பரப்ரஹ்ம	பரப்பிரமத்தையும்கூறி
யுக்த்யா	யுக்தியினாலே	தயோச்ச	அக்கூடஸ்தபிரமங்களுக்கு
ஆத்மா	ஆத்துமாவானவர்	ஐக்யம்	ஐக்கியமானது
ஸச்சித்பரா நந்தஃ	சச்சிதானந்த ரூபனென்றுசொல்லப்பட்டார்	ச்ருத்யந்தேஷு	வேதாந்தங்களில்
ததாவிதம்	அப்படிசச்சிதானந்தனான	உபதிச்யதே	உபதேசிக்கப்படுகிறது.

வி-ம். (3) வது சுலோகமுதல் (6½) சுலோகம்வரையில் அறிவுக்கு நித்தியமான சத்தின் தன்மையும், (½) சுலோகத்தால் அறிவுக்கு உற்பத்திநாசமற்ற சுயம்பிரகாசமான சித்தின் தன்மையும், (8-9) வது சுலோகங்களால் ஆத்துமாவுக்கு பரமானந்தரூபமான ஆனந்தத்தன்மையும் சித்தித்தது. அவ்வேதுவால் துவம்பதலக்ஷியார்த்தரான ஆத்துமாவே சச்சிதானந்தரூபனென்று யுக்தியால் சாதித்தனர். ✓

ச-கை. இப்போ ஆத்துமாவுக்கு தங்களால் சொல்லப்பட்ட லக்ஷணமானது யுக்தியினால் சித்திக்கப்பட்டிருக்கிறதே அன்றி, உபநிஷத்து பிரமாணமில்லையேயெனில், நம்மால் யுக்தியால் ஆத்துமாவுக்கு சச்சிதானந்தலக்ஷணம் சொன்னபடியே சாங்தோக்கிய ஆறுவது அத்தியாயத்திலும், தன்புத்திரனான சுவேதகேதுவுக்கு உத்தாலகரிஷி சச்சிதானந்தரூபமே தத்பதலக்ஷியார்த்த பிரமமென்றும், அதுவே துவம்பதலக்ஷியார்த்தமான கூடஸ்தனென்றும், வாச்சியங்களான ஜீவேசுவரர்கள்முதலான விசேஷணங்களை அசி என்றபதத்தால் நீக்கி, தத்பத லக்ஷியார்த்தமே துவம்பத லக்ஷியார்த்தமான அகண்டைகரச பிரமகூடஸ்தரான நீயே தத்துவமசி யென்று சொன்னதுபோல, அநேக வேதாந்தசுருதிகளில்கோஷிக்கப்பட்டிருக்கும்போது பிரமாணமில்லையென்று

சொல்லக்கூடாது. இ-தி. சக்கிரவர்த்தியே சிம்மையைக் கட்டி ஆளுகிறவ னென்று சட்டத்தில் சொன்ன இலக்கணம் இவனிடத்தி லிருப்பதும் இவன் அவன் என்றசொல் ஒருவனைக் காண்பிவிப்பதுபோலவறி.

அ-கை. ஆத்துமாவின்பரமானந்தரூபத்தை ஆட்சேபிக்கிறான்.

अभाने नपरं प्रेम भानेन विषये स्पृहा ।

அபானே நபரம்ப்ரேம பானேன விஷயே ஸ்ப்ருஹா || கo ||

அபானே (ஸதி)	ஆத்துமா விளங்காதபக்ஷத்தில்	பானே (ஸதி)	விளங்கும்பக்ஷத்தில்
பரம	மேலான	விஷயே	விஷயத்தில்
ப்ரேம ந	பிரியராகார்	ஸ்ப்ருஹா ந	ஆசையுண்டாகக்கூடாது

வி-ம். ஆத்துமாவின்பரமானந்தமானது, விளங்கவில்லையா, விளங்குகிறதா, விளங்காதபட்சத்தில் பரமமானபிரீதிக்கு விஷயமாகார், உலகத்திலே ஒருவிஷயத்தின் சௌந்தரியஞானம் உண்டாகியல்லவோ அதில் பிரீதியுண்டாகும், ஆனதால் பரமானந்தரன்று,

இ-தி. தாசியின்ரூபலாவண்யங்களைப் பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்த்தல்லவோ பரமானந்தம்ஜனிக்கவேண்டுமென்பதுபோலவும்ஆத்துமாவிளங்கும்,பக்ஷத்தில்சுகசாதனமான மாலைமுதலாயுள்ள விஷயத்திலும் அதிலுண்டாகிய சுகத்திலும் யாருக்கும் இச்சைவரக்கூடாது, அதெப்படியென்றால் பல்பிராப்தியானது யாருக்கும் லபித்திருக்கும்பட்சத்தில் அதற்குச்சாதனத்திலிச்சை யுண்டாகிறதென்கிற நியாயத்தால்நித்தியநிரதிசயபிர மானந்தலாபம் விளங்கும்போதுக்ஷணமிருப்பதாயும் சாதனங்களின் அபேக்ஷையால்பராதீனம் முதலான தோஷங்களினால் தூஷிக்கப்பட்டதாயு மிருக்கிறவிஷயத்திலிச்சை கூடாதாகையாலும் ஆத்துமாபரமானந்தரூபரன்று.

இ-தி. சிக்கருளிகையால் திருப்தியடைந்த சித்தன்பசியால் பிச்சைக்கு திண்டாடுவானா என்பதுபோலும், அரசனானபின் அடிமைக்காசைப்படுவனா என்பதுபோலும், நிதியதிபதியானபின் அரைக்கிரையுமணியத்திற்கு ஆசைப்படுவனோவென்பதுபோலுமாம்.

அ-கை. இந்தவிஷயத்தில் பிரகாராந்தரமாய் கூடுகையால் நீ சொன்னது கூடாதென்று பரிகரிக்கிறார்.

अतोभाने प्यभातासौ परमानन्दतात्मनः ॥

அதோபானேப்யபாதாஸௌ பரமாநந்ததாத்மந: || கக ||

அத:	ஆகையினாலே	அபாதா	விளங்கப்படாமலிருக்கிறார்
பானே அபி.	விளங்கிக் கொண்டிருந்தும்	ஆத்மந:	ஆத்துமாவிற்கு
அஸௌ	இவர்	பரமாநந்ததா	பரமானந்தத்துவமிருக்கிறது

வி-ம். யாதொருகாரணத்தால் விளங்குகிறது விளங்காமை இரண்டுபக்ஷங்களிலும் தோஷமிருக்கிறதாக நீசொன்னையோ, அந்தஹேதுவினாலேயே ஆத்துமாபரமானந்தரூபர் விளங்கிக்கொண்டேயிருந்தும் விளங்காமலிருக்கிறாரல்லவா.

ச-கை. ஒன்றுக்குத்தானே ஒரேகாலத்தில்விளங்கி விளங்காமைகூடாதெனில், இதுவென்ன அயுக்தம்சொல் இப்படி அனுபவம் காணப்படவில்லையென்றுசொல்லுகிறாயா, அல்லது திருஷ்டாந்தரஹிதமென்று சொல்லுகிறாயாவென்றுபேக்ஷித்து, முதல்சங்கைக்குச் சமாதானம்சொல்லுகிறார்.

अध्येतृवर्गमध्यस्थ पुत्राध्ययनशब्दवत् ।
भानेप्यभानं भानस्य प्रतिबन्धेनयुज्यते ॥

அத்யேத்ருவர்கமத்யஸ்த புத்ராத்யயநஶப்தவத் ।
பாநேப்யபாநம் பாநஸ்ய ப்ரதிபந்தேநயுஜ்யதே ॥கஉ॥

அத்யேத்ருவர்கமத்யஸ்த புத்ராத்யயந ஶப்தவத் — அத்தியயனம்பண்ணுகிற பிள்ளைகளுடைய கூட்டத்தின்மத்தியில் தோன்றுகிற தன்பிள்ளையினுடைய வேதபாடத்தின் குரல் தகப்பனுக்குக் கேட்பதுபோல

பாநே அபி	விளங்கிக்கொண்டிருந்தாலும்	பாநஸ்ய	விளக்கத்தின்தோற்றம்
அபாநம்	விளங்கவில்லை	ப்ரதிபந்தேந	பிரதிபந்தத்தோடே
		யுஜ்யதே	கூடிக்கொண்டிருக்கிறது

வி-ம். அத்தியயனம்பண்ணுகிறபிள்ளைகளுடைய கூட்டத்திலுண்டாயிருக்கிற தன்பிள்ளையின் சப்தமானது வெளியிலிருக்கிறபிதாவுக்கு சாமானியமாய் விளங்கினாலும் இதுதான், நமது பிள்ளையின்குரலென்று யெப்படித்தெரியவில்லையோ அப்படிதன்னானந்தம் விளங்கிக்கொண்டிருந்தும் பிரதிபந்தத்தோடேசேர்ந்திருப்பதால்விளங்காமலிருக்கிறது, ஆத்துமாபிள்ளை, அதின்விளக்கம் பிள்ளையின்குரல், மனமுதலிய தத்துவங்கள், கூட அத்தியயனம்பண்ணுகிறபிள்ளைகள், அவைகளின்விவகாரங்கள், அந்தப் பிள்ளைகளுடையகுரல்கள், அவைகளால் இந்த ஆத்துமாவினுடையதோற்றம்தோன்றியும்தோற்றவில்லை, இரண்டாவதுசங்கைக்குத்திரம் விளங்கினாலும் விளங்காமைக்குஇதில்சொல்லியபிரதிபந்தமே காரணமானதால் சாமான்னியமாய், விளங்கியும் விசேஷமாய்விளங்காமைகூடும், அதுயெவ்விதபிரதிபந்தமெனில் சொல்லுகிறார்.

प्रतिबन्धोस्तिभातीति व्यवहारार्हवस्तुनि ।
तन्निरस्याविरुद्धस्य तस्योत्पादनमुच्यते ॥

ப்ரதிபந்தோஸ்தி பாதீதி வ்யவஹாரார்ஹவஸ்துநி ।
தந்நிரஸ்ய விருத்தஸ்ய தஸ்யோத்பாதநமுச்யதே ॥ ௧௩ ॥

அஸ்தி பாதீதி வ்யவஹாரார்ஹவஸ்துநி — இருக்கிறது விளங்குகிறது என்று வியவஹரிக்க யோக்கியமான ஆத்துமவஸ்துவில்

தந்நிரஸ்ய — அதைத்தள்ளிவிட்டு
தஸ்ய — அதற்கு
விருத்தஸ்ய — விருத்தமான இல்லை விளங்கவில்லை யென்பதை

உத்பாதநம் — உற்பத்திசெய்கிறதுயாதோ
ப்ரதிபந்த: — அதுவேபிரதிபந்தமென
உச்யதே — சொல்லப்படுகிறது.

வி-ம், சகலசம்சாரத்திற்கு மூலகாரணம் ஆவரணசக்தியென்று சகலசுருதிகளிலும் சொல்லியிருப்பதால், அந்தஆவரணம் அசத்தாவரணம் அபானுவரணமென்று இரண்டுவிதங்களாயிருந்து, சகலரையும்ஆத்துமாயில்லை, விளங்கவில்லையென்று சொல்லும்படிசெய்கிறதை இங்கேயிவர் பிரதிபந்தமென்று சொன்னர்.

அ-கை. இப்போதுசொன்னபிரதிபந்தத்திற்குக் காரணத்தைதிருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தங்களிலும் கிரமமாகக் காண்பிவிக்கிறார்.

तस्यहेतुस्समानाभिहारः पुत्रध्वनिश्रुतौ ।
इहानादिरविद्यैव व्यामोहैकनिबन्धनम् ॥

தஸ்யஹேதுஸ்ஸமாநாபிஹார: புத்ரத்வநிஶ்ருதௌ ।
இஹாநாதிரவித்யைவ வ்யாமோஹைகநிபந்தநம் ॥ ௧௪ ॥

புத்ரத்வநி ஶ்ருதௌ — புத்திரனுடைய குரல் கேட்பதில்
தஸ்ய — அதற்குத்தடையான
ஸமாநாபிஹார: — வெகுபேர்களுடன்கூடியிருக்கிறசப்தமே
ஹேது: — காரணமாயிருப்பதுபோல்

இஹ — தாஷ்டாந்தத்தில்
வ்யாமோஹைகநிபந்தநம் — மோகத்திற்கு முக்கிய காரணமாயும்
அநாதி: — அனாதியாயுமிருக்கிற
அவித்யைவ — அவித்தைதான்

தா-ம். பிள்ளையின்குரல்விளங்காமைக்கு மற்றவர்களுடையசப்தம் காரணமாயிருந்ததுபோல், இவ்விடத்தில்விபரீதஞானங்களுக்கு முக்கியகாரணமான அவித்தையே, தன்னுடைய ஸ்வரூபம் தனக்கு நன்றாய் விளங்காமைக்கு முக்கியகாரணமென்றறி.

இ-கி. பிராமணனுக்கு தன்னிலைமைதெரியாமல் மயங்கி உளரிக்கொண்டு கிடப்பதற்கு ஒருபிசாசு காரணமாயிருப்பதுபோலவுமறி.

அ-கை. இப்போதுபிரதிபந்தஹேதுவான அவித்தையைச்சொல்லுவதற்கு, அதற்குமூலகாரணமான பிரகிருதியைச் சொல்லுகிறார்.

चिदानन्दमयब्रह्म प्रतिबिंबसमन्वित ।
तमोरजस्सत्वगुणा प्रकृतिर्द्विविधाचसा ॥

சிதாநந்தமயப்ரஹ்மப்ரதிபிம்பஸமந்விதா ।
தமோரஜஸ்ஸத்வகுணாப்ரக்ருதிர்த்விவிதாசஸா ॥ ௧௫ ॥

சிதாநந்தமயப்ரஹ்மப்ரதிபிம்பஸமந்விதா — சச்சிதானந்தப்பிரம்மத்தின் பிரதிபிம்பத்தோடே கூடியதாயும்

தமோரஜஸ்ஸத்வகுணா — சத்வரஜஸ்தமோகுணங்களையுடையதாயுமிருக்கிற

ப்ரக்ருதி: — மூலப்பிரகிருதியென்றறி

ஸா ச — அதுவும்

த்விவிதா — இரண்டுவிதங்களாகிறது

(ச) வென்கிறசொல்லால் சொல்லப்போகிறதாயிருக்கிற பிரகாராந்தரத்தைக்குறிப்பிக்கிறார்.

இ-தி. ஒருமழைஜலந்தானே இரண்டுவிதமாயாவதுபோலவறி.

அ-கை. காரணத்தோடும் அவ்விரண்டுவிதங்களையுங்காண்பிக்கிறார்.

सत्वशुद्ध्यविशुद्धिभ्यां मायाविद्येचतेमते ॥

ஸத்வசுத்த்யவிசுத்திப்யாம்மாயாவித்யேசதேமதே ॥ ௧௬ ॥

ஸத்வசுத்த்யவிசுத்திப்யாம் — சத்வசுத்தியாயிருப்பதாலும் அசுத்தத்தோடே கலந்திருப்பதினாலும்

மாயாவித்யே ச — மாயையென்றும் அவித்தையென்றும்

தே — அவைகள்

மதே — சொல்லப்படுகின்றன.

வி-ம். பிரகாசரூபமான சத்வகுணத்திற்கு, சுத்தியெதினாலென்றால் குணாந்திரங்களினால் கெடுக்கப்படாமலிருக்கிறதினாலென்றறி, ரஜோகுணத்திற்குஅசுத்தியெதினாலெனில், குணாந்திரங்களினால் கெடுக்கப்படுகிறதாலென்றறி, அந்தசுத்தாசுத் தங்களால் மாயை யென்றும் அவித்தை யென்றும் சொல்லப்பட்டன.

இ-தி. ராஜாவின்அரண்மனைக்குள் ளிருக்கிறகுளம் சுத்தமாயும், மந்தையிலிருக்கிறகுளம் அசுத்தமாயுமிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. யாதொருநிமித்தமாக சுத்தசத்வம் மாயையென்றும் மலினசத்வம் அவித்தையென்றும் பிரித்தல்சொல்லப்பட்டதோ அதையிப்பொழுது காண்பிக்கிறார்.

मायाबिंबोवशीकृत्य तांस्यात्सर्वज्ञईश्वरः ।
अविद्यावशगस्त्वन्य स्तद्वैचित्र्यादनेकधा ॥

மாயாபிம்பொவஶீக்ருத்ய தாம்ஸ்யாத்ஸர்வஜ்ஞ ஈஶ்வர꞉ ।
அவித்யாவஶகஸ்த்வந்ய ஸ்தத்வைசித்ர்யாதநேகதா ॥ ௧௬ ॥

மாயாபிம்பம் — மாயையிலே பிரதிபிம்பித்த சைதன்யமானது
தாம் — அந்த மாயையை
வஶீக்ருத்ய — ஸ்வாதீனம் பண்ணிக் கொண்டிருப்பதால்
ஸர்வஜ்ஞ꞉ — சர்வத்தையு மறிகிறவரு மிருக்கிற
ஈஶ்வர꞉ — ஈசனாக
ஸ்யாத் — இருக்கிறார்
அந்ய꞉ து — அவருக்கு அன்யனாய் அவித்தையில் பிரதிபலித்த சைதன்யமானஜீவனோவென்றால்
அவித்யாவஶக꞉(ஸந்) — அந்த அவித்தைக்கு வசமாகி
தத்வைசித்ர்யாத் — அவைகளின் விசித்திரத்தால்
அநேகதா — வெகுவிதமாக ஆனான்.

இ-தி. திரனானவன்தன்ஸ்திரீயை தன்வசப்படுத்திக்கொண்டு ஸ்வதந்திரமாயிருப்பதுபோலும் தைரியமற்றவன் தன்மனைவிசொற்படி நடப்பதுபோலும் இன்னம் இராஜன் ஒருவராயிருப்பதுபோலும் குடிகள்பலவாராயிருப்பதுபோலும் அமிருதமுண்டவன் தெளிவுள்ளவனாயும், மதுஉண்டவன் மயங்குவதுபோலுமறி.

அ-கை. பின்னாலேயே சரீரத்திரயத்தில்நின்றும் ஆத்துமாவைவேறுபடுத்தும் பொருட்டு முந்திசரீரத்திரயத்தையும் ஜீவனுடையஸ்வரூபத்தையும் கிரமமாகநிரூபிக்கிறார்.

साकारणशरीरंस्या त्प्राज्ञस्तत्राभिमानवान् ॥

ஸா காரணஶரீரம்ஸ்யாத் ப்ராஜ்ஞஸ்தத்ராபிமாநவாந் ॥ ௧௭ ॥

ஸா — அந்த அவித்தையே
காரணஶரீரம் — காரணதேகமாக
ஸ்யாத் — ஆகிறது
தத்ர — அந்த காரணதேகத்தில்
அபிமாநவாந் — அபிமானிக்கிறவனாய்
ப்ராஜ்ஞ꞉ — பிராஞ்ஞனாக ஆகிறான்

வி-ம். அந்தஅவித்தையை காரணசரீரமென்பது யெதினாலெனில் சர்வகாரணமானமூலப்பிரகிருதியின் அவஸ்தாவிசேஷமானதால், காரணசரீரத்தில் தாதாத்மியாத்தியாசத்தால் நானென்று அபிமானியான ஜீவன்பிராஞ்ஞனாம், எதினாலெனில் யாதொருத்தருடைய பிரஞ்ஞையானது நாசமன்றியிலிருக்கிறதோ அவன்பிரஞ்ஞன் அந்தப்பிரஞ்ஞனே பிராஞ்ஞன்.

அ-கை. கிரமப்பிராப்தமான சூக்குமசரீரத்தையும் அவ்வுபாதிக ஜீவனையும்சொல்லுகிறதற்காக அந்தசூக்குமசரீரத்திற்குக் காரணமான ஆகாசாதிகளின்சிருஷ்டி சொல்லுகிறார்.

तमःप्रधानप्रकृते स्तत्भोगायेश्वराज्ञया ।
वियत्पवनतेजोंबु भुवोभूतानिजज्ञिरे ॥

தம:ப்ரதாநப்ரக்ருதே ஸ்தத்போகாயேஶ்வராஜ்ஞயா ।
வியத்பவநதேஜோம்பு புவோபூதாநிஜஜ்ஞிரே ॥ ௧௮ ॥

தத்போகாய — அந்தப் பிராணிகளின் போகத்தின் பொருட்டு
தம:ப்ரதாந ப்ரக்ருதே: — ஜகத்திற்கு காரணமான தமோகுண மாயையினின்று
ஈஶ்வராஜ்ஞயா — ஈசனாஞ்ஞையால்
வியத்பவநதேஜோம்புவ: — வான் காற்று தீ நீர் பூமிகளான
பூதாநி — ஐம்பூதங்கள்
ஜஜ்ஞிரே — உண்டாயின

வி-ம். ஈசுவராஞ்ஞையாலென்பது நியமனசக்திகளுடன் கூடியிருக்கிற ஈசுவரன்சிருஷ்டிக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடே கூடியபார்வையே நிமித்தகாரணமா யிருக்கிறது.

இ-தி. பிரபுவானவன் ஏழைகளுக்கு அன்னம்போடும்நிமித்தம் ஸ்திரீயை ப்பார்த்தமாத்திரத்தில் பஞ்சபக்ஷணங்களுடன் அவள் அன்னம் அளிப்பது போலவாம்.

அ-கை. பூதசிருஷ்டியைச்சொல்லி பௌதிகசிருஷ்டியைச்சொல்லுகிறதற் காகமுதலில் ஞானேந்திரியசிருஷ்டியைச் சொல்லுகிறார்.

सत्वांशैःपञ्चभिस्तेषां क्रमाद्धीन्द्रियपञ्चकम् ।
श्रोत्रत्वगक्षिरसन घ्राणाख्यमुपजायते ॥

ஸத்வாம்ஶை:பஞ்சபிஸ்தேஷாம் க்ரமாத்தீந்த்ரியபஞ்சகம் ।
ஶ்ரோத்ரத்வகக்ஷிரஸநக்ராணாக்யமுபஜாயதே ॥ ௧௯ ॥

தேஷாம் — அப்பூதங்களினுடைய
ஸத்வாம்ஶை: — சத்வகுணத்தின் பாகங்களான
பஞ்சபி: — ஐந்தினாலே
தீந்த்ரியபஞ்சகம் — ஞானேந்திரிய பஞ்சகமானது
க்ரமாத் — கிரமமாக
ஶ்ரோத்ரத்வகக்ஷிரஸநக்ராணாக்யம் — செவி த்வக்கு கண் நாக்கு மூக்கென்ற நாமங்களடைந்து
உபஜாயதே — உண்டாயின.

இ-தி. தேன்முதலான வஸ்துக்கள் தனித்தனியே வைத்ததுபோலும் ஒவ்வொருபாஷைமட்டும்தெரிந்த ஒவ்வொருதேசத்தி லுள்ளவன்போலுமறி.

அ-கை. ஆகாசாதிகளின் சத்துவகுணங்களினுடைய வியஷ்டிசிருஷ்டியை ச்சொல்லிசமஷ்டி சிருஷ்டியைச்சொல்லுகிறார்.

तैरन्तःकरणंसर्वै र्वृत्तिभेदेनतद्द्विधा ।
मनोविमर्शरूपंस्यात् बुद्धिस्स्यान्निश्चयात्मिका ॥

ததோந்த:கரணம்ஸர்வைர்வ்ருத்திபேதேந தத்த்விதா ।
மநோவிமர்ஶரூபம்ஸ்யாத்புத்தி:ஸ்யாந்நிஶ்சயாத்மிகா ॥ ௨௦ ॥

ஸர்வை:	சமஸ்தங்களாகயிருக்கிற	விமர்ஶரூபம் (ஸத்)	ஆலோசனை ரூபமா யிருப்பதுபற்றி
தத:	அந்த சத்துவாமிசங்களினாலே	மந:	மனமென்று பெயரை
அந்த:கரணம்	அந்தக்கரணம்	ஸ்யாத்	அடைந்தது
உபஜாயதே	பிறந்தது	நிஶ்சயாத்மிகா (ஸதீ)	நிச்சயரூபமாயிருப்ப தைப்பற்றி
வ்ருத்திபேதேந	விருத்திபேதத்தினாலே	புத்தி:	புத்தியென்றுபேருடையதாய்
தத்	அந்த அந்தக்கரணமானது	ஸ்யாத்	ஆகிறது
த்விதா	இரண்டுவிதமாயிற்று		

இ-தி. பஞ்சாமிர்தம் சேர்த்தது போலும் ஐந்துபாஷையுங் கற்றவன்போலுமறி, அதுஇரண்டாயிருப்பதற்குயுக்தி, ஒருகரும்புரசம் காய்ச்சும்போது பாகென்றும், கட்டிபாகும்போதுவெல்ல அச்சுயென்றும் சொல்லப்படுகிறது போலுமறி.

அ-கை. இப்படிமுறைமுறையேயான ரஜோகுணங்களுடைய வியஷ்டிகாரியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

रजोंशैःपञ्चभिस्तेषां क्रमात्कर्मेन्द्रियाणितु ।
वाक्पाणिपादपायूपस्थाभिधानानिजज्ञिरे ॥

ரஜோம்ஶை:பஞ்சபிஸ்தேஷாம்க்ரமாத்கர்மேந்த்ரியாணி து ।
வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தாபிதாநாநிஜஜ்ஞிரே ॥ ௨௧ ॥

தேஷாம்	அப்பூதங்களினுடைய	கர்மேந்த்ரியாணி து	கர்மேந்திரியங்களானவை
பஞ்சபி:	ஐந்தாயிருக்கிற	வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தாபிதாநாநி	வாக்குகைகால்பாயு குஹியமென்ற நாமங்களடைந்து
ரஜோம்ஶை:	ரஜோகுணபாகங்களினாலே	ஜஜ்ஞிரே	உண்டாயின
க்ரமாத்	முறையாக		

இ-தி. ஒவ்வொருகரியைத்தனித்தனியே பாகம்பண்ணிவைத்தது போலும் தச்சன்முதலான தொழிலாளிகள் ஒவ்வொருதொழில்மட்டும் கற்றிருப்பது போலுமறி.

அ-கை. ரஜோகுணசமஷ்டி காரியத்தைச் சொல்லுகிறார்.

तैस्सर्वैस्सहितै प्राणो वृत्तिभेदात्सपञ्चधा ।
प्राणोपानस्समानाश्चो दानव्यानौचतेपुनः ॥

தைஸ்ஸர்வைஸ்ஸஹிதை:ப்ராணோவ்ருத்திபேதாத்ஸபஞ்சதா ।
ப்ராணோபாநஸ்ஸமாநஶ்சோதாநவ்யாநௌசதேபுந: ॥ ௨௨ ॥

ஸர்வை: சமஸ்தங்களாயிருக்கிற
ஸஹிதை: ராஜஸாம்சங்கலந்த
தை: அவைகளினாலே
ப்ராண: பிராணவாயுவு உண்டாயின
வ்ருத்திபேதாத் தொழிலின்பேதத்தால்
ஸ: அந்தப்பிராணவாயுவே
புந: வ. மறுபடியும்
ப்ராண: பிராணனென்றும்

அபான: அபானனென்றும்
ஸமான: சமானனென்றும்
உதானவ்யானௌ } உதானனென்றும் வியானனென்றும்
தே அவைகள்
பஞ்சதா } ஐந்துவிதங்களாக ஆகின்றன

இ-தி. ஐந்துகரியை ஒன்றுசேர்த்த கூட்டுக்கரியைப்போலவும் ஐந்துதொழிலுக்குமாதாரமானமேஸ்திரியைப்போலுமறி, அதுஐந்துவிதமானதற்குயுக்திஒருவள் ஓரவசரத்தில் பாடுகிறவளாயும், வேலைசெய்கிறவளாயும் ஆடுகிறவளாயும் அசிங்கியமுள்ளவளாயும் போகத்திற் கிடங்கொடுப்பவளாயுமாவதுபோலும்வெளியிலடிக்கிறகாற்றே கீழ்காற்றென்றும் தென்றல்காற்றென்றும் மேல்காற்றென்றும் வாடைகாற்றென்றும் சுழல்காற்றென்றும் சொல்லப்படுவதுபோலுமறி.

அ-கை. யாதொருநிமித்தம் ஆகாசமுதல் பிராணன்வரை சிருஷ்டிசொல்லப்பட்டதோ அதையிப்பொழுதுகாண்பிவிக்கிறார்.

बुद्धिकर्मेन्द्रियप्राण पञ्चकैर्मनसाधिया ।
शरीरंसप्तदशभि स्सूक्ष्मंतल्लिंगमुच्यते ॥

புத்திகர்மேந்த்ரியப்ராணபஞ்சகைர்மநஸாதியா ।
ஶரீரம்ஸப்ததஶபி: ஸூக்ஷ்மம்தல்லிங்கமுச்யதே ॥ ௨௩ ॥

புத்திகர்மேந்த்ரியப்ராணபஞ்சகை: ஞானேந்திரியகர்மேந்திரிய பிராணங்களுடைய ஐந்தைந்துகளோடேயும்
மநஸா மனதோடேயும்
தியா புத்தியோடேயும்சேர்ந்ததான
ஸப்ததஶபி: } இப்பதினேழும் கூடியது யாதோ

தத் அது லிங்கசரீரமென்றும்
ஸூக்ஷ்மம் சூக்குமம
ஶரீரம் சரீரமென்றும்
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

வி-ம். சப்தாதிகளையறிகிற சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களென்ன, வசனாதிகளைச் செய்கிறவாக்காதிகருமேந்திரியங்களென்ன, உச்சுவாச நிச்சுவாசாதிகளைச்செய்கிற பிராணாதிவாயுக்களென்ன, சஞ்சலமாயும் நிச்சலமாயுமிருக்கிறமனோபுத்திகளென்ன, இந்தப்பதினேழுகளும் ஒன்றுசேர்ந்ததால் சூக்குமசரீரமென்றும், லிங்கசரீரமென்றும் சொல்லப்படும்.

இ-தி. கணக்குவழக்கையறிகிற ஐவகைப்புத்திரர்களும் வேலைசெய்கிறஐவகைமைந்தர்களும் சமயல் முதலானதைசெய்கிற ஐவகைபரிசாரகர்களும்

அலைந்துகொண்டிருக்கிற அமங்கலிப்பெண்ணும் வீட்டுக்குள்ளே யிருக்கிறவா ழும்பெண்ணும் சேர்ந்து குடும்பமாயிருப்பது போலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் சூக்குமசரீரத்தைச்சொல்லி பிராஞ்ஞேசுவரர்களுக்கு இந்தசூக்குமசரீராபிமானத்தால் வருகிற நாமத்தைச் சொல்லுகிறார்.

प्राज्ञस्तत्राभिमानेनतैजसत्वंप्रपद्यते ।
हिरण्यगर्भतामीशस्तयोर्व्यष्टिसमष्टिता ॥

ப்ராஜ்ஞஸ்தத்ராபிமாநேநதைஜஸத்வம்ப்ரபத்யதே ।
ஹிரண்யகர்பதாமீஸஸ்தயோர்வ்யஷ்டிஸமஷ்டிதா ॥ உச ॥

ப்ராஜ்ஞ: — சுஷுப்தியை யபிமானித்த பிராஞ்ஞனானவன்
தத்ர — அந்த சூக்குமசரீரத்தில்
அபிமாநேந — தாதாத்மியாபிமானத்தால்
தைஜஸத்வம் — தைஜசனென்றபெயரை
ப்ரபத்யதே — அடைகிறான்
ஈஸ: — மாயையில் பிரதிபலித்த ஈசன்
ஹிரண்யகர்பதாம் — இதில் அபிமானத்தால் இரணியகர்பனாகிறான்
தயோ: — அவ்விருவர்களுக்கும் பேதமெதினாலெனில்
வ்யஷ்டிஸமஷ்டிதா — வியஷ்டிசமஷ்டிகளே பேதங்கள்

இ-தி. குடிகளையுமிராஜனையும்போலும், பிர்மசாரியான வித்தியார்த்தியும் கிரஹஸ்தனும்போலுமறி.

அ-கை. ஈசுவரன்சமஷ்டியென்பதிலும் ஜீவன்வியஷ்டியென்பதிலும் அனுபவம்யென்னவென்றால் சொல்லுகிறார்.

समष्टिरीशस्सर्वेषांस्वात्मतादात्म्यवेदनात् ।
तदभावात्ततोन्येतुकथ्यन्तेव्यष्टिसंज्ञया ॥

ஸமஷ்டிரீஸஸ்ஸர்வேஷாம் ஸ்வாத்மதாதாத்ம்யவேதநாத் ।
ததபாவாத்ததோந்யேதுகத்யந்தேவ்யஷ்டிஸம்ஜ்ஞயா ॥ உரு ॥

ஸர்வேஷாம் — ஸமஸ்தங்களையும் தானாய்ப் பார்க்கிற
ஸ்வாத்மதாதாத்ம்யவேதநாத் — ஏகத்துவ ஞானத்தினாலே
ஈஸ: — ஈசுவரனானவர்
ஸமஷ்டி: — சமஷ்டி அபிமானியாகஆனார்
தத: — அவரைக்காட்டிலும்
அந்யே து — அன்னியமாயிருக்கிற ஜீவர்களோவென்றால்
ததபாவாத் — அந்த சர்வாபிமான மில்லாமையால்
வ்யஷ்டிஸம்ஜ்ஞயா — வியஷ்டியென்றபெயராலே
கத்யந்தே — சொல்லப்படுகிறார்கள்

இ-தி. சூரியனையும் கண்ணையும்போலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் லிங்கசரீரத்தையும் அதை அபிமானிக்கிறவர்களானதைஜச இரணிய கர்ப்பர்களையும்சொல்லி, ஸ்தூலசரீரம்முதலானதின், உற்பத்திசித்திக்கும்பொருட்டு, பஞ்சீகரணத்தை நிரூபிக்கிறார்.

तद्भोगायपुनर्भोग्यभोगायतनजन्मने ।
पञ्चीकरोतिभगवान्प्रत्येकंवियदादिकम् ॥

தத்³போ⁴கா³யபுநர்போ⁴க்³யபோ⁴கா³யதநஜந்மநே ।
பஞ்சீகரோதிப⁴க³வாந் ப்ரத்யேகம்வியதா³தி³கம் ॥ உகூ ॥

புந: மறுபடியும்

தத்³போ⁴கா³ய — அந்த ஜீவர்களின் போகத்தின்பொருட்டு

போ⁴க்³யபோ⁴கா³யதநஜந்மநே — போக்கியவஸ்துக்கள் ஜராயுஜாதி சரீரங்கள் உற்பத்தியின்பொருட்டு

ப⁴க³வாந் — சமஸ்த செல்வமும், எல்லா வல்லமையும், சகலகீர்த்தியும், சர்வசக்தியும், வைராக்கியமும், அபரோக்ஷ ஞானமும்நிறைந்தவீசன்

வியதா³தி³கம் ஆகாசாதி பஞ்சபூதத்தை

ப்ரத்யேகம் ஒன்றொன்றையும்

பஞ்சீகரோதி பஞ்சீகரணம்செய்தார்

இ-தி. குழந்தைகள் விளையாடுவதற்காகவும் சாப்பிடுவதற்காகவும் தாயானவள் அரிசிநெய்முதலானவைகளை ஒன்றுசேர்த்து பக்ஷணம்பண்ணிக்கொடுப்பதுபோலும், இன்னும்பெண்களுக்கு பிதாவானவன் உபயோகிக்கவேண்டியவஸ்துகளையும் உண்டுபண்ணிக்கொடுப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. எப்படி ஒன்றொன்றையும் ஐந்தைந்தாகசெய்தாரெனில்.

द्विधाविधायचैकैकंचतुर्धाप्रथमंपुनः ।
स्वस्वेतरद्वितीयांशैर्योजनात्पञ्चपञ्चते ॥

த்³விதா⁴விதா⁴யசைகைகம்சதுர்தா⁴ப்ரத²மம்புந: ।
ஸ்வஸ்வேதரத்³விதீயாம்ஶைர்யோஜநாத்பஞ்சபஞ்சதே ॥ உஎ ॥

ஏகைகம்.ச. ஒவ்வொன்றையும்

த்³விதா⁴விதா⁴ய — இரண்டிரண்டாகச்செய்து

புந: மறுபடி

ப்ரத²மம் முதலாவதுபாகத்தை

சதுர்தா⁴ நாலுநாலாகச்செய்து

ஸ்வஸ்வேதரத்³விதீயாம்ஶை: — தன்தன் பாகத்துக்கன்னியங்களான யிரண்டு பாகங்களோடு

யோஜநாத் சேர்த்தபடியினால்

தே அந்த பஞ்சபூதங்கள்

பஞ்சபஞ்ச ஐந்தைந்தாக ஆயின

இ-தி. ஐந்துவிதமானசர்க்கரைப்பொங்கல் முதலானபிரசாதத்தை கொண்டுபோனவர்கள், தங்கள் தங்கள் அன்னத்தை இரண்டுபாகம்செய்து ஒருபாகத்தை தங்கள்தங்களுக்கு வைத்துக்கொண்டு மற்றொருபாகத்தை நாலாகப்பிரித்து ஒவ்வொருவரும்மாற்றிக்கொண்டதால் ஒவ்வொருவருக்கும் பஞ்சரசபோஜனம் ஆனதுபோல் ஸ்தூலபூதமாயிற்று.

அ-கை. இப்படிபஞ்சீகரணம்சொல்லி அவைகளினுண்டான காரியவர்க்கத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

तैरण्डस्तत्रभुवनभोग्यभोगाश्रयोद्भवः ॥

𑌤𑍈𑌰𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌭𑍁𑌵𑌨𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌭𑍋𑌗𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃॥ உஎ॥

𑌤𑍈𑌃 { அந்த பஞ்சீகரணம் பண்ணின பூதங்களினாலே

𑌅𑌣𑍍𑌡𑌃 அண்டமானது உண்டாயிற்று

𑌤𑌤𑍍𑌰 அந்த பிரம்மாண்டத்தில்

𑌭𑍁𑌵𑌨𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌭𑍋𑌗𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 மேலேயிருக்கிற பூமிமுதலான ஏழு லோகங்களும் பூமிக்குக் கீழே யிருக்கிற அதலாதி ஏழு லோகங்களும் அவைகளில் பிராணிகளுக்கு புஜிக்கயோக்கியங்களாயிருக்கிற அன்னாதிகளும் அந்த லோகங்களுக்கு உசிதமான சரீரங்களும் ஈசுவராஞ்ஞையினால்உண்டாயின

இ-தி. பொம்மைசெய்கிறவன் மண்துணி தண்ணீர்முதலானவைகளைசேர்த்துவிசித்திரமான பொம்மைகள்முதலானதை செய்வதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் ஸ்தூலஜகத்துற்பத்தியைச் சொல்லி அவைகளில்முன்போல ஜீவேசுவரர்களுக்கு அபிமானத்தால்வருகிற நாமத்தையும் சொல்லுகிறார்.

हिरण्यगर्भस्स्थूलेस्मिन्देहेवैश्वानरोभवेत् ।
तैजसाविश्वतांयातादेवतिर्यङ्नरादयः ॥

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑍇𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑍇𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।
𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃॥ உஅ॥

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 ஹிரணியகர்ப்பர்

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 இந்த

𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑍇𑌦𑍇𑌹𑍇. { ஸ்தூலதேகத்திலபிமானத்தால்

𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃 { வைசுவானரனென்கிற பேராக

𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ஆகிறார்

𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌃 தைஜசர்கள்

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 விசுவனென்ற பேரை இந்த ஸ்தூல சரீராபிமானத்தாலடைகிறார்கள். அதற்குள்ளே அவாந்திரநாமங்கள் யாதெனில் கர்மவிசித்திரத்தால் சரீர விசித்திரமடைந்து

𑌦𑍇𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 { தேவதிர்யக் நராதிகளென்றபெயரை அடைகிறார்கள்

இ-தி. நாடகவேஷம் போடும்போது ராஜா மந்திரி சேவகர்களென்றுஒரு மனிதனே சொல்லப்படுவதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போது விசுவனென்றுசொல்லப்படுகிற ஜீவர்களுக்கு தத்துவஞானமில்லாமையால் சம்சாரம் வருகிறவிதத்தை இரண்டு சுலோகத்தினால்சொல்லுகிறார்.

तेपराग्दर्शिनःप्रत्यक्तत्वबोधविवर्जिताः ।
कुर्वतेकर्मभोगायकर्मकर्तुंचभुंजते ॥
नद्यांकीटाइवावर्तादावर्तान्तरमाशुते ॥
व्रजन्तेजन्मनोजन्मलभन्तेनैवनिर्वृतिम् ॥

𑌤𑍇𑌪𑌰𑌾𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌬𑍋𑌧𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑍋𑌗𑌾𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂𑌚𑌭𑍁𑌂𑌜𑌤𑍇 ॥
𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂𑌕𑍀𑌟𑌾𑌇𑌵𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌶𑍁𑌤𑍇 ।
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌜𑌨𑍍𑌮𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ [illegible] ॥

𑌪𑌰𑌾𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 பகிர்முகாளாக வெளிநாட்டத்தையுடைவராயிருக்கிற
𑌤𑍇 அந்த தேவாதிகளான ஜீவர்கள்
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌬𑍋𑌧𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 பங்கோசசாக்ஷித்துவஞான மில்லாதவர்களாய்
𑌭𑍋𑌗𑌾𑌯 போகத்தின்பொருட்டு
𑌕𑌰𑍍𑌮 உழவாதிதொழில்களை
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇 செய்கிறார்கள்
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂𑌚 தொழில்செய்வதற்கே
𑌭𑍁𑌂𑌜𑌤𑍇 புஜிக்கிறார்கள்
𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 நதியில்
𑌕𑍀𑌟𑌾𑌃 புழுக்கள்
𑌆𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 ஒருசுழியில் நின்றும்
𑌆𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 மற்றொருசுழியை
𑌆𑌶𑍁 விவேகமாக
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌵 அடைகின்றனபோல்
𑌤𑍇 அந்த ஜீவர்கள்
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 ஒருஜன்மத்தைவிட்டு
𑌜𑌨𑍍𑌮 மறுஜன்மத்தை யடைகிறார்கள்
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌂 மோக்ஷசுகத்தை
𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌏𑌵 𑌨 அடைகிறார்களே யில்லை

வி-ம். சுருதியும் ஈசுவரன், மனம்முதலியகரணங்களை வெளிநாட்டமாக வேஉண்டுபண்ணினதால் இந்தஜீவர்களும் வெளிநாட்டமாகவே யிருக்கிறார்களேதவிர அந்தராத்துமாவை பார்க்கிறார்க ளில்லையென்று சொல்லுகிறது.

இ-தி. குழந்தைகள் வீட்டிலுள்ள அலுவலைப்பாராமல் வெளியில்விளையாடஓடிப்போவதுபோலவாம்.

ச-கை தார்க்கிகர்முதலானவர்கள் தேகத்திற்குவேறாக ஆத்துமாவை அறிந்திருக்கிறார்களேயென்றால் அவர்களப்படி யறிந்தபோதிலும் சுருதிசித்தமான அந்தரங்கஆத்துமாவை அறியவில்லையென்ற அபிப்பிராயத்தால், ஒருவரும்அந்தரங்க ஆத்துமஞானத்தை யடையவில்லையென்று சொல்லப்பட்டது, விஷயசுகாதிகளை யனுபவிக்கும்பொருட்டு மனுஷியாதிசரீரத்தை யெடுத்து அந்தசரீரத்திற்குசிதமான கர்மங்களைச்செய்கிறார்கள் மறுபடி தேவாதிபோகத்தைபுஜிப்பது யேனென்றால் மறுபடி கர்மத்தை செய்வதற்காக வென்றறி, பலானுபவமில்லாவிடில் அச்சுகங்களிச்சை உண்டாகாது அதற்குசாதனானுஷ்டானங்களு மில்லாமற்போம்.

இ-தி. தினம்தோறும்சகலரும் வேலைசெய்வது சாப்பிடுவதற்கும் சாப்பிடுவது வேலைசெய்வதற்கும்போலவறி.

அ-கை. இப்படிசம்சாரத்தின் வரவானகற்பனையைச்சொல்லி அதுநிவர்த்திக்குபாயத்தை காண்பிவிக்கும்பொருட்டு திருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

सत्कर्मपरिपाकात्तेकरुणानिधिनोद्धृताः ।
प्रप्यातीरतरुच्छायांविश्राम्यन्तियथासुखम् ॥

𑌸𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌕𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌨𑌿𑌧𑌿𑌨𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑌤𑌰𑍁𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥ ௩௧ ॥

𑌤𑍇 அந்த புழுக்களானவை
𑌸𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌕𑌾𑌤𑍍 — முற்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியப்பேற்றால்
𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌨𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 — தயாளுவான புருஷனாலே
𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌃 (𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃) — அந்நீரிலிருந்து உபரயெடுக்கப்பட்டு
𑌤𑍀𑌰𑌤𑌰𑍁𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌂 — கரையிலிருக்கிற மரத்தின் நிழலை
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 அடைந்து
𑌯𑌥𑌾 எப்படி
𑌸𑍁𑌖𑌂 சுகமாயிருக்கவேண்டுமோ [அப்படி
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 — சிரமபரிகாரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றன

அ-கை. பஞ்சகோசங்களின் நாமங்களென்ன, அவைகளால் வந்திருக்கிற கெடுதியென்னவென்று கேட்டாலதற்குத்தரம் சொல்லுகிறார்.

उपदेशमवाप्यैवमाचार्यात्तत्त्वदर्शिनः ।
पञ्चकोशविवेकेनलभन्तेनिर्वृतिंपराम् ॥

𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍈𑌵𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌶𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌂𑌪𑌰𑌾𑌮𑍍 ॥ ௩௨ ॥

𑌏𑌵𑌂 — இப்படி சற்கருமபரிபாகம் வந்தவுடனே
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 கூடஸ்த பிரமைக்கிய ஞானத்தை யுடையவரா யிருக்கிற
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 சற்குருவினிடத்தினின்று
𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌂 — (தத்வமஸ்யாதி மகாவாக்கிய) உபதேசமாகிற சிரவணத்தை
𑌅𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯 அடைந்து
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌶𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨 — அன்னமயாதி பஞ்சகோசங்களுடையவிவேகத்தினாலே
𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌂 பரமோக்ஷத்தை
𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇 அடைகிறார்கள்

இ-தி. ஐந்துகோட்டைக்குள் வைத்திருக்கிறநிதியை இஷ்டன்கொடுத்த திறவுகோலால் அதைத்திறந்து அந்தநிதியையெடுத்து நித்தியசுகியாய் வாழ்வதுபோலவறி.

அ-கை. பஞ்சகோசங்களின் நாமங்களென்ன, அவைகளால் வந்திருக்கிற கெடுதியென்னவென்று கேட்டால் அதற்குத்தரம் சொல்லுகிறார்.

अन्नंप्राणोमनोबुद्धिरानन्दश्चेतिपञ्चते ।
कोशास्तैरावृतस्स्वात्माविस्मृत्यासंसृतिंव्रजेत् ॥

அந்நம்ப்ராணோ மநோபுத்தி ராநந்தஶ்சே திபஞ்சதே । கோஶா
ஸ்தைராவ்ருதஸ்ஸ்வாத்மாவிஸ்ம்ருத்யாஸம்ஸ்ருதிம்வ்ரஜேத் ॥ ௩௩ ॥

தே அவைகள்
அந்நம் அன்னமயமென்றும்
ப்ராண: பிராணமயமென்றும்
மந: மனோமயமென்றும்
புத்தி: விஞ்ஞானமயமென்றும்
ஆநந்த:.ச ஆனந்தமயமென்றும்
இதி.பஞ்ச இப்படி ஐந்துகளான
கோஶா: { கோசங்களென்று சொல் லப்பட்டிருக்கின்றன
ஸ்வாத்மா (சாக்ஷியாகிய) ஆத்துமா
தை: அந்த பஞ்சகோசங்களினலே
ஆவ்ருத:(ஸந்)மறைக்கப்பட்டவாகி
விஸ்ம்ருத்யா { (தன் சாக்ஷித்வஞானத் தின்) மறதியினலே
ஸம்ஸ்ருதிம்ஜனனமரணதிதுன்பத்தை
வ்ரஜேத் அடைகிறர்

வி-ம். ஆத்துமாதன்னலுண்டாக்கப்பட்ட கோசங்களால் அத்வைதானந் தனைதான் மறைக்கப்படுவதால் அதற்குகோசமென்றுபெயர் ஏற்பட்டது.

இ-தி- உலகத்தில் கோசகாரமென்ற பட்டுப்பூச்சி தன்னலுண்டுபண்ணப் பட்டநூலடைந்து தானேதுக்கப்படுவதுபோலும், ஜலமானது தன்னலுண் டாக்கப்பட்ட பாசியால் மறைக்கப்பட்டதுபோலும், அக்கினியானது தன்னி டத்திலுண்டான சாம்பலால் மறைக்கப்பட்டதுபோலும் ஆகாசமானதுதன் னிடத்திலுண்டான மேகத்தால் மறைக்கப்பட்டதுபோலுமறி.

ச-கை. அந்தகோசங்களின் சுரூபத்தை காண்பிவிக்கிறர்.

स्यात्पञ्चीकृतभूतोत्थोदेहस्स्थूलोन्नसंज्ञिकः ।
लिंगेतुराजसैःप्राणैःप्राणःकर्मेन्द्रियैस्सह ॥
सात्विकैर्धीन्द्रियैस्साकंविमर्शात्मामनोमयः ।
तैरेवसाकंविज्ञानमयोधीर्निश्चयात्मिका ।
कारणेसत्वमानन्दमयोमोदादिवृत्तिभिः ॥

ஸ்யாத்பஞ்சீக்ருதபூதோத்தோதேஹஸ்ஸ்தூலோந்நஸம்ஜ்ஞிக: ।
லிம்கேதுராஜஸை:ப்ராணை:ப்ராண:கர்மேந்த்ரியைஸ்ஸஹ ॥
ஸாத்விகைர்தீந்த்ரியைஸ்ஸாகம் விமர்ஶாத்மாமநோமய: ।
தைரேவஸாகம்விஜ்ஞாநமயோதீர்நிஶ்சயாத்மிகா ।
காரணேஸத்வமாநந்தமயோமோதாதிவ்ருத்திபி: ॥ ௩௪ ॥

பஞ்சீக்ருதபூதோத்த: பஞ்சீகிருதபூதத்தில் நின்று உண்டா னதாயும்

ஸ்தூலம் ஸ்தூலமாயுமிருக்கிற
தேஹம் தேகமானது
அந்நஸம்ஜ்ஞகம் அன்னமயகோசமாக
ஸ்யாத் ஆகிறது
லிங்கே. து சூக்குமசரீரத்திலும்
ராஜஸை: { ரஜோகுணசமஷ்டிவியஷ்டியிலுண்டான
ப்ராணை: பிராணங்களோடும்
கர்மேந்த்ரியை: ஸஹ { கர்மேந்திரியங்களோடுங்கூடி
ப்ராண: பிராணமயகோசமாகிறது
ஸாத்விகை: { சத்துவகுணத்தினுண்டாயிருக்கிற

தீந்த்ரியை: ஸாகம் { ஞானேந்திரியங்களோடேகூடி [ப
விமர்ஶாத்மா. ஆலோசனையானநினைப்பே
மனோமய: மனோமயகோசமாகிறது
தைரேவ { அந்த ஞானேந்திரியங்களோடேகூடியே
நிஶ்சயாத்மிகா தீ: { நிச்சியவடிவமாயிருக்கிற புத்தி விருத்தியானது
விஜ்ஞானமய: விஞ்ஞானமயகோசம்
காரணே காரணசரீரத்திலிருக்கிற
ஸத்வம் மலினசத்துவமானது
ப்ரியாதிவ்ருத்திபி: { பிரியமோதபிரமோத விருத்திகளினாலே
ஆனந்தமய: ஸ்யாத் { ஆனந்தமயகோசமாக ஆகிறது.

அ-கை இப்படிஸ்தூலதேகாதிகளை அன்னமயாதி கோசமென்று ஜடமாய்சொன்னால் சுருதியால் அன்னமயர் அதற்குள் பிராணமயர் அதற்குள்மனோமயர் அதற்க்குள்விக்ஞானமயர் அதற்குள் ஆனந்தமயரென்று ஆத்துமாவாகச்சொல்லி யிருக்கும்பொழுது நீங்கள்அவைகளை ஜடமாகஎப்படி சொல்லக்கூடுமெனில்.

तत्तत्कोशैस्तुतादात्म्यादात्मातत्तन्मयोभवेत् ॥

தத்தத்கோஶைஸ்துதாதாத்ம்யாதாத்மாதத்தன்மயோபவேத்॥

ஆத்மா. து ஆத்துமாவும் (ல்
தத்தத்கோஶை: அந்தந்த கோசங்களி
தாதாத்ம்யாத் நானென்ற தன்மையால்
தத்தன்மய: அந்தந்த கோசமயராக
பவேத் பவிக்கிறார்

வி-ம். (து) யென்றசப்தத்தால் ஆத்துமாவுக்கு கோச விலக்ஷணத்துவம்குறிப்பிக்கப்படுகிறது.

இ-தி. ராஜன் நீசஸ்திரீயை வைப்பாட்டியாக வைத்துக்கொண்டதால்சேவுகன் அம்மாவென்று அழைக்கும்படி நேரிடுவதுபோலவறி.

அ-கை. அப்போது இவ்விதமாயிருக்கிற ஆன்மாவுக்கு பிரமத்வமெப்படி சித்திக்குமெனில் கோசவிவேகத்தால் சித்திக்குமென்று சொல்லுகிறார்.

अन्वयव्यतिरेकाभ्यांपञ्चकोशविवेकतः ।
स्वात्मानंततउद्धृत्यपरंब्रह्मप्रपद्यते ॥

𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌶𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌤𑌃 |
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 || ௩௭ ||

𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 — அன்வயவியதிரேக யுக்திகளால்
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌶 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌤𑌃 — சொல்லப்போகிறபஞ்சகோசங்களுடைய விவேகத்தினாலே
𑌤𑌤𑌃 — அந்த கோசங்களிலேயிருந்து
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 — சாக்ஷியான தன்னை
𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 — உயரயெடுத்துவிட்டு
𑌪𑌰𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 — பரபிரம்மாக
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 — ஆகிறார்

இ-தி. வெகுகாலமாய் ஐந்துமடுவின் கயமானபள்ளத்தில் விழுந்திருந்த ஒருகிழவனைகரையேற்றியபின் அவன்வீடுபோய் சேர்வதுபோலவாம்.

அ-கை. பிரகிருதஅன்வய வியதிரேகங்களின் தன்மையைசவிஸ்தாரமாய் காண்பிவிக்கிறார்.

अभानेस्थूलदेहस्यस्वप्नेयत्भानमात्मनः।
सोन्वयोव्यतिरेकस्ततभानेन्यावभासनम् ॥

𑌅𑌭𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 |
𑌸𑍋𑌨𑍍𑌵𑌯𑍋𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌨𑍇𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑌭𑌾𑌸𑌨𑌂 || ௩௮ ||

𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 — ஸ்தூலதேகம்
𑌅𑌭𑌾𑌨𑍇 (𑌸𑌤𑌿) — தோன்றாத
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 — சுவப்பனாவஸ்தையில்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 — ஆத்துமாவினுடைய
𑌯𑌤𑍍 — யாதொருஸ்வபனசாக்ஷியின்
𑌭𑌾𑌨𑌂 — ஞானமுண்டோ
𑌸𑌃 — அதுவே
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 — ஆத்துமாவுக்கு அனுவிருத்தி
𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌨𑍇 — அந்த ஆத்துமவிளக்கமிருக்கும்போது
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑌭𑌾𑌸𑌨𑌂 — ஸ்தூலதேகத்தின்தோற்றாமையே
𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌃 — வியாவிருத்தி யென்றறி

வி-ம். இந்தபிரகரணத்தில் அன்வயத்திற்கு அனுவிருத்தியும் வியதிரேகத்திற்கு வியாவிருத்தியும், சொல்லப்படுகிறது.

இ-தி. தோட்டமே சம்பந்தமில்லையென்றால் அதிலுள்ளபலாபலன்கள்எப்படிசம்பந்தப்படாதோ, அப்படி இத்தேகம் நாமல்லாதபோது தேகசம்பந்தமான சகலமும் நமக்கில்லையென்றறியதக்கது இன்னும் ஒருயுக்தி, வஸ்திரமில்லாதபோது இத்தேகமிருப்பதும் இத்தேகம் இருக்கும்போதெல்லாம்அதின்மைபோலும்அறி.

அ-கை. இப்படிஸ்தூலதேகத்தை ஆன்மாவன்றென்று போதிக்கிறஅன்வயவியதிரேகத்தை காண்பிவித்து லிங்கதேகத்தையும் அப்படி காண்பிக்கிறார்

लिंगाभानेसुषुप्तौस्यादात्मनोभानमन्वयः ।
व्यतिरेकस्तुतद्भानोलिंगस्याभानमुच्यते ॥

லிங்காபாவே ஸுஷுப்தௌ ஸ்யாதாத்மனோ பானமந்வய: |
வ்யதிரேகஸ்து தத்பானே லிங்கஸ்யாபானமுச்யதே || ௩௯ ||

லிங்காபாவே	லிங்கதேகம்தோற்றாத	தத்பானே	ஆத்துமவிளக்க மப்போதிருக்கும்போது
ஸுஷுப்தௌ	சுஷுப்தியில்	லிங்கஸ்ய	லிங்கதேகத்திற்கு
ஆத்மன:	ஆன்மாவிற்கு	அபானம்	விளங்காமையே
பானம்	சுஷுப்திசாக்ஷியானவிளக்கமே	வ்யதிரேக:	வியாவிர்த்தியென்று
அந்வய: ஸ்யாத்	அநுவிருத்திருக்கிறது	உச்யதே	சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. கண்ணாடியில்லாதபோது முகமிருக்கிறதும் முகமிருக்கும்போதெல்லாம் அதின்மைபோலுமாம்.

அ-கை. பஞ்சகோசவிவேகத்தை ஆரம்பிவித்து லிங்கதேக விவேகஞ்செய்தது, பிரகிருதவிரோதமேயெனில், பிராணமய மனோமய விஞ்ஞானமயங்கள் மூன்றும்லிங்கதேகத்தில் அந்தர்ப்பாவமானதால், பிரகிருதவிரோதமில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

இ-தி. பன்னிரண்டுமரக்கால் என்பதற்கும் ஒருகலமென்பதற்கும் பேதமில்லாததுபோலவும் ஸ்திரீபுருஷ நபும்ஸகனென்கிற மூன்றுசொல்லும் மனிதரென்கிறசொல்லுக்குள் அடங்கியிருப்பதுபோலுமென்று சொல்லுகிறார்.

तद्विवेकाद्विविक्तास्स्युःकोशाःप्राणमनोधियः ॥

தத்விவேகாத்விவிக்தாஸ்ஸ்யு:கோசா:ப்ராணமனோதிய: || ௪௦ ||

தத்விவேகாத்	அந்தலிங்கதேகவிவேகத்தினாலே	கோசா:	கோசங்களானவை
ப்ராணமனோதிய:	பிராணமயமனோமய விஞ்ஞானமயங்களென்ற	விவிக்தா:	பிரிக்கப்பட்டவைகளாக
		ஸ்யு:	ஆகின்றன

அ-கை. அது எதினாலெனில்.

तेहितत्रगुणावस्थाभेदमात्रात्पृथक्कृताः ॥

தேஹி தத்ர குணாவஸ்தாபேதமாத்ராத்ப்ருதக்க்ருதா: || ௪௧ ||

தே ஹி	அந்த மூன்று கோசங்களும்	ப்ருதக்	தொழில்களின் பேதமாத்திரத்தால் வேறாகச்சொல்
தத்ர	அந்த லிங்கதேகத்தில்	க்ருதா:	லப்படுகின்றன
குணாவஸ்தாபேதமாத்ராத்	முக்குணங்களின் பேதத்தினாலே		

இ-தி. ஒருஸ்தூலதேகத்தில் கண்டத்திற்குமேல் உத்தமமென்றும், இடுப்புவரைமத்திமமென்றும், அதற்குக்கீழே அதமமென்றும் சொல்லப்படுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போதுகாரணசரீரவிவேக உபாயம் சொல்லுகிறார்.

सुषुप्तचभानेभानन्तुसमाधावात्मनोन्वयः ।
व्यतिरेकस्त्वात्मभाने सुषुप्तचनवभासनम् ॥

ஸுஷுப்த்யபாநேபாநந்துஸமாதாவாத்மநோந்வய: |
வ்யதிரேகஸ்த்வாத்மபாநே ஸுஷுப்த்யநவபாஸநம்|| ௪௧||

ஸுஷுப்த்யபாநே } சுஷுப்திவிளங்காத
ஸமாதௌ சமாதியில்
ஆத்மந: ஆன்மாவினுடைய
பாநம் து விளக்கமே
அந்வய: அனுவிருந்திருக்கிறது
ஆத்மபாநே } ஆன்மாவினுடைய விளக்கமிருந்தும்
ஸுஷுப்த்யநவபாஸநம் து } சுஷுப்தியென்ற ஒன்றுமறியாமையில்லாமையானதே
வ்யதிரேக: நிவர்த்தித்துப்போனது

வி-ம். இதிலொருஅனுமானம், பிரத்தியகாத்துமா கோசங்களுக்கு வேறாகயிருக்கத்தக்கவர், அவைகள் ஒன்றிலொன்றில்லாமலிருந்தும், தான் அப்படிப் போகாமல், எப்போதுமிருக்கிறபடியால் யாதொன்று போய்க்கொண்டிருந்தாலும் யாதொன்றுபோகவில்லையோ, அது அவைகளுக்குவேறு, எப்படிபுஷ்பங்களுக்கு நார்வேறாகுமோ, பசுவின்வெளுப்பு நிறம்முதலானது ஒருநிறத்தில் ஒருநிறமில்லாமல் கண்டமாயிருந்தாலும் பசுவென்றஜாதிஎல்லாநிறங்களிலும் அகண்டமாயெப்படி இருக்கிறதோ, அப்படியென்றறி.

அ-கை. அன்வயவியதிரேகங்களினாலே பஞ்சகோசத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட ஆத்துமாவிற்கு பிர்மத்துவம் சித்திக்குமென்று, சொன்னதற்குப்பிரமாணமாக அப்படிச்சொல்லுகிற கடவல்லிஉபநிஷத்தின் வாக்கியத்தை நிரூபிக்கிறார்

यथामुञ्जादिषीकैवमात्मायुक्त्यासमुद्धृतः ।
शरीरत्रितयाद्धीरैःपरंब्रह्मैवजायते ॥

யதாமுஞ்ஜாதிஷீகைவமாத்மாயுக்த்யாஸமுத்த்ருத: |
ஶரீரத்ரிதயாத்தீரை:பரம்ப்ரஹ்மைவஜாயதே|| ௪௨||

முஞ்ஜாத் இஷீகா யதா முஞ்சிப்புல்லிலிருந்து நடுவிலிருக்கிற ஆணியானது எப்படி யெடுக்கப்படுகிறதோ
ஏவம் அப்படிப்போல இவ்விதமாக
ஶரீரத்ரிதயாத் } ஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரணதேகத்திலிருந்து
தீரை: சாதனமுள்ள அதிகாரிகளால்
ஆத்மா யுக்த்யா } ஆன்மானவர் அன்வய வியதிரேகயுக்தியால்
ஸமுத்த்ருத: (ஸந்) } நன்றாக கரையேற்றப்பட்டவராய்
பரம்ப்ரஹ்ம ஏவ பரப்பிரமமாகவே
ஜாயதே ஆகிறார்

தா-ம். சிதானந்தரூபமான லக்ஷணம்கூட ஸ்தபிர்மங்களிரண்டிடத்திலும் சமானமென்பதே பிர்மஞானம்.

இ-தி. கிணறுதோண்டினபிறகு தோன்றுகிற ஆகாசமே எங்குமெப்பொழுதுமிருக்கிற மஹாகாசமாய் விளங்குவதுபோலவறி.

அ-கை. இதுவரையில்சொன்ன கிரந்தத்தால் சபலமான தத்துவஞானம் நிருபிக்கப்பட்டதால் (மேல்கிரந்தம் ஆரம்பிவிக்கவேண்டுவதில்லையே) எனில் அந்தஆரம்பம் சித்திக்கும்பொருட்டுஇப்போதுசொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தையனுசரித்து மேல்கிரந்ததாற் பரியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

परापरात्मनोरेवंयुक्त्यासंभावितैकता ।
तत्वमस्यादिवाक्यैस्साभागत्यागेनलक्ष्यते ॥

பராபராத்மநோரேவம்யுக்த்யாஸம்பாவிதைகதா ।
தத்வமஸ்யாதிவாக்யைஸ்ஸாபாகத்யாகேநலக்ஷ்யதே ॥ ௪௩ ॥

பராபராத்மநோ: — கூடஸ்தபிர்மங்களுக்கு	ஸா — அந்த ஏகத்வமானது
ஏவம் — இப்படி	தத்வமஸ்யாதிவாக்யை: — தத்துவமஸ்யாதிவாக்கியங்களால்
யுக்த்யா — யுக்தியினாலே	பாகத்யாகேந — விட்டுவிடாத லக்ஷணையினால்
ஏகதா — ஏகத்துவமானது	லக்ஷ்யதே — காண்பிவிக்கப்படுகிறது
ஸம்பாவிதா — சம்பவிக்கப்பட்டதோ	

இ-தி. யுக்தியினால்புகைவண்டி யேறப்படுத்தப்பட்ட விதமே சித்தநூல்களிலும்,அப்படிபஞ்சபூதங்களினுடைய சேர்க்கையினாலேயே (வேகமாதிகளுண்டாகுமென்று சொல்லும்.)

அ-கை. (தத்துவமசியென்ற)வாக்கியார்த்த ஞானத்திற்கு(தத்) என்கிறபதம் முந்தியிருப்பதால் (தத்) என்றபதத்தின் வாச்சியார்தம் சொல்லுகிறார்.

जगतोयदुपादानंमायामादायतामसीम् ।
निमित्तंशुद्धसत्वांतामुच्यतेब्रह्मतद्गिरा ॥

ஜகதோயதுபாதாநம்மாயாமாதாயதாமஸீம் ।
நிமித்தம்ஶுத்தஸத்வாம்தாமுச்யதேப்ரஹ்மதத்கிரா ॥ ௪௪ ॥

யத் ப்ரஹ்ம — யாதொரு பிர்மசைதன்னியமானது	உபாதாநம் — உபாதானகாரணமாகவும்
தாமஸீம் — தமோகுணப்பிரதானமாயிருக்கிற	ஶுத்தஸத்வாம் — சுத்தசத்துவபிரதானமான
மாயாம் — மாயாசக்தியை	தாம் — அந்த மாயாசக்தியை
ஆதாய — கிரகித்து	(ஆதாய) — கிரகித்து
ஜகத: — ஜகத்திற்கு	(ஜகத:) — ஜகத்திற்கு

நிமித்தா நிமித்தகாரணமாயிருக்கிற | தத் இதி தத் என்ற சொல்லினால்
தத் ப்ரஹ்ம அந்தபிர்மசைதன்னியமே | உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. படைகளையும் ஆஞ்ஞையுமுடையவன் அரசனென்று சொல்லப்படுவதுபோலும் தோல்(சக்கை) ரசங்களோடே கூடியதை கரும்பு என்பதுபோலுமறி.

அ-கை. துவம்பதவாச்சியார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

यदामलिनसत्वान्तांकामकर्मादिदूषिताम् ।
आदत्तेतत्परंब्रह्मत्वंपदेनतदोच्यते ॥

யதாமலிநஸத்வாந்தாம்காமகர்மாதிதூஷிதாம் ।
ஆதத்தேதத்பரம்ப்ரஹ்மத்வம்பதேநததோச்யதே ॥ ௪௫ ॥

பரம்ப்ரஹ்ம பரப்பிரமமானது
யதா எப்போது
காமகர்மாதிதூஷிதாம் ஆசையென்ற தமோகுணத்தாலும் கர்மமென்ற ரஜோகுணத்தாலும் தூஷிக்கப்பட்டு கெட்டதாயும்
மலிநஸத்வாம் அதினால் மலினப்பட்டதாயுமிருக்கிற
தாம் அந்த அவித்தியாசக்தியை
ஆதத்தே கிரகிக்கிறதோ
தத் அந்தப்பிரமமானது
த்வம்பதேந த்வம்பதவாச்சியமாக
ததா அப்போது
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. மட்டைகொட்டாங்கச்சி ரசங்களோடே கூடியதேங்காய்போலும் சகதியில்கிடக்கிற வெல்லக்கட்டிபோலும் நிகிருஷ்டமானவேலைக்கு ஒப்புக்கொண்ட கூலிக்காரன்போலுமறி.

அ-கை. இப்படி தத்பதத்துவம் பதார்த்தங்களைச் சொல்லி வாக்கியார்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார்.

त्रितयीमपितामुक्त्वापरस्परविरोधिनीम् ।
अखण्डंसच्चिदानन्दंमहावाक्येनलक्ष्यते ॥

த்ரிதயீமபிதாமுக்த்வாபரஸ்பரவிரோதிநீம் ।
அகண்டம்ஸச்சிதாநந்தம்மஹாவாக்யேநலக்ஷ்யதே ॥ ௪௬ ॥

பரஸ்பரவிரோதிநீம் ஒன்றுக்கொன்று விரோதியாயும் [கிற
த்ரிதயீமபி முக்குணங்களுமாயிருக்
தாம் அந்த மூலப்பிரகிருதியை
உக்த்வா விட்டு [காவாக்கியத்தினாலே
மஹாவாக்யேந தத்துவமஸியென்ற ம
அகண்டம் தேசகால வஸ்துக்களால் கண்டிக்கப்படாததாயும்

ஸச்சிதாநந்தம் } சச்சிதானந்தமாயு மிருக்கிற (பிர்மமானது)	லக்ஷ்யதே } லக்ஷணையினால் போதிக்கப் படுகிறது

இ-தி. கரும்பிலும் தேங்காயிலுமிருக்கிற அரசங்களைதள்ளி ரசமான இரண்டுபாலையும் ஒன்றாய் சேர்ப்பதுபோலுமறி.

அ-கை. இப்படிவிட்டுவிடாத லக்ஷணையினால் வாக்கியார்த்தஞான மெங்கேபார்க்கப்பட்டதெனில்.

सोयमित्यादिवाक्येषुविरोधात्तदिदन्तयोः ।
त्यागेनभागयोरेकआश्रयोलक्ष्यतेयथा ॥

ஸோயமித்யாதிவாக்யேஷுவிரோதாத்ததிதந்தயோ: ।
த்யாகேநபாகயோரேகஆச்ரயோலக்ஷ்யதேயதா ॥ ௪௭ ॥

ஸ: அயம் இத்யாதிவாக்யேஷு	சோயம் தேவதத்தனென்கிற இதுமுதலான வாக்கியங்களில்
ததிதந்தயோ: } அந்த இந்த தேசகாலாதிகளுக்கு	ஏக: ஆச்ரய: } விருத்த மன்னியிலிருக்கிற இரண்டுக்குமாதாரமான தேவதத்தன் ஒருவனே
விரோதாத் விரோதமாயிருப்பதினாலே	
பாகயோ: அந்த விருத்தாம்சங்களின்	யதா எப்படி
த்யாகேந பரித்தியாகத்தினால்	லக்ஷ்யதே காண்பிக்கப்படுகிறானோ

இ-தி. அந்தராஜனே இந்தபரிசாரகனென்ற சொல்லில் விருத்தமானபடைகளையும் ஆஞ்ஞையும் கரித்துணியையும் கரண்டியையும்விட்டு ஆளை ஒருவனைக்காட்டுவதுபோலவறி.

அ-கை. இப்படி திருஷ்டாந்தம்சொல்லி தார்ஷ்டாந்தம்சொல்லுகிறார்.

मायाविद्येविहायैवमुपाधीपरजीवयोः ।
अखण्डंसच्चिदानन्दंपरंब्रह्मैवलक्ष्यते ॥

மாயாவித்யேவிஹாயைவமுபாதீபரஜீவயோ: ।
அகண்டம்ஸச்சிதாநந்தம்பரம்ப்ரஹ்மைவலக்ஷ்யதே ॥ ௪௮ ॥

பரஜீவயோ: } ஈசுவரத்துவத்திற்கும் ஜீவத்துவத்திற்கும்	அகண்டம் அகண்டமாயும்
உபாதீ உபாதிகளாயிருக்கிற	ஸச்சிதாநந்தம் சச்சிதானந்தமாயும்
மாயாவித்யே மாயாவித்தைகளை	பரம் சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிற
	ப்ரஹ்ம ஏவ பிர்மமே
விஹாய ஏவ தள்ளித்தானே	லக்ஷ்யதே லக்ஷணையினாலேபோதிக்கப்படுகிறது

இ-தி. மலைபோலேயும் பூனைகுட்டிபோலேயும், எடுத்த வடிவத்தைவிட்ட அனுமார், ஒருவராகவேவிளங்கினதுபோலவறி.

அ-கை. மஹாவாக்கியத்தினால் லக்ஷிப்பிக்கப்படுகிறவஸ்து; சவிகற்பமா நிர்விகற்பமாவென்று விகற்பிவித்து பிரதமபக்ஷத்தில் பூர்வபக்ஷி (தோஷம் சொல்லுகிறான்.)

सविकल्पस्यलक्ष्यत्वेलक्ष्यस्यस्यादवस्तुता ॥

ஸவிகல்பஸ்யலக்ஷ்யத்வேலக்ஷ்யஸ்யஸ்யாதவஸ்துதா ॥ சகூ ॥

ஸவிகல்பஸ்ய — ஜாத்யாதிபேதங்களோடே கூடியதுசவிகற்பம் (அது)	லக்ஷ்யஸ்ய — அந்த லக்ஷியத்திற்கு
லக்ஷ்யத்வே (ஸதி) — மஹாவாக்கியத்தினால் லக்ஷிப்பிக்கப்படுமானால்	அவஸ்துதா — மித்தியாத்துவமானது
	ஸ்யாத் — உண்டாய்விடும் (ஆகையால் முதலாவதுபக்ஷங்கூடாது

இ-தி. சொப்பனத்தில் கற்பிதமான வஸ்துக்களைப்போலபொய்யாய்விடும்

அ-கை. இரண்டாவதுபக்ஷத்திலும் அவன்தோஷம்சொல்லுகிறான்.

निर्विकल्पस्यलक्ष्यत्वंनदृष्टंनचसंभवी ॥

நிர்விகல்பஸ்யலக்ஷ்யத்வம்நத்ருஷ்டம்நசஸம்பவீ ॥ சகூ ॥

நிர்விகல்பஸ்ய — நாமஜாத்தியாதிரகித நிர்விகற்பத்திற்கு	ந. த்ருஷ்டம் — காணப்படவில்லை
லக்ஷ்யத்வம் — லக்ஷியமாயிருத்தல்	ந. ச ஸம்பவீ — ஒருக்காலும் சம்பவிக்கமாட்டாது

இ-தி. சுஷுப்தியில் நிர்விகற்பமான ஸ்வபாவம் ஒருவராலும் காணப்படாததுபோலவாம்.

அ-கை. சித்தாந்திசொல்லுகிறார் நீகேட்டசங்கையிலேயே, அதற்குத்தரமிருப்பதாலிந்த ஆக்ஷேபம்செய்யக் கூடாதென்று, விகற்பபூர்வகமாக தோஷம்சொல்லுகிறார்.

विकल्पोनिर्विकल्पस्यसविकल्पस्यवाभवेत् ।
अद्येव्याहतिरन्यत्रानवस्थात्माश्रयादयः ॥

விகல்போநிர்விகல்பஸ்யஸவிகல்பஸ்யவாபவேத் ।
ஆத்யேவ்யாஹதிரந்யத்ராநவஸ்தாத்மாச்ரயாதய: ॥ ரு० ॥

நிர்விகல்பஸ்ய — நிர்விகற்பவஸ்துவைக் குறித்தா	ஆத்யே — நிர்விகற்பமென்கிறமுதலாவதுபக்ஷத்தில்
ஸவிகல்பஸ்ய. வா — சவிகற்பத்தைக்குறித்தா	வ்யாஹதி: — உன்னாலேயே அது ஆக்ஷேபிக்கப்பட்டிருக்கிறது
விகல்பம் — நீ செய்த விகற்பமானது	அந்யத்ர — சவிகற்பமென்கிறஇரண்டாவதுபக்ஷத்திலேயோவென்றால்
பவேத் — பவிக்கக்கூடியது	

ஆ ⁸அனவஸ்தை என்ன, ஆத்துமாசிரய
மென்ன, இவைமுதலான தோஷங்
களெல்லாம் உண்டாகின்றன.

வி-ம். அதுயெப்படியெனில், சவிகற்பத்தைக்குறித்து விகற்பிக்கும்பக்ஷ
த்தில், சவிகற்பமென்னும்போது விகற்பத்தோடே கூடியதல்லவா, இதிலிரு
க்கிறமூன்றும் வேற்றுமையோடேகூடியிருக்கிற விகற்பத்தினாலும், முதலாவ
துவேற்றுமையோடே கூடியிருக்கிற, விகற்பத்தினாலும், ஒரேவிகற்பம்சொல்
லப்படுகிறதா, அல்லது இரண்டா, ஒன்றேயென்றால் விகற்பமாகியதான் ஒன்
றுதானே, விகற்பாசிரயவிசேஷணமாக இருக்கையால், ஆசிரயமாயிருக்கிறது.
அதை ஆசிரதமான விகற்பமென்றால், அப்போது ஆன்மாசிரயதோஷம்வரும்.
இரண்டென்றால் அப்போது மூன்றும்வேற்றுமையால் சொல்லப்படுகிறவிகற்
பமும் சவிகற்பரூபமாகையால், அதினாசிரயமான விகற்பமும் சவிகற்பமான
தால், அதற்குவிசேஷணபூதமான விகற்பமானதுமுதலாவது வேற்றுமையால்
சொல்லப்படுகிறவிகற்பமா, அல்லது அந்தஇரண்டுகளுக்குமன்னியமா, முத
லாவதான மூன்றும்வேற்றுமையால், சொல்லப்பட்ட விகற்பமென்னும்பக்ஷத்
தில், அன்னியோன்னியாசிரயதோஷம் வருகிறது, இரண்டாவதில் தர்மவி
சேஷணீபூதமானவிகற்பமானது முதலாவதுவேற்றுமையால், சொல்லப்படுகி
றவிகற்பமா, அல்லது அதுவேறு, முதலில் சக்கிரகாபத்திதோஷம்வரும், இரண்
டாவதில் அதற்கும்வேறு, அதற்கும்வேறென்று அனவஸ்தாதோஷம்வரும்.

அ-கை. இப்படிச்சொன்ன தூஷணம் இவிடத்தில்மாத்திரமன்று பின்னை
யோவென்றால், எல்லாவிடங்களிலும் இவ்விதவிகற்பபூர்வகதூஷணம்வருமெ
ன்று சொல்லுகிறார்.

इदंगुणक्रियाजातिद्रव्यसंबन्धवस्तुषु ।
समन्तेनस्वरूपस्यसर्वमेतदितीष्यताम् ॥

இதம்குணக்ரியாஜாதித்ரவ்யஸம்பந்தவஸ்துஷு ।
ஸமந்தேநஸ்வரூபஸ்யஸர்வமேததிதீஷ்யதாம் ॥ ருக ॥

இதம் இந்த தூஷணமானது

குணக்ரியா ஜாதி த்ரவ்யஸம்பந்த வஸ்துஷு — குணமானது நிர்குணத்திலா அல்லது குணத்திலா கிரியையானது கிரியையற்றதிலா அல்லது கிரியையிலா, ஜாதியானது மப்படியே, திரவியமானது மப்படியே, சம்பந்தவஸ்துவுமப்படியே ஊகிக்கத்தக்கது

ஸமந்தேந சமானமாகையால் | ஸர்வம் இந்த சமஸ்தமும்

ஷாஂஶ்வ ஸ்ருதி } அந்தந்த குணாதிகளின் ஸ்வரூபத்திற்கென்று | ஐஷ்டாம அங்கீகரிக்கத்தக்கது

வி-ம். இதில் யென்னதோஷமென்றால், குணரகிதமென்ற முதலாவதில்; குணமில்லவேயில்லையென்ற தோஷமிருக்கிறது, இரண்டாவதில் ஆன்மாசிரயம்முதலானதோஷமிருக்கிறது.

ச-கை. இது அசத்தான சமாதானமானல், சத்தான சமாதான மெப்படி. யென்று சங்கித்ததற்கு பதில்சொல்லுகிறார். ஆகையாலிப்படிச்செய்கிற விகற்பமானது அசங்கதமானதால் இந்த குணாதிகள் சமஸ்தமும் அந்தந்த வஸ்துவின் சுவரூபத்திலேயே இருக்கின்றனவென்றறி.

அ-கை. மற்றவிடங்களிலு மிப்போதுநீர்சொன்னபடி இருக்கட்டும்பிரகிருதத்தில் என்னஆயிற்றெனில்.

विकल्पतदभावाभ्यामसंस्पृष्टात्मवस्तुनि ।
विकल्पितत्वलक्ष्यत्वसंबन्धाद्यास्तुकल्पिताः ॥

விகல்ப தத³பா⁴வாப்⁴யாமஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாத்மவஸ்துநி ।
விகல்பிதத்வலக்ஷ்யத்வஸம்ப³ந்தா⁴த்³யாஸ்துகல்பிதா꞉ ॥ ௫௨ ॥

விகல்ப தத³பா⁴வாப்⁴யாம் — விகற்பமென்ன விகற்பமற்ற தன்மையென்ன இந்த இரண்டினும்

அஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாத்மவஸ்துநி — சம்பந்தப்படாத பரமாத்துமவஸ்துவில்

விகல்பிதத்வலக்ஷ்யத்வஸம்ப³ந்தா⁴த்³யா꞉ — விகற்பிதத்தன்மை என்ன, லக்ஷியத்தன்மையென்ன, சம்பந்தமுதலானவை களென்ன

கல்பிதா꞉. து — இவைகள்கற்பிதங்களே

வி-ம். அசங்கமான ஆன்மாவில், நீகேட்டதானசகலமும் கற்பிதமென்றறி, அது எப்படியென்றால், இந்தஆன்மா, சவிகற்பவிஷயமா, நிர்விகற்பவிஷயமா, லக்ஷியமா, அலக்ஷியமா, சம்யோகசம்பந்தமா, சமவாயசம்பந்தமா, ஆதிசப்தத்தால்திரவ்யாதிகளும் கிரகிக்கப்படுகின்றன அதில்திரவ்யமென்பதுகுணங்களுக்கு, ஆசிரமாயிருப்பது, இதைதார்கிகாள், சமவாயகாரணம் திரவ்யமென்பார்கள், கர்மமன்றியில் ஜாதிமாத்திரத்தை ஆசிரயித்திருக்கப்பட்டது குணமெனப்படும், நித்தியம் ஏகம் அனேகவிர்த்திசாமான்னியமென்று காண்பிவிக்கப்படுகிறது ஜாதியெனப்படும் சம்யோக விபோகங்களில் அசம்வாய காரணம் கர்மமென்று கிரியையானது காண்பிவிக்கப்பட்டது இப்போது சொன்னசகலமும் சுவரூபத்தில் கற்பிதங்களென்றறி.

இ-தி. சாக்ஷியான தன்னிடத்தில் நித்திரைதோஷத்தியால் அனந்த விதமான சொப்பனம்கற்பிவிக்கப் படுவதுபோலும், ஆகாசத்தில் நீலாதிவர்ணம்கற்பிதம்போலவுமே, (து) என்றசொல்கற்பிதமென்றதை யுறுதிப்படுத்துகிறது.

அ-கை. இதுவரையில் சொல்லிவந்தகிரந்தத்தினால், என்னமுடிவாயிற்றதெனில், அதைச்சொல்லுகிறார்.

इत्थंवाक्यैस्तदर्थानुसन्धानंश्रवणंभवेत् ।
युक्त्यासंभावितत्वानुसन्धानंमननंतुतत् ॥

இத்தம்வாக்யைஸ்தத³ர்தா²நுஸந்தா⁴நம்ச்²ரவணம்ப⁴வேத் ।
யுக்த்யாஸம்பா⁴விதத்வாநுஸந்தா⁴நம்மநநம்துதத் ॥ ருஎ ॥

இத்தம் இப்படி	
வாக்யை: மகாவாக்கியங்களினாலே	யுக்த்யா யுக்தியினாலே
தத³ர்தா²நுஸந்தா⁴நம் அந்த பிர்மத்தினுடைய சச்சிதானந்தாதி அர்த்தத்தினுடைய அனுசந்தானமே	ஸம்பா⁴விதத்வாநுஸந்தா⁴நம் அந்த பிர்மத்துவம் சம்பவிக்கும்படியான அனுசந்தானம் யாதோ
ச்²ரவணம்ப⁴வேத் சிரவணமாக ஆகிறது	தத், மநநம் அது மனனமென்று
	து. சொல்லப்படும்

வி-ம். இப்படிஜகத்துபாதான காரணமென்று ஆரம்பவித்துசொன்னபிரகாரத்தால் மஹாவாக்கியங்களினாலேயும் அந்தவாக்கியங்களின் அர்த்தமானஜீவபிர்மயிக்கரூபமான சுருதிசம்பந்தானு சந்தானமே சிரவணமெனப்படும், சப்தஸ்பரிசாதிகள் வேத்யங்களென்றும் அறிவே அவஸ்தாத்திரயத்தில் நித்தியமாயிருக்கிறதென்றும் அன்வயவியதிரேகங்களால் பஞ்சகோசவிவேகத்தால் முஞ்சிப்புல்லைத்தள்ளி நடுவிலிருக்கிற ஆணியை எடுக்கிறதுபோல கோசங்களைத்தள்ளி, தன்னைப்பரபிர்மமாக காணும்படியாய்ச் சொன்ன ஆலோசனை ரூபமானயுக்திசம்பந்த ஞானமேமனன மானதால் இந்தமனதும் ஆத்துமசுவரூபம் நானென்றுசந்தேகமன்றியில் விளங்குவதைசெய்யதக்கது

அ-கை. இப்போதுநிதித்தியாசனம் சொல்லுகிறார் ✓

ताभ्यांनिर्विचिकित्सेर्थेचेतसस्थापितस्ययत् ।
एकतानत्वमेतद्धिनिदिध्यासनमुच्यते ॥

தாப்⁴யாம்நிர்விசிகித்ஸேர்தே²சேதஸஸ்தா²பிதஸ்யயத் ।
ஏகதாநத்வமேதத்³தி⁴நிதி³த்⁴யாஸநமுச்யதே ॥ ருசு ॥

தாப்⁴யாம் அந்தசிரவணமனனங்களால்	யத் யாதொரு
நிர்விசிகித்ஸே நிச்சயமாயிருக்கிற	ஏகதாநத்வம் { ஏகாகாரவிருத்திப்பிரவாக முண்டாவதான
அர்தே² { சாக்ஷியாயிருக்கிறதன்னிடத்தில்	ஏதத்³தி⁴ இதுவே
ஸ்தா²பிதஸ்ய வைக்கப்பட்டிருக்கிற	நிதி³த்⁴யாஸநம் { நிதித்தியாசனமென்று (யோகசாஸ்திரத்தில்)
சேதஸ: மனதிற்கு	உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. வெல்லத்தின்பாகானது முடிவில் வெல்லக்கட்டியாவதுபோலவாம்.

அ-கை. அந்தநிதித்தியாசனத்தின்பரிபாகமான சமாதியைச்சொல்லுகிறார்.

ध्यातृध्यानेपरित्यज्यक्रमाद्ध्येयैकगोचरम् ।
निवातदीपवच्चित्तंसमाधिरभिधीयते ॥

த்யாத்ருத்யாநேபரித்யஜ்யக்ரமாத்த்யேயைககோசரம் ।
நிவாததீபவச்சித்தம்ஸமாதிரபிதீயதே ॥ ௫௪ ॥

- த்யாத்ரு த்யாநே — தியானம்பண்ணுகிறவன் தியானம் இரண்டையும்
- பரித்யஜ்ய — தள்ளி
- க்ரமாத் — கிரமமாக
- நிவாத தீபவத் — காற்றில்லாதவிடத்தில் வைத்த தீபம்போல்
- த்யேயைக கோசரம் — தியானிக்கப்படுகிறவஸ்துமாத்திரமான
- சித்தம் — சித்தமே
- ஸமாதி: — நிருப்புடியற்றசமாதியென்று
- அபிதீயதே — சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. வேடர்களோடேசேர்ந்து வேடனென்றுநினைத்திருந்த ராஜகுமாரன்ஜோஸ்யர்மூலமாய் நீயிராஜகுமாரனென்று சொன்னலக்ஷணத்தைக்கேள்விப்பட்டு, நம்பினதேசிரவணம், அதையுக்தியுடன் மனனத்தினால் தான்ராஜாவென்று ஒத்துப்பார்த்துக்கொண்டதேமனனம், முன்பழக்கத்தால் நான்வேடனென்றுவருவதை நான்அரசனென்று ததாகாரவிர்த்தியா யிருப்பதே நிதித்தியாசனம், ராஜனென்ற நினைப்புமலயித்து ராஜனாயிருப்பதேசமாதி.

அ-கை. சமாதியில்விருத்திகள் காணப்படாமையால் பிர்மகோசரமான சித்தமிருக்கிறதாக நிச்சயம்செய்யக்கூடாதே யெனில், விருத்தியிருப்பது அநுமானத்தால் அறியத்தக்கதா யிருப்பதால் நீஆக்ஷேபித்தது கூடாதென்றுசொல்லுகிறார்

वृत्तयस्तुतदानीमज्ञाताअप्यात्मगोचराः ।
स्मरणादनुमीयन्तेव्युत्थितस्यसमुद्धितात् ॥

வ்ருத்தயஸ்துததாநீமஜ்ஞாதாஅப்யாத்மகோசரா: ।
ஸ்மரணாதநுமீயந்தேவ்யுத்திதஸ்யஸமுத்திதாத் ॥ ௫௫ ॥

- ததாநீம் — அந்தசமாதிகாலத்தில்
- ஆத்மகோசரா: — ஆன்மாவை விஷயீகரித்துண்டாகிற
- வ்ருத்தய: து — விருத்திகளானவை
- அஜ்ஞாதா: அபி — அறியப்படாதவைகளாக இருந்தாலும்
- வ்யுத்திதஸ்ய — சமாதியிலிருந்து எழுந்தவனுக்கு
- ஸமுத்திதாத் — இதுவரையில் நிர்விகற்பமாய் சுகமாக சமாதியிலிருந்தேனென்றுண்டாகிற
- ஸ்மரணாத் — ஸ்மரணத்தினாலே அக்காலத்திலேவிருத்திஇருந்ததாகவே
- அநுமீயந்தே — அநுமானம் பண்ணப்படுகின்றன

இ-தி. தூங்கிவிழித்தவன் சுழுப்திசுகத்தை ஸ்மரிப்பதுபோலும், ஒரு சன்னியாசிமுன்னனுபவித்தஸ்திரீயின் சுகத்தைநினைந்துப் புலம்பினனென்றறி, எதுவெதுஸ்மரிக்கப்படுகிறதோ அதது அனுபவிக்கப்பட்டதென்பது லோகத்தில்பிரசித்தமாயிருப்பதைப்பார்த்துக்கொள்.

அ-கை. அப்போவிருத்தி உண்டாகிறதற்கு புருஷபிரயத்தின மில்லையே விருத்தியின் அனுவிருத்தி எப்படிக்கூடுமெனில் அதற்குக் காரணத்துடன் விருத்திசமாதியிலிருக்கக் கூடுமென்று சொல்லுகிறார்.

वृत्तीनामनुवृत्तिस्तु प्रयत्नात्प्रथमादपि ।
अदृष्टासकृदभ्याससंस्कारसचिवाद्भवेत् ॥

வ்ருத்தீநாமநுவ்ருத்திஸ்து ப்ரயத்நாத்ப்ரதமாதபி ।
அத்ருஷ்டாஸக்ருதப்யாஸஸம்ஸ்காரஸசிவாத்பவேத் ॥ ௫௭ ॥

ப்ரதமாத் { முதலில் செய்யப்பட்டிருக்கிற
ப்ரயத்நாதபி பிரயத்தினத்தாலும்
அத்ருஷ்டாஸக்ருதப்யாஸஸம்ஸ்காரஸசிவாத் அதிர்ஷ்டமென்று சொல்லப்படுகிற புண்ணியத்தினாலும் அடிக்கடி செய்யப்படுகிற அப்பியாச சம்ஸ்கார பலத்தினாலும்
வ்ருத்தீநாம் விருத்திகளுடைய
அநுவ்ருத்தி:. து அனுசரிப்பும்
பவேத் உண்டாகும்

வி-ம். பதஞ்சலிமகாரிஷியோகசூத்திரத்தில் யோகிகளுக்கு சுக்லகிருஷ்ணமென்கிறபுண்ணிய கர்மமும் மற்றவர்களுக்கு மூன்றுகர்மமு மிருக்கிறதாக சொல்லியிருக்கிறார்.

இ-தி. புண்ணியசாலிகளுக்கு அந்தரத்தில்விமானங்களுடன் சஞ்சரிக்கும்படியான மகிமையிருப்பதுபோலவாம், இன்னம் ஒருயுக்தி புகைவண்டிஓடுவதற்குமுன் ஓட்டுகிறவன் திரியினவிசையின்வேகத்தாலும் தண்டவாளத்தின் சன்னத்தினாலும் பின்வண்டிகள்வந்து முட்டுவதாலும் எப்படிதற்காலத்தில் ஓட்டுகிறவன் தூங்கினாலும் புகைவண்டி ஓடுவதுபோலவறி.

அ-கை. நீர்சொன்னசமாதி பூர்வாசாரியாள் நிரூபிக்கவில்லையே யெனில் சர்வகுருவாயிருக்கிற கிருஷ்ணபகவான் பகவத்கீதையில்சொல்லியிருக்கிறார்.

यथादीपोनिवातस्थ इत्यादिभिरनेकधा ।
भगवानिममेवार्थमर्जुनायन्यरूपयत् ॥

யதாதீபோநிவாதஸ்த இத்யாதிபிரநேகதா ।
பகவாநிமமேவார்தமர்ஜுநாயந்யரூபயத் ॥ ௫௮ ॥

நிவாதஸ்த: { காற்றில்லாதவிடத்திலிருக்கிற
தீப: தீபமானது
யதா { எப்படியோ அப்படி விருத்தி அசைவற்றிருக்குமென்று -

இத்யாதிபி: { இவை முதலானவைக ளினாலே	அசைவற்றிருக்கிற சமாதியே
பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர்	அர்ஜுனாய அர்ஜுனன் பொருட்டு
இமம் ஸமாதிம் ஏவ	அநேகதா அனேகவிதமாக
இந்த நாம் சொன்ன விருத்தியின்	நிரூபயத் நிரூபித்திருக்கிறார்

அ-கை. இந்தசமாதிக்கு அவாந்தரபலம் சொல்லுகிறார்.

अनादाविहसंसारेसञ्चिताःकर्मकोटयः ।
अनेनविलयंयान्तिशुद्धोधर्मोविवर्धते ॥

அநாதாவிஹஸம்ஸாரேஸஞ்சிதா:கர்மகோடய: ।
அநேநவிலயம்யாந்திஶுத்தோதர்மோவிவர்த்ததே ॥ ௬௨ ॥

அநாதௌ அனாதியாயிருக்கிற	விலயம் குறைவற்றலயத்தை
இஹ இந்த	யாந்தி அடைகின்றன
ஸம்ஸாரே சமுசாரத்தில்	ஶுத்த: பரிசுத்தமான
ஸஞ்சிதா: சஞ்சிதங்களான	தர்ம: { ஆத்துமசாக்ஷாத்காரத்துக் குச்சாதனமான தர்மமானது
கர்மகோடய: கன்மகோடிகளெல்லாம்	விவர்த்ததே விருத்தியடைகிறது
அநேந இந்த சமாதியினாலே	

வி-ம். ஞானத்தினாலே சகலகர்மங்களும் பஞ்சுப்பொதியில் தீவைத்தது போலவெந்துபோமென்றும், காரியவர்க்கத்தோடேகூடிய அவித்தியாநிவர்த்தியும் இரவியைக்கண்டஇருள் எப்படிநிவர்த்தியாகுமோ அப்படிஞானத்தினால் அவைகளுக்கு நாசமுண்டாகுமென்றும் சுருதிஸ்மிருதிகள் அறைகின்றன.

அ-கை. இப்படிசொன்னதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

धर्ममेघमिमंप्राहुस्समाधियोगवित्तमाः ।
वर्षत्येषयतोधर्मामृतधारास्सहस्रशः ॥

தர்மமேகமிமம்ப்ராஹுஸ்ஸமாதிம்யோகவித்தமா: ।
வர்ஷத்யேஷயதோதர்மாம்ருததாராஸ்ஸஹஸ்ரஶ: ॥ ௬௩ ॥

யோகவித்தமா: { பிரமசாக்ஷாத்காரத்தையுடையயோகிகள்	யத: ஏஷ: { யாதொருகாரணத்தினாலே இந்தசமாதியானது
இமம் இந்த	தர்மாம்ருததாரா: { கீழேசொன்ன தர்மங்களாகிறஅமிர்ததாரைகளை
ஸமாதிம் நிர்விகற்பசமாதியை	ஸஹஸ்ரஶ: அனேகப்பிரகாரங்களா
தர்மமேகம் { தர்மமேகமென்றும் சொல்லுகிறார்கள்	வர்ஷதி வருஷிக்கின்றன

[க

வி-ம். சுருதியும்க்ஷணகாலம் செய்கிறசமாதிக்கு அனேகயாகபலங்களுமீ டாகாதென்று சொல்லுகிறது. இ-தி. கடைந்தெடுத்த அமிர்தமானது சாப்

பிட்டவர்களுடைய பசிகளையும், வியாதிகளையும், ஜராமரணத்தையும், போக்கடித்து சுகிக்கப்பண்ணுவதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போது சமாதிக்குபரமபிரயோஜனம் சொல்லுகிறார்.

अमुनावासनाजालेनिश्शेषंप्रविलापिते ।
समूलोन्मूलितेपुण्यपापाख्येकर्मसञ्चये ॥
वाक्यमप्रतिबद्धंसत्प्राक्परोक्षावभासिते ।
करामलकवद्बोधमपरोक्षंप्रसूयते ॥

அமுநாவாஸநாஜாலெ நிஶ்ஶேஷம் ப்ரவிலாபிதெ ।
ஸமூலொந்மூலிதெ புண்யபாபாக்யெ கர்மஸஞ்சயெ ॥
வாக்யமப்ரதிபத்தம் ஸத் ப்ராக் பரோக்ஷாவபாஸிதெ ।
கராமலகவத்போதமபரோக்ஷம் ப்ரஸூயதெ ॥ ௯௨ ॥

அமுநா — இந்த சமாதியினால்
வாஸநாஜாலெ — அகந்தா, மமதா, கருத்ருத்துவாதி அபிமானங்களுக்கு ஹேதுக்களாயும் ஞான விரோதிகளாயுமிருக்கிற வாசனைக்கூட்டங்கள்
நிஶ்ஶேஷம் — மீதமில்லாமல் [ம்
ப்ரவிலாபிதெ — அற்றுப்போவதாலு
புண்யபாபாக்யெ — புண்ணியபாபங்களென்ற பெயரை உடையதாயுமிருக்கிற
கர்மஸஞ்சயெ — சஞ்சிதகர்மங்கள்
ஸமூலொந்மூலிதெ — வேரோடேபிடுங்கப்பட்டுப்போனதாலும்
ப்ராக்பரோக்ஷாவபாஸிதெ — இந்த நிர்விகற்ப சமாதிக்கு முன்பரோக்ஷமாக விளங்கப்பட்டிருந்த
வாக்யம் — நீயே பிர்மமென்கிற வாக்கியமானது
அப்ரதிப ஸத்(ஸத்) — வாசனை கர்மங்களன்றியில் [போல்
கராமலகவத் — கையின்நெல்லிக்கனி
அபரோக்ஷம் போதம் — அபரோக்ஷஞானத்தை
ப்ரஸூயதெ — உண்டுபண்ணுகிறது

அ-கை. இப்போது பரோக்ஷஞானத்திற்கு பலன்சொல்லுகிறார்.

परोक्षंब्रह्मविज्ञानंशाब्दंदेशिकपूर्वकम् ।
बुद्धिपूर्वकृतंपापंकृत्स्नंदहतिवह्निवत् ॥

பரோக்ஷம் ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநம் ஶாப்தம் தேஶிகபூர்வகம் ।
புத்திபூர்வக்ருதம் பாபம் க்ருத்ஸ்நம் தஹதி வஹ்நிவத் ॥ ௯௩ ॥

தேஶிகபூர்வகம் — குருமுகமாய்வந்ததாயும்
ஶாப்தம் — நீயேபிர்ம்மமென்கிற சப்தஞானமாயும்

பரோக்ஷ — பரோக்ஷமாயுமுண்டான	க்ருத்ஸ்நம் — சமஸ்தமான
ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநம் — பிர்மவிஞ்ஞானமானது	பாபம் — பாபத்தை
புத்திபூர்வகம் — புத்தியோடேசெய்யபட்டதாயிருக்கிற	வஹ்நிவத் — மஹாக்கினியானதுபோல
	தஹதி — தஹிக்கிறது

அ-கை. அபரோக்ஷஞானத்துக்குபலன்சொல்லுகிறார்.

अपरोक्षात्मविज्ञानंशाब्दंदेशिकपूर्वकम् ।
संसारकारणाज्ञानतमसश्चण्डभास्करः ॥

அபரோக்ஷாத்மவிஜ்ஞாநம்ஶாப்தம்தேஶிகபூர்வகம் ।
ஸம்ஸாரகாரணாஜ்ஞாநதமஸஶ்சண்டபாஸ்கர꞉ ॥ ௬௪ ॥

தேஶிகபூர்வகம் — குருமுகமாய்கேட்கப்பட்டதாயும்	ஸம்ஸாரகாரணாஜ்ஞாநதமஸ꞉ — ஜனனமரணசம்சாரத்திற்குக் காரணமாயிருந்த அஞ்ஞானந்தகாரத்திற்கு
ஶாப்தம் — அஞ்ஞானசந்தேகவிபரீதமன்றியில் நான்பிர்மமென்கிற உபதேசத்தாலுண்டாயிருக்கிற	சண்டபாஸ்கர꞉ — மத்தியானசூரியனாகசொல்லப்படுகிறது
அபரோக்ஷாத்மவிஜ்ஞாநம் — சாக்ஷாத்கார ஆத்துமஞ்ஞானமானது	

இ-தி. அரிவாளினல் கிளைகள் வெட்டப்படுவதும், தீயினல்வேர் தஹிக்கப்படுவதும், தடியால்வீட்டிலுள்ளதேள் முதலானதுகளிறப்பதும்,நெருப்பால் வீடுமுதலானதும், அதிலுள்ளசகலபதார்த்தமும் பஸ்மமாய்ப் போம்.

அ-கை. இந்தகிரந்தாப்பியாசம் பண்ணுகிறதற்கு பலன்சொல்லுகிறார்.

इत्थंतत्वविवेकंविधायविधिवन्मनस्समाधाय ।
विगलितसंसृतिबन्धःप्राप्नोतिपरंपदंनरोनचिरात् ॥

இத்தம்தத்வவிவேகம்விதாயவிதிவந்மநஸ்ஸமாதாய ।
விகலிதஸம்ஸ்ருதிபந்த꞉ப்ராப்நோதிபரம்பதம்நரோநசிராத் ॥

இத்தம் — இப்போதுசொன்னபிரகாரம்	நர꞉ — மனிதனுனவன்
தத்வவிவேகம் — பஞ்சகோசத்திலிருந்து வேறுபடுத்தினபிர்மத்தை	விகலிதஸம்ஸ்ருதிபந்த꞉ — நசுக்கப்பட்டிருக்கிறதுக்கருபமானசம்சாரபந்தத்தையுடையவனுகி
விதிவத் — குருமுகமாக	பரம்பதம் — மேலானநிரதிசயானந்தசவருபத்தை
விதாய — சிரவணதிகளாலறிந்து	நசிராத் — சீக்கரமாக
மந꞉ — மனதை	ப்ராப்நோதி — அடைகிறான்
ஸமாதாய — சுவருபத்தில்ஸ்திரம்பண்ணின	

பிரத்தியக்தத்துவவிவேகம்-சம்பூரணம்.

சாமவேதசம்மந்தமானசாந்தோக்கியஉபநிஷத்தில், சிருட்டிக்குமுன்ஏகமே வாத்துவிதீயமான (சத்து) மாத்திரமிருந்ததென்று சொல்லியிருக்கிற அர்த் தத்தையறிவதற்கு, (தத்) பதவிசாரத்தால் வெளியாகுமென்றுநினைத்து பஞ்ச பூதவிவேகத்தைப் பிரித்துக்காட்டுகிறார்.

ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, அப்பு, பிரதிவியென்ற பஞ்சபூதங்கள்சப்தஸ்பரி சரூபரசகந்தங்களாகிற குணங்களுடன் ஆகாசாதிபூதங்கள்க்கிரமமாய், ஒன் று இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து குணங்களுடன் விளங்குகின்றன. ஆகா சத்தில் எதிரொலிரூபமான சப்தகுணமும், வாயுவில் (பீஸ்-பீஸ் என்கிறசப்த மும், சீதோஷ்ணமன்றியி லிருக்கிற ஸ்பரிசமும், அக்கினியில் (புகு-புகு) என் றசப்தகுணமும், உஷ்ணமான ஸ்பரிசமும், பிரகாசரூபமும், அப்புவில் (சல சல)வென்றசப்தமும், குளிர்ச்சியானஸ் பரிசமும், வெண்மையான ரூபமும், மதுரமானரசமும், புவியில்(கடகட)வென்றசப்தமும், கடினமானஸ்பரிசமும் நீலநிறம்முதலானரூபமும், மதுரம்முதலான ஆறுரசங்களும், நற்கந்தந்துற்கந் தங்கள் இவைகளுடன் கலந்திருக்கின்றன, சுரோத்திராதிஞானகருவிகளான இந்திரியங்களால் சூக்ஷுமங்களாய் ஏகதேசத்தில் சரீரத்திற்கு உள்ளிலும் வெகுவாய்வெளியிலும், அனுபவிக்கப்படுகின்றன அவ்வாறுவாக்காதிதொழிற் கருவிகளும், அவையின்தொழில்களை முகாதிஸ்தானங்களிலிருந்து செய்கின் றன, இந்திரியங்களுக்கு எஜமானனாய், இருதயஸ்தானத்திலிருந்து மனதா னது உள்ளிலும் வெளியிலும் இந்திரியங்களால் கொண்டுவரப்பட்ட விஷயங் களைகிரகித்து அவைகளின் குணதோஷங்களை யாராய்ந்துகொண்டும், தன் சொந்தகுணங்களானசத்துவரஜஸ் தமஸ்களுடன்கூடி சத்துவகுணதர்மமான வைராக்கியம்பொறுமை, முதலானவைகளுடனும்,ரஜோகுணதர்மமானகாம க்குரோதாதியுடனும், தமோகுணதர்மமானசோம்பல் கொட்டாவிமுதலான துடனும், சாத்துவீககுணபலமான புண்ணியத்தையும், ரஜோகுணபலமான பாவத்தையும், தமோகுணபலமான மேற்சொன்ன இரண்டுமற்ற ஆயுள்வீ ணாய்போவதையும் உடைத்தாயிருக்கிறது, இவைகளில் நானென்கிறஅபிமா னத்தோடேகூடி ஜீவன்கர்த்தாவாய் விளங்குகின்றனன்(11) வகையானகருவி களினாலும், யுக்திகளினாலும், சப்தாதிபஞ்சவிஷயங்களுடன்கூடி பூதசம்மந் தமான விகாரமுண்டென்று அங்கிகரித்ததே சுருதியில் சொல்லியிருக்கிற (இதம்)என்றபதத்திற்கு அர்த்தம்சொன்னதாயிற்று (இதம்)என்றபதத்தினால் விளங்குகிற இச்சகம்சிருஷ்டிக்குமுன் னில்லாமல் ஏகமேவாத்து விதீயமான (சத்) மாத்திரமிருந்ததென்றும் நாமரூபமில்லையென்றும் சாந்தோக்கியஉப நிடதமுரைக்கின்றது யாதுபற்றி இம்மூவகைவிசேடணம் கூறிற்றெனில், இவ் வுலகில் ஒருமரத்தில்தோன்றுகிற பத்திரம்புஷ்பம்முதலானஸ்வகத பேதங்க ளும், ஆலமரத்திற்கு மாமரம்முதலான ஸஜாதீயபேதங்களும், மரத்திற்குக்கல் முதலானவிஜாதீய பேதங்களும், காணப்படுவனபோல், அவ்விதம்(இச்சத்து)

வஸ்துவிற்குமேற்கூறிய சுவகதபேதம்முதலான மூவகைபேதங்களில்லையென்றுகாட்ட முறையாய் (ஏகம் ஏவ அத்துவிதீய)மென்று மூன்றுபதங்கள்மொழியப்பட்டன. மேற்கூறியபேதங்கள் நிரூபிக்கக்கூடாமையால் சத்தினுடைய ஆவயவங்களாக சங்கிக்கத்தக்கதன்று நாமரூபங்களும் சத்தினவயவமென்று சொல்லலாமெனில் நாமரூபங்கள் சிருஷ்டிக்குமுன் னில்லாத்தினாலும் நாமரூபங்களுண்டான தற்கே சிருஷ்டியென்று சொல்லப்படுவதாலும், ஆகாசம்போல்(சத்து)நிரமுசமானதால்சுவகதபேதமற்றது,சத்துக்குமறுசத்துவிலக்ஷணமற்றதாலும், நாமரூபத்தில்பேதமேயொழிய சத்தில்பேதமில்லாமையால், ஸஜாதீயபேதமற்றது, சத்திற்குஎதிரியானஅச்சத்தானஇச்சகம் முயற்கொம்புபோலும்,மனிதக்கொம்புபோலும்காணப்படாமையால் விஜாதீயபேதமுமில்லைஆகையால்(சத்து)வஸ்துவுக்கு (ஏகமேவாத்துவிதீய)மென்று சொன்னது சித்தமாயிற்று. இவ்விஷயத்தில் சிலவாதிகள்சிருட்டிக்குமுன் அசத்துஇருந்ததென்று சொல்லுகின்றனர் யாதுபற்றியெனில், மயக்கமாகிறசமுத்திரத்தில் கரணங்களுடன்புத்தியும் மூழ்கினவருகி அகண்டைகரசவடிவமான சத்துவஸ்துவைக்கேட்டு அதைச்சகிக்காத வர்களாய் பயத்தை யடைகின்றனர், அதற்குமேற் கோளாகசங்கராசாரியாருடைய பரமகுருவான கௌடபாதாசாரியாரவர்கள், நிர்விகற்பசமாதியில், ரூபமானவஸ்துவை உபாசிக்கிறயோகிகள், மிகவும்பயப்படுகிறார்க ளென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் எந்தவாக்கியத்தினாலென்றால், அவர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வார்த்திகத்தில் தெரிவித்திருக்கிறதை காண்பிவிக்கின்றனர் இச்சத்துவஸ்து, நிர்விகற்பசமாதியோகத்தில்அன்னியமாய்க்காணப்படாமையால்,அஸ்பரிசயோகமென்றும் சகலசாகாரயோகிகளால் பார்க்கத்தகாதென்றும், பயமற்றவஸ்துவில் பயத்தைபார்க்கிறார்களென்றும், தெரிவித்திருக்கின்றனர். அவ்வாறுபகவத் பூச்சியபாதாளும் கூறினர். சிருஷ்டிக்குமுன்னே சத்தாயிருந்ததென்று சுருதிசொல்வதில் சத்தும் இருப்பும் ஒரேஅர்த்தமானதால் இரண்டுவந்துவிட்டதே,சத்தும் இருப்பும் ஒன்றென்றால் கூறியதுகூறலென்னும், குற்றம் வந்துவிட்டதே யெனில், லோகத்திலிவ்விதமனுபவ மிருப்பதால் தோஷமில்லை, செய்யவேண்டியதுசெய்யப்பட்டதென்றும், சொல்லவேண்டியது சொல்லப்பட்டதென்றும், தரிக்கவேண்டியது தரிக்கப்பட்டதென்றும் இவைமுதலான வாக்கியங்களாலுதகரிக்கிறஜீவர்களைக்குறித்து அவ்வேதம்சிருஷ்டிக்குமுன் சத்தாயிருந்ததென்று கூறினதாலிரண்டுசத்தல்ல, அவ்வஸ்துவில், காலமும், இல்லாதபோது (புரா) என்றசொல் எப்படிக்கூடுமெனில், காலவாசனையுடன் கூடினசிஷியனைக்குறித்தேயொழிய இரண்டிருக்கிறதென்று சங்கிக்கத்தக்கதில்லை, ஆக்ஷேபணையும் சமாதானமும், துவைதவார்த்தையிலேயே யொழிய அத்துவைதவார்த்தையிலிவ்விரண்டுமில்லை இவ்வாறுகூறுகின்றவாசிஷ்ட ராமாயணத்தில் சொல்லியிருக்கிற மேற்கோளையிங்கெடுத் தியம்புகின்றார்.: யாதொருவஸ்துவானது, நிற்

சலமாயும். மனதினால்கிரகிக்கமுடியாததாயும், வெளிச்சமில்லாததாயும், இருளில்லாததாயும், விஸ்தாரமாயும், பேரற்றதாயும், உருவமற்றதாயுமிருக்கிற (சத்து)வஸ்துமாத்திரம் மீதமாயிருக்கிறது; பூமிமுதலானநான்கு பூதங்களும் நாசமாகின்றதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன் அதிசூட்சுமமான ஆகாசமுமில்லையென்று எவ்வாறுஉம்புத்தியில் ஏறிற்றெனில், தோற்றமற்றஆகாசம், எவ்விதம்சிருஷ்டிக்குமுன் இருந்ததென்று உன்புத்தியில்ஏறினதோ அவ்வாறு ஆகாசமுமில்லையென்று நம்புத்தியில் ஏன்தோன்றக்கூடாது. தங்களுக்கு சுஷுப்தியும் வேண்டாமேயெனில், சத்துசுயம்பிரகாசமா யிருப்பதாலவ்விதபுத்தியும்வேண்டாம், மனதற்றசாக்ஷியாயிருப்பதால் சத்துமாத்திரம்போதும் மனதற்றகாலத்திலிந்த சத்துவஸ்துவானசாக்ஷி யெவ்வாறு நாமரூபமற்றிருக்கிறதோ அவ்வொழுங்காய், மாயையின் தோற்றத்திற்குமுன், நாமரூபமற்று சத்துமாத்திரமிருந்தது, மாயாசக்தியானது இருப்பில்லாதிருந்ததாலும்அக்கினியின் உஷ்ணசக்திபோல்காரியத்தினாலறியத்தக்கது, காரியத்திற்குமுன்அச்சக்தியறியப்படவில்லை, அக்கினிக் கன்னியமா யுஷ்ணசக்தி யில்லாததுபோல சத்துவஸ்துக்கன்னியமாய் மாயாசக்தியில்லை, அச்சக்தி அச்சத்துவஸ்துவில், ஏகதேசத்திலிருக்கிறதா அல்லது பூராவாயிருக்கிறதாவெனில், அச்சக்தி ஏகதேசத்திலிருக்கிறதென்று புருஷசூக்தசுருதியினாலும், பூமியில்நல்லமண்ணானது ஏகதேசத்தில் காணப்படுகிறயுக்தியினாலும், ஸ்மிருதியானபகவத்கீதையிலும் அர்ஜுனனுக்கு, மாயாசக்திஏகதேசமென்று சொல்லி யிருப்பதினாலும் (விகாராவர்த்தி)என்கிற சூத்திரத்திலும் வேதவியாசமகரிஷியினால் சக்திக்கு ஏகதேசத்வம்தெரிவித்திருக்கின்றதை யுணர்ந்து உண்மையிலாகாசமும்சக்தியுமில்லையென்றுசிந்திக்கக்கடவாய் ஆகாசத்தினேகதேசமானவாயுவையும்அதினேகதேசமான வக்கினியையும் முன்போலேபொய்யெனத்தள்ளி, அவ்விதமே அப்புவையும் பூமியையும் பிரமாண்டங்களையும் பதினான்கு லோகங்களையும் தேகங்களையும் அம்முறையே பொய்யெனஉணர்ந்தாயேயானால் இரண்டற்ற சத்துவஸ்துமாத்திரம்எப்பொழுதும் பிரகாசிப்பதில் தடையில்லை. இந்தபிர்மசம்மந்தமான ஸ்திதியையடைந்தவன் மறுபடியும்சம்சார மோகமுறான், இப்பிரமநிஷ்டைசரீர வியோககாலத்தி லுணர்ந்தாலும் மோக்ஷகைவல்லியத்தை அடைகுவன் அந்தியகால மென்பது சத்தாயிருக்கிற அத்துவைதத்திற்கும் பொய்யாயிருக்கிற துவைதத்திற்குமுண்டாயிருக்கிறபேதபுத்தியை நிவர்த்திப்பதே அந்தியகாலமென்றுணர வேண்டுமேயொழிய, பிராணவியோகமந்தியகாலமல்ல, அன்றியில்போனாலும் பிராணவியோகமே அந்தியகாலமானாலும் அந்தக்காலத்திலும் மயக்கமான சம்சாரநிவர்த்திவந்தாலும் மறுபடியும்பிறக்கமாட்டான், அந்தியகாலத்தில் வியாதியற்றவனானாலும் உட்கார்ந்திருந்தாலும் வியாதிக்காரனானாலும் பூமியில்பிரண்டுகொண் டிருந்தாலும் மூர்ச்சையடைந்திருந்தாலும், இந்தஞானிபிராணனிகளைவிட்டும் அதினால்எப்பொழுதும்பி

ராணுதிகளுக்கு மயக்கமேதவிர ஆத்துமாவுக்கில்லை நினம்தோறும் சொப்பனசுஷுப்தியில் இவன் ஜாக்கிரத்திலத்தியயனம் செய்தவேதபாடமானது மறந்திருந்தபோதிலும் மறுதினத்தில் அத்தியயனம் பண்ணுதவனுய் எப்படியாக்மாட்டானே, அப்படிப்போல் இந்தஞானியின் பிர்மஞ்ஞானம் ஒருக்காலும் கெடமாட்டாது. மோக்ஷசுகத்தை யடைவானென்பதிற் சந்தேகமுமையமில்லை முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ கணேஶாய நம꞉.

ஸ்ரீ பாரதீதீர்த்த வித்யாரண்ய முநீஶ்வராப்யாம் நம꞉.

பஞ்சபூதவிவேக꞉.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
पञ्चभूतविवेकस्यव्याख्यानंक्रियतेमया ॥

நத்வாஶ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுநீஶ்வரௌ ।
பஞ்சபூதவிவேகஸ்யவ்யாக்யாநங்க்ரியதேமயா ॥

ஸ்ரீபாரதிதீர்த்தவித்தியாரண்ணியமுனீசுவரர்களை, வந்தனம்செய்து பஞ்சபூதவிவேகத்திற்கு வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை. சிருஷ்டிக்குமுன்னே (ஏகமேவாத்துவிதீயமான) சத்துமாத்திரமிருந்ததென்று, சுருதியில்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அந்த(சத்) சுவரூபமானஜகத்காரணபரபிர்மம்வாக்கு மனதிற்குஅகோசரமாயிருப்பதாலும் நேரே அறியமுடியாதாகையாலும் பிர்மகாரியமாயும் அந்தஅறிவினுபாதி வடிவமாயுமிருக்கிற பஞ்சபூதவிவேகத்தின்வழியாக, அந்தபிர்மத்தை அறியும்பொருட்டு சாதனமானபஞ்சபூத விவேகத்தைச் சொல்லுகிறார்.

सदद्वैतंश्रुतंयत्तत्पञ्चभूतविवेकतः ।
बोद्धुंशक्यंततोभूतपञ्चकंप्रविविच्यते ॥

ஸதத்வைதம்ஶ்ருதம்யத்தத்பஞ்சபூதவிவேகத꞉ ।
போத்தும்ஶக்யம்ததோபூதபஞ்சகம்ப்ரவிவிச்யதே ॥ க ॥

யத் யாதொரு
ஸத் சத்துவஸ்துவானது
அத்வைதம் இரண்டற்றிருந்ததென்று
ஶ்ருதம் கேட்கப்படுகிறதோ
தத் அந்தபிர்மமானது

பஞ்சபூத விவேகத: } சொல்லப்போகிற பஞ்சபூத விவேகத்தினாலே
போதம் அறிவதற்கு
ஶக்யா முடியும்

தத: ஆகையினாலே
பூதபஞ்சகம் பஞ்சபூதமானது
ப்ரவிவிச்யதே } நன்றாய்ப்பிரிக்கப்படுகிறது

அ-கை. அந்தப்பூத விவேகத்திலேயோ வென்றால், ஆகாசாதி பூதங்களை அவைகளின் குணத்தினாலேயே பிரித்தறியும்பொருட்டு அவைகளின் குணங்களைச் சொல்லுகிறார்.

शब्दस्पर्शौरूपरसौगन्धोभूतगुणाइमे ।
एकद्वित्रिचतुःपञ्चगुणाव्योमादिषुक्रमात् ॥

ஶப்தஸ்பர்ஶௌரூபரஸௌகந்தோபூதகுணாஇமே ।
ஏகத்வித்ரிசது:பஞ்சகுணாவ்யோமாதிஷுக்ரமாத் ॥௨॥

ஶப்தஸ்பர்ஶௌ சப்தஸ்பரிச
ரூபரஸௌ ரூபரச
கந்த: கந்தங்களான

இமே இவைகளே
பூதகுணா: பூதகுணங்கள்

அ-கை. இந்தகுணங்களைந்தும் எல்லாத்திற்குமா அல்லது ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொன்றுவெனில், அவ்விரண்டுவிதமுமில்லை பின்னையெப்படியென்றால் வேறேவிதமென்று சொல்லுகிறார்.

குணா: சப்தாதிகுணங்கள்
வ்யோமாதிஷு ஆகாசாதிகளில்

க்ரமாத் கிரமமாக
ஏகத்வித்ரிசது:பஞ்ச } ஒன்றிரண்டுமூன்றுநாலைந்தாயிருக்கின்றன

இ-தி. நீதியதிபதி,சிரஸ்தார்,ஜமாமுனிஷி,ராயசக்காரன்சேவகன் இவ்வைவர்களின்கையெழுத்து ஒன்றுமுதல்ஐந்துவரை காணுவதுபோலவறி.

அ-கை. அதைநன்றாகக்காண்பிக்கிறார்-

प्रतिध्वनिर्वियच्छब्दोवायौभीसीतिशब्दनम् ।
अनुष्णाशीतसंस्पर्शोवह्नौभुगुभुगुध्वनिः ॥
उष्णस्पर्शःप्रभारूपंजलेबुलुबुलुध्वनिः ।
शीतस्पर्शश्शुक्लरूपंरसोमाधुर्य्यमीरितम् ॥
भूमौकटकटाशब्दःकाठिन्यंस्पर्शइष्यते ।
नीलादिकंचित्ररूपंमधुराम्लादिकोरसः ॥
सुरभीतरगन्धौद्वौगुणास्सम्यग्विवेचिताः ।

ப்ரதித்வநிர்வியச்சப்தோவாயௌபீஸீதிஶப்தநம் ।
அநுஷ்ணாஶீதஸம்ஸ்பர்ஶோவஹ்நௌபுகுபுகுத்வநி: ॥௩॥

உஷ்ணஸ்பர்ஶப்ரபாரூபம் ஜலே புலுபுலுத்வநி꞉ |
ஶீதஸ்பர்ஶ꞉ ஶுக்லரூபம் ரஸோ மாதுர்யமீரிதம் ||௪||
பூமௌ கடகடாஶப்த꞉ காடிந்யம் ஸ்பர்ஶ இஷ்யதே |
நீலாதிகம் சித்ரரூபம் மதுராம்லாதிகோ ரஸ꞉ ||௫||
ஸுரபீதரகந்தௌ த்வௌ குணா꞉ ஸம்யக் விவேசிதா꞉ ||௫அ||

வியதி ஆகாசத்தின்
ஶப்த꞉ சப்தகுணமானது
ப்ரதித்வநி꞉ எதிரோசையேயாம்
வாயௌ வாயுவில்
ஸீஸீதிஶப்த꞉ பீசென்றசப்தமும்
அநுஷ்ணாஶீத ஸம்ஸ்பர்ஶ꞉ சீதோஷ்ணமற்ற ஸ்பரிசமும்
வஹ்நௌ அக்கினியில்
புகுபுகு த்வநி꞉ புகுபுகுவென்ற சப்தமும்
உஷ்ணஸ்பர்ஶ꞉ உஷ்ணஸ்பரிசமும்
ப்ரபாரூபம் பிரபாரூபமும்
ஜலே ஜலத்தில்
புலுபுலு த்வநி꞉ சலசலவென்ற சப்தமும்
ஶீதஸ்பர்ஶ꞉ சீதஸ்பரிசமும்
ஶுக்லரூபம் வெண்மைரூபமும்
ரஸ꞉ ரசமானது
மாதுர்யம் மதுரமாயும்
ஈரிதம் சொல்லப்படுகிறது
பூமௌ பூமியில்
கடகடாஶப்த꞉ கடகடவென்ற சப்தமும்
காடிந்யம் ஸ்பர்ஶ꞉ கடினமானஸ்பரிசமும்
நீலாதிகம் சித்ரரூபம் நீலம் முதலான அழகானரூபமும்
மதுராம்லாதிக꞉ ரஸ꞉ தித்திப்பு புளிப்புமுதலான ஆறுவித ரசங்களும்
ஸுரபீதர கந்தௌ நற்கந்த துற்கந்தங்கள்
த்வௌ இரண்டு விதங்களாக
இஷ்யதே அங்கீகரிக்க
குணா꞉ ஐவித குணங்கள்
ஸம்யக் நன்றாய்
விவேசிதா꞉ பிரிக்கப்பட்டன

இ-தி. சாதத்தில்ஒருரசமும், பருப்பும்சேர்ந்தால் இரண்டுரசமும் உப்பும் சேர்ந்தால்மூன்றுரசமும் காரமும்சேர்ந்தால் நான்குரசமும், புளிப்பும்சேர்ந்தால் ஐந்துரசமும் காணப்படுவதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் குணத்தின்பேதத்தைச் சொல்லிகாரியத்தினுல் அவைகளின்பேதம் தெரியும்பொருட்டு ஞானேந்திரியங்களைச் சொல்லுகிறுர்.

श्रोत्रंत्वक्चक्षुषीजिह्वाघ्राणंचेन्द्रियपञ्चकम्॥
ஶ்ரோத்ரம் த்வக்சக்ஷுஷீ ஜிஹ்வா க்ராணம் சேந்த்ரியபஞ்சகம் ||௬||

ஶ்ரோத்ரம் செவி
த்வக் தோல்
சக்ஷுஷீ கண்
ஜிஹ்வா நாவு
க்ராணம் ச மூக்கும்
இந்த்ரியபஞ்சகம் ஞானேந்திரியபஞ்சகங்களெனப்படும்

அ-கை. அவைகளின்ஸ்தானங்களையும், தொழில்களையும் காண்பிவிக்கிறார்

कर्णादिगोळकस्थंतच्छब्दादिग्राहकंक्रमात् ।

கர்ணாதிகோளகஸ்தம் தச்சப்தாதிக்ராஹகம் க்ரமாத் ॥ ௬ ॥

தத்	அந்த ஞானேந்திரியமைந்தும்	க்ரமாத்	கிரமமாக
கர்ணாதிகோளகஸ்தம்	காது முதலான ஸ்தானங்களிலிருந்து	சப்தாதிக்ராஹகம்	சப்தம் முதலான விஷயங்களைகிரகிப்பதேயனுபவம்

அ-கை. அந்தந்தஇந்திரியங்கள் அந்தந்தஸ்தானங்களி லிருப்பதற்கு பிரமாணமேதெனில்.

सौक्ष्म्यात्कार्यानुमेयंतत्प्रायोधावेद्बहिर्मुखम् ॥

ஸௌக்ஷ்ம்யாத் கார்யானுமேயம் தத் ப்ராயோதாவேத் பஹிர்முகம் ॥ ௭ ॥

ஸௌக்ஷ்ம்யாத்	சூக்ஷுமமாயிருப்பதினாலே	கார்யானுமேயம்	காரியத்தினால் அனுமானம் பண்ணத்தக்கது
தத்	அந்த இந்திரியம்		

வி-ம். அனுமானமேதென்றால் ரூபாதிஞானமானது, கண்முதலான இந்திரியத்தால் உண்டுபண்ணத்தக்கது, அறிகிறகிரியையாயிருப்பதால், சேதிக்கிரகிரியைப்போல, இப்படியேஎல்லாவிந்திரியத்துக்கும்பார்த்துக்கொள்ளத்தக்கது அபஞ்சீகிருதபஞ்சபூதகாரியமான சூக்ஷுமமானதால், அனுமானத்தால் அறியவேண்டிற்று, நம்முடைய தாய்தந்தையர்கள் சங்கமத்தை நம்முடையதேகத்தால் அனுமானிப்பது போலவாம்.

அ-கை. அவைகளின் சுவபாவமென்னவென்றால்,

ப்ராய: அநேகமாய்	பஹிர்முகம் பகிர்முகமாகவே
	தாவேத் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்

வி-ம். ஈசுவரனானவர் இந்திரியங்களை, பகிர்முகமாகவே உண்டுபண்ணினாரென்று கடவல்லிசுருதியில் சொல்லி இருப்பதால் அவ்விந்திரியங்கள் வெளிநாட்டமுள்ளவைகளாகவே யிருக்கின்றன.

இ-தி. வைதீகாள் அனேகமாய்வெளியிலேயே உண்பதுபோலவறி.

அ-கை. அனேகமாய் வெளிநாட்டமென்று குறிப்பித்ததால்; ஒருக்கால் உள்விஷயநாட்டமு முண்டென்று காண்பிவிக்கிறார்.

कदाचित्पिहितेकर्णेश्रूयतेशब्दआन्तरः ।
प्राणवायौजाठराग्नौजलपानेन्नभक्षणे ॥
व्यज्यन्तेह्यान्तरास्स्पर्शामीलनेचान्तरंतमः ।
उद्गारेरसगन्धौचेत्यक्षाणामान्तरग्रहः ॥

𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇𑌶𑌬𑍍𑌦𑌆𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌾𑌯𑍌𑌜𑌾𑌠𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌𑌜𑌲𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨𑍍𑌨𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 ॥
𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌮𑍀𑌲𑌨𑍇𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂𑌤𑌮𑌃 ।
𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌰𑍇𑌰𑌸𑌗𑌨𑍍𑌧𑍌𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ ௧௨ ॥

𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 ஒருக்கால்
𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 காதை
𑌪𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇 மூடிக்கொண்டால்
𑌆𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 உள்ளிலிருக்கிற
𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 ஒலி
𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 கேட்கப்படுகிறது
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌾𑌯𑍌 பிராணவாயுவிலேயும்
𑌜𑌾𑌠𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 ஜாடராக்கினியிலேயு முள்ளசப்தமும்
𑌜𑌲𑌪𑌾𑌨𑍇 ஜலபானத்திலும்
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 அன்னபக்ஷணத்திலும்
𑌆𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌃 ஆந்தரங்களான
𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌃 ஸ்பரிசங்களும்
𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 காணப்படுவதினாலும்
𑌮𑍀𑌲𑌨𑍇 𑌚 கண்ணைமூடினகாலத்திலும்
𑌆𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌮𑌃 உள்ளிருட்டுக் காணப்படுவதாலும்
𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌰𑍇 வாந்திபண்ணும்போது
𑌰𑌸𑌗𑌨𑍍𑌧𑍌 𑌚 ரசகந்தங்கள் காணப்படுவதாலும்
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌇𑌤𑌿 இந்திரியங்களுக்கு இப்படி
𑌆𑌨𑍍𑌤𑌰 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 உள்நாட்டமு முண்டென்றறியத்தக்கது

இ-தி. கொண்டிமாடு முதலானவைகள் சொந்தவீட்டிலுள்ள தீனியை ஏகதேசமாய் புஜிப்பதுபோலவறி.

அ-கை. இனிகர்மேந்திரியங்க ளில்லையென்கிறவாதிக்கு அதுண்டென்று நிரூபிக்கும்பொருட்டு அதின்தொழில்களைச் சொல்லுகிறார்.

पञ्चोक्त्यादानगमनविसर्गानन्दकाःक्रियाः ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑌗𑌮𑌨𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌾𑌃𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ॥ ௧௩ ॥

𑌉𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑌗𑌮𑌨𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌾𑌃 வசனதானகமன விசர்கானந்தங்களாயிருக்கிற
𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ஐந்து தொழில்கள் பிரசித்தங்கள்

இ-தி. நாடகத்தில் பாட்டு தாளம் நடனம் முதலானதொழில்களை தனித்தனியே செய்வதைக் காண்க.

அ-கை. உழுதல்முதலான அனேகம்தொழி லிருக்கும்போது ஐந்துதொழிலென்று எப்படிச் சொல்லலாமெனில்.

क्रिषिवाणिज्यसेवाद्याःपञ्चस्वन्तर्भवन्तिहि ॥
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌷𑌿𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌸𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑌿 ॥ ௧௪ ॥

𑌕𑍍𑌰𑌿𑌷𑌿𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌸𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 உழுதல், செட்டு, உத்தியோகம் முதலான தொழில்களெல்லாம்
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍁 இந்த ஐந்தினுள்ளேயே
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 அந்தர்பூதங்கள்
𑌹𑌿 அன்றோ

அ-கை. அப்படிக்கிரியைப்பண்ணுகிற இந்திரியங்கள்யாவையெனில்;

वाक्पाणिपादपायूपस्थैरक्षैस्तत्क्रियाजनिः ।

𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌯𑍂𑌪𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑌕𑍍𑌷𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌜𑌨𑌿𑌃 ॥௧௦½॥

𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌯𑍂𑌪𑌸𑍍𑌥𑍈𑌃 வாக்கு, பாணி, பாத, பாயு, உபஸ்தங்களாகிற

𑌅𑌕𑍍𑌷𑍈𑌃 கர்மேந்திரியங்களால்

𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌜𑌨𑌿𑌃 } அந்த ஐந்து தொழில்களினுற்பத்தி

வி-ம். ஒருஅனுமானம் காண்பிவிக்கிறுர் வார்த்தையானது கிரியையானதால் வாக்கிந்திரியத்தால் உச்சரிக்கத்தக்கது (சேதிக்கிறகிரியைபோல)

அ-கை. அந்தகர்மேந்திரியங்களின் ஸ்தானத்தைச் சொல்லுகிறுர்.

मुखादिगोळकेष्वास्तेतत्कर्मेन्द्रियपञ्चकम् ॥

𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑌿𑌗𑍋𑌳𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௧ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌂 } அந்த ஐந்து கர்மேந்திரியங்களே

𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑌿 𑌗𑍋𑌳𑌕𑍇𑌷𑍁 } முககரசரணகுதகுஹியங்களான இடங்களிலே

𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 இருக்கின்றன

அ-கை. இப்போதுபத்து இந்திரியங்களுக்கும் பிரேரகமானமனதின்தொழிலையும் அதின்ஸ்தானத்தையும் காண்பிவிக்கிறுர்.

मनोदशेन्द्रियाध्यक्षंहृत्पद्मगोळकेस्थितम् ।

𑌮𑌨𑍋𑌦𑌶𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌗𑍋𑌳𑌕𑍇𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௧௧½॥

𑌦𑌶𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 } தசேந்திரியங்களுக்கு மெஜமானனுன

𑌮𑌨𑌃 மனதானது

𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮 இருதயகமலமாகிற

𑌗𑍋𑌳𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 இடத்திலிருக்கிறது

இ-தி. கொத்தனுனவன் பத்துசித்தாளுக்கு எஜமானனுய் மத்தியஸ்தானத்திலிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. அந்தமனது அந்தரேந்திரியமென்பதைச் சொல்லுகிறுர்.

तच्चान्तःकरणंबाह्येष्वस्वातंत्र्याद्विनेन्द्रियैः ॥

𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌂𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌂𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 ॥ ௧௨ ॥

𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌂 அந்தமனதும்

𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 } வெளிவிஷயத்தில் செல்வதற்கு

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌨𑌾 } இந்திரியங்கள் அன்றியிலே

𑌅𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 } சுவதந்திரமின்மையால் அந்தக்கரணமென்றுபெயர்

இ-தி. அரசன் சேவகர்களன்றியில் வெளியேறக்கூடாதுபோலவறி.

அ-கை. மனதுபத்து இந்திரியங்களுக்கும் மேலென்பதை பிரகாசமாய்க் காண்பிவிக்கிறார்.

अक्षेष्वर्थार्पितेष्वेतद्गुणदोषविचारकम् ॥

அக்ஷேஷ்வர்த்தார்பிதேஷ்வேதத்குணதோஷவிசாரகம் ॥ ௧௨ ॥

அக்ஷேஷு	இந்திரியங்கள்	ஏதத்	இந்தமனது
அர்த்தார்பிதேஷு	விஷயங்களை கிரகித்த மாத்திரத்தில்	குணதோஷவிசாரகம்	இது நல்லது கெட்டதென்றறிய வல்லமையுள்ளது

இ-தி. குழந்தைகள்நகை பழம்முதலானவைகளை கிரகித்தமாத்திரத்தில், தகப்பன்அதிலுள்ள குணதோஷங்களை விசாரித்தறிவதுபோலவறி.

வி-ம். ஜீவன்பிரமாகிருரூபனுய் சகலஞானங்களுக்கும் பொதுவானமத்தியஸ்தன்போலிருப்பதாலும், கண்முதலான இந்திரியங்கள்ரூபாதி ஞானமுண்டானமாத்திரத்தில் அமைதியடைவதாலும், அந்தவிஷயத்திலுள்ளகுணதோஷங்களைவிசாரிக்க, அவ்விரண்டுகளுக்கும், கூடாமையாலும் ஜீவனுக்கும் இந்திரியங்களுக்கும் வேறாய் குணதோஷவிசாரத்திற்கு காரணமாகமனது ஒன்றிருக்கிறதாக அறியத்தக்கது.

இ-தி. ராஜாவுக்கும் சேவகர்களுக்கும் பதார்த்தங்களுடைய குணதோஷங்களை யறியக்கூடாதிருப்பதாலும் அதற்குயோக்கியமான மந்திரியொருவன் வேண்டியிருப்பதுபோலவறி-

அ-கை. அந்தமனது வைராக்கியாதி அனேகவிதவிருத்திகளுடன் கூடியிருப்பதால், அந்தப்பிரகாரத்தை தெரிவிக்கும்பொருட்டு சத்துவாதிமூன்றுகுணத்தோடேகூடி யிருத்தலைக்காண்பிவிக்கிறார்.

सत्त्वं रजस्तमश्चास्य गुणा विक्रियते हि तैः ॥

ஸத்த்வம்ரஜஸ்தமஶ்சாஸ்ய குணாவிக்ரியதேஹிதை: ॥ ௧௩ ॥

அஸ்ய	இந்தமனதிற்கு	குணா:	முக்குணங்களுண்டு
ஸத்த்வம். ரஜ:	சத்துவம்; ரஜசு;	தை:	அந்த குணங்களாலே
தம: ச	தமசென்றும்	விக்ரியதேஹி	விகாரப்படுகிறதன்றோ

வி-ம். மனதுமுக்குணங்களுடன்கூடி அந்தமுக்குணங்களின் விகாரத்தையடைகிறதென்று இவ்விடத்தில்சொல்லி யிருக்கிறதைக்காண்பித்தனர், சிலசாஸ்திரங்களில் மனதிற்குசத்துவமே வடிவமென்றும் மற்றிரண்டும்வந்து கலந்திருக்கிறதென்றும் சொல்லியிருக்கிறதை அறிவிக்கிறார்.

இ-தி ஜலத்திற்குசீதநிர்மலங்கள் சுவபாவமாயும் தீயின்சம்மந்தத்தால்உஷ்ணமாயும், மண்ணின்சம்மந்தத்தால் சேறாயும்போவதுபோலவாம்.

அ-கை. அந்தமனது அக்குணங்களினால் விகாரத்தையடைவதைவிரிக்கிறார்

वैराग्यंक्षान्तिरौदार्यमित्याद्यास्सत्वसंभवाः ।
कामक्रोधौलोभयत्नावित्याद्यारजसोत्थिताः ॥
आलस्यभ्रान्तितन्द्र्याद्याविकारास्तमसोत्थिताः ॥

𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑍌𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌃 ।
𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍌𑌲𑍋𑌭𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌜𑌸𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௪ ॥
𑌆𑌲𑌸𑍍𑌯𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௪ ॥

𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 வைராக்கியமென்ன
𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 பொறுமையென்ன
𑌔𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 உதாரமென்ன
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 இவை முதலானவை
𑌸𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌃 சத்வகுணத்திலுண்டாயின
𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍌 ராகத்துவேஷங்களென்ன
𑌲𑍋𑌭𑌯𑌤𑍍𑌨𑍌 லோபஎத்தனங்களென்ன
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 இவைமுதலானவை
𑌰𑌜𑌸𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ரஜோகுணத்திலுண்டாகின்றன
𑌆𑌲𑌸𑍍𑌯𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 சோம்பல் மயக்கம் கொட்டாவி, நித்திரைமுதலான
𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 விகாரங்கள்
𑌤𑌮𑌸𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 தமோகுணத்திலுண்டாகின்றன

இ-தி. காமதேனுவில் பால் தயிர் நெய், முதலானவைகளும் மனிதர்தேகத்தில்மலமூத்திரம் கோழைவியர்வையாதிகளும், இருட்டில்பேய் பிசாசாதிகளும் உண்டாவதுபோலவறி.

அ-கை. இவைகளின் பலனைப்பிரித்துக் காண்பிவிக்கிறார்.

सात्विकैःपुण्यनिष्पत्तिःपापोत्पत्तिश्चराजसैः ।
तामसैर्नोभयंकिन्तुवृथायुः क्षपणंभवेत् ॥

𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍈𑌃𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃𑌪𑌾𑌪𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌜𑌸𑍈𑌃 ।
𑌤𑌾𑌮𑌸𑍈𑌰𑍍𑌨𑍋𑌭𑌯𑌂𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁𑌵𑍃𑌥𑌾𑌯𑍁𑌃𑌕𑍍𑌷𑌪𑌣𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௫ ॥

𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍈𑌃 சாத்வீககுணங்களினாலே
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 புண்ணியத்தின் விளைவும்
𑌰𑌾𑌜𑌸𑍈𑌃 ரஜோகுணங்களாலே
𑌪𑌾𑌪𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 பாபத்தின்விளைவும்
𑌤𑌾𑌮𑌸𑍈𑌃 தாமசகுணங்களாலே
𑌉𑌭𑌯𑌂, ந. புண்ணியபாபங்களிரண்டுமில்லை
𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 பின்னையோவென்றால்
𑌵𑍃𑌥𑌾 வீணாக
𑌆𑌯𑍁𑌃𑌕𑍍𑌷𑌪𑌣𑌂 ஆயுளின்கழிவு
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 உண்டாகிறது

இ-தி. கற்பகவிதை எட்டிவிதைபோட்டபூமியில் சுபலதுஷ்டபலமுண்டாவதும் தரிசுபூமியில் நிஷ்பலமாவதுபோலவறி.

அ-கை. இந்த்குணங்களெல்லாம் அந்தக்கரணத்திலிருப்பதால் அந்தசகலகுணங்களுக்கும் நாயகனைக்காண்பிவிக்கிறார்.

अत्राहंप्रत्ययीकर्तेत्येवंलोकव्यवस्थितिः ॥

அத்ராஹம்ப்ரத்யயீகர்த்தேத்யேவம்லோகவ்யவஸ்திதி: ॥ ௧௬ ॥

அத்ர இந்த மனம்முதலானவைகளில்
அஹம் ப்ரத்யயீ } நானென்றபிமானிக்கிறவனே
கர்த்தா ஒருவிடத்திலுள்ள சகலகாரியத்தையும் நிர்வகிக்கிறவன், கர்த்தாவாயிருப்பதுபோல, கர்த்தாவாயிருக்கிற இவனே ஜீவன்
இதி. ஏவம் இந்தப்பிரகாரம்
லோகவ்யவஸ்திதி: } உலகப் பிரசித்தமான ஸ்திதி

அ-கை. இப்படிஜகத்ஸ்திதிசொல்லி, அந்தஜகத்தை பௌதிகமென்றறிய உபாயத்தைச்சொல்லுகிறார்.

स्पष्टशब्दादियुक्तेषुभौतिकत्वमतिस्फुटम् ॥

ஸ்பஷ்டசப்தாதியுக்தேஷுபௌதிகத்வமதிஸ்புடம் ॥ ௧௬ ॥

ஸ்பஷ்டசப்தாதியுக்தேஷு } தெளிவான சப்தாதி ஐந்துகுணங்கள்கலந்தகடாதிகளில்
பௌதிகத்வம் பூதவிகாரமென்பது
அதிஸ்புடம் நன்றாய் விளங்குகிறது

அ-கை. இந்திரியாதிகள் பூதகாரியமென்று எப்படிநிச்சயிப்பதெனில்.

अक्षादावपितच्छास्त्रयुक्तिभ्यामवधार्यताम् ॥

அக்ஷாதாவபிதச்சாஸ்த்ரயுக்திப்யாமவதார்யதாம் ॥ ௧௭ ॥

அக்ஷாதௌ அபி } இந்திரியாதிகளிடத்திலும்
தத் அந்த பௌதிகமென்பதை
சாஸ்த்ரயுக்திப்யாம் } அன்னமயம்,மனமென்றுசொல்லுவது முதலான சுருதி யுக்தியாலும்
அவதார்யதாம் நிச்சயிக்கத்தக்கது

வி-ம். அன்னமயம் மனமென்றும், அப்புமயம் பிராணனென்றும்தேஜோமயம்வாக்கென்றும் இப்படியெல்லாம் சொல்லுகிறசுருதிகளாலும் சுரோத்திராதீந்திரியங்கள் பௌதிகங்களா, அல்லவாவென்று ஆக்ஷேபம்வந்தால் பௌதிகங்களாகவே இருக்கத்தக்கது, பூதங்களுடைய அன்வயவியதிரேகத்தையனுசரித்திருப்பதால், யாதொன்று யாதொன்றின் அன்வயவியதிரேகத்தைஅனுசரித்திருக்கிறதோ அதுஅதின்காரியமென்றறியத்தக்கது, கடமானதுமண்ணின் அன்வயவியதிரேகத்தை யனுசரித்திருப்பதால் மண்ணின்காரியமென்பதுபோலவென்றயுக்தியாலும், இந்தஇந்திரியங்களையும் பௌதிகமென்றுநிச்சயிக்கத்தக்கது இப்படியே சோடசகலையுடையவன் புருஷனென்றுசாந்தோக்கிய சுருதியிலும் பார்த்துக்கொள்ளத் தக்கது.

இதி. அக்கினியைப்போலேபூதம் புகையைப்போலே இந்திரியங்கள் அக்கினியெங்கேயுண்டோஅவ்விடத்தில்புகையுண்டு அப்படிபூதம் எங்கேயுண்டோ அங்கேஇந்திரியமுண்டு பூதமில்லையோ இந்திரியமில்லையென்பதுபோலும் ஈ

சுவரனுண்டென்றுசொல்லுகிற சாஸ்த்திரத்தினாலும் சிருஷ்டியாகிற காரியத்தினாலும் ஈசுவரனையுண்டென் றறிவதுபோலுமாம்.

அ-கை. இப்படி பூதபௌதிகங்களைப் பிரித்துகாண்பித்துசிருஷ்டிக்குமுன்னே இவ்வனைத்தும் சத்துமாத்திரமா யிருந்ததென்கிற, பிரகிருதசுருதிக்கு அர்த்தம்செய்வதற்காக அந்தவாக்கியத்திலிருக்கிற (இத) மென்கிறபதத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்.

एकादशेन्द्रियैर्युक्त्याशास्त्रेणाप्यवगम्यते ।
यावत्किञ्चित्भवेदेतदिदंशब्दोदिदंजगत् ॥

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋𑌦𑌿𑌤𑌂𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥ ௧௮ ॥

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈: பிரத்தியக்ஷ அனுமான அர்த்தாபத்தியாதியாலும், பதினொரு இந்திரியங்களாலும்
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 யுக்தியினாலும்
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣. 𑌅𑌪𑌿 சாஸ்த்திரத்தினாலே[யும்]
𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 எவ்வளவு
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 நாமரூபங்கள்
𑌅𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 அடையப்படுகின்றனவோ
𑌏𑌤𑌤𑍍 அந்த இதுவே
𑌇𑌦𑌂𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋𑌦𑌿𑌤𑌂 } இதமென்கிற சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிற
𑌜𑌗𑌤𑍍 ஜகத்தாக
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 பவிக்கிறது

இ-தி. சகலஇந்திரியங்களாலும் பார்க்கப்படுகிற பொம்மைக்கூத்தைநாடகமென்பதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போது(இதம்) சப்தத்திற்கர்த்தம்சொல்லி இந்தகருதியின்அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

इदंसर्वंपुरासृष्टेरेकमेवाद्वितीयकम् ।
सदेवासीन्नामरूपेनास्तामित्यारुणेर्वचः ॥

𑌇𑌦𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌪𑍁𑌰𑌾𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍁𑌣𑍇𑌰𑍍𑌵𑌚𑌃 ॥ ௧௯ ॥

𑌇𑌦𑌂 (தோன்றப்பட்ட) இந்த
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 சமஸ்தமும்
𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 } சிருஷ்டிக்குமுன்னே
𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌕𑌂 { ஏகமேவா த்வீதீயமென்று(ஸ்வகதஸஜாதீயவிஜாதீயபேதமற்றிருக்கிறது)
𑌸𑌤𑍍. 𑌏𑌵 சத்துமாத்திரமாகவே
𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 இருந்தது
𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 நாமரூபங்கள்
𑌨. 𑌆𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂. 𑌇𑌤𑌿 இல்லையென்று
𑌆𑌰𑍁𑌣𑍇𑌃 𑌵𑌚𑌃 அருணனுடையபிள்ளையான உத்தாலகரிஷியினுடைய, சொல்லென்று சுருதிசொல்லுகிறது

இ-தி. இந்தவீடுகாடுமுதலானசகலமும் முன்ஸஜாதியாதிபேதத்திரயமற்றபூமிமாத்திரமா யிருந்ததுபோலவாம்.

அ-கை. சுருதிஏகமேவாத்விதீய மென்றமூன்று பதத்தினுல் மூன்றுபேதமும் சத்வஸ்துவிலில்லையென்று சொன்னதினுல் உலகத்திலுள்ள நாமரூபாதி வஸ்துக்களில் அந்தமூன்றுபேத மிருப்பதையுங் காண்பிவிக்கிருர்.

वृक्षस्यस्वगतोभेदःपत्रपुष्पफलादिभिः ।
वृक्षान्तरात्सजातीयोविजातीयश्शिलादितः ॥

வ்ருக்ஷஸ்யஸ்வகதோபேத: பத்ரபுஷ்பபலாதிபி: ।
வ்ருக்ஷாந்தராத்ஸஜாதீயோவிஜாதீயஶ்ஶிலாதித: ॥ ௨௦ ॥

வ்ருக்ஷஸ்ய	விருக்ஷத்திற்கு
பத்ரபுஷ்பபலாதிபி:	பத்திரபுஷ்பபலாதிகளால்
ஸ்வகத: பேத:	ஸ்வகதபேதமும்
வ்ருக்ஷாந்தராத்	மறுவிருக்ஷத்தால்
ஸஜாதீய:	ஸஜாதியபேதமும்
ஶிலாதித:	சிலாதிகளினுலே
விஜாதீய:	விஜாதியபேதமும்அனேக்துமாவிலிருப்பதுபோல

அ.கை, அப்படி ஆத்துமாவிலும் மூன்றுபேதமுமிருப்பதாக நினைப்பார்களென்று மூன்றுபதத்தினுல் மூன்றுபேதமில்லையென்று சுருதிசாதிக்கிறது.

तथासद्वस्तुनोभेदत्रयंप्राप्तंनिवार्यते ।
ऐक्यावधारणद्वैतप्रतिषेधैस्त्रिभिःक्रमात् ॥

ததாஸத்வஸ்துநோபேதத்ரயம்ப்ராப்தம்நிவார்யதே ।
ஐக்யாவதாரணத்வைதப்ரதிஷேதைஸ்த்ரிபி:க்ரமாத் ॥ ௨௧ ॥

ததா	அப்படி
ஸத்வஸ்துந:	சத்வஸ்துவிற்கு
ஐக்யாவதாரணத்வைத ப்ரதிஷேதை:	ஏகமென்றும் ஏவ்வென்றும் த்வைத மற்றதென்றும் சொல்லியவைகளான
த்ரிபி:	மூன்றுபதங்களினுலே
க்ரமாத்	கிரமமாக
ப்ராப்தம்	அடையப்பட்டிருக்கிற
பேதத்ரயம்	மூன்றுபேதத்தையும்
நிவார்யதே	சுருதிதடுத்திருக்கிறது

இ-தி. அயோக்கியர்களிடத்தில் திருட்டுப்பிரட்டுஉருட்டு காணப்படுவது போல யோக்கியனிடத்திலும் அந்தசந்தேகம்வருவதை தடுப்பதுபோலவறி.

அ-கை. நிரவயவமான ஆத்துமாவுக்கு ஸ்வகதபேதமில்லையென்று சொல்லுகிருர்.

सतोनावयवाश्शंक्यास्तदंशस्यानिरूपणात् ।

ஸதோ நாவயவா꞉ ஶங்க்யாஸ்தத³ம்ஶஸ்யாநிரூபணாத் ॥ ௨௧ ॥

ஸத꞉ { அவயவமுள்ளதற்கு ஸ்வகதபேதமிருப்பதுபோல சத்வஸ்துவிற்கு

அவயவா꞉ அவயவங்கள்

ந ஶங்க்யா꞉ சங்கிக்கத்தக்கவைகளல்ல

தத³ம்ஶஸ்ய அந்தசத்திற்கவயவமானது

அநிரூபணாத் { நிரூபிக்கப்படாமையால்

தா-ம். நானென்றஅறிவுக்கு ரூபமில்லாதினால் வடிவமில்லாததுபோலவாம்.

சங்-கை. நாமரூபங்களைச்சத்தின் அவயவங்களாக என்சொல்லக் கூடாதெனில்.

नामरूपे न तस्यांशौ तयोरादावनुद्भवात् ॥

நாமரூபே ந தஸ்யாம்ஶௌ தயோராதா³வநுத்³ப⁴வாத் ॥ ௨௨ ॥

நாமரூபே நாமரூபங்கள்

தஸ்ய அந்தசத்வஸ்துவிற்கு

அம்ஶௌ ந அவயவங்களாகமாட்டா

ஆதௌ³ சிருஷ்டிக்குமுன்னே

அநுத்³ப⁴வாத் { அந்த நாமரூபங்கள் உண்டாகாமையால்

தா-ம். அந்தஅறிவுக்கு நினைப்பேவடிவமாகச் சொல்லக்கூடாது முன்னில்லாமையா லென்பதுபோலவாம்.

அ-கை. நாமரூபங்கள்சிருஷ்டிக்குமுன்னே எதினாலில்லையென்றால்குலாலனுண்டுபண்ணுவதற்கு முன்னமேமண்ணில் கடாதிகளிருந்தால் அவன்செய்தகாரியமென்ன சொல்லென்று பரிகரிக்கிறார்.

नामरूपोद्भवस्यैव सृष्टित्वात्सृष्टितः पुरा ।
न तयोरुद्भवस्तस्मान्निरंशं सद्यथा वियत् ॥

நாமரூபோத்³ப⁴வஸ்யைவ ஸ்ருஷ்டித்வாத்ஸ்ருஷ்டித꞉ புரா ।
ந தயோருத்³ப⁴வஸ்தஸ்மாந்நிரம்ஶம் ஸத்³யதா² வியத் ॥ ௨௩ ॥

நாமரூபோத்³ப⁴வஸ்யைவ { நாமரூபத்தினுடைய உற்பத்திதானே

ஸ்ருஷ்டித்வாத் சிருஷ்டியானதால்

ஸ்ருஷ்டித꞉ புரா { சிருஷ்டிக்குமுன்னே

தயோ꞉ (இந்த)நாமரூபங்களுடைய

உத்³ப⁴வ꞉ உற்பத்தியானது

ந இல்லை

தஸ்மாத் ஆகையினாலே

யதா² எப்படி

வியத் ஆகாசமானது

நிரம்ஶம் அவயவமற்றதோ

ததா² அப்படி

ஸத் சத்வஸ்துவும்

(நிரம்ஶம்) வடிவமற்றது

வி-ம். அநுமானங்காண்பிவிக்கிறார் சத்தானது ஆகாசம்போல நிரவயவமானதால் ஸ்வகதபேதசூனியமா யிருக்கத்தக்கது.

இ-தி. நினைப்புண்டாவதே ஜாக்கிரஸ்வப்னமாகஆவதால் சுஷுப்தியில்வடிவமற்று அறிவுமாத்திரமா யிருக்கிறதென்றறி.

அ-கை. ஸ்வகதபேதம்வேண்டாம் ஸஜாதியபேத மெப்படியில்லையெனில்.

सदन्तरंसजातीयंनवैलक्षण्यवर्जनात् ।

ஸத³ந்தரம்ஸஜாதீயம்நவைலக்ஷண்யவர்ஜநாத் ॥ ௨௩ ॥

வைலக்ஷண்யவர்ஜநாத்	(சத்துக்குவேறுசத்து) லக்ஷணபேதமன்றியி லிருப்பதால்	ஸத³ந்தரம்	சத்துக்குவேறுசத்தான
		ஸஜாதீயம்	ஸஜாதியபேதம்
		ந	இல்லை

இ-தி. அக்கினிக்குமறு அக்கினிலக்ஷணபேதமன்றியிலிருப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. கடமிருக்கிறது, படமிருக்கிறதுயென்று சத்துக்கு பேதமிருக்கிறதேயெனில்.

नामरूपोपाधिभेदंविनानैवसतोभिदा ॥

நாமரூபோபாதி⁴பே⁴த³ம்விநாநைவஸதோபி⁴தா³ ॥ ௨௪ ॥

நாமரூபோபாதி⁴பே⁴த³ம். விநா	நாமரூபங்களாகிற உபாதிபேதத்தைவிட்டு		
ஸத꞉	சத்வஸ்துவிற்கு	ந. ஏவ. பி⁴தா³	பேதமில்லை

இ-தி. கடாகாசம்மடாகாசமென்னும்போது அந்தகூடமட உபாதியைவிட்டு, ஆகாசத்திற்குபேதமில்லாததுபோல்வறி.

அ-கை. ஸ்வகதபேதம்ஸஜாதியபேதமில்லாமற் போனாலும்போகட்டும்ஜகத்தைக்குறித்தாவது விஜாதியபேதமெப்படியில்லையெனில்.

विजातीयमसत्तत्तुनखल्वस्तीतिगम्यते ।

नास्यातःप्रतियोगित्वंविजातियाद्भिदाकुतः ॥

விஜாதீயமஸத்தத்துநக²ல்வஸ்தீதிக³ம்யதே ।

நாஸ்யாத꞉ப்ரதியோகி³த்வம்விஜாதியாத்³பி⁴தா³குத꞉ ॥ ௨௫ ॥

விஜாதீயம்	சத்துக்குவிஜாதியமானது	குத꞉	ஆகையினாலே
அஸத்	இல்லாததாயிற்று	அஸ்ய	இந்தஸத்வஸ்துவிற்கு
தத் து	அந்த இல்லாததற்கு	ப்ரதியோகி³த்வம்	யெதிரி
ந. க²லு அஸ்தி. இதி	இல்லையென்றே. அர்த்தமானதால்	ந.	இல்லை
க³ம்யதே	(இல்லையென்று) அங்கீகரிக்கத்தக்கது	விஜாதீயாத்	விஜாதியத்திலிருந்து
		பி⁴தா³	பேதமென்பது
		குத꞉	எதினாலே (லபிக்கும்)

இ-தி. நிஜமானபிள்ளைக்கு மலடிபிள்ளை யெதிரியாகமாட்டானென்பதுபோலவறி.

அ-கை. தீர்மானம்சொல்லுகிறார்.

एकमेवाद्वितीयंसत्सिद्धमत्रतुकेचन ।
विह्वलाअसदेवेदंपुरासीदित्यवर्णयन् ॥

ஏகமேவாத்விதீயம்ஸத்ஸித்தமத்ர துகேசந ।
விஹ்வலா அஸதேவேதம்புராஸீதித்யவர்ணயந் ॥ உசு ॥

ஏகம் ஸ்வகதபேதரகிதமாயும்
ஏவ ஸஜாதீயபேதரகிதமாயும்
அத்விதீயம் விஜாதியபேதமுமற்ற

ஸத் } சத்வஸ்துவானது இருந்ததா
ஸித்தம் } கத்தீர்மானமாயிற்று

தா-ம். நானென்றஅறிவேமூன்றுபேதமற்ற வஸ்துவென்றுசித்தமானது.

அ-கை. இப்போதுஸ்தூணிகனநியாயத்தால்சத்வஸ்துவே இருந்ததென்றதைதிடம்பண்ணுவதற்கு பூர்வபக்ஷம்சொல்லுகிறார்.

அத்ர. து இந்த விஷயத்திலும்
கேசந சிலபேர்கள்
விஹ்வலா: தளதளத்தபேர்களாகி
புரா சிருஷ்டிக்குமுன்னே

இதம் இந்த ஜகத்தானது
அஸத் ஏவ அசத்தாகவே
ஆஸீத் இதி இருந்ததென்று
அவர்ணயந் சொல்லுகிறார்கள்

இ-தி. சூனியவாதிசுஷுப்தியில் இந்தஅறிவையில்லையென்றுமயக்கத்தால்சொல்லுகிறான்.

அ-கை. அப்படிகலங்குவதில்திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

मग्नस्याब्धौयथाक्षाणिविह्वलानितथास्यधीः ।
अखण्डैकरसंश्रुत्वानिष्प्रचाराबिभेत्यतः ॥

மக்நஸ்யாப்தௌயதாக்ஷாணிவிஹ்வலாநிததாஸ்யதீ: ।
அகண்டைகரஸம்ஶ்ருத்வா நிஷ்ப்ரசாராபிபேத்யத: ॥ உஎ ॥

அப்தௌ சமுத்திரத்தில்
மக்நஸ்ய முழுகினவனுடைய
அக்ஷாணி இந்திரியங்கள்
யதா எப்படி
விஹ்வலாநி கலக்கமுடையவைகளாகு [மோ
ததா அப்படி

அஸ்ய தீ: } (இந்த வாதியினுடைய) புத்தியானது [னசத்தை
அகண்டைகரஸம் அகண்டைகரசமா
ஶ்ருத்வா கேட்டு
நிஷ்ப்ரசாரா வியாபிக்கமுடியாததாகி
அத: } அதிலேநின்று பயப்படு
பிபேதி } கிறது

அ-கை. இந்தஅர்த்தத்தில்கௌடபாதாசாரியாளுடைய வசனத்தைக்காண்பிவிக்கிறார்.

गौडाचार्यानिर्विकल्पेसमाधावन्ययोगिनाम् ।
साकारब्रह्मनिष्ठानामत्यन्तंभयमूचिरे ॥

கௌடபாதாசார்யைர்நிர்விகல்பஸமாதயே அத்யோகிநாம் |
ஸாகாரப்ரஹ்மநிஷ்டாநாமத்யந்தம் பயமுச்யதே || ௨௮ ||

நிர்விகல்ப ஸமாதயே — நிர்விகற்பமான சமாதியில்
ஸாகாரப்ரஹ்ம நிஷ்டாநாம் — ஆகாரத்தோடேகூடிய பிர்மநிஷ்டையுடையவர்களான
அத்யோகிநாம் — துவிதயோகிகளுக்கு
அத்யந்தம் — மிகவும்
பயம் — பயத்தை
கௌடபாதாசார்யை: — கௌடபாதாசாரியார்
உச்யதே — சொல்லியிருக்கிறார்கள்

அ-கை. அப்படி எந்தவாக்கியத்தினால் சொல்லியிருக்கிறார்களெனில்.

अस्पर्शयोगोनामैषदुर्दर्शस्सर्वयोगिभिः ।
योगिनोबिभ्यतिह्यस्मादभयेभयदर्शिनः ॥

அஸ்பர்ஶயோகோ நாமைஷ துர்தர்ஶஸ்ஸர்வயோகிபி: |
யோகிநோ பிப்யதி ஹ்யஸ்மாதபயே பயதர்ஶிந: || ௨௯ ||

அஸ்பர்ஶ யோக: — அஸ்பர்சயோகமென்று சொல்லுகிற
ஏஷ: நாம — இந்தநிர்விகற்பசமாதியானது
ஸர்வயோகிபி: — சமஸ்த்தமானசாகாரத்தியானிகளாலே
துர்தர்ஶ: — பார்க்கமுடியவில்லை
அஸ்மாத் யோகிந: — இந்தசமாதியில்நின்று கிழேசொன்னயோகிகள்
அபயே — பயரகிதமானபிர்மத்தில்
பயதர்ஶிந: — பயத்தைப்பார்த்து
பிப்யதி ஹி — நடுங்குகிறார்களன்றோ

இ-தி. குழந்தைகள் இரண்டாவது ஜனமில்லாததேசத்தில் பயப்படுவது போலவறி.

அ-கை. ஆசாரியாளும் அப்படியே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

भगवत्पूज्यपादाश्चशुष्कतर्कपटूनमून् ।
आहुर्माध्यमिकान्भ्रान्तानचिन्त्येस्मिन्सदात्मनि ॥

பகவத்பூஜ்யபாதாஶ்ச ஶுஷ்கதர்கபடூநமூந் |
ஆஹுர்மாத்யமிகாந்ப்ராந்தாநசிந்த்யேऽஸ்மிந்ஸதாத்மநி || ௩௦ ||

பகவத்பூஜ்யபாதா: ச — சங்கராசாரியாளும்
ஶுஷ்கதர்கபடூந் அமூந் — வெறும்தர்க்கம்பண்ணுகிறவர்களான (சுருதி அனுபவமற்ற) இந்த
மாத்யமிகாந் — மாத்தியமிகாளென்கிறவாதிகளை
அசிந்த்யே — சிந்திக்கக்கூடாததாயிருக்கிற
அஸ்மிந் — இந்த
ஸதாத்மநி — சத்தான ஆத்துமாவில்
ப்ராந்தாந் — பைத்தியக்காரர்களென்று
ஆஹு: — சொல்லியிருக்கிறார்கள்

அ-கை. அந்தவாக்கியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

अनादृत्यश्रुतिंमौर्ख्यादिमेबौद्धास्तमस्विनः ।
आपेदिरेनिरात्मत्वमनुमानैकचक्षुषः ॥

𑌅𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌂𑌮𑍌𑌰𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑍇𑌬𑍌𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃 ।
𑌆𑌪𑍇𑌦𑌿𑌰𑍇𑌨𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍈𑌕𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌃 ॥ ௧௧ ॥

𑌤𑌮𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃 அஞ்ஞானவிருளுடன்கூடின
𑌇𑌮𑍇 இந்த
𑌬𑍌𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 பௌத்தவாதிகள்
𑌮𑍌𑌰𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 (தங்கள்) மூர்க்கபுத்தியால்
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌂 சுருதியை
𑌅𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯 அனாதரவுபண்ணி
𑌅𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍈𑌕𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌃 யுக்தியே முக்கியகண்ணாய் வைத்துக்கொண்டு
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 ஆத்துமா இல்லையென்றசூன்னியத்துவத்தை
𑌆𑌪𑍇𑌦𑌿𑌰𑍇 சொல்லுகிறார்கள்

இ-தி. குருடர்கள்பகலில்இஷ்டர்களுடைய வாக்கியத்தைநம்பக்கண்ணில்லாததினால்தன்புத்திக்கித் தோன்றுகிறபடியே இருட்டுத்தானிருக்கிறதென்றுசொல்வதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போது(அசத்துவாதியை)ஆக்ஷேபித்துதூஷிக்கிறார்.

शून्यमासीदितिब्रूषेसद्योगंवासदात्मताम् ।
शून्यस्यनतुतद्युक्तमुभयंव्याहतत्वतः ॥

𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿𑌬𑍍𑌰𑍂𑌷𑍇𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌂𑌵𑌾𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌨𑌤𑍁𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍁𑌭𑌯𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ ௧௨ ॥

𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 சூன்னியமானது
𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 இருந்ததென்று
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌷𑍇 சொல்லுகிறாயோ
𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌵𑌾 அது சத்தோடேசேர்ந்திருந்ததா
𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌾𑌂 சத்ரூபமாகவேஇருந்ததா
𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 சூன்னியத்திற்கு
𑌤𑌦𑍁𑌭𑌯𑌂 அவ்விரண்டுகளும்
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 விரோதிகளானதால்
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨 அப்படிச்சொல்வது ஞாயமன்று

அ-கை. அந்தவிரோதத்தைதிருஷ்டாந்தத்தினால் திடப்படுத்துகிறார்-

नयुक्तस्तमसासूर्योनापिचासौतमोमयः ।
सच्चून्ययोर्विरोधित्वाच्चून्यमासीत्कथंवद ॥

𑌨𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑌾𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌨𑌾𑌪𑌿𑌚𑌾𑌸𑍌𑌤𑌮𑍋𑌮𑌯𑌃 ।
𑌸𑌚𑍍𑌛𑍂𑌨𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌛𑍂𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂𑌵𑌦 ॥ ௧௩ ॥

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 சூரியன்
𑌤𑌮𑌸𑌾 இருட்டோடே
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌨 சேரவுமாட்டார்
𑌅𑌸𑍌 இந்தச்சூரியன்
𑌤𑌮𑍋𑌮𑌯𑌃 𑌅𑌪𑌿 𑌚 𑌨 இருட்டுரூபனுமாகான்

ஸூூ-ந்யயோ: சந்நும்சூன்யமும் | ஶூந்யம் } ஶூன்யமானது இருந்த
விரோயிகௌ விரோதிகளானதால் | கூவீக } தென்று
| கயம். வத எப்படிச்சொல்லுவாய்

ச-கை. உம்முடையமதத்தில் நிர்விகற்பபிர்மத்தில் ஆகாசாதிஜகத்திருப்பதுவிரோதமில்லையோவெனில்.

वियदादेर्नामरूपेमाययासुविकल्पिते ।

வியதாதெ நாமரூபெமாயயாஸுவிகல்பிதே ॥ ௬௩ ॥

வியதா தெ: } (ஸத்வஸ்துவில்) ஆகாசாதிகளுடைய | மாயயா மாயையினாலே
நாமரூபெ நாமரூபங்கள் | ஸுவிகல்பிதெ } நன்றாய்கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன

அ-கை. அப்போஅதுபோல்சூனியமும்மாயையில்கற்பிதமாகட்டுமென்று சொல்லுகிறபௌத்தனுக்கு, அவன்சித்தாந்தங்கெட்டதென்ற அபிப்பிராயத்தால்ஒத்துக்கொள்கிறார்.

शून्यस्यनामरूपेचतथाचेज्जीव्यतांचिरम् ॥

ஶூந்யஸ்ய நாமரூபெ ச தயா செஜ்ஜீவ்யதாம் சிரம் ॥ ௬௪ ॥

ஶூந்யஸ்ய சூனியத்தினுடைய | ல் கற்பிதமாகட்டுமென்றுசொன்னால்
நாமரூபெ, ச நாமரூபங்களும் | சிரஞ்ஜீவ்யதாம் } நீசிரஞ்சீவியாயிருக்கக்கடவாய்
தயா செத் அப்படிசத்தில்மாயையா |

இ-தி. ஸ்வப்பனம்யெப்படிமாயையால் கற்பிதமோஅப்படி சுஷுப்தியும் மாயையால் கற்பிதமென்றுசொன்னது தனக்குஇஷ்டமென்று வாழ்த்தினது போலவறி.

ச-கை. அப்படியானால் சூனியத்திற்குச் சொன்னதுபோல சத்தினுடையநாமரூபங்களும் மாயையால்கற்பிதமாகட்டும்அப்படி அங்கீகரித்தால்உம்முடையம்தத்தில் நாமரூபம்வாஸ்தவமாயில்லாததினால் சத்தானஆத்துமாவும் மித்தையாய்விடுமேயென்று சங்கிக்கிறவனுக்குச்சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

सतोपिनामरूपेद्वेकल्पितेचेत्तदावद ।
कुत्रेतिनिराधिष्ठानभ्रमोनक्वचिदीक्ष्यते ॥

ஸதோபி நாமரூபெ த்வெ கல்பிதெ செத்ததா வத ।
குத்ரேதி நிரதிஷ்டாநப்ரமோ ந க்வசிதீக்ஷ்யதெ ॥ ௬௫ ॥

ஸத: அபி சத்வஸ்துவிற்கும் | தா. வத கற்பிதஞ்சொல்
நாமரூபெ த்வெ கல்பிதெ செத் } நாமரூபங்களிரண்டும் மாயையால்கற்பிதமென்றுசொன்னால் | நிரதிஷ்டாந ப்ரம: } அதிஷ்டானமன்றியில் ஆரோபமானது
ததா குத்ர அப்போதுயெவ்விடத்தில் | க்வசித ஓரிடத்திலும்
| ந ஈக்ஷ்யதெ காணப்படவில்லை

வி-ம். சத்துக்கும் சத்தென்கிறநாமமும், இருக்கிறரூபமும், மாயையால் கற்பிதமென்றுசொன்னால், இந்தவிகற்பம் சகிக்கக்கூடாதென்கிற அபிப்பிராயத்தால்பரிகரிக்கிறார், சத்தின்நாமரூபங்கள், சத்திலேயேகற்பிதங்களா,அல்லது அசத்திலேயா,அல்லதுஜகத்திலேயா, முதல்பக்ஷங்கூடாது வேறான வெள்ளி பாம்புமுதலானதின்நாமரூபங்கள் அதற்கன்னியமாய் நிஜமானகிளிஞ்சல்கயிர் முதலானதில்ஆரோபம்காண்பதால், சத்தின்நாமரூபங்கள், சத்திலேயேகற்பிதமென்பதுகூடாது, இரண்டாம்பக்ஷங்கூடாதென்று சொல்லுகிறார் ஸ்வரூபமேயில்லாதிருக்கிறஅசத்துக்கு, அதிஷ்டானத்வமேகூடாது.

இ-தி. மலடிபிள்ளையாருக்கும் பிதாவாகக்கூடாதுபோலவறி, மூன்றாவது பக்ஷங்கூடாது, சத்திலிருந்துகற்பிதமானஜகத்து, சத்துக்கேஅதிஷ்டானமாயிருத்தல்கூடவேகூடாது; கானல்ஜலத்திலிருந்துநிஜமானஅந்தப்பூமிஉண்டாயிற்றென்றுசொல்வதுபோலவாம், அதிஷ்டானமன்றியில் கற்பிதமாகட்டுமென்றால், தங்கமுதலான அதிஷ்டானமில்லாமல் நகைமுதலானகற்பனைஉலகத்தில்ஓரிடத்திலுங்காணப்படாததுபோலவறி.

ச-கை. சிருஷ்டிக்குமுன்னே அசத்திருந்ததென்றுசொல்வதிலும் தோஷமிருக்கிறதென்கிறசங்கைக்கு உத்தரஞ்சொல்லுகிறார்.

सदासीदितिशब्दार्थभेदेद्वैगुण्यमापतेत् ।
अभेदेपुनरुक्तिस्यान्मैवंलोकेतथेक्षणात् ॥

𑌸𑌦𑌾𑌸𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌭𑍇𑌦𑍇𑌦𑍍𑌵𑍈𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌪𑌤𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌭𑍇𑌦𑍇𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍈𑌵𑌂𑌲𑍋𑌕𑍇𑌤𑌥𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌤𑍍 சத்தேசிருஷ்டிக்குமுன்னே
𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍. இருந்ததென்று
𑌇𑌤𑌿 சொல்லும்போது
𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌭𑍇𑌦𑍇 { அந்த சப்தங்களுக்கு அர்த்தபேதமிருக்கும் பக்ஷத்தில் [மானது
𑌦𑍍𑌵𑍈𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 இரண்டுயென்றத்வைத
𑌆𑌪𑌤𑍇𑌤𑍍 வந்துவிடும்
𑌅𑌭𑍇𑌦𑍇 பேதமற்றதில்
𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 இரண்டாந்தரம் சொன்ன தோஷமுண்டாகும்
𑌮𑍈𑌵𑌂 முதலில்சொன்ன அர்த்தபேதமில்லாததினாலே த்வைதம் வருமென்றதோஷமில்லை

அ-கை. புனருக்திதோஷத்திற்குப் பரிகாரம்சொல்லுகிறார்,

𑌲𑍋𑌕𑍇 உலகத்தில்
𑌤𑌥𑌾 அப்படி ஒருசொல்லை இரண்டு [லே
தரஞ்சொல்வது
𑌈𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 பார்க்கப்படுகிறபடியினா

இ-தி. ஒருஇஷ்டன்வந்தவுடன் வாருமிருமிருமென்றசொல் இரண்டை காண்பிவியாததுபோலவறி.

அ-கை- உலகத்தில்இவ்விதமாக விவகரிப்பதில் புனருக்திதோஷமில்லையென்பதுஎவ்விடத்தில்காணப்படுகிறதெனில்.

कर्तव्यंकुरुतेवाक्यंब्रूतेधार्यस्यधारणम् ।
इत्यादिवासनाविष्टंप्रत्यासीत्सदितीरणम् ॥

கர்தவ்யம்குருதேவாக்யம்ப்ரூதேதார்யஸ்யதாரணம் |
இத்யாதிவாஸநாவிஷ்டம்ப்ரத்யாஸீத்ஸதிதீரணம் || ௬௭ ||

கர்தவ்யம் செய்யவேண்டியது	ப்ரூதே சொல்லப்பட்டது
குருதே செய்யப்பட்டது	தார்யம். ச தரிக்கவேண்டியதும்
வாக்யம் சொல்லவேண்டியது	தாரணம் தரிக்கப்பட்டது

அ-கை. உலகானுபவம்அப்படிஇருக்கட்டும் சுருதிசொன்னதற்கு இதனு லென்னஆயிற்றெனில்.

இத்யாதிவாஸநாவிஷ்டம். ப்ரதி	இது முதலான வாசனைகளுடன்கூடிய புருஷனைக்குறித்து	ஸத். ஆஸீத் இதி. ஈரணம்	இருக்கிறது மாத்திரமே இருந்ததென்று (சுருதிசொல்லிற்று

இ-தி. அம்மாள்குடியானவனிடத்தில் அவன்வழக்கம்போல்பேசுவதுபோலவறி.

அ-கை. அத்வைதவஸ்துவில் பூதகாலமில்லாமையால் சிருஷ்டிக்குமுன் னிருந்ததென்றசொல் எப்படிசொல்லக்கூடுமெனில், அப்படிசொல்லும்போது ஜகத்தென்றொருவஸ்துஉற்பத்திநாசவத்தாய், ஆத்துமாவுக்குத்வைத்ததை உண்டுபண்ணுமேயெனில்.

कालाभावेपुरेत्युक्तिःकालवासनयायुतम् ।
शिष्यंप्रत्येवतेनात्रद्वितीयंनहिशंक्यते ॥

காலாபாவேபுரேத்யுக்தி: காலவாஸநயாயுதம் |
ஶிஷ்யம்ப்ரத்யேவதேநாத்ரத்விதீயம்நஹிஶங்க்யதே || ௬௮ ||

காலாபாவே	முக்காலமுமில்லாத வஸ்துவில்	ஶிஷ்யம்ப்ரதி. ஏவ	சிஷியனைக்குறித்தே சொன்னது [தத்தில்
புரா. இதி	முன் என்ற [ன்றால்)	தேந. அத்ர	ஆகையினால் இந்தஅத்வை
உக்தி:	சொல்(எப்படிசொல்லக்கூடுமெ	த்விதீயம்	இரண்டாவது [ரோ
காலவாஸநயாயுதம்	கால வாசனையோடே கூடின	ந ஶங்க்யதே. ஹி	சங்கிக்கப்படாதன்

இ-தி. ஏகமாயிருக்கிறதாம்பிரபர்ணிஜலத்தில், தீர்த்தவிசேஷங்களைச்சொல்லியது, அந்தவாசனைகளுடன்கூடியவர்களுக்காகச்சொல்வதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போதுசித்தாந்தரகசியம் சொல்லுகிறார்.

चोद्यंवापरिहारोवाक्रियतांद्वैभाषया ।
अद्वैतभाषयाचोद्यंनास्तिनापितदुत्तरम् ॥

ஆக்ஷேபபரிஹாரௌவாக்ரியேதாம்த்வைதபாஷயா।
அத்வைதபாஷயாக்ஷேபோ நாஸ்தி நாபி தது³த்தரம்॥ ௩௯॥

ஆக்ஷேப:வா	ஆக்ஷேபமும்	அத்வைத பாஷயா	அத்வைத பாஷையிலு லே
பரிஹார:வா	பரிஹாரமும்	ஆக்ஷேப:நாஸ்தி	ஆக்ஷேபமில்லை
த்வைதபாஷயா	த்வைதவார்த்தையிலு லே	தது³த்தரம்,நாபி	அதற்குஉத்தரமும்
க்ரியேதாம்	பண்ணத்தக்கது	ந	இல்லை

இ-தி. நாடகத்தில்சண்டைமுதலானவை வேஷத்திலேயேதவிர நிஜத்திலி ல்லாததுபோலவறி.

அ-கை. அப்படிப்பரமார்த்தத்தில், த்துவைதமில்லையென்பதில், வாசிஷ்ட ஸ்மிருதியைச்சொல்லுகிறார்.

तदास्तिमितगंभीरंनतेजोनतमस्ततम् ।
अनाख्यमनभिव्यक्तंसत्किञ्चिदवशिष्यते ॥

ததா³ஸீத்ஸ்திமிதக³ம்பீ⁴ரம் ந தேஜோ ந தமஸ்ததம்।
அநாக்²யமநபி⁴வ்யக்தம் ஸத்கிஞ்சித³வஶிஷ்யதே॥ ௪௰॥

ததா³	அந்தப்பிரளயத்தில்	அநாக்²யம்	சொல்லுவதற்குப்பேரில்லாததாயும்
ஸ்திமிதக³ம்பீ⁴ரம்	சலனமன்றியில்கம்பீரமாயும்	அநபி⁴வ்யக்தம்	ரூபமில்லாததாயுமிருக்கிற
ந.தேஜ:	பிரகாசமன்றியிலும்	ஸத்.கிஞ்சித்	சத்துமாத்திரமே
ந தம:	இருட்டுமன்றியிலும்	அவஶிஷ்யதே	இருக்கிறது
ததம்	விஸ்தாரமாயும்		

இ-தி. இப்போதுதோன்றப்பட்ட நாமரூபங்கள்சுஷுப்தியில் இல்லாதது போலவறி.

ச-கை. சிஷ்யன்பிரளயத்தில், ஆகாசமுமில்லையென்று சொன்னதைப்ப ற்றிசங்கிக்கிறான்.

ननुभूम्यादिकंमाभूत्परमाण्वन्तनाशतः ।
कथंतेवियतोसत्वंबुद्धिमारोहतीतिचेत् ॥

நநு பூ⁴ம்யாதி³கம் மாபூ⁴த் பரமாண்வந்தநாஶத:।
கத²ம் தே வியதோ(அ)ஸத்வம் பு³த்³தி⁴மாரோஹதீதிசேத்॥ ௪௧॥

நநு	சிஷன் ஆக்ஷேபிக்கிறான்	தே.பு³த்³தி⁴ம்	உம்முடையயுக்தியில்
பரமாண்வந்தநாஶத:	பரமாணுவாய்முடிவில்நாசமாய்ப்போவதால்	வியத:	ஆகாசத்திற்குக்கூட
பூ⁴ம்யாதி³கம்	பூமிஜலம்தீவாயுவரை	அஸத்வம்	இல்லாமையானது
மாபூ⁴த்	பிரளயத்தில் இல்லாமல், போகட்டும்	கத²ம்	எப்படி
		ஆரோஹதி. இதி சேத்	ஏறிற்றென்று கேட்பாயாகில்

இ-தி. நினைப்பில்கற்பிதமானஸ்வப்பனம்பொய்யானாலும், நினைப்புஎப்படியில்லாமல்போமென்பதுபோலவாம்.

அ-கை. அவன்சொன்னதைக்கொண்டே அவனுக்குச்சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

अत्यन्तंनिर्जगद्व्योमयथातेबुद्धिमाश्रितम् ।
तथैवसन्निराकारंकुतोनाश्रयतेमतिम् ॥

𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌯𑌥𑌾𑌤𑍇𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌥𑍈𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂𑌕𑍁𑌤𑍋𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍇𑌮𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ ௬௨ ॥

𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 மிகவும்
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍 ஜகத்தன்றியிலிருக்கிற
𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮 (ஆகாசமானதுஇருக்கிறதாக)
𑌯𑌥𑌾 எப்படி
𑌤𑍇 உன்னுடைய
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 புத்தியை
𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 ஆசிரியித்திருக்கிறதோ
𑌤𑌥𑌾. 𑌏𑌵 அப்படியே
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 ஆகாசமில்லாததான
𑌸𑌤𑍍 சத்து [புத்தியை
𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 எதினாலே நம்முடைய
𑌨. 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍇 ஆசிரியிக்கமாட்டாது

வி-ம். மிகவும்சூன்னியமாயிருக்கிற நினைப்பு இருக்கிறதாக, உன்புத்தியில் பட்டதுபோல நிற்சங்கமானஅறிவு, நம்முடையபுத்தியிலேன்படமாட்டாது.

அ-கை. பிரத்தியக்ஷமாய் கண்டதையில்லையென்பது கூடாதென்கிறநாயத்தை, தழுவிகேட்டதற்குச்சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

निर्जगद्व्योमदृष्टंचेत्प्रकाशतमसीविना ।
क्वदृष्टंकिंचतेपक्षेनप्रत्यक्षंवियतत्खलु ॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂𑌚𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑌮𑌸𑍀 𑌵𑌿𑌨𑌾 ।
𑌕𑍍𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂𑌕𑌿𑌂𑌚𑌤𑍇𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌖𑌲𑍁 ॥ ௬௩ ॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍 நாமரூபரகிதமான
𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮 ஆகாசமானது [தேயெனில்
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 பார்க்கப்பட்டிருக்கிற
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑌮𑌸𑍀 𑌵𑌿𑌨𑌾 } வெளிச்சமிருட்டன்றியில் [து
𑌕𑍍𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 எவ்விடத்தில் பார்க்கப்பட்ட
𑌕𑌿𑌂. 𑌚. இதுவுமன்றியில்
𑌤𑍇 உன்னுடைய
𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 மதத்தில்
𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍 ஆகாசமானது
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌨. 𑌖𑌲𑍁 } பிரத்தியக்ஷமாகக்கூடாதன்றோ

தா-ம். ஆகையால்ஆகாசம்பார்க்கப்பட்டதாகச் சொன்னசொல்வீண்.

இ-தி. நினைப்புகாணப்படுகிறதென்பது சுத்தப்பொய்போலவாம்.

சங்கை. அப்படிபிரத்தியக்ஷமாகப் பார்க்கக்கூடாமையானது சத்வஸ்துவிலும்சமானம்தானே நீர்இருக்கிறதாகச்சொல்லுகிற, சத்வஸ்துவைஎப்போதுகண்டீரெனில்.

सद्वस्तुदृष्टंत्वस्माभिर्निश्चिन्तैरनुभूयते ॥

ஸத்வஸ்து த்ருஷ்டம் த்வஸ்மாபிர் நிஶ்சிந்தைரநுபூயதே ॥ சஙஉ ॥

த்ருஷ்டம்	சித்திருக்கிற	அஸ்மாபி:	நம்மாலே
ஸத்வஸ்து	சத்வஸ்துவும்	அநுபூயதே	அனுபவிக்கப் படுகிறது
நிஶ்சிந்தை:	சிந்தையற்றசமயத்தில்		

ஓ-தி. நிச்சங்கற்பமான சமாதியில் அறிவுமாத்திரம் அனுபவிப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. தூஷ்ணீம்பூதாவஸ்தையில் இதரதோற்றமில்லாமையால் சூனியமேதோற்றுமெனில்.

तूष्णींस्थितौनशून्यत्वंशून्यबुद्धेश्चवर्जनात् ॥

தூஷ்ணீம்ஸ்திதௌ ந ஶூந்யத்வம் ஶூந்யபுத்தேஶ்ச வர்ஜநாத் ॥ சச ॥

தூஷ்ணீம் ஸ்திதௌ	தூஷ்ணீம் பாவாவஸ்தையில்	வர்ஜநாத்	இல்லாமையால்
ஶூந்யபுத்தே: ச	சூனியமென்றபுத்தியும்	ந ஶூந்யத்வம்	நீசொன்னசூனியபுத்தியுமில்லை

தா-ம். சமாதியில்சூனியமல்லவா, இருக்கிறதென்றால், அந்தபுத்தியுமில்லை யென்றறி.

அ-கை. அப்போதுசத்தென்கிற புத்தியுமில்லையேயெனில்.

सत्बुद्धिरपिचेन्नास्तिमास्त्वस्यस्वप्रभवत्वत: ॥

ஸத்புத்திரபி சேந்நாஸ்தி மாஸ்த்வஸ்ய ஸ்வப்ரபத்வத: ॥ சசஉ ॥

ஸத்புத்தி: அபி	சன்மாத்திரமானபுத்தி[யும்	ஸ்வப்ரபத்வத:	ஸ்வப்பிரகாசமானதால்
நாஸ்தி சேத்	இல்லையேயென்றால்	மாஸ்து	சத்துமாத்திரமானபுத்தியும் வேண்டாம்
அஸ்ய	இவர்		

தா-ம். அறிவுதானென்ற, புத்தியுமில்லையேயெனில், ஸ்வப்பிரகாசமானதால்அதுவும்வேண்டாம்.

அ-கை. சத்புத்தியுமில்லாதபக்ஷத்தில் சன்மாத்திரமா யிருந்ததுயென்று, யெப்படியறியக்கூடுமெனில்.

निर्मनस्कत्वसाक्षित्वात्सुन्मात्रंसुगमंनृणाम् ॥

நிர்மநஸ்கத்வஸாக்ஷித்வாத் ஸந்மாத்ரம் ஸுகமம் ந்ருணாம் ॥ சரு ॥

நிர்மநஸ்கத்வஸாக்ஷித்வாத்	அப்படிஒருசிந்தையுமில்லை யென்கிறசாக்ஷித்வமிருப்பதால்	ந்ருணாம்	மனிதர்களுக்கு
		ஸந்மாத்ரம்	சத்துமாத்திரம்
		ஸுகமம்	சுகமாயறியலாம்

அ-கை. இப்படிதூஷணீம்பூதாவஸ்தையில் நிஷ்பிரபஞ்சமானசாக்ஷியின் விளக்கத்தைக்காண்பித்து, இந்தநியாயப்படிசிருஷ்டிக்குமுன்னும், சத்திருந்ததாக அறியக்கூடுமென்று சொல்லுகிறார்.

मनोजृंभणराहित्येयथासाक्षीनिराकुलः ।
मायाजृंभणतःपूर्वंसत्तथैवनिराकुलम् ॥

மநோஜ்ரும்ஹணராஹித்யேயதாஸாக்ஷீநிராகுலஃ ।
மாயாஜ்ரும்ஹணதஃபூர்வம்ஸத்ததைவநிராகுலம் ॥ ௬௯ ॥

மநோஜ்ரும்ஹணராஹித்யே — மனோவியாபாரமற்ற தூஷ்ணீம் பூதாவஸ்தையில்	ததா ஏவ — அப்படியே
ஸாக்ஷீ — சாக்ஷியான ஆன்மா	மாயாஜ்ரும்ஹணதஃ — மாயை வெளியாவதற்கு
யதா — எப்படி	பூர்வம் ஸத் — முன் சத்வஸ்துவானது
நிராகுலஃ — சலனமற்றிருக்கிறதோ	நிராகுலம் — சலனமற்றதாகவே இருந்தது

தி-தி, இந்தபூமியில்செடிகொடி அற்றபோது பூமிமாத்திரம் காணப்படுவதுபோல, காடுண்டாவதற்குமுன்னும், பூமிமாத்திரமென்றறியவும்.

அ-கை. மாயாசக்திக்குலக்ஷணமேதெனில்.

निस्तत्वाकार्यगम्यास्यशक्तिर्मायाग्निशक्तिवत् ॥

நிஸ்தத்வாகார்யகம்யாஸ்யஶக்திர்மாயாக்நிஶக்திவத் ॥ ௭௰ ॥

அஸ்ய — இந்த ஆன்மாவினுடைய	நிஸ்தத்வா — வேறு ஸ்வரூபமற்றது
மாயாஶக்திஃ — மாயையின்சக்தியானது	கார்யகம்யா — காரியத்தினால்மாத்திரம் அறியத்தக்கது
அக்நிஶக்திவத் — அக்கினியினுஷ்ணசக்திபோல	

வி-ம். மாயாசக்தியானது, ஜகத்காரணமானசத்வஸ்துவைவிட்டு, வேறாய் ஸ்வரூபமில்லாமையால், நிஸ்தத்வமென்றும், ஆகாசாதிபிரபஞ்சத்தைக்கற்பிக்கையால்காரியத்தால் அறியத்தக்கதென்றும்சொல்லப்படும், சத்திலிருக்கிறஇந்தமாயாசக்தி, அந்தசத்ஸ்வரூபத்திற்கு வேறாகஇருப்பதில், திருஷ்டாந்தமேதெனில், எப்படி அக்கினியிலிருக்கிற உஷ்ணசக்தி அதற்கு வேறாகயிருந்து பொறிகள்முதலானஅடையாளத்தால் சக்தியுண்டென்றறியப்படுகிறதோ, அப்படிப்போலவென்றறியத்தக்கது.

இ-தி. இந்திரஜாலிகனிடத்திலிருக்கிறசக்திபோலவறி.

அ-கை. காரியலிங்கத்தால், சக்தியுண்டென்றறிவதற்கு வியதிரேகமுகத்தால்திடம்பண்ணுகிறார்.

नहिशक्तिःक्वचित्काचित्बुद्ध्यतेकार्यतःपुरा ॥

நஹிஶக்திஃக்வசித்காசித்புத்த்யதேகார்யதஃபுரா ॥ ௭௧ ॥

காசித் — ஒருவஸ்துவின்	கார்யதஃ — காரியமுண்டாவதற்கு
ஶக்திஃ — ஒருசக்தியும்	புரா ஹி — முன்னேயும்
க்வசித் — ஓரிடத்திலும்	ந புத்த்யதே — அறியப்படவில்லை

இ-தி. முன்னுரைத்தஇந்திரஜாலசக்தி, காரியோற்பத்திக்குமுன்னறியப் படாததுபோலவறி.

அ-கை. இப்படிசக்தியானது காரியத்தினலறியப்படுமென்றுசொல்லி, நிஸ் தத்வஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுகிருர்.

नसद्वस्तुसतश्शक्तिर्नहिवन्हेःस्वशक्तिता ॥

நஸத்வஸ்துஸதஶ்ஶக்திர்நஹிவஹ்நேஃஸ்வஶக்திதா ॥ சஎ௰ ॥

ஸதஃ. ஶக்திஃ சத்தின் சக்தியானது
ஸத்வஸ்து ந சத்வஸ்து ஆகாது
வஹ்நேஃ அக்கினியினுடைய
ஸ்வஶக்திதா தன்தக்கிறசக்தி [று
ந. ஹி அக்கினியைவிட்டன்னியமன்

அ-கை. இந்தவிஷயத்தில் இன்னமொருவிசாரங் காண்பிவிக்கிருர், சத்தி லிருக்கிறசக்திசத்தாஅல்லது, அசத்தாசத்தெனில் சத்துக்கபின்னமானதால், சத்தின்சக்தியென்றுசொல்லக்கூடாது, அசத்தென்ருல் முயல்கொம்புக்குச்ச மானமாஅல்லது, சத்விலக்ஷணமாசொல்லென்று கேழ்க்கிருர்.

सद्विलक्षणतायान्तुशक्तेःकिंतत्वमुच्यताम् ॥

ஸத்விலக்ஷணதாயாந்துஶக்தேஃகிம்தத்வமுச்யதாம் ॥ சஅ ॥

ஸத்விலக்ஷண தாயாம். து } சத்திற் கன்னியமென் ருல்
ஶக்தேஃ சக்திக்கு
கிம் யென்ன
தத்வம் ஸ்வரூபமிருக்கிறது
உச்யதாம் அது சொல்லத்தக்கது

தா-ம். அந்தசக்தியவனுக்குவிலக்ஷணமென்ருல்அதற்குவடிவமேதுசொல்

அ-கை. முதல்பக்ஷமானசூனியமாகட்டுமேயெனில்.

शून्यत्वमितिचेच्छून्यंमायाकार्यमितीरितम् ॥

ஶூந்யத்வமிதிசேச்சூந்யம்மாயாகார்யமிதீரிதம் ॥ சஅ௰ ॥

ஶூந்யத்வம். இதி. சூனியமென்று
சேத் சொல்வாயாஞல்
மாயாகார்யம் மாயாகாரியமான ஜகத் தானது
ஶூந்யம். இதி சூனியமென்று
ஈரிதம் சொல்லப்படுகிறதே தவிர மாயைசூனியமென்று சொல்லப்ப டுகிறதில்லை

இ-தி. நித்திராசக்தியைப்போலவறி.

அ-கை. பின்அந்தசக்தியையென்னமாகத்தான் சொல்லுகிறதெனில்.

नशून्यंनापिसद्यादृक्तादृक्तत्वमिहेष्यताम् ॥

நஶூந்யம்நாபிஸத்யாத்ருக்தாத்ருக்தத்வமிஹேஷ்யதாம் ॥ சகூ ॥

ந. ஶூந்யம் சூனியமுமில்லை
ஸத். அபி. ந. சத்துமில்லை
யாத்ருக் இப்படிப்பட்ட யாதொரு ஸ்வரூபமுண்டோ

தாத்ருக் { அப்படி இத்தகைத்தென் றுரைக்கமுடியாத | ஊஹ இந்தமாயையினிடத்தில்

ஈக்ஷம் இருப்பானது | ஐஷ்யதாம அங்கீகரிக்கத்தக்கது

இ-தி. நித்திராசக்திசூனியமும்சத்தும் இல்லாமலிருப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. இந்தஅர்த்தத்தைச்ருதியுஞ்சொல்லுகின்றது.

नासदासीन्नोसदासीत्तदानींकिंत्वभूत्तमः ॥

நாஸதாஸீந்நோஸதாஸீத்ததாநீம்கிம்த்வபூத்தம: ॥ சகூ ॥

அஸத், ந. ஆஸீத் { அசத்தாகவும்இருக்கவில் லை [ல்லை | கிம். து பின்னெப்படி இருக்கிறதென் றால்

ஸத்நோஆஸீத். சத்தாகவும்இருக்கவி | தம:. அபூத் { தமசென்றபேராக இருந்தது

ததாநீம் அப்போது

இ-தி. இருட்டானதுசத்துஅசத்தாயென்றுசொல்லப்பட்டதுபோலவாம்.

அ-கை. என்னத்தினலிப்படி அநிர்வசனீயமான தமசென்ற பேராயிருந்ததென்று சொல்லப்படுகிறதெனில்.

सद्योगात्तमसस्तत्वंनस्वतस्तन्निरोधनात् ॥

ஸத்யோகாத்தமஸஸ்தத்வம்நஸ்வதஸ்தந்நிரோதநாத் ॥ ருo ॥

ஸத்யோகாத் { சத்தோடே சேர்ந்திருப்பதால் | தந்நிரோதநாத் { அந்தசத்தைவிட்டுபிரிக்கும்போது

தமஸ: மாயைக்கு [கிறது | ஸ்வத: ந ஸ்வபாவத்தினலோர்இருப்புமில்லை

ஸத்வம் இருப்புத்தன்மைசொல்லப்படு

இ-தி. நித்திராசக்திதன்னோடே சேர்ந்திருப்பதா லிருத்தலுக்கும்தான்விழித்தால்அதில்லாமையால் அசத்துதன்மையும்காணப்படுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்படியாவதொருசக்தியை அங்கீகரித்தால்த்வைதம் வந்துவிட்டதேயெனில், யாதொருகாரணத்தினல் மாயைக்குசதாவாய் சத்தில்லையோ அந்தகாரணத்தினலில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

अतएवद्वितीयत्वंशून्यवन्नहिगण्यते ॥

அதஏவத்விதீயத்வம்சூந்யவந்நஹிகண்யதே ॥ ருoஉ ॥

அத: ஏவ ஆகையினலேதானே | த்விதீயத்வம் { அப்படி இதுவுமிரண்டாயிருத்தல் [தன்றோ

சூந்யவத் { சூனியமெப்படி சத்துக்கு எதிரியாகமாட்டாதோ | ந கண்யதே ஹி என்னப்படமாட்டா

இ-தி. நித்திராசக்திதனக்குயெதிரியாக ஆகமாட்டாததுபோலவாம்.

அ-கை. பொய்யாயிருக்கிறசக்தியால் சத்துக்குத்விதத்வம் வாராதென்பதிற்குதிருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

नलोकेचैत्रतच्छक्त्योर्जीवितंलिख्यतेपृथक् ॥

நலோகே சைத்ரதஸ்தேப்யோ ஜீவிதம் த்ருஶ்யதே ப்ருதக் ||

லோகே உலகத்தில்
சைத்ரதஸ்தேப்ய: ஓவியம்எழுதுவோனுக்கும் அவன் சக்திக்கும்
ப்ருதக். ஜீவிதம் வேறான தன்மை
ந.த்ருஶ்யதே காணப்படாததுபோலவறி

ச-கை. அதிகசக்திஉள்ளவிடத்தில்சக்திக்குஜீவிதமிருக்குமெனில்.

शक्त्याधिक्येजीवितंचेद्वर्धतेतत्रवृद्धिकृत् ।
नशक्तिःकिन्तुतत्कार्यंयुद्धकृष्यादिकंतथा ॥
सर्वथाशक्तिमात्रस्यनपृथग्गणनाक्वचित् ॥

ஶக்த்யாதிக்யே ஜீவிதம் சேத்வர்த்ததே தத்ர வ்ருத்திக்ருத் |
நஶக்தி: கிந்து தத்கார்யம் யுத்தக்ருஷ்யாதிகம் ததா || ௫௨ ||
ஸர்வதா ஶக்திமாத்ரஸ்ய ந ப்ருதக்கணநா க்வசித் || ௫௩ ||

ஶக்த்யாதிக்யே அதிகசக்திஉள்ளவிடத்தில்
ஜீவிதம். ஜீவிதவிருத்தியை
வர்த்ததே.சேத் செய்யுமெனில்
தத்ர அந்தவிடத்தில்
வ்ருத்திக்ருத் விருத்தியைச்செய்கிறது
ஶக்தி:.ந சக்தியன்று
கிம்.து பின்னையோவென்றால்
தத்கார்யம் அந்த சக்தியின் காரியமானது
யுத்தக்ருஷ்யாதிகம் யுத்தம் உழவு முதலானதைச்செய்கிறது
ததா அப்படி
ஸர்வதா சகலவிதத்திலும்
ஶக்திமாத்ரஸ்ய சக்திமாத்திரத்திற்கு
ப்ருதக்கணநா சக்தனைவிட்டு வேறான இருப்பு
க்வசித். ந ஓரிடத்திலுமில்லை

ச-கை. சத்துக்குசக்தியால்த்வைதம்வேண்டாம் சக்திகாரியத்தால்த்வைதம்வரட்டுமெனில்.

शक्तिकार्यन्तुनेवास्तिद्वितीयंशक्यतेकथम् ॥

ஶக்திகார்யம்து நைவாஸ்தி த்விதீயம் ஶக்யதே கதம் || ௫௪ ||

ஶக்திகார்யம்.து சக்தியின்காரியம்
நைவ.அஸ்தி அத்தியந்தமில்லவேயில்லை
த்விதீயம் இரண்டாவதை
கதம்.ஶக்யதே எப்படிஉண்டுபண்ணும்

இ-தி. மகோதரமுள்ளவளுக்கேபிள்ளையில்லையென்றால் அதின்காரியமான ஜலஸ்பரிசாதியினால்அவளுக்குப் பிள்ளையில்லையென்பதில், கேட்கவேண்டாததுபோலசக்தியினாலேயே ஆத்துமாவுக்குதுவைதத்வம்வாராமலிருக்கும்போது அதின்காரியத்தால் த்வைதத்வம்எப்படிவரும், இன்னம்நித்திராசக்தியேத்வைதத்தையுண்டுபண்ணாதபோது, அதின்காரியமானசொப்பனம் தனக்கெதிரியாகஎப்படியாகும்.

அ-கை. சத்தின்சக்தியானது சத்துள்ளவிடமெல்லாம் இருக்கிறதாஅல்லது ஏகதேசத்திலிருக்கிறதாவென்று ஆக்ஷேபித்துமுக்தாளாலேஅடையந்தக்

கதான, நிர்மாயபிரமத்திற்கு அபாவம்வருவதால்முதல்பக்ஷங்கூடாது நிரம்ச த்துக்குவிரோதம்வருவதால், ஏகதேசத்திலிருக்குமென்பதுங் கூடாதெனில், முதலாவதுபக்ஷத்தைத்தள்ளி திருஷ்டாந்தத்துடன் இரண்டாவதுபக்ஷத்தி ற்குபரிகாரஞ்சொல்லுகிறார்.

नकृत्स्नब्रह्मवृत्तिसाशक्तिःकिंत्वेकदेशभाक् ।
घटशक्तिर्यथाभूमौस्निग्धमृद्येववर्तते ॥

நக்ருத்ஸ்நப்ரஹ்மவ்ருத்திஸாஶக்தி:கிம்த்வேகதேஶபாக் ।
கடஶக்திர்யதாபூமௌஸ்நிக்தம்ருத்யேவவர்த்ததே ॥ ௫௪ ॥

பூமௌ பூமியிலிருக்கிற
கடஶக்தி: { கடத்தை யுண்டுபண்ணு கிறசக்தியானது [ரம்
ஸ்நிக்தம்ருதி.ஏவ நல்லமண்ணில்மாத்தி
யதா.வர்த்ததே { எப்படி யிருக்கிறதோ அப்படி
ஸா ஶக்தி: அந்தசத்தின்சக்தியானது
க்ருத்ஸ்நப்ரஹ்மவ்ருத்தி:.ந பிரமம் மு ழுமையும் வியாபித்திருக்கவில்லை
கிம்.து பின்னையோவென்றால்
ஏகதேஶபாக் { ஏகதேசத்தை யடைந்தி ருக்கிறது

அ-கை. இதற்குப்பிரமாணஞ்சொல்லுகிறார்.

पादोस्यसर्वाभूतानित्रिपादस्तिस्वयंप्रभः ।
इत्येकदेशवृत्तित्वमायायावदतिश्रुतिः ॥

பாதோஸ்யஸர்வாபூதாநித்ரிபாதஸ்திஸ்வயம்ப்ரப: ।
இத்யேகதேஶவ்ருத்தித்வம்மாயாயாவததிஶ்ருதி: ॥ ௫௫ ॥

ஸர்வாபூதாநி ஸகலபூதங்களும்
அஸ்ய பாத: { இந்தஆத்துமாவினுடைய ஒ ருபாதமாயிருக்கிறது [து
ஸ்வயம்ப்ரப:ஸ்வயம்பிரகாசமான சத்
த்ரிபாத்அஸ்தி இதி { மூன்றுபாதமாயிருக்கி றதென்றும்
மாயாயா: மாயைக்கு
ஏகதேஶவ்ருத்தித்வம் { ஏகதேசமாயிருக்கு ம் தன்மையை
ஶ்ருதி: வேதமானது
வததி சொல்லுகிறது

அ-கை. இப்படிஸ்மிருதியுஞ்சொல்லுகிறது.

विष्टभ्याहमिदंकृत्स्नमेकांशेनस्थितोजगत् ।
इतिकृष्णोर्ज्जुनायाहजगतस्त्वेकदेशताम् ॥

விஷ்டப்யாஹமிதம்க்ருத்ஸ்நமேகாம்ஶேநஸ்திதோஜகத் ।
இதிக்ருஷ்ணோர்ஜுநாயாஹஜகதஸ்த்வேகதேஶதாம் ॥ ௫௬ ॥

க்ருத்ஸ்நம் ஸமஸ்தமான
இதம்.ஜகத் இந்த ஜகத்தை
ஏகாம்ஶேந.விஷ்டப்ய ஒரு அம்சத்
திலே வியாபித்து ன்று
அஹம்.ஸ்தித:.இதி நானிருக்கிறேனெ
க்ருஷ்ண: கிருஷ்ணபகவானும்

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾𑌯 அர்ஜுனன்பொருட்டு
𑌜𑌗𑌤𑌃 ஜகத்துக்கு
𑌏𑌕𑌦𑍇𑌶𑌤𑌾𑌂 ஏகதேசமாயிருத்தலை
𑌊𑌚𑍇 சொன்னார்

இ-தி. ஆகாசத்தில்நீலாதிவர்ணம் ஏகதேசமாய்தோற்றுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போதுமாயாரகிதமானஸ்வ ரூபமிருப்பதில் இன்னும்பிரமாணஞ்சொல்லுகிறார்.

सभूमिंविश्वतोभूत्वाह्यत्यतिष्ठद्दशांगुलम् ।
विकारावर्तिचात्रास्तिश्रुतिसूत्रकृतोर्वचः ॥

𑌸𑌭𑍂𑌮𑌿𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌦𑍍𑌦𑌶𑌾𑌂𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑌚𑌃 ॥ ௫௭ ॥

𑌸𑌃 அந்த ஆத்துமாவானவர்
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 (நாலுவிர்க்கிலும்)
𑌭𑍂𑌮𑌿𑌂 ஜகத்தை
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 வியாபித்து
𑌦𑌶𑌾𑌂𑌗𑍁𑌲𑌂 பத்துப்பங்கு
𑌅𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍 𑌹𑌿 அதிக்கிரமித்து இருக்கிறாரன்றோ
𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌚 } விகாரத்தை அதிக்கிரமித் திருக்கிறாரென்றும்
𑌅𑌤𑍍𑌰 இந்த விஷயத்தில்
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍋𑌃 சுருதியினுடையவும்சூத்திரக்காரருடையவும்
𑌵𑌚𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 ஆஞ்ஞையிருக்கிறது

அ-கை. அப்போதுஇந்தசுருதிகளால், நிரம்சத்திலிந்தசக்திஏகதேசமாயிருந்தால், அம்சகற்பனைவருமென்ற விரோதத்திற்கு யென்னபரிகாரமாயிற்றெனில், இப்படிசொன்னசுருதியின் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்.

निरंशेप्यंशमारोप्यकृत्स्नोंशेवेतिप्रच्छतः ।
तत्भाषयोत्तरंब्रूतेश्रुतिश्श्रोतृहितैषिणी ॥

𑌨𑌿𑌰𑌂𑌶𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍋𑌂𑌽𑌶𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌃 ।
𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌷𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑍇𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍃𑌹𑌿𑌤𑍈𑌷𑌿𑌣𑍀 ॥ ௫௮ ॥

𑌨𑌿𑌰𑌂𑌶𑍇𑌽𑌪𑌿 நிரம்சவஸ்துவிலும்
𑌅𑌂𑌶𑌂 𑌆𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 } அம்சத்தை கற்பித்து
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍋𑌂𑌽𑌶𑍇 𑌵𑌾 சக்தி முழுமையுமிருக்கிறதா ஏகதேசமாயிருக்கிறதா வென்று
𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌃 கேட்டவனுக்கு
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍃𑌹𑌿𑌤𑍈𑌷𑌿𑌣𑍀 } கேட்கிறவனுக்குஹிதத்தைச்சொல்லுகிற
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 வேதமானது
𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌷𑌯𑌾 அவன் வார்த்தையினாலே
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 சமாதானத்தை
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑍇 சொல்லுகிறது

இ-தி. தாயினிடத்தில்குழந்தைவந்து அம்மாஆகாசபுருஷன் கட்டெறும்புவாஹனத்திலேறிவாறானமே, அந்தஎறும்புஅந்தப்புருஷனளவுள்ளதா சிறிதாவென்றுகேட்டதை, அவள் அநுசரித்து, சிறிதென்றுசொல்லுவதுபோலும்

குழந்தைக்குதாய்ஸ்வாமிவந்துசாதத்தை சாப்பிடுமென்றுசொன்னதற்குகுழந்தை அவ்வளவுசாதத்தையும் சாப்பிடுமா,யெனக்கு சாப்பிடச்சிறிதும்மீதம் வைக்குமாவென்று, சொன்னதுபோலுமறி.

அ-கை. யாதொருகாரணத்தால் ஜகத்துண்டாகிறநிமித்தம் சத்தில்சக்தியைச்சாதித்தாரோ, அதுசெய்கிறகற்பனையை இப்போது திருஷ்டாந்தமூலமாய்பரிகரிக்கிருர்.

सत्तत्वमाश्रिताशक्तिःकल्पयेत्सतिविक्रियाः ।
वर्णाभित्तिगताभित्तौचित्रंनानाविधंयथा ॥

𑌸𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌤𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ।
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌗𑌤𑌾𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍌𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌂𑌯𑌥𑌾 ॥௩௯॥

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂	சத்வஸ்துவை	𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌗𑌤𑌾𑌃	சுவரை ஆசிரியித்த
𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾. 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃	ஆசிரியித்திருக்கிற சக்தியானது	𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃	வர்ணங்களானவை
𑌸𑌤𑌿. 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃	சத்தில் நானுவிதமான விகாரத்தை	𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍌	சுவரில்
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍	கற்பிக்கிறது	𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌂	நானுவிதமான
		𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂	சித்திரத்தை
		𑌯𑌥𑌾	எப்படி கற்பிக்கிறதோ

அ-கை. அதில்முதலில்உண்டாகிற காரியத்தையும்அதுசக்தியின் காரியமென்பதற்குஹேதுவையும் காண்பிக்கிருர்.

आद्योविकारआकाशस्सोवकाशस्वरूपवान् ।
आशोस्तीतिसत्तत्वमाकाशेप्यनुगच्छति ॥

𑌆𑌦𑍍𑌯𑍋𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌆𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑍋𑌵𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌆𑌕𑌾𑌶𑍋𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ ௪௦ ॥

𑌆𑌦𑍍𑌯𑌃. 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃	முதலாவதுவிகாரமான	𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂	சத்தின் தன்மை
𑌆𑌕𑌾𑌶𑌃	ஆகாசம் (து	𑌆𑌕𑌾𑌶𑌃. 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿	ஆகாசம் இருக்கிறதென்று
𑌸𑌃	அது	𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇. 𑌅𑌪𑌿	ஆகாசத்திலும்
𑌅𑌵𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍	இடைவெளி வடிவுள்ளது	𑌅𑌨𑍁𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿	அனுசரித்திருக்கிறது

இ-தி மண்ணின்ஸ்வபாவம்குதிரிலும்காணப்படுவதுபோலவறி.

அ-கை. அதைவிபரித்துச்சொல்லுகிருர்.

एकस्वभावंसत्तत्वमाकाशोद्विस्वभावकः ।
अवकाशस्सतिव्योम्निनसचैषोपिद्वयंस्थितम् ॥

𑌏𑌕𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌂𑌸𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌕𑌃 ।
𑌅𑌵𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿𑌨𑌸𑌚𑍈𑌷𑍋𑌪𑌿𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௧ ॥

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 சத்தத்வமானது இருக்கிறதென்கிற
𑌏𑌕𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌂 ஒருஸ்வபாவமுடையது
𑌖𑌂 ஆகாசமானது
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌕𑌂 இரண்டு ஸ்வபாவமுடையது
𑌸𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌕𑌾𑌶𑌃 சத்தில் இடைவெளி
𑌨 இல்லை
𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌤𑍁 ஆகாசத்தில் அந்த இருப்புத்தன்மையும்
𑌏𑌷𑌃 𑌅𑌵 இந்த அவகாசமும்
𑌉𑌭𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 இரண்டும் இருக்கின்றன

இ-தி- ஒருபுருஷன் ஸ்திரீவேடம்போட்டு வேடம் கட்டபட்டிருக்கிறசமயத்தில் இரண்டுசுவபாவமும் மற்றசமயத்தில்ஒருஸ்வபாவம் காணப்படுவது போலவாம்.

அ-கை சத்துஆகாசமிரண்டிற்கு ஒன்றிரண்டுஸ்வபாவத்தை வேறேஒருபிரகாரத்தினாலும்சொல்லுகிறார்.

यद्वाप्रतिद्ध्वनिर्व्योम्नोगुणोनासौसतीक्ष्यते ।
व्योम्निद्वौसद्ध्वनीतेनसदेकंद्विगुणंवियत् ॥

𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑍋𑌗𑍁𑌣𑍋𑌨𑌾𑌸𑍌𑌸𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿𑌦𑍍𑌵𑍌𑌸𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌨𑍀𑌤𑍇𑌨𑌸𑌦𑍇𑌕𑌂𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍 ॥ ௯௨ ॥

𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 இன்னமொரு பக்ஷமாவது
𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌃 ஆகாசத்தினுடைய
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌃 எதிரொலியான
𑌅𑌸𑍌 𑌗𑍁𑌣𑌃 இந்தசப்தகுணமானது
𑌸𑌤𑌿 சத்தில்
𑌨 𑌈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 காணப்படவில்லை
𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿 ஆகாசத்தில்
𑌸𑌤𑍍 சத்தும்
𑌧𑍍𑌵𑌨𑍀 சப்தமும்
𑌦𑍍𑌵𑍌 இரண்டுமிருக்கிறது
𑌤𑍇𑌨 ஆகையினாலே
𑌸𑌤𑍍 𑌏𑌕𑌂 சத்து ஒரு குணமுடையது
𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍 ஆகாசம்
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 இரண்டு குணமுடையது

அ-கை. ஆகாசம்சத்தின்காரியமானால் ஆகாசகாரியம்சத்தென்றுதோன்றக்காரணமேதெனில்.

याशक्तिःकल्पयेद्व्योमसासद्व्योम्नोरभिन्नताम् ।
आपाद्यधर्मधर्मित्वंव्यत्ययेनावकल्पयेत् ॥

𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌸𑌾𑌸𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑍋𑌰𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌆𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇𑌨𑌾𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௯௩ ॥

𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 யாதொருமாயாசக்தியானது
𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮 (சத்தில்) ஆகாசத்தை
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 கற்பிவித்ததோ
𑌸𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑍋𑌃 அது முதலில் சத்திற்கும் ஆகாசத்திற்கும்
𑌅𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾𑌂 அபேதத்தை
𑌆𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 உண்டுபண்ணி (பின்)
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 காரியகாரணங்களையும்
𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇𑌨 மாறுபாடாக
𑌅𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 கற்பிக்குது

இ-தி. நித்திராசக்தியானது, ஒருஜகத்தைகற்பித்துதன்னோடே அத்தியாசப்படுத்திதர்மதர்மித்வத்தையும் மாறுபாடாகச்செய்வதுபோலவறி.

அ-கை. மாயையாலிந்த விபரீதம் பண்ணக் காரணமேதெனில்.

सतोव्योमत्वमापन्नंव्योम्नस्सत्तांतुलौकिकाः ।
तार्किकाश्चावगच्छन्तिमायायाउचितंहितत् ॥

ஸதோவ்யோமத்வமாபந்நம்வ்யோம்நஸ்ஸத்தாம்துலௌகிகா: |
தார்கிகாஶ்சாவகச்சந்திமாயாயாஉசிதம்ஹிதத் || ௩௪ ||

லௌகிகா:-தா (லௌகிகர்களும் தார்
ர்கிகா:-ச (கிகர்களும்
ஸத:(காரணமான)சத்வஸ்துவிற்கும்
வ்யோமத்வம்காரியமானஆகாசத்வத்தை
ஆபந்நம் அடையப்பட்டதாகவும்
வ்யோம்ந: (காரியமன) ஆகாசத்திற்கு
ஸத்தாம் து- காரணமான சத்துத்தன்மை யடையப்பட்டதாகவும்
அவகச்சந்தி அறிகிறார்கள்
தத் மாயாயா:அப்படி விபரீதமாகசெய்விப்பதுமாயைக்கு
உசிதம் ஹி யோக்கியமன்றோ

இ-தி- குழந்தைகள் விசித்திரமான இந்திரஜாலம்முதலானதைஒன்றாய்ப்பார்ப்பதும்அந்தயிந்திரஜாலம்முதலானதை யுண்டுபண்ணுகிறஅந்தசக்தி அப்படித்தோற்றிவிப்பதும் சகஜமாயிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. மாயைவிபரீதமான தோற்றத்தைச்செய்வது பிரசித்தமென்பதைக்காண்பிவிக்கிறார்.

यद्यथावर्ततेतस्यतथात्वंभातिमानतः ।
अन्यथात्वंभ्रमेणेतिन्यायोयंसार्वलौकिकः ॥

யத்யதாவர்த்ததேதஸ்யததாத்வம்பாதிமாநத: |
அந்யதாத்வம்ப்ரமேணேதிந்யாயோயம்ஸார்வலௌகிக: || ௩௫ ||

யத்: யாதொருசிப்பிமுதலானது
யதா எப்படிசிப்பிமுதலானரூபமாய்
வர்த்ததே இருக்கிறதோ
தஸ்ய அந்தசிப்பிமுதலானதற்கு
மாநத: (விசார)ப்பிரமாணத்தால்
ததாத்வம் அந்தசிப்பிமுதலானதன்மை
பாதி விளங்குகிறது
ப்ரமேண மயக்கத்தினால்
அந்யதாத்வம் அதற்குவிபரீதமானவெள்ளிமுதலான ரூபமானதோற்றம்ஸ்வபாவம்
இதி இந்தப்பிரகாரம்
அயம். நியாய: இந்தநியாயமானது
ஸார்வலௌ (சர்வலோக பிரசித்தமா
கிக: (யிருக்கிறது

அ-கை. இப்படிமயக்கத்தால் விபரீததோற்றத்தைகாண்பித்து அதுநிவர்த்தியாகிறதற்கு உபாயம்சொல்லுகிறார்.

एवंश्रुतिविचारात्प्राग्यथायद्वस्तुभासते ।
विचारेणविपर्येतिततस्तच्चिन्त्यतांवियत् ॥

ஏவம்ஶ்ருதிவிசாராத்ப்ராக்யதாயத்வஸ்துபாஸதே ।
விசாரேணவிபர்யேதிததஸ்தச்சிந்த்யதாம்வியத் ॥ ௬௬ ॥

ஏவம் இந்தப்பிரகாரம்
ஶ்ருதிவிசாராத்ப்ராக் } சுருதிஅர்த்தம்விசாரம்பண்ணுவதற்குமுன்
யத் யாதொருசத்வஸ்து
யதா ஆகாசாதிரூபமாயெப்படி
பாஸதே தோற்றிற்றோ
விசாரேண அதுவிசாரத்தினால்
விபர்யேதி } ஆகாசாதிரூபத்தைவிட்டு சத்தாய் விளங்குகிறது
ததஃ.வியத் ஆகையால் வானை
தச்சிந்த்யதாம் } சத்ரூபமாகவே சிந்திக்கத்தக்கது

அ-கை. விசாரத்தினாலேயே யதார்த்தம்வெளியாவதால் விசாரத்தின்ஸ்வரூபம்காண்பிவிக்கிறார்.

भिन्नेवियत्सतीशब्दभेदाद्बुद्धेश्चभेदतः ।
वाय्वादिष्वनुवृत्तंसन्नतुव्योमेतिभेदधीः ॥

பின்நேவியத்ஸதீஶப்தபேதாத்புத்தேஶ்சபேதத: ।
வாய்வாதிஷ்வநுவ்ருத்தம்ஸந்நதுவ்யோமேதிபேததீ: ॥ ௬௭ ॥

வியத்ஸதீ சத்தும்ஆகாசமும்
ஶப்தபேதாத் } சத்தென்றும் ஆகாசமென்றும் சொல்லுகிறசப்தபேதத்தாலும்
புத்தேஃ ஞானத்தினுடைய
பேததஃ ச பேதத்தாலும்
பின்னே } அவைகள் வேறானவைகள் அதெப்படியெனில்
ஸத் சத்வஸ்துவானது
வாய்வாதிஷு } வாயுமுதலான பூதபௌதிகங்களில்
அநுவ்ருத்தம் வாயுமுதலானவை யிருக்கின்றன வென்று யெல்லாவற்றிலும் வியாபித்து விளங்குகின்றன போல
வ்யோம அவ்வாகாசமானது
ந இதி யெல்லாவற்றிலும் அனுசரித்திருக்கவில்லையென்றறிகிற
பேததீஃ விவேகஞானமே பேதமாம்.

இ-தி. மண்பானைசட்டிகளில்அனுசரித்திருப்பதும், குதிர்அப்படிபானைசட்டிகளில் அனுசரித்தில்லாததுபோலுமறி.

அ-கை. இப்படிசதாகாசங்களுக்கு, பேதஞ்சாதித்துஆகாசத்தின் காரியம்சத்தென்றுவாதிக்கிறவர்களுடைய மயக்கத்தையொழிக்கிறார்.

सद्वस्त्वधिकवृत्तित्वात्धर्मिव्योम्नस्तुधर्मता ॥

ஸத்வஸ்த்வதிகவ்ருத்தித்வாத்தர்மிவ்யோம்நஸ்துதர்மதா ॥ ௬௮ ॥

ஸத்வஸ்து சத்வஸ்துவானது
அதிகவ்ருத்தித்வாத் } யெல்லாவற்றிலும் அதிகவியாபகமாயிருப்பதால்
தர்மி காரணமாம் [லாமையால்
வ்யோம்நஃ து ஆகாசத்திற் கப்படியில்
தர்மதா காரியமென்றறி

இ-தி. மாம்பழம்முதலானதிரவியமானது ரூபரசகந்தாதிகளில்வியாபித்திருக்கிறது, அந்தரூபரசகந்தாதிகள் அப்படி வியாபியாதிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. அப்போதுகடத்துக்கு வேருனரூபம்எப்படிவாஸ்தவமோ அப்படிசத்துக்குவேருனஆகாசமும் வாஸ்தவமாகுமேயெனில்.

धियासत प्रथक्कारेब्रूहिव्योमकिमात्मकम् ॥

தியாஸத꞉ப்ருதக்காரே ப்ரூஹி வ்யோம கிமாத்மகம் ॥ ௬௮ ॥

தியா புத்தியால்
ஸத꞉ சத்தைவிட்டு
வ்யோம ஆகாசத்தை
ப்ருதக்காரே பிரித்தால் (கடத்தைவிட்டு ரூபம் வேருயில்லாததுபோல)
கிமாத்மகம் } ஆகாசமென்னரூபமாயிருக்கிறது
ப்ரூஹி சொல்

அ-கை. ஆகாசத்திற்குரூபமில்லையென்று சொன்னதுகூடாதெனில்.

अवकाशात्मकंतच्चेदसत्तदितिचिन्त्यताम् ॥

அவகாசாத்மகம் தச்சேத் அஸத்ததிதி சிந்த்யதாம் ॥ ௬௯ ॥

தத் அந்தஆகாசமானது
அவகாசாத்மகம் சேத் } இடவெளிரூபமாயிருக்கிறதேயென்ருல்
தத் அந்தஇடவெளியானது
அஸத் இதி அசத்து என்று
சிந்த்யதாம் சிந்திக்கத்தக்கது

இ-தி. புருஷனுக்குவேருகத்தோன்றுகிற நிழலெப்படிபொய்யோஅப்படிசத்துக்குவேருகத்தோன்றுகிற ஆகாசம்பொய்யென்றறி.

அ-கை. சத்துக்குவேருகத் தோன்றுகிறஆகாசத்தை, அசத்தென்றுசொல்லக்கூடாதெனில்.

भिन्नंसतोसच्चनेतिवक्षिचेद्व्याहतिस्तव ॥

பின்னம் ஸதோ(அ)ஸச்ச நேதி வக்ஷி சேத் வ்யாஹதிஸ்தவ ॥ ௭௦ ॥

ஸத꞉ சத்துக்கு
பின்னம் ஆகாசம் பின்னமென்றும்
அஸச்ச அசத்தாகவும்
ந, இதி இல்லையென்று
வக்ஷி சேத் சொல்லுவையேயானுல்
தவ உன்னுடைய (சொல்)
வ்யாஹதி꞉ கெடுதலடையும்

இ-தி. மலடிதன்பிள்ளைக்கும் பாகம்வேண்டுமென்று கேட்பதுபோலவாம்

அ-கை. ஆகாசம்அசத்தானுல்விண்மலர்போல்தோன்றக்கூடாதேயெனில் சூனியலக்ஷணமில்லாமல் கானல்ஜலம்போலஅற்பதோற்றமானதால் தோன்றலாமென்றுசொல்லுகிருர்.

भातीतिचेत्भातुनामभूषणंमायिकस्यतत् ॥

பாதீதி சேத் பாது நாம பூஷணம் மாயிகஸ்ய தத் ॥ ௭௧ ॥

பாதி இதி சேத் } ஆகாசந்தோன்றுகிறதேயென்ருல்
பாது நாம தோன்றட்டும் (தேதத் அப்படி இல்லாமல் தோற்றுகிற

ஊயிகஸ்ய மாயாகாரியத்திற்கு | ஷஷணா அலங்காரம்

அ-கை. அப்படிபொய்யாய்த்தோற்றுவதால் விரோதமில்லையென்பதைதிருஷ்டாந்தமூலமாயறிவிக்கிறார்.

यदसत्भासमानंतन्मिथ्यास्वप्नगजादिवत् ॥

யதஸத்பாஸமாநம்தந்மித்யாஸ்வப்நகஜாதிவத் ॥ ௭௦ ॥

யத் யாதொருவஸ்துவானது
அஸத்பாஸமாநம் ஸ்வரூபமில்லாமல்தோன்றுகிறதோ
தத் அது
ஸ்வப்நகஜாதிவத் ஸ்வப்னத்தில் கண்ட யானை முதலானதுபோல
மித்யா பொய்யென்றறி

ச-கை. எப்போதுஞ்சேர்ந்திருக்கிறசத்துக்கும் ஆகாசத்திற்கும்பேதங்காண்கிறதெப்படியெனில்.

जातिव्यक्तीदेहिदेहौगुणद्रव्येयथापृथक् ।
वियत्सतोस्तथैवस्तुपार्थक्यंकोत्रविस्मयः ॥

ஜாதிவ்யக்தீதேஹிதேஹௌகுணத்ரவ்யேயதாப்ருதக் ।
வியத்ஸதோஸ்ததைவாஸ்துபார்தக்யம்கோத்ரவிஸ்மயஃ ॥ ௭௧ ॥

ஜாதிவ்யக்தீ ஜாதியும்ஸ்வரூபமும்
தேஹிதேஹௌ உயிரும்உடலும் [ம்
குணத்ரவ்யே குணம்குணதர்மங்களு
யதா எப்படி
ப்ருதக் வேறுயிருக்கின்றனவோ
ததா ஏவ அப்படியே
வியத்ஸதோஃ வானிற்கும் சத்திற்கும்
பார்தக்யம் வேறுயிருக்குந் தன்மையானது
அஸ்து இருக்கிறது
அத்ர இந்தவிஷயத்தில் [றது
விஸ்மயஃ கஃ அதிசயம் என்ன இருக்கி

அ-கை. சதாகாசங்களுக்குபேதந்தெரிந்தாலும் நிச்சயப்படவில்லையென்றசங்கைக்குஉத்தரம்சொல்லுகிறார்.

बुद्धोपिभेदोनोचित्तेनिरूढिंयातिचेत्तदा ।
अनेकाग्रच्यात्संशयाद्वारूढचभावोस्यतेवद ॥

புத்தோபிபேதோநோசித்தேநிரூடிம்யாதிசேத்ததா ।
அநேகாக்ர்யாத்ஸம்சயாத்வாரூடாபாவோஸ்யதேவத ॥ ௭௨ ॥

பேதஃ (சதாகாசங்களுக்கு)ப் பேதமானது
புத்தஃ அபி அறியப்பட்டிருந்தாலும்
சித்தே சித்தத்தில்
நிரூடிம் திடத்தை
நோ யாதி அடையவில்லையே
சேத் என்றால்
ததா அப்போ [மையாலா
அநேகாக்ர்யாத் ஒருமித்த மனதின்
ஸம்சயாத் வா அல்லது சமுசயத்தினலேயா
அஸ்ய, தே இந்த உனக்கு

𑌦𑌾𑌰𑍍𑌢𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 திடமில்லாமையாயிருக்கிறது | 𑌵𑌦 சொல்லு

அ-கை. அந்தஇரண்டுக்கும்பரிகாரம்சொல்லுகிருர்.

अप्रमत्तोभवध्यानादाद्येस्मिन्विवेचनम् ।
कुरुप्रमाणयुक्तिभ्यांततोरूढतमोभवेत् ॥

𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋𑌭𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌚𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌤𑌤𑍋𑌰𑍂𑌢𑌤𑌮𑍋𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௭௩ ॥

𑌆𑌦𑍍𑌯𑍇 முதலாவதான ஒருமித்தமனதின்மைஇருக்கும்பக்ஷத்தில்
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 பிரமத்தியானத்தினால்
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 சாவ்தானமாய்
𑌭𑌵 இரு
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 இரண்டாவதானசமுசயமிருக்கும்பக்ஷத்தில்
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 (குருமுகமாய்)சாஸ்திரவிசாரத்தாலும் யுக்தியாலும்
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌚𑌨𑌂 விவேகத்தை
𑌕𑍁𑌰𑍁 பண்ணு
𑌤𑌤𑌃 அவைகளினாலே
𑌰𑍂𑌢𑌤𑌮𑌃 அத்தியந்தத்திடமானது
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 உண்டாகும்

அ-கை. அவைகளினாலேயென்னமுடிவாயிற்றெனில்.

ध्यानान्मानाद्युक्तितोपिरूढेभेदेवियत्सतोः ।
नकदाचिद्वियत्सत्यंसद्वस्तुच्छिद्रवन्नच ॥

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿𑌰𑍂𑌢𑍇𑌭𑍇𑌦𑍇𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍𑌸𑌤𑍋𑌃 ।
𑌨𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌸𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌨𑌚 ॥ ௭௪ ॥

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 பிர்ம்மத்தியானத்தினாலும்
𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 ஆத்துமாவினின்று வானுண்டாயிற்றென்றசுருதியாலும்
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃𑌅𑌪𑌿 வாயுவாதிகளில்சத்து அனுசரித்திருக்கின்ற யுக்தியாலும்
𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍𑌸𑌤𑍋𑌃 ஆகாசத்திற்கும் சத்திற்கும்
𑌭𑍇𑌦𑍇 பேதமானது
𑌰𑍂𑌢𑍇 திடமாகும்பக்ஷத்தில்
𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍 ஆகாசமானது
𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 ஒருக்காலும்
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 சத்தியம்
𑌨 ஆகாது
𑌸𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 சத்துவஸ்து
𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 ஆகாசம்போலே
𑌨𑌚 மித்தையாகாது

இ-தி. சுவரையும்சித்திரத்தையும், பிரித்துக்கண்டவனுக்கு, சித்திரம்பொய்யாகவும்சுவர்சத்தியமாகவும், விளங்குவதுபோலவாம்.

அ-கை. இந்தவிவேகத்திற்குப் பிரயோஜனமேதெனில்.

ज्ञस्यभातिवेसाव्योमनिस्तत्वोल्लेखपूर्वकम्
सद्वस्त्वपिविभात्यस्यनिच्छिद्रत्वपुरस्सरम् ॥

𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯𑌭𑌾𑌤𑌿𑌸𑌦𑌾𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌲𑍍𑌲𑍇𑌖𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑌿𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌶𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑍈𑌕𑌘𑌨𑌾𑌕𑌾𑌰𑌮𑍍 ॥ எரு ॥

𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 இப்படி அறிந்த ஞானிக்கு
𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌲𑍍𑌲𑍇𑌖𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 சுவரூபமில்லாமல் பொய்யாகத் தோன்றுகிற
𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮 ஆகாசமானது
𑌸𑌦𑌾 எப்போதும்
𑌭𑌾𑌤𑌿 விளங்கும்
𑌸𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁. 𑌅𑌪𑌿 சத்துவஸ்துவும்
𑌅𑌸𑍍𑌯 இந்தஞானிக்கு
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑍈𑌕𑌘𑌨𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 நிராகாசமாக
𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 விளங்கும்

இ-தி. தங்கத்தையறிந்தசெட்டிக்கு எந்தநகையும்பொருளாய்த் தோன்றாமல்தங்கமாத்திரம், பொருளாய்த்தோன்றுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்படிபிரித்தறிந்தவனுக் கடையாளமேதெனில்.

वासनायांप्रवृद्धायांवियत्सत्यत्ववादिनम् ।
सन्मात्राबोधयुक्तञ्चदृष्ट्वाविस्मयतेबुधः ॥

𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌂𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌬𑍋𑌧𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌤𑍇𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥ எசு ॥

𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 இந்தப்பழக்கமானது
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌂 விசேஷமாக விருத்தியாயிருக்கும்பக்ஷத்தில்
𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌂 ஆகாசம் சத்தியமென்றுசொல்லுகிறவாதியையும்
𑌸𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌬𑍋𑌧𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚. சத்துமாத்திரம் உள்ளதென்றறியாதஅஞ்ஞானியையும்
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 கண்டு
𑌬𑍁𑌧𑌃 ஞானி
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌤𑍇. ஆச்சரியப்படுவன்

அ-கை. இந்தஞாயத்தைமற்றபூதங்களிலும் காண்பிவிக்கிறார்.

एवमाकाशमिथ्यात्वेसत्सत्यत्वेचवासिते ।
न्यायेनानेनवाय्वादेस्सद्वस्तुप्रविच्यतां ॥

𑌏𑌵𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑍇𑌸𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌚𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑍇 ।
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌸𑍍𑌸𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ எஎ ॥

𑌏𑌵𑌂 இப்படி
𑌆𑌕𑌾𑌶𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑍇. ஆகாசம்பொய்யென்றும்
𑌸𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇. 𑌚 சத்துசத்தியமென்றும்
𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑍇 திடப்பழக்கமானபிற்பாடு
𑌅𑌨𑍇𑌨 இந்த
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 நியாயத்தினலே
𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌃 வாயுமுதலானபூதங்களினின்று
𑌸𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 சத்துவஸ்துவானது
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 விவேகம்பண்ணத்தக்கது

அ-கை. ஆகாசகாரியமானவாயுவுக்கு அகாரணமானசத்தோடே தாதாத்மயம்கூடாமையால் வாயுவாதிகளினின்றுசத்தைப் பிரிப்பானேனெனில்நேரே சம்மந்தமில்லாதிருந்தாலும் பரம்பராசம்பந்தமிருக்கிறதென்றுசொல்லுகிறார்

सद्वस्तुन्येकदेशस्थामायातत्रैकदेशगम् ।
वियत्तत्राप्येकदेशगतोवायु प्रकल्पित: ॥

ஸத்வஸ்துந்யேகதேஶஸ்தா மாயா தத்ரைகதேஶகம் |
வியத்தத்ராப்யேகதேஶகதோ வாயு: ப்ரகல்பித: || எஅ ||

ஸத்வஸ்துநி — சத்வஸ்துவில்
மாயா — மாயையானது [து
ஏகதேஶஸ்தா — ஏகதேசத்திலிருக்கிற
தத்ர — அந்தமாயையிலே
வியத் — ஆகாசம்
ஏகதேஶகம் — ஏகதேசமாயிருக்கிறது
தத்ராபி — ஆகாசத்திலும் [தாக
ஏகதேஶகத: — ஏகதேசத்திலிருக்கிற
வாயு: — வாயுவானது
ப்ரகல்பித: — கல்பிக்கப்படுகிறது

அ-கை. சத்துக்கும்வாயுவுக்கும்பேதத்தைகாட்டி அவைகளின் தர்மங்களைக்காண்பிக்கிறார்.

शोषस्पर्शौगतिर्वेगोवायुधर्माइमेमताः ।
त्रयस्स्वभावस्सन्मायाव्योम्नांयेतेपिवायुगाः ॥

ஶோஷஸ்பர்ஶௌ கதிர்வேகோ வாயுதர்மா இமே மதா: |
த்ரயஸ்ஸ்வபாவாஸ்ஸந்மாயாவ்யோம்நாம் யே தேபி வாயுகா: || எசு ||

ஶோஷஸ்பர்ஶௌ — உலர்த்தலும்ஸ்பர்ச
கதி: — கமனமும் (மும்
வேக: — வேகமும்
இமே — இவைகள்
வாயுதர்மா: — வாயுதர்மங்களாக
மதா: — சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
ஸந்மாயா — சத்தினுடையவும் மாயையினுடையவும்
வ்யோம்நாம் — ஆகாசத்தினுடையவும்
யே — யாதொரு [ண்டோ
த்ரய:ஸ்வபாவா: — மூன்றுஸ்வபாவங்களு
தே அபி — அவைகளும்வாயுவுக்குகாரணமானதால் [ன
வாயுகா: — வாயுவினிடத்திலிருக்கின்ற

அ-கை. வாயுவிலிந்தகுணங்களைப் பிரித்துகாண்பிக்கிறார்.

वायुरस्तीतिसद्भावस्सतोवायोःपृथक्कृते ।
निस्तत्वरूपतामायास्वभावोव्योमगोध्वनिः ॥

வாயுரஸ்தீதி ஸத்பாவஸ் ஸதோ வாயோ: ப்ருதக்க்ருதே |
நிஸ்தத்வரூபதா மாயாஸ்வபாவோ வ்யோமகோ த்வநி: || அ௦ ||

வாயு: — வாயுவானது [து
அஸ்தி இதி — இருக்கிறதென்றுசொல்வ
ஸத்பாவ: — சத்தின் ஸ்வபாவம் [து
ஸத: வாயோ: — சத்திலின்று வாயுவான
ப்ருதக்க்ருதே — பிரிக்கப்பட்டளவில்
நிஸ்தத்வரூபதா — ஸ்வரூபமில்லாமல் போதலானது
மாயாஸ்வபாவ: — மாயையின்ஸ்வபாவம்
த்வநி: — சப்தமானது
வ்யோமக: — ஆகாசத்தின்ஸ்வபாவம்

அ-கை. முன்சொன்னதற்குவிரோதமாயிருக்கிறதென்றுசங்கிக்கிருன்.

सतोनुवृत्तिस्सर्वत्रव्योम्नोनेतिपुरेरितम् ।
व्योमानुवृत्तिरधुनाकथंनव्याहतंवचः ॥

ஸதோநுவ்ருத்திஸ்ஸர்வத்ரவ்யோம்நோநேதிபுரேரிதம் ।
வ்யோமாநுவ்ருத்திரதுநாகதம்நவ்யாஹதம்வச: ॥ அக ॥

ஸர்வத்ர சர்வபூதத்திலும்
ஸத: சத்துக்கு [றும்
அநுவ்ருத்தி: அனுசரிப்பிருக்கிறதென்
வ்யோம்ந: ஆகாசத்திற்கு
ந, இதி } அப்படிஅனுசரிப்பில்லை யென்றும் [பட்டது
புரா ஈரிதம் முன்னேசொல்லப்

அதுநா இப்போது
வ்யோமாநுவ்ருத்தி: ஆகாசம் வாயுவில் அனுவிர்த்தித்திருக்கிறதென்கிற
வச: (உம்முடைய)வார்த்தையானது
கதம் ந வ்யாஹதம் } எப்படி கெடுக்கப்படமாட்டாது

அ-கை. முன்னேசொன்னஅர்த்தந்தெரியாமல் சொல்லுகிறுயென்றுசொல்லுகிருர்.

छिद्रानुवृत्तिर्नेतीतिपूर्वोक्तिरधुनात्वियम् ।
शब्दानुवृत्तिरेवोक्तावचसोव्याहतिःकुतः ॥

சித்ராநுவ்ருத்திர்நேதீதிபூர்வோக்திரதுநாத்வியம் ।
ஶப்தாநுவ்ருத்திரேவோக்தாவசஸோவ்யாஹதி:குத: ॥ அஉ ॥

சித்ராநுவ்ருத்தி: } ஆகாசத்திற்கு அனுவிர்த்தியானது
ந, இதி இல்லையென்று [டது
பூர்வோக்தி: முன்னேசொல்லப்பட்
அதுநா து இப்பவோவென்றால்
இயம் இந்த

ஶப்தாநுவ்ருத்தி: ஶப்தானுவிருத்தியே
உக்தா சொல்லப்பட்டது
வசஸ: (நம்முடைய)வார்த்தைக்கு
குத: யென்னகாரணத்தினாலே
வ்யாஹதி: கெடுதல் வந்ததுசொல்

அ-கை. வாயுமாயாமயமென்று சொல்வதுகூடாது, அதுசத்துலக்ஷணமாயிருப்பதால் மாயாமயமென்றால் தோற்றமலிருக்கவேண்டுமென்று சங்கிக்கிருன்.

ननुसद्वस्तुपार्थक्यादसत्वंचेत्तदाकथम् ।
अव्यक्तमायावैषम्यादमायामयतापिनो ॥

நநுஸத்வஸ்துபார்த்தக்யாதஸத்வஞ்சேத்ததாகதம் ।
அவ்யக்தமாயாவைஷம்யாதமாயாமயதாபிநோ ॥ அங ॥

நநு ஆக்ஷேபிக்கிருன்
ஸத்வஸ்துபார்த்தக்யாத் சத்வஸ்துவிலி

ருந்துவாயுவைப்பிரித்த மாத்திரத்தில்

ஈஸகூடம் வெதீ { வாயுஇல்லாமல்பேகும்பக்ஷத்தில்
ததா அப்போது
ஈவூக்ஷ்ராயாவெஷஊ்ாக தோற்றமி ல்லாமலிருக்கிறமாயைக்குவித்தியாசமிருப்பதால் [வுக்கும்
ஈஸாயாஷயதா.ஈவி சத்ரூபத்வம்வாயு
கூஷ௦.ந எப்படியில்லை

அ-கை. அதற்குப்பரிகாரஞ் சொல்லுகிறார்.

निस्तत्वरूपतैवात्रमायात्वस्यप्रयोजिका ।
साशक्तिकार्ययोस्तुल्याव्यक्ताव्यक्ततत्वभेदिनो: ॥

நிஸ்தூஈவாரூவதைவாத்ரமாயாஈவஸ்யவூயோஜிகா ।
ஸாமக்திகாயயொஸ்ஹுூஷாவ்யக்ஷாவ்யக்ஷஈவஹெஷினோ: ॥ அச ॥

அத்ர இந்த வேதாந்தத்தில்
மாயாஈவஸ்ய மாயா மயமென்பதற்கு அர்த்தம் தோற்றமலிருக்கிறதல்ல நிருபிக்குமிடத்தில்அதற்கு
நிஸூஈவரூவதாவைவ { தத்துவமில்லாமலிருத்தலே
வூயொஜிகா பிரயோஜனமெனப்படும்
ஸா அந்த தத்துவமற்றரூபமானது
வ்யக்தாவ்யக்தஈவஹெஷினோ: வியக்தமென்றுமவ்யக்தமென்றும் பேதத்தையுடையவைகளான
மக்திகாயயோ: சக்தியானமாயைக்கும் காரியமான பூதங்களுக்கும்
தூல்யா சமானமாயிருக்கிறது

அ-கை. காரியகாரணங்களிரண்டிலும், நிஸ்தத்வரூபம்சமானமானால்வியக்தாவியக்தபேதமெதினாலெனில்.

सदसत्वविवेकस्यप्रस्तुतत्वात्साचिन्त्यताम् ।
असतोवान्तरोभेदआस्तांतच्चिन्तयात्रकिम् ॥

ஸஉஸஈவிவெகஸ்யவூஸ்தூதஈவாத்ஸாவிஞ்யதாம் ।
அஸதொவாஷ்ரொஹெஉஆஸ்தாம்தவிஷயாத்ரகிம் ॥ அரு ॥

ஸஉஸஈவிவெகஸ்ய சத்திது அசத்திதுவென்று பிரித்துப்பார்க்கிற விவேகமானது [னாலே
வூஸ்தூதஈவாத் பிரகிருதமானபடியி
ஸா அந்தவிவேகமே
விஞ்யதாம் சிந்திக்கத்தக்கது
அஸதஃ { அசத்துக்குள்ளேதோற்றம் தோன்றுமையென்கிற
அவாஷரஃ அவாந்தரமான
ஹெஉஃ பேதமானது
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
தச அந்த அசத்பேதங்களுடைய
விஷயா சிந்தையால்
அத்ர இந்த இடத்தில்
கிம் என்னபிரயோஜனம்

இ-தி. துவைதிகளைப்போலிருக்கிற ஸ்திரீகள்வேண்டுமானால்நகைகளினால் லக்ஷணலக்ஷணங்களைப்பார்க்கட்டும், தங்கத்தைப்பார்க்கிறசெட்டிபோலிருக்கிற நமக்கு த்வைதரூபத்தைப்பார்க்கத் தேவையில்லை.

அ-கை. சித்தாந்தம்சொல்லுகிறார்.

सद्वस्तुब्रह्मशिष्टोंशोवायुर्मिथ्यायथावियत् ।
वासयित्वाचिरंवायोर्मिथ्यात्वंमरुतंत्यजेत् ॥

ஸத்வஸ்துப்ரஹ்மஶிஷ்டோம்ஶோவாயுர்மித்யாயதாவியத் ।
வாஸயித்வாசிரம்வாயோர்மித்யாத்வம்மருதம்த்யஜேத் ॥ அசு ॥

ஸத்வஸ்துப்ரஹ்ம வாயுவிலிருக்கிறதா
னசத்வஸ்துபிர்மம் [யதான
ஶிஷ்டாம்ஶ: மற்றஅம்சத்தையுடை
வாயு: வாயுவானது
யதா எப்படி
வியத் ஆகாசம்
மித்யா பொய்யோஅப்படிப்பொய்

வாயோ: வாயுவுக்கு
மித்யாத்வம் பொய்யாயிருத்தல் (விவே
கத்தினாலும் தியானத்தினாலும்)
சிரம்.வாஸயித்வா. வெகுகாலம்பழகி
மருதம் வாயுவைஇல்லையென்று
த்யஜேத். தள்ளவேண்டியது

அ-கை. வாயுவிற்சொன்னவிசாரத்தை அக்கினியிலுங்காண்பிக்கிறார்.

चिन्तयेद्वह्निमप्येवंमरुतोन्यूनवर्तिनम् ।

சிந்தயேத்வஹ்நிமப்யேவம்மருதோந்யூநவர்திநம் ॥ அசுஎ ॥

ஏவம் இப்படி
மருத: வாயுவிலும்
ந்யூநவர்திநம் குறைவாயிருக்கிற

வஹ்நிமபி அக்கினியையும்
சிந்தயேத். சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. சத்தில்ஏகதேசம்மாயை மாயையிலேகதேசமாகாசம், ஆகாசத்திலேகதேசம்வாயு, வாயுவிலேகதேசம்அக்கினியென்று சொன்னபடி-ஜகத்திலெவ்விடத்திலுங் காணப்படவில்லையேயெனில்,

ब्रह्मांडावरणेष्वेषान्यूनाधिकविचारणा ॥

ப்ரஹ்மாண்டாவரணேஷ்வேஷாந்யூநாதிகவிசாரணா ॥ அஅ ॥

ஏஷா இந்த
ந்யூநாதிக } குறைதல்கூடுதலானவி
விசாரணா. } சாரணையானது

ப்ரஹ்மாண்டாவரணேஷு பிரமாண்டங்களாகிற ஆவரணங்களிலேயுமி
ருக்கிறது

அ-கை. அக்கினிவாயுவில்எவ்வளவு அமுசம்குறைந்ததெனில்.

वायोर्दशांशतोन्यूनोवह्निर्वायौप्रकल्पितः ।

வாயோர்தஶாம்ஶதோந்யூநோவஹ்நிர்வாயௌப்ரகல்பித: ॥

வஹ்நி: அக்கினியானது
வாயோ: வாயுவில்
தஶாம்ஶத: பத்திலொருபாகமாக

ந்யூந: குறைவாக
வாயௌ வாயுவில்
ப்ரகல்பித: கற்பிக்கப்பட்டது

அ-கை. இந்த அதிகக்குறைவு உம்முடையவாக்கால் கற்பிக்கிறீரெனில்.

पुराणोक्तंतारतम्यंदशांशैर्भूतपञ्चके ॥
புராணோக்தம் தாரதம்யம் தசாம்சைர்பூதபஞ்சகே ॥ ௮௮ ॥

பூதபஞ்சகே பஞ்சபூதங்களில்
தசாம்சை: ஒன்றிற்கொன்று பத்து பங்கு குறைதலான
தாரதம்யம் தாரதம்மியமானது
புராணோக்தம் புராணங்களாலேசொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இனிஅக்கினியின் ஸ்வரூபம்சொல்லுகிறார்.

वह्निरुष्णःप्रकाशात्मापूर्वनुगतिरत्रच ।
अस्तिवह्निस्सानिस्तत्वश्शब्दवान्स्पर्शवानपि ॥
வஹ்நிருஷ்ண: ப்ரகாசாத்மா பூர்வாநுகதிரத்ரச ।
அஸ்திவஹ்நிஸ்ஸ நிஸ்தத்வஶ்ஶப்தவாந் ஸ்பர்சவாநபி ॥ ௮௯ ॥

வஹ்நி: தீயானது
உஷ்ண: ப்ரகாசாத்மா உஷ்ணம்பிரகாசவடிவமுள்ளது
வஹ்நிரஸ்தி தீயிருக்கிறதென்பதும்
ஸ: நிஸ்தத்வ: அந்தநிஸ்தத்துவமும்
சப்தவாந் சப்தகுணமும்
ஸ்பர்சவாநபி ஸ்பரிசகுணமும்
அத்ர.ச. இந்தத்தீயிலும்
பூர்வாநுகதி: முந்திய காரணங்களின் குணங்கள் அனுசரித்திருக்கின்றன

அ-கை. தீர்மானஞ்சொல்லுகிறார்.

सन्माया व्योमवाय्वंशैर्युक्तस्याग्नेर्निजोगुणः ।
रूपंतत्रसतस्सर्वमन्यद्बुध्याविविच्यताम् ॥
ஸந்மாயா வ்யோமவாய்வம்சைர் யுக்தஸ்யாக்நேர் நிஜோ குண: ।
ரூபம் தத்ர ஸதஸ்ஸர்வமந்யத் புத்த்யா விவிச்யதாம் ॥ ௯௦ ॥

ஸந்மாயா வ்யோமவாய்வம்சை: சத்துமாயை ஆகாசம்வாயு இவைகளுடைய ஸ்வபாவகுணங்களோடே
யுக்தஸ்ய கூடிக்கொண்டிருக்கிற
அக்நே: அக்கினிக்கு
நிஜ: சொந்த
குண: குணமானது
ரூபம் ரூபம்
தத்ர அவைகளில்
ஸத: இருக்கிறதென்கிற ஸ்வபாவத்தைக்காட்டிலும்
அந்யத் ஸர்வம் மற்ற சமஸ்த குணங்களும் பொய்யென்று
புத்த்யா விவேகபுத்தியால்
விவிச்யதாம் பிரித்தறியத்தக்கது

அ-கை. இப்படியேஅப்புவையும்மித்தையென்று சிந்திக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்.

सतोविवेचितेवह्नौमिथ्यात्वेसतिवासिते ।
आपोदशांशतोन्यूनाःकल्पिताइतिचिन्तयेत् ॥

ஸதோவிவிக்தேவஹ்நௌமித்யாத்வேவாஸிதே ।
ஆபோதசாம்சதோந்யூநா꞉கல்பிதாஇதிவிசிந்த்யதாம் ॥ ௯௧ ॥

வஹ்நௌ அக்கினியானது	டுள்ளவில் [பங்கு
ஸத꞉. சத்திலிருந்து	தசாம்சத꞉(அக்கினியில்)பத்திலொரு
விவிக்தே பிரிக்கப்பட்டளவில்	ந்யூநா꞉ குறைவாயிருக்கிற
மித்யாத்வஸதி பொய்யாயிருத்தல்	ஆப꞉ ஜலமானது
வாஸிதே விவேகத்தால் திடப்பட்	கல்பிதா,இதி கற்பிதமென்று
	விசிந்த்யதாம் சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. அப்புவிலும்காரணகுணங்களையும் ஸ்வபாவகுணத்தையும் பிரித்துகாண்பிக்கிறார்.

सन्त्यापोमूश्शून्यतत्वास्सशब्दस्पर्शसंयुताः।
रूपवत्योन्यधर्मानुवृत्यास्वीयोरसोगुणः॥

ஸந்த்யாபோ(அ)மூஶ்ஶூந்யதத்வாஸ்ஸஶப்தஸ்பர்ஶஸம்யுதா꞉ ।
ரூபவத்யோந்யதர்மாநுவ்ருத்யாஸ்வீயோரஸோகுண꞉॥ ௯௨ ॥

அமூ꞉. இந்த	ரூபவத்த்வம்꞉. ரூபம்தீயின்குணம்
ஆப꞉. ஜலமானது [ணம்	அந்யதர்மாநுவ்ருத்யா அன்னியதர்மங்களினனுவர்தியோடேகூடின ஜலத்திற்கு
ஸந்தி. இருக்கிறதென்பதுசத்தின்கு	ஸ்வீய꞉.குண꞉. சொந்தகுணம்
ஶூந்யதத்வா꞉ } சத்தைப்பிரித்தாலில்லாமல் போவதுமாயையின்குணம்	ரஸ꞉ ரசமென்றறி
ஸஶப்தஸ்பர்ஶஸம்யுதா꞉. சப்தஸ்பரிசம்ஆகாசவாயுக்களின்குணம்	

அ-கை. விவேகதியானங்களினால் ஜலம்பொய்யென்று நிச்சயம்பண்ணின பிறகு பூமியைப்பொய்யென்று காண்பிக்கிறார்.

सतोविवेचितास्वप्सुतन्मिथ्यात्वेचवासिते ।
भूमिर्दशांशतोन्न्यूनाकल्पिताप्स्वितिचिन्तयेत् ॥

ஸதோவிவேசிதாஸ்வப்ஸுதந்மித்யாத்வேசவாஸிதே ।
பூமிர்தஶாம்ஶதோந்யூநாகல்பிதாப்ஸ்விதிவிசிந்த்யதாம்॥ ௯௩ ॥

அப்ஸு. ஜலமானது	தசாம்சத꞉ அதின்பத்திலொருஅம்ச(த்தால்
ஸத꞉ சத்தில்நின்று	ந்யூநா குறைவான
விவேசிதாஸு பிரிக்கப்பட்டளவில்	பூமி꞉ பூமியானது
தந்மித்யாத்வே } அந்த ஜலமும் பொய்யென்று	அப்ஸு ஜலத்தில்
வாஸிதே திடப்பழக்கமானபின்	கல்பிதா.இதி கற்பிதமென்று
	விசிந்த்யதாம் சிந்திக்கத்தக்கது

அ-கை. அந்தப்பூமியைப்பொய்யென்று சிந்திக்கிறதற்காக, அதின் குணங்களைப்பிரிக்கிறார்.

अस्तिभूस्तत्वशून्यास्यांशब्दस्पर्शौसरूपकौ ।
रसश्चपरतोगन्धोनैजस्सत्ताविविच्यताम् ॥
पृथक्कृतायांसत्तायांभूमिर्मिथ्यावशिष्यते ।

அஸ்திபூஸ்தத்வஶூந்யாஸ்யாம்ஶப்தஸ்பர்ஶௌஸரூபகௌ ।
ரஸஶ்சபரதோகந்தோநைஜஸ்ஸத்தாவிவிச்யதாம் ॥
ப்ருதக்க்ருதாயாம்ஸத்தாயாம்பூமிர்மித்யாவஶிஷ்யதே ॥ ௯௪ ॥

அஸ்யாம் இந்தப்பூமியில்
பூஃ அஸ்தி பூமி இருக்கிறதென்பதுசத்தின்குணம்
தத்வஶூந்யா சத்தைப்பிரித்தாலில்லாமல் போவதுமாயையின்குணம்
ஶப்தஸ்பர்ஶௌ சப்தஸ்பரிசங்கள் ஆகாசவாயுக்களின்குணம்
ஸரூபகௌ ரூபம்அக்கினியின்குணம்
ரஸஶ்ச ரசம்அப்புவின்குணம்
பரதஃ இவைகள் அன்னியத்தால் வந்த குணங்கள்
நைஜஃ சொந்தமான குணமானது
கந்தஃ கந்தமென்றறிந்து
ஸத்தா இவளவிலும் சத்ரூபமானது
விவிச்யதாம் பிரிக்கத்தக்கது
ஸத்தாயாம் சத்துரூபமானது
ப்ருதக்க்ருதாயாம் பிரிக்கப்பட்டஅளவில்
பூமிஃ பூமியானது
மித்யாவஶிஷ்யதே பொய்யாகப்போகிறது

அ-கை. இப்போதுபௌதிகமான பிரமாண்டமுதலானவைகளில் சத்தைப்பிரிக்கிறதின்பொருட்டு அவைகளின்கிரமத்தைகாண்பிவிக்கிறார்.

भूमिर्दशांशतोन्यूनंब्रह्मांडंभूमिमध्यगम् ॥
ब्रह्मांडमध्येतिष्ठन्तिभूवनानिचतुर्दश ।
भुवनेषुवसन्त्येषुप्राणिदेहायथायथम् ॥
ब्रह्मांडलोकदेहेषुसद्वस्तुनिवृथक्कृते ।
असंतोण्डादयोभान्तुतद्भानेपीहकाक्षतिः ॥

பூமேர்தஶாம்ஶதோந்யூநம்ப்ரஹ்மாண்டம்பூமிமத்யகம் ।
ப்ரஹ்மாண்டமத்யேதிஷ்டந்திபுவநாநிசதுர்தஶ ।
புவநேஷுவஸந்த்யேஷுப்ராணிதேஹாயதாயதம் ।
ப்ரஹ்மாண்டலோகதேஹேஷுஸத்வஸ்துநிப்ருதக்க்ருதே ।
அஸந்தோண்டாதயோபாந்துதத்பாநேபீஹகாக்ஷதிஃ ॥ ௯௫ ॥

பூமேஃ பூமியில்நின்று
தஶாம்ஶதஃ பத்திலொருபங்கு
ந்யூநம் குறைவான
ப்ரஹ்மாண்டம் பிரமாண்டமானது

भूमिमध्यम् பூமியின் நடுவிலிருக்கிறது

ब्रह्माण्डमध्ये } அந்தப் பிரமாண்டத்தின் நடுவில்

चतुर्दश பதினாலான

भुवनानि உலகங்கள்

तिष्ठन्ति. இருக்கின்றன [ல்

तेषु तेषु भुवनेषु இந்தஉலகங்களி

प्राणिदेहाः ஜீவாளின் தேகங்கள்

यथायथं எப்படியெப்படி இருக்கவேண்டுமோ

तथा सन्ति அப்படியப்படி இருக்கின்றன

ब्रह्माण्डलोकदेहेषु பிரமாண்டலோகதேகங்களில்

सद्वस्तुनि சத்வஸ்துவானது [வில்

पृथक्कृते பிரிக்கப்பட்டிருந்துள்ள

अण्डादयः அண்டம்முதலானவைகள்

असन्तः அசத்துக்களாக

भान्ति விளங்குகின்றன

அ-கை. அப்படித்தோற்றலாமாவெனில்.

तथास्तु, नाम } அப்படி அவைகள்தோன்றினும்

अत्र का இவடத்திலுண்டென்ன

क्षतिः குறைவு

அ-கை. கெடுதலில்லையென்பதை நன்றாய்காண்பிக்கிறார்.

भूतभौतिकमायानांमसत्वेत्यंतवासिते ।
सद्वस्त्वद्वैतमित्येषाधीर्विपर्येतिनक्वचित् ॥

भूतभौतिकमायानामसत्त्वेऽत्यन्तवासिते ।
सद्वस्त्वद्वैतमित्येषा धीर्विपर्येति न क्वचित् ॥ ௯௮ ॥

भूतभौतिकमायानाम् ஆகாசாதி பூதங்களும் பிரமாண்ட முதலான பௌதிகங்களும் காரணமான மாயையும் [ய்யென்று

असत्त्वे விவேகத்தியானங்களால்பொ

अत्यन्तवासिते } சித்தத்தில்திடப்பட்டபிற்பாடு

सद्वस्तु சத்வஸ்துமாத்திரம்

अद्वैतम् इति இரண்டற்றதாயிருக்கிறதென்கிற

एषा இந்த

धीः ஞானமானது

क्वचित् ஓரிடத்தில்

न विपर्येति மாறமாட்டாது

இ-தி. சித்திரம்பொய்யென்றும் சுவர்சத்தியமென்றும், தெரிந்தவனுக்கு சித்திரம்பலவிதமாய்த்தோன்றினும் சுவரின்ஞானம்பாதிக்கப்படாமலிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. பூமிமுதலானவைபொய்யென்றால் ஞானிக்குவிவகாரங்கூடாதெனில்விவேகத்தால்அதிலிருந்தசத்தியபுத்திமாத்திரம்கெட்டதேயல்லாமல் அவைகளின்ஸ்வரூபங்கெடாமையால்விவகாரலோபமில்லையென்றுச்சொல்லுகிறார்.

सदद्वैतात्पृथग्भूतेद्वैतेभूम्यादिरूपिणि ।
तत्तदर्थक्रियालोकेयथादृष्टातथैवसा ॥

𑌸𑌦𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑍂𑌤𑍇𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌿 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌲𑍋𑌕𑍇𑌯𑌥𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑌥𑍈𑌵𑌸𑌾॥ ௯௯ ॥

𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌿 — பூமிமுதலான ரூபமான
𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑍇 — துவைதமானது
𑌸𑌦𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌾𑌤𑍍 — சத்தான அத்துவைதத்தில்நின்று [வில்
𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑍂𑌤𑍇 — வேறுபடுத்தப்பட்ட
𑌲𑍋𑌕𑍇 — உலகத்தில்
𑌤𑌤𑍍 — அந்தத்துவைதங்களின்
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 — ஸ்வரூபங்களுந் தொழில்களும்
𑌯𑌥𑌾 — முன்னே
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 — எதுஎங்கேகாணப்பட்டதோ
𑌸𑌾 — அது [படும்
𑌤𑌥𑍈𑌵 — அங்கேஅப்படியே காணப்

இ-தி. கல்லானையைப்பொய்யென்றறிந்தவனுக்கும் அதின்கொம்புவால்முதலானதுமுன்போலேனது தோற்றக்கூடாதுசொல்.

அ-கை. அத்துவைதமானது சத்தியமானால் சாங்கியன்முதலானவர்கள் சொல்லுகிறபேதத்தையேன்நீங்கள் தள்ளவில்லையெனில்விவகாரத்தில் ஜகத்பேதம்தோற்றுமென்பதுநமக்குச் சம்மதமாகையால் அதைத்தள்ளுவதற்கு எத்தனிக்கவில்லையென்றுசொல்லுகிறார்.

सांख्यकाणादबौद्धाद्यैर्जगद्भेदोयथायथा ।
उत्प्रेक्ष्यतेनैकयुक्त्याभवत्वेषतथातथा ॥

𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌕𑌾𑌣𑌾𑌦𑌬𑍌𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌜𑌗𑌦𑍍𑌭𑍇𑌦𑍋𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌾 ।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌨𑍈𑌕𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍𑌵𑍇𑌷𑌤𑌥𑌾𑌤𑌥𑌾॥ ௧௦௦ ॥

𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌕𑌾𑌣𑌾𑌦𑌬𑍌𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 — சாங்கியனென்ன பௌத்தனென்ன காணாதனென்ன இவர்கள் முதலானவர்களாலே
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 — அனேகயுக்தியினாலே
𑌜𑌗𑌦𑍍𑌭𑍇𑌦𑌃 — ஜகத்தினுடையபேதமானது
𑌯𑌥𑌾.𑌯𑌥𑌾 — எப்படியெப்படி
𑌉𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 — வருணிக்கப்படுகிறதோ.
𑌏𑌷𑌃 — இந்தஜகத்பேதமானது
𑌤𑌥𑌾, 𑌤𑌥𑌾. — அப்படிஅப்படி
𑌭𑌵𑌤𑍁 — ஆகட்டும்

அ-கை இப்படிபிரத்தியக்ஷசித்தமாயிருக்கிற ஜகத்பேதத்தைஅவமானம் பண்ணினால் தோஷமில்லையோவெனில்.

अवज्ञातंसदद्वैतंनिश्शङ्कैरन्यवादिभिः ।
एवंकाक्षतिरस्माकंतद्द्वैतमवजानताम् ॥

𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂𑌸𑌦𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑌙𑍍𑌕𑍈𑌰𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌏𑌵𑌂𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌮𑌵𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌮𑍍॥ ௧௦௧ ॥

அந்யவாதிபி: அன்யர்களான சாங்கியன் முதலான துவைதவாதிகளினுலே
ஶ்ருதிஸித்தம் சுருதி சித்தமான சத்தான அத்துவைதம்
நிஶ்ஶங்கை: சங்கையில்லாமலே
அவஜ்ஞாதம் அவமானப்பண்ணப்பட்டதாலவர்களுக்குக்குறைவில்லையென்றால்
ஏவம் இப்படிமித்தையான
த்வைதம் அந்தத்துவைதத்தை
அவஜா நதாம் { சுருதியுக்தியனுபவத்தால் அவமதிப்புச்செய்கிற
அஸ்மாகம் நமக்கு
கா. க்ஷதி:, என்னகுறைவுவரப்போகிறது

இ-தி. அருந்ததியைவியபிசாரியென்றபேர்களுக்குப் பாபமில்லையென்றால் தட்டுவானியைத்தட்டுவானியென்றவனுக்குபாபமெப்படிவரும்சொல்.

அ-கை. குழந்தைகள்வைதவர்களைப் பதில்வைவதுபோல துவைதத்தையவமானம்வீம்புக்குப் பண்ணுகிறீரேவெனில், மகத்தானபிரயோஜன மிருப்பதால் அப்படியில்லையென்றுசொல்லுகிறார்.

द्वैतावज्ञासुस्थिताचेदद्वैतेधीःस्थिराभवेत् ।
स्थैर्येतस्याःपुमानेषजीवन्मुक्तइतीर्यते ॥

த்வைதாவஜ்ஞாஸுஸ்திதாசேதத்வைதேதீ:ஸ்திராபவேத் ।
ஸ்தைர்யேதஸ்யா:புமாநேஷஜீவந்முக்தஇதீர்யதே ॥ கoஉ ॥

த்வைதா வஜ்ஞா { துவைதத்தில்அவமதிப்பானது
ஸுஸ்திதா சேத் { நன்றாய்ஸ்திரமாயிற்றேயானால்
அத்வைதே அத்துவைத்தில்
தீ: புத்தியானது
ஸ்திரா,பவேத்ஸ்திரமாகப்பவிக்கிறது
தஸ்யா: { அந்தஅத்துவைதபுத்தியானது
ஸ்தைர்யே ஸ்திரமாயிற்றேயானால்
ஏஷ:புமாந். இந்தப்புருஷன்
ஜீவந்முக்த:இதி ஜீவன்முக்தனென்று
ஈர்யதே. சொல்லப்படுகிறான்

இ-தி. காமிக்குபொம்மையானஸ்திரீரூபத்தைப் பார்ப்பதில்அபேக்ஷஸ்திரப்படும்போது நிஜமானதன்ஸ்திரீயினிடத்தில், பிரியமதிகமாகஸ்திரப்படும் அதினால்புத்திரவானுகிறதுபோலவறி.

அ-கை. ஜீவன்முக்திமாத்திரமன்று பின்னும்யாதெனில் விதேகமுக்தியும் கிடைக்குமென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணவாக்கியத்தைஉதகரிக்கிறார்

एषाब्राह्मीस्थितिःपार्थनैनांप्राप्यविमुह्यति ।
स्थित्वास्यामन्तकालेपिब्रह्मनिर्वाणमृच्छति ॥

ஏஷாப்ராஹ்மீஸ்திதி:பார்த்தநைநாம்ப்ராப்யவிமுஹ்யதி ।
ஸ்தித்வாஸ்யாமந்தகாலேபிப்ரஹ்மநிர்வாணம்ருச்சதி ॥ கoந ॥

ஹேத்வாபா ஒருங்கிபுத்திரா
ப்ராஹ்மீஸ்திதி: பிர்மஞான நிஷ்டை யானது [ருக்கிறது
ஏஷா இதுவரைசொல்லிவந்ததாகவி
ஏனாம் இந்தபிர்மஞானநிஷ்டையை
ப்ராப்ய அடைந்து
ந.விமுஹ்யதி சம்சார மோகத்தை (முன்போல்) அடைகிறானில்லை

அந்தகாலே அபி மரணகாலத்திலும் கூடசமஸ்ததுக்க ஹேதுவானமா யாநாசம்வருவதால்
அஸ்யாம் இந்தபிர்மஞானநிஷ்டையில்
ஸ்தித்வா இருந்து [தை
ப்ரஹ்மநிர்வாணம் பிர்மகைவல்லியத்
ருச்சதி அடைகிறான்

அ-கை. அந்தியகாலமென்கிறசொல்லினால், இந்ததேகம்கீழேவிழுகிறகால மென்றல்லவோசொல்லப்படுகிறதெனில், அதைநிவர்த்திக்கஅதின் அபிப்பிராய த்தைச்சொல்லுகிறார்.

सदद्वैतेऽनृतद्वैतेयदन्योन्यैक्यवीक्षणम् ।
तस्यांतकालस्तद्भेदबुद्धिरेवनचेतरः ॥

ஸதத்வைதேऽந்ருதத்வைதேயதந்யோந்யைக்யவீக்ஷணம் ।
தஸ்யாந்தகாலஸ்தத்பேதபுத்திரேவநசேதர:॥ ௧௦௪ ॥

ஸதத்வைதே ஸத்தாயிருக்கிறஅத்துவை தத்திற்கும்
அந்ருதத்வைதே பொய்யாயிருக்கிறத் வைதத்திற்கும்
அந்யோந்யைக்யவீக்ஷணம் ஒன்றிற் கொன்றுபேதந்தெரியாமல் ஒன்று ய்ப்பார்ப்பது
யத் எதுவுண்டோ

தஸ்ய அந்தவஞ்ஞானப்பிரமைக்கு
அந்தகால: அந்தியகாலமானது
தத் அவைகளுடையநிஜம்பொய் யென்கிற
பேதபுத்தி:ஏவ பேதபுத்திதானே,
ந.இதர: இதரமானதேகத்தினுடை ய மரணகாலமன்று

அ-கை. இப்போதுஉலகத்தின் சித்தாந்தத்தை யங்கீகரித்தாலும்தோஷ மில்லையென்றுசொல்லுகிறார்.

यद्वांतकालःप्राणस्यवियोगोस्तुप्रसिद्धितः ।
तस्मिन्कालेपिनभ्रान्तेर्गतायाःपुनरागमः ॥

யத்வாந்தகால:ப்ராணஸ்யவியோகோஸ்துப்ரஸித்தித: ।
தஸ்மிந்காலேபிநப்ராந்தேர்கதாயா:புநராகம:॥ ௧௦௫ ॥

யத்வா அன்றியிலேபோனால்
அந்தகால: அந்தியகாலமானது
ப்ராணஸ்ய பிராணனுடைய
வியோக: போகிறதானது

ப்ரஸித்தித: உலகப்பிரசித்தமானதால்
அஸ்து இருக்கட்டும்
தஸ்மிந் அந்த
காலே.அபி. காலத்திலாவது

கதாயாம். ஞானத்தால்போனதாயிருக்கிற	ஹ்ராமோஹ: அஞ்ஞானமயக்கத்திற்கு
	ந.புநர்.ஸூஸ்ரோ. மறுபடிவரத்தில்லை.

அ-கை. சிலபேர்கள்பிராணன்போகுங்காலத்தில் எதைநினைத்தானோ அது வேஆகுவானென்கிற கீதாவசனப்படிஞானிக்கும் மரணகாலத்தில்ஸ்வரூபம்நினைப்பில்லாமல்போனால் மருபடிஜென்மம்வருமென்று சொல்லுகிறார்களேயெனில், அந்தகீதாவாக்கியம் அஞ்ஞானியைக்குறித்துச்சொன்னது, சுருதியில் ஞானோதயகாலத்திலேயே, ஞானிவிதேகமுக்தனாய்விடுவானென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

नीरोगउपविष्टोवारुग्णोवाविलुठन्भुवि ।
मूर्छितोवात्यजन्त्वेषप्राणान्भ्रान्तिर्नसर्वथा ॥

நீரோகஉபவிஷ்டோவாருக்ணோவாவிலுடந்புவி ।
மூர்சிதோவாத்யஜந்த்வேஷப்ராணாந்ப்ராந்திநஸர்வதா ॥

நீரோக: ரோகமில்லாமலாவது	ஏஷ: இந்தஞானி
உபவிஷ்ட:வா. உட்கார்ந்தாவது	ப்ராணாந். பிராணன்களை
ருக்ண:வா வியாதியோடேயாவது	த்யஜந்து விட்டும்
புவி பூமியில்	ஸர்வதா-சர்வவிதத்திலுமவனுக்கு
விலுடந். உருண்டுகொண்டாவது	ப்ராந்தி: { ஜன்மஹேதுவான அஞ்ஞானமயக்கம்
மூர்சித:வா மூர்ச்சையையடையப்பட்டவனாகவாவது	ந. இல்லவேயில்லை

அ-கை. அப்படிமூர்ச்சை முதலானவைகளினாலே ஞானங்கெடமாட்டாதென்பதற்குதிருஷ்டாந்தஞ்சொல்லுகிறார்.

दिनेदिनेस्वप्नसुप्त्योरधीतेविस्मृतेप्ययम् ।
परेद्युर्नानधीतस्स्यात्तद्वद्विद्यानानश्यति ॥

திநேதிநேஸ்வப்நஸுப்த்யோரதீதேவிஸ்ம்ருதேப்யயம் ।
பரேத்யுர்நாநதீதஸ்ஸ்யாத்தத்வத்வித்யாநநச்யதி ॥ கoா ॥

திநேதிநே தினந்தோறும் தினந்தோறும்	அநதீத: வேதங்கற்காதவனாக
அதீதே கற்றவேதசாஸ்திரங்கள் (ம்	ந.ஸ்யாத் ஆகமாட்டான்
ஸ்வப்நஸுப்த்யோ: { ஸ்வப்னசுஷுப்திகளிலே	தத்வத் அதுபோல மரணவசரத்தில் ஸ்வரூபப்பிரஞ்ஞை மறந்திருந்தாலும் அவனுக்கு வந்திருக்கிற
விஸ்ம்ருதே அபி மறந்திருந்தாலும்	வித்யா ஞானமானது
அயம் இந்தப்புருஷனானவன்	ந.நச்யதி நாசமாகாது
பரேத்யு: மறுநாள்	

இ-தி. சாணையில்பிடித்தரத்தினம்போன்ற ஞானம்விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்தகாரத்திற்குச்சமானமான அஞ்ஞானம்வரகணக்கில்லை.

அ-கை. ஞானங்கெடாதென்பதை உறுதிப்படுத்திச்சொல்லுகிறார்.

प्रमाणोत्पादिताविद्याप्रमाणंप्रबलंविना ।
ननश्यतिनवेदांतात्प्रबलंमानमीक्ष्यते ॥

ப்ரமாணோத்பாதிதாவித்³யாப்ரமாணம்ப்ரப³லம்விநா ।
நநஶ்யதிநவேதா³ந்தாத்ப்ரப³லம்மாநமீக்ஷ்யதே ॥ க௦அ ॥

ப்ரமாணோத்பாதிதாவித்யா மகாவாக்கியப் பிரமாணத்தினாலுண்டான ஞானமானது
ப்ரபலம் அதற்குமேலான
ப்ரமாணம்விநா பிரமாணமன்றியில்
நநஶ்யதி நாசமாகாமாட்டாது
வேதாந்தாத் வேதாந்தத்தைக்காட்டிலும்
ப்ரபலம் மாநம் பிரபலமான பிரமாணமானது
நஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படவில்லை

இ-தி. சீமைத்தீர்ப்பு மாறவேண்டுமானால் அதற்குமேல்கோர்ட்டிலிருந்தால்தானாகும் அப்படியில்லாமையால் மாறாததுபோலவறி.

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்தைநிரூபிக்கிறார்.

तस्माद्वेदांतसंसिद्धंसदद्वैतंनबाध्यते ।
अन्तकालेप्यतोभूतविवेकान्निर्वृतिस्स्थिता ॥

தஸ்மாத்³வேதா³ந்தஸம்ஸித்³த⁴ம்ஸத³த்³வைதம்நபா³த்⁴யதே ।
அந்தகாலேப்யதோபூ⁴தவிவேகாந்நிர்வ்ருதிஸ்ஸ்தி²தா ॥ க௦கூ ॥

தஸ்மாத் ஆகையினாலே
வேதாந்தஸம்ஸித்தம் வேதாந்த விசாரத்தாலுண்டான ஞானத்தால் சித்தித்திருக்கிற
ஸதத்வைதம் ஸத்தான அத்துவைதம்
நபாத்யதே பாதிக்கப்படுகிறதில்லை
அத: ஆகையினாலே
அந்தகாலேபி அந்தியகாலத்திலேயாவது
பூதவிவேகாத் இந்தப்பஞ்சபூத விவேகத்தால்
நிர்வ்ருதி: மோக்ஷமானது
ஸ்திதா இருக்கிறது

இ-தி. புகைவண்டியில்முன்னமேபோய் சீட்டுவாங்கிப்போகாமல் வண்டிவிடும்சமயத்திலாவதுபோய் சீட்டுவாங்கியேறிப்போகிறவனுக்கு அன்றையத்தினம்வீணாகாமல் சபலமாவதுபோலவறி.

பஞ்சபூதவிவேகம்சம்பூர்ணம்.

(௫)—பஞ்சகோசவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

தைத்திரீயஉபநிடதம் ஆனந்தவல்லியிற் சொல்லியிருக்கும்அர்த்தத்தை யிப்பஞ்சகோசவிவேகத்தால் வெளியாக்குகின்றனர்.

வேதங்களின்அங்கமான நியாயசாத்திரத்தில், சாகாசந்திரநியாயமும்ஸ்தூலாருந்ததிநியாயமும், மார்ஜாரநியாயமும், மர்க்கடநியாயமும், ஸ்தாலீபுலாகநியாயமும், ஸ்தூணாநிகனநியாயமும், கைமுதிகநியாயமும், ஆகஇவ்வேழுவகைநியாயங்கள் வேதாந்தசாத்திரத்தில்அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன,ஏனையநியாயங்கள்இவ்வேதாந்தத்தில்ஆன்றோர்களாலங்கீகரிக்கப்பட்டனவல்ல, சாகாசந்திரநியாயமாவது, ஸ்தூலமானமரத்தைக்காட்டி சூக்குமமானசந்திரனைக்காட்டுவதுபோல், ஸ்தூலமானபஞ்சகோச இலக்கணத்தைக்காட்டி சூக்குமமானஆத்துமாவைக்காண்பிவிப்பதாம், தூலாருந்ததிநியாயமாவது சூக்குமமானஅருந்ததிநக்ஷத்திரத்துடன் கூடினஇரண்டுஸ்தூலநக்ஷத்திரங்களைக்காட்டிசூக்குமமானஅருந்ததியை விவாகத்தில்தம்பதிகளுக்குக் காண்பிவிப்பதுபோல், கோசவிசாரத்தால்ஆத்துமாவைக் காண்பிவிப்பதாம்மார்ஜாரநியாயமாவதுபூனைதன்மதலையை வலியத்தழுவுவதுபோல் குருசீடனைவலியஆட்கொள்ளுதலாம்.குரங்கின்குட்டிதாயைவலுவேதேடுவதுபோல், சீடன்வைராக்கியாதிசாதனத்துடன்நிறைந்தவனாய் ஆசானிடம்சென்று. அவனால்ஸ்தூலாதிசரீர இலக்கணமுறுவதுமர்க்கட நியாயமெனப்படும், ஒருபானைசோறுக்கொருபருக்கையைப்பார்த்துப் பக்குவமறிவதுபோல், பஞ்சகோசகுகையில்விளங்குகிறதைதன்னியத்தைத்தானென் றுணர்ந்தால் சச்சிதானந்தமான பிர்மமேதானென்றறிவதுஸ்தாலீபுலாக நியாயமெனப்படும், மானிடரால்குழியில்நாட்டுகிறகம்பத்தை உரமுறக்குத்தியுறைப்பிக்குமுபாயம்போல், சமுசயஅசம்பாவனாதிதோஷங்களைநிவர்த்தித்துப் பிரமசாக்ஷாத்காரத்தில் திடமுறசுத்தசத்துவவிருத்திவிளங்கி, பிர்மமாய்சேடிக்கிறதேஸ்தூணாநிகன நியாயமெனப்படும், கைமுதிகநியாயம் திருப்திதீபிகையில்விரிவாய்கூறப்படும் இவ்வேழுவகைநியாயங்களைஇப்பிரகரணத்திலும் மற்றிதரபிரகரணங்களிலும் ஆங்காங்குபயோகித்திருக்கின்றனர், மேற்கூறியஉபநிடதத்தில்வெளியிட்டிருக்கிற(குகா) அர்த்தத்தைவிரிக்கின்றனர் குகையிலிருக்கிறபிர்மத்தைப் பஞ்சகோசவிவேகத்தினால் அறிவதற்குமுடியுமென்று சுருதிகூறியிருப்பதால் இப்பஞ்சகோசவிவேகத்தைத்தெரிவிக்கின்றனர், அன்னமயகோசம், பிராணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம், ஒன்றினுளொன்றடக்கமாயிருப்பதால்குகையெனப்படும் தகப்பன்வீரியத்தினாலுற்பத்தியாயும், அன்னத்தினால்விருத்தியடைந்தும், அன்னமில்லாவிட்டால் நாசத்தையடைவதாலும்,முன்பின்னில்லாததாலுமிருக்கிறஇவ்வன்னமயனாத்துமாவாகான் தேகத்திற்குபலம்கொடுக்கிறவனையும், கர்மேந்திரியங்களையேவுகிறவனையுமிருக்கிறஇப்பிராணமயன்அறிவின்மையால், ஆத்துமாவாகான், தேகத்தில்நானென்றும்,விமுக

பியதையெனதென்றும் காமாதியவஸ்தைகளால், பைத்தியம்கொண்டவனு மனோமயனுமாத்துமாவாகான் சுஷுப்தியில்லீனத்தையடைகிறவனும், ஜாக்கிராவஸ்தையில்சிரசுமுதல் இத்தேகத்தில்வியாபகனும், அறிவின்நிழலாயுமிருக்கிற விஞ்ஞானமயனுமான்மாவாகான் எஜமானனைகருத்தாவாயிருப்பதால்விஞ்ஞானமயனென்றும் ஏவினதொழில்செய்வதால்மனோமயனென்றும் கூறினர்ஜாக்கிரகாலத்தில்பிரியமோத பிரமோதாதிவிருத்திகளுடன்விடயானுபவம்செய்து புண்ணியபோகம்சாந்தகாலத்தில் நித்திராரூபனாய்அஞ்ஞான விருத்தியுடன் சுஷுப்தியானந்தம் புஜிக்குமானந்தமயன் ஆத்துமாவாகமாட்டான், இவ்வைங்கோசங்களுக்கதிட்டானமான வஸ்துவே(ஆத்துமா)வென்றறி வஸ்துவில்ஈசுவரத்துவமும், ஜீவத்வமும்மாயைஅவித்தைகளால் கற்பிக்கப்பட்டனவேயொழியவாஸ்தவத்திலில்லை, அவ்வீச்சுவரசம்மந்தமான, மாயாசக்தியானது சகலவஸ்துக்களையும்ஏவுதல்செய்தும், ஆனந்தமயமுதல்சகலவஸ்துக்களில் ரகசியமாய்பிரகாசித்தும் விளங்குகின்றது சத்தியில்லாவிடில்நரபதியில்லாநகர்போல ஜகத்துவித்தியாசத்தை அடைந்துவிடும்அறிவின்சாயையுடன்கூடினசக்திஅறிவுபோலவிளங்குகின்றது, அச்சக்தியினுபாதிச்சேர்க்கையால் பிர்மமேசுவரத்துவத்தையடைந்தார் ஐங்கோசங்களுபாதியால் ஜீவபாவமெய்தினர் ஒருபுருடனுக்குப்புத்திரனால்தகப்பனென்கிறசொல்லும், பேரனால்பாட்டனென்கிறசொல்லும், வந்தனபோல்மாயையாகிறபுத்திரனால் ஈசனாகியதகப்பனென்கிறசொல்லும் அக்கோசோபாதியால்ஜீவனாகிய பாட்டனென்கின்றசொல்லும், புத்திரனும்பேரனுமற்றகாலத்தில் அச்சொற்கள்பொய்யாவதுபோல்அப்பிர்மத்திற்குஇவ்வீச ஜீவபாவம்பொய்யாய்அறிவுமாத்திரம் ஒன்றாய்ப்பிரகாசிக்கின்றது இவ்விதம்பிரமத்தையறிந்தவன் பிர்மமேயொழியபிரமவித்தல்ல, இஞ்ஞானிக்குஜன்மமில்லை இதற்கையமில்லை.

பஞ்சகோசவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீகணேஶாய நம:.

ஶ்ரீ [illegible] நம:.

பஞ்சகோஶவிவேக:.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।

पञ्चकोशविवेकस्यकुर्वेव्याख्यांसमासतः ॥

நத்வாஶ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுனீஶ்வரௌ ।

பஞ்சகோஶவிவேகஸ்யகுர்வேவ்யாக்யாம்ஸமாஸத: ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்தியாரண்யமுனீஸ்வரர்களைவந்தனம்செய்துபஞ்சகோச விவேகத்திற்கு சுருக்கமாய்வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை தைத்திரீயஉபநிஷத்தின்தாற்பரிய வியாக்கியானமான இந்தபஞ்ச கோசவிவேகமென்கிறபிரகரணத்தை ஆரம்பிக்கிறஆசாரியர்அதில்கேட்கிறவர் களுக்குப் பிரவிருத்திசித்திக்கும்பொருட்டு பிரயோஜனத்துடன்கூடியிருக்கி றதென்று பிரத்தியக்ஷமாகசூசனைபண்ணி கிரந்தாரம்பம்செய்கிறார்.

गुहाहितंब्रह्मयत्तत्पंचकोशविवेकतः ।
बोद्धुंशक्यंततःकोशपञ्चकंप्रविविच्यते ॥

குஹாஹிதம்ப்ரஹ்மயத்தத்பஞ்சகோஶவிவேகத꞉ ।
போத்தும்ஶக்யம்தத꞉கோஶபஞ்சகம்ப்ரவிவிச்யதே ॥ க ॥

குஹாஹிதம் குகையிலிருக்கிற
யத் யாதொரு
ப்ரஹ்ம தத் பிரமமுண்டோ அதை
பஞ்சகோஶவிவேகத꞉ குகையென்கிறசப்தத்தால் சொல்லப்படுகிற பஞ்சகோசவிவேகத்தால்
போத்தும் அறிவதற்கு
ஶக்யம் முடியும்
தத꞉ ஆகையினாலே
கோஶபஞ்சகம் { அன்னமயாதி பஞ்சகோசந்தை
ப்ரவிவிச்யதே சாக்ஷியாகியதனக்கு வேறாகப்பிரித்துகாண்பிக்கிறார்

இ-தி. தாமரைப்புஷ்பத்திற்குள்ளே இருக்கிற காயையெடுக்கவேண்டினவன் அதைமூடிக்கொண்டிருக்கிற மேல்இதழ்களைப்பிரித்துத்தள்ளி காயைக் கண்டெடுப்பதுபோலவறி.

அ-கை. குகையென்பதெது அதிலிருக்கிறபிரமம்என்னமாயறிகிறதெனில்.

देहादभ्यंतरःप्राणःप्राणादभ्यंतरंमनः ।
ततःकर्ताततोभोक्तागुहासेयंपरंपरा ॥

தேஹாதப்யந்தர꞉ப்ராண꞉ப்ராணாதப்யந்தரம்மந꞉ ।
தத꞉கர்தாததோபோக்தாகுஹாஸேயம்பரம்பரா ॥ உ ॥

தேஹாத் { அன்னமய கோசத்தைக் காட்டிலும்
அப்யந்தர꞉ உள்ளே இருக்கிறது
ப்ராண꞉ பிராணமயகோசம்
ப்ராணாத் { பிராணமய கோசத்தைக் காட்டிலும்
அப்யந்தரம் உள்ளேஇருக்கிறது
மந꞉ மனோமயகோசம்
தத꞉ அதைக்காட்டிலும்
கர்தா { உள்ளே இருக்கிறவிஞ்ஞான மயகோசம்
தத꞉ அதைகாட்டிலும்
போக்தா உள்ளே இருக்கிறஆனந்தமய கோசம்
ஸா அந்த
இயம் இந்தப்பஞ்சகோசங்களுடைய
பரம்பரா கூட்டமானது
குஹா சுருதியில்குகையெனப்படும்

இ-தி. ஐந்தடுக்குப்போகணிலொன்றுக்குளொன்றுஅடங்கியிருப்பதுபோல

அ-கை. இப்போதுஅன்னமயகோசத்தின் ஸ்வரூபத்தையும்அது அனாத்துமாவென்பதையுங்காண்பிவிக்கிறார்-

पितृभुक्तान्नजाद्वीर्याज्जातोन्नेनैववर्धते ।
देहस्सोन्नमयोनात्माप्राक्चोर्ध्वंतदभावतः ॥

பித்ருபுக்தான்னஜாத்வீர்யாஜ்ஜாதோன்னேனைவவர்த்ததே ।
தேஹஸ்ஸோன்னமயோநாத்மாப்ராக்சோர்த்வம்தத்பாவதஃ ॥ ௩ ॥

தேஹஃ யாதொருதேகமானது
பித்ருபுக்தான்னஜாத் தாய்தகப்பனால் புஜிக்கப்பட்ட அன்னத்தினாலுண்டான
வீர்யாத் வீரியத்தினின்றும்
ஜாதஃ உண்டானதாயும்
அன்னேநைவ அன்னத்தினாலேயே
வர்த்ததே விருத்தியாகிறதோ
ப்ராக் ச முன்னும்
ஊர்த்வம் பின்னும்
தத்பாவதஃ அந்த தேகமில்லாமையால்
ஸஃ அந்த
அன்னமயஃ அன்னமயகோசமானது
ந ஆத்மா ஆத்துமாவன்று

வி-ம். அனுமானம்இத்தேகமாத்துமாவன்றுயெதனாலெனில்பிறக்குமுன்னும்இறந்தபின்னுமில்லாததினால் (கடாதிகள்போல) அது அனாத்துமா.

இ-தி. ஸ்திரீவேஷம்போட்டுக்கொண்டு ஆடுகிறவனுக்குஅந்த ஸ்திரீயின் தன்மைமுன்னும்பின்னுமில்லாமையால் அதுஅவனுகாததுபோலவறி.

ச-கை. தேகம்முன்னும்பின்னுமில்லாமையென்கிற ஏதுசரீதேகமாத்துமாவல்லவென்றுசாதித்தது கூடாதென்கிறயென்பக்ஷத்தில் தோஷமின்மையால். நீர்சொன்னஏதுபிரயோஜனமில்லையெனில்.

पूर्वजन्मन्यसन्नेतज्जन्मसंपादयेत्कथम् ।
भाविजन्मन्यसन्कर्मनभुंजीतेहसंचितम् ॥

பூர்வஜன்மன்யஸன்னேதஜ்ஜன்மஸம்பாதயேத்கதம் ।
பாவிஜன்மன்யஸன்கர்மநபுஞ்ஜீதேஹஸஞ்சிதம் ॥ ௪ ॥

பூர்வஜன்மனி பூர்வஜன்மத்தில்
அஸன் இல்லாத இந்த தேகமான ஆத்துமா
ஏதஜ்ஜன்ம இந்த ஜென்மத்தை
கதம் எப்படி
ஸம்பாதயேத் சம்பாதிக்கும்
பாவிஜன்மனி வரப்போகிற ஜன்மத்தில்
அஸன் இல்லாத இந்ததேகமான ஆத்மா
ஸஞ்சிதம் இப்போது சேர்க்கப்படுகிற
கர்ம கர்மத்தை
இஹ இவ்வுலகத்திலிருந்து
ந புஞ்ஜீத புஜிக்கக்கூடாது

வி-ம். அப்படிச்சொன்னால்செய்யாதபலம்வருவதும் செய்தபலம்நாசமாய்போவதுமென்கிற இரண்டுதோஷங்கள்வரும்.

அ-கை. இப்படி அன்னமயகோசம அனாத்துமாவென்றுகாண்பித்து பிராண மயன் அனாத்துமாவென்பதும் அவன் ஸ்வரூபத்தையுஞ்சொல்லுகிறார்.

पूर्णोदेहेबलंयच्छन्नक्षाणांयःप्रवर्तकः ।
वायुःप्राणमयोनासावात्माचैतन्यवर्जनात् ॥

பூர்ணோதேஹெபலம்யச்சந்நக்ஷாணாம்ய:ப்ரவர்த்தக: ।
வாயு:ப்ராணமயோநாஸாவாத்மாசைதந்யவர்ஜநாத் ॥ ௫ ॥

ய: யாதொரு
வாயு: வாயுவானவன்
தேஹே இந்த தேகத்தில் [னையும்
பூர்ண: (நகசிகபரியந்தம்) பூர்ண
பலம் பலத்தை
யச்சந் கொடுக்கிறவனும்
அக்ஷாணாம் இந்திரியங்களை

ப்ரவர்த்தக: ஏவுகிறவனுமிருக்கிற
அஸௌ அந்த இந்த [னோ
ப்ராணமய: பிராணமயன்
சைதந்ய வர்ஜநாத் (வெளியிலடிக்கிற காற்றுபோல) அறிவற்றிருப்பதால்
ஆத்மா. ந ஆத்துமாவன்று

இ-தி. துருத்திகுள்புகுந்து வெளியில்வருகிறகாற்றானது புருஷனகா.

அ-கை. இப்போதுமனோமயன்ஸ்வரூபத்தையும் அவனனாத்துமாவென்பதையுங்காண்பிக்கிறார்.

अहंतांममतांदेहेगेहादौचकरोतियः ।
कामाद्यवस्थयाभ्रान्तोनासावात्मामनोमयः ॥

அஹந்தாம்மமதாம்தேஹெகேஹாதௌசகரோதிய: ।
காமாத்யவஸ்தயாப்ராந்தோநாஸாவாத்மாமநோமய: ॥ ௬ ॥

ய: யாதொருவன்
தேஹே தேகத்தில் [யும்
அஹந்தாம் நானென்கிறஅகங்காரத்தை
கேஹாதௌச வீடுமுதலானதுகளிலு
மமதாம் யெனதென்பதையும் (ம்
கரோதி பண்ணுகிறானோ

காமாத்யவஸ்தயா காமாதி அவஸ்தைகளினாலே
ப்ராந்த: மயக்கத்தை யுடையவனாக
அஸௌ அந்த இந்த
மநோமய: மனோமயன்
ஆத்மா. ந ஆத்துமாவன்று

இ-தி. ஒரு ராஜா தன்னரண்மனையும், வெளியிலுள்ளராஜ்யத்தையும் நானெனதென்று அபிமானிக்கிறதைப்போலும், பைத்தியத்தால்பலவிதமாய்ப் புலம்பித்திரிகிறவன், அறிவுள்ளவனாகஆகாததுபோலவுமறி.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன்குடும்பிபோல தாதாத்மியாத்தியாசத்தையுடையவனாயிருப்பதால் அவனுடையஸ்வரூபத்தையும் அவன் அனாத்துமாவென்பதையுங்காண்பிக்கிறார்.

लीनासुप्तौवपुर्बोधेव्याप्नुयादानखाग्रगा ।
चिच्छायोपेतधीर्नात्माविज्ञानमयशब्दभाक् ॥

லீநாஸுப்தௌவபுர்போதேவ்யாப்நுயாதாநகாக்ரகா |
சிச்சாயோபேததீர்நாத்மாவிஜ்ஞாநமயசப்தபாக் ‖ எ ‖

சிச்சாயோபேததீ: சிதாபாசனோடுகூடியிருக்கிறயாதொருபுத்தியானது
ஸுப்தௌ சுஷுப்தியில்
லீநா லயித்து
போதே ஜாக்கிரத்தில் (தப்தாயபிண்டம்போலே)
ஆநகாக்ரகா நகசிகை பரியந்தம் அடைந்ததாகி
வபு: தேகத்தை
வ்யாப்நுயாத் வியாபித்திருக்கிறதோ
விஜ்ஞாநமயசப்தபாக் அந்த இந்த விஞ்ஞானமயன்
நாத்மா ஆத்துமாவன்று

இ-கி. மின்னலானதுதோன்றித்தோன்றி மறைவதால்அநாத்மாவாகாதது போலவறி.

அ-கை. மனோபுத்திஇரண்டும் ஓர்அந்தக்கரணகாரியமாகையால் மனோமயனென்றும்விஞ்ஞானமயனென்றும் இரண்டுகோசங்களாகப்பிரித்தது கூடாதெனில்.

कर्तृत्वकरणत्वाभ्यांविक्रियेतांतरिंद्रियम् ।
विज्ञानमनसीअन्तर्बहिश्चैतेपरस्परम् ॥

கர்த்ருத்வகரணத்வாப்யாம்விக்ரியேதாம்தரிந்த்ரியம் |
விஜ்ஞாநமநஸீஅந்தர்பஹிஶ்சைதேபரஸ்பரம் ‖ அ ‖

அந்தரிந்த்ரியம் அந்தக்காரணமானது
கர்த்ருத்வகரணத்வாப்யாம் கருத்துருத்வருபமாயும் கரணங்களான சாதனகருவிருபங்களாயுமிருப்பதால்
அந்த: உள்ளிலும்
பஹி:ச புறம்பிலும்
விக்ரியேத { விகாரத்தை யடைந்து கொண்டிருக்கிறது
ஏதே இவைகள்
பரஸ்பரம் { ஒன்றுக்கொன்று பேதமாயிருப்பதால்
விஜ்ஞாநமநஸீ விஞ்ஞானமயமென்றும் மனோமயமென்றும் (சொல்லப்படுகிறார்கள்)

இ-தி ஒருவிதையின்விகாரமேவேரும் கிளைகளுமாயிருந்தாலும் வேராதாரமாயும்பூமிக்குள்ளேவியாபித்து இருப்பதாயும், அசையாதிருப்பதாயும்கிளைகள்வெளியிலிருப்பதாயும், ஆதேயமாயும்சலிப்பதாயுமிருப்பதுபோலும்ரியாதிபதியும்சேவகனும் ஒருஅரசனின்வேலைக்காரராயிருந்தாலும் பிரயுத்தன்மையும், சேவகத்தன்மையுமிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. போக்தாவென்றுசொல்லப்பட்ட ஆனந்தமயன்ஸ்வரூபத்தையும் அவன்ஆத்துமாவென்பதையும் காண்பிவிக்கிறார்.

काचिदंतर्मुखावृत्तिरानंदप्रतिबिंबभाक् ।
पुण्यभोगेभोगशांतौनिद्रारूपेणलीयते ॥
कादाचित्कत्वतोनात्मास्यादानंदमयोप्ययम् ।

காசிதந்தர்முகாவ்ருத்திராநந்தப்ரதிபிம்பபாக் ।
புண்யபோகேபோகசாந்தௌநித்ராரூபேணலீயதே ॥ ௯ ॥
காதாசித்கத்வதோநாத்மாஸ்யாதாநந்தமயோப்யயம் ।

புண்யபோகே	புண்ணியபலானுபவமான போக காலத்தில்	போகசாந்தௌ	போகம்ஒழிந்தவேளையில்
காசித்	ஒருக்கால்	நித்ராரூபேண	நித்திரா ரூபமாக
அந்தர்முகா வ்ருத்தி:	அந்தர்முகமாகிற விருத்தியானது	லீயதே	லயிக்கிறது
ஆநந்தப்ரதிபிம்பபாக்	ஆத்துமானந்தப்பிரதிபிம்பத்தை அடைந்ததாகி	அயம்	இந்த
		ஆநந்தமயோऽபி	ஆனந்தமயனும்
		காதாசித்கத்வத:	ஏகதேசத்தில்வருவதாலே
		ஆத்மா	ஆத்துமாவாக
		ந ஸ்யாத்	ஆகமாட்டான்

இ-தி. ஆற்றில்ஊற்றுப்போட்டுஇறைத்துத் தெளிந்தஅவசரத்தில் க்ஷண காலம்தன்முகம் தோற்றுவதுபோலவாம்.

ச-கை. அன்னமயாதிஆனந்தமயன்வரை ஆத்துமாவல்லவென்றுவிலக்கினுல்ஆத்துமாவே இல்லையென்று வருமேயெனில்.

बिंबभूतोयआनन्दआत्मासौसर्वदास्थितः ॥

பிம்பபூதோயஆநந்தஆத்மாஸௌஸர்வதாஸ்தித: ॥ ௧௦ ॥

பிம்ப பூத:	ஆனந்தமயனுக்கு அதிஷ்டானமான	ஸர்வதா	எப்போதும்
ய:	யாதொரு	ஸ்தித:	இருக்கிறபடியால்
ஆநந்த:	ஆனந்தமுண்டோ (அது).	அஸௌ	அந்த இவரே
		ஆத்மா	ஆத்துமா

வி-ம். அனுமானம்நித்தியமாயிருப்பதால் ஆனந்தரூபியான, இவரேஆத்துமாயாதொருவர், ஆத்துமாவன்றேஅவர்நித்தியரன்று (தேகாதிகளைப்போல) ஆகாசாதிகளும்உற்பத்தியுடன்கூடி அநித்தியமாயிருப்பதால், அதிவியாப்தி தோஷமில்லை.

ननुदेहमुपक्रम्यनिद्रानन्दांतवस्तुषु ।
माभूदात्मत्वमन्यस्तुनकश्चिदनुभूयते ॥

நநு தேஹமுபக்ரம்ய நித்ராநந்தாந்தவஸ்துஷு ।
மாபூதாத்மத்வமந்யஸ்து நகஶ்சிதநுபூயதே ॥ ௧௧ ॥

நநு. சங்கிக்கிறான்
தேஹம் அன்னமயத்தை
உபக்ரம்ய ஆரம்பித்து
நித்ராநந்தாந்தவஸ்துஷு ஆனந்தமயன் வரையிலுள்ள வஸ்துக்களில் நீர் சொன்ன எதுவால்
ஆத்மத்வம் ஆத்மாவானது
மாபூத். ஆகவேண்டாம்
அந்ய: இவைகளுக் கன்னியமாயிருக்கிற
கஶ்சித். து ஓராத்துமாவும்
ந. அநுபூயதே அநுபவிக்கப்படவில்லையே

தா-ம். அப்போது சூனியமல்லவா சித்தித்ததென்ற அபிப்பிராயத்தால்சங்கித்தான்

இ-தி. ஐந்துவாசல்தாண்டி உள்ளேபோனவன் ஒன்றும்காணாததுபோலவாம்

அ-கை. அப்படி சூனியம்சம்பவிக்கவில்லையென்று பரிஹரிக்கிறார்.

बाढंनिद्रादयस्सर्वेनुभूयंतेनचेतरः ।
तथाप्येतेनुभूयंतेयेनतंकोनिवारयेत् ॥

பாடம் நித்ராதயஸ்ஸர்வேऽநுபூயந்தே நசேதர: ।
ததாப்யேதேऽநுபூயந்தே யேந தம் கோ நிவாரயேத் ॥ ௧௨ ॥

நித்ராதய: ஆனந்தமயன் முதலான
ஸர்வே ஸகலகோசங்கள்
அநுபூயந்தே அநுபவிக்கப்படுகின்றன
இதர: ந வேறொன்றும் அநுபவிக்கப்படவில்லை யென்று
பாடம் நீ சொன்னது சரி

அ-கை. அப்போ கோசங்களுக்குவேறாக ஆத்துமாவுண்டென்றெப்படிசொன்னீரெனில்.

ததாபி அப்படி இருந்தாலும்
ஏதே இந்த கோசங்கள்
யேந யாரால்
அநுபூயந்தே அநுபவிக்கப்படுகின்றன
தம் அந்த சைதன்னியத்தை
க: எவன்
நிவாரயேத் தடுப்பன்

இ-தி. முன்னே ஒன்றுங்காணப்படவில்லையென்று சொன்னவனிருப்பது போலவாம்.

அ-கை. இப்போது கோசவிலக்ஷணமான ஆத்துமாவேறே இருந்தால் அப்போது காணப்படவேண்டும் அப்படி காணப்படாமையால் ஆத்துமா இல்லையெனில்.

स्वयमेवानुभूतित्वाद्विद्यतेनानुभाव्यता ।
ज्ञातृज्ञानांतराभावादज्ञेयोनत्वसत्तया ॥

ஸ்வயமேவாநுபூதித்வாத்வித்யதே நாநுபாவ்யதா ।
ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநாந்தராபாவாதஜ்ஞேயோ நத்வஸத்தயா ॥ ௧௩ ॥

ஸ்வயம் / ஏவ } (இக்கோசங்களை அறிகிற) அறிவாகிய தான்தானே

அநுபூதி / த்வாத் } அனுபவரூபமா யிருப்பதால் [ருக

அநுபாவ்யதா அனுபவிக்கப்படுகிறவ

ந. வித்யதே ஆகமாட்டார்

ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநாந்தராபாவாத் அவரை யறிய வேறேகாண்பான் சாக்ஷிகளில்லாமையால்

அஜ்ஞேய: அறியப்படவில்லை

அஸத்தயா ந. து முயல்கொம்புபோலில்லாமையால்அறியப்படாமலிருக்கவில்லை

தா-ம். பஞ்சகோசங்களுக்கும்; ஆத்துமாசாக்ஷிஎன்றும் அவைகள்அசத்தென்றும்முன்னரே நிராகரிக்கப்பட்டதால்இவரையறிய சாக்ஷிமுதலானதில்லாமையால், அறியப்படாதவரென்றுசொல்லப்பட்டது.

அ-கை. அனுபவரூபராயிருக்கிறஆத்துமாவுக்கு அனுபவிக்கப்படுதல், கூடாதென்பதையும் அறிவுசுபாவமென்பதையும் திருஷ்டாந்தமூலமாய்அறிவிக்கிறார்.

माधुर्यादिस्वभवानामन्यत्रस्वगुणार्पिणाम् ।
स्वस्मिन्तदर्पणापेक्षानोनचाऽस्त्यन्यदर्पकम् ॥
अर्पकान्तरराहित्येप्यस्त्येषांतत्स्वभवता ।
माभूत्तथानुभाव्यत्वंबोधात्मातुनहीयते ॥

மாதுர்யாதிஸ்வபாவாநாமந்யத்ரஸ்வகுணார்பிணாம் ।
ஸ்வஸ்மிந்தத³ர்பணாபேக்ஷாநோநசாऽஸ்த்யந்யத³ர்பகம் ॥கச॥
அர்பகாந்தரராஹித்யேப்யஸ்த்யேஷாந்தத்ஸ்வபாவதா ।
மாபூ⁴த்ததா²நுபா⁴வ்யத்வம்போ³தா⁴த்மாதுநஹீயதே ॥ கரு ॥

அந்யத்ர கடிலமுதலானவைகளில்

ஸ்வகுணார்பிணாம் தித்திப்புமுலான குணங்களைகொடுக்கிறவைகளான

மாதுர்யாதிஸ்வபாவாநாம் தித்திப்புமுதலான சுபாவத்தை சக்கரை முதல்ானவஸ்துக்களுக்கு

ஸ்வஸ்மிந் தன்னிடத்தில்

தத³ர்பணா / பேக்ஷா } அது வேண்டுமென்ற அபேக்ஷையானது

நோ இல்லை

அந்யதர்பகம் வேறேதித்திப்புமுதலானதைக்கொடுக்கிறவஸ்து

ந வா. அஸ்தி இல்லவேஇல்லை

அர்பகாந்தரராஹித்யே அபி வேறேதித்திப்புமுதலானதைக்கொடுக்கிறவஸ்து வில்லாமலிருந்த போதிலும் [துக்களுக்கு

ஏஷாம் இந்த சக்கரைமுதலானவஸ்

தத்ஸ்வபாவதா அந்த தித்திப்புமுதலானசுபாவமானது

அஸ்தி இருக்கவே இருக்கிறது

அ-கை. தாஷ்டாந்தம்சொல்லுகிறார்.

ததா அப்படி

ஸுகஸாக்ஷ்யம் அநுபவிக்கப்படுகிறவ[ருக

ஸாக்ஷ்யஸ் ஆகவேண்டாம்

வேத்யாத்மா. ச அறிவானஆத்துமாவும்

ந. ஹீயதே கெடமாட்டார்

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்திற்குச்சுருதிப்பிரமாணம் சொல்லுகிறார்.

स्वयंज्योतिर्भवत्येषपुरोस्माद्भासतेखिलात् ।
तमेवभान्तमन्वेतितद्भासाभास्यतेजगत् ॥

ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிர்பவத்யேஷபுரோஸ்மாத்பாஸதேகிலாத் ।
தமேவபாந்தமந்வேதிதத்பாஸாபாஸ்யதேஜகத் ॥ ௧௬ ॥

ஏஷ: இந்தஆத்துமா

ஸ்வயஞ்ஜ்யோதி: சுயம்பிரகாசராக

பவதி இருக்கிறார்

அஸ்மாத் இந்த

அகிலாத் சகலநாமரூபத்திற்கும்

புர: முன்னே

பாஸதே விளங்குகிறார்

பாந்தம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற

தம். ஏவ அவரையே

அந்வேதி அனுசரித்துவிளங்குகிறது

தத் அவருடைய

பாஸா பிரகாசத்தினாலேயே

ஜகத் ஜகத்தானது

பாஸ்யதே விளங்கப்படுகிறது

இ-தி- சூரியப்பிரகாசத்தையனுசரித்து உலகம்விளங்குவதுபோலவாம்.

அ-கை. இதற்காகமறுபடியும் சுருதிகளைக்காண்பிவிக்கிறார்.

येनेदञ्जानतेसर्वंतत्केनान्येनजानताम् ।
विज्ञातारंकेनविद्याच्छक्तंवेद्येतुसाधनम् ॥

யேநேதஞ்ஜாநதேஸர்வந்தத்கேநாந்யேநஜாநதாம் ।
விஜ்ஞாதாரங்கேநவித்யாச்சக்தம்வேத்யேதுஸாதநம் ॥ ௧௭ ॥

யேந எந்த அறிவினாலே

இதம் ஸர்வம் இந்த சமஸ்தத்தையும்

ஜாநதே அறிகிறார்களோ

தத் அந்த அறிவாகிய தன்னை

அந்யேந வேறே

கேந எவனாலே

ஜாநதாம் அறியக்கூடும்

விஜ்ஞாதாரம் { சகலத்தோற்றத்தையுமறிகிறஅறிவாகிய தன்னை

கேந.வித்யாத் யாராலே அறியக்கூடும்

ஸாதநம். து { விஷயஞ்ஞானசாதனமானமனதும்

வேத்யே விஷயத்திலேசெல்வதற்கு

சக்தம் சாதனமல்லவா

தா-ம். ஆத்துமாவில்செல்வதற்குசமர்த்தமன்று வாக்குமனதுகளுக்கு, எட்டாதென்றுசுருதியும் சொல்லுகிறது ஆத்துமா அறியப்படும் பக்ஷத்தில்கர்மகர்த்திருத்துவவிரோதமும்வரும்.

இ-தி. காற்று,அக்கினிமுதலானதை அசைப்பிவிப்பதில்சக்தமேதவிர ஆகாசத்தையசைப்பிவிக்க முடியாததுபோலவாம்.

அ-கை. இன்னுஞ்சுருதிகளைச் சொல்லுகிறார்.

सवेत्तिवेद्यन्तत्सर्वंनान्यस्तस्यास्तिवेदिता ।
विदिताविदिताभ्यान्तत्पृथग्बोधस्वरूपकम् ॥

ஸவெத்திவெத்யந்தத்ஸர்வந்நாந்யஸ்தஸ்யாஸ்திவெதிதா ।
விதிதாவிதிதாப்யாந்தத்ப்ருதக்போதஸ்வரூபகம் ॥ கஅ ॥

ஸ: அந்த ஆத்துமா
வெத்யம் அறியப்பட்டதான்
தத் ஸர்வம் அந்தசமஸ்தத்தையும்
வெத்தி அறிகிறார்
தஸ்ய அவரையறிய
அந்ய: வேறாயிருக்கிற
வெதிதா அறிகிறவன்.
ந. அஸ்தி இல்லை
தத் அந்தவஸ்துவானது
விதிதாவிதிதாப்யாம் அறியப்பட்டது அறியப்படாதவைகளுக்கு
ப்ருதக் வேறான
போதஸ்வரூபம் அறிவுவடிவம்

இ-தி. கண்ணானது அறியப்பட்டரூபத்திற்கும் அறியப்படாதரூபத்திற்கும் வேறாய்அறிவாயிருப்பதுபோல.

அ-கை. அறியப்பட்டதுஅறியப்படாதவைகளுக்கு அன்னியமாயிருக்கிறஅறிவானதுகாணப்படவில்லையேயெனில்,நீசொன்னபடிஓரறிவில்லாவிட்டால்அறியப்பட்டது, அறியப்படவில்லையென்கிற, அனுபவமெப்படியுண்டாகும் இப்படிப்பட்டவனுக்கு எப்படிபோதிக்கக்கூடுமென்று, பரிகாசத்துடன்சொல்லுகிறார்.

बोधेप्यनुभवोयस्यनकथञ्चनजायते ।
तंकथंबोधयेच्छास्त्रंलोष्टंनरसमाकृतिम् ॥

போதெப்யநுபவோயஸ்யநகதஞ்சநஜாயதெ ।
தங்கதம்போதயெச்சாஸ்த்ரம்லோஷ்டம்நரஸமாக்ருதிம் ॥ கக ॥

போதெ. அபி இப்படி அறிவுபிரதியக்ஷமாயிருந்தும்
யஸ்ய யாதொருவனுக்கு
கதம். ச என்னப்பிரயாசப்பட்டும்
அநுபவ: அறிவுதானென்றஅனுபவம்
ந. ஜாயதெ உண்டாகவில்லையோ
சாஸ்த்ரம் வேதாந்தசாஸ்திரமானது
நரஸமாக்ருதிம் மனுஷியாகிருதிபோலிருக்கிற
தம் அந்த
லோஷ்டம் உருவாரத்தைப் பார்த்து
கதம். போதயெத் எப்படி போதிக்கும்

இ-தி. மூட்டைபறிகொடுத்தபிராமணன், உருவாரத்தினிடத்தில்வந்துவிடியவிடியத்தன்தாவந்தத்தைச் சொன்னகதைபோலவறி.

அ-கை. அறிவுஅறியப்படவில்லை யென்பவனைபரிஹாசம் பண்ணுகிறார்,

जिह्वामेस्तिनवेत्युक्तिर्लज्जायैकेवलंयथा ।
नबुध्यतेमयाबोधोबोद्धव्यइतिताद्दशी ॥
ஜிஹ்வாமேஸ்தி நவேத்யுக்திர்லஜ்ஜாயைகேவலம்யதா ।
நபுத்யதேமயாபோதோபோத்தவ்யஇதிதாத்ருசீ ॥ உ0 ॥

மே ஜிஹ்வா என்க்குநாவானது
அஸ்தி. வா இருக்கிறதா
ந. இதி இல்லையாவென்று
உக்தி: சொல்லுகிறசொல்
லஜ்ஜாயை வெட்கத்தின் பொருட்டு
கேவலம் யோக்கியமாய்
யதா.மயா எப்படியாகுமோஎன்னாலே
போத: அறிவானது
ந. புத்யதே அறியப்படவில்லை
போத்தவ்ய:தாங்களேபோதிக்கத்தக்க
இதி என்றசொல்
தாத்ருசீ அப்படிப்போலிருக்கிறது

இ-தி. என்தாய்மலடியா பிரசவித்தவளாவென்று கேழ்கிறமூடன்போல

அ-கை. இப்படிஅறிவிருந்தாலும், பிரகிருதமானபிர்மஞானத்திலென்ன வாயிற்றெனில்.

यस्मिन्यस्मिन्नास्तिलोकेबोधस्तत्तदुपेक्षणे ।
यद्बोधमात्रंतद्ब्रह्मेत्येवंधीर्ब्रह्मनिश्चयः ॥
யஸ்மிந்யஸ்மிந்நஸ்திலோகேபோதஸ்தத்ததுபேக்ஷணே ।
யத்போதமாத்ரம்தத்ப்ரஹ்மேத்யேவம்தீர்ப்ரஹ்மநிஶ்சய: ॥ உக ॥

லோகே ஜகத்தில்
யஸ்மின் யஸ்மின் யாதொருயாதொரு சப்தாதிவிஷயத்தில்
போத: அறிகிறஅறிவானது
அஸ்தி இருக்கிறதோ
தத்தத் அந்தந்தவிஷயம்
உபேக்ஷணே உபேக்ஷிக்கப்பட்டாலும்
யத் யாதொரு
போதமாத்ரம் அறிவுமாத்திரமழிவற்றிருக்கிறதோ
தத் அதுவே
ப்ரஹ்ம. இதி பிர்மமென்கிற
ஏவம் இத்தகைய
தீ: ஞானமே
ப்ரஹ்மநிஶ்சய:பிர்மஞானத்தின்முடிவு

இ-தி. கண்ணால்பார்க்கப்படுகிறரூபங்கள் அழிந்தாலும்கண் அழியாமலிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. கடாதிவிஷயத்தை யுபேக்ஷிக்கிறதினாலே உண்டாகிறஅறிவுதானென்கிறஅனுபவமே பிர்மஞானமென்றால் அப்போது பஞ்சகோசவிவேகம்பண்ணுவதுநிஷ்பிரயோஜன மாகுமேயெனில்பிரமத்தை பிரத்தியகாத்துமஸ்வரூபமாகவறிகிறஞானம் வராமல்சம்சாரம்நீங்காததாகையால் அந்தஞானத்திற்குஇந்தப்பஞ்சகோசவிவேகம் அவசியமுபயோகமானதால் வீணல்லவென்றுசொல்லுகிறார்.

पञ्चकोशपरित्यागेसाक्षिबोधावशेषतः ।
स्वस्वरूपंसएवस्याच्छून्यत्वंतस्यदुर्घटम् ॥

பஞ்சகோசபரித்யாகேஸாக்ஷிபோதாவஶேஷத꞉ ।
ஸ்வஸ்வரூபம்ஸஏவஸ்யாச்சூந்யத்வம்தஸ்யதுர்கடம் ॥ உஉ ॥

பஞ்சகோசபரித்யாகே அன்னமயாதிபஞ்சகோசங்களை நேதிமார்க்கத்தால் பிரதியாகம்பண்ணினால்
ஸாக்ஷீ போதாவஶேஷத꞉ சாக்ஷிதானென்கிற அறிவு மாத்திரம் மீதமாகையால்
ஸ்வஸ்வரூபம் தன்ஸ்வரூபம்
ஸ꞉ஏவ அதுவாகவே
ஸ்யாத் இருக்கிறது

அ-கை. அப்படிகோசத்தியாகத்தால் சூனியத்வம்வருமேயெனில்.

ஶூந்யத்வம் சூனியமாயிருத்தலானது
தஸ்ய அந்த அறிவுக்கு
துர்கடம் ஒருக்காலுங்கூடாது

இ-தி. சீமைக்கெல்லாமிராஜனாயிருக்கிறவன் சிறையிலடைபட்டிருந்தால், சிறைச்சாலையைத்திறந்து உள்ளேபோய்அவனைகாணாமல் இஷ்டம்நிறைவேறாததுபோலும், ஐந்துகண்ணாடிக்குள்ளிருக்கிற தீபம்போலேதோற்றுவதால், அந்ததோற்றத்தால் யாகாதிகிரியைகளாகாமல் அந்தஐந்துகண்ணாடியையும் திறந்துஅதற்குள்ளிருக்கிற நிஜதீபத்தினாலேயே அத்தொழில்களெல்லாம்நடக்கவேண்டியதிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. சூனியத்வம்கூடாதென்பதைவற்புறுத்திச் சொல்லுகிறார்.

अस्तितावत्स्वयंनामविवादाविषयत्वतः ।
स्वस्मिन्नपिविवादश्चेत्प्रतिवाद्यत्रकोभवेत् ॥

அஸ்திதாவத்ஸ்வயம்நாமவிவாதாவிஷயத்வத꞉ ।
ஸ்வஸ்மிந்நபிவிவாதஶ்சேத்ப்ரதிவாத்யத்ரகோபவேத் ॥ உ௩ ॥

தாவத் சகலவாதிகளுக்கும்
விவாதாவிஷயத்வத꞉ தானிருப்பதில் யாதொரு விதமான ஆக்ஷேபமின்மையால்
ஸ்வயம் நாம தானெப்போதும்
அஸ்தி இருக்கிறான்
ஸ்வஸ்மிந் அபி தன்னிடத்திலும்
விவாத꞉ சேத் விவாதம்வருமேயானால்
அத்ர இதில்
ப்ரதிவாதீ க꞉ எதிரியானவன் எவன்
பவேத் இருக்கிறான்

இ-தி. ஸ்வப்பனத்திலிருந்துவிழித்தவன் ஸ்வப்பனபதார்த்தம்போலேதானுமில்லையென்றுசொல்லுவதற்கு யெதிரியில்லாததுபோலவாம்.

அ-கை. [illegible]யென்கிறவாதியே பிரதிவாதியாகட்டுமேயெனில்.

स्वासत्त्वंतुनकस्मैचिद्रोचतेविभ्रमंविना ।

ஸ்வாஸத்த்வம் து ந கஸ்மைசித் ரோசதே விப்ரமம் விநா ।

கஸ்மைசித் யாருக்கும்
விப்ரமம் விநா மயக்கமன்றியில்
ஸ்வாஸத்த்வம் து } தன்னுடைய யில்லாமையானது
ந ரோசதே ருசிக்கமாட்டாது

இ-தி. மூடைகளானஸ்திரீகளுக்குக்கூட தானாகவிளங்குகின்றதேகம்அவலக்ஷணமென்றுசொல்வதி விஷ்டமில்லாததுபோலவறி.

அ-கை. சுருதியுமாத்துமாவில்லையென்கிறவனுக்குக்கெடுதிகூறுகிறது.

अत एव श्रुतिर्बाधं ब्रूते चासत्त्ववादिनः ॥

அத ஏவ ஶ்ருதிர் பாதம் ப்ரூதே சாஸத்த்வவாதிந: ॥ ௨௪ ॥

அத: ஏவ ஆகையினாலேயே
ஶ்ருதி: ச சுருதியும்
அஸத்த்வவாதிந: ஆத்துமாவை யில்லை யென்றவாதிக்கு
பாதம் கெடுதலை
ப்ரூதே சொல்லுகிறது

அ-கை. எந்தசுருதி அப்படிச்சொல்லுகிறதெனில், தைத்திரீயசுருதிஅப்படிச்சொல்லுகிறது.

असद्ब्रह्मेतिचेद्वेदस्वयमेवभवेदसन् ।
अतोस्यमाभूद्वेद्यत्वंस्वसत्त्वंत्वभ्युपेयताम् ॥

அஸத் ப்ரஹ்மேதி சேத் வேத ஸ்வயமேவ பவேதஸந் ।
அதோஸ்ய மாபூத் வேத்யத்வம் ஸ்வஸத்த்வம் த்வப்யுபேயதாம் ॥ ௨௫ ॥

ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை
அஸத் இதி இல்லையென்று
வேத சேத் எவன் அறிகிறானோ
ஸ்வயம் ஏவ அவன்தான் தானே
அஸந் இல்லாதவனாக
பவேத் ஆகிறான்
அத: ஆகையினாலே
அஸ்ய இந்த ஆத்துமாவுக்கு
வேத்யத்வம் அறியப்படுந்தன்மை
மாபூத் உண்டாகவேண்டாம்
ஸ்வஸத்த்வம் தன்னுடைய இருப்பை
அப்யுபேயதாம் அங்கீகரிக்கவும்

இ-தி. எந்தசக்கிரவர்த்தியானவன், நானிச்சக்கிரவர்த்தி யில்லையென்கிறானோஅவன்சக்கிரவர்த்தி யாகாததுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போதுஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசரென்று சாதிக்கக்கருத்துள்ள இந்தகுருவானவர் ஆத்துமாஅறியப்படாமல்போகிறபக்ஷத்தில் யெத்தன்மையுடையவரோவென்று கேள்வியையுண்டுபண்ணி சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

कीदृक्तर्हीतिचेत्पृच्छेदीदृक्तानास्तितत्राहि ।
यदनीदृगतादृक्चतत्स्वरूपंविनिश्चिनु ॥

கீத்ருக் தர்ஹீதி சேத் ப்ருச்சேதீத்ருக்தா நாஸ்தி தத்ர ஹி ।
யதநீத்ருகதாத்ருக்ச தத்ஸ்வரூபம் விநிஶ்சிநு ॥ ௨௬ ॥

ததா அப்போது	யஃ யாதொன்றனது
ஈத்ருக் இதி எப்பேர்ப்பட்டவர் என்று	ஈத்ருஃ இப்படிப்பட்டதும்
வாச்யோ ஸ்ம வேஃ { கேட்கப்படுவரே யானு ல் [தன்மை	ஃதாத்ருக் ந { அப்படிப்பட்டது மல் லவோ
ஸோதாத்ருஃ இப்பேர்ப்பட்டவரென்ற	தஃ அதுவே
தத்ர அந்த ஸ்வரூபத்தில்	ஸ்வரூபம் ஸ்வரூபமாக
நாஸ்தி.ஹி இல்லையன்றோ	விநிஶ்சிநு நிச்சயம்பண்ணு

வி-ம். இப்படிப்பட்டவரென்றுசொல்லும்போது ஆத்துமாவுக்குஜடத்து வம்வருவதாலும் அப்படிப்பட்டவரென்றுசொன்னுல் சூனியத்துவம்வருவ தாலும், இரண்டுபக்ஷமும்கூடாதென்றுசொன்னூர்.

ச-கை. இப்படிச்சொன்னமாத்திரத்திலுல்தானே, நீர்சொன்னஅர்த்தம் சித்திக்குமோவெனில்,

अक्षाणांविषयस्त्वीदृक्परोक्षस्तादृगुच्यते ।
विषयीनाक्षविषयःस्वत्वान्नास्यपरोक्षता ॥

அக்ஷாணாம்விஷயஸ்த்வீத்ருக் வரோக்ஷஸ்தாத்ருகுச்யதே ।
விஷயீநாக்ஷவிஷயஃஸ்வத்வாந்நாஸ்யவரோக்ஷதா ॥ உஎ ॥

அக்ஷாணாம் சக்ஷுவாதிஇந்திரியங்களு [க்கு	விஷயீ விஷயங்களைஅறிகிறதான
விஷயஃது கடாதிவிஷயமே	அக்ஷவிஷயஃ இந்திரியங்களுக்கு விஷ (யமாக
ஈத்ருஃ இப்படிப் பட்டதென்று சொல்லப்படுகிறது	ந ஆகார்
வரோக்ஷஃ பரோக்ஷமான புண்ணிய பாவமுதலானவைகள்	அஸ்ய இந்த ஆத்துமா
தாத்ருஃ அப்படிப்பட்டதென்று	ஸ்வத்வாத் தானகவிருப்பதால்
உச்யதே சொல்லப்படுகின்றன	வரோக்ஷதா பரோக்ஷமாகவும்
	ந ஆகார்

தா-ம். ஆகையாலாத்துமாஇப்பேர்கொத்தவர் அப்பேர்கொத்தவரென்று சொல்லப்படார்.

அ-கை. அப்போதுஆத்துமாஅறியப்படாததால் சூன்யமென்கிறஇரண் டாம்பக்ஷத்தைபலதரிசனவியாஜத்தால் பரிஹரிக்கிறுர்.

अवेद्योप्यपरोक्षतःस्वप्रकाशोभवत्ययम् ।

அவேத்யோப்யபரோக்ஷதஃஸ்வப்ரகாஶோபவத்யயம் ॥ உஎஅ ॥

அவேத்யஃ அபி ஆத்துமா ஒன்றினு லுமறியப்படாதவராயிருந்தாலும்	அதஃ ஆகையினுலே
அபரோக்ஷஃ நானென்ற பிரத்திய க்ஷமாயிருக்கிறுர்	அயம் இந்த ஆத்துமா
	ஸ்வப்ரகாஶஃ ஸ்வப்பிரகாசராக
	பவதி ஆகிறுர்

வி-ம். கர்மமன்றியில் அபரோக்ஷமாயிருப்பதால் இந்தஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசமான அறிவாயிருக்கத்தக்கவர்,(ஞானம்போலே)இந்தஹேதுவுக்குச்சொன்னவிசேஷணம்சித்திக்கவில்லையென்று சங்கியாதே. ஆத்துமாவுக்கு அறிகிறதாயிருக்கிறகர்மம் இருக்கிறதென்றால்கர்மகர்த்ருபாவங்களுக்குஒன்றுக்கொன்று விரோதமிருப்பதால்கூடாது.

ச-கை. ஆத்துமாவுக்குஸ்வரூபத்தினாலே கர்த்ருத்வமும்விசிஷ்டரூபத்தால்கர்மத்துவமும்சொன்னால் கர்மகர்த்ருபாவங்களுக்கு விரோதமில்லையே, கமனக்கிரியையிலேயும் ஒருவனுக்குத்தானேஸ்வரூபத்தினால் கர்த்ருத்வமும் விசிஷ்டரூபத்தினால் கர்மத்வமும், இருக்கிறதே என்றால், அதிபிரசங்கமானதால், அப்படிச்சொல்லக்கூடாது. நீசொன்னதிருஷ்டாந்தமானது சாதனமில்லாமலிருக்கிறது ஞானத்திற்கு ஞானாந்தரத்தை அபேக்ஷித்தால், அனவஸ்தாதோஷம்வரும்தர்க்கமதத்தில்கடஞ்ஞானமிருந்தால்கடம்விளங்குகிறது,அந்தகடஞ்ஞானமும் அநுவியவசாயஞ்ஞானத்தினாலே விளங்குகிறதான சம்வேதனஞ்ஞானம்போல, ஸ்வப்பிரகாசத்திலேதிருஷ்டாந்தமானதுசாதனமில்லாமலிருக்கிறதென்று சொல்லக்கூடாது, சித்தாந்தமான நம்முடையமதத்திலிருக்கிறஞானமானது ஞானாந்திரத்தினால் விளங்குகிறதென்பதில்லாமையால் இந்த ஆத்துமா சாதனமன்றியில் ஸ்வயமாய் விளங்குகிறார்.

அ-கை. இந்தஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசரென்றுசித்தித்தாலும் பிரமலக்ஷணம் சித்திக்கவில்லையேயெனில், பிர்ம்மலக்ஷணத்தை ஆத்துமாவில்சுருதி மூலமாய் காண்பிக்கிறார்.

सत्यंज्ञानमनन्तंचेत्यस्तीहब्रह्मलक्षणम् ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தஞ்சேத்யஸ்தீஹப்ரஹ்மலக்ஷணம் ॥ ௨௮ ॥

ப்ரஹ்மலக்ஷணம் பிர்மலக்ஷணமானது
ஸத்யம் சத்தியமென்ன
ஜ்ஞாநம் ஞானமென்ன
அநந்தம்.ச. அனந்தமென்ன [வோ
இதி இப்படிசொல்லப்பட்டதெது
இஹ அது இந்தசாக்ஷியினிடத்தில்
அஸ்தி இருக்கிறது

அ-கை. ஆத்துமாவுக்குசத்தியலக்ஷணம் யெப்படியெனில்.

सत्यत्वंबाधराहित्यंजगद्बाधैकसाक्षिणः ।
बाधःकिंसाक्षिकोब्रूहिनत्वसाक्षिकइष्यते ॥

ஸத்யத்வம் பாதராஹித்யம்ஜகத்பாதைகஸாக்ஷிண: ।
பாத:கிம்ஸாக்ஷிகோப்ரூஹி நத்வஸாக்ஷிகஇஷ்யதே ॥ ௨௬ ॥

பாதரா ஹித்யம் { காலத்திரயத்திலுங்கெடாமலிருப்பதே
ஸத்யத்வம் சத்தியத்தன்மை
ஜகத்பாதைகஸாக்ஷிண: சமாதி, சுஷுப்திமூர்ச்சைகளில் ஸ்தூலசூக்குமாதிஜகத்தானது தோன்றாமல்

போவதையறிகிற சாக்ஷியினுடைய வாயக் இல்லாமையை | ஸஹஸாக்ஷிகஃ. த ஈ அப்படி சாக்ஷி இல்லாமல்
கிம். ஸாக்ஷிகஃ அறிகிறசாக்ஷியார் | ந. ஊஷ்டு பாதையானதங்கீகரிக்கப் படமாட்டாது
ப்ரூஹி சொல் |

வி-ம் பாதையற்றதுசத்தியமென்றும், பாதையுள்ளது மித்தையென்றும், பூர்வாசாரியார்கள்சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

இ-தி- சாக்ஷியில்லாமல் உலகத்தில்யாரும் ஒருவியாச்சியஞ்செய்து, தீர்ப்புவாங்கினார்களேயானால், மேற்கூறியதுகூடும்.

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்தைத் திருஷ்டாந்தத்தினால் விளக்கிவைக்கிறார்.

अपनीतेषुमूर्तेषुह्यमूर्तंशिष्यतेवियत् ।
शक्येषुबाधितेष्वंतेशिष्यतेयत्तदेवतत् ॥

அபநீதேஷுமூர்த்தேஷுஹ்யமூர்த்தம்ஶிஷ்யதேவியத் ।
ஶக்யேஷுபாதிதேஷ்வந்தேஶிஷ்யதேயத்ததேவதத் ॥ ௩௦ ॥

மூர்த்தேஷு வீட்டிலுள்ளரூபமான கடபடாதிகளை | பாதிதேஷு தேகாதிஜகத்து நேதி வாக்கியத்தால் தள்ள
அபநீதேஷு பாக்கியன்னியில் வெளியேற்றினாலும் | ஶக்யேஷு யோக்கியங்களாயிருந்தாலும்
அமூர்த்தம் வெளியேற்றப்படாத அரூபமான | அந்தே முடிவில்
வியத் ஆகாசமானது [அப்படி | யத் யாதொருசாக்ஷிமாத்திரம்
ஶிஷ்யதே. ஹி மீதமாயிருக்கிறதோ | ஶிஷ்யதே. மீதப்படுகிறதோ
| தத் ஏவ அந்த சாக்ஷிதானே
| தத். பிரமம்

அ-கை. தோன்றப்பட்ட சகலநாமரூபத்தையும் பாதித்தபிற்பாடு, ஒன்றும்மீதமில்லையென்கிற சங்கைக்குச்சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

सर्वबाधेनकिञ्चिच्चेद्यन्नकिञ्चित्तदेवतत् ।

ஸர்வபாதேநகிஞ்சிச்சேத்யந்நகிஞ்சித்ததேவதத் ॥ ௩௧ ॥

ஸர்வபாதே எல்லாவற்றையும்பாதித்தபிறகு | நகிஞ்சித். சேத். ஒன்றுமில்லை என்று உன்சொல் எப்படி சித்திக்கும்

அ-கை. சர்வாபாவத்தைஅறிகிற அறிவுஅவசியம்வேண்டியிருப்பதால், அந்தஅறிவேஎங்களுக்கு ஆத்துமசொரூபமென்கிற அபிப்பிராயத்தால் பரிஹரிக்கிறார்.

யத் யாதொரு | தத். ஏவ அந்தஅறிவோ
ந. கிஞ்சித் சிறிதுமில்லையென்கிறசொல்லையெது யறிகிறதோ | தத். பிரமம்

அ-கை. சிறிதுமில்லையென்கிறசொல், சூனியத்தைக்காட்டுமேதவிர, சைதன்னியமுண்டென்று எப்படிசொல்லப்படுமெனில், இல்லையென்றசொல் சூ

னியமானாலும்; சொல்லுகிறவனெப்படி, இல்லாமல்போகவில்லையோ, அப்ப டி இல்லையென்பதையறியசாக்ஷி, அவசியம் வேண்டிருப்பதால் உண்டென்று பரிஹரிக்கிறார்.

भाषाएवात्रमिथ्यंतेनिर्बाध्यंतावदस्तिहि ॥

ஹாஷாவஸவாத்ரஹிதெ்யநிபாத்யம்தாவஉஸ்திஹி ॥ ௬௧ ॥

அத்ர	இந்த பாதைக்கு சாக்ஷியான ஆத்துமாவில்	ஹிசெ்ய	பாதிக்கப்படுகின்றன
ஹாஷா	சிறிதுமில்லையென்கிற சொல்	தாவத்	அப்பேற்பட்டசாக்ஷியானது
ஏவ	மாத்திரமே	நிர்பாத்யம்	பாதையற்றதாக
		அஸ்திஹி	இருக்கிறதன்றோ

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்திற்கு சுருதிப்பிரமாணம் காண்பிவிக்கிறார்.

अतएवश्रुतिर्बाध्यंबाधित्वाशेषमत्यदः ।

सएषनेतिनेत्यात्मेत्यतद्व्यावृत्तिरूपतः ॥

அதஏவஶ்ருதிர்பாத்யம்பாதித்வாஶேஷயத்யதஃ ।

ஸஏஷநேதிநேத்யாத்மேத்யதத்வ்யாவ்ருத்திரூபதஃ ॥ ௬௨ ॥

அதஃஏவ	யாதொருகாரணத்தினால் அறிவு மீதப்பட்டதோ, அந்த காரணத்தினாலேயே	அதத்வ்யாவ்ருத்திரூபதஃ	அன்னமயாதிகளான அனாத்துமாக்களை தள்ளுகிற வழியினாலே
ஶ்ருதிஃ	சுருதியானது	பாத்யம்	பாதிக்கக்கூடியதை
ஸஃஏஷஃ	அந்த இந்த[யெல்லாம்	பாதித்வா	பாதித்து
ஆத்மா	ஆத்துமாவைத்தவிரமற்றவை	அதஃ	இந்த ஆத்துமாவையே
நேதிநேதி. இதி	இல்லைஇல்லையென்று	ஶேஷயதி. இதி	மீதமாகப்பண்ணுகிறது

அ-கை. அதில் தள்ளக்கூடிய வஸ்துவின் சொரூபமென்ன, தள்ளக்கூடாத சொரூபமென்னவெனில்

इदंरूपंतुयद्यावत्त्यक्तुंशक्यतेखिलम् ।

अशक्योह्यनिदंरूपस्सआत्माबाधवर्जितः ॥

இதம்ரூபம்துயத்யாவத்த்யக்தும்ஶக்யதேகிலம் ।

அஶக்யோஹ்யநிதம்ரூபஸ்ஸஆத்மாபாதவர்ஜிதஃ ॥ ௬௩ ॥

இதம்ரூபம்	இதுவென்று திரிசியமாயனுபவிக்கப்படுகிறது	ஶக்யதே	யோக்கியமாயிருக்கிறது
யத். யாவத்	யாதொன்று யாதொன்றுண்டோ	அநிதம் ரூபம்	இதமென்கிற ரூபமில்லாதவராயும்
தத். அகிலம்	அந்தசமஸ்தமும்	அஶக்யஃ	தள்ள யோக்கியமில்லாதவராயுமிருக்கிற
த்யக்தும்	தள்ளுவதற்கு	ஸஃ	நானென்கிற அந்த

ஸூத்ரா ஆத்துமாவானர்	வாதவஜி } பாதிக்கப் படாதவரன்
	த: ஹி } றே

தா-ம். அகங்காராதி திருசியமுழுமையும் பாதிக்கத்தக்கது

அ-கை. ஆத்துமா பாதையன்றியிலிருக்கக்கூடும், பிரகிருதத்தில் என்ன வாயிற்றெனில்

सिद्धंब्रह्मणिसत्यत्वंज्ञानत्वंतुपुरोरितम् ।
स्वयमेवानुभूतित्वादित्यादिवचनैस्स्फुटम् ॥

ஸித்தம்ப்ரஹ்மணிஸத்யத்வம்ஜ்ஞாநத்வம்துபுரோரிதம் ।
ஸ்வயமேவாநுபூதித்வாதித்யாதிவசநைஸ்ஸ்புடம் ॥ ௩௪ ॥

ப்ரஹ்மணி பிரமத்தினிடத்தில்	அநுபூதி } அனுபவரூபமாயிருப்
ஸத்யத்வம் சத்தியத்தன்மையானது	த்வாத் } பதாலென்கிற
ஸித்தம் சித்தித்தது ஞானத்தன்மையோ வென்றால்	இத்யாதிவசநை: இதுமுதலானவசனங்களினாலே
புரா முன்னமே	ஜ்ஞாநத்வம் ஞானத்துவமானது [ட்டது
ஸ்வயம் ஏவ தான் தானே	ஸ்புடம் ஈரிதம் நன்றாகசொல்லப்ப

அ-கை. இதின்மேல் அனந்ததன்மையின் இயற்கையைச் சாதிக்கிறார்.

नव्यापित्वाद्देशतोंतोनित्यत्वान्नापिकालतः ।
नवस्तुतोपिसार्वात्म्यादानंत्यंब्रह्मणित्रिधा ॥

நவ்யாபித்வாத்தேசதோந்தோநித்யத்வாந்நாபிகாலத: ।
நவஸ்துதோபிஸார்வாத்ம்யாதாநந்த்யம்ப்ரஹ்மணித்ரிதா ॥ ௩௫ ॥

வ்யாபித்வாத் இவர் சர்வவியாபகரான [தால்	ஸார்வாத்ம்யாத் சர்வாத்தும சுவரூபரா [னதால்
தேசத: தேசத்தினுலும்	வஸ்துத: அபி வஸ்துவினுலும்
அந்த: ந முடிவில்லை [யராகையால்	ந நாசமில்லை
நித்யத்வாத். எப்போது மழிவற்றநித்தி	த்ரிதா இந்த மூன்று ஏதுக்களாலும்
காலத: அபி காலத்தினுலும்	ப்ரஹ்மணி பிரமத்தில்
ந அழிவில்லை	ஆநந்த்யம் அனந்தலக்ஷணம்சித்தித்து

வி-ம். இந்த ஆத்துமா சத்து, சித்து, அனந்தம், நித்தியம், ஏகம், சூக்குமம், ஆனந்தம், சேதனம், சுத்தம் இவை முதலான அனேக குணங்களுடன் கூடினவரென்று தைத்திரீயம், பிரகதாரண்ணியம், தாபநீய உபநிஷத்து இவைமுதலான சுருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை இங்ஙனம் விரித்துரைக்கின்றார். மேலேசொன்னலக்ஷணங்களை ஏன் கூறிற்றெனில், பஞ்சகோசங்களைப்போல இவர் அசத்தாகாமையால், சத்தென்றும், அவைகள் அப்பிரகாசமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாமல், உற்பத்திநாசமற்ற சுவயம்பிரகாசவஸ்துவானதால் சித்தென்றும், ஆகாசத்தைக்காட்டிலும் அதிகவியாபகமா யிருப்பதால்

தேசபேதத்தினால் இவர்க்கு நாசமில்லையென்றும் காலங்களைப்போலிவர் அழி யாமல் நித்தியராயிருப்பதினால் காலத்தினாலும் நாசமில்லையென்றும், எல்லா நாமரூபங்களிலும் அனுசரித்து அறிவாய்விளங்குவதால் வஸ்துபேதத்தினால் நாசமில்லையென்றும் இப்படி மூன்றுபரிச்சேதமற்றவர் யெவரோ அவரோ பஞ்சகோசங்கள் நாசமுறுவதுபோல் இவருறாதவராயிருப்பதால் அனந்த ரென்றும், அவைகளனித்தியமாயிருப்பதுபோலிவரின்மையால் நித்தியரென் றும்அவைகளனேகமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் ஏகரென்றும், அவைகள் ஸ்தூலமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் சூக்குமரென்றும், அவைகள் துக்க மாயிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் ஆனந்தரென்றும், அவைகள் ஜடமாயிருப் பதுபோலிவரின்மையால் சேதனரென்றும், அவைகளசுத்தமாயிருப்பதுபோ லிவருறாததால் சுத்தரென்றும், இவ்வொன்பதுவிதலக்ஷணங்களுடன் யெந்த ஆத்துமா விளங்குகின்றனரோ அவரோ பிரமமென்றும், அவரோ பஞ்சகோச சாக்ஷியென்றும், சீடர்களெளிதிலறியும்வண்ணம் இந்நூலாசிரியரின்கருத்தை இங்ஙனம் வெளியிட்டனர்.

அ-கை. யுக்தியினாலும் அனந்தத்வத்தைச்சாதிக்கிறார்.

देशकालान्यवस्तूनांकल्पितत्वाच्चमायया ।
नदेशादिकृतोन्तोस्तिब्रह्मानन्त्यंस्फुटंततः ॥

𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌨𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌤𑍋𑌂𑌤𑍋𑌸𑍍𑌤𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌤𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌂𑌤𑌤𑌃॥ ௩௫ ॥

𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 தேச கால முதலானவைகளும் அதற்கன்ய மான கடப்படாதிவஸ்துக்களும்	𑌅𑌂𑌤𑌃 கெடுதல்
𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 (ஆத்துமாவில்) மாயையினாலே	𑌨. 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 ஆத்துமாவுக்கில்லை
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 கற்பிதமானதால்	𑌤𑌤𑌃 ஆகையினாலே
𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌤𑌃 தேசகாலவஸ்துக்களா லுண்டாகப்பட்ட	𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 பிரமமானது
	𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌂 நன்றாக
	𑌆𑌨𑌂𑌤𑍍𑌯𑌂 அந்தமற்றதாயிற்று

வி-ம். ஆகாசத்தில் கந்தர்வநகரம்முதலானவைகற்பிக்கப்பட்டாலும் ஆ காசத்திற்குப் பரிச்சேதமில்லாததுபோல, சகலபரிச்சேதமற்ற, இந்தஆத்து மாவே, பிரமம், பிரமமேநானென்பதில் சிறிதுஞ்சந்தேகப்படத்தக்கதன்றெ ன்று நரசிம்மஉத்திரதாபனி முதலானசுருதிகளாலும் மேற்கூறியயுக்திகளா லுமுணர்ந்துநானேபிரமமென்று அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஜடமானஜகம் பிரமத்திலாரோபமானதால் அதினால்பிரமத்திற் குப்பரிச்சேதமில்லாமல் போனாலும் சேதனர்களான ஜீவேசுவரர்களுக்கு அஃ து இல்லாமையால் அவர்களைப்பற்றிய பரிச்சேதம் பிரமத்திற்கு எப்படி யில்

லையெனில், அவற்களுமுபாதிகற்பிதர்களானதா லவர்களைப்பற்றியும் பரிச்சேதமில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

सत्यंज्ञानमनन्तंयत्ब्रह्मतद्वस्तुतस्यतत् ।
ईश्वरत्वञ्चजीवत्वमुपाधिद्वयकल्पितम् ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்யத்ப்ரஹ்மதத்வஸ்துதஸ்யதத் ।
ஈஶ்வரத்வஞ்சஜீவத்வமுபாதித்வயகல்பிதம் ॥ கஎ ॥

ஸத்யம்.ஜ்ஞாநம்.அநந்தம் அழிவற்றதாயும்அறிவாயும்அனந்தமாயுமிருக்கிற யத்.ப்ரஹ்ம யாதொரு பிரமமுண்டோ தத்.வஸ்து அதுவேபரமார்த்தமானவஸ்து தஸ்ய அந்தப்பிரமத்திற்கு (ஸ்து | ஈஶ்வரத்வம் ஈசுவரத்துவமும் ஜீவத்வம்.ச இந்தஜீவத்துவமும் தத் அந்த உபாதித்வயகல்பிதம் உபாதிகளிரண்டின்மயக்கத்தால் கற்பிக்கப்பட்டது

அ-கை. அந்தஉபாதித்துவயங்களில் ஈசுவரனுக்குப் பாதியான்சக்தியைநிரூபிக்கிறார்.

शक्तिरस्त्यैश्वरीकाचित्सर्ववस्तुनियामिका ।

ஶக்திரஸ்த்யைஶ்வரீகாசித்ஸர்வவஸ்துநியாமிகா ॥ கஎ-ா ॥

ஐஶ்வரீ ஈசுவரஉபாதியாயும் ஸர்வவஸ்து நியாமிகா } சகலவஸ்துக்களை ஏவுகிறதாயுமிருக்கிற | காசித் ஒரு ஶக்திஃ சக்தியானது அஸ்தி இருக்கிறது

அ-கை. அந்தசக்தியெவ்விடத்திலிருக்கிறது யென்னுத்தினல் காணப்படவில்லையெனில்.

आनन्दमयमारभ्यगूढासर्वेषुवस्तुषु ॥

ஆநந்தமயமாரப்யகூடாஸர்வேஷுவஸ்துஷு ॥ கஅ ॥

ஆநந்தமய ஆரப்ய } ஆனந்தமயம் முதல் - பிரமாண்டமீறாக ஸர்வேஷு. சகலமான | வஸ்துஷு வஸ்துக்களிலும் கூடா இரகசியமாயிருக்கிறதாகையால் காணப்படவில்லை

அ-கை. ஓரிடத்திலுங்காணப்படாமலே யிருக்கிற அந்தசக்தியையில்லையென்று ஏன்சொல்லக்கூடாதெனில்,சக்தியில்லாவிடில்இராஜனில்லாத இராஜ்ஜியம்போலே, ஜகத்துவிவஸ்தையில்லாமல், போய்விடும், ஆகையால் அந்தசக்தி அவசியம்வேண்டுமென்றுசொல்லுகிறார்.

वस्तुधर्मानियम्येरन्शक्त्यानैवयदातदा ।
अन्योन्यधर्मसांकर्याद्विप्लवेतजगत्खलु ॥

வஸ்துதர்மாநியம்யேரந்ஶக்த்யாநைவயதாததா ।
அந்யோந்யதர்மஸாங்கர்யாத்விப்லவேதஜகத்கலு ॥ கக ॥

ஶக்தி: அந்த மாயா சக்தியினாலே	ஏகஸ்ய ஏகவஸ்துன: ஒருவஸ்துவின் தர்மம் மற்றொருவஸ்துவில் கலந்துபோகுமாகையால்
வஸ்துஸ்வபாவா: வஸ்துக்களின்ஸ்வபாவங்கள்	ஜகத் ஜகத்தானது
யதா எப்போது	விப்லவேத, விபரீதமாக தாறுமாறாய்ப்போய் விடுமென்றோ
ந நியம்யந்தே { நியமனம் பண்ணப்படவில்லையோ	
ததா அப்போது	

அ-கை- ஜடமான இந்தசக்திக்கு ஜகத்தைநியமனம் பண்ணுவதெப்படிக் கூடுமெனில்.

चिच्छायावेशतश्शक्तिश्चेतनेवविभातिसा ।
तच्छक्त्युपाधिसंयोगाद्ब्रह्मैवेश्वरतांव्रजेत् ॥

சிச்சாயாவேஶதஶ்ஶக்திஶ்சேதநேவவிபாதிஸா ।
தச்சக்த்யுபாதிஸம்யோகாத்ப்ரஹ்மைவேஶ்வரதாம்வ்ரஜேத் ॥ ௩௦ ॥

ஸா ஶக்தி: அந்த சக்தியானது	சக்தியாகிற உபாதியின் சம்பந்தத்தால்
சிச்சாயா { சிச்சாயையினுடைய பிர	ப்ரஹ்ம ஏவ சத்யாதிலக்ஷணமானபிரமமே
வேஶத: { வேசத்தால்	ஈஶ்வரதாம் வ்ரஜேத் சர்வஞ்ஞத்துவாதிகுணங்களுடன் கூடின ஈஸ்வரத்வத்தை அடைகிறது
சேதநா இவ சேதனம் போலே	
விபாதி விளங்குகிறது	
தச்சக்த்யுபாதிஸம்யோகாத் அந்த	

அ-கை ஜீவத்துவத்துக்குஉபாதியைச்சொல்லுகிறார்.

कोशोपाधिविवक्षयांयातिब्रह्मैवजीवताम् ।

கோஶோபாதிவிவக்ஷயாம்யாதிப்ரஹ்மைவஜீவதாம் ॥ ௩௧ ॥

கோஶோபாதி விவக்ஷயா பஞ்சகோசங்களாகிற உபாதிகளின் சம்பந்தத்தால்	ப்ரஹ்ம ஏவ பிரமமே
	ஜீவதாம் ஜீவத்வத்தை
	யாதி அடைகிறது

அ-கை. ஒரேவஸ்துவுக்கு ஒரேகாலத்தில் விருத்தமானஸ்வபாவங்களோடேகூடி இருத்தல் உலகத்தில் ஓரிடத்திலுங்காணப்படவில்லையேயெனில்.

पितापितामहश्चैकःपुत्रपौत्रौयथाप्रति ॥

பிதாபிதாமஹஶ்சைக:புத்ரபௌத்ரௌயதாப்ரதி ॥ ௩௨ ॥

ஏக: ஒருதேவதத்தன்	பிதா தகப்பனென்றும்
புத்ரபௌத்ரௌ ப்ரதி புத்திரனையும் பேரனையும் குறித்து	பிதாமஹ: பாட்டனென்றும்
	யதா எப்படிச்சொல்லப்படுகிறானோ

தா-ம். அப்படிக்கோசோபாதியால்ஜீவனென்றும் மாயோபாதியால் ஈஸ்வரனென்றும் பிரமம் ஓரேகாலத்தில் சொல்லப்படும்.

அ-கை. யதார்த்தமாகப்பிரமத்திற்கு ஜீவத்துவமும் ஈசுவரத்வமுமில்லை யென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிவிக்கிறார்.

पुत्रादेरविवक्षायांनपितानपितामहः ।
तद्वदीशोनापिजीवःशक्तिकोशाविवक्षणे ॥

புத்ராதெரவிவக்ஷாயாம நபிதா நபிதாமஹ: ।
தத்வதீஶோ நாபி ஜீவ:ஶக்திகோஶாவிவக்ஷணே॥ கஉ ॥

புத்ராதே: பிள்ளைபேரன்
அவிவக்ஷாயாம் இல்லாமல்போகும் பக்ஷத்தில்
பிதா ந தகப்பனுமில்லை
பிதாமஹ: ந பாட்டனுமில்லை
தத்வத் அதுபோல
ஶக்திகோஶாவிவக்ஷணே மாயாசக்திபஞ்சகோசங்களின்நிவர்த்தியில்
ஈஶ: ந ஈசுவரனுமில்லை
ஜீவ: அபி ந ஜீவனுமில்லை.

அ-கை. இப்போது சொன்னஞானத்தின்பலன் சொல்லுகிறார்.

यएवंब्रह्मवेदैषब्रह्मैवभवतिस्वयम् ।

யஏவம்ப்ரஹ்மவேதைஷப்ரஹ்மைவபவதிஸ்வயம்॥ கஉ௩ ॥

ய: யாதொருவன்சாதனசதுஷ்டயசம்பன்னனாய்
ஏவம் இப்போதுசொன்ன பிரகாரங் குருமுகமாய்
ப்ரஹ்ம பஞ்சகோசவிவேகபூர்வகமாய் பிரமமே
வேத நானென்று அறிந்தானோ
ஏஷ: அந்த இவன் தானே பிரமத்தையறிந்தவன் பிரமமாவானென்ற சுருதியின் படி
ஸ்வயம் தானே
ப்ரஹ்ம ஏவ பிரமமாக
பவதி ஆகிறான்.

அ-கை. அதினாலென்னபிரயோஜனம்முடிவாயிற்றெனில்.

ब्रह्मणोनास्तिजन्मातःपुनरेषनजायते ॥

ப்ரஹ்மணோ நாஸ்திஜந்மாத:புநரேஷ நஜாயதே॥ கஉ௪ ॥

ஜந்ம ஜன்மம்
நாஸ்தி இல்லையோ
அத: அந்த ஹேதுவால்
ஏஷ: அந்த ஞானியும்பிரமமாய் விட்டதால்
புந: மறுபடி
ந ஜாயதே பிறப்பில்லை

தா-ம். இவனுக்கு வேதமும் புனராவிருத்தியில்லையென்று சொல்லுகிறது.

பஞ்சகோசவிவேகம் சம்பூரணம்.

(ச)—துவைதவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

துவைதமானது ஈசுவரதுவைதமென்றும், ஜீவதுவைதமென்றுமிருவகை யாயிருப்பதில், ஈசதுவைதம் பந்தமில்லையென்றும், ஜீவதுவைதம் பந்தஹேது வானதாலதைத் தள்ளக்கடவது. மாயையே பிரகிருதியென்றும், மாயாவியா னவீசனே இத்துவைதத்தை சிருஷ்டித்தவனென்று சுவேதாசுவதராசாகைக்கா ரர்கள் கூறுகின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் ஆன்மாமாத்திரமிருந்து பிறகு மா யையுடன்கூடி வெகுவிதமானபிரஜைகளாவோமென்று நினைத்து இவ்வுலகங் களை உண்டுபண்ணினனென்று இருக்குவேதசாகைக்காரர்கள் இயம்புகின்ற னர். மாயாசம்பந்தமான பிரமத்தினிடத்தினின்று ஆகாசாதி பஞ்சபூதங்கள் உண்டாயினவென்றும், வெகுவிதபிராணிகளாவோமெனக்கருதி சகலஜகத்து மவ்வீசனாற் கற்பிக்கப்பட்டதென தித்திரிசாகைக்காரர்களுரைக்கின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் (சத்து) மாத்திரமானவஸ்து மாயையுடன்சேர்ந்து ஈசனாய் அக்கினி முதலிய வஸ்துக்களைக் கற்பிவித்ததென சாமவேதசாகைக்காரர்கள் சாற்றுகின்றனர். அக்கினியிற் பொரிகள்தோன்றுவனபோல இவ்வுலகம் மா யாசம்பந்தமான ஈசனாலுண்டுபண்ணப்பட்டதென அதர்வணவேதசாகைக்கா ரர்கள் அறைகின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் நாமரூபமற்று பிறகு மாயாசக்திசம் பந்ததேவனால் விராட்முதல் எறும்பு ஈறுயுள்ள ஜகத்தைத்தோற்றுவித்தானெ ன பிரகதாரண்ணியசாகைக்காரர்கள் பேசுகின்றனர். அவ்வீசன் தானே ஜீவ ரூபமாய் இவ்வுடலில் பிரவேசித்தானென வேதம் விளம்புகின்றது. அதிஷ் டானமான சைதன்னியமும், சூக்குமதேகமும் அறிவி னிழலும் கூடினதே ஜீ வனெனக்கூறப்படுகின்றது. மகேசனுக்குக் காரணமான மாயையும், ஜகத்துற் பத்திக்குக் காரணமாயுமிருக்கிற அம்மாயாசக்தியே மோகசக்தியால் இச்சீவர் களை மோகிக்கச்செய்கின்றது. அம்மோகசக்தியினால் அவ்வீசனே ஈசத்தன் மையை யிழந்து இச்சரீரத்தில் மோகத்துடன் விசனிக்கிறார். ஈசுவரசிருஷ்டி யான சகலமும் கூறிமுடிந்தன. பிரகதாரண்ணிய உபநிடதம் (7) வது பிராம்ம ணத்தில் ஜீவசிருஷ்டி கூறினதை இங்குரைக்கின்றனம். நெல்முதலான மனி தான்னமொன்று. அமாவாசை பௌர்ணமைகிரமித்தபின் செய்யப்படுகிறஇஷ் டிகளான தேவான்னம் இரண்டு. பால், மனது, வாக்கு, பிராணன் இந்நான்குக ளான பசுக்களன்னம் நான்கு. இவ்வேழுகளும் அன்னங்களென கூறுகின்றது. ஈசநிருமிதமான, ஞானகர்மங்களால் ஜீவன் இவ்வேழு அன்னங்களை தன்போ கத்திற் குபயோகப்படுத்தி, தகப்பனாலுண்டுபண்ணப்பட்டபெண்ணை மருமகன னுபவிப்பதுபோல, ஈசஜகத்தைஜீவனனமருமகன்புஜிக்கிறான். ஈசசிருஷ்டியா ன ஒருஸ்திரீயே பெண்சாதியென்றும், மருமகளென்றும், நாத்தனாளென்றும் மதினியென்றும், தாயென்றும், இவ்விதவிவகாரமானது புத்தியின்பேதத்தா ல் காணப்படுவதன்றி அச்சரீரத்தில்பேதமில்லை. ஆகையால் ஜீவசிருஷ்டிபந்த ம், ஈசசிருஷடிபந்தமில்லை. ஐயா ஜீவத்துவைதமெத்தனை விதமெனில், சாஸ் திரீயபிரபஞ்சமென்றும், அசாஸ்திரீயபிரபஞ்சமென்றும், இருவகையுடன்

கூடினது. ஆத்துமதத்துவவிசாரமான சாஸ்திரீயப்பிரபஞ்சம் இவனுக்கு பிர்மசாக்ஷாத்காரம்வரும்வரை கொள்ளத்தக்கது. வந்தபின்னர் அதுவும்விடத்தக்கதென்று சுருதிகூறுகின்றது. அசாஸ்திரீயபிரபஞ்சம் தீவிரமென்றும், மந்தமென்றுமிருவகையுடன் கூடியது. காமக்குரோதாதி தீவிரப்பிரபஞ்சம். மனோராச்சியம் மந்தப்பிரபஞ்சம். இவ்விரண்டுகள் விவேகிக்கு ஞானம்சித்திக்கும்பொருட்டு, தத்துவஞானம்வருமுன்னே, சமாதிகளுடன்கூடின விவேகி நிவர்த்திக்கவேண்டியதென்று சுருதிசொல்லியிருக்கிறது. அவ்வாறு அர்ச்சுனனுக்கு, பகவான் கீதையிலுரைத்திருக்கின்றனர். மந்தபிரபஞ்சமெப்படி நிவர்த்திக்கிறதெனில், சவிகற்பசமாதியால் நன்றாய்ப்பழகியிருக்கிற நிர்விகற்ப சமாதியாலதை நிவர்த்திக்கக்கூடும்; அப்படியில்லாவிட்டால் ஏகாந்தத்திலிருந்து தீர்க்கமானபிரணவஉச்சாரணத்தால்அந்தமனோராச்சியம்நிவர்த்திசெய்யத்தக்கது. போகசிந்தையால் மனதுஏகதேசத்திலாவது பிரவர்த்தித்தால், மறுபடிநிர்விகற்பசமாதிப்பழக்கத்தாலதை நிவர்த்திக்கவேண்டும். யாதொருவனுக்கு விக்ஷேபமில்லையோ, அவன்பிரமமேயொழிய, பிரமவித்தில்லையென்று வசிஷ்டர்முதலான முனிகள்கூறியிருக்கின்றனர்.

துவைதவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீ꞉ரஸ்து.
ஶ்ரீ꞉ கணேஶாய நம꞉.
ஶ்ரீ꞉ பாரதீதீர்த²வித்³யாரண்யகு³ருப்⁴யோ நம꞉.

த்³வைதவிவேக꞉.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
मयाद्वैतविवेकस्यक्रियतेपदयोजना ॥

நத்வாஶ்ரீபா⁴ரதீதீர்த²வித்³யாரண்யமுனீஶ்வரௌ ।
மயாத்³வைதவிவேகஸ்யக்ரியதேபத³யோஜனா ॥

ஸ்ரீபாரதிதீர்த்தவித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணிக்கொண்டு துவைதவிவேகத்திற்கு அர்த்தஞ்சொல்லுகிறேன்.

அ-கை. பண்ணப்படுகிறகிரந்தம் விக்கினமன்றியில் பூரணமாகும்பொருட்டு தனக்கபிமதமான தேவதாஸ்மரணலக்ஷணமான மங்களாசரணம்செய்து இந்தகிரந்தம் வேதாந்தப்பிரகரணமானதால், இச்சாஸ்த்திரத்திற்குள்ள அனுபந்தசதுஷ்டயம் சொன்னதாகவே கருதிக் கிரந்தாரம்பம் செய்கிறேன்.

ईश्वरेणापिजीवेनसृष्टंद्वैतंविविच्यते ॥

ஈஶ்வரேணாபிஜீவேனஸ்ருஷ்டம்த்³வைதம்விவிச்யதே ॥ க ॥

ஈஶ்வரேண (காரணோபாதிகனான) ஈசுவரனாலும்
ஜீவேந ச காரியோபாதிகனான ஜீவனாலும்
ஸ்ருஷ்டம் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட
த்வைதம் துவைதமானது
விவிச்யதே (விசாரணையால்) பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இந்த துவைதவிவேகத்தைச்செய்வது காக்கையின்பல்லை யெண்ணிப்பார்ப்பதுபோல நிஷ்பிரயோஜனமெனில்.

विवेकेसतिजीवेनहेयोबन्धःस्फुटीभवेत् ॥

விவேகே ஸதி ஜீவேந ஹேயோ பந்த: ஸ்புடீ பவேத் ॥ ௧ ॥

விவேகே ஸதி } அந்த இரண்டின் விவேகம்செய்யும் பக்ஷத்தில்
ஜீவேந ஜீவனாலே
பந்த: சிருஷ்டித்த துவைதம் பந்தமெ
ஹேய: தள்ளத்தக்கதென்றும்)ன்றும்
ஸ்புடீ பவேத் பிரகாசமாக ஆகும்.

அ-கை. ஜீவர்களே அதிர்ஷ்டவிசேஷத்தால் ஜகத்காரணரென்று வாதிகள்சொல்வதால், ஈசுவரசிருஷ்டிஉண்டென்று எப்படிசொல்லக்கூடுமெனில், வெகுசுருதிகளுக்கு விரோதம்வருவதால் இந்தஆக்ஷேபம் செய்யக்கூடாதென்றுசொல்லி முதலில் சுவேதாசுவதர உபநிஷத்தின் வாக்கியத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

मायांतुप्रकृतिंविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम् ।
समायीसृजतीत्याहुःश्वेताश्वतरशाखिनः ॥

மாயாம் து ப்ரக்ருதிம் வித்யாந்மாயிநம் து மஹேஶ்வரம் ।
ஸமாயீ ஸ்ருஜதீத்யாஹு: ஶ்வேதாஶ்வதரஶாகிந: ॥ ௨ ॥

மாயாம் து மாயையே
ப்ரக்ருதிம் மூலப்பிரகிருதியென்று
வித்யாத் அறியவேண்டியது
மாயிநம் து மாயாவியே
மஹேஶ்வரம் மஹேசுவரனென்றறி
ஸ: மாயீ அந்த ஈசுவரனே
ஸ்ருஜதி, இதி சிருஷ்டிக்கிறார் என்று
ஶ்வேதாஶ்வதரஶாகிந: சுவேதாசுவதரசாகைக்கார்கள்
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. ஐத்ரேய உபநிஷத்தின்வாக்கியத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

आत्मावाइदमग्रेभूत्सईक्षतसृजाइति ।
संकल्पेनासृजल्लोकान्सएतानितिबह्वृचाः ॥

ஆத்மா வா இதமக்ரே பூத் ஸ ஈக்ஷத ஸ்ருஜா இதி ।
ஸங்கல்பேநாஸ்ருஜல்லோகாந்ஸ ஏதாநிதி பஹ்வ்ருசா: ॥ ௩ ॥

இதம் தோற்றப்பட்ட இந்தசமஸ்தமு(ம்
அக்ரே சிருஷ்டிக்குமுன்னே
ஆத்மா, வா ஆத்துமாமாத்திரமாகவே
அபூத் இருந்தது
ஸ்ருஜா, இதி சிருஷ்டிப்போமென்று
ஸ: அவரே

ஐக்ஷத பார்த்தார்
ஸ: அவரே
ஏதாந் லோகாந் இந்தஉலகங்களை
ஸங்கல்பேந தன்சங்கற்பத்தினாலே
அஸ்ருஜத் இதி உண்டுபண்ணினாரென்று
பஹ்வ்ருசா: இருக்குவேதத்தையறிந்தவர்கள் இயம்புகின்றனர்.

அ-கை. தைத்திரீய உபநிஷத்தின்வாக்கியத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

खंवाय्वग्निजलोर्व्योषध्यन्नदेहाःक्रमादमी ।
संभूताब्रह्मणस्तस्मादेतस्मादात्मनोखिलाः ॥
बहुस्यामहमेवातःप्रजायेयेतिकामतः ।
तपस्तप्त्वासृजत्सर्वंजगदित्याहतित्तिरिः ॥

கம்வாய்வக்நிஜலோர்வ்யோஷத்யந்நதேஹா:க்ரமாதமீ ।
ஸம்பூதாப்ரஹ்மணஸ்தஸ்மாதேதஸ்மாதாத்மநோகிலா:॥ ௪ ॥
பஹுஸ்யாமஹமேவாத:ப்ரஜாயேயேதிகாமத: ।
தபஸ்தப்த்வாஸ்ருஜத்ஸர்வம்ஜகதித்யாஹதித்திரி:॥ ௫ ॥

தஸ்மாத் அந்த
ஏதஸ்மாத் இந்த மாயாசக்தி சம்மந்த
ப்ரஹ்மண: பிரமமான
ஆத்மந: ஆத்துமாவில் நின்று
அகிலா: சமஸ்தங்களான
கம்வாய்வக்நிஜலோர்வ்யோஷத்யந்நதேஹா: ஆகாசவாயுவு அக்கினி ஜலம் பூமிஔஷதிகள் அன்னம் தேகம் வரையிலுள்ள
அமீ இவைகள்
க்ரமாத் முறையே
ஸம்பூதா: உண்டாயின
அத: ஆகையினாலே
அஹம் ஏவ நானே
பஹு ஸ்யாம் வெகுவான
ப்ரஜாயேய பிரஜைகளாக
ஸ்யாம் இதி ஆவோமென்று
காமத: இச்சையினாலே
தப: தப்த்வா ஆலோசனைரூபமான தபசைப்பண்ணி
ஸர்வம் ஜகத் சகலஜகத்தையும்
அஸ்ருஜத் இதி உண்டுபண்ணினாரென்று
தித்திரி: தைத்திரீயசுருதி
ஆஹ கூறுகின்றது.

அ-கை. சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தின்வாக்கியத்தையும்காண்பிக்கிறார்.

इदमग्रेसदेवासीद्बहुत्वायतदैक्षत ।
तेजोबन्नाण्डजादीनिससर्जेतिचसामगाः ॥

இதமக்ரேஸதேவாஸீத்பஹுத்வாயததைக்ஷத ।
தேஜோபந்நாண்டஜாதீந்நிஸஸர்ஜேதிசஸாமகா:॥ ௬ ॥

இதம் இந்தஜகத்தானது
அக்ரே சிருஷ்டிக்குமுன்
ஸத் ஏவ சத்துமாத்திரமாகவே
ஆஸீத் இருந்தது

தசு அந்தபிரமமே [ட்டு
ஞ ஷ௱ஜாய வெகுவிதமாகும்பொரு
ளெனக்ஷத பார்த்தார்
தெ ஜாவ நாஜஜரீதி அக்கினி, ஜ
லம், பூமி, அண்டஜம், சுவேதஜம்,
ஜராயுஜம், உத்பிஜங்களை
ஸஸஜ சிருஷ்டிபண்ணினரென்று
ஸாமா: சாமகர்கள் சாற்றுகின்றனர்

அ-கை. முண்டகோபநிஷத்தின்வாக்கியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

विस्फुलिंगायथावह्नेर्जायन्तेऽक्षरतस्तथा ।
विविधाश्चिज्जडाभावाइत्याथर्वणिकीश्रुतिः ॥

விஸ்புலிங்காயதாவஹ்நேர்ஜாயந்தேऽக்ஷரதஸ்ததா ।
விவிதாஶ்சிஜ்ஜடாபாவாஇத்யாதர்வணிகீஶ்ருதி:॥ எ ॥

வஹ்நே: அக்கினியிலிருந்து
விஸ்புலிங்கா: தீப்பொரிகள்
யதா எப்படிஉண்டாகின்றனவோ
ததா அப்படி
அக்ஷரத: பிரமத்தில் நின்று
விவிதா: நானாவிதங்களாயிருக்கிற
சிஜ்ஜடாபாவா: சேதநாசேதனங்கள்
ஜாயந்தே உண்டாகின்றனவென்று
ஆதர்வணிகீ ஶ்ருதி: } அதர்வணவேதமறைகின்றது

அ-கை. பிரகதாரண்யமும் அங்ஙனேபேசுகின்றது.

जगदव्याकृतंपूर्वमासीद्व्याक्रियताधुना ।
दृश्याभ्यांनामरूपाभ्यांविराडादिषुतेस्फुटे ॥
विराण्मनुर्नरोगावःखराश्वाजावयस्तथा ।
पिपीलिकावधिद्वन्द्वमितिवाजसनेयिनः ॥

ஜகதவ்யாக்ருதம்பூர்வமாஸீத்வ்யாக்ரியதாதுநா ।
த்ருஶ்யாப்யாம்நாமரூபாப்யாம்விராடாதிஷுதேஸ்புடே॥ அ ॥
விராண்மநுர்நரோகாவ:கராஶ்வாஜாவயஸ்ததா ।
பிபீலிகாவதித்வந்த்வமிதிவாஜஸநேயிந:॥ கூ ॥

ஜகத் ஜகத்தானது
பூர்வம் சிருஷ்டிக்கிமுன்
அவ்யாக்ருதம் நாமரூபரகிதமாய்
ஆஸீத் இருந்தது
அதுநா. இப்போது
த்ருஶ்யாப்யாம் திரிசியங்களாயிருக்கிற
நாமரூபாப்யாம் } நாமரூபங்களாக (அந்தரீசுவரன்)
வ்யாக்ரியத தோற்றுவித்தார்
விராடாதிஷு } விராட்டுமுதலானவைகளிலே
தே அவைகள்
ஸ்புடே பிரகாசங்களாயிருக்கின்றன
விராட் விராட்புருஷனென்ன
மநு: மனுவென்ன
நர: மனிதர்களென்ன
காவ: பசுக்களென்ன

வராஶ்வஜாவய: } கழுதை, குதிரை, ஆடு, பக்ஷிகள்	வரை இரட்டை இரட்டையாகஉண்டாயினவென்று
தயா அப்படியே	வாஜஸநேயிந: } பிரதமசாகைக்காரர்கள்
விபீலிகாவயிஸம்ஸம்.இதி எரும்பு	பகருகின்றனர்.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன சுருதிகள்துவைதசிருஷ்டியைச் சொன்னதின் பிறகுஇனிபிர்மமேஜீவரூபமாய்அதில்பிரவேசித்ததென்றுசொல்லுகின்றன

कृत्वारूपान्तरंजैवंदेहेप्राविशदीश्वरः ।
इतिताःश्रुतयःप्राहुर्जीवत्वंप्राणधारणात् ॥

க்ருத்வாரூபாந்தரம்ஜைவம்தேஹேப்ராவிஶதீஶ்வர: ।
இதிதாஶ்ருதய:ப்ராஹுர்ஜீவத்வம்ப்ராணதாரணாத்॥ கo ॥

தா: அந்த	க்ருத்வா பண்ணி
ஶ்ருதய: சுருதிகள்	தேஹே தேகத்தில்
ஈஶ்வர: ஈசுவரன்	ப்ராவிஶத்.இதி பிரவேசித்தாரென்று
ரூபாந்தரம் வேறேரூபமான	ப்ராஹு: சொல்லுகின்றன.
ஜைவம் ஜீவரூபத்தை	

அ-கை. ஜீவத்துவம் எதினுல் வந்ததெனில்.

ப்ராணதாரணாத் பிராணன்முதலானவைகளையேவுவதாலும் அவை	களுக்குஎஜமானுயிருப்பதாலும் ஜீவத்வம் ஜீவத்தன்மை(வந்தது.)

இ-தி. அனுமார்இலங்கையில் பிரவேசிக்கும்போது பூனைக்குட்டிரூபமாய் பிரவேசித்ததுபோல்வாம்.

அ-கை. எதெதுசேர்ந்து ஜீவனுகிருனெனில்.

चैतन्यंयदधिष्ठानंलिंगदेहश्चयःपुनः ।
चिच्छायालिङ्गदेहस्थातत्संघोजीवउच्यते ॥

சைதந்யம்யததிஷ்டாநம்லிங்கதேஹஶ்சய:புந: ।
சிச்சாயாலிங்கதேஹஸ்தாதத்ஸங்கோஜீவஉச்யதே॥ கக ॥

யத் யாதொரு	புந: இன்னும் [க்கிறதான
அதிஷ்டாநம் அதிஷ்டானமான	லிங்கதேஹஸ்தா இலிங்கதேகத்திலிரு
சைதந்யம் கூடஸ்தசைதன்னியமே	சிச்சாயா சைதன்னியச்சாயையென்ன
ய: யாதொரு	தத்ஸங்க: அவைகளுடையகூட்டமா(னது
லிங்கதேஹ:ச சூக்ஷுமதேகமென்ன	ஜீவ: ஜீவனென்று
	உச்யதே சொல்லப்படுகிறுன்.

அ-கை. ஈசுவரன்ஜீவரூபமாய்பிரவேசித்தால் ஜீவனுக்கு கிஞ்சிக்ஞத்துவம் எதினுலெனில்.

माहेश्वरीतुयामायातस्यानिर्माणशक्तिवत् ।
विद्यतेमोहशक्तिश्चतंजीवंमोहयत्यसौ ॥

ஶாஹேஶ்வரீ துயாஶாயா தஸ்யா நிஊாணஶக்திவஜ |
விக்யதெஶொஹஶக்திஶ்வ தஂஜீவஂஶொஹயத்யஸள || கஉ ||

ஶாஹேஶ்வரீ மஹேசசம்பந்தமாயிருக்
யா யாதொரு [கிற
ஶாயா.து அமோககாரிணியானமா
யையுண்டோ
தஸ்யாஂ அதற்கு (ஜகத்தை)
நிஊாணஶக்திவஜ சிருஷ்டிபண்ணுகிற
சக்திபோல [ன்று.
ஶொஹஶக்திஂஶ்வ மயக்குகிறசக்தியுமொ
விக்யதெ இருக்கின்றது
அஸள இந்தமோகசக்தியானது
தஂ அந்த
ஜீவா ஜீவனை
ஶொஹயதி மோகம்பண்ணிவிக்கிறது.

இ-தி. பிரமமே ஈசுவர ஜீவனானதற்கு யுக்தி, தீக்குச்சிக்குள்ளிருந்த தீ பகல்வத்தியில் சம்பந்தப்பட்டு சர்வபிரகாசமாயும், அதுவே அழுக்குத்திரியிலேத்தினமாத்திரத்தில் மங்கலா யிருப்பதுபோலும், சித்தகுளிகை புத்தியை தெளிவிப்பதுபோலும், கஞ்சாமுதலானது புத்தியை மயக்குவதுபோலும், ஒருகண்ணைத்தானே சூரியன் விளக்கிவைப்பதுபோலும், இருட்டுமறைப்பது போலும், ஒருதாயின் உதரத்தில் பிறந்த பக்ஷிகளுக்கு நீசன் முனிகளுடைய சகவாசத்தினால் தோஷமும் குணமும் காணப்பட்டதுபோலும், கும்பகர்ணனும் விபீஷணனும்போலும், வியாசருடையஓர்வீரியந்தானே அவிவேகிகளான திருதராஷ்டிரபாண்டுவாயும், விவேகியான விதுரராயுமானதுபோலவாம்.

அ-கை. அதினாலென்னவாயிற்றெனில்,

मोहादनीशतांप्राप्यमग्नोवपुषिशोचति ॥

ஶொஹாத நீஶதாஂப்ராப்யஶக்நொவவுஷிஶொசதி || கஉந ||

ஶொஹாஜ மயக்கத்தினாலே
அநீஶதாஂப்ராப்ய அனீசுவரத்துவத்
தையடைந்து
வவுஷி சரீரத்தில்நானென்றபிமா
னித்து
ஶக்நஂ மூழ்கிப்போய்
ஶொசதி துக்கிக்கிறான்.

வி-ம். அப்படியே சுருதியும் சமானமானவிருக்ஷத்தில் ஜீவன் மூழ்கி அனீசுவரத்துவத்தால் மோகித்து துக்கிக்கிறானென்றுசொல்லுகிறது.

இ-தி. வேடருடன்சேர்ந்த இராஜகுமாரன் வேடனாய் துக்கிப்பதுபோல.

அ-கை. ஜீவசிருஷ்டியைக் காண்பிவிக்க ஈசுவரசிருஷ்டியைமுடிக்கிறார்.

ईशसृष्टमिदंद्वैतंसर्वमुक्तंसमासतः ॥

ஈஶஸ்ருஷ்டமிதஂவெதஂஸவஂமுக்தஂஸஶாஸதஃ|| கச ||

ஸம்ஸ்ருஷ்டம் } சிருஷ்டிக்கப்பட்ட
ஸர்வம் சமஸ்தமான
இதம் இந்த
த்வைதம் த்வைதம்
ஸாரதஃ சுருக்கத்தால்
உக்தம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இனி ஜீவசிருஷ்டியான த்வைதத்திற்கு பிரமாணமேதெனில்,

सप्तान्नब्राह्मणे द्वैतं जीवसृष्टं प्रपञ्चितम् ।
अन्नानि सप्त ज्ञानेन कर्मणा जनयत्पिता ॥

ஸப்தாந்நப்ராஹ்மணே த்வைதம் ஜீவஸ்ருஷ்டம் ப்ரபஞ்சிதம் ।
அந்நாநி ஸப்த ஜ்ஞாநேந கர்மணா ஜநயத்பிதா ॥ கச ॥

ஸப்தாந்நப்ராஹ்மணே பிரகதாரண்ணியஉபநிஷத்திலிருக்கிற சப்தான்னபிராம்மணத்தில்
ஜீவஸ்ருஷ்டம் ஜீவனாலேசிருஷ்டிக்கப்பட்ட
த்வைதம் த்வைதமானது
ப்ரபஞ்சிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
பிதா ஜீவனாகியதகப்பன்
ஜ்ஞாநேந ஞானத்தினாலும்
கர்மணா கர்மத்தினாலும்
அந்நாநி அன்னங்களை
ஸப்த ஜநயத் எழுவிதமாக உண்டுபண்ணினான்

அ-கை. அந்த எழுக்கும் விநியோகமென்னவெனில்,

मर्त्यान्नमेकं देवान्ने द्वे पश्वन्नं चतुर्थकम् ।
अन्नत्रितयमात्मार्थमन्नानां विनियोजनम् ॥
व्रीह्यादिकं दर्शपूर्णमासौ क्षीरं तथा मनः ।
वाक्प्राणाश्चेति सप्तत्वमन्नानामवगम्यताम् ॥

மர்த்யாந்நமேகம் தேவாந்நே த்வே பச்வந்நம் சதுர்த்தகம் ।
அந்நத்ரிதயமாத்மார்த்தமந்நாநாம் விநியோஜநம் ॥ கரு ॥
வ்ரீஹ்யாதிகம் தர்சபூர்ணமாஸௌ க்ஷீரம் ததா மநஃ ।
வாக்ப்ராணாச்சேதி ஸப்தத்வமந்நாநாமவகம்யதாம் ॥ கசு ॥

மர்த்யாந்நம் மனிதர்களுக்கன்னம்
ஏகம் ஒன்று
தேவாந்நே தேவதைகளுக்கன்னங்கள்
த்வே இரண்டுகள்
பச்வந்நம் குழந்தைகளுக்கு
சதுர்த்தகம் நான்குவிதமான அன்னம்
ஆத்மார்த்தம் தன்னிமித்தியம்
அந்நத்ரிதயம் மூன்று அன்னமாக
அந்நாநாம் அன்னங்களுக்கு
விநியோஜநம் பிரிவுசொல்லப்பட்டது
வ்ரீஹ்யாதிகம் } இதில்மனிதர்களுக்கு நெல்லுமுதலானவைகளும்
தர்சபூர்ணமாஸௌ தேவர்களுக்குதரிசபூர்ணமைகளிற்செய்கிற இஷ்டிகளும்
க்ஷீரம் (குழந்தைகளுக்கு) பாலும்

தயா அப்படியே
மந: (தனக்கு) மனதும்
வாக் வாக்கும்
ப்ராணா:ஏகி.வ பிராணங்களென்று [ம்

அந்நாநாம் அன்னங்களுடையபேதமா
ஸப்தகம் ஏழுவிதமென்று [னது
ஜ்ஞாதவ்யம் அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஈசுவரசிருஷ்டியான ஜகத்துக்குள்ளிருக்கிற இந்த ஏழுகளை ஜீவசிருஷ்டியென்று எப்படிசொல்லுகிறதெனில்,

ईशेनयद्यप्येतानिनिर्मितानिस्वरूपतः ।
तथापिज्ञानकर्मभ्यांजीवोकार्षीत्तदन्नताम् ॥

ஈசேநயத்யப்யேதாநிநிர்மிதாநிஸ்வரூபத: ।
ததாவிஜ்ஞாநகர்மப்யாம்ஜீவோகார்ஷீத்ததந்நதாம் ॥ ௧௭ ॥

ஏதாநி இந்த ஏழன்னங்களும்
ஸ்வரூபத: அதனதனுடைய ஸ்வரூபங்களும்
ஈசேந ஈசுவரனாலே
நிர்மிதாநி நிர்மிக்கப்பட்டவைகளாக
யத்யபி அங்கீகரித்தோம்

ததாபி அப்படி இருந்தாலும்
ஜீவ: ஜீவன்
ஜ்ஞாநகர்மப்யாம் ஞானகர்மங்களினால்
தத் அந்நதாம் அவைகளை புசிக்கயோக்கியமாக
அகார்ஷீத் பண்ணிக்கொள்ளுகிறான்

அ-கை. இதனாலென்னவாயிற்றெனில்,

ईशकार्यंजीवभोग्यंजगद्द्वाभ्यांसमन्वितम् ।

ஈசகார்யம்ஜீவபோக்யம்ஜகத்த்வாப்யாம்ஸமந்விதம் ॥ ௧௭ ॥

ஜகத் ஜகத்தானது
ஈசகார்யம் ஈசுவரகாரியமாயும் [ம்
ஜீவபோக்யம் ஜீவனுக்குபோக்கியமாயு

த்வாப்யாம் இப்படி இரண்டுகளோடே
ஸமந்விதம் கூடியிருக்கிறது.

அ-கை. ஒன்றுக் கிரண்டுசம்பந்தமுள்ளதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்,

पितृजन्याभर्तृभोग्यायथायोषित्तथेष्यताम् ॥

பித்ருஜந்யாபர்த்ருபோக்யாயதாயோஷித்ததேஷ்யதாம் ॥ ௧௮ ॥

யோஷித் ஸ்திரீயானவள்
பித்ருஜந்யா பிதாவினாலுண்டுபண்ணப்பட்டவளாயும்
பர்த்ருபோக்யா பர்த்தாவினாலனுபவிக்கப்பட்டவளாயும்

யதா எப்படி இருக்கிறாளோ
ததா அப்படி
இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. ஈசுவரன் காரியரூபமான துவைதத்தையும், ஜீவன் போக்கியரூபமான துவைதத்தையும் உண்டுபண்ண சாதனங்கள் என்னவெனில்,

मायावृत्त्यात्मकोहीशसङ्कल्पस्साधनंजनौ ।
मनोवृत्त्यात्मकोजीवसङ्कल्पोभोगसाधनम् ॥

𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌹𑍀𑌶𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌜𑌨𑍌 ।
𑌮𑌨𑍋𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌭𑍋𑌗𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥௧௯॥

𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 மாயா விருத்திவடிவமான
𑌈𑌶𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 ஈசசங்கற்பமானது
𑌜𑌨𑍌 சிருஷ்டியிலே
𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂𑌹𑌿 சாதனமன்றோ
𑌮𑌨𑍋𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 மனோவிருத்திவடிவமான
𑌜𑍀𑌵𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 ஜீவசங்கற்பமானது
𑌭𑍋𑌗𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍍 போகசாதனமாயிருக்கிறது.

அ-கை. ஈசுவரசிருஷ்டியான வஸ்துவைத் தவிர ஜீவசிருஷ்டியான வஸ்து வேறே இருப்பதற்கு அடையாளமேதெனில்,

ईशानिर्मितमण्यादौवस्तुन्येकविधेस्थिते ।
भोक्तृधीवृत्तिनानात्वात्तद्भोगोबहुधेष्यते ॥

𑌈𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍍𑌯𑍇𑌕𑌵𑌿𑌧𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 ।
𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌧𑍀𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑍋𑌗𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌧𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௨௦॥

𑌈𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 ஈசுவரனால்சிருஷ்டிக்கப்பட்டரத்தினதியான
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿 வஸ்துவானது
𑌏𑌕𑌵𑌿𑌧𑍇 ஒரேவிதமாக
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 இருந்துள்ளளவில்
𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌧𑍀𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 புசிக்கிறவர்களுடைய புத்திவிருத்திகளின் நானாவிதத்தால்
𑌤𑌤𑍍 அவைகளுடைய
𑌭𑍋𑌗𑌃 போகமானது
𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 வெகுப்பிரகாரமாக
𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 காணப்படுகிறது.

அ-கை. விஷயபேதமிருந்தாலல்லவா போகபேதமுண்டு, விஷயமொன்றாயிருக்கும்போது போகபேதமெப்படியெனில்,

हृष्यत्येकोमणिंलब्ध्वाक्रुध्यत्यन्योह्यलाभतः ।
पश्यत्येवविरक्तोत्रनहृष्यतिनकुप्यति ॥

𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍋 𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌲𑌾𑌭𑌤𑌃 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌕𑍁𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௨௧ ॥

𑌏𑌕𑌃 ஒருவன்
𑌮𑌣𑌿𑌂 இரத்தினத்தை
𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 அடைந்து
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 சந்தோஷிக்கிறான்
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 மற்றொருவன்
𑌅𑌲𑌾𑌭𑌤𑌃 இரத்தினமகப்படாமையால்
𑌕𑍍𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 கோபிக்கிறான்
𑌅𑌤𑍍𑌰 இந்தரத்தினத்தில்
𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌃 விரக்தன்
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿. 𑌏𑌵 பார்த்துக்கொண்டே
𑌨. 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 சந்தோஷிக்கவுமில்லை
𑌨. 𑌕𑍁𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿. 𑌹𑌿 கோபிக்கவுமில்லையன்றோ.

அ-கை. இதில் ஜீவேசுவரசிருஷ்டிகளின் பிரிவெப்படியெனில்,

प्रियोप्रियउपेक्ष्यश्चेत्याकारामणिगास्त्रयः ।
सृष्टाजीवैरीशसृष्टंरूपंसाधारणंत्रिषु ॥

ப்ரியோப்ரியஉபேக்ஷ்யஶ்சேத்யாகாராமணிகாஸ்த்ரய꞉ ।
ஸ்ருஷ்டாஜீவைரீஶஸ்ருஷ்டம்ரூபம்ஸாதாரணம்த்ரிஷு ॥௨௨॥

மணிகா꞉ ரத்தினத்தையடைந்தவை
ப்ரிய꞉ பிரியமும் (களான
அப்ரிய꞉ துவேஷமும் [ன்ற
உபேக்ஷ்ய꞉ச இதி உபேட்சையும் எ
ஆகாரா꞉ ரூபங்களான
த்ரய꞉ மூன்றுகளும்
ஜீவை꞉ ஜீவர்களினாலே

ஸ்ருஷ்டா꞉ உண்டுபண்ணப்பட்டன
ஈஶஸ்ருஷ்டம் ஈசுவரனாலே சிருஷ்டிபண்ணப்பட்டதான
ரூபம் ரத்தினரூபமானது
த்ரிஷு மூன்றுரூபங்களிலும்
ஸாதாரணம் பொதுவாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது சொன்ன ஜீவசிருஷ்டியின் பேதத்தை வேறே ஒரு திருஷ்டாந்தத்தால் பிரகாசம் பண்ணுகிறார்.

भार्यास्नुषाननान्दाच्चयातामातेत्यनेकधा ।
प्रतियोगिधियायोषिद्भिद्यतेनस्वरूपतः ॥

பார்யாஸ்நுஷாநநாந்த்ராசயாதாமாதேத்யநேகதா ।
ப்ரதியோகிதியாயோஷித்பித்யதேநஸ்வரூபத꞉ ॥ ௨௩ ॥

பார்யா பெண்சாதி
ஸ்நுஷா மருமகள்
நநாந்த்ரா ச நாத்தனாளென்றும்
யாதா மதினியென்றும்
மாதா தாயென்றும்
இதி இப்படி
அநேகதா அனேகவிதமாக

ப்ரதியோகிதியா ஒன்றுக்கொன்று எதிரியானபுத்தியோடேகூடின
யோஷித் ஒருஸ்திரீயானவள்
பித்யதே பேதிக்கப்படுகிறாள்
ஸ்வரூபத꞉ ஈசசிருஷ்டியானவடிவத்
ந பேதிக்கப்படவில்லை. (தால்

அ-கை. இப்போதுசொன்னதைப்பற்றி சங்கிக்கிறான்.

ननुज्ञानानिभिद्यंतामाकारस्तुनभिद्यते ।
योषिद्वपुष्यतिशयोनदृष्टोजीवनिर्मितः ॥

நநுஜ்ஞாநாநிபித்யந்தாமாகாரஸ்துநபித்யதே ।
யோஷித்வபுஷ்யதிஶயோநத்ருஷ்டோஜீவநிர்மித꞉ ॥ ௨௪ ॥

நநு சங்கை
ஜ்ஞாநாநி தாய்முதலானஞானங்கள்

பித்யந்தாம் பேதிக்கப்படட்டும்
ஆகார꞉ து வடிவமோவென்றால்

ந.பிஷ்யதெ பேதிக்கப்படவில்லை [ல்
யொஷிதவ–ஷி ஸ்திரீயின்வடிவத்தி
ஜீவநிர்மிதஃ ஜீவனாலேநிர்மிக்கப்பட்ட
அதிஶயஃ விசேஷமானது [யே
நத்ருஷ்டஃ ஒன்றுங்காணப்படவில்லை

அ-கை. ஞானபேதமானதுஞேயபேதமன்றியி லிருக்கமாட்டாதாகையால் ஞேயபேதமங்கீகரிக்கத்தக்கதென்று பரிகரிக்கிறார்.

मैवंमांसमयीयोषित्काचिदन्यामनोमयी ।
मांसमय्याअभेदेपिभिद्यतेहिमनोमयी ॥

மைவம்மாம்ஸமயீயொஷித்காசிதந்யாமநோமயீ ।
மாம்ஸமய்யாஅபேதெபிபித்யதெஹிமநோமயீ ॥ உரு ॥

மைவம் நீ சொன்னபடியன்று
மாம்ஸமயீ ஒரு பெண் வடிவத்திலிரண்டுதன்மை இருக்கிறது மாம்சவடிவமான [த்துக்கு
யொஷித் ஒருஸ்திரீயும் (அந்தவடிவ
அந்யா அன்னியமான
காசித் ஒரு ஸ்திரீயானவள்
மநோமயீ (அவ்வடிவத்திலேயே) மனோவிகாரவடிவமாக இருக்கிறாள்
மாம்ஸமய்யாஃ { மாம்சவடிவமான பெண்ணுக்கு
அபேதெ அபி அபேதமிருந்தாலும்
மநோமயீ மனோவடிவமானபெண்
பித்யதெ ஹி { அவரவர்களுக்கு பேதமாயிருக்கிறாளன்றோ.

அ-கை. சாக்கிரத்தில்மனோமயப்பிரபஞ்சம் கூடாதென்றுசங்கிக்கிறான்.

भ्रान्तिस्वप्नमनोराज्यस्मृतिष्वस्तुमनोमयम् ।
जाग्रन्मानेनमेयस्यनमनोमयतेतिचेत् ॥

ப்ராந்திஸ்வப்நமநோராஜ்யஸ்ம்ருதிஷ்வஸ்துமநோமயம் ।
ஜாக்ரந்மாநேநமெயஸ்யநமநோமயதெதிசெத் ॥ உசு ॥

ப்ராந்திஸ்வப்நமநோராஜ்யஸ்ம்ருதிஷு
பைத்தியமென்ன சுவப்பனமென்ன மனோராச்சியமென்ன இவைகளின் ஸ்மரணங்களில்
மநோமயம் மனோமயப்பிரபஞ்சம்
அஸ்து இருக்கட்டும்
ஜாக்ரத் ஜாக்கிரத்தில் [டே
மாநேந இந்திரியப்பிரமாணங்களோ
மெயஸ்ய கூடினவிஷயத்திற்கு
மநோமயதா மனோமயத்துவமானது
ந இதிசெத் கூடாதென்று சொல்லுவயேயானால்

தா-ம். ஜாக்கிரத்தில்விஷயத்தின்இருப்பைஅங்கீகரிக்கப்படுவதாலதுகூடும்

ச-கை. அப்போதுஜாக்கிரத்துவவிஷயத்திற்கு மனோமயத்துவம் எப்படிசொன்னீரெனில், ஜாக்கிரத்திலும்மனோமயப்பிரபஞ்சத்தின் இருப்பை(பாடஇதி) என்றசொல்லாலங்கீகரிக்கிறார்.

बाढंमानेतुमेयेनयोगात्स्याद्विषयाकृतिः ।
भाष्यवार्तिककाराभ्यामयमर्थउदीरितः ॥

பாடம்மானேதுமேயேநயோகாத்ஸ்யாத்விஷயாக்ருதி: ।
பாஷ்யவார்த்திககாராப்யாமயமர்த்தஉதீரித: ॥ உஎ ॥

பாடம் அங்கீகாரந்தான் | மேயேந ஈசுவரப்பிரபஞ்சத்தின்
மானேது ஜாக்கிரத்தில் மனோமயப்பிரபஞ்சத்திற்கு இந்திரியங்களாலறியப்படுகிற | யோகாத் சேர்க்கையினாலே
விஷயாக்ருதி: விஷயாகாரமானது | ஸ்யாத் உண்டாகிறது.

அ-கை. இது உம்முடையவாயால் கற்பிதமாயிருக்கிறதேயெனில்.

பாஷ்யவார்த்திககாராப்யாம் சங்கராசாரியாளாலும் வார்த்திகாசாரியாளாலும் | அயம் இந்த
அர்த்த: அர்த்தமானது | உதீரித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

தா-ம். ஆகையால்நாம்சொன்னது பிரமாணபுரஸ்ஸரமென்றறிக.

அ-கை. அதில்பாஷியக்காரருடைய வாக்கியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

मूषासिक्तंयथाताम्रन्तन्निभंजायतेतथा ।
रूपादिन्व्याप्नुवच्छित्तंतान्निभन्दृस्यतेध्रुवम् ॥

மூஷாஸிக்தம்யதாதாம்ரந்தந்நிபஞ்ஜாயதேததா ।
ரூபாதீந்வ்யாப்நுவச்சித்தந்தந்நிபந்த்ருஶ்யதேத்ருவம் ॥ உஅ ॥

மூஷாஸிக்தம் கருவிலேவிழுந்த | ரூபாதீந் ரூபாதிவிஷயங்களை
தாம்ரம் உருக்கின தாம்பிரமானது | வ்யாப்நுவத் வியாபித்திருக்கிற
தந்நிபம் அந்த கருவின் வடிவமாக | சித்தம் மனமானது
யதா எப்படி | தந்நிபம் அந்தவிஷயவடிவமாக
ஜாயதே உண்டாகிறதோ | த்ருஶ்யதே காணப்படுகிறது
ததா அப்படி | த்ருவம் நிச்சயம்.

அ-கை. மூர்த்தமானசெம்புமுதலானவை அக்கினிசம்பந்தத்தாலுருகிகருவில்விழுந்து அந்தவடிவமாய்தோற்றுவதுசரி, அமூர்த்தமானபுத்தியானதுவிஷயத்தில்விழுந்து அந்தவடிவமாய்தோற்றுவதெப்படியெனில், வேறேதிருஷ்டாந்தம்சொல்லுகிறார்.

व्यञ्जकोवायथालोकोव्यंग्यस्याकारतामियात् ।
सर्वार्थव्यंजकत्वाद्धीरर्थाकाराप्रदृश्यते ॥

வ்யஞ்ஜகோவாயதாலோகோவ்யங்க்யஸ்யாகாரதாமியாத் ।
ஸர்வார்த்தவ்யஞ்ஜகத்வாத்தீரர்த்தாகாராப்ரத்ருஶ்யதே ॥ உகூ ॥

வ்யஞ்ஜக꞉ பிரகாசமான
ஸூர்யோ꞉வா வெய்யிலும்
வ்யங்க்யஸ்ய விஷயத்தினுடைய
ஆகாரதாம் வடிவமாயிருத்தலை
யதா எப்படி
ஜயாதி அடைகிறதோ

தீ꞉ (அப்படி) புத்தியானது
ஸர்வார்த்தவ்யஞ்ஜகத்வாத் சகல விஷய
ங்களையும் விளக்கிவைத்து
தத்தாகாரா. விஷயாகாரமாக
த்ருஶ்யதே. காணப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போது வார்த்திகாசாரியாருடையவசனத்தைச்சொல்லுகிறார்.

मातुर्मानाभिनिष्पत्तिर्निष्पन्नम्मेयमेतितत् ।
मेयाभिसङ्गतन्तच्चमेयाभत्वंप्रपद्यते ॥

மாதுர்மாநாபிநிஷ்பத்திர்நிஷ்பந்நம்மேயமேதிதத் ।
மேயாபிஸங்கதந்தச்சமேயாபத்வம்ப்ரபத்யதே ॥ கூo ॥

மாது ஜீவனிடத்திருந்துகற்பிதமான
மாநாபிநிஷ்பத்தி꞉ விருத்திஞானமானது
நிஷ்பந்நம் உண்டானதான
தத் அந்த
மேயம் கடாதி விஷயத்தை

ஏதி அடைகிறது
தச்ச அந்த ஞானமும் [ந்ததாகி
மேயாபிஸங்கதம் ஞேயத்தோடேசேர்
மேயாபத்வம் விஷயாகாரத்தை
ப்ரபத்யதே அடைகிறது.

அ-கை. துவைதஞானலட்சணமானது இப்படியாகட்டும், பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றெனில்.

सत्येवंविषयौद्वौस्तोघटौमृन्मयधीमयौ ।

ஸத்யேவம்விஷயௌத்வௌஸ்தோகடௌம்ருந்மயதீமயௌ ॥ கூ௲ ॥

ஸத்யேவம் ஸதி இப்படிருந்துள்ளவில்
விஷயௌ விஷயங்களான
கடௌ கடங்கள்

ம்ருண்மய꞉ தீமயௌ { மண்மயமாயும் அபிமான ரூபமானபுத்திமயமாயும்
த்வௌ꞉ இரண்டுகளாகஇருக்கின்றன

அ-கை. மண்மயமானகடம்மண்ணினாலறியலாம், மனோமயகடம் மண்ணினாலறியக்கூடாதாகையாலும், வேறேஅறிகிறவனில்லாமையாலும், மனோமயகடமுண்டென்பதெப்படியெனில்.

मृन्मयोमानमेयःस्यात्साक्षिभास्यस्तुधीमयः ॥

ம்ருந்மயோமாநமேய꞉ஸ்யாத்ஸாக்ஷிபாஸ்யஸ்துதீமய꞉ ॥ கூக ॥

ம்ருண்மய꞉ மண்மயமானகடம்
மாநமேய꞉ மனோசம்பந்தமான இந்திரியத்தாலறியப்படுவதுபோல

தீமய꞉ து மனோமயமான கடமும்
ஸாக்ஷிபாஸ்ய꞉ { சாட்சியினாலே விளங்கப் படுவதாக [ஸ
ஸ்யாத் ஆகிறது ஆகையால் தோஷமில்

அ-கை. இப்படி இரண்டுவித துவைதமிருக்கட்டும் இதில் தள்ளவேண்டியது கொள்ளவேண்டியதெது வெனில்.

अन्वयव्यतिरेकाभ्यांधीमयोजीवबन्धकृत् ।
सत्यस्मिन्सुखदुःखेस्तस्तस्मिन्नसतिनद्वयम् ॥

அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம்தீமயோஜீவபந்தக்ருத் ।
ஸத்யஸ்மிந்ஸுகது꞉கேஸ்தஸ்தஸ்மிந்நஸதிநத்வயம் ॥ ௬௨ ॥

அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் அன்வய வியதிரேகங்களாலே பார்க்கும்போது
அஸ்மிந் ஸதி இந்த மனோமய பிரபஞ்சமுள்ளளவில்
ஸுகது꞉கே சுகதுக்கங்களிருக்கின்றன
தஸ்மிந் அது
அஸதி இல்லாதிருந்துள்ளளவில்
த்வயம் இரண்டுகளும்
ந இல்லை (ஆகையால்)
தீமய꞉ மனோமய துவைதமானது
ஜீவபந்த க்ருத் ஜீவ பந்தத்தைச் செய்கிறது.

அ-கை. இப்போது சொன்ன அன்வயவியதிரேகங்கள் ஈசுவரசிருஷ்டியான பாகியவிஷயத்திலும் ஏன்சொல்லக்கூடாதெனில்.

असत्यपिचबाह्यार्थेस्वप्नादौबध्यतेनरः ।
समाधिसुप्तिमूर्छासुसत्यप्यस्मिन्नबध्यते ॥

அஸத்யபிசபாஹ்யார்தேஸ்வப்நாதௌபத்யதேநர꞉ ।
ஸமாதிஸுப்திமூர்சாஸுஸத்யப்யஸ்மிந்நபத்யதே ॥ ௬௩ ॥

பாஹ்யார்தே பாகிய துவைதமானது
அஸதி அபி இல்லாதிருந்துள்ளவிலும்
ஸ்வப்நாதௌ சொப்பனாதிகளிலும்
நர꞉ புருஷனானவன்
பத்யதே பந்தப்படுகிறான்
ஸமாதி ஸுப்திமூர்சாஸு சமாதி சுஷுப்தி மூர்ச்சைகளில்
அஸ்மிந் ஸதி அபி இந்த ஈசுவர துவைதமானது இருந்தும் மனதில்லாமையால்
ந பத்யதே பந்தப்படவில்லை.

இ-தி. ஈசுவரத்துவைதமான யோக்கியனுடைய தொழிலில்லாமையான சொப்பனாதிகளில் ஜீவத்துவைதமான திருடனிருந்ததினால் சுகதுக்கமான திருட்டு நடப்பதினாலும், சுஷுப்திமூர்ச்சைகளில், ஈசுவரதுவைதமான யோக்கியனிருந்தும் ஜீவத்துவைதமான அயோக்கியனில்லாமையால்பந்தமான அந்தத் திருட்டு காணப்படாமையாலும், ஜீவத்துவைதமான திருடனையே அவசியமாய் தள்ளவேண்டியது. இதற்குசாக்ஷி ஞானிக்கு ஈசுவரதுவைதம் தோன்றியும், ஜீவத்துவைதம்கெட்டுப்போனதால் பந்தமில்லாததைக் கண்டுகொள்ளத்தக்கது சொப்பனாதிகளில் மனோவியாபாரமிருந்தும் பாகிய துவைதவியவகாரமின்மையைப்பற்றி அவைகளில் ஈசுவரத்துவைதமில்லையென்றும், சமாதிமுதலான

வைகளில் மனோநாசமானதுபோல பாக்கியபிரபஞ்சத்தின்ஸ்வரூபநாசமின்மையைப்பற்றி, அந்தச்சமாதிமுதலானவைகளில் ஈசுவரத்துவைதம் இருக்கிறதென்றும் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. மனோமயபிரபஞ்சமே பந்தமென்று இன்னமொருயுக்தியால்பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

दूरदेशङ्गतेपुत्रेजीवत्येवात्रतत्पिता ।
विप्रलम्भकवाक्येनमृतम्मत्वाप्ररोदिति ॥
मृतेपितास्मिन्वार्तायामश्रुतायांनरोदिति ।

தூரதேசங்கதே புத்ரே ஜீவத்யேவாத்ர தத்பிதா ।
விப்ரலம்பகவாக்யேந ம்ருதம் மத்வா ப்ரரோதிதி ॥ ௩௪ ॥
ம்ருதேபி தஸ்மிந் வார்தாயாம் அஶ்ருதாயாம் ந ரோதிதி ।

புத்ரே புத்திரனானவன்
தூரதேசம். தூரதேசத்திற்கு
கதே போய் [தும்
ஜீவதி ஏவ ஜீவித்துக்கொண்டிருந்
அத்ர இந்த விடத்தில்
தத்பிதா அவன் பிதாவானவன்
விப்ரலம்பகவாக்யேந } வஞ்சகனுடையவாக்கியத்தினால்
ம்ருதம் மத்வா இறந்தானென்றுநினைத்து
ப்ரரோதிதி அழுதான்
தஸ்மிந். அந்தப்புத்திரன்
ம்ருதே. அபி இறந்திருந்தாலும்
வார்தாயாம் } அந்த இறந்தவார்த்தையானது [போது
அஶ்ருதாயாம் கேட்கப்படாதிருந்த
ந. ரோதிதி துக்கப்படவில்லை.

அ-கை. சித்தாந்தம் சொல்லுகிறார்.

अतस्सर्वस्यजीवस्यबन्धकृन्मानसञ्जगत् ॥

அதஸ் ஸர்வஸ்ய ஜீவஸ்ய பந்தக்ருந் மாநஸம் ஜகத் ॥ ௩௫ ॥

அதஃ ஆகையினாலே
ஸர்வஸ்ய சகல
ஜீவஸ்ய ஜீவர்களுக்கும்
மாநஸம் ஜகத் மனோமயமான சப்பிரபஞ்சமே
பந்தக்ருத் பந்தத்தைச்செய்கிறது.

அ-கை. இப்படிசொன்னதினாலும்சித்தாந்தம்கெட்டதெனசங்கிக்கிறான்.

विज्ञानवादोबाह्यार्थवैयर्थ्यात्स्यादिहेतिचेत् ।
नह्याकारमाधातुंबाह्यस्यापेक्षितत्वतः ॥

விஜ்ஞாநவாதோ பாஹ்யார்த்தவையர்த்யாத் ஸ்யாதிஹேதி சேத் ।
நஹ்யாகாரமாதாதும் பாஹ்யஸ்யாபேக்ஷிதத்வதஃ ॥ ௩௬ ॥

இஹ இவ்விடத்தில்
பாஹ்யார்த்தவையர்த்யாத் வெளிபிரபஞ்சத்திற்கு பிரயோசனமின்மை
ஒப்புக்கொண்டால்

விஜ்ஞாநவாத³: பௌத்தவாதமானது
ஸ்யாத் ஆகிறது
இதி என்று
வேத் சொல்வையேயானால்
ந { அதுகூடாது மனதே பந்தஞ்து வானாலும்

ஸ்ருஷ்ட்யாகாரம் மானசபிரபஞ்சாகாரம்
ஸ்யாத் ஆவதற்கு
பாஹ்யஸ்ய பாக்கியப்பிரபஞ்சமானது
ஸ்வவேக்ஷிதஸ்வத் அபேக்ஷிக்கப்பட்ட
தினல் விஞ்ஞான வாதம் நமக்கு வரவில்லை.

அ-கை. மானசப்பிரபஞ்சமுண்டாவதற்கு பாகியபிரபஞ்சாபேட்சைவேண்டுவதில்லை, பூர்வபூர்வமானசசம்சாரமே, உத்தரோத்தரமானபிரபஞ்சத்திற்குவதுவாகலாமேயெனில், பிரௌடவாதத்தாலதை அங்கீகரிக்கிறார்.

वैयर्थ्यमस्तुवाबाह्यंनवारायितुमीश्महे ।

வையர்த்²யமஸ்துவாபா³ஹ்யம்நவாரயிதுமீஶ்மஹே ॥ கசுறு ॥

பாஹ்யம் பாக்கியபிரபஞ்சமானது
வையர்த்²யம். வா வியர்த்தமானாலும்
அஸ்து ஆகட்டும்,

அ-கை. அப்போதுபௌத்தவாதத்திற்கும், அத்துவைதவாதத்திற்கும், பேதமென்னவாயிற்றெனில், அந்தபௌத்தாளானசூன்னியவாதிகள் பாக்கியபிரபஞ்சமேஇல்லையென்கிறார்கள், நாமவ்விதம்சொல்லவில்லை.

வாரயிதும் அந்த பாக்கியபிரபஞ்சத்தை நாம் தள்ளுவதற்கு
ந. ஈஶ்மஹே இச்சிக்கவில்லை.

அ-கை. பிரயோஜனசூன்னியமான அந்தபாக்கியபிரபஞ்சத்தை அங்கீகரிப்பதுநியாயமில்லையெனில்.

प्रयोजनमपेक्षन्तेनमानानीतिहिस्थितिः ॥

ப்ரயோஜநமபேக்ஷந்தேநமாநாநீதிஹிஸ்தி²தி: ॥ கஎ ॥

மாநாநி விருத்திஞானத்துடன்கூடியவிந்திரியங்கள்
ப்ரயோஜநம் பிரயோசனத்தை
ந.அபேக்ஷந்தே அபேக்ஷிக்கவில்லை
இதி என்கிற [தன்றோ.
ஸ்தி²தி:.ஹி உலகஸ்திதி காணப்படுகிற

அ-கை. மானசப்பிரபஞ்சமேபந்தஹேதுவென்றால் மனோநிக்கிரகமேபோதுமென்றுசங்கிக்கிறான்.

बन्धश्चेन्मानसन्द्वैतन्तन्निरोधेनशाम्यति ।
अभ्यसेद्योगमेवातोब्रह्मज्ञानेनाकिंवद ॥

ப³ந்த⁴ஶ்சேந்மாநஸம்த்³வைதந்தந்நிரோதே⁴நஶாம்யதி ।
அப்⁴யஸேத்³யோக³மேவாதோப்³ரஹ்மஜ்ஞாநேநகிம்வத³ ॥ கசுஅ ॥

மாநஸம் மானசப்பிரபஞ்சமான
த்³வைதம் துவைதமானது
ப³ந்த⁴: சேத் பந்தமானால்
தத் அதை

நிரோதேந மனோநிக்கிரகத்தினால்
ஶாந்தி சமனம்பண்ணலாமே
அத: ஆகையால்
யோகம். ஏவ யோகத்தையே
அப்யஸேத் பழகினால்போதும்
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநேந பிரஞ்ஞானத்தினாலே
கிம் என்னப்பிரயோஜனம்
வத சொல்லும்.

அ-கை. யோகத்தால்மானசத்துவைதநிவர்த்திதாத்காலிகமா ஆத்தியந்திகமாவென்றுவிகற்பித்துமுந்தினதை ஒப்புக்கொண்டுபிந்தினதைதூஷிக்கிறார்.

तात्कालिकद्वैतशांतावप्यागामिजनिक्षय: ।
ब्रह्मज्ञानंविनानस्यादितिवेदान्तडिंडिम: ॥

தாத்காலிகத்வைதஶாந்தாவப்யாகாமிஜநிக்ஷய: ।
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநம்விநாநஸ்யாதிதிவேதாந்தடிண்டிம: ॥ ௧௯ ॥

தாத்காலிகத்வைதஶாந்தௌ. அபி தற்காலத்தில் துவைதத்தோற்றம் இல்லாமலிருந்தாலும் [தி
ஆகாமிஜநிக்ஷய: மறுபடிஜன்மநிவர்த்
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநம். விநா பிரமஞானமன்றியில்
ந ஸ்யாத். இதி உண்டாகாதென்று
வேதாந்தடிண்டிம: வேதாந்தவிளம்பரம் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வி-ம். அதாவது, ஆத்துமாவையறிந்தவனுக்கே சகலபாசங்களும்விடுபடும் சிவத்தையறிந்தவன் மிகவும்சாந்தியடைகிறான், எப்போதுபுருஷன்ஆகாசத்தைத்தோலைப்போல போர்த்திக்கொள்வானோ யானால், அப்போதுசிவத்தையறியாமல் துக்கநிவர்த்தியுண்டாகும், இவைமுதலானசுருதிகளி லன்வயவியதிரேகங்களால் பிரமஞானத்தினாலேயே பந்தநிவர்த்திசொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. மாம்பழம்முதலானவஸ்துக்கள் எதிரிலிருப்பதால் குழந்தைகள் அழுகின்றன, அவைகளைகாணாமல்பண்ணினபிறகே குழந்தைகளைசமாதானம்பண்ணவேண்டியிருப்பதுபோல, பாகியத்துவைதநிவர்த்தியன்றியில் அத்துவைதபிரமஞானம் வாராதெனில்.

अनिवृत्तेपीशसृष्टेद्वैतेतस्यमृषात्मताम् ।
बुध्वाब्रह्माद्वयम्बोद्धुंशक्यंवस्त्वैक्यवादिन: ॥

அநிவ்ருத்தேபீஶஸ்ருஷ்டேத்வைதேதஸ்யம்ருஷாத்மதாம் ।
புத்த்வாப்ரஹ்மாத்வயம்போத்தும்ஶக்யம்வஸ்த்வைக்யவாதிந: ॥ ௨௦ ॥

ஈஶஸ்ருஷ்டே ஈசுவரசிருஷ்டியான
த்வைதே துவைதமானது
அநிவ்ருத்தே. அபி நிவர்த்திக்கப்படாதிருந்தாலும்
தஸ்ய அதற்கு [மையை
ம்ருஷாத்மதாம். பொய்யாயிருக்குந்தன்
புத்த்வா அறிந்து
அத்வயம் ப்ரஹ்ம அத்துவைதபிரமத்தை
போத்தும் அறிவதற்கு
வஸ்த்வைக்யவாதிந: கூடஸ்த பிரமைக்கியவாதிக்கு
ஶக்யம் முடியும்.

அ-கை. ஜகத்துப்பொய்யென் றறிந்தமாத்திரத்தால் பிர்மஞானமுண்டா காது, ஈசுவரதுவைதத்தையொழிக்கவேண்டுமென்று துராபிமானமாய்ச்சொல்லுகிறவனுக்குச் சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

प्रळयेतन्निवृत्तौतुगुरुशास्त्राद्यभावतः ।
विरोधिद्वैताभावेऽपिनशक्यंबोद्धुमद्वयम् ॥

ப்ரளயே தந்நிவ்ருத்தௌ து குருஶாஸ்த்ராத்யபாவத: ।
விரோதித்வைதாபாவேऽபி நஶக்யம்போத்துமத்வயம் ॥ ௪௧ ॥

ப்ரளயே பிரளயத்தில்
தந்நிவ்ருத்தௌ து ஈசத்துவைதமில்லாமலிருந்தும்
குருஶாஸ்த்ராத்யபாவத: ஞானோபதேசஞ்செய்கிற சற்குருசற்சாத்திரமுதலானதினபாவத்தினால்
விரோதித்வைதாபாவே அபி உனக்கு விரோதியாய்த்தோன்றுகிற ஈசத்துவைதமில்லாமலிருந்தும்
அத்வயம் அத்துவைதபிரமத்தை
போத்தும் அறிவதற்கு
ந ஶக்யம் சாத்தியமில்லை.

அ-கை. அப்படி இருந்தாலும் ஈசுவரத்துவைதம்தோன்றுகையில் அத்துவைதஞானமெப்படி யுண்டாகுமெனில்.

अबाधकंसाधकञ्चद्वैतमश्विरानिर्मितम् ।
अपनेतुमशक्यञ्चेत्यास्तान्तद्द्विष्यतेकुतः ॥

அபாதகம் ஸாதகம் சத்வைதமீஶ்வரநிர்மிதம் ।
அபநேதுமஶக்யஞ்சேத்யாஸ்தாம் தத்த்விஷ்யதே குத: ॥ ௪௨ ॥

அபாதகம் பாதகமன்றியிலிருப்பதாயும்
ஸாதகம் ச சாதகமாயிருக்கிற
ஈஶ்வரநிர்மிதம் ஈசனாலுண்டுபண்ணப்பட்ட
த்வைதம் துவைதத்தை
அபநேதும் காணாமல் செய்வதற்கு
அஶக்யம் ச முடியாமலும்
இதி இருக்கும்போது
ஆஸ்தாம் அத்துவைதம் தோன்றட்டும்
தத் அது (உன்னால்)
குத: என்னகாரணத்தினாலே
த்விஷ்யதே துவேஷிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போது ஜீவத்துவைதமே பந்தப்படுத்துவதானால் அது எத்தனைவிதமாயிருக்குமெனில்.

जीवद्वैतन्तुशास्त्रीयमशास्त्रीयमितिद्विधा ।

ஜீவத்வைதந்து ஶாஸ்த்ரீயமஶாஸ்த்ரீயமிதி த்விதா ।

ஜீவத்வைதம் து ஜீவத்துவைதமோவென்றால்
ஶாஸ்த்ரீயம் சாத்திரீயமென்றும்
அஶாஸ்த்ரீயம் இதி அசாத்திரீயமென்றும்
த்விதா இரண்டுவிதம்,

उपाददीतशास्त्रीयमातत्त्वस्यावबोधनात् ॥

உபாத³தீ³தஶாஸ்த்ரீயமாதத்த்வஸ்யாவபோ³த⁴நாத் ॥ சங ॥

தத்த்வஸ்ய கூடஸ்தபிரமைக்கியமான	ஶாஸ்த்ரீயம் சாத்திரீயபிரபஞ்சத்தை
அவபோ³த⁴நாத் தத்துவமறியும்வரை	உபாத³தீ³த கிரகிக்கவேண்டியது.

அ-கை. அதற்கு ஸ்வரூபமேதெனில்.

आत्मब्रह्मविचाराख्यंशास्त्रीयंमानसंजगत् ।

ஆத்மப்³ரஹ்மவிசாராக்²யம்ஶாஸ்த்ரீயம்மாநஸஞ்ஜக³த் ।

ஆத்மப்³ரஹ்மவிசாராக்²யம் சகலசாதனங்கள்நிறைந்தவிவேகிசிரவணாதியால்செய்கிற கூடஸ்தபிர்மவிசாரமே	ஶாஸ்த்ரீயம் சாத்திரீயமான மாநஸம். ஜக³த் மானசஜகத்தென்றறி

தா-ம். இதுபிர்மஞானம்வரும்வரை இருக்கவேண்டியது.

அ-கை. பிர்மஞானம்வரும்வரையில், இதுவேண்டுமென்றுசொன்னதுகூடாது, சுஷுப்திமரணம்வரை சதா சிந்திக்கவேண்டுமென்று சுருதியில்சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேயெனில்.

बुद्धेतत्वेतच्चहेयामितिश्रुत्यनुशासनम् ॥

பு³த்³தே⁴தத்த்வேதச்சஹேயமிதிஶ்ருத்யநுஶாஸநம் ॥ சச ॥

தத்த்வே தத்துவமானது புத்³தே⁴. தச்ச அறிந்தபின்னர் அதுவும்	ஹேயம். இதி தள்ளத்தக்கதென்று ஶ்ருத்யநுஶாஸநம் சுருதியின்தீர்ப்பு

வி-ம். அப்போதுசுஷுப்திமரணம்வரையில் சிந்திக்கவேண்டுமென்றசுருதிக்கபிப்பிராயம் என்னவென்றால், அதற்குபூர்வவாக்கியத்தில், காமாதிகளுக்குசிறுதுமிடங்கொடுக்கக் கூடாதென்று சொல்லியிருப்பதால், அதுவைராக்கியப்பிரகரணமானதால், இதற்குவிரோதமில்லை.

அ-கை. ஞானம்வந்தபிறகுசாஸ்திரீய பிரபஞ்சத்தையும் கைவிடச் சொல்லுகிறசுருதிகளைச் சொல்லுகிறார்.

शास्त्राण्यदीत्यमेधावअिभ्यस्यचपुनःपुनः ।
परमंब्रह्मविज्ञायउल्कावत्तान्यथोत्सृजेत् ॥
ग्रन्थमभ्यस्यमेधावीज्ञानविज्ञानतत्परः ।
पलालमिवधान्यार्थीत्यजेद्ग्रन्थमशेषतः ॥
तमेवधीरोविज्ञायप्रज्ञांकुर्वीतब्राह्मणः ।
नानुध्यायाद्बहून्शब्दान्वाचोविग्लापनंहितत् ॥
तमेवैकंविजानीथह्यन्यावाचोविमुंचथ ।
यच्छेद्वाङ्मनसीप्राज्ञइत्याद्याःश्रुतयःस्फुटाः ॥

ஶாஸ்த்ராண்யதீத்ய மேதாவீ அப்⁴யஸ்ய ச புந꞉ புந꞉ ।
பரமம் ப்³ரஹ்ம விஜ்ஞாய உல்காவத்தாந்யதோ²த்ஸ்ருஜேத் ॥ ௪௫ ॥
க்³ரந்த²மப்⁴யஸ்ய மேதா⁴வீ ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநதத்பர꞉ ।
பலாலமிவ தா⁴ந்யார்தீ² த்யஜேத்³க்³ரந்த²மஶேஷத꞉ ॥ ௪௬ ॥
தமேவ தீ⁴ரோ விஜ்ஞாய ப்ரஜ்ஞாம் குர்வீத ப்³ராஹ்மண꞉ ।
நாநுத்⁴யாயாத்³ப³ஹூஞ்ச²ப்³தா³ந்வாசோ விக்³லாபநம் ஹி தத் ॥ ௪௭ ॥
தமேவைகம் விஜாநீத² ஹ்யந்யா வாசோ விமுஞ்சத² ।
யச்சே²த்³வாங்மநஸீ ப்ராஜ்ஞ இத்யாத்³யா꞉ ஶ்ருதய꞉ ஸ்பு²டா꞉ ॥ ௪௮ ॥

மேதாவீ மேதாவியானவன்
ஶாஸ்த்ராணி ஆத்துமசாஸ்திரங்களை
அதீத்ய அத்தியயனம்பண்ணி
புந꞉ புந꞉ அடிக்கடி
அப்⁴யஸ்ய. ச அப்பியாசம்பண்ணியும்
பரமம் ப்³ரஹ்ம பரப்பிரமத்தை
விஜ்ஞாய அறிந்து
அறி[ந்து]நகையெடுத்தபிற்பாடு [ல்
உல்காவத் கொள்ளிக்கட்டையைப்போ
தாநி அந்தசாஸ்திரங்களை
உத்ஸ்ருஜேத் தள்ளவேண்டியது
ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநதத்பர꞉ ஞானவிஞ்ஞானங்களில் சிறந்த
மேதாவீ மேதாவியானவன்
க்³ரந்த²ம் கிரந்தத்தை
அப்⁴யஸ்ய அப்பியாசம்செய்து
தா⁴ந்யார்தீ² நெல்லை கிரகித்தவன்
பலாலம் இவ வைக்கோலைப்போல்
அஶேஷத꞉ மீதமில்லாமல்
க்³ரந்த²ம் கிரந்தத்தை
த்யஜேத் தள்ளவேண்டியது
தீ⁴ர꞉ தீரனான
ப்³ராஹ்மண꞉ பிராமணனானவன்
தம் ஏவ அவரையேதானென்று
விஜ்ஞாய அறிந்து
ப்ரஜ்ஞாம் அந்தப்பிரஞ்ஞையை
குர்வீத பண்ணவேண்டியது
ப³ஹூந் வெகு
ஶப்³தா³ந் சப்தங்களை
ந அநுத்⁴யாயாத் கற்கவேண்டாம்
தத் அது
வாச꞉ வாக்குக்கு
விக்³லாபநம் ஹி வலிமாத்திரமே
ஏகம் ஒன்றான
தம் ஏவ அவரைத்தானே
விஜாநீத² அறியுங்கள்
அந்யா꞉ அன்னியமான
வாச꞉ வார்த்தைகளை
விமுஞ்சத² ஹி விட்டுவிடுங்கள்
வாக் வாக்கை
மநஸி மனதில்
ப்ராஜ்ஞ꞉ ஞானியானவன்
யச்சே²த் அடக்கவேண்டியது
இதி என்று
இத்யாத்³யா꞉ இவைமுதலான
ஶ்ருதய꞉ சுருதிகள்
ஸ்பு²டா꞉ பிரகாசங்களாயிருக்கின்றன.

அ-கை. ஆசாஸ்திரீயபிரபஞ்சமெத்தனை விதமெனில்.

अशास्त्रीयमपिद्वैतंतीव्रंमन्दमितिद्विधा ।
कामक्रोधादिकन्तीव्रंमनोराज्यंतथेतरत् ॥

அஶாஸ்த்ரீயமபித்3வைதம்தீவ்ரம்மந்த3மிதித்3விதா4 ।
காமக்ரோதா4தி3கந்தீவ்ரம்மநோராஜ்யம்தத2ேதரத் ॥ ௩௯ ॥

அஶாஸ்த்ரீயம்	அசாஸ்திரீயமான	காமக்ரோதா4தி3கம்	காம,குரோதாதிகள்
த்3வைதம்.அபி	துவைதமும்	தீவ்ரம்	தீவிரமெனப்படும்
தீவ்ரம்	தீவிரமென்றும்	மநோராஜ்யம்	மனோராச்சியமானது
மந்த3ம்.இதி	மந்தமென்றும்	தத2ா	அப்படி
த்3விதா4	இரண்டுவிதம்	இதரத்	மந்தமெனப்படும்.

அ-கை. இந்தஇரண்டுபிரபஞ்சமும் எப்போதுவிடத்தக்கதெனில்.

उभयन्तत्वबोधात्प्राङ्निवार्यंबोधसिद्धये ।

உப4யந்தத்த்வபோ3தா4த்ப்ராங்நிவார்யம்போ3த4ஸித்3த4யே ।

தத்த்வபோ3தா4த்	தத்துவஞானம்	போ3த4ஸித்3த4யே	ஞானசித்தியின் பொருட்டு
ப்ராக்	வருமுன்	நிவார்யம்	தடுக்கத்தக்கது,
உப4யம்	அவ்விரண்டையும்		

இ-தி. பொய்யைகுருவுக்குதத்தம்பண்ணினவனுக்கு மந்திரிவேலைகிடைத்தகதைபோலவாம்.

அ-கை. ஞானாப்பியாசத்திற்குமுன்னமே இந்தஇரண்டும்விடச்சொன்னீரே அதற்குப்பிரமாணமேதெனில்.

शमस्समाहितत्वञ्चसाधनेषुश्रुतंततः ॥

ஶமஸ்ஸமாஹிதத்வஞ்சஸாத4நேஷுஶ்ருதந்தத: ॥ ௪௦ ॥

ஸாத4நேஷு	சாதனசதுஷ்டயத்தில்	தத:	ஆகையினாலேஅவசியம்இந்த அசாஸ்திரீய பிரபஞ்சமிரண்டையும்விடத்தக்கது.
ஶம:	மனோநிக்கிரகமும்		
ஸமாஹிதத்வம்ச	தமமும்		
ஶ்ருதம்	முக்கியமென்றுகூறியிருக்கிறது		

அ-கை. ஞானத்திற்குமுன்விடத்தக்கதென்று சொன்னதால் பிற்பாடு கிரகிக்கலாமோவெனில்.

बोधादूर्ध्वंचतद्धेयञ्जीवन्मुक्तिप्रसिद्धये ।

போ3தா4தூ3ர்த்4வஞ்சதத்3தே4யஞ்ஜீவந்முக்திப்ரஸித்3த4யே ।

போ3தா4த்	ஞானம்		கம்சித்திக்கும்பொருட்டு
ஊர்த்4வம்ச	வந்தபிறகும்	தத்	அது
ஜீவந்முக்திப்ரஸித்3த4யே	ஜீவன்முக்திசு	ஹேயம்	தள்ளத்தக்கதே.

அ-கை. அந்தஅர்த்தத்தைவியதிரேகத்தால் திடம்பண்ணுகிறார்.

कामादिक्लेशबन्धेनयुक्तस्यनहिमुक्तता ॥

காமாதிக்லேசபந்தேநயுக்தஸ்யநஹிமுக்ததா ॥ ௬௧ ॥

காமாதிக்லேச பந்தேந	காமாதிக்கிலேசமாகிற பந்தத்தோடே	யுக்தஸ்ய	கூடினவனுக்கு
		முக்ததா	ஜீவன்முக்தத்துவமானது
		நஹி	இல்லையன்றோ.

அ-கை. ஜன்மாதிசம்சாரத்தில் துக்கப்பட்டவனுக்கு, மிகவும்துக்கநிவர்த்திருப்மாயும், தத்துவஞானத்தினால் கிடைக்கத்தக்கதுமான விதேகமுக்தியே போதும், அவாந்தரமாயிருக்கிற ஜீவன்முக்தியாலென்னபிரயோஜனமென்று சங்கிக்கிறான்.

जीवन्मुक्तिरियंमाभूज्जन्माभावेत्वहंकृती ।

ஜீவந்முக்திரியம்மாபூஜ்ஜந்மாபாவேத்வஹம்க்ருதீ ।

இயம்	இந்த	ஜந்மாபாவே	ஞானத்தால்ஜன்மமில்லாமல் போவதால்
ஜீவந்முக்திः	ஜீவன்முக்திசுகம்	த்வஹம்க்ருதீ	நான்கிருதகிருத்தியன்.
மாபூத்	வேண்டாம்		

அ-கை. இகலோகபோகநிவர்த்திபயத்தால் ஜீவன்முக்திவேண்டாமென்கிற உனக்குவேதாந்தசிரவணத்தால் சுவர்க்கம்கிடைப்பதால் பரலோகபோகநிவர்த்திபயத்தால்விதேகமுக்தியும் உனக்குவேண்டுவதில்லைசுவர்க்கமாத்திரபலத்தால்கிருதகிருத்தியனாகிவிடுவாயென்று எதிர்முறையாகபரிகாரம்சொல்லுகிறார்.

तर्हिजन्मापितेस्त्येवस्वर्गमात्रात्कृतीभवान् ॥

தர்ஹிஜந்மாபிதேஸ்த்யேவஸ்வர்கமாத்ராத்க்ருதீபவாந் ॥ ௬௨ ॥

தர்ஹி	அப்போ	பவாந்	நீ
தே	உனக்கு	ஸ்வர்கமாத்ராத்	சுவர்க்கானுபவமாத்திரத்தால்
ஜந்மாபி	ஜனனமும்	க்ருதீ	கிருதார்த்தனாய்விடுவாய்.
அஸ்த்யேவ	இருக்கவே இருக்கிறது		

அ-கை. அந்தபிரதிபந்தவிமோசனம் பண்ணுகிறசங்கையும், அதற்குச்சமாதானமும் சொல்லுகிறார்.

क्षयातिशयदोषेणस्वर्गोहेयोयदातदा ।
स्वयंदोषतमात्मायंकामादिःकिंनहीयते ॥

க்ஷயாதிசயதோஷேணஸ்வர்கோஹேயோயதாததா ।
ஸ்வயம்தோஷதமாத்மாயம்காமாதிःகிம்நஹீயதே ॥ ௬௩ ॥

க்ஷயாதிசயதோஷேண	அந்த சுவர்க்கம்நாசம்முதலான அனேகதோஷங்கள் நிறைந்திருப்பதால்	ஸ்வர்கः	ஏகதேசதுக்கமானசுவர்க்கம்
		யதா	எப்போ (உன்னாலேவெறுத்து)
		ஹேயः	தள்ளப்பட்டதோ

ததா	அப்போ	ஸ்யம்	இந்த
ஸ்யா தானேசகலதுக்ககாரணமாயும்		காமாதி	காமாதியானது
தோஷாத்மா தோஷவடிவமாயுமிருக்கிற		கிம்	ஏன்
		ந. ஹேயதே	நன்றாய்விடக்கூடாது

அ-கை. வைராக்கியாதிசாதனத்தால் மகாதுக்கஹேதுவானகாமாதிவாசனைகளைவிடுகிறேன் விஷயானுபவநிமித்தம் காமாதிவிருத்தி இருந்தகினுலென்ன தோஷமெனில்.

तत्वंबुध्वापिकामादीन्निश्शेषंनजहामिचेत् ।
यथेष्टाचरणंतेस्यात्कर्मशास्त्रातिलंघिनः ॥

தத்வம்புத்வாபிகாமாதீந்நிச்சேஷம் நஜஹாமிசேத் ।
யதேஷ்டாசரணம்தேஸ்யாத்கர்மசாஸ்த்ராதிலங்கிந: ॥ நுச ॥

தத்வம்	ஆத்துமதத்துவத்தை		ரத்தைக்கடந்த
புத்வாபி	அறிந்திருந்தும்	தே	உனக்குகடிவாளம் அறுபட்ட குதிரைபோல்
காமாதீந்	காமாதிகளை		
நிச்சேஷம்	நிச்சேஷமாய்	யதேஷ்டாசரணம்	எப்படியெப்படி இச்சையோ
ந.ஜஹாமி.சேத்	விடாமற்போனுல்		
கர்மசாஸ்த்ராதிலங்கிந:	கர்மசாத்தி	ஸ்யாத்	அப்படியப்படி நடக்கும்படி வரும்

அ-கை. அப்படி இருக்கட்டும், அதினுல் என்னதோஷமெனில், அது அனிஷ்டமென்றுசொன்ன சுரேசுவராசாரியார் வசனத்தையுதகரிக்கிறார்.

बुद्धाद्वैतसुतत्वस्ययथेष्टाचरणंयदि ।
शुनान्तत्वदृशांचैवकोभेदोऽशुचिभक्षणे ॥

புத்தாத்வைதஸுதத்வஸ்யயதேஷ்டாசரணம்யதி ।
சுநாம்தத்வத்ருசாம்சைவகோபேதோऽசுசிபக்ஷணே ॥ நுரு ॥

புத்தாத்வைதஸுதத்வஸ்ய	அத்துவைதபிர்மமேநானென்று நன்றாயறிந்தவனுக்கு	சுநாம்	நாய்களுக்கும்
		தத்வத்ருசாம்.ச	தத்துவ ஞானிகளுக்கும்
யதேஷ்டாசரணம்.யதி	இஷ்டமெப்படியோ அப்படி நடக்கிறதாய் விட்டதானுல்	அசுசிபக்ஷணே	அசுத்தபட்சணம் செய்வதில்
		க:	என்ன
		பேத:	பேதமிருக்கிறது.

அ-கை. அப்படிவந்தகினுல் என்னஅனிஷ்டம்வந்ததெனில், பரிகாசத்துடன் உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

बोधात्पुरामनोमात्रदोषात्क्लिश्नास्यथाधुना ।
अशेषलोकनिन्दा चेत्यहोतेबोधवैभवः ॥

பொ⁴தா⁴த்³ப்ராக³ராகா³தி³தோ³ஷாத்க்லிஷ்டோ(அ)ஸ்யது⁴நா ।
அஶேஷலோகநிந்தா³வேத்தா³ஹோதேபோ³த⁴வைப⁴வ꞉ ॥ ருகூ ॥

பொ³தா⁴த் பிர்மஞானமுண்டாவதற்கு
ப்ராக் முன்னமே
ராகா³தி³தோ³ஷாத் மனோவியாபாரமான காமாதி தோஷத்தினால் மாத்திரம்
க்லிஷ்டோ(அ)ஸி துக்கப்பட்டாய்
அத்³ய இப்போ
அது⁴நா ஞானம்வந்தபிறகு

அஶேஷலோகநிந்தா³ ச இதி இவன்கற்றஞானமென்ன இவன்செய்யுங்கிருத்தியமென்னவென்று சகலலோகநிந்தை பெறுவாயாகில்
தே உன்னுடைய [து
போ³த⁴வைப⁴வ꞉ ஞானவைபவமான
அஹோ ஆச்சரியம்.

அ-கை. இப்போதென்னசெய்யத்தக்கதெனில்.

विड्वराहादितुल्यत्वंमाकांक्षीस्तत्त्वविद्भवान् ।
सर्वधीदोषसन्त्यागाल्लोकैःपूज्यश्चदेववत् ॥

விட்³வராஹாதி³துல்யத்வம்மாகாங்க்ஷீஸ்தத்த்வவித்³ப⁴வான் ।
ஸர்வதீ⁴தோ³ஷஸந்த்யாகா³ல்லோகை꞉பூஜ்யஶ்சதே³வவத் ॥ ருஎ ॥

தத்த்வவித் (சர்வோத்கிருஷ்ட வஸ்துவான) ஞானமடைந்த
ப⁴வான் நீ
விட்³வராஹாதி³துல்யத்வம் பீப்பன்றி முதலானவைகளுக்குச் சமானமாக
மாகாங்க்ஷீ꞉ சர்வநிகிர்ஷ்டமான காமாதிகளை இச்சியாதே

ஸர்வதீ⁴தோ³ஷஸந்த்யாகா³த் புத்தியிலிருக்கிற சகல காமாதிதோஷங்களுடைய தியாகத்தால்
லோகை꞉ ச லோகங்களாலும்
தே³வவத் மகாதேவர்போலே
பூஜ்ய꞉ பூச்சியனுவாய்.

அ-கை. அதைதியாகம்செய்யஉபாயமேதெனில்.

काम्यादिदोषदृष्ट्याद्याःकामादित्यागहेतवः ।
प्रसिद्धामोक्षशास्त्रेषुतानन्विष्यसुखीभव ॥

காம்யாதி³தோ³ஷத்³ருஷ்ட்யாத்³யா꞉காமாதி³த்யாக³ஹேதவ꞉ ।
ப்ரஸித்³தா⁴மோக்ஷஶாஸ்த்ரேஷுதாநந்விஷ்யஸுகீ²ப⁴வ ॥ ருஅ ॥

காம்யாதி³தோ³ஷத்³ருஷ்ட்யாத்³யா꞉ இச்சிக்கத்தக்கதான வனிதாதிவிஷயங்களில் அசுத்தாதிதோஷதிருஷ்டி முதலானவைகளே
காமாதி³த்யாக³ஹேதவ꞉ காமாதிகளை தியாகம்பண்ண ஏதுக்களாம்.

அ-கை. அத்தோஷங்களையெப்படிபார்க்கிறதெனில்.

மோக்ஷஶாஸ்த்ரேஷு வாசிஷ்டம் முதலான மோக்ஷசாத்திரங்களில்
ப்ரஸித்³தா⁴꞉ அவ்விஷயதோஷங்கள் பிரசித்தமாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

தாந் அவைகளை | ஸுகீ ஸ்வ சுகமாயிருக்கக்கடவாய்
அந்விஷ்ய தேடி

அ-கை. இன்னமொருசங்கை.

त्यज्यतामेषकामादिर्मनोराज्येतुकाक्षतिः ।

த்யஜ்யதாமேஷகாமாதிர்மநோராஜ்யேதுகாக்ஷதி: ।

ஏஷ: இந்த | மநோராஜ்யே மனோராச்சியத்தில்
காமாதி: காமாதியானது | க்ஷதி: காது } என்னகெடுதலிருக்கிறது
த்யஜ்யதாம் தியாகம்பண்ணத்தக்கது |

அ-கை. அந்தமந்தபிரபஞ்சமானது நேரே துக்கஹேதுவில்லாதிருந்தாலும் பரம்பரையாய் அனர்த்தஹேதுவானதால்அதையுந் தள்ளவேண்டுமென்கிறார்.

अशेषदोषबीजत्वात्क्षतिर्भगवतेरिता ॥

அசேஷதோஷபீஜத்வாத்க்ஷதிர்பகவதேரிதா ॥ ருக ॥

அசேஷதோஷபீஜத்வாத் இந்தமனோ ராச்சியம் காமாதிகளான சமஸ்த தோஷங்களுக்குங்காரணமாயிருப்பதால் | பகவதா ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினாலே க்ஷதி: இந்த மனோ ராச்சியத்தால் கெடுதியென்று ஈரிதா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

இ-தி. கூனியானவள் ஸ்ரீராமமூர்த்தியை நேரே காட்டுக்குப்போகச்சொல்லாவிட்டாலும் பரம்பரைக்குக் காரணமாயிருந்ததுபோலவாம், பாம்புமுட்டைகருவேலின்விதைகாஞ்சனம்விதை முதலானவைகள்போலவாம்.

அ-கை. ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய வாக்கியத்தைஉதகரிக்கிறார்.

ध्यायतोविषयान्पुंसस्संगस्तेषूपजायते ।
संगात्संजायतेकामःकामात्क्रोधोभिजायते ॥

த்யாயதோவிஷயாந்பும்ஸஸ்ஸங்கஸ்தேஷூபஜாயதே ।
ஸங்காத்ஸஞ்ஜாயதேகாம:காமாத்க்ரோதோபிஜாயதே ॥ ருo ॥

விஷயாந் விஷயங்களை | ஸங்காத் அந்தசங்கத்தினால்
த்யாயத: நினைக்கிற | காம: ஆசை
பும்ஸ: புருஷனுக்கு | ஜாயதே உண்டாகிறது
தேஷு அவைகளிலே | காமாத் ஆசையினால்
ஸங்க: சம்மந்தமானது | க்ரோத: கோபமானது
உபஜாயதே உண்டாகிறது | அபிஜாயதே உண்டாகிறது.

அ-கை. அந்தமனோராச்சியம்போக உபாயமேதெனில்.

शक्यंजेतुंमनोराज्यंनिर्विकल्पसमाधितः ।

சக்யம்ஜேதும்மநோராஜ்யம்நிர்விகல்பஸமாதித: ।

நிர்விகல்பஸமாதிநா நிர்விகற்பசமாதியினாலே	ஜிதம் ஜயிக்க
மநோராஜ்யம் மனோராச்சியமானது	ஸுகரம் யோக்கியமாகும்.

அ-கை. அது எதினால்சித்திக்குமெனில்.

सुसंपादः क्रमात्सोपि सविकल्पसमाधिना ॥

ஸுஸம்பாத³: க்ரமாத்ஸோபி ஸவிகல்பஸமாதி⁴நா ॥ ௱௧ ॥

ஸ: அபி அந்த நிர்விகற்பசமாதியும்	க்ரமாத் கிரமமாக
ஸவிகல்பஸமாதிநா சவிகற்பசமாதியினாலே	ஸுஸம்பாத³: சம்பாதிக்கத்தக்கது.

அ-கை. அஷ்டாங்கயோகமுள்ளவனுக்கு அச்சமாதிகள் கூடட்டும், அதில்லாதவனுக்கு மனோராச்சியமெப்படி நிவர்த்தியாகுமெனில்.

बुद्धतत्वेन धीदोषशून्येनैकान्तवासिना ।
दीर्घं प्रणवमुच्चार्य मनोराज्यं विजीयते ॥

பு³த்³த⁴தத்வேந தீ⁴தோ³ஷஶூந்யேநைகாந்தவாஸிநா ।
தீ³ர்க⁴ம் ப்ரணவமுச்சார்ய மநோராஜ்யம் விஜீயதே ॥ ௱௨ ॥

பு³த்³த⁴தத்வேந பிர்மந்தானென்றறிந்தவனும்	தீ³ர்க⁴ம் தெளிவாக
தீ⁴தோ³ஷஶூந்யேந புத்தியில் காமாதிதோஷமில்லாதவனும்	ப்ரணவம் பிரணவத்தை
ஏகாந்தவாஸிநா ஏகாந்தவாசியாயுமிருக்கிறவனாலே	உச்சார்ய உச்சரிப்பதால்
	மநோராஜ்யம் மனோராச்சியமானது
	விஜீயதே ஜயிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தமனோராச்சியத்தால் என்னவாகிறதெனில்.

जिते तस्मिन्वृत्तिशून्यं मनस्तिष्ठति मूकवत् ।

ஜிதே தஸ்மிந்வ்ருத்திஶூந்யம் மநஸ்திஷ்ட²தி மூகவத் ॥ ௱௨௩ ॥

தஸ்மிந் அந்தமனோராச்சியம்	மூகவத் ஊமையைப்போல்
ஜிதே ஜயிக்கப்பட்டதானால்	வ்ருத்திஶூந்யம் விருத்தியற்று
மந: மனசானது	திஷ்ட²தி இருக்கிறது.

அ-கை. விருத்திசூன்னியமானமனதிற்கு பரமபுருஷார்த்தம் உண்டென்பதற்குப்பிரமாணம் சொல்லுகிறார்.

एतत्पदं वसिष्ठेन रामाय बहुधेरितम् ॥
दृश्यं नास्तीति बोधेन मनसो दृश्यमार्जनम् ।
संपन्नं चेत्तदुत्पन्ना परा निर्वाणनिर्वृतिः ॥

विचारितमलंशास्त्रंचिरमुद्ग्राहितंमिथः ।
सन्त्यक्तवासनान्मौनादृतेनास्त्युत्तमंपदम् ॥

𑌏𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌬𑌹𑍁𑌧𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௩ ॥
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌪𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ ௧௪ ॥
𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑌮𑌲𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌿𑌰𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌿𑌥𑌃 ।
𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑍌𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ ௧௫ ॥

𑌏𑌤𑌤𑍍 இந்த
𑌪𑌦𑌂 பதவியானது
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 வசிஷ்டபகவானாலே
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 ஸ்ரீராமன்பொருட்டு
𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 வெகுவிதமாக
𑌉𑌦𑌿𑌤𑌂 சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 திரிசியமானது திருக்கைத்தவி[ர
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 வேறேயில்லை
𑌇𑌤𑌿 என்ற
𑌬𑍋𑌧𑍇𑌨 ஞானத்தால்
𑌮𑌨𑌸𑌃 மனதிற்கு
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 திருசியத்தினுடைய ஒழிப்பானது [யானல்
𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 உண்டாய்விட்டதே
𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 அந்த திருசியஒழிப்பினாலுண்டானசுகமே
𑌪𑌰𑌾 மேலான
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌃 மோட்சசுகமாகுமென்றும்
𑌮𑌿𑌥𑌃 ஒருவருக்கொருவர்
𑌚𑌿𑌰𑌂 வெகுகாலம்
𑌉𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂 கிரகிக்கப்பட்டதாயும்
𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑌂 விசாரிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 இந்தவேதாந்தசாத்திரம்
𑌅𑌲𑌂 போதும்
𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍 வாசனைகளுடையதியாகத்தினாலுண்டானதான
𑌮𑍌𑌨𑌾𑌤𑍍 நிர்விகற்பமானமௌனத்தை
𑌋𑌤𑍇 தவிர
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌂 மேலானபதவி
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 இல்லை

அ-கை. இப்படி இருக்கும்போது போகப்பிரதமானபிராப்தகன்மத்தால்சித்தவிட்சேபம் உண்டாகுமேயெனில்.

विक्षिप्यतेकदाचिद्धीःकर्मणाभोगदायिना ।
पुनस्समाहितासास्यात्तदैवाभ्यासपाटवात् ॥

𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑍀𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌭𑍋𑌗𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾 ।
𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌸𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍈𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑌾𑌟𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௬ ॥

𑌭𑍋𑌗𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾 போகத்தைக்கொடுக்கி[றதான
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 கன்மத்தினாலே
𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 ஒருக்கால்
𑌧𑍀𑌃 புத்தியானது [தால்
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 விட்சேபத்தை யடைந்
𑌪𑍁𑌨𑌃 மறுபடி

ததா ஏவ அப்படியே [னாலே
அப்யாஸபாடவாத் அப்பியாசபலத்தி
ஸா அந்தபுத்தி [டதாக
ஸமாஹிதா சாவதானம்பண்ணப்பட்
ஸ்யாத் ஆகிவிடுகிறது.

அ-கை. இப்படி இருக்கிறவனைபிர்மவித்தென்பது உபசாரமென்றுசொல்லுகிறார்.

विक्षेपोयस्यनास्त्यस्यब्रह्मवित्वंनमन्यते ।
ब्रह्मेवायमितिप्राहुर्मुनयःपारदर्शिनः ॥

விக்ஷேபோயஸ்ய நாஸ்த்யஸ்ய ப்ரஹ்மவித்த்வம் நமந்யதே ।
ப்ரஹ்மைவாயமிதி ப்ராஹுர்முநய: பாரதர்சிந: ॥ ௯௭ ॥

யஸ்ய யாதொரு புருஷனுக்கு
விக்ஷேப: விட்சேபமானது
நாஸ்தி இல்லையோ
அஸ்ய அந்த இவனை
ப்ரஹ்மவித்த்வம் பிர்மவித்தாக
நமந்யதே எண்ணுகிறார்களில்லை.

அ-கை. அப்படி யார் எண்ணுகிறார்களில்லையெனில்.

பாரதர்சிந: கரை கண்டவர்களா
முநய: முனீசுவரர்கள் (யிருக்கிற
அயம் இவன்
ப்ரஹ்மைவ பிர்மமே
இதி என்று
ப்ராஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ.கை. இந்தவிஷயத்திலேவசிஷ்டவாக்கியத்தை உதகரிக்கிறார்.

दर्शनादर्शनेहित्वास्वयंकेवलरूपतः ।
यास्तिष्ठतिसतुब्रह्मन्ब्रह्मनब्रह्मावित्स्वयम् ॥

தர்சநாதர்சநே ஹித்வா ஸ்வயம் கேவலரூபத: ।
யஸ்திஷ்டதி ஸ து ப்ரஹ்மந் ப்ரஹ்ம ந ப்ரஹ்மவித் ஸ்வயம் ॥ ௯௮ ॥

ப்ரஹ்மந் பிரமஸ்வரூபியான ராமா (ஆத்துமாவை)
தர்சநாதர்சநே கண்டேன் காணவில்லையென்ற
ஹித்வா (இரண்டுகளையும்) விட்டு
ய: எவன்
ஸ்வயம் தானே
கேவலரூபத: கைவல்லியரூபமாக
திஷ்டதி இருக்கிறானோ
ஸ: து அவன்
ப்ரஹ்மவித் ந பிரமவித்தில்லை
ஸ்வயம் தானே
ப்ரஹ்ம பிரமமாயிருக்கிறான்.

அ-கை. இந்த துவைதவிவேகத்தின்பலம் சொல்லிமுடிக்கிறார்.

जीवन्मुक्तेःपराकाष्ठाजीवद्वैतविवर्जनात् ।
लभ्यतेसावतोत्रेदमीशद्वैताद्विवेचितम् ॥

ஜீவந்முக்தே: பராகாஷ்டா ஜீவத்வைதவிவர்ஜநாத் ।
லப்யதே ஸாவதோத்ரேதமீசத்வைதாத்விவேசிதம் ॥ ௯௯ ॥

ஜீவத்வைதவிவர்த்யா சாந்திரீயம் அசாத்திரீயமான ஜீவதுவைதநிவர்த்தியால்
ஜீவன்முக்தே: ஜீவன்முக்தியினுடைய
ஸீமா இந்த
பராகாஷ்டா முடிவான பூமியானது
லப்யதே அடையப்படுகிறது
இதி ஆகையினாலே
அத்ர இந்த பிரகரணத்தில்
ஏஷ: இந்த ஜீவத்துவைதமானது
ஈசஜீவத்வைதாத் ஈசத்துவைதத்திலே நின்று
விவிச்ய நன்றாய் பிரித்துச்சொல்லப்பட்டது.

இ-தி. தேங்காயின்பாலைச் சாப்பிடுவதற்காக தென்னமரத்திலிருந்துதேங்காயைப்பரித்து, அதின்மேல்மட்டையையும், கொட்டாங்கச்சியையுந்தள்ளி, அந்தக்குருவின்பூவிலிருக்கிற பாலைமாத்திரம்பிழிந்துஎடுத்து சாப்பிடுவதுபோலஜீவன்முக்தியின்முடிந்த பூமியானதேங்காய்பாலையனுபவிக்க ஈசுவரசிருஷ்டியானதென்னமரத்திலிருந்து ஜீவசிருஷ்டியானதேங்காயைப்பறித்து அதிலிருக்கிறதீவிரபிரபஞ்சமான வெளிமட்டையையும், மந்தப்பிரபஞ்சமானகொட்டாங்கச்சியையுந்தள்ளி, சாஸ்திரீயபிரபஞ்சமான தேங்காய்பூவிலிருக்கிற ஜீவன்முத்தியாகிற பாலைப்பிழிந்தெடுத்து அந்தசாஸ்திரீயபிரபஞ்சமானசக்கையையுந்தள்ளியபின் அந்தஜீவன்முக்தியாகிறபாலைமட்டும் புசித்து நித்தியதிருப்தியாய் சுகியாயிருப்பதுபோலவாம்.

துவைதவிவேகம்-முற்றிற்று.

(ரு)—மகாவாக்கியவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

இருக்குவேதஉபநிடதமான ஐதரேய உபநிடதத்திற்சொல்லியிருக்கிறஅப்பியாசவாக்கியமான(பிரஞ்ஞானம்பிர்மம்) என்கிறமகாவாக்கியத்தி னர்த்தமாவதுஎந்தஅறிவினாற்கண் உருவத்தைப் பார்க்கிறதோ எவ்வறிவாற்செவி சத்தத்தைக்கேட்கிறதோ, எவ்வறிவால்நாசி கந்தத்தை நுகருகிறதோஎவ்வறிவால், வாக்குவசனிக்கிறதோ அந்த அறிவே பிரஞ்ஞையென்றுகூறப்படுகிறது.

பிர்மம் என்றபதத்திற்கருத்தமாவது பிரமன்முதல்தம்பம்வரையிலுள்ளசகலவஸ்துக்களிலும் யாதொருசைதன்னியம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறதோ அதுவேஅக்காரணத்தினாலேநம்மிடத்திலேயிருக்கிறபிரஞ்ஞையேபிர்மமென்றறி

எசுர்வேத உபநிடதமான பிரகதாரண்ணியத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறஅனுபவமகாவாக்கியமான (அகம்பிர்மாஸ்மி) யென்கிறமூன்றுபதங்களில் அகம் என்கிறசப்தத்திற்கருத்தம் கூறுகின்றனர். ஞானத்திற்கு யோக்கியமான இந்த மனிதசரீரத்தில் பரிபூரணமாயும், பரமாத்துமாவாயும், புத்திக்குச்சாட்சியாயிருந்து நானென்றுவிளங்குகிறதே அகம் சப்தார்த்தம்.

இயற்கையாய்ப் பூரணமாயிருக்கிற வஸ்துவே பிர்ம சப்தார்த்தம்நானென்றவஸ்துவும் பிர்மமென்கிறவஸ்துவும் ஒன்றென்றைக்கியஞ்செய்து தானேபிரமமென்றனுபவிப்பதே அஸ்மி யென்றபதார்த்தமாம்.

சாமவேதஉபநிடதமான சாந்தோக்கியத்திற்சாற்றப்பட்டிருக்கிற வுபதேசமகாவாக்கியமான தத்துவமஸி யென்றமூன்றுபதங்களில் தத் என்றபதத்திற்கருத்தம்பகருகின்றூர். சிருட்டிக்குமுன் ஸ்வகத ஸஜாதீயவிஜாதீயபேதமற்றதான ஏகமேவாத்துவிதீயமாயும், நாமரூபமற்றதாயும், விளங்குகின்றபாதொருவஸ்துவே.யிப்பவும் அவ்விதமாய் விளங்குகிறதெதுவோ,அதுவே தத்என்றசப்தத்திற்கருத்தம். கேட்கிறசிடனுடையசரீரத்திரயசாட்சியே துவம் என்றசப்தார்த்தம். தத் பதத்திலிருக்கிறவாச்சியார்த்தமான மாயேசுவரர்களைத்தள்ளியும், துவம் பதத்திலிருக்கிறஅவித்தியாச் சீவர்களைத்தள்ளியும் பிர்மகூடத்தர்களுக்கு ஏகமாய்விட்டுவிடாத இலக்கணைபாலைக்கியஞ்செய்வதே (அஸி) என்றபதத்தினருத்தம். அதர்வணவேத உபநிடதமானஉத்தரதாபனீயஉபநிடதத்திலுரைக்கப்பட்டிருக்கிற சாட்சாத்காரமகாவாக்கியமான அயமாத்துமா பிர்ம என்றமூன்றுபதங்களில் அயம் என்றபதார்த்தம்சுயம்பிரகாசமாயும்,பிரத்தியட்சமாயு மிருக்கிறவஸ்துவேயாம்.

அகங்காரமுதல்தேகமீறாயுள்ள வஸ்துக்களில் நான் நான் என்று விளங்குகிற அறிவே 'ஆத்தும' பதத்திற்கர்த்தம்-சகலமான நாமரூபமற்று சச்சிதானந்தமாத்திரமாய்மீதப்படுகிறதே 'பிர்ம' சப்தார்த்தம்.

இவ்விதம் நான்குமகா வாக்கியங்களினுண்மை குருபத்தியுள்ளவனுக்கு நன்றாய்வெளியாகும் இதற்கையமில்லை.

மஹாவாக்கியவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
महावाक्यविवेकस्यकुर्वेव्याख्यांसमासतः ॥

𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 ।
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌸𑌤𑌃 ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணிமஹாவாக்கியவிவேகத்துக்கு சுருக்கமாய்வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை. முமுக்ஷுவுக்கு மோக்ஷசாதனமான பிரமாத்தும ஐக்கியஞானம் சித்திக்கும்பொருட்டு பிரசித்தங்களான நான்கு மகா வாக்கியங்களுடைய அர்த்தத்தை கிரமமாக நிரூபிக்கிற பரமதயாளுவான இந்நூலாசாரியர் முதலில் இருக்குவேதத்தில் ஐதரேயஉபநிஷத்திலிருக்கிறபிரஞ்ஞானம் பிர்மமென்கிற வாக்கியத்தில் (பிரஞ்ஞானமென்ற) பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

येनेक्षतेशृणोतीदंजिघ्रतिव्याकरोतिच ।
स्वाद्वस्वादुविजानातितत्प्रज्ञानमुदीरितम् ॥

யேநேக்ஷதே ஶ்ருணோதீதம் ஜிக்ரதி வ்யாகரோதி ச ।
ஸ்வாத்வஸ்வாது விஜாநாதி தத்ப்ரஜ்ஞாநமுதீரிதம் ॥ க ॥

யேந யாதொரு (கண்வழியாக வெளியில் வருகிற)
ஈதம் இந்த (ரூபத்தை விருத்தியுடன் கூடியசைதன்னியத்தால்)
ஈக்ஷதே பார்க்கிறானோ (அப்படியே சப்தத்தை)
ஶ்ருணோதி கேட்கிறானோ
ஜிக்ரதி கந்தத்தை யறிகிறானோ
வ்யாகரோதி (சப்தத்தை) பேசுகிறானோ
ஸ்வாத்வஸ்வாது ருசி அருசிகளை (யறிகிறானோ)
விஜாநாதி (அப்படியே சகலத்தையும்) அறிகிறானோ)
தத் அந்தச்சைதன்னியமானது
ப்ரஜ்ஞாநம் பிரஞ்ஞானமென்று
உதீரிதம் சொல்லப்பட்டது.

வி-ம். இதினாலே அந்த ஐதரேயத்தில், எதினாலே பார்க்கிறானென்கிறது முதல் இந்தசகலமும், பிரஞ்ஞானத்தினுடைய நாமதேயங்களென்கிற பரியந்தமுள்ள அவாந்திர வாக்கியங்களுக்கும் அர்த்தம் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இப்படி பிரஞ்ஞானசப்தத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லி இனி (பிர்ம) சப்தத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

चतुर्मुखेन्द्रदेवेषुमनुष्याश्वगवादिषु ।
चैतन्यमेकंब्रह्मातःप्रज्ञानंब्रह्ममय्यपि ॥

சதுர்முகேந்த்ரதேவேஷு மநுஷ்யாஶ்வகவாதிஷு ।
சைதந்யமேகம் ப்ரஹ்மாத: ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம மய்யபி ॥ உ ॥

சதுர்முகேந்த்ரதேவேஷு (உத்தமர்களான) பிர்மா இந்திரன் முதலான தேவர்களிடத்திலேயும்
மநுஷ்யாஶ்வகவாதிஷு (மத்திமர்களான) மனிதர்கள் (அதமங்களான) குதிரைகள், பசுக்கள் முதலானவைகளிலேயும்
சைதந்யம் அறிவான
ஏகம் அத்துவைதமான
ப்ரஹ்ம பிர்மமே (இருக்கிறது)
அத: ஆகையினாலே
மய்யபி என்னிடத்திலும் (இருக்கிற)
ப்ரஜ்ஞாநம் அறிவானது
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்று (அறியத்தக்கது)

வி-ம். இதினாலே இவரேபிர்மா, இவரே இந்திரனென்கிறவாக்கியமுதல் பிரஞ்ஞையே பிரதிஷ்டையாயிருக்கிறதென்றவாக்கியம்வரையிலுள்ள, அவாந்தரவாக்கியங்களுடைய அர்த்தம் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது. ஆகாசாதிஜகத்துக்கும் காரணமான பிர்மமே அறிவென்றறிக.

அ-கை. இருக்குவேதமஹாவாக்கியம்சொல்லி யஜுர்வேதத்தில் பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்திலிருக்கிற (அஹம்பிர்மாஸ்மி) என்கிற மகாவாக்கியத்தில் (அஹம்)பதத்திற்கருத்தம் சொல்லுகிறார்.

परिपूर्णःपरात्मास्मिन्देहेविद्याधिकारिणि ।
बुद्धेस्साक्षितयास्थित्वास्फुरन्नहमितीर्यते ॥

வரிவூணஃவராத்மாஸ்மிந்தெஹெவி஭ாயிகாரிணி ।
லுஜெஸ்ஸாக்ஷிதயாஸ்திவாஸ்பூரநஹமிதீயதெ ॥ ௩ ॥

வரிவூணஃ தேசகால வஸ்துக்களாலபரிச்சேதமாயிருக்கிற
வராத்மா பரமாத்துமா
வி஭ாயிகாரிணி (மாயா கற்பிதமான இந்த ஜகத்தில் சமாதி சாதனங்களோடே) சிரவண மனனாதிகார யோக்கியமான
அஸ்மிந்தெஹெ இந்த மனித தேகத்திலிருக்கிற
லுஜெஃ புத்தி உபலக்ஷிதமான(லிங்க தேகத்திற்கு
ஸாக்ஷிதயா சாக்ஷியாக
ஸ்திவா இருந்து
ஸ்பூரந் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறவரே
அஹம் நான்
இதி என்கிற (சப்தார்த்தமாக)
ஈயதெ சொல்லபபடுகிறார்,

அ-கை. (பிர்ம)சப்தத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்.

स्वतःपूर्णःपरात्मात्रब्रह्मशब்देनवर्णितः ।

ஸ்வதஃவூணஃவராத்மாத்ரஸ்ரஹ்மஶஸ்ஜெநவணிதஃ ॥ ௩அ ॥

ஸ்வதஃ சுபாவத்தினாலேயே
வூணஃ பூர்ணனான
வராத்மா பரமாத்துமாவே
அத்ர இந்த விடத்தில் [தினால்
ஸ்ரஹ்மஶஸ்ஜெந பிர்மமென்ற சப்தத்
வணிதஃ வருணிக்கப்படுகிறார்.

அ-கை. இந்த அஹம் பிர்மமென்கிற இரண்டுபதத்திற்கும், ஐக்கியம்பண்ணுகிற (அஸ்மி) என்றபதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

अस्मीत्यैक्यपरामर्शात्तेनब्रह्मभवाम्यहम् ॥

அஸ்மீத்யைக்யவராமஶாத்தெந ஸ்ரஹ்மஹவாம்யஹம் ॥ ௪ ॥

அஸ்மி இருக்கிறேன்
இதி என்கிற பதத்தினால்
ஐக்யவராமஶாத் ஜீவபிர்ம்மைக்கியம் சொல்லி
தெந அந்த ஹேதுவால்
அஹம் நான்.
ஸ்ரஹ்ம ஹவாமி பிர்மமாகவே இருக்கிறேன்

அ-கை. இப்போது சாமவேதத்தில் சாந்தோக்கிய உபநிஷத்திலிருக்கிற (தத்துவமசி)மகாவாக்கியத்தில் (தத்) பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

एकमेवाद्वितीयंसन्नामरूपविवर्जितम् ।
सृष्टेःपुराधुनाप्यस्यतादृक्त्वंतदितीर्यते ॥

𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃𑌪𑍁𑌰𑌾𑌧𑍁𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌦𑍃𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌤𑌦𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ரு ॥

𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 சிருஷ்டிக்கு
𑌪𑍁𑌰𑌾 முன்னே
𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 நாமரூப மற்ற[தாயும்
𑌏𑌕𑌂 சுவகதபேதமற்றதாயும்
𑌏𑌵 சஜாதீயபேதமற்றதாயும்
𑌅𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 விஜாதீயபேதமற்றதாயுமிருக்கிற

𑌸𑌤𑍍 சத்து
𑌅𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌅𑌪𑌿 இப்பவும் யாதொரு
𑌅𑌸𑍍𑌯 இந்த சத்துவஸ்துவுக்கு
𑌤𑌾𑌦𑍃𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 அத்தன்மைஇருக்கிறதோ
𑌤𑌤𑍍 தத்பதம் (அது)
𑌇𑌤𑌿 என்று
𑌈𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. (துவம்) பதத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

श्रोतुर्देहेन्द्रियातीतंवस्त्वत्रत्वंपदेरितम् ।

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌂𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑌦𑍇𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌃 சிரவணம் பண்ணுகிறவனுடைய
𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌂 தேகேந்திரியங்களுக்குக்கதீதமான

𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 யாதொரு சாக்ஷி வஸ்துவிருக்கிறதோ
𑌅𑌤𑍍𑌰 (அது)இந்தமகாவாக்கியத்தில்
𑌤𑍍𑌵𑌂 நீ (என்ற) [கிறது
𑌪𑌦𑍇𑌰𑌿𑌤𑌂 பதத்தால் சொல்லப்படு

அ-கை. (அசி) என்றபதத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

एकताग्राह्यतेऽसीतितदैक्यमनुभूयताम् ॥

𑌏𑌕𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿𑌤𑌦𑌐𑌕𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥

𑌅𑌸𑌿.𑌇𑌤𑌿 இருக்கிறாய்யென்ற பதத்தினாலே
𑌏𑌕𑌤𑌾 (இந்த இரண்டு சைதன்னியங்களுக்கும்) ஐக்கியமானது

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 கிரகிக்கப்படுகிறதுஆகை[யால்
𑌤𑌤𑍍 (முமுக்ஷுக்களால்) அந்த
𑌐𑌕𑍍𑌯𑌂 ஐக்கியமானது
𑌅𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 அனுபவிக்கத்தக்கது

அ-கை, கிரமமாய் அடையப்பட்டிருக்கிற அதர்வணவேதத்தில் உத்திர தாபநீய உபநிஷத்திலிருக்கிற (அயமாத்துமா பிரம)மென்கிற வாக்கியத்தில் (அயம் ஆத்துமா) என்கிற இரண்டுபதத்திற்கு மர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

स्वप्रकाशापरोक्षत्वमयमित्युक्तितोमतम् ।
अहंकारादिदेहान्तात्प्रत्यगात्मेतिगीयते ॥

ஸ்வப்ரகாஶாபரோக்ஷத்வமயமித்யுக்திதோமதம் ।
அஹங்காராதிதேஹாந்தாத்ப்ரத்யகாத்மேதிகீயதே ॥ ௭ ॥

ஸ்வப்ரகாஶாபரோக்ஷத்வம் சுவப்பிரகாசமாயும், அபரோட்சமாயும், இருக்கிற யாதொரு அறிவுண்டோ | அயம். இதி அந்த அறிவே இவரென்ற உக்திதஃ சொல்லினால் மதம் சொல்லப்படுகிறார்.

தா-ம். சுவப்பிரகாசத்துவம்மாத்திரம் சொன்னால் அதிருஷ்டாதிகள்போல நித்தியபரோட்சத்துவம் வரும். அபரோட்சத்துவம் மாத்திரம்சொன்னால் கடாதிகள்போல திருசியத்துவம் வருமென்று இரண்டுவிசேஷணம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. தேகாதிகளிலும், ஆத்துமசப்தம் காணப்படுவதால் இதில் ஆத்துமாவென்று யாரைச்சொல்லுகிறதெனில்.

அஹங்காராதிதேஹாந்தாத் அகங்காரமுதல்இத்தேகம்வரையிலுள்ளதத்துவங்களுக்கு | ப்ரத்யக் வேறானவரே ஆத்மா ஆத்துமா இதி என்று கீயதே சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. பிராமணாதிகளையும் பிர்மமென்றுசொல்லியிருப்பதால், அவைகளைத்தள்ளுகிறநிமித்தம் இந்தமகாவாக்கியத்திலிருக்கிற (பிர்ம) சப்தத்திற்கர்த்தம்சொல்லுகிறார்.

दृश्यमानस्यसर्वस्यजगतस्तत्वमीर्यते ।
ब्रह्मशब्देनतत्ब्रह्मस्वप्रकाशात्मरूपकम् ॥

த்ருஶ்யமாநஸ்யஸர்வஸ்யஜகதஸ்தத்வமீர்யதே ।
ப்ரஹ்மஶப்தேநதத்ப்ரஹ்மஸ்வப்ரகாஶாத்மரூபகம் ॥ ௮ ॥

ப்ரஹ்ம பிர்மமென்கிற ஶப்தேந சொல்லினாலே த்ருஶ்யமாநஸ்ய காணப்படுவதான ஸர்வஸ்ய ஜகதஃ சர்வஜகத்துக்கும் (யாதொரு) | தத்வம் தத்துவம் ஈர்யதே சொல்லப்படுகிறதோ தத் அது ஸ்வப்ரகாஶாத்மரூபகம் சுவப்பிரகாசாபரோக்ஷமான பிர்மமென்றறியவேண்டியது.

தா-ம். இப்படியறிகிறதே பிர்மசாக்ஷாத்காரம்.

மகாவாக்கியவிவேகப்பிரகரணம்-முற்றிற்று.

---

(௬)வது சித்திரபடதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

எவ்வாறு சித்திரபடத்தில் நான்கவஸ்தைகள் காணப்படுகின்றனவோ, அவ்வாறு பரமாத்துமாவில் நான்கவஸ்தைகள் காணப்படுகின்றன. வெளுத்தவஸ்திரமென்றும், பசையினால்பூசப்பட்டபடமென்றும், வர்ணங்களடையாளமான லாஞ்சிதபடமென்றும், வர்ணங்கள்நிறைந்த ரஞ்சிதபடமென்றும், இவ்விதமுரைப்பதுபோல் சுபாவமானசித்தென்றும், அந்தரியாமியான காரணசரீராபிமானியென்றும், சூத்திராத்துமாவான சூக்ஷ்மசரீராபிமானியென்றும், ஸ்தூலசிருஷ்டியினால் விராட்டென்றும் முன்கூறியமுறைப்படி திருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தமறி.

சித்திரப்படத்திலெழுதி யிருக்கிற உயர்வுதாழ்வான உருவம்போல் பிர்மா முதலியபிராணிகள் உத்தம மத்தியம அதம பாவங்களுடன் விளங்குகின்றன. சித்திரங்களில் உருவங்களையெழுதுகிற வஸ்திரம்போல், சிதாபாசர்கள்விளங்குகின்றனர். அநேகஉருவங்களுக் கனேகவஸ்திரங்கள்போல, அநேகசரீரங்களுக்கனேகஜீவர்கள்விளங்கி அதில் அத்தியாசத்தால் சம்சாரத்தை அடைகின்றனர். சித்திரவஸ்திரங்களை ஆதாரமான சித்திரபடத்தில் கற்பிவிப்பதுபோல ஜீவசம்சாரத்தை, அதிஷ்டானசித்தில் மூடர்கள் கற்பிக்கின்றனர். சித்திரத்திலிருக்கிற சிலாதிகளுக்கு வஸ்திரம் எழுதப்படாததுபோல, சிருஷ்டி சமஸ்தமான மண் முதலியபூதங்களுக்கு, சிதாபாசகற்பனையில்லை. சம்சாரம் வாஸ்தவமென்றும், சித்திலிருக்கிறதாகவும், கற்பிவிக்கிற மயக்கமே அவித்தையென்றும், அது ஞானத்தால் நிவர்திக்கப்படுமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

ஆத்துமகற்பிதமானஜீவனுக்கே சம்சாரம்ஆத்துமாவுக்கில்லையென்று அறிகிறஞானமே, விசாரத்தாலடையப்படுகிற ஞானமென்றுசொல்லுகிறார்கள். எப்பொழுதும் ஜகத் ஜீவபரமாத்துமாக்களுக்கு விசாரம்செய்து ஜீவஜகத்பாவமற்று தான்மாத்திரம் மீதமாயிருப்பதேயுண்மை; ஞானம் அப்படி இல்லாவிட்டால் சுஷுப்திமூர்ச்சைமுதலியவைகளில் ஜகத்துத்தோற்றமற்றதால், ஒருவிசாரமும்செய்யாமலே மோக்ஷமடையலாம். அதில்லாமையாலவ்வாறன்று. பரமாத்துமாமாத்திரம் மீதமாயிருக்கிறதென்றறிவதே ஞானம். ஜகத்துத்தோன்றாமல்போகிறதேஞானமென்றால், ஜீவன்முக்திசம்பவிக்கமாட்டாது. விசாரத்தாலுண்டாகிறஞானமானது பரோக்ஷமென்றும், அபரோக்ஷமென்று மிருவகைப்படும். குருவுபதேசத்தால் பிர்மமிருக்கிறதென்ற ஞானம் பரோக்ஷம். நான் பிர்மமென்கிற சாக்ஷாத்காரஞானம் அபரோக்ஷம். அந்த சாக்ஷாத்காரம்வரும்வரையில், ஆத்துமதத்துவம் விசாரிக்கக்கடவாய். அதினால் சகலசம்சாரபந்தமும் உடனே நாசமடைந்து விடுபடுகிறான். அஞ்ஞானி துக்கப்படுவான்.

ஞானி அஞ்ஞானிக்குப் பேதமேதெனில், அஞ்ஞானி ஜகத்து சத்தியமென்றும், ஞானி ஜகத்துப் பொய்யென்றும் கண்டிருப்பதேபேதம். எவ்வளவுகாலம் ஜகத்துப் பொய்யென்று விசாரிப்பதென்றால், இந்த துக்கத்தை துவைதத்

தில்பண்ணு, சகலசங்கடங்களையும் துக்கங்களையும் நிவர்த்திக்கிறபிர்மத்தில் இந்த துக்கத்தைச் செய்யாதே. ஐயா ஞானம்வந்தபின்னும் முன்போல பசிமுதலியது காணப்படுகிறதே யேதுசெய்வேனெனில், பசிமுதலியவை அகங்காரியினிடத்தில் காணப்படட்டும். அதினால், நமக்கென்னகுறைவுசொல். அறிவினிடத்தில்மாத்திரம் கற்பிவிக்காதே. இவ்வாறு சிலர் வேதாந்தமறிந்தும் ஏன் திருப்தியடையவில்லையெனில், சார்வாகர்கள் எவ்வாறு அறியவில்லையோ அவ்விதம் சாஸ்திரத்தின்கருத்தை இவர்களும் அறியவில்லை ஞானம்வந்தமாத்திரத்தில் ஹிருதயத்திலிருக்கிற சகல இச்சைகளும் நிவர்த்தியாய்விடுமென்ற சுருதியின்பலம் இந்த ஞானியிடத்தில் காணப்படவில்லையேயெனில், ஆத்துமாவுக்கும் சரீராதிகளுக்கும் பேதந்தெரியாத ஹிருதயகிரந்தி பேதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், பிராரப்ததோஷத்தால் இச்சைகளுண்டாகின்றன. மூடர்கள் சாஸ்திரத்தின் கருத்தையறியாமல் அவர்களுக்குத் தோன்றுகிறபடி புலம்புகின்றனர். மூடர்கள் சித்தாந்தமிருக்கட்டும், இங்கு நம் சித்தாந்தம் கூறுகின்றனம். வைராக்கியம் ஞானம் உபரதி இம்மூன்றுகள் ஹேதுஸ்வரூபகாரிய அவதிபலங்களுடன்கூடியிருக்கின்றன. வெகுவாய் இம்மூன்றும் ஒரு ஞானியிடத்திற்சேர்ந்திருக்கும். சிலர்களிடத்தில் ஒன்றிரண்டு குறைவாயிருக்கும். அவர்கள்பிராரப்த கர்மவசம் போல் விவகாரமிருந்தாலும் பிர்மமே நானென்றஞானம் ஒருக்காலுமவர்களுக்கு மறவாது, இந்த ஜகத்தாகிற சித்திரம் தானாகிற சைதன்னியத்தில், மாயையாகிற வருணத்தால் எவ்வளவுவேண்டுமோ அவ்வளவு கற்பிக்கட்டும், நாம் அதை உபேக்ஷைசெய்து சைதன்னியமான சுத்தவஸ்திரமாய் விளங்குகிறோம்.

இவ்வாறு சித்திரதீபம், யாவனனுசந்திப்பனோ அவன் ஜகத்தான சித்திரத்தை ப்பார்த்தாலும், முன்போல்மயங்கான்.

சித்திரபட்டதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீகணேஶாய நம:.

ஶ்ரீராமலிங்கப்ரஹ்மாநந்தகுரவே நம:.

த்ருப்திதீபவிவேக:.

यस्यस्मरणमात्रेणविघ्नादूरंप्रयान्तिहि ।
वन्देहन्दन्तिवक्त्रन्तंवांछितार्थप्रदायकम् ॥

யஸ்யஸ்மரணமாத்ரேணவிக்நாதூரம்ப்ரயாந்திஹி ।
வந்தேஹந்தந்திவக்த்ரந்தம்வாஞ்சிதார்த்தப்ரதாயகம் ॥

தா-ம். யாதொருவருடைய ஸ்மரணத்தால் விக்கினங்கள் தூரப்போய்விடுகின்றனவோ, இச்சித்ததைகொடுக்கிறவராயுமிருக்கிற அந்த கஜமுகனை வந்தனஞ்செய்கிறேன்.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
क्रियतेचित्रदीपस्यव्याख्यातात्पर्यबोधिनी ॥

𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 ।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌸𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌬𑍋𑌧𑌿𑌨𑍀 ॥

தா-ம். ஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனஞ்செய்து சித்திரதீபத்திற்கு சங்கிரகமாய் வியாக்கியானஞ் செய்கிறேன்.

அ-கை- பண்ணப்படுகிறகிரந்தம் விக்கினமன்றியில் நிறைவேறும்பொருட்டு பரமாத்துமாவென்ற பதத்தினு லிஷ்டதேவதானுசந்தானலக்ஷணமான மங்களாசரணம்பண்ணி இந்தக்கிரந்தம் வேதாந்தப் பிரகரணமானதால் இதற்கு சம்மந்தமான அனுபந்தசதுஷ்டயம் சொன்னதாக சித்திக்கதென்று மனதில் வைத்துக்கொண்டு அத்தியாரோப அபவாதங்களால் ஜகத்தை நிர்ஜகத்தாய்ப்பண்ணுகிறநியாயத்தை யனுசரித்து பரமாத்துமாவி லாரோபிதமாய் ஜகத்தினிருப்பை சித்திரப்படதிருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிவிக்கிறார்.

यथाचित्रपटेदृष्टमवस्थानांचतुष्टयम् ।
परमात्मनिविज्ञेयंतथावस्थाचतुष्टयम् ॥

𑌯𑌥𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑌟𑍇𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂𑌤𑌥𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍 ॥ க ॥

𑌯𑌥𑌾 எப்படி
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑌟𑍇 சித்திரப்படத்தில்
𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 அவஸ்தைகளுடைய
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂 நான்கானது
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 காணப்பட்டதோ

𑌤𑌥𑌾 அப்படி
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 பரமாத்துமாவில்
𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂 நான்கவஸ்தையா
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 அறியத்தக்கது [னது

அ-கை. அந்தநான்கவஸ்தைகளேதெனில், திருஷ்டாந்ததாஷ்டாந்தங்களிரண்டிலும் அவைகளை கிரமமாகக் குறிப்பாய் காண்பிவிக்கிறார்.

यथाधौतोघट्टितश्चलांछितोरञ्जितःपटः ।
चिदन्तर्यामिसूत्रात्माविराडात्मातथेर्यते ॥

𑌯𑌥𑌾𑌧𑍌𑌤𑍋𑌘𑌟𑍍𑌟𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌲𑌾𑌂𑌛𑌿𑌤𑍋𑌰𑌞𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃𑌪𑌟𑌃 ।
𑌚𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑌥𑍇𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ உ ॥

𑌯𑌥𑌾 எப்படி
𑌪𑌟𑌃 படமானது

𑌧𑍌𑌤𑌃 வெளுத்தபடமென்றும்
𑌘𑌟𑍍𑌟𑌿𑌤𑌃 பசைப்படமென்றும்

லாஞ்சிதஃ லாஞ்சிதப்படமென்றும்
ரஞ்ஜிதஃ ரஞ்சிதப்படமென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறதோ
தயா அப்படி

ஸூத்ராத்ம ஸுத்ரமாசித்தென்றும்
அந்தர்யாமி அந்தர்யாமியென்றும் [ம்
ஸூத்ராத்மா சூத்திராத்துமாவென்று
விராட் விராட்டென்றும்
ப்ரோச்யதே சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தி லிருக்கிற நான்கவஸ்தைகளின் ஸ்வரூபத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

स्वतश्शुभ्रोऽत्रधौतस्स्याद्धट्टितोऽन्नविलेपनात् ।
मष्याकारैर्लाञ्छितस्स्याद्रञ्जितोवर्णपूरणात् ॥

ஸ்வதஶ்ஶுப்⁴ரோऽத்ர தௌ⁴தஸ்ஸ்யாத்³க⁴ட்டிதோऽந்நவிலேபநாத் ।
மஷ்யாகாரைர்லாஞ்சி²தஸ்ஸ்யாத்³ரஞ்ஜிதோவர்ணபூரணாத் ॥

அத்ர இதில்
ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தினால்
ஶுப்⁴ர: திரவியாந்தரசம்பந்தமன்றியில்வெளுத்தபடமாயிருக்கும்போது
தௌ⁴த: தௌதப்படமென்றும்
ஸ்யாத் ஆகிறது
அந்நவிலேபநாத் அன்னப்பூச்சினாலே
க⁴ட்டித: கட்டிதபடமென்றும்
மஷ்யாகாரை: மையிகளினாலே
லாஞ்சி²த: லாஞ்சிதபடமென்றும்
வர்ணபூரணாத் வர்ணம் பூரித்ததினாலே
ரஞ்ஜித: ரஞ்சிதப்படமென்றும்
ஸ்யாத் ஆகிறதோ

அ-கை. தாஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

स्वतश्चिदन्तर्यामीतुमायावीसूक्ष्मसृष्टितः ।
सूत्रात्मास्थूलसृष्ट्यैवविराडित्युच्यतेपरः ॥

ஸ்வதஶ்சித³ந்தர்யாமீது மாயாவீ ஸூக்ஷ்மஸ்ருஷ்டித: ।
ஸூத்ராத்மா ஸ்தூ²லஸ்ருஷ்ட்யைவ விராடி³த்யுச்யதே பர: ॥ சு॥

பர: பரமாத்துமா மாயாதத்காரியரஹிதராய்
ஸ்வத: ஸ்வபாவமாயிருக்கும்போது
சித் சித்தென்றும்
மாயாவீ. து மாயையோடேகூடினால்
அந்தர்யாமீ அந்தர்யாமியென்றும்
ஸூக்ஷ்மஸ்ருஷ்டித: சூக்குமசிருஷ்டியினாலே
ஸூத்ராத்மா சூத்ராத்துமாவென்றும்
ஸ்தூ²லஸ்ருஷ்ட்யா ஸ்தூலசிருஷ்டியினாலே
ஏவ இவர்
விராட். இதி விராட்டென்றும்
உச்யதே சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. பர்மாத்துமாவே சித்திரப்படமானல் அதைப்பற்றிய சித்திரங்கள் யாவையெனில்.

ब्रह्माद्यास्तंबपर्यन्ताःप्राणिनोत्रजडाअपि ।
उत्तमाधमभावेनवर्तन्तेपटचित्रवत् ॥

ப்ரஹ்மாத்யாஸ்தம்பபர்யந்தா: ப்ராணிநோத்ர ஜடா அபி ।
உத்தமாதமபாவேந வர்தந்தே படசித்ரவத் ॥ ரு ॥

ப்ரஹ்மாத்யா: பிர்மன்முதல்
ஸ்தம்பபர்யந்தா: ஸ்தம்பம்வரையிலுள்ள
ப்ராணிந: அபி பிராணிகளும்
ஜடா: பிருதிவிமுதலானஜடங்களும்
அத்ர இந்தஆத்துமாவில்
உத்தமாதமபாவேந மேல்கீழானதன்மையுடன்
படசித்ரவத் படத்தில்சித்திரம்போல
வர்தந்தே இருக்கின்றன.

அ-கை. பிர்மாதிகள் சேதனமாயிருப்பதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுவதற்கு திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

चित्रार्पितमनुष्याणांवस्त्राभासाःपृथक्पृथक् ।
चित्राधारेणवस्त्रेणसदृशाइवकल्पिताः ॥

சித்ரார்பிதமநுஷ்யாணாம் வஸ்த்ராபாஸா: ப்ருதக்ப்ருதக் ।
சித்ராதாரேண வஸ்த்ரேண ஸத்ருஶா இவ கல்பிதா: ॥ சு ॥

சித்ரார்பிதமநுஷ்யாணாம் சித்திரத்திலேயெழுதப்பட்டிருக்கிறமனிதர்களுக்கு
வஸ்த்ராபாஸா: ஆபாசவஸ்திரங்கள்
ப்ருதக்ப்ருதக் வேறுவேறாக
சித்ராதாரேண சித்திரத்திற்காதாரமாயிருக்கிற
வஸ்த்ரேண வஸ்திரத்தோடே
ஸத்ருஶா இவ சமானங்கள்போலே
கல்பிதா: கற்பித்திருக்கின்றனவோ

தா-ம். அவைகள் குளிர் முதலானவைகளை நிவர்த்திக்க யோக்கியமின்மையால் ஆபாசவஸ்திரங்களேயாம்.

அ-கை. தாஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

पृथक्पृथक्चिदाभासाश्चैतन्याध्यस्तदेहिनाम् ।
कल्प्यन्तेजीवनामानोबहुधासंसरन्त्यमी ॥

ப்ருதக்ப்ருதக் சிதாபாஸாஶ்சைதந்யாத்யஸ்ததேஹிநாம் ।
கல்ப்யந்தே ஜீவநாமாநோ பஹுதா ஸம்ஸரந்த்யமீ ॥ எ ॥

சைதந்யாத்யஸ்ததேஹிநாம் அறிவினிடத்தில் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிற தேகிகளுக்கு
ஜீவநாமாந: ஜீவனென்றபெயரையுடையவர்களான
சிதாபாஸா: சிதாபாசர்கள்
ப்ருதக்ப்ருதக் வேறுவேறாககற்பிக்கப்படுகிறார்கள்.

அ-கை. என்னத்திற்காக கற்பிக்கப்பட்டார்களென்றால்.

அமீ இந்தஜீவர்கள்
தேஹாந் தேவமனிதராதிசரீரங்களையடைந்து
ஸம்ஸரந்தி வெகுவிதமாகஜனனாதி சம்சாரத்தையடைகிறார்கள்.

வி-ம். ஆத்துமா நிர்விகாரரானதால் ஸம்ஸாரத்தையடையவில்லை, வெகுவிதமாக இப்படிசம்சரிக்கிறதற்காகவே ஜீவர்கள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. சகலவாதிகளும், லௌகீகர்களும், ஆத்துமாவிற்கே சம்சாரமென்றுசொல்லுவதற்குக் காரணமேதெனில், அஞ்ஞானமேகாரணமென்று திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

वस्त्राभासस्थितान्वर्णान्यद्वदाधारवस्त्रगान् ।
वदन्त्यज्ञास्तथाजीवसंसारंचिद्गतंविदुः ॥

வஸ்த்ராபாஸஸ்திதாந்வர்ணாந்யத்வதாதாரவஸ்த்ரகாந் ।
வதந்த்யஜ்ஞாஸ்ததாஜீவஸம்ஸாரம்சித்கதம்விது: ॥ அ ॥

வஸ்த்ராபாஸஸ்திதாந் ஆபாசவஸ்திரத்தையடைந்தவைகளாயிருக்கிற
வர்ணாந் வர்ணங்களை
ஆதாரவஸ்த்ரகாந் ஆகார வஸ்திரத்தின்தன்மைகளாக
யத்வத் எப்படி
வதந்தி சொல்லுகிறார்களோ
ததா அப்படி
அஜ்ஞா: அஞ்ஞானிகள்
ஜீவஸம்ஸாரம் ஜீவசம்சாரமானது
சித்கதம் அறிவையடைந்ததாக
விது: அறிகிறார்கள்.

அ-கை. கிரிநதி, முதலானவைகளுக்கு சிதாபாசகற்பனை யில்லாமைக்குக் காரணம் திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

चित्रस्थपर्वतादीनांवस्त्राभासोनलिख्यते ।
सृष्टिस्थमृत्तिकादीनांचिदाभासस्तथानहि ॥

சித்ரஸ்தபர்வதாதீநாம்வஸ்த்ராபாஸோநலிக்யதே ।
ஸ்ருஷ்டிஸ்தம்ருத்திகாதீநாம்சிதாபாஸஸ்ததாநஹி ॥ கூ ॥

சித்ரஸ்தபர்வதாதீநாம் சித்திரத்திலெழுதப்பட்டிருக்கிறமலைமுதலானவைகளுக்கு
வஸ்த்ராபாஸ: ஆபாசவஸ்திரமானது
நலிக்யதே எழுதப்படவில்லை
ததா அப்படி [யோ
ஸ்ருஷ்டிஸ்தம்ருத்திகாதீநாம் சிருஷ்டியிலுண்டுபண்ணப்பட்டமண் முதலானவைகளுக்கு
சிதாபாஸ: சிதாபாசகற்பனையானது
நஹி பிரயோஜனமின்மையால்கற்பிக்கப்படவில்லை.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவில் அஞ்ஞானத்தால் ஆரோபமாய் சம்சாரம் ஞானத்தினாலேயே நிவர்த்தியாவதால் அந்தசம்சாரத்திற்குக்காரணமான அவித்தையைச் சொல்லுகிறார்.

संसारःपरमार्थोयंसंलग्नस्स्वात्मवस्तुनि ।
इतिभ्रान्तिरविद्यास्याद्विद्ययैषानिवर्तते ॥

𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌯𑌂𑌸𑌂𑌲𑌗𑍍𑌨𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿 ।
𑌇𑌤𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑍈𑌷𑌾𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ ௧௦ ॥

𑌅𑌯𑌂 இந்த
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 சம்சாரமானது
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 யதார்த்தமாக
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿 ஆத்துமவஸ்துவில்
𑌸𑌂𑌲𑌗𑍍𑌨𑌃 𑌇𑌤𑌿 சம்மந்தப்பட்டிருக்கிற தென்ற
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 மயக்கமானது [ம்
𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 அஞ்ஞானமெனப்படு
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 ஞானத்தினாலேயே
𑌏𑌷𑌾 இந்தஅவித்தை
𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 நிவர்த்திக்கப்படும்

அ-கை. ஞானமாவதேது அந்தஞானமடைவதற் குபாயமேதெனில்.

आत्माभासस्यजीवस्यसंसारोनात्मवस्तुनः ।
इतिबोधोभवेद्विद्यालभ्यतेसौविचारणात् ॥

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌭𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌃 ।
𑌇𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑍋𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇𑌸𑍌𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௧ ॥

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌭𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 சிதாபாசனான
𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 ஜீவனுக்கே
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 சம்சாரம்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌃 ஆத்துமாவுக்கு
𑌨 𑌇𑌤𑌿 இல்லை யென்ற
𑌬𑍋𑌧𑌃 ஞானமே
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 வித்தையாக
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 பவிக்கத்தக்கது
𑌅𑌸𑍌 இந்தவித்தையானது
𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 விசாரணையினாலேயே
𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 பெறத்தக்கது.

அ-கை. எந்தவிசாரத்தால் கிடைக்குமெனில்.

सदाविचारयेत्तस्मात्जगज्जीवपरात्मनः ।

𑌸𑌦𑌾𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑌗𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ௧௨ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 ஆகையினாலே
𑌜𑌗𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ஜகத்தென்ன ஜீவனென்ன பரமாத்துமா வென்ன
இவர்களை
𑌸𑌦𑌾 குருசந்நிதியிலிருந்துசதா
𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 விசாரிக்கவேண்டியது.

அ-கை. மோக்ஷாவஸ்தையில் பலமாகத்தங்கியிருக்கிற ஆத்துமாவைமாத்திரம் விசாரிக்கவேண்டியதேதவிர வந்தியாசுதனைப்போலிருக்கிற ஜீவஜகத்துக்களை யெதற்காக விசாரிக்கவேண்டுமெனில்.

जीवभावजगद्भावबाधेस्वात्मैवशिष्यते ॥

𑌜𑍀𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌗𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌬𑌾𑌧𑍇𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௩ ॥

ஜீவபாவஜகத்பாவபாதே ஜீவபாவமெ ன்னஜகத்பாவமென்ன இவைகளை விசாரத்தால் பாதிக்கும்போது | ஸ்வாத்மைவ தானான ஆத்துமாவே ஶிஷ்யதே மீதமாகிறார்.

அ-கை. விசாரத்தால் ஜீவஜகத்துக்கள் பாதிக்கப்பட்டால் அவைகள் தோற்றக்கூடாது, தோற்றுதென்றால் ஞானிகளுக்குவிவகாரங் கூடாதெனில்.

नाप्रतीतिस्तयोर्बाधःकिंतुमिथ्यात्वनिश्चयः ।
नोचेत्सुषुप्तिमूर्छादौमुच्येतायत्नतोजनः ॥

நாப்ரதீதிஸ்தயோர்பாத₄ꞏகிந்துமித்₂யாத்வநிஶ்சய꞉ ।
நோசேத்ஸுஷுப்திமூர்ச்சா₂தௌ₃முச்யேதாயத்நதோஜந꞉ ॥ கந ॥

தயோ꞉ அந்தஜீவஜகத்துக்களுடைய அப்ரதீதி꞉ தோற்றாமையானது பாத₄꞉ ந பாதையென்றசப்தத்திற்க ர்த்தமல்ல
கிந்து பின்னையோவென்றால்
மித்₂யாத்வநிஶ்சய꞉ பொய்யென்ற நிச்சி யமே அதற்கர்த்தம் [ளால்
நோசேத் அப்படிச்சொல்லாமல்போ
ஸுஷுப்திமூர்ச்சா₂தௌ₃ சுஷுப்தி மூர்ச்சை இவை முதலானவைகளி ல்சுயமாகவேஜகத்துத்தோற்றாமை யால் தத்துவஞானஹேதுவான வி சாரமன்றியிலேயே
ஜந꞉ பிராணியானது
அயத்நத꞉ யெத்தனமன்றியில்
முச்யேத மோக்ஷத்தைப்பெறலாம்.

அ-கை. பரமாத்துமாமாத்திரம் மீதப்படுவாரென்றதாய்ச் சொன்னீரே, அதெப்படியெனில்.

परमात्मावशेषोपितत्सत्यत्वविनिश्चयः ।
नजगद्विस्मृतिर्नोचेज्जीवन्मुक्तिर्नसंभवेत् ॥

பரமாத்மாவஶேஷோபிதத்ஸத்யத்வவிநிஶ்சய꞉ ।
நஜக₃த்₃விஸ்ம்ருதிர்நோசேஜ்ஜீவந்முக்திர்நஸம்ப₄வேத் ॥

பரமாத்மாவஶேஷோ(அ)பி பரமாத்து மாமாத்திரம் மீதமாகஇருப்பாரெ ன்று சொன்னதின் கருத்து
தத்ஸத்யத்வவிநிஶ்சய꞉ அவரே உண்மை யென்ற நிச்சயமேதவிர
ஜக₃த் ஜகத்தை
விஸ்ம்ருதி꞉ ந மறக்கிறது அல்ல
நோசேத் அப்படிஅர்த்தஞ்செய்யா விடில்
ஜீவந்முக்தி꞉ ஜீவன் முக்தியென்றபத வியானது
ஸம்ப₄வேத் ந சம்பவிக்கமாட்டாது.

வி-ம். ஜீவன்முக்தியை யங்கிகரிக்காவிடில், குருசிஷ்ன்முதலான கிரமமில் லாமற்போவதால், உலகத்திலொருவருக்கும் தத்துவஞானமே உண்டாகாமல் போகுமென்றறி.

அ-கை. எப்போதும் விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னதால் தே கம்விழும் வரையிலா, அல்லது மத்தியில் விசாரத்திற் கவதியுண்டோவெனில்

परोक्षाचापरोक्षेतिविद्याद्वेधाविचारजा ।
तत्रापरोक्षविद्याप्तौविचारोयंसमाप्यते ॥

பரோக்ஷாசாபரோக்ஷேதிவித்யாத்வேதாவிசாரஜா ।
தத்ராபரோக்ஷவித்யாப்தௌவிசாரோயம்ஸமாப்யதே ॥ க௫ ॥

விசாரஜா விசாரத்தினுலுண்டான
வித்யா ஞானமானது
பரோக்ஷா.ச பரோக்ஷமென்றும்
அபரோக்ஷா.இதி அபரோக்ஷமென்றும்
த்வேதா இரண்டுவிதம்
தத்ர அந்த இரண்டுகளில்

அபரோக்ஷவித்யாப்தௌ அப்பிரதிபந்தமான அபரோக்ஷஞானத்தின்பிராப்தியிலே
அயம்.விசார: இந்த விசாரமானது
ஸமாப்யதே சமாப்தியாகிறது.

அ-கை. அவ்விரண்டுஞானங்களின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

अस्तिब्रह्मेतिचेद्वेदपरोक्षज्ञानमेवतत् ।
अहंब्रह्मेतिचेद्वेदसाक्षात्कारस्सउच्यते ॥

அஸ்திப்ரஹ்மேதிசேத்வேதபரோக்ஷஜ்ஞானமேவதத் ।
அஹம்ப்ரஹ்மேதிசேத்வேதஸாக்ஷாத்காரஸ்ஸஉச்யதே ॥ க௬ ॥

ப்ரஹ்ம.அஸ்தி. இதி பிர்மமே இருக்கிறது என்று
வேத சேத் அறிந்தானேயானல்
தத்.ஏவ அது தானே
பரோக்ஷஜ்ஞானம் பரோக்ஷஞானமெனப்படும்
ப்ரஹ்ம பிர்மமே

அஹம்.இதி நான் என்று இப்படி
வேத சேத் உறுதியாகயறிந்தானேயானல்
ஸ: அதுவே
ஸாக்ஷாத்கார: அபரோக்ஷ ஞானமென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தசாக்ஷாத்காரத்திற்கு முக்கியகாரணமானவிசாரத்தைக்காண்பிவிக்கிறுர்.

तत्साक्षात्कारसिद्ध्यर्थमात्मतत्वंविविच्यते ।
येनायंसर्वसंसारात्सद्यएवविमुच्यते ॥

தத்ஸாக்ஷாத்காரஸித்த்யர்த்தமாத்மதத்வம்விவிச்யதே ।
யேநாயம்ஸர்வஸம்ஸாராத்ஸத்யஏவவிமுச்யதே ॥ க௭ ॥

தத்.ஸாக்ஷாத்காரஸித்த்யர்த்தம் அந்தப்பிர்ம சாக்ஷாத்காரம் சித்தியாகும்வரை
ஆத்மதத்வம் ஆத்தும ஸ்வரூபமானது
விவிச்யதே விசாரணைப் பண்ணப்படுகிறது

யேந யாதொருஅபரோக்ஷஞானத்தால்
அயம் இவன்
ஸர்வஸம்ஸாராத் சகல துன்பத்தில் நின்றும்

ஸத்ய: உடனே | விமுச்யதே விடுபடுகிறான்.

அ-கை. ஆத்துமா பரமார்த்தமாக ஏகமென்பதை நிச்சயம்பண்ணுவதற்கு, விவஹாரதிசையில் தோற்றுகிறசைதன்னியபேதங்களை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிவிக்கிறார்.

कूटस्थो ब्रह्मजीवेशावित्येवंचिच्चतुर्विधा ।
घटाकाशमहाकाशजलाकाशाभ्रखेयथा ॥

கூடஸ்தோ ப்ரஹ்மஜீவேசாவித்யேவம்சிச்சதுர்விதா ।
கடாகாசமஹாகாசஜலாகாசாப்ரகேயதா ॥ ௧௮ ॥

கடாகாச மஹாகாச ஜலாகாச அப்ரகே ஒராகாசந்தானே கடாகாசமென்றும் மஹாகாசமென்றும் ஜலாகாசமென்றும் மேகாகாசமென்றும் னென்றும்

யதா எப்படி காணப்படுகிறதோ
இதி அப்படி அறிவு ஒன்றுதானே
கூடஸ்த: கூடஸ்தனென்றும்
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்றும்
ஜீவேசௌ ஜீவனென்றும் ஈசுவர

ஏவம் இப்படி
சதுர்விதா நான்குவிதமாகச் சொல்லப்படும்.

அ-கை. கடாகாசம் மகாகாசம் பிரசித்தமானதால் அதைக்காண்பிவிக்காமல் ஜலாகாசத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

घटावच्छिन्नखेनीरं यत्तत्रप्रतिबिंबितः ।
साभ्रनक्षत्रआकाशोजलाकाशउदीर्यते ॥

கடாவச்சின்னகேநீரம் யத்தத்ரப்ரதிபிம்பித: ।
ஸாப்ரநக்ஷத்ரஆகாசோஜலாகாசஉதீர்யதே ॥ ௧௯ ॥

கடாவச்சின்னகே கடத்தில் வளைப்பட்டிருக்கிற ஆகாசத்தில்
யத் நீரம் யாதொரு ஜலமுண்டோ
தத்ர அதில்
ப்ரதிபிம்பித: பிரதிபிம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற

ஸாப்ரநக்ஷத்ர ஆகாச: மேகத்தோடேயும் நக்ஷத்திரங்களோடேயும் கூடிக்காணப்படுகிற ஆகாசமானது
ஜலாகாச: ஜலாகாசமென்று
உதீர்யதே சொல்லப்படும்.

அ-கை. மேகாகாசத்தைக்காண்பிவிக்கிறார்.

महाकाशस्यमध्येयन्मेघमण्डलमीक्ष्यते ।
प्रतिबिंबतयातत्रमेघाकाशोजलेस्थितः ॥

மஹாகாசஸ்யமத்யேயன்மேகமண்டலமீக்ஷ்யதே ।
ப்ரதிபிம்பதயாதத்ரமேகாகாசோஜலேஸ்தித: ॥ ௨௦ ॥

மஹாகாஶஸ்ய மகாகாசத்தினுடைய
மத்யே நடுவில்
யத் யாதொரு
மேகமண்டலம் மேகமண்டலமானது
அவஸ்தித்ய காணப்படுகிறதோ
தத்ர அம்மே அந்தஜலத்தில்
ப்ரதிவிம்பதயா பிரதிபிம்பிதமாக
ஸ்தித: இருக்கிறது
மேகாகாஶ: மேகாகாசமெனப்படும்.

அ-கை. மேகஜலந் தோற்றுமையால் அதின் பிரதிபிம்பஞானமெப்படியுண்டாகுமெனில்.

मेघांशरूपमुदकन्तुषाराकारसंस्थितम् ।
तत्रखप्रतिबिंबोयंनीरत्वादनुमीयते ॥

மேகாம்ஶரூபமுதகம் துஷாராகாரஸம்ஸ்திதம் ।
தத்ர கப்ரதிபிம்போயம் நீரத்வாதநுமீயதே ॥ உக ॥

மேகாம்ஶரூபம் மேகத்தினம்சவடிவமான
உதகம் ஜலமானது
துஷாராகாரஸம்ஸ்திதம் துளிஆகாரமாக இருக்கிறது
தத்ர சூக்ஷ்மமாயிருக்கிற அந்த மேக ஜலத்தில்
அயம் இந்த
கப்ரதிபிம்ப: ஆகாசப்பிரதிபிம்பமானது
நீரத்வாத் ஜலமானபடியினாலே
அநுமீயதே அனுமானம் பண்ணப்படுகிறது.

வி-ம். அந்த அனுமானமாவது மேகஜலம் பிரதிபிம்பத்தோடே ஜலமானதால் கூடியிருக்கத்தக்கது (கடஜலப்பிரதிபிம்பம்போல.)

இ-தி. நாம் தம்பதிகளாகி நமக்குப்புத்திரோற்பத்தியுண்டாவதுபோல நாமுண்டாவதற்கு நம் தாய்தகப்பன் கூடியேயிருக்கவேண்டுமென்பதுபோலவறி.

அ-கை. தாஷ்டாந்தத்தில் முதலில்சொன்ன கூடஸ்தரைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अधिष्ठानतयादेहद्वयावच्छिन्नचेतनः ।
कूटवन्निर्विकारेणस्थितःकूटस्थउच्यते ॥

அதிஷ்டாநதயா தேஹத்வயாவச்சிந்நசேதந: ।
கூடவந்நிர்விகாரேணஸ்தித: கூடஸ்த உச்யதே ॥ உஉ ॥

அதிஷ்டாநதயா அதிஷ்டானமாகஇருந்து
தேஹத்வயாவச்சிந்நசேதந: ஸ்தூலசூக்குமதேகத்திற்குள் ஆகாசம்போல் வளைப்பட்டு அறிவு மாத்திரமாயும்
கூடவத் கொல்லன்அடைகல்போல்
நிர்விகாரேண நிர்விகாரமாக
ஸ்தித: இருக்கிறவர்
கூடஸ்த: இதி கூடஸ்தரென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகிறார்

அ-கை. இனி ஜீவன் சுவரூபத்தையும் அவன் கிருத்தியத்தையுஞ் சொல்லுகிறார்.

कूटस्थेकल्पिताबुद्धिस्तत्राचित्प्रतिबिंबकः ।
प्राणानान्धारणाज्जीवःसंसारेणसयुज्यते ॥

கூடஸ்தேகல்பிதாபுத்திஸ்தத்ரசித்ப்ரதிபிம்பக: ।
ப்ராணாநாந்தாரணாஜ்ஜீவஸ்ஸம்ஸாரேணஸயுஜ்யதே ॥ ௨௩ ॥

புத்தி: அந்தக்கரணமானது
கூடஸ்தே கூடஸ்தரிடத்தில்
கல்பிதா கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது
தத்ர அந்தபுத்தியில்
சித்ப்ரதிபிம்பக: பிரதிபிம்பித்தசிதாபாசன்
ப்ராணாந் பிராணங்களை
தாரணாத் தரிப்பதால்
ஜீவ: ஜீவனென்று
ஸ: அவனே
ஸம்ஸாரேண சம்சாரத்தோடே
யுஜ்யதே சேர்க்கப்படுகிறான்.

அ-கை. ஜீவனைவிட கூடஸ்த்தர் வேறேயிருந்தால் ஏன்தோற்றவில்லையெனில்.

जलव्योम्नाघटाकाशोयथासर्वस्तिरोहितः ।
तथाजीवेनकूटस्थस्सोन्योन्याध्यासउच्यते ॥

ஜலவ்யோம்நாகடாகாசோயதாஸர்வஸ்திரோஹித: ।
ததாஜீவேநகூடஸ்தஸ்ஸோந்யோந்யாத்யாஸஉச்யதே ॥ ௨௪ ॥

ஜலவ்யோம்நா ஜலாகாசத்தினால்
கடாகாச: கடாகாசமானது
யதா எப்படி
ஸர்வ: முழுமையும்
திரோஹித: மறைபட்டிருக்கிறதோ
ததா அப்படி
ஜீவேந ஜீவனாலே
கூடஸ்த: கூடஸ்தர்மறைபட்டிருக்கிறார்
ஸ: அந்தமறைப்பை
அந்யோந்யாத்யாஸ: அன்னியோன்னியாத்தியாசமென்றுபாஷ்யாதிகளில்
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இதுவே அத்தியாசமானால் இதற்குக் காரணமேதெனில்.

अयंजीवोनकूटस्थंविविनक्तिकदाचन ।
अनादिरविवेकोयंमूलाविद्येतिगम्यताम् ॥

அயம்ஜீவோநகூடஸ்தம்விவிநக்திகதாசந ।
அநாதிரவிவேகோயம்மூலாவித்யேதிகம்யதாம் ॥ ௨௫ ॥

அயம் ஜீவ: இந்தஜீவன்
கூடஸ்தம் கூடஸ்தனை
கதாசந ஒருக்காலும்
நவிவிநக்தி பிரித்தறிகிறதில்லை, அப்படி பிரித்தறியாமலிருப்பதான
அயம் இந்த

அநாதி: அநாதியான | அவித்யா.இதி.உச்யதே அஞ்ஞானமென்று
அவிவேக: அவிவேகமே | உச்யதே சொல்லத்தக்கது.

அ-கை. முன்சொன்ன ஜீவன் அவித்தியாகற்பிதனென்பதை தெரிவிக்கும்பொருட்டு அவித்தையைப் பிரிக்கிறார்.

विक्षेपावृतिरूपाभ्यां द्विधाविद्याव्यवस्थिता ॥

விக்ஷேபாவ்ருதிரூபாப்யாம் த்விதா அவித்யா வ்யவஸ்திதா ॥ உருசு ॥

அவித்யா அஞ்ஞானமானது | த்விதா இரண்டுவிதமாக
விக்ஷேபாவ்ருதிரூபாப்யாம் விக்ஷேபசக்திஆவரணசக்தியென்ற ரூபத்திலே | வ்யவஸ்திதா விவஸ்தையாயிருக்கிறது

அ-கை. விக்ஷேபத்திற் கேதுவாயும், சூக்குமமாயுமிருக்கிற ஆவரணத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

नभातिनास्तिकूटस्थइत्यापादनमावृतिः ॥

நபாதிநாஸ்திகூடஸ்தஇத்யாபாதநமாவ்ருதி: ॥ உசு ॥

கூடஸ்த: கூடஸ்தரானவர் | ஆபாதநம் சொல்லுகிறதுயாதொன்று
நாஸ்தி இல்லை | ஆவ்ருதி: அதுவேஆவரண சக்தியெனப்படும்.
நபாதி.இதி விளங்கவில்லையென்று |

அ-கை. அவித்தியாவரணங்களுண்டென்பதில் லோகானுபவமே பிரமாணமென்று சொல்லுகிறார்.

अज्ञानीविदुषापृष्टः कूटस्थं किं न बुध्यसे ।
नभातिनास्तिकूटस्थइतिबुध्वावदत्यपि ॥

அஜ்ஞாநீவிதுஷாப்ருஷ்ட:கூடஸ்தம்கிம்நபுத்யஸே ।
நபாதிநாஸ்திகூடஸ்தஇதிபுத்வாவததியபி ॥ உஎ ॥

அஜ்ஞாநீ அஞ்ஞானியானவன் | கூடஸ்த: கூடஸ்தரானவர்
விதுஷா ஞானியினாலே | நாஸ்தி ஒருவரில்லை
கூடஸ்தம்.கிம் கூடஸ்தனையேன் | நபாதி.இதி விளங்கவில்லையென்று
நபுத்யஸே அறியவில்லையென்று | புத்வா.அபி அறிந்திருந்தும்
ப்ருஷ்ட: கேட்கப்பட்டவனாய் | வததி சொல்லுகிறான்.

அ-கை. உம்முடைய மதத்தில், ஆத்துமாசுவப்பிரகாசமானால், சூரியனிடத்தில் இருள்வரக் கூடாததுபோல, அவரிடத்தில் அப்பிரகாசமான அவித்தை யிருக்கக்கூடாது. அவித்தையே யில்லையென்றால், அதின்காரியமான ஆவரண மெப்படியிருக்கும். அதுவுமில்லையென்றால், அதின்காரியமான விக்ஷேப மெப்படியிருக்கக்கூடும். அதுவுமில்லையென்றால், சம்சாரதுக்கமில்லையே, அப்போ, ஞானஞ்சம்பாதித்து துக்கநிவர்த்திசெய்யவேண்டியதில்லையே, ஞானம்

பிரயோஜன மாகாதபோது, அந்தஞானத்தை யுபதேசிக்கிற குருவும், வேதாந்தசாஸ்திரமும், நிஷ்ப்பிரயோஜனமாகுமேயெனில்.

स्वप्रकाशेकुतोऽविद्यातांविनाकथमावृतिः ।
इत्यादितर्कजालानिस्वानुभूतिर्ग्रसत्यसौ ॥

ஸ்வப்ரகாஶே குதோऽவித்யா தாம்விநா கதமாவ்ருதி: ।
இத்யாதிதர்கஜாலாநி ஸ்வாநுபூதிர்க்ரஸத்யஸௌ ॥ ௨௮ ॥

ஸ்வப்ரகாஶே சுவப்பிரகாசவஸ்துவில்
அவித்யா அந்தகாரம்போன்றஅஞ்ஞானமானது
குத: என்னத்தினால்வந்தது
தாம்விநா அஞ்ஞானமில்லையென்றால்
ஆவ்ருதி: ஆவரணசக்தி
கதம் யெப்படிஉண்டாயிற்று
இத்யாதிதர்கஜாலாநி இவைமுதலான தர்க்கக்கூட்டங்களை
அஸௌ நான்அஞ்ஞானியென்றஇந்த
ஸ்வாநுபூதி: அநுபவமானது
க்ரஸதி விழுங்குகிறது.

வி-ம். அநுபவங் கண்டபிறகு அதைக்குறித்துச் சங்கிக்கக்கூடாது.

அ-கை. அந்தஅநுபவமும் யுக்திக்கு விரோதமா யிருந்தால், அந்தஅநுபவம், ஆபாசமாய்ப்போம், அதனால்தத்துவநிச்சியம் வாராதெனில்.

स्वानुभूतावविश्वासेतर्कस्याप्यनवस्थितेः ।
कथंवातार्किकस्तस्यतत्वनिश्चयमाप्नुयात् ॥

ஸ்வாநுபூதாவவிஶ்வாஸே தர்கஸ்யாப்யநவஸ்திதே: ।
கதம்வா தார்கிகஸ்தஸ்ய தத்வநிஶ்சயமாப்நுயாத் ॥ ௨௯ ॥

ஸ்வாநுபூதௌ சுவாநுபவத்தில்
அவிஶ்வாஸே அவநம்பிக்கை வரும் பக்ஷத்தில்
தஸ்ய அந்த
தர்கஸ்யாபி தர்க்கமும் [ல்
அநவஸ்திதே: அவ்விவஸ்தையானதா
தார்கிக: கேவலசுஷ்கதர்க்கம்பண்ணுகிறவன்
தத்வநிஶ்சயம் சுவரூப நிச்சயத்தை
கதம்வா எப்படித்தான்
ஆப்நுயாத் அடையப்போகிறான்.

அ-கை. அநுபவத்தினாலே யேதத்துவநிச்சயம் வரவேண்டியிருந்தாலும் அன்னம்செல்ல, வெஞ்சினம் வேண்டுவதுபோல், அந்தஅநுபவம் புத்தியிலே திடப்படும்பொருட்டு, யுக்திவேண்டி யிருக்கிறதேயெனில்.

बुद्ध्यारोहायतर्कश्चेदपेक्षेततथासति ।
स्वानुभूत्यनुसारेणतर्क्यतांमाकुतर्क्यताम् ॥

புத்த்யாரோஹாய தர்கஶ்சேதபேக்ஷேத ததாஸதி ।
ஸ்வாநுபூத்யநுஸாரேண தர்க்யதாம் மாகுதர்க்யதாம் ॥ ௩௦ ॥

ஸாக்ஷ்யாரோஹாய புத்தியிலே ஏறு கிறதின்பொருட்டு
தர்க்கஃ யுக்தியானது
அபேக்ஷிதஃ சேத் அபேக்ஷிக்கப்படுமேயானல்
ததாஸ்து அப்படிவேண்டியிருந்துள்ளகில்
ஸ்வாநுபூத்யநுஸாரேண சுவானுபவத்துக்கு அனுசரணையாக
தர்க்யதாம் யுக்திபண்ணத்தக்கது
மாகுதர்க்யதாம் குதர்க்கம் பண்ணத் தக்கதன்று.

இ-தி. வியஞ்சிணம் அன்னத்திற்கு அதிகமாயிருக்கக் கூடாததுபோலும் பல்லுவேண்டியிருந்தால் உதட்டிற்கு மிஞ்சியிருக்கக் கூடாததுபோலும், குருவுக்குமிஞ்சியசிஷ னிருக்கக்கூடாதது போலும், காலினளவைப்பற்றி மிதியடியுண்டாக்க வேண்டுமேயன்றி மிதியடிக்காக காலைவெட்டக்கூடாதென்கிற பழமொழிபோலவு மென்றறிக.

அ-கை. அனுபவமாவதேது, அனுபவானுசாரமான தர்க்கமாவதேதெனில்.

स्वानुभूतिरविद्यायामावृतौचप्रदर्शिता ।
अतःकूटस्थचैतन्यमविरोधीतितर्क्यताम् ॥

ஸ்வாநுபூதிரவித்யாயாமாவ்ருதௌசப்ரதர்சிதா ।
அதஃகூடஸ்தசைதந்யமவிரோதீதிதர்க்யதாம் ॥ ௬௧ ॥

அவித்யாயாம் அஞ்ஞானத்திலும்
ஆவ்ருதௌ ச ஆவரணசக்தியிலும்
ஸ்வாநுபூதிஃ சுவானுபவமானது
ப்ரதர்சிதா முன்தெரிவித்திருக்கிற
அதஃ ஆகையினாலே [து
கூடஸ்தசைதந்யம் கூடஸ்தசைதன்னியமானது
அவிரோதீ இதி அந்தஅஞ்ஞானாதிகளுக்கு விரோதமன்றென்று
தர்க்யதாம் யுக்திபண்ணத்தக்கது.

அ-கை. அவித்தைக்கு விரோதியேது, அதையெங்கே காணலாமெனில்.

तच्चेद्विरोधिकेनेयमावृतिःह्यनुभूयताम् ।
विवेकस्तुविरोधिस्यात्तत्त्वज्ञानिनिदृश्यताम् ॥

தச்சேத்விரோதிகேநேயமாவ்ருதிஃஹ்யநுபூயதாம் ।
விவேகஸ்துவிரோதிஸ்யாத்தத்வஜ்ஞாநிநித்ருச்யதாம் ॥ ௬௨ ॥

கேந. தச் எதோடே அந்த
விரோதி (அஞ்ஞானம்) விரோதியோ
ஐயம் இந்த
ஆவ்ருதிஃஹி ஆவரணமும்
அநுபூயதாம் விரோதியென்றறிய
சேத் என்றால் [த்தக்கது
விவேகஃ து விவேகமே [து
விரோதிஃ ஸ்யாத் விரோதியாகவாகிற
தத்வஜ்ஞாநிநி அதை, தத்துவஞானியி [டத்தில்
த்ருச்யதாம் கண்டுகொள்ளத்தக்கது

அ-கை. அவித்தியாவரணங்களையும், அதின்நிவர்த்தியையும் சொல்லி, இனிவிக்ஷேபாத்தியாசத்தை சொல்லுகிறார்.

अविद्यावृतिकूटस्थेदेहद्वययुताचितिः ।
शुक्तौरूप्यवदध्यस्ताविक्षेपाध्यासएवहि ॥

அவித்யாவ்ருதிகூடஸ்தே தேஹத்வயயுதாசிதி: ।
ஶுக்தௌரூப்யவதத்யஸ்தாவிக்ஷேபாத்யாஸஏவஹி ॥ ௩௩ ॥

அவித்யாவ்ருதிகூடஸ்தே முன்சொன்ன அஞ்ஞானாவரணங்களுடன் கூடின, ஆத்துமாவிலாரோபிதமான
தேஹத்வயயுதா ஸ்தூல சூக்ஷும தேகத்துடன் கூடின
சிதி: சைதன்னியமான
ஶுக்தௌ கிளிஞ்சலில்
ரூப்யவத் வெள்ளிபோல
அத்யஸ்தா கற்பிக்கப்பட்டது
விக்ஷேபாத்யாஸ: அதுவே விசேஷபாத்தியாசம்
ஏவ ஹி என்றறியத்தக்கதன்றோ.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் அத்தியாசசாமியம் காண்பிவிக்கிறார்.

इदमंशस्यसत्यत्वंशुक्तिगंरूप्यइष्यते ।
स्वयंत्ववस्तुताचैवंविक्षेपेवीक्ष्यतेन्यगम् ॥

இதமம்ஶஸ்யஸத்யத்வம்ஶுக்திகம்ரூப்யஇஷ்யதே ।
ஸ்வயம்த்வவஸ்துதாசைவம்விக்ஷேபேவீக்ஷ்யதேந்யகம் ॥ ௩௪ ॥

ஶுக்திகம் கிளிஞ்சிலை யடைந்ததாயிருக்கிற
இதம் இதுவென்ற
அம்ஶஸ்ய அம்சத்தினுடைய
ஸத்யத்வம் வாஸ்தவமானது
ரூப்யே வெள்ளியினிடத்தில்
இஷ்யதே அங்கீகரிக்கப்படுகிறது
ஏவம் இப்படி
அந்யகம் சாக்ஷியைச் சேர்ந்ததான
ஸ்வயம் த்வ தானாயிருந்தலானதும்
அவஸ்துதா ச வாஸ்தவமாயிருத்தலானதும்
விக்ஷேபே விக்ஷேபனென்ற ஜீவனிடத்தில்
வீக்ஷ்யதே காணப்படுகின்றன.

அ-கை. இப்படி திருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்தமிரண்டிலும், சாமான்னியாம்சத்தோற்றத்தைக் காண்பிவித்து, விசேஷாம்சத்தின் தோற்றமையைக் காண்பிவிக்கிறார்

नीलपृष्ठत्रिकोणत्वंयथाशुक्तौतिरोहितम् ।
असंगानन्दताद्येवंकूटस्थेपितिरोहितम् ॥

நீலப்ருஷ்டத்ரிகோணத்வம்யதாஶுக்தௌதிரோஹிதம் ।
அஸம்கானந்ததாத்யேவம்கூடஸ்தேபிதிரோஹிதம் ॥ ௩௫ ॥

ஶுக்தௌ கிளிஞ்சிலிலிருக்கிறவிசேஷம்
நீலப்ருஷ்டத்ரிகோணத்வம் நீலநிறத்தை பின்புறத்திலுடையதாயும்; மூன்றுகோணத்தோடே கூடியதாயிருக்கிற தன்மையானது
யதா எப்படி (கற்பிதவெள்ளியில்)

திரோஹிதா மறைபட்டதோ
ஏவம் இப்படி
கூடஸ்த ஆத்துமாவினுள்ளவிசேஷாம்சமான

ஸ்வயம்பிரகாசாதிகளையும் அசங்கதன்மை ஆனந்ததன்மை இவை முதலானசமஸ்தமும்
திரோஹிதம் (கற்பிதாகங்காரியிடத்தில்) மறைப்பட்டிருக்கின்றன.

அ-கை. சாமியாந்தரம் காண்பிவிக்கிறார்.

आरोपितस्यदृष्टांतेरूप्यंनामयथातथा ।
कूटस्थाध्यस्तविक्षेपनामाहमितिनिश्चयः ॥

ஆரோபிதஸ்யத்ருஷ்டாந்தேரூப்யம்நாமயதாததா ।
கூடஸ்தாத்யஸ்தவிக்ஷேபநாமாஹமிதிநிச்சய: ॥ ௬௬ ॥

த்ருஷ்டாந்தே திருஷ்டாந்தத்தில்
ஆரோபிதஸ்ய ஆரோபிக்கப்பட்ட வஸ்துவுக்கு
யதா எப்படி
ரூப்யம் வெள்ளியென்ற
நாம பேர் கற்பிக்கப்படுகிறதோ
ததா அப்படி

கூடஸ்தாத்யஸ்தவிக்ஷேபநாம கூடஸ்தரிடத்திலாரோபிதமான விக்ஷேபத்துக்குப்பெயர் [அ
அஹம்.இதி நானென்று அகங்காரியா
நிச்சய: நிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் நேரேதோன்றுகிற கிளிஞ்சிலில், அதற்குவேறானவெள்ளி யெப்படி தோன்றுகிறதோ அப்படி தாஷ்டாந்தத்தில், ஆத்துமாவைவிட வேறேவஸ்து அபிமானிப்பதற்கு இல்லையெனில்.

इदमंशंस्वतःपश्यन्रूप्यमित्यभिमन्यते ।
तथास्वंचस्वतःपश्यन्नहमित्यभिमन्यते ॥

இதமம்சம்ஸ்வத:பச்யந்ரூப்யமித்யபிமந்யதே ।
ததாஸ்வஞ்சஸ்வத:பச்யந்நஹமித்யபிமந்யதே ॥ ௬௭ ॥

இதம் இதுவென்கிற
அம்சம் அம்சத்தை
ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தினாலே
பச்யந் பார்த்து (மயக்கத்தாலே)
ரூப்யம் இதி வெள்ளியென்று
அபிமந்யதே அபிமானிக்கிறானோ
ததா அப்படி

ஸ்வம் தன்னையும்
ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தினாலே (தானென்று
பச்யந் பார்த்து
அஹம்.இதி முன்னுள்ளமயக்கத்தாலே நானென்று
அபிமந்யதே அபிமானிக்கிறான்.

அ-கை. தான், நானென்ற இரண்டுசப்தங்களும் ஒரு அர்த்தமாயிருக்கும்போது, அதிஷ்டானாரோபங்களான, சுக்திரஜிதங்களுக்கு, சாம்மியமாக(ஸ்வயம்) (அகம்) சப்தங்களை எப்படிச்சொல்லலாமெனில்.

इदन्त्वरूप्यतेभिन्नेस्वन्ताहंतेतथेष्यताम् ।
सामान्यञ्चविशेषश्चउभयत्रापिगम्यते ॥

இதந்த்வரூப்யதேபிந்நேஸ்வந்தாஹந்தேததேஷ்யதாம் ।
ஸாமாந்யஞ்சவிஶேஷஶ்சஉபயத்ராபிகம்யதே ॥ ருஅ ॥

இதம் ரூப்யதே இதுவென்றசாமான்னியமும் வெள்ளியென்ற கற்பிதமும்
பிந்நே (எப்படி) பின்னங்களாயிருக்கின்றனவோ
ஸ்வந்தாஹந்தே சாமான்னியமானதானென்கிறதன்மையும், கற்பிதவிசேஷமான நானென்கிற தன்மையும்
ததா அப்படி
இஷ்யதாம் அறியத்தக்கது
உபயத்ர அபி இரண்டிடத்திலும்
ஸாமாந்யம் ச சாமான்னியாம்சமும்
விஶேஷ: ச கற்பித விசேஷமும்
கம்யதே அடையப்படுகின்றனவன்றோ

அ-கை. தான், என்கிறசொல் பொதுவென்பதை வெளிபண்ணும்பொருட்டு, லௌகிகபிரயோஜனத்தைச் சொல்லுகிறார்.

देवदत्तस्स्वयंगश्चेत्वंवीक्षस्वस्वयंतथा ।
अहंस्वयंनशक्नोमीत्येवंलोकेप्रयुज्यते ॥

தேவதத்தஸ்ஸ்வயங்கச்சேத்த்வம்வீக்ஷஸ்வஸ்வயம்ததா ।
அஹம்ஸ்வயம்நஶக்நோமீத்யேவம்லோகேப்ரயுஜ்யதே ॥ ருகூ ॥

தேவதத்த: தேவதத்தன்
ஸ்வயம் தான்
கச்சேத் போகிறவன்
த்வம் ஸ்வயம் நீ தான்
வீக்ஷஸ்வ கண்டவன்
ததா அப்படி
அஹம் நான்
ஸ்வயம் தான்
நஶக்நோமி சக்தனன்று
இதி ஏவம் என்று இப்படி
லோகே உலகத்தில்
ப்ரயுஜ்யதே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. அப்படியிருக்கட்டும் இதனால் தானென்கிறசொல் சாமான்னியமென்பதெப்படியெனில்.

इदंरूप्यमिदंवस्त्रमितियद्वदिदंतथा ।
असौत्वमहमित्यादौस्वयमित्यनुगम्यते ॥

இதம்ரூப்யமிதம்வஸ்த்ரமிதியத்வதிதம்ததா ।
அஸௌத்வமஹமித்யாதௌஸ்வயமித்யநுகம்யதே ॥ சுo ॥

இதம் இது
ரூப்யம் வெள்ளி
இதம் இது
வஸ்த்ரம் வஸ்திரம்
இதம் இதி இதுவிது வென்று
யத்வத் எப்படிகாணப்படுகிறதோ

ததா அப்படி
அயம் இவன்
த்வமஹம் இதி நீ நானென்கிறது
ஆதௌ முதலானதிலே
ஸ்வயம் இதி தானென்று
அநுவர்த்ததே அநுசரித்துவிளங்குகி[றது

அ-கை. தான், நானென்கிறசொல் பேதமா யிருக்கட்டும், கூடஸ்தரிடத் திலுமக்கென்ன வாயிற்றெனில்.

अहंत्वाद्भिद्यतांस्वत्वंकूटस्थेतेनकिंतव ।
स्वयंशब्दार्थएवैषकूटस्थइतिमेभवेत् ॥

அஹந்த்வாத்பித்யதாம்ஸ்வத்வம்கூடஸ்தேதேநகிம்தவ |
ஸ்வயம்ஶப்தார்த்தஏவைஷகூடஸ்தஇதிமேபவேத் || சக ||

ஸ்வத்வம் தானென்பது [காட்டிலும்
அஹந்த்வாத் நானென்கிறதன்மையைக்
பித்யதாம் வேருயிருக்கட்டும்
தேந அதினாலே
கூடஸ்தே கூடஸ்தரிடத்தில் [ன்றால்
தவ கிம் உமக்கென்னபிரயோஜனமெ
ஸ்வயம் தானென்கிற
ஶப்தார்த்த: ஏவ சொல்லுக்கர்த்தமே
ஏஷ: இந்த
கூடஸ்த: இதி கூடஸ்தர் என்று
மே எனக்கு
பவேத் ஆயிற்று.

அ-கை. அது எப்படி ஆயிற்றென்றால்.

अन्यत्ववारकंस्वत्वमितिचेदन्यवारणम् ।
कूटस्थस्यात्मतांवक्तुरिष्टमेवाहितद्भवेत् ॥

அந்யத்வவாரகம்ஸ்வத்வமிதிசேதந்யவாரணம் |
கூடஸ்தஸ்யாத்மதாம்வக்துரிஷ்டமேவாஹிதத்பவேத் || சஉ ||

ஸ்வத்வம் தானென்கிறசொல்
அந்யத்வவாரகம் அன்னியத்தைத்தள்
ளுகிறதேதவிர
இதி சேத் சாக்ஷியைத் தள்ளவில்லை
யேயெனில்
அந்யவாரணம் அன்னியத்தைத் தள்
ளுகிறதானது
கூடஸ்தஸ்ய கூடஸ்தருக்கு
ஆத்மதாம் ஆத்துமத்துவத்தை
வக்து: சொல்லுகிறநமக்கு
தத் இஷ்டம் ஏவ அது இஷ்டமாகவே
பவேத் ஹி ஆகிறதன்றோ.

அ-கை. தானென்றும் ஆத்துமாவென்றும் வந்த இரண்டுசொற்களும், பசுகுதிரை முதலானதுபோல் வேறு-வேறு, அர்த்தமாயிருப்பதால், தானென்கிறதும், ஆத்துமாவென்கிறதும், ஒன்றே என்ப தெப்படியெனில்.

स्वयमात्मेतिपर्यायौतेनलोकेतयोस्सह ।
प्रयोगोनास्त्यतःस्वत्वमात्मत्वंचान्यवारकम् ॥

ஸ்வயமாத்மேதிபர்யாயௌதேநலோகேதயோஸ்ஸஹ ।
ப்ரயோகோநாஸ்த்யதஸ்ஸ்வத்வமாத்மத்வஞ்சாந்யவாரகம் ॥ சங ॥

ஸ்வயம் தானென்கிறதும்	ப்ரயோக: பிரயோகம்
ஆத்மா இதி ஆத்துமாவென்கிறதும்	நாஸ்தி இல்லை
பர்யாயௌ அஸ்தகராதிகளைப்போலே) பரியாயபதங்கள்	அத: ஆகையினாலே
தேந அதினாலே	ஸ்வத்வம் தானென்கிற (சொல்லும்)
லோகே உலகத்தில்	ஆத்மத்வ ஆத்துமாவென்கிற(சொல்லும்)
தயோ: அந்த பதங்களுக்கும்	அந்யவாரகம் அன்னியத்தைதள்ளுகிறதென்றறி.
ஸஹ சேர்ந்ததான	

அ-கை. தானென்கிறசொல், அசேதனமான கடாதிகளிலும் காணப்படலாமோவெனில்.

घटःस्वयंनजानातीत्येवंस्वत्वंघटादिषु ।
अचेतनेषुदृष्टंचेद्दृश्यतामात्मसत्वतः ॥

கட:ஸ்வயம்நஜாநாதீத்யேவம்ஸ்வத்வம்கடாதிஷு ।
அசேதநேஷுத்ருஷ்டஞ்சேத்த்ருச்யதாமாத்மஸத்வத: ॥ சச ॥

கட: ஸ்வயம் கடம் தான் [ன்று	கடாதிஷு கடபடாதிகளிலே
நஜாநாதி இதி அறியாமலிருக்கிறதெ	த்ருஷ்டம் சேத் காணப்படுகிறதேஎனில்
ஏவம் இப்படி	ஆத்மஸத்வத: ஆத்துமா பரிபூர்ணமாயிருப்பதால்
ஸ்வத்வம் தானென்பதானது	த்ருச்யதாம் காணப்படலாம்.
அசேதநேஷு அசேதனங்களான	

அ-கை. கடாதிகளிலும், ஆத்துமசைதன்னிய மிருந்தால் சேதனமசேதனமென்கிற பேதத்திற்கு காரணமென்னவெனில்.

चेतनाचेतनभिदाकूटस्थात्मकृतानहि ।
किंतुबुद्धिगताभासकृतैवेत्यवगम्यताम् ॥

சேதநாசேதநபிதாகூடஸ்தாத்மக்ருதாநஹி ।
கிந்துபுத்திகதாபாஸக்ருதைவேத்யவகம்யதாம் ॥ சரு ॥

சேதநாசேதநபிதா சேதனம்அசேதனமென்ற பேதமானது [ளுல்	புத்திகதாபாஸக்ருதா ஏவ புத்தியிலேபிரதிபிம்பித்தஜீவனாலேயே
கூடஸ்தாத்மக்ருதா கூடஸ்தாத்துமாவி	இதி இதுபண்ணப்பட்டதென்று
ந ஹி பண்ணப்படவில்லை	அவகம்யதாம் அறியத்தக்கது
கிம்து பின்னை எதினாலென்றால்	

அ-கை. சேதநாசேதனமென்கிறபேதம் சிதாபாசனுடைய இருப்பையும் இல்லாமையும்பற்றிச் சொல்லப்படுகிறதென்றால், அசேதனங்களிலாத்துமாவினிருப்பை, அங்கிகரிப்பதற்கு பிரயோஜன மென்னவெனில்.

यथाचेतनआभासःकूटस्थेभ्रांतिकल्पितः ।
अचेतनोघटादिश्चतथातत्रैवकल्पितः ॥

𑌯𑌥𑌾𑌚𑍇𑌤𑌨𑌆𑌭𑌾𑌸𑌃𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍇𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌚𑍇𑌤𑌨𑍋𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑌥𑌾𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ॥ ௪௬ ॥

𑌚𑍇𑌤𑌨𑌃 சேதனனான
𑌆𑌭𑌾𑌸𑌃 சிதாபாசன்
𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍇 கூடஸ்தரிடத்தில்
𑌯𑌥𑌾 எப்படி
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 அஞ்ஞானமயக்கத்தால்கற்பிக்கப்பட்டானோ

𑌤𑌥𑌾 அப்படி
𑌅𑌚𑍇𑌤𑌨𑌃 அசேதனமான
𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌚 கடாதிகளும்
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵 அந்த கூடஸ்தரிடத்திலேயே
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. தானென்கிறதும், ஆத்துமாவென்கிறதும் ஒன்றென்று சொன்னதைப் பொறாமையால், அதிகப்பிரசங்கமாக சங்கிக்கிறான்.

तत्तेदंतेअपिस्वत्वमिवत्वमहमादिषु ।
सर्वत्रानुगतेतेनतयोरप्यात्मतेतिचेत् ॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌦𑌂𑌤𑍇𑌅𑌪𑌿𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌵𑌤𑍍𑌵𑌮𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑍇𑌤𑍇𑌨𑌤𑌯𑍋𑌰𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍇𑌤𑌿𑌚𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௭ ॥

𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 தானென்ற
𑌇𑌵 சொல்போல
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌦𑌂𑌤𑍇 𑌅𑌪𑌿 அது இது என்ற சொற்களும்
𑌅𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 நானென்கிற முதலான
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 சகலத்திலும்

𑌅𑌨𑍁𑌗𑌤𑍇 அநுசரித்திருக்கின்றன
𑌤𑍇𑌨 ஆகையினாலே
𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌪𑌿 அந்தஅதுவிதுவென்ற சொற்களுக்கும்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌾 ஆத்துமத்தன்மை
𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 சொல்லலாமேயெனில்.

அ-கை. அது இதுவென்கிறசொல் மத்தியிலில்லாமல் போவதால், ஆத்துமத்துவம் கூடாதென்று சொல்லுகிறார்.

तेआत्मत्वेप्यनुगतेतत्तेदन्तेततस्तयोः ।
आत्मत्वंनैवसंभाव्यंसम्यक्त्वादेर्यथातथा ॥

𑌤𑍇𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑌤𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂𑌨𑍈𑌵𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌤𑌥𑌾 ॥ ௪௮ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 அதுவிதுவென்ற
𑌤𑍇 இரண்டுகளும்

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇 ஆத்துமாவைப்போல
𑌅𑌨𑍁𑌗𑌤𑍇 அனுசரித்திருந்தாலும்

ததः அதிலே
தயோः அவைகளுக்கு [க்கு
ஸத்யத்வாதிஷு நல்லது முதலானவைகளு
யதா எப்படி (ஆத்துமத்தன்மை
யில்லையோ
ததா அப்படி
ஆத்மத்வம் ஆத்துமத்தன்மையானது
ந ஸம்பவேத் ஒருக்காலும் ஸம்பவிக்கத்தக்கதன்று

அ-கை. இப்படிபிரசங்கத்தை சமாப்திபண்ணி பிரயோஜனத்தைக் காண்பிக்கும்பொருட்டு லோகவிவகார சித்தமான அர்த்தத்தை யனுசரித்துச் சொல்லுகிறார்.

तत्तेदन्तेस्वतान्यत्वेत्वत्ताहन्तेपरस्परम् ।
प्रतिद्वंद्वितयालोकेप्रसिद्धेनास्तिसंशयः ॥

தத்தேதந்தே ஸ்வதாந்யத்வே த்வத்தாஹந்தே பரஸ்பரம் ।
ப்ரதித்வந்த்விதயா லோகே ப்ரஸித்தே நாஸ்தி ஸம்ஶயः ॥ ௪௯ ॥

தத்தேதந்தே அது இது வென்பவை களென்ன [ன்ன
த்வத்தாஹந்தே நீநானென்பவைகளெ
ஸ்வதாந்யத்வே தானன்னியமென்பன் வைகளென்ன
பரஸ்பரம் ஒன்றுக்கொன்று
ப்ரதித்வந்த்விதயா எதிரியாக
லோகே உலகத்தில்
ப்ரஸித்தே பிரசித்தமாயிருப்பதால்
ஸம்ஶயः அதில்சமிசயமே
நாஸ்தி இல்லை.

அ-கை. இப்படியிருக்கட்டும், பிரகிருதத்தி லென்னவாயிற்றெனில்.

अन्यतायाःप्रतिद्वंद्वीस्वयंकूटस्थइष्यताम् ।
त्वंतायाःप्रतियोग्येषोहमित्यात्मनिकल्पितः ॥

அந்யதாயாः ப்ரதித்வந்த்வீ ஸ்வயம் கூடஸ்த இஷ்யதாம் ।
த்வந்தாயாः ப்ரதியோக்யேஷோஹமித்யாத்மநி கல்பிதः ॥ ௫௰ ॥

அந்யதாயாः அன்னியத்திற்கு
ப்ரதித்வந்த்வீ எதிரியாக
ஸ்வயம் தானே
கூடஸ்தः கூடஸ்தர்
இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கவர்
த்வந்தாயாः நீ என்கிறதற்கு
ப்ரதியோகி எதிரியாக
ஏஷः இந்த
அஹம் இதி நானென்று
ஆத்மநி கூடஸ்தரிடத்தில்
கல்பிதः கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான்

அ-கை. இப்போதுசொன்ன பிரகாரமாக ஜீவகூடஸ்தர்களுக்கு இப்படி பேதமிருக்கும்போது சகலவாதிகளுமிப்படி யன்பிரித் தறியவில்லையெனில்.

अहंतास्वत्वयोर्भेदेरूप्यतेदन्तयोरिव ।
स्पष्टेपिमोहमापन्नाएकत्वंप्रतिपेदिरे ॥

அஹங்காரஸாக்ஷிணோரேவம் ரூப்யேதந்தயோரிவ |
ஸ்பஷ்டாவபி ப்ராந்திமாஸாத்ய வாதினஸ்த்வேகதாம் வதந்தி || ௫௧ ||

ரூப்யேதந்தயோ வெள்ளியென்பதும் இதுவென்பதும் போல
அஹங்காரஸாக்ஷியோ: நான் தானென்கிற இவைகளுக்கு
ஸ்பஷ்ட பேதமானது
ஸ்பஷ்டாவபி பிரகாசமாயிருந்தாலும்
ப்ராந்தி: மயக்கத்தை
ஆஸாத்ய அடைந்திருக்கிற (வாதிகள்)
ஏகதா தான் நானென்கிற இரண்டுகளுக்கும் ஒருதன்மையை
வதந்தி அடைகிறார்கள்.

அ-கை. இந்த ஜீவகூடஸ்தர்களை ஒன்றாகக்காண்கிற மயக்கத்திற்கு காரணமேதெனில்.

तादात्म्याध्यासएवात्रपूर्वोक्ताविद्ययाकृतः ।

தாதாத்ம்யாத்யாஸ ஏவாத்ர பூர்வோக்தாவித்யயா க்ருத: || ௫௧½ ||

அத்ர இந்தஒன்றாய்ப்பார்க்கிற
தாதாத்ம்யாத்யாஸ: அத்தியாச மயக்கமானது
பூர்வோக்தா முன்சொல்லப்பட்ட
அவித்யயா ஏவ அஞ்ஞானத்தினாலே
க்ருத: பண்ணப்பட்டது.

அ-கை. அந்த அத்தியாச மெப்போ நிவர்த்தியாகுமெனில்.

अविद्यायांनिवृत्तायांतत्कार्यंविनिवर्तते ॥

அவித்யாயாம் நிவ்ருத்தாயாம் தத்கார்யம் விநிவர்த்ததே || ௫௨ ||

அவித்யாயாம் அவித்தையானது
நிவ்ருத்தாயாம் நிவர்த்தியாகும்பக்ஷத்தில்
தத்கார்யம் அதின்காரியமான (அத்தியாசமும்)
விநிவர்த்ததே நன்றாய் நிவர்த்தியாகும்

அ-கை. அத்தியாசமவித்தியாகாரிய மானதால், அவித்தியா நிவர்த்தியாலத்தியாசநிவர்த்தியென்று சொன்னது கூடாது. பிர்மாத்துமைக்கியஞான முண்டாயும், அவித்தியாகாரியமான தேகாதிகள் காணப்படுகின்றனவெனில்.

अविद्यावृतितादात्म्येविद्ययैवविनश्यतः ।
विक्षेपस्यस्वरूपन्तुप्रारब्धक्षयमीक्षते ॥

அவித்யாவ்ருதிதாதாத்ம்யே வித்யயைவ விநச்யத: |
விக்ஷேபஸ்ய ஸ்வரூபந்து ப்ராரப்தக்ஷயமீக்ஷதே || ௫௩ ||

அவித்யாவ்ருதிதாதாத்ம்யே அவித்தையே காரணமான ஆவரணமென்ன அதினத்தியாசமென்ன
வித்யயா ஏவ இவ்விரண்டுகளும் தத்துவ ஞானத்தினாலேயே
விநச்யத: நாசமாகின்றன

விக்ஷேபஸ்ய ஸ்வரூபம், கர்மச கிதமான அவித்தியினாலுண்டாயிருக்கிற விக்ஷேப சக்தியின்ஸ்வரூபமான தேகாதிதோற்றமோ வென்றால் | ப்ராரப்தக்ஷயம் பிராரப்தகர்மத்தின் நாசத்தை [றது ப்ரதீக்ஷதே பார்த்துக்கொண்டிருக்கி

அ-கை. பிராரப்தகர்மம், நிமித்தமாத்திர மானதால், அதிருக்கிறதுனு உபாதான காரணமானஅவித்தை நஷ்டமாகியும், அதின்காரிய மிருப்பதென் பதுகூடாதெனில்.

उपादानेविनष्टेपिक्षणंकार्यंप्रतीक्ष्यते ।

इत्याहुस्तार्किकास्तद्वदस्माकंकिन्नसंभवेत् ॥

உபாதாநேவிநஷ்டேபி க்ஷணம்கார்யம்ப்ரதீக்ஷ்யதே ।

இத்யாஹுஸ்தார்கிகாஸ்தத்வதஸ்மாகம்கிம்நஸம்பவேத் ॥ ருச ॥

உபாதாநே உபாதான காரணமான
விநஷ்டேபி நூலானதுநஷ்டமாயிருந்தாலும்
கார்யம் காரியமானவஸ்திரம்
க்ஷணம் க்ஷணகாலம்
ப்ரதீக்ஷ்யதே காணப்படுகிறது
இதி என்று
தார்கிகா: தார்க்கிகர்கள்
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்
தத்வத் அது போல
அஸ்மாகம் நமக்கும்
கிம் ஏன்
ந ஸம்பவேத் சம்பவிக்கமாட்டாது

அ-கை. தார்க்கிகர்கள் க்ஷணமாத்திரம் காரியமிருக்குமென்று அங்கீகரித்தாரேதவிர, வெகுகால மிருக்குமென்று அங்கீகரிக்க வில்லையேயெனில்.

तंतूनान्दिनसंख्यनान्तैस्तादृक्क्षणईरितः ।

भ्रमस्यासंख्यकल्पस्ययोग्यःक्षणइहेष्यताम् ॥

தந்தூநாம்திநஸம்க்யாநாம்தைஸ்தாத்ருக் க்ஷண ஈரித: ।

ப்ரமஸ்யாஸம்க்யகல்பஸ்யயோக்ய:க்ஷணஇஹேஷ்யதாம் ॥ ருரு ॥

தந்தூநாம் நூல்களால்
திநஸம்க்யாநாம் இரண்டொரு நாள்களிலுண்டான வஸ்திரங்கள் நஷ்டமாகியும்
தை: அந்த தார்க்கிகர்களாலே
தாத்ருக் அப்படி
க்ஷண: க்ஷணமிருந்தது
ஈரித: அங்கீகரிக்கப்பட்டதானால்
அஸம்க்யகல்பஸ்ய எண்ணிக்கை யில்லாதகாலமாய் வந்திருக்கிற
ப்ரமஸ்ய சம்சாரமயக்கம்போயும் அதின்காரியமான
யோக்ய: விக்ஷேபம் பிராரப்தக்ஷயத்தோடேபோமென்பது
க்ஷண: அந்தக்ஷணத்திற்கும் [தக்கது
இஹ இஷ்யதாம் அற்ப மென்றறிய,

அ-கை. தார்க்கிகர்கள் அயுக்தம் சொல்லுவதுபோல நீருமயுக்தம்சொல்லுகிறீரோவெனில்.

विनाक्षोदक्षमंमानन्तैर्वृथापरिकल्प्यते ।
श्रुतियुक्त्यनुभूतिभ्योवदतांकिन्नुदुश्शकम् ॥

விநாக்ஷோதக்ஷம்மாநந்தைர்வ்ருதாபரிகல்ப்யதே ।
ச்ருதியுக்த்யநுபூதிப்யோவததாம்கிந்நுதுச்சகம் ॥ ருசு ॥

தை: அந்ததார்க்கிகர்களாலே
க்ஷோதக்ஷம் விசாரணையா லொப்பி விக்கும்படியான
மாநம் பிரமாணம்
விநா அன்றியில்
வ்ருதா வீணாய்
பரிகல்ப்யதே கற்பிக்கப்படுகிறது

ச்ருதியுக்த்யநுபூதிப்ய: சுருதியென்ன, யுக்தியென்ன, அநுபவங்களென்ன, இவைகளினாலே
வததாம் சொல்லுகிற நமக்கு
துச்சகம் கிம்நு அசாத்தியமானது என்ன இருக்கிறது

வி-ம். ஞானிக்குபிராரப்தம்வரை தேகாதிஜகத்துத் தோன்றுமென்ற சுருதியும், குலாலசக்கிரம்போல் சுற்றுமென்கிறயுக்தியும், ஜீவன்முக்தாளான வசிஷ்டாதிகள் அனுபவங்களும் பிரமாணங்க ளென்றறி.

அ.கை. பிரகிருதத்தைச் சொல்லுகிறார்.

आस्तांदुस्तार्किकैस्साकंविवादःप्रकृतंब्रुवे ।
स्वाहमोस्सिद्धमेकत्वंकूटस्थपरिणामिनोः ॥

ஆஸ்தாம்துஸ்தார்க்கிகைஸ்ஸாகம்விவாத:ப்ரக்ருதம்ப்ருவே ।
ஸ்வாஹமோஸ்ஸித்தமேகத்வம்கூடஸ்தபரிணாமிநோ: ॥ ருஎ ॥

துஸ்தார்க்கிகை: குதர்க்கவாதிகளோடு
ஸாகம் கூட
விவாத: சண்டையானது
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
ப்ரக்ருதம் பிரகிருதத்தை
ப்ருவே சொல்லுகிறேன்

கூடஸ்தபரிணாமிநோ: நிர்விகாரராயும், பரிணாமியாயுமிருக்கிற
ஸ்வாஹமோ: தனக்கும்அகங்காரிக்கும்
ஏகத்வம் ஒன்றான ஒருமையானது
ஸித்தம் (மயக்கத்தாலே) சித்தித்திருக்கிறது,

அ-கை. கூடஸ்தஜீவர்களின் ஏகத்துவ மயக்கத்தையாரும் ஏனறியவில்லையெனில், நன்றாகசுருதிதாற்பரியத்தைப் பரியாலோசனை பண்ணாததினாலென்று சொல்லுகிறார்.

भ्राम्यन्तेपण्डितंमन्यास्सर्वेलौकिकतार्किकाः ।
अनादृत्यश्रुतिंमौर्ख्यात्केवलांयुक्तिमाश्रिताः ॥

ப்ராம்யந்தேபண்டிதம்மந்யாஸ்ஸர்வேலௌகிகதார்க்கிகா: ।
அநாத்ருத்யச்ருதிம்மௌர்க்யாத்கேவலாம்யுக்திமாச்ரிதா: ॥ ருஅ ॥

ஈஷத்வ்யுத்பந்நா: தங்கள்பூர்க்ககுணத்தாலே
ஶ்ருதிம் வேதத்தை
அநாத்ருத்ய அநாதரவுபண்ணி
கேவலம் யுக்திம் சுஷ்கமானயுக்தியை மாத்திரம்
ஆஶ்ரிதா: அடைந்த பேர்களாயும்

பண்டிதம்மந்யா: தாங்களை வித்துவான்களென் றெண்ணினவர்களாயுமிருக்கிற
ஸர்வேலௌகிகதார்கிகா: சகலமான லோகத்தாரும் தார்க்கிகர்களும்
ஸம்மோஹே மயங்கிக்கிடக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி சுருதியினர்த்தம் தெரிந்தவர்களும் ஏன்மயங்கிக் கிடக்கிறார்களென்னில்.

पूर्वापरपरामर्शविकलास्तत्रकेचन ।
वाक्याभासान्स्वस्वपक्षेयोजयन्त्यप्यलज्जया ॥

பூர்வாபரபராமர்ஶவிகலாஸ்தத்ரகேசந |
வாக்யாபாஸாந்ஸ்வஸ்வபக்ஷேயோஜயந்த்யப்யலஜ்ஜயா || ௮௯ ||

தத்ர
பூர்வாபரபராமர்ஶவிகலா:
கேசந சில்வாதிகள்
வாக்யாபாஸாந் பூர்வபக்ஷவாக்கியங்களையும்

அந்தவாதிகளிலே
முன்பின்னிருக்கிற அர்த்தங்களையோசிக்கசக்தியற்றவர்களாயிருக்கிற
ஸ்வஸ்வபக்ஷே தம்தம் பக்ஷத்தில்
அலஜ்ஜயா வெட்கமில்லாததினாலே
யோஜயந்தி சேர்க்கிறார்கள்.

அ-கை. அந்த வாதிகளுக்குள்ளே அதில் ஸ்தூலபுத்தியாயிருக்கிற லோகாயதர்களுடைய பக்ஷத்தைச் சொல்லுகிறார்.

कूटस्थादिशरीरांतसंघातस्यात्मतांजगुः ।
लोकायता पामराश्चप्रत्यक्षाभाससमाश्रिताः ॥

கூடஸ்தாதிஶரீராந்தஸம்காதஸ்யாத்மதாம்ஜகு: |
லோகாயதா:பாமராஶ்சப்ரத்யக்ஷாபாஸஸமாஶ்ரிதா: || ௯௦ ||

ப்ரத்யக்ஷாபாஸம் சக்ஷுராதி இந்திரியங்களால் முன்னிலையிலறியப்படுகிறதேகாதியை
ஸமாஶ்ரிதா: ஆசிரயித்தபேர்களாயிருக்கிற
லோகாயதா: லோகாயதமதஸ்தர்களும்
பாமராஶ்ச மூடர்களும்

கூடஸ்தாதிஶரீராந்தஸம்காதஸ்ய கூடஸ்தர் முதல் சரீரம் வரையிலுள்ள கூட்டத்துக்கு
ஆத்மதாம் தானாயிருத்தல்
ஜகு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. அவர்களும் தங்கள்மதம் சுருதிசித்தமென்று காண்பிவிக்கிறார்கள்.

श्रौतीकर्तुंस्वपक्षन्तेकोशमन्नमयंतथा ।
विरोचनस्यसिद्धान्तंप्रमाणंप्रतिजज्ञिरे ॥

ஶ்ரௌதீகர்தும் ஸ்வபக்ஷம் தே கோஶமந்நமயம் ததா |
விரோசநஸ்ய ஸித்தாந்தம் ப்ரமாணம் ப்ரதிஜஜ்ஞிரே || ௬௧ ||

தே அந்த லோகாயதர்கள்
ஸ்வபக்ஷம் தங்கள் பட்சத்தை
ஶ்ரௌதீகர்தும் வேதோக்தமாகப் பண்ணுவதற்கு
அந்நமயம் அன்னமயம்
கோஶம் கோசமாத்துமாவென்ற (சுருதியையும்,
ததா அப்படியே
விரோசநஸ்ய விரோசனனுடைய
ஸித்தாந்தம் சித்தாந்தத்தையும்
ப்ரமாணம் பிரமாணமாக
ப்ரதிஜஜ்ஞிரே பிரதிஞ்ஞை பண்ணுகிறார்கள்.

அ-கை. அதை இன்னமொருவாதி தூஷிக்கிறான்.

जीवात्मनिर्गमेदेहमरणस्यात्रदर्शनात् ।
देहातिरिक्तएवात्मेत्याहुर्लोकायताःपरे ॥

தேஹாத்மநிர்கமே தேஹமரணஸ்யாத்ர தர்ஶநாத் |
தேஹாதிரிக்த ஏவாத்மேத்யாஹுர்லோகாயதா: பரே || ௬௨ ||

பரே மேலான
லோகாயதா: லோகாயதர்கள்
ஜீவாத்மநிர்கமே ஜீவாத்துமாவெளியேறினமாத்திரத்தில்
அத்ர இவிடத்தில்
தேஹமரணஸ்ய தேகத்துக்கு மரணமானது
தர்ஶநாத் காணப்படுகிறபடியினாலே
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
தேஹாதிரிக்த: தேகத்துக்கு வேறாய்
ஏவ இருப்பவரென்று
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. ஆத்துமா எப்படிப்பட்டவர், என்னபிரமாணத்தாலறியப்படுகிறாரெனில்.

प्रत्यक्षत्वेनाभिमताहंधीर्देहातिरेकिणम् ।
गमयेदिन्द्रियात्मानंवच्मीत्यादिप्रयोगतः ॥

ப்ரத்யக்ஷத்வேநாபிமதாஹந்தீர்தேஹாதிரேகிணம் |
கமயேதிந்த்ரியாத்மாநம் வச்மீத்யாதிப்ரயோகத: || ௬௩ ||

ப்ரத்யக்ஷத்வேந பிரத்தியட்சமாக
அஹந்தீ: நானென்கிறபுத்தியானது
அபிமதா நாலுவாக்கிலும்சொல்லப் படுகிறது
வச்மீத்யாதிப்ரயோகத: நான் பேசினேனென்றதுமுதலானசொல் உலகத்தில்காணப்படுவதால்
தேஹாதிரேகிணம் தேகத்திற்கு வேறாயிருக்கிற
இந்த்ரியாத்மாநம் இந்திரியங்களாகிற ஆத்துமாவை
கமயேத் அறியவேண்டியது.

அ-கை. இந்திரியங்கள் ஜடமானதால் அவைகளுக்கு ஆத்துமத்துவமெப்படிக்கூடுமெனில்.

वागादीनामिन्द्रियाणांकलहःश्रुतिषुश्रुतः ।
तेनचैतन्यमेतेषामात्मत्वंततएवहि ॥

வாகாதீநாமிந்த்ரியாணாங்கலஹஶ்ருதிஷுஶ்ருத: ।
தேநசைதந்யமேதேஷாமாத்மத்வந்ததஏவஹி ॥ ௬௪ ॥

வாகாதீநாம் வாக்கு முதலாயிருக்கிற
இந்த்ரியாணாம் இந்திரியங்களுடைய
கலஹ: சண்டையானது
ஶ்ருதிஷு வேதங்களிலே
ஶ்ருத: கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
தேந ஆகையினாலே
ஏதேஷாம் இந்தஇந்திரியங்களுக்கு
சைதந்யம் சேதனத்துவம் காணப்படுகிறது
தத:ஏவ ஆகையினாலே அவைகளுக்கு [தன்றோ
ஆத்மத்வம் ஹி ஆத்துமத்துவமிருக்கிற

அ-கை. வேறுமதத்தை யெடுத்துரைக்கிறார்.

हैरण्यगर्भाःप्राणात्मवादिनस्त्वेवमूचिरे ।
चक्षुराद्यक्षलोपेपिप्राणसत्वेतुजीवति ॥

ஹைரண்யகர்பா:ப்ராணாத்மவாதிநஸ்த்வேவமூசிரே ।
சக்ஷுராத்யக்ஷலோபேபிப்ராணஸத்வேதுஜீவதி ॥ ௬௫ ॥

ஹைரண்யகர்பா: ஹிரணியகருப்பர்களென்ற
ப்ராணாத்மவாதிந:து பிராணனேஆத்துமாவென்கிற வாதிகளும்
ஏவம் ஊசிரே இப்படிச்சொல்லுகிறார்கள்
சக்ஷுராத்யக்ஷலோபே அபி கண் முதலான இந்திரியங்களுக்கு லோபம்வந்தகாலத்திலும்
ப்ராணஸத்வே து பிராணன்மாத்திரமிருந்ததேயானால்
ஜீவதி ஜீவித்திருக்கிறான்.

அ-கை. பிராணன்ஆத்துமாவென்பதில்சுருதிப்பிரமாணம்காண்பிவிக்கிறார்

प्राणोजागर्तिसुप्तेपिप्राणश्रैष्ठ्यादिकंश्रुतम् ।
कोशःप्राणमयस्सम्यग्विस्तरेणप्रपञ्चितः ॥

ப்ராணோஜாகர்திஸுப்தேபிப்ராணஶ்ரைஷ்ட்யாதிகம்ஶ்ருதம் ।
கோஶ:ப்ராணமயஸ்ஸம்யக்விஸ்தரேணப்ரபஞ்சித: ॥ ௬௬ ॥

ஸுப்தே அபி சுஷுப்தியவஸ்தையிலும்
ப்ராண: பிராணன்
ஜாகர்தி விழித்திருக்கிறான்
ப்ராணஶ்ரைஷ்ட்யாதிகம் இந்திரிய பிராணாதிகளுடைய கலகத்தில் பிராணனேபெரியவனென்று
ஶ்ருதம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
ப்ராணமய:கோஶ: பிராணமய கோசமானது

ஸம்யக் நன்றாக (சுருதியில்)	ப்ருவங்ஙிதஃ பிரித்துச்சொல்லப்பட்டி
விஸ்தரேண விஸ்தாரமாக	ருக்கிறது.

அ-கை. பிராணனுக்கு முன்னானமனதை ஆத்துமாவென்ற மதத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

मनआत्मेतिमन्यन्तउपासनपराजनाः ।
प्राणस्याभोक्तृतास्पष्टाभोक्तृत्वंमनसस्ततः ॥

மநஆத்மேதிமந்யந்தஉபாஸநபராஜநாஃ ।
ப்ராணஸ்யாபோக்த்ருதாஸ்பஷ்டாபோக்த்ருத்வம்மநஸஸ்ததஃ ॥ கஎ ॥

உபாஸநபராஃ உபாசனை பண்ணப்பட்ட	ப்ராணஸ்ய பிராணனுக்கு[மையானது
ஜநாஃ ஜனங்கள்	அபோக்த்ருதா புசிக்குந்தன்மையில்லா
மநஃ மனதே	ஸ்பஷ்டா பிரகாசமாயிருக்கிறது
ஆத்மா.இதி ஆத்துமாவென்று	ததஃ.மநஸஃ ஆகையால் மனதிற்கே
மந்யந்தே எண்ணுகிறார்கள்	போக்த்ருத்வம் புசிக்குந்தன்மையிருக்கிறது

அ-கை. மனதை ஆத்துமாவென்பதில் யுக்தியைச் சொல்லுகிறசுருதியைக்காண்பிவிக்கிறார்.

मनएवमनुष्याणांकारणंबन्धमोक्षयोः
श्रुतोमनोमयःकोशस्तेनात्मेतीरितंमनः ॥

மநஏவமநுஷ்யாணாம்காரணம்பந்தமோக்ஷயோஃ ।
ஶ்ருதோமநோமயஃகோஶஸ்தேநாத்மேதீரிதம்மநஃ ॥ கஅ ॥

மநுஷ்யாணாம் மனிதர்களுக்கு [லே	ஶ்ருதஃ பிராணனுக் கந்தராத்துமாவென்றுசுருதியில்கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
பந்தமோக்ஷயோஃ பந்தமோக்ஷங்களி	தேந மநஃ அதனால் மனதே
மநஃ.ஏவ மனமே	ஆத்மா. இதி ஆத்துமாவென்று
காரணம் காரணம்	ஈரிதம் சொல்லப்படுகிறது.
மநோமயஃ மனோமய	
கோஶஃ கோசமானது	

அ-கை. மனதிற்குமுன்னே யிருக்கிறபுத்தியை ஆத்துமாவென்கிற பௌத்தமதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

विज्ञानमात्मेतिपरआहुःक्षणिकवादिनः ।

விஜ்ஞாநமாத்மேதிபரஆஹுஃக்ஷணிகவாதிநஃ ॥ கஅ௯ ॥

பரே மேலான	ஆத்மா.இதி ஆத்துமாவென்று
க்ஷணிகவாதிநஃ க்ஷணிகவாதிகள்	ஆஹுஃ சொல்லுகிறார்கள்.
விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமயனை	

அ-கை. விஞ்ஞானமயன் ஆத்துமாவென்பதில் யுக்தி சொல்லுகிறுன்.

यतोविज्ञानमूलत्वंमनसोगम्यतेस्फुटम् ॥

யதோவிஜ்ஞாநமூலத்வம்மநஸோகம்யதேஸ்புடம் ॥ ௯௯ ॥

யத: யாதொருகாரணத்தினுலே
மநஸ: மனதிற்கு
விஜ்ஞாநமூலத்வம் விஞ்ஞான மயனே காரணமாயிருக்கிருனே (அந்த காரணத்தினுல் அவனுத்துமாவென்பது)
ஸ்புடம் பிரகாசமாய்
கம்யதே அறியத்தக்கது.

அ-கை. அந்தக்கரணம் ஒன்ருயிருக்கும்போது, மனதென்றும் புத்தியென்றும் காரியகாரணமாகப் பிரித்தது என்னகாரணமோவெனில்.

अहंवृत्तिरिदंवृत्तिरित्यन्तःकरणंद्विधा ।
विज्ञानंस्यादहंवृत्तिरिदंवृत्तिर्मनोभवेत् ॥

அஹம்வ்ருத்திரிதம்வ்ருத்திரித்யந்த:கரணம்த்விதா ।
விஜ்ஞாநம்ஸ்யாதஹம்வ்ருத்திரிதம்வ்ருத்திர்மநோபவேத் ॥ ௱ ॥

அந்த:கரணம் அந்தக்கரணமானது
அஹம்வ்ருத்தி: அகம்விருத்தியென்றும்
இதம்வ்ருத்தி:இதி இதம்விருத்தியென்றும்
த்விதா இரண்டுபிரகாரமாயிருக்கிறது
அஹம்வ்ருத்தி: அகம் விருத்தியானது
விஜ்ஞாநம் ஸ்யாத் விஞ்ஞானமயனுக ஆகிறது
இதம்வ்ருத்தி: இதம் விருத்தியானது
மந: பவேத் மனோமயனுக ஆகிறது.

அ-கை. அந்தபுத்தி க்ஷணிகமென்பதில் அனுபவங் காண்பிவிக்கிருர்.

अहंप्रत्ययबीजत्वमिदंवृत्तेरितिस्फुटम् ।
अविदित्वास्वमात्मानंबाह्यंवेत्तिनतुक्वचित् ॥

அஹம்ப்ரத்யயபீஜத்வமிதம்வ்ருத்தேரிதிஸ்புடம் ।
அவிதித்வாஸ்வமாத்மாநம்பாஹ்யம்வேத்திநதுக்வசித் ॥ ௱௧ ॥

இதம்வ்ருத்தே: இதம் விருத்திக்கு
அஹம்ப்ரத்யயபீஜத்வம் இதி நானென்கிற ஞானமே காரணமாயிருக்கிறதென்று
ஸ்புடம் விளங்குகிறது
ஸ்வம் ஆத்மாநம் தானுயிருக்கிற ஆத்துமாவை
அவிதித்வா அறியாமல்
பாஹ்யம் தூ பாகிய விஷயமும்
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
ந வேத்தி அறிகிருனில்லை.

அ-கை. அந்த விஞ்ஞானமயன் க்ஷணிகனென்பதில் அனுபவத்தைக் காண்பிக்கிருர்.

क्षणेक्षणेजन्मनाशावहंवृत्तेर्मितौयतः ।
विज्ञानंक्षणिकन्तेनस्वप्रकाशंस्वतोमितेः ॥

க்ஷணே க்ஷணே ஜந்மநாஶாவஸ்யாஹம்வ்ருத்தேர்த்ருஷ்டௌ யத: ।
விஜ்ஞாநம் க்ஷணிகம் தேந ஸ்வப்ரகாஶ: ஸ்வதோமதே: ॥ ௭௨ ॥

அஸ்ய அஹம்வ்ருத்தே: அகம்விருத்திக்கு
ஜந்மநாஶௌ உற்பத்திநாசங்கள்
க்ஷணே க்ஷணே அடிக்கடி
யத: யாதொரு காரணத்தினாலே
த்ருஷ்டௌ காணப்படுகின்றனவோ
தேந ஆகையினாலே
விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமானது
க்ஷணிகம் க்ஷணிகமெனப்படும்.

அ-கை. க்ஷணிகமென்பதைச் சொல்லி ஸ்வப்பிரகாச மென்பதைக் காண்பிக்கிறார்.

ஸ்வத: ஸ்வபாவமான ஞானமானது
மதே: இவனுக்கிருப்பதினாலே (இவன்)
ஸ்வப்ரகாஶ: ஸ்வப்பிரகாசனும்.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன், ஆத்துமாவென்பதற்கு சுருதிப்பிரமாணங் காண்பிக்கிறார்.

विज्ञानमयकोशोयञ्जीवइत्यागमाजगुः ।
सर्वसंसारएतस्यजन्मनाशसुखादिकः ॥

விஜ்ஞாநமயகோஶோயஞ்ஜீவ இத்யாகமாஜகு: ।
ஸர்வஸம்ஸார ஏதஸ்ய ஜந்மநாஶஸுகாதிக: ॥ ௭௩ ॥

விஜ்ஞாநமயகோஶ: விஞ்ஞான மய கோசனை
அயம் இந்த
ஜீவ: இதி ஜீவனே ஆத்துமாவென்று
ஆகமா: வேதங்கள்
ஜகு: சொல்லுகின்றன
ஏதஸ்ய இவனுக்கே
ஸர்வஸம்ஸார: சமஸ்த சம்சாரமும்
ஜந்மநாஶஸுகாதிக: ஜனனமரணசுக துக்கங்களுமனுபவத்தில் காணப்படுகின்றன.

அ-கை. பௌத்தர்களிலே அவாந்திரபேதமான சூன்னியவாதியின் மதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

विज्ञानंक्षणिकंनात्माविद्युदभ्रनिमेषवत् ।
अन्यस्यानुपलभ्यत्वाच्छून्यंमाध्यमिकाजगुः ॥

விஜ்ஞாநம் க்ஷணிகம் நாத்மா வித்யுதப்ரநிமேஷவத் ।
அந்யஸ்யாநுபலப்யத்வாச்சூந்யம் மாத்யமிகாஜகு: ॥ ௭௪ ॥

விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமயனானவன்
வித்யுதப்ரநிமேஷவத் மின்னல்மேகம், இமைக்கொட்டுதல்போல
க்ஷணிகம் க்ஷணிகத்தில் நசிப்பதால் (இவன்)
ஆத்மா ஆத்துமாவாக
ந ஆகான் (இவனைத்தவிர)
அந்ய: அன்னியனானவன்
அநுபலப்யத்வாத் காணப்படாமையால்

ஶூந்யம் சூன்னியமே (ஆத்துமாவெ ன்று) | ஶாஸ்த்ரிகா: மாத்தியமிகாளென்றவாதி ஜநா: சொல்லுகிறார்கள். (கள்

அ-கை. அதற்கு சுருதியைச் சொல்லுகிறான்.

असदेवेदमित्यादाविदमेवश्रुतंततः ।

அஸதெவெதமித்யாதாவிதமெவஶ்ருதஂதத:॥ எசஅ॥

ஆதௌ சிருஷ்டிக்கிமுன்னே	ஶ்ருதம் சுருதியிலேகேட்கப்பட்டிருக்கிறது
இதம் இந்தஜகத்து	தத: ஆகையினாலே [றி.
அஸத். ஏவ அசத்தாகவே	இதம் ஏவ இது அசத்துத்தானென்ற
ஆஸீத் இருந்ததென்று	

அ-கை. சூன்னியமே ஆத்துமாவானால் தோற்றுகிறஜகத்துக் கென்னகதியென்றால்.

ज्ञानज्ञेयात्मकंसर्वंजगद्भ्रान्तिप्रकल्पितम् ॥

ஜ்ஞாநஜ்ஞெயாத்மகஂஸவஂஜகத்ப்ராந்திப்ரகல்பிதம் ॥ எரு ॥

ஜ்ஞாநஜ்ஞெயாத்மகம் ஞானஞேயவடிவமான	ப்ராந்திப்ரகல்பிதம் அஞ்ஞான மயக்கத்தால் கற்பிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
ஸவஂ.ஜகத் சகலமானஜகத்தும்	

அ-கை. இந்த மதத்தை தூஷிக்கிறார்.

निरधिष्ठानविभ्रान्तेरभावादात्मनोऽस्तिता ।

शून्यस्यापिससाक्षित्वादन्यथानोक्तिरस्यते ॥

நிரயிஷ்டாநவிப்ராந்தெரபாவாதாத்மநொ஽ஸ்திதா ।

ஶூந்யஸ்யாபிஸஸாக்ஷித்வாதந்யதாநொக்திரஸ்யதெ॥ எசா ॥

நிரயிஷ்டாநவிப்ராந்தே: நிஸ்தத்துவமாயிருக்கப்பட்ட சூன்னியத்துக்கதிஷ்டானத்துவம் கூடாமையால், அதிஷ்டானத்துவமன்றியில் மயக்கமானது ஓரிடத்திலும்	அஸ்திதா இருப்புத்தன்மைசொல்லவே
அபாவாத் இல்லாமையால்	ஶூந்யஸ்ய.அபி சூன்னியமும் (ண்டும்
ஆத்மந: (ஜகத்கற்பனைக்கதிஷ்டானமான) ஆத்துமாவுக்கு	ஸஸாக்ஷித்வாத் சாக்ஷியுடனே சேர்ந்திருக்கவேண்டியிருப்பதால்
	அந்யதா அப்படியங்கீகரிக்காவிடில்
	அஸ்ய.தெ இந்தஉனக்கு
	உக்தி: சூன்னியமிருந்ததென்றசொல்
	ந சித்தியாது.

அ-கை. அப்போது ஆத்துமாயாரென்று கேட்பாயாகில் சொல்லுகிறார்

अन्योविज्ञानमयतआनन्दमयआन्तरः ।

अस्तीत्येवोपलब्धव्यइतिवैदिकदर्शनम् ॥

அந்யோவிஜ்ஞாநமயதஸ்த்வாநந்தமயஆந்தர:।
அஸ்தீத்யேவோபலப்தவ்யஇதிவேதாந்தடிண்டிம:॥ ௭௭ ॥

விஜ்ஞாநமயாத் விஞ்ஞானமயனைக் காட்டிலும்
அந்ய: அன்னியமாயும்
ஆந்தர: ஆந்தரனாயுமிருக்கிற
ஆநந்தமய: ஆனந்தமயன்
அஸ்தி இதி ஏவ இருக்கிறானென்றே
உபலப்தவ்ய: அறியத்தக்கது
இதி இந்த
வேதாந்தடிண்டிம: வேதங்களின்சித்தாந்தம்

அ-கை. இப்படி ஆத்துமஸ்வரூபத்தில் விவாதத்தைக் காண்பித்து, அதின் பரிமாண விசேஷத்திலும் வாதிகளின் விவாதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अणुर्महान्मध्यमोवेत्येवंतत्रापिवादिनः ।
बहुधाविवदन्तेहिश्रुतियुक्तिसमाश्रयात् ॥

அணுர்மஹாந்மத்யமோவேத்யேவம்தத்ராபிவாதிந:।
பஹுதாவிவதந்தேஹிஶ்ருதியுக்திஸமாஶ்ரயாத்॥ ௭௮ ॥

அணு: அணுவென்றும்
மஹாந் மகானென்றும்
மத்யம: வா இதி மத்தியமரென்றும்
தத்ர அதிலும்
ஏவம் இப்படி (வாதிகளானவர்கள்)
ஶ்ருதியுக்திஸமாஶ்ரயாத் சுருதியுக்தியை யாசிரயித்து
பஹுதா வெகுவிதமாக
விவதந்தே ஹி சொல்லுகிறார்களன்றோ

அ-கை. இதிலே அணுவாதியை காண்பிவிக்கிறார்.

अणुंवदन्त्यांतरालास्सूक्ष्मनाडीप्रचारतः ।
रोम्णस्सहस्रभागेनतुल्यासुप्रचरत्ययम् ॥
अणोरणीयानेषोणुस्सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरंत्विति ।
अणुत्वमाहुश्श्रुतयश्शतशोथसहस्रशः ॥

அணும்வதந்த்யாந்தராளாஸ்ஸூக்ஷ்மநாடீப்ரசாரத:।
ரோம்ணஸ்ஸஹஸ்ரபாகேநதுல்யாஸுப்ரசரத்யயம்॥
அணோரணீயாநேஷோணுஸ்ஸூக்ஷ்மாத்ஸூக்ஷ்மதரம்த்விதி।
அணுத்வமாஹுஶ்ஶ்ருதயஶ்ஶதஶோதஸஹஸ்ரஶ:॥ ௮௦ ॥

ஆந்தராளா: அந்தராளர்களான வாதிகள்
ஸூக்ஷ்மநாடீப்ரசாரத: சூக்கும நாடியில்சஞ்சரிப்பதால்
அணும் (ஆத்துமாவை) அணுவென்று
வதந்தி சொல்லுகிறார்கள்
அயம் இந்தஆத்துமா
ரோம்ண: மயிரினுடைய
ஸஹஸ்ரபாகேந ஆயிரத்திலொருபங்கோடே

தேஹஸ்தனாடீஷு சமானமானநாடிகளில்	இதி என்று
ப்ரவாதி சஞ்சரிக்கிறரென்றும்	ச்ருதயஃ சுருதிகள்
அணோ அணுவான	சதஸஃ நூறுவிதமாகவும்
ஜ்யேஷ்டஃ இந்த ஆத்மா	அத பிறகு
அணிமா அணுவுக்கும்	ஸஹஸ்ரஶஃ ஆயிரம்விதமாகவும்
அணீயாந் அணுவாயிருக்கிறவர்	அணுத்வம் அணுத்தன்மையை
ஸூக்ஷ்மாத் சூக்ஷுமத்தைக்காட்டிலும்	ஆஹுஃ சொல்லுகின்றன.
ஸூக்ஷ்மதரம் தத் அதிசூக்ஷுமம்	

அ-கை. இதற்கெஇன்னம் ஒருசுருதி காண்பிக்கிறர்.

वालाग्रशतभागस्यशतधाकल्पितस्यच ।
भोगोजीवस्सविज्ञेयइतिचाहापराश्रुतिः ॥

வாலாக்ரசதபாகஸ்யசததாகல்பிதஸ்யச ।
பாகோஜீவஸ்ஸவிஜ்ஞேயஇதிசாஹாபராச்ருதிஃ ॥ அக ॥

வாலாக்ரசதபாகஸ்ய மயிர்நுனியை நூறு பாகம் செய்து அதிலொருபாகத்தை	ஸஃ அதுவே
சததா நூறுபங்காக	ஜீவஃ. இதி ஜீவாத்துமாவென்று
கல்பிதஸ்ய பண்ணப்பட்டதினுடைய	விஜ்ஞேயஃ அறியத்தக்கவராக
பாகஃ. ச பாகமெதுவோ	அபரா வேறே
	ச்ருதி. ச சுருதியும்
	ஆஹ சொல்லுகிறது.

அ-கை. மத்தியமவாதியைக் காண்பிக்கிறர்-

दिगंबरामध्यमत्वमाहुरापादमस्तकम् ।
चैतन्यव्याप्तिसंदृष्टेरानखाग्रश्रुतेरपि ॥

திகம்பராமத்யமத்வமாஹுராபாதமஸ்தகம் ।
சைதந்யவ்யாப்திஸந்த்ருஷ்டேராநகாக்ரச்ருதேரபி ॥ அஉ ॥

திகம்பராஃ திகம்பரரென்றவாதிகள்	ஆநகாக்ரச்ருதேஃ அபி நகத்தின் நுனிபரியந்தம் கலந்திருக்கிறவரென்றசுருதியினலும்
ஆபாதமஸ்தகம் கால்முதல் சிரசுவரையில்	மத்யமத்வம் மத்தியமரென்று
சைதந்யவ்யாப்திஸந்த்ருஷ்டேஃ அறிவின்வியாபகமானது கலந்திருப்பதுகாணப்படுவதினலும்	ஆஹுஃ சொல்லுகிறர்கள்.

அ-கை. மத்தியம பரிமாணரென்று சொன்னல் நாடிக்குள் சஞ்சாரம்கூடாதெனில்.

सङ्कोचनादिप्रसारस्यसङ्कोचविकासयोरवयवयोःसम्भवेत् ।
स्थूलेदेहस्यहस्ताभ्यांकंचुकप्रतिमोकवत् ॥

ஸங்கோசநாதிப்ரஸாரஸ்ய ஸங்கோசவிகாஸயோரவயவயோஸ்ஸம்பவேத் |
ஸ்தூலதேஹஸ்ய ஹஸ்தாப்யாம் கஞ்சுகப்ரதிமோகவத் || ௪௩ ||

ஸங்கோசநாதிப்ரஸாரஸ்ய ஆத்துமாவுக்கு சுருக்குமதாதியில் சஞ்சாரமும்
ஸங்கோசவிகாஸயோ: சுருக்குமங்களாயிருக்கிற
அவயவயோ: அவயவங்களிலே
ஸம்பவேத் பவிக்கக்கூடும் (அதெப்படியெனில்)
ஸ்தூலதேஹஸ்ய ஸ்தூலதேகத்தின்
ஹஸ்தாப்யாம் கைகளில்போட்டப்பட்டிருக்கிற
கஞ்சுக ப்ரதிமோகவத் சட்டைதே கழுமுமையும் போட்டிருக்கிறதாக உபசாரமாய்ச் சொல்லுவது போலவாம்.

அ-கை. ஆத்துமா நியத மத்தியமபரிமாணரானால், கர்மவசத்தால் ஏற்றக்குறைவான சரீரப்பிரவேசம் கூடாதெனில்.

न्यूनाधिकशरीरेषुप्रवेशोपिगमागमैः ।
आत्मांशानांभवेत्तेनमध्यमत्वंविनिश्चितम् ॥

ந்யூநாதிகஶரீரேஷு ப்ரவேஶோபி கமாகமை: |
ஆத்மாம்ஶாநாம் பவேத்தேந மத்யமத்வம் விநிஶ்சிதம் || ௪௪ ||

ந்யூநாதிகஶரீரேஷு ஏற்ற குறைவான சரீரங்களிலே
ப்ரவேஶ: பிரவேசமும்
கமாகமை: போக்குவரத்தோடே கூடியிருக்கிறதும்
ஆத்மாம்ஶாநாம் ஆத்துமாவினம்சங்களுக்கு
பவேத் சம்பவிக்கும்
தேந ஆகையினாலே
மத்யமத்வம் மத்தியம பரிமாணத்துவமென்பதே
விநிஶ்சிதம் நிச்சயம்.

அ-கை. ஆத்துமா ரூபமுடையவரானால், அனித்தியமாய் போவாரென்று, அதை தூஷிக்கிறார்.

सांशस्यघटवन्नाशोभवत्येवतथासति ।
कृतनाशाकृताभ्यागमयोःकोवारकोभवेत् ॥

ஸாம்ஶஸ்ய கடவந்நாஶோ பவத்யேவ ததா ஸதி |
க்ருதநாஶாக்ருதாப்யாகமயோ: கோ வாரகோ பவேத் || ௪௫ ||

ஸாம்ஶஸ்ய ஆத்துமாம்சத்தோடே கூடினவரானால்
கடவத் கடாதிகள்போலே
நாஶ: பவத்யேவ நாசமாகவே போய்விடுவார்
ததா ஸதி அப்படிபோகும்பக்ஷத்தில்

க்ருதநாசாக்ருதாப்யாகமயோ: முன் செய்யப்படாத கர்மத்துக்கு வரவும், இப்போதுசெய்த கர்மத்துக்கு நாசமும் வருமென்ற தோஷங்களுக்கு நிவாரணம்.
கதம் எப்படி.
வாரித: தடுக்கப்பட்டதாக
ஸ்யாத் ஆகும்.

தா-ம். ஆகையால் ஆத்துமா அவயவத்தோடே கூடினவரென்பது கூடாது.

அ-கை. ஆகையால் பாரிசேஷியமென்கிற நியாயத்தால், ஆத்துமா மகானென்று சுருதியுடன் சொல்லுகிறார்.

तस्मादात्मामहानेवनैवाणुर्नापिमध्यमः ।
आकाशवत्सर्वगतोनिरंशश्श्रुतिसम्मतः ॥

தஸ்மாதாத்மாமஹாநேவநைவாணுர்நாபிமத்யம: ।
ஆகாஶவத்ஸர்வகதோநிரம்ஶஶ்ஶ்ருதிஸம்மத: ॥ ௮௬ ॥

தஸ்மாத் ஆகையால்
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
மஹாந் ஏவ மகானாயிருக்கிறவரே
அணு: ஏவ அணுவாயிருக்கிறவரும்
ந அன்று
மத்யம: அபி மத்தியமமாயிருக்கிறவரும்
ந அன்று
ஆகாஶவத் ஆகாசம்போலே
ஸர்வகத: சர்வத்திலுமிருக்கிறவர்
நிரம்ஶ: யாதொருவடிவமற்றவரென்று
ஶ்ருதிஸம்மத: சுருதியினால்சொல்லப்படுகிறார்.

வி-ம். இப்படி இன்னமொருசுருதியும், நிஷ்களர், நிஷ்கிரியர், நிரஞ்சனரென்றும் சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவுக்கு பிரபுத்துவம்சாதித்து சித்துத்தன்மையைக்குறித்து, வாதிகளின்சங்கையைக் காண்பிவிக்கிறார்.

इत्युक्तातद्विशेषेतुबहुधाकलहंययुः ।
अचिद्रूपोथचिद्रूपश्चिदचिद्रूपइत्यपि ॥

இத்யுக்தாதத்விஶேஷேதுபஹுதாகலஹம்யயு: ।
அசித்ரூபோதசித்ரூபஶ்சிதசித்ரூபஇத்யபி ॥ ௮௭ ॥

இதி உக்தா இந்தப்பிரகாரஞ்சொல்லி
தத்விஶேஷே து அந்தவஸ்துவின்விசேஷத்திலும்
அசித்ரூப: ஜடரூபரென்றும்
அத பின்னும்
சித்ரூப: சித்துரூபரென்றும்
சிதசித்ரூப: சிற்சடரூபர்
இதி அபி என்றும்
பஹுதா வெகுவிதமான
கலஹம் கலகத்தை
யயு: வாதிகள்செய்கிறார்கள்.

அ-கை. ஜடமென்று சொல்லுகிறவாதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

प्राभाकरास्तार्किकाश्चप्राहुरस्याचिदात्मताम् ।
आकाशवद्द्रव्यमात्माशब्दवत्तद्गुणाश्चितिः ॥

ப்ராபாகராஸ்தார்க்கிகாஶ்ச ப்ராஹுரஸ்யாசிதாத்மதாம் ।
ஆகாஶவத்த்ரவ்யமாத்மா ஶப்தவத்தத்குணாஶ்சிதி꞉ ॥ அஅ ॥

ப்ராபாகரா꞉ பிரபாகரரென்கிறவாதிகளும் தார்க்கிகா꞉ தார்க்கிகர்களும் ஆத்மா ஆத்துமாவானவர் ஆகாஶவத் ஆகாசம்போலே த்ரவ்யம் திரவியம் [illegible] ஶப்தவத் சப்தகுணம்போலே தத்குண꞉ ஆத்துமாவின்குணமானது சிதி꞉ சைதன்யமென்று அஸ்ய இந்த ஆத்துமாவுக்கு அசிதாத்மதாம் ஜடத்தன்மையை ப்ராஹு꞉ சொல்லுகிறார்கள்.

வி-ம். அனுமானம் ஆத்துமா பூமிமுதலானவைபோல் திரவியமெனத்தக்கவர். அறிவாகிய குணமுடையவரா யிருப்பதால், (ஆகாசம்போல) இன்னமொருஅனுமானம், ஆத்துமா பூமிமுதலானவைகளுக்கு வேறாயிருப்பவர் ஞானமுடையவ ரானதால், யாதொன்று பூமிமுதலானவைகளுக்கு வேறன்றோ, அது ஞானகுணமன்று. எப்படி பூமிமுதலானவைகளோ.

அ-கை. ஆத்துமாவுக்கு இன்னும் விசேஷகுணத்தைச் சொல்லுகிறார்.

इच्छाद्वेषप्रयत्नाश्चधर्माधर्मौसुखासुखे ।
तत्संस्काराश्चतस्यैतेगुणाश्चितिवदीरिताः ॥

இச்சாத்வேஷப்ரயத்நாஶ்ச தர்மாதர்மௌ ஸுகாஸுகே ।
தத்ஸம்ஸ்காராஶ்ச தஸ்யைதே குணாஶ்சிதிவதீரிதா꞉ ॥ அகூ ॥

இச்சாத்வேஷப்ரயத்நா꞉ச இச்சையென்ன த்வேஷமென்ன பிரயத்தினமென்ன தர்மாதர்மௌ புண்ணியபாபங்களென்ன ஸுகாஸுகே சுகதுக்கங்களென்ன தத்ஸம்ஸ்காரா꞉ச அவைகளுடைய அடக்கமென்ன ஏதே குணா꞉ ஆகிய இக்குணங்கள் தஸ்ய அவருக்கு சிதிவத் சைதன்னியகுணம்போலே ஈரிதா꞉ சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. இக்குணங்களின் உற்பத்தி நாசங்களுக்குக் காரணம் சொல்லுகிறார்.

आत्मनोमनसायोगेस्वादृष्टवशतोगुणाः ।
जायन्तेथप्रलीयन्तेसुषुप्तेऽदृष्टसंक्षयात् ॥

ஆத்மநோ மநஸா யோகே ஸ்வாத்ருஷ்டவஶதோ குணா꞉ ।
ஜாயந்தேऽத ப்ரலீயந்தே ஸுஷுப்தேऽத்ருஷ்டஸங்க்ஷயாத் ॥ கூ0 ॥

ஸுஷுப்த: ஆத்மாவுக்கு ணங்கள்
ஸ்வாத்ருஷ்டவசத: தன்னுடைய அதிர்ஷ்டவசத்தால்
மனஸா மனதோடே யோமெ சேர்க்கைவரும்போது
குணா: ஜாக்கிராதிகளில் இந்தகு
ஜாயந்தே உண்டாகின்றன
ஸுஷுப்த்யவஸ்தாயாம் நிர்ப்பாதிகஸுஷுப்தி அவஸ்தையில் [வால்
ஸ்வாத்ருஷ்டாபாவாத் அதிர்ஷ்டமுறை
லீயந்தே லயிக்கின்றன.

அ-கை. அசித்தானால் சேதனத்துவமெப்படி அங்கிகரிக்கலாமெனில்.

चितिमत्वाच्चेतनोयमिच्छाद्वेषप्रयत्नवान् ।
स्याद्धर्माधर्मयोःकर्ताभोक्तादुःखादिमत्वतः ॥

சிதிமத்வாச்சேதனோயமிச்சாத்வேஷப்ரயத்னவான் ।
ஸ்யாத்தர்மாதர்மயோ:கர்தாபோக்தாது:காதிமத்வத: ॥ ௧௧ ॥

சிதிமத்வாத் அறிவானகுணத்தையுடையவரானதால்
அயம் சேதன: இவர் சைதன்யர்
இச்சாத்வேஷப்ரயத்னவான் இச்சை த்வேஷம் பிரயத்தின முடையவராகையால்
தர்மாதர்மயோ: தர்மாதர்மங்களுக்கு
கர்தா ஸ்யாத் கர்த்தாவாக ஆகிறார்
து:காதிமத்வத: சுகதுக்கங்களையுடையவராயிருப்பதால்
போக்தா புஜிக்கிறவருமாகிறார்.

அ-கை. ஆத்துமாவிபுவானால் லோகாந்திர கமனாகமனாதிகள் எப்படிக்கூடுமெனில்.

यथात्रकर्मवशतःकादाचित्कंसुखादिकम् ।
तथालोकान्तरेदेहेकर्मणेच्छादिजन्यते ॥

யதாத்ரகர்மவசத:காதாசித்கம்ஸுகாதிகம் ।
ததாலோகாந்தரேதேஹேகர்மணேச்சாதிஜந்யதே ॥ ௧௨ ॥

யதா (ஆத்துமாவுக்கு) எப்படி
அத்ர இத்தேகத்தில்
கர்மவசத: கர்மவசத்தினால்
ஸுகாதிகம் சுகதுக்காதிகள்
காதாசித்கம் ஒவ்வொருக்காலுண்டாகிறதைப்போல
ததா அப்படி
லோகாந்தரே லோகாந்திரத்திலும்
தேஹே (உண்டாகிற) தேகத்தில்
கர்மணா கர்மத்தால்
இச்சாதி இச்சை முதலானவை
ஜந்யதே உண்டாகின்றது.

வி-ம். இப்படியிருப்பதில் விபுவாயிருந்தாலும் ஆத்துமாவுக்குப் போக்குவரத்துக்கூடும் அது உபசாரம்.

அ-கை. ஆத்துமாவுக்குப் போக்குவரத்தாம் கருத்துருக்காதிகளு முண்டென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

एवंचसर्वगस्यापिसंभवेतांगमागमौ ।
कर्मकाण्डस्समग्रोत्रप्रमाणमितितेऽवदन् ॥

ஏவஞ்சஸர்வகஸ்யாபி ஸம்பவேதாம் கமாகமௌ |
கர்மகாண்டஸ்ஸமக்ரோத்ர ப்ரமாணமிதி தேऽவதந் || ௯௩ ||

ஏவம் ச இப்படியிருப்பதால் ஸர்வகஸ்ய அபி ஆத்துமா சர்வகதனானாலும் கமாகமௌ போக்குவரத்துக்கள் ஸம்பவேதாம் சம்பவிக்கக்கூடியவை அத்ர இந்த விஷயத்தில் ஸமக்ர: சகலமான கர்மகாண்ட: கர்மகாண்டமே ப்ரமாணம் இதி பிரமாணமென்று தே அந்த வாதிகள் அவதந் சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. விஞ்ஞானமயனைக்காட்டிலும் அந்தரனான ஆனந்தமயனே, ஆத்துமாவென்று சொல்லி இப்போது இச்சாதிகுணங்களோடே கூடினவரெவரோ அவரை யாத்துமாவென்று சொன்னது, முன்னுக்குப்பின் விரோதமாயிருக்கிறதேயெனில்.

आनन्दमयकोशोयस्सुषुप्तौपरिशिष्यते ।
अस्पष्टचित्सआत्मैषांपूर्वकोशोस्यतेगुणाः ॥

ஆனந்தமயகோஶோ யஸ்ஸுஷுப்தௌ பரிஶிஷ்யதே |
அஸ்பஷ்டசித்ஸ ஆத்மைஷாம் பூர்வகோஶோஸ்ய தே குணா: || ௯௪ ||

ய: யாதொரு ஆனந்தமயகோஶ: ஆனந்தமயகோசன் ஸுஷுப்தௌ சுஷுப்தியிலே பரிஶிஷ்யதே மீதமாயிருக்கிறானோ அஸ்பஷ்டசித் அஸ்பஷ்டமான சைதன்யமோ ஸ: ஆத்மா அந்த ஆத்துமா ஏஷாம் இந்த அன்னமயாதிகோசங்களுக்கு பூர்வகோஶ: முந்தினகோசனாயிருக்கிறான் அஸ்ய இவனுக்கு தே குணா: அவைகளின் குணங்கள்.

அ-கை. பாட்டாள் ஆத்துமாவுக்கு சித்ஜடரூபம் சொல்லுகிறார்கள்.

गूढंचैतन्यमुत्प्रेक्ष्यजडबोधस्वरूपताम् ।
आत्मनोब्रुवतेभाट्टाश्चिदुत्प्रेक्षोत्थितस्मृतेः ॥

கூடஞ்சைதந்யமுத்ப்ரேக்ஷ்ய ஜடபோதஸ்வரூபதாம் |
ஆத்மநோ ப்ருவதே பாட்டாஶ்சிதுத்ப்ரேக்ஷோத்திதஸ்ம்ருதே: || ௯௫ ||

ஆத்மந: ஆத்துமாவுக்கு கூடம் மறைவாக சைதந்யம் சைதன்யத்தை உத்ப்ரேக்ஷ்ய அனுமானித்து ஜடபோதஸ்வரூபதாம் சித்ஜடமான இரண்டுருபத்தை

ஸாக்ஷிண: பாட்டாள் | வ்யாவஹிதெ சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. எதினாலெனில்.

உத்திதஸ்ய ஸ்ம்ருதே: சுஷுப்தியிலிருந்து எழுந்தவனுடைய ஸ்மரணத்தினாலே | விஷயஸம்ஸ்பர்ஶ ஞாநம் ஞானமென்று அநுமானிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. அவ்வித்தையெ பிரகாசம் பண்ணுகிறார்.

जडोभूत्वातदास्वाप्समितिजाड्यस्मृतिस्तदा ।
विनाजाड्यानुभूतिंनकथञ्चिदुपपद्यते ॥

ஜடோபூத்வா ததாஸ்வாப்ஸமிதி ஜாட்யஸ்ம்ருதிஸ்ததா ।
விநாஜாட்யாநுபூதிம் நகதஞ்சிதுபபத்யதே ॥ ௬௬ ॥

ததா அந்த சுஷுப்தியில்
ஜட: பூத்வா ஜடமாய் போய்
அஸ்வாப்ஸம் இதி தூங்கினேனென்று
ஜாட்யஸ்ம்ருதி: எழுந்தவனுக்கு ஜடஸ்ம்ருதியிருக்கிறது
ததா அந்தக்காலத்தில்
ஜாட்யாநுபூதிம் ஜாட்டியானுபவம்
விநா இல்லாமல் போனால்
கதஞ்சித் ஒருக்காலுமந்தசிந்தனை
ந உபபத்யதெ உண்டாகமாட்டாது

இ-தி. மலையில்மழைபெய்யாதபக்ஷத்தில் நதியிலெப்படி பிரவாகம்வரும்.

அ-கை. சுஷுப்தியில்,அறிவுக்குலோபமில்லையென்பதில் பிரமாணஞ்சொல்லி தன்மதத்தை திருஷ்டாந்தமூலமாய் ரூபிக்கிறார்.

द्रष्टुर्द्रष्टेरलोपश्चश्रुतस्सुप्तौततस्स्वयम् ।
अप्रकाशप्रकाशाभ्यामात्माखद्योतवद्युतः ॥

த்ருஷ்டுர்த்ருஷ்டேரலோபஶ்ச ஶ்ருதஸ்ஸுப்தௌ ததஸ்ஸ்வயம் ।
அப்ரகாஶப்ரகாஶாப்யாமாத்மா கத்யோதவத்யுத: ॥ ௬௭ ॥

ஸுப்தௌ சுஷுப்தியில்
த்ருஷ்டு: அறிவுனுடைய
த்ருஷ்டே: ஞானத்திற்கு
அலோப: ச லோபமின்மையும்
ஶ்ருத: (பிரகதாரண்யத்தில்) கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
தத: ஆகையினாலே
ஸ்வயம். ஆத்மா தானான ஆத்துமா
கத்யோதவத் மின்மினிப்பூச்சிபோல
அப்ரகாஶப்ரகாஶாப்யாம். யுத: பிரகாசாப்பிரகாசங்களோடே கூடியிருக்கிறார்.

அ-கை. இந்தமதத்தை சாங்கியன் தூஷிக்கிறான்.

निरंशस्योभयात्मत्वंनकथंचिद्घटिष्यते ।
तेनचिद्रूपएवात्मेत्याहुस्सांख्याविवेकिनः ॥

நிரம்ஶஸ்யோபயாத்மத்வம் நகதஞ்சித்கடிஷ்யதே ।
தேநசித்ரூப ஏவாத்மேத்யாஹுஸ்ஸாங்க்யா விவேகிந: ॥ ௬௮ ॥

நிரம்சஸ்ய பிரம்சமான (ஆத்துமாவிற்கு)
உபயாத்மகத்வம் இரண்டுவிதமான தன்மையானது
கத²ம் எவ்வருத்தப்பட்டாலும்
ந யுஜ்யதே கூடமாட்டாது
தேந ஆகையினாலே
விவேகிந: விவேகிகளான
ஸாங்க்²யா: சாங்கியர்கள்
விஜ்ஞாஸ்ய: சித்ரூபமே
சுத்³தா⁴ இதி ஆத்துமாவென்று
ஸ்மரந்தி சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. ஜாட்டியஸ்மிருதி யிருக்கிறதே அதற்கு என்னகதியெனில்.

जाड्यांशःप्रकृतेरूपंविकारित्रिगुणंचतत् ।
चिदोभोगापवर्गार्थंप्रकृतिस्साप्रवर्तते ॥

ஜாட்³யாம்ஶ:ப்ரக்ருதேரூபம்விகாரித்ரிகு³ணம்சதத் ।
சிதோ³போ⁴கா³பவர்கா³ர்த²ம்ப்ரக்ருதிஸ்ஸாப்ரவர்ததே ॥ கசு௯ ॥

ஜாட்³யாம்ஶ: ஜடமான அம்சமானது [ம்
ப்ரக்ருதே:ரூபம் பிரகிருதியின்ரூப
தத் அந்தப்பிரகிருதியின்ரூபமான
விகாரி விகாரியாயும் [து
த்ரிகு³ணம் திரிகுணமாயுமிருக்கிறது
சித: ஆத்துமாவுக்கு (அந்தப்பிரகிருதிகற்பனையின்பிரயோஜனமெதற்கென்றால்)
போ⁴கா³பவர்கா³ர்த²ம் போக்மோக்ஷ நிமித்தியம்
ஸா ப்ரக்ருதி: அந்தப்பிரகிருதியான
ப்ரவர்ததே பிரவிருத்திக்கிறது [து

அ-கை. அறிவு அசங்கமாயிருக்கும்போது ஜடமான பிரகிருதியோடே சம்பந்தங்கூடாதே, அப்படியிருக்கப் பிரகிருதியானது புருஷனுக்குப் போக மோக்ஷங்கொடுக்க எப்படிப்பிரவிருத்திக்கக் கூடுமெனில்.

असंगायाश्चितेर्बन्धमोक्षौभेदाग्रहान्मतौ ।
बन्धमुक्तिव्यवस्थार्थंपूर्वेषामिवचिद्भिदा ॥

அஸம்கா³யாஶ்சிதேர்ப³ந்த⁴மோக்ஷௌபே⁴தா³க்³ரஹான்மதௌ ।
ப³ந்த⁴முக்திவ்யவஸ்தா²ர்த²ம்பூர்வேஷாமிவசித்³பி⁴தா³ ॥ உ௦௦ ॥

பே⁴தா³க்³ரஹாத் பிரகிருதிபுருஷவிவேகமின்மையால்
அஸம்கா³யா: அசங்கமான
சிதே: சைதன்யத்திற்கு
ப³ந்த⁴மோக்ஷௌ பந்தமோக்ஷங்கள்
மதௌ சொல்லப்படுகின்றன
ப³ந்த⁴முக்திவ்யவஸ்தா²ர்த²ம் பந்தமோக்ஷங்களின்விவஸ்தைகளினுடைய நிமித்தம் [க்குப்போல
பூர்வேஷாம் இவ முந்தினவாதிகளு
சித்³பி⁴தா³ இந்தசாங்கியர்களுக்கும்ஆத்துமா பேதம் அனேகமென்பதேசித்தாந்தம்

அ-கை. பிரகிருதி யுண்டென்பதற்கும், புருஷன் அசங்கமென்பதற்கும் சுருதி சொல்லுகிறது.

महतःपरमव्यक्तमितिप्रकृतिरुच्यते ।
श्रुतावसङ्गतातद्वदसङ्गोहीत्यतस्स्फुटा ॥

மஹத: பரமவ்யக்தமிதி ப்ரக்ருதிருச்யதே ।
ஶ்ருதாவஸங்கதா தத்வதஸங்கோ ஹீத்யதஸ்ஸ்புடா ॥ ௧௦௧ ॥

ஶ்ருதௌ சுருதியிலே
மஹத: மகத்தத்வத்திற்கு
பரம் மேலான
அவ்யக்தம். இதி அவ்வியக்தமென்று
ப்ரக்ருதி: மூலப்பிரகிருதியானது
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது
அஸங்கதா அசங்கத்தன்மையும்
தத்வத் அதுபோல்
அஸங்க: அசங்கர்
இதி இந்தப்புருஷனென்று
ஹி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதல்லவா
அத: ஆகையினாலே
ஸ்புடா சுருதியில்பிரகிருதிசக்தியென்றும்ஆத்துமா அசங்கரென்றும்பிரகாசமாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி ஜீவவாதிகளின் பேதத்தைக்காண்பித்து ஈசுவரவாதிகளின் பேதத்தைக் காண்பிக்கிறதின்பொருட்டு ஈசுவரஸ்வரூபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

चित्सन्निधौप्रवृत्तायाःप्रकृतेर्हिनियामकम् ।
ईश्वरंब्रुवतेयोगास्सजीवेभ्यःपरश्श्रुतः ॥

சித்ஸந்நிதௌ ப்ரவ்ருத்தாயா: ப்ரக்ருதேர்ஹி நியாமகம் ।
ஈஶ்வரம் ப்ருவதே யோகாஸ்ஸ ஜீவேப்ய: பரஶ்ஶ்ருத: ॥ ௧௦௨ ॥

சித்ஸந்நிதௌ அறிவின் சந்நிதியில்
ப்ரவ்ருத்தாயா: பிரவிருத்தித்திருக்கிற
ப்ரக்ருதே: பிரகிருதிக்கு (எவர்)
நியாமகம் நியாமகரோ (அவரை)
யோகா: யோகிகள்
ஈஶ்வரம் ஈசுவரனென்று
ப்ருவதே சொல்லுகிறார்கள்
ஸ: அந்த ஈசுவரன்
ஜீவேப்ய: ஜீவர்களைக்காட்டிலும்
பர: மேலானவரென்று
ஶ்ருத: ஹி சொல்லப்படுகிறானன்றோ

அ-கை. பிரகிருதி புருஷாளுக்கு ஈசன்மேலென்று சொல்லுகிற அந்தசுருதியேதெனில்.

प्रधानक्षेत्रज्ञपतिर्गुणेशइतिहिश्रुतिः ।
आरण्यकेसंभ्रमेणह्यन्तर्याम्युपपादितः ॥

ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶ இதி ஹி ஶ்ருதி: ।
ஆரண்யகே ஸம்ப்ரமேண ஹ்யந்தர்யாம்யுபபாதித: ॥ ௧௦௩ ॥

ஶ்ருதி: சுருதியானது
ப்ரதானக்ஷேத்ரஜ்ஞபதி: ஹி முக்குணங்களும் பொருந்தியிருக்கிற பிரகிருதிக்கும் ஜீவர்களுக்கும் நாயகரென்றும்
குணேஶ: குணத்தலைவரென்றும்
இதி சொல்லுகிறது
ஆரண்யகே பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்தில்
ஸம்ப்ரமேண தெளிவாய்
ஹ்யந்தர்யாமீ அந்தர்யாமியென்ற ஈசுவரன்
உபவர்ணித: ஹி சொல்லப்பட்டிருக்கிறாரன்றோ.

வி-ம். பிரதானமென்பது குணசாம்யாவஸ்தை, க்ஷேத்திரஞ்ஞரென்பது ஜீவர்கள்.

அ-கை. இன்னும் பந்தவாதிகளின் ஆக்ஷேபமான பேதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अत्रापिकलहायन्तेवादिनस्स्वस्वयुक्तिभिः ।
वाक्यान्यपियथाप्रज्ञन्दार्ढ्यायोदाहरन्तिहि ॥

அத்ராபிகலஹாயந்தேவாதிநஸ்ஸ்வஸ்வயுக்திபி: ।
வாக்யாந்யபியதாப்ரஜ்ஞந்தார்ட்யாயோதாஹரந்திஹி ॥ ௧௦௪ ॥

வாதிந: வாதிகளானவர்கள்
அத்ர. அபி இந்தவிஷயத்திலும்
ஸ்வஸ்வயுக்திபி: தங்கள் தங்கள் யுக்திகளாலே
கலஹாயந்தே கலகம்பண்ணுகிறார்கள்
வாக்யாநி அபி சுருதிவாக்கியங்களையும்
யதாப்ரஜ்ஞம் தங்கள்புத்திக்கெட்டினவரையில்
தார்ட்யாய தங்கள்மதம் திடப்படும்பொருட்டு
உதாஹரந்தி. ஹி உதகரிக்கிறாரன்றோ

அ-கை. இப்போது பதஞ்சலிசொல்லியிருக்கிற ஈசுவரஸ்வரூபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

क्लेशकर्मविपाकैस्तदाशयैरप्यसंयुतः ।
पुंविशेषोभवेदीशोजीववत्सोप्यसंगचित् ॥

க்லேஶகர்மவிபாகைஸ்ததாஶயைரப்யஸம்யுத: ।
பும்விஶேஷோபவேதீஶோஜீவவத்ஸோப்யஸங்கசித் ॥ ௧௦௫ ॥

க்லேஶகர்மவிபாகை: அவித்தைமுதலான பஞ்சக்கிலேசதுன்பமென்ன கர்மமென்ன இவைகளுடைய பரிபாகமுதலானவைகளோடும்
ததாஶயை: அவைகளின் சேர்க்கைகளோடும்
அஸம்யுத: சேராதவராய்
அபி இருந்தாலும்
பும்விஶேஷ: புருஷர்களுக்குள்ளே சிரேஷ்டரான
ஈஶ:. ஸ: ஈசுவரனாகிறார்
ஜீவவத் ஜீவர்கள்போலே
ஸ:. அபி அந்தஈசுவரனும்
அஸங்கசித் அசங்கசைதன்னியமென்றறி.

வி-ம். பதஞ்சலிசூத்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிற அவித்தை, அஸ்மிதை,

ராகம், த்வேஷம், அபிநிவேசமென்கிற கிலேசபஞ்சகங்களென்ன, சுக்லகிருஷ்ண கர்மங்களென்ன, இவைகள் கிலேசமென்றும், கர்மமென்றும் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. இவர் அசங்கரானால் நியமனமெப்படிக் கூடுமெனில்.

तथापिपुंविशेषत्वाद्घटतेऽस्यनियंत्रिता ।

ததாபி பும்விஶேஷத்வாத் கடதே(அ)ஸ்ய நியந்த்ரிதா ॥ ௧௦௫ ॥

ததா. அபி அப்படியிருந்தாலும்
பும்விஶேஷத்வாத் புருஷவிசேஷரானதால்
அஸ்ய இவருக்கு
நியந்த்ரிதா நேமனமானது
கடதே கூடும்.

அ-கை. அவருக்குநியமனம் ஒப்புக்கொள்ளாவிடில் தோஷஞ்சொல்லுகிறார்.

अव्यवस्थाबन्धमोक्षावापतेतामिहान्यथा ॥

அவ்யவஸ்தா பந்தமோக்ஷாவாபதேதாமிஹாந்யதா ॥ ௧௦௬ ॥

இஹ. அந்யதா இவரிடத்திலிப்படியில்லையென்றால்
பந்தமோக்ஷௌ பந்தமோக்ஷங்களான[வை]
அவ்யவஸ்தா விவஸ்தையில்
ஆபதேதாம் ஆகிவிடும்.

அ-கை. அசங்கராயும் நியந்தாவாயுமிருக்கிறாரென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

भीषास्मादित्येवमादावसंगस्यपरात्मनः ।
श्रुतंतद्युक्तमप्यस्यक्लेशकर्माद्यसङ्गमात् ॥

பீஷாஸ்மாதித்யேவமாதாவஸங்கஸ்ய பராத்மந: ।
ஶ்ருதம் தத்யுக்தமப்யஸ்ய க்லேஶகர்மாத்யஸங்கமாத் ॥ ௧௦௭ ॥

பீஷாஸ்மாதித்யேவமாதௌ இவரிடத்திலப்பயத்தினால்வாயுவாதிகள் சலிக்கிறாரென்கிற இவைமுதலானவாக்கியத்தில்
அஸங்கஸ்ய அசங்கராயிருக்கிற [மை]
பராத்மந: பிரமத்திற்கேவுதல் தன்
ஶ்ருதம் அபி (வேதங்களில்) கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அப்படிக் கேட்கப்பட்டிருந்தாலும், அயுக்தத்தை யெப்படி அங்கீகரிக்கலாமெனில்.

க்லேஶகர்மாத்யஸங்கமாத் முன்சொல்லப்பட்ட கிலேசபஞ்சகமென்ன, சுக்லகிருஷ்ணகர்மமென்ன இவைமுதலானசேர்க்கையற்றிருந்தால்
அஸ்ய இவருக்கு
தத்யுக்தம் அதுயோக்கியம்

அ-கை. ஜீவர்களும் அசங்கரிருப்பர்களானதால் இவர்களுக்கும் கிலேசாதிகளில்லையே, அப்படியிருக்கும்போது ஈசுவரனுக் கென்னவிசேஷமெனில்.

जीवानामप्यसङ्गत्वात्क्लेशादिर्नह्यथापिच ।
विवेकाग्रहतःक्लेशकर्मादिप्रागुदीरितम् ॥

ஜீவாநாமப்யஸங்கத்வாத் க்லேஶாதிர் ந ஹ்யதாபி ச ।
விவேகாக்ரஹதः க்லேஶகர்மாதி ப்ராகுதீரிதம் ॥ ௧0௮ ॥

ஜீவாநாம் அபி ஜீவர்களும்
அஸங்கத்வாத் அசங்கரானதால்
க்லேஶாதிः ந ஹி கிலேசாதிகளில்லை
ததா அபி ச அப்படியிருந்தபோதிலும்
விவேகாக்ரஹதः பிரகிருதிபுருஷவிவேகமின்மையால்
க்லேஶகர்மாதி கிலேசகர்மம்முதலானது
ப்ராக் உதீரிதம் முன்னேசொல்லப்பட்டது.

அ-கை. தர்க்கவாதிகள் அசங்கராயிருக்கிறவர்க்கு யேவுதற்றொழி லுண்டென்றதைக் கேட்க சகிக்காதவர்களாய் ஜீவனுக்கு அவர்வேறாயிருத்தற்பொருட்டு ஞானாதி முக்குணங்கள் எப்பொழுதுமங்கீகரிக்கப்படவேண்டுமென்றுசொல்லுகிறார்கள்.

नित्यज्ञानप्रयत्नेच्छागुणानीशस्यमन्वते ।
असंगस्यानियंतृत्वमयुक्तमितितार्किकाः ॥

நித்யஜ்ஞாநப்ரயத்நேச்சாகுணாநீஶஸ்ய மந்வதே ।
அஸங்கஸ்யாநியந்த்ருத்வமயுக்தமிதி தார்கிகாः ॥ ௧0௯ ॥

தார்கிகாः தார்க்கிகர்கள்
அஸங்கஸ்ய அசங்கருக்கு
நியந்த்ருத்வம் நியமனச்செய்கையானது
அயுக்தம் இதி நியாயமன்று என்று,
நித்யஜ்ஞாந நித்தியமானஞானமென்ன
ப்ரயத்ந இச்சா குணாந் பிரயத்தினமென்ன இச்சையென்ன இந்தகுணங்கள்
ஈஶஸ்ய ஈசுவரனுக்கிருக்கிறதாக
மந்வதே எண்ணுகிறார்கள்.

அ-கை. இச்சாதிகுணமுடைய அவருக்கு ஜீவவிலக்ஷணத்தன்மை யெப்படியெனில்.

पुंविशेषत्वमप्यस्यगुणैरेवनचान्यथा ।
सत्यकामस्सत्यसंकल्पइत्यादिश्रुतिर्जगौ ॥

பும்விஶேஷத்வமப்யஸ்ய குணைரேவ ந சாந்யதா ।
ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப இத்யாதிஶ்ருதிர்ஜகௌ ॥ ௧௧0 ॥

பும்விஶேஷத்வம் அபி புருஷவிசேஷத்வமும்
அஸ்ய இவருக்கு
குணைः ஏவ இந்தகுணங்களினுலேயேயன்றி
அந்யதா வேறேவிதத்தினாலே
ந ச இல்லை

அ-கை. குணங்கள் நித்தியமென்பதில் பிரமாணஞ் சொல்லுகிறார்.

ஸத்யகாமः சத்தியகாமரென்றும்
ஸத்யஸங்கல்பः சத்தியசங்கற்பரென்றும்
இத்யாதி இவைமுதலானகுணங்களை
ஶ்ருதிः சுருதி
ஜகௌ சொல்லுகிறது.

ப்ரஜாபதி: பிர்மாவானவர்
ப்ரஜா: பிர்ஜைகளை
அஸ்ருஜத் உண்டு பண்ணிரென்று
இத்யாதிச்ருதிவை இது முதலான சுருதியையும்
அமீ இந்தப்பிராஜாபத்யவாதிகள்
உதாஹரந்தி சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. பாகவதமதஞ் சொல்லுகிறார்.

विष्णोर्नाभेस्समुद्भूतःवेधाःकमलजस्ततः ।
विष्णोरेवेशइत्याहुर्लोकेभागवताजनाः ॥

விஷ்ணோர்நாபேஸ்ஸமுத்பூதஃவேதாஃகமலஜஸ்தத: ।
விஷ்ணோரேவேசஇத்யாஹுர்லோகேபாகவதாஜநா: ॥ கக௭ ॥

விஷ்ணோ: விஷ்ணுவினுடைய
நாபே: உந்திக்கமலத்திலிருந்து
ஸமுத்பூத: உண்டானவராகையால்
கமலஜ: அக்கமலத்திலிருந்து பிறந்தவராயிருக்கிற
வேதா: பிர்மா ஈசுவரனுகார்
தத: ஆகையினாலே
விஷ்ணோ:ஏவ விஷ்ணுவே
ஈச:இதி ஈசுவரனென்று
லோகே லோகத்திலிருக்கிற
பாகவதா: பாகவதர்களான
ஜநா: ஜனங்கள் (சொல்லுகிறார்கள்.)

அ-கை. ஆகமாபிமானிகளான சைவமதத்தைச் சொல்லுகிறார்.

शिवस्यपादावन्वेष्टुंशार्ङ्ग्यशक्तस्ततश्शिवः ।
ईशोनविष्णुरित्याहुश्शैवाआगममानिनः ॥

சிவஸ்யபாதாவந்வேஷ்டும்சார்ங்க்யசக்தஸ்ததஶ்சிவ: ।
ஈசோநவிஷ்ணுரித்யாஹுச்சைவாஆகமமாநிந: ॥ கக௮ ॥

சிவஸ்ய.பாதௌ சிவனுடைய பாதங்களை
அந்வேஷ்டும் தேடுவதற்கு
சார்ங்கீ அசக்த: விஷ்ணுவானவர் அசக்தர்
தத: ஆகையினாலே
சிவ: ஈச: சிவனே ஈசுவரன்
விஷ்ணு: விஷ்ணுவானவர்
ந இதி ஈசுவரனில்லையென்று
ஆகமமாநிந: ஆகமாபிமானிகளான
சைவா: சைவர்களானவர்கள்
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. காணபத்தியமதஞ் சொல்லுகிறார்.

पुरत्रयंसाधयितुंविघ्नेशंसोप्यपूजयत् ।
विनायकंप्राहुरीशंगाणापत्यमतेरताः ॥

புரத்ரயம்ஸாதயிதும்விக்நேசம்ஸோப்யபூஜயத் ।
விநாயகம்ப்ராஹுரீசம்காணாபத்யமதேரதா: ॥ ககக ॥

ஸ: ஶிவ: அந்த சிவனும்	விநாயகம் விநாயகரை
புரத்ரயம் திரிபுரத்தை	ஈஶம் ஈசுவரனென்று
ஜயித்வா ஜெயிக்க	காணாபத்யமதேரதா: கணபதிமதத்திலே உத்யுக்தரானவர்கள்
விக்னேஶம் விக்னேசுவரனை	ப்ராஹு: சொல்லுகிறார்கள்.
அபூஜயத் பூஜித்தார் (அதினால்)	

அ-கை. இப்போதுசொன்ன நியாயத்தை அன்னியமதத்திலும் சொல்லுகிறார்.

एवमन्वेस्वस्वपक्षाभिमानेनान्यथान्यथा ।
मन्त्रार्थवादकल्पादीनाश्रित्यप्रतिपेदिरे ॥

ஏவமந்யே ஸ்வஸ்வபக்ஷாபிமாநேநாந்யதாந்யதா ।
மந்த்ரார்த்தவாதகல்பாதீநாஶ்ரித்ய ப்ரதிபேதிரே ॥ ௧௨௦ ॥

ஏவம் இப்படி	அந்யதா அந்யதா வேறு வேறாக
அந்யே பைரவமயிலாராதிகளான [வாதிகள்	மந்த்ரார்த்தவாதகல்பாதீந் மந்திரங்களையும் அர்த்தவாதங்களையும் கற்பங்(களையும்
ஸ்வஸ்வ தங்கள் தங்கள்	ஆஶ்ரித்ய ஆசிரயித்து
பக்ஷாபிமாநேந பக்ஷத்திலிருக்கிறதுரபிமானத்தினாலே	ப்ரதிபேதிரே மயங்குகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி யெத்தனைமத மிருக்கிறதெனில்.

अन्तर्यामिणमारभ्यस्थावरान्तेशवादिनः ।

அந்தர்யாமிணமாரப்ய ஸ்தாவராந்தேஶவாதிந: ॥ ௧௨௦௨ ॥

அந்தர்யாமிணம் அந்தர்யாமியை	ஸ்தாவராந்தேஶவாதிந: ஸ்தாவரம்வறயிலுள்ள வஸ்துக்களை ஈசுவரனென்று வாதிக்கிறவர்களனேகர்கள்.
ஆரப்ய ஆரம்பிவித்து	

அ-கை. ஸ்தாவரத்தை ஈசனென்றவாதம் ஓரிடத்திலும் காணப்படவில்லையேயெனில்.

सन्त्यश्वत्थार्कवंशादेःकुलदैवत्वदर्शनात् ॥

ஸந்த்யஶ்வத்தார்கவம்ஶாதே: குலதைவத்வதர்ஶநாத் ॥ ௧௨௧ ॥

அஶ்வத்தார்கவம்ஶாதே: அரசுஎருக்கு மூங்கில் முதலானவைகளை	மாகக்கொண்டாடுவதால்
குலதைவத்வதர்ஶநாத் குலதெய்வ	ஸந்தி அந்த வாதிகளு மிருக்கிறார்களென்றறி.

அ-கை. இப்படிமதங்கள் பேதமானால் எதைக்கொள்ளுகிறது எதைத்தள்ளுகிறதெனில்.

तत्वनिश्चयकामेनन्यायागमविचारिणाम् ।
एकैवप्रतिपत्तिस्स्यात्साप्यत्रस्फुटमुच्यते ॥

தத்வநிஶ்சயகாமேந ந்யாயமார்க³விவாதி³நாம் ।
அத்³வைதவஸ்து ஶ்ருதிவத்தி ஸாத்ர தாவத் ஸாக்ஷ்யத்³ருஷ்டாந்த³ உச்யதே ॥ கஉஉ ॥

தத்வநிஶ்சயகாமேந	தத்வநிச்சயம் பண்ண அவாவுள்ளவாள்	ஶ்ருதிவத்தி:	ஞானமே
ந்யாயமார்க³விவாதி³நாம்	யுக்தியென்ன சுருதியென்ன இவைகளை விசாரிக்கிறவர்களுக்கு	ஸாத்ரா	உண்டாகிறது
அத்³வைதவஸ்து	அத்வைதமான ஒரே	அத்ர	இந்த இடத்தில்
		ஸாக்ஷீ	அந்த ஞானமே
		த்³ருஷ்டா	பிரகாசமாக
		உச்யதே	சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. அந்தஞானத்தைக் காண்பிப்பதற்கு அதற்கனுகுணமான சுருதியைக் காண்பிக்கிறார்.

मायांतुप्रकृतिंविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम् ।
अस्यावयवभूतैस्तुव्याप्तंसर्वमिदंजगत् ॥

மாயாந்து ப்ரக்ருதிம் வித்³யாந்மாயிநந்து மஹேஶ்வரம் ।
அஸ்யாவயவபூ⁴தைஸ்து வ்யாப்தம் ஸர்வமித³ம் ஜக³த் ॥ கஉங ॥

மாயாம்.து	மாயையே	இத³ம்	இந்த
ப்ரக்ருதிம்	மூலப் பிரகிருதியென்று	ஸர்வம். ஜக³த்	சகல ஜகத்தும்
வித்³யாத்	அறியவேண்டியது	அஸ்ய	இவனுடைய [மேலேயே
மாயிநம்.து	மாயாவியே	அவயவபூ⁴தை:.து	அவயவங்களி
மஹேஶ்வரம்	மகேசுவரனென்றும்	வ்யாப்தம்	வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இந்தசுருதியி னுதவியாலே ஈசவிஷயம் நிர்ணயிப்பது யுக்தமென்றுசொல்லுகிறார்.

इतिश्रुत्यनुसारेणन्यायोनिर्णयईश्वरे ।
तथासत्यविरोधस्स्यात्स्थावरान्तेशवादिनाम् ॥

இதி ஶ்ருத்யநுஸாரேண ந்யாயோ நிர்ணய ஈஶ்வரே ।
ததா² ஸத்யவிரோத⁴ஸ்ஸ்யாத் ஸ்தா²வராந்தேஶவாதி³நாம் ॥ கஉச ॥

இதி	இப்படி [தவியாலே	ஸ்தா²வராந்தேஶவாதி³நாம்	அந்தர்யாமி
ஶ்ருத்யநுஸாரேண	சுருதியி னு		முதற்கொண்டு ஸ்தாவரமீறுயீசனென்றுவாதிக்கிறவாதிகளுக்கு
ஈஶ்வரே. நிர்ணய:	ஈசுவரவிஷயத்தில்நிர்ணயமானது		
ந்யாய:	நியாயமென்றறி[ல்	அவிரோத⁴:.ஸ்யாத்	விரோதமில்லாமலிருக்கிறது.
ததா².ஸதி	அப்படியிருந்துள்ளளவில்		

அ-கை. ஜகத்காரணமான மாயைக் கென்ன ரூபமெனில்.

मायाचेयन्तमोरूपातापनीयेतदीरणात् ।
अनुभूतिन्तत्रमानंप्रतिजज्ञेश्रुतिस्स्वयम् ॥

மாயாசேயந்தமோரூபாதாபநீயேதத்ரணாத் ।
அநுபூதிந்தத்ரமாநம்ப்ரதிஜஜ்ஞேச்ருதிஸ்ஸ்வயம் ॥ ௧௨௫ ॥

இயம்.மாயா.ச. இந்தமாயையும்
தமோரூபா தமோரூபமாயிருக்கிறது

அ-கை. எதினாலெனில்,

தாபநீயே தாபநீயமென்றஉபநிஷத்தில்
தத்ரணாத் அப்படிச்சொல்லியிருக்கிறபடியினாலே
தத்ர ச்ருதி: அந்தவிஷயத்தில்சுருதியானது
அநுபூதிம் அனுபவரூபமாயிருக்கிற
மாநம். ஸ்வயம் பிரமாணத்தைத்தானே
ப்ரதிஜஜ்ஞே. பிரதிக்ஞைபண்ணியிருக்கிறது.

அ-கை. அந்தமாயை தமோரூபமென்பதில் என்ன அனுபவமெனில்.

जडमोहात्मकंतच्चेत्यनुभावयतिश्रुतिः ।
आबालगोपंस्पष्टत्वादानन्त्यंतस्यसाब्रवीत् ॥

ஜடமோஹாத்மகந்தச்சேத்யநுபாவயதிச்ருதி: ।
ஆபாலகோபம்ஸ்பஷ்டத்வாதாநந்த்யந்தஸ்யஸாப்ரவீத் ॥ ௧௨௬ ॥

ச்ருதி: சுருதியானது
தத்.ஜடம். அந்தமாயையைஜடமென்றாம்
மோஹாத்மகம்.ச. மோகரூபமென்றாம்
இதி இப்படி.
அநுபாவயதி அனுபவமாகக்காண்பிக்கிறது
ஆபாலகோபம் குழந்தைமுதல்இடையன்வரையெல்லாருக்கும்
ஸ்பஷ்டத்வாத் பிரகாசமானபடியினாலே
தஸ்ய அந்தமாயை
ஆநந்த்யம் அந்தமாயையை அந்தமற்றதென்றாம்
ஸா.அப்ரவீத் அந்தசுருதிசொல்லுகிறது

அ-கை. மோகரூபத்திற்கும் ஜடரூபத்திற்கும் அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

अचिदात्मघटादीनायत्स्वरूपंजडंहितत् ।
यत्रकुंठीभवेत् बुद्धिस्समोहइतिलौकिकाः ॥

அசிதாத்மகடாதீநாயத்ஸ்வரூபஞ்ஜடம்ஹிதத் ।
யத்ரகுண்டீபவேத்புத்திஸ்ஸமோஹஇதிலௌகிகா: ॥ ௧௨௭ ॥

அசிதாத்மகடாதீநாம் ஜடவடிவமான கடாதிகளுக்கு
யத்.ஸ்வரூபம் யாதொருஸ்வரூபமுண்டோ
தத் ஜடம்.ஹி அதுஜடமாயிருக்கிறதன்றோ
புத்தி: புத்தியானது
யத்ர எந்தமாயையினிடத்தில்
குண்டீபவேத் (சத்தென்றாவது அசத்தென்றாவதுநிச்சயிக்கமாட்டாமல்) மழுங்கிப்போகிறதோ

ஸ: அதுவே
மோஹ:இதி. மோகமென்றும்

லௌகிகா:. லோகத்தார் (சொல்லுகி
றார்கள்

அ-கை. சொன்னபிரகாரமாக இது சர்வானுபவசித்தமென்று காண்பி
விக்கிறார்.

इत्थंलौकिकदृष्ट्यैतत्सर्वैरप्यनुभूयते ।

இத்தம்லௌகிகத்ருஷ்ட்யைதத்ஸர்வைரப்யநுபூயதே ॥ ௧௭ ॥

இத்தம் இப்படி.
ஏதத். இந்தமாயாஸ்வரூபத்தை
லௌகிகத்ருஷ்ட்யா லோகதிருஷ்டியினால்

ஸர்வை:அபி சகலர்களினாலேயும்
அநுபூயதே நிஜமென்றனுபவிக்க
ப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படிமாயை கடாதிகளைப்போல சர்வானுபவசித்தமானால் இ
தைஞானத்தினால் நிவர்த்திக்கக் கூடாதேயெனில்.

युक्तिदृष्ट्यात्वनिर्वाच्यंनासदासीदितिश्रुतेः ।
नासदासीद्विभातत्वन्नोसदासीच्चबाधनात् ॥

யுக்திதிருஷ்ட்யாத்வநிர்வாச்யம்நாஸதாஸீதிதிச்ருதே: ।
நாஸதாஸீத்விபாதத்வாந்நோஸதாஸீச்சபாதநாத் ॥ ௧௨௮ ॥

யுக்திதிருஷ்ட்யா.து யுக்திதிருஷ்டியா
ல்பார்க்கும்போது
அநிர்வாச்யம். வாக்கால்சொல்லமுடி
யாததாயிருக்கிறது.
நாஸதாஸீதிதி அஸத்திதென்று
சொல்லக்கூடாதென்று

ச்ருதே:. சொல்லுகிறசுருதியினாலும்
விபாதத்வாத். [illegible]
[illegible]
ஸத். இல்லாததாகவும்
ந.ஆஸீத். ஆகாது.

அ-கை. துச்சத்துவத்தைச் சொல்லுகிறசுருதியைக் காண்பிக்கிறார்.

विद्यादृष्ट्याश्रुतंतुच्छंतस्यनित्यनिवृत्तितः ॥

வித்யாதிருஷ்ட்யாச்ருதம்துச்சம்தஸ்யநித்யநிவ்ருத்தித: ॥ ௧௨௯ ॥

தஸ்ய அந்தமாயையானது
வித்யாதிருஷ்ட்யா ஞானிகளினனுபவத்
தால்

நித்யநிவ்ருத்தித: [illegible]
[illegible]
துச்சம் [illegible]
ச்ருதம். [illegible]

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை [illegible].

तुच्छाऽनिर्वचनीयाच्चवास्तवीचेत्यसौत्रिधा ।
ज्ञेयामायात्रिभिर्बोधैश्श्रौतयौक्तिकलौकिकैः ॥

துச்சாऽநிர்வசநீயாசவாஸ்தவீசேத்யஸௌத்ரிதா ।
ஜ்ஞேயாமாயாத்ரிபிர்போதைச்ச்ரௌதயௌக்திகலௌகிகை: ॥ ௧௩௦ ॥

அ‌ஸத் (ஆகாசபுஷ்பம்போல திரிகாலத்திலுமில்லாததாயும்)
அநிர்வசநீயா.ச (சிப்பிவெள்ளிபோல்) அனிர்வசனீயமாயும்
வாஸ்தவீ. (ஜீவனைப்போலே) வாஸ்த்தவமாயும்
இதி இப்படி

அஸௌ த்ரேதா இந்தமாயைமூவிதமாகு
மாயா மாயையானது (ம்
போதேந ஞானத்தினுலேயும்
ச்ரௌதயௌக்திகலௌகிகை: சுருதிசம்பந்தயுக்திகளாலும்லௌகீகர்களாலும்
த்ரிபி: ஜ்ஞேயா மேலேசொன்னமூன்றுவிதங்களாலேஅறியத்தக்கது.

அ-கை. இந்தமாயையானது ஜகத்தைத்தோற்றி மறைக்கிறதற்கு திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிருர்.

अस्यसत्वमसत्वंचजगतोदर्शयत्यसौ ।
प्रसारणाच्चसंकोचाद्यथाचित्रपटस्तथा ॥

அஸ்ய ஸத்த்வமஸத்த்வஞ்ச ஜகதோ தர்சயத்யஸௌ ।
ப்ரஸாரணாச்ச ஸங்கோசாத் யதா சித்ரபடஸ்ததா ॥ கஙக ॥

சித்ரபட: சித்திரபடமானது
ப்ரஸாரணாத் விரிப்பதினுலும்
ஸங்கோசாத்.ச. சுருட்டுவதினுலும்
யதா எப்படி
ததா சித்திரத்தைத்தோற்றி மறைக்கின்றதோ (அப்படி)

அஸௌ இந்தமாயையானது (ஜாக்ரஸ்வப்பனத்தில்)
அஸ்ய.ஜகத: இந்தஜகத்திற்கு
ஸத்த்வம் தோற்றத்தையும் [யும்
அஸத்த்வம்.ச.(சுஷுப்தியில்) மறைப்பை
தர்சயதி. காண்பிக்கிறது.

அ-கை. சுருதியில்மாயை அஸ்வதந்திரை யென்றும் ஸ்வதந்திரையென்றும் இருவிதமாய்ச் சொல்லக் காரணமேதெனில்.

अस्वतन्त्राहिमायास्यादप्रतीतेर्विनाचितिम् ।
स्वतंत्रापितथैवस्यादसङ्गस्यान्यथाकृतेः ॥

அஸ்வதந்த்ரா ஹி மாயா ஸ்யாத் அப்ரதீதேர் விநா சிதிம் ।
ஸ்வதந்த்ராபி ததைவ ஸ்யாத் அஸங்கஸ்யாந்யதாக்ருதே: ॥ கஙஉ ॥

சிதிம்விநா அறிவைவிட்டு
அப்ரதீதே: தோற்றமையால்
மாயா மாயையானது
அஸ்வதந்த்ரா ஸ்யாத் அஸ்வதந்திரையாயெப்படி இருக்கிறதோ.

ததா ஏவ அப்படியே
அஸங்கஸ்ய அசங்கரான ஆத்துமாவை
அந்யதாக்ருதே: வேறுயிருக்கிற ஜீவஜகத்து ஈசர்களாகப் பண்ணுவதால்
ஸ்வதந்த்ரா அபி ஸ்வதந்திரையாயும்
ஸ்யாத் இருக்கிறது.

அ-கை. அசங்கராயிருக்கிற ஆத்துமாவை அன்னியதாவாகப் பண்ணுகிறதென்றதை ஸ்பஷ்டமாகக் காண்பிக்கிருர்.

कूटस्थासङ्गमात्मानञ्जगत्वेनकरोतिसा ।
चिदाभासस्वरूपेणजीवेशावपिनिर्ममे ॥

கூடஸ்தாஸங்கமாத்மாநஞ்ஜகத்வேநகரோதிஸா ।
சிதாபாஸஸ்வரூபேணஜீவேஶாவபிநிர்மமே ॥ ௧௩௨ ॥

ஸா அந்த மாயையானது
கூடஸ்தா கூடஸ்தராயும்
அஸங்கம் அசங்கராயுமிருக்கிற
ஆத்மாநம் ஆத்துமாவை
ஜகத்த்வேந ஜகத்தாக
கரோதி பண்ணுகிறது.

சிதாபாஸஸ்வரூபேண சிதாபாச ஸ்வரூபர்களான
ஜீவேஶௌ அபி ஜீவேசுவரர்களையும்
நிர்மமே உண்டுபண்ணுகிறதென்று சுருதியுஞ்சொல்லுகிறது.

அ-கை. அப்போகூடஸ்தத்தன்மை கெட்டதேயெனில்.

कूटस्थमनुपद्रुत्यकरोतिजगदादिकम् ।
கூடஸ்தமநுபத்ருத்யகரோதிஜகதாதிகம் ॥ ௧௩௩ ॥

கூடஸ்தம் கூடஸ்தரை
அநுபத்ருத்ய உபத்திரவம் பண்ணாமலே
ஜகதாதிகம் ஜகத்துமுதலானதை
கரோதி உண்டுபண்ணுகிறது.

அ-கை. புருஷனைத்தொடாமல் பிள்ளை பெற்றுளென்பது கூடாததுபோல் ஆத்துமாவைத் தொடாமல் ஜகத்துமுதலானதை யுண்டுபண்ணுகிறது கூடாதெனில்.

दुर्घटैकविधायिन्यांमायायांकाचमत्कृतिः ॥
துர்கடைகவிதாயிந்யாம்மாயாயாம்காசமத்க்ருதி꞉ ॥ ௧௩௪ ॥

துர்கடைகவிதாயிந்யாம் கூடாததைக்கூட்டிவைக்கிற
மாயாயாம் மாயையினிடத்தில்
கா சமத்க்ருதி꞉ இதென்ன ஆச்சரியம்

தா-ம். அப்படி இல்லாமற்போனால் மாயையென்கிற பெயரே யெடுபட்டுப்போம்.

இ-தி. சமுத்திரத்தை தாண்டின அனுமாருக்கு வாய்க்கால் தாண்டுவது பிரயாசை இல்லாதது போலவறி.

அ-கை. மாயை இத்தன்மையென்பதில் லோகதிருஷ்டாந்தம் காண்பிக்கிறார்.

द्रवत्वमुदकेवह्नावौष्ण्यंकाठिन्यमश्मनि ।
मायायांदुर्घटत्वंचस्वतास्सिध्यतिनान्यतः ॥

த்ரவத்வமுதகேவஹ்நாவௌஷ்ண்யம்காடிந்யமஶ்மநி ।
மாயாயாம்துர்கடத்வஞ்சஸ்வதஸ்ஸித்த்யதிநாந்யத꞉ ॥ ௧௩௫ ॥

உதகே ஜலத்தில்
த்ரவத்வம் நெகிழ்ச்சியும்

வஹ்நௌ அக்கினியில்
ஔஷ்ண்யம் உஷ்ணமும்

ஸ்தூணி கல்லில்
காஷ்டே கடினமுமெப்படிஸ்வபாவ
மாயாயாம் அப்படிமாயையினிடத்தில்
அகடிதகடநா கூடாததைக் கூட்டி [போ
வைக்கிறதும்
ஸ்வத: ஸ்வாபமாகவே
ஸித்யதி சித்தித்திருக்கிறது
நாந்யத: மற்றொன்றினால்வந்ததல்ல

அ-கை. மாயைக்கதிஷ்டானந் தெரியும்வரை மாயாகாரியம் சத்தியம்போலவும் பிற்பாடு பொய்யென்று போகுமென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய் காண்பிக்கிறார்.

नवेत्तिलोकोयावत्तांसाक्षात्तावच्चमत्कृतिम् ।
धत्तेमनसिपश्चात्तुमायैषेत्युपशाम्यति ॥

நவேத்திலோகோயாவத்தாம்ஸாக்ஷாத்தாவச்சமத்க்ருதிம் ।
தத்தேமநஸிபஶ்சாத்துமாயைஷேத்யுபஶாம்யதி ॥ கருரு ॥

லோக: ஜனமானது
தாம் அந்த
ஸாக்ஷாத் இந்திரஜாலக்காரனைப்பிரத்
தியக்ஷமாக
யாவத் எதுவரையிலும்
நவேத்தி அறியவில்லையோ
தாவத் அதுவரையிலும்
சமத்க்ருதிம் இந்திரஜாலமான அந்த
சமத்காரத்தை வாஸ்தவமாகவே
மநஸி மனதில்
தத்தே தரிக்கிறார்
பஶ்சாத்து அவனையறிந்தபிற்பாடோ
வென்றால்
ஏஷா இது
மாயா இதி மாயையென்று
உபஶாம்யதி உபசாந்தியடைகிறார்

அ-கை. இன்னும் ஜகத்தைசத்தியமென்கிற நையாயிகர்களான வாதிகளிடத்தில் சங்கைபண்ணு நம்மிடத்தில் பண்ணாதேயென்று சொல்லுகிறார்.

प्रसरंतिहिचोद्यानिजगत्सत्यत्ववादिषु ।
नचोदनीयंमायायांतस्याश्चोद्यैकरूपतः ॥

ப்ரஸரந்திஹிசோத்யாநிஜகத்ஸத்யத்வவாதிஷு ।
நசோதநீயம்மாயாயாம்தஸ்யாஶ்சோத்யைகரூபத: ॥ கருசா ॥

ஜகத் ஜகத்தை
ஸத்யத்வவாதிஷு நிஜமென்கிற வாதி[களிடத்தில்
சோத்யாநி ஆக்ஷேபணைகள்
ப்ரஸரந்தி,ஹி பண்ணத்தக்கதன்றோ
மாயாயாம் மாயையினிடத்தில்
நசோதநீயா ஆக்ஷேபிக்கத் தக்கத[ன்று

அ-கை. அதுஎதினாலென்றால்.

தஸ்யா: அந்தமாயைக்கு
சோத்யைகரூபத: ஆக்ஷேபமே
முக்கியவடிவமானதால்

அ-கை. மாயாவாதிகளான நம்மைக்குறித்து ஆக்ஷேபித்தால் அதிகப்பிரசங்கம் வருமென்று சொல்லுகிறார்.

चोद्येपियदिचोद्यंस्यात्तच्चोद्येचोद्यतेमया ।
परिहार्यंततश्चोद्यंनपुनःप्रतिचोद्यताम् ॥

சோத்³யேபியதி³சோத்³யம்ஸ்யாத்தச்சோத்³யேசோத்³யதேமயா ।
பரிஹார்யம்ததஶ்சோத்³யம்நபுந:ப்ரதிசோத்³யதாம் ॥ ௧௩௮ ॥

சோத்³யே அபி ஆக்ஷேபத்திலும்
சோத்³யம் ஸ்யாத் யதி³ ஆக்ஷேபிப்பையேயானால்
தச்சோத்³யே அந்தஆக்ஷேபத்தில்
மயா என்னாலும்
சோத்³யதே ஆக்ஷேபிக்கப்படும்
தத: ஆகையினாலே
சோத்³யம் ஆக்ஷேபமானது
பரிஹார்யம் பரிஹரிக்கத்தக்கது
புந: மறுபடியொருக்காலும்
ந ப்ரதிசோத்³யதாம் இப்படி ஆக்ஷேபிக்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தை வெளிபண்ணுகிறார்.

विस्मयैकशरीरायाःमायायाश्चोद्यरूपतः ।
अन्वेष्यःपरिहारोस्याःबुद्धिमद्भिःप्रयत्नतः ॥

விஸ்மயைகஶரீராயா:மாயாயாஶ்சோத்³யரூபத: ।
அந்வேஷ்ய:பரிஹாரோஸ்யா:பு³த்³தி⁴மத்³பி⁴:ப்ரயத்நத: ॥ ௧௩௯ ॥

விஸ்மயைகஶரீராயா: ஆச்சரியப்படும்படியானமுக்கியவடிவமாயிருக்கிற
மாயாயா: மாயையானது
சோத்³யரூபத: ஆக்ஷேபஸ்வரூபமாயிருப்பதால்
அஸ்யா: இந்தமாயைக்கு
பரிஹார: பரிஹாரமானது
பு³த்³தி⁴மத்³பி⁴: புத்திசாலிகளினாலே
ப்ரயத்நத: பிரயத்தினமாக
அந்வேஷ்ய: தேடத்தக்கது.

அ-கை. மாயைக்குப் பரிஹாரந் தேடச்சொன்னது நியாயந்தான், மாயையென்பது இல்லையேயெனில்.

मायात्वमेवनिश्चेयमितिचेत्तर्हिनिश्चिनु ।
लोकप्रसिद्धमायायाःलक्षणंयत्तदीक्ष्यताम् ॥

மாயாத்வமேவநிஶ்சேயமிதிசேத்தர்ஹிநிஶ்சிநு ।
லோகப்ரஸித்³த⁴மாயாயா:லக்ஷணம்யத்ததீ³க்ஷ்யதாம் ॥ ௧௪௦ ॥

மாயாத்வம் ஏவ மாயையென்றசொல்லேஅர்த்தத்திலில்லையென்றிருப்பதினாலதை இல்லையென்று
நிஶ்சேயம் நிச்சயம்
இதி சேத் பண்ணவேண்டியதேயெனில்
தர்ஹி அப்படி.
நிஶ்சிநு நிச்சயம்பண்ணு
லோகப்ரஸித்³த⁴மாயாயா: லோகப்பிரசித்தமானஇந்திரஜாலம்முதலானமாயைக்கு
யத் லக்ஷணம் தத் ஈக்ஷ்யதாம் யாதொருலக்ஷணமுண்டோ அந்தலக்ஷணம் மாயையில்பார்க்கத்தக்கது.

அ-கை. இந்தமாயைக்கு லக்ஷணமேதெனில்.

ननिरूपयितुंशक्याविस्पष्टंभासतेचया ।
सामायेतीन्द्रजालादौलोकास्संप्रतिपेदिरे ॥

நநிரூபயிதும்ஶக்யாவிஸ்பஷ்டம்பாஸதேசயா ।
ஸாமாயேதீந்த்ரஜாலாதௌலோகாஸ்ஸம்ப்ரதிபேதிரே ॥ கசக ॥

யா யாதொன்று
நிரூபயிதும் ரூபித்தற்கு
ந ஶக்யா முடியாததாயும்
விஸ்பஷ்டம் வ பிரகாசமாயும் [தோ
பாஸதே தோன்றிக்கொண்டிருக்கிற
ஸா அது
மாயா இதி மாயையென்று
இந்த்ரஜாலாதௌ இந்திரஜாலாதியில்
லோகா: ஜனங்கள் [கள்.
ஸம்ப்ரதிபேதிரே நன்றாகஅறிந்திரு

அ-கை. இனி தார்ஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

स्पष्टंभातिजगच्चेदमशक्यंतन्निरूपणम् ।
मायामयंजगत्तस्मादीक्षस्वापक्षपाततः ॥

ஸ்பஷ்டம்பாதிஜகச்சேதமஶக்யம்தந்நிரூபணம் ।
மாயாமயம்ஜகத்தஸ்மாதீக்ஷஸ்வாபக்ஷபாததஃ॥ கசஉ॥

இதம் இந்த
ஜகத் ச ஜகத்தும்
ஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாக
பாதி தோன்றுகிறது [மானது
தந்நிரூபணம் அதினுடையநிரூபண
அஶக்யம் அசக்தமாயிருக்கிறது
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
அபக்ஷபாததஃ பக்ஷபாதமில்லாம (லே
ஜகத் ஜகத்தை
மாயாமயம் மாயாமயமென்றே
ஈக்ஷஸ்வ பார்.

அ-கை. ஜகத்தைநிரூபிக்கக்கூடாதெப்படியெனில்.

निरूपयितुमारब्धेनिखिलैरपिपंडितैः ।
अज्ञानंपुरतस्तेषांभातिकक्ष्यासुभातिचित् ॥

நிரூபயிதுமாரப்தேநிகிலைரபிபண்டிதைஃ ।
அஜ்ஞாநம்புரதஸ்தேஷாம்பாதிகக்ஷ்யாஸுகாஸுசித்॥ கசங ॥

நிகிலைஃ சமஸ்தர்களான [னும்
பண்டிதைஃ அபி வித்துவான்களா
நிரூபயிதும் ஜகத்தைநிரூபணஞ்
செய்தற்கு
ஆரப்தே ஆரம்பித்ததுள்ளளவில்
தேஷாம் அவர்களுடைய
காஸுசித் ஒவ்வொருவிதங்களாயுள்
கக்ஷ்யாஸு கக்ஷிகளிலும் [ள
அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமே
புரதஃ பாதி முன்னர்விளங்குகிறது

அ-கை. ஜகத்தை நிரூபிக்கமுடியாதென்பதை உதாரணத்தால் விளக்குகின்றார்.

देहेन्द्रियादयोभावाःवीर्येणोत्पातिताःकथम् ।
कथंवातत्रचैतन्यमित्युक्तेतेकिमुत्तरम् ॥

தேஹேந்த்ரியாதயோபாவாவீர்யேணோத்பாதிதா:கதம் |
கதம்வாதத்ரசைதந்யமித்யுக்தேதேகிமுத்தரம் || கசச ||

தேஹேந்த்ரியாதய: தேகேந்திரியம் முதலாய
பாவா: பாவங்கள்
வீர்யேண சுக்லத்தினாலே
கதம் எப்படி
உத்பாதிதா: உண்டுபண்ணப்பட்டன
தத்ர அந்ததேகாதிகளில்
சைதந்யம் சைதன்யமானது
கதம்வா இது எப்படிவந்ததென்றிப்படி
உக்தே கேட்கப்படுவையேயானால்
தே உனக்கு
உத்தரம் சமாதானம்சொல்ல
கிம் என்ன இருக்கிறது.

அ-கை. ஸ்வபாவவாதியினுடையசங்கையும் சமாதானமும்சொல்லுகிறார்

वीर्यस्यैषस्वभावश्चेत्कथंतद्विदितंत्वया ।
अन्वयव्यतिरेकौयौभग्नौतौवंध्यवीर्यतः ॥

வீர்யஸ்யைஷஸ்வபாவஸ்சேத்கதம்தத்விதிதம்த்வயா |
அந்வயவ்யதிரேகௌயௌபக்நௌதௌவந்த்யவீர்யத:|| கசரு||

வீர்யஸ்ய சுக்லத்திற்கே
ஏஷ: இப்படி
ஸ்வபாவ: தேகசரீராதிகளாகிறது ஸ்வபாவமேயானால்
தத் த்வயா அது உன்னாலே
கதம் எப்படி
விதிதம் அறியப்பட்டது அதற்குசாக்ஷியேதெனில்
யௌ யாவையிரு
அந்வய வ்யதிரேகௌ அன்வய வியதிரேகங்களேயாம்
தௌ அந்த அன்வயவியதிரேகங்களெப்படியெனில் வீரிய முண்டெனில் தேகமுண்டு எங்கே வீரியமில்லையோ அங்கே தேகமில்லையென்பது தான்
வந்த்யவீர்யத: பக்நௌ மலட்டுவீரியத்தினாலவைகள் தடைபட்டுப்போகின்றன ஆகையால்சுக்லத்திற்குதேகாதிகளைக்கற்பிப்பது ஸ்வபாவமென்பதுகூடாது.

வி-ம். மலடர்களாயிருக்கிறவர்களிடத்தில் வீரியமில்லையெனில் அப்போ அவர்களுக்கு போகத்தில் ரதியானதுண்டாகாமலிருக்கவேண்டும். ஆகையால்வீரியமில்லையென்று சொல்லக்கூடாது வீரியமிருந்தும்தேகமுண்டாகாமையாலும் ஸ்வப்னமனோராஜ்யாதிகளில் வீரியமன்றியில் சரீரங்கள் தோற்றுவதாலும் நீசொன்ன அன்வயவியதிரேகங்கள் தடைபட்டன, ஆகையால் ஜீவனோடேயும் கர்மத்தோடேயும் சேர்ந்தவீரியத்தினாலேயே சரீரமுண்டாகிறதென்றறி.

அ-கை. இப்படி யடிக்கடி கேட்டதின்பின் சிஷ்யனுடைய உத்தரத்தின் முடிவேதெனில்.

नजानामिकिमप्येतदित्यन्तेशरणंतव ।

अतएवमहांतोस्यप्रवदन्त्यैन्द्रजालिताम् ॥

நஜாநாமிகிமப்யேததித்யந்தேஶரணம் தவ ।

அதஏவமஹாந்தோஸ்யப்ரவதந்த்யைந்த்ரஜாலிதாம் ॥ கசசு ॥

ஏதத் கிம் ஏதி இந்தத்தேகாதியுண்டாகிறவித மின்னவிதமென்று

நஜாநாமி யாதொன்றும்நான் அறியவில்லையாகையால் நீரேசமாதானம் சொல்லவேண்டும்

இதி என்று

அந்தே முடிவில்

தவ ஶரணம் உமக்கே சரணமென்று சொன்னான்

அத: ஏவ ஆகையினாலேயே

மஹாந்த: மகான்கள்

அஸ்ய இந்ததேகாதிக்கு [தை

ஐந்த்ரஜாலிதாம் இந்திரஜாலசாம்பத்

ப்ரவதந்தி சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. அனிர்வசனீயமென்பதில் பெரியவாளான வசிஷ்டருடையவாக்கியத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

एतस्मात्किमुवेन्द्रजालमपरंयद्गर्भवासेस्थितम्

रेतश्चेततिहस्तमस्तकपदप्रोद्भूतनानांकुरम् ।

पर्यायेणशिशुत्वयौवनजरावेषैरनेकैर्वृतम्

पश्यत्यत्तिशृणोतिजिघ्रतितथागच्छत्यथागच्छति ॥

ஏதஸ்மாத்கிமிவேந்த்ரஜாலமபரம்யத்கர்ப்பவாஸேஸ்திதம்

ரேதஶ்சேததிஹஸ்தமஸ்தகபதப்ரோத்பூதநாநாங்குரம் ।

பர்யாயேணஶிஶுத்வயௌவநஜராவேஷைரநேகைர்வ்ருதம்

பஶ்யத்யத்திஶ்ருணோதிஜிக்ரதிததாகச்சத்யதாகச்சதி ॥ கசஎ ॥

கர்ப்பவாஸே கர்ப்பவாசத்தில்

ஸ்திதம் இருந்த

யத் ரேத: யாதொருசுக்லமுண்டோ

ஹஸ்தமஸ்தக பதப்ரோத்பூதநாநாங்குரம்

அதேகைகளாயும் தலையாயும் பாதங்களாயும் நானாவிதங்களான அவயவங்களுடன்

சேததி சேஷ்டிக்கிறது

பர்யாயேண கிரமமாக

ஶிஶுத்வயௌவந ஜராவேஷை: வாலிபம்யௌவனம் ஜரையென்ற வேஷங்களான

அநேகை: அனேகங்களோடே

வ்ருதம் கூடினதாய்

பஶ்யதி பார்க்கிறது

அத்தி சாப்பிடுகிறது

ஶ்ருணோதி கேட்கிறது

ஜிக்ரதி முகர்ந்துபார்க்கிறது

ததா அப்படி

நச்யதி போகிறது
புந: மறுபடி
ஆநச்யதி வருகிறது (ஆகையால்)
ஏதத்த்ருஷ்டாந்த இதைக்காட்டிலும்
இந்த்³ரஜாலம் இந்திரஜாலமானது
ஸ்வரூபம் வேறே
கிம்வா என்ன இருக்கிறதென்று
சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்படியே இன்னமொரு திருஷ்டாந்தத்தை காண்பிக்கிறார்.

देहवद्वटधानादौसुविचार्यविलोक्यताम् ।
क्वधानाकुत्रवावृक्षास्तस्मान्मायेतिनिश्चिनु ॥

தேஹவத்³வடதா⁴நாதௌ³ஸுவிசார்யவிலோக்யதாம் ।
க்வதா⁴நா க்வத்ர வா வ்ருக்ஷாஸ்தஸ்மாந்மாயேதிநிஶ்சிநு ॥ கசஅ ॥

தேஹவத் தேகம்போலே
வடதா⁴நாதௌ³ ஆலம்விதை முதலான[திலும்
ஸுவிசார்ய நன்றாய்விசாரித்து
விலோக்யதாம் பார்க்கத்தக்கது [து
க்வதா⁴நா எவ்விடத்தில்விதையிருக்கிற
க்வத்ர வா எவ்விடத்தில்
வ்ருக்ஷா: மரங்களிருக்கின்றன
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
மாயா இதி மாயையென்றே
நிஶ்சிநு நிச்சயம் பண்ணு.

அ-கை. நம்மால் நிரூபிக்கமுடியாவிட்டாலும் உதயனர்முதலான பெரியோர்கள் நிருக்தியென்ற கிரந்தத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார்களே யெனில்.

निरुक्तावभिमानन्तेदधतेतार्किकादयः ।
हर्षमिश्रादिभिस्तेतुखण्डनादौसुशिक्षिताः ॥

நிருக்தாவபி⁴மாநந்தேத³த⁴தேதார்கிகாத³ய: ।
ஹர்ஷமிஶ்ராதி³பி⁴ஸ்தேது க²ண்ட³நாதௌ³ஸுஶிக்ஷிதா: ॥ கசகூ ॥

நிருக்தௌ நிருக்தியில்
தே அந்த
தார்கிகாத³ய: தார்க்கிகாதிகள்
அபி⁴மாநம் அபிமானத்தை
த³த⁴தே வகித்திருக்கிறார்கள்
ஹர்ஷமிஶ்ராதி³பி⁴: ஹருஷமிசிரர்முதலானவர்களாலே
க²ண்ட³நாதௌ³ கண்டனம் முதலானகிரந்தத்தில்
தே து அந்ததார்க்கிகாதிகள்
ஸுஶிக்ஷிதா: நன்றாய்சிக்ஷிக்கபட்டிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தில் பெரியோர்கள் சம்மதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अचिन्त्याःखलुयेभावाःनतांस्तर्केषुयोजयेत् ।
अचिन्त्यरचनारूपंमनसापिजगत्खलु ॥,

அசிந்த்யா:க²லுயேபா⁴வா:நதாம்ஸ்தர்கேஷுயோஜயேத் ।
அசிந்த்யரசநாரூபம்மநஸாபிஜக³த்க²லு ॥ கரு௦ ॥

அசிந்த்யா: சிந்திக்கக்கூடாதனவான
யே பாவா: யாதொருபாவங்கள்
கலு உண்டோ
தாந் அவைகளை
தர்க்கேஷு யுக்திகளிலே
ந யோஜயேத் சேர்க்கக்கூடாது

ஜகத் ஜகத்தானது
மநஸாபி மனதினாலும்
அசிந்த்யரசநாரூபம் சிந்திக்கக்கூடாதகற்பனை
கலு அன்றோ.

அ-கை. ஜகத்து அசிந்தியரூபமாயிருக்கட்டும், மாயையில் என்னவாயிற் றெனில்.

अचिन्त्यरचनाशक्तिबीजंमायेतिनिश्चिनु ।
मायाबीजंतदेवैकंसुषुप्तवानुभूयते ॥

அசிந்த்யரசநாஶக்திபீஜம் மாயேதி நிஶ்சிநு ।
மாயாபீஜம் ததேவைகம் ஸுஷுப்தாவநுபூயதே ॥கருக॥

அசிந்த்யரசநா இன்னபடி யென்று சிந்திக்கக்கூடாது [னது
ஶக்திபீஜம் கற்பனாசக்திக்குப் பீஜமா
மாயா இதி மாயையென்றே
நிஶ்சிநு நிச்சயம்பண்ணு (அதுஎங் கேகாணலாமென்றால்

ஸுஷுப்தௌ ஸுஷுப்தியிலேயே
தத் ஏகம் அந்தஒன்றான
மாயாபீஜம் மாயாபீஜமானது
அநுபூயதே அனுபவிக்கப்படுகிற தல்லவா.

அ-கை. மாயை ஜகத்காரணமென்ப தெப்படியெனில்.

जाग्रत्स्वप्नजगत्तत्रलीनंबीज इव द्रुमः ।
तस्मादशेषजगतोवासनास्तत्रसंस्थिताः ॥
याबुद्धिवासनास्तासुचैतन्यंप्रतिबिंबति ।

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஜகத் தத்ர லீநம் பீஜ இவ த்ரும: ।
தஸ்மாதஶேஷஜகதோ வாஸநாஸ்தத்ர ஸம்ஸ்திதா: ॥கருஉ॥
யா புத்திவாஸநாஸ்தாஸு சைதந்யம் ப்ரதிபிம்பதி ।

பீஜே விதையில்
த்ரும: இவ மரம்இருப்பதுபோல
தத்ர அந்தசுஷுப்தியில்
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஜகத் ஜாக்கிரஸ்வப்னம்மு தலான ஜகத்து
லீநம் லயித்திருக்கிறது
தஸ்மாத் ஆகையினாலே (டைய
அஶேஷஜகத: சமஸ்த்த ஜகத்தினு

வாஸநா: வாசனைகள்
தத்ர அந்த மாயையில்
ஸம்ஸ்திதா: இருக்கின்றன
யா: யாதொரு
புத்திவாஸநா: புத்தி வாசனைகளுண்
தாஸு அந்த வாசனைகளிலே (டோ
சைதந்யம் சைதன்யமானது
ப்ரதிபிம்பதி பிரதிபிம்பிக்கிறது.

அ-கை. அந்தப்பிரதிபிம்பங்களைன்தெரியவில்லையெனில்.

मेघाकाशवदस्पष्टचिदाभासोनुमीयताम् ॥

ஜெவாகாஶவஜஸ்வஷ்டவிதாஹாஸொநுமீயதாம் ॥ கருங ॥

ஜெவாகாஶவத் மேகாகாசம்போலே
ஸ்வஷ்டவிதாஹாஸஃ விளக்கமற்றசிதாபாஸன்
அநுமீயதாம் அனுமானத்தால் அறியத்தக்கவன்.

அ-கை. மேகாகாசத்தில் பிரதிபிம்பந் தெரியாமல்போனாலுங் கடஜலத்திற்பிரதிபிம்பம் ஸ்பஷ்டமாய்த் தோற்றுவதால், மேகாகாசமுண்டென்ற அனுமானங்கூடும். அப்படி தாஷ்டாந்தத்திலும் காட்டவேண்டுமெனில்

साभासमेवतद्बीजंधीरूपेणप्ररोहति ।
अतोबुद्धौचिदाभासोविस्पष्टंप्रतिभासते ॥

ஸாஹாஸமெவதத்ஜீஜம்யீரூபெணப்ரொஹதி ।
அதொவுஜெள விதாஹாஸொவிஸ்வஷ்டம்ப்ரதிஹாஸதெ ॥ கருச ॥

தத் பீஜம் அந்த மாயாபீஜமானது
ஸாஹாஸம் ஏவ ஆபாசத்தோடே கூடினதாகவே
யீரூபெண புத்திரூபமாக
ப்ரரொஹதி முளைக்கிறது
அதஃ ஆகையினாலே
வுஜெள புத்தியிலே
விதாஹாஸஃ சிதாபாசனானவன்
விஸ்வஷ்டம் பிரகாசமாக
ப்ரதிஹாஸதெ பிரதிபலித்து விளங்குகிறான்.

வி-ம். முன்சிதாபாசனுடன் கூடின அந்த அஞ்ஞானமே புத்திவிருத்தியில் பிரதிபலித்து ஜீவனாயிருந்தது நம்மாலறியப்படாவிட்டாலும், இப்போ புத்திவிருத்தியின் தன்மையையடைந்து விளங்குகிற ஜீவத்தோற்றம்போல், அம்மாயையின் ரூபமேயிச்சீவனும், இதிற்சற்றேனும் ஐயமில்லை.

அ-கை. ஜீவேசுவரரான் மாயிகரென்பதற்கு, சுருதியையும், ஸ்பஷ்டாஸ்பஷ்டங்களுக்கு திருஷ்டாந்தத்தையுங் காட்டுகின்றார்.

मायाभासेनजीवेशौकरोतीतिश्रुतौश्रुतम् ।
मेघाकाशजलाकाशाविवितौसुव्यवस्थितौ ॥

மாயாஹாஸெநஜீவெஶௌகரொதீதிஶ்ருதௌஶ்ருதம் ।
ஜெவாகாஶஜலாகாஶாவிவதௌஸுவ்யவஸ்திதௌ ॥ கருரு ॥

மாயா மாயையானது
ஆஹாஸெந பொய்யாக
ஜீவெஶௌ ஜீவேசுவரர்களை
கரொதி இதி உண்டுபண்ணிற்றென்ற
ஶ்ருதௌ சுருதியிலே
ஶ்ருதம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது

மெவாகாஶஜலாகாஶவ மேகாகாசம்போல ஈசனென்றும் ஜலாகாசம்போல ஜீவனென்றும் | தௌ அவர்கள் | ஸவ்வஸ்ரூஷிதௌ முன்னமே விவஸ்தைபண்ணப்பட்டார்கள்.

அ-கை. அதையே ஸ்பஷ்டமாய் காண்பிவிக்கிறார்.

मेघवद्वर्ततेमायामेघस्थिततुषारवत् ।

धीवासनाश्चिदाभासस्तुषारस्थखवत्स्थितः ॥

மெலவ வத்ததெ ஊாயாமெலஸ்ஹிதது ஷாரவத் ।

யீவாஸநாஸ்ரிதாஹாஸஸ்துஷாரஸ்ஹவவத்ஸ்ஹிதஃ ॥ கருசு ॥

ஊாயா மாயையானது

மெலவத் மேகம்போலே

வத்ததெ இருக்கிறது

மெலஸ்ஹிததுஷாரவத் மேகத்திலிருக்கிற மழைத்துளிகள்போல

யீவாஸநாஃ புத்திவாசனைகள்

துஷாரஸ்ஹவவத் அந்த துளிகளிலிருக்கிற ஆகாசம்போலே

சிதாஹாஸஃ அந்த (வாசனைகளிலே) சிதாபாசன்

ஸ்ஹிதஃ இருக்கிறான்.

அ-கை. ஜீவேசுவரர்களிரண்டுபேர்களும் மாயாகற்பிதரானால் பேதமேதெனில்.

मायाधीनश्चिदाभासश्श्रुतोमायीमहेश्वरः ॥

ஊாயாயீநஸ்ரிதாஹாஸஶ்ரூதொஊாயீ ஊஹெஶ்வரஃ ।

ஊாயாயீநஃ மாயையின்வசமாயிருக்கிறவன்

சிதாஹாஸஃ சிதாபாசனாஜீவன்

ஊஹெஶ்வரஃ மகேசுவரன்

ஊாயீ மாயையை தன் வசம் பண்ணிக்கொண்டவனென்று

ஶ்ரூதஃ (முன்சொல்லி) கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. புத்திவாசனாப் பிரதிபிம்பனுக்கு, ஈசுவரத்துவம் யெப்படிச் சொல்லக்கூடுமெனில்.

अन्तर्यामीचसर्वज्ञोजगद्योनिस्सएवहि ।

सौषुप्तमानन्दमयंप्रक्रम्यैवंश्रुतिर्जगौ ॥

एषसर्वेश्वरइतिसोयंवेदोक्तईश्वरः ॥

அநதயாமீசஸவஜ்ஞொஜகதொநிஸ்ஸஏவஹி ॥ கருஎ ॥

ஸௌஷுப்தமாநநூமயம்ப்ரக்ரம்யைவம்ஶ்ருதிஜகௌ ।

ஏஷஸவெஶ்வரஇதிஸொயம்வெதொக்தஈஶ்வரஃ ॥ கருஅ ॥

ஸ. ஏவ அவரே

அநதயாமீ.ச அந்தரியாமியென்றும்

ஸவஜ்ஞஃ சர்வஞ்ஞனென்றும்

ஜகதொநிஃ ஜகத்காரணரென்றும்

सौषुप्तं சுஷுப்தியிலிருக்கிற
आनन्दमयं ஆனந்தமயனை
प्रक्रम्य ஆரம்பவித்து
एषः இவரே
सर्वेश्वरः इति சர்வேசுவரரென்று
एवं இப்படி
श्रुतिः (மாண்டூக்கிய) சுருதி
जगौ हि சொல்லுகிறதன்றோ
सः இந்த
अयं இவரே
वेदोक्तः வேதத்தில்சொல்லப்பட்ட
ईश्वरः ஈசுவரன்.

அ-கை. ஆனந்தமயனுக்கு சர்வஞ்ஞத்துவாதிகள் அநுபவவிரோதமாயிருக்கிறதேயெனில்.

सर्वज्ञत्वादिकेतस्यनैवाविप्रतिपद्यताम् ।
श्रौतार्थस्यावितर्क्यत्वान्मायायांसर्वसंभवात् ॥

सर्वज्ञत्वादिकेतस्यनैवविप्रतिपद्यताम् ।
श्रौतार्थस्यावितर्क्यत्वान्मायायांसर्वसंभवात् ॥

तस्य அந்த ஆனந்தமயனுக்கு
सर्वज्ञत्वादिके சர்வஞ்ஞத்துவமுதலானகுணமுண்டென்பதில்
विप्रतिपद्यतां न एव ஆட்சேபிக்கத்தக்கதேயன்று
श्रौतार्थस्य வேதார்த்தமானது
अवितर्क्यत्वात् ஆட்சேபிக்கக்கூடாதநிர்ணயமானதால்
मायायां மாயையினிடத்தில்
सर्वसंभवात् சகலகுணமும் சம்பவிக்கக்கூடும்.

அ-கை. சுருதி இருந்தாலும், யுக்திக்குத் தடைபட்டால், ஜலத்தில் கல்மிதக்குமென்ற சொற்போல், அர்த்தவாதமாய்விடுமேயெனில், சுருதிப்பிரமாணம் சித்திக்கும்பொருட்டு சர்வேசுவரத்துவம் முதலானதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अयंयत्सृजतेविश्वंतदन्यथयितुंपुमान् ।
नकोपिशक्तस्तेनायंसर्वेश्वरइतीरितः ॥

अयंयत्सृजतेविश्वंतदन्यथयितुंपुमान् ।
नकोपिशक्तस्तेनायंसर्वेश्वरइतीरितः ॥ ௧௬௦ ॥

अयं ஆனந்தமயனான இவர்
यत् विश्वं எந்தஜாக்கிரதாதிஜகத்தை
सृजते உண்டுபண்ணுகிறாரோ
तत् அதை
अन्यथयितुं வேறுவிதமாகப் பண்ணுவதற்கு
कः யாதொரு
पुमान् अपि புருஷனும்
न शक्तः சமர்த்தனுயில்லையோ
तेन ஆகையினாலே
अयं இவர்
सर्वेश्वरः इति சர்வேசுவரரென்று
ईरितः சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. இப்போசர்வஞ்ஞத்துவத்தைச் சொல்லுகிறார்.

अशेषप्राणिबुद्धीनांवासनास्तत्रसंस्थिताः ।
ताभिःक्रोडीकृतंसर्वन्तेनसर्वज्ञईरितः ॥

அஶேஷப்ராணிபுத்தீநாம்வாஸநாஸ்தத்ரஸம்ஸ்திதா꞉ ।
தாபி꞉க்ரோடீக்ருதம்ஸர்வந்தேநஸர்வஜ்ஞஈரித꞉ ॥ ௧௯௧ ॥

அஶேஷப்ராணிபுத்தீநாம் சகலப்பிராணிகளின் புத்திகளுடைய
வாஸநா꞉ வாசனைகளானவை
தத்ர அந்தசுஷுப்திசம்மந்தமான
ஸம்ஸ்திதா꞉ மாயையிலிருப்பதால்
தாபி꞉ அவைகளினாலே
க்ரோடீக்ருதம் சேர்க்கப்பட்டது
ஸர்வம் சமஸ்தமாயிருக்கிற
தேந அந்தவாசனைகளையறிவதினாலே
ஸர்வஜ்ஞ꞉ சர்வஞ்ஞரென்று
ஈரித꞉ சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. சர்வஞ்ஞத்துவமிருந்தால் அப்போது அது எதினால் அறியப்படவில்லையெனில்.

वासनानांपरोक्षत्वात्सर्वज्ञत्वंनहीक्ष्यते ।
सर्वबुद्धिषुतद्दृष्ट्वावासनास्वनुमीयताम् ॥

வாஸநாநாம்பரோக்ஷத்வாத்ஸர்வஜ்ஞத்வம்நஹீக்ஷ்யதே ।
ஸர்வபுத்திஷுதத்த்ருஷ்ட்வாவாஸநாஸ்வநுமீயதாம் ॥ ௧௯௨ ॥

வாஸநா வாசனைகளானவை
பரோக்ஷத்வாத் பரோக்ஷமாக இருப்பதால்
ஸர்வஜ்ஞத்வம் (அதை யறிகிற) சர்வஞ்ஞத்துவம்
ந ஹி ஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படவில்லையன்றோ
ஸர்வபுத்திஷு சர்வ புத்திவிருத்திகளிலே
தத் அதை
த்ருஷ்ட்வா பார்த்து
வாஸநாஸு வாசனைகளிலே (சர்வஞ்ஞத்துவமுண்டென்று)
அநுமீயதாம் அனுமானம்பண்ணத்தக்கது.

வி-ம். அதெப்படியெனில், சர்வபுத்தியிலிருந்து அறிகிறதே சர்வஞ்ஞத்துவம், தனக்குக்காரணமான வாசனைகளையுமறிவதே சர்வஞ்ஞத்துவ மென்றறியத்தக்கது. காரியத்திலிருக்கிற சர்வஞ்ஞத்துவத்தால் காரணத்திலிருக்கிற சர்வஞ்ஞத்துவமென்பது வஸ்திரத்திலிருக்கிற ரூபமானது நூலிலிருப்பது போலவாம்.

அ-கை. சர்வஞ்ஞத்துவத்தைச் சொல்லி, அந்தரியாமித்துவத்தைச்சொல்லுகிறார்.

विज्ञानमयमुख्येषुकोशेष्वन्यत्रचैवहि ।
अन्तस्तिष्ठन्यमयतितेनान्तर्यामितांव्रजेत् ॥

விஜ்ஞாநமயமுக்யேஷுகோஶேஷ்வந்யத்ரசைவஹி ।
அந்தஸ்திஷ்டந்யமயதிதேநாந்தர்யாமிதாம்வ்ரஜேத் ॥ ௧௯௩ ॥

विज्ञानमयमुख्येषु விஞ்ஞானமயன் முதலான
कोशेषु கோசங்களிலும்
अन्यत्र பிருதிவிமுதலானமற்ற
चैव हि இடங்களிலும்
अन्तः உள்ளே
तिष्ठन् இருந்துகொண்டு
यमयति நியமனம் பண்ணுகிறார்
तेन அதினாலே [தலை
अन्तर्यामितां அந்தரியாமியாயிருத்
व्रजेत् அடைகிறார்.

அ-கை. இந்த அர்த்தத்தில் அந்தரியாமிபிராமணம் முழுமையும் பிரமாணமென்று காண்பிக்கிறார்.

बुद्धौतिष्ठन्नान्तरोस्याःधियानेक्ष्यश्चधीवपुः ।
धियमन्तर्यमयतीत्येवंवेदेनघोषितम् ॥

बुद्धौतिष्ठन्नान्तरोस्याःधियानेक्ष्यश्चधीवपुः ।
धियमन्तर्यमयतीत्येवंवेदेनघोषितम् ॥ ௧௬௪ ॥

बुद्धौ புத்தியிலே
तिष्ठन् இருந்துகொண்டு
अस्याः இந்த புத்திக்கு
आन्तरः சூட்சுமராகவும்
धिया புத்தியினாலே
नेक्ष्यः பார்க்கப்படாதவராயும்
धीवपुः புத்தியாகிற வடிவத்தை யுடையவராயும்
धियं புத்தியை
अन्तः உள்ளே இருந்து
यमयति நியமனம் பண்ணுகிறவராயுமிருக்கிறாரென்று
एवं இப்படி
वेदेन வேதத்தினாலே
घोषितं கோஷிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போது அந்தர்யாமி பிராமணத்தில் சொன்னசகல அர்த்தத்தையும், சங்கிரகித்து திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

तन्तुःपटेस्थितोयद्वदुपादानतयातथा ।
सर्वोपादानरूपत्वात्सर्वत्रायमवस्थितः ॥

तन्तुःपटेस्थितोयद्वदुपादानतयातथा ।
सर्वोपादानरूपत्वात्सर्वत्रायमवस्थितः ॥ ௧௬௫ ॥

तन्तुः நூலானது
पटे வஸ்திரத்தில்
उपादानतया உபாதானகாரணமாக
यद्वत् எப்படி
स्थितः இருக்கிறதோ
तथा அப்படி
अयं அந்த (ஈசுவரனும்)
सर्वोपादानरूपत्वात् சர்வோபாதானகாரணரானதால்
सर्वत्र अवस्थितः சகலத்திலுமிருக்கிறார்.

அ-கை. உபாதானகாரணமாக சர்வத்திலுமிருந்தால், நூலைப்போலேன் காணப்படவில்லையெனில், அப்படி பாக்கியவஸ்துவா யில்லாததினுல் காணப்படவில்லையென்று சொல்லுகிறுர்.

पटादप्यान्तरस्तंतुस्तंतोरप्यंशुरान्तरः ।
आन्तरत्वस्यविश्रान्तिर्यत्रासावनुमीयताम् ॥

படாத³ப்யாந்தரஸ்தந்துஸ்தந்தோரப்யம்ஶுராந்தர꞉ ।
ஆந்தரத்வஸ்யவிஶ்ராந்திர்யத்ராஸாவநுமீயதாம் ॥ ௧௯௬ ॥

படாத³பி வஸ்திரத்தைக்காட்டி[லும்
தந்து꞉ நூலானது
ஆந்தர꞉ சூக்ஷமம்
தந்தோரபி நூலைக்காட்டிலும்
அம்ஶு꞉ பஞ்சானது
ஆந்தர꞉ சூக்ஷமம்
யத்ர எந்தவிடத்தில்
ஆந்தரத்வஸ்ய சூக்ஷமத்திற்கு
விஶ்ராந்தி꞉ முடிவிருக்கிறதோ
அஸௌ அந்த இந்தவஸ்து
அநுமீயதாம் அநுமானிக்கத்தக்கது

வி-ம். எப்படியெனில், தாரதம்மியத்தால் அணுத்துவ தாரதம்மியம்போல, ஆந்தரதாரதம்மியம் ஓரிடத்தில் முற்றுப்பெறத்தக்கது.

அ-கை. அந்தர்யாமி சூக்ஷமமாயிருந்தாலும் (சுதிர்போல) வெளியில்லாமையால் காணப்படவில்லையென்று சொல்லுகிறுர்.

द्वित्र्यान्तरत्वकक्ष्याणांदर्शनेप्ययमान्तरः ।
नवीक्ष्यतेततोयुक्तिश्रुतभ्यामेवनिर्णयः ॥

த்³வித்ர்யாந்தரத்வகக்ஷ்யாணாந்த³ர்ஶநேப்யயமாந்தர꞉ ।
நவீக்ஷ்யதேததோயுக்திஶ்ருதிப்⁴யாமேவநிர்ணய꞉ ॥ ௧௯௭ ॥

த்³வித்ர்யாந்தரத்வகக்ஷ்யாணாம் இரண்டுமூன்றுகளான சூக்ஷமத் தன்மையுடைய கட்சிகளுடைய
த³ர்ஶநேঽபி பார்வையிலேயும்
அயம் இவர்
ஆந்தர꞉ அதிசூக்ஷமமானதால்
ந வீக்ஷ்யதே பார்க்கப்படமாட்டார்
தத꞉ என்று
யுக்திஶ்ருதிப்⁴யாம் சொன்ன சுருதியினுலும் அந்தரியாமியானசித்தன்றியில் ஜடம் சேஷ்டிக்கமாட்டாதென்ற யுக்தியினுலும்
நிர்ணய꞉ ஏவ நிர்ணயிக்கத்தவர்கா[னே.

அ-கை. என்னநிர்ணயமாயிற்றெனில்.

पटरूपेणसंस्थानात्पटस्तन्तोर्वपुर्यथा ।
सर्वरूपेणसंस्थानात्सर्वमस्यवपुस्तथा ॥

படரூபேணஸம்ஸ்தா²நாத்படஸ்தந்தோர்வபுர்யதா² ।
ஸர்வரூபேணஸம்ஸ்தா²நாத்ஸர்வமஸ்யவபுஸ்ததா² ॥ ௧௯௮ ॥

पटाकारेण நூலேவஸ்திரரூபமா(ய்)
संस्थानात् இருப்பதினாலே
तन्तोः நூலுக்கு
वपुः சரீரமானது
पटः வஸ்திரம்
यथा எப்படியோ

तथा அப்படி
सर्वाकारेण சர்வரூபமாய்
संस्थानात् இருப்பதினாலே
सर्वं சமஸ்தமும்
अस्य இவருடைய
वपुः வடிவம்.

அ-கை. சர்வமும் இவர்வடிவமென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன்சொல்லுகிறார்

तन्तोस्संकोचविस्तारचलनादौपटोयथा ।
अवश्यमेभवतिनस्वातन्त्र्यंपटेमनाक् ॥
तथान्तर्यामययंयत्रययावासनयायथा ।
विक्रियेततथावश्यंभवत्येवनसंशयः ॥

तन्तोस्संकोचविस्तारचलनादौपटोयथा ।
अवश्यमेवभवतिनस्वातन्त्र्यंपटेमनाक् ॥ ௧௬௯ ॥
तथान्तर्याम्ययंयत्रययावासनयायथा ।
विक्रियेततथावश्यंभवत्येवनसंशयः ॥ ௧௭௰ ॥

तन्तोः நூலினுடைய
संकोचविस्तारचलनादौ சங்கோசமென்ன, விஸ்தாரமென்ன, சலனமென்ன, இவைமுதலானவைகளில்
पटः வஸ்திரம்.
यथा எப்படி
अवश्यमेव அவசியமாகவே
भवति ஆகிறதோ
पटे நூலைவிட்டுவஸ்திரத்தில்
मनाक् சிறிதும்
स्वातन्त्र्यं न ஸ்வதந்திரமில்லையோ

तथा அப்படி.
अयमन्तर्यामी இந்த அந்தரியாமியும்
यत्र எந்த இடத்தில்
यया யாதொரு
वासनया வாசனைபோடே
यथा எப்படி
विक्रियेत விகாரிக்கிறாரோ
तथा அப்படியே
अवश्यं அதாநிச்சயமாக
भवत्येव பவிப்பதில்
संशयः न சந்தேகமில்லை.

அ-கை. அந்தர்யாமியைச்சொல்லி இனி அந்தச்ருதிக்கனுகூலமான ஸ்மிருதியைச் சொல்லுகிறார்.

ईश्वरस्सर्वभूतानांहृद्देशेर्जुनतिष्ठति ।
भ्रामयन्सर्वभूतानियंत्रारूढानिमायया ॥

ईश्वरस्सर्वभूतानांहृद्देशेऽर्जुनतिष्ठति ।
भ्रामयन्सर्वभूतानियन्त्रारूढानिमायया ॥ ௧௭௧ ॥

ஹே அர்ஜுந எ அர்ஜுநா
ஈச்வர: ஈச்வரனானவர் (ஞனுடைய
ஸர்வபூதாநாம் ஸர்வப்பிராணிக
ஹ்ருத்தேசே இருதயஸ்தானத்தி
லிருந்து

யந்த்ராரூடாநி தேகாபிமானிகளான
ஸர்வபூதாநி ஸர்வஜீவர்களையும்
மாயயா மாயாசக்தியினாலே
ப்ராமயந் சுற்றிவைத்துக்கொண்டு
திஷ்டதி இருக்கிறார்.

அ-கை. இந்தவாக்கியத்துக்கு வியாக்கியானம் பண்ணுகிறார்.

सर्वभूतानिविज्ञानमयास्तेहृदयेस्थिताः ।
तदुपादानभूतेशस्तत्रविक्रियतेखलु ॥
देहादिपञ्जरंयन्त्रंतदारोहोभिमानिता ।
विहितप्रतिषिद्धेषुप्रवृत्तिर्भ्रमणंभवेत् ॥

ஸர்வபூதாநிவிஜ்ஞாநமயாஸ்தேஹ்ருதயேஸ்திதா: |
ததுபாதாநபூதேஶஸ்தத்ரவிக்ரியதேகலு || ௧௭௨ ||
தேஹாதிபஞ்ஜரம்யந்த்ரம்ததாரோஹோபிமாநிதா |
விஹிதப்ரதிஷித்தேஷுப்ரவ்ருத்திர்ப்ரமணம்பவேத் || ௧௭௩ ||

ஸர்வபூதாநி ஸர்வபூதங்களென்ப
விஜ்ஞாநமயா: விஞ்ஞானமயாள் (அ
தே அந்த ஜீவாள்
ஹ்ருதயே இருதயஸ்தானத்தில்
ஸ்திதா: இருக்கிறவர்கள்
ததுபாதாநபூதேஶ: அவர்களுக்
கு உபாதானரான ஈசுவரன்
தத்ர அந்த இடத்திலே
விக்ரியதே விகாரத்தைப்பண்ணிவை
க்கிறார்

கலு அன்றே
தேஹாதிபஞ்ஜரம் யந்த்ரம் எந்திரமென்
பது தேகாதியானகூடு
அபிமாநிதா அபிமானமே
ததாரோஹ: அதில்ஏறுகிறது
விஹிதப்ரதிஷித்தேஷு ப்ரவ்ருத்தி: வி
திநிஷேதங்களிலேபிரவர்த்திக்கிறதே
ப்ரமணம் சுற்றிவைக்கிறதாக
பவேத் ஆகிறது.

அ-கை. மாயையினாலே, சுற்றிவைக்கிறாரென்பதற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்

विज्ञानमयरूपेणतत्प्रवर्त्तिस्स्वरूपतः ।
स्वशक्त्येशोविक्रियतेमाययाभ्रामणंहितत् ॥

விஜ்ஞாநமயரூபேண தத்ப்ரவ்ருத்திஸ்வரூபத: |
ஸ்வஶக்த்யேஶோவிக்ரியதேமாயயாப்ராமணம்ஹிதத் || ௧௭௪ ||

விஜ்ஞாநமயரூபேண ஜீவானுடைய
ரூபமாகவே
தத்ப்ரவ்ருத்திஸ்வரூபத: அவருடைய

பிரவர்த்திகாணப்படுவதாலும்
ஸ்வஶக்த்யா தன்னுடையமாயாசக்தியின
ஈச: ஈசுவரன் (மேலே)

விக்ரியதே விகாரப்படுகிறார்	ஞானசக்தியைத்துக்கொண்டு
மாயயா அந்தமாயையினாலேயே	ஸாக்ஷீ இருக்கிறானே.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

अन्तर्यमयतीत्युक्त्यायमेवार्थश्श्रुतौश्रुतः ।
पृथिव्यादिषुसर्वत्रन्यायोयंयोज्यतांधिया ॥

அந்தர்யமயதீத்யுக்த்யாயமேவார்த்தஶ்ஶ்ருதௌஶ்ருத: ।
ப்ருதிவ்யாதிஷுஸர்வத்ரந்யாயோயம்யோஜ்யதாம்தியா ॥ ௧௭௫ ॥

அந்த: உள்ளே இருந்து	ஶ்ருத: கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
யமயதி இதி நியமனம்பண்ணுகிறாரெ	ப்ருதிவ்யாதிஷு பிருதிவிமுதலான
உக்த்யா சொல்லினாலே (ன்கிற.	ஸர்வத்ர சகலங்களிலும்
அயம் ஏவ சொல்லப்பட்ட	அயம் ந்யாய: இந்த நியாயமானது
அர்த்த: இந்த அர்த்தமே	தியா புத்தியினாலே
ஶ்ருதௌ சுருதியில்	யோஜ்யதாம் சேர்க்கத்தக்கது.

அ-கை. சகலப்பிரவிருத்தியும் ஈசுவராதீனமென்பதில் வேறொருவசனம் காண்பிக்கிறார்.

जानामिधर्मनचमेप्रवृत्तिःजनाम्यधर्मनचमेनिवृत्तिः ।
केनापिदेवेनहृदिस्थितेनयथानियुक्तोस्मितथाकरोमि ॥

ஜாநாமிதர்மம்நசமேப்ரவ்ருத்தி:ஜாநாம்யதர்மம்நசமேநிவ்ருத்தி: ।
கேநாபிதேவேநஹ்ருதிஸ்திதேநயதாநியுக்தோஸ்மிததாகரோமி ॥

தர்மம் தர்மத்தை	ந ச வரவில்லை
ஜாநாமி அறிவேன்	ஹ்ருதி இருதயத்திலே
மே எனக்கு	ஸ்திதேந இருக்கிறவரான
ப்ரவ்ருத்தி: அதில் பிரவிருத்தியும்	கேநாபி யாரோ ஒரு
ந ச வரவில்லை	தேவேந தெய்வத்தினாலே
அதர்மம் (இது) அதர்மமென்று	யதா எப்படி
ஜாநாமி அறிவேன்	நியுக்தோஸ்மி ஏவப்படுகிறேனோ
மே எனக்கதில்	ததா அப்படி
நிவ்ருத்தி: நிவர்த்தியும்	கரோமி செய்கிறேன்.

அ-கை. பிரவிருத்திமுழுமையும் ஈசுவராதீனமானால் புருஷப்பிரயத்தினம் வீணமேயெனில்.

नार्थःपुरुषकारेणेत्येवंमाशंक्यतांयतः ।
ईशःपुरुपकारस्वरूपेणापिविवर्तते ॥

நாயந்தோஷ: பௌருஷகாரேணைவாஸங்க்ருதாயத: |
ஈச: பௌருஷகாரஸ்ய ரூபேணாபி விவர்த்ததே || ௧௭௭ ||

பௌருஷகாரேண புருஷப்பிரயத்தினத்திலே
ஸ்வயம் பிரயோஜனம்
ந இதி இல்லை என்று
ஏவம் இப்படி
அஸங்க்ருதா சங்கிக்கத்தக்கதன்று
யத: யாதொரு காரணத்தினாலே

ஈச: ஈசுவரன்
பௌருஷகாரஸ்ய ரூபேண அபி } புருஷப்பிரயத்தனவழியாகவே
விவர்த்ததே ஏவுகிறானோ (ஆகையால் புருஷப்பிரயத்தனம்பிரயோசனந் தான்)

அ-கை. புருஷப்பிரயத்தினமே ஈசுவரவடிவமானால், ஈசுவரன், ஆட்டிவைக்கிறானென்று சொன்னது கூடாதேயெனில்.

ईदृग्बोधेनेश्वरस्यप्रवृत्तिर्मैववार्यताम् ।
तथापीशस्यबोधेनस्वात्मासङ्गत्वधीजनिः ॥

ஈத்ருக்போதேநேச்வரஸ்ய ப்ரவ்ருத்திர்மைவவார்யதாம் |
ததாபீசஸ்யபோதேந ஸ்வாத்மாஸங்கத்வதீஜநி: || ௧௭௮ ||

ஈத்ருக்போதேந இத்தகைய ஞானத்திலே
ஈச்வரஸ்ய ஈசுவரன்
ப்ரவ்ருத்தி: ஏவுகிறானென்பது
மா ஏவ வார்யதாம் தடுக்கத்தக்கவரன்று

ததா அபி அப்படி இருந்தாலும்
ஈசஸ்ய ஈசுவரனே சகல கர்த்தாவென்ற
போதேந ஞானத்திலே
ஸ்வாத்மாஸங்கத்வதீஜநி: தனக்கு அசங்கத்துவஞானமுண்டாகிறது.

அ-கை. ஆத்துமாவுக்கு அசங்கத்துவஞானத்தால் யென்னப்பிரயோசனமெனில்.

तावतामुक्तिरित्याहुश्श्रुतयस्स्मृतयस्तथा ।
श्रुतिस्मृतीममैवाज्ञेइत्यपीश्वरभाषितम् ॥

தாவதாமுக்திரித்யாஹு: ச்ருதயஸ்ஸ்ம்ருதயஸ்ததா |
ச்ருதிஸ்ம்ருதீமமைவாஜ்ஞே இத்யபீச்வரபாஷிதம் || ௧௭௯ ||

தாவதா நான்சங்கனென்றறிந்த அவ்வளவினாலே
முக்தி: இதி முக்தி என்று
ச்ருதய: சுருதிகளும்
ததா அப்படியே
ஸ்ம்ருதய: ஸ்மிருதிகளும்

ஆஹு: சொல்லுகின்றன
ச்ருதிஸ்ம்ருதீ. அபி சுருதிஸ்மிருதிகளும்
மம ஏவ என்னுடைய
ஆஜ்ஞே. இதி ஆஞ்ஞைகளென்று
ஈச்வரபாஷிதம் ஈசுவரனால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. சுருதியில் ஈசுவராஞ்ஞைக்கு வாயுவாதிகள் பயப்படுகிறார்களென்று சொல்லியிருக்கிறதோவெனில்.

आज्ञयाभीतिहेतुत्वंभीषास्मादितिहिश्रुतम् ।
सर्वेश्वरत्वमेतत्स्यादन्तर्यामित्वतः पृथक् ॥

ஆஜ்ஞயாபீ திஹேதுத்வம்பீஷாஸ்மாதி திஹிஶ்ருதம் ।
ஸர்வேஶ்வரத்வமேதத்ஸ்யாதந்தர்யாமித்வத꞉ப்ருதக் ॥ கஅ௦ ॥

ஆஜ்ஞயா அவராஞ்ஞையினாலே
பீதிஹேதுத்வம் பயத்துக்குக்காரண மென்று
பீஷாஸ்மாத் இவருக்கேவாயுவாதிகள் பயந்து நடக்கிறார்கள்
இதி.ஹி என்றும்
ஶ்ருதம் சுருதிசொல்லுகிறது
அந்தர்யாமித்வத꞉ (அந்த ஹேதுவினாலே) அந்தரியாமித்துவத்துக்கு
ப்ருதக் வேறாக
ஏதத் இந்த
ஸர்வேஶ்வரத்வம் சர்வேசுரத்துவமும்
ஸ்யாத் இவருக்கிருக்கிறது.

அ-கை. உள்ளிலும், வெளியிலும் ஈசுவராஞ்ஞையால் பிரவர்த்திப்பிக்கிறு மென்கிறதற்கு இரண்டுசுருதியைக் காண்பிக்கிறார்.

एतस्यवाअक्षरस्यप्रशासनइतिश्रुतिः ।
अन्तःप्रविष्टश्शास्तायंजनानामितिहिश्रुतिः ॥

ஏதஸ்யவாஅக்ஷரஸ்யப்ரஶாஸந இதிஶ்ருதி꞉ ।
அந்த꞉ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தாயம்ஜநாநாமிதிஹிஶ்ருதி꞉ ॥ கஅக ॥

ஏதஸ்ய சகலநடவடிக்கையும்
அக்ஷரஸ்ய.வா நாசரகிதரான இந்த ஆத்துமாவினுடைய
ப்ரஶாஸந꞉.இதி ஆஞ்ஞையென்று
ஶ்ருதி꞉ ஒருசுருதி சொல்லுகிறது
அயம் இவர்
ஜநாநாம் ஜனங்களுக்கு
அந்த꞉ உள்ளே
ப்ரவிஷ்ட꞉ பிரவேசித்து
ஶாஸ்தா சிட்சிக்கிறவரென்று
இதி இப்படி [நன்றே.
ஶ்ருதி꞉ ஹி ஒருசுருதி சொல்லுகிற

அ-கை. இவரேஜகத்துக் காரணமென்கிறதற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

जगद्योनिर्भवेदेषः प्रभवाप्ययकृत्त्वतः ।
आविर्भावतिरोभावावुत्पत्तिप्रळयौमतौ ॥

ஜகத்யோநிர்பவேதேஷ꞉ப்ரபவாப்யயக்ருத்த்வத꞉ ।
ஆவிர்பாவதிரோபாவாவுத்பத்திப்ரளயௌமதௌ ॥ கஅஉ ॥

ஏஷ꞉ இவரே
ப்ரபவாப்யயக்ருத்த்வத꞉ உற்பத்திநாசங்களைச்செய்வதால்
ஜகத்யோநி꞉ ஜகத்துக்காரணராகவும்
பவேத் ஆகிறார்
ஆவிர்பாவ திரோபாவௌ தோற்றிவந்து மறைப்பதே [களாக
உத்பத்திப்ரளயௌ சிருஷ்டிப்பிரளயங்
மதௌ அறியத்தக்கது.

அ-கை. சிருஷ்டிலயங்களை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிக்கிறார்.

आविर्भावयतिस्वास्मिन्विलीनंसकलंजगत् ।
प्राणिकर्मवशादेषपटोयद्वत्प्रसारितः ॥
पुनस्तिरोभावयतिस्वात्मन्येवाखिलञ्जगत् ।
प्राणिकर्मक्षयवशात्संकोचितपटोयथा ॥

ஆவிர்பாவயதிஸ்வஸ்மிந்விலீநம்ஸகலஞ்ஜகத் ।
ப்ராணிகர்மவசாதேஷபடோயத்வத்ப்ரஸாரித: ॥ ௧௮௩ ॥
புநஸ்திரோபாவயதிஸ்வாத்மந்யேவாகிலஞ்ஜகத் ।
ப்ராணிகர்மக்ஷயவசாத்ஸங்கோசிதபடோயதா ॥ ௧௮௪ ॥

ஸ்வஸ்மிந் தன்னிடத்தில்
விலீநம் லயித்திருக்கிற
ஸகலம் சகலமான
ஜகத் ஜகத்தையும்
ஏஷ: இவர்
ப்ராணிகர்மவசாத் பிராணிகளுடைய கர்மவசத்தால்
பட: சித்திரபடமானது
யத்வத் எப்படி
ப்ரஸாரித: விரிக்கப்படுகிறதோ
ஆவிர்பாவயதி அப்படி ஜகத்தைத் தோற்றுவிக்கிறார்
ப்ராணிகர்மக்ஷயவசாத் ஜீவர்களுடைய கர்மக்ஷயம்வருங்காலத்தில்
ஸங்கோசித: சுருட்டினபடம்
யதா எப்படியோ
ஸ்வாத்மநி ஏவ அப்படி தன்னிடத்திலேயே
அகிலம் சகலமான
ஜகத் ஜகத்தையும்
புந: மறுபடி
திரோபாவயதி மறைத்துக் கொள்ளுகிறார்.

அ-கை. இன்னும் சிருஷ்டிலயங்களுக்கு திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

रात्रिघस्त्रौसुप्तिबोधावुन्मीलनानिमीलने ।
तूष्णींभावमनोराज्येइवसृष्टिलयाविमौ ॥

ராத்ரிகஸ்த்ரௌஸுப்திபோதாவுந்மீலநநிமீலநே ।
தூஷ்ணீம்பாவமநோராஜ்யேஇவஸ்ருஷ்டிலயாவிமௌ ॥ ௧௮௫ ॥

ராத்ரிகஸ்த்ரௌ இராப்பகல்
இவ போலும்
ஸுப்திபோதௌ சுஷுப்திஜாக்கிரம் போலும்
உந்மீலநநிமீலநே கண்திறந்து மூடுவதுபோலும்
தூஷ்ணீம்பாவமநோராஜ்யே தூஷ்ணீம்பாவ மனோராச்சியம்போலும்
இமௌ இந்த
ஸ்ருஷ்டிலயௌ சிருஷ்டிலயங்களென்று [சி

அ-கை. ஈசவரன் ஜகத்துக்காரணரென்பது ஆரம்பபட்சமாகவா, பரிணாமபட்சமாகவாவெனில், அத்துவிதீயவஸ்துவானதால், ஆரம்பபட்சமுங் கூடாது, நிரவயவமானதால், பரிணாமபட்சமுங் கூடாது, விவர்த்தபட்சத்தை யாசரித்தால் தோஷமில்லையென்று பரிகாரம் சொல்லுகிறார்.

आविर्भावतिरोभावशक्तिमत्त्वेनहेतुना ।
आरंभपरिणामादिचोद्यानांनात्रसंभवः ॥

𑌆𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌤𑌿𑌰𑍋𑌭𑌾𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 ।
𑌆𑌰𑌂𑌭𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌚𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ॥ ௧௮௬ ॥

𑌆𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌤𑌿𑌰𑍋𑌭𑌾𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 ஆவிர்பாவதிரோபாவங்களைப் பண்ணுகிறசக்தியையுடையதாயிருக்கிற
𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 ஏதுவினாலே
𑌆𑌰𑌂𑌭𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌚𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 ஆரம்பவாதபரிணாமவாதமுதலான ஆட்சேபங்களுக்கு
𑌅𑌤𑍍𑌰 இந்தவேதாந்தத்தில்
𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 𑌨 சம்பவிக்க இடமில்லை.

அ-கை. ஒரு ஈசுவரன்தானே, சேதநாசேதனங்களுக்குக் காரணமாக எப்படி யாவாரெனில்.

अचेतनानांहेतुस्स्याज्जाड्यांशेनेश्वरस्तथा ।
चिदाभासांशतस्त्वेषजीवानांकारणंभवेत् ॥

𑌅𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂𑌹𑍇𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌡𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌚𑌿𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑌾𑌂𑌶𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌷𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௮௭ ॥

𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ஈசுவரரானவர்
𑌜𑌾𑌡𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 ஜடமானதமோகுணத்தால்
𑌅𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 ஜடங்களுக்கு
𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ஏதுவாகஆகிறார்
𑌤𑌥𑌾 அப்படி
𑌚𑌿𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑌾𑌂𑌶𑌤𑌃 சேதனாசக்தியால்
𑌏𑌷𑌃 இவர்
𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 ஜீவர்களுக்கும்
𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 காரணமாக
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ஆகிறார்.

அ-கை. சுரேசுவர மதத்தையெடுத்து சங்கிக்கிறான்.

तमःप्रधानंक्षेत्राणांचित्प्रधानंचिदात्मनाम् ।
परःकारणतामेतिभावनाज्ञानकर्मभिः ॥
इतिवार्तिककारेणजडचेतनहेतुता ।
परमात्मनएवोक्तानेश्वरस्येतिचेन्नतत् ॥

𑌤𑌮𑌃𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂𑌚𑌿𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌃𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥

இதிவார்த்திககாரேண ஜடசேதநபேதத: ।
பரமாத்மந ஏவோக்தம் நேஶ்வரஸ்யேதி சேந்ந தத் ॥ ௧௮௧ ॥

ஸ: பரமாத்துமாவே
தம:ப்ரதாநக்ஷேத்ராணாம் தமோகுண பிரதான க்ஷேத்திராணாம் ஜடங்களுக்கும் [பாகி
சித்ப்ரதாநசிதாத்மநாம் சித்துபிரதானராய்
சிதாத்மநாம் ஜீவர்களுக்கும்
பாவநாஜ்ஞாநகர்மபி: பாவனை ஞானம் கர்மங்களால்
காரணதாம் காரணத்துவத்தை
ஏதி அடைகிருர்
இதி இப்படி

வார்த்திககாரேண வார்திககாரராலே
ஜடசேதநபேதத: ஜடத்துக்கும் சித்துக்கும்காரணமாக
பரமாத்மந ஏவ பரமாத்துமாவுக்கே (சொல்லப்பட்டிருக்கிறது)
ஈஶ்வரஸ்ய ந உக்தா ஈசுவரனுக்குச் சொல்லப்படவில்லை
இதி சேத் என்றுசொல்வையேயானல்
தத் ந அது கூடாது.

வி-ம். பாவனையென்பது சமஸ்காரம், ஞானமென்பது தேவதாத்தியானம், கர்மமென்பது புண்ணியபாவங்கள்.

அ-கை. துவம்பதத்தில் வாச்சியலெக்ஷியாளுக்கு அத்தியாசம் செய்வது போல், தத்பத்திலும் ஜகத்துக்காரணரான ஈசுவரனுக்கும், பிரமத்துக்கும், பேதந்தெரியாத அத்தியாசத்தால் சொன்னரென்று பரிகரிக்கிருர்.

अन्योन्याध्यासमत्रापिजीवकूटस्थयोरिव ।
ईश्वरःब्रह्मणोस्सिद्धंकृत्वाब्रूतेसुरेश्वरः ॥

அந்யோந்யாத்யாஸமத்ராபிஜீவகூடஸ்தயோரிவ ।
ஈஶ்வரப்ரஹ்மணோஸ்ஸித்தங்க்ருத்வாப்ரூதேஸுரேஶ்வர: ॥

ஜீவகூடஸ்தயோ: இவ அஞ்ஞானிகள் ஜீவகூடஸ்தருக்கன்னியோன்னியாத்தியாசம்செய்வதுபோல [லும்
அத்ர அபி (தெரியாமல்) இவ்விடத்தி
அந்யோந்யாத்யாஸம் அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தை

ஈஶ்வரப்ரஹ்மணோ: ஈசுவரனுக்கும் பிர்மத்திற்கும்
ஸித்தம் க்ருத்வா சித்தமாகப்பண்ணி
ஸுரேஶ்வர: சுரேசுவரர்
ப்ரூதே சொன்னர்.

அ-கை. அவரப்படி அத்தியாசமாய்ச் சொன்னரென்பது, நீரென்னமா யறிந்தீரெனில், சுருதிஅர்த்த விசாரணையால் அறிந்தேனென்று சுருதியைக் காண்பிவிக்கிருர்.

सत्यज्ञानमनन्तंयद्ब्रह्मतस्मात्समुत्थिताः ।
खवाय्वग्निजलोर्व्योषध्यन्नदेहाइतिश्रुतिः ॥

ஸத்யஂஜ்ஞாநமநந்தஂயத்ப்ரஹ்ம தஸ்மாத்ஸமுத்திதா꞉ ।
கவாய்வக்நிஜலோர்வ்யோஷத்யந்நதேஹா இதி ச்ருதி꞉ ॥ ககக ॥

ஸத்யஂ அழிவற்றதாயும் | யத்ப்ரஹ்ம யாதொருபிர்மமுண்டோ
ஜ்ஞாநஂ அறிவாயும் | தஸ்மாத் அதில் நின்றும்
அநந்தஂ அனந்தமாயும்

கவாய்வக்நிஜலோர்வ்யோஷத்யந்நதேஹா꞉ ஆகாசம்வாயுஅக்கினிஜலம்பூமிஔஷதி அன்னம் தேகங்களெல்லாம்
ஸமுத்திதா꞉ இதி உண்டாயினவென்று | ச்ருதி꞉ சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. இந்த சுருதியால் அன்னியோன்னியாத்தியாச ஞானமெப்படித் தோன்றுமெனில்.

आपातदृष्टितस्तत्रब्रह्मणोभातिहेतुता ।
हेतोश्चसत्यतातस्मादन्योन्याद्ध्यासइष्यते ।

ஆபாதத்ருஷ்டிதஸ்தத்ர ப்ரஹ்மணோ பாதி ஹேதுதா ।
ஹேதோஶ்ச ஸத்யதா தஸ்மாதந்யோந்யாத்யாஸ இஷ்யதே ॥ ககஉ ॥

ஆபாதத்ருஷ்டித꞉ மேலெழுந்தபார்வையினாலே
தத்ர அந்தசுருதியில்
ப்ரஹ்மண꞉ சத்தியாதிலட்சணபிர்மத்திற்கு
ஹேதுதா பாதி ஜகத்துகாரணத்துவம்தோன்றுகிறது
ஹேதோ꞉ ச ஜகத்துக்காரணமான ஈசுவரனுக்கு
ஸத்யதா சத்தியாதிலட்சணம் தோற்றுகிறது
தஸ்மாத் ஆகையினாலே.
அந்யோந்யாத்யாஸ꞉ அன்னியோன்னியாத்தியாசம்
இஷ்யதே (செய்தாரென்று) நம்மாலறியப்பட்டது.

அ-கை. ஈசுவரபிர்மங்களுக்கு அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தினாலே, ஏகத்துவம் தோன்றுமென்பதை இரண்டு திருஷ்டாந்தமூலமாய்க் காண்பிக்கிறார்.

अन्योन्याद्ध्यासरूपोसावन्नलिप्तापटोयथा ।
घट्टितेनैकतामेतितद्भ्रान्त्यैकतांगतः ॥
मेघाकाशमहाकाशौविविच्येतेनपामरैः ।
तद्वद्ब्रह्मेशयोरैक्यंपश्यन्त्यपातदर्शिनः ॥

அந்யோந்யாத்யாஸரூபோஸாவந்நலிப்தபடோ யதா ।
கட்டிதேநைகதாமேதி தத்ப்ராந்த்யைகதாஂகத꞉ ॥
மேகாகாஶமஹாகாஶௌ விவிச்யேதே ந பாமரை꞉ ।
தத்வத்ப்ரஹ்மேஶயோரைக்யஂ பஶ்யந்த்யாபாததர்ஶிந꞉ ॥ ககங ॥

अन्नलिप्तपटः அன்னத்திஞல் பூசப் பட்டபடம்
अन्योन्याध्यासरूपं அன்னியோன்னியாத்தியாசரூபமாய்
सः இந்த படம்
घट्टितेन கட்டிதமானதிஞலே
यथा எப்படி
एकतां ஒன்றாயிருத்தலை
एति அடைகிறதோ
तद्वत् அதுபோல
भ्रान्त्या மயக்கத்திஞல்

एकतां गतः ஈசுவரபிர்மமொன்று
बालिशैः மூடர்களாலே (கிறது
घटाकाशमहाकाशौ மேகாகாச மகாகாசங்கள்
न विविच्येते (எப்படி) பிரிக்கப்படவில்லையோ
तद्वत् அப்படி [ளபேர்கள்
आपातदृष्टिभिः மேல்பார்வையுள்
ब्रह्मेशयोः பிர்மத்திற்குமீசுவரனுக்கும் [க்கிறார்கள்.
ऐक्यं पश्यन्ति ஐக்கியத்தைப் பார்

அ-கை. அப்போ பிர்மேசுவரர்களுக்கு பேதஞான மென்னமாயுண்டாகுமெனில்.

उपक्रमादिभिर्लिङ्गैस्तात्पर्यस्यविचारणात् ।
असङ्गंब्रह्ममायावीसृजत्येषमहेश्वरः ॥

उपक्रमादिभिर्लिङ्गैस्तात्पर्यस्यविचारणात् ।
असङ्गंब्रह्ममायावीसृजत्येषमहेश्वरः ॥ ௧௫௫ ॥

उपक्रमादिभिः குருமுகமாய் உபக்கிரமாதிகளான [ஞலே
लिङ्गैः ஆறுவிதமான லிங்கங்களி
तात्पर्यस्य சுருதியினந்தரங்கதாற்பரியத்தை [ஞலே
विचारणात् விசாரணை பண்ணினதி

ब्रह्म பிர்மம்
असङ्गं அசங்கமென்றும்
मायावी மாயையில்பிரதிபலித்தவரான
एषः இந்த
महेश्वरः மகேசுவரரே [ட்டது
सृजति சிருஷ்டிக்கிறு ரென்றறியப்ப

அ-கை. சுருதியில் உபக்கிரம உபசங்காரங்களால், பிர்மம் அசங்கமென்று ஸ்பஷ்டமா யிருக்கிறதாவெனில்.

सत्यंज्ञानमनन्तञ्चेत्युपक्रम्योपसंहृतम् ।
यतोवाचोनिवर्तन्तइत्यसंगत्वनिर्णयः ॥

सत्यंज्ञानमनन्तञ्चेत्युपक्रम्योपसंहृतम् ।
यतोवाचोनिवर्तन्तइत्यसंगत्वनिर्णयः ॥ ௧௫௬ ॥

सत्यं சத்தியம்
ज्ञानं ஞானம்
अनन्तं அனந்தம்பிர்மம்
इति என்று

उपक्रम्य ஆரம்பித்து
यतो वाचो निवर्तन्ते யாதொருவஸ்துவிலிருந்து வாக்குகள் நிவர்த்திக்கின்றன

இதி என்று
உபஸம்ஹ்ருதம் உபசங்காரம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது
அஸங்கநிர்ணய: ஆகையால் அசங்கரென்று நிருணயம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஈசுவரன் சிருஷ்டித்தாரென்ற சுவேதாசுவதர சுருதியைக்காண்பிக்கிறார்.

मायीसृजतिविश्वंसंनिरुद्धस्तत्रमायया ।
अन्यइत्यपराब्रूतेश्रुतिस्तेनेश्वरस्सृजेत् ॥

மாயீஸ்ருஜதிவிஶ்வம்ஸந்நிருத்தஸ்தத்ரமாயயா ।
அந்யஇத்யபராப்ரூதேஶ்ருதிஸ்தேநேஶ்வரஸ்ஸ்ருஜேத் ॥ ௧௬௭ ॥

ஸ: அந்த
மாயீ மாயாவியானவர்
விஶ்வம் ஜகத்தை
ஸ்ருஜதி சிருஷ்டிக்கிறார்
அந்ய: அன்னியனுன (ஜீவன்)
மாயயா மாயையால்
தத்ர அந்தஜகத்தில்
ஸந்நிருத்த:இதி கட்டுப்பட்டிருக்கிறானென்று
அபரா இப்படி வேறொரு
ஶ்ருதி: சுருதியானது
ப்ரூதே சொல்லுகிறது
தேந ஆகையினாலே
ஈஶ்வர: ஈசுவரன்
ஸ்ருஜேத் சிருஷ்டிக்கிறாரென்றறியத் [தக்கது

அ-கை. இந்த ஆனந்தமயனுன இவருக்கு ஜகத்துக் காரணத்துவம் சொல்லி, இவரிடத்திலிருந்து ஜகத்துண்டானப் பிரகாரத்தைச் சொல்லுகிறார்.

आनन्दमयईशोयंबहुस्यामित्यवैक्षत ।
हिरण्यगर्भरूपोभूत्सुप्तिस्स्वप्नोयथाभवेत् ॥

ஆநந்தமயஈஶோயம்பஹுஸ்யாமித்யவைக்ஷத ।
ஹிரண்யகர்பரூபோபூத்ஸுப்திஸ்ஸ்வப்நோயதாபவேத் ॥ ௧௬௮ ॥

ஆநந்தமய: ஆனந்தமயனுன
அயம் இந்த
ஈஶ: ஈசுவரன்
பஹுஸ்யாம்.இதி வெகு விதமாக ஆவோமென்று
அவைக்ஷத அந்தமாயையைப் பார்த் [தார்
ஹிரண்யகர்ப: அந்த க்ஷணத்திலேயே இரணியகருப்பரூபராக
அபூத் ஆனார்
ஸுப்தி: சுஷுப்தியானது
யதா எப்படி
ஸ்வப்ந: சொப்பனமாக
பவேத் ஆகிறதோ,அப்படியென்றறி.

அ-கை. வேதத்தில்ஓரிடத்தில் கிரமசிருஷ்டியும் மற்றோரிடத்தில் யுகபத் சிருஷ்டியும் சொல்லுவதால் இதில்பிரமாண மேதெனில்,

क्रमेणयुगपद्वैषासृष्टिर्ज्ञेयायथाश्रुतिः ।
द्विविधश्रुतिसद्भावाद्द्विविधस्वप्नदर्शनात् ॥

𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑌯𑍁𑌗𑌪𑌦𑍍𑌵𑍈𑌷𑌾𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௯௯ ॥

𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 கிரமமாகவாவது
𑌯𑍁𑌗𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾 யுகபத்தாயாவது
𑌏𑌷𑌾 இந்த
𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 சிருஷ்டியானது வந்ததாகச் சொல்லுகிற
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿 இரண்டுவிதசுருதி
𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 இருப்பதால்
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 இரண்டு விதமான சொப்பனங்களும்தினந்தோறும் காணப்படுவதால்
𑌯𑌥𑌾 எப்படி
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 சுருதிசொன்னதோஅப்படி
𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 அறியத்தக்கது.

அ-கை. இரணியகருப்பஸ்வரூபம் காண்பிவிக்கிறார்.

सूत्रात्मासूक्ष्मदेहाख्यस्सर्वजीवघनात्मकः ।
सर्वाहंमानधारित्वात्क्रियाज्ञानादिशक्तिमान् ॥

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌦𑍇𑌹𑌾𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍀𑌵𑌘𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂𑌮𑌾𑌨𑌧𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௦௦ ॥

𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 கிரியை ஞானம்முதலான சக்தியுடையவராயும்
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌦𑍇𑌹𑌾𑌖𑍍𑌯𑌃 சூட்சுமதேகமென்கிறபேரையுடையவராயுமிருக்கிற
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 சூத்திராத்துமாவானவர்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂𑌮𑌾𑌨𑌧𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 சர்வத்திலும் நானென்று அபிமானத்தை தரித்திருப்பதால்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍀𑌵𑌘𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 சர்வஜீவசமூகவடிவமாகிறார்.

அ-கை. இரணிய கருப்பாவஸ்தையில் ஜகத்துத்தோற்றுவதில் திருஷ்டாந்தம் காண்பிவிக்கிறார்.

प्रत्यूषेवाप्रदोषेवामग्नोमन्देतमस्ययम् ।
लोकोभातियथातद्वदस्पष्टंजगदीक्ष्यते ॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌷𑍇𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑍇𑌵𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑍋𑌮𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ।
𑌲𑍋𑌕𑍋𑌭𑌾𑌤𑌿𑌯𑌥𑌾𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌂𑌜𑌗𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௦௧ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌷𑍇𑌵𑌾 உதய காலத்திலும்
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑍇𑌵𑌾 சாயங்காலத்திலுமிருக்கிற
𑌮𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑌮𑌸𑌿 மந்தாந்தகாரத்தில்
𑌮𑌗𑍍𑌨𑌃 முழுகிப்போயிருக்கிற
𑌅𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌃 இந்த லோகமானது
𑌯𑌥𑌾 எப்படி
𑌭𑌾𑌤𑌿 விளங்குகிறதோ
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 அதுபோல
𑌜𑌗𑌤𑍍 இந்த ஜகத்து
𑌅𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌂 அப்பிரகாசமாக
𑌈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 பார்க்கப்படுகிறது

அ-கை. முன்சொன்ன திருஷ்டாந்தமூலமாய்க் காண்பிவிக்கிறார்.

सर्वतोलाञ्छितोमष्यायथास्याद्घट्टितःपटः ।

सूक्ष्माकारैस्तथेशस्यवपुस्सर्वत्रलाञ्छितम् ॥

ஸர்வதோலாஞ்சிதோமஷ்யாயதாஸ்யாத்கட்டித:பட: |

ஸூக்ஷ்மாகாரைஸ்ததேசஸ்யவபுஸ்ஸர்வத்ரலாஞ்சிதம் ||௨௦௨||

கட்டித:பட: பசைப்படமானது
மஷ்யா மையினாலே
ஸர்வத: நாலுவாக்கிலும்
யதா லாஞ்சித ஸ்யாத் எப்படி அடையாளம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறதோ
ததா அப்படி

ஈசஸ்ய ஈசுவரனுடைய
வபு: தேகமும்
ஸூக்ஷ்மாகாரை: சூட்சுமாகாரங்களினாலே
ஸர்வத்ர நாலுவாக்கிலும்
லாஞ்சிதம் அடையாளம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. புத்தியிலேறும்பொருட்டு மற்றொருதிருஷ்டாந்தங்காண்பிவிக்கிறார்.

सस्यंवाशाकजातंवासर्वतोङ्कुरितंयथा ।

कोमलंतद्वदेवैषपेलवोजगदंकुरः ॥

ஸஸ்யம்வாசாகஜாதம்வாஸர்வதோங்குரிதம்யதா |

கோமலம்தத்வதேவைஷபேலவோஜகதங்குர:|| ௨௦௩ ||

ஸஸ்யம்வா நெற்பயிர்களென்ன
சாகஜாதம்வா அவரைமுதலான்காய்கறியென்ன
ஸர்வத: நாலுவாக்கிலும்
கோமலம் மனோக்கியமாய்
யதா எப்படி

அங்குரிதம் குறுமுளையாய் முளைத்திருக்குமோ
தத்வதேவ அதுபோலவே
பேலவ: சூட்சுமமாக
ஏஷ: இந்த [றி.
ஜகதங்குர: ஜகத்தின்தோற்றமென்ற

அ-கை. இப்படி சூத்திராத்துமஸ்வரூபம்சொல்லி, ஸ்தூலோபாதிகாரணவிராட்டை மூன்றுதிருஷ்டாந்தத்தினால் காண்பிவிக்கிறார்.

आतपाभातलोकोवापटोवावर्णपूरितः ।

सस्यंवाफलितंयद्वत्तथास्पष्टवपुर्विराट् ॥

ஆதபாபாதலோகோவாபடோவாவர்ணபூரித: |

ஸஸ்யம்வாபலிதம்யத்வத்ததாஸ்பஷ்டவபுர்விராட் || ௨௦௪ ||

ஆதபாபாதலோக:வா வெய்யிலில் விளங்குகிறலோகம்போலும்
வர்ணபூரித: வர்ணங்களினாலே பூரிக்கப்பட்ட
பட: வஸ்திரமென்ன

பலிதம் பழுத்த
ஸஸ்யம்வா பயிரென்ன
யத்வத் ததா எப்படியோ அப்படி
ஸ்பஷ்டவபு: பிரகாசவடிவம்
விராட் விராட்டென்றறி.

அ-கை. இதற்குபிரமாண மேதெனில்.

विश्वरूपाद्ध्यायएषउक्तस्सूक्तेपिपौरुषे ।
धात्रादिस्तंबपर्यन्तानेतस्यावयवान्विदुः ॥

விஶ்வரூபாத்⁴யாயஏஷஉக்தஸ்ஸூக்தேபிபௌருஷே ।
தா⁴த்ராதி³ஸ்தம்ப³பர்யந்தாநேதஸ்யாவயவாந்விது³:॥ ௨௦௫ ॥

விஶ்வரூபாத்⁴யாயே விசுவரூபாத்தியாயத்திலும் பௌருஷே ஸூக்தேபி புருஷசூக்தத்திலும் ஏஷ: இந்த விராட்புருஷன் உக்த: சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்

தா⁴த்ராதி³ஸ்தம்ப³பர்யந்தா: பிர்ம்மாதிஸ்தம்பபரியந்தமுள்ள சகலங்களும் ஏதஸ்ய இவருடைய அவயவாந் அவயவங்களாக விது³: அறிகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படிசொன்னதால் பிரகிருதத்திலென்னவாயிற்றெனில்.

ईशसूत्रविराड्वेधोविष्णुरुद्रेन्द्रवह्नयः ।
विघ्नभैरवमैरालमारिकायक्षराक्षसाः ॥
विप्रक्षत्रियविट्छूद्रागवाश्वमृगपक्षिणः ।
अश्वत्थवटच्यूताद्यायवव्रीहितृणादयः ॥
जलपाषाणमृत्काष्ठवास्याकुद्दालकादयः ।
ईश्वरास्सर्वएवैतेपूजिताःफलदायिनः ॥

ஈஶஸூத்ரவிராட்³வேதோ⁴விஷ்ணுருத்³ரேந்த்³ரவஹ்நய: ।
விக்⁴நபை⁴ரவமைராலமாரிகாயக்ஷராக்ஷஸா:॥ ௨௦௬ ॥
விப்ரக்ஷத்ரியவிட்சூ²த்³ராக³வாஶ்வம்ருக³பக்ஷிண: ।
அஶ்வத்த²வடச்யூதாத்³யாயவவ்ரீஹித்ருணாத³ய:॥ ௨௦௭ ॥
ஜலபாஷாணம்ருத்காஷ்ட²வாஸ்யாகுத்³தா³லகாத³ய: ।
ஈஶ்வராஸ்ஸர்வஏவைதேபூஜிதா:ப²லதா³யிந:॥ ௨௦௮ ॥

ஈஶஸூத்ரவிராட்³வேதோ⁴விஷ்ணுருத்³ரேந்த்³ரவஹ்நய: அந்தரியாமி, சூத்திராத்துமா, விராட், பிர்மா விஷ்ணு ருத்திரன், இந்திரன், அக்கினி முதலானவர்களென்ன

விக்⁴நபை⁴ரவமைராலமாரிகாயக்ஷராக்ஷஸா: கணபதிபைரவன்மைராளன் மாரியம்மை, யட்சர்கள், ராட்சசர்கள் முதலானவர்களென்ன

விப்ரக்ஷத்ரியவிட்சூ²த்³ராக³வாஶ்வம்ருக³பக்ஷிண: பிராமணர், க்ஷத்திரியாள், வைசியாள், சூத்திரர்களென்ன பசு குதிரை மிருகங்கள் பட்சிகளென்ன

அஶ்வத்த²வடச்யூதாத்³யா: அரசு ஆல், மா, முதலானமரங்களென்ன

யவவ்ரீஹித்ருணாத³ய: யவைநெல்லும் புல்லுமுதலானவைகளென்ன

ஜலபாஷாணஶ்ருத்க்ஷாஷ்டவாஸ்ராக்ஷூல
காஷியம் தீர்த்தமென்ன, சிலையென்ன, மிருத்திகையென்ன, கட்டைகளென்ன, வர்ச்சியென்ன, குந்தாலம் முதலானவைகளென்ன
ஸமிதை இந்த
ஸர்வே சமஸ்தமும்
பரமேஶ்வராः ஈசுவரான்
ஸந்து என்றே
பூஜிதாः பூஜிக்கப்பட்டவர்களாயும்
ஸமஷாயிநः அந்தந்தபலத்தைகொடுக்கிறவர்களாயுமாகிறார்கள்.

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணத்தையும் பலன்தாரதம்மியமா யிருக்கிறதற்குக்காரணத்தையும் சொல்லுகிறார்.

यथायथोपासतेतंफलमीयुस्तथातथा ।
फलोत्कर्षापकर्षौतुपूज्यपूजानुसारतः ॥

யதாயதொபாஸதெதம்ஃபலமீயுஸ்ததாததா |
ஃபலொத்கர்ஷாபகர்ஷௌதுபூஜ்யபூஜாநுஸாரதஃ|| உ௦கூ||

யதா.யதா எப்படி எப்படி
தம் அந்த ஈசுவரனை
உபாஸதே உபாசிக்கிறார்களோ
ததா.ததா அப்படி அப்படி
ஃபலம் பலத்தை
ஈயுः அடைகிறார்கள்
பூஜ்யபூஜாநுஸாரதः.து பூஜிக்கப்பட்ட தெய்வங்களுடையவும், பூஜிக்கிரவனுடைய பக்தியனுசாரத்தினாலும்
ஃபலோத்கர்ஷாபகர்ஷௌ பலங்கள் மேல்கீழாகின்றன.

அ-கை. இப்படி மாயிகபலம் சித்திக்கட்டும், முக்தியெந்த உபாயத்தினாலுண்டாகுமெனில்.

मुक्तिस्तुब्रह्मतत्वज्ञानादेवस्यान्नचान्यथा ।
स्वप्रबोधंविनानैवस्वस्वप्नोहीयतेयथा ॥

முக்திஸ்துப்ரஹ்மதத்வஜ்ஞாநாதெவஸ்யாந்நசாந்யதா |
ஸ்வப்ரபொதம்விநாநைவஸ்வஸ்வப்நொஹீயதெயதா || உகூ௦ ||

முக்திः.து மோட்சமோவென்றால்
ப்ரஹ்மதத்வஜ்ஞாநாத் ஏவ ஸ்யாத் பிரமத்தின்யதார்த்தஞானத்தினாலே உண்டாகும்
அந்யதா ந.ச வேறெவ்விதத்தினாலும் முக்தியுண்டாகாது
ஸ்வப்ரபோதம் தன்னுடைய விழிப்பு
விநா வாராமலே
ஸ்வஸ்வப்நः தன்னுடையசொப்பனம்
யதா எப்படி
ந ஏவ ஹீயதே ஒருக்காலும்போகமாட்டாதோ அப்படியென்றறி.

அ-கை. துவைதநிவர்த்திரூபமாயிருக்கிற முக்திக்கு சொப்பனதிருஷ்டாந்தம் சொன்னதுகூடாது, விழித்தவனுக்கு சொப்பனத்திற்கண்டதுளைதம் காணமல்போவதுபோல, இந்தஜகத்து அப்படிகாணமல் போகாமல், ஞானம்

வந்தவனுக்கும் தோற்றுவதால், சொப்பன சமானமென்று சொன்னதற்கு சுருதியுக்திப் பிரமாணமேதெனில், இந்த மூன்றவஸ்தையையும் சொப்பனம் மாயாமயமென்று சுருதிசொல்லுவதாலும், பூதகண்ணடியில் தோற்றுகிறமுகாதிகள் எப்படிபொய்யோ அப்படி இந்தஜகத்து, பிர்மத்துக்கு விலட்சணமாகையால், பொய்யென்று அறிந்தவர்களுக்கும் தோற்றிக்கொண்டிருப்பதினுல், சொப்பனசமான மென்பதில், ஆட்சேபமில்லையென்று பரிகரிக்கிறுர்.

अद्वितीयब्रह्मतत्वेस्वप्नोयमखिलञ्जगत् ।
ईशजीवादिरूपेणचेतनाचेतनात्मकम् ॥

அத்³விதீயப்³ரஹ்மதத்த்வேஸ்வப்நோயமகி²லஞ்ஜக³த் ।
ஈஶஜீவாதி³ரூபேணசேதநாசேதநாத்மகம் ॥ உகக ॥

அத்³விதீயப்³ரஹ்மதத்த்வே அத்துவிதீயமான பிரமஸ்வரூபத்தில்
ஈஶஜீவாதி³ரூபேண ஜீவேசுவர ரூபமானதாகவும்
சேதநாசேதநாத்மகம் சேதனு சேதன வடிவமாகவும்
அகி²லம்ஜக³த் தோற்றுகிறசகலஜகத்தும்
அயம் தன்னையறியாததினுலுண்டான இந்த
ஸ்வப்ந: சொப்பனமென்றறி.

அ-கை. பிர்மத்திற்கு அபேதமாயிருக்கிற ஜீவேசுவரர்களை எப்படிஜகத்துக்குள் சேர்க்கலாமெனில்.

आनन्दमयविज्ञानमयांवीश्वरजीवकौ ।
माययाकल्पितावेतौताभ्यांसर्वंप्रकल्पितम् ॥

ஆநந்த³மயவிஜ்ஞாநமயாவீஶ்வரஜீவகௌ ।
மாயயாகல்பிதாவேதௌதாப்⁴யாம்ஸர்வம்ப்ரகல்பிதம் ॥ உகஉ ॥

ஆநந்த³விஜ்ஞாநமயௌ ஆனந்தமயனுயும் விஞ்ஞானமயனுயுமிருக்கிற
ஏதௌஈஶ்வரஜீவகௌ இந்த ஜீவேசுவரர்கள்
மாயயா மாயாசக்தியால்
கல்பிதௌ கற்பிக்கப்பட்டவர்கள்
தாப்⁴யாம் அவர்களாலே
ஸர்வம் சகலமும்
ப்ரகல்பிதம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சுருதி சொல்லுகிறது.

அ-கை. அதில்யாரால் எவ்வளவுகற்பிதமெனில்.

ईक्षणादिप्रवेशांतासृष्टिरीशेनकल्पिता ।
जाग्रदादिविमोक्षान्तस्संसारोजीवकल्पितः ॥

ஈக்ஷணாதி³ப்ரவேஶாந்தாஸ்ருஷ்டிரீஶேநகல்பிதா ।
ஜாக்³ரதா³தி³விமோக்ஷாந்தஸ்ஸம்ஸாரோஜீவகல்பித: ॥ உகங ॥

ஈக்ஷணாதி³ப்ரவேஶாந்தா மாயையை விரியப்பார்த்தது முதல் ஜகத்தை சிருஷ்டித்து பிரவேசம் வரையில்
ஸ்ருஷ்டி: உள்ள சிருஷ்டி

ஈஶகல்பிதா ஈசுவரனாலே கற்பிதம்
ஜாக்ரதாதிமோக்ஷாந்த: ஜாக்கிரசொப்பன சுஷுப்திமுதல் மோக்ஷபரியந்தமான
ஸம்ஸார: சம்சாரமானது
ஜீவகல்பித: ஜீவனாலே கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. பிர்மமே பரமார்த்தமானால், வாதிகள் ஜீவேசுவர விஷயத்தில்கலங்கக்காரணமேதெனில்.

अद्वितीयंब्रह्मतत्वमसङ्गन्तन्नजानते ।
जीवेशयोर्मायिकयोर्वृथैवकलहंययुः ॥

அத்விதீயம்ப்ரஹ்மதத்வமஸங்கந்தந்நஜாநதே ।
ஜீவேஶயோர்மாயிகயோர்வ்ருதைவகலஹம்யயு: ॥ ௨௧௪ ॥

அத்விதீயம்ப்ரஹ்மதத்வம் இரண்டற்றபிர்மஸ்வரூபமாயிருக்கிற
அஸங்கம் அசங்கரான
தம் அந்தஆத்துமாவை
ந ஜாநதே வாதிகள் அறிகிறார்களில்லை
மாயிகயோ: மாயிகர்களாயிருக்கிற
ஜீவேஶயோ: ஜீவேசர்களுடைய (வாதத்தில்)
வ்ருதா ஏவ வீணாகவே
கலஹம் கலகத்தை
யயு: செய்கிறார்கள்.

இ-தி. பட்டிக்காட்டு ஜனங்கள் மகாராஜனையறியாமல் டபேதார் சேவுகன் முதலானவர்களைப் பார்த்து ராஜனென்றெண்ணி மயங்குவதுபோலவாம்.

அ-கை. அப்படிகலங்குகிற வாதிகளுக்கு தயாளுவான நீர் போதிக்கக்கூடாதோவெனில்.

ज्ञात्वासदातत्वनिष्ठाननुमोदामहेवयम् ।
अनुशोचामएवान्यान्नभ्रन्तैर्विवदामहे ॥

ஜ்ஞாத்வாஸதாதத்வநிஷ்டாநநுமோதாமஹேவயம் ।
அநுஶோசாமஏவாந்யாந்நப்ராந்தைர்விவதாமஹே ॥ ௨௧௫ ॥

தத்வநிஷ்டாந் தத்துவஞானிகளை
ஜ்ஞாத்வா அறிந்து பார்த்து
ஸதா வயம் எப்போதும் நாம்
அநுமோதாமஹே சந்தோஷப் படுவோமேயன்றி
அந்யாந் அன்னியர்களான வாதிகளைக்குறித்து
அநுஶோசாம ஏவ விசினிப்போமேயல்லது
ப்ராந்தை: (பக்குவம் வாராததால்) அந்த பிராந்தர்களோடே
ந விவதாமஹே விவாதம் பண்ணமாட்டோம்.

அ-கை. ஜீவவாதிகளையும், ஈசுவரவாதிகளையும் பிரித்துக்காண்பிக்கிறார்.

तृणार्च्यकादियोगान्ताईश्वरेभ्रान्तिमाश्रिताः ।
लोकायतादिसांख्यान्ताजीवेविभ्रान्तिमाश्रिताः ॥

த்ருணார்ச்சகாதியோகாந்தா ஈச்வரே ப்ராந்திமாச்ரிதா: |
லோகாயதாதிஸாங்க்யாந்தா ஜீவே விப்ராந்திமாச்ரிதா: ||உகசு||

த்ருணார்ச்சகாதியோகாந்தா: புல்முதலானதை உபாசிக்கிறவர்முதல்யோகாப்பியாசம் பண்ணுகிறவர்கள் வரையிலுள்ளவர்கள்
ஈச்வரே ஈசுவானிடத்தில்
ப்ராந்திம் மயக்கத்தை
ஆச்ரிதா: அடைந்தவர்கள்

லோகாயதாதிஸாங்க்யாந்தா: லோகாயதன்முதல் சாங்கியன் வரையிலுள்ளவாதிகள்
ஜீவே ஜீவனிடத்தில்
விப்ராந்திம் மயக்கத்தை
ஆச்ரிதா: அடைந்தவர்கள்.

அ-கை. அவர்களுக்கு பிராந்தத்துவம் எதினாலெனில்.

अद्वितीयब्रह्मतत्त्वंनजानन्तियदातदा ।
भ्रान्ताएवाखिलास्तेषांक्वमुक्तिःक्वेहवासुखम् ॥

அத்விதீயப்ரஹ்மதத்வம் நஜாநந்தியதா ததா |
ப்ராந்தா ஏவாகிலாஸ்தேஷாம் க்வமுக்தி: க்வேஹவா ஸுகம் ||உகஎ||

யதா எதுவரையில்
அத்விதீயப்ரஹ்மதத்வம் அத்துவைதபிர்மஸ்வரூபத்தை
நஜாநந்தி அறிகிறார்களில்லையோ
ததா அதுவரையில்
அகிலா: சமஸ்த பிராணிகளும்

ப்ராந்தா:ஏவ சுத்த பைத்தியக்காரர்கள் தானே
தேஷாம் அவர்களுக்கு
க்வமுக்தி: ஆனந்தமான மோட்சமேது
இஹ வா இவிடத்தில் தான்
க்வஸுகம் எங்கே சுகமிருக்கிறது.

தா-ம். தங்கள்மதத்தை ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்கிற துரெண்ணத்தினாலே கவலையுடன் கூடியிருப்பதால் சுகமில்லை.

அ-கை. அவர்களுக்கு பிர்மஞான மில்லாவிட்டாலும் அந்தந்தமதங்களுக்குள்ளே, உத்தமாதம பாவங்களில்லையோவெனில், அந்தமகிமையை முமுட்சுக்களாதரவு பண்ணக்கூடாதென்று திருஷ்டாந்தமூலமா யறிவிக்கிறார்.

उत्तमाधमभावश्चेत्तेषांस्यादस्तुतेनकिम् ।
स्वप्नस्थराज्यभिक्षाभ्यांनबुद्धस्स्पृश्यतेखलु ॥

உத்தமாதமபாவச்சேத் தேஷாம் ஸ்யாதஸ்து தேந கிம் |
ஸ்வப்நஸ்தராஜ்யபிக்ஷாப்யாம் நபுத்த: ஸ்ப்ருச்யதே கலு || உகஅ ||

தேஷாம் அவர்களுக்குள்ளே [னது
உத்தமாதமபாவ: உத்தமாதம பாவமா
ஸ்யாச்சேத் இருக்கிறதே யென்றால்

அஸ்து இருக்கட்டும் [னம்
தேந கிம் அதனாலென்ன (பிரயோஜ
ஸ்வப்நஸ்தராஜ்யபிக்ஷாப்யாம் சொப்பனத்

திற்காணப்பட்ட ராச்சிய பரிபால த்திஞலும்,பிச்சைஎடுப்பதிஞலும்

ஸுஸ꞉ சொப்பனத்திலிருந்து விழித்தவன்

ஹூ... ந꞉ஏவ மேல்கீழான அதில் சம்மந்தப் படமாட்டான் அன்றோ.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

तस्मान्मुमुक्षुभिर्नैवमतिर्जीवेशवादयोः ।
कार्याकिन्तुब्रह्मतत्त्वंविचार्यंबुद्धयतांचतत् ॥

தஸ்மாந்முமுக்ஷுபிர்நைவமதிர்ஜீவேசவாதயோ꞉ |
கார்யாகிந்துப்ரஹ்மதத்த்வம்விசார்யம்புத்த்யதாஞ்சதத் ||௨௧௧||

தஸ்மாத் ஆகையிஞலே
முமுக்ஷுபி꞉ முமுட்சுக்களிஞலே
ஜீவேசவாதயோ꞉ ஜீவேசுவரவாதங்களிலே
மதி꞉ புத்தியானது
கார்யா ந ஏவ பண்ணத்தக்கதேயன்று
கிந்து பின்னேயோவென்றல்
ப்ரஹ்மதத்த்வம் பிர்மதத்துவமே
விசார்யம் விசாரிக்கத்தக்கது
தத் ச அதுதானே
புத்த்யதாம் அறியத்தக்கது.

அ-கை. பிர்மநிச்சயம் பண்ணும்பொருட்டு, அந்தவாதங்களேயறிந்து தானே தள்ளவேண்டுமெனில்.

पूर्वपक्षतयातौचेत्तत्वनिश्चयहेतुताम् ।
प्राप्नुतोस्तुनिमज्जस्वतयोर्नैतावताबशः ॥

பூர்வபக்ஷதயாதௌசேத்தத்த்வநிஶ்சயஹேதுதாம் |
ப்ராப்னுதோஸ்துநிமஜ்ஜஸ்வதயோர்நைதாவதாவஶ꞉ || ௨௨௦ ||

தத்த்வநிஶ்சயஹேதுதாம் தத்துவநிச்சயமுண்டாகும் நிமித்தம்
பூர்வபக்ஷதயா பூர்வபட்சமாக
தௌ சேத் அவைகளே விசாரிப்போமென்றல்
ப்ராப்னுத꞉ அஸ்து விசாரிக்கக்கடவது
ஏதாவதா தயோ꞉ அவ்வளவால் அந்த வாதங்களிலே
அவஶ꞉ பரவசஞய்
ந நிமஜ்ஜஸ்வ முழுகிப்போய்விடாதே.

அ-கை. சாங்கியமதத்தில் சொல்லுகிற ஜீவேசுவரர்கள் சுத்தசித்தாயிருக்கைபால், அவர்களே நீங்கள் கிரகிக்கலாமென்று சங்கித்ததற்குச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

असंगचिद्विभुर्जीवस्सांख्योक्तस्तादृगीश्वरः ।
योगोक्तस्तत्वमोरर्थौशुद्धौतावितिचेच्छृणु ॥
नतत्वमोरुभावर्थावस्मत्सिद्धान्ततांगतौ ।
अद्वैतबोधनायैवसाकक्षाकाचिदिष्यते ॥

அஸங்கசித்விபுர்ஜீவ: ஸாங்க்யோக்தஸ்தாத்ருகீச்வர: |
யோகோக்தஸ்தத்த்வமோரர்த்தௌ சுத்தாவிதி சேச்ச்ருணு || உஉக ||
ந தத்த்வமோருபாவர்த்தாவஸ்மத்ஸித்தாந்ததாம் கதௌ |
அத்வைதபோதநாயைவ ஸா கக்ஷா க்வசிதிஷ்யதே || உஉஉ ||

ஸாங்க்யோக்த: சாங்கியமதத்தில் சொல்லப்பட்ட
ஜீவ: ஜீவன்
அஸங்கசித் அசங்கசித்தாயும்
விபு: விபுவாயுமிருக்கிறான்
யோகோக்த: யோகமதத்தில்சொல்லப்படுகிற
ஈச்வர: ஈசுவரனும்
தாத்ருக் முன் சொன்னபடியே இருக்கிறான்
சுத்தௌ சுத்தாளாயும்
தத்த்வமோ: தத்துவம்பதங்களுக்கு
அர்த்தௌ அர்த்தாளாக
தௌ அவ்விருவர்களும்
இதிசேத் இருக்கட்டுமென்றால்
ச்ருணு கேள்
தத்த்வமோ: தத்துவம்பதங்களுக்கு
அர்த்தௌ அர்த்தாளான
அஸ்மத் நம்முடைய
ஸித்தாந்ததாம் சித்தாந்தத்தை
கதௌ அடைந்தவர்களாக
உபௌ ந அவ்விருவர்களுமாகார்
அத்வைதபோதநாயைவ அத்துவைதத்தைபோதிக்கும்பொருட்டே
ஸா அந்ததத்துவம்பதமென்ற
கக்ஷா கட்சியானது
க்வசித் ஒருக்கால்
இஷ்யதே அங்கீகரிக்கப்படுகிறது.

வி-ம். அவ்விரண்டு பதங்களிலேயும் சொல்லுகிற ஜீவேசுவராள் சுத்தசித்தா யிருந்தாலும் வாஸ்தவமாக அவர்கள் ஜீவேசுவரர்களுக்கு பேதம்சொல்லுவதால் நம்முடைய சித்தாந்தத்திற்கு கூடாது, தத்துவம்பதங்களுக்குவாச்சியர்களான ஜீவேசுவரரிருவர்களும் நமதுசித்தாந்ததைத யடைந்தவர்களில்லை.

சு-கை. தத்துவம் பதார்த்தபூதாளாக கூடஸ்தபிர்மங்களை உங்களாலேயும் பின்னுளாக நிரூபிக்கப் படுகிறதேயெனில், அத்துவைதத்தை போதிக்கிர நிமித்தமாகமட்டும் கிரகிக்கபடுகிறதேயன்றி வாஸ்தவத்தில் நமக்குபேதமில்லை.

அ-கை. அப்போது தத்துவபதார்த்த சோதனை பண்ணுவானேனெனில்.

अनादिमायया भ्रांता जीवेशौ सुविलक्षणौ ।
मन्यन्ते तद्व्युदासाय केवलं शोधनं तयोः ॥

அநாதிமாயயா ப்ராந்தா ஜீவேசௌ ஸுவிலக்ஷணௌ |
மந்யந்தே தத்வ்யுதாஸாய கேவலம் சோதநம் தயோ: || உஉரு ||

அநாதிமாயயா அனாதியாயிருக்கிறமாயையினாலே
ப்ராந்தா: மயங்கிகிடக்கிற புருஷர்கள்
ஜீவேசௌ ஜீவேசுவரர்களை
ஸுவிலக்ஷணௌ அன்னியோன்னிய விலட்சணர்களாக

உந்யே எண்ணுகிறார்கள்
தத்வ்யவஸ்தாபநாய அதை தள்ளுகிறதி
ன் பொருட்டு

கேவலம் மாத்திரம்
தயோ: அவர்களுக்கு [து.
ஶோதநா சோதனை சொல்லப்பட்ட

அ-கை. பதார்த்தசோதனைப் பிரகாரத்தை காண்பிக்கும்பொருட்டு முன் சொல்லப்பட்ட திருஷ்டாந்தத்தை விரித்து காண்பிவிக்கிறார்

अतएवात्रदृष्टान्तोयोग्यःप्राक्सम्यगीरितः ।
घटाकाशमहाकाशजलाकाशाभ्रखात्मकः ॥
जलाभ्रोपाध्यधीनेतेजलाकाशाभ्रखेतयोः ।
आधारौतुघटाकाशमहाकाशौसुनिर्मलौ ॥

அதஏவாத்ர த்ருஷ்டாந்தோ யோக்ய: ப்ராக் ஸம்யகீரித: |
கடாகாஶமஹாகாஶஜலாகாஶாப்ரகாத்மக: || உஉச ||
ஜலாப்ரோபாத்யதீநே தே ஜலாகாஶாப்ரகே தயோ: |
ஆதாரௌ து கடாகாஶமஹாகாஶௌ ஸுநிர்மலௌ || உஉரு ||

அத ஏவ ஆகையினாலேயே
கடாகாஶமஹாகாஶஜலாகாஶாப்ரகா
த்மக: கடாகாசமென்றும், மகா
காசமென்றும், ஜலாகாசமென்றும்
மேகாகாசமென்றும்
அத்ர இந்தப்பிரகரணத்தில்
த்ருஷ்டாந்த: திருஷ்டாந்தமானது
ப்ராக் முன்னே
யோக்ய: யோக்கியமாக
ஸம்யக் நன்றாக
ஈரித: சொல்லப்பட்டது

தே ஜலாகாஶாப்ரகே அந்தஜலாகா
சமேகாகாசங்களிரண்டும்
ஜலாப்ரோபாத்யதீநே ஜல உபாதிக்
கும் மேக உபாதிக்கும் அதீனங்க
ளாயிருக்கின்றன
தயோ: அவைகளுக்கு
ஆதாரௌ ஆதாரங்களான
கடாகாஶமஹாகாஶௌ கடாகாசமகா
காசங்கள்
ஸுநிர்மலௌ து அத்தியந்த நிர்மல
ங்களன்றோ.

அ-கை. தார்ஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

एवमानन्दविज्ञानमयौमायाधियोर्वशौ ।
तदधिष्ठानकूटस्थब्रह्मणीतुसुनिर्मलौ ॥

ஏவமாநந்தவிஜ்ஞாநமயௌ மாயாதியோர்வஶௌ |
ததிஷ்டாநகூடஸ்தப்ரஹ்மணீ து ஸுநிர்மலௌ || உஉசா ||

ஏவம் இப்படி [ஞ்ஞானமயாள்
ஆநந்தவிஜ்ஞாநமயௌ ஆனந்தமய வி
மாயாதியோ: மாயைக்கும்புத்திக்கும்
வஶௌ சுவாதீனள்

ததிஷ்டாநகூடஸ்தப்ரஹ்மணீ து
அவ்விருவர்களுக்கும் அதிஷ்டானமா
ன கூடஸ்தபிர்மங்களோவென்றால்
ஸுநிர்மலௌ அத்தியந்தம் நிர்மலாள்.

அ-கை. இப்போது பதார்த்தசோதனை சொன்னபிரகாரம் சாங்கியயோக மதங்களை அங்கீகரிக்கக் கூடாதோவெனில்.

एतत्कक्षोपयोगेनसांख्ययोगौमतौयदि ।
देहोन्नमयकक्षत्वादात्मत्वेनाभ्युपेयताम् ॥

ஏதத்கக்ஷோபயோகேந ஸாங்க்யயோகௌ மதௌ யதி ।
தேஹோந்நமயகக்ஷத்வாதாத்மத்வேநாப்யுபேயதாம் ॥ உஉஎ ॥

ஏதத்கக்ஷோபயோகேந இந்த கட்சிகளுக்கு உபயோகப்படும்படியாக
ஸாங்க்யயோகௌ மதௌ சாங்கியயோகமதங்கள்
யதி அங்கீகரிக்கப் படலாமென்றால் லோகாயதமதஸ்தருடையமதத்தில்

தேஹோந்நமயகக்ஷத்வாத் தேகமானது அன்னமய கோசமான ஆத்துமாவென்ற கட்சியானதால் அந்தமதாநுசாரியாய்
ஆத்மத்வேந இத்தேகமே ஆத்துமாவாக
அப்யுபேயதாம் அங்கீகரிக்கலாம்.

இ-தி. காவலனை கற்புடையவள் கலக்கலாமென்றால் கடையனையுமேன் கலக்கக் கூடாதுசொல்.

அ-கை. எதனால் சாங்கியயோகங்கள் வேதாந்தத்திற்கு விரோதமெனில்.

आत्मभेदोजगत्सत्यमीशोन्यइतिचेत्त्रयम् ।
त्यज्यतेतैस्ततदासांख्ययोगौवेदान्तसंमतौ ॥

ஆத்மபேதோ ஜகத்ஸத்யமீஶோந்ய இதி சேத் த்ரயம் ।
த்யஜ்யதே தைஸ்ததா ஸாங்க்யயோகௌ வேதாந்தஸம்மதௌ ॥ உஉஅ ॥

ஆத்மபேத: ஆத்துமாக்களுக்கு பேதமென்ன
ஜகத்ஸத்யம் ஜகத்துக்கு சத்தியமென்ன
ஈஶ: (தனக்கு) ஈசுவரன்
அந்ய: இதி வேறென்கிறதென்ன
த்ரயம் இந்த மூன்றும்

தை: அவர்களாலே
த்யஜ்யதே சேத் விடப்பட்டதேயானால்
ததா அப்போது
ஸாங்க்யயோகௌ சாங்கியயோகங்கள்
வேதாந்தஸம்மதௌ வேதாந்தத்திற்கு சம்மதங்களாகும்.

அ-கை. ஜீவன் அசங்கனென்ற ஞானத்தினாலேயே முக்தனாவதால் அத்துவைதஞான மென்னத்துக்கெனில், அத்துவைத ஞானமன்றியில் முக்திசித்தியாதென்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு வேறொருவிதமாய்ச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

जीवोसङ्गत्वमात्रेणकृतार्थइतिचेत्तदा ।
स्रक्चन्दनादिनित्यत्वमात्रेणापिकृतार्थता ॥

ஜீவோ ஸங்கத்வமாத்ரேண க்ருதார்த்த இதி சேத்ததா ।
ஸ்ரக்சந்தநாதிநித்யத்வமாத்ரேணாபி க்ருதார்த்ததா ॥ உஉகூ ॥

ஜீவ꞉ (அத்துவைதஞான மன்றியில்) ஜீவன்
அஸங்கத்வபோதேந அசங்கத்துவஞானத்தினாலேயே
க்ருதார்த²꞉ கிருதார்த்தனென்று
இதி.வச꞉ சொல்லைவையேயானால்

ததா அப்போது
ஸ்ரக்சந்த³நாதி³நித்யத்வ மாலை சந்தனம் முதலானது நித்தியமாயிருக்கிறதினாலேயே
க்ருதார்த²தா கிருதார்த்தத்துவமுண்டாகும்.

அ-கை. அந்தபிரதிபந்தத்தை விமோசனம் பண்ணுகிறார்.

यथास्रगादिनित्यत्वंदुस्संपाद्यंतथात्मनः ।
असङ्गत्वंनसंभाव्यंजीवतोजगदीशयोः ॥

யதா²ஸ்ரகா³தி³நித்யத்வம்து³ஸ்ஸம்பாத்³யம்ததா²த்மந꞉ ।
அஸங்க³த்வம்நஸம்பா⁴வ்யம்ஜீவதோஜக³தீ³ஶயோ꞉ ॥ உகூ ॥

ஸ்ரகா³தி³நித்யத்வம் மாலை முதலானதற்கு நித்தியத்தன்மையானது
யதா² எப்படி
து³ஸ்ஸம்பாத்³யம் சம்பாதிப்பது துர்லபமோ
ததா² அப்படி
ஜகதீ³ஶயோ꞉ ஜகத்தும் ஈசுவரனும்

ஜீவத꞉ ஜீவித்திருக்குமுள்ளளவில்
ஆத்மந꞉ ஆத்துமாவுக்கு
அஸங்க³த்வம் அசங்கத்துவமானது
ஸம்பா⁴வ்யம்.ந (ஒருக்காலும்) சம்பவிக்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. சித்தியாதென்பதையே பிரகாசம் பண்ணுகிறார்.

अवश्यंप्रकृतिस्सङ्गंपुरेवापादयेत्तथा ।
नियच्छत्वेतमीशोपि कोस्यमोक्षस्तथासति ॥

அவஶ்யம்ப்ரக்ருதிஸ்ஸங்க³ம்புரேவாபாத³யேத்ததா² ।
நியச்ச²த்வேதமீஶோபி கோஸ்யமோக்ஷஸ்ததா²ஸதி ॥ உகூக ॥

ப்ரக்ருதி꞉ மூலப்பிரகிருதியானது
புரா.இவ முன்போல
அவஶ்யம் அவசியமாக
ஸங்க³ம் சம்சாரசங்கத்தை
ஆபாத³யேத் உண்டுபண்ணும்
ததா² அப்படியே
ஈஶ꞉ அபி ஈசுவரனும்

ஏதம் இவனை
நியச்ச²து ஜனனமரணத்தில் சிட்சிப்பார்
ததா².ஸதி அப்படியிருந்துள்ளளவில்
அஸ்ய இவனுக்கு
மோக்ஷ꞉.க꞉ மோட்சம் எப்படியுண்டாகும்.

அ-கை. பிரகிருதி சங்கப்படுத்தி வைக்கிறதும் ஈசுவரன்நியமனம் பண்ணுகிறதும் அவிவேகத்தினாலேதானெனில்.

अविवेककृतस्सङ्गोनियमश्चेतिचेत्तथा ।
बलादापतितोमायावादस्सांख्यस्यदुर्मते: ॥

அவிவெககூ தஸ்ஜொ நியமஸ்ருதிவெத்யா ।
யதூாஜாவதிதொமாயாவாஜஸாம்வ்யஸ்யதுஷ்டுதெ: ॥ உகூஉ॥

ஸம்ஜ: சங்கமானதும்
நியம: ச நியமனமும்
அவிவெககூ த: அவிவேகத்தினாலே யே பண்ணப்பட்டிருக்கிறது
இதி. செஜ என்று சொல்வையேயாஞல்
தயா அப்படி
துஷ்டுதெ: துற்புத்தியான
ஸாம்வ்யஸ்ய சாங்கியனுக்கு
மாயாவாஜ: சம்சாராதிகள் மாயாமயமென்ற நம்முடையவாதம்
பலாத் பலவந்தமாய்
ஆவதித: வந்துவிழுந்தது.

வி-ம். அவிவேகமென்பது விவேகாபாவமா, அல்லது விவேகத்துக் கன்னியமா, அல்லது விவேகவிரோதியா, மலடிபிள்ளைபோல் அசத்துபதார்த்தமான அபாவத்துக்கு பாவமாயிருக்கிற சங்கநியமனுதிகாரியோத்பாதகம் கூடாமையால், விவேகாபாவமென்பது கூடாது. விவேகத்துக் கன்னியமான கடாதிக்கு சங்கநியமனுதி ஹேதுத்துவம் காணப்படாமையால், விவேகத்துக் கன்னியமென்று சொல்லக்கூடாது. மூன்ருவதுபட்சத்தில் அவிவேகத்திற்குப் பாவரூபமான அஞ்ஞானம் ஏதுவானதால், உனக்குமாயாவாத பிரசங்கம்வந்தது.

இ-தி. குலாலன்இத்தனை செகிழுச்சிட்டு நானெழுதி கொடுக்கவில்லையென்ற கதைபோலவாம்.

அ-கை. ஆத்துமாஅத்துவிதீயமென்று ஒப்புக்கொண்டால் பந்தமோட்சவிவஸ்தைக் கெட்டுப்போமெனில்.

बन्धमोक्षव्यवस्थार्थमात्मनानात्वमिष्यताम् ।
इतिचेन्नयतोमायाव्यवस्थापयितुंक्षमा ॥
பஙூமொக்ஷவ்யவஸ்தாய்மாத்மநாநாதூமிஷ்யதாம் ।
இதிசென்னயதொமாயாவ்யவஸ்தாபயிதுங்க்ஷமா ॥ உஉகூ ॥

பஙூமொக்ஷவ்யவஸ்தாய்ம் பந்தமோட்சத்தினுடைய வியவஸ்தைபண்ணுகிற நிமித்தியம்
ஆத்மநாநாதூம் ஆத்துமாக்களனேகர்களென்னுந்தன்மை
இஷ்யதாம் அங்கிகரிக்கத்தக்கது
இதிசெஜ என்றுசொல்வையேயாஞல்
ந யத: அதுகூடாது [யே
மாயா யாதொருகாரணத்தால்மாயை
வ்யவஸ்தாபயிதும் அந்த பந்தமோட்சவிவஸ்தையைப்பண்ணுவதற்கு
க்ஷமா சாமர்த்தியமுடையதாயிருக்கிறதோ அந்தகாரணத்தாலாத்துமா அனேகமென்றுசொன்னதுகூடாது

அ-கை. ஒருஆத்துமாவுக்கு மாயையெப்படி பந்தமோட்சவிவஸ்தையைப் பண்ணிவைக்குமெனில்.

दुर्घटंघटयामीतिविरुद्धंकिंनपश्यसि ॥
துவஷம்வடயாமீதிவிருஜ்ஜங்கிம்நபஸ்யஸி ॥ உகூகூ ॥

கூடாதந்தை [ன்ற | விரூஷம் இந்தமாயையின்விருதை
வடயாமி ஐதி கூட்டி வைக்கிறேனெ | வஶ்யதி.ந.கிம் நீ பார்க்கவில்லையா.

அ-கை. பந்தம் மித்தையானாலும், மோட்சமாவது நிஜமாகட்டுமேயெனில்.

वास्तवौ बंधमोक्षौ तु श्रुतिर्न सहते तराम् ॥

வாஸ்தவௌ ப³ந்த⁴மோக்ஷௌ து ஶ்ருதிர்ந ஸஹதே தராம் ॥ உருச ॥

பந்தமோக்ஷௌ பந்த மோட்சங்கள் | ஶ்ருதி: சுருதியானது
வாஸ்தவௌ.து வாஸ்தவங்களென்றால் | தராம் மிகவும்
| ந.ஸஹதே சகிக்கமாட்டாது.

அ-கை. அதற்குச்சுருதியேதெனில்.

ननिरोधो न चोत्पत्तिर्न बद्धो न च साधकः ।
नमुमुक्षुर्नवैमुक्त इत्येषा परमार्थता ॥

ந நிரோதோ⁴ ந சோத்பத்திர்ந ப³த்³தோ⁴ ந ச ஸாத⁴க: ।
ந முமுக்ஷுர்ந வை முக்த இத்யேஷா பரமார்த²தா ॥ உருரு ॥

ந.நிரோத⁴: அஞ்ஞானமுமில்லை | முமுக்ஷு: வ முமுட்சுவும்
உத்பத்தி: வ ஜகத்துமுதலான உற்பந் | ந இல்லை
ந இல்லை [தியும் | முக்த: வை ஜீவன்முக்தனும்
ப³த்³த⁴: அஞ்ஞானத்தால் கட்டுண்ட | ந ஐதி இல்லையென்று
ந இல்லை (வனும் | ஏஷா இதுவே
ஸாத⁴க: வ சாதகனும் | பரமார்த²தா உண்மையென்றுசுரு
ந இல்லை | தி உறைக்கின்றது.

தா-ம். பரமார்த்தத்தில் தானான பிர்மத்தைத்தவிர சமஸ்தமுமில்லையென்பதாம்.

அ-கை. ஜீவேசுவராள் மாயாமயாளென்று சொன்னதை முடிக்கிறார்.

मायाख्यायाः कामधेनोर्वत्सौ जीवेश्वरावुभौ ।
यथेच्छं पिबतां द्वैतं तत्त्वं त्वद्वैतमेव हि ॥

மாயாக்²யாயா: காமதே⁴நோர்வத்ஸௌ ஜீவேஶ்வராவுபௌ⁴ ।
யதே²ச்ச²ம் பிப³தாம் த்³வைதம் தத்த்வம் த்வத்³வைதமேவ ஹி ॥ உருசு ॥

மாயாக்²யாயா: மாயையென்றபெயரை | த்³வைதம் துவைதமாகிறபாலை
யடைந்த [வுக்கு | யதே²ச்ச²ம் இஷ்டப்படி
காமதே⁴நோ: காமதேனுவான ஓர்பசு | பிப³தாம் பானம்பண்ணட்டும்
ஜீவேஶ்வரௌ ஜீவேசுவராளென்ற | தத்த்வம் து உண்மையெதுவென்றால்
உபௌ⁴ இரண்டு | அத்³வைதம் ஏவ அத்துவைத மாத்தி
வத்ஸௌ கன்றுகளுண்டு (அவைகள்) | ஹி நமதுசித்தாந்தம். (ரம்

அ-கை. ஜீவேசுவராளும் அவர்கள்பேதமும் பொய்யானாலும், கூடஸ்தபிரம்மங்கள் வாஸ்தவமானதால் அவர்களினது பேதமெப்படி பொய்யாமெனில் லட்சணபேத மில்லையென்று, முன்சொன்ன திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

कूटस्थब्रह्मणोर्भेदोनाममात्राद्दतेनाहि ।
घटाकाशमहाकाशौवियुज्येतेनहिक्वचित् ॥

கூடஸ்த்ரப்ரஹ்மணோர்பேதோநாமமாத்ராத்ருதேநஹி ।
கடாகாஶமஹாகாஶௌவியுஜ்யேதேநஹிக்வசித் ॥ ௨௩௭ ॥

கூடஸ்தப்ரஹ்மணோ: கூடஸ்த பிரம்மங்களுக்கு
பேத: பேதமானது
நாமமாத்ராத் சொல்மாத்திரமே
ருதே ந ஹி அன்றிவேறில்லை
கடாகாஶமஹாகாஶௌ கடாகாசமகாகாசங்கள்
க்வசித் ஒருக்காலும்
ந வியுஜ்யேதே ஹி பிரிபடுகிறதில்லையன்றோ.

அ-கை. இப்படிபேதமெல்லாம் பொய்யென்று சாதித்ததற்குபலமேதெனில்.

यदद्वैतंश्रुतंसृष्टेःप्राक्तदेवाद्यचोपरि ।
मुक्तावपिवृथामायाभ्रामयत्यखिलान्जनान् ॥

யதத்வைதம்ஶ்ருதம்ஸ்ருஷ்டே:ப்ராக்ததேவாத்யசோபரி ।
முக்தாவபிவ்ருதாமாயாப்ராமயத்யகிலாந்ஜநாந் ॥ ௨௩௮ ॥

ஸ்ருஷ்டே: ப்ராக் சிருஷ்டிக்குமுன்
யத் யாதொரு
அத்வைதம் அத்துவைதவஸ்துவிருந்ததாக
ஶ்ருதம் கேழ்க்கப்பட்டிருக்கிறதோ
தத் ஏவ அதுவே
அத்ய இப்பவுமிருக்கிறது
உபரி இனிமேலும்
முக்தௌ அபி முக்தியிலுமிருக்கிறது.

அ-கை. காலத்திரயத்திலும் அத்துவைதம் ஏகமாயிருக்க பேதத்திலேன் மயங்குகிறார்களெனில்.

மாயா மாயையானது
வ்ருதா வீணாக
அகிலாந் ஜநாந் சகல ஜனங்களையும்
ப்ராமயதி மயக்கிவைக்கிறது.

தா-ம். தத்துவஞான மின்மையால் பேதத்தி லபிநிவேசம்பண்ணுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படிதத்துவ ஞானத்தை யறிந்தவர்களும் மயங்குகிறார்களோ யெனில்.

येवदन्तीत्थमेतेपिभ्राम्यन्तेविद्ययात्रकिम् ।
नयथापूर्वमेतेषामत्रभ्रान्तेरदर्शनात् ॥

யேவதந்தீத்தமேதேபிப்ராம்யந்தேவித்யயாத்ரகிம் ।
நயதாபூர்வமேதேஷாமத்ரப்ராந்தேரதர்ஶநாத் ॥ ௨௩௯ ॥

ஐகஸ்ம் இப்படி தத்துவ ஞானத்தை யெ வஷக்ஷி யாவர்கள்சொல்லுகிறார்களோ
ஷெதெ ஃவி அந்தவிவர்களும்[ளே ஜூாஜ்ஜெ (ஜகத்தில்) மயங்குகிறார்க
ஃதூ இந்தஇடத்தில்
விஷ்யா ஞானத்தால்
கிம் என்னப்பிரயோஜனமெனில்
ஷெஷாம் அந்தஇவர்களுக்கு
யயாவ-ஃவ-ஃம் முன்போலேஜகத்தா சத்தியமென்கிறமயக்கம்
ந இன்மையால் ஞானம் வியர்த்தமாகிறதில்லை.

அ-கை. சிலருக்கு கர்மவசத்தால் விவகாரமிருந்தாலும் முன்போல அபிநிவேசமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

ஃதூ.ஜூாஜெஃ இவர்களின் மயக்கம் ஃஷஶூநாஃ காணப்படாமையால்ஞானம் பிரயோசனமில்லையென்று நீங்கிக்கிறது அறியாமையென்றறி.

அ-கை. ஞானி, அஞ்ஞானிகளின் நிச்சயந்தான் ஏதெனில்.

ऐहिकामुष्मिकस्सर्वस्संसारोवास्तवस्ततः ।
नभातिनास्तिचाद्वैतमित्यज्ञानिविनिश्चयः ॥
ज्ञानिनोविपरीतोस्मान्निश्चयस्सम्यगीक्ष्यते ।
स्वस्वनिश்चयतोबद्धोमुक्तोहंनेतिमन्यते ॥

ஐஹிகாமுஷ்மிகஸ்ஸர்வஸ்ஸம்ஸாரோவாஸ்தவஸ்தத: ।
நபாதிநாஸ்திசாத்வைதமித்யஜ்ஞாநிவிநிஶ்சய:॥ உஅ௦ ॥
ஜ்ஞாநிநோவிபரீதோஸ்மாந்நிஶ்சயஸ்ஸம்யகீக்ஷ்யதே ।
ஸ்வஸ்வநிஶ்சயதோபத்தோமுக்தோஹம்நேதிமந்யதே॥ உஅக ॥

ஐஹிகாமுஷ்மிகஃ இகலோகபரலோகங்களிலுள்ள
ஸர்வஃ சகலமான
ஸம்ஸாரஃ சம்சாரங்களும்
வாஸ்தவஃ வாஸ்தவமாயிருக்கிறது
ததஃ ஆகையினாலே
அத்வைதம் ச அத்துவைதமான
நாஸ்தி பிர்மவஸ்துவில்லை
ந பாதி விளங்கவில்லை
இதி என்று இப்படி
அஜ்ஞாநிவிநிஶ்சயஃ அஞ்ஞானிகளுடைய நிச்சயமென்றறி
அஸ்மாத் இந்த நிச்சயத்திற்கு
விபரீதஃ வேறாக
நிஶ்சயஃ நிச்சயமானது
ஜ்ஞாநிநஃ பிர்மஞானிக்கு
ஸம்யக் நன்றாக
ஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படுகிறது
ஸ்வஸ்வநிஶ்சயதஃ அவரவர்களுடைய நிச்சயப்பிரகாரமே
அஹம் பத்தஃ முக்தஃ ந இதி நான் பத்தனென்றும் நான்முக்தனென்றும் இப்படியே ஞானி அஞ்ஞானிகளிருவரும்
மந்யதே எண்ணுகிறார்கள்.

அ-கை. அத்துவைதபிர்மமாத்திரம் விளங்குகிறதென்று சொல்லுகிறது சாத்திரத்தினால் மாத்திரமேயன்றி அனுபவத்திலில்லையே யெனில்.

नाद्वैतमपरोक्षञ्चेन्नचिद्रूपेणभासनात् ।
अशेषेणनभातञ्चेद्द्वैतंकिंभासतेखिलम् ॥

நாத்³வைதமபரோக்ஷஞ்சேந்நசித்³ரூபேணபா⁴ஸநாத் ।
அஶேஷேணநபா⁴தஞ்சேத்³த்³வைதங்கிம்பா⁴ஸதேகி²லம் ॥ ௨௪௨ ॥

அத்³வைதம் அத்துவைதமான பிர்மம்
அபரோக்ஷம் பிரத்தியட்சம்
ந சேத் இல்லையென்று
ந சொல்லாதே [சுவே
சித்³ரூபேண தான் சதா அறிவா
பா⁴ஸநாத் விளங்குவதால்

அஶேஷேண முழுக்க [னில்
ந பா⁴தம் சேத் விளங்கவில்லையேயெ
அகி²லம் சகலமான
த்³வைதம் துவைதமும்
பா⁴ஸதே உனக்குஒரேகாலத்தில்
கிம் விளங்குகிறதா என்னசொல்.

அ-கை. இப்படி தோஷசாம்மியம் சொல்லி பரிகாரசாம்மியம் சொல்லுகிறார்.

दिङ्मात्रेणविभानन्तुद्वयोरपिसमङ्खलु ।
द्वैतसिद्धिवदद्वैतसिद्धिस्तेतावतानकिम् ॥

தி³ங்மாத்ரேணவிபா⁴நந்துத்³வயோரபிஸமங்க²லு ।
த்³வைதஸித்³தி⁴வத³த்³வைதஸித்³தி⁴ஸ்தேதாவதாநகிம் ॥ ௨௪௩ ॥

தி³ங்மாத்ரேண ஏகதேசமாக
விபா⁴நம் து தோற்றுகிறது
த்³வயோ: அபி துவைதாத் துவைதமிர
ண்டிலும்
ஸமம் க²லு சமமல்லவோ
த்³வைதஸித்³தி⁴வத் ஒரு கடத்தைமண்
ணென்றுபார்த்து சகலகடமும் ம
ண்ணென்றறிந்திருக்கிறஉன

க்கு துவைதம் சித்திக்கிறதுபோல
தாவதா ஒரு விஷயத்தில் சத்தைப்
பிரித்துப்பார்த்து நாமரூபம்பொய்
சத்தே வாஸ்தவமென்றறிந்த (நம
க்கு) அவ்வளவினாலேயே
அத்³வைதஸித்³தி⁴: அத்துவைதசித்தி
ந கிம் ஏனுண்டாகமாட்டாது.

இ-தி. ஒருபானைசோற்றுக் கொருசோறு பதம்பார்க்கிற ஸ்தாலீபுலாகநியாயம்போலவாம்.

அ-கை. பூர்வபட்சி வேறொருவிதமாய் அத்துவைதம் சித்திக்கமாட்டாதென்று சங்கிக்கிறான்.

द्वैतेनहीनमद्वैतंद्वैतज्ञानेकथंत्विदम् ॥

த்³வைதேநஹீநமத்³வைதந்த்³வைதஜ்ஞாநேகத²ந்த்விதம் ॥ ௨௪௪ ॥

த்வைதஹீநம் அத்துவைத சப்தத்திற்குஅர்த்தமாவதுதுவைதமில்லாதது
அத்வைதம் அத்துவைதமெனப்படும்
த்வைதஜ்ஞாநே துவைதம் விளங்குகிற காலத்தில்
மித: துவைதாத் துவைதங்களொன்றுக்கொன்று
ஸ்யம் தா தமப்பிரகாசம்போல பகையானதால் இந்த அத்துவைதமெப்படிவிளங்கும்சொல்.

அ-கை. குருவேஎதிரியின் சங்கையைஎடுத்துச் சமாதானம்சொல்லுகிறார்.

चिद्भानन्त्वविरोध्यस्यद्वैतस्यातोऽसमेउभे ॥

சித்பாநந்த்வவிரோத்யஸ்யத்வைதஸ்யாதோऽஸமேஉபே ||௨௪௪||

அத்வைதஸ்ய இந்ததுவைதத்தோற்றத்திற்கு
சித்பாநம் து அறிவின்தோற்றம்
அவிரோதி விரோதமில்லையென்று சொன்னாலதுகூடாது
அத: ஆகையினாலே
உபே இரண்டும்
அஸமே சமமன்று.

வி-ம். அப்போது துவைதமும் அத்துவைத விரோதியானதால், அத்துவைதம் தோன்றும்போது துவைதமும் தோற்றக்கூடாதென்பது நான்முன் சொன்னதுபோல சமானமாகுமெனில், அதற்கவனே சமாதானம் சொல்லுகிறான், உம்முடையமதத்தில் அறிவின் தோற்றத்தையன்றி அத்துவைதத் தோற்றம் வேறில்லாததினாலும் என்னுடையமதத்தி லிருக்கிற துவைதத்திற்கு அறிவின்தோற்றம் விரோதமின்மையாலும் நான்ஆட்சேபித்ததுபோல, உம்முடைய ஆட்சேபம் சமானமாகமாட்டாது.

அ-கை. தோற்றப்பட்ட துவைதம் அவாஸ்தவமானதால், வாஸ்தவாத்துவைதத்திற்கு விரோதியில்லை, தன்னிழல்கண்ணாடிக்குள்அனேகம்போலேதோன்றினாலும், அவைகள் வாஸ்தவமின்மைபோலும் வாஸ்தவமானதனக்கு அது விரோதமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

एवन्तर्हिंश्रुणुद्वैतमसन्मायामयत्वतः ।
तेनवास्तवमद्वैतंपरिशेषाद्विभासते ॥

ஏவம்தர்ஹிஶ்ருணுத்வைதமஸந்மாயாமயத்வத: |
தேநவாஸ்தவமத்வைதம்பரிஶேஷாத்விபாஸதே|| ௨௪௫ ||

தர்ஹி அப்போ
ஏவம் இந்தப்பிரகாரத்தை
ஶ்ருணு கேள்
மாயாமயத்வத: மாயாமயமாயிருத்தலினாலே
த்வைதம் நாமரூபமான துவைதம்
அஸத் பொய்
தேந ஆகையினாலே
அத்வைதம் அத்துவைதமே
வாஸ்தவம் வாஸ்தவமாக
பரிஶேஷாத் பாரிசேஷ்நியாயத்தால்
விபாஸதே மீதமாய்விளங்குகிறது.

அ-கை. அத்துவைதமிருக்கிற பிரகாரத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अचिन्त्यरचनारूपंमायैवसकलञ्जगत् ।
इतिनिश्चित्यवस्तुत्वमद्वैतेपरिशिष्यताम् ॥

அசிந்த்யரசநாரூபம்மாயைவஸகலஞ்ஜகத் ।
இதிநிச்சித்யவஸ்துத்வமத்வைதேபரிசிஷ்யதாம் ॥ உ௬௬ ॥

அசிந்த்யரசநாரூபம் சிந்திக்கக்கூடா தகற்பனா வடிவமான	நிச்சித்ய நிச்சயித்து
ஸகலம் ஜகத் சகலஜகத்தும்	அத்வைதே அத்துவைதத்தில்
மாயா ஏவ இதி மாயையென்றே	வஸ்துத்வம் வஸ்துத்தன்மை
	பரிசிஷ்யதாம் மீதமாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி அத்துவைதமே சத்தியமென்று நிச்சயித்தபின்னும், பூர்வவாசனையால் அடிக்கடி துவைதத்தில் சத்தியபுத்தி வருகிறதேயெனில்.

पुनर्द्वैतस्यवस्तुत्वंभातिचेत्त्वंतथापुनः ।
परिशीलयकोवात्रप्रयासस्तेनतेवद ॥

புநர்த்வைதஸ்யவஸ்துத்வம்பாதிசேத்த்வம்ததாபுந: ।
பரிசீலயகோவாத்ரப்ரயாஸஸ்தேநதேவத ॥ உ௬௭ ॥

புந: மறுபடியும்ஒருக்கால்	பரிசீலய பரிசீலனம்பண்ணு
த்வைதஸ்ய துவைதத்திற்கு	அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
வஸ்துத்வம் வஸ்துத்தன்மை	தே உனக்கு
பாதி சேத் தோன்றிற்றானால்	தேந அதினால்
த்வம் ததா நீ அப்படியே	க: ப்ரயாஸ: என்ன பிரயாசமிருக்கிறது
புந: மறுபடியும் ஜகத்துப் பொய் பிர்மமேசத்தியமென்று	வத அதை இன்னதென்றுசொல்.

வி-ம். வியாசர் சூத்திரத்திலும் சிரவணாதிகளை அடிக்கடி ஆவர்த்திப்பண்ணச்சொல்லி யிருக்கிறது.

அ-கை. அபரோட்சஞானமே விசாரத்திற்கு முடிவானதால், எவ்வளவு காலம் விசாரிக்கிறதென்று காலஅளவைப்பற்றி சங்கித்ததற்கு உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

कियन्तङ्कालमितिचेत्खेदोयन्द्वैतइष्यताम् ।
अद्वैतेतुनयुक्तोयंसर्वानर्थनिवारणात् ॥

கியந்தங்காலமிதிசேத்கேதோயந்த்வைதஇஷ்யதாம் ।
அத்வைதேதுநயுக்தோயம்ஸர்வாநர்த்தநிவாரணாத் ॥ உ௬அ ॥

கியந்தம் காலம் இதி சேத் எவ்வளவு காலம் பிரயாசம் பண்ணுகிற	தெனில்
	அயம் கேத: இந்தத்துக்கம்

த்வைதே துவைதத்தில் | தி பண்ணுவதால்
ஐடிதாா பண்ணத்தக்கது | அத்வைதே அத்துவைதத்தில்
ஸவநாதநிவாரண சகலதுக்க | அயம் இந்த துக்கம்பண்ணுவது
ங்களையும் பிரமாப்பியாசம் நிவர்த் | யுக்தம் ந நியாயமன்று.

இ-தி. வேலைசெய்வது எத்தனைநாளென்று கேட்கிறானே தவிர எத்தனைநா ள் சாப்பிடுவதென்று கேட்கக்காணோம்.

அ-கை. ஞானம்வந்தாலும் சகலதுக்கமும் நிவர்த்தியாகவில்லையென்று சங்கித்தவனுக்கு உத்திரம்சொல்லுகிறார்.

क्षुत्पिपासादयोदृष्टायथापूर्वंमयीतिचेत् ।
मच्छब्दवाच्येऽहंकारेदृश्यन्तांनेतिकोवदेत् ॥

க்ஷுத்பிபாஸாதயோத்ருஷ்டாயதாபூர்வம்மயீதிசேத் |
மச்சப்தவாச்யேஹங்காரேத்ருச்யந்தாம்நேதிகோவதேத்|| உசகூ ||

க்ஷுத்பிபாஸாதய: பசிதாகமுதலான துக்கங்கள் | மயி என்னிடத்தில்
யதாபூர்வம் முன்போலவே | த்ருஷ்டா:இதி.சேத் பார்க்கப்படுகின் றனவேயெனில்.

அ-கை. பசிதாகாதிகள் அகங்காரத்தினிடத்தில் காணப்படுகிறதா அல்ல து அறிவினிடத்தில் காணப்படுகிறதா வென்று கேட்டமுதலாவது சங்கைக் குத்தரம் சொல்லுகின்றனர்.

மச்சப்தவாச்யே நானென்கிறசொல்லுக் கு (வாச்சியனன) | க: எவன் (அதை)
அஹங்காரே அகங்காரனிடத்தில் | ந.இதி வேண்டாமென்று
த்ருச்யந்தாம் காணப்படட்டும் | வதேத் சொன்னன்.

வி-ம். இரண்டாவதுபட்சம் கூடாது, அறிவுஅசங்கமாயும் அவிஷயமாயு மிருப்பதால், அறிவினிடத்தில் மாத்திரம் காணப்படுகிறதெனக் கூடாது.

அ-கை. எத்தார்த்தமாக வில்லாவிட்டாலும் மயக்கத்தினல் தோற்றுகிற தேயென்று சங்கித்ததற் குத்தரம்சொல்லுகிறார்.

चिद्रूपेपिप्रसज्येरन्तादात्म्याध्यासतोयदि ।
माध्यासंकुरुकिन्तुत्वंविवेकंकुरुसर्वदा ॥

சித்ரூபேபிப்ரஸஜ்யேரந்தாதாத்ம்யாத்யாஸதோயதி |
மாத்யாஸங்குருகிந்துத்வம்விவேகங்குருஸர்வதா|| உருo ||

தாதாத்ம்யாத்யாஸத: அகங்காரத்தி ற்கும் ஆத்துமாவிற்கும் கற்பனையா ல் பேதப்படித்தி அகங்காரகதமா | ன துக்கத்தை
சித்ரூபே.அபி அறிவான தன்னி டத்திலும்

ப்ரஸஜ்யேத யதி — சேர்க்கப்படுகிறதேயென்றால்
அத்யாஸம் — அக்கற்பனையை
மாகார்ஷீ: — செய்யாதே
கிம்து — பின்னையேதென்றால்
ஸர்வதா — நீ எப்போதும்
விவேகம் குரு — விவேகத்தையேபண்ணு.

அ-கை. அது சீக்கிரத்தில் வருகிறதேயெனில்.

झटित्यध्यासआयातिदृढवासनयेतिचेत् ।
आवर्तयेद्विवेकञ्चदृढंवासयितुंसदा ॥

ஜடித்யத்யாஸ ஆயாதி த்ருடவாஸநயேதிசேத் ।
ஆவர்தயேத்விவேகஞ்ச த்ருடம்வாஸயிதும்ஸதா ॥ ௨௫௧ ॥

த்ருடவாஸநயா — திடமான அனாத்மவாசனையினாலே
ஜடிதி — சீக்கிரமாக
அத்யாஸ: — நான் கர்த்தாவென்ற மயக்கம்
ஆயாதி இதி சேத் — வருகிறதே யென்றால்
த்ருடம் — திடமாக
வாஸயிதும் — ஆத்தும வாசனை உண்டாவதற்கு
ஸதா — எப்பொழுதும்
விவேகம் ச — விவேகத்தையே
ஆவர்தயேத் — நான்பிர்மமென்றுபழகு

அ-கை. இது யுக்தியினாலே மாத்திரம் சொல்லலாமேயன்றியில் அனுபவமில்லையேயெனில்.

विवेकेद्वैतमिथ्यात्वंयुक्त्यैवेतिनभण्यताम् ।
अचिन्त्यरचनात्वस्यानुभूतिर्हिस्वसाक्षिकी ॥

விவேகே த்வைதமித்யாத்வம் யுக்த்யைவேதி ந பண்யதாம் ।
அசிந்த்யரசநாத்வஸ்யாநுபூதிர்ஹி ஸ்வஸாக்ஷிகீ ॥ ௨௫௨ ॥

விவேகே — சதசத்விவேகத்தில்
த்வைதமித்யாத்வம் — துவிதத்திற்கு பொய்யாயிருக்குந்தன்மை
யுக்த்யைவ — யுக்தியினாலேமாத்திரம்
இதி — என்று
பண்யதாம் ந — சொல்லத்தக்கதன்று
அசிந்த்யரசநாத்வஸ்ய — சிந்திக்கக்கூடாதகற்பனாரூபமான துவைதத்திற்கு
அநுபூதி: ஹி — நம்முடைய அனுபவமே.
ஸ்வஸாக்ஷிகீ — தனக்குசாட்சியாயிருக்கிறது.

அ-கை. சிந்திக்கக்கூடாத கற்பனை துவிதமென்று சொன்னதுபோல, அறிவினிடத்திலும், அதிவியாப்தி வருமேயெனில்.

चिदप्याचिन्त्यरचनायदितर्ह्यस्तुनोवयम् ।
चितिंसुचिन्त्यरचनांब्रूमोनित्यत्वकारणात् ॥

சிதப்யசிந்த்யரசநா யதி தர்ஹ்யஸ்து நோ வயம் ।
சிதிம் ஸுசிந்த்யரசநாம் ப்ரூமோ நித்யத்வகாரணாத் ॥ ௨௫௩ ॥

விஜ்ஞப்தி அறிவும் [பனையாக
ஸ்வப்நதுர்லபா சிந்திக்கக்கூடாத கற் | தஹி-யதி ஆகட்டுமேயென்றால்
ஸஹாஸ்து அப்படியே ஆகட்டும்.

அ-கை. அப்படி அங்கீகரித்தால் உம்முடைய சித்தாந்தம் கெட்டதேயெனில், அதைபரிகரிக்கிறார்.

வயம் நாங்கள்
விதிம் அறிவை
ஸாவித்யுர்வநாம் நல்லசிந்தனையால்
கற்பிக்கப்பட்டதென்று | நொ.ஞுமஃ சொல்லவில்லையே, அதுவெதினாலெனில்
நித்யகாரணாத் அறிவு நித்தியகாரணமாகையால்.

அ-கை. அறிவு நித்தியமென்பது எதினாலெனில்.

प्रागभावोनानुभूतोचितेर्नित्याततताश्चितिः ।

ப்ராகபாவோநாநுபூதொசிதெர்நித்யாததஸ்திதிः॥ உருஎ

விதேः அறிவாகிய தன்னுடைய
ப்ராகபாவः பிராகபாவமானது [லை
நாநுபூதः அனுபவிக்கப்படவில் | ததः ஆகையினாலே
விதிः அறிவானது
நித்யா அழிவற்றிருக்கிறது. [ய

வி-ம். யாதொரு காரணத்தினால், அறிவினுடைய பிராகபாவமானது அனுபவிக்கப்படவில்லையோ, ஆகையால், அறிவுநித்தியம், அறிவுக்கும் பிராகபாவமுண்டென்றால், அதுஅறிவினா லனுபவிக்கப்படுகிறதா, அல்லது வேறொன்றினாலேயா, வேறொன்றினாலென்றால், அறிவுக்குவிலட்சணம் ஜடமானதால் அதற்கனுபவிக்கிற யோக்கிதைகூடாது. அறிவினாலே அனுபவிக்கப்படுகிறதென்றால் வேறொருஅறிவினாலேயா, அல்லதுதன்னாலேயா, வேறொரு அறிவினாலென்றால், அத்துவைதவாதத்தில் இரண்டாவது அறிவின்மையால் முதல் சொன்னதுகூடாது, அப்படி யங்கீகரித்தால், அறிவுக்கு எதிரியாயிருக்கிற அபாவம் சித்தின்கிரகணமன்றியில் கிரகிக்கமுடியாது, அனபடியால்தான் அந்தஅறிவும் கிரகிக்கப்பட்டால், கடாதிகளைப்போல ஜடமாகுமானதால், வேறொருஅறிவினா லென்பதுகூடாது, தன்னாலென்றால் தன்னாலேயே தன்னுடைய அபாவம் கிரகித்தற்கு ஒருக்காலும்முடியாது.

அ-கை. துவிதம் திருபுடிபேதமாயிருப்பதால், தன்னபாவம் தன்னால்கிரகிக்க முடியாததாலும், அந்தஅபாவத்தை அனுபவிக்கிறவன் வேறேஇல்லாமையாலும் அறிவுபோலே துவிதமும் நித்தியமாயிற்றே யெனில்.

द्वैतस्यप्रागभावस्तुचैतन्येनानुभूयते ॥

த்வைதஸ்யப்ராகபாவஸ்துசைதந்யேநாநுபூயதெ॥ உருஅ॥

த்வைதஸ்ய நாமரூபதுவிதத்தின்
ப்ராகபாவஃது முன்னில்லாமையோவென்றால் (சுஷுப்தியில்) | சைதந்யேந அறிவாகியதன்னாலே
அநுபூயதெ அனுபவிக்கப்படுகிறது.

வி-ம். கண்ணுக்குசாட்சி, காதுக்குசாட்சி, மனதிற்கும் சர்வத்துக்கும்சாட்சியென்று சுருதியும்சொல்லுகிறது.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

पागभावयुतन्द्वैतंरच्यतेहिघटादिवत् ।
तथापिरचनाऽचिन्त्यामिथ्यातेनेन्द्रजालवत् ॥

ப்ராகபாவயுதம்த்வைதம்ரச்யதேஹிகடாதிவத் ।
ததாபிரசநாசிந்த்யாமித்யாதேநேந்த்ரஜாலவத் ॥ ௨௫௫ ॥

ப்ராகபாவயுதம் முன்னில்லாமை
யோடே கூடியிருக்கிறதான
த்வைதம் துவைதமானது [போல்
கடாதிவத் கடாதிகாரிய வஸ்துவைப்
ரச்யதே கற்பனைபண்ணப்படுகின்றன
ஹி அன்றோ

ததா அபி அப்படியிருந்தாலும்
ரசநா இந்த கற்பனையானது
அசிந்த்யா சிந்திக்கத்தக்கதன்று,
தேந ஆகையினாலே
இந்த்ரஜாலவத் இந்திரஜாலம்போலே
மித்யா பொய்.

அ-கை. இப்போசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

चित्प्रत्यक्षाततोन्यस्यमिथ्यात्वञ्चानुभूयते ।
नाद्वैतमपरोक्षञ्चेत्येतन्नव्याहतंकथम् ॥

சித்ப்ரத்யக்ஷாததோந்யஸ்யமித்யாத்வஞ்சாநுபூயதே ।
நாத்வைதமபரோக்ஷஞ்சேத்யேதந்நவ்யாஹதம்கதம் ॥ ௨௫௬ ॥

சித் அறிவாகியதான்
ப்ரத்யக்ஷா பிரத்தியட்சம்
ததঃ ஆகையினாலே
அந்யஸ்ய அன்னியமான துவைதத்தி
மித்யாத்வம் பொய்யாயிருத்தலும்[ற்கு
அநுபூயதே அறிவாகியதன்னாலனு
பவிக்கப்படுகிறது

அத்வைதம் அத்துவைதமானது
அபரோக்ஷம் பிரத்தியட்சம்
ந இதி அன்றென்றுசொல்லுகிற
ஏதத் இந்த
தவ உன் சொல்
கதம் எப்படி
வ்யாஹதம் ந கெடுபடமாட்டாது.

அ-கை. இன்னமொரு சங்கைசெய்து உத்திரம் சொல்லுகிறார்.

इत्थंज्ञात्वाप्यसन्तुष्टाःकेचित्कुतइतीर्यताम् ।
चार्वाकादेःप्रबुद्धस्याप्यात्मादेहःकुतोवद ॥

இத்தம்ஜ்ஞாத்வாப்யஸந்துஷ்டாঃகேசித்குதஇதீர்யதாம் ।
சார்வாகாதேঃப்ரபுத்தஸ்யாப்யாத்மாதேஹঃகுதோவத ॥ ௨௫௭ ॥

இத்தம் இப்படி
ஜ்ஞாத்வா அபி வேதாந்தத்தையறிந்தும்

கேசித் சிலபேர்கள்
குதঃ என்னத்திலே

அஸம்துஷ்டா: திருப்தியானசந்தோஷமில்லாதவர்களாக
இதி இருக்கிறார்களென்று
சங்கேதாம் கேட்பாயாகில்
ஶாஸ்த்ரஜ்ஞா: சாத்திரஞானமுள்ளவர்களாயிருக்கிற
சார்வாகாதே: ஸுதி சார்வாகன் முதலான பேர்களுக்கும்
தேஹ: தேகமானது
ஆத்மா ஆத்துமாவாக
ஈக்ஷித: என்னத்தினாலே தோன்றுகிற[து]
வத் சொல்.

அ-கை. பிரதிபந்திமோசனம் சங்கித்து உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

सम्यग्विचारोनास्त्यस्यधीदोषादितिचेत्तथा ।
असन्तुष्टास्तुशास्त्रार्थनत्वैक्षन्तविशेषतः ॥

ஸம்யக்விசாரோநாஸ்த்யஸ்யதீதோஷாதிதிசேத்ததா ।
அஸந்துஷ்டாஸ்துஶாஸ்த்ரார்த்தம்நத்வைக்ஷந்தவிஶேஷத:॥ உருஅ

தீதோஷாத் புத்திதோஷத்தினாலே
அஸ்ய இந்த சார்வாகனுக்கு
ஸம்யக் நன்றான
விசார: ஆத்துமா அனாத்தும விசாரமானது
நாஸ்தி இல்லையென்று சொல்வையேயானால்.

அ-கை. அந்தப்படி ஆத்தும விசாரம்பண்ணியும் சந்தோஷமடையாமலிருப்பவர்களும் புத்திமாலின்னியத்தினால் திருப்தியடையாதிருக்கிறாரென்றுசொல்லுகிறார்.

ததா அப்படி
அஸந்துஷ்டா: து சந்தோஷமன்றியிலிருக்கிற இவர்களும்சாஸ்திரிகளானாலும்
ஶாஸ்த்ரார்த்தம் சாத்திரத்தின் கருத்தை
விஶேஷத: தனக்கென்று விசேஷித்துநம்பி
ந து ஈக்ஷந்த இந்தசாஸ்திரத்தைபார்க்கிறார்களில்லை.

அ-கை. சுருதியில்சொன்ன அர்த்தம் ஞானியிடத்திலில்லையேயெனில்

यदासर्वेप्रमुच्यन्तेकामायेस्यहृदिश्रिताः ।
इतिश्रौतंफलंदृष्टंनेतिचेद्दृष्टमेवतत् ॥

யதாஸர்வேப்ரமுச்யந்தேகாமாயேஸ்யஹ்ருதிஶ்ரிதா: ।
இதிஶ்ரௌதம்பலம்த்ருஷ்டம்நேதிசேத்த்ருஷ்டமேவதத்॥ உருகூ ॥

யதா எப்போ
அஸ்ய விவேகியாகிய இந்தபுருஷனுடைய
ஹ்ருதிஶ்ரிதா: இருதத்யதிலிருக்கிறவைகளான
ஸர்வே சமஸ்தமான
யே யாதொரு
காமா: ஆசைக்குண்டோ
ப்ரமுச்யந்தே இதி அவைகள் தத்துவ ஞானத்தால்விடுபடுகின்றனவென்றுசொல்லியிருக்கிறது

ஶ்ருதம் இப்படி வேதோக்தமான

ஸம்ஸாரமோக்ஷம் பலமானது

த்ருஷ்டம் இதி.சேத் ஞானியினிடத்

தில்சகலமான விவகாரமிருப்பதால்

அதுகாணப்படவில்லையென்றால்

தத் த்ருஷ்டம்.ஏவ அந்த பலன் ஞானி

யினிடத்தில்காணப்படுவதுதானே

அ-கை. எப்படி காணப்படுகிறதெனில் அதை பரிகாரம் பண்ணும்பொருட்டு அடுத்த சுருதிவாக்கியார்த்தத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

यदासर्वेप्रभिद्यन्तेहृदयग्रन्थयस्त्विति ।

कामाग्रन्थिस्वरूपेणव्याख्यातावाक्यशेषतः ॥

யதாஸர்வேப்ரபித்யந்தேஹ்ருதயக்ரந்தயஸ்த்விதி ।

காமாக்ரந்திஸ்வரூபேணவ்யாக்யாதாவாக்யஶேஷத: ॥ உகூo ॥

யதா எப்போ

ஸர்வே சகலமான

ஹ்ருதயக்ரந்தய:.து இருதயகிரந்திகளெல்லாம்

ப்ரபித்யந்தே இதி பேதிக்கப்படுகின்றனவோ அன்றே, இவன் முக்தனென்று வேதம் சொல்லி அடுத்த

வாக்கியத்தால் அந்த சுருதியே

காமாக்ரந்திஸ்வரூபேண ஆசை யென்ற சொல்லுகளுக்கு இருதயகிரந்திரூபமாகவே [லே

வாக்யஶேஷத: வாக்கியசேஷத்தினு

வ்யாக்யாதா வியாக்கியானம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. உலகத்தில் காமசம்பந்தத்தால் இச்சையன்றோ சொல்லப்படுகிறது, அதற்கு ஹிருதயகிரந்தியென்று எப்படி வியாக்கியானம் பண்ணலாமெனில்.

अहङ्कारचिदात्मानावेकीकृत्याविवेकतः ।

इदंमेस्यादिदंमेस्यादीतिच्छाःकामशब्दिताः ॥

அஹங்காரசிதாத்மாநாவேகீக்ருத்யாவிவேகத: ।

இதம்மேஸ்யாதிதம்மேஸ்யாதீதிச்சா:காமஶப்திதா:॥ உகூக ॥

அவிவேகத: அவிவேகத்தினாலே

அஹங்காரசிதாத்மாநௌ அகங்காரத்தையும் சாக்ஷியையும்

ஏகீக்ருத்ய ஒன்று சேர்த்து

இதம் இது

மேஸ்யாத்இதி எனக்கிருக்கிறதுஎன்று

இச்சா: அத்தியாசத்தால் உண்டாகிற இச்சைகள்தாமே

காமஶப்திதா: ஆசைகளென்றசொல்லினால் சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. அத்தியாசத்தோடே கூடிவருகிற ஆசையைமாத்திரம் தள்ளச்சொன்னதால்,மற்றஆசையை கிரகிக்கலாமா, அதனால்பாதகமில்லையாவெனில்.

अप्रवेश्यचिदात्मानंपृथक्पश्यन्नहंकृतिम् ।

इच्छन्स्तुकोटिवस्तूनिनबाधोग्रान्थिभेदतः ॥

அப்ரவேஶ்ய சிதாத்மாநம் ப்ருதக்பஶ்யந்நஹங்க்ருதிம் ।
இச்சம்ஸ்து கோடிவஸ்தூநி ந பாதோ க்ரந்திபேதத: ॥ ௨௮௨ ॥

சிதாத்மாநம் அறிவாகிய ஆத்துமாவை
அகங்காரத்தில்
அப்ரவேஶ்ய பிரவேசம்பண்ணிவை
க்யாமல்
அஹங்க்ருதிம் அகங்காரத்தை
ப்ருதக் சிதாத்துமாவாகிய தனக்
கு வேருக
பஶ்யந் பார்த்தவன்
கோடிவஸ்தூநி கோடிவஸ்துக்களை
இச்சந்து இச்சித்தபோதிலும்
க்ரந்திபேதத: ஹிருதயகிரந்திபே
திக்கப்பட்டுபோனதால்
பாத: ந ஞானிக்கு யாதொரு கெடு
தியுமில்லை.

இ-தி. தந்திப்பெட்டியில் வைத்தகையை எடுத்தபிறகு தந்தியையெவ்வளவு திரிப்பினும் கைக்குபாதகமில்லாததுபோலவறி.

அ-கை. அத்தியாசம்போனால் ஆசையெப்படி உண்டாகுமெனில்.

ग्रन्थिभेदेपिसंभाव्याइच्छाःप्रारब्धदोषतः ।
बुद्धापिपापबाहुल्यादसन्तोषोयथातव ॥

க்ரந்திபேதேபி ஸம்பாவ்யா இச்சா: ப்ராரப்ததோஷத: ।
புத்தாபி பாபபாஹுல்யாதஸந்தோஷோ யதா தவ ॥ ௨௮௩ ॥

க்ரந்திபேதே அபி ஹிருதய கிரந்தி
பேதிக்கப்பட்டிருந்தாலும்
ப்ராரப்ததோஷத: பிராரப்த தோ
ஷத்தின் தர்மத்தால்
இச்சா: இச்சைகள்
ஸம்பாவ்யா: உண்டாகத்தக்கவை
புத்தா அபி நீ அறிவுதான்என்றறிந்
தும்
பாபபாஹுல்யாத் பாபங்களுடை
ய மிகுதியால்
தவ உனக்கு
அஸந்தோஷ: அசந்துஷ்டி
யதா எப்படி யிருக்கிறதோ அப்படி
யென்றறியத்தக்கது.

அ-கை. அத்தியாசம் போனபிறகு அகங்காரத்தினிடமாய் வருகிறஇச்சையால் ஹானியில்லை யென்பதை இரண்டுதிருஷ்டாந்தத்தால் பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

अहङ्कारगतेच्छाद्यैर्देहव्याध्यादिभिस्तथा ।
वृक्षादिजन्मनाशैर्वाचिद्रूपात्मनिकिंभवेत् ॥

அஹங்காரகதேச்சாத்யைர்தேஹவ்யாத்யாதிபிஸ்ததா ।
வ்ருக்ஷாதிஜந்மநாஶைர்வா சித்ரூபாத்மநி கிம் பவேத் ॥ ௨௮௪ ॥

(யதா) தேஹ வ்யாத்யாதிபி: எப்படி
தேகத்தில் வருகிற வியாதி முதலா
னவைகளாலும்
வ்ருக்ஷாதி ஜந்மநாஶைர்வா எப்படி வி
ருக்ஷாதிகளின்உற்பத்திநாசங்களா
லும்சாக்ஷியாகிய தனக்குயாதொரு
ஹானியுமில்லையோ

ஸ்வாஹங்காரமுகேச்சாத்யை: அப்படி அகங்காரத்தினிடமாய் வருகிற இச்சைமுதலான்வைகளால்
சித்ரூபாத்மநி சித்ரூபனானதன்னிடத்தில்
கிம்ஹீயேத என்ன குறைவு உண்டாகும் (ஒருகுறைவும் உண்டாகாது.)

அ-கை. இப்போசங்கைசெய்து உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

ग्रन्थिभेदात्पुराप्येवमितिचेत्तन्नविस्मर ।
अयमेवग्रन्थिभेदस्तवतेनकृती भवान् ॥

க்ரந்திபேதாத்புராப்யேவமிதிசேத்தந்நவிஸ்மர ।
அயமேவக்ரந்திபேதஸ்தவதேநக்ருதீபவாந் ॥ ௨௬௫ ॥

க்ரந்திபேதாத் ஹிருதய கிரந்தி பேதிப்பதற்கு
புரா அபி முன்னடியும்
ஏவ இப்படித்தான் அசங்கனாகவே
இதிசேத் இருக்கிறேனேயெனில்
தத் ந விஸ்மர அதை மறவாதே
அயம் ஏவ இப்படி அறிந்ததே
தவ உன்னுடைய
க்ரந்திபேத: ஹிருதயகிரந்தி பேதிக்கப்பட்டதாயிற்று
தேந ஆகையால்
பவாந் க்ருதீ நீ கிருதகிர்த்தியனாய்

அ-கை. இந்தஞானத்தை யொருவரும் அறியவில்லையேயெனில்.

नैवजानान्तिमूढाश्चेत्सोयंग्रन्थिर्नचापरः ॥

நைவஜாநந்திமூடாஶ்சேத்ஸோயம்க்ரந்திர்நசாபர: ॥ ௨௬௫ ॥

மூடா: ஏவ மூடர்கள் இப்படி
ந ஜாநந்தி சேத் அறிகிறார்களில்லையென்றால்
ஸ: அயம் அந்த இதுவே
க்ரந்தி: ஹிருதயகிரந்தியென்றறி
அபர: இதையன்றிவேறொன்றும்
ந ச இல்லை.

அ-கை. ஞானிக்குமிச்சை ஒப்புக்கொண்டால் ஞானிஅஞ்ஞானிகளுக்குப்பேதமேதெனில்.

ग्रन्थितद्भेदमात्रेणवैषम्यंमूढबुद्धयोः ।
प्रवृत्तौवानिवृत्तौवादेहेन्द्रियमनोधियाम् ।
नाकिञ्चिदपिवैषम्यमस्त्यज्ञानिविबुद्धयोः ॥
व्रात्यश्रोत्रिययोर्वेदपाठापाठकृताभिदा ।
नाहारादावस्तिभेदस्सोयंन्यायोत्रयोज्यताम् ॥

க்ரந்திதத்பேதமாத்ரேணவைஷம்யம்மூடபுத்தயோ: ॥ ௨௬௬ ॥
ப்ரவ்ருத்தௌவாநிவ்ருத்தௌவாதேஹேந்த்ரியமநோதியாம் ।
நகிஞ்சிதபிவைஷம்யமஸ்த்யஜ்ஞாநிவிபுத்தயோ: ॥ ௨௬௭ ॥

வ்யாத்ருஶ்ரோத்ரியயோர்வேதவாசாலதாவிதா |
நாஹாராதாவஸௌபேதஸ்ஸோऽயம் ந்யாயோऽத்ர யோஜ்யதாம் ||உகூஅ

க்ரந்திச்சேதேந ஹ்ருதயக்ரந்திபோயிருப்பதும் போகாமலிருப்பதுமாத்திரமே
வைஷம்யம் பேதமன்றி
ஸுதீ அஸுதியோ: ஞானிஅஞ்ஞானிகளுக்கு
தேஹேந்த்ரியமனோபுத்தீநாம் தேகேந்திரியமனோபுத்திகளுடைய [து
ப்ரவ்ருத்தௌ வா பிரவிருத்தியிலேயாவ
நிவ்ருத்தௌ வா நிவர்த்தியிலேயாவது
கிஞ்சித் அபி சற்றும்
வைஷம்யம் பேதமானது
நாஸ்தி இல்லை.

வ்யாத்ருஶ்ரோத்ரியயோ: அத்தியயனம் பண்ணினவன் பண்ணாதவனிருவருக்கும்
வேதவாசாலதாவிதா வேதபாடம் சொல்லுவதினாலும் சொல்லாததினாலும் பேதமேயன்றி
ஆஹாராதௌ ஆகாரமுதலானதில் எப்படி பேதமில்லையோ (அப்படி)
பேத: நாஸ்தி பேதம் இல்லை
ஸ: அயம் அந்த இந்த
ந்யாய: நியாயமானது
அத்ர இந்த யிடத்தில்
யோஜ்யதாம் சேர்க்கத்தக்கது.

அ-கை, ஞானிக்கிஹிருதய கிரந்தியில்லையென்பதில் கீதாவசனங் காண்பிவிக்கிறார்.

नद्वेष्टिसंप्रवृत्तानिननिवृत्तानिकांक्षति ।
उदासीनवदासीनइतिग्रन्थिभिदोच्यते ॥

நத்வேஷ்டி ஸம்ப்ரவ்ருத்தானி ந நிவ்ருத்தானி காங்க்ஷதி |
உதாஸீனவதாஸீன இதி க்ரந்திபிதுச்யதே || உகூகூ ||

ஸம்ப்ரவ்ருத்தானி கர்மத்தால்-பிரவிருத்திக்கிறதொழில்களை
ந த்வேஷ்டி த்வேஷிக்கமாட்டான்
நிவ்ருத்தானி கர்மத்தால் நிவர்த்தித்துப்போனவைகளையும்
ந காங்க்ஷதி இச்சிக்கமாட்டான்
உதாஸீனவத் உதாசீனன்போலே
ஆஸீன: இதி இருப்பவனென்று
க்ரந்திபித் கிரந்திபேதம்
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தவாக்கியத்தைச் சங்கித்துச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

औदासीन्यंविधेयञ्चेद्वच्छब्दोव्यर्थतामियात् ।
नशक्ताअस्यदेहाद्याइतिचेद्रोगएवसः ॥

ஔதாஸீன்யம் விதேயஞ்சேத்வச்சப்தோ வ்யர்த்ததாமியாத் |
நஶக்தா அஸ்ய தேஹாத்யா இதிசேத்ரோக ஏவஸ: || உ௱ ||

ஔதாஸீன்யம் இந்த கீதாவாக்கியத்தில் உதாசீனபாவமன்றோ
விதேயம் சேத் விதிக்கப்படுகிறதேயென்றால்

வத்தூஜ்: போலன்றசொல் | வ்யூஹத்காம.ஐயாசுவி ஞ்யைபோய்விடும்.

அ·கை. ஞானியின்தேகாதிகள் ஒருகாரியத்திலும் சக்தியில்லாமல் போகிறதைச் சொன்னதேயன்றி கிரந்திபேதத்தைச் சொல்லவில்லையேயெனில்.

சுஸ்ய இவனுடைய
தெஹாத்யாஃ தேகாதிகள்
நசுக்தாஃ சக்தியன்றியில்
ஐதிவெசு போகவேண்டுமென்றால்

ஸஃ அது
ரொமஃஹேவரோகந்தானேதத்துவஞானமாய்விட்டதென்றுபரிஹாசம்பண்ணினார்.

அ·கை. அப்படிஆகட்டும் பென்னதோஷமெனில்,

तत्वबोधंक्षयव्याधिमन्यन्तेयेमहाधियः ।
तेषांप्रज्ञातिविशदाकिन्तेषांदुश्शकंवद ॥

தக்வபொயக்ஷயவ்யாயிம்ஒந்யெயெஒஹாயியஃ ।
தெஷாம்வ்ரஜ்ஞாதிவிஶதாகிம்தெஷாம்ஒுஶ்ஶகம்வத ॥ உ௭௧ ॥

யெ.ஒஹாயியஃ எந்தமகாபுத்திசாலிகள்
க்ஷயவ்யாயிம் க்ஷயவ்வியாதியை
தக்வபொயம் தத்துவஞானமாக
ஒந்யெ எண்ணுகிறார்களோ
தெஷாம் அவர்களுடைய

வ்ரஜ்ஞா பிரஞ்ஞையே
அதிவிஶதா அத்தியந்தம்பிரகாசமாம்
தெஷாம் அவர்களுக்கு
ஒுஶ்ஶகம் அசாத்தியம்
கிம்.வத ஏது சொல்.

அ-கை. அகாரணத்தில் பரிஹாசம்பண்ணவேண்டாம் ஞானிக்கி பிரவிருத்தியில்லையென்பது புராணசித்தமென்று சங்கிந்தவனுக்கு சுருதியையறியாமல் நீசங்கிக்கிறாயென்று பரிகரிக்கிறார்.

भरतादेरप्रवृत्तिःपुराणोक्तितिचेत्तदा ।
जक्षन्क्रीडन्रतिंविन्दन्नित्यश्रौषीन्नकिंश्रुतिम् ॥

ஹரதாஜெரவ்ரவ்ருத்திஃவுராணொக்திவெத்தஃ ।
ஜக்ஷந்க்ரீஃந்ரதிம்விந்நிதூஶ்ரௌஷீஃகிம்ஶ்ருதிம் ॥ உ௭௨ ॥

ஹரதாஜெஃ பரதமகாராஜன் முதலானவர்களுக்கு
அவ்ரவ்ருத்திஃ பிரவிர்த்தியற்றிருந்தது
வுராணொக்தா புராணத்தால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
ஐதிவெசு என்று அப்படி சொல்வையேயானால்
தஃா அப்போ

ஜக்ஷந் ஞானி சாப்பிடும்போதும்
க்ரீஃந் விளையாடும்போதும்
ரதிம்.விந்நு ஐதி ஸ்திரீகளோடேரதியைச் செய்யும்போதும் (தேகாத்துமபுத்தி விட்டிருப்பதால் அவனுக்கு யாதொருகுற்றமில்லையென்று
ஶ்ருதிம் சொல்லி இருக்கிறசுருதியை
ஶ்ரௌஷீஃ.ந.கிம் நீ கேட்கவில்லையா.

அ·கை. புராணவசனத்துக் கென்னகதியெனில்,

नह्याहारादिसंत्यज्यभरताद्यास्स्थिताक्वचित् ।
काष्ठपाषाणवत्किन्तुसङ्गभीताउदासते ॥

நஹ்யாஹாராதிஸந்த்யஜ்யபரதாத்யாஸ்ஸ்திதாக்வசித் |
காஷ்டபாஷாணவத்கிந்துஸங்கபீதாஉதாஸதே || ௨௭௩ ||

பரதாத்யா: பரதர்முதலானவர்கள்
ஆஹாராதி ஆகாராதியை
ஸந்த்யஜ்ய விட்டு
காஷ்டபாஷாணவத் கட்டைகல்போல
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
நஸ்திதா: இருக்கவில்லை
ஹி அன்றே
கிந்து பின்னையோவென்றால்
ஸங்கபீதா: மூடசங்கத்திற்குப்பயந்து
உதாஸதே காட்டுக்குப்போனார்கள்.

அ-கை. அதற்கு பயப்படுவானேனெனில்.

सङ्गीहिबाध्यतेलोकैर्निस्सङ्गस्सुखमश्नुते ।
तेनसङ्गःपरित्याज्यस्सर्वदासुखमिच्छता ॥

ஸங்கீஹிபாத்யதேலோகைர்நிஸ்ஸங்கஸ்ஸுகமஶ்நுதே |
தேநஸங்க:பரித்யாஜ்யஸ்ஸர்வதாஸுகமிச்சதா || ௧௭௪ ||

லோகை: ஜனங்களினாலே
ஸங்கீ சங்கத்தையுடையவனே
பாத்யதே.ஹி பாதிக்கப்படுவன் அன்றோ
நிஸ்ஸங்க: மூட சங்கத்தைவிட்டவன்
ஸுகமஶ்நுதே சுகத்தையடைவன்
ஸர்வதா எப்போதும்
ஸுகம் பிர்மானந்தத்தை
இச்சதா இச்சித்த
தேந அந்த புருஷனாலே
ஸங்க: மூட சங்கமானது
பரித்யாஜ்ய: நன்றாய்த்தள்ளத்தக்கது

அ-கை. அப்போ மானசசங்கமே தள்ளத்தக்கது, உள்ளே சங்கமில்லாமல் வெளியில் விவகரிக்கிற ஞானிகளை ஜனங்கள் அஞ்ஞானியென்றெப்படி சொல்லலாமெனில்.

अज्ञात्वाशास्त्रहृदयंमूढोवक्त्यन्यथान्यथा ।
मूर्खाणांनिर्णयस्त्वास्तामस्मत्सिद्धान्तउच्यते ॥

அஜ்ஞாத்வாஶாஸ்த்ரஹ்ருதயம்மூடோவக்த்யந்யதாந்யதா |
மூர்க்காணாம்நிர்ணயஸ்த்வாஸ்தாமஸ்மத்ஸித்தாந்தஉச்யதே || ௨௭௫ ||

மூட: மூடனானவன்
ஶாஸ்த்ரஹ்ருதயம் சாத்திரத்தினந்தரங்கத்தை
அஜ்ஞாத்வா அறியாமல்
அந்யதா அந்யதா அவனவன் எண்ணப்படி வேறுவேறாக
வக்தி சொல்லுகிறான்
மூர்க்காணாம் மூர்க்கானுடைய
நிர்ணய:து நிச்சயமானது
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
அஸ்மத் நம்முடைய

ஸிஸாஂ: சித்தாந்தமானது | உ௱தெ சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. சித்தாந்தமேதெனில்.

वैराग्यबोधोपरमास्सहायास्तेपरस्परम् ।
प्रायेणसहवर्तन्तेवियुज्यन्तेक्वचित्क्वचित् ॥

வைராக்யபோதோபரமாஸ்ஸஹாயாஸ்தேபரஸ்பரம் ।
ப்ராயேணஸஹவர்த்தந்தேவியுஜ்யந்தேக்வசித்க்வசித் ॥ ௨௭௯ ॥

வைராக்யபோதோபரமா: வைராக்கியமென்ன ஞானமென்ன உபரதியென்ன

தெ அந்த மூன்றுகளும்

பரஸ்பரம் ஒன்றுக்கொன்று

ஸஹாயா: சகாயங்களாகவே

ப்ராயேண அனேகமாக

ஸஹவர்த்தந்தெ சேர்ந்தேஇருக்கின்றன

க்வசித்க்வசித் ஒவ்வொருவரிடத்தில்

வியுஜ்யந்தெ பிரிந்திருக்கின்றன.

அ-கை. வைராக்கியாதிகளுடைய பேதம் தெரிகிறதற்காக, அதற்குஏது ஸ்வரூப காரியங்களைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

हेतुस्स्वरूपकार्याणिभिन्नान्येषामसङ्करः ।
यथावदवगन्तव्यश्शास्त्रार्थंप्रविविच्यता ॥

ஹேதுஸ்ஸ்வரூபகார்யாணிபிந்நாந்யேஷாமஸங்கர: ।
யதாவதவகந்தவ்யஶ்ஶாஸ்த்ரார்த்தம்ப்ரவிவிச்யதா ॥ ௨௭௭ ॥

ஹேதுஸ்ஸ்வரூபகார்யாணி ஏதுஸ்வரூபம், காரியம்

யேஷாம் இந்த வைராக்கியஞான உபரதிகளுடைய

பிந்நாநி பேதங்கள்

ஶாஸ்த்ரார்த்தம் இந்த சாத்திரார்த்தத்தை

ப்ரவிவிச்யதா பிரித்துப் பார்க்கிறவனாலே

அஸங்கர: (பிரித்தல்) பேதம்

யதாவத் உள்ளபடி

அவகந்தவ்ய: அறியத்தக்கது.

அ-கை. அதில் வைராக்கியத்தின் ஏத்வாதி பேதத்தைக் காண்பிக்கிறார்

दोषदृष्टिर्जिहासाचपुनर्भोगेष्वदीनता ।
असाधारणहेत्वाद्यावैराग्यस्यत्रयोप्यमी ॥

தோஷத்ருஷ்டிர்ஜிஹாஸாசபுநர்போகேஷ்வதீநதா ।
அஸாதாரணஹேத்வாத்யாவைராக்யஸ்யத்ரயோப்யமீ ॥ ௨௭௮ ॥

வைராக்யஸ்ய வைராக்கியத்திற்கு

தோஷத்ருஷ்டி: விஷயங்களிலுள்ள தோஷத்தைபார்க்கிறது ஏது

ஜிஹாஸா ச விஷயத்தில் ஓக்காளம் ஸ்வரூபம்

புந: மறுபடி

போகேஷு தள்ளினவிஷயபோகங்களில்

அதீநதா விட்டோமேயென்றபரிதாபமற்றிருக்கிறது காரியம்

அதி. த்ரயம்.அவி இந்த மூன்றுகளும் வைராக்கியத்திற்கு | அவாயாரணவெஹசுாகூா: முக்கியமானஏதுஸ்வரூபகாரியங்களென்றறி

அ-கை. ஞானத்திற்கு ஏதுவாதிமூன்றையும் காண்பிக்கிறார்.

श्रवणादित्रयन्तद्वत्तत्वमिथ्याविवेचनम् ।
पुनर्ग्रन्थेरनुदयो बोधस्यैते त्रयो मताः ॥

ஶ்ரவணாதி த்ரயம் தத்வத் தத்வமித்யாவிவேசநம் ।
புநர்க்ரந்தேரநுதயோ போதஸ்யைதே த்ரயோ மதா: ॥ ௨௭௯ ॥

ஶ்ரவணாதித்ரயம் ஞானத்திற்கு சிரவண மனனநிதித்தியாசம் மூன்றும் ஏது
தத்வத் அதுபோல
தத்வமித்யாவிவேசநம் உள்ளே பஞ்சகோசங்களுக்கும் சாட்சிக்கும், வெளியில் பிர்மத்திற்கும், ஜகத்திற்கு மிருக்கிற சத்தியா சத்தியங்களைப் பிரிக்கிறதே ஸ்வரூபம்
புந: மறுபடி
க்ரந்தே: அகங்காரகிரந்தி
அநுதய: உதயமாகாமலிருப்பதே காரியமென்றறி
போதஸ்ய ஞானத்திற்கு
ஏதே த்ரய: இந்த ஏதுவாதி மூன்றுகளும்
மதா: சொல்லப்பட்டன.

அ-கை. உபரதிக்கு ஏத்வாதிகளைக்காண்பிக்கிறார்.

यमादिर्धीनिरोधश्च व्यवहारस्य संक्षयः ।
स्युर्हेत्वाद्या उपरतेरित्यसङ्कर ईरितः ॥

யமாதிர்தீநிரோதஶ்ச வ்யவஹாரஸ்ய ஸம்க்ஷய: ।
ஸ்யுர்ஹேத்வாத்யா உபரதேரித்யஸங்கர ஈரித: ॥ ௨௮௦ ॥

யமாதி: உபரதிக்கியமம்முதலான அஷ்டாங்கயோகம் ஏது
தீநிரோதஶ்ச புத்திவிருத்தியைத்தடுப்பதே ஸ்வரூபம்
வ்யவஹாரஸ்ய விவகாரத்தின்
ஸம்க்ஷய: நிவர்த்தியேகாரியம்
உபரதே: உபரதிக்கு இப்படி
ஹேத்வாத்யா: ஏதுவாதிகள்
ஸ்யு: இதி இருக்கின்றனவென்று
அஸங்கர: பிரிவினையானது
ஈரித: சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இந்தமூன்றுகளும் மோட்சத்திற்கு முக்கியமென்பது சமானமா அல்லவாயெனில்.

तत्वबोधप्रधानं स्यात्साक्षान्मोक्षप्रदत्वतः ।
बोधोपकारिणावेतौ वैराग्योपरमावुभौ ॥

தத்வபோதப்ரதாநம் ஸ்யாத்ஸாக்ஷாந்மோக்ஷப்ரதத்வத: ।
போதோபகாரிணாவேதௌ வைராக்யோபரமாவுபௌ ॥ ௨௮௧ ॥

சக்ஷயோ: தத்துவஞானமானது ஸாக்ஷாத் நேரே [பதால் மோக்ஷப்ரத: மோட்சங்கொடுப் ப்ரயாதத்வாத் முக்கியமாக இருக்கிறது. வைராக்யோபரதீ வைராக்கியமென்ன உபரதியென்ன ஸஹகாரிணௌ இந்த இரண்டுகளும் ஸஹகாரிணௌ ஞானத்திற்கு சகாயத்தை செய்கின்றன.

வி-ம். பிர்மத்தையறிந்தே மிருத்தியுவை தாண்டுகிறான். மோட்சத்திற்கு வேரேவழி யில்லையென்கிற சுருதியால், ஞானம்பிரதானம். விஷயத்தில்வைராக்கியம் வந்தவன் பிரமத்தைப்றியும் நிமித்தியம் குருவினிடம்போகிறானென்ற சுருதியால், வைராக்கியம்ஞானசாதனமென்றும், சாந்தனும், உபரதனும், திதீட்சுவாயும், சமாகிதனுயு மிருந்துகொண்டு தன்னிடத்தில்தானே தன்னைப்பார்க்கிறானென்கிற சுருதியாலும், வைராக்கியோபரதிக ளிரண்டும் ஞானசாதனமென்ற றியத்தக்கது.

இ-தி- சிரார்த்தத்திற்கு பிதிர்வரணம் முக்கியமாயும், விசுவேதேவவரணமும், விஷ்ணுவரணமும் சாதகமாயிருப்பதுபோலும், புஸ்தகத்திற்கு நடுவிலெழுதியிருக்கிற அட்சரங்கள் முக்கியமாயும், மேலட்டை கீழட்டை சாதகமாயிருப்பதுபோலும், தானத்திற்கு ராஜன்முக்கியமாயும் மந்திரிபிரதானிகள் சாதகமா யிருப்பதுபோலும், தேகம் ஜீவித்திருப்பதற்கு பிராணன்முக்கியமாயும், மற்றகரணகருவிகள் சாதகமா யிருப்பதுபோலுமறி.

அ-கை. இந்தமூன்றும் சேர்ந்திருக்கிறதற்கும் சேராதிருக்கிறதற்கும் காரணமேதெனில்,

त्रयोप्यत्यन्तपक्काश्चेत्महतस्तपसः फलम् ।
दुरितेनक्वचित्किञ्चित्कदाचित्प्रतिबध्यते ॥

த்ரயோப்யத்யந்தபக்வாஶ்சேத்மஹதஸ்தபஸ: ஃபலம் ।
துரிதேநக்வசித்கிஞ்சித்கதாசித்ப்ரதிபத்யதே ॥ உகூஉ ॥

த்ரய:அபி இந்த வைராக்கிய உபரதி ஞானம் மூன்றுகளும் அத்யந்தபக்வா:சேத் அத்தியந்தபக்குவமாகசேர்ந்து இருந்தனவேயானால் மஹத: மகத்தான தபஸ:ஃபலம் தபசின்பலமென்றறி. துரிதேந பிரதிபந்தகரூபபாவத்தால் க்வசித் சிலஞானிகளிடத்திலாவது [ல் கிஞ்சித் சிறிது ... கதாசித்சிலகாலவிசேஷத்திலாவது ப்ரதிபத்யதே சிலசிலஞானிகளிடத்திலே பிரதிபந்திக்கப்படுகிறது.

அ-கை. அதிலும்ஞானம் பிரதிபந்தித்தால் மோட்சமில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

वैराग्योपरतीपूर्णेबोधस्तुप्रतिबध्यते ।
यस्यतस्यनमोक्षोस्तिपुण्यलोकस्तपोबलात् ॥

வைராக்யோபரதீ பூர்ணே போதஸ்து ப்ரதிபத்யதே ।
யஸ்ய தஸ்ய ந மோக்ஷோஸ்தி புண்யலோகஸ்தபோபலாத் ॥ உஅரு ॥

யஸ்ய யாதொருவனுக்கு	மோக்ஷ: மோட்சம்
வைராக்யோபரதீ வைராக்கியோபரதிகள்	நாஸ்தி இல்லை
பூர்ணே பூர்ணங்களாயிருந்தபோதிலும்	தபோபலாத் தபசினுடைய மகிமாவிசேஷத்தினாலே
போத: து ஞானம்மாத்திரம்	புண்யலோக: (பிர்மாதி) புண்ணியலோகமுண்டு.
ப்ரதிபத்யதே தடைபட்டதானால்	
தஸ்ய அவனுக்கு	

இ-தி. அன்னமன்றியில் நெய் தயிர் வைத்திருக்கிறவனுக்கு பசிதீராதது போலும், அவைகளைபுஜித்தால் நாவிற்குருசிமாத்திரம் காணப்படுவதுபோல.

அ-கை. வைராக்கியோபரதிகள் தடைபட்டால் ஜீவன்முக்தி சுகமாத்திரம்தடைபடுமென்று சொல்லுகிறார்.

पूर्णेबोधेतदन्यौद्वौप्रतिबद्धौयदातदा ।
मोक्षोविनिश्चितःकिन्तुदृष्टदुःखंननश्यति ॥

பூர்ணே போதே தத³ந்யௌ த்³வௌ ப்ரதிபத்³தௌ⁴ யதா³ ததா³ ।
மோக்ஷோ விநிஶ்சித: கிந்து த்³ருஷ்டது³:க²ம் ந நஶ்யதி ॥ உஅசா ॥

போதே ஞானம்	மோக்ஷ: மோட்சமானது
பூர்ணே பூரணமாயிருந்துள்ளவில்	விநிஶ்சித: நிச்சயமாகவுண்டு
தத³ந்யௌ அதற்கன்யங்களான	கிந்து பின்னையோவென்றால்
த்³வௌ மற்ற இரண்டுகளும்	த்³ருஷ்டது³:க²ம் சரீரத்தில் கர்மத்தால் காணப்படுகிற வியாதியாதிதுக்கம்
யதா³ எப்போ	ந நஶ்யதி நசியாது.
ப்ரதிபத்³தௌ⁴ தடை படுகின்றனவோ	
ததா³ அப்போ	

இ-தி. பசிதீர ஆகாரம்செய்பவர்களில்,முன்னேஇருக்கிறநெய்முதலானசாதனமும், பின்னாலேஇருக்கிற தயிர்முதலானசாதனமும், அன்னம்புஜிப்பவனுக்கு சுகத்தைக்கொடுப்பதுபோலும், அவைகளில்லாமல் வெறுமன்னம்புஜிக்கிறவனுக்கு பசிதீர்ந்தாலும், தற்காலத்தில் துக்கம் தோற்றுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போது இந்தமூன்றுகளுக்கும் அவதிசொல்லுகிறார்.

ब्रह्मलोकतृणीकारोवैराग्यस्यावधिर्मतः ।
देहात्मवत्परात्मत्वदार्ढ्येबोधस्समाप्यते ॥
सुप्तिवद्विस्मृतिस्सीमाभवेदुपरमस्यहि ।
धियास्वयाविनिश्चेयन्तारतम्यमवान्तरम् ॥

ப்ரஹ்மலோகத்ருணீகாரோவைராக்யஸ்யாவதிர்மத: |
தேஹாத்மவத்பராத்மத்வதார்ட்யேபோதஸ்ஸமாப்யதே || ௨௮௫ ||

ஸுஷுப்திவத்விஸ்ம்ருதிஸ்ஸீமாபவேதுபரதேர்ஹி |
தியாஸ்வயாவிநிஶ்சேயந்தாரதம்யமவாந்தரம் || ௨௮௬ ||

ப்ரஹ்மலோகத்ருணீகார: பிர்மலோகமவரை துரும்பாயெண்ணுதல்
வைராக்யஸ்ய வைராக்கியத்திற்கு
அவதி: மத: அவதியெனப்படும்
தேஹாத்மவத் தேகமே நானென்றறிந்ததுபோல
பராத்மத்வதார்ட்யே பிர்மமே நானென்கிறதிடமுண்டாவதே
போத: ஞானமானது
ஸமாப்யதே முற்றுப்பெறப்படுகிறது

ஸுஷுப்திவத் சுஷுப்திபோல
விஸ்ம்ருதி: ஜகத்தை மறத்தல்
உபரதே: உபரதிக்கி
ஸீமா எல்லைக்கோடியாக
பவேத்ஹி பவிக்கிறதன்றோ
ஸ்வயா தியா தன்புத்தியால்
அவாந்தரம் இவைகளுடைய மத்தியிலுள்ள
தாரதம்யம் பேதத்தை
விநிஶ்சேயம் நிச்சயிக்கத்தக்கது.

அ-கை. தத்துவஞானிகளுக்கும் இராகாதிகளால் வைஷம்மியம் காணப்படுவதால், ஞானமும் மோட்ச ஏதுவில்லையென்றசங்கைக்கி, இராகாதிகளும் வியாதிமுதலான வைகள்போலே, பிராரப்தகர்ம பலமானதால், அதனால்முக்திக்கி தடையில்லையென்று சொல்லுகிருர்.

आरब्धकर्मनानात्वात्बुद्धानामन्यथान्यथा ।
वर्तनन्तेनशास्त्रार्थेभ्रमितव्यंनपण्डितैः ॥

ஆரப்தகர்மநாநாத்வாத்புத்தாநாமந்யதாந்யதா |
வர்த்தநந்தேநஶாஸ்த்ரார்த்தேப்ரமிதவ்யந்நபண்டிதை: || ௨௮௭ ||

ஆரப்தகர்மநாநாத்வாத் பிராரப்தகர்மம் நானாவிதமானதால்
புத்தாநாம் ஞானிகளுக்கு
அந்யதாந்யதா வேறுவேருக
வர்த்தநம் நடையுண்டாயிருக்கும்

தேந ஆகையினாலே
ஶாஸ்த்ரார்த்தே இந்த சாத்திரார்த்தத்தில்
பண்டிதை: வித்துவான்களினாலே
ந ப்ரமிதவ்யம் மயங்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. அப்போது ஞானிகளே என்னமாய் அறிகிறதெனில்.

स्वस्वकर्मानुसारेणवर्ततांतेयथायथा ।
अवशिष्टस्सर्वबोधस्समामुक्तिरितिस्थितिः ॥

ஸ்வஸ்வகர்மாநுஸாரேணவர்த்ததாந்தேயதாயதா |
அவஶிஷ்டஸ்ஸர்வபோதஸ்ஸமாமுக்திரிதிஸ்திதி: || ௨௮௮ ||

ஸ்வஸ்வகர்மாநுஸாரேண தங்கள் தங்கள் கர்மானுசாரத்தால்

தே அந்தந்தஞானிகள் [மோ

யதா யதா எப்படியெப்படி வேண்டி

வர்த்தந்தாம் அப்படியப்படி இருக்கட்டும்

ஸர்வேஷாம் சமஸ்தமான ஞானிகளுக்கும்

ஸமஸ்ய போ⁴தே நானே பிர்மமென்கிற ஞானம் ஒன்றுபோல மீதமாவதால்

மோக்ஷ: மோட்சமானது [ன்று

ஸமா இதி சமானமாக இருக்கிறதெ

ஸ்தி²தம் நிச்சயம்பண்ணத்தக்கது.

டி-கி. பிராமணனும் நீசனும் நடைபேதமா யிருந்தாலும் பி. எல், பரிட்சை கொடுத்திருந்தால், இருவருக்கும், ஹைகோர்ட்டுவக்கீல் வேலையாவது சமானமா யிருப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. இந்தப் பிரகரணத்தின்தாற்பரியத்தைச் சுருக்கிக்காண்பிவிக்கிறார்.

जगच्चित्रंस्वचैतन्यपटेचित्रमिवार्पितम् ।
माययातदुपेक्ष्यैवचैतन्येपरिशेष्यताम् ॥

ஜக³ச்சித்ரம்ஸ்வசைதந்யபடே சித்ரமிவார்பிதம் ।
மாயயா தது³பேக்ஷ்யைவ சைதந்யே பரிஶேஷ்யதாம் ॥ ௨௮௯ ॥

ஸ்வசைதந்ய தானாயிருக்கிறஅறிவி (ல்

படே வஸ்திரத்தில்

சித்ரம் இவ சித்திரம்போலே

மாயயா மாயையாகிறவர்ணத்தினாலே

ஜக³ச்சித்ரம் ஜகத்தாகிற சித்திரமானது

அர்பிதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது

தத் அதை

உபேக்ஷ்யைவ உபேட்சித்துத்தானே

சைதந்யே அறிவுமாத்திரம் தானென்பதில் [கது

பரிஶேஷ்யதாம் மீதமாயிருக்கத் தக்

அ-கை. இந்தகிரந்தாப்பியாசத்திற்குப் பலம்சொல்லுகிறார்.

चित्रदीपमिमंनित्यंयेनुसन्दधतेबुधाः ।
पश्यन्तोपिजगच्चित्रंतेमुह्यन्तिनपूर्ववत् ॥

சித்ரதீ³பமிமம் நித்யம் யேऽநுஸந்த³த⁴தே பு³தா⁴: ।
பஶ்யந்தோபி ஜக³ச்சித்ரம் தே முஹ்யந்தி ந பூர்வவத் ॥ ௨௯० ॥

யே பு³தா⁴: யாதொரு ஞானிகள்

இமம் இந்த

சித்ரதீ³பம் சித்திரதீபத்தை

நித்யம் தினந்தோறும்

அநுஸந்த³த⁴தே அனுசந்தானம் பண்ணி வருகிறார்களோ

தே அவர்கள்

ஜக³ச்சித்ரம் இந்த ஜகச்சித்திரத்தை

பஶ்யந்த: அபி பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும்

பூர்வவத் முன்போலே (சகத்தை சத்தியமென்று

ந முஹ்யந்தி மயக்கத்தை யடையமாட்டார்கள்.

சித்திரதீபவிவேகம் முற்றிற்று.

(எ)வது திருப்த்தீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்தில் 6-வது அத்தியாயத்தில் நான்காவதுபி ராமணத்தில்,(12)வது வாக்கியமான (ஆத்துமானஞ்சேதி)என்ற (2) வாக்கியங்களுக்கு அர்த்தம் சொல்லுகின்றனர்.

யாதொருபுருஷன் இந்த ஆத்துமாவே நானென்று அறிந்தானேயானால் அவன்எதை இச்சிக்கபோகிறான், எவருடைய ஆசையின் நிமித்தம் சரீரத்தைத் தாபப்படுத்தப் போகிறானென்று மேற்கூறிய சுருதி கூறுகின்றது. அச்சுருதியி னர்த்தத்தை இந்த அத்தியாயத்தில் பூராவும் விசாரிக்கிறதுமன்றி, ஜீவன் முக்தனுடைய திருப்தியையும் நன்றாய்க்காண்பிக்கின்றனர். மாயையானது ஜீவேசுவரர்களென்ற இரண்டாபாசர்களைக் கற்பித்திருக்கின்றது. அவர்களால் சகலமும் கற்பிக்கப்பட் டிருக்கின்றன, பார்வைமுதல் பிரவேசமீறாயீசகற்பிதம், ஜாக்கிரம்முதல் மோக்ஷமீறாயுள்ள சம்சாரம் ஜீவகற்பிதம், சகலகற்பனைக்கு மதிஷ்டானமான கூடஸ்தர் அசங்கர். அம்மாயையி னந்தியாசத்தால்புத்தியில் பிரதிபலித்தஜீவன் புருஷசப்தார்த்தன்.அதிஷ்டானமில்லாத (பிரமை) எங்கும் காணப்படவில்லை. அதிஷ்டானும். சத்தையும், மயக்காம்சத்தையும், எப்பொழுது ஜீவன்கிரகிக்கிறானோ, அப்போது நான்சம்சாரியென்று அபிமானிக்கிறான். மயக்காம்சத்தைத்தள்ளி, நான்அசங்கனென்றறிந்தால், கூடஸ்தராவான். அசங்கரிடத்தில், அகங்காரம் கூடாதேயென்றால் யானுரைக்கின்றேன்கேள், முக்கியாகங்காரமொன்று, அமுக்கியாகங்காரமிரண்டு, ஆகஅகங்காரம் மூவிதம். கூடஸ்தருக்கும் ஜீவனுக்கும், பேதந்தெரியாமல், ஒருவர்தர்மத்தை மற்றவர்களிடத்திற் சேர்த்து மூடர்களால் பிரயோகம் பண்ணப்படுகிறது யாதோஅதுவே முக்கியாகங்கார மெனப்படும். கூடஸ்தஸ்வரூபத்தையும், ஜீவன் ஸ்வரூபத்தையும், ஆராய்ந்தறிந்தஞானி லோகவிவகாரத்திலும், வைதீக விவகாரத்திலும், நானென்று சொன்னாலுமாபசனாகான். அவைகள்அமுக்கியா கங்காரங்கள்.ஞானியின் தன்மையும், அஞ்ஞானியின்தன்மையும், சிதாபாசனுக்கேயொழிய கூடஸ்தருக்கில்லை. தசமனிடத்தில் ஏழவஸ்தைகள் கண்டதுபோல ஜீவனிடத்திலு மவ்விதமேகாணப்படுகிறது. தைத்திரீயசுருதி ஆனந்தவல்லியிலும் பிருகுவல்லியிலும் முதலில்பிர்மத்தை பரோக்ஷமாய்க்கூறி, பின்பபரோக்ஷமாய்ப் பஞ்சகோச சாக்ஷியான பிர்மம் ஹிருதயகுகையி லிருக்கிறதை யறியும்படி கூறுகின்றது. சாந்தோக்கியஉபநிடதம் இந்திரன், பிர்மாவானதன் குருவிடத்திற் சென்று பிரமத்தைமுன் பரோக்ஷமாய்க் கேட்டு, நான்குதடவைதன் குருவையடைந்து (101)வருடம் காத்தபின்னர் சுயம்பிரகாசமான பிர்மத்தை யபரோக்ஷமா யறிந்தானென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறே ஐதரேய சுருதியுமறைகிறது. அன்னிய சுருதிகளும் அவாந்தர வாக்கியத்தினால் பரோக்ஷமும், மகாவாக்கியத்தினா லபரோக்ஷமும் வருமென்று கூறுகின்றன. வாக்கிய விருத்தி

யென்ற கிரந்தத்தில் பகவத்பூஜ்ய பாதாளான சங்கரகுருவும் மேற்கூறிய வாறே விரிவாயருளி யிருக்கின்றனர். அவ்வாறு வசிஷ்டரும் அந்தவஸ்துவையே சிந்திக்கிறதும், அதுவே ஒருவருக்கொருவர் போதித்துக் கொள்ளுகிறதும், ஒரேசிந்தனையா யிருந்துக்கொண் டிருக்கிறதும், பிர்மாப்பியாசமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்களென்று கூறியிருக்கிறார். சுருதியும்சதா பிர்மத்தையேசொல்லி, அன்னியவார்த்தையைத் தள்ளவேண்டியதென்றும் கூறுகின்றது. ஸ்மிருதியான பகவத்கீதையிலும் வேறுசிந்தையன்றி அறிவானையென்னை எவர்களு பாசிக்கின்றனரோ, அந்தமகான்களுடைய யோகக்ஷேமத்தை நான் வகிக்கிறேனென்று கிருஷ்ணபகவானருளி யிருக்கின்றார். இவ்வாறுஞானி விவகாரத்திற் செலுத்துகிற விருத்தியை நிறுத்தி யெப்பொழுதும் பிர்மவிசாரம் செய்யவேண்டும். அப்படியிருந்தாலும் பிராரப்தகர்மத்தால் விஷயானுபவம்செய்யும்படிநேரிடுகிறது. அப்பிராரப்தகர்மம் எத்தனைவிதமெனில்இச்சாபிராரப்தமென்றும் அனிச்சா பிராரப்தமென்றும், பரேச்சா பிராப்தமென மூன்றுவிதம்அபத்தியம் செய்கிறவனும், திருடுகிறவனும், ராஜஸ்திரீயை யாசைப்படுகிறவனும், தனக்குதுக்கம் வருமென்று தெரிந்திருந்தும், இச்சிப்பதுபோல், ஞானியும் இச்சாபிராரப்த தோஷத்தா லிச்சிக்கிறான்.முன்கிருதயுகத்தி லிருந்தநளனும், திரேதாயுகத்தி லிருந்த ஸ்ரீராமனும், துவாபரயுகத்திலிருந்த பஞ்சபாண்டவரும், இச்சாபிராரப்த கர்மத்தை நிவர்த்திக்க முடியாமல் சங்கடப்பட்டதுபோல், இந்தயுகத்திலிருக்கிற ஞானிகள் பிராரப்தகர்மத்தா லதைவிலக்கமுடியாமல் துக்கிக்கின்றனர், கீதையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைநோக்கி, யாராலேஏவப்பட்டுப் பிராணிகள்பாவத்தைச் செய்கிறார்களென்று கேட்டஅருச்சுனனுக்கு.காமக்குரோதாதிகளாலேவப்பட்டுசெய்கிறார்களென்றும்,நீயுத்தம்செய்ய இச்சிக்காவிட்டாலும், முன் நீசெய்தகர்மத்தினலேவப்பட்டவனாகி யிச்சியாமல் யுத்தகர்மத்தைச் செய்வதே அனிச்சா பிராரப்தகர்மம், அன்னியர்களுடைய தாட்சண்ணியத்தால் பிரவர்த்தித்ததினு லுண்டாகிறசுகதுக்கம் பரேச்சாபிராரப்தம். நீரிவ்வாறு கூறும்பக்ஷத்தில் யாருக்காகஇச்சிக்கப் போகிறானென்ற சுருதியினர்த்தம் விரோதமா யிருக்கிறதேயென்றால், வருத்தவிதைபோல், கர்மம் ஞானாக்கினியா லெரிக்கப்பட்டபடியால்ஞானியினிச்சை ஜன்மத்தைக்கொடாது பண்ணவேண்டியது பண்ணப்பட்டதென்றும், அடையவேண்டியது அடையப்பட்டதென்றும், இவ்விதமானதிருப்தியால், ஞானியெப்பொழுதும் சுகித்துக்கொண் டிருப்பன். நானேதன்னியனென்று சதாசுகித்திருப்பன்.

திருப்திதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீகணேஶாய நம:.

ஶ்ரீஶாரதாம் ஸப்ரஹ்மானந்தகுரவே நம:.

த்ருப்திதீப:

अखण्डानन्दरूपायशिवायगुरवेनमः ।
शिष्याज्ञानतमोध्वंसपट्वर्केन्द्वग्निमूर्तये ॥
वेदार्थस्यप्रकाशेनतमोहार्दंनिवारयन् ।
पुमर्थांश्चतुरोदेयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥
नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
क्रियतेतृप्तिदीपस्यव्याख्यानंगुर्वनुग्रहात् ॥

அகண்டானந்தரூபாயஶிவாயகுரவே நம: ।
ஶிஷ்யாஜ்ஞானதமோத்வம்ஸபட்வர்கேந்த்வக்நிமூர்தயே ॥
வேதார்தஸ்யப்ரகாஶேனதமோஹார்தம்நிவாரயன் ।
புமர்தாம்ஶ்சதுரோதேயாத்வித்யாதீர்தமஹேஶ்வர: ॥
நத்வாஶ்ரீபாரதீதீர்தவித்யாரண்யமுனீஶ்வரௌ ।
க்ரியதேத்ருப்திதீபஸ்யவ்யாக்யானம்குர்வனுக்ரஹாத் ॥

சீடர்களுடைய அஞ்ஞானமாகிற இருளை நன்றாய் நிவர்த்திசெய்ய சூரிய சந்திரஅக்கினி மூர்த்திரூபராயும், மங்களஸ்வரூபராயும், பூரணானந்தரூபராயுமிருக்கிற நம்மாசாரியரை வணங்குகின்றனம். சகலவேதார்த்தத்தினுடைய பிரகாசத்தா லிருதயத்திலிருக்கிற அஞ்ஞானாந்தகாரத்தை நிவர்த்தித்து, புருஷார்த்தம்நான்கையும் யாதொருவர் கொடுத்தாரோ, அந்தவித்தியாதீர்த்த மகேசுவரர் கிருபைசெய்யட்டும். ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரணிய முனீசுவரர்களை நமஸ்காரம்பண்ணி இந்த ஆசாரியாளுடைய அனுக்கிரகத்தால் திருப்திதீபிகைக்கு வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை. திருப்திதீபிகையை ஆரம்பிவிக்கிற பாரதீதீர்த்த குருவானவர் இந்தப்பிரகரணம் சுருதியின் வியாக்கியானரூபமாயிருப்பதால் அச்சுருதியை முதலில் சொல்லுகிறார்.

आत्मानञ्चेद्विजानीयादयमस्मीतिपूरुषः ।
किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥

ஆத்மானஞ்சேத்விஜானீயாதயமஸ்மீதிபூருஷ: ।
கிமிச்சன்கஸ்யகாமாயஶரீரமனுஸஞ்ஜ்வரேத் ॥ ௧ ॥

पूरुषः புருஷனானவன்
आत्मानं ஆத்துமாவை
अयम् இவரே
अस्मि इति நானென்று
विजानीयात् चेत् அறிந்துவிட்டானேயானால்

किम् எந்தபோகத்தை
इच्छन् இச்சிக்கப்போகிறான்
कस्य யாருக்கு
कामाय போகநிமித்தமாய்
शरीरम् சரீரத்தைக்குறித்து
अनुसंज्वरेत् தாபப்பட்டப்போகிறான்

அ-கை. இப்போது பண்ணப்போகிற கிரந்தவிசாரத்தையும் அதின் பலத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

अस्याश्श्रुतेरभिप्रायस्सम्यगत्रविचार्यते ।
जीवन्मुक्तस्ययातृप्तिस्सातेनविशदायते ॥

अस्याश्श्रुतेरभिप्रायस्सम्यगत्रविचार्यते ।
जीवन्मुक्तस्ययातृप्तिस्सातेनविशदायते ॥ ௨ ॥

अस्याः இந்த
श्रुतेः சுருதியினுடைய
अभिप्रायः அபிப்பிராயமானது
अत्र இந்தபிரகரணத்தில்
सम्यक् நன்றாய்
विचार्यते விசாரிக்கப்படுகிறது

तेन அந்தவிசாரத்தால்
जीवन्मुक्तस्य ஜீவன்முக்தனுடைய
या (வேதப்பிரசித்தமான யாதொரு)
तृप्तिः திருப்தியுண்டோ
सा அந்த(திருப்தியானது)
विशदायते பிரகாசமாகிறது.

அ-கை. பதச்சேதம் பதார்த்தம்சொல்லுகிறது விக்கிரகம் வாக்கியயோசனை, ஆட்சேபசமாதானம், இப்படி வியாக்கியானலட்சண பஞ்சகம்சொல்லப்படுவதால், புருஷனென்கிற பதத்திற்கர்த்தம் சொல்லுவதற்கு அதைஉதகரிக்கிற சிருஷ்டியைச் சுருக்கிக் காண்பிவிக்கிறார்.

मायाभासेनजीवेशौकरोतीतिश्रुतत्वतः ।
कल्पितावेवजीवेशौताभ्यांसर्वंप्रकल्पितम् ॥

मायाभासेनजीवेशौकरोतीतिश्रुतत्वतः ।
कल्पितावेवजीवेशौताभ्यांसर्वंप्रकल्पितम् ॥ ௩ ॥

माया மாயையானது
आभासेन ஆபாசமாக
जीवेशौ ஜீவேசுவரர்களை
करोति इति கற்பனைபண்ணிற்றென்று
श्रुतत्वतः கேட்கப்படுகிறபடியினாலே

जीवेशौ ஜீவேசுவரர்கள்
कल्पितौ एव கற்பிதர்கள்தானே
ताभ्याम् அந்த ஜீவேசுவரர்களினாலே
सर्वम् சகலமும்
प्रकल्पितम् கற்பிக்கப்பட்டது.

வி-ம். இப்படியே ஸ்ரீமத்வித்தியாரணிய குருக்களாலும், இன்னூல்முதலத்தியாயமான தத்துவவிவேகத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார்கள்.

அ-கை. அதில் யாராலே எவ்வளவு கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால்.

ईक्षणादिप्रवेशान्तासृष्टिरीशेनकल्पिता ।
जाग्रदादिविमोक्षान्तस्संसारोजीवकल्पितः ॥

ஈக்ஷணாதிப்ரவேசாந்தாஸ்ருஷ்டிரீசேநகல்பிதா ।
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்தஸ்ஸம்ஸாரோஜீவகல்பித: ॥ ௪ ॥

ஈக்ஷணாதிப்ரவேசாந்தா பார்வை முதல்பிரவேசமீறாயுள்ள	ஜாக்ரதாதி விமோக்ஷாந்த: ஜாக்கிரம் முதல் மோட்சம்வரையிலுள்ள
ஸ்ருஷ்டி: சிருஷ்டியானது	ஸம்ஸார: சம்சாரமானது
ஈசேந ஈசுவரனாலே	ஜீவகல்பித: ஜீவனாலே கற்பிதம்.
கல்பிதா கற்பிக்கப்பட்டது	

வி-ம். இப்படி கைவல்லிய உபநிஷத்திலும், அவரே மாயாமோகிதராய், ஜாக்கிரத்தில் சரீரத்தையடைந்து சர்வத்தையும்செய்து, ஸ்திரீயாதிபோகங்களால் திருப்தியடைகிறார். சொப்பனத்திலும் தன்னுடைய சங்கற்பத்தால்கற்பிக்கப்பட்ட சர்வவிஷயத்திலும் சுகதுக்கத்தை புஜிக்கிறார். சுஷுப்தியில் சகலமும்லயித்து தமசினால் மூடப்பட்டு சுகரூபத்தை அடைகிறார். மறுபடிஜன்மாந்தர கர்மத்தால் விழித்துக்கொண்டு கர்மக்ஷயத்தில் தூங்குகிறார். புரத்திரயத்திலும் யாதொருஜீவன் விளையாடுகிறானோ, அவனால் விசித்திரமானசகலமும் உண்டுபண்ணப்படுகிறது. யாதொரு சைதன்னியம் ஜாக்கிரசெப்பானசுஷுப்திமுதலான பிரபஞ்சத்தை பிரகாசம்பண்ணி வைக்கிறதோ, அந்தபிர்மமே நானென்றறிந்து சகலபந்தங்களினின்று விடுபடுகிறான்.

அ-கை. இப்படி புருஷசப்தோப யோகியான சிருஷ்டியைச்சொல்லி, இப்போது புருஷசப்தத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

भ्रमाधिष्ठानभूतात्माकूटस्थासङ्गचिद्वपुः ।
अन्योन्याध्यासतोसङ्गधीस्थजीवोत्रपूरुषः ॥

ப்ரமாதிஷ்டாநபூதாத்மாகூடஸ்தாஸங்கசித்வபு: ।
அந்யோந்யாத்யாஸதோஸங்கதீஸ்தஜீவோத்ரபூருஷ: ॥ ௫ ॥

ப்ரமாதிஷ்டாநபூதாத்மா தேகேந்திரியாதி மயக்கத்திற்கதிஷ்டான பூதமான ஆத்துமாவாயும்	அந்யோந்யாத்யாஸத: ஒன்றின்தர்மத்தைமற்றொன்றாய்கற்பிப்பதால்
கூடஸ்தாஸங்கசித்வபு: நிர்விகாரராயும், அசங்கராயும், அறிவே வடிவமாயுமிருக்கிற சைதன்னியமே	அஸங்கதீஸ்தஜீவ: அந்தயறிவிற்கற்பிதபுத்தியிற்றோன்றினஜீவன்
	அத்ர இந்த இடத்தில்
	பூருஷ: புருஷனெனப்படுகிறான்.

வி-ம். அன்னியோன்னியாத்தியாச மாவது, ஒருவஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தையும், தர்மத்தையும், மற்றொருவஸ்துவிலும் நீரமரநாவாக்கள்போல், மாற்றிக்கொண் டிருப்பதே அன்னியோன்னியாத்தியாசமென்ற நியாயப்படி, அதிஷ்டா னாரோபங்களை ஒன்றுசேர்த்துக்கொண்டு, ஜீவன் சம்சாரத்தை யடைகிறானென்று ஆசாரியாள்சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இந்த புருஷன் சகல இருதயங்களாகிற புரிகளிலேயு மிருப்பதால், புருஷனென்று சுருதியும்சொல்லுகிறது. புத்தியாதி கற்பனாதிஷ்டானமான கூடஸ்த சைதன்னியமே, அஞ்ஞானத்தால் புத்தியில் பிரதிபலித்து ஜீவபாவத்தையடைந்து புருஷனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

அ-கை. இந்தஇடத்தில் புருஷசப்தத்தால் அதிகாரியான ஜீவனையே அர்த்தமாக சொல்லவேண்டியதா யிருக்க, அதிஷ்டானமான கூடஸ்தனையும் கூடஏன் சொல்லவேண்டுமெனில், அந்தஜீவனுக்கு பந்தமோட்சாதி சகலமும்சித்திக்கும்பொருட்டு அவரையும், கிரகிக்கத்தக்கதென்று சொல்லுகிறார்.

साधिष्ठानोविमोक्षादौजीवोधिक्रियतेनतु ।

केवलोनिरधिष्ठानविभ्रान्तेःक्वाप्यसिद्धितः ॥

ஸாதிஷ்டாநோவிமோக்ஷாதௌஜீவோதிக்ரியதேநது ।
கேவலோநிரதிஷ்டாநவிப்ராந்தேஃக்வாப்யஸித்திதஃ ॥ கூ ॥

ஸாதிஷ்டாநஃ அதிஷ்டானத்துடன் கூடின
ஜீவஃ ஜீவனே
விமோக்ஷாதௌ மோட்சம் முதலானவைகளில்
அதிக்ரியதே அதிகாரியாகச்சொல்லப்படுகிறான்
நிரதிஷ்டாநவிப்ராந்தேஃ அதிஷ்டானமன்றியில் மயக்கத்தால் தோன்றுகிற ஆரோபமானது
க்வாபி ஓரிடத்திலும்
அஸித்திதஃ சித்தியாமையால்
கேவலஃ கேவல ஜீவன் ஒன்றிலும்
ந, து அதிகாரியாகமாட்டான்.

அ-கை. அதிஷ்டானத்தோடே கூடினஜீவனுக்கே, பந்தமோட்சங்களில் அதிகாரத்தைப் பிரித்துக் காண்பிவிக்கிறார்.

अधिष्ठानांशसंयुक्तंभ्रमांशमवलंबते ।

यदातदाहंसंसारीत्येवञ्जीवोभिमन्यते ॥

भ्रमांशस्यतिरस्कारादधिष्ठानप्रधानता ।

यदातदाचिदात्माहमसङ्गोस्मीतिबुध्यते ॥

அதிஷ்டாநாம்ஶஸம்யுக்தம்ப்ரமாம்ஶமவலம்பதே ।
யதாததாஹம்ஸம்ஸாரீத்யேவஞ்ஜீவோபிமந்யதே ॥ எ ॥

ஹூாம்ஸ்வ திரஸ்ாராகஷ்டாநவ்யாநதா ।
யதா தகா விகா தூரஹஸம்ஸாரீதிமந்யதே ॥ அ ॥

யதா எப்போ
அதிஷ்டாநாம்ஸ்யுக்தா புருஷன் அதிஷ்டானத்தி னம்சத்தையுடையவனுகி
ஹூாம்ஸ மயக்கத்தினுல் தோன்றுகிற தேகத்துவயாம்சத்தை
ஸ்வம்பதே தன் வடிவமாக பிடித்திருக்கிருனே
ததா.அஹம் அப்போது நான்
ஸம்ஸாரீ.இதி சம்சாரியென்று
ஏவம் இப்படி
ஜீவஃ ஜீவனுனவன்
அபிமந்யதே அபிமானிக்கிருன்
யதா எப்போது

ஹூாம்ஸ மயக்கமான தேகத்துவயாம்சத்தை
திரஸ்ாராக மித்தையென்ற ஞானத்தால் தள்ளுகிறதிஞல்
அதிஷ்டாநவ்யாநதா அதிஷ்டானமான வஸ்துவே தன் வடிவமென்று பிரதானமாக எண்ணுகிருனே
ததா அப்போ
விதா தூா அறிவான ஆத்துமாவே
அஹம் நான்
அஸங்கஃ அசங்கன்
அஸ்மி, இதி நானென்றும்
மந்யதே அறிகிருன்.

அ-கை. இப்போ சொன்னது கூடாதென்று சங்கித்து அதற்குத்தரம் சொல்லுகிருர்.

नासङ्गेहंकृतिर्युक्ताकथमस्मीतिचेच्छृणु ।
एकोमुख्योद्वावमुख्यावित्यर्थस्त्रिविधोहमः ॥

நாஸங்கேஹம்க்ருதிர்யுக்தாகதமஸ்மீதிசேச்ச்ருணு ।
ஏகோமுக்யோத்வாவமுக்யாவித்யர்த்தஸ்த்ரிவிதோஹமஃ ॥ கூ ॥

அஸங்கே அசங்கரிடத்தில்
அஹம்க்ருதிஃ அகங்காரமானது
ந. யுக்தா வருகிறது நியாயமன்றே
கதம் (அப்படி இருக்க) எப்படி

அஸ்மி இதி சேத் நானசங்கனென்று சொல்லக்கூடுமென்றுல்
ச்ருணு கேள்.

அ-கை. முக்கியவிருத்தியால் கூடாவிட்டாலும் லக்ஷணையால்கூடுமென்கிருர்.

ஏகஃ.முக்யஃ ஒரு முக்கியாகங்காரம்
த்வௌ இரண்டு
அமுக்யௌ இதி அமுக்கியங்களென்றும்

அஹமஃ அகங்காரத்திற்கு
அர்த்தஃ அர்த்தம்
த்ரிவிதஃ மூன்றுவிதமாம்.

அ-கை. முக்கியாகங்கார மேதெனில்.

अन्योन्याध्यस्तरूपेणकूटस्थाभासयोर्वपुः ।
एकीभूयभवेन्मुख्यस्तत्रमूढैःप्रयुज्यते ॥

அந்யோந்யாத்யாஸரூபேண கூடஸ்தாபாஸயோர்வபு: ।
ஏகீபூய பவேந்முக்யஸ்தத்ர மூடை: ப்ரயுஜ்யதே ॥ ௧௦ ॥

அந்யோந்யாத்யாஸரூபேண அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தினாலே
கூடஸ்தாபாஸயோ: கூடஸ்தசிதாபாசர்களுடைய
வபு: ஸ்வரூபத்தை
ஏகீபூய ஒன்றாகப்பண்ணி
பவேத் நான்தானென்றுவருகிறது யாதோ
முக்ய: அது முக்கியாகங்காரம்
தத்ர அந்த விஷயத்தில்
மூடை: மூடர்களாலே
ப்ரயுஜ்யதே பிரயோகம்பண்ணப் [படுகிறது.

அ-கை. அமுக்கியாகங்கார மிரண்டையுங் காண்பிக்கிறார்.

पृथगाभासकूटस्थावमुख्यौतत्रतत्ववित् ।
पर्यायेणप्रयुङ्क्तेहंशब्दंलोकेचवैदिके ॥

ப்ருதகாபாஸகூடஸ்தாவமுக்யௌ தத்ர தத்த்வவித் ।
பர்யாயேண ப்ரயுங்க்தேஹம்ஶப்தம் லோகே ச வைதிகே ॥ ௧௧ ॥

ப்ருதகாபாஸகூடஸ்தௌ ஜீவகூடஸ்தர்களை பிரித்துப்பார்க்கிறது
அமுக்யௌ அமுக்கியாகங்காரங்கள்
தத்ர அவைகளிலே
தத்த்வவித் தத்துவஞானி
பர்யாயேண கிரமமாக
லோகே லோகவிவகாரத்திலும்
வைதிகே.ச ஆத்துமவிவகாரத்திலும்
அஹம்ஶப்தம் அகம்சப்தத்தை
ப்ரயுங்க்தே பிரயோகிக்கிறான்

அ-கை. அமுக்கியாகங்காரங்களைப் பிரிக்கிறார்.

लौकिकव्यवहारेहंगच्छामीत्यादिकेबुधः ।
विविच्यैवचिदाभासंकूटस्थात्तंविवक्षति ॥
असङ्गोहञ्चिदात्माहमितिशास्त्रीयदृष्टितः ।
अहंशब्दंप्रयुंक्तेऽयंकूटस्थेकेवलेबुधः ॥

லௌகிகவ்யவஹாரேஹம் கச்சாமீத்யாதிகே புத: ।
விவிச்யைவ சிதாபாஸம் கூடஸ்தாத்தம் விவக்ஷதி ॥ ௧௨ ॥
அஸங்கோஹம் சிதாத்மாஹமிதி ஶாஸ்த்ரீயத்ருஷ்டித: ।
அஹம்ஶப்தம் ப்ரயுங்க்தேऽயம் கூடஸ்தே கேவலே புத: ॥ ௧௩ ॥

புத: ஞானியானவன்
லௌகிகவ்யவஹாரே லோகவிவகாரத் [தில்
கூடஸ்தாத் கூடஸ்தரிடத்தில்நின்று
தம் சிதாபாஸம் அந்த ஜீவனை
விவிச்யைவ பிரித்துத்தானே
அஹம் நான்
கச்சாமி இதி போகிறேனென்று
ஆதிகே இவை முதலான காரியத்தில்
விவக்ஷதி சொல்லுகிறான்
புத: ஞானியான

ஸ்வயம் இவன்
ஶாஸ்த்ரீயஸம்புத்தித: இந்த சாஸ்திர சம்பந்தமான ஞானத்திஞலே
அஹம் அஸங்க: நானே அசங்கன்
அஹம் சிதாத்மா நானேசிதாத்துமா
இதி என்று
கேவலே நிருபாதிகனுயிருக்கிற
கூடஸ்தே சாட்சியினிடத்தில்
அஹம்ஶப்தம் நானென்றசப்தத்தை
ப்ரயுங்க்தே பிரயோகிக்கிறுன்.

அ-கை. ஜீவகூடஸ்தாளைப் பிரித்து விவகரிக்கிறது அமுக்கியார்த்தமென்று சொல்லப்பட்டது. அவர்களுக்குள் கூடஸ்தர், நானசங்கரென்று சொல்லுகிறார், அல்லது ஜீவன்சொல்லுகிறுனு, கூடஸ்தர் சொல்லுகிறுரென்று சொன்னுல், அவரசங்கரானதால், ஞானித்துவ அஞ்ஞானித்துவாதிகள் கூடாமையால் அவர்சொல்லவேண்டுவதில்லை, சிதாபாசன்அவருக்கு வேருயிருப்பதால் இவனும்சொல்லக் கூடாதென்று சங்கிக்கிருன்.

ज्ञानिताज्ञानितेत्वात्माभासस्यैवनचात्मनः ।
तथाचकथमाभासःकूटस्थोस्मीतिबुध्यताम् ॥

ஜ்ஞாநிதாஜ்ஞாநிதேத்வாத்மாபாஸஸ்யைவநசாத்மந: ।
ததாசகதமாபாஸ:கூடஸ்தோஸ்மீதிபுத்யதாம் ॥ கச ॥

ஜ்ஞாநிதாஜ்ஞாநிதா இதி ஞானி யென்பதும் அஞ்ஞானி என்பதும் இப்படி
ஆபாஸஸ்ய ஏவ ஜீவனுக்கேயன்றி
ஆத்மந: ஆத்துமாவிற்கு
ந ச இந்த இரண்டுதன்மையுமில்லையே
ததா ச அப்படியிருந்தால்
ஆபாஸ: ஜீவன்
கூடஸ்த: கூடஸ்தரே
அஸ்மி இதி நானென்று
கதம் எப்படி
புத்யதாம் அறியக்கூடும்.

அ-கை. ஜீவன்கூடஸ்தருக் கன்னியனில்லையென்று பரிகரிக்கிறுர்.

नायन्दोषश्चिदाभासःकूटस्थैकशरीरवान् ।
आभासत्वस्यमिथ्यात्वात्कूटस्थत्वावशेषणात् ॥

நாயம்தோஷஶ்சிதாபாஸ:கூடஸ்தைகஶரீரவாந் ।
ஆபாஸத்வஸ்யமித்யாத்வாத்கூடஸ்தத்வாவஶேஷணாத் ॥ கரு ॥

அயம்தோஷ: ந. ஜீவன்சாட்சியேநானென்று சொல்லுகிறுனென்ற இது தோஷமன்று
சிதாபாஸ: சிதாபாசன்
கூடஸ்தைகஶரீரவாந் கூடஸ்தரே முக்கியமானவடிவமுடையவன்
ஆபாஸத்வஸ்ய சிதாபாசத்துவமானது
மித்யாத்வாத் பொய்யாயிருப்பதினுலும்
கூடஸ்தத்வாவஶேஷணாத் கூடஸ்தனுயிருத்தலே மீதப்படுவதாலும்
தோஷமில்லை.

அ-கை. சிதாபாசன் பொய்யானால் அவனை யனுசரித்திருக்கிற ஆத்தும ஞானமும் பொய்யாய்விடுமேயென்று சங்கித்து, ஆத்துமாவிற்குவேறானசகலமும் பொய்யென்று சொல்லுகிறநமக்கு அது இஷ்டந்தானென்று திருஷ்டாந்தத்துடன் பரிகரிக்கிறார்.

कूटस्थोस्मीतिबोधोपिमिथ्याचेन्नेतिकोवदेत् ।
नहिसत्यतयाभीष्टंरज्जुसर्पविसर्पणम् ॥

கூடஸ்தோஸ்மீதிபோதோபிமித்யாசேந்நேதிகோவதேத் |
நஹிஸத்யதயாபீஷ்டம்ரஜ்ஜுஸர்ப்பவிஸர்ப்பணம் || கசு ||

கூடஸ்த: கூடஸ்தரே
அஸ்மி.இதி நானென்ற
போத: அபி ஞானமும்
மித்யா.சேத் பொய்யாய்ப்போமென்றால்
ந இதி அப்படிஞானம் பொய்யில்லையென்று
க: வதேத் யார்சொன்னார்கள்
ரஜ்ஜுஸர்ப்பவிஸர்ப்பணம் பழுதைப் பாம்புவந்ததும்,போனதும்
ஸத்யதயா வாஸ்தவமாய்
ந.அபீஷ்டம் ஹி கருதுவது யாவருக்கு மிஷ்டமாகாதன்றோ.

அ-கை. ஞானம்பொய்யானால் அதனால்தனக்கு வந்திருக்கிற சம்சாரநிவர்த்தி யெப்படியாகுமெனில், நிவர்த்திக்கப்படுகிற சம்சாரமும் அப்படிபொய்யாயிருப்பதால் அந்தஞானத்தாலிந்த சம்சாரமும் நிவர்த்தியாகும். அதெப்படியெனில், சொப்பனத்தில் பொய்யான புலியைக்கண்டதால், பொய்யானநித்திரை நிவர்த்தியாவதுபோலவென்று அபிப்பிராயமாகக் காண்பிக்கிறார்.

तादृशेनापिबोधेनसंसारोहिनिवर्तते ।
यक्षानुरूपोहिबलिरित्याहुर्लौकिकाजनाः ॥

தாத்ருசேநாபிபோதேநஸம்ஸாரோஹிநிவர்த்ததே |
யக்ஷாநுரூபோஹிபலிரித்யாஹுர்லௌகிகாஜநா: || கஎ ||

தாத்ருசேந அப்பேர்கொத்த
போதேந.அபி ஞானத்தினாலும்
ஸம்ஸார: சம்சாரமானது
நிவர்த்ததே,ஹி நிவர்த்தியாகிறதன்றோ
யக்ஷாநுரூப: பேய்க்கித்தகுந்ததான
பலி: இதி பூஜைபோடவேண்டுமென்று
லௌகிகா:.ஜநா: லோகஜனங்கள்
ஆஹு:ஹி சொல்லுகிறார்களன்றோ

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

तस्मदाभासपुरुषस्सकूटस्थोविविच्यतम् ।
कूटस्थोस्मीतिविज्ञातुमर्हतीत्यभ्यधाच्छ्रुतिः ॥

தஸ்மாதாபாஸபுருஷஸ்ஸகூடஸ்தோவிவிச்யதம் |
கூடஸ்தோஸ்மீதிவிஜ்ஞாதுமர்ஹதீத்யப்யதாச்ச்ருதி: || கஅ ||

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 ஆகையினாலே
𑌚𑌿𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑌃 சிதாபாசன்
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 அந்தப்புருஷன்
𑌸𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌃 கூடஸ்தசம்மந்தமொய் புருவனானஜீவனிடத்திலிருந்து
𑌤𑌂 அந்தகூடஸ்தனை
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯 லட்சணையால்பிரித்து
𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌂 கூடஸ்தரே
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌇𑌤𑌿 நானாயிருக்கிறேனென்று
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌂 அறிவதற்கு
𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 யோக்கியனென்றும்
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌯𑌂 புருஷன் இவரே நானென்றறியலாமென்றசொல்லால் வேதம்சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படி(புருஷன்) (அஸ்மி)யென்கிற இரண்டுபதத்திற்கு மர்த்தம்சொல்லி, (அய)மென்கிற பதத்திற்கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

असन्दिग्धाविपर्यस्तबोधोदेहात्मनीक्ष्यते ।
तद्वदत्रेतिनिर्णेतुमयमित्यभिधीयते ॥

𑌅𑌸𑌂𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌬𑍋𑌧𑍋𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑍇𑌤𑍁𑌮𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௯ ॥

𑌅𑌸𑌂𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌬𑍋𑌧𑌃 உலகத்தாருக்கு பிரசித்தமாய் சந்தேகவிபரீதமன்றியில்சகஜமாகயாதொரு ஞானமானது [வில்
𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 தேகரூபமானஆத்துமா
𑌈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 காணப்படுகிறதோ
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 அதுபோல்
𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 முக்திசித்திக்கும்பொருட்டு இந்தஆத்துமாவிலும்அவ்விதஞானம்தேடத்தக்கதென்று
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑍇𑌤𑍁𑌂 நிருணயம்பண்ண
𑌅𑌯𑌂 𑌇𑌤𑌿 இவரென்றபதம்
𑌅𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படிப்பட்ட ஞானமே மோட்சசாதனமென்பதில், ஆசாரியர்கள் வாக்கியத்தைப் பிரமாணமாகக் காண்பிக்கிறார்.

देहात्मज्ञानवज्ज्ञानन्देहात्मज्ञानबाधकम् ।
आत्मन्येवभवेद्यस्यसनेच्छन्नपिमुच्यते ॥

𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌬𑌾𑌧𑌕𑌂 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௦ ॥

𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑍍 தேகம்நானென்கிறஞானம்போல
𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌬𑌾𑌧𑌕𑌂 தேகம்நானென்கிறஞானத்தைபாதிக்கிறதான
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 ஞானமானது
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 ஆத்துமாவிடத்தில்
𑌯𑌸𑍍𑌯 யாதொருத்தனுக்கு
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 உண்டாகிறதோ
𑌸𑌃 அவன் [ருந்தாலும்
𑌨 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌅𑌪𑌿 (முக்தியை)இச்சியாதி
𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 சம்சாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடுகிறான்.

தா-ம். சம்சாரஹேதுவான அஞ்ஞானம் பாதிக்கப்பட்டதால், முக்தியையிச்சியாதிருந்தாலும் இவன்முக்தன்தான்.

அ-கை. (அய)மென்ற பதத்தைக்குறித்து வேறொரு அபிப்பிராயமாகசங்கித்து உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

अयमित्यपरोक्षत्वमुच्यतेचेत्तदुच्यताम् ।
स्वयंप्रकाशंचैतन्यमपरोक्षंसदायतः ॥

அயமித்யபரோக்ஷத்வமுச்யதேசேத்தது³ச்யதாம் |
ஸ்வயம்ப்ரகாசம்சைதந்யமபரோக்ஷம்ஸதா³யத꞉ || உக ||

அயம் இதி (கடாதிகளைப்போல) ஆத்துமாவை, இவரே என்றபதம் அபரோக்ஷத்வம் பிரத்தியக்ஷமாகவன்றோ (சொல்லப்படுகிறதென்றால்)

அ-கை. கடாதிகளைப்போல ஆத்துமாவை இதுவென்று சொல்லலாமாவெனில், அதுநடக்கிஷ்டந்தானென்றார்.

யத꞉ யாதொரு காரணத்தால்
ஸ்வயம் ப்ரகாசம் சுயம்பிரகாசமான
சைதந்யம் ஸதா அறிவுஎப்போதும்
அபரோக்ஷம் பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறதோ
தத் உச்யதாம் ஆகையினாலே இவரென்று சொல்லலாம்.

அ-கை. ஆத்துமா ஸ்வப்பிரகாசாபரோட்சரானால், பரோட்சா பரோட்சஞானங்களுக்கு விஷயமாகக் கூடாதேயெனில்.

परोक्षमपरोक्षंचज्ञानमज्ञानमित्यदः ।
नित्यापरोक्षरूपेपिद्वयंस्याद्दशमेयथा ॥

பரோக்ஷமபரோக்ஷஞ்சஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமித்யத³꞉ |
நித்யாபரோக்ஷரூபேபித்³வயம்ஸ்யாத்³த³ஶமேயதா² || உஉ ||

பரோக்ஷம் பரோட்சமென்ன
அபரோக்ஷம் ச அபரோட்சமென்ன
ஜ்ஞாநம் ஞானமென்ன [இப்படி
அஜ்ஞாநம் இதி அஞ்ஞானமென்ன,
நித்யாபரோக்ஷரூபே அபி ஆத்துமா நித்தியமான பிரத்தியட்சரூபனாலும் [யோ
தசமே யதா தசமனிடத்தில் எப்படி
அத³꞉ அப்படி இந்த
த்வயம் ஸ்யாத் இரண்டும் கூடும்.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தை விரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

नवसंख्याहृतज्ञानोदशमोविभ्रमात्तदा ।
नवेत्तिदशमोस्मीतिवीक्षमाणोपितान्नव ॥

நவஸங்க்²யாஹ்ருதஜ்ஞாநோத³ஶமோவிப்⁴ரமாத்தத³ா |
நவேத்தித³ஶமோஸ்மீதிவீக்ஷமாணோபிதாந்நவ || உ௩ ||

நவஸம்வ்யாஹ்ருதஜ்ஞாந: ஒன்பது பேர்களுடைய எண்ணிக்கையால பகரிக்கப்பட்ட தன் னஞ்ஞானத்தையுடைய
தசம: தசமன்
விப்ரமாத் மயக்கத்தால்
தாந் நவ அந்த ஒன்பதுபேர்களை
வீக்ஷமாண: அபி பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும்
தசம: அஸ்மி இதி நான் தசமனயிருக்கிறேனென்று
ததா அப்போது
ந வேத்தி அறியவில்லை, அதுவே அஞ்ஞானம்.

அ-கை. இப்படி தசமனிடத்தில், அஞ்ஞானத்தைக் காண்பித்து, அதின்காரியமான ஆவரணத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नभातिनास्तिदशमइतिस्वन्दशमन्तदा ।
मत्वावक्तितदज्ञानकृतमावरणंविदुः ॥

நபாதிநாஸ்திதசமஇதிஸ்வந்தசமந்ததா ।
மத்வாவக்திததஜ்ஞாநக்ருதமாவரணம்விது:॥ உச ॥

தசம: தசமனானவன்
நாஸ்தி இல்லை
ந பாதி இதி விளங்கவில்லை, என்று
ஸ்வம் தசமம் தானான தசமனை
மத்வா ததா அறிந்திருந்தும், அப்போது
வக்தி அப்படிச்சொல்லுகிறான்
தத் அதுவே
அஜ்ஞாநக்ருதம் அஞ்ஞானத்தால் செய்யப்பட்ட
ஆவரணம் ஆவரணமென்று
விது: சொல்லுவார்கள்.

அ-கை. அஞ்ஞானகாரியமான விக்ஷேபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नद्यांममारदशमइतिशोचन्प्ररोदिति ।
अज्ञानकृतविक्षेपंरोदनादिंविदुर्बुधाः ॥

நத்யாம்மமாரதசமஇதிசோசந்ப்ரரோதிதி ।
அஜ்ஞாநக்ருதவிக்ஷேபம்ரோதநாதிம்விதுர்புதா:॥ உரு ॥

தசம: நத்யாம் தசமன் நதியில்
மமார இதி செத்தான் என்று
சோசந் விசனித்து
ப்ரரோதிதி அழுகிறான்
ரோதநாதிம் அழுகை முதலானதை
அஜ்ஞாநக்ருதவிக்ஷேபம் அஞ்ஞானத்தால் பண்ணப்பட்ட விட்சேபமென்று
புதா: வித்துவான்கள்
விது: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. தசமனுக்கு அசத்துவாம்சத்தை நிவர்த்திக்கிறதான பரோட்சஞானத்தைச் சொல்லுகிறார்.

नस्तोदशमोस्तीतिश्रुत्वाप्तवचनंतदा ।
परोक्षत्वेनदशमंवेत्तिस्वर्गादिलोकवत् ॥

நஷ்டோ தஶமோஸ்தீதி ஶ்ருத்வாப்தவசநம் ததா ।
பரோக்ஷத்வேந தஶமம் வேத்தி ஸ்வர்காதிலோகவத் ॥ ௨௬ ॥

ததா தஶம: அப்போ தசமன்
நஷ்ட: சாகவில்லை
அஸ்தி இதி இருக்கிறானென்று
ஆப்தவசநம் இஷ்டனுடைய வசனத்தைக்
ஶ்ருத்வா கேட்டு
ஸ்வர்காதிலோகவத் சொர்க்காதிலோகம்போலே
ததா அப்போ
பரோக்ஷத்வேந பரோட்சமாக
தஶமம் தசமனிருக்கிறானென்று
வேத்தி அறிகிறான்.

அ-கை. அவனுக்கே அபானாவரணத்தை நிவர்த்திக்கிற அபரோட்சஞானத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

त्वमेवदशमोसीतिगणयित्वाप्रदर्शितः ।
अपरोक्षतयाज्ञात्वाहृष्यत्येवनरोदिति ॥

த்வமேவ தஶமோஸீதி கணயித்வா ப்ரதர்ஶித: ।
அபரோக்ஷதயா ஜ்ஞாத்வா ஹ்ருஷ்யத்யேவ நரோதிதி ॥ ௨௭ ॥

த்வம் ஏவ நீயே
தஶம: அஸி இதி தசமனென்று
கணயித்வா எண்ணி
ப்ரதர்ஶித: காண்பித்தபிற்பாடு
அபரோக்ஷதயா பிரத்தியட்சமாக
தசமன் தானென்று
ஜ்ஞாத்வா அறிந்து
நரோதிதி ஹ்ருஷ்யதி ஏவ தசமன் செத்தானென்ற அழுகையைவிட்டு சந்தோஷித்தே (இருக்கிறான்).

அ-கை. இனிதாஷ்டாந்தத்தை இதுபோலே ஏழவஸ்தையுடன் காண்பிக்கிறார்.

अज्ञानावृतिविक्षेपद्विविधज्ञानतृप्तयः ।
शोकापगमइत्येतेयोजनीयाश्चिदात्मनि ॥

அஜ்ஞாநாவ்ருதிவிக்ஷேபத்விவிதஜ்ஞாநத்ருப்தய: ।
ஶோகாபகம இத்யேதே யோஜநீயாஶ்சிதாத்மநி ॥ ௨௮ ॥

அஜ்ஞாநாவ்ருதிவிக்ஷேபத்விவிதஜ்ஞாநத்ருப்தய: ஶோகாபகம: இதி அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விட்சேபம், பரோட்சம், அபரோட்சஞானம், திருப்தி, துக்கநிவர்த்தியென்று
ஏதே இந்த ஏழும்
சிதாத்மநி அறிவினிடத்தில்
யோஜநீயா: சேர்க்கத்தக்கவை.

அ-கை. ஆத்துமாவில் ஏழவஸ்தையும் காண்பிக்கிறார்.

संसारासक्तचित्तस्सन्चिदाभासःकदाचन ।
स्वयंप्रकाशंकूटस्थंस्वतत्वंनैववेत्त्ययम् ॥
नभातिनास्तिकूटस्थइतिवक्तिप्रसङ्गतः ।
कर्ताभोक्ताहमस्मीतिविक्षेपंप्रतिपद्यते ॥
अस्थिकूटस्थइत्यादौपरोक्षंवेत्तिवार्तया ।
पश्चात्कूटस्थएवास्मीत्येवंवेत्तिविचारतः ॥
कर्ताभोक्तेत्येवमादिशोकजातंप्रमुञ्चति ।
कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवतुष्यति ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸந்சிதாபாஸஃகதாசந ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶம்கூடஸ்தம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம் ॥ ௨௯ ॥
நபாதிநாஸ்திகூடஸ்தஇதிவக்திப்ரஸங்கதஃ ।
கர்த்தாபோக்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்யதே ॥ ௩௰ ॥
அஸ்திகூடஸ்தஇத்யாதௌபரோக்ஷம்வேத்திவார்த்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்தஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரதஃ ॥ ௩௧ ॥
கர்த்தாபோக்தேத்யேவமாதிஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
க்ருதம்க்ருத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௩௨ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஃ ஸந் சுருதி வி
சாரம்பண்ணுமுன் சம்சாரத்திலா
சக்தியோடே கூடின சித்தனாகி
சிதாபாஸஃ இந்த ஜீவன்
கதாசந ஒருக்காலும் [தான
ஸ்வயம்ப்ரகாஶம் தானாய் விளங்குகிற
ஸ்வதத்வம் தன் நிஜவடிவமான
கூடஸ்தம் கூடஸ்தரை
வேத்தி நைவ அறிகிறானே இல்லை இ
துவே அஞ்ஞானம்
ப்ரஸங்கதஃ (ஒருக்கால் ஆத்துமவிஷ
யமான) பிரசங்கத்தினாலே
கூடஸ்தஃ நாஸ்தி கூடஸ்தரில்லை
ந பாதி இதி விளங்கவில்லையென்று
வக்தி சொல்லுகிறான் (இதுவே ஆவர
கர்த்தா கர்த்தா [ணம்
போக்தா போக்தாவாக
அஹம் நான்
அஸ்மி இதி இருக்கிறேனென்று
விக்ஷேபம் விட்சேபத்தை
வேத்தி அடைகிறான் (இதுவேவிட்சே
கூடஸ்தஃ கூடஸ்தர் [பம்)
அஸ்தி இதி இருக்கிறாரென்று
ஆதௌ இத்தியாதிகளான
வார்த்தயா ஆப்தவார்த்தையினாலே
பரோக்ஷம் பரோட்சமாக
வேத்தி அறிகிறான் (இதுவே பரோக்ஷ
ஞானம்)
பஶ்சாத் பிற்பாடு
விசாரதஃ (குருசந்நிதியில்) தத்துவவி
சாரத்தால்
கூடஸ்தஃ ஏவ கூடஸ்தரே

அஸ்மீதி நானிருக்கிறேனென்று
ஸாக்ஷாத் (பிரத்தியட்சமாய்) இப்படி
வேத்தி அறிகிறான் இதுவே அபரோ
ட்சஞானம்
கர்த்தா கர்த்தா
போக்தா இதி போக்தாவென்றுவருகிற
ஏவம் இதி இவை முதலான
ஶோகஜாதம் சகலமான துன்பக்கூட்
டத்தையும்
ஜஹாதி விடுகிறான் (இதுவே து
க்க நிவர்த்தியாம்)
க்ருதம் க்ருதம் பண்ணவேண்டியது
பண்ணப்பட்டதென்றும்
ப்ராபணீயம் அடையவேண்டியது
ப்ராப்தம் இதி அடையப்பட்டதாயி
ற்றென்றும்
த்ருப்யதி ஏவ சந்தோஷித்துக்
கொண்டே இருக்கிறான் (இதுவே
தடையற்ற ஆனந்தம்.)

அ-கை. ஏழவஸ்தாநாமம் சொல்லுகிறார்.

अज्ञानमावृतिस्तद्वद्विक्षेपश्चपरोक्षधीः ।
अपरोक्षमतिश्शोकमोक्षस्तृप्तिर्निरंकुशा ॥

அஜ்ஞாநமாவ்ருதிஸ்தத்வத்விக்ஷேபஶ்சபரோக்ஷதீ: |
அபரோக்ஷமதிஶ்ஶோகமோக்ஷஸ்த்ருப்திர்நிரங்குஶா || ௩௩ ||

அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானம்
ஆவ்ருதி: ஆவரணம்
தத்வத் அதுபோல
விக்ஷேப: ச விட்சேபமும்
பரோக்ஷதீ: பரோட்சஞானமும்
அபரோக்ஷமதி: அபரோட்சஞான
மும்
ஶோகமோக்ஷ: துக்கநிவர்த்தியும்
நிரங்குஶா த்ருப்தி: தடையற்ற ஆ
னந்தமுமெனச்சொல்லப்படும்.

அ-கை. சொன்னசப்தாவஸ்தை, ஆத்துமாவிற்கென்றால், கூடஸ்தத்துவம்கெடுமேயெனில்,

सप्तावस्थाइमास्सन्तिचिदाभासस्यतास्विमौ ।
बन्धमोक्षौस्थितौतत्रतिस्त्रोबन्धकृतस्स्मृताः ॥

ஸப்தாவஸ்தாஇமாஸ்ஸந்திசிதாபாஸஸ்யதாஸ்விமௌ |
பந்தமோக்ஷௌஸ்திதௌதத்ரதிஸ்ரோபந்தக்ருதஸ்ஸ்ம்ருதா: || ௩௪ ||

இமா: இந்த
ஸப்தாவஸ்தா: ஏழவஸ்தைகள்
சிதாபாஸஸ்ய ஸந்தி சிதாபாசனுக்கிரு
க்கின்றன (ஆத்துமாவிற்கில்லை)

அ-கை. இந்தவிடத்தில் இந்த ஏழவஸ்தைகளைச் சொன்னது விருதா வெனில் வீணல்ல.

தாஸு அந்த ஏழுகளிலேயே
இமௌ இந்த
பந்தமோக்ஷௌ பந்தமோட்சங்கள்
ஸ்திதௌ இருக்கின்றன

அ-கை. ஏழுகளிலேயும் பந்தமோட்சங்க ளிருக்கின்றனவா அல்லது வேறேவிதமா எனில்.

ததூ அந்த ஏழுகளிலே
திஸூஃ முதல் மூன்றுகள் தாம்
ஙஂகூஃ பந்தத்தைப்பண்ணுகின்றனவாக
ஷூரதாஃ சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. இந்தஏழினுள், முதலில்பந்தத்தைக் கொடுக்கின்றனவான மூன்றில், முதலில் அஞ்ஞானத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नजानामीत्युदासीनव्यवहारस्यकारणम् ।
विचारप्रागभावेनयुक्तमज्ञानमीरितम् ॥

நஜாநாமீத்யுதாஸீநவ்யவஹாரஸ்யகாரணம் ।
விசாரப்ராகபாவேநயுக்தமஜ்ஞாநமீரிதம் ॥ ௩௫ ॥

ந.ஜா.நாமீதி மூடனை அழைத்துபெரியோர்நீ ஆத்துமாவைஅறிந்தாயாவென்றுகேட்டதற்குமிகுந்தகோபத்துடன்) நானறியேனென்று
உதாஸீநவ்யவஹாரஸ்யகாரணம் உதாசீனமாய்ச்சொல்லுவதற்குக் காரணமாயும்
விசாரப்ராகபாவே.ந விசாரத்திற்கு முன்னில்லாமையோடே
யுக்தம் கூடினதே
அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமென்று
ஈரிதம் சொல்லப்படும்.

இ-தி. ஒரு நாயுடு காவேரிக்கு அக்கரையிலிருந்து, இக்கரையிலிருக்கிற, ஒருபிராமணனைக் கூப்பிட்டு (நாமானு சக்ககானுன்னதா) வென்று கேட்டபோது, அப்பிராமணன் கோபித்ததுபோல, இவனும்பெரியோரை கோபித்ததே அஞ்ஞானத்தால்வந்த அனர்த்தமென்றறி.

அ-கை. ஆவரணம்செய்கிற அனர்த்தத்தை காண்பிக்கிறார்.

अमार्गेणविचार्याथनास्तिनोभातिचेत्यसौ ।
विपरीतव्यवहृतिरावृतेःकार्यमिष्यते ॥

அமார்கேணவிசார்யாதநாஸ்திநோபாதிசேத்யஸௌ ।
விபரீதவ்யவஹ்ருதிராவ்ருதேஃகார்யமிஷ்யதே ॥ ௩௬ ॥

அமார்கேண இச்சாஸ்திரமன்றி கேவலதர்க்கத்தால்
விசார்ய விசாரித்து
அத பிறகு (ஆத்துமா)
நாஸ்தி இல்லை
ந.பாதி.ச.இதி விளங்கவில்லையென்கிற
அஸௌ இந்த
விபரீதவ்யவஹ்ருதிஃ விபரீதமான வார்த்தையானது
ஆவ்ருதேஃகார்யம் ஆவரணத்தின் காரியமென்று
இஷ்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை, விட்சேபத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அதன்காரியத்தையும் சொல்லுகிறார்

देहद्वयचिदाभासरूपोविक्षेपशब्दितः ।
कर्तृत्वाद्यखिलश्शोकस्संसाराख्योस्यबन्धकः ॥

தேஹத்வயசிதாபாஸரூபோவிக்ஷேபசப்திதஃ ।
கர்த்ருத்வாத்யகிலச்சோகஸ்ஸம்ஸாராக்யோஸ்யபந்தகஃ ॥ ௩௭ ॥

தேஹத்வயசிதாபாஸரூபஃ தூலசூக்குமங்களான இரண்டு தேகங்களோடேகூடிய சிதாபாசனே
விக்ஷேபஃ விட்சேபனென்று
சப்திதஃ சொல்லப்படுகிறான்
அஸ்ய இவனுக்கே
கர்த்ருத்வாத்யகிலஃ கருத்திருத்துவம் முதலான சகலவித
சோகஃ துன்பமும்
ஸம்ஸாராக்யஃ சம்சாரமென்றபேரையுடையதான
பந்தகஃ பந்தமெனப்படும்.

வி-ம். கருத்திருத்துவாதி என்றதினால். போக்திருத்துவம் பிரமாதிருத்துவங்கள் கிரகிக்கப்பட்டன.

அ-கை. ஏழவஸ்தையும் ஜீவனுக்கென்றது கூடாதென்ற சங்கையு மதற்குத்தரமும் சொல்லுகிறார்.

अज्ञानमावृतिश्चैतेविक्षेपात्प्राक्प्रसिध्यतः ।
यद्यप्यथाप्यवस्थेतेविक्षेपस्यैवनात्मनः ॥

அஜ்ஞாநமாவ்ருதிச்சைதேவிக்ஷேபாத்ப்ராக்ப்ரஸித்யதஃ।
யத்யப்யதாப்யவஸ்தேதேவிக்ஷேபஸ்யைவநாத்மநஃ॥ ௩௮ ॥

அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானம்
ஆவ்ருதிஃ ஆவரணம்
ஏதே ச இந்த இரண்டுகளும்
விக்ஷேபாத்ப்ராக் விட்சேபனுண்டாவதற்குமுன்
ப்ரஸித்யதஃ பிரசித்தமாயிருப்பதால் (இவ்விரண்டுகளும் ஜீவனுக்கென்பது கூடாது)
யத்யபி நீ சொன்னபடி
அதாபி ஆனாலும்
அவஸ்தேதே அந்த அவஸ்தைகளிரண்டும்
விக்ஷேபஸ்யைவ ஜீவனுக்கே
நாத்மநஃ ஆத்துமாவிற்கில்லை.

அ-கை. அவஸ்தாவானனஜீவன் அப்போதில்லாமையா லவனுடையதென்றுச் சொல்லக்கூடாதெனில்.

विक्षेपोत्पत्तितःपूर्वमपिविक्षेपसंस्कृतिः ।
अस्त्येवतदवस्थात्वमविरुद्धंततस्तयोः ॥

விக்ஷேபோத்பத்திதஃபூர்வமபிவிக்ஷேபஸம்ஸ்க்ருதிஃ।
அஸ்த்யேவதத³வஸ்தாத்வமவிருத்தம்ததஸ்தயோஃ॥ ௩௯ ॥

விக்ஷேபோத்பத்தே: ஜீவனுண்டாவதற்கு
பூர்வம்.அபி முன்னேயும்
விக்ஷேபஸம்ஸ்கார: ஜீவனுடைய சம்ஸ்காரமான
தயோ: ஸ்ருஷ்டி.ஏவ அந்த அஞ்ஞானஆவரண அவஸ்தைகளிருக்கவே (இருக்கின்றன)
தத: ஆகையினாலே
தத்அவஸ்தா அந்த ஜீவனுடைய அவஸ்தையென்பது
அவிருத்தா விரோதமில்லை.

அ-கை. அப்பிரசித்தமான சம்ஸ்காரத்தை ஒப்புக்கொண்டு, அந்தஅவஸ்தைகள் ஜீவனுக்கென்று சொல்லுகிறதைக் காட்டிலும், அதிஷ்டானமாயும் பிரசித்தமாயுமிருக்கிற பிர்மத்திற்கு கூறலாமேயெனில், அதிப்பிரசங்கம் வருவதால் நீ சொன்னது கூடாதென்று பரிகரிக்கிறார்.

ब्रह्मण्यारोपितत्वेनब्रह्मावस्थेइमेइति ।
नशङ्कनीयंसर्वासांब्रह्मण्येवाधिरोपणात् ॥

ப்ரஹ்மண்யாரோபிதத்வேநப்ரஹ்மாவஸ்தேஇமேஇதி।
நஶங்கநீயம்ஸர்வாஸாம்ப்ரஹ்மண்யேவாதிரோபணாத்॥ ௩௦ ॥

ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தில்
ஆரோபிதத்வேந ஆரோபிதமானதால்
இமே இந்த இரண்டுகளும்
ப்ரஹ்மாவஸ்தேஇதி பிர்மத்தினுடைய அவஸ்தைகளென்று
ஶங்கநீயம்.ந சங்கிக்கத்தக்கதன்று
ஸர்வாஸாம் சகலமான அவஸ்தைகளும் [தானே
ப்ரஹ்மணி.ஏவ பிர்மத்தினிடத்தில்
அதிரோபணாத் அத்தியாரோபமானதால் பிரமத்திற்கென்பதுகூடாது.

அ-கை. பிர்மத்தில் அவஸ்தைகளெல்லாம் ஆரோபம் சமானமாயிருந்தாலும், ஜீவனுற்பத்தியான பிற்பாடு, உண்டாகிற அவஸ்தைமாத்திரம் இவனுக்கென்று சொல்லவேண்டுமென்று சங்கிக்கிறான்.

संसार्यहंविबुद्धोहंनिश्शोकस्तुष्टइत्यपि ।
जीवगाउत्तरावस्थाभान्तिनब्रह्मगाइति ॥

ஸம்ஸார்யஹம்விபுத்தோஹம்நிஶ்ஶோகஸ்துஷ்டஇத்யபி।
ஜீவகாஉத்தராவஸ்தாபாந்திநப்ரஹ்மகாஇதி॥ ௩௧ ॥

அஹம்ஸம்ஸாரீ நான்சமுசாரி
அஹம்விபுத்த: நான் பரோட்சஞானி நான் அபரோட்சஞானி
நிஶ்ஶோக: நான்துக்கமற்றவன்
துஷ்ட:இதி.அபி நான் சந்துஷ்டனென்றும்
உத்தராவஸ்தா: பின்னுலிருக்கிற விட்சேபம்,பரோட்சம்,அபரோட்சம், துக்கநிவர்த்தி, ஆனந்தாவாப்திகளான, ஐந்துகளும்
ஜீவகா:பாந்தி ஜீவனிடத்தில் அனுபவமாய் விளங்குகின்றனவேயன்றி
ப்ரஹ்மகா:ந.இதி சாட்சியான பிர்மத்திலில்லையென்று சங்கித்தான்

அ-கை. இப்படியானால் அஞ்ஞானாவரணங்களிரண்டும், ஜீவனுடைய அநுபவமாய்க் காணப்படுவதால், இவனுக்கேயென்று பரிகரிக்கிறார்.

तर्ह्यज्ञोहंब्रह्मसत्वभानेमद्दृष्टितोनहि ।
इतिपूर्वेअवस्थेचभासतेजीवगेखलु ॥

தர்ஹ்யஜ்ஞோஹம்ப்ரஹ்மஸத்வபாநேமத்த்ருஷ்டிதோநஹி ।
இதிபூர்வேஅவஸ்தேசபாஸதேஜீவகேகலு ॥ ௪௨ ॥

தர்ஹி அப்போ
அஹம் அஜ்ஞ: நான் அஞ்ஞானி
ப்ரஹ்மஸத்வபாநே பிர்மமிருக்கிறது விளங்குகிறதென்ற இந்த இரண்டும்
மத்த்ருஷ்டித: என் திருஷ்டியினாலே
நஹி பார்த்ததில்லை
இதி இப்படி
பூர்வே முந்தினவைகளான [ன்
அவஸ்தே அஞ்ஞானாவரணாவஸ்தைகள்
ஜீவகே ஜீவனைச்சேர்ந்தனவாக
பாஸதே கலு விளங்குகின்றனவன்றோ.

அ-கை. பூர்வாசாரியாள் பிர்மத்திற்கே அஞ்ஞானாவஸ்தையைச் சொல்லியிருக்கிறார்களேயெனில், அவர்களின் கருத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अज्ञानस्याश्रयोब्रह्मेत्यधिष्ठानतयाजगुः ।
जीवावस्थात्वमज्ञानाभिमानित्वादवादिषम् ॥

அஜ்ஞாநஸ்யாஶ்ரயோப்ரஹ்மேத்யதிஷ்டாநதயாஜகு: ।
ஜீவாவஸ்தாத்வமஜ்ஞாநாபிமாநித்வாதவாதிஷம் ॥ ௪௩ ॥

அஜ்ஞாநஸ்ய அஞ்ஞானத்திற்கு
ஆஶ்ரய: ஆசிரியமானவஸ்து
ப்ரஹ்ம இதி பிர்மமென்று
அதிஷ்டாநதயா அதிஷ்டானபிப்பிராயத்தால்
ஜகு: (அவர்கள்) சொன்னார்கள்.

அ-கை. நீர் என்ன அபிப்பிராயத்தால் ஜீவனுக்கென்று சொன்னீரெனில்.

அஜ்ஞாநாபிமாநித்வாத் நான் அஞ்ஞானியென்கிற, அபிமான ரூபமான அநுபவம் ஜீவனிடத்தில் காணப்படுவதால் (அந்த அனுபவத்தைப் பற்றி)
ஜீவாவஸ்தாத்வம் ஜீவனுடைய அவஸ்தைகளென்று
அவாதிஷம் நாம் சொன்னோம் (ஆகையால் விரோதமில்லை.)

அ-கை. இப்படி பந்த ஏதுவான அவஸ்தாத்திரயத்தைக்காட்டி மீதமாயிருக்கிற நாலு அவஸ்தைகளுக்குள்ளே, அஞ்ஞானாவரணங்களை நிவர்த்தித்து முக்திக்கு ஏதுவான இரண்டு அவஸ்தைகளையும் காண்பிக்கிறார்.

ज्ञानद्वयेननष्टेस्मिन्नज्ञानेतत्कृतावृतिः ।
नभातिनास्तिचेत्येषाद्विविधापिविनश्यति ॥

ஜ்ஞாநத்வயேந நஷ்டேஸ்மிந்நஜ்ஞாநே தத்க்ருதாவ்ருதி꞉ ।
ந பாதி நாஸ்தி சேத்யேஷா த்விவிதாபி விநஶ்யதி ॥ ௪௪ ॥

ஜ்ஞாநத்வயேந பரோட்சாபரோட்ச ஞானத்தால்
அஸ்மிந் இந்த
அஜ்ஞாநே அஞ்ஞானம்
நஷ்டே நஷ்டமாயிற்றேயானால்
நாஸ்தி (ஆத்துமா) இல்லை
ந பாதி இதி விளங்கவில்லையென்கிற
ஏஷா இந்த
தத்க்ருதாவ்ருதி꞉ அஞ்ஞானத்தால்பண்ணப்பட்ட ஆவரணம்
த்விவிதா அபி இரண்டுகளும்
விநஶ்யதி நசித்துப்போகின்றன.

அ-கை. எந்த ஞானத்தால் எந்த அம்சம் நிவர்த்தியாகிறதென்றால்.

परोक्षज्ञानतोनश्येदसत्वावृतिहेतुता ।
अपरोक्षज्ञाननाश्याह्यभानावृतिहेतुता ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநதோ நஶ்யேதஸத்வாவ்ருதிஹேதுதா ।
அபரோக்ஷஜ்ஞாநநாஶ்யா ஹ்யபாநாவ்ருதிஹேதுதா ॥ ௪௫ ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநத꞉ பிர்மமுண்டென்ற பரோட்சஞானத்தால்
அஸத்வாவ்ருதிஹேதுதா பிர்மமில்லையென்று சொல்லப்படுகிற அசத்துவாவரணத்திற்கு ஏதுவான
நஶ்யேத் அஞ்ஞானம் நசிக்கிறது
அபாநாவ்ருதிஹேதுதா பிர்மம் விளங்கவில்லையென்கிற அபானாவரணத்திற்கேதுவான அஞ்ஞானம்
அபரோக்ஷஜ்ஞாநநாஶ்யா பிர்மமே நானென்கிற அபரோட்ச ஞானத்தால் நசிக்கிறது.

அ-கை. இப்போ ஞானபலமான துக்க நிவர்த்தி ஆனந்தாவாப்தியென்னு மிரண்டுகளில், முதல் அவஸ்தையைக்காண்பிக்கிறார்.

अभानावरणेनष्टेजीवत्वारोपसंक्षयात् ।
कर्तृत्वाद्यखिलश्शोकस्संसाराख्योनिवर्तते ॥

அபாநாவரணே நஷ்டே ஜீவத்வாரோபஸம்க்ஷயாத் ।
கர்த்ருத்வாத்யகிலஶ்ஶோகஸ்ஸம்ஸாராக்யோ நிவர்த்ததே ॥ ௪௬ ॥

அபாநாவரணே நஷ்டே அபானாவரணம் நஷ்டமாயிற்றானால்
ஜீவத்வாரோபஸம்க்ஷயாத் ஆரோபமான ஜீவத்துவம் கெட்டுப்போனதால்
கர்த்ருத்வாத்யகிலஶ்ஶோக꞉ கருத்திருத்துவாதி சகல துக்கரூபமான
ஸம்ஸாராக்ய꞉ சம்சாரமென்கிற பேரோடே கூடினதெல்லாம்
நிவர்த்ததே நிவர்த்தியாய்விடுகின்றன.

அ-கை. தடையற்ற ஆனந்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

निवृत्तेसर्वसंसारेनित्यमुक्तत्वभासनात् ।
निरंकुशाभवेत्तृप्तिः पुनश्शोकासमुद्भवात् ॥

நிவ்ருத்தஸம்ஸாரே நித்யமுக்தஸ்ஸஹாஸநாத் |
நிரங்குஶாஸுகத்ருப்திர்வா நஶோகாஸ்ஸம்பவாத் || ௬௭ ||

ஸம்ஸாரே (அப்படி) சகலசம்சாரமும் [வில்
நிவ்ருத்தே நிவர்த்தியாயிருந்துள்ள
நித்யமுக்தஸ்ஸஹாஸநாத் நித்தியமுக்தனாக தான் விளங்குவதால்
வா நஃ மறுபடி [மையால்
ஶோகாஸம்பவாத் துக்கமுண்டாகா
நிரங்குஶாத்ருப்தி: தடையற்ற ஆனந்தம்
ஸ்யாத் உண்டாகும்.

அ-கை. ஆத்துமாவை யறியவேண்டுமென்கிற வேதத்திற்கர்த்தம் ஆரம்பித்து, அதைவிட்டு மத்தியில், அஞ்ஞானாதி சப்தாவஸ்தையை நிரூபித்தது பிரகிருதாசங்கதமெனில், அந்த மந்திரத்திற்குள்ளேயே, ஏழவஸ்தையுமிருப்பதால், பிரகிருதாசங்கதமில்லையென்று சுருதி தாற்பரியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अपरोक्षज्ञानशोकानिवर्त्याख्येउभेइमे ।
अवस्थेजीवगेब्रूतआत्मानञ्चेदितिश्रुतिः ॥

அபரோக்ஷஜ்ஞாநஶோகநிவர்த்யாக்யேஉபேஇமே |
அவஸ்தேஜீவகேப்ரூதஆத்மாநஞ்சேதிதிஶ்ருதி: || ௬௮ ||

ஆத்மாநம்,சேத்.இதி ஆத்துமாவை நானென்றறி யென்கிற
ஶ்ருதி: சுருதியானது
ஜீவகே ஜீவனை யடைந்தவைகளான
அபரோக்ஷஜ்ஞாநஶோகநிவர்த்யாக்யே அபரோட்சஞானத்தையும், துக்கநிவர்த்தியென்றபேராகவுமிருக்கிற
இமே.உபே இந்த இரண்டு
அவஸ்தே அவஸ்தைகளையும்
ப்ரூதே சொல்லுகிறது.

அ-கை. (அய) மென்கிறபதத்தால், ஆத்துமா அபரோட்சஞான விஷயராகலாமேயல்லாமல், பரோட்சஞான விஷயராகக்கூடாதெனில், அதற்காக அபரோட்சத்தைப் பிரிக்கிறார்.

अयमित्यपरोक्षत्वमुक्तन्तद्विविधंभवेत् ।
विषयस्वप्रकाशत्वाद्धियाप्येवंतदीक्षणात् ॥

அயமித்யபரோக்ஷத்வமுக்தம் தத்விவிதம்பவேத் |
விஷயஸ்வப்ரகாஶத்வாத்தியாப்யேவம் ததீக்ஷணாத் || ௬௯ ||

அயம்.இதி.உக்தம் இவரென்றுசொல்லப்பட்ட
தத்.அபரோக்ஷத்வம் அந்த அபரோட்சமானது
த்விவிதம் இரண்டுவிதமாக
பவேத் இருக்கிறது.

அ-கை. அப்படி இருப்பதற்குக் காரணமேதெனில்.

விஷயஸ்வப்ரகாஶதா விஷயமான பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசரானதாலும்
பியாஸ்வி புத்தியினாலும்
ஏவம் இப்படியென்று

தத்க்ஷணாத் அதைப்பார்ப்பதினாலும் (இரண்டுவிதமான அபரோட்சஞானமாயிற்று.)

இ-தி. தன் கழுத்திலிருக்கும் ஆபரணம் கண்ணாலே பார்க்கப்படுவதுபோல.

அ-கை. இரண்டுவிதமிருக்கட்டும், இதனால் பரோட்ச ஞானத்திற்கேதாயிற்றெனில், அபரோட்சஞானத்தில் பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசமாயிருப்பதுபோல, பரோட்சஞானகாலத்திலும் பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசமாயிருப்பது சமானமென்று சொல்லுகிறார்.

परोक्षज्ञानकालेपिविषयस्वप्रकाशता ।
समाब्रह्मस्वप्रकाशमस्तीत्येवंविबोधनात् ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநகாலேபிவிஷயஸ்வப்ரகாஶதா ।
ஸமாப்ரஹ்மஸ்வப்ரகாஶமஸ்தீத்யேவம்விபோதநாத் ॥ ருo ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநகாலேபி (பிர்மமுண்டென்றறிகிற) பரோட்சஞான காலத்திலும்
விஷயஸ்வப்ரகாஶதா பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசமென்பது

ஸமா ஏவம் சமானமே இப்படி
விபோதநாத் அறிகிறபடியால்
ப்ரஹ்ம பிர்மமானது
ஸ்வப்ரகாஶம் ஸ்வப்பிரகாசமாகவே
அஸ்தி.இதி இருக்கிறதென்றறி.

அ-கை. பிரத்தியகபின்ன பிர்மஞானத்திற்கு யாதுபற்றி பரோட்சத்துவமெனில், பிரத்தியகம்சம் கிரகியாததினாலென்று சொல்லுகிறார்.

अहंब्रह्मेत्यनुल्लिख्यब्रह्मास्तीत्येवमुल्लिखेत् ।
परोक्षज्ञानमेतन्नभ्रान्तंबाधानिरूपणात् ॥

அஹம்ப்ரஹ்மேத்யநுல்லிக்யப்ரஹ்மாஸ்தீத்யேவமுல்லிகேத் ।
பரோக்ஷஜ்ஞாநமேதந்நப்ராந்தம்பாதாநிரூபணாத் ॥ ருக ॥

அஹம் நான்
ப்ரஹ்ம.இதி பிர்மமென்று [மல்
அநுல்லிக்ய சாட்சாத்காரமாகவறியா
ப்ரஹ்ம பிர்மம்
அஸ்தி.இதி இருக்கிறதென்று

ஏவம் இப்படி
உல்லிகேத் அறிகிறது யாதொன்றோ
ஏதத் அந்த (இது)
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்ச ஞானமாயிற்று.

அ-கை. அப்போ இது மயக்கமாய் விடுமேயெனில்.

பாதாநிரூபணாத் இதற்கு கெடுதி காணப்படாமையினாலே

ந ப்ராந்தம் மயக்கமாகாது.

அ-கை. அபரோட்சமாயறியாமலிருக்கிற இந்த பரோட்சஞானம் மயக்கமாமெனில், பிரபலப்பிரமாணத்தால் பாதிக்கப்படுமென்பதால் மயக்கமா, ஸ்வரூபம் பிரத்திபட்சமாய் தெரியவில்லையென்றதால் மயக்கமா, அபரோட்சமாயறியவேண்டியதைப்பரோட்சமாயறிந்ததினுல் மயக்கமா, இரண்டு அம்சத்தில் ஒரு அம்சகிரகணத்தால் மயக்கமாவென்று நான்குவிதமாகக்கேட்டு, முதலாவதற்குச் சமாதானம் சொல்லுகிறுர்.

ब्रह्मनास्तीतिमानञ्चेत्स्याद्बाध्येततदाध्रुवम् ।
नचैवंप्रबलंमानंपश्यामोतोनबाध्यते ॥
व्यक्त्यनुल्लेखमात्रेणभ्रमत्वेस्वर्गधीरपि ।
भ्रान्तिस्स्याद्व्यक्त्यनुल्लेखात्सामान्योल्लेखदर्शनात् ॥
अपरोक्षत्वयोग्यस्यनपरोक्षमतिर्भ्रमः ।
परोक्षमित्यनुल्लेखादर्थात्पारोक्ष्यसंभवात् ॥
अंशाग्रहीतिर्भ्रान्तिश्चेद्घटज्ञानंभ्रमोभवेत् ॥

ப்ரஹ்மநாஸ்தீதிமாநஞ்சேத்ஸ்யாத்பாத்யேததாத்ருவம் |
நசைவம்ப்ரபலம்மாநம்பஶ்யாமோதோநபாத்யதே || ௩௨ ||
வ்யக்த்யநுல்லேகமாத்ரேணப்ரமத்வேஸ்வர்க்கதீரபி |
ப்ராந்திஸ்ஸ்யாத்வ்யக்த்யநுல்லேகாத்ஸாமாந்யோல்லேகதர்ஶநாத் || ௩௩ ||
அபரோக்ஷத்வயோக்யஸ்யநபரோக்ஷமதிர்ப்ரம: |
பரோக்ஷமித்யநுல்லேகாதர்த்தாத்பாரோக்ஷ்யஸம்பவாத் || ௩௪ ||
அம்ஶாக்ருஹீதிர்ப்ராந்திஶ்சேத்கடஜ்ஞாநம்ப்ரமோபவேத் || ௩௪½ ||

ப்ரஹ்ம பிர்மம்
நாஸ்தி.இதி இல்லையென்று
மாநம் ஒரு வேதப்பிரமாணம்
ஸ்யாச்சேத் இருந்ததேயானுல்
ததா அப்போ
த்ருவம் நிச்சயமாய்
பாத்யேத (இது)பாதிக்கப்படும்
ஏவம் இப்படி
ப்ரபலம்.மாநம் சொல்லுகிறபிரபல பிரமாணத்தை
ந பஶ்யாம: நாம்பார்க்கவில்லை
அத: ஆகையால்
ந பாத்யதே பாதிக்கப்படமாட்டா [து

அ-கை. இரண்டாவதற்கு அதிப்பிரசங்கமென்று தூஷிக்கிறுர்.

வ்யக்த்யநுல்லேகமாத்ரேண ஸ்வரூபம் விஷயமாகாதமாத்திரத்திலுலே
ப்ரமத்வே மயக்கமென்றுசொல்வையேயானுல்
ஸ்வர்க்கதீ: அபி சொர்க்கமுண்டெகிற ஞானமும்
வ்யக்த்யநுல்லேகாத் சொர்க்கவடிவங்காணுமையால்

ஸாக்ஷாத்காரவிஷயம் சாமான்னியமாக சாஸ்திரத்தினால்மாத்திரம் தெரிந்திருப்பதினாலே ஹாநி: வஸ்து மயக்கமாய்விடும்.

அ-கை. மூன்றாவதைத் தள்ளுகிறார்.

அபரோக்ஷயோக்யஸ்ய அபரோட்சத்திற்கு யோக்கியமானவஸ்துவிற்கு பரோக்ஷத்வம் பரோட்சமாய் ஸந்திக்தத்வாத் பிரமமாய் கிரகிக்கமுடியாததால். பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்சஞானமானது ந ஹாநி: மயக்கமாகாது

அ-கை. (அப்போ அதை பரோட்சமென்பதெப்படியெனில்.)

அஹந்த்வாபரோக்ஷ்யாபாவாத் பிர்மம் நானென்றுபாராத அர்த்தத்தால் பரோட்சத்தன்மை சம்பவிப்பதால், அது பரோட்சஞானமென்று சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. நான்காவதற்கு சமாதானம்.

ஸாம்ஶ்யஹீதி: (சதம்சம்காணப்பட்டாலும்) நானென்ற அம்சம்கிரகிக்கப்படாமையால் வைமேயால் பாஹ்யாந்தரம் கடஞானமும், ஆந்தராம்சம், கிரகிக்கப்படாமையால். ஹாநி: வஸ்து மயக்கமென்று சொல்லி ஹாநி: ஸவஸ்து மயக்கமாய்விடும்.

அ-கை. கடம் சாவயவமானதால், பாகியமான அம்சக்கிரகணத்திலும், ஆந்தரமான அம்சக்கிரகணம் கூடும். பிர்மம் நிரம்சமானதாலெப்படி அம்சக்கிரகணம் கூடுமெனில்.

निरंशस्यापिसांशत्वंव्यावर्त्यांशविभेदतः ॥

நிரம்ஶஸ்யாபிஸாம்ஶத்வம்வ்யாவர்த்யாம்ஶவிபேதத:॥ ௫௫ ॥

நிரம்ஶஸ்ய அபி நிரம்சமான ஆத்துமாவிற்கும் வ்யாவர்த்யாம்ஶவிபேதத: தள்ளத்தக்க அம்சத்தின்பேதத்தால் ஸாம்ஶத்வம் அம்சத்தோடே கூடியிருத்தல் (சொல்லப்படும்.)

அ-கை. தள்ளத்தக்கதான அம்சங்கள் யாவையெனில்.

असत्वांशोनिवर्तेतपरोक्षज्ञानतस्तथा ।

अभानांशनिवृत्तिस्स्यादपरोक्षधियाकृता ॥

அஸத்வாம்ஶோநிவர்த்தேதபரோக்ஷஜ்ஞாநதஸ்ததா।

அபாநாம்ஶநிவ்ருத்திஸ்ஸ்யாதபரோக்ஷதியாக்ருதா॥ ௫௬ ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநத: பிர்மமுண்டென்கிற பரோட்சஞானத்தினாலே அஸத்வாம்ஶ: பிர்மமில்லையென்ற அம்சமானது நிவர்த்தேத நிவர்த்திக்கப்படும் ததா அப்படி அபரோக்ஷதியா பிர்மம் நானென்கிற அபரோட்சஞானத்தால்

ஸஹாநாம்ஸ நிவ்ருத்தி: பிர்மம் விளங்கவில்லையென்கிற அம்சத்தின் நிவர்த்தி | க்ருதா.வஸ்யாஸபண்ணப்பட்டதாகிறது.

அ-கை. பரோட்சஞானம், மயக்கமில்லையென்பதை திருஷ்டாந்தத்தால் திடப்படுத்துகிறார்.

दशमोस्तीत्यविभ्रान्तंपरोक्षज्ञानमीक्ष्यते ।
ब्रह्मास्तीत्यापितद्वस्यादज्ञानावरणंसमम् ॥

தஶமோஸ்தீத்யவிப்ராந்தம்பரோக்ஷஜ்ஞாநமீக்ஷ்யதே ।
ப்ரஹ்மாஸ்தீத்யபிதத்வஸ்யாதஜ்ஞாநாவரணம்ஸமம் ॥ ௬௭ ॥

தஶம: தசமன்
அஸ்தி.இதி இருக்கிறானென்ற [னது
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்சஞானமா
அவிப்ராந்தம் எப்படி மயக்கமன்றியில்
ஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படுகிறதோ
தத்வத் அதுபோல்
ப்ரஹ்ம பிர்மம்
அஸ்தி இதி அபி இருக்கிறதென்கிற
ஞானமும்(மயக்கமில்லை)
அஜ்ஞாநாவரணம் அஞ்ஞானாவரணமிரண்டும்
ஸமம் (திருஷ்டாந்தத்தில்)சமமாய்
ஸ்யாத் இருக்கின்றன.

அ-கை. வாக்கியத்தால் பரோட்சஞானமுண்டானால் அபரோட்சஞானம், எதினாலுண்டாகுமெனில், விசாரத்துடன் கூடிய வாக்கியத்தாலென்று சொல்லுகிறார்.

आत्माब्रह्मेतिवाक्यार्थेनिश्शेषेणविचारिते ।
व्यक्तिरुल्लिख्यतेयद्वद्दशमस्त्वमसीत्यतः ॥

ஆத்மாப்ரஹ்மேதிவாக்யார்தே நிஶ்ஶேஷேணவிசாரிதே ।
வ்யக்திருல்லிக்யதேயத்வத்தஶமஸ்த்வமஸீத்யத: ॥ ௬௮ ॥

ஆத்மா (நானென்ற) ஆத்துமாவே
ப்ரஹ்ம.இதி பிர்மமென்று [து
வாக்யார்தே மகாவாக்கியார்த்தமான
நிஶ்ஶேஷேண நன்றாய் (ல்
விசாரிதே விசாரிக்கப்பட்டதேயானா
தஶம:த்வம் அஸி இதி தசமன்நீதானெ
ன்றசொல்
யத்வத் எப்படியோ
அத: (அப்படி) இருப்பதினாலே
வ்யக்தி: தன்வடிவமானது
உல்லிக்யதே சாட்சாத்காரமாய் காணப்படுகிறது.

அ-கை. விசாரத்துடன்கூடிய வாக்கியத்தால், அபரோட்சஞானமுண்டாகுமென்பதை திருஷ்டாந்தத்தால் அறிவிக்கிறார்.

दशम:कइतिप्रश्नेत्वमेवेतिनिरूपिते ।
गणयित्वास्वेनसहस्वमेवदशमंस्मरेत् ॥

தஶம: க்வேதி ப்ருஷ்டேச த்வமிதி நிரூபிதே ।
ஸ்வயம் நவஸங்க்யாஹ்ருதஸ்வம் தஶமம் ஸ்மரேத் ॥ ருகூ ॥

தஶம: தசமன்
க்வ இதி எங்கே இருக்கிறுனென்று
ப்ருஷ்டே கேட்கப்பட்டிருந்துள்ளவில்
த்வம் இதி நீதானென்று
நிரூபிதே நிரூபிக்கப்பட்டபின்
ஸ்வயம் தன்னுடைகூட்டி
நவ ஒன்பதுபேரையுமெண்ணி
ஸங்க்யாஹ்ருதஸ்வம் தன்னைத்தானே
தஶமம் தசமனென்று
ஸ்மரேத் ஸ்மரிக்கிறுன்.

அ-கை. விசாரசகிதஞானம் அவனுக்கு ஒருக்காலும் மாறுதென்கிறுர்.

दशमोस्मीतिवाक्योत्थानधीरस्यविहन्यते ।
आदिमध्यावसानेषुननवत्वस्यसंशयः ॥

தஶமோஸ்மீதிவாக்யோத்தா நதீரஸ்யவிஹந்யதே ।
ஆதிமத்யாவஸானேஷு நநவத்வஸ்யஸம்ஶய: ॥ கூo ॥

தஶம: தசமனே
அஸ்மி இதி தானுயிருக்கிறேனென்று
வாக்யோத்தா வாக்கியத்திஞலே
தீ: உண்டானஞானம்
அஸ்ய இவனுக்கு
ந விஹந்யதே கெடுபடமாட்டாது
நவத்வஸ்ய ஒன்பதுபேர்களுடைய
ஆதிமத்யாவஸானேஷு ஆதியிலும், நடுவிலும், முடிவிலும்
ஸம்ஶய: ந (தசமனுகிய நாமிருக்கிறேமோவென்ற) ஐயமேயில்லை.

அ-கை. தார்ஷ்டாந்திகம் காண்பிக்கிறுர்.

सदेवेत्यादिवाक्येनब्रह्मसत्वंपरोक्षतः ।
गृहीत्वातत्वमस्यादिवाक्याद्व्यक्तिंसमुल्लिखेत् ॥
आदिमध्यावसानेषुस्वस्यब्रह्मत्वधीरियम् ।
नैवव्यभचरेत्तस्मादापरोक्ष्यंप्रातिष्ठितम् ॥

ஸதேவேத்யாதிவாக்யேந ப்ரஹ்மஸத்வம்பரோக்ஷத: ।
க்ருஹீத்வா தத்வமஸ்யாதிவாக்யாத்வ்யக்திம்ஸமுல்லிகேத் ॥ கூக ॥
ஆதிமத்யாவஸானேஷு ஸ்வஸ்யப்ரஹ்மத்வதீரியம் ।
நைவவ்யபசரேத்தஸ்மாதாபரோக்ஷ்யம்ப்ரதிஷ்டிதம் ॥ கூஉ ॥

ஸதேவேத்யாதிவாக்யேந (சதேவ) என்றது முதலானவாக்கியத்திஞல்
பரோக்ஷத: பரோட்சமானஞானத்தால்
ப்ரஹ்மஸத்வம் பிர்மமுண்டென்பதை
க்ருஹீத்வா கிரகித்து
தத்வமஸ்யாதிவாக்யாத் தத்துவமசியாதிவாக்கியத்திஞலே
வ்யக்திம் தன் ஸ்வரூபத்தை
ஸமுல்லிகேத் சாட்சாத்கரிக்கிறுன்

ஆதிமத்யாவஸாநேஷு (பஞ்சகோசங்களுடைய) அடிநடுமுடிவுகளில் தனக்கு விவகாரமிருந்தாலும்
ஸ்வஸ்ய தனக்குண்டாயிருக்கிற
அயம் இந்த
ப்ரஹ்மத்வதீ: பிர்மத்துவஞானமானது
வ்யபிசாரேண ந ஒருக்காலும் மாறவேமாட்டாது
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
ஆபரோக்ஷ்யம் அபரோட்ச ஞானம்
ப்ரதிஷ்டிதம் நன்றாகதிரப்பட்டிருக்கிறது.

இ-தி. சூடாலைகும்பமுனி வேஷமெடுத்து விவகரித்தபோதும், சூடாலைதானென்பது மறவாமலிருந்த தன்மைபோலவாம்.

அ-கை. முதலில் பரோட்சஞானமுண்டாகி பிற்பாடு விசாரத்தால்அபரோட்சஞானம் வருமென்பதை தைத்திரீயம் முதலானசுருதிப் பிரமாணத்தால் அறிவிக்கிறார்.

जन्मादिकारणत्वाख्यलक्षणेनभृगु:पुरा ।
पारोक्ष्येणगृहीत्वाथविचाराद्व्यक्तिमैक्षत ॥

ஜந்மாதிகாரணத்வாக்யலக்ஷணேநப்ருகு:புரா।
பாரோக்ஷ்யேணக்ருஹீத்வாதவிசாராத்வ்யக்தமைக்ஷத॥ ௯௩॥

ப்ருகு: பிருகுமகரிஷி
புரா முன்னே
ஜந்மாதிகாரணத்வாக்யலக்ஷணேந ஜகத்தின் உற்பத்திஸ்திதி லயங்களுக்கு காரணமானபேரையுடையலக்ஷணபிர்மத்தை
பாரோக்ஷ்யேண பரோட்சமாக
க்ருஹீத்வா கிரகித்து
அத பிற்பாடு
விசாராத் அன்னமயாதிகோசவிசாரத்தினாலே
வ்யக்தம் தன்ஸ்வரூபத்தை
ஐக்ஷத அபரோட்சமாய்ப்பார்த்தார்

அ-கை. இந்தபிரகரணத்தில், நீபிர்மமென்கிற உபதேசமில்லாமையால்பிருகுவுக்கு, பிர்மஞானமெப்படி வந்ததெனில்.

यद्यपित्वमसीत्यत्रवाक्यंनोचेत्भृगोःपिता ।
तथाप्यन्नंप्राणमितिविचार्यस्थलमुक्तवान् ॥

யத்யபித்வமஸீத்யத்ரவாக்யம்நோசேத்ப்ருகோ:பிதா।
ததாப்யந்நம்ப்ராணமிதிவிசார்யஸ்தலமுக்தவாந்॥ ௯௪ ॥

யத்யபி அப்படி இருந்தாலும்
அத்ர இந்த பிரகரணத்தில்
த்வம் அஸி இதி நீயேபிர்மமென்கிற
வாக்யம் வாக்கியமானது
நோசேத் இல்லையென்றுசொல்வையேயானால்
ததாபி அப்படி இருந்தாலும்
ப்ருகோ: பிருகுவினுடைய
பிதா பிதாவான வருணன்
அந்நம் அன்னமயகோசமும்

ப்ராணம்.இதி பிராணமென்று
விசாய்ய விசாரிக்கும்படியான
ஸ்தலத்தை
உக்துவாநு சொன்னார்.

அ-கை. கோசவிசாரத்தால், ஆத்தும சாட்சாத்காரம் வருமேயல்லாமல் பிர்மசாட்சாத்காரமெப்படி வருமெனில்.

अन्नप्राणादिकोशषुसुविचार्यपुनःपुनः ।
आनन्दव्यक्तिमीक्षित्वाब्रह्मलक्ष्माप्ययूयुजत् ॥

அந்நப்ராணாதிகோஶேஷுஸுவிசார்யபுந:புந: ।
ஆநந்தவ்யக்திமீக்ஷித்வாப்ரஹ்மலக்ஷ்மாப்யயூயுஜத் ॥ சுரு ॥

அந்நப்ராணாதி கோஶேஷு அன்னமய பிராணமயம் முதலானகோசங்களிலே
புந:. புந: அடிக்கடி
ஸுவிசார்ய நன்ருய் விசாரித்து
ஆநந்தவ்யக்திம் தாணகிய ஆனந்தஸ்வபாவத்தைப்
ஈக்ஷித்வா பார்த்து [ய
ப்ரஹ்ம ஜகத்காரண பிர்மத்தினுடை
லக்ஷ்ம அபி அடையாளத்தையும் (தன்னிடத்திலேயே)
அயூயுஜத் சேர்ப்பிவித்தார்.

அ-கை. பிர்மலட்சணம் ஆனந்தமான தன்னிடத்தில் சேர்த்ததுகூடாது, ஜகத்காரணமான பிர்மம் தனக்குவேறென்ருல், பிர்மத்திற்கும், தனக்கும்சிறிதேனும் பேதமில்லையென்று காண்பிக்கிருர்.

सत्यंज्ञानमनंतंचेत्येवंब्रह्मस्वलक्षणम् ।
उक्त्वागुहाहितत्वेनकोशेष्वेतत्प्रदर्शितं ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்சேத்யேவம்ப்ரஹ்மஸ்வலக்ஷணம் ।
உக்த்வாகுஹாஹிதத்வேநகோஶேஷ்வேதத்ப்ரதர்ஶிதம் ॥ சுசு ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநம் அநந்தம். ச (தைத்திரீய உபநிஷத்தில்) சத்தியம், ஞானம், அனந்தம்
இதி.ஏவம் என்று இப்படி [ச்
ப்ரஹ்மலக்ஷணம் பிர்மலக்ஷணத்தை
உக்த்வா சொல்லி
ஏதத் இந்தப்பிர்மமானது
குஹாஹிதத்வேந (பஞ்சகோசங்களாகிற) குகையிலிருக்கிறதாக
கோஶேஷு கோசங்களிலே [றது.
ப்ரதர்ஶிதம் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கி

அ-கை. இப்படியே சாந்தோக்கிய சுருதியும் சொல்லுகிறது.

पारोक्ष्येणविबुध्येन्द्रोयआत्मेत्यादिलक्षणात् ।
अपरोक्षीकर्तुमिच्छन्चतुर्वारङ्गुरुंययौ ॥

பாரோக்ஷ்யேணவிபுத்யேந்த்ரோயஆத்மேத்யாதிலக்ஷணாத் ।
அபரோக்ஷீகர்துமிச்சந்சதுர்வாரங்குரும்யயௌ ॥ சுஎ ॥

ஊருஃ இந்திரனானவன்
யஃ யாதொரு
ஆத்மாபஹதபாப்மேத்யாதிலக்ஷணாத் ஆத்துமாயெ ன்றதுமுதலானலட்சணத்தினால்
பரோக்ஷம் பிர்மத்தை பரோட்சமாக
விதித்வா அறிந்துஅந்தபிர்மத்தை

அபரோக்ஷீகர்த்தும் அபரோட்சமா கப்பண்ணுவதற்கு
இச்சந் இச்சித்துக்கொண்டு
சதுர்வாரம் நான்குதடவை
குருசமீபம் தன்குருவாகிய பிர்மாவை யடைந்தான்.

வி-ம். சாந்தோக்கியத்தில் எட்டாவது அத்தியாயத்தில், யாதொரு ஆத்துமாபாபமில்லாதவரோ, அவருக்குஜனனமரணம், சோகமுதலியவைகளில்லையென்கிற வாக்கியலட்சணத்தால், பரோட்சமாயறிந்து, சரீரத்திரய விசாரத்தால், தன்னை பிரத்தியக்ஷமாயறிய, பிர்மாவை நான்குதரம் அடைந்தாரென்று விசேஷமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது ஐதரேயசுருதியையும் காண்பிக்கிறார்.

आत्मावाइदमित्यादौपरोक्षंब्रह्मलक्षितम् ।
अध्यारोपापवादाभ्यांप्रज्ञानंब्रह्मदर्शितम् ॥

ஆத்மாவாஇதமித்யாதௌபரோக்ஷம்ப்ரஹ்மலக்ஷிதம் ।
அத்யாரோபாபவாதாப்யாம்ப்ரஜ்ஞாநம்ப்ரஹ்மதர்சிதம் ॥ ௬௮ ॥

ஆதௌ சிருஷ்டிக்குமுன்னே
இதம் ஆத்மா வா இதெல்லாம் ஆத்துமாவாகவே
இதி (இருந்த) தென்று
ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை
பரோக்ஷம் பரோட்சமாய்

லக்ஷிதம் காண்பிக்கப்பட்டது
அத்யாரோபாபவாதாப்யாம் அத்தியாரோப அபவாதங்களினாலே
ப்ரஜ்ஞாநம் இந்த அறிவே
ப்ரஹ்மதர்சிதம் பிர்மமென்று அபரோட்சமாக காண்பிக்கப்பட்டது.

வி-ம். ஐதரேயஉபநிஷத்தின் தாற்பரியமாவது, சிருஷ்டிக்குமுன்னே ஆத்துமாவே இருந்தாரென்றும், அவரேஉலகத்தை சிருஷ்டிப்போமென்று ஆலோசித்து, மூன்றுசரீரங்களையும், மூன்றவஸ்தைகளையும், அத்தியாரோபம் பண்ணி, அப்படித்தோன்றின ஆத்துமாவேபிற்பாடு ஆகாசாதிபூதங்கள் இல்லையென்று அபவாதித்தாரென்றும் சொல்லித் தானேபுருஷனையும், விஸ்தாரமாயுமிருக்கிறபிர்மத்தைப் பார்த்தாரென்றும், இதைப்பார்ப்போமென்றும் ஆத்துமாவுக்கே பிர்மத்துவம் சொல்லப்பட்டது. மறுபடியும்புருஷன்நானென்கிறது முதலானதினாலே, ஞானசாதனமான வைராக்கிய முண்டாகும்பொருட்டு, கெற்பவாசாதிதுக்கத்தைக் காண்பித்து, யாரை ஆத்துமாவென்று, நாங்கள் உபாசிப்போமென்றது முதலானதினாலே, விசாரத்தினாலேயேதத்துவம்

பதார்த்த பரிசோதனைபூர்வகமாக பிரஞ்ஞானம் பிர்மமென்று பிரஞ்ஞான ரூபனான தனக்குபிர்மத்துவம் காண்பிக்கப்பட்டதென் றறியத்தக்கது.

அ-கை. சொன்னநியாயத்தை மற்றசுருதிகளிலேயும் காண்பிக்கிறார்.

अवान्तरेणवाक्येनपरोक्षाब्रह्मधीर्भवेत् ।
सर्वत्रैवमहावाक्यविचारादपरोक्षधीः ॥

𑌅𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌧𑍀𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌦𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑍀𑌃॥ ௬௯ ॥

𑌅𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 அவாந்தரமான
𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 வாக்கியத்தினால்
𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾 பரோட்சமாயிருக்கிற
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌧𑍀𑌃 பிர்மஞானம்
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 உண்டாகும்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵 சகலவிடங்களிலேயும்
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 மகாவாக்கிய விசாரத்தாலேயே
𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑍀𑌃 அபரோட்சஞானமுண்டாகுமென்று (சகல சுருதிகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.)

அ-கை. இப்படி உங்கள்வாயால் கற்பிக்கப்படுகிறதே யல்லாமல், வேறேபிரமாண மில்லையோவெனில், ஆசாரியாளுடைய சம்மதியும் காண்பிக்கிறார்,

ब्रह्मापरोक्षसिद्ध्यर्थंमहावाक्यमितीरितम् ।
वाक्यवृत्तावतोब्रह्मापरोक्षेविमतिर्नहि ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍋𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇𑌵𑌿𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌹𑌿॥ ௭௦ ॥

𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 ஆசாரியாள் வாக்கியவிருத்தியென்கிற கிரந்தத்தில்
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 பிர்மம் தானாகசித்திக்கும் நிமித்தம்
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌇𑌤𑌿 மகாவாக்கியம் முக்கியகாரணமென்று
𑌈𑌰𑌿𑌤𑌂 சொல்லியிருக்கிறார்கள்
𑌅𑌤𑌃 ஆகையினாலே
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇 பிர்மமேநானென்பதில்
𑌵𑌿𑌮𑌤𑌿𑌃 யாருக்கும் ஆட்சேபம்
𑌨𑌹𑌿 இல்லை யன்றோ.

அ-கை. அந்தவாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

आलंबनतयाभातियोस्मत्प्रत्ययशब्दयोः ।
अन्तःकरणसंभिन्नबोधस्सत्वंपदाभिधः ॥

𑌆𑌲𑌂𑌬𑌨𑌤𑌯𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿𑌯𑍋𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑌯𑍋𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌸𑌂𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌬𑍋𑌧𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑌦𑌾𑌭𑌿𑌧𑌃॥ ௭௧ ॥

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌸𑌂𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌬𑍋𑌧𑌃 அந்தக்கரணஉபாதியால் சாக்ஷிக்கு பின்னம்போலும் அந்தக்கரணத்தோடே கூடிக்கொண்டும் நானென்று

𑌯𑌃 யாதொரு அறிவானது
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑌯𑍋𑌃 நானென்கிற ஞானத்திற்கும், நானென்கிற சப்தத்திற்கும்
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌸𑌤𑌯𑌾. 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿 விஷயமாகவிளங்குகிறதோ
𑌸𑌃 அதுவே
𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍𑌪𑌦𑌾𑌭𑌿𑌧𑌃 துவம்பத வாச்சியமெனப்படும்.

அ-கை. தத்பதவாச்சியார்த்தம் சொல்லுகிறார்.

मायोपाधिर्जगद्योनिस्सर्वज्ञत्वादिलक्षणः ।
पारोक्ष्यशबलस्सत्याद्यात्मकस्तत्पदाभिधः ॥

𑌮𑌾𑌯𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌦𑍍𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌪𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌶𑌬𑌲𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌾𑌭𑌿𑌧𑌃 ॥ ௭௨ ॥

𑌮𑌾𑌯𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌃 மாயோபாதிகராயும்
𑌜𑌗𑌦𑍍𑌯𑍋𑌨𑌿𑌃 ஜகத்காரணராயும்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 சர்வஞ்ஞத்துவாதிலக்ஷணராயும்
𑌪𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌶𑌬𑌲𑌃 பரோக்ஷஞானவிஷயராயும்
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 சத்தியம்முதலானவடிவமுடையவராயுமிருக்கிறவர்
𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌾𑌭𑌿𑌧𑌃 தத்பதவாச்சியர்.

அ-கை. இப்படி பதார்த்தம்சொல்லி வாக்கியார்த்தஞான முண்டாகும் பொருட்டு லக்ஷணையைக் காண்பிக்கிறார்.

प्रत्यक्परोक्षतैकस्यसद्वितीयत्वपूर्णता ।
विरुध्येतेयतस्तस्माल्लक्षणासंप्रवर्तते ॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌤𑌾 ।
𑌵𑌿𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ ௭௩ ॥

𑌏𑌕𑌸𑍍𑌯 ஒருவஸ்துவிற்கு
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾 பிரத்தியட்சத்துவமும் பரோட்சத்துவமும்
𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌤𑌾 இரண்டோடேகூடினதன்மையும், பூர்ணத்துவமும்
𑌯𑌤𑌃 யாதொருகாரணத்தினாலே
𑌵𑌿𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 விரோதப்படுகின்றனவோ
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 ஆகையால்
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 லட்சணையானது
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 பிரவிர்த்திக்கவேண்டியது.

அ-கை. அந்தலட்சணையின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

तत्वमस्यादिवाक्येषुलक्षणाभागलक्षणा ।
सोयमित्यादिवाक्यस्थपदयोरिवनापरा ॥

𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌭𑌾𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 ।
𑌸𑍋𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌪𑌦𑌯𑍋𑌰𑌿𑌵𑌨𑌾𑌪𑌰𑌾 ॥ ௭௪ ॥

தத்வமஸ்யாதிவாக்யேஷு (தத்துவமசி) முதலான வாக்கியங்களில்
லக்ஷணா (சொல்லப்படுகிற) லட்சணை
பாகலக்ஷணா பாகத்தியாகலட்சணையாம்
ஸோயமித்யாதிவாக்யஸ்தபதயோ: இவ. அவனே இவனென்கிற முதலானபதங்களுக்கு விட்டுவிடாத லட்சணை கிரகிப்பதுபோல
ந ஜஹதா விட்டலட்சணை விடாதலட்சணை கூடாது விட்டுவிடாதலட்சணையே இங்கு அங்கிகாரம்.

அ-கை. பசுவைக் கொண்டுவாவென்கிற வாக்கியாதிகளில் லட்சணையன்றியில் அர்த்தமாவதுபோல இவ்விடத்திலும், ஏன்கூடாதெனில்

संसर्गोवाविशिष्टोवावाक्यार्थोनात्रसम्मतः ।
अखण्डैकरसत्वेनवाक्यार्थोविदुषांमतः ॥

ஸம்ஸர்கோவாவிஶிஷ்டோவாவாக்யார்தோநாத்ரஸம்மத: ।
அகண்டைகரஸத்வேநவாக்யார்தோவிதுஷாம்மத: ॥ ௭௫ ॥

ஸம்ஸர்க: வா (பசுவைக்கொண்டுவாவென்கிறசம்சர்க்கவாக்கியமும்
விஶிஷ்ட: வா (நீலோத்பலமென்கிற)விசிஷ்டவாக்கியமும்
வாக்யார்த: இப்பேர்ப்பட்ட வாக்கியார்த்தம்
அத்ர இவ்விடத்தில்
ஸம்மத: ந சம்மதமாகவாகமாட்டாது
அகண்டைகரஸத்வேந. அகண்டைகரசமாக [கிறதே
வாக்யார்த: வாக்கியார்த்தம்சொல்லு
விதுஷாம் பெரியோர்களுடைய
மத: சம்மதமாயிருக்கிறது.

அ-கை. அகண்டைகரசமான வாக்கியார்த்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

प्रत्यग्बोधोयआभातिसोद्वयानन्दलक्षणः ।
अद्वयानन्दरूपश्चप्रत्यग्बोधैकलक्षणः ॥

ப்ரத்யக்போதோயஆபாதிஸோத்வயாநந்தலக்ஷண: ।
அத்வயாநந்தரூபஶ்சப்ரத்யக்போதைகலக்ஷண: ॥ ௭௬ ॥

ப்ரத்யக்போத: அந்தக்கரணசாக்ஷியாய் (நானென்று)
ய: யாதொரு (அறிவு)
ஆபாதி விளங்குகிறதோ
ஸ: அந்த (அறிவே)
அத்வயாநந்தலக்ஷண: இரண்டற்ற ஆனந்த லட்சண (பிர்மம்)
அத்வயாநந்தரூப: ச இரண்டற்றஆனந்தரூபமான (பிர்மமே)
ப்ரத்யக்போதைகலக்ஷண: பஞ்சகோசங்களுக்கும் அவைகளின் விகாரங்களுக்கும் சாக்ஷியான நான்.

அ-கை. இந்த அநுசந்தானத்திற்குப் பிரயோஜனமேதெனில்.

इत्थमन्योन्यतादात्म्यप्रतिपत्तिर्यदाभवेत्
अब्रह्मत्वंत्वमर्थस्यव्यावर्त्येततदैवहि ॥

तदर्थस्यचपारोक्ष्यंयद्येवंकिंततश्शृणु ।
पूर्णानन्दैकरूपेणप्रत्यक्बोधोवातिष्ठते ॥

ஐக்யம்ஸ்வநாந்யதாதாத்ம்யவ்ருத்திவத்தியதா ஸம்பவேத் |
ஸம்ஸாரித்வம்த்வமர்த்தஸ்யவ்யாவர்த்தேத ததைவஹி ||௭௭||
ததர்த்தஸ்யசபாரோக்ஷ்யம்யத்யேவம்கிம்ததஶ்ஶ்ருணு |
பூர்ணாநந்தைகரூபேணப்ரத்யக்போதோவதிஷ்டதே|| ௭௮

ஐக்யம் இப்படி
ஸ்வநாந்யதாதாத்ம்யவ்ருத்தி: (கூடஸ்தபிர்மங்களுக்கு) அன்னியோன்னிய ஐக்கியஞானமானது
யதா எப்போ
ஸம்பவேத் உண்டாகிறதோ
ததா.ஏவ அப்பவே
த்வமர்த்தஸ்ய அகம்பதார்த்தனை புருஷனுக்கு
ஸம்ஸாரித்வம் தேகமாத்திரத்திலிருந்த கண்டத்தன்மை
வ்யாவர்த்தேத ஹி நிவர்த்தியாகிறதன் [றோ
ததர்த்தஸ்ய தத்பதார்த்தனை பிர்மத்திற்கு
பாரோக்ஷ்யம்சகிம் எங்கேயோ இருக்கிறாரென்ற பரோட்சத்தன்மை காணாமல் ஓடிப்போம்
யதி ஏவம் அப்படி ஆகட்டும்
தத: அதனால் என்ன பிரயோஜனமென்றால்
ஶ்ருணு அதைக்கேள்
பூர்ணாநந்தைகரூபேண பூர்ணனந்தைகரூபமாகவே
ப்ரத்யக்போத: நானென்ற பிரத்தியகாத்துமா
அவதிஷ்டதே இருக்கிறார்.

அ-கை. சாஸ்திரபலத்தால் பரோட்சஞான முண்டாகுமேதவிர, அபரோட்சஞானமெப்படி உண்டாகுமெனில்.

एवंसतिमहावाक्यात्परोक्षज्ञानमीर्यते ।
यैस्तेषांशास्त्रसिद्धान्तविज्ञानंशोभतेतराम् ॥

ஏவம்ஸதிமஹாவாக்யாத்பரோக்ஷஜ்ஞாநமீர்யதே |
யைஸ்தேஷாம்ஶாஸ்த்ரஸித்தாந்தவிஜ்ஞாநம்ஶோபதேதராம்|| ௭௯

ஏவம்.ஸதி இப்படியாயிருந்துள்ளவில் [த்தால்
மஹாவாக்யாத் மகாவாக்கியசிரவணத்தால்
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்சஞானம் வருமென்று [லே
யை: யாதொருவித்துவான்களினாலே
ஈர்யதே சொல்லப்படுகிறதோ
தேஷாம் அவர்களுடைய
ஶாஸ்த்ரஸித்தாந்தவிஜ்ஞாநம் இந்தவேதாந்தசாஸ்திரங்களுடைய சித்தாந்தஞானமானது
தராம் மிகவும்
ஶோபதே (விளங்குகிறதென்று பரிகாசம்பண்ணுகிறார்.)

அ-கை. யுக்திக்கு விரோதமாயிருக்கிறதேயெனில்.

आस्तांशास्त्रस्यसिद्धान्तोयुक्त्यावाक्यात्परोक्षधीः ।
स्वर्गादिवाक्यवन्नैवन्दशमेव्यभिचारतः ॥

𑌆𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑍀𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵𑌂𑌦𑌶𑌮𑍇𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌤𑌃 ॥ ௮௰.॥

𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 உம்முடைய சாஸ்திரசித்தாந்தம்
𑌆𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 இருக்கட்டும்
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 யுக்தியினாலேபார்க்கும்போது
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑍀𑌃 சொர்க்காதி வாக்கியமானது பரோட்சமாவதுபோல
𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 மகாவாக்கியத்தினாலும், பரோட்சஞானமுண்டாகுமே தவிர அபரோட்ச ஞானமுண்டாகாதெனில்
𑌦𑌶𑌮𑍇 தசமனிடத்தில்
𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌤𑌃 நீதசமனென்றதால், அவனுக்கு நான் தசமனென்றஞானமுண்டாவதால், நீசொன்னதுமாறிப்போனதால்.
𑌨 𑌏𑌵𑌂 அதுகூடாது.

அ-கை. பின்னும்ஜீவனுக்குப் பிர்மாப்பியாசத்தால்பிரத்தியட்சத்தன்மை போகுமென்பது, ஆச்சரியமாகுமென்று சொல்லுகிறார்.

स्वतोपरोक्षजीवस्यब्रह्मत्वमभिवांछतः ।
नश्येत्सिद्धापरोक्षत्वमितियुक्तिर्महत्यहो ॥

𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌮𑌭𑌿𑌵𑌾𑌂𑌛𑌤𑌃 ।
𑌨𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌹𑍋 ॥ ௮௧॥

𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 சுபாவத்தால்
𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 பிரத்தியட்சனான ஜீவனுக்கு
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 பிர்மத்துவத்தை
𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌂𑌛𑌤𑌃 இச்சிக்கப்போய்
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌂 ஸ்வதசித்தமான பிரத்தியக்ஷத்தன்மை
𑌨𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 நசித்துப்போகுமென்ற
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 யுக்தியானது
𑌮𑌹𑌤𑍀 பெரிதான
𑌅𑌹𑍋 ஆச்சரியம்.

அ-கை. அது எனக்கிஷ்டந்தானெனில்.

वृद्धिमिष्टवतोमूलमपिनष्टमितीदृशम् ।
लौकिकंवचनंसार्थंसंपन्नंत्वत्प्रसादतः ॥

𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌤𑍋𑌮𑍂𑌲𑌮𑌪𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑍀𑌦𑍃𑌶𑌮𑍍 ।
𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌂𑌵𑌚𑌨𑌂𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌤𑌃 ॥ ௮௨॥

வ்ருத்தி.ஐஷ்டவத: வட்டிக்காசைப்பட்டு கடன் கொடுத்தவனுக்கு
மூலம் அபி முதல் கூட
நஷ்டம்.இதி நஷ்டமாகுமென்று
லௌகிகம் இப்படி

வசநம் லௌகிகம் சொல்லுகிற உலக வார்த்தை
த்வதீயத: உன்னுடைய நயவினாலே
அபிமதம் அர்த்தத்தோடேகூடியதாக
ஸம்பந்நம் ஆய்விட்டது.

அ-கை. இன்னமொருவிதமாக சங்கிக்கிருன்.

अन्तःकरणसंभिन्नबोधोजीवोपरोक्षताम् ।
अर्हत्युपाधिसद्भावान्नतुब्रह्मानुपाधितः ॥

அந்த:கரணஸம்பிந்நபோதோஜீவோபரோக்ஷதாம் ।
அர்ஹத்யுபாதிஸத்பாவாந்நதுப்ரஹ்மாநுபாதித: ॥ ௮௩ ॥

அந்த:கரணஸம்பிந்நபோத: அந்தக்கரணஉபாதி ஞானத்தோடேகூடின
ஜீவ: ஜீவன்
உபாதிஸத்பாவாத் அந்த உபாதி இருப்பதால்
அபரோக்ஷதாம் அபரோட்சனுவதற்[கு]

அர்ஹதி யோக்கியனுகலாம்
ப்ரஹ்ம.து பிர்மமோவென்றால்
அநுபாதித: யாதொருமாயை,அவித்தை அந்தக்கரணுதி உபாதியற்றதால் அபரோட்சமாகக்கூடாது.

அ-கை. பிர்மம் நிருபாதிகமில்லையென்று பரிகரிக்கிருர்.

नैवंब्रह्मत्वबोधस्यसोपाधिविषयत्वतः ।
यावद्विदेहकैवल्यमुपाधेरनिवारणात् ॥

நைவம்ப்ரஹ்மத்வபோதஸ்யஸோபாதிவிஷயத்வத: ।
யாவத்விதேஹகைவல்யமுபாதேரநிவாரணாத் ॥ ௮௪ ॥

ஏவம் ந நீ சொன்னபடியன்று
ப்ரஹ்மத்வபோதஸ்ய ஜீவனுக்கு நான் பிர்மமென்கிற ஞானம் யாதொன்றுண்டோ
ஸோபாதிவிஷயத்வத: அது உபாதியோடேகூடின விஷயமாகையால்
யாவத் எதுவரையில்

விதேஹகைவல்யம் விதேகமுக்தியுண்டாகிறதோ
உபாதே: (அதுவரையில்) அந்த உபாதிக்கு
அநிவாரணாத் நிவாரணமன்றியிருப்பதால் பிர்மம் நிருபாதிகமென்று சொல்லக்கூடாது.

அ-கை. அப்போ ஜீவத்துவத்திற்கும், பிர்மத்துவத்திற்கும் பேதமேதெனில்.

अन्तःकरणसाहित्यराहित्याभ्यांविशिष्यते ।
उपाधिर्जीवभावस्यब्रह्मतायाश्चनान्यथा ॥

அந்த:கரணஸாஹித்யாஸாஹித்யாப்யாம்விஶிஷ்யதே ।
உபாதிர்ஜீவபாவஸ்யப்ரஹ்மதாயாஶ்சநாந்யதா ॥ ௬௫ ॥

அந்த:கரணஸாஹித்யாஸாஹித்யாப்யாம் அந்தக்கரணத்துடன் சேர்ந்து நான் கர்த்தாவென்பதுணுலேயும், அதின் சேர்க்கையற்று நான் அகர்த்தாவென்பதுணுலேயும்
ஜீவபாவஸ்ய ஜீவனுக ஆவதற்கும்
ப்ரஹ்மதாயா:ச பிர்மமாகவூவதற்கும்
உபாதி: உபாதியானது
விஶிஷ்யதே விசேஷமாயிருக்கிறது
அந்யதா.ந மற்றப்படி வேறெருவிசேஷமுமில்லை.

அ-கை. அந்தக்கரணத்துடன் சேருகிறது பிரத்தியட்சமானதால், ஜீவனுக்கு உபாதித்துவம்கூடும், சம்பந்தமில்லாமை பிர்மத்திற்கு உபாதியாக எப்படிக்கூடுமெனில், எதுவரையிலும் காரியமிருக்கிறதோ, அதுவரையிலும், பேத ஏதுவான உபாதியுமிருப்பதால், இப்படிப்பட்ட உபாதியானது சேருகிறது, சேராமை, இரண்டிலு மிருக்கிறபடியால் உபாதிகூடுமென்று பரிகரிக்கிறார்.

यथाविधिरुपाधिस्स्यात्प्रतिषेधस्तथानकिम् ।
யதாவிதிருபாதிஸ்ஸ்யாத்ப்ரதிஷேதஸ்ததாநகிம் ।

யதாவிதி: எப்படி அந்தக்கரணசம்பந்தமான விதி
உபாதி: (ஜீவனுக்கு) உபாதியாக
ஸ்யாத் ஆகிறதோ
ப்ரதிஷேத: சம்பந்தமில்லாமையும்
ததா (பிர்மத்திற்கும) ப்படி (உபாதியாக)
ந.கிம் ஏன் ஆகாது.

அ-கை. அப்படியிருந்தாலும் சேருகிறதும், சேராமையுமென்கிற பேதம் காணப்படுகிறதேயெனில், அந்தபேதமானது, ஒருகாரியமாகமாட்டாதென்று திருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

सुवर्णलोहभेदेनशृंखलात्वंनभिद्यते ॥
ஸுவர்ணலோஹபேதேநஶ்ருங்கலாத்வம்நபித்யதே ॥ ௬௬ ॥

ஸுவர்ணலோஹபேதேந தங்கம் இரும்பு என்கிற பேதத்தால்
ஶ்ருங்கலாத்வம் புருஷனடைகிரோதமான விலங்கு
நபித்யதே பேதப்படாமலிருப்பது போலவாம்.

அ-கை. விதிநிஷேதமிரண்டும், பிர்மஞானத்திற்கு உபாயமாகச் சொல்லிய ஆச்சாரியாள் வாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अतद्व्यावृत्तिरूपेणसाक्षाद्विधिमुखेनच ।
वेदान्तानांप्रवृत्तिस्स्याद्द्विधेत्याचार्यभाषितम् ॥
அதத்வ்யாவ்ருத்திரூபேணஸாக்ஷாத்விதிமுகேநச ।
வேதாந்தாநாம்ப்ரவ்ருத்திஸ்ஸ்யாத்த்விதேத்யாசார்யபாஷிதம் ॥ ௬௭ ॥

அதத்வ்யாவ்ருத்திரூபேண அனாத்துமாவை நேதிபண்ணித்தள்ளுகிற வழியாலும்	ரூடைய
ஸாக்ஷாத் சத்துசித்தாதி பிரத்தியட்சவிதிரூபேண விதிவழியாலும்	வ்ருத்தி: பிரவிருத்தியானது
வேதாந்தாநாம் (சகல) வேதாந்தங்க	த்விதா இரண்டுவிதமாக
	ஸ்த்தித இதி இருக்கிறதென்று
	ஆசார்யபாஷிதம் ஆச்சாரியசுவாமிகளால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அதத்வியா விருத்தியால் பிரஞ்ஞானம் வருமென்றால், கூடஸ்தர் கூடத் தள்ளப்படுவரென்று சங்கிக்கிறான்.

अहमर्थपरित्यागादहंब्रह्मेतिधीःकुतः ।

அஹமர்த்தபரித்யாகாதஹம்ப்ரஹ்மேதிதீ:குத: ।

அஹமர்த்தபரித்யாகாத் அகமர்த்தரான ஆத்துமாவையும் தள்ளினால்	கிற திடமான
அஹம் ப்ரஹ்ம இதி நான் பிர்மமென்	தீ: ஞானம்
	குத: எப்படி உண்டாகுமென்று சங்கித்தான்.

அ-கை. அகமர்த்தம் முழுவதும் தள்ளப்படவில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

नैवमंशस्यहित्यागोभागलक्षणयोदितः ॥

நைவமம்ஶஸ்யஹித்யாகோபாகலக்ஷணயோதித: ॥அஅ॥

ஏவம் ந நீசொன்னபடி யன்று (யாதொருகாரணத்தால் அகமர்த்தத்தினுடைய)	அம்ஶஸ்ய த்யாக: ஜடாம்சம் தள்ளப்பட்டிருப்பதாலும், ஸ்வரூப லட்சணையால் சிதம்சம் தள்ளப்படாமையாலும் (ஞானம்வரலாம்.
பாகலக்ஷணயா அதத்வியாவிருத்தி லட்சணையால்	உதித: ஹி நான் பிர்மமென்கிற

அ-கை. அம்சத்தியாகத்தால் ஞானமுண்டாகிற கிரமத்தைவிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

अन्तःकरणसंत्यागादवशिष्टेचिदात्मनि ।
अहंब्रह्मेतिवाक्येनब्रह्मत्वंसाक्षिणीक्ष्यते ॥

அந்த:கரணஸந்த்யாகாதவஶிஷ்டே சிதாத்மநி ।
அஹம்ப்ரஹ்மேதிவாக்யேநப்ரஹ்மத்வம்ஸாக்ஷிணீக்ஷ்யதே ॥அகூ॥

அந்த:கரணஸந்த்யாகாத் கருத்திருத்துவாதிரூபமான அந்தக்கரணத்தியாகத்தால்	அஹம் ப்ரஹ்ம இதி நான்பிர்மமென்கிற
அவஶிஷ்டே சேஷமாயிருக்கிற	வாக்யேந வாக்கியத்தினாலே
சிதாத்மநி சிதாத்துமாவிடத்தில்	ப்ரஹ்மத்வம் பிர்மத்துவமானது
	ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்தில்
	ஸமீக்ஷ்யதே காணப்படுகிறது.

அ-கை. ஆத்துமாஸ்வப் பிரகாசரானால் புத்திக்குவிஷயமாகக் கூடாதே யெனில்.

स्वप्रकाशोपिसाक्ष्येषधीवृत्त्याव्याप्यतेन्यवत् ।

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋𑌪𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑌧𑍀𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇𑌨𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍 ।

𑌏𑌷𑌃 இந்த

𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 சாக்ஷியானவர்

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌅𑌪𑌿 ஸ்வப்பிரகாசரா யிருந்தாலும்

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍 கடபடாதிவிஷயம்போல

𑌧𑍀𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 அந்தக்கரணத்தின் அகண்டாகாரவிருத்தியினால்

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 வியாபிக்கப்படுவர்.

அ-கை. அப்போ உங்களுடைய சித்தாந்தம் கெட்டுப்போமெனில்.

फलव्याप्यत्वमेवास्यशास्त्रकृद्भिर्निवारितम् ॥

𑌫𑌲𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௩௰॥

𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 ஆத்துமசாஸ்திரம் தெரிந்த கிரந்தகர்த்தாக்களாலே

𑌅𑌸𑍍𑌯 இவருக்கு

𑌫𑌲𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂. 𑌏𑌵 ஜீவனுடைய சுட்டுதலைமாத்திரம்

𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌂 தள்ளப்பட்டிருக்கிறதே தவிர (விருத்திவியாப்தியில்லையென்று சொல்லப்படவில்லை.)

அ-கை. ஆத்துமாவில் பலவியாப்தி இல்லையென்று காட்டுகிறதற்காக, அனுத்துமாவில் உபயவியாப்தியும் காண்பிக்கிறார்.

बुद्धितत्स्थचिदाभासौद्वावपिव्याप्नुतोघटम् ।
तत्राज्ञानंधियानश्येदाभासेनघटस्स्फुरेत् ॥

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌚𑌿𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑍌𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌪𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌤𑍋𑌘𑌟𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌧𑌿𑌯𑌾𑌨𑌶𑍍𑌯𑍇𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑍇𑌨𑌘𑌟𑌸𑍍𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥௩௧॥

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌚𑌿𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑍌 புத்திவிருத்தியும் அதிலிருக்கிற சிதாபாசனும்

𑌦𑍍𑌵𑍌. 𑌅𑌪𑌿 (இவைகள்) இரண்டும்

𑌘𑌟𑌂 கடத்தை

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌤𑌃 வியாபித்தலெதற்கென்றால்

𑌤𑌤𑍍𑌰 அந்த இரண்டினுள்ளே

𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 (அந்த விஷயத்திலிருக்கிற) அஞ்ஞானமானது

𑌧𑌿𑌯𑌾 புத்தியினாலே

𑌨𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 நசிக்கும், (தமப்பிரகாசம் போல ஞானஞ்ஞானங்களுக்கு விரோதமானதால், புத்தியறியாமையைப் போக்குகிறது)

𑌆𑌭𑌾𑌸𑍇𑌨 ஜீவனாலே

𑌘𑌟𑌃 கடம்

𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑍇𑌤𑍍 விளங்கும், (கடம்ஜடமானதால், சுயமாய் விளங்காது.)

அ-கை. ஆத்துமாவில் அதற்குவிலக்ஷணத்தை காண்பிக்கிறார்.

ब्रह्मण्यज्ञाननाशायवृत्तिव्याप्तिरपेक्ष्यते ।
स्वयंस्फुरणरूपत्वान्नाभासउपयुज्यते ॥

ப்ரஹ்மண்யஜ்ஞாநநாஶாயவ்ருத்திவ்யாப்திரபேக்ஷ்யதே ।
ஸ்வயம்ஸ்புரணரூபத்வாந்நாபாஸஉபயுஜ்யதே ॥௯௨॥

ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தினிடத்தில் (அநாதியாயிருக்கிறதாயும், பிரமாத்தும ஞானத்தை மறைப்பதாயும்) அனிர்வசனீயமாயுமிருக்கிற
அஜ்ஞாநநாஶாய அஞ்ஞானம் நசிப்பதின்பொருட்டு
வ்ருத்திவ்யாப்தி: (அகண்டாகார விருத்தியின்) வியாப்திமாத்திரம்
அபேக்ஷ்யதே அபேட்சிக்கப்படுகிற
ஸ்வயம் ஆத்துமா [து
ஸ்புரணரூபத்வாத் சுவயம்பிரகாச
ஆபாஸ: சிதாபாசன் [மானதால்
உபயுஜ்யதே ந உபயோகப்படுகிறானில்லை

அ-கை. திருஷ்டாந்தம் காண்பிக்கிறார்.

चक्षुर्दीपावपेक्ष्येतेघटादेर्दर्शनेयथा ।
नदीपदर्शनेकिन्तुचक्षुरेकमपेक्ष्यते ॥

சக்ஷுர்தீபாவபேக்ஷ்யேதேகடாதேர்தர்ஶநேயதா ।
நதீபதர்ஶநேகிந்துசக்ஷுரேகமபேக்ஷ்யதே ॥ ௯௩ ॥

சக்ஷுர்தீபௌ கண்ணும் விளக்கும்
கடாதே: (இருட்டிலிருக்கிற) கடாதிகளுடைய
தர்ஶநே பார்வையில்
யதா எப்படி
அபேக்ஷ்யேதே அபேட்சிக்கப்படுகின்றனவோ
தீபதர்ஶநே ந (அப்படி) தீபத்தை பார்ப்பதில் (மறுதீபம் வேண்டுவதில்லை)
கிந்து பின்னையோவென்றால்
சக்ஷு: கண்
ஏகம் ஒன்று மாத்திரம் [து
அபேக்ஷ்யதே அபேட்சிக்கப்படுகிற

அ-கை. புத்திவிருத்திகள் ஜீவனுடன் கூடியிருப்பதால், கடாதிகளிலேபோல பிர்மத்திலும் பலவியாப்தி பலாத்காரமாய்வருமேயெனில்.

स्थितोप्यसौचिदाभासोब्रह्मण्येकीभवेत्परम् ।
नतुब्रह्मण्यतिशयंफलंकुर्याद्घटादिवत् ॥

ஸ்திதோऽப்யஸௌசிதாபாஸோப்ரஹ்மண்யேகீபவேத்பரம் ।
நதுப்ரஹ்மண்யதிஶயம்பலம்குர்யாத்கடாதிவத் ॥ ௯௪ ॥

அஸௌ இந்த
சிதாபாஸ: சிதாபாசன்
ஸ்தித: அபி இருந்தபோதிலும்
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தில்

ஸாரம் மிகவும்
ஸைந்தவகனவத் (வெய்யலில் வைத்த விளக்குப்போல்) ஒன்றாய்ப் போய்விடுவான்
யடாதிவத் கடாதிவிஷயத்தைப்போல
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தில்
அதிசயாத் அதிசயமான
ஸம்ப்ரயோஜனத்தை
நகார்யகாரணம் பண்ணப் படானன்று.

அ-கை. இப்படிச் சொன்னதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

अप्रमेयमनादिंचेत्यत्रश्रुत्येदमीरितम् ।
मनसैवेदमाप्तव्यमितिधीव्याप्यताश्रुता ॥

அப்ரமேயமநாதிஞ்சேத்யத்ரச்ருத்யேதமீரிதம் ।
மநஸைவேதமாப்தவ்யமிதிதீவ்யாப்யதாச்ருதா ॥ ௬௫ ॥

அத்ர இந்த விஷயத்தில்
அப்ரமேயம் இதி ஜீவனாலறியப்படாதவரென்றும்
அநாதிம் ச அனாதியென்றும்
ச்ருத்யா (இப்படி அமிருதபிந்து) சுருதியினாலே
இதம் இது
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டது
மநஸா ஏவ மனதினாலேயே
இதம் இதை
ஆப்தவ்யம் இதி அறியத்தக்கதென்று
தீவ்யாப்யதா ச்ருதா புத்தி வியாப்தியானது கடவல்லி சுருதியில் சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தபிரகதாரண்ணிய வாக்கியத்தில், அபரோட்சஞானமும், துக்கநிவர்த்தியும் ஜீவகதமாய் இரண்டும் சொல்லப்பட்டதென்றீரே, அதில் எந்தபாகத்தால் அபரோட்சஞானம் சொல்லப்பட்டதெனில்.

आत्मानञ्चेद्विजानीयादयमस्मीतिवाक्यतः ।
ब्रह्मात्मव्यक्तिमुल्लिख्ययोबोधस्सोभिधीयते ॥

ஆத்மாநஞ்சேத்விஜாநீயாதயமஸ்மீதிவாக்யதః ।
ப்ரஹ்மாத்மவ்யக்திமுல்லிக்யயோபோதஸ்ஸோபிதீயதே ॥ ௬௬ ॥

ஆத்மாநம் சேத் விஜாநீயாத் அயம் அஸ்மி இதி வாக்யதః ஆத்துமாவேபுருஷன் இவரே நானென்று சாட்சாத்காரமாயறிந்தானேயானால் என்று சொல்லுகிற பூர்வவாக்கியத்தால்
ப்ரஹ்மாத்மவ்யக்திம் பிர்மமே தானென்ற ஐக்கியஞானத்தை
உல்லிக்ய விஷயீகரித்திருக்கிற
யః யாதொரு
போதః அறிவுண்டோ
ஸః அந்த (அறிவே)
அபிதீயதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. முன்சொன்னபடி ஒருதரம் மகாவாக்கிய விசாரத்தால், அபரோட்சஞானம் சித்திக்கும்போது, அடிக்கடி சிரவணாதிகளை அனுஷ்டானமென் செய்யவேண்டுமெனில்.

अस्तुबोधोपरोक्षोत्रमहावाक्यात्तथाप्यसौ ।
नदृढश्श्रवणादीनामाचार्यैःपुनरीरणात् ॥

அஸ்துபோதோபரோக்ஷோத்ரமஹாவாக்யாத்ததாப்யஸௌ ।
நத்ருடஶ்ஶ்ரவணாதீநாமாசார்யை:புநரீரணாத் ॥ ௩௭ ॥

அஸௌ இந்த [ஞானம்
அபரோக்ஷபோத: அபரோட்ச
மஹாவாக்யாத் மகாவாக்கிய விசாரத்தால்
அஸ்து உண்டாகட்டும்
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
ததா அபி (நானேபிர்மமென்று) அறியப்பட்டாலும்
த்ருட: ந திடமாகிறதில்லையென்று
ஆசார்யை: ஆசாரியர்களாலே
ஶ்ரவணாதீநாம் சிரவணமனனாதிகளை
புந: மறுபடி
ஈரணாத் செய்யச்சொல்லி யிருப்பதால் அது திடமாகும்வரை சிரவணாதிகளைச்செய்யவேண்டும்.

அ-கை. எந்தவாக்கியத்தால் சொல்லி யிருக்கிறார்களென்றால்.

अहंब्रह्मेतिवाक्यार्थबोधोयावद्दृढीभवेत् ।
शमादिसहितस्तावदभ्यसेच्छ्रवणादिकम् ॥

அஹம்ப்ரஹ்மேதிவாக்யார்த்தபோதோயாவத்த்ருடீபவேத் ।
ஶமாதிஸஹிதஸ்தாவதப்யஸேச்ச்ரவணாதிகம் ॥ ௩௮ ॥

அஹம்ப்ரஹ்மேதி வாக்யார்த்தபோத: நான் பிர்மமென்கிற வாக்கியத்தினுடையவும், அதினர்த்தமும், அதின் ஞானமும் (ன்றியில்
யாவத் எதுவரையிலும் பிரயத்தினம
த்ருடீபவேத் திடமாகபவிக்கிறதோ
தாவத் அவ்வளவுகாலபரியந்தம்
ஶமாதிஸஹித: சமாதிசாதனசதுஷ்டயத்துடன்கூடி
ஶ்ரவணாதிகம் சிரவணமனன நிதித்தியாசனங்களை
அப்யஸேத் அப்பியசித்தே வரவேண்டுமென்று சொன்னார்

இ-தி. தயிரிலிருக்கிற வெண்ணெய் மோரை விட்டுப் பிரியும்வரை கடைய வேண்டியதுபோலும், கட்டையிலிருக்கிற அக்கினி வெளிப்படும்வரை மதனம்பண்ணுவதுபோலும், தங்கம் சொக்கத்தங்கமாகும்வரை புடம்போடுவது போலும், ரத்தினம் சுத்தமாகும்வரை சாணையில்வைத்து துருவைமாற்றுவதுபோலுமாம்.

அ-கை. மகாவாக்கியப் பிரமாணத்தால், உண்டானஞானத்திற்கு, அதிருஷ்டத்துவம் என்ன ஏதுவாலெனில்.

वादंसन्तिह्यदार्ढ्यस्यहेतवश्श्रुत्यनेकता ।
असंभाव्यत्वमर्थस्यविपरीताचभावना ॥

வாஃஸந்திஹ்யதா³ர்ட்⁴யஸ்யஹேதவஶ்ஶ்ருத்யநேகதா ।
அஸம்பா⁴வ்யத்வமர்த²ஸ்யவிபரீதாசபா⁴வநா ॥ ௩௯௯ ॥

ஹி யாதொருகாரணத்தினாலே
ஶ்ருத்யநேகதா சுருதியினுடையநாநாவித தன்மை இருப்பதாலும்
அர்த²ஸ்ய கேட்டஅர்த்தமான பிர்மம் நானென்பது
அஸம்பா⁴வ்யத்வம் சம்பவியாதென்றமயக்கமிருப்பதாலும்
விபரீதாபா⁴வநா.ச விபரீதபாவனையுமிருப்பதாலும்
அதா³ர்ட்⁴யஸ்ய. ஹேதவ: திடப்படாமைக்குக்காரணங்கள்
வாஃஸம் சர்வதா
ஸந்தி இருக்கின்றன.

அ-கை. இதில் சம்சயபாவனை நிவர்த்திக்குபாயம் சொல்லுகிறார்.

शाखाभेदात्कामभेदाच्छ्रुतंकर्मान्याथान्यथा ।
एवमत्रापिमाशंकीत्यतश्श्रवणमाचरेत् ॥

ஶாகா²பே⁴தா³த்காமபே⁴தா³ச்ச்²ருதங்கர்மாந்யதா²ந்யதா² ।
ஏவமத்ராபிமாஶங்கீத்யதஶ்ஶ்ரவணமாசரேத் ॥ ௪௦௦ ॥

ஶாகா²பே⁴தா³த் இருக்கு முதலானசாகாபேதங்களாலும்
காமபே⁴தா³த் பணம் புத்திரன் முதலானகாமபேதத்தாலும்
கர்ம கர்மமானது
அந்யதா²ந்யதா² வேறுவேறாக
ஶ்ருதம் கேட்கப்படுகிறது
ஏவம் இப்படி
அத்ராபி இந்தவேதாந்தத்திலும்
இதி இருக்குமோவென்று
மாஶங்கீ சங்கிக்காதே
அத: ஆகையால்
ஶ்ரவணம் ஆறுலிங்கத்தாலும்சிரவணத்தை
ஆசரேத் ஆசரிக்கவேண்டியது(

அ-கை. சிரவணலட்சண மேதெனில்.

वेदान्तानामशेषाणामादिमध्यावसानतः ।
ब्रह्मात्मन्येवतात्पर्यमितिधीश्श्रवणंभवेत् ॥

வேதா³ந்தாநாமஶேஷாணாமாதி³மத்⁴யாவஸாநத: ।
ப்³ரஹ்மாத்மந்யேவதாத்பர்யமிதிதீ⁴ஶ்ஶ்ரவணம்ப⁴வேத் ॥ ௪௦௧ ॥

அஶேஷாணாம் சமஸ்தங்களாயிருக்கிற
வேதா³ந்தாநாம் வேதாந்தங்களுடைய
ஆதி³மத்⁴யாவஸாநத: ஆதிநடுமுடிவினுடையசித்தாந்தத்தால் [ிவதிலேயே
ப்³ரஹ்மாத்மநி.ஏவ பிர்மமேதானென்ற
தாத்பர்யம் இதி தாற்பரியமென்று

தீ: உண்டாகிறஞானமே

ஶ்ரவணாஹ்வெ சிரவணமாகபலிக்கிறது

அ-கை. இப்படி சிரவணம் எங்கேசொல்லப்பட்டிருக்கிறதெனில்.

समन्वयाध्यायएतत्सूक्तंधीस्वास्थ्यकारिभिः ।

ஸமந்வயாத்யாயஏதத்ஸூக்தம்தீஸ்வாஸ்த்யகாரிபி:।

தீஸ்வாஸ்த்யகாரிபி: புத்தியைசுவாதீனம்பண்ணின வியாசாசாரியாளாலே

ஸமந்வயாத்யாயெ சமன்வயாத்தியாயத்தில்

ஏதத்ஸூக்தம் இந்தசிரவணம்நன்றாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இனி அசம்பாவனையை நிவர்த்தி பண்ணுகிறதான மனனத்தைச் சொல்லுகிறார்.

तर्कैस्संभावनार्थस्यद्वितीयाध्यायईरिता ॥

தர்கை:ஸம்பாவநார்த்தஸ்யத்விதீயாத்யாயஈரிதா ॥ ௧௦௨ ॥

த்விதீயாத்யாயெ இரண்டாவதுஅத்தியாயத்தில்

தர்கை: சொப்பனதிருஷ்டாந்தம் முதலானயுக்திகளாலே

அர்த்தஸ்ய ஸம்பாவநா சிரவணார்த்தம் சம்பவிக்குமென்று

ஈரிதா அவர்களாலேயேசொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது விபரீதபாவனையும், அதுநிவர்த்திக்குபாயத்தையும் சொல்லுகிறார்.

बहुजन्मदृढाभ्यासाद्देहादिष्वात्मधीःक्षणात् ।
पुनःपुनरुदेत्येवंजगत्सत्यत्वधीरपि ॥
विपरीताभावनेयमैकाग्र्यात्सानिवर्तते ।

பஹுஜந்மத்ருடாப்யாஸாத்தேஹாதிஷ்வாத்மதீ:க்ஷணாத் ।
புந:புநருதேத்யேவம்ஜகத்ஸத்யத்வதீரபி ॥ ௧௦௩ ॥
விபரீதாபாவநேயமைகாக்ர்யாத்ஸாநிவர்த்ததெ ।

பஹுஜந்மத்ருடாப்யாஸாத் அனேககோடிஜன்மங்களில் திடமாகப்பழகின பழக்கத்தால்

தேஹாதிஷு தேகேந்திரியாதிகளிலே

ஆத்மதீ: நானென்கிறபுத்தி

க்ஷணாத் ஒருக்ஷணத்திற்குள்ளே

புந:புந: அடிக்கடி

உதேதி உண்டாகிறது

ஏவம் இப்படியே

ஜகத்ஸத்யத்வதீ:அபி ஜகத்துசத்தியமென்கிறபுத்தியும் பிரயத்தினமன்றியிலுண்டாகிறது

இயம்விபரீத இந்தவிபரீத

பாவநா பாவனையாதோ

ஸா அது

ஐகாக்ர்யாத் ஏகாக்கிரசித்தத்தால்

நிவர்த்ததெ நிவர்த்தியாகிறது.

அ-கை. இந்த ஏகாக்கிரம் எதனாலுண்டாகுமெனில்.

तत्वोपदेशात्प्रागेवभवत्येतदुपासनात् ॥
उपास्तयोतएवात्रब्रह्मशास्त्रेपिचिन्तिताः ।

தத்வோபதேஶாத்ப்ராகேவபவத்யேததுபாஸநாத்॥கoச॥
உபாஸ்தயோதஏவாத்ரப்ரஹ்மஶாஸ்த்ரேபிசிந்திதாঃ ।

தத்வோபதேஶாத் தத்துவோபதேச திற்கு
ப்ராக் ஏவ முன்னமே
உபாஸநாத் சகுணஉபாசனையினாலே
ஏதத் இந்தச்சித்த ஏகாக்கிரம்
பவதி சித்திக்கும்
அத:ஏவ ஆகையினாலேயே
அத்ர இந்த
ப்ரஹ்மஶாஸ்த்ரே அபி பிர்மத்தைபிர திபாதிக்கிறசாஸ்திரத்திலும்
உபாஸ்தய: உபாசனைகள்
சிந்திதா: சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன

அ-கை. முந்திசகுணோபாசனை பண்ணாமல், குருசந்நிதிக்கு வந்தவனுக்கு ஏகாக்கிரமெப்படி உண்டாகுமெனில்.

प्रागनभ्यासिनःपश्चाद्ब्रह्माभ्यासेनतद्भवेत् ॥

ப்ராகநப்யாஸிந:பஶ்சாத்ப்ரஹ்மாப்யாஸேநதத்பவேத்॥கரு॥

ப்ராக் முதலில்
அநப்யாஸிந: சகுணஉபாசனைப்பியாசம்பண்ணாதவர்கள்
பஶ்சாத் பின்
ப்ரஹ்மாப்யாஸேந குருசந்நிதியிற்செய்கிற பிர்மாப்பியாசத்தால்
தத் பவேத் அந்தஏகாக்கிரமுண்டாகும்

ச-கை. பிர்மாப்பியாசம் செய்கிறவித மெப்படியெனில்.

तच्चिन्तनंतत्कथनमन्योन्यंतत्प्रबोधनम् ।
एतदेकपरत्वञ्चब्रह्माभ्यासंविदुर्बुधाः ॥

தச்சிந்தநம் தத்கதநமந்யோந்யம் தத்ப்ரபோதநம் ।
ஏததேகபரத்வஞ்சப்ரஹ்மாப்யாஸம்விதுர்புதா:॥கoகூ॥

தச்சிந்தநம் ஏகாந்தத்திலிருக்கும்போது அதையேசிந்திக்கிறது
தத்கதநம் சிஷியாள்வந்தபோது அதையேசொல்லுகிறது.
அந்யோந்யம் தத்ப்ரபோதநம் சமானர்கள்கூடும்போது) ஒருவருக்கொருவர் அந்தபிர்மத்தையேபோதித்துக்கொள்ளுகிறது
ஏதத் ஏகபரத்வம் ச இந்தபிர்மத்திலேயேகண்குத்திப்பாம்புபோல முக்கியதிருஷ்டியோடேகூடியிருக்கிறது
ப்ரஹ்மாப்யாஸம் (இதையே பிர்மாப்பியாசமென்று
புதா: பெரியோர்கள்
விது: சொல்லுகிறார்கள்.

அ·கை. இது வேவேலையா யிருக்கவேண்டுமென்று எங்கேசொல்லி யிருக்கிறதெனில்.

तमेवधीरोविज्ञायप्रज्ञांकुर्वीतब्राह्मणः ।
नानुध्यायाद्बहून्शब्दान्वाचोविग्लापनंहितत् ॥

தமேவதீரோவிஜ்ஞாயப்ரஜ்ஞாம்குர்வீதப்ராஹ்மண: ।
நாநுத்யாயாத்பஹூஞ்சப்தாந்வாசோவிக்லாபநம்ஹிதத் ॥ ௧௦௭ ॥

தீர: சாதனசதுஷ்டயசம்பன்னனுன தைரியசாலியான
ப்ராஹ்மண: பிராமணன்
தம் ஏவ (குருமுகமாய்)பிர்மமே
விஜ்ஞாய நானென்றறிந்து
ப்ரஜ்ஞாம் ததாகாரவிருத்தி பரம்பரை
குர்வீத பண்ணத்தக்கது [யே
பஹூந் வெகு

சப்தாந் சப்தங்களை
அநுத்யாயாத் ந நகரா அடிப்பது போல் ஓதத்தேவையில்லை
தத் அது
வாச: வாக்குக்கு
விக்லாபநம் ஹி வலி மாத்திரமன்றே, என்று இப்படி பிரகதாரண்ணிய உபநிடதம்சொல்லுகிறது.

அ·கை. இப்படி சதாபிர்மவிசாரத்தில் இருந்தால் சரீரநிர்வாகமெப்படி நடக்குமெனில்.

अनन्याश्चिन्तयन्तोमांयेजनाःपर्युपासते ।
तेषांनित्याभियुक्तानांयोगक्षेमंवहाम्यहम् ॥

அநந்யாச்சிந்தயந்தோமாம்யேஜநா:பர்யுபாஸதே ।
தேஷாம்நித்யாபியுக்தாநாம்யோகக்ஷேமம்வஹாம்யஹம் ॥ ௧௦௮ ॥

யேஜநா: யாதொருஜனங்களானவர் [கள்
மாம் சர்வசாக்ஷியானவென்னை
அநந்யா: தனக்கன்னியமாக
சிந்தயந்த: சிந்தித்துக்கொண்டு (சதாகாலமும்)
பர்யுபாஸதே. நானுவாக்கிலு முபாசிக்கிறுர்களோ

நித்யாபியுக்தாநாம் தேஷாம் எப்போதும் நான் பிர்மமென்ற அனுசந்தானத்தோடேகூடிய அவர்களுடைய
யோகக்ஷேமம் சகலவிதமான சரீரநிர் [வாகத்தை
அஹம் நானே
வஹாமி வகிக்கிறேனென்றுகீதையில் பகவான்சொன்னுர்.

அ·கை. இப்போதுசொன்ன சுருதிஸ்மிருதிகளில் அந்தரங்கமேதெனில்.

इतिश्रुतिस्मृतीनित्यमात्मन्येकाग्रतांधियः ।
विधत्तोविपरीतायाभावनायाःक्षयायहि ॥

இதிச்ருதிஸ்ம்ருதீநித்யமாத்மந்யேகாக்ரதாம்திய: ।
விதத்தோவிபரீதாயாபாவநாயா:க்ஷயாயஹி ॥ ௧௦௯ ॥

ஜதி இப்படி
ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ சுருதிஸ்மிருதிஇரண்டுகளும்
நித்யம் சதாகாலம்
ஆத்மநி ஆத்துமாவினிடத்தில்
தியஃ புத்திக்கு
ஏகாக்ரதாம் ஏகாக்கிரமாயிருத்தலை
விதத்தஃ விதித்திருக்கிறதன்றோ

அ-கை. அதுஎதற்கெனில்.

விபரீதாபாவநாயாஃ இந்தவிபரீதபாவனையினுடைய
க்ஷயாய. க்ஷயத்தின் பொருட்டென்றறி.

அ-கை. தேகமேநான், ஜகத்துசத்தியமென்கிற புத்தி எதினால் விபரீதபாவனையாயிற்றெனில், அந்தலக்ஷண மதிலிருப்பதால், அந்தலக்ஷணமேதெனில்.

यद्यथावर्ततेतस्यतत्त्वंहित्वान्यथात्वधीः ।
विपरीताभावनास्यात्पित्रादावरिधीर्यथा ॥

யத்யதாவர்த்ததேதஸ்யதத்த்வம்ஹித்வாந்யதாத்வதீஃ ।
விபரீதாபாவநாஸ்யாத்பித்ராதாவரிதீர்யதா ॥ ௧௧௦ ॥

யத் யாதொன்று
யதா எப்படி
வர்த்ததே இருக்கிறதோ
தஸ்ய அதற்கு
தத்த்வம் ஹித்வா அந்தஉண்மையைவிட்டு
அந்யதாத்வதீஃ வேறாகஎண்ணுகிறஞானமானது
விபரீதாபாவநாஸ்யாத் விபரீதபாவனையாகிறது.

அ-கை. அது எதுபோலென்றால்.

பித்ராதௌ பிதாகுருசாஸ்திரக்கள்முதலானவர்களிடத்தில்
யதா அரிதீஃ எப்படிசத்துருபுத்திபண்ணுகிறார்களோ, (நிஜமானசுக்தியாதிகளில்) ரஜதாதிகளையெப்படி கற்பிக்கிறார்களோஅப்படியென்றறி

வி-ம். அனாத்துமாவில், ஆத்துமபுத்தி பண்ணுகிறது அத்தியாசமென் பாஷியக்காரர் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்போது பிரகிருதத்தில் இப்படி இருக்கிறதாவெனில்.

आत्मादेहादिभिन्नोयं मिथ्याचेदंजगत्तयोः ।
देहाद्यात्मत्वसत्यत्वधीर्विपर्ययभावना ॥

ஆத்மாதேஹாதிபிந்நோயம்மித்யாசேதம்ஜகத்தயோஃ ।
தேஹாத்யாத்மத்வஸத்யத்வதீர்விபர்யயபாவநா ॥ ௧௧௧ ॥

அயம் இந்த
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
தேஹாதிபிந்நஃ தேகாதிபஞ்சகோசங்களுக்குவேறாயிருக்கவும்
இதம் ஜகத் இந்தஜகத்து
மித்யா ச பொய்யாயிருக்கவும்
தயோஃ அவ்விரண்டுகளில்
தேஹாத்யாத்மத்வஸத்யத்வதீஃ தேகாதி

களில் நானென்கிறபுத்தியும் ஜகத்தில் சத்தியபுத்தியும் விபர்யயஹாவநா விபரீதபாவனை யெனப்படும்.

அ-கை. முன்னர் விபரீதபாவனை சித்தஏகாக்கிரத்தால் நிவர்த்தியாகுமென்று எப்படிச்சொன்னீர், பிராணபந்தனத்தால் சித்த ஏகாக்கிரமுள்ளவனுக்கு விபரீதபாவனை போகவில்லையே யெனில், அது சாமான்னியமாகச் சொன்னதேதவிர, விசேஷமாக தாற்பரியத்தோடே சொன்னதல்லவென்று சொல்லுகிறார்.

तत्वभावनयानश्येत्सातोदेहातिरिक्तताम् ।
आत्मनोभावयेत्तद्वन्मिथ्यात्वंजगतोनिशम् ॥

தத்வஹாவநயாநஶ்யேத்ஸாதோதேஹாதிரிக்ததாம் ।
ஆத்மநோஹாவயேத்தத்வந்மித்யாத்வஞ்ஜகதோநிஶம் ॥ ௧௧௨ ॥

ஸா அந்தவிபரீதபாவனையானது
தத்வஹாவநயா தத்துவபாவனையால்
நஶ்யேத் நசிக்கும்
அதஃ ஆகையால்
ஆத்மநஃ ஆத்துமாவிற்கு
தேஹாதிரிக்ததாம் தேகாதிகளைக் காட்டிலும் வேறாயிருத்தலும்
தத்வத் அதுபோல
ஜகதஃ ஜகத்து
மித்யாத்வம் பொய்யென்பதையும்
அநிஶம் சர்வகாலமும்
ஹாவயேத் பாவிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி சதாதத்துவ பாவனையைப் பண்ணச்சொன்னீரே, அதற்குநியமாதிகள் உண்டோவென்று கேட்டதற்கு சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

किंमन्त्रजपवन्मूर्तिध्यानवच्चात्मभेदधीः ।
जगन्मिथ्यात्वधीश्चात्रह्यावर्त्यास्यादुतान्यथा ॥

கிம்மந்த்ரஜபவந்மூர்த்திக்யாநவச்சாத்மஹேதயீஃ ।
ஜகந்மித்யாத்வயீஶ்சாத்ரஹ்யாவர்த்யாஸ்யாதுதாந்யதா ॥ ௧௧௩ ॥

ஆத்மஹேதயீஃ தேகாதிகளுக்கு, ஆத்துமா வேறென்றஞானமும்
ஜகந்மித்யாத்வயீஃ ஜகத்துபொய்யென்றஞானமும்
மந்த்ரஜபவத் உண்டாவதற்கு, பஞ்சாக்ஷராதிமந்திர ஜபம்போலும்
மூர்த்தித்யாநவத் சகுண மூர்த்திகளினது தியானம்போலும்
அத்ர இந்த தத்துவபாவனையில்
கிம் நேமமுண்டோவெனில்
ஆவர்த்யா அடிக்கடி நானேபிரமமென்றும், ஜகத்துபொய்யென்றும் அநுசந்தானமான ஆவர்த்தியினலே உண்டாகிறதே யல்லது
உத வேறே [துவபாவனைக்கில்லை,
அந்யதா ஒருவிதமானநேமமும் தத்

அ-கை. அந்த ஜபாதிகளுக்குமாத்திரம் நியமம்வருவானேன், தத்துவபாவனைக்கு நியமமில்லாமல் போவானேனெனில்.

अन्यथेतिविजानीहिदृष्टार्थत्वेनभुक्तिवत् ।
बुभुक्षुर्जपवद्भुङ्क्तेनकश्चिन्नियतःक्वचित् ॥

அந்யதேதி விஜாநீஹி த்ருஷ்டார்த்தத்வேந புக்திவத் |
புபுக்ஷுர்ஜபவத்புங்க்தே நகச்சிந்நியத: க்வசித் || ௧௧௪ ||

புக்திவத் போஜனம்முதலானதைச் செய்வதுபோல தத்துவபாவனை
த்ருஷ்டார்த்தத்வேந பிரத்தியட்சபலமாயிருப்பதினாலே
அந்யதா இதி அந்தஜபாதிகளுக்குவேறென்று
விஜாநீஹி இதையறிந்துகொள்
புபுக்ஷு: போஜனம்பண்ண இச்சையுள்ளவன்
கச்சித் ஒருவனும்
ஜபவத் ஜபம்பண்ணுகிறவன்போல
நியத: நியமம்பண்ணிக்கொண்டு
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
நபுங்க்தே போஜனம்பண்ணுகிறதில்லை

அ-கை. போஜனம் பண்ணுகிறதற்கும் சுருதிஸ்மிருதிகளில் நியமஞ்சொல்லி யிருக்கிறதேயென்றால், அது பசிநிவர்த்தியைமாத்திரம் செய்துகொள்ளுகிறவனுக்கு அந்தநியமமில்லை யென்கிறதை விவரித்துக் காண்பிவிக்கிறார்.

अश्नातिवानवाश्नातिभुङ्क्तेवास्वेच्छयान्यथा ।
येनकेनप्रकारेणक्षुधामपनिनीषति ॥

அஶ்நாதிவா நவாஶ்நாதி புங்க்தேவா ஸ்வேச்சயாந்யதா |
யேநகேநப்ரகாரேண க்ஷுதாமபநிநீஷதி || ௧௧௫ ||

அஶ்நாதி வா சாப்பிடுகிறதாவது அல்லது
ந அஶ்நாதி வா சாப்பிடாமலிருக்கிறதாவது
புங்க்தே வா பட்சணாதிகளை சாப்பிடுகிறதாவது
ஸ்வேச்சயா சீட்டுமுதலானவைகளையாடுகிறதாவது
அந்யதா தூங்குகிறதாவது
யேநகேநப்ரகாரேண பின்னும் எந்தவிதத்திலாவது
க்ஷுதாம் பசியை
அபநிநீஷதி போக்கிவிடுகிறான்.

அ-கை. ஜபாதிகளில் போஜனாதிகளைக் காட்டிலும் வேறுவிதமிருக்கிறதென்பதெப்படியெனில்.

नियमेनजपंकुर्यादकृतौप्रत्यवायतः ।
अन्यथाकरणेनर्थस्स्वरवर्णविपर्ययात् ॥

நியமேநஜபங்குர்யாதக்ருதௌப்ரத்யவாயத: |
அந்யதாகரணேநர்த்தஸ்ஸ்வரவர்ணவிபர்யயாத் || ௧௧௬ ||

நியமேந நியமமாகவே
ஜபம் குர்யாத் ஜபம் பண்ணவேண்டியது
அக்ருதௌ அப்படிநியமமாய்ப்பண்ணப்படாதபட்சத்தில்

வ்ரத்ருவாயகீ அனர்த்தத்தைக்கொடுப்பதான தோஷம் வருவதாலும் ஸந்யோகண அப்படி வித்தியாசமாய்ப்பண்ணும்பட்சத்தில் ஷூரவண-விவய்ய-யாஸ மந்திரவித்தியாசத்தினுலும்,சொரவித்தியாசத்தினுலும்வர்ணவித்தியாசத்தினுலும் ஸநய-ஃ அனர்த்தம் வந்துவிடும்.

வி-ம். துவஷ்டாவானவன் இந்திரனுக்கு சத்துருவிருத்தியாக வேண்டுமென்று ஓமம்செய்ய, சொரபேதத்தால், இந்திரனே விருத்தியாகும்படியாக ஆய்விட்டது. நித்தியத்துவம் வேண்டுமென்று எண்ணியகும்பகர்ணன் அக்ஷரபேதத்தால் நித்திரத்துவமென்றுகேட்டு நித்திராளுவானதுபோலும், மந்திரபேதத்தினுலே பாரியை இழந்தவன் கதைபோலுமறி.

அ-கை. பசியானது பிரத்தியட்சபாதைக் கேதுவானதால், பசிநிவர்த்தியாகிறதற்கு நியமமன்றியில்போனுலும் புஜிக்கலாம், விபரீதபாவனை அப்படியல்லாதபடியால், அதை நிவர்த்திபண்ணுவதற்கு சொன்னதியானம் திருஷ்டபலமானதால் நியமமாகவே பண்ணத்தக்கதெனில்

क्षुधेवदृष्टबाधाकृद्विपरीताचभावना ।
ज्ञेयाकेनाप्युपायेननास्त्यत्रानुष्ठितेःक्रमः ॥

க்ஷுயெவத்ருஷ்டபாயாக்ருத்விவரீதாசஹாவநா ।
ஜ்ஞேயாகெநாவ்யுவாயெநநாஸ்த்யத்ராநுஷ்டிதேக்ரமஃ॥௧௧௭॥

விவரீதா ஹாவநா ச விபரீதபாவனையும்
க்ஷுயா. இவ பசியானதுபோல
த்ருஷ்டபாயாக்ருத் பிரத்தியட்சமானபாதையை உண்டுபண்ணுகிறது அனுபவமாயிருப்பதால்
கெந எந்த
உவாயெநஅவி உபாயத்தினுலாவது அதின்நிவர்த்தியை
ஜ்ஞேயா அறியத்தக்கது
அத்ர இதில்
அநுஷ்டிதேஃ அனுஷ்டானத்தின்
க்ரமஃ கிரமம்
நாஸ்தி யாதொன்றுமில்லை.

அ-கை. அப்போ அந்த உபாயமென்னவெனில்.

उपायःपूर्वमेवोक्तस्तच्चिन्ताकथनादिकः ।

உவாயஃபூர்வமெவோக்தஸ்தச்சிந்தாகயநாதிகஃ ।

தச்சிந்தாகயநாதிகஃ அதையேசிந்திக்கிறதும்சொல்லுகிறதும்முதலான
உவாயஃ உபாயமானது
பூர்வம்ஏவ உக்தஃ முன்னமேசொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஜபம்முதலான கிரியைகளுக்கு கிழக்குதிக்குமுகம் முதலானநியமம் சொல்லப்பட் டிருப்பதுபோல், பிர்மதியானத்திற்கு அப்படி யாதொருநியமமும் வேண்டியதில்லையென்று சொன்னதுசரியே சகுணத்தியானம் பண்ணு

வதுபோல், பிரமத்தியானத்திலும் விருத்தி ஏகாக்கிரம் வேண்டியதால் நிர்ப ந்தம் எப்படியில்லையென்று சொல்லுகிறதெனில்.

एतदेकपरत्वेपिनिर्बन्धोध्यानवन्नहि ॥

ஏததே³கபரத்வேபி நிர்ப³ந்தோ⁴த்⁴யானவந்நஹி ॥ ௧௧௮ ॥

ஏதத்-ஏகபரத்வேபி இதுவேமுக்கியவேலையாயிருந்தாலும்
த்⁴யானவத். நிர்ப³ந்த⁴꞉ சகுணத்தியானத்தில் வருத்தமிருப்பதுபோல
ந,ஹி இதில்யாதொருவருத்தமுமில்லையென்றறி

அ-கை. சகுணத்தியானத்தில் என்னநிற்பந்த மிருக்கிறதய்யா, எந்தமூர்த்தியை உத்தேசித்துத் தியானம்செய்கிறானோ, அதை சிந்திக்கவேண்டியது மாத்திரமேதவிர வேறில்லையேயெனில், இவன்தெரியாமல் சொல்லுகிறானென்று தியானத்திலிருக்கிற நிற்பந்தத்தைக் காண்பிவிப்பதற்கு சகுணத்தியான லட்சணத்தை முதலில் சொல்லுகிறார்.

मूर्तिप्रत्ययसांतत्यमन्यानन्तरितंधियः ।
ध्यानंतत्रातिनिर्बन्धोमनसश्चञ्चलात्मनः ॥

மூர்திப்ரத்யயஸாந்தத்யமந்யாநந்தரிதந்தி⁴ய꞉ ।
த்⁴யாநந்தத்ராதிநிர்ப³ந்தோ⁴மநஸஶ்சஞ்சலாத்மந꞉ ॥ ௧௧௯ ॥

மூர்திப்ரத்யயஸாந்தத்யம் சகுணமூர்த்தியின்ஞானமும் அந்தமூர்த்தியாகாரமான நான்குகை முதலான அவிச்சின்னவிருத்தியும்
தி⁴ய꞉ புத்திக்கு
அந்யாநந்தரிதம் வேறுநினைப்பன்றியிலிருக்கிறதும்
த்⁴யாநம் தியானமாம்
தத்ர அதில்
சஞ்சலாத்மந꞉ சஞ்சலவடிவமான
மநஸ꞉ மனதிற்கு
அதிநிர்ப³ந்த⁴꞉ அத்தியந்தம்நிற்பந்தமென்றறி.

வி-ம். சதா ஓடிக்கொண்டிருக்கிற யானை குதிரை குரங்குமுதலான மிருகங்களை கட்டிப்போட்டால் எப்படி சங்கடப்படுமோ, அப்படி சஞ்சலமான மனதிற்கும், சகுணத்தியானம் வெகுநிற்பந்தமாயிருக்குமென்றறி.

அ-கை. மனது சஞ்சலம் முதலான துற்குணத்தோடேகூடியிருக்குமென்பதில் பிரமாண மென்னவெனில்.

चञ्चलंहिमनःकृष्णप्रमाथिबलवद्दृढम् ।
तस्याहंनिग्रहंमन्येवायोरिवसुदुष्करम् ॥

சஞ்சலம்ஹிமந꞉க்ருஷ்ணப்ரமாதி²ப³லவத்³த்³ருட⁴ம் ।
தஸ்யாஹந்நிக்³ரஹம்மந்யேவாயோரிவஸுது³ஷ்கரம் ॥ ௧௨௦ ॥

க்ருஷ்ண ஏ கிருஷ்ணமூர்த்தே
ஷஞ்சலம் சஞ்சலமாயும்
ப்ரமாதி (ரம்பம்அறுப்பதுபோல)புருஷனுக்கு விசனத்தைகொடுப்பதாயும்
பலவத் கங்காப்பிரவாகம் யானையைக்கூட இழுப்பதுபோல பலமாய்
த்ருடம் ஹி மந: இந்த மனதும் ஜீவனை தான்போகிற வழியே இழுப்பதாலும்
தஸ்ய அந்தமனதினுடைய
நிக்ரஹம் நிக்கிரகத்தை
வாயோரிவ வாயுவின்நிககிரகம்போலே
ஸுதுஷ்கரம் பிரயாசமென்று
அஹம் நான்
மந்யே எண்ணுகிறேன்.

வி-ம். மனது சத்து, அசத்தான ஒருவிஷயத்தில்விழுந்து கிடமாய்மூழ்கிப்போனால், அதை அதிலிருந்து எடுப்பது ஈசுவரனாலு முடியாதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படியே ஸ்ரீராமமூர்த்தியினுடைய வாக்கியத்தையும் காட்டுகிறார்.

अप्यब्धिपानान्महतस्सुमेरून्मूलनादपि ।
अपिवह्न्यशनात्साधोविषमश्चित्तनिग्रहः ॥

அப்யப்திபாநாந்மஹதஸ்ஸுமேரூந்மூலநாதபி ।
அபிவஹ்ந்யஶநாத்ஸாதோவிஷமஶ்சித்தநிக்ரஹ: ॥ ௧௨௧ ॥

அப்திபாநாத் அபி சமுத்திரத்தை குடிப்பதிலும்
மஹத: மகத்தான
ஸுமேரோ: அழகுள்ளமேருவை
உந்மூலநாத் அபி வேரோடேபிடுங்குவதிலும்
வஹ்ந்யஶநாத் அபி நெருப்பை விழுங்குவதிலும்
சித்தநிக்ரஹ: சித்தநிரோதமானது
விஷம: பிரயாசம்
ஸாதோ ஏ சாதோவென்று, வைராக்கிய பிரகரணத்தில் ராமர்சொல்லியிருக்கிறார்.)

அ-கை. பிரகிருதத்தில் சொல்லப்படுகிற பிர்மவிசாரத்திற்கும், மனோவியாபாரமான சகுணத்தியானத்திற்கும், வேற்றுமையானது நன்றாயிருக்கிறதெனக் காண்பிக்கிறார்.

कथनादौननिर्बन्धश्शृङ्खलाबद्धदेहवत् ।

கதநாதௌநநிர்பந்தஶ்ஶ்ருங்கலாபத்ததேஹவத் ।

ஶ்ருங்கலாபத்ததேஹவத் விலங்கில் கட்டுண்ட சிம்மம்போல், மூர்த்தித் தியானாதிகளில் மனதிற்கு நிர்ப்பந்தமுண்டு
கதநாதௌ சிரவணமனனாதிகளிலே சந்நதியில், கட்டுப்படாத சிம்மம் சகல மிருகங்களுக்கும் ராஜாவாய் சுகமாயிருப்பதுபோல
ந நிர்பந்த: அப்படி மனதிற்கு நிர்ப்பந்தமில்லை.

அ-கை. ஆனால் வேதாந்த சிரவணாதிகளில் நிர்ப்பந்தமில்லையென்பதை ஒப்புக்கொண்டேன், மூன்றுதேங்காய் உடைத்தவன் கதைபோல் ஓர்விசேஷமுங்காணப்பட வில்லையேயெனில், நீசொன்னபடி விசேஷமில்லையென்கிறதில்லை.

किंत्वनन्तेतिहासाद्यैर्विनोदोनाट्यवद्धियः ॥

கிம்த்வநந்தேதிஹாஸாத்யைர்விநோதோநாட்யவத்தியः ॥ ௩௨௨ ॥

கிந்து பின்னையோவெனில்
அநந்தேதிஹாஸாத்யைः சிரவணாதியானதுமனதிற்குற்சாகமுண்டாவதான அனந்தகதைகளோடே கூடியிருப்பதினாலே
நாட்யவத் நாடகம்போலே
தியः (குருசந்நிதியிலிருக்கிற)மனதிற்கு:சிரவணம்பண்ணப்பண்ண
விநோதः சந்தோஷமேமென்மேலுமுண்டாகும்.

அ-கை. இப்போது தாங்கள்சொன்னபடி கதை திருஷ்டாந்தம் முதலானதோடே கூடியிருக்கிற வேதாந்தவிசாரமானது, ஏகாக்கிரசித்தமான நிதித்தியாசனத்திற்கு விக்கினமாமேயெனில்.

चिदेवात्माजगन्मिथ्येत्यत्रपर्यवसानतः ।
निदिध्यासनविक्षेपोनेतिहासादिभिर्भवेत् ॥

சிதேவாத்மாஜகந்மித்யேத்யத்ரபர்யவஸாநதः ।
நிதித்யாஸநவிக்ஷேபோநேதிஹாஸாதிபிர்பவேத் ॥ ௩௨௩ ॥

சிதேவாத்மா அறிவாகியஆத்துமாவேநான்
ஜகத் ஜகத்து
மித்யா. இதி பொய்யென்று
அத்ர இதில்
பர்யவஸாநதः முடிகிறபடியால்.
இதிஹாஸாதிபிः கதைமுதலானவைகளால்
நிதித்யாஸநவிக்ஷேபः நிதித்தியாசனத்திற்குக்கெடுதியானது
ந பவேத் ஒருக்காலுமுண்டாகமாட்டாது.

அ-கை. கதைதிருஷ்டாந்தங்களைத் தாங்கள் அனுசந்தானத்திற்கு தடையில்லையென்று அங்கீகரித்தால், கிருஷிமுதலான சகலதொழிலையும் வைத்துக்கொண்டாலும் அனுசந்தானத்திற்கு விரோதமில்லையேயெனில்.

कृषिवाणिज्यसेवादौकाव्यतर्कादिकेषुच ।
विक्षिप्यतेप्रवृत्याधीस्तैस्तत्वस्मृत्यसंभवात् ॥

க்ருஷிவாணிஜ்யஸேவாதௌகாவ்யதர்காதிகேஷுச ।
விக்ஷிப்யதேப்ரவ்ருத்யாதீஸ்தைஸ்தத்வஸ்ம்ருத்யஸம்பவாத் ॥ ௩௨௪ ॥

க்ருஷிவாணிஜ்யஸேவாதௌ விவசாயங்களிலும் வியாபாரங்களிலும் உத்தியோகமுதலானதொழில்களிலும்
காவ்யதர்காதிகேஷுச காவியம் தர்க்கம், முதலானதைபடிப்பதிலும்

ப்ரவ்ருத்த்யாயீ: (உண்டாகிற) பிரவிருத்தியினாலே புத்தியானது
விக்ஷிப்யேதே பைத்தியம் கொண்டவன்போலும், சந்தனமறைக்கிறவனுடைய பீஜம்போலவும், அலைந்துகொண்டிருக்கும்

தை: அவைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு
தத்வஸ்ம்ருத்யவஸாதாத் பிர்மமே நானென்கிற ஸ்மிருதிகூடசம்பவியாமையால் நீ கேட்டது விபரீதமென்றறி.

அ-கை. கிருஷிமுதலான சகலதொழிலிலும் அனுசந்தானத்திற்கு விரோதமானால் போஜனாதிகளும் அதற்குவிரோதமாகுமே, அவைகளையும் தள்ளவேண்டுமேயெனில்.

अनुसन्दधतैवात्रभोजनादौप्रवर्तितुम् ।
शक्यतेत्यन्तविक्षेपाभावादाशुपुनस्स्मृतेः ॥

அநுஸந்தததைவாத்ரபோஜநாதௌப்ரவர்த்திதும் ।
ஶக்யதேத்யந்தவிக்ஷேபாபாவாதாஶுபுநஸ்ஸ்ம்ருதே: ௩௨௫ ॥

அநுஸந்தததா ஏவ அனுசந்தானம்பண்ணிக்கொண்டே
அத்ர இந்த
போஜநாதௌ போஜனம்முதலானதில் பிரவிர்த்திக்கக்கூடும் அதுவெதினாலென்றால் இது
அத்யந்தவிக்ஷேபாபாவாத் அத்தியந்தம் சலனம் இன்மையாலும்
ஆஶு சீக்கிரமாக
புந: மறுபடி
ஸ்ம்ருதே: ஆத்துமநினைப்புவருவதாலும்
ப்ரவர்த்திதும் இதில்பிரவிர்த்திபண்ணுதல்
ஶக்யதே முடியும்.

அ-கை. போஜனாதிசமயத்தில் துக்கமற்ற ஸ்வரூபமறதி வருவதாகதாங்களே ஒப்புக்கொண்டமையால், அதனால் இவனுக்கு எப்படி அனர்த்தம்வாராதிருக்குமெனில்.

तत्वविस्मृतिमात्रान्नानर्थःकिन्तुविपर्ययात् ।
विपर्येतुंनकालोस्तिझटितिस्मरतःक्वचित् ॥

தத்வவிஸ்ம்ருதிமாத்ராந்நாநர்த்த:கிந்துவிபர்யயாத் ।
விபர்யேதும்நகாலோஸ்திஜடிதிஸ்மரத:க்வசித் ॥ ௩௨௬ ॥

தத்வவிஸ்ம்ருதிமாத்ராத் ஸ்வரூபமறதிமாத்திரத்தால்
அநர்த்த: ஜனனமரணாதிசம்சாரானர்த்தம்
ந இல்லை
கிந்து பின்னையோவெனில்
விபர்யயாத் விபரீதபாவனையால் அனர்த்தம் வரும்.

அ-கை. செத்தைகள் அனேகம்சேர்ந்து குப்பையாய் குமிவதுபோல், அப்படிமறதி பலப்படும்போது அதுவிபரீதமாய்விடுமேயெனில்.

விபரீதகாரம் விபரீத பாவனை ஆவதற்கு | ஸபதி சீக்கிரமாக
காசம் சாவகாசமான காலம் | ஸ்மிர (ஓர் இடமான) ஆத்துமாவில்
ந அஸ்தி இல்லை | ஸ்மரதஃ ஸ்மரணத்தையடைகிற புருஷனுக்கு (விபரீதமில்லை.)

அ-கை. போஜனாதியில் பிரவிருத்திக்கிறவனுக்கு, தத்துவவிஸ்மரணம்வந்தாலும், உடனே தத்துவஸ்மரணம் வருவதுபோல, இதராப்பியாசம் செய்பவனுக்கும், ஏன் அப்படி தத்துவஸ்மரணை வரக்கூடாதெனில்.

तत्वस्मृतेरवसरोनास्त्यन्याभ्यासशालिनः ।

தத்வஸ்ம்ருதேரவஸரோ நாஸ்த்யந்யாப்யாஸசாலிநஃ ।

தத்வஸ்ம்ருதேஃ தன்ஸ்வரூபத்தைத் தனக்குநினைப்பதற்குகூட | அந்யாப்யாஸசாலிநஃ இதரவித்தைகளை அப்பியசிக்கிறபேர்களுக்கு
அவஸரஃ சாவகாசமானது | நாஸ்தி சிறிதும்இடமில்லை.

இ-தி. கிழக்குதிசையை நோக்கிப் போகிறவனுக்கு மேற்குதிசையின் நோக்கமில்லாதது போலுமாம்.

அ-கை. மேல்கொண்டு தத்துவஸ்மரணை வேண்டாம் முன்னப்பியசித்ததேபோதுமெனில்.

प्रत्युताभ्यासघातित्वाद्बलात्तत्वमुपेक्ष्यते ॥

ப்ரத்யுதாப்யாஸகாதித்வாத் பலாத் தத்வமுபேக்ஷ்யதே ॥ ௧௨௭ ॥

ப்ரத்யுத அதுமாத்திரமன்று | பலாத் பலாத்காரமாக
அப்யாஸகாதித்வாத் முந்திசிறிது குருமுகமாய்அப்பியசித்ததையும்கெடுப்பதால் | தத்வம் பிர்மஞானம்
| உபேக்ஷ்யதே உபேட்சிக்கப்படும்.

அ-கை. நீரிப்படிச் சொல்லுவதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

तमेवैकंविजानीथह्यन्यावाचोविमुंचथ ।

इतिश्रुतंतथान्यत्रवाचोविग्लापनंत्विति ॥

தமேவைகம்விஜாநீத ஹ்யந்யாவாசோவிமுஞ்சத ।

இதிச்ருதம்ததாந்யத்ரவாசோவிக்லாபநம்த்விதி ॥ ௧௨௮ ॥

தம் (முண்டகோபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற அந்த ஆத்துமா | விமுஞ்சத இதி விட்டுவிடுங்களென்று
ஏகம்ஏவ ஒருவரையே | ச்ருதம் சொல்லப்பட்டது
விஜாநீத அறிந்துகொள்ளுங்கள் | ததா அப்படி
அந்யாஃ மற்ற | அந்யத்ர இன்னமொரு சுருதியிலும்
வாசஃ வார்த்தைகளை | வாசஃ இதரசப்தோச்சாரணமானது
| விக்லாபநம்ஹி வாக்குக்கு வலியென்று சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. துவைதவிவகாரங்கள் முதலானவையெல்லாம் விடச்சொன்னால்; எப்படி ஜீவிப்பேனெனில்.

आहारादित्यजन्नैवजीवेच्छास्त्रान्तरन्त्यजन् ।
किंनजीवसियेनैवं करोष्यत्रदुराग्रहम् ॥

ஆஹாராதி த்யஜந்நைவ ஜீவேச்சாஸ்த்ராந்தரந்த்யஜந் ।
கிம் நஜீவஸியேநைவம் கரோஷ்யத்ர துராக்ரஹம் ॥ ௧௨௯ ॥

ஆஹாராதித்யஜந் ஆகாராதிகளை விட்டால்
நைவ ஜீவேசு ஜீவிக்கப்படுகிறதில்லை
சாஸ்த்ராந்தரம் இதரசாஸ்திரத்தை
த்யஜந் விட்டால்
ந ஜீவஸி. நீ ஜீவிக்க மாட்டாயா
கிம் சொல்
ஏவம்.யேந இந்த விஷயத்தில், எதினால்
அத்ர இப்படி
துராக்ரஹம் கரோஷி துராக்கிரகத்தைச்செய்கிறாய்.

அ-கை. தத்துவஞானிகளா யிருக்கிற ஜனகாதிகளெப்படி ராச்சியவிவகாரம் செய்தார்களெனில்.

जनकादेःकथंराज्यमितिचेद्दृढबोधतः ।
तथातवापिचेत्तर्कंपठयद्वाकृषिंकुरु ॥

ஜநகாதே꞉ கதம் ராஜ்யமிதி சேத் த்ருடபோதத꞉ ।
ததா தவாபி சேத் தர்க்கம் பட யத்வா க்ருஷிம் குரு ॥ ௧௩௦ ॥

ஜநகாதே꞉ ஜனகர் முதலானவர்கள்
ராஜ்யம் கதம்.இதி.சேத் ராச்சியபரிபாலனமுதலானதைஎப்படி செய்தார்களெனில்
த்ருடபோதத꞉ பிர்மமே நானென்கிற திருடஞானத்தால் செய்தார்களென்றால்
ததா தவ அபி சேத் உனக்கு மப்படி திருடஞானம் வந்திருக்கிறதென்று சொல்வையேயானால் அப்படி உனக்கும் திருடஞானம் வந்திருந்தால்
தர்க்கம் பட அப்போதர்க்கம்முதலான காவியங்களையும்படி
யத்வா அல்லது
க்ருஷிம் பத்துஏரும், பத்துக்கடையும்
குரு வைத்துக்கொள்,நாம் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை.

இ-தி. ராஜாவின்மகள் வேடிக்கை பார்க்க மேடையின்பேரில் ஏறினதுபோல், குயவன்பெண்கூறையின்மேலேறி விழுந்தகதைபோலே போகாதே.

அ-கை. தத்துவஞானிகள் சம்சாரம், அசாரமென்று அறிந்தபிறகு, அதிலென்னமாய் பிரவிர்த்திப்பார்களெனில்.

मिथ्यात्ववासनादार्ढ्येप्रारब्धक्षयकाङ्क्षया ।
अक्लिश्यन्तःप्रवर्तन्तेस्वस्वकर्मानुसारतः ॥

மித்யாத்வவாஸநாதார்ட்யே ப்ராரப்தக்ஷயகாங்க்ஷயா ।
அக்லிஷ்டாஃப்ரவர்த்தந்தே ஸ்வஸ்வகர்மாநுஸாரத: ॥ ௧௫௧ ॥

மித்யாத்வ வாஸநாதார்ட்யே சம்சார வாசனை பொய்யென்று திடப்பட்டிருந்தாலும்
ப்ராரப்தக்ஷயகாங்க்ஷயா பிராரப்தத்தின் க்ஷயத்தைக் காங்க்ஷித்திருப்பதால்
ஸ்வஸ்வகர்மாநுஸாரத: அவரவர்களுடைய கர்மானுசாரத்தால்
அக்லிஷ்டா: துக்கப்படாமலே
ப்ரவர்த்தந்தே பிரவிர்த்திப்பார்கள்.

அ-கை. அப்போ அதிகப்பிரசங்கம் வருமேயெனில்.

अतिप्रसङ्गोमाशंक्यस्स्वकर्मवशवर्तिनाम् ।

அதிப்ரஸங்கோமாஶங்க்யஸ்ஸ்வகர்மவஶவர்த்திநாம் ।

ஸ்வகர்மவஶவர்த்திநாம் தங்கள்தங்கள் பிராரப்தகர்மங்களுடைய வழிப்படியே நடப்பவரர்களாயிருக்கிறஞானிகளைக்குறித்து
அதிப்ரஸங்க: விதியைக்கடந்து நடக்கவருமென்று அதிப்பிரசங்கமாய்
ஆஶங்க்ய: சங்கிக்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. அப்போ இஷ்டப்பிரகாரம் செய்தல்வந்துவிடுமேயெனில்.

अस्तुवाकेनशक्येतकर्मवारयितुंवद ॥

அஸ்துவாகேநஶக்யேதகர்மவாரயிதும்வத ॥ ௧௫௨ ॥

அஸ்துவா அப்படிவந்தாலும் வரட்டும்
கர்ம பிராரப்தகர்மத்திற்கு
வாரயிதும் தடைபண்ணுவதற்கு
கேந யாராலே
ஶக்யேத முடியும்
வத சொல்.

அ-கை. ஞானி அஞ்ஞானி இருவருக்கும் பிராரப்தகர்மம் சமமாயிருக்கும்போது, அவர்களுக்கு பேதம்தெரிய திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

ज्ञानिनोऽज्ञानिनश्चात्रसमेप्रारब्धकर्मणि ।
नक्लेशोज्ञानिनोधैर्यान्मूढःक्लिश्यत्यधैर्यतः ॥
मार्गेगंत्रोर्द्वयोश्श्रान्तौसमायामप्यदूरताम् ।
जानन्धैर्याद्द्रुतंगच्छेत्यन्यस्तिष्ठातिदीनधीः ॥

ஜ்ஞாநிநோऽஜ்ஞாநிநஶ்சாத்ரஸமேப்ராரப்தகர்மணி ।
நக்லேஶோஜ்ஞாநிநோதைர்யாந்மூட:க்லிஶ்யத்யதைர்யத: ॥
மார்கேகந்த்ரோர்த்வயோஶ்ஶ்ராந்தௌஸமாயாமப்யதூரதாம் ।
ஜாநந்தைர்யாத்த்ருதங்கச்சேத்யந்யஸ்திஷ்டாதிதீநதீ: ॥ ௧௫௪ ॥

ஜ்ஞாநிந: ஞானிக்கும்
அஜ்ஞாநிந: ச அஞ்ஞானிக்கும்
அத்ர இந்த இருவர்களுக்கும்
ப்ராரப்தகர்மணி பிராரப்தகர்மம்

ஸமே சமமானாலும்
ஜ்ஞாநிந꞉ ஞானிக்கு
தைர்யாத் பிர்மம் நானென்கிற தைரியத்தால்
ந க்லேஶ꞉ அந்த பிராரப்தபோகத்தில் ஒருக்காலும்விசனமுண்டாகாது
அதைர்யாத் அஞ்ஞானிக்கோவென்றால், என்னது எந்த வேளையில் வருமோவென்ற அதைரியத்தினால்
மூட꞉ மூடன்
க்லிஶ்யதி விசனிப்பன்
மார்கே வழியில்
ஸஞ்சாரா꞉ நடப்பவர்கள்

த்வயோ꞉ இருவர்களுக்கும்
ஶ்ராந்தௌ நடந்துவந்தசிரமமானது
ஸமாயாம் சமமாயிருந்தாலும்
அந்திகத்வே தங்கும் ஊர் சமீபமாயிருப்பது சரியாயிருந்தாலும்
ஜாநந் அறிந்தவன்
தைர்யாத் தைரியத்தால்
த்ருதம் வேகமாய்
யாதி போகிறான்
அஜ்ஞ꞉ அறியாதவன்
தீநதயா புத்திமயங்கித்தயங்கி
திஷ்டதி நிற்கிறான்.

அ-கை. இப்படி புருஷன் இந்தஆத்துமாவே நானென்றறிகிற, அபரோட்சஞானத்தைச் சொல்லுகிற பூர்வவாக்கியத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லி யதற்கு பலத்தைச்சொல்லுகிற உத்தரார்த்தத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

साक्षात्कृतात्मधीस्सम्यगविपर्ययबाधितः ।
किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥

ஸாக்ஷாத்க்ருதாத்மதீஸ்ஸம்யகவிபர்யயபாதித꞉ ।
கிமிச்சந்கஸ்யகாமாயஶரீரமநுஸஞ்ஜ்வரேத் ॥ ௧௩௫ ॥

ஸம்யக் நன்றாக
ஸாக்ஷாத்க்ருதாத்மதீ꞉ ஆத்துமசாக்ஷாத்காரம்வந்தஞானி
அவிபர்யயபாதித꞉ விபரீதபாவனையால் கெடுக்கப்படாமலிருக்கும்போது

கிம் இச்சந் எதை இச்சிக்கப்போகிறான்
கஸ்ய காமாய யாருடைய போகத்தின்பொருட்டு
ஶரீரம் அநுஸஞ்ஜ்வரேத் சரீரதாபப்படப்போகிறான்.

அ-கை. அப்படியறிந்ததினு லுண்டாகிற பிரயோசனத்தை விரித்துச் சொல்லுமெனில்.

जगन्मिथ्यात्वधीभावादाक्षिप्तौकाम्यकामुकौ ।
तयोरभावेसन्तापश्शाम्येन्निस्स्नेहदीपवत् ॥

ஜகந்மித்யாத்வதீபாவாதாக்ஷிப்தௌகாம்யகாமுகௌ ।
தயோரபாவேஸந்தாபஶ்ஶாம்யேந்நிஸ்ஸ்நேஹதீபவத் ॥ ௧௩௬ ॥

ஜக³ந்மித்²யாத்வதீ⁴ஜாதா ஜகத்துப்பொய்யென்ற ஞானம்வந்திருப்பதால்
கார்யகாரணதா விஷயமும் கர்த்தாவுமில்லையென்று
ஆக்ஷிப்தா ஆக்ஷேபிக்கப்பட்டுப்போனதால்
தயோ: அந்த இரண்டுகளுக்கும்
அபா⁴வே அபாவம் வந்துவிட்டதால்
நிரிந்த⁴னாக்³நிவத் எண்ணெயற்றவிளக்குபோல
ஸந்தாப: (அதைப்பற்றியிருக்கிற) சம்சாரதாபமானது
ஶாம்யேத் உபசமனமாகிவிடும்.

அ-கை. ஜகத்துப் பொய்யென்று அறிந்ததால் போகம் புஜிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசை போய்விடுமென்பதற்கு சாக்ஷியேதெனில்.

गन्धर्वपत्तनेकिञ्चिन्नैन्द्रजालिकनिर्मिते ।
जानन्कामयतेकिन्तुजिहासतिहसन्निदम् ॥

க³ந்த⁴ர்வபத்தநேகிஞ்சிந்நைந்த்³ரஜாலிகநிர்மிதே ।
ஜாநந்காமயதேகிந்துஜிஹாஸதிஹஸந்நித³ம் ॥ ௧௩௭ ॥

க³ந்த⁴ர்வபத்தநே கந்தருவபட்டணமானது
ஐந்த்³ரஜாலிகநிர்மிதே இந்திரஜாலிகனால் நிருமிக்கப்பட்டதென்று
ஜாநந் அறிந்தவன்
கிஞ்சித் அதைச்சிறிதும்
ந காமயதே இச்சிக்கான்
கிந்து பின்னேயோவென்றால்
இத³ம் இது பொய்யென்று
ஹஸந் கண்டுசிரித்துப்போட்டு
ஜிஹாஸதி தள்ளிவிடுவான்.

அ-கை. தாஷ்டாந்திகமேதெனில்,

आपातरमणीयेषुभोगेष्वेवंविचारवान् ।
नानुरज्यतिकिंत्वेतान्दोषदृष्ट्याजिहासति ॥

ஆபாதரமணீயேஷுபோ⁴கே³ஷ்வேவம்விசாரவாந் ।
நாநுரஜ்யதிகிம்த்வேதாந்தோ³ஷத்³ருஷ்ட்யாஜிஹாஸதி ॥ ௧௩௮ ॥

ஆபாதரமணீயேஷு (அத்திப்பழம்போல மேல்பார்வைக்கு அழகுபோலிருக்கிற
போ⁴கே³ஷு மாலை சந்தனாதிபோகங்களில்
ஏவம் இப்படியென்று
விசாரவாந் நன்றாகவிசாரித்தவன்
ந அநுரஜ்யதி ஆசைப்படமாட்டான்
கிந்து பின்னேயோவென்றால்
தோ³ஷத்³ருஷ்ட்யா விஷயத்திலுள்ள தோஷத்தைக்கண்டிருப்பதால்
ஏதாந் இந்தவிஷயங்களை
ஜிஹாஸதி தள்ளுவதற்கே இச்சிப்பன்.

அ-கை. அப்படி விஷயத்திலுள்ள தோஷங்கள் இன்னதின்னதென்று காண்பிவியும் எனில், ஜகத்தில் ஸ்திரீ, பணம் இரண்டுக்குள்ளாசை சகலருக்குமிருப்பதால், அவைகளிலுள்ள தோஷங்களைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

अर्थानामार्जनेक्लेशस्तथैवपरिपालने ।
नाशेदुःखंव्ययेदुःखंधिगर्थान्क्लेशकारिणः ॥

मांसपांचालिकायास्तु यन्त्रलोलेङ्गपञ्जरे ।
स्नाय्वस्थिग्रन्थिशालिन्याःस्त्रियाःकिमिवशोभनम् ॥

அர்தாநாமார்ஜநேக்லேசஸ்ததைவபரிபாலநே ।
நாசேது:கம்வ்யயேது:கம்திகர்தாந்க்லேசகாரிண: ॥ ௧௩௯ ॥

மாம்ஸபாஞ்சாலிகாயாஸ்துயந்த்ரலோலேங்கபஞ்ஜரே ।
ஸ்நாய்வஸ்திக்ரந்திசாலிந்யா:ஸ்த்ரியா:கிமிவசோபநம் ॥ ௧௪௦ ॥

அர்தாநாம் பணங்களை
ஆர்ஜநே சம்பாதிப்பதிலும்
க்லேச: துக்கம்
ததாஏவ அப்படியே
பரிபாலநே ரக்ஷிப்பதிலும்துக்கம்
நாசேது:கம் நாசமாய்ப்போவதிலும் துக்கம்
வ்யயேது:கம் சிலவாவதிலும்துக்கம்
க்லேசகாரிண: இப்படி துக்கத்தைச்செய்வதான
அர்தாந் பணங்களை
திக் நிந்திக்கக்கடவது

மாம்ஸபாஞ்சாலிகாயா: மாம்சத்தால் செய்தபொம்மையாயும்
ஸ்நாய்வஸ்திக்ரந்திசாலிந்யா: நரம்பு எலும்புகளாற் கட்டப்பட்டதாயுமிருக்கிற இன்னம்அனந்ததோஷமுடையதாயுமிருக்கிற
ஸ்த்ரியா: ஸ்திரீகளுடைய
யந்த்ரலோலே யந்திரம்போலே சஞ்சலமாயுமிருக்கிற
அங்கபஞ்ஜரே சரீரமாகிறகூட்டில்
சோபநம் மங்களகரமானது
கிம்இவ என்ன இருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது என்ன ஆயிற்றெனில்.

एवमादिषुशास्त्रेषुदोषास्सम्यक्प्रपञ्चिताः ।
विमृशन्ननिशन्तानिकथंदुष्टेषुमज्जति ॥

ஏவமாதிஷுசாஸ்த்ரேஷுதோஷாஸ்ஸம்யக்ப்ரபஞ்சிதா: ।
விம்ருசந்நநிசந்தாநிகதம்துஷ்டேஷுமஜ்ஜதி ॥ ௧௪௧ ॥

ஏவமாதிஷு இதுமுதலான
சாஸ்த்ரேஷு சாஸ்திரங்களில்
தோஷா: தோஷங்கள்
ஸம்யக் நன்றாக
ப்ரபஞ்சிதா: விரித்துக்காண்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன

தாநி அவைகளை
அநிசம் சதாகாலமும்
விம்ருசந் ஆலோசிப்பவன்
துஷ்டேஷு அந்தக்கெட்டவிஷயங்களில்
கதம் எப்படி
மஜ்ஜதி மூழ்குவன்.

அ-கை. அப்படி விஷயங்களில் தோஷங்கண்டவன் அவைகளை இச்சிக்கானென்பதற்கு யுக்தியேதெனில்.

क्षुधयापीड्यमानोऽपिनविषंह्यत्तुमिच्छति ।
मृष्टान्नध्वस्ततृड्ज्ञानन्नमूढस्तज्जिघत्सति ॥

க்ஷுதயாபீட்யமாநோபிநவிஷம்ஹ்யத்துமிச்சதி ।
ம்ருஷ்டாந்நத்வஸ்ததருட்ஜ்ஞாநந்நமூடஸ்தஜ்ஜிகத்ஸதி ॥ ௧௪௨

க்ஷுதயா பசியால்
பீட்யமாநோபி பிடிக்கப்பட்டவனும்
விஷம் விஷத்தை
அத்தும் சாப்பிட
நஇச்சதி இச்சிக்கானன்றோ
ம்ருஷ்டாந்நத்வஸ்ததருட்ஜ்ஞாநம் மிருஷ்டான்னபோஜனத்தால் பசியைப்போக்கடிக்க வேண்டுமென்பதை யறிந்தவனை
அமூட: விவேகியானவன்
தத் அந்தவிஷயத்தைத்
ஜிகத்ஸதி தள்ளிப்போடுவன்.

அ-கை. அய்யா பிராரப்தகர்மம் பிரபலமானதால், அது ஞானிக்கும் கூட போகத்தில் இச்சையை யுண்டுபண்ணுமே யெனில்.

प्रारब्धकर्मप्राबल्याद्भोगेष्विच्छाभवेद्यदि ।
क्लिश्यन्नेवतदाप्येषभुङ्क्तेविष्टिगृहीतवत् ॥

ப்ராரப்தகர்மப்ராபல்யாத்போகேஷ்விச்சாபவேத்யதி ।
க்லிச்யந்நேவததாப்யேஷபுங்க்தேவிஷ்டிக்ருஹீதவத் ॥ ௧௪௩

ப்ராரப்தகர்மப்ராபல்யாத் பிராரப்தகர்மத்தின் மிகுந்தவலியால்
போகேஷு விஷயபோகங்களில்
இச்சா இச்சை
பவேத்யதி உண்டாயிற்றேயானால்
ததா அப்போது
விஷ்டிக்ருஹீதவத் ராஜாஞ்ஞையால்கிரகிக்கப்பட்டவன்
க்லிச்யந்நேவ துக்கித்துக்கொண்டே (சிறையிலிருப்பதுபோல)
ஏஷ: அபி துக்கித்துக்கொண்டே இந்தஞானியும்
புங்க்தே போகத்தைபுஜிப்பன்.

அ-கை. இதுஎப்படி அறியக்கூடுமெனில்.

भुञ्जानाना अपिबुधाश्श्रद्धावन्तःकुटुंबिनः ।
अद्यापिकर्मनाश्छिन्नमितिक्लिश्यन्तिसन्ततम् ॥

புஞ்ஜாநாநாஅபிபுதாச்ச்ரத்தாவந்த:குடும்பிந: ।
அத்யாபிகர்மநச்சிந்நமிதிக்லிச்யந்திஸந்ததம் ॥ ௧௪௪

குடும்பிந: குடும்பத்தை யுடையவர்களாயும்
ச்ரத்தாவந்த: ஞானத்தில்சிரத்தையுடையவர்களாயுமிருக்கிற

ஸ்ரஹ்மவித: பிர்மவித்துக்கள்
ஸ்ராரப்தநாசுவி பிராரப்தபோக
த்தைபுஜித்துக்கொண்டிருந்தாலும்
அத்யாபி இன்னமும்
அயம் இந்தகர்மம்
நோதி ந ஐகி தொலையவில்லையெ
ஸதம் ஸதா [ன்று
க்லிஸ்யந்தி துக்கித்துக்கொண்டேயிரு
க்கிறார்கள்

அ-கை. தத்துவஞானிகளுக்கு சம்சாரத்தில் தாபம் உண்டாகுமென்பது நியாயமன்று, அப்படியுண்டானால் ஆனந்தாவாப்தியான ஞானபலமில்லாமல் போவதால் அது எப்படிக்கூடுமெனில்.

नायंक्लेशोत्रसंसारतापःकिन्तुविरक्तता ।
भ्रान्तिज्ञाननिदानोहितापस्सांसारिकस्स्मृतः ॥

நாயம்க்லேஶோத்ரஸம்ஸாரதாப:கிந்துவிரக்ததா ।
ப்ராந்திஜ்ஞாநநிதாநோஹிதாபஸ்ஸாம்ஸாரிகஸ்ஸ்ம்ருத: ॥ ௧௪௫

அயம் இன்னமுமிந்தகர்மம் தொலைய
வில்லையேயென்றுஎண்ணுகிறஇந்த
ஸம்ஸாரதாப: சம்சாரதாபமானது
க்லேஶ: ந துக்கமன்று
கிந்து பின்னையோவெனில்
அத்ர இதில்
விரக்ததா விரக்தியேயாம்.

அ-கை. அதற்கென்ன பிரமாணமென்றால், பூர்வாசாரியாள் பொய்யாயிருக்கிற விஷயத்தை சத்தியமென்றுநினைத்து ஆசைப்படுகிறதே சம்சாரதாபமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், விரக்தியை தாபமென்றுசொல்லவில்லை ஆகையால்.

தாப: தாபமென்று
ஸ்ம்ருத: சொல்லப்படுகிறதுஏதெனில்
ப்ராந்திஜ்ஞாநநிதாந:,ஹி விபரீதஞானத்திற்கு ஆதிகாரணமன்றோ.

அ-கை. இப்படிவருகிற எண்ணமானது விவேகமூலமா, அவிவேகமூலமாவென்பது எதினாலறியக்கூடுமெனில்.

विवेकेनपरिक्लिश्यन्नल्पभोगेनतृप्यति ।
अन्यथानन्तभोगेपिनैवतृप्यतिकर्हिचित् ॥

விவேகேநபரிக்லிஶ்யந்நல்பபோகேநத்ருப்யதி ।
அந்யதாநந்தபோகேபிநைவத்ருப்யதிகர்ஹிசித் ॥ ௧௪௬

விவேகேந விவேகத்தினாலே
பரிக்லிஶ்யந் விசனித்தவன் [லும்
அல்பபோகேந சொற்பபோகத்தினா
த்ருப்யதி திருப்தியடைவன்
அந்யதா அப்படிவிவேகமில்லாமலிரு
க்கும்பட்சத்தில் [வந்தபோதிலும்
அநந்தபோகே.அபி அனந்த போகம்
கர்ஹிசித் ஒருவிதஏதுவாலும்
ந ஏவ.த்ருப்யதி திருப்தியடையவேமாட்டான்,

அ-கை. தாங்கள் சொன்னது யுக்தமன்று விவேகியைப்போல், அஞ்ஞானிக்கும் வேண்டியபடி போகம்புஜித்தபிற்பாடு திருப்திவருமேயெனில், அஞ்ஞானிக்குபோகத்தில் திருப்திவாராதென்று சொல்லுகிற சுருதியை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிக்கிறார்.

नजातुकामःकामानामुपभोगेनशाम्यति ।
हविषाकृष्णवर्त्मेवभूयएवाभिवर्धते ॥

நஜாதுகாமஃகாமாநாமுபபோகேநஶாம்யதி ।
ஹவிஷாக்ருஷ்ணவர்த்மேவபூயஏவாபிவர்த்ததே ॥ ௧௪௩

காமாநாம் மனோபீஷ்டங்களான காமங்களை	ஹவிஷா நெய்யினாலே
உபபோகேந மேல்மேலும்புஜிப்பதால்	க்ருஷ்ணவர்த்மேவ அக்கினிபோலே
காமஃ ஆசை	பூயஏவ மறுபடி விருத்தியாவதுபோல்
ஜாது ஒருக்காலும்	அபிவர்த்ததே ஆசையானது விருத்தியையே அடையும்
நஶாம்யதி அடங்காது	

அ-கை. அப்படி விவேகத்தோடே கூடியவனுக்கு போகம்திருப்தியைகொடுக்குமென்பதற்கு, சுருதி யுக்தி யனுபவமேதெனில்.

परिज्ञायोपभुक्तोहिभोगोभवतितुष्टये ।
विज्ञायसेवितश्चोरोमैत्रीमेतिनचोरताम् ॥

பரிஜ்ஞாயோபபுக்தோஹிபோகோபவதிதுஷ்டயே ।
விஜ்ஞாயஸேவிதஶ்சோரோமைத்ரீமேதிநசோரதாம் ॥ ௧௪௪

பரிஜ்ஞாய விஷயம்துக்ககரமென்று தெரிந்து	விஜ்ஞாயஸேவிதஃ இவன் திருடனென்றுதெரிந்துசினேகம்செய்யப்பட்ட
உபபுக்தஃஹி புஜிக்கப்பட்ட புருஷன்யாவனோஅவனுக்கு	சோரஃ திருடன்அவனுக்கு
போகஃ அந்தபோகம்	மைத்ரீம் மித்திரபாவத்தையே
துஷ்டயே சந்துஷ்டியே	ஏதி செய்வானேதவிர
பவதி கொடுக்கும்	சோரதாம் தன்திருட்டுத்தனத்தைச்
	நஏதி செய்யான்

அ-கை. வேப்பங்காய்க்குக் கசப்பே வடிவமாயிருப்பதுபோல, மனதிற்கு ஆசையே வடிவமாயிருப்பதால், என்னமாய் சொற்பபோகத்தினால் அதுதிருப்தியை யடையுமெனில்.

मनसोनिगृहीतस्यलीलाभोगोल्पकोपियः ।
तमेवालब्धविस्तारंक्लिष्टत्वाद्बहुमन्यते ॥

உநவெலா நிமூஹீதவஷூீஞாஹோமொஹ்கோ வியஃ ।
தயைவாஹுவிஷாரமக்ஷிஷ்டகவாக ஹாஉநூதெ ॥ ௪௪௯

நிமூஹீதவஷூ உநஃ விவேகவைரா க்கிய நிதித்தியாசனாதிகளால் கட்டப்பட்டிருக்கிற மனதிற்கு	ஏவ அதைத்தானே
யஃ விஷாமொஷஃ யாதொரு விளையாட்டாக வருகிறபோகம் [திலும்	க்ஷிஷ்டகவாக துக்கத்தோடே கூடியதென்று கண்டிருப்பதால்
ஸ்வஃ கூஷ்வி சொற்பமாகஇருந்தபோ	ஸுவஹுவிஷாரம் அளவிடக்கூடாத விஸ்தாரமென்று [ணுகிறான்.
	வஹாஉநூதெ பகுமானமாகஎண்

அ-கை. இப்படி ஞானியின்மனது சொற்பபோகத்தில் திருப்தியையடைவதற்கும், அஞ்ஞானியின்மனது அனந்தபோகத்திலும் திருப்தியையடையாதென்பதற்கும் திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

बद्धमुक्तोमहीपालोग्राममात्रेणतुष्यति ।
परैरबद्धोनाक्रान्तोनराष्ट्रंबहुमन்यते ॥

வஜஉக்ஷோஉஹீவாலொமூாஉஉாதெூண தூஷ்யதி ।
வரெரவஜொநாகூாவொநராஷ்டூ வஹாஉநூதெ ॥ ௪௫௦

வஜஉக்ஷஃ கட்டிலிருந்துவிடுபட்ட	நாக்ஷாஷஃ ஆக்கிரமிக்கப்படாதவனுமானராஜன்
உஹீவாலஃ ராஜன் [ல்	ராஷ்டூம் எதிரியால்ராஜ்யம் கொடுக்கப்பட்டாலும்
மூாஉஉாதெூண ஒருசிறுகிராமத்தினு	நவஹாஉநூதெ வெகுமானமாகஎண்ணான்.
தூஷ்யதி சந்தோஷிக்கிறான்	
வரெரஃ சத்துருக்களினாலே	
அவஜஃ பிடிபடாதவனும்	

அ-கை. விவேகமிருக்கும்போது இச்சையுண்டாகக் கூடாதேயெனில்

विवेकेजाग्रतिसतिदोषदर्शनलक्षणे ।
कथमारब्धकर्मापिभोगेच्छांजनयिष्यति ॥

விவெகெஜாமூதிஸதிஷொஷஉஶநலக்ஷணெ ।
கமாஉவகஉாவிஹொமெஹ்ாஜநயிஷ்யதி ॥ ௪௫௧

ஷொஷஉஶநலக்ஷணெ விஷயத்திலுள்ள அனித்தியம், துக்கம், அசுத்தம்முதலானதோஷத்தைத் தெரியும்படியான	ஜாமூதிஸதி ஜாக்கிரதையாயுள்ளவில்
விவெகெ நான்பிர்மம் ஜகத்துப்பொய்யென்றவிவேகமானது	ஆஉவகஉாவி பிராரப்தகர்மமும்
	ஹொமெஹ்ாம் விஷயபோகத்தில்இச் [சையை
	கமம் இவனுக்கெப்படி
	ஜநயிஷ்யதி உண்டுபண்ணும்

உ-ம். தோஷதிருஷ்டிபுரச்சரமான விவேகமிருந்தாலும், பிராரப்தம் நானாவிதமானதால் இச்சையுண்டாகுமென்று பரிகரிக்கிறார்.

नैषदोषोयतोनेकविधंप्रारब्धमिष्यते ।
इच्छानिच्छापरेच्छाचप्रारब्धंत्रिविधंस्मृतम् ॥

நைஷதோஷோயதோநேகவிதம்ப்ராரப்தமிஷ்யதே ।
இச்சாநிச்சாபரேச்சாசப்ராரப்தம்த்ரிவிதம்ஸ்ம்ருதம் ॥ ௧௫௨

யதஃ யாதொருகாரணத்தால்
ப்ராரப்தம் பிராரப்தகர்மம்
அநேகவிதம் அநேகவிதமாக
இஷ்யதே சொல்லப்படுகிறதோ
ஏஷஃ ஆகையால் இது
தோஷஃ ந தோஷமில்லையென்றறி.

அ-கை. அந்த கர்மமெத்தனைவிதமெனில்.

இச்சா இச்சையென்றும்
அநிச்சா அனிச்சையென்றும்
பரேச்சா.ச பரேச்சையால்வருகிறதென்றும்
ப்ராரப்தம் பிராரப்தகர்மமானது
த்ரிவிதம் மூன்றுவிதமாய்
ஸ்ம்ருதம் சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இச்சாபிராரப்தத்தின் ஸ்வரூபம் யாதெனில்.

अपथ्यसेविनश्चोराराजदाररताअपि ।
जानन्तएवस्वानर्थमिच्छन्त्यारब्धकर्मतः ॥

அபத்யஸேவிநஶ்சோராராஜதாரரதாஅபி ।
ஜாநந்தஏவஸ்வாநர்த்தமிச்சந்த்யாரப்தகர்மதஃ ॥ ௧௫௩

அபத்யஸேவிநஃ ஔஷதம் சாப்பிடும்போது அபத்தியம்பண்ணுகிறவர்களென்ன
சோராஃ திருடுகிறவர்களென்ன
ராஜதாரரதாஃ ராஜஸ்திரீயை இஷ்டம்செய்கிறவர்களென்ன
ஸ்வாநர்த்தம் இவர்களால் தங்களுக்குக்கெடுதிவருமென்பதையவர்கள்
ஜாநந்தஃ அபி அறிந்திருந்தாலும்
ஆரப்தகர்மதஃ ஏவ பிராரப்தகர்மத்தினாலேயே
இச்சந்தி இச்சிக்கிறார்கள்.

அ-கை. இச்சாபிராரப்தமானது இப்படிச் செய்விக்குமென்பது எதினாலறியப்படுகிறதெனில்.

नचात्रैतद्वारयितुमीश्वरेणापिशक्यते ।
यतईश्वरएवाहगीतायामर्जुनंप्रति ॥

सदृशंचेष्टतेस्वस्याःप्रकृतेर्ज्ञानवानपि ।
प्रकृतिंयान्तिभूतानिनिग्रह किंकरिष्यति ॥

நசேத்ததாரப்தம் வாரயிதும் ஸர்வேஶ்வரேணாபி ஶக்யதே |
யதஸ் ஸர்வேஶ்வரேணைவம் கீதாயாமர்ஜுனம் ப்ரதி ‖ ௧௫௪
ஸத்ருஶம் சேஷ்டதே ஸ்வஸ்யா꞉ ப்ரக்ருதேர்ஜ்ஞானவானபி |
ப்ரக்ருதிம் யாந்தி பூதானி நிக்ரஹ꞉ கிம் கரிஷ்யதி ‖ ௧௫௫

ஜ்ஞானவானபி ஞானவானாயிருந்தாலும்
ஸ்வஸ்யா꞉ தங்களுடைய
ப்ரக்ருதே꞉ பூர்வஜன்மவாசனைக்கு
ஸத்ருஶம் சமானமாகவே
சேஷ்டதே நடக்கிறான்
பூதானி பிராணிகள்
ப்ரக்ருதிம் பூர்வவாசனையையே
யாந்தி அடைகின்றன
நிக்ரஹ꞉ (ஈசுவரனுடைய)நிக்கிரகந்தான்
கிம் (அதை) யென்ன
கரிஷ்யதி செய்யப்போகிறது
யத꞉ யாதொருகாரணத்தினாலே
ஸர்வேஶ்வரேண ஈசுவரனான கிருஷ்ணபகவானே
கீதாயாம் பகவத்கீதையில்
அர்ஜுனம் ப்ரதி அருச்சுனனைக்குறித்து
ஏவம் (இப்படிச்சொன்னாரோ
தத் இந்த விஷயத்திலுண்டாகிற
ஆரப்தம் இந்த கர்மத்தை
வாரயிதும் தடைபண்ணுவதற்கு
ஸர்வேஶ்வரேணாபி ஈசுவரனாலும்
ந ஶக்யதே முடியாதன்றோ.

சா-ம். ஆகையால் ஞானிக்கே இப்படி யிருக்கும்போது அஞ்ஞானிக்குக் கேட்கவேண்டியதில்லை.

அ-கை. நீர்இந்தகாலத்திலுள்ள ஆத்தமாட்டாத ஞானிகளுக்காக பிராரப்தகர்மம் விலக்கமுடியாதென்று சொல்லுகிறீரேதவிர சக்தியுண்டானவர்கள் அதைத்தள்ளிப் போடுவார்களெனில்.

अवश्यंभाविभावानांप्रतीकारोभवेद्यदि ।
तदादुःखैर्नलिप्येरन्नलरामयुधिष्ठिराः ॥

அவஶ்யம்பாவிபாவானாம் ப்ரதீகாரோ பவேத்யதி |
ததா து꞉கைர்ந லிப்யேரன் நளராமயுதிஷ்டிரா꞉ ‖ ௧௫௬

அவஶ்யம்பாவிபாவானாம் நிச்சயமாக இன்னாருக்கு இன்னவிதமாக பவிக்குமென்று நியமிக்கப்பட்ட பிராரப்தகர்மங்களுக்கு
ப்ரதீகார꞉ சிகிச்சையானது
பவேத் யதி உண்டாயிருக்குமேயா [னால்
ததா அப்போ
நளராமயுதிஷ்டிரா꞉ (கிருதயுகத்தில்) நளனும், திரேதாயுகத்தில், ஸ்ரீராமமூர்த்தியும், துவாபரயுகத்தில், பாண்டவர்களும்
து꞉கை꞉ அனந்தவிதமான துக்கங்களினாலே
ந லிப்யேரன் அவதிப்படாமலிருந்திருக்கலாம் (ஆகையாலிதை ஈசுவரனாலும் தடுக்கக்கூடாதென்றறி.

அ-கை. இப்படி சர்வசுதந்தரரான ஈசுவரராலும் பிராரப்தத்தை மரிக்கக்கூடாதென்றால், ஈசுவரனுக்கு அனீசுவரத்துவம் வருமேயெனில்.

नचेश्वरत्वमीशस्यहीयतेतावतायतः ।
अवश्यंभाविताप्येषामीश्वरेणैवनिर्मिता ॥

நசேஶ்வரத்வமீஶஸ்யஹீயதே தாவதாயத꞉ ।
அவஶ்யம்பாவிதாப்யேஷாமீஶ்வரேணைவநிர்மிதா ॥ ௧௫௭ ॥

யத꞉ யாதொருகாரணத்தால்
ஏஷாம் இந்த ஜீவர்களுக்கு
அவஶ்யம் நிச்சயமாக
பாவிதா அபி பவிக்கத்தக்கதையும்
ஈஶ்வரேணைவ ஈசுவரனாலேயே
நிர்மிதா நிர்மிக்கப்பட்டதோ
தாவதா அதினாலேயே
ஈஶஸ்ய ஈசுவரனுக்கு
ஈஶ்வரத்வம் சுதந்தரமான பிரபுத்துவம்
ந ஹீயதே கெடவில்லை.

அ-கை. இப்படி இச்சாபிராரப்தம் நன்றாய்த் தெரிந்துகொண்டேன் இனி அனிச்சா பிராரப்தமேதெனில்.

प्रश्नोत्तराभ्यामेवैतद्गम्यतेऽर्जुनकृष्णयोः ।
अनिच्छापूर्वकंचास्तिप्रारब्धमितितच्छृणु ॥
अथकेनप्रयुक्तोयंपापंचरतिपूरुषः ।
अनिच्छन्नपिवार्ष्णेयबलादिवनियोजितः ॥
कामएषक्रोधएषरजोगुणसमुद्भवः ।
महाशनोमहापाप्माविद्ध्येनमिहवैरिणम् ॥

ப்ரஶ்நோத்தராப்யாமேவைதத்கம்யதேऽர்ஜுநக்ருஷ்ணயோ꞉ ।
அநிச்சாபூர்வகஞ்சாஸ்திப்ராரப்தமிதிதச்ச்ருணு ॥ ௧௫௮ ॥
அதகேநப்ரயுக்தோயம்பாபஞ்சரதிபூருஷ꞉ ।
அநிச்சந்நபிவார்ஷ்ணேயபலாதிவநியோஜித꞉ ॥ ௧௫௯ ॥
காமஏஷக்ரோதஏஷரஜோகுணஸமுத்பவ꞉ ।
மஹாஶநோமஹாபாப்மாவித்த்யேநமிஹவைரிணம் ॥ ௧௬௦ ॥

அர்ஜுநக்ருஷ்ணயோ꞉ அர்ச்சுனகிருஷ்ணனுடைய
ப்ரஶ்நோத்தராப்யாம் ஏவ சங்கை உத்தரங்களாலேயே
ஏதத் இது
கம்யதே அறியப்படுகிறது
அநிச்சாபூர்வகம் இச்சையன்றியிலே வருகிற
ப்ராரப்தம் ச பிராரப்தகர்மமானது
அஸ்தி இதி இருக்கிறதென்று (சொல்லியிருக்கிறது)
தத் அதைக்

ரு-ணை- கேள்
ஆம பிற்பாடு
வாஷ்ணெ-்ய ஏ கிருஷ்ணு
கெந யாராலே
ஶயாக்தஃ ஏவப்பட்டு
அயா இந்த
பூருஷஃ புருஷனுனவன்
அநிச்சந அபி பாபத்தை இச்சியா
மலிருந்தாலும்
பலாஉவ (ராஜாஞ்ஞைபோல)ப
லாத்காரமாய் [ருகி
நியோஜிதஃ அதிற்சேர்க்கப்பட்டவ
பாபம் பாபத்தை
சரதி செய்கிருனென்று (கேட்ட
பார்த்தனுக்கு கிருஷ்ணபகவான்
சொல்லுகிருர்)
ஏஷஃ இந்த
காமஃ காமமும்
ஏஷஃ இந்த
க்ரோதஃ குரோதமும்
ரஜொமுணஸமுத்பவஃ ரஜோகுணத்
திலிருந்துண்டாய்
மஹாஶநஃ (மகத்தான புண்ணியத்தை
ச்)சாப்பிடுகிறதாயும்
மஹாபாப்மா மகாபாபவடிவமாயுமி
ருக்கிறது
ஏநம் இதை
வைரிணம் சத்துருவாக
இஹ இவ்விடத்திலே
விஜி நீ அறி.

வி-ம். விஷயத்தைக் கண்டமாத்திரத்தி லுண்டாகிறது காமம், அதற்குவி க்கின முண்டாகும்போது உண்டாகிறது கோபமாம்.

அ-கை. காமக்குரோதங்களே சகல பிரவர்த்திக்கும் காரணமென்பதுசரி இதினுல் அனிச்சாபிராரப்தத்தின் ஸ்வரூபமேதாயிற்றெனில், அந்த கீதையி லேயே சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிருர்.

स्वभावजेनकौन्तेयनिबद्धस्स्वेनकर्मणा ।
कर्तुंनेच्छसियन्मोहात्करिष्यस्यवशोपितत् ॥

ஸ்வபாவஜெநகௌந்தெயநிபத்தஸ்ஸ்வெநகர்மணா ।
கர்த்தும்நெச்சஸியந்மொஹாத்கரிஷ்யஸ்யவஶொபிதத் ॥ ௩௬௧ ॥

கௌந்தெய ஏ அர்ச்சுன
ஸ்வபாவஜெந ஜன்மாந்தரிய சுபாவ
த்தாலுண்டான
ஸ்வெந தன்
கர்மணா கர்மத்தினுலே
நிபத்தஃ கட்டுப்பட்டவனுன நீ
மொஹாத் மயக்கத்தினுலே
யத் யாதொரு (யுத்தத்தை)
கர்த்தும் பண்ண
ந இச்சஸி இச்சிக்கிருயில்லையோ
அவஶஃ அபி அசுவாதீனனு யிருந்து
கொண்டு
தத் அந்த (யுத்தத்தை நீயே)
கரிஷ்யஸி பண்ணப்போகிரு (யெ
ன்றுசொன்ன இதுவே அனிச்சா
பிராரப்தமாம்.)

அ-கை. இனி பரேச்சா பிராரப்தமேதெனில்.

नानिच्छन्तोनचेच्छन्तःपरदाक्षिण्यसंयुताः ।
सुखदुःखेभजन्त्येतत्फलेच्छापूर्वकर्महि ॥

நாநிச்சந்தோநசேச்சந்த:பரதாக்ஷிண்யஸம்யுதா: ।
ஸுகது:கேபஜந்த்யேதத்பலேச்சாபூர்வகர்மஹி ॥ ௧௫௨

நாநிச்சந்த: தான்ஒருவிஷயத்தை இச்சியாதிருந்தாலும்
நசேச்சந்த: ஒரு விஷயத்தை இச்சித்திருந்தாலும்
பரதாக்ஷிண்யஸம்யுதா: அன்னியர்களுடைய தாக்ஷிணியத்தோடே கூடினவர்களாகி
ஸுகது:கே சுகதுக்கங்களை சில
பஜந்தி அடைகிறார்கள் (ஞானிகள்
ஏதத் இதையே
பலேச்சா பரேச்சா
பூர்வகர்மஹி பிராரப்தமென்றறி.

அ-கை. ஞானிக்கும் இச்சாபிராரப்தத்தை அங்கீகரித்தால், எந்தபோகத்தை இச்சிக்கப்போகிறானென்கிறவாக்கியத்திற்கு விரோதமாகுமேயெனில்.

कथंतर्हिकिमिच्छन्नित्येवमिच्छानिषिध्यते ।
नेच्छानिषेधःकिंत्विच्छाबाधोभर्जितबीजवत् ॥

கதம்தர்ஹிகிமிச்சந்நித்யேவமிச்சாநிஷித்யதே ।
நேச்சாநிஷேத:கிந்த்விச்சாபாதோபர்ஜிதபீஜவத் ॥ ௧௫௩

தர்ஹி அப்போ
கிம் இச்சந் இதி எதை இச்சிக்கப்போகிறானென்று
ஏவம் இப்படி
இச்சா இச்சையானது
கதம் என்னமாய்
நிஷித்யதே (வேதத்தால்) நிஷித்தம்பண்ணக்கூடுமெனில்
இச்சாநிஷேத: (வேத) மிச்செயின்
ந. பண்ணவில்லை (நிஷேதத்தை
கிந்து பின்னேபோவென்றால்
பர்ஜிதபீஜவத் வருத்தவிதைபோலும், (குத்தினநெல்போலும், பல்லைப்பிடுங்கின பாம்பைப்போலும்)
இச்சாபாத: இச்சையின்பாதையானது (சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. அதை விபரமாகச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

भर्जितानितुबीजानिसन्त्यकार्यकराणिच ।
विद्वदिच्छातथेष्टव्यासत्वबोधान्नकार्यकृत् ॥

பர்ஜிதாநிதுபீஜாநிஸந்த்யகார்யகராணிச ।
வித்வதிச்சாதயேஷ்டவ்யாஸத்வபோதாந்நகார்யக்ருத் ॥ ௧௫௪

பர்ஜிதாநி வருத்த
பீஜாநிது விதைகளும்
அகார்யகராணிச முளைமுதலான காரியோற்பத்தியைச் செய்யாதவைகளாகவே
ஸந்தி இருக்கின்றன

தயா அப்படி [யும்	னமிருப்பதால்
விஃதிஷாவ ஞானியினுடையஇச்சை	காயூக்கஜ ஜன்மாதிகாரியங்கள்
ஸஷவூாஸகுவொரயறாக இச்சிக்	ந. உண்டுபண்ணமாட்டா.
கப்பட்டவிஷயம்பொப்யென்றஞா	

அ-கை. ஞானிக்குப் பிரயோஜன மின்மையால், விஷயத்திலெப்படி இச்சைவருமெனில், அவனுக்கு அந்த இச்சையால் பலமிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்

दग्धबीजमरोहेपिभक्षणायोपयुज्यते ।
विद्वदिच्छाप्यल्पभोगंकुर्यान्नव्यसनंबहु ॥

தஜ்ஸவீஜமரொஹெவிஹக்ஷணாயொவயுஜ்யதெ ।
விஃதிஷாவ்யூஹொமஂகுயூாஂஸவ்யஸநம்பஹு ॥ கசுரு

தஜ்ஸவீஜம் வருபட்டவிதையானது	சையும் [தை
அரொஹெ அவிமுளையாவிட்டாலும்	அலஹொமம் சொற்பமான போகத்
ஹக்ஷணாய தீனியின்பொருட்டு	குயூாக பண்ணும்
உவயுஜ்யதெ உபயோகப் படுவது	பஹு மிகுந்த
போல	வ்யஸநம் விசனத்தை
விஃதிஷாஅவி ஞானியினுடையஇச்	ந உண்டுபண்ணுது.

அ-கை. கர்மந்தானே போகத்தின்வழியாக விசனத்தை யுண்டுபண்ணுமேயெனில்.

भोगेनचरितार्थत्वात्प्रारब्धंकर्महीयते ।
ஹொமெநவரிதாயூக்வாத்ராரஞ்ஜூஂகஊஹீயதெ ॥ கசுரு ச

ஹொமெந புஜிப்பதினுலேயே	ப்ராரஜூஂகஊபிராரப்த கர்மமானது
வரிதாயூக்ஸாக அது தீர்ந்துபோ	ஹீயடெ கெட்டுப்போகிறது
ய்விடுவதால்	

அ-கை. பின்னையெதினுல் விசனமுண்டாகிற தெனில்.

भोक्तव्यसत्यताभ्रान्त्याव्यसनन्तत्रजायते ॥
ஹொக்தவ்யஸத்யதாஹ்ராக்ஷ்யாவ்யஸநஂதத்ரஜாயதெ ॥ கசுசு

ஹொக்தவ்யஸதூா புஜிக்கப்பட்ட	தத்ர அதில் [து.
பஞ்சவிஷயங்களில் சத்தியமென்ற	வ்யஸநஂஜாயதெ விசனமுண்டாகிற
ஹாக்ஷூா தீர்க்ககாலமயக்கத்தால்	

அ-கை. வியசனகாரணமான மயக்கத்திற் கடையாள மேதெனில், பெரியோர் உனக்கு வந்து என்ன வேண்டுமென்று கேட்கும்போது அவன் சொல்லுகிறதாவது.

मास्त्विनश्यत्त्वयंभोगोवर्धतामुत्तरोत्तरम् ।
माविघ्नाःप्रतिबध्नन्तुधन्योस्म्यस्मादितिभ्रमः ॥

மாவிநஶ்யத்வயம் போகோவர்த்ததாமுத்தரோத்தரம் ।
மாவிக்நா:ப்ரதிபத்நந்துதந்யோஸ்ம்யஸ்மாதிதிப்ரம: ॥ ௧௬௭ ॥

அயம் போக: இந்த விஷயபோகம்
மாவிநஶ்யது ஒருநாளும் நசிக்கவேண்டாம்
உத்தரோத்தரம் மென்மேலும் [ம்
வர்த்ததாம் விருத்தியாயிருக்கவேண்டு
விக்நா: இடையிடையே விக்கினங்கள்
மாப்ரதிபத்நந்து ஒன்றும் பிரதிபந்தியாயிருக்கவேண்டும்
அஸ்மாத் இதினாலேயே (நான்)
தந்யோஸ்மி தன்னியனாய்விடுவேனெ
இதி இப்படிச்சொல்லுகிறதே (ன்று
ப்ரம: மயக்கமென்றறி.

அ-கை. அது நிவர்த்திக்கத்தக்கதான உபாயமேதெனில்.

यदभाविनतद्भाविभाविचेन्नतदन्यथा ।
इतिचिन्ताविषघ्नोयंबोधोभ्रमनिवर्तकः ॥

யதபாவிநதத்பாவிபாவிசேந்நதந்யதா ।
இதிசிந்தாவிஷக்நோயம்போதோப்ரமநிவர்த்தக: ॥ ௧௬௮

யத் யாதொரு (வஸ்து)
அபாவி தனக்குபவிக்கத்தக்கதன்றோ
தத் அது
பாவிந பவிக்கவேமாட்டாது
பாவிசேத் எதுபவிக்கத்தக்கதோ
தத் அது
அந்யதா இவனைவிட்டு
ந ஒருக்காலும்போகாது
இதி இப்படி
சிந்தா விஷக்ந: சிந்தையாகிறவிஷத்தைக்கொல்லுகிறதான
அயம் போத: இந்த ஞானமானது
ப்ரமநிவர்த்தக: முன்சொன்ன மயக்கத்தை நிவர்த்திக்கும்.

அ-கை. ஞானி, அஞ்ஞானி இருவருக்கும் போகம் சமமாயும், விசனம்அதின்மையானபலம், தாரதம்மியமாயும் காணப்படுவானேனெனில்.

समेपिभोगेव्यसनंभ्रान्तोगच्छेन्नबुद्धवान् ।
अशक्यार्थस्यसंकल्पाद्भ्रान्तस्यव्यसनंबहु ॥

ஸமேபிபோகேவ்யஸநம்ப்ராந்தோகச்சேந்நபுத்தவாந் ।
அஶக்யார்த்தஸ்யஸங்கல்பாத்ப்ராந்தஸ்யவ்யஸநம்பஹு ॥ ௧௬௯

போகே போகமானது [லும்
ஸமே அபி இருவருக்கும் சமமானு
ப்ராந்த: அதில் அஞ்ஞானியானவன்
வ்யஸநம் விசனத்தை
கச்சேத் அடைவன் (அடையான்.
புத்தவாந் ந அதில் ஞானியானவன்

அ-கை. அது எதினால் பேதமாகிறதெனில்.

அஜ்ஞஸ்ய அஞ்ஞானியானவன்
கார்யாயாஸஸ்ய முடியாதகாரியத்தை
ஸங்கல்பாத் எண்ணுகிறபடியினாலே
பஹுவ்யஸநம் மிகுந்த விசனத்தை
அடைகிறான்.

அ-கை. ஞானிவிசனத்தை அடையானென்பதைச் சொல்லுமெனில்.

मायामयत्वंभोगस्यबुध्वास्थामुपसंहरन् ।
भुञ्जानोपिनसंकल्पंकुरुतेव्यसनंकुतः ॥

மாயாமயத்வம்போகஸ்யபுத்வாஸ்தாமுபஸம்ஹரந் ।
புஞ்ஜாநோபிநஸங்கல்பங்குருதேவ்யஸநங்குத꞉ ॥ ௧௭௦ ॥

போகஸ்ய போகமானது
மாயாமயத்வம் மாயாமயமென்பதை
புத்வா அறிந்து
ஆஸ்தாம் (அதில்) ஆஸ்தையை (டு
உபஸம்ஹரந் நிவர்த்தித்துக்கொண்
புஞ்ஜாந꞉ அபி போகத்தை புஜித்
தாலும்
ஸங்கல்பம் நான் புஜிக்கிறேனென்ற
சங்கற்பத்தை
ந குருதே பண்ணுகிறதில்லை.
குத꞉ வ்யஸநம் அப்படிக்கிருக்க என்
னமாய் விசனத்தையடைவன்.

அ-கை. அவனுக்குபோகம் மாயாமயமென்கிற ஞானம் இருந்தாலும், போககாலத்தி லுண்டாகிறசுகம் காணப்படுவதால், அதிலாசை என்னமாயி ல்லாமற் போகுமெனில்.

स्वप्नेन्द्रजालसदृशमचिन्त्यरचनात्मकम् ।
दृष्टनष्टंजगत्पश्यन्कथन्तत्रानुरज्यति ॥

ஸ்வப்நேந்த்ரஜாலஸத்ருஶமசிந்த்யரசநாத்மகம் ।
த்ருஷ்டநஷ்டஞ்ஜகத்பஶ்யந்கதந்தத்ராநுரஜ்யதி ॥ ௧௭௧

ஸ்வப்நேந்த்ரஜாலஸத்ருஶம் சொப்பனத்திற்கும் இந்திரஜாலத்திற்கும் சமானமாயிருப்பதாயும்
அசிந்த்யரசநாத்மகம் இன்னபடிவரும் இன்னபடிபோமென்று சிந்திக்கக் கூடாதவடிவமாயும்
த்ருஷ்டம் பார்க்கப்படுகிற
ஜகத் ஜகத்து
நஷ்டம் நஷ்டமாவதை
பஶ்யந் பார்க்கிற (ஞானியானவன்
தத்ர கதம் அந்தஜகத்தில் எப்படி
அநுரஜ்யதி ஆசக்தியைப்பண்ணுவன்

அ-கை. சொப்னம், இந்திரஜாலம்போல, இச்சகம் பொய்யாய் தோன்றவில்லையே, சத்தியமாயல்லவோ தோன்றுகிறது, அதில் ஆசக்திபோவதற் குபாயமேதெனில்.

स्वस्वप्नमापरोक्ष्येणदृष्ट्वापश्यन्स्वजागरम् ।
चिन्तयेदप्रमत्तस्सन्नुभावनुदिनंमुहुः ॥

चिरन्तयोस्सर्वसाम्यमनुसन्धायजागरे ।
सत्यत्वबुद्धिंसंत्यज्यनानुरज्यतिपूर्ववत् ॥

ஸ்வஸ்வப்நம்ஸ்வாபரோக்ஷ்யேண த்ருஷ்ட்வா பஶ்யந்ஸ்வஜாகரம் |
சிந்தயேதப்ரமத்தஸ்ஸந்நுபாவநுதிநம்முஹு: || ௧௭௨
சிரந்தயோஸ்ஸர்வஸாம்யமநுஸந்தாயஜாகரே |
ஸத்யத்வபுத்திம்ஸந்த்யஜ்யநாநுரஜ்யதிபூர்வவத் || ௧௭௩

ஸ்வஸ்வப்நம் தான்காண்கிறசொப்பனத்தை
ஸ்வாபரோக்ஷ்யேண பிரத்தியக்ஷமாய்
த்ருஷ்ட்வா தானேபார்த்து
ஸ்வஜாகரம் (அதுபோல) தன்ஜாக்கிரத்தையும்
பஶ்யந் பார்த்து
அப்ரமத்த: ஸந் சாவதானமாயிருந்துகொண்டு
உபௌ இந்தஇரண்டுகளையும்
அநுதிநம் தினந்தோறும்
முஹு: அடிக்கடி
சிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது

தயோ: அந்த ஜாக்கிர சொப்பனங்களுக்கு
ஸர்வஸாம்யம் சர்வவிதத்திலுமிருக்கிற சாம்யத்தை
சிரம் வெகுகாலம்
அநுஸந்தாய அனுசந்தானம்பண்ணி
ஜாகரே ஜாக்கிராவஸ்தையில்
ஸத்யத்வபுத்திம் சத்தியமென்கிற புத்தியை
ஸந்த்யஜ்ய விட்டு
பூர்வவத் அதில்முன்னஞ்ஞானதிசையிற்போல்
ந அநுரஜ்யதி ஆசக்தியையடையான்

அ-கை. பிரபஞ்சம் பொய்யென்கிறஞானமும், அதில்சத்தியபுத்தியை உபஜீவித்துக்கொண் டிருக்கிறபோகமும், ஒன்றுக்கொன்று, ராத்திரியும் பகலும்போல, விரோதியாயிருப்பதால் ஞானிக்கு பிராரப்தபோக மெப்படிக்கூடுமெனில்.

इन्द्रजालमिदंद्वैतमचिन्त्यरचनात्वतः ।
इत्यविस्मरतोहानिःकावाप्रारब्धभोगतः ॥

இந்த்ரஜாலமிதம்த்வைதமசிந்த்யரசநாத்வத: |
இத்யவிஸ்மரதோஹாநி:காவாப்ராரப்தபோகத: || ௧௭௪

இதம் இந்ததோன்றப்பட்ட
த்வைதம் துவைதமானது
அசிந்த்யரசநாத்வத: சிந்திக்கக்கூடாத கற்பனையானதால்
இந்த்ரஜாலம் இதி இந்திர ஜாலமென்று

அவிஸ்மரத: மறவாதிருக்கிறஞானிக்கு
ப்ராரப்தபோகத: பிராரப்த போகத்தினாலே
கா வா என்ன
ஹாநி: குறைவு இருக்கிறது.

அ-கை. ஞானத்திற்கும் பிராரப்தத்திற்கும் விரோதமில்லையென்பதை நன்றாய்க் காட்டவேண்டுமெனில்.

निर्वन्धस्तत्वविद्यायाइन्द्रजालत्वसंस्मृतौ ।
प्रारब्धस्याग्रहोभोगेजीवस्यसुखदुःखयोः ॥

நிர்வந்தஸ்தத்வவித்யாயாஇந்த்ரஜாலத்வஸம்ஸ்ம்ருதௌ ।
ப்ராரப்தஸ்யாக்ரஹோபோகேஜீவஸ்யஸுகது:கயோ: ॥

தத்வவித்யாயா: பிரமஞானத்திற்கும்
இந்த்ரஜாலத்வஸம்ஸ்ம்ருதௌ இந்திர ஜாலம்போலே ஜகத்து பொய்யென்று நினைப்பதிலேயே
நிர்வந்த: சாவதானம்

ப்ராரப்தஸ்ய பிராரப்தத்திற்கு
ஜீவஸ்ய ஜீவனுக்கு
ஸுகது:கயோ: சுகதுக்கங்களுடைய
போகே போகங்கொடுப்பதில்
அக்ரஹ: சாவதானம்.

அ-கை. எதினாலிரண்டும் விரோதமில்லாம லிருக்கிறதெனில்.

विद्यारब्धेविरुध्येतेनभिन्नविषयत्वतः ।

வித்யாரப்தேவிருத்த்யேதேநபிந்நவிஷயத்வத: ॥ ௧௭௫

வித்யாரப்தே ஞானம் பிராரப்தகர்மம்
பிந்நவிஷயத்வத: வேறுவேறு விஷயமானதால்
ந விருத்த்யேதே விரோதமில்லை.

அ-கை. விஷயமித்தியாத்துவ ஞானம்போக விரோதமில்லை யென்பதை எங்கேகண்டோமெனில்.

जानद्भिरप्यैंद्रजालंविनोदोदृश्यतेखलु ॥

ஜாநத்பிரப்யைந்த்ரஜாலம்விநோதோத்ருஶ்யதேகலு ॥ ௧௭௬

ஐந்த்ரஜாலம் இந்திரஜாலமென்று
ஜாநத்பி: அபி அறிந்தபேர்களாலும்
விநோத: (அந்த) வேடிக்கையானது
த்ருஶ்யதே கலு பார்க்கப் படுகிறதன்றோ.

அ-கை. வாதிகள் ஒருவனிடத்திலேயே, போகமும், ஞானமும் கூடாதென்று சொல்லுகிறார்களேயெனில், அந்தவாதிகளே நீகேள், பிராரப்தகர்மந்தான் ஞானத்தைக்கெடுக்குமா, அல்லது ஞானந்தான் பிராரப்தகர்மத்தைக்கெடுக்குமா, கர்மம்ஞானத்தைக் கெடுக்குமென்றாலதற்குத்தரம்சொல்லுகிறோம்.

जगत्सत्यत्वमापाद्यप्रारब्धंभोजयेद्यदि ।
तदाविरोधिविद्यायाभोगमात्रान्नसत्यता ॥

ஜகத்ஸத்யத்வமாபாத்யப்ராரப்தம்போஜயேத்யதி ।
ததாவிரோதிவித்யாயாபோகமாத்ராந்நஸத்யதா ॥ ௧௭௭

ப்ராரப்தம் பிராரப்தகர்மமானது
ஜகத்ஸத்யத்வம் ஜகத்திற்கு சத்தியத்துவத்தை
ஆபாத்ய உண்டுபண்ணி
போஜயேத் யதி போகத்தை ஊட்டிவைத்ததேயானால்

ததா அப்போது
வித்யாயாஃ ஞானத்திற்கு
விரோதி விரோதியாக (ஆகும்)
போகமாத்ரஸ்ய போகம் கொடுப்பது மாத்திரத்தினாலே
ஸத்யதா சத்தியமாக
ந ஆகாது.

அ-கை. மித்தையென்றறிந்த பதார்த்தத்தில் போகம்கூடுமென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய் அறிவிக்கவேண்டுமெனில்.

अन्यूनोजायतेभोगःकल्पितैस्स्वप्नवस्तुभिः ।
जाग्रद्वस्तुभिरप्येवमसत्यैर्भोगइष्यताम् ॥

அந்யூநோஜாயதேபோகஃகல்பிதைஸ்ஸ்வப்நவஸ்துபிஃ ।
ஜாக்ரத்வஸ்துபிரப்யேவமஸத்யைர்போகஇஷ்யதாம் ॥ கஎஅ

கல்பிதைஃ கற்பிதங்களான
ஸ்வப்நவஸ்துபிஃ சொப்பனத்தில்தோற்றப்பட்டவஸ்துக்களினாலே
போகஃ போகமானது
அந்யூநஃ குறைவில்லாம லனுபவிக்கும்படி
ஜாயதே உண்டாகிறதுபோல
ஏவம் இப்படி
அஸத்யைஃ அசத்தியங்களான
ஜாக்ரத்வஸ்துபிஃஅபி ஜாக்கிரத்தில் தோன்றுகிற வஸ்துக்களினாலும்
போகஃ போகமானது
இஷ்யதாம் அனுபவிக்கக்கூடும்.

அ-கை. ஞானந்தான் பிராரப்தத்தை கெடுக்கட்டுமேயெனில்.

यदिविद्यापह्नुवीतजगत्प्रारब्धघातिनी ।
तदास्यान्नतुमायात्वबोधेनतदपह्नवः ॥

யதிவித்யாபஹ்நுவீதஜகத்ப்ராரப்தகாதிநீ ।
ததாஸ்யாந்நதுமாயாத்வபோதேநதத்பஹ்நவஃ ॥ கஎகூ

வித்யா ஞானமான துண்டாகும் போதே
ஜகத் உலகத்தை
அபஹ்நுவீத யதி காணாமற் பண்ணுமேயானால்
ததா அப்போ
ப்ராரப்தகாதிநீ பிராரப்தத்தை கொல்லுகிறதாக
ஸ்யாத் ஆகும்
மாயாத்வபோதேந பொய்யென்ற ஞானத்தினாலே
தத்பஹ்நவஃ அந்தஜகத்தினுடைய நாசமானது
ந து இல்லை ஆகையால் ஞானமானதுபிராரப்தத்தைக் கெடுக்கமாட்டாதென்றறி.

அ-கை. இப்படி ஞானத்திற்கும், பிராரப்தபோகத்திற்கும், விரோதமில்லையென்பதைத் திருஷ்டாந்தமூலமாகக்காட்டுமெனில்.

अनपह्नुत्यलोकास्तदिन्द्रजालमिदंत्विति ।
जानन्त्येवानपह्नुत्यभोगंमायात्वधीस्तथा ॥

அநபஹ்நுத்யலோகாஸ்ததிந்த்ரஜாலமிதம்த்விதி ।
ஜாநந்த்யேவாநபஹ்நுத்யபோகம்மாயாத்வதீஸ்ததா ॥ ௧௮௦

லோகா: ஜனங்கள்
இந்த்ரஜாலம் இந்திரஜாலமான
தத் அந்தத் தோற்றத்தை
அநபஹ்நுத்ய கண்ணுக்குத் தோ
 ன்றாமல் செய்யாமலே
இதம் து இது
இதி இந்திரஜாலமென்று
ஜாநந்தி ஏவ அறிந்துகொண் டிருக்
 கிறார்கள்
ததா அப்படி
மாயாத்வதீ: ஜகத்துப் பொய்யென்ற
 ஞானமும்
போகம் பிராரப்தபோகத்தை
அநபஹ்நுத்ய கெடுக்காமல் தானே
 இருக்கிறது.

அ-கை. சுருதியைப் பிடித்துக்கொண்டு சங்கிக்கிறான்.

यत्रत्वस्यजगत्स्वात्मापश्येत्कस्तत्रकेनकम् ।
किञ्जिघ्रेत्किंवदेत्त्वेतिश्रुतौतुबहुघोषितम् ॥
तेनद्वैतमपह्नुत्यविद्योदेतिनचान्यथा ।
तथाचविदुषोभोगःकथंस्यादितिचेच्छृणु ॥

யத்ரத்வஸ்யஜகத்ஸ்வாத்மாபஶ்யேத்கஸ்தத்ரகேநகம் ।
கிஞ்ஜிக்ரேத்கிம்வதேத்த்வேதிஶ்ருதௌதுபஹுகோஷிதம் ॥ ௧௮௧
தேநத்வைதமபஹ்நுத்யவித்யோதேதிநசாந்யதா ।
ததாசவிதுஷோபோக:கதம்ஸ்யாதிதிசேச்ச்ருணு ॥ ௧௮௨

யத்ரத்வ பிரகதாரண்ணிய உபநி
 ஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற தாவது
 யாதொரு ஞானவஸ்தையிலிருக்கி
 றவனுக்கு
ஜகத் ஸ்வாத்மா ஜகத்துதன்வடிவமாவதால்
தத்ர அந்தசமயத்தில்
க: கம் எவன் எதை
கேந எதினால்
பஶ்யேத் பார்ப்பான்
கிம் எவன் எதினால் எதை
ஜிக்ரேத் முகர்ந்துபார்ப்பான்
கிம் எவன் எதை
வதேத் து பேசுவானென்று
இதி இப்படி
ஶ்ருதௌ து அந்தஉபநிஷத்தில்
பஹு வெகுவாய் [து
கோஷிதம் கோஷிக்கப் பட்டிருக்கிற
தேந ஆகையினாலே
த்வைதம் துவைதத்தை
அபஹ்நுத்ய கொன்றுகொண்டே (ந
 ண்டுக்குஞ்சுபோல
வித்யா ஞானம்

உதேதி உண்டாகிறது
ந,வ.அந்யதா வேறேவிதமாக ஞான முண்டாகாது
தயா.ஆ அப்படியாயுள்ளளவில்
விரோதம் (அச்சுருதி விரோதமாய்)
ஞானிக்கு
போகம் போகம்
கதம் எப்படி
ஸ்யாத் உண்டாகும்
இதிசேத் என்று நீ கேட்பாயாகில்
ஶ்ருணு அதற்குச்சமாதானம்கேள்.

அ-கை. அதற்குத்தரம் சொல்லுகிறார்.

सुषुप्तिविषयामुक्तिविषयावाश्रुतिस्त्विति ।
उक्तंस्वाप्ययसंपत्त्योरितिसूत्रेह्यतिस्फुटम् ॥

ஸுஷுப்திவிஷயாமுக்திவிஷயாவாஶ்ருதிஸ்த்விதி ।
உக்தம்ஸ்வாப்யயஸம்பத்த்யோரிதிஸூத்ரேஹ்யதிஸ்புடம் ॥ கஅக

ஶ்ருதிஃது (அந்த)சுருதியானது
ஸுஷுப்திவிஷயா சுஷுப்தியைக்குறித்தும்
முக்திவிஷயா வா.விதேகமுக்தியைக்குறித்தும்
இதி சொல்லுகிறதென்றும்ஜீவன்முக்தியைக்குறித்துச் சொல்லவில்லையென்றும்
ஸூத்ரே வியாசசூத்திரத்தில்
ஸ்வாப்யயஸம்பத்த்யோ: சுஷுப்திவிதேகமுக்திகளுக்கென்று
அதிஸ்புடம் அத்தியந்தம் வெளியாக
உக்தம்ஹி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதன்றோ.

தா-ம். ஆகையால் நீசங்கித்தசங்கை உபயோகமற்றதாயிற்று.

அ-கை. ஏன் நான்சொல்லுகிறபடி அந்தசுருதிக் கர்த்தமிருக்கக்கூடாதெனில்.

अन्यथायाज्ञवल्क्यादेराचार्यत्वंनसंभवेत् ।
द्वैतदृष्टावविद्वत्ताद्वैतादृष्टौनवाग्वदेत् ॥

அந்யதாயாஜ்ஞவல்க்யாதேராசார்யத்வம்நஸம்பவேத் ।
த்வைதத்ருஷ்டாவவித்வத்தாத்வைதாத்ருஷ்டௌநவாக்வதேத் ॥ கஅச

அந்யதா அப்படிசொல்லாதபக்ஷத்தில்
யாஜ்ஞவல்க்யாதே: யாஞ்யவல்க்கியர் முதலானபேருக்கு
ஆசார்யத்வம் குருவாயிருத்தல்
நஸம்பவேத் உண்டாகக்கூடாது
த்வைதத்ருஷ்டௌ துவைத திருஷ்டியிருக்கும்பக்ஷத்தில்
அவித்வத்தா அஞ்ஞானத்துவமாகும்
த்வைதாத்ருஷ்டௌ துவைதம்தோன்றாதபக்ஷத்தில்
வாக் உபதேசவாக்கு
நவதேத்வா உண்டாகக்கூடாது.

அ-கை. அய்யா அவர்களுக்கு ஞானம் இல்லையென்று சொல்லவில்லை, சிஷியாளுக்கு உபதேசம் பண்ணும்போது, துவைதம்தோற்றுவதால், அந்தஞ-

னம் பரோட்சமாயிருக்கும், நிர்விகற்பசமாதியில் துவைதம்தோற்றாமையால், அபரோக்ஷமாகுமென்று சங்கிக்கிறான்.

निर्विकल्पसमाधौतुद्वैतादर्शनहेतुतः ।
सैवापरोक्षविद्येतिचेत्सुषुप्तिस्तथानकिम् ॥

நிர்விகல்பஸமாதௌதுத்வைதாதர்சநஹேதுத: ।
ஸைவாபரோக்ஷவித்யேதிசேத்ஸுஷுப்திஸ்ததாநகிம் ॥ ௧௮௫

நிர்விகல்பஸமாதௌ. து நிர்விகற்பசமாதியிலேயே
த்வைதாதர்சநஹேதுத: துவைதங்கள் ஒன்றும்தோற்றாமற்போவதால்
ஸா ஏவ அப்படி துவைதம்தோற்றாமற்போவதே
அபரோக்ஷவித்யா அபரோக்ஷஞானமாகுமென்று
இதி சேத் இப்படி சொல்வையேயானால்
ததா அப்போ
ஸுஷுப்தி: சுஷுப்தியானது
ந கிம் ஏன் ஞானமாகாது.

அ-கை. என்னய்யா, கேலிபண்ணுகிறீரெனில்.

आत्मतत्वंनजानातिसुप्तौयदितदात्वया ।
आत्मधीरेवविद्येतिवाच्यानद्वैतविस्मृतिः ॥

ஆத்மதத்வம்நஜாநாதிஸுப்தௌயதிததாத்வயா ।
ஆத்மதீரேவவித்யேதிவாச்யாநத்வைதவிஸ்ம்ருதி: ॥ ௧௮௬

ஸுப்தௌ சுஷுப்தியில்
ஆத்மதத்வம் பிர்மமேநானென்கிறதை
ந. ஜாநாதி அறிகிறானில்லையே
யதி என்றால்
ததா அப்போ
த்வயா உன்னாலே
ஆத்மதீ: ஏவ ஆத்துமஞானமே
வித்யா இதி வித்தையென்று
வாச்யா சொல்லத்தக்கது
த்வைதவிஸ்ம்ருதி: ந துவைதத்தை மறக்கிறதன்று.

அ-கை. ஆத்துமாநானென்பதும், துவைதம் மறப்பதும், ஞானமாகட்டுமேயெனில்.

उभयंमिलितंविद्यायदितर्हिघटादयः ।
अर्धविद्याभाजिनस्स्युस्सकलद्वैतविस्मृतेः ॥

मशकध्वनिमुख्यानांविक्षेपाणांबहुत्वतः ।
तवविद्यातथानस्याद्घटादीनांयथादृढा ॥

உபயம்மிலிதம்வித்யாயதிதர்ஹிகடாதய: ।
அர்தவித்யாபாஜிநஸ்ஸ்யுஸ்ஸகலத்வைதவிஸ்ம்ருதே: ॥ ௧௮௭

ஜாகஜநிஜாவ்யாநாம விக்ஷேபாநாம் பஹுத்வத: ।
தவவித்யா தயா நஸ்யாத் கடாதீநாம் யதாத்ருசா ॥ ௧௮௮

உபயா ஆத்துமா நானென்பதும் துவைதம் மறப்பதும்
இவிதம் இரண்டும் சேர்ந்து
வித்யாயதி ஞானமென்றால்
தர்ஹி அப்போ
கடாதய: கடம்முதலானவைகூட
அபரோக்ஷவித்யா ஸாக்ஷிண: ஸந்தி பாதிஞானத்தையடைந்திருக்கின்றன
ஸகலத்வைதவிஸ்ம்ருதே: சகலதுவித மறப்பிருப்பதால்
கடாதீநாம் கடம்முதலானவைகளுக்கு
யதா எப்படி (பாதிஞானம்)
த்ருசா திருடமாயிருக்கிறதோ
ததா அப்படி
தவ உன்னுடைய
வித்யா. நஸ்யாத் ஞானமில்லை.
ஜாகஜ்ஜநிஜாவ்யாநாம் சமாதிவரைபண்ணப்பட்ட உனக்கு, கொசு கூப்பிடுகிறது முதலான
விக்ஷேபாணாம் விக்ஷேபரூபமானதுவைதங்கள்,
பஹுத்வத: வெகுவிதமான(சப்தாதித்தோற்றங்களிருப்பதால், கடாதிகளுக்கு திருடமாய் வந்திருக்கிற பாதிஞானமும் உனக்கில்லாமையால் நீ அதற்கும் கீழ்.

அ-கை. நான்தெரியாமல் சங்கித்தேனென்று சொல்லுகிறவனுக்கு ஆசீர்வாதம் பண்ணுகிறார்.

आत्मधीरेवविद्येतियदितर्हिसुखीभव ।

ஆத்மதீரேவவித்யேதியதிதர்ஹிஸுகீபவ ॥ ௧௮௯

ஆத்மதீரேவ அய்யா துவைதம் மறக்கிறது வித்தையல்ல, நான் பிர்மமென்றிருக்கிற ஞானமே
வித்யா இதி வித்தையென்று
யதி அறிந்தேனென்றால்
தர்ஹி அப்போ
ஸுகீ.பவ நீசுகமாய்வாழக்கடவாய்.

அ-கை. அய்யா சித்தம் துஷ்டமாயிருந்தால் ஞானம் சம்பவியாதே. ஆகையால் சித்தநிரோதம் வேண்டுமேயெனில்.

दुष्टचित्तंनिरुन्ध्याचेन्निरुन्धित्वंयथासुखम् ॥
तदिष्टमेष्टव्यमायामयत्वस्यसमीक्षणात् ।

துஷ்டசித்தம்நிருந்த்யாச்சேந்நிருந்திஸ்வம்யதாஸுகம் ।
ததிஷ்டமேஷ்டவ்யமாயாமயத்வஸ்யஸமீக்ஷணாத் ॥ ௧௯௦

துஷ்டசித்தம் கெட்டதானசித்தத்தை
நிருந்த்யாச்சேத் தடைபண்ணவேண்டாமோவென்றால்
ஏஷ்டவ்யமாயாமயத்வஸ்யஸமீக்ஷணாத் இச்சிக்கப்படுகிற விஷயத்தைப் பொய்யென்று பார்க்கிறஞானத்தாலேயே
யதாஸுகம் எப்படி சுகமுண்டாகுமோ

கூ௦ அப்படி நீ	தசு அப்படி (தடுப்பதே)
திர-ஈஸி (அதை) தடுத்துக்கொள்	ஐஷ்டம் நமக்கிஷ்டமென்றறி.

அ-கை. இப்போது சொல்லிவந்த இந்தப்பிரகாரத்தால் ஞானிக்கு விஷயத்தில் இச்சைவருமா வராதாவெனில்.

इच्छन्नप्यज्ञवन्नेच्छेत्किमिच्छन्नपिहिश्रुतम् ॥

ஐச்சஜெவு௯ஜ௲வணெச்செத்கிமிச்சஷவிஹிஶ்ரு-தழ் ॥ ககூ௦

கிம் எந்தபோகத்தை	ஈஜ்ஞவக அஞ்ஞானிகளைப்போல
ஐச்ச கஷி இச்சிக்கப்போகிறுனென்கிறவாக்கியமானது	ந,ஐச்செ,கூ இச்சிக்கமாட்டானென்றல்லவோ (து.
ஐச்ச கஷி ஞானியானவன் போகத்தைஇச்சித்தபோதிலும்	ஶ்ரு-தம் ஹி சுருதியில்கேட்கப்படுகிற

அ-கை. அய்யா, ஒருசுருதி எந்தவிருட்சத்தினுடைய பொந்தில், அக்கினிஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிறதோ, அதின்கீழே புல்லெப்படி முளைத்திருக்கமாட்டாதோ, அப்படி சித்தமாகிற விருட்சத்திற்குள், ஆசையாகிற தீயிருக்கும்போது ஞானமாகிறபுல் எப்படிஇருக்கும், ஆகையால் அஞ்ஞானமிருப்பதற்கு அடையாளம் ஆசையென்று சொல்லுகிறது. இன்னொருசுருதியில் நானசங்கனென்றறிந்த ஞானிக்கு அதுவேமுக்தியல்லாமல், வேண்டியபடி ராகாதிகளிலிருந்தாலும்,அவனை அவைகள்பாதிக்கமாட்டாவென்று சொல்லியிருக்கிறது.இப்படி இரண்டுவிதமாய்ச்சொல்லும்போது நான் எதைநம்புகிறதெனில்

रागोलिङ्गमबोधस्यसन्तुरागादयोबुधे ।

इतिशास्त्रद्वयंसार्थमेवंसत्यविरोधतः ॥

ராகொலிஜஂமபொயஸ்யஸஷுராமாஉயொபுயெ ।

ஐதிஶாஸ்த்ரஉயஂஸாயமெவஂஸத்யவிரொயதஃ ॥ ககூக

அபொயஸ்ய அஞ்ஞானத்திற்கு	ஸாவஂஸதி (சத்தியபுத்தியும், மித்தியாத்துமபுத்தியுமென்று அர்த்தம் பண்ணிப்போட்டால்
லிஂமம் அடையாளம்	அவிரொயதஃ யாதொரு விரோதங்களுமில்லாத்தினுலே
ராமஃ ஆசையென்றும்	ஸாயஂ இந்த இரண்டு வாக்கியங்களும் பிரயோசனத்தோடே கூடியதாகும்.
புயெ ஞானியினிடத்தில்	
ராமாஉயஃ ஆசைமுதலானவை	
ஸஷு நன்ருயிருக்கட்டுமென்றும்	
ஐதி இப்படியிருக்கிற	
ஶாஸ்த்ரஉயம் இரண்டுசாஸ்திரங்களும்	

அ-கை. எந்தபோகத்தை இச்சிக்கப் போகிறுனென்றதற்கு, அர்த்தம் சொல்லி, இனியாருக்கு போகநிமித்தமென்ற வாக்கியத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறுர்.

जगन्मिथ्यात्ववत्स्वात्मासङ्गत्वस्यसमीक्षणात् ।
कस्यकामायेतिवचोभोक्तृभावविवक्षया ॥

ஜகந்மித்2யாத்வவத்ஸ்வாத்மாஸங்க3த்வஸ்யஸமீக்ஷணாத் ।
கஸ்யகாமாயேதிவசோபோ4க்த்ருபா4வவிவக்ஷயா ॥ ௧௧௨

ஜகந்மித்2யாத்வவத் சுருதி ஜகத்துபொய்யென்று சொன்னதுபோலே
ஸ்வாத்மாஸங்க3த்வஸ்ய தான்அசங்கனென்று
ஸமீக்ஷணாத் ஞானி பார்த்துக்கொண்டிருப்பதால்
போ4க்த்ருபா4வ விவக்ஷயா புஜிக்கிறவனே யில்லையென்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லவேண்டும்என்றஅபிப்பிராயத்தால்
கஸ்ய யாருடைய
காமாய ஆசையின்பொருட்டு
இதி என்று
வச: அந்தவாக்கு (உண்டாயிற்று.)

அ-கை. (கெண்டியாயநம:என்றகதைபோல)ஆத்துமாவிற்கு நாம்புஜிக்கிறோமென்று தோன்றினலல்லவா, அதை இல்லையென்று சொல்லுவதற்காகசுருதி போக்திருத்துவ மில்லையென்று சொல்லவேண்டும். அப்படி அனுபவம்வரவில்லையேயெனில், அஞ்ஞானதிசையில் நான் புஜித்தேனென்கிற அனுபவம்சர்வானுபவசித்தமா யிருப்பதாலதைப்பற்றிச் சொல்லியசுருதியைக்காண்பிக்கிறார்.

पतिजायादिकंसर्वंतत्तद्भोगायनेच्छति ।
किन्त्वात्मभोगार्थमितिश्रुतावुद्घोषितंबहु ॥

பதிஜாயாதி3கம்ஸர்வம்தத்தத்3போ4கா3யநேச்ச2தி ।
கிந்த்வாத்மபோ4கா3ர்த2மிதிஶ்ருதாவுத்3கோ4ஷிதம்ப3ஹு ॥ ௧௧௩

பதிஜாயாதி3கம் ஆத்துமாவானவர்புருஷன்ஸ்திரீமுதலான
ஸர்வம் சகலத்தையும்
தத்தத்3போ4கா3ய அந்தந்தவஸ்துக்களின் போகத்தின்பொருட்டு
ந இச்ச2தி இச்சிக்கவில்லை
கிம்து பின்னையோவென்றால்
ஆத்மபோ4கா3ர்த2ம் தன்னுடைய போகத்தின் நிமித்தம்
இதி (இச்சிக்கிற)னென்று
ஶ்ருதௌ சுருதியிலே
ப3ஹு வெகுவாக
உத்3கோ4ஷிதம் விசேஷமாககோஷிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. தாங்கள்சொன்னதுசரி, அப்படி தன்னிடத்தில் காணப்படுகிற போக்திருத்துவம், போவதற்குபாயமேதெனில்.

किंकूटस्थश्चिदाभासोथवाकिंवोभयात्मकः ।
भोक्तातत्रनकूटस्थोऽसङ्गत्वाद्भोक्तृतांव्रजेत् ॥

கிம்கூடஸ்த2ஶ்சிதா3பா4ஸோத2வாகிம்வோப4யாத்மக: ।
போ4க்தாதத்ரநகூடஸ்தோ2஽ஸங்க3த்வாத்3போ4க்த்ருதாம்வ்ரஜேத் ॥

கூடஸ்தோ ஜடமான இப்பஞ்சகோச த்திலிருக்கிறகூடஸ்தர் புஜிக்கிறாரா கிம் அல்லது
சிதாபாஸ: ஜீவன் புஜிக்கிறானா
கிம் உபயோ இருவரும் ஒன்றாய்சேர்ந்து போகங் களை புஜிக்கிறார்களா [றென்றால்
கிம் ஸ்யாத் கிம்வா அதில்கூடஸ்தர் புஜிக்கிறா
கூடஸ்தஸ்ய (நிர்விகாரியான) கூடஸ்தர் அஸங்கத்வாத் அசங்கரானதால்
போக்த்ருத்வம் போக்திருத்துவத்தை ந யுஜ்யதே அவர்அடையமாட்டார்.

அ-கை. கூடஸ்தருக்கு அசங்கத்துவமும், போக்திருத்துவம், சேர்ந்திருக்கட்டுமே, அதினாலென்னதோஷம் வருமெனில்.

सुखदुःखाभिमानाख्योविकारोभोगउच्यते ।
कूटस्थश्चविकारीचेत्येतन्नव्याहतंकथम् ॥

ஸுகது:காபிமாநாக்யோவிகாரோபோகஉச்யதே ।
கூடஸ்தஶ்சவிகாரீசேத்யேதந்நவ்யாஹதம்கதம் ॥ ௧௬௫

ஸுகது:காபிமாநாக்ய: சுகரூபமாயும் துக்கரூபமாயுமிருக்கிற அபிமானமென்றபேரையுடையதான
விகார: விகாரமே
போக: போக (மென்று)
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது
கூடஸ்தஶ்ச (சாக்ஷியான) கூடஸ்தரும் விகாரீ ச இதி விகாரியென்று சொன்னால் (அப்போ)
ஏதத் இந்த (அனியாயமான சொல்லால்கூடஸ்தத்துவம்அவருக்கு)
கதம் எப்படி
நவ்யாஹதம் கெடாமலிருக்கும்.

அ-கை. அப்படியானால் விகாரியாயிருக்கிற சிதாபாசனுக்கே போக்திருத்துவம் சொல்லலாமேயெனில்.

विकारिबुद्ध्यधीनत्वादाभासोविकृतावपि ।
निरधिष्ठानविभ्रान्तिःकेवलानहितिष्ठति ॥

விகாரிபுத்த்யதீநத்வாதாபாஸோவிக்ருதாவபி ।
நிரதிஷ்டாநவிப்ராந்தி:கேவலாநஹிதிஷ்டதி ॥ ௧௬௬

ஆபாஸ: சிதாபாசன்
விக்ருதௌ அபி விகாரிபோலதோன்றினாலும்
விகாரிபுத்த்யதீநத்வாத் விகாரியான புத்தியில்பிரதிபலித்து அதற்குஸ்வாதீனனாயிருப்பதாலும்
நிரதிஷ்டாநவிப்ராந்தி: அதிஷ்டானமன்றியில்ஒருஆரோபமானதோற்றம்
கேவலா தனிமையாய்
திஷ்டதி ந ஹி ஓரிடத்திலுமிருக்கமாட்டாததாலும் (ஜீவனையும் போக்தாவெனக்கூடாது.

அ-கை. ஆகையா லிருவருஞ்சேர்ந்து புஜிக்கிறாரென்று சொல்லலாமேயெனில்.

उभयात्मकएवात्रलोकेमोक्ता निगद्यते ।

உபயாத்மகஏவாத்ரலோகேமோக்தா நிகத்யதே ॥ ௧௬௬

அத்ர ஆகையினாலே
உபயாத்மக ஏவ இரண்டுவடிவமாயிருக்கிறவனே
லோகே லோகத்தில் விவகாரதிசையில்
போக்தா புஜிக்கிறவனென்று
நிகத்யதே சொல்லப்படுகிறான்.

அ-கை. சுருதியில் அசங்கனுக்குத்தானே ஜீவத்துவம் சொல்லப்படுகிறபடியால், பாரமார்த்திகமாய் இரண்டுபேர்களும் சேர்ந்து புஜிக்கிறார்களென்று சொல்லாமல் விவகாரதிசையில் என்றுசொன்ன காரணமேதெனில்.

तादृगात्मानमारभ्यकूटस्थश्शेषितश्श्रुतौ ॥

தாத்ருகாத்மாநமாரப்யகூடஸ்தஶ்ஶேஷிதஶ்ஶ்ருதௌ ॥ ௧௬௭

ஶ்ருதௌ பிரகதாரண்ணியசுருதியில்
தாத்ருகாத்மாநம் அந்த உபயாத்துமகனை
ஆரப்ய முதலிலாரம்பிவித்து கடைசியில்
கூடஸ்த: அசங்கரான கூடஸ்தர (ஆத்துமாவென்று)
ஶேஷித: மீதமாகச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அந்தபிரகதாரணியத்தில் சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தை விரித்துச்சொல்லுமெனில்.

आत्माकतमइत्युक्तेयाज्ञवल्क्योविबोधयन् ।
विज्ञानमयमारभ्यासङ्गन्तंपर्यशेषयत् ॥

ஆத்மாகதமஇத்யுக்தேயாஜ்ஞவல்க்யோவிபோதயந் ।
விஜ்ஞாநமயமாரப்யாஸங்கந்தம்பர்யஶேஷயத் ॥ ௧௬௮

ஆத்மா ஜனகர்யாஞ்ஞியவல்க்கியரைப் பார்த்து ஆத்துமா
கதம: இதி யாரென்று
உக்தே கேழ்க்கப்பட்டபொழுது
யாஜ்ஞவல்க்ய: யாஞ்ஞியவல்க்கியரான
விபோதயந் போதித்துக்கொண்டு வரும்போது
விஜ்ஞாநமயம் ஆரப்ய விஞ்ஞானமயனை யாரம்பிவித்து
அஸங்கம் (கடைசியில்) அந்த அசங்கனை
தம் ஆத்துமாவையே
பர்யஶேஷயத் மீதமாகக்காண்பிவித்தார்.

அ-கை. இப்படி இந்த ஒருசுருதிதான் சாட்சியோவெனில்.

कोयमात्मेत्येवमादौसर्वत्रात्माविचारतः ।
उभयात्मकमारभ्यकूटस्थश्शेष्यतेश्रुतौ ॥

கோயமாத்மேத்யேவமாதௌஸர்வத்ராத்மாவிசாரத: ।
உபயாத்மகமாரப்யகூடஸ்தஶ்ஶேஷ்யதேஶ்ருதௌ ॥ ௧௬௯ ॥

ஐதரேயசுருதியில்முதலில்இந்த
ஆத்துமா வென்று சொல்லுவ
யார் [து
என்று(இப்படி)
இவை முதலானவாக்கி
யத்திலும்
மற்ற சகல
சுருதிகளிலும்

உபயாத்துமகனுனஜீவகூ
டஸ்தர்களை
ஆரம்பித்து [தினலே
ஆத்துமாத்துமவிசாரத்
கூடஸ்தரான
ஆத்துமாவே
மீதமானவராகபண்ணப்
பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அப்போசொன்ன ரீதியால் புஜிக்கிறவன் பொய்யானல், பிராணி
களுக்கு, தான் கர்த்தா போக்தாவென்று சத்தியத்துவபுத்தி ஏன் உண்டா
கிறதெனில்.

कूटस्थसत्यतांस्वस्मिन्नध्यस्यात्माविवेकतः ।
तात्विकींभोक्तृतांमत्वानकदाचिज्जिहासति ॥

கூடஸ்தஸத்யதாம்ஸ்வஸ்மிந்நத்யஸ்யாத்மாவிவேகத꞉ ।
தாத்விகீம்போக்த்ருதாம்மத்வாநகதாசிஜ்ஜிஹாஸதி ॥ ௨00

ஆத்மா லோகபிரசித்தமானபோக்தா
வென்றுசொல்லப்பட்ட இந்த ஆ
த்துமாவானவர்
அவிவேகத꞉ அவிவேகத்தினலே
கூடஸ்தஸத்யதாம் கூடஸ்தருடைய
வாஸ்தவமான சத்தியத்துவத்தை
ஸ்வஸ்மிந் தன்பேரில்

அத்யஸ்ய ஆரோபித்துக்கொண்டு
போக்த்ருதாம் போக்திருத்துவம்
தாத்விகீம்மத்வா தனக்கு வாஸ்தவமாக
இருக்கிறதென்றெண்ணி
கதாசித் ஒருக்காலும் (அதைவிட)
ஜிஹாஸதி ந இச்சிக்கிறதில்லை.

அ-கை. அப்போ அந்தசுருதியில், தன்னுடைய போகத்துக்காகவேசகல
மும் பிரியமாயிருக்கிறதென்று ஏன்சொல்லிற்றெனில்.

भोक्तास्वस्यैवभोगायपतिजायादिमिच्छति ।
एषलौकिकवृत्तांतःश्रुत्यासम्यगनूदितः ॥

போக்தாஸ்வஸ்யைவபோகாயபதிஜாயாதிமிச்சதி ।
ஏஷலௌகிகவ்ருத்தாந்த꞉ஶ்ருத்யாஸம்யகநூதித꞉ ॥ ௨0௧

போக்தா புஜிக்கிறவன்
ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய
போகாய ஏவ போகத்தின் பொருட்டே

பதிஜாயாதிம் புருஷன்பெண்சாதி மு
தலானதை
இச்சதி இச்சிக்கிறன்
ஏஷ꞉ இந்த

ஔகிகவ்ருத்தாஃ லோகவிருத்தாந்த | ஸ்ம்ருதி நன்றாக
ஶ்ருத்யா ஶ்ருதியினாலே [மானது | ஸமர்திதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அந்தஶ்ருதி என்னத்திற்காக அப்படி சொல்லவேண்டுமெனில்.

भोग्यानांभोक्तृशेषत्वान्माभोग्येष्वनुरज्यताम् ।
भोक्तर्येवप्रधानेतोऽनुरागंतंविधित्सति ॥

ஹோ஗்யாநாம்ஹோக்த்ருஶேஷத்வாந்மாஹோ஗்யேஷ்வநுரஜ்யதாம் ।
ஹோக்தர்யேவப்ரதாநேதோऽநுராகம்தம்விதித்ஸதி ॥ ௨௦௨

ஹோ஗்யாநாம் போக்கியங்களானவை | ஸதஃ அந்த ஏதுவினாலே
ஹோக்த்ருஶேஷத்வாத்புஜிக்கிறவனுடை | ப்ரதாநே பிரதானமாக இருக்கிறது
யபிரியமானதால் [விஷயங்களிலே | ஹோக்தரிஏவ புஜிக்கிறவனிடத்திலே
ஹோஜ்யேஷு போக்கியமான [கதன்று | தம் அநுராகம் அந்த ஆசையை (யே
மா அநுரஜ்யதாம் ஆசைபண்ணத்தக் | விதித்ஸதி பண்ணவிதித்தது.

அ-கை. விஷயாசையை விடுவதற்கு பிரமாணமாக விஷ்ணுபுராணவாக்கியத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

याप्रीतिरविवेकानांविषयेष्वनपायिनी ।
त्वामनुस्मरतस्सामेहृदयान्मापसर्पतु ॥

யாப்ரீதிரவிவேகாநாம்விஷயேஷ்வநபாயிநீ ।
த்வாமநுஸ்மரதஸ்ஸாமேஹ்ருதயாந்மாபஸர்பது ॥ ௨௦௩

ஶ்ரீவ ஏலட்சுமீபதே | அநுஸ்மரதஃ ஸ்மரித்துக்கொண்டிரு
அவிவேகாநாம் அவிவேகிகளுக்கு | மே என்னுடைய க்கிற
விஷயேஷு விஷயங்களிலே ற | ஹ்ருதயாத் மனதில் நின்று
அநபாயிநீகுறைவில்லாததா யிருக்கி | ஸா அந்த விஷயப்ரீதி
யாப்ரீதிஃ யாதொரு பிரீதியிருக்கிற | மாபஸர்பது போகட்டும்.
த்வாம் உம்மையே தோ |

வி-ம். விஷயிகளுக்கு விஷயத்தில் பிரீதியிருப்பதுபோல, எனக்கும் அந்த ப்ரீதிஉம்மிடத்தில் நழுவாமலிருக்கட்டும்.

அ-கை. அந்தபுராணவசன மிருக்கட்டும், பிருகிருதஶ்ருதிக்கு என்ன ஆயிற்றெனில்.

इतिन्यायेनसर्वस्माद्भोग्यजाताद्विरक्तधीः ।
उपसंहृत्यतांप्रीतिंभोक्तर्येवबुभुत्सते ॥

உதிந்யாயேநஸர்வஸ்மாத்போக்யஜாதாத்விரக்தீஃ ।
உபஸம்ஹ்ருத்யதாம்ப்ரீதிம்ஹோக்தர்யேவபுபுத்ஸதே ॥ ௨௦௪

ஜிதேந்த்ரியேண இந்திரியஜயத்தினாலே
ஸகலவிஷய சகல விஷய
ஸௌக்யஜாதஸ்ய கூட்டத்தில் நின்றும்
விரக்தபீ: விரக்தியான புத்தியுடைய புருஷன்
தாம் அந்த
ப்ரீதிம் விஷயத்திலிருக்கிற பிரீதியை
உபஸம்ஹ்ருத்ய சம்காரம் பண்ணி
ஸாக்ஷிண்யேவ பூஜிக்கிறவனாயிருக்கிற ஆத்துமாவிலேயே
பௌஸ்த்யதே அந்த ப்ரீதியைப் பண்ண இச்சிக்கிறான்.

அ-கை. அப்படி ஆத்துமாவினிடத்தில், பிரீதிவைப்பதற்கு திருஷ்டாந்தங்களேதெனில்.

स्रक्चन्दनवधूवस्त्रसुवर्णादिषुपामरः ।
अप्रमत्तोयथातद्वन्नप्रमाद्यतिभोक्तरि ॥

ஸ்ரக்சந்தநவதூவஸ்த்ரஸுவர்ணாதிஷுபாமர: ।
அப்ரமத்தோயதாதத்வந்நப்ரமாத்யதிபோக்தரி ॥ ௨௦௫ ॥

பாமர: பாமரனானவன்
ஸ்ரக்சந்தநவதூவஸ்த்ரஸுவர்ணாதிஷு மாலை சந்தனம் ஸ்திரீகள் வஸ்திரங்கள் தங்கம் முதலான சகலமான விஷயத்தில்
யதா எப்படி
அப்ரமத்த: ஜாக்கிரதையாயிருக்கிறானோ
தத்வத் அதுபோல
போக்தரி விவேகியானவன் ஆத்துமாவிடத்தில்
நப்ரமாத்யதி அஜாக்கிரதைபண்ணக்கூடாது.

அ-கை. இனி ஆத்துமாவை நிரந்தரம் விசாரிப்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

काव्यनाटकतर्कादिमभ्यस्यतिनिरंतरम् ।
विजिगीषुर्यथातद्वन्मुमुक्षुस्स्वंविचारयेत् ॥

காவ்யநாடகதர்காதிமப்யஸ்யதிநிரந்தரம் ।
விஜிகீஷுர்யதாதத்வந்முமுக்ஷுஸ்ஸ்வம்விசாரயேத் ॥ ௨௦௬

விஜிகீஷு: ஜயத்தை விரும்பின வித்தியார்த்தி
காவ்யநாடகதர்காதிம் காவியங்களென்ன நாடகங்களென்ன தர்க்காதி சாஸ்திரங்களென்ன
நிரந்தரம் இவைகளை சதாகாலம்
யதா எப்படி
அப்யஸ்யதி அப்பியசிக்கிறானோ
தத்வத் அதுபோல
முமுக்ஷு: முமுட்சுவானவன்
ஸ்வம் தன்னை சதா
விசாரயேத் விசாரிக்கவேண்டியது.

அ-கை. ஆத்துமாவில் சிரத்தையை வைப்பதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

जपयागोपासनादिकुरुतेश्रद्धयायथा ।
स्वर्गादिवांछयातद्वच्छ्रद्धध्यात्स्वेमुमुक्षया ॥

ஜபயாகோபாஸநாதிகர்த்தா ஶ்ரத்தயா யதா ।
ஸ்வர்காதிவாஞ்சயா தத்வச்ச்ரத்தேயம் ஸ்வே முமுக்ஷயா ॥ ௨௦௭

ஜபயாகோபாஸநாதி கர்மியானவன், ஜபத்திலும், யாகத்திலும், உபாசனைமுதலானவைகளிலும்
ஸ்வர்காதிவாஞ்சயா ஸ்வர்க்கம்முதலான போகவாஞ்சையால்
யதா எப்படி
ஶ்ரத்தயா சிரத்தையோடே
கர்த்தா பண்ணுவானோ
தத்வத் அதுபோல
முமுக்ஷயா முமுட்சுத்துவத்தினாலே
ஸ்வே தன்னிடத்தில்
ஶ்ரத்தேயம் சிரத்தை பண்ணவேண்டியது.

அ-கை. பிர்மவிசாரத்தில் எவ்வளவுபிரயாசை யிருந்தாலும், அதைப்பாராமல், அப்பியாசம்பண்ணத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

चित्तैकाग्र्यंयथायोगीमहायासेनसाधयेत् ।
अणिमादिप्रेप्सयैवंविविच्यात्स्वंमुमुक्षया ॥

சித்தைகாக்ர்யம் யதா யோகீ மஹாயாஸேந ஸாதயேத் ।
அணிமாதிப்ரேப்ஸயைவம் விவிச்யாத்ஸ்வம் முமுக்ஷயா ॥ ௨௦௮

யோகீ யோகியானவன்
அணிமாதிப்ரேப்ஸயா அணிமாதி அஷ்டமகாசித்தியிஞசையால்
சித்தைகாக்ர்யம் சித்த நிரோதமான ஏகாந்தத்தை
யதா எப்படி
மஹாயாஸேந மகாபிரயாசத்தினாலே
ஸாதயேத் சாதிக்கிறானோ
ஏவம் இப்படி
முமுக்ஷயா முமுட்சுத்துவத்தினாலே
ஸ்வம் தன்னை
விவிச்யாத் விசாரித்தறியவேண்டியது.

அ-கை. இப்படி அப்பியாசம் பண்ணுவதால் பிரயோசனமேதெனில்.

कौशलानिविवर्धन्तेतेषामभ्यसपाटवात् ।
यथातद्वद्विवेकोस्याप्यभ्यासाद्विशदायते ॥

கௌஶலாநி விவர்தந்தே தேஷாமப்யாஸபாடவாத் ।
யதா தத்வத்விவேகோஸ்யாப்யப்யாஸாத்விஶதாயதே ॥ ௨௦௯

தேஷாம் அந்த நாலுபேர்களுக்கும்
அப்யாஸபாடவாத் அப்பியாசபலத்தால்
கௌஶலாநி க்ஷேமங்கள்
யதா எப்படி
விவர்தந்தே விருத்தியாகின்றனவோ
தத்வத் அதுபோல
அஸ்ய இந்த விவேகிக்கு
விவேகோபி ஆத்துமாநாத்தும விவேகமும்
அப்யாஸாத் பிரமாப்பியாசத்தினாலே
விஶதாயதே பிரகாசமாகிறது.

அ-கை. விசாரத்தன்மை யெப்படியெனில்.

विविच्यताभोक्तृतत्वंजाग्रदादिष्वसंगता ।
अन्वयव्यतिरेकाभ्यांसाक्षिण्यध्यवसीयते ॥

விவிச்யதாபோக்த்ருதத்வஞ்ஜாக்ரதாதிஷ்வஸங்கதா ।
அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம்ஸாக்ஷிண்யத்யவஸீயதே ॥ உகம

போக்த்ருதத்வம் புஜிக்கிறவனுடையயதார்த்தத்தன்மையை [ஷனாலே
விவிச்ய விவேகம் பண்ணுகிற புரு
ஜாக்ரதாதிஷு ஜாக்கிரசொப்பன சுஷுப்திகளிலே
அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் அன்வயவ்யதிரேகங்களினாலே
ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்திலே
அஸங்கதா அசங்கத்துவமானது
அத்யவஸீயதே நிச்சயம்பண்ணப்படுகிறது.

அ-கை. அன்வயவியதிரேகமாவதேதெனில்.

यत्रयद्दृश्यतेद्रष्टाजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।
तत्रैवतन्नेतरत्रेत्यनुभूतिर्हिसम्मता ॥

யத்ரயத்த்ருஶ்யதேத்ரஷ்டாஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ।
தத்ரைவதந்நேதரத்ரேத்யநுபூதிர்ஹிஸம்மதா ॥ உகக

யத்ர யாதொரு
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ஜாக்கிரசொப்பன சுஷுப்திகளிலே
த்ரஷ்டா சாட்சியினாலே யாதொரு தூலசூக்கும ஆனந்தரூபபோகமாயும், திருசியமாயும் ஒன்றிலொன்று இல்லாததாயுமிருக்கிற
யத் த்ருஶ்யதே யாதொரு விஷயங்கள் காணப்படுகின்றனவோ
தத் அதது
தத்ர அந்தந்த அவஸ்தைகளில் மாத்திரமிருக்கிறதேதவிர
ந இதரத்ர மற்ற அவஸ்தைகளில் அவைகளில்லை
இதி அநுபூதிஃ சாட்சி மூன்றவஸ்தைகளிலும் அன்வயித்திருக்கிற இந்த அனுபவமானது [மன்றோ.
ஸம்மதா ஹி சகலருக்கும் சம்மத

அ-கை. இப்படி அனுபோகம்மாத்திரந்தானே, இதில் சுருதிப்பிரமாணமில்லையோவெனில்.

सयत्तत्रेक्षतेकिंचित्तेनानन्वागतोभवेत् ।
दृष्ट्वैवपुण्यंपापंचेत्येवंश्रुतिषुडिंडिमः ॥

ஸயத்தத்ரேக்ஷதேகிஞ்சித்தேநாநந்வாகதோபவேத் ।
த்ருஷ்ட்வைவபுண்யம்பாபஞ்சேத்யேவம்ஶ்ருதிஷுடிண்டிமஃ ॥ உகஉ

ஸஃ அந்த (ஆத்துமா)
யத் யாதொன்றை
தத்ர அந்தந்தஅவஸ்தையிலே
ஈக்ஷதே பார்க்கிறானோ

தேந அந்தந்த வஸ்துவோடே
கிஞ்சித் சிறிதும்
ஸந்நாமதஃ சம்பந்தமில்லாதவராகத் தானேவருகிறார்
புண்யாபுண்யம்ச அவைகளிலேதோன்றுகிற புண்ணிய பாவங்களையும்
த்ரஷ்டா. ஏவ பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறவராகவே
ஸதைவ இதி ஆகிறாரென்று
ஏவம் இப்படி
ச்ருதிஷு சுருதிகளிலே
விதிதம் பிரசங்கைப்படுகிறது.

அ-கை. இந்த அனுசந்தானத்தால் பந்தநிவர்த்தியான மோட்சம்வருமென்பதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादिप्रपञ्चंयत्प्रकाशते ।
तद्ब्रह्माहमितिज्ञात्वासर्वबन्धैःप्रमुच्यते ॥

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதிப்ரபஞ்சம்யத்ப்ரகாஶதே ।
தத்ப்ரஹ்மாஹமிதிஜ்ஞாத்வாஸர்வபந்தைஃப்ரமுச்யதே ॥ ௨௧௩

யத் யாதொரு(அறிவானது)
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதி ஜாக்கிரசொப்பனசுஷப்திமுதலானரூபமான
ப்ரபஞ்சம் பிரபஞ்சத்தை
ப்ரகாஶதே பிரகாசம்பண்ணி வைக்கிறதோ
தத் அந்த (சச்சிதானந்தரூபமான)
ப்ரஹ்ம பிரமமே
அஹம். இதி நானென்று
ஜ்ஞாத்வா அறிந்து
ஸர்வபந்தைஃ சர்வபந்தங்களினலும்
ப்ரமுச்யதே விடுபடுகிறான் (என்று கைவல்லிய உபநிஷத்தில் இப்படி சொல்லியிருக்கிறது)

அ-கை. இன்னும் இந்தவிஷயத்தில் சுருதிகளைக் காட்டுகிறார்.

एकएवात्मामन्तव्योजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।
स्थानत्रयव्यतीतस्यपुनर्जन्मनविद्यते ॥

त्रिषुधामसुयद्भोग्यंभोक्ताभोगश्चयद्भवेत् ।
तेभ्योविलक्षणस्साक्षीचिन्मात्रोहंसदाशिवः ॥

ஏகஏவாத்மாமந்தவ்யோஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ।
ஸ்தாநத்ரயவ்யதீதஸ்யபுநர்ஜந்மநவித்யதே ॥ ௨௧௪
த்ரிஷுதாமஸுயத்போக்யம்போக்தாபோகஶ்சயத்பவேத் ।
தேப்யோவிலக்ஷணஸ்ஸாக்ஷீசிந்மாத்ரோஹம்ஸதாஶிவஃ ॥ ௨௧௫

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ஜாக்கிரசொப்பன சுஷுப்தி அவஸ்தைகளிலே
ஆத்மா.ஏகஃ.ஏவ ஆத்துமா ஒருவரே இருக்கிறதாக
மந்தவ்யஃ எண்ணத்தக்கவர்

ஸ்தாநத்ரயவ்யதீதஸ்ய அவஸ்தாத்திரயத்திற்குமப்புறப்பட்ட சாட்சியானவனுக்கு
புந: மறுபடி.
ஜந்ம ஜன்மம் (தில்லை
ந.வித்யதே ஒருக்காலுமுண்டாகிற
யோவஸ்தா.த்ரிஷு அவஸ்தாத்திரயங்களிலும்
போஜ்யம்.யத் போஜ்ஜியமானயாதொருவிஷயமென்ன
போக்தா போக்தாவென்ன
போக:வ போகமென்ன
யத் யாதொரு
ஸர்வ திருபுடியுண்டாயிருக்கிறதோ
தேப்ய: அந்ததிருபுடிகளுக்கு
விலக்ஷண: விலட்சணராயும்
ஸாக்ஷீ.சிந்மாத்ர: சாட்சியாயும்சின்மாத்திரராயும்
ஸதாஶிவ: இருக்கிற சதாசிவனோ
அஹம் நானென்றும் இப்படி சுருதிகள் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. இப்படிவிவேகத்தால் ஆத்துமா அசங்கராகுல், அந்தபோக்திருத்துவம் யாருக்கெனில்.

एवंविवेचितेतत्त्वेविज्ञानमयशब्दितः ।
चिदाभासोविकारीयोभोक्तृत्वंतस्याशिष्यते ॥

ஏவம்விவேசிதேதத்வேவிஜ்ஞாநமயஶப்தித: ।
சிதாபாஸோவிகாரீயோபோக்த்ருத்வம்தஸ்யாஶிஷ்யதே ॥ ௨௧௬

ஏவம் இப்படி
தத்வே யதார்த்தமாயிருக்கிற பிர்மமா[னது
விவேசிதே பிரிக்கப்பட்டிருந்துள்ளளவில்
விஜ்ஞாநமயஶப்தித: விஞ்ஞான மயனென்ற பெயரோடேகூடின
சிதாபாஸ: சிதாபாசனுன
விகாரீ விகாரியானவன்
ய: யாரோ
தஸ்ய அவனுக்கு
போக்த்ருத்வம் புஜிக்குந்தன்மை
ஶிஷ்யதே மீதப்படுகிறது.

அ-கை. சிதாபாசனுக்கு போக்திருத்துவம் அங்கிகரிக்கும்போது, முன்னேயாருக்கு போகநிமித்தியமென்றும்,சுருதி புஜிக்கிறவனில்லையென்று சொன்னதற்கு இது விரோதமாமேயெனில், பாரமார்த்திகமாக போக்திருத்துவமில்லையென்று சுருதி சொல்லிற்றென்று பரிகரிக்கிறுர்.

मायिकोयंचिदाभासश्श्रुतेरनुभवादपि ।
इन्द्रजालंजगत्प्रोक्तंतदन्तःपात्ययंयतः ॥

மாயிகோயம்சிதாபாஸஶ்ஶ்ருதேரநுபவாதபி ।
இந்த்ரஜாலம்ஜகத்ப்ரோக்தம்ததந்த:பாத்யயம்யத: ॥ ௨௧௭

ஃயம் இந்த
விஷாஹாஸஃ ஜீவன்
ஸுஷுப்திகஃ (சகல)சுருதியினாலும்
ஃநுபவாக. ஃவி (சகலருடைய) அனுபவத்தினாலும்
மாயிகஃமாயாமயனாகவே(யிருக்கிறான்)
யதஃ யாதொருகாரணத்தினாலே

ஜமக ஜகத்து
ஐஃஜாலம் இந்திரஜாலமென்று
வைராக்யா சொல்லப்படுகிறதோ (ன்
அயா அந்தகாரணத்தினாலேஇந்த ஜீவ
கஷாஃவாகி அந்தஜகத்துக்குள்சேர்ந்தவன் தானே.

வி-ம். ஆகையால் திருபுடிபொய்யென்றால், அதற்குள் ளகப்பட்ட இவனும்பொய்யென்பதில் கேட்கவேண்டியதென்ன.

அ-கை. இந்தஜகத்துப் பொய்யென்பது நசிப்பதால்சரி, அப்படி ஜீவன்நசியாமலிருப்பதால் அவனை பொய்யென்பதெப்படியெனில்.

प्रलयोप्यस्यसुषुप्त्यादौसाक्षिणाप्यनुभूयते ।

ப்ரளயோப்யஸ்யஸுஷுப்த்யாதௌஸாக்ஷிணாப்யநுபூயதே ॥

ஸுஷுப்த்யாதௌ சுஷுப்தி முதலான அவஸ்தைகளிலே
அஸ்ய ஜகத்துலயிப்பதோடே இந்த ஜீவனுடைய

விலயஃஅவி லயமும்
ஸாக்ஷிணா சாட்சியினாலே
அநுபூயதே. ஹி அனுபவிக்கப்படுகிறதன்றோ.

அ-கை. ஜீவன் பொய்யாய்ப் போகட்டும், அதினாலே எதாயிற்றெனில்.

एतादृशंस्वस्वभावंविविनक्तिपुनःपुनः ॥
विविच्यनाशंनिश्चित्यपुनर्भोगंनवाञ्छति ।

ஏதாத்ருஶம்ஸ்வஸ்வபாவம்விவிநக்திபுந꞉புந꞉ ।
விவிச்யநாஶம்நிஶ்சித்யபுநர்போகம்நவாஞ்சதி ॥ ௨௧அ

ஸ்வஸ்வபாவம் இந்தஜீவன் தன்னுடைய சுவபாவம்
ஏதாத்ருஶம் இப்படி மாயாமயமாய்ப்போவதை
புநஃ புநஃ அடிக்கடி
விவிநக்தி விவேகம்பண்ணுகிறான்

விவிச்ய இப்படி விவேகம்பண்ணி
நாஶம் தன்னுடையநாசத்தை
நிஶ்சித்ய நிச்சயம் பண்ணி
புநஃ மறுபடி
போகம் போகத்தை
ந. வாஞ்சதி இச்சிக்கிறானில்லை.

அ-கை. தான்நசிப்பவனைக் கண்டபின் போகாசை வாராதென்பதற்குத்திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

मुमूर्षुश्शायितोभूमौविवाहङ्कोभिवांछति ॥

முமூர்ஷுஶ்ஶாயிதோபூமௌவிவாஹங்கோபிவாஞ்சதி ॥ ௨௧௯

ஸஞ்ஜ்வர: பூமியில் ஸாயித: கிடந்த நிலையில் கிடந்து ஜிஜீவிஷு: க: சாகப்போகிறவன் | ஏவன்றான் விவாஹம் கல்யாணத்தை ஸமிச்சதி இச்சிப்பான்.

அ-கை. நான்புசித்தேனென்று சொல்லக் கூடாதென்றால், பிராரப்தாந்தம்வரை எவ்விதமாக போகம்புசிப்பனெனில்.

जिह्रतिव्यवहर्तुञ्चभोक्ताहमितिपूर्ववत् ।
छिन्ननासइवह्रीतःक्लिश्यन्नारब्धमश्नुते ॥

ஜிஹ்ரேதிவ்யவஹர்த்தும்ச போக்தாஹமிதிபூர்வவத் |
சின்னநாஸஇவஹ்ரீத: க்லிஸ்யந்நாரப்தமஸ்னுதே || ௨௨௦

பூர்வவத் முன்போலே | சின்னநாஸ: இவ மூக்கறுந்தவன் போல
அஹம் நான் |
போக்தா. இதி புசிக்கிறவனென்று | ஹ்ரீத: வெட்கத்தையும்
வ்யவஹர்த்தும். ச விவகாரம்பண்ணுவதற்கும் | க்லிஸ்யந் துக்கத்தையும்உடையவனாகி
 | ஆரப்தம் பிராரப்தபோகத்தை
ஜிஹ்ரேதி வெட்கப்படுகிறான் | அஸ்னுதே புசிக்கிறான்.

அ-கை. ஆனாலிவனெப்படியாகிலும் புசிக்கட்டும், இந்த போக்திருத்துவத்தை, சாட்சியினிடத்தி லாரோபிக்க மாட்டானோவெனில்.

यथास्वस्यापिभोक्तृत्वंमन्तुंजिह्रेत्ययन्तथा ।
साक्षिण्यारोपयेदेतदितिकैवकथावृथा ॥
इत्यभिप्रेत्यभोक्तारमाक्षिपत्यविशंकया ।
कस्यकामायेतिततश्शरीरानुज्वरोनहि ॥

யதாஸ்வஸ்யாபிபோக்த்ருத்வம் மந்தும்ஜிஹ்ரேத்யயம்ததா |
ஸாக்ஷிண்யாரோபயேதேததிதிகைவகதாவ்ருதா || ௨௨௧
இத்யபிப்ரேத்யபோக்தாரமாக்ஷிபத்யவிஸங்கயா |
கஸ்யகாமாயேதிததஸ்ஸரீராநுஜ்வரோநஹி || ௨௨௨

அயம் இந்த (ஜீவன் | ஏதத் இந்தபோக்திருத்துவத்தை
ஸ்வஸ்ய. அபி தனக்குக்கூட | ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்தில்
போக்த்ருத்வம் போக்திருத்துவத்தை | ஆரோபயேத் ஆரோபிப்பனென்று
மந்தும் எண்ணுவதற்கு | இதி இப்படி
யதா எப்படி | கா. ஏவ சொல்லுகிறது
ஜிஹ்ரேதி வெட்கப்படுகிறானோ | வ்ருதா வீணான
ததா அப்படிக்கிருக்க (இவன்) | கதா கதையாயிருக்கிறது.

இதி — இந்தப்பிரகாரமாக
அபிப்ரேத்ய — மனதில் அபிப்பிராயம் வைத்து
கஸ்ய — யாருக்கு
காமாய. இதி — போகநிமித்தமென்று
அவிஶங்கயா — சங்கையில்லாமல்தானே
போக்தாரம் — புசிக்கிறவனை
ஆக்ஷிபதி — சுருதி ஆட்சேபிக்கிறது
தத: — ஆகையினாலே
ஶரீராநுஜ்வர: — ஞானிக்கு சரீரத்தைக்குறித்துதாபம்
ந. ஹி — இல்லையென்றுசொல்லுகிறது

அ-கை. போக்திருத்துவம் ஆத்துமாவுக் கில்லையென்பது தெரிந்தது, சரீராநுதாபமில்லையென்ற வாக்கியத்திற்கு அர்த்தத்தையும், சரீரமித்தனைவித மென்பதையும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

स्थूलंसूक्ष्मंकारणञ्चशरीरंत्रिविधंस्मृतम् ।
अवश्यंत्रिविधोस्त्येवतत्रतत्रोचितोज्वरः ॥

वातपित्तश्लेष्मजन्यव्याधयःकोटिशस्तनौ ।
दुर्गन्धित्वकुरूपत्वदाहभङ्गादयस्तथा ॥

कामक्रोधादयश्शान्तिदान्त्याद्यालिङ्गदेहगाः ।
ज्वराद्वयेपिबाधन्तेप्राप्तयाऽप्राप्तयानरंक्रमात् ॥

स्वंपरञ्चनवेत्यात्माविनष्टइवकारणे ।
आगामिदुःखबीजञ्चेत्येतदिन्द्रेणदर्शितम् ॥

ஸ்தூலம்ஸூக்ஷ்மங்காரணஞ்சஶரீரந்த்ரிவிதம்ஸ்ம்ருதம் ।
அவஶ்யந்த்ரிவிதோஸ்த்யேவதத்ரதத்ரோசிதோஜ்வர: ॥ ௨௨௩
வாதபித்தஶ்லேஷ்மஜந்யவ்யாதய:கோடிஶஸ்தநௌ ।
துர்கந்தித்வகுரூபத்வதாஹபங்காதயஸ்ததா ॥ ௨௨௪
காமக்ரோதாதயஶ்ஶாந்திதாந்த்யாத்யாலிங்கதேஹகா: ।
ஜ்வராத்வயேபிபாதந்தேப்ராப்த்யாऽப்ராப்த்யாநரங்க்ரமாத் ॥ ௨௨௫
ஸ்வம்பரஞ்சநவேத்த்யாத்மாவிநஷ்டஇவகாரணே ।
ஆகாமிது:கபீஜஞ்சேத்யேததிந்த்ரேணதர்ஶிதம் ॥ ௨௨௬

ஸ்தூலம் — தூலமென்றும்
ஸூக்ஷ்மம் — சூட்சுமமென்றும்
காரணம் ச — காரணமென்றும்
ஶரீரம் — தேகமானது
த்ரிவிதம் — மூன்றுவிதமாக
ஸ்ம்ருதம் — சொல்லப்படுகிறது
அவஶ்யம் — அவசியமாக
த்ரிவித: — மூன்றுதேகங்களும்
அஸ்தி. ஏவ — இருக்கவேஇருக்கின்றன
தத்ர தத்ர — அந்தந்த சரீரங்களிலே
உசித: — அதற்குயோக்கியமான
ஜ்வர: — [illegible]மானது காணப்படுகிறது

அ-கை. அதில் தூலசரீர ஜ்வரமேதெனில்.

வாதபித்தஶ்லேஷ்மஜந்ய வ்யாதயஃ வாதபித்தசிலேஷ்மமென்கிற தாதுக்களுடைய வித்தியாசத்தா லுண்டாகின்றவைகளானவியாதிகள்
கோடிஶஃ கோடிவிதமாக
தநௌ தூலத்திலுண்டாகின்றன

உமுஷ்யிதங்க்தா ஸங்கதாஹஸைமா
தயஃ அதனுலுண்டுபண்ணப்பட்டதான துற்கந்தம், குரூபம், தாகம், மறித்தல் முதலான பீடைகளும் தூலசரீரத்தில் சதாகாணப்படுகின்றன.

அ-கை. சூட்சுமசரீரத்தின் ஜ்வரமேதெனில்,

ததா அப்படியே
காமக்ரோதாதயஃ காமக்குரோத முதலானவைகளும்
ஶமாத்யாஶ்ச சமதமாதி சற்குணங்களும்
லிங்கதேஹகாஃ சூட்சும தேகத்தை யடைந்திருக்கிற
ஜ்வராஃ ஜ்வரங்கள்
த்வயே அபி இவ்விரண்டுவித ஜ்வரத்திலும்
ப்ராப்த்யா ப்ராப்த்யா சாந்தியாதிகளுடைய அப்பிராப்தியினலும்காமாதிகளின் பிராப்தியினலும்
நரம் ஜீவனை
க்ரமாத் கிரமமாக
பாதயந்தி பாதிக்கின்றன.
பூர்ணம் ஜீவனனவன் சகலவித ஞானசூனியனய்
காரணே காரணசரீரத்தில்லொன்றும் அறியாமல்
விநஷ்டஃ இவ நாசமானவன்போல்
ஸ்வம் தன்னையும்
பரம் ச தனக்கன்னியமான விஷயத்தையும்
ந வேத்தி அறிகிறனில்லை
ஆகாமிதுஃகபீஜம் ச இதி மறுநாள்வரப்போகிற துக்கங்களுக்கெல்லாம் இந்தக்காரணசரீரம் காரணமாயிருக்கிறதென்று
ஏதத் இந்த அர்த்தத்தை குருவாகிய பிர்மாவுக்கு முன்னே
இந்த்ரேண தேவேந்திரனலே
உதீரிதம் தெரிவிக்கப்பட்டதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. இந்தசரீரங்களுக்கு இந்தஜ்வரங்கள் இயற்கையா, சேர்க்கையாவெனில்.

एतेज्वराश्शरीरेषुत्रिषुस्वाभविकामता: ।
वियोगेतुज्वरैस्तानिशरीराण्येवनासते ॥

ஏதேஜ்வராஶ்ஶரீரேஷு த்ரிஷு ஸ்வாபாவிகா மதாஃ ।
வியோகே து ஜ்வரைஸ்தானி ஶரீராண்யேவ நாஸதே ॥ ௨௨௭

ஏதே இந்தமூவிதமான
ஜ்வராஃ ஜ்வரங்களும்

த்ரிஷு ஶரீரேஷு மூன்றுசரீரங்களிலே.

ஸ்வாபாவிகா꞉ சுபாவங்களாக இருக்கின்றனவென்று
உக்தா꞉ அறியத்தக்கன
ஜ்வரா꞉ இந்த ஜ்வரங்களினாலே
வியோகே. த꞉ பிரிந்திருக்கும்பட்சத்தில்
தாநி.ஶரீராணி.ஏவ அந்தசரீரங்களே
ந.ஸந்தி இருக்கமாட்டா.

அ-கை. இதற்குதிருஷ்டாந்த மேதெனில்.

तन्तोर्वियुज्येत्नपटोवालेभ्यःकंबलोयथा ।
मृदोघटस्तथादेहो ज्वरेभ्योपीतिदृश्यताम् ॥

தந்தோர்வியுஜ்யேந்நபடோவாலேப்ய꞉கம்பலோயதா ।
ம்ருதோகடஸ்ததாதேஹோஜ்வரேப்யோபீதித்ருஶ்யதாம் ॥ ௨௨௮

பட꞉ வஸ்திரமானது
தந்தோ꞉ நூலுக்கு வேறாக எப்படி
ந. வியுஜ்யேத பிறிந்திருக்க மாட்டாதோ
கம்பல꞉ கம்பிளியானது
வாலேப்ய꞉ யதா மயிரைவிட்டெப்படி இருக்கமாட்டாதோ
கட꞉ கடமானது
ம்ருத꞉ மண்ணைவிட்டெப்படியிராதோ
ததா அப்படி
தேஹா꞉ இந்ததேகங்களும்
ஜ்வரேப்ய꞉ அபி அவைகளுக்குச்சொன்ன ஜ்வரங்களைவிட்டு வேறாக
இதி.த்ருஶ்யதாம் ஓரிடத்திலும் காணப்படமாட்டா.

அ-கை. இந்தஜ்வரங்களில் ஆத்துமாவில் ஒன்றுவதில்லையோவெனில்.

चिदाभासेस्वतःकोपिज्वरोनास्तियतश्चितः ।
प्रकाशैकस्वभावत्वमेवदृष्टंनचेतरत् ॥
चिदाभासेप्यसंभाव्याज्वरास्साक्षिणिकाकथा ।

சிதாபாஸே ஸ்வத꞉கோபிஜ்வரோநாஸ்தியதஶ்சித꞉ ।
ப்ரகாஶைகஸ்வபாவத்வமேவத்ருஷ்டம்நசேதரத் ॥ ௨௨௯ ॥
சிதாபாஸேப்யஸம்பாவ்யாஜ்வராஸ்ஸாக்ஷிணிகாகதா ॥ ௨௩௦

யத꞉ யாதொரு காரணத்தினாலே
சிதாபாஸே ஜீவனிடத்திலேயே
க꞉அபி.ஜ்வர꞉ ஒரு ஜ்வரமும்
ஸ்வத꞉ சுபாவத்தினாலே
நாஸ்தி இல்லை (அறிவாயிருப்பதால்)
சித꞉ அறிவாகிய இவனுக்கு
ப்ரகாஶைகஸ்வபாவத்வம்.ஏவ பிரகாசமே முக்கியமான சுபாவமாயிருக்கிறதே
த்ருஷ்டம் காணப்படுகிறது.
இதரத்.ந.ச வேறே ஒன்றுங் காணப்படவில்லை
சிதாபாஸே.அபி சிதாபாசனிடத்திலேயுங்கூட

ஸம்ஹாவ்ராꣳ சம்பவியாதவைகளான | தென்பதில்
ஜ்வராꣳ இந்த ஜ்வரங்கள் | கா கத்தா கேட்கவேண்டியதென்னயி
ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்தில்வாரா | ருக்கிறது.

அ-கை. அப்போ உலகத்தில் அப்போ அனியாயமாய் நான்தபிக்கிறேனெ ன்று அனுபவத்திற்குக் கதிபேதெனில், அதற்குக்கதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

एवमप्येकतांमेनेचिदाभासोह्यविद्यया ॥
साक्षीसत्यत्वमध्यस्यस्वेनोपेतेवपुस्त्रये ।
तत्सर्ववास्तवंस्वस्यस्वरूपमितिमन्यते ॥

ஏவமப்யேகதாம்மேநேசிதாபாஸோஹ்யவித்யயா ।
ஸாக்ஷீஸத்யத்வமத்யஸ்யஸ்வேனோபேதேவபுஸ்த்ரயே ॥
தத்ஸர்வம்வாஸ்தவம்ஸ்வஸ்யஸ்வரூபமிதிமந்யதே ॥ ௨௧௧

ஏவம் அபி இந்தப்பிரகாரமிருந்தா | லேற்றிக்கொண்டு
சிதாபாஸ: ஜீவனானவன் [லும் | வபுஸ்த்ரயே மூன்றுதேகங்களையும்
அவித்யயா அஞ்ஞானத்தினாலே | ஸ்வேந தன்னோடே
ஏகதாம் அதிஷ்டானாரோபங்களை யொன்றாக | உபேதே ஒன்று சேர்த்து
மேநே ஹி எண்ணுகிறானன்றோ | தத் ஸர்வம் அந்த சமஸ்தமும்
ஸாக்ஷீஸத்யத்வம் அதெப்படியென்று, சாக்ஷியினுடையவாஸ்தவத்தன் மையை | ஸ்வஸ்ய தனக்கு
அத்யஸ்ய ஆரோபணை தன்னிடத்தி | வாஸ்தவம் நிஜமான
| ஸ்வரூபம் இதி வடிவமென்று
| மந்யதே எண்ணுகிறான்.

அ-கை. இப்படி யெண்ணுவதா லென்னகெடுதியெனில்.

एतस्मिन्भ्रान्तिकालेयंशरीरेपुज्वरस्त्वथ ।
स्वयमेवज्वरामीतिमन्यतेहिकुटुंबिवत् ॥

ஏதஸ்மிந்ப்ராந்திகாலேயம்ஶரீரேஷுஜ்வரஸ்வத ।
ஸ்வயமேவஜ்வராமீதிமந்யதேஹிகுடும்பிவத் ॥ ௨௧௨

ஏதஸ்மிந் இந்த [தில் | ஸ்வயம் ஏவ தானே
ப்ராந்திகாலே மயக்கமான அவசரத் | ஜ்வராமி இதி தபிக்கிறேனென்று
அயம் இந்த ஜீவன் | குடும்பிவத் குடும்பிபோலே
ஶரீரேஷு சரீரங்கள் [போது | மந்யதே ஹி எண்ணுகிறானன்றோ.
ஜ்வரத்ஸு தாபத்தையடையும் |

அ-கை. குடும்பிதபிக்கிறதெவ்விதமெனில்.

पुत्रदारेषुतप्यत्सुतपामीतिवृथायथा ।
मन्यतेपुरुषस्तद्वदाभासोऽप्यभिमन्यते ॥

புத்ரதாரேஷு தப்யத்ஸு தபாமீதி வ்ருதா யதா ।
மந்யதே புருஷஸ்தத்வதாபாஸோऽப்யபிமந்யதே ॥ ௨௩௩

புருஷ: மூடனானவன்
புத்ரதாரேஷு பிள்ளைபெண்டாட்டி முதலானவர்கள்
தப்யத்ஸு தாபத்தை யடையுங்காலையில்
யதா எப்படி
வ்ருதா வீணாக நான்
தபாமீ இதி தபிக்கிறேனென்று
மந்யதே தனக்கு வந்ததாகவே எண்ணுகிறானோ
தத்வத் அதுபோல
ஆபாஸ: ஆபாஸ ஜீவனும் சரீரத்திரயங்களுக்குவருகிற ஜ்வரத்தைத் தனக்கென்று
அபிமந்யதே அபிமானிக்கிறான்.

அ-கை. இப்படி ஜீவன் அவிவேகதிசையில் மயக்கத்தால் தபிக்கட்டும், விவேகதிசையில் தபிக்காமலிருக்கக் காரணமேயெனில்.

विविच्यभ्रांतिमुज्झित्वास्वमप्यगणयन्सदा ।
चिन्तयन्साक्षिणंकस्माच्छरीरमनुसंज्वरेत् ॥

விவிச்ய ப்ராந்திமுஜ்ஜித்வா ஸ்வமப்யகணயந்ஸதா ।
சிந்தயந்ஸாக்ஷிணம் கஸ்மாச்சரீரமநுஸஞ்ஜ்வரேத் ॥ ௨௩௪

விவிச்ய இந்தஜீவன் ஆத்துமானாத்துமவிவேசனம்பண்ணி
ப்ராந்திம் பஞ்சகோசங்களை நானென்றும், நான் கர்த்தாவென்றும் வந்திருக்கிற மயக்கத்தை
உஜ்ஜித்வா நன்றாகத்தள்ளி
ஸ்வம் அபி தன்னையும்
அகணயந் ஒருபொருளாக எண்ணாமனுபேக்ஷித்து
ஸாக்ஷிணம் சாக்ஷியாயிருக்கப்பட்டதன்னை
ஸதா ஸதா
சிந்தயந் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிற ஜீவன்
கஸ்மாத் என்னகாரணத்தினாலே
சரீரம் சரீரத்தைக்குறித்து
அநுஸஞ்ஜ்வரேத் தாபப்படுவன்.

அ-கை. மயக்கதிசையில் தாபமுண்டாவதற்கும் ஞானதிசையில் தாபம் உண்டாகாமல் போவதற்கும் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

अयथावस्तुसर्पादिज्ञानंहेतुःपलायने ।
रज्जुज्ञानेऽहिधीध्वस्तौकृतमप्यनुशोचति ॥

அயதாவஸ்துஸர்பாதிஜ்ஞாநம் ஹேதுஃபலாயநே ।
ரஜ்ஜுஜ்ஞாநேऽஹிதீத்வஸ்தௌ க்ருதமப்யநுசோசதி ॥ ௨௩௫

ஸர்பத்வாத்யாரோபஹேதுத்வாத் — கற்பித மானசர்ப்பம் சோரன் வெள்ளி முதலான மயக்கஞானமானது வரையிலே ஓடுவதில் ஹேது: காரணமாயிருந்தது ரஜ்ஜ்வாதெள பழுதை முதலான ஞானம் வந்தபோதையானால் ஸமீக்ஷணே பாம்பு முதலான விபரீதஞானம் கெடும்பட்சத்தில் ஸாக்ஷீ முன் ஓடி இடுப்பொடித்துக்கொண்டதையும்பற்றி [ன் ஸமாவ்ருதி பச்சாத்தாபப்படுகிறு

அ-கை. சாக்ஷிபோனென்று ஒருதரம்அறிந்தால் போதாதோ, அடிக்கடி என்னத்திற் கனுசந்தானம் பண்ணவேண்டுமெனில்.

मित्याभियोगदोषस्यप्रायश्चित्तत्वसिद्धये ।
समापयन्निवात्मानंसाक्षिणंशरणंगतः ॥

மித்யாபியோகதோஷஸ்ய ப்ராயச்சித்தத்வஸித்தயே ।
ஸமாபயந்நிவாத்மாநம்ஸாக்ஷிணம்ஶரணம்கத: ॥ ௨௧௬

மித்யாபியோகதோஷஸ்ய யோக்கியனிடத்தில்ஒருதிருட்டை வெகுநாளாயாரோபித்து வந்தவன் அவனை யோக்கியனென்றுஅறிந்தபிறகுஅதற்குஅனந்தவிதமான ப்ராயச்சித்தத்வஸித்தயே பிராயச்சித்தம் செய்துஅந்ததோஷத்தைநிவர்த்திக்கும்பொருட்டு ஸமாபயந் ஐவஅவனைநல்வார்த்தை சொல்வதுபோல் ஆத்மாநம் ஸாக்ஷிணம் ஶரணம் கத: தானாயிருக்கிற சாட்சியை இதுவரையிலறியாமல் கர்த்தாவென்று சொன்னதோஷம்போகும்நிமித்தம்அடிக்கடி நான்சாட்சியென்று சரணாகதிபண்ணுகிறான்.

அ-கை. அன்னியனிடத்தில் மித்தியாபவாதம் சொல்லும்பட்சத்தில், அப்படி அவனுக்குச் சமாதானம், அடிக்கடி சொல்லவேண்டியதுசரி, இங்கே ஆத்துமா தானாயிருப்பதால், தனக்குத்தான் நல்லவார்த்தை சொல்லவேண்டியது யுக்தமில்லையேயெனில்.

आवृत्तपापनुत्यर्थंस्नानाद्यावर्ततेयथा ।
आवर्तयन्निवध्यानंसदासाक्षिपरायणः ॥

ஆவ்ருத்தபாபநுத்யர்த்தம்ஸ்நாநாத்யாவர்த்ததேயதா ।
ஆவர்த்தயந்நிவத்யாநம்ஸதாஸாக்ஷிபராயண: ॥ ௨௧௭

ஆவ்ருத்தபாபநுத்யர்த்தம் ஒருபுருஷனே அறியாதகாலத்தில் தான் செய்த பாபம்போகும்நிமித்தம் ஸ்நாநாதி ஸ்நானம் முதலான அனேக பிராயச்சித்தத்தை ஆவர்த்ததே செய்து கொள்ளுறனோ யதா எப்படி த்யாநம்அப்படி இந்த ஜீவனும் சாக்ஷியினிடத்தில்வெகுகாலமாய் சம்சாரித்துவாதிஆரோபதோஷம் நிவர்த்தியின்பொருட்டு ஸதா எப்போதும்

ஆவர்த்தயந். ஆவர்த்தி பண்ணுகிறவன்போல | ஸாக்ஷிபராயணஃ சாட்சியே கதியென்று அனுசந்தானம்பண்ணுகிறான்.

அ-கை. அதிருக்கட்டும், இதுவரையில் இந்தஜீவன்தன் பிரக்கியாதியைச் சொல்லியிப்போது அப்படிச்சொல்வதற்கு லஜ்ஜைப்படுவானேனெனில்.

उपस्थकुष्ठिनीवेश्याविलासेषुविलज्जते ।
जानतोऽग्रेतथाभासःस्वप्रख्यातौविलज्जते ॥

உபஸ்தகுஷ்டிநீவேஶ்யாவிலாஸேஷுவிலஜ்ஜதே ।
ஜாநதோऽக்ரேததாபாஸஸ்ஸ்வப்ரக்யாதௌவிலஜ்ஜதே ॥ ௨௬௮

உபஸ்தகுஷ்டிநீவேஶ்யா குகியத்தில் குஷ்டம் பிடித்த தாசி
ஜாநதஃ அறிந்தவர்
அக்ரே முன்பாக
விலாஸேஷு அபிநயங்கள்செய்வதில்
விலஜ்ஜதே வெட்கத்தை யெப்படி அடைவளோ
ததா அப்படி
ஆபாஸஃ சிதாபாசனும்
ஸ்வப்ரக்யாதௌ தத்துவ ஞானத்திற்கு முன்னே தன்னுடைய கருத்திருத்துவாதிகளான பிரக்யாதியைச் சொல்வதில்
விலஜ்ஜதே வெட்கப்படுகிறான்.

அ-கை. சிதாபாசன் அடிக்கடி தேகத்திரயங்களையும் நானல்லவென்று சொல்வதற்குக் காரணமேதெனில்.

गृहीतोब्राह्मणोम्लेच्छैःप्रायश्चित्तञ्चरन्पुनः ।
म्लेच्छैस्संकीर्यतेनैवतथाभासश्शरीरकैः ॥

க்ருஹீதோப்ராஹ்மணோம்லேச்சை꞉ப்ராயஶ்சித்தஞ்சரந்புந꞉ ।
ம்லேச்சைஸ்ஸங்கீர்யதேநைவததாபாஸஶ்ஶரீரகை꞉ ॥ ௨௬௯

ம்லேச்சை꞉ துலுக்கர்களாலே
க்ருஹீத꞉ இழுத்துக்கொண்டுபோன
ப்ராஹ்மண꞉ பிராமணனானவன்
ப்ராயஶ்சித்தம் வெகுவிதமான பிராயச்சித்தங்களை
சரந் வெகுசிலவு செய்து பண்ணின பார்ப்பான்
புந꞉ பிற்பாடு
ம்லேச்சை꞉ துலுக்கர்களோடே
ந. ஸங்கீர்யதே. ஏவ எப்படி சேரமாட்டானோ
ததா அப்படி
ஆபாஸ꞉ சிதாபாசனும்
ஶரீரகை꞉ தேகத்திரயங்களோடே அஞ்ஞானத்தால் சேர்ந்து அவைகளை தானென்று மயங்கி, வெகுகாலத்திற்குபின் சாதனசதுஷ்டய சற்குருசேவையால், சிரவணாதிகளைச்செய்து, சாட்சியே நானென்றறிந்தபின் தேகாதிகளோடே மறுபடி யொருக்காலும் சேரான்.

அ-கை. ஐயா இப்படி ஞானி நடுங்கிக்கொண் டிருப்பனென்று சொன்னதைப் பார்க்கும்போது இவரைக்காட்டிலும் நிற்சிந்தையா யிருக்கிற அஞ்ஞானி தாழ்வில்லையேயெனில்.

यौवराज्येस्थितोराजपुत्रस्साम्राज्यवांछया ।
राजानुकारीभवतितथासाक्ष्यनुकार्ययम् ॥

யௌவராஜ்யேஸ்திதோராஜபுத்ரஸ்ஸாம்ராஜ்யவாஞ்சயா ।
ராஜாநுகாரீபவதிததாஸாக்ஷ்யநுகார்யயம் ॥ ௨௪௦

யௌவராஜ்யே யுவராஜ்ஜியபட்டத்தில்
ஸ்தித: இருக்கிற
ராஜபுத்ர: ராஜகுமாரன்
ஸாம்ராஜ்யவாஞ்சயா அந்த சாம்ராஜ்ஜியவாஞ்சையினாலே
ராஜாநுகாரீ ராஜாவை யனுசரித்துக்கொண்டே
பவதி எப்படி கம்பீரமாகவிருக்கிறுனோ
ததா அப்படி
அயம் இந்த ஜீவனும்
ஸாக்ஷ்யநுகாரீ சாட்சியை யனுசரித்திருப்பன்.

அ-கை. அந்தயுவராஜாவுக்கு சாம்ராஜ்ஜியபதவியாகிறபலம் பிரத்தியட்சமாயிருப்பதுபோல, இவனுக்குச் சாட்சியின் அநுசந்தானத்தினால் என்ன பலமெனில்.

योब्रह्मवेदब्रह्मैवभवत्येषइतिश्रुतिम् ।
श्रुत्वातदेकचित्तस्सन्ब्रह्मवेत्तिनचेतरत् ॥

யோப்ரஹ்மவேதப்ரஹ்மைவபவத்யேஷஇதிஶ்ருதிம் ।
ஶ்ருத்வாததேகசித்தஸ்ஸந்ப்ரஹ்மவேத்திநசேதரத் ॥ ௨௪௧

ய: எவன்
ப்ரஹ்மவேத பிர்மமேநானென்றறிகிறுனோ
ஏஷ: அந்த
ப்ரஹ்ம ஏவ இவன் பிர்மமாகவே
பவதி. இதி ஆகிறுனென்ற
ஶ்ருதிம். ஶ்ருத்வா சுருதியைக்கேட்டு
ததேகசித்த: ஸந் அந்த பிர்மத்திலேயே முக்கியசித்தனாய்
ப்ரஹ்ம வேத்தி பிர்மத்தையே கம்பீரமாயறிகிறுன்
இதரத் ந. வ பிர்மத்திற்கு வேறான துவைதத்தை யறிகிறுனில்லை.

வி-ம். இவன்குலத்தில்கூட அப்பிர்மவித்து உண்டாகானென்றும், இருதயகிரந்தியாகிற குகையிலிருந்து விடுபட்டு அமிருதனாக ஆகிறுனென்றும், இவன் துக்கத்தையும், பாபத்தையும் தாண்டுகிறுனென்றும் இப்படி சுருதிகள் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. ஐயா இந்தப்பிர்மஞானம் இந்தஜீவனைக் கொல்லுகிறதாயிருப்பதால், யாராகிலுந்தான்சாக மருந்து குடிப்பரோவெனில்.

देवत्वकामाह्यग्नचादौप्रविशन्तियथातथा ।
साक्षित्वेनावशेषायस्वविनाशंसवाञ्छति ॥

தேவத்வகாமாஹ்யக்ந்யாதௌப்ரவிசந்தியதா ததா ।
ஸாக்ஷித்வேநாவசேஷாயஸ்வவிநாசம்ஸவாஞ்சதி ॥ உ௫௨

தேவத்வகாமா: தேவனாகவேண்டுமென்றிச்சித்தவர்கள்
அக்ந்யாதௌ அக்கினியிலும், கங்கையிலும், பிருகுபதனத்திலும் சாவதில் பயமன்றியில்
யதா எப்படி
ப்ரவிசந்தி பிரவேசிக்கிறார்களோ
ததா அப்படி
ஸாக்ஷித்வேந சாட்சிவடிவமாக
அவசேஷாய மீதமாகும்பொருட்டு
ஸ்வவிநாசம் தன்னுடையகருத்திருத்துவநாசத்தை
ஸ: அந்த ஜீவன்
வாஞ்சதி ஹி இச்சிப்பானன்றோ.

அ-கை. இப்படி தத்துவஞானத்தால் ஜீவத்துவம் போயிற்றானால், ஞானிகள் ஜீவத்துவ விவகாரம்செய்யக் கண்டோமே, அதெப்படிக்கூடுமெனில்.

यावत्स्वदेहदाहंस्यान्नरत्वंनैवमुञ्चति ।
तावदारब्धदेहंस्यान्नाभासत्वविमोचनम् ॥

யாவத்ஸ்வதேஹதாஹம்ஸ்யாந்நரத்வம்நைவமுஞ்சதி ।
தாவதாரப்தேஹம்ஸ்யாந்நாபாஸத்வவிமோசநம் ॥ உ௫௩

யாவத் எதுவரையில்
ஸ்வதேஹதாஹம். ஸ்யாத் தன்னுடைய தேகம் தகிக்கப்படுமோ
தாவத் அதுவரையில்
நரத்வம் மனுஷத்தன்மை
ந. முஞ்சதி. ஏவ விடவே மாட்டாதுபோல
ஆரப்தேஹம். ஸ்யாத் ஞானிக்குப் பிராரப்ததேகமிருக்கும்வரை
ஆபாஸத்வவிமோசநம். ந உலகத்தாரிவனை ஜீவனென்று விவகாரிக்கிற சொல்லுக்கு விமோசனம்கிடையாது.

அ-கை. சம்சாரஉபாதான காரணமான அஞ்ஞானம்போயும், அதன்காரியமான பிராரப்தமிருப்பது கூடாதெனில், நான்மனிதனென்ற விபரீதத் தோற்றம் எப்படிவரக்கூடுமெனில்.

रज्जुज्ञानेपिकंपादिश्शनैरेवोपशाम्यति ।
पुनर्मन्दांधकारेसारज्जुःक्षिप्तोरगोभवेत् ॥
एवमारब्धभोगोपिशनैश्शाम्यतिनोहठात् ।
भोगकालेकदाचित्तुमर्त्योहमितिभासते ॥

ரஜ்ஜுஜ்ஞாநேபிகம்பாதிச்சநைரேவோபசாம்யதி ।
புநர்மந்தாந்தகாரேஸாரஜ்ஜு:க்ஷிப்தோரகோபவேத் ॥ உ௫௪

ஸைவஸாஜ்யஹெஹெவிமெநஸ்யாஶ்ருதிநோஹடாத் ।
ஹெமகாலேகதாவித்நுஷ்யேத்வாஹஸ்திஹாஸ்தே ॥ உசரு॥

ரஜ்ஜுஜ்ஞானே.கவி பழுதையென்ற ஞானம் வந்தாலும்
கம்பாதி: நடுக்கம் முதலானது
ஸமெநீ:. ஸைவ மெள்ளமெள்ளவே
உபஶாம்யதி உபசமனத்தையடைகிற
புந:. மறுபடி (ஒருக்கால்) [து
ஸந்த்யாகாலே சந்தியாகால இருட்டில் போகும்போது
ஸா. ரஜ்ஜு: அந்தப்பழுதையானது
க்ஷிப்த: மறைபட்டு
உரகீ பாம்புபோலதோன்றுகிறது
ஸைவம் இப்படி

ப்ராரப்தகர்மம்.கவி பிராரப்தகர்மத்தால் ஆரம்பிவிக்கப்பட்ட சுகதுக்காதி போகமும்
ஸமெநீ: மெள்ள மெள்ள
ஶாம்யதி சமனமடையும்
நோ. ஹடாத் பலாத்காரமாக உடனே சமனமாகாது
போகமாலே பிராரப்தபோகம் புசிக்குங்காலையில்
கதாசித் ஒருக்கால்
ஜுஹ்ம. ஶ்ருதி:. ஜதி நான்மனிதனென்று
ஹாஸதே தோன்றும். [ன்று

அ-கை. அப்படிஞானிக்கு மனிதனென்னும் தோற்றம் மறுபடியுண்டாயிற்றேயானால் தத்துவஞானம் கெட்டுப்போமேயெனில்.

नैतावतापराधेनतत्वज्ञानंविनश्यति ।
जीवन्मुक्तिव्रतंनेदंकिन्तुवस्तुस्थितिःखलु ॥

நைதாவதாபராதேநதத்வஜ்ஞாநம்விநஶ்யதி ।
ஜீவந்முக்திவ்ரதம்நேதம்கிந்துவஸ்துஸ்திதி:கலு ॥ உசசு

ஸதாவதா இவ்வளவு
அபராதேந அபராதத்தினாலே
தத்வஜ்ஞானம் குருமுகமாய் (மகாவாக்கியவிசாரஜன்னியமான) சாக்ஷாத்காரஞானம்
ந. விநஶ்யதி நாசமாகமாட்டாது
ஜீவந்முக்திவ்ரதம் ஜீவன்முக்தியென்கிறவிரதமானது

இதம் ந இப்படி (யொருக்கால் நான் மனிதனென்று தவறிச்சொல்லுவதால், கெடுதியடைகிறதல்ல
கிந்து பின்னையோவென்றால்
வஸ்துஸ்திதி: வஸ்து வஸ்துமாத்திரம் நானென்ற உரைப்பன்றோ (தத்துவஞானபலமான ஜீவன்முக்திவிரதம்.)

அ-கை. ரச்சுசர்ப்ப ஸ்தலத்தில் பிராந்திநிவர்த்தியாயும், அதின்காரியமான கம்பனாதிகளிருக்கட்டும், பிரகிருத திருஷ்டாந்தத்தில் நீயேதசமனென்று காட்டியபடி, நான்தசமனென் றறிந்தபிற்பாடுஅழுகை முதலானது ஒன்றும் [illegible]ணப்பட வில்லையேயெனில்.

दशमोपिशिरस्ताडंरुदन् बुध्वानरोदिति ।
शिरोव्रणस्तुमासेनशनैश्शाम्यतिनोतदा ॥

தசமோபிசிரஸ்தாடம்ருதந் புத்வாநரோதிதி ।
சிரோவ்ரணஸ்துமாஸேந சநைஸ்சாம்யதிநோததா ॥ ௨௪௭

தசம:, அபி தசமன் தான் தசமனென்று புத்வா அறிந்தபின் ருதந் (ஸந்) விசனபுரச்சரமாக சிரஸ்தாடம் தலையிலடித்துக்கொள்ளுகிறது முதலான நரோதிதி ரோதனத்தைப்பண்ணுகிறதில்லை

சிரோவ்ரண: து சிரசில் முன்னிடித்துக்கொண்டபுண்மாத்திரம் மாஸேந மாசக்கிரமத்தில் சநை: மெள்ளமெள்ள சாம்யதி ஆறுகிறது ததா ந அப்பவே புண் ஆறுகிறதில்லை.

அ-கை. ஞானம்வந்தபிற்பாடும் பிராரப்ததுக்கம் தோற்றுமானால், ஆறுவதவஸ்தையான துக்கநிவர்த்தி ரூபமானஜீவன் முக்திபிரயோசனமேதெனில்

दशमामृतिलाभेनजातोहर्षोव्रणव्यथाम् ।
तिरोधत्तेमुक्तिलाभस्तथाप्रारब्धदुःखिताम् ॥

தசமாம்ருதிலாபேநஜாதோஹர்ஷோவ்ரணவ்யதாம் ।
திரோதத்தேமுக்திலாபஸ்ததாப்ராரப்தது:கிதாம் ॥ ௨௪௮

தசமாம்ருதிலாபேந தசமன், தசமனான தான்சாகவில்லையென்று தானான தசமனைச் சாகாமல்கண்ட லாபத்தால் ஜாத: உண்டான ஹர்ஷ: சந்தோஷமானது வ்ரணவ்யதாம் முன்னிடித்துக்கொண்டபுண் வேதனையை

திரோதத்தே (எப்படி) மறைத்துப்போடுமோ ததா அப்படி முக்திலாப: நான்பிர்மமென்றறிந்த சந்தோஷத்தாலுண்டாயிருக்கிற இந்த ஜீவன்முக்திலாபமானது ப்ராரப்தது:கிதாம் பிராரப்தகர்மத்தால், உண்டாகிறதுக்கத்தை (சிறிதும்தோன்றவிடாமலே மறைக்கும்.)

அ-கை. ஜீவன்முக்திவிரதமானது, இப்படி பிராரப்ததுக்கம் தோற்றுவதினால், கெடாதென்றால். மறுபடி அனுத்துமாத்தியாச மொருக்கால்வந்தாலோவெனில்.

त्रताभावाद्यदाध्यासस्तदाभूयोविविच्यताम् ।
रमसेवीतिनेभङ्कभयोभयोयथातथा ॥

வ்ருதாஹாவாநுத்பாத்யாஸஸ்துநாஹமபோவிவிவ்ருதாம் ।
ரஸஸேவீதிநே ஸம்ஸ்யஹமபோஹமபோயதா ததா ॥ உசகூ ॥

வ்ருதாஹாவாத் கட்டுப்பாடான யாதொருவிரதமில்லாமையால்
யதா எப்போ
கஸ்யாஸ் அனாத்துமாவில்ஆத்துமபுத்தியுண்டாமோ
ததா அப்போ
ஹமயஃ மறுபடி [ப்பிரிக்கத்தக்கது
விவிவ்ருதாம் ஆத்துமானாத்துமாக்களை
யதா எப்படி
ரஸஸேவீ சித்தக் குளிகையான ரசத்தைசாப்பிட்டவனுக்கு, பசிவியாதிநிவர்த்தியாயிருப்பதால், மறுபடியது ஒருக்காலுண்டானால்
ஹமயம் ஹமயம் மறுபடி மறுபடி
ததா அப்படியே
தினே தினந்தோறும்
ஸம்ஸ்ய அந்தகுளிகையைச்சாப்பிடுகிறவன்போலுமாம்

அ-கை. ஞானத்தால் நிவர்த்தியாகாத பிராரப்தகர்மபலம் எதினால்நிவர்த்தியாகுமெனில்.

शमयत्यौषधेनायंदशमस्स्वव्रणंयथा ।
भोगेनशमयत्वैतत्प्रारब्धंमुच्यतेतथा ॥

ஶமயத்யௌஷதேநாயம்தஶமஸ்ஸ்வவ்ரணம்யதா ।
போகேநஶமயத்வைதத்ப்ராரப்தம்முச்யதேததா ॥ உருo

அயம் இந்த
தஶமஃ தசமனானவன்
ஔஷதேந ஔஷதத்தினாலே முன்னிடித்துக்கொண்டதினாலுண்டான
ஸ்வவ்ரணம் தன்னுடைய இரணத்தை
யதா எப்படி
ஶமயதி ஆற்றிக்கொள்ளுகிறானோ
ததா அப்படி
ஏதத் இந்த
ப்ராரப்தம் பிராரப்தகர்மத்தையும்
போகேந புசிப்பினாலே
ஶமயித்வா சமனம்பண்ணி
முச்யதே முக்தனாகிறான்.

அ-கை. அபரோட்சஞானத்திற்கு பலமானதுக்க நிவர்த்தியைச்சொல்லி, இனிமேல் ஆனந்தாவாப்தியைச் சொல்லுகிறார். இன்னும் விஷயத்திலுண்டாகிற திருப்திக்கும், இந்ததிருப்திக்கும் பேதமேதெனில்.

किमिच्छन्निति वाक्योक्तश्शोकमोक्षउदीरितः ।
आभासस्यह्यवस्थैषाषष्ठीतृप्तिस्तुसप्तमी ॥
सांकुशाविषयैस्तृप्तिरियंतृप्तिर्निरंकुशा ।

கிமிச்சந்நிதிவாக்யோக்தஶ்ஶோகமோக்ஷஉதீரிதஃ ।
ஆபாஸஸ்யஹ்யவஸ்தைஷாஷஷ்டீத்ருப்திஸ்துஸப்தமீ ॥ உருக

ஸாம்க்ஷாவிஷயோத்த்ருப்திர் நிராகாரா ॥ ௨௫௧ ॥

கிம் எதை [ன்ற
ஜிஜ்ஞாஸா இதி இச்சிக்கப்போகிறேனென்
வாக்யோக்தம் வாக்கியத்தில் சொல்லப் பட்ட
சோகமோக்ஷ: துக்கநிவர்த்தியானது
உதீரித: சொல்லப்பட்டது
ஆபாஸஸ்ய சிதாபாசனுடைய
ஏவம். ஏஷா. ஸதஸ்ஸு இது ஆறு வகவஸ்தையென்றறி
ஸப்தமீ. த்ருப்தி: து இனி ஏழாவது வஸ்தை திருப்தியெனப்படும்
விஷயோ: விஷயங்களினாலே
த்ருப்தி: வருகிற திருப்தியானது
ஸாம்கா தடையோடேகூடியது
அயம். த்ருப்தி: இந்த திருப்தியானது
நிராகாரா தடையற்றது.

அ-கை. ஞானிக்கிப்படி திருப்தி எதினாலுண்டாகிறதெனில்.

कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवतृप्यति ॥

க்ருதம்க்ருத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவத்ருப்யதி ॥ ௨௫௨

க்ருத்யம் பண்ணவேண்டியயாவும்
க்ருதம் பண்ணப்பட்டதாயிற்று [ம்
ப்ராபணீயம் அடையவேண்டியயாவு
ப்ராப்தம் அடையப்பட்டதாயிற்று
இதி ஏவ இப்படிநிச்சயித்திருப்பதே
த்ருப்யதி திருப்தி.

அ-கை. அப்படி கிருதகிருத்தியம் எத்தனைவிதம், அதெப்படி பண்ணிமுடிந்தது, அதையெனக்குச் சொல்லுமெனில்.

ऐहिकामुष्मिकव्रातसिद्ध्यैमुक्तेश्चसिद्धये ।
बहुकृत्यंपुरास्याभूत्तत्सर्वमधुनाकृतम् ॥

ஐஹிகாமுஷ்மிகவ்ராதஸித்த்யைமுக்தேச்சஸித்தயே ।
பஹுக்ருத்யம்புராஸ்யாபூத்தத்ஸர்வமதுநாக்ருதம் ॥ ௨௫௩

ஐஹிகாமுஷ்மிக வ்ராதஸித்த்யை
இகலோகபரலோக போகசுகசமூகங்கள் சித்திக்கும் பொருட்டும்
முக்தே: ச மோட்சத்தினுடைய
ஸித்தயே சித்தியின்பொருட்டும்
புரா முன்னே
அஸ்ய இந்த எனக்கு
பஹுக்ருத்யம் வெகுகாரியம்
அபூத் செய்யவேண்டியிருந்தது
தத்ஸர்வம் அந்தசமஸ்தமும்
அதுநா இப்போது
க்ருதம் (தன்னை விடவேறில்லாமல் தானாய்ப்போய்விட்டதால்) செய்யப்பட்டதாயிற்று.

அ-கை. இப்படி பண்ணவேண்டியது, அடையவேண்டியது, தேவையற்றுப்போன உம்முடைய திருப்தியைச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

तदेतत्कृतकृत्यत्वंप्रतियोगिपुरस्सरम् ।
अनुसन्दधदेवायमेवंतृप्यतिनित्यशः ॥

ததேதத்க்ருதக்ருத்யத்வம்ப்ரதியோகிபுரஸ்ஸரம் |
அநுஸந்தததேவாயமேவம்த்ருப்யதிநித்யஶ: || ௨௫௪

தத் ஏதத் அந்த இந்த
க்ருதக்ருத்யத்வம் கிருதகிருத்தியத்துவம் தனக்குவந்திருப்பதையும், அப்படி வராத அஞ்ஞானிகளான
ப்ரதியோகிபுரஸ்ஸரம் அவர்களை திரிகளாகப்பார்த்துக்கொண்டே
அயம் இந்த ஞானி
அநுஸந்தததேவ அனுசந்தானம்பண்ணிக்கொண்டே
ஏவம் இப்படி
நித்யஶ: தினந்தோறும்
த்ருப்யதி திருப்தியாயிருக்கிறான்.

அ-கை. அப்படியவன் அனுசந்தானம் பண்ணுகிற கிரமமெப்படியெனில்.

दुःखिनोऽज्ञास्संसरन्तुकामंपुत्राद्यपेक्षया ।
परमानन्दपूर्णोहंसंसरामिकिमिच्छया ॥

து:கி²நோऽஜ்ஞாஸ்ஸம்ஸரந்துகாமம்புத்ராத்³யபேக்ஷயா |
பரமாநந்த³பூர்ணோஹம்ஸம்ஸராமிகிமிச்ச²யா || ௨௫௫.

து:கிந: துக்கிகளாக
அஜ்ஞா: அஞ்ஞானிகள்
புத்ராத்யபேக்ஷயா பிள்ளைமுதலானவர்களைக்குறித்து
காமம் மிகவுமவர்களைகாப்பாற்றவேண்டுமென்ற ஆசையாலும்
ஸம்ஸரந்து உழவாதிசம்சாரத்திலலையட்டும்
பரமாநந்தபூர்ண: பரமானந்தபூர்ணனான
அஹம் நான்
கிம் என்ன
இச்சயா இச்சையினாலே
ஸம்ஸராமி சம்சாரம்பண்ணப்போகிறேன்.

அ-கை. இனிகர்மியைப் பார்த்து அனுசந்தானம் பண்ணுகிறதாவது யேதெனில்.

अनुतिष्ठन्तुकर्माणिपरलोकयियासवः ।
सर्वलोकात्मकःकस्मादनुतिष्ठामिकिंकथम् ॥

அநுதிஷ்ட²ந்துகர்மாணிபரலோகயியாஸவ: |
ஸர்வலோகாத்மக:கஸ்மாத³நுதிஷ்டா²மிகிம்கத²ம் || ௨௫௬

பரலோகயியாஸவ: அமிருதபானம் ரம்பாசம்போகாதி விஷயசுகத்தையுடையதாயிருக்கிறபரலோகத்தையடையவேண்டுமென்று இச்சையுள்ள ஜீவர்கள்
கர்மாணி அதற்கேற்ற ஜோதிஷ்டோமாதி கர்மங்களை
அநுதிஷ்டந்து அனுஷ்டானம்பண்ணட்டும்
ஸர்வலோகாத்மக: சர்வலோகவடிவமான நான்
கஸ்மாத் என்னகாரணத்தினால்
கிம் என்ன
கதம் எப்படி
அநுதிஷ்டாமி அனுஷ்டிக்கப்போகிறேன்.

அ-கை. அதிகாரிகளைக்குறித்து அநுசந்தான மெப்படிச்செய்வனெனில்

व्याचक्षतांतेशास्त्राणिवेदानध्यापयंतुवा ।
येत्राऽधिकारिणोमेतुनाधिकारोऽक्रियत्वतः ॥

வ்யாசக்ஷதாந்தெஶாஸ்த்ராணிவெதாநத்யாபயந்துவா ।
யெத்ராऽதிகாரிணொமெதுநாதிகாரொऽக்ரியத்வத: ॥ ௨௫௭

யெ அத்ர யார் இதில்
அதிகாரிண: இந்திராதிபதங்களை யடைய விருப்ப முள்ளவர்களாயிருக்கிற அதிகாரிகளோ
தெ அவர்கள்
ஶாஸ்த்ராணி சாஸ்திரங்களை
வ்யாசக்ஷதாம் நன்றாகப்படிக்கட்டும்
வெதாந் வேதங்களை
அத்யாபயந்து வா அத்தியயனமாவது பண்ணட்டும் [தால்
அக்ரியத்வத: கிரியையில்லாதவனான
மெ து எனக்கு
அதிகார: அவைகளில் அதிகாரம்
ந இல்லை.

அ.கை. ஐயா நீர் இகலோககிருத்தியமான பிட்சையையும் நித்திரையையும், பரலோக கிருத்தியமான ஸ்நானசௌசங்களையும் செய்ய நான் கண்டிருக்கும்போது, முழுப்பூஷணிக்காயைச் சோற்றில் மறைப்பதுபோல, இகபரகிருத்தியங்கள் எனக்கென்னமா யில்லையென்று சொல்லுகிறீரெனில்.

निद्राभिक्षेस्नानशौचेनेच्छामिनकरोमिच ।
द्रष्टारश्चेत्कल्पयन्तिकिंमेस्यादन्यकल्पनात् ॥
गुञ्जापुञ्जादिदह्येतनान्यारोपितवह्निना ।
नान्यारोपितसंसारधर्मानेवमहंभजे ॥

நித்ராபிக்ஷெஸ்நாநஶௌசெநெச்சாமிநகரொமிச ।
த்ரஷ்டாரஶ்செத்கல்பயந்திகிம்மெஸ்யாதந்யகல்பநாத் ॥ ௨௫௮
குஞ்ஜாபுஞ்ஜாதிதஹ்யெதநாந்யாரொபிதவஹ்நிநா ।
நாந்யாரொபிதஸம்ஸாரதர்மாநெவமஹம்பஜெ ॥ ௨௫௯

நித்ரா நித்திரையையும்
பிக்ஷெ பிட்சையையும்
ஸ்நாநஶௌசெ ஸ்நானத்தையும், சௌசத்தையும்
ந இச்சாமி ச நானிச்சிக்கவுமில்லை
ந கரொமி நான் பண்ணவுமில்லை
த்ரஷ்டார: செத் பார்க்கிறவர்கள் வேண்டுமானால்
கல்பயந்தி கற்பிக்கட்டும்
அந்யகல்பநாத் அன்னியர்களுடையகற்பனையால்
மெ எனக்கு [றது
கிம் ஸ்யாத் என்னகுறைவுவந்திருக்கிறது
அந்யாரொபிதவஹ்நிநா அன்னியர்களாலேஆரோபிக்கப்பட்டதீயினாலே

ம்ஹாஜாவ ங்ஜாதி குந்துமணிச்செடியின் பூங்கொத்து முதலானது	(அப்படி) அன்னியர்களாலே என்னிடத்திலாரோபித்த சம்சார தர்மங்
ந தஹெந் (எப்படி) தகிக்கப்படமாட்டாதோ	ஸஹம் நான் [களைக்குறித்து
ஸநாரோவித ஸாஸாரய்தா ந	ஏவம் அவர்கள் சொல்லுகிறபடி
	ந ஹிெஜ கர்த்தாவென்றெண்ணேன்.

அ-கை. ஆத்துமவடிவமான சிரவணமாவது உமக்கு பண்ணவேண்டாமோவெனில்.

शृण्वंत्वज्ञाततत्वास्तेजानन्कस्माच्छृणोम्यहम् ॥

ஶ்ருண்வந்த்வஜ்ஞாததத்வாஸ்தே ஜாநந்கஸ்மாச்ச்ருணோம்யஹம் ।

அஜ்ஞாததத்வாஃ ஆத்துமானாத்துமவடிவத்தை அறியாதவர்களான	ஜாநந் ஆத்துமாவைத்தானென்றறிந்
தெ அவர்கள்	ஸஹம் நான் (திருக்கிற
ஶ்ருண்வந்து குருமுகமாய் சிரவணம் பண்ணட்டும்	கஸ்மாத் என்னகாரணத்தினால்
	ஶ்ருணோமி சிரவணம்பண்ணப்போகிறேன்.

அ-கை. மனனமாவது பண்ணத் தேவையில்லையோவெனில்.

मन्यन्तांसंशयापन्नानमन्येहमसंशयः ॥

மந்யந்தாம்ஸம்ஶயாபந்நா நமந்யேஹமஸம்ஶயஃ ॥ உகூ0 ॥

ஸம்ஶயாபந்நாஃ நான் பிர்மமோஅல்லவோவென்று சம்சயமுள்ளவர்கள்	ணக்கடவர்கள்
மந்யந்தாம் சொப்பன திருஷ்டாந்தம் முதலான யுக்தியால் மனனம்பண்	அஸம்ஶயஃ சம்சயமில்லாதஅறிவாகிய
	ஸஹம் நான் [லை.
	நமந்யே மனனம்பண்ணத்தேவையில்

அ-கை. நிதித்தியாசனமாவது பண்ணவேண்டாமோ வெனில்.

विपर्यस्तोनिदिध्यासेत्किंध्यानमविपर्ययात् ।

देहात्मत्वविपर्यासंनकदाचिद्भजाम्यहम् ॥

விபர்யஸ்தோ நிதித்யாஸேத்கிம் த்யாநமவிபர்யயாத் ।

தேஹாத்மத்வவிபர்யாஸம் நகதாசித்பஜாம்யஹம் ॥ உகூக

விபர்யஸ்தஃ விபரீதபாவனையுள்ளவன்	தேஹாத்மத்வவிபர்யாஸம் தேகமேநானென்கிறவிபரீதத்தையும், ஜகத்து சத்தியமென்கிற விபரீதத்தையும்
நிதித்யாஸேத் நிதித்தியாசனம்பண்ணத்தக்கது [த்தினாலே	கதாசித் ஒருக்காலும்
அவிபர்யயாத் விபரீதபாவனையில்லா	ஸஹம் நான்
த்யாநம் நமக்கு தியானம்	ந பஜாமி எண்ணமாட்டேன்.
கிம் என்னத்திற்குவேண்டும்	

அ-கை. விபரீதபாவனை உமக்கில்லாதபட்சத்தில், நான் மனிதனென்கிற விவகாரம் எப்படிச் செய்கிறீரெனில்.

अहंमनुष्यइत्यादिव्यवहारोविनाप्यमुम् ।
विपर्यासञ्चिराम्यास्तवासनातोऽवकल्पते ॥

அஹம்மநுஷ்யஇத்யாதிவ்யவஹாரோவிநாப்யமும் ।
விபர்யாஸஞ்சிராப்யஸ்தவாஸநாதோऽவகல்பதே ॥ ௨௯௨

அமும் இந்த
விபர்யாஸம் விபரீதபாவனை
விநா அபி இல்லாமலிருந்தாலும்
சிராப்யஸ்தவாஸநாத: வெகுகாலம் பழக்கப்பட்டவாசனையால்
அஹம் நான்
மநுஷ்யஇத்யாதிவ்யவஹார: மனுஷனென்றுசொல்லுகிற இவை முதலானவிவகாரமானது
அவகல்பதே குலாலச்சக்கிரம்போலே கற்பிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. சித்தன்வியாதிக்காக மருந்து சாப்பிடாமல்போனாலும், பசிக்காகவாவது பச்சிலைமுதலானதைச் சாப்பிடுவதுபோல, இந்தவிவகாரம் நிவர்த்திக்க பிர்மத்தியானம் செய்யவேண்டாமோ வெனில்.

प्रारब्धकर्मणिक्षीणेव्यवहारोनिवर्तते ।
कर्माक्षयेप्यसौनैवशाम्येद्ध्यानसहस्रतः ॥

ப்ராரப்தகர்மணிக்ஷீணேவ்யவஹாரோநிவர்த்ததே ।
கர்மாக்ஷயேப்யஸௌநைவசாம்யேத்த்யாநஸஹஸ்ரத: ॥ ௨௯௩

ப்ராரப்தகர்மணி பிராரப்தகர்மமான
க்ஷீணே க்ஷயிக்கும்பட்சத்தில் [து
வ்யவஹார: விவகாரமானது
நிவர்த்ததே நிவர்த்தியாகும்
கர்மாக்ஷயே அபி கர்மம் க்ஷயிக்காத பட்சத்தில்
அஸௌ இந்தவிவகாரம்
த்யாநஸஹஸ்ரத: ஆயிரந்தியானத்தினாலும்
ந ஏவ சாம்யேத் ஒருநாளும் நிவர்த்தியாகவேமாட்டாது.

அ-கை. பிராரப்த நிமித்தமாயிருக்கிற விவகாரமும் ஞானவிரோதியாயிருக்கிறதேயெனில்.

विरलत्वंव्यवहृतेरिष्टञ्चेद्ध्यानमस्तुते ।
अबाधिकांव्यवहृतिंपश्यन्ध्यायाम्यहंकुतः ॥

விரலத்வம்வ்யவஹ்ருதேரிஷ்டஞ்சேத்த்யாநமஸ்துதே ।
அபாதிகாம்வ்யவஹ்ருதிம்பஸ்யந்த்யாயாம்யஹம்குத: ॥ ௨௯௪

ஷ்யவஹாரதெ: விவகாரமானது
விரஜகூம் வெக உன் ஞானத்திற்குவி
ரோதமென்று தோற்றுமேயானுல்
ஜஷ்டம் உனக்கிஷ்டமான
ய்யாநம் தியானமானது
தெ உனக்கு
அஸ்து இருக்கட்டும்
வ்யவஹாரதிம் சாட்சித்துவ ஞானத்தி
ற்கு விவகாரத்தை
அவாயிகாம் விரோதமில்லாமல்
வாஸ்யநு பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற
அஹம் நான்
கூ-தஃ என்னத்திற்காக [ன்.
ய்யாயாஜி தியானம்பண்ணப்போகிறே

அ-கை. தியானம் வேண்டாதபோனுலும், விட்சேப நிவர்த்திக்காக சமாதியாவது பண்ணவேண்டாமோ வெனில்.

विक्षेपो नास्तियस्मान्मेनसमाधिस्ततोमम ।
विक्षेपोवासमाधिर्वामनसस्स्याद्विकारिणः ॥

விக்ஷேபொ நாஸ்தியஸ்மாந்மெநஸமாயிஸ்ததொமம ।
விக்ஷேபொவாஸமாயிர்வாமநஸஸ்ஸ்யாத்விகாரிணஃ ॥ உகூரு

யஸ்மாக யாதொருகாரணத்தினுலே
மெ எனக்கு
விக்ஷேபஃ விட்சேபமானது
நாஸ்தி இல்லையோ
தகஃ ஆகையினுலே
மம எனக்கு
ஸமாயிஃ சமாதியும்
ந இல்லை
விக்ஷேபஃ வா விட்சேபந்தானென்ன
ஸமாயிஃ வா சமாதிதானென்ன
விகாரிணஃ இந்தஇரண்டும்விகாரியா
மநஸஃ மனதிற்கே [ன
ஸ்யாக இருக்கிறது (நிர்விகாரியான
எனக்கில்லை.

அ-கை. சமாதிபலமான அனுபவமாவது உமக்குவேண்டாமோ வெனில்.

नित्यानुभवरूपस्यकोवामेऽनुभवःपृथक् ।

நித்யாநுஹவரூவஸ்யகொவாமெ஽நுஹவஃவ்ருயக் ।

நித்யாநுஹவரூவஸ்ய நித்தியானு
பவரூபனுன
மெ எனக்கு
வ்ருயக் வேருக
அநுஹவஃ அனுபவமானது
கஃ வா எங்கே இருக்கிறது.

அ-கை. கடைசியில் தீர்மானமேதாயிற்றெனில்.

कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवनिश्चयः ॥

க்ருதம்க்ருத்யம்ப்ராவணீயம்ப்ராப்தமித்யெவநிஸ்சயஃ ॥ உகூகூ

க்ருத்யம் பண்ணவேண்டியது
க்ருதம் பண்ணப்பட்டது
ப்ராவணீயம் அடையவேண்டியது
ப்ராப்தம் அடையப்பட்டது
இதி ஏவ இப்படியே
நிஸ்சயஃ (நம்முடைய) நிச்சயம்சுபாவ
சித்தமாயிருக்கிறது.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் பாமரவிவகாரமுதல், ஆத்துமானுபவம்வரையி லுள்ள சகலகிருத்தியத்தையும் அங்கீகரியாத பட்சத்தில், தோன்றினபடிநிய மமில்லாமல் திரிகிறதாய் வந்துவிடுமேயெனில்.

व्यवहारोलौकिकोवाशास्त्रीयोवान्यथापिवा ।
ममाकर्तुरलेपस्ययथारब्धंप्रवर्तताम् ॥

வ்யவஹாரோலௌகிகோவாஶாஸ்த்ரீயோவாந்யதாபிவா ।
மமாகர்துரலேபஸ்யயதாரப்தம்ப்ரவர்ததாம் ॥ உகூஎ

அகர்த்துஃ அகர்த்தாவாயும்	ஞதியையாவது
அலேபஸ்ய அசங்கனுமிருக்கிற	அந்யதாவி வா அல்லது ராகத்தால்
மம எனக்கு	ஸ்திரீபோகத்தையும், துவேஷத்தா
வ்யவஹாரஃ விவகாரமானது	ல்யுத்தத்தையுமாவதுசெய்யட்டும்.
லௌகிகஃ வா பிட்சாவிவகாரமானலோ	யதா எப்படி
கவிவகாரத்தையாவது	ஆரப்தம் பிராரப்தகர்மமோ
ஶாஸ்த்ரீயஃ வா சாஸ்திரீயமான சிரவ	ப்ரவர்ததாம் அப்படி நடக்கட்டும்

அ-கை. நீங்களிப்படித் தோன்றினபடி யிருந்தால், உங்களுடைய ஞான ம்உங்களுக்குமாத்திரம் பிரயோசன மாகுமேதவிர பிறரையீடேற்றமாட்டா தென்றால், தன்பிரௌடத்துவத்தால் அதை யங்கீகரிக்கிறார்.

अथवाकृतकृत्योपिलोकानुग्रहकाम्यया ।
शास्त्रीयेणैवमार्गेणवर्तेहंकाममक्षतिः ॥

அதவாக்ருதக்ருத்யோபிலோகாநுக்ரஹகாம்யயா ।
ஶாஸ்த்ரீயேணைவமார்கேணவர்தேஹம்காமமக்ஷதிஃ ॥ உகூஅ

அதவா அப்படியன்றியில்போனால்	ஶாஸ்த்ரீயேண சாஸ்திரோக்தமான
க்ருதக்ருத்யஃ அபி கிருத கிருத்திய	மார்கேண ஏவ மார்க்கத்தோடேயே
னுயிருந்தாலும்	அஹம் வர்தே நான் இருக்கிறேன்
லோகாநுக்ரஹகாம்யயா லோகானுக்	காமம் க்ஷதிஃ அதினாலேதான் எனக்
கிரக நிமித்தமாக	கென்ன குறைவு.

அ-கை. அப்படிசாஸ்திரீயமாய் நீர்செய்கிற விவகாரமென்ன, அதினால் கர்த்திருத்துவம், காரயத் திருத்துவாதிபாவம் உமக்குவாராதோவெனில்.

देवार्चनस्नानशौचभिक्षादौवर्ततांवपुः ।
तारञ्जपतुवाक्तद्वत्पठत्वाम्नायमस्तकम् ॥
विष्णुंध्यायतुधीर्यद्वाब्रह्मानन्देविलीयताम् ।
साक्ष्यहंकिंचिदप्यत्रनकुर्वेनापिकारये ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌶𑍌𑌚𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌃 ।
𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌜𑌪𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌠𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨௬௯
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍁 𑌧𑍀𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇 ॥ ௨௭௦

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌶𑍌𑌚𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍌 தேவார்ச்சனை ஸ்நானம் சவுசம் பிட்சை முதலானசற்கர்மங்களிலே
𑌵𑌪𑍁𑌃 இந்த தேகமானது
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑌾𑌂 பிரவர்த்தித்துக் கொண்டிருக்கட்டும்
𑌵𑌾𑌕𑍍 வாகிந்திரியமானது
𑌤𑌾𑌰𑌂 பிரணவத்தை
𑌜𑌪𑌤𑍁 ஜபிக்கட்டும்
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 அதுபோல
𑌆𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌂 உபநிஷத்தை
𑌪𑌠𑌤𑍁 படிக்கட்டும்

𑌧𑍀𑌃 புத்தியானது
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 வியாபகமானபிர்மத்தைத்
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍁 தியானம்பண்ணட்டும்
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 அப்படி இல்லாமற்போனால்
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 பிர்மானந்தத்[தில்லயிக்கட்டும்
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 சாட்சியாகிய
𑌅𑌹𑌂 நான்
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 சற்றும்
𑌅𑌤𑍍𑌰 இந்தவிஷயங்களில்
𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇 ஒன்றும் செய்யவில்லை
𑌨𑌾𑌪𑌿𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇 நான் செய்து வைக்கவுமில்லை.

அ-கை. இப்படி இருக்கும்பட்சத்தில் கர்மிகளுக்கு நமக்கும் கலகமில்லையோவெனில்.

एवञ्चकलहः कुत्रसंभवेत्कर्मिणोमम ।
विभिन्नविषयत्वेनपूर्वापरसमुद्रवत् ॥

𑌏𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌲𑌹𑌃 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑍋 𑌮𑌮 ।
𑌵𑌿𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 ॥ ௨௭௧

𑌵𑌿𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 கர்மிகளுடையவிஷயமான கர்மத்திற்கும் நமக்கு விஷயமானஞானத்திற்கும் பின்னமான விஷயமாயிருப்பதால்
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 கிழக்கு மேற்குச்சமுத்திரங்கள் பின்னமாய் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமன்றியிலிருப்பதுபோல [போது

𑌏𑌵𑌂 𑌚 இப்படி பின்னமாயிருக்கும்
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃 கர்மிக்கும்
𑌮𑌮 நமக்கும்
𑌕𑌲𑌹𑌃 கலகமானது
𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰 எங்கே
𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 உண்டாகும்.

அ-கை. உங்களிரண்டு பேர்களுக்கும் விஷயம்பின்னமாயிருப்பதைத்தெரியக்காட்ட வேண்டுமெனில்.

वपुर्वाग्धीषुनिर्बन्धःकार्मिणोनतुसाक्षिणि ।
ज्ञानिनस्साक्ष्यलेपत्वेनिर्बन्धोनेतरत्राहि ॥

एवंचान्योन्यवृत्तान्तानभिज्ञौबाधिराविव ।
विवदेतांबुद्धिमन्तोहसन्त्येवविलोक्यतौ ॥

ஸ்வஸ்வஸ்தாநேஷு நிஷ்டாஸ்கர்மிணோ நதத்வஸாக்ஷிணி ।
ஜ்ஞாநிநஸ்ஸாக்ஷ்யஸங்கே நிஷ்டா நேதரத்ர ஹி ॥ உஎஉ
ஏவஞ்சாந்யோந்யவ்ருத்தாந்தாநபிஜ்ஞௌ பதிராவிவ ।
விவதேதாம்புத்திமந்தோ ஹஸந்த்யேவ விலோக்ய தௌ ॥ உஎங

கர்மிண: கர்மிக்கு
ஸ்வஸ்வஸ்தாநேஷு காயிகவாசிகமானசிகமான திரிகரணங்களிலே
நிஷ்டா: சாவதானம் பண்ணவேண்டியிருக்கிறது
ஸாக்ஷிணி து சாட்சியிடத்தில்
ந நிற்பந்தமில்லை
ஜ்ஞாநிந: தத்துவஞானிக்கு
ஸாக்ஷ்யஸங்கே சாட்சியாகியநான் அசங்கனென்பதில்
நிஷ்டா: நிற்பந்தமேதவிர
இதரத்ர திருவிதகரணங்களிலே
ந ஹி இல்லை

ஏவம் ச இப்படியிருக்கும்பட்சத்தில்
அந்யோந்யவ்ருத்தாந்தாநபிஜ்ஞௌ ஒருவர் சங்கதியொருவர் அறியாதவர்களாயிருக்கிற
பதிரௌ இவ செவிடர்கள்சண்டைக்குநின்றகதைபோல
விவதேதாம் கர்மியும்ஆபாசஞானியும் விவாதம்பண்ணிக்கொள்ளட்டும்
புத்திமந்த: புத்திமான்கள்
தௌ இந்த இருவர்களையும்
விலோக்ய பார்த்து
ஹஸந்தி ஏவ சிறித்துக்கொண்டேயிருப்பார்கள்.

அ-கை. அப்படி ஞானிகள், அந்தஇவர்களையும் பாாத்து சிறிப்பானேன், அவ்விருவர்களுக்கும் என்னத்தினுல் விரோதமில்லையெனில்.

यंकर्मीनविज्ञानातिसाक्षिणंतस्यतत्ववित् ।
ब्रह्मत्वंबुध्यतान्तत्रकर्मिणःकिंविहीयते ॥
देहवाग्बुद्धयस्त्यक्ताज्ञानिनानृतबुद्धितः ।
कर्मीप्रवर्तयत्वाभिर्ज्ञानिनोहियतेत्रकिम् ॥

யம் கர்மீ ந விஜாநாதி ஸாக்ஷிணம் தஸ்ய தத்த்வவித் ।
ப்ரஹ்மத்வம் பாத்யதாம் தத்ர கர்மிண: கிம் விஹீயதே ॥ உஎச
தேஹவாக்புத்தயஸ்த்யக்தா ஜ்ஞாநிநா ந்ருதபுத்தித: ।
கர்மீ ப்ரவர்த்தயத்வாபிர் ஜ்ஞாநிநோ ஹீயதே த்ர கிம் ॥ உஎரு

கர்மீ கர்மியானவன்
யம் யாதொரு
ஸாக்ஷிணம் சாட்சிசைதன்னியத்தை

ந விஜாநாதி சொப்பனத்தில்கூட அறிகிறானில்லையோ
தத்த்வவித் தத்துவஞானி

தஸ்ய அந்த சாட்சியாகியதனக்கு
பூர்ணாத்மதாம் பூர்ணபிர்மத்துவத்தை
வேத்து அறியட்டும்
தத்ர அந்தவிஷயத்தில்
கர்மிணஃ கர்மிக்கு [து
கிம் விஹீயதே என்ன குறைவிருக்கிற
ஜ்ஞானிநா ஞானியினாலே [னத்தால்
அஸத்யத்வேந பொய்யென்ற ஞா
தேஹவாக்புத்தயஃ தேகம், வாக்கு, புத்தி மூன்றுகளும்

ஸம்யக் நன்றாக அவைகளிலிருந்து அத்தியாசம் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றன
கர்மீ கர்மியானவன்
யாபிஃ இந்த திரிகரணங்களினாலே
ப்ரவர்த்தயது பிரவர்த்தியைச்சதா பண்ணிக்கொண்டே யிருக்கட்டும்
ஜ்ஞானிநஃ ஞானிக்கு
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
கிம் என்ன
ஹீயதே குறைவு இருக்கிறது.

அ-கை. ஞானிகர்மியைப்போலே கர்மானுஷ்டானம் பண்ணட்டுமென்று சொன்னீரே, அதனால் பிரயோசனமில்லாமையால் நிவர்த்தியாயல்லோ இருக்கவேண்டுமெனில்.

प्रवृत्तिर्नोपयुक्ताचेन्निवृत्तिः क्वोपयुज्यते ।

ப்ரவ்ருத்திர்நோபயுக்தாசேந்நிவ்ருத்திஃக்வோபயுஜ்யதே ॥ ௨௭௫

ப்ரவ்ருத்திஃ பிரவர்த்தியானது ஞானிக்கு
ந உபயுக்தா சேத் உபயோகமில்லையென்பையேயானால்

நிவ்ருத்திஃ நிவர்த்திதான் அவனுக்கு
க்வ உபயுஜ்யதே எங்கே உபயோகமாகிறது.

அ-கை. நிவர்த்தி ஞானத்திற் கேதுவானதால், பிரயோசனமில்லையென்று சொல்லக்கூடாதெனில்.

बोधहेतुर्निवृत्तिश्चेत् बुभुत्सायान्तथेतरा ॥

போதஹேதுர்நிவ்ருத்திஶ்சேத்புபுத்ஸாயாந்ததேதரா ॥ ௨௭௬

நிவ்ருத்திஃ நிவர்த்தியானது
போதஹேதுஃ சேத் ஞானத்திற் கேதுவாயிருக்கிறதே யெனில்

ததா அப்படியே
புபுத்ஸாயாம் முமுட்சுத்துவத்தில்
இதரா நிஷ்காமமாய்ச் செய்கிற கர்மம் நிவர்த்தியேதுவாயிருக்கிறது.

அ-கை. ஞானவானுக்கு ஜிஞ்ஞாசா பேட்சைவேண்டா திருப்பதால், பிரவர்த்தியால் யாதொரு பிரயோசன மில்லையேயெனில்.

बुद्धश्चेन्नबुभुत्सेतनाप्यसौबुध्यतेपुनः ।

புத்தஶ்சேந்நபுபுத்ஸேதநாப்யஸௌபுத்யதேபுநஃ ॥ ௨௭௬

புத்தஃ ஞானியானவன் ஞானம் வந்த பிறகு மறுபடி

ந புபுத்ஸேத சேத் பிர்மத்தைய றியவேண்டுமென்கிற முமுட்சுத்துவமான இச்சை வாராதெனில்.

ஸஹாள ஸவி இந்த ஞானியும்
ஹ-நஃ மறுபடி
ந ஹவுூடெத நான் பிர்மமென்றறிந் திருப்பதால், ஞாநாபேட்சையான நிவர்த்தியும் அவனுக்கபேட்சிக்கத் தேவையில்லை.

அ-கை. ஒருக்காலுண்டான ஞானம் திரமாயிருக்கும் பொருட்டு நிவர்த்தியானது அவசியம் வேண்டுமேயெனில்.

अबाधादनुवर्तेतबोधोनत्वन्यसाधनात् ॥

ஸபாயாஉநுவதெத-தபொயொநகுநூஸாயநாக ॥ உ௭௭

பொயஃ ஞானமானது
ஸபாயாக ஒன்றினலும் பாதிக்கப் படாமையால்
ஸநுவதெத சதா சுபாவமாகத் தன்னை யனுசரித்தேயிருக்கும்
ஸநூஸாயநாக அன்னியசாதனத்தா
நது அனுவர்த்தித்திருக்கவில்லை [ல்

அ-கை. அப்படியானாலும் அவித்தையாதிகளால் கெடுதல்வருமேயெனில்.

नाविद्यानापितत्कार्यंबोधंबाधितुमर्हति ।
पुरैवतत्त्वबोधेनबाधितेतेउभेयतः ॥

நாவிஷூநாவி தத்காய-ுபொயஂபாயி தாஉஹ-ுதி ।
வுரெெவதகுபொயெநபாயிதெதெஉஹெயதஃ ॥ உ௭அ

ஸவிஷூ ந தன்னைமறைக்கிற அவித் தையும் [ஆவரணதியும்
தகாய-ு ஸவி அதன் காரியமான
பொயம் ஞானசூரனை
பாயிதும் பாதிக்க [காது
ஸஹ-ுதி ந ஒருக்காலும் சமர்த்தமா
வுறா ஹவ முன்னமே [லே
தகுபொயெந தத்துவ ஞானத்தின
தெ அந்த
உஹெ அவித்தையும் அதன் காரியமும் இரண்டும்
யதஃ யாதொருகாரணத்தினலே
பாயிதெ பாதிக்கப் பட்டதாயின வோ ஆகையால்ஞானத்தை, அஞ் ஞாநாதிகள் ஒருக்காலும்கெடுக்கா தென்றறி.

அ-கை. ஐயா அவித்தை பாதிக்கப்பட்டாலும் அதன்காரியமான ஜகத் தோற்றம் பாதிக்கப்படாமையால், ஞானத்திற்குப் பாதகம்வருமேயெனில்.

बाधितंदृश्यतामक्षैस्तेनबाधोनदृश्यते ।
जीवन्नाखुर्नमार्जारंहन्तिहन्यात्कथंमृतः ॥

பாயிதஂ ஷூஶூதாஉகெக்ஷ-ஹெநபாயொநஷூஶூதெ ।
ஜீவஹாவுநுஉாஜாரஂஹஷிஹநூாக்கயஂஉ௲தஃ ॥ உ௭கூ

பாயிதஂ ஞானத்தினல்பாதிக்கப்பட் டிருக்கிறஜகத்தானது
ஸகெக்ஷஃ கண் முதலான இந்திரியங் களால்

த்ருஶ்யதாம் பார்க்கப்பட்டுமே
தேந அதினாலே
போத: ஞானசூரனுக்குபாதையானது
ந த்ருஶ்யதே யாதொன்றுங் காணப் படவில்லை
ஜீவஸ்து அது எதுபோலவெனில் உயிரோடேயிருக்கிற
ஆகு: எலியானது
மார்ஜாரம் பூனையை
நஹந்தி கொல்லாதென்றால்
ம்ருத: செத்தஎலி [கொல்லும்
கதம் ஹந்யாத் பூனையை யெப்படிக்

அ-கை. ஜகத்தோற்றத்தால் ஞானத்திற்குப் பாதகமில்லையென்பதை கைமுதிகநியாயத்தால் திருடம் பண்ணுவதற்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

अपिपाशुपतास्त्रेणविद्धश्चेन्नममारयः ।
निष्फलेषुविनुन्नाङ्गोसंक्ष्यतीत्यत्रकाप्रमा ॥

அபிபாஶுபதாஸ்த்ரேணவித்தஶ்சேந்நமமாரய: ।
நிஷ்பலேஷுவிநுந்நாங்கோஸம்க்ஷ்யதீத்யத்ரகாப்ரமா ॥ ௨௮௦

ய: யாதொருசூரனானபுருஷன்
பாஶுபதாஸ்த்ரேண அபி பசுபதியின்அஸ்திரத்தினாலும்
வித்த: அடிபட்டு
ந மமார சேத் மரணமாகாமலிருப்பானென்றுசொன்னால்
நிஷ்பலேஷு வேதனைசெய்யாத (ல்
விநுந்நாங்க: நாணற்புல்லானஅம்பா
ஸம்க்ஷ்யதி இதி பிளக்கப்பட்டுச்செத்தானென்றுசொல்லுகிற
அத்ர இந்தவார்த்தையில்
கா ப்ரமா என்னமாய்நம்பிக்கைவரும்

அ-கை. ஒருவேளைமறுபடி அஞ்ஞான தத்காரியங்களுண்டாய் ஞானத்தைக் கெடுத்தாலோவெனில்.

आदावविद्ययाचित्रैस्स्वकार्यैःजृंभमाणया ।
युद्ध्वाबोधोजयत्सोद्यसुदृढोबाध्यतांकथम् ॥

ஆதாவவித்யயாசித்ரைஸ்ஸ்வகார்யை:ஜ்ரும்பமாணயா ।
யுத்வாபோதோஜயத்ஸோத்யஸுத்ருடோபாத்யதாம்கதம் ॥ ௨௮௧

ஆதௌ ஞானப்பியாசம் ஆரம்பிவிக்குங்காலையிலேயே
சித்ரை: ஆச்சரியங்களான
ஸ்வகார்யை: தன்காரியங்களோடே
ஜ்ரும்பமாணயா விருத்தியாகா நின்றிருக்கிற
அவித்யயா அஞ்ஞானத்தோடே
போத: ஞானசூரன்
யுத்வா உயுத்தம்செய்து
அஜயத் அவர்களைச்செயித்துப் போ [ட்டான்
ஸ: அவனே
அத்ய இப்போ
ஸுத்ருட: ஞானத்தால் திருடமாயிருக்கும்போது
கதம் எப்படி [டுவான்.
பாத்யதாம் அவர்களால்பாதிக்கப்ப

வி-ம். ஓர் இராஜ குமாரனைப்போ லிருக்கிறபோதன், தன்மோட்சராச்சி யத்தைக், கட்டிக்கொண்டவர்களான, அஞ்ஞானதி அரக்கர்களோடே, யுத் தாரம்பகாலமான ஞானப்பியாச மாரம்பிவிக்கும்போதே, அந்த அஞ்ஞா ன அரக்கன் கருத்திருத்துவ போக்திருத்துவ பிரமாதிருத்துவம் முதலான படைகளோடே விருத்தியான அவனோடேகூட, அதிபால்லியமான அந்த போதகுமாரன் யுத்தம்பண்ணி அவர்களை ஜயித்திருக்கிற அவனேஇப்போதி ருடஞானமான யௌவனத்தோடே இருக்கும்போது, இறந்துபோன அவர் கள் எழுந்துவந்து அந்த போதராஜனை எவ்விதமாய்க் கொல்லுவார்கள்.

அ-கை. ஐயா ஞானிக்கும் ஜகத்துமுன்போலவேதோற்றுகிறதே, அப்படி தோற்றுமாற்போனால் தாங்கள்சொன்னதைச் சரியென்று ஒப்புக்கொள்ளலா மெனில்

तिष्ठत्वज्ञानतत्कार्यशवाबोधेनमारिताः ।
नभीतिर्बोधसम्राजःकीर्तिःप्रत्युततस्यतैः ॥

திஷ்டத்வஜ்ஞாநதத்கார்யசவாபோதேநமாரிதா: ।
நபீதிர்போதஸம்ராஜ:கீர்த்தி:ப்ரத்யுததஸ்யதை: ॥ ௨௮௨

போதேந குருகிருபையால்பிறப்பட்ட அகண்டாகார ஞானஸ்திரத்தையுடைய போதகுமாரனாலே
மாரிதா: கொல்லப்பட்ட
அஜ்ஞாநதத்கார்யசவா: அஞ்ஞானதத்காரியங்களான பிணங்கள் எதேஷ்டமாய்
திஷ்டந்து தோன்றிக்கொண்டிருக்கட்டும்

போதஸம்ராஜ: இந்தஞானசக்கிரவர்த்திக்கு
பீதி: ந யாதொரு பயமுமில்லை
ப்ரத்யுத அதுமாத்திரமன்று
தஸ்ய அவனுக்கு
தை: கீர்த்தி: அப்படித்தோற்றுகிற ஜகத்தாகிற பிணங்களினாலே கீர்த்தி யேயிருக்கிறது.

அ-கை. அதிருக்கட்டும், பிரகிருதத்தி லென்னவாயிற்றெனில்.

यएवमतिशूरेणबोधेननवियुज्यते ।
प्रवृत्त्याचानिवृत्त्याचादेहादिगतयास्यकिम् ॥

யஏவமதிசூரேணபோதேநநவியுஜ்யதே ।
ப்ரவ்ருத்த்யாவாநிவ்ருத்த்யாவாதேஹாதிகதயாஸ்யகிம் ॥ ௨௮௩

ய: யாதொரு புருஷன்
ஏவம் இப்படி
அதிசூரேண அவித்தியா தத்காரியாதி சத்துருக்களை சங்கரித்திருக்கிற அதிசூரனான
போதேந போதனோடே

நவியுஜ்யதே பிரியாமலிருக்கிறானோ
அஸ்ய அந்த இவனுக்கு
தேஹாதிகதயா தேகாதிகளால் செய்யப்பட்ட
ப்ரவ்ருத்த்யாவா பிரவர்த்தியினாலேதான்
நிவ்ருத்த்யாவா நிவர்த்தியினாலேதான்
கிம் என்னப்பிரயோசனம்.

அ-கை. இப்படி ஞானியைப்போல, அஞ்ஞானிக்கும் வேண்டியபடி யிருக்கலாமேயெனில்.

प्रवृत्तावाग्रहोन्याय्योबोधहीनस्यसर्वधा ।

ப்ரவ்ருத்தாவாக்ரஹோ ந்யாய்யோ போதஹீநஸ்ய ஸர்வதா ॥ ௨அ௩

போதஹீநஸ்ய அஞ்ஞானிக்கு ஞானமில்லாத்தினால்
ஸர்வதா எப்பொழுதும்
ப்ரவ்ருத்தௌ விஷயப்பிரவர்த்தியில்
ஆக்ரஹ: மனதுபோகாமல் மனதுமுதலான இந்திரியங்களை சதா சாவதானமாய் நிக்கிரகம்பண்ணுவது
ந்யாய்ய: வா நியாயந்தான்.

அ-கை. ஐயர் உமக்கு ஞானி, அஞ்ஞானி இருவர்களும் சரியாயிருக்கும்போது, ஒருகண்ணில் வெண்ணெயும் ஒருகண்ணில் சுண்ணாம்பையும் வைப்பதுபோல, அஞ்ஞானிக்குக் கட்டுபாட்டையும், ஞானிக்கதில்லாமையும், சொன்னகாரணமேதோவெனில்.

स्वर्गायवापवर्गाययतितव्यंयतोनृभिः ॥

ஸ்வர்காய வாபவர்காய யதிதவ்யம் யதோ ந்ருபி: ॥ ௨அ௪

யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
ந்ருபி: கர்மிகளாயும் முமுட்சுக்களாயுமிருக்கிற புருஷர்களாலே
ஸ்வர்காய வா சொர்க்கத்தின்பொருட்டாவது அல்லது
அபவர்காய மோட்சத்தின்பொருட்டாவது
யதிதவ்யம் சாவதானமாய் யத்தனம் பண்ணத்தக்கது.

அ-கை. தாங்கள்சொன்னதுசரி, ஞானியானவன் கர்மிகளின்மத்தியிலிருக்கும்போது செய்யும் காரியமேதெனில்.

विद्वांश्चेत्तादृशांमध्येतिष्ठेत्तदनुरोधतः ।
कायेनमनसावाचाकरोत्येवाखिलाःक्रियाः ॥

வித்வாம்ஶ்சேத்தாத்ருஶாம் மத்யே திஷ்டேத்ததநுரோதத: ।
காயேந மநஸா வாசா கரோத்யேவாகிலா: க்ரியா: ॥ ௨அ௫

வித்வாந் ஞானியானவன்
தாத்ருஶாம் அப்பேர்ப்பட்ட கர்மிகளுடைய
மத்யே மத்தியில்
திஷ்டேச்சேத் இருந்தானேயானால்
ததநுரோதத: அவர்களுக்கனுகுணமாகவே
காயேந தேகத்தினாலும்
மநஸா மனதினாலும்
வாசா வாக்கினாலும்
அகிலா: சகலமான
க்ரியா: கிரியைகளை
கரோதி ஏவ பண்ணிக்கொண்டேயிருப்பன்.

அ-கை. முமுட்சுக்களுடைய மத்தியிலிருக்கும்போது இவனுடைய செய்காரியமேதெனில்.

एषमध्येबुभुत्सूनांयदातिष्ठेत्तदापुनः ।
बोधायैषांक्रियास्सर्वादूषयंस्त्यजतुस्वयम् ॥

ஏஷமத்⁴யேபு³பு⁴த்ஸூநாம்யதா³திஷ்டே²த்ததா³புந: |
போ³தா⁴யைஷாம்க்ரியாஸ்ஸர்வாதூ³ஷயம்ஸ்த்யஜதுஸ்வயம் || ௨அ௬

ஏஷ: இந்தஞானியானவன்
யதா எப்போது (ய
புபுத்ஸூநாம் ஜிஞ்ஞாசுக்களுடை
மத்யே மத்தியில்
திஷ்டேத் இருப்பானோ
ததா அப்போ
புந: மறுபடி

ஏஷாம் இவர்களுக்கு (ம்
போதாய ஞானமுண்டாகும்நிமித்த
ஸர்வா: சகலமான
க்ரியா: கர்மங்களையும்
தூஷயந் தூஷித்துக்கொண்டு
ஸ்வயம் தானும்
த்யஜது விட்டுவிடுவன்.

அ-கை. இப்படி அஞ்ஞானிகளை ஞானி அனுசரிப்பனென்று சொன்னது ராஜன் சேவகனை அனுசரிப்பனென்று சொன்னது போலே நியாயமல்லவே யெனில்.

अविद्वदनुसारेणवृत्तिर्बुद्धस्ययुज्यते ।
स्तनन्धयानुसारेणवर्ततेतत्पितायतः ॥
अधिक्षिप्तस्ताडितोवाबालेनस्वपितातदा ।
नक्लिश्नातिनकुप्येतबालंप्रत्युतलालयेत् ॥
निन्दितस्स्तूयमानोवाविद्वानज्ञैर्ननिन्दति ।
नस्तौतिकिन्तुतेषांस्याद्यथाबोधस्तथाचरेत् ॥

அவித்³வத³நுஸாரேணவ்ருத்திர்பு³த்³த⁴ஸ்யயுஜ்யதே |
ஸ்தநந்த⁴யாநுஸாரேணவர்ததேதத்பிதாயத: || ௨அ௭
அதி⁴க்ஷிப்தஸ்தாடி³தோவாபா³லேநஸ்வபிதாததா³ |
நக்லிஶ்நாதிநகுப்யேதபா³லம்ப்ரத்யுதலாலயேத் || ௨அ௮
நிந்தி³தஸ்ஸ்தூயமாநோவாவித்³வாநஜ்ஞைர்நநிந்த³தி |
நஸ்தௌதிகிந்துதேஷாம்ஸ்யாத்³யதா²போ³த⁴ஸ்ததா²சரேத் || ௨அ௯

புத்தஸ்ய ஞானியினுடைய
வ்ருத்தி: விருத்தியானது
அவித்வதநுஸாரேண அஞ்ஞானிக்க னுசரணையாக
யுஜ்யதே சேர்ந்திருக்கப்படுகிறது எதினாலெனில்

யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
ஸ்தநந்தயாநுஸாரேண முலைகுடிக்கி றகுழந்தைக்கனுசரணையாக
தத்பிதா அதின்பிதா
வர்த்ததே இருக்கிறானோ
ததா அப்போது

பாலேந குழந்தையினாலே
அபிக்ஷிப்த: வைபப்பட்டாலும்
தாடித: வா அடிக்கப்பட்டாலும்
பிதா அந்தக்குழந்தையின் பிதா
வானவர்
ந க்லிச்யதி விசனிக்கிறதுமில்லை
ந குப்யதி கோபிக்கிறதுமில்லை
ப்ரத்யுத அதுவுமன்றியில்
பாலம் குழந்தையை
லாலயேத் கொஞ்சுகிறான் அதுபோல
அஜ்ஞை: அஞ்ஞானிகளாலே
வித்வான் ஞானியானவன்

நிந்தித: நிந்திக்கப்பட்டாலும்
ஸ்துயமாந: வா தோத்திரம் பண்ணப்பட்டாலும்அவர்களையிவனப்படி
ந நிந்ததி நிந்திக்கிறதுமில்லை (மில்லை
ந ஸ்தௌதி தோத்திரம்பண்ணுகிறது
கிந்து பின்னையோவென்றால்
தேஷாம் அவர்களுக்கு
போத: ஞானமானது
யதா எப்படி
ஸ்யாத் உண்டாகுமோ
ததா அப்படி
ஆசரேத் ஆசரிப்பன்.

அ-கை. என்னையா வேலையில்லாத அம்பட்டன் பூனையைச் சிரைத்தானென்பதுபோலும், வியாபாரமில்லாத கோமுட்டி பிரகத்பீஜத்தை நிறுத்தானென்பதுபோலும், வேறேஒருதொழிலு மகப்படாமல்போயிற்று, இப்படியென்னதலைவிதி வந்திருக்கிறது, அதைச் சொல்லுமெனில்.

येनायंनटनेनात्रबुध्यतेकार्यमेववत् ।
अज्ञप्रबोधान्नैवान्यत्कार्यमस्त्यत्रतद्विदः ॥

யேநாயம்நடநேநாத்ரபுத்யதேகார்யமேவதத் ।
அஜ்ஞப்ரபோதாந்நைவாந்யத்கார்யமஸ்த்யத்ரதத்விதः ॥ ௨௯௦

தத்வித: அந்தப் பிர்மத்தையறிந்த
அத்ர இவ்வுலகத்தில் (ஞானிக்கு
அஜ்ஞப்ரபோதாத் அஞ்ஞானிக்கு ஞானோபதேசநிமித்தமான காரியமிருக்கிறதைத்தவிர
அந்யத் வேறே
கார்யம் ஒருகாரியமும்
ந இல்லை
அஸ்தி ஏவ நீச்சுக்காரனுக்குஆளைக்கடத்துவதைத்தவிர ஆற்றிலென்ன காரியமிருக்கிறது அதைச்சொல்

யேந நடநேந எந்த அபினயத்தினாலேயாவது
அயம் இந்த அஞ்ஞானி
அத்ர இந்தஆத்துமமார்க்கத்தில்பிரவர்த்தித்துத்தன்னைப்போலசாக்ஷாத்காரமாக
புத்யதே ஆத்துமாவை அறிவனோ அதற்காகவே இவ்வளவு பிரயாசப்படுகிறான்
ததேவ ஆகையாலதுவே
கார்யம் இந்தஞானிபண்ணத்தக்கது

அ-கை. ஞானிதனித்திருக்கும்போது செய்காரியமேதெனில்.

कृतकृत्यतयातृप्तःप्राप्तप्राप्यतयापुनः ।
तृप्यन्नेवंस्वमनसामन्यतेऽसौनिरन्तरम् ॥

க்ருதக்ருத்யதயா த்ருப்த: ப்ராப்தப்ராப்யதயா புந: ।
த்ருப்யந்நேவம் ஸ்வமநஸா மந்யதே(அ)ஸௌ நிரந்தரம் ॥ ௨௯௧

க்ருதக்ருத்யதயா பண்ணவேண்டியது பண்ணிமுடிந்ததாலும்
ப்ராப்தப்ராப்யதயா அடையவேண்டியது அடையப்பட்டதாலும்
த்ருப்த: திருப்தனயிருப்பன்
புந: மறுபடி
அஸௌ இந்தஞானியானவன்
ஸ்வமநஸா தன்னுடையமனதினலேயே
நிரந்தரம் இடைவிடாமல்
ஏவம் மேற்சொல்லப்போகிற பிரகாரம்
த்ருப்யந் திருப்தனயிருந்துகொண்(டு) (டுஎண்ணுகிறன்

அ-கை. அந்த அனுசந்தானத்தை எனக்குத் தெரியச் சொல்லுமெனில்.

धन्योऽहंधन्योऽहंनित्यंस्वात्मानमञ्जसावेद्मि ।

தந்யோ(அ)ஹம் தந்யோ(அ)ஹம் நித்யம் ஸ்வாத்மாநமஞ்ஜஸா வேத்மி ॥ ௨௯௧½

நித்யம் அழிவற்ற
ஸ்வாத்மாநம் என்னுடைய யதார்த்த ஸ்வரூபத்தை
அஞ்ஜஸா அஞ்யாசமாக
வேத்மி அறிந்தேனே அதினல்
அஹம் தந்ய: நானே தன்னியன்
அஹம் தந்ய: நானே தன்னியன்.

வி-ம். இரண்டுதரம் சொல்லுவது மிகுந்த பிரியமுள்ளவனைக் கண்டு வாரும்வாருமென்று சொல்லுவது ஆதரவாம்.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமஞானத்தி லுண்டானசந்தோஷத்தைச் சொல்லி அதின் பிரயோசனமான ஆனந்தத்தையும் சொல்லுகிறர்.

धन्योऽहंधन्योऽहंब्रह्मानन्दोविभातिमेस्पष्टम् ॥

தந்யோ(அ)ஹம் தந்யோ(அ)ஹம் ப்ரஹ்மாநந்தோ விபாதி மே ஸ்பஷ்டம் ॥ ௨௯௨

ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்மானந்தம்
மே எனக்கு
ஸ்பஷ்டம் கரதலாமலகம்போல் பிரகாசமாக
விபாதி விளங்குகிறதே...
அஹம் தந்ய: ஆகையால் நானே தன்னியன்
அஹம் தந்ய: நானேதன்னியன்.

அ-கை. இனி அனர்த்த நிவர்த்தியைக்குறித்து சந்தோஷிக்கிறர்.

धन्योऽहंधन्योऽहंदुःखंसांसारिकंनवीक्षेद्य ।

தந்யோ(அ)ஹம் தந்யோ(அ)ஹம் து:க்கம் ஸாம்ஸாரிகம் ந வீக்ஷே(அ)த்ய ॥ ௨௯௨½

ஸாம்ஸாரிகம் எறும்பு முதல் ஈசன் வரையிலுள்ள சகலபிராணிகளுக்கு
முண்டாயிருக்கிற சம்சாரசம்மந்தமான
து:க்கம் துக்கமானது

அத்ய ஒன்றும் இப்போது
ந வேத்மி நான் காணேன்
தேநாஹம் தன்யஃ ஆகையால் நானே தன்னி
தந்யோஹம் தன்யஃ நானே தன்னியன் (யன்

அ-கை. சர்வானர்த்தமூலம் போனதைப்பற்றி சந்தோஷிக்கிறான்.

धन्योहंधन्योहंस्वस्याज्ञानंपलायितंक्वापि ॥

தந்யோஹம்தந்யோஹம்ஸ்வஸ்யாஜ்ஞாநம்பலாயிதம்க்வாபி ॥ ௨௯௬

ஸ்வஸ்ய சகலஜனனமரண சம்சாரதுக்கங்களை உண்டுபண்ணிக் கொண்டிருந்த நம்முடைய
அஜ்ஞானம் அஞ்ஞானமானது
க்வாபி எவ்விடத்தில்
பலாயிதம் ஓடிப்போய் விட்டதோ ஆகையால்
அஹம் தன்யஃ நானே தன்னியன்
அஹம் தன்யஃ நானே தன்னியன்.

அ-கை. இந்தஅஞ்ஞான நிவர்த்தியாலுண்டான பிரயோசனத்தைக்குறித்து சந்தோஷிக்கிறார்.

धन्योहंधन्योहंकर्तव्यंमेनविद्यतेकिञ्चित् ॥
धन्योहंधन्योहंप्राप्तव्यंसर्वमद्यसंपन्नम् ॥

தந்யோஹம்தந்யோஹம்கர்த்தவ்யம்மேநவித்யதேகிஞ்சித் ।
தந்யோஹம்தந்யோஹம்ப்ராப்தவ்யம்ஸர்வமத்யஸம்பந்நம் ॥ ௨௯௭

கர்த்தவ்யம் பண்ணத்தக்கது
மே எனக்கு
கிஞ்சித் சிறிதும்
நவித்யதே ஒன்றுமில்லை யாகையால்
அஹம் தன்யஃ நான் தன்னியன்
அஹம் தன்யஃ நான் தன்னியன்
ப்ராப்தவ்யம் அடையவேண்டியது
ஸர்வம் முழுமையும்
அத்ய இப்போது (அகோ
ஸம்பந்நம் அடையப்பட்டதாயிற்று
அஹம் தன்யஃ நான் தன்னியன்
அஹம் தன்யஃ நான் தன்னியன்

அ-கை. தன்னுடைய திருப்தி, உபமானரகிதமென்று சொல்லுகிறார்.

धन्योहंधन्योहंतृप्तेर्मेकोपमाभवेल्लोके ॥

தந்யோஹம்தந்யோஹம்த்ருப்தேர்மேகோபமாபவேல்லோகே ॥

மே என்னுடைய
த்ருப்தேஃ திருப்திக்கு
லோகே இவ்வுலகத்தின்கண்ணே
உபமா உபமானமானது
கஃ என்ன
பவேத் இருக்கிறது ஆகையால்
அஹம் தன்யஃ நான்தன்னியன்
அஹம் தன்யஃ நான்தன்னியன்.

அ-கை. இனி சொல்லவேண்டுவது ஒன்றும் காணப்படாமையால் சந்தோஷமாத்திரம் விளங்குகிறதென்று சொல்லுகிறார்.

धन्योहंधन्योहंधन्योधन्यःपुनःपुनर्धन्यः ॥

தந்யோஹந்தந்யோஹந்தந்ய:புந:புநர்தந்ய: ॥ ௨௯௫

அஹம் தந்ய: நான் தன்னியன்
அஹம் தந்ய: நான் தன்னியன்
தந்ய: தன்னியன்
புந: தந்ய: திரும்பதன்னியன்
புந: தந்ய: திரும்பதன்னியன்.

அ-கை. இந்த ஆனந்தத்திற்குக் காரணமான புண்ணியத்தைக் குறித்து வியந்துகொள்ளுகிறார்.

अहोपुण्यमहोपुण्यंफलितंफलितंदृढम् ।
अस्यपुण्यस्यसंपत्तेरहोवयमहोवयम् ॥

அஹோபுண்யமஹோபுண்யம்பலிதம்பலிதம்த்ருடம் ।
அஸ்யபுண்யஸ்யஸம்பத்தேரஹோவயமஹோவயம் ॥ ௨௯௬

அஹோ புண்யம் என்ன புண்ணியமோஇப்படி
அஹோ அகோ (ம் செய்தோமோ
புண்யம் அகோ என்னபுண்ணிய
த்ருடம் திருடமாக
பலிதம் பலிதம் பலித்தது பலித்தது
அஸ்ய இந்த
புண்யஸ்ய புண்ணியத்திற்கும்
ஸம்பத்தே: இந்தநித்தியவாழ்வுக்கும்
அஹோ வயம் நாமேசமானம்
அஹோ வயம் நாமேசமானம். இது மிகுந்த ஆச்சரியம் ஆச்சரியம்.

அ-கை. இந்த நல்லஞானத்திற்கு சாதனத்தையும் ஆசாரியரையும் குறித்துசந்தோஷிக்கிறார்.

अहोशास्त्रमहोशास्त्रमहोगुरुरहोगुरुः ।

அஹோசாஸ்த்ரமஹோசாஸ்த்ரமஹோகுருரஹோகுரு: ॥

அஹோ சாஸ்த்ரம் இந்த சாஸ்திரமே ஆச்சரியம்
அஹோ சாஸ்த்ரம் இந்த ஆத்தும சாஸ்திரமே சாஸ்திரம் அகோ
அஹோ குரு: இந்த குருவே குரு இது ஆச்சரியம்
அஹோ குரு: இந்த குருவே குரு இது ஆச்சரியம்.

வி-ம். இந்தஉலகத்தில் எத்தனையோகோடி துவைதசாஸ்திரங்களிருக்கின்றன, அவைகளால் உமியைக் குத்துவதுபோல ஒரு பிரயோசனத்தையும் காணப்படாமையால், இந்தஆத்தும சாஸ்திரத்தைப் புகழ்ந்தார். உலகத்தில்மந்திரகுரு முதலானஎத்தனையோ குருக்களிருக்கிறார்கள், அவர்களிடம்சென்றதுநித்திய தரித்திரனைப்போய் யாசித்ததுபோலாயிற்றேயல்லாமல், அவர்களால் இந்தப்பிரமானந்த மகிமை கிடைக்கவில்லையே, இப்போது இந்தகுரு, இந்தபிரமானந்தத்தை கைநெல்லிக்கனிபோல் காட்டினமையால் குருவைபுகழ்ந்ததாம்.

அ-கை. இவராலுண்டான ஞானத்தையும் சுகத்தையும் ஸ்மரித்து சந்தோஷிக்கிறார்.

अहोज्ञानमहोज्ஞானமहोसुखमहोसुखम् ॥

அஹொ ஜ்ஞா நமஹொ ஜ்ஞா நமஹொ ஸுவமஹொ ஸுவம் ॥ ௨௯௭

அஹொ ஜ்ஞா நம் அஹொ ஜ்ஞா நம் உலகத்திலுள்ள துவைதஞானங்கள் போலில்லாமலிருக்கிற இந்த ஆத்தும ஞானமே ஞானம்

அஹொஸுவம் ஆத்துமானந்தமே ஆனந்தம்

அஹொஸுவம் மற்றது ஞானமுமல்ல ஆனந்தமுமல்ல.

அ-கை. இந்தகிரந்தானு சந்தானமேதெனில்.

तृप्तिदीपमिमंनित्यंयेऽनुसन्दधतेबुधाः ।
ब्रह्मानन्देनिमज्जन्तस्तेतृप्यन्तिनिरन्तरम् ॥

த்ருப்தீவமிமம் நித்யம் யெ உநுஸந்தயதெ வுயாஃ ।
ப்ரஹ்மாநந்தெ நிமஜ்ஜந்தஸ்தெ த்ருப்யந்தி நிரந்தரம் ॥ ௨௯௮

யெ வுயாஃ யாதொரு ஞானிகள்
இமம் இந்த
த்ருப்தீவம் திருப்தி தீபமென்கிற
நித்யம் தினந்தோறும் (கிரந்தத்தை
அநுஸந்தயதெ அநுசந்தானம்(பண்ணுகிறார்களோ)

தெ அவர்கள்
ப்ரஹ்மாநந்தெ பிரமானந்தத்தில்
நிமஜ்ஜந்தஃ மூழ்கிக் கரைந்தவர்களாகி
நிரந்தரம் இடைவிடாமல் சதாகாலமும் (பார்கள்.
த்ருப்யந்தி திருப்தாளாகவே யிருப்

திருப்திதீபிகை சம்பூர்ணம்.

(அ)வது கூடஸ்ததீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

துவம்பதசோதனை மூலமாய் கூடஸ்தரை பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியகிரணத்தால் விளங்கப்படுகிற சுவரானது, அதில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற கண்ணடி பிரதிபலனத்தாலும், விளங்குவதுபோல், கூடஸ்தரால் விளங்கப்படுகிற இத்தேகமானது, புத்தியில் பிரதிபலித்தசிதாபாசனாலும் விளங்கப்படுகிறது. பூர்ணமான இரவிப்பிரகாசம் கண்ணடியையும், அதின் இடைவெளியையும், விளக்கிவைப்பதுபோல், விருத்தியுதயகாசத்தையும், கூடஸ்தர் விளக்கிவைக்கிறார், கடத்தை அறிந்தேனென்று மாத்திரம் வருகிறவன் ஜீவன். எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிக்கிறவர். பிர்மம், குந்தாயுதம்போல், புத்திவிருத்தியானது சிதாபாசனை, முதலில் கூடிக்கொண்டதா யிருக்

கிறதால், ஜீவன்கடத்தை அறிந்தேனென்று வருகிறான், கடாகாரமாய்ப்போ னானென்று பிரம சைதன்னியத்தினா லறியப்படுகிறது. உபதேசசாகஸ்ரிகை யென்ற கிரந்தத்திற் ஜீவசைதன்னியத்தையும், பிரம சைதன்னியத்தையும்,வி பரமாய்ச் சங்கராசாரியா ருரைத்திருக்கின்றனர். சரீரத்திற்கு வெளியிலிவ்வா று காண்பித்ததுபோல், சரீரத்திற்குள்ளும் காமக்குரோத விருத்திரூபனாய் நானென்று வருகிறவன் சிதாபாசன். அவனையும் விருத்திகளையும், ஒருவிருத் திபோய் மற்றொருவிருத்திவரும் இடவெளியையும், விருத்தி நாசங்களையும் ஒரேபடித்தாயிருந்து விளக்கிவைக்கின்றவர் கூடஸ்தர். கூடஸ்த சைதன்னி யம்போல் விளங்குவதே சிதாபாச சப்தார்த்தம். கட்டையை புருஷனென்று பார்ப்பது, இல்லாதஞானம், கட்டையை கட்டையென்று பார்ப்பது எதார்த் த ஞானம், இவ்விதத்தை ஆசாரியாள் சாமானாதி கரண்ணி யத்திற்குப், பாதையென்று சொல்லியிருக்கிறார், அதுபோல் விவரணமென்னும் கிரந்தத் திலும், ஜீவசைதன்னியத்தைத் தள்ளவும், கூடஸ்த சைதன்னியத்தைக் கொ ள்ளவும், பிரயத்தினமாய் விரைஞாசாரியாளும் சொல்லியிருக்கிறார். சூதசம்கி தையென்ற சிவபுராணத்திலும், ஜீவேசுவரபாவ மற்றவரென்றும், சுயம்பிர காசமான,சிவனே கூடஸ்தரென்றும், அவரேதத்துவம் பதலக்ஷியார்த்தரெ ன்றும், நன்றாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புருடர்களுக்கு நான் கூடஸ்த ரென்றஞான மெப்பொழுது வருகிறதோ, அப்பொழுது அவர்களுக்கு ஆத் தும சாக்ஷாத்காரம் வருமென்று சுருதி சொல்லுகிறது.

மூடர்கள் சுருதியின்அர்த்தத்தை யறியாமல் மயங்குகிறார்கள். விவேகி யோவென்றால், சுருதியர்த்தந் தெறிந்து பிரமானந்தசமுத்திரத்தில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கிறான். மாயையாகிற மேகமானது ஜகத்தாகிற ஜலத்தையெவ்வ ளவு வருஷித்தாலும் சிதாகாசனானவெனக்கு, ஒருகுறைவு மில்லையென்று அ றிகிறதே ஞானியினுடைய ஸ்திதியென்று அறிந்துக்கொள்ளக்கடவாய்.

கூடஸ்ததீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible] 𑌨𑌮𑌃.

𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌃.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
कुर्वेकूटस्थदीपस्यव्याख्यान्तात्पर्यदीपिकाम् ॥

𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 ।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌸𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனஞ்செய்து கூடஸ்ததீபத்திற்கு வியாக்கியான ரூபமான தாற்பரியதீபிகை செய்கிறேன்.

அ-கை. முமுட்சுவுக்கு மோட்சசாதனமான பிரமாத்துமைக்கிய ஞானத்திற்கு, துவம்பதார்த்த விசாரணையே, முக்கியமானதால், துவம்பதார்த்தசோதனையைச் சொல்லுகிறதாயிருக்கிற கூடஸ்ததீபமென்கிற பெயரையுடையதான, கிரந்தத்தை ஆரம்பிவிக்கிற குருநாதன், இந்தக்கிரந்தம் வேதாந்த பிரகரணமானதால், தத்சம்பந்தங்களாயிருக்கிற விஷயப்பிரயோசன சம்பந்தஅதிகாரிகளை சொன்னதாகவே அபிப்பிராயம் செய்துக்கொண்டு, துவம்பதத்திற்கு லட்சியவாச்சியங்களான கூடஸ்த, சீவர்களைதிருஷ்டாந்தத்துடன் பிரித்துக்காண்பிவிக்கிறார்.

स्वादित्यदीपितेकुड्येदर्पणादित्यदीप्तिवत् ।
कूटस्थभासितोदेहोधीस्थजीवेनभास्यते ॥

வ்யாதி³த்யதீ³பிதேகுட்³யேத³ர்பணாதி³த்யதீ³ப்திவத் ।
கூடஸ்த²பா⁴ஸிதோதே³ஹோதீ⁴ஸ்த²ஜீவேநபா⁴ஸ்யதே ॥ ௧

வாதி³த்யதீ³பிதே ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியனுடைய கிரணத்தினாலே விளங்கப்பட்டிருக்கிற
குட்³யே சுவரானது.
த³ர்பணாதி³த்யதீ³ப்திவத் அதில்வைக்கப்பட்டகண்ணாடியில் விழுந்தகிரணத்தினுடைய விளகத்தாலும்
விளங்கபட்டதான சுவர்போல
கூடஸ்த²பா⁴ஸித꞉ கூடஸ்தராலே விளங்கப்பட்டதான
தே³ஹ꞉ இந்த தேகமானது
தீ⁴ஸ்த²ஜீவேந புத்தியில் பிரதிபலித்திருக்கிற ஜீவனாலும்
பா⁴ஸ்யதே விளங்கப்படுகிறது.

அ-கை. கண்ணாடி பிரதிபிம்ப வெய்யிலைத்தவிர, ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியனுடைய பிரகாசமானது வேறாகக் காணப்படவில்லையேயெனில்.

अनेकदर्पनादित्यदीप्तीनांबहुसन्धिषु ।
इतराव्यज्यतेतासामभावेपिप्रकाशते ।

அநேகத³ர்பணாதி³த்யதீ³ப்தீநாம்ப³ஹுஸந்தி⁴ஷு ।
இதராவ்யஜ்யதேதாஸாமபா⁴வேபிப்ரகாஶதே ॥ ௨

அநேகத³ர்பணாதி³த்யதீ³ப்தீநாம் அனேகக்கண்ணாடிகளில் பிரதிபலித்திருக்கிற சூரியகிரணங்கள் சுவரில் அங்கங்கே மண்டலாகாரமாக காணப்படுகின்றன.
ப³ஹுஸந்தி⁴ஷு அந்தகண்ணாடிகளுடைய இடைவெளிகளிலேயும்
இதரா அதற்குவேறாயும்
வ்யஜ்யதே சுயம்பிரகாசமாயுமிருக்கிற
தாஸாம் அகண்டவெய்யில் நன்றாக விளங்குகிறது
அபா⁴வே அபி அந்தக்கண்ணாடிகளில்லாத காலங்களிலும் சுபாவவெய்யில்
ப்ரகாஶதே எல்லாவிடங்களிலும் சுபாவமாகவே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

அ-கை. இந்ததிருஷ்டாந்தம்போல கூடஸ்த ஜீவர்களையும் பிரித்துக்காட்டுமெனில்.

चिदाभासविशिष्टानान्तथानेकधियामसौ ।
सन्धिन्धियामभावञ्चभासयन्प्रविविच्यताम् ॥

சிதாபாஸவிஶிஷ்டாநாம் ததாநேகதியாமஸௌ ।
ஸந்திம்தியாமபாவஞ்சபாஸயந்ப்ரவிவிச்யதாம் ॥ ௧

சிதாபாஸவிஶிஷ்டாநாம் சிதாபாசர்களோடே சேர்ந்தவைகளாயிருக்கிற
அநேகதியாம் அனேகபுத்திகளுடைய
ஸந்திம் இடவெளியையும்
தியாம் புத்திகளுடைய
அபாவம் ச இல்லாமையும்
ததா அப்படியே
பாஸயந் விளக்கிவைத்துக் கொண்டிருக்கிற
அஸௌ இந்த கூடஸ்தரானவர்
விவிச்யதாம் பிரித்துத்தானுக அறியத்தக்கவர்.

வி-ம். அந்தப்படி சாக்கிரதாதி அவஸ்தையிலும் சிதாபாசனுடன் சேர்ந்திருக்கிற, கடஞானம்முதலான சொல்லுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற, அனேகபுத்தி விருத்திகளுடைய சந்திகளையும், சுஷுப்திமுதலான அவத்தைகளில் அவைகளுடைய அபாவத்தையும் விளக்கிவைக்கிற இந்த கூடஸ்தரை பிரித்தறியவேண்டியது.

அ-கை. இப்போது தேகத்திற்குள்ளே கூடஸ்த ஜீவர்களைபிரித்து அறிவதற்கு எனக்கசாத்தியமாயிருத்தலால், தேகத்திற்கு வெளியிலே, சிதாபாசபிரமங்களை பிரித்துக்காண்பிக்க வேண்டுமெனில்.

घटैकाकारधीस्थाचिद्घटमेवावभासयेत् ।
घटस्यज्ञातताब्रह्मचैतन्येनावभास्यते ॥

கடைகாகாரதீஸ்தா சித் கடமேவாவபாஸயேத் ।
கடஸ்யஜ்ஞாததாப்ரஹ்மசைதந்யேநாவபாஸ்யதே ॥ ௨

கடைகாகாரதீஸ்தசித் எதிர்ப்பட்ட கடாகாரபுத்தி விருத்தியில் பிரதிபலித்திருக்கிற ஜீவன்
கடம் ஏவ கடத்தை மாத்திரம்
அவபாஸயேத் விளக்கிவைக்கிறுன்
கடஸ்ய கடத்திற்கு
ஜ்ஞாததா அறியப்பட்டதென்னும் தன்மையானது
ப்ரஹ்மசைதந்யேந கடகற்பனுதிஷ்டான பிரமசைதன்னியத்தால்
அவபாஸ்யதே விளங்கப்படுகிறது.

அ-கை. பிரமசைதன்னியத்தினுலே கடத்தோற்றம் சம்பவித்தலால் புத்தி எதிற்கெனில்.

अज्ञातत्वेनभातोयंघटोबुध्युदयात्पुरा ।
ब्रह्मणेवोपरिष्टात्तुज्ञातत्वेनेत्यसौभिदा ॥

அஜ்ஞாதத்வேநபாதோயம்கடோபுத்த்யுதயாத்புரா ।
ப்ரஹ்மணைவோபரிஷ்டாத்துஜ்ஞாதத்வேநேத்யஸௌபிதா ॥

புத்த்யுதயாத் கடவிருத்தியுண்டாவதற்கு புரா முன்னே அயம் இந்த கட: கடமானது அஜ்ஞாதத்வேந அறியப்படவில்லையென்று ப்ரஹ்மணா ஏவ பிர்மத்தினாலேயே பாத: விளங்கப்படுகிறது (பிற்பாடு உபரிஷ்டாத் கடவிருத்தியுண்டான ஜ்ஞாதத்வேந இதி அறியப்பட்டதென்று பிர்மத்தாலேயே தோன்றப்படுகிறது அஸௌ பிதா இவ்வளவே பேதம்.

அ-கை. ஒருகடத்திற்கு அறியப்படுவது, அறியப்படுவதில்லையென்கிற யிரண்டுலட்சணமெப்படி கூடுமெனில், அறியப்பட்டது, அறியப்படவில்லையென்கிற சொல்லுக்குக் காரணமான ஞானஞ்ஞானத்தின் ஸ்வரூபம்தெரியாமல் கேட்டாய் அவைகளின் ஸ்வரூபம் தெரிவிக்கிறோம்.

चिदाभासान्तधीवृत्तिर्ज्ञानंलोहांतकुंतवत् ।
जाड्यमज्ञानमेताभ्यांव्याप्तःकुंभोद्विधोच्यते ॥

சிதாபாஸாந்ததீவ்ருத்திர்ஜ்ஞாநம்லோஹாந்தகுந்தவத் ।
ஜாட்யமஜ்ஞாநமேதாப்யாம்வ்யாப்த:கும்போத்விதோச்யதே ॥ ௬௯

லோஹாந்தகுந்தவத் இரும்புநுனியின் குந்தாயுதம் போல சிதாபாஸாந்ததீவ்ருத்தி: சிதாபாசனை முன்னேயுடைத்தாயிருக்கிறபுத்தி விருத்தியானதே ஜ்ஞாநம் ஞானமெனப்படும் ஜாட்யம் புத்தியுண்டாகுமுன் ஒன்றும் விளங்காத ஜாட்டியமே அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமெனப்படும் ஏதாப்யாம் இவைகளினாலே வ்யாப்த: வியாபிக்கப்பட்ட கும்ப: கடமானது த்விதா அறியப்பட்டது, அறியப்படவில்லையென்று இரண்டுவிதமாக உச்யதே சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. அறியப்படாதகடம் அஞ்ஞான வியாப்தமானதால் பிர்மத்தால் விளங்கப்படட்டும், ஞானவியாப்தமானகடம் ஜீவனாலே விளங்கப்படலாமே, பிர்மத்தினாலே விளங்கப்படுமென்பது எதற்கெனில்.

अज्ञातोब्रह्मणाभास्योज्ञात.कुंभस्तथानाकिम् ।
ज्ञातत्वजननेनैवचिदाभासपरिक्षयः ॥

அஜ்ஞாதோப்ரஹ்மணாபாஸ்யோஜ்ஞாத:கும்பஸ்ததாநகிம் ।
ஜ்ஞாதத்வஜநநேநைவசிதாபாஸபரிக்ஷய: ॥ ௭௦

ஜ்ஞாதஃ ஜீவனாலே அறியப்பட்டதா யிருக்கிற கடம்
ப்ரஹ்மணாபிர்மசைதன்னியத்தினாலே
யதா எப்படி
பாஸ்யஃ விளங்கப்படுகிறதோ
ஜ்ஞாதஃ புத்தி உதயமான பிறகு ஜீவனாலே அறியப்பட்டது
கும்பஃ கடமென்கிறது முன்போலே
ததா ததா அப்படி பிர்மத்தால் விளங்கப்படுகிறதேன் கூடாது
ஜ்ஞாதத்வஜந்மைந னைவ அறியப்பட்டதென்பதையுண்டுபண்ணின மாத்திரத்தினாலேயே
விநாஶாபாவவிக்ஷயஃ ஜீவன் க்ஷயித்துபோவதால் அறியப்பட்டதென்கிற விளக்கம் பிர்மத்தினாலேயே உண்டாகிறது.

அ-கை. கடமறியப்படவில்லை யென்கிற சொல்லிற்கு அஞ்ஞானம் காரணமாயிருப்பதுபோல, அறியப்பட்டதென்கிற சொல்லிற்கும் புத்திமாத்திரம் போதுமே, ஜீவனாலே என்னபிரயோசன மெனில்.

आभासहीनयाबुद्ध्याज्ञातत्वंनैवजन्यते ।
तादृग्बुद्धेर्विशेषःकोमृदादेस्स्याद्विकारिणः ॥

ஆபாஸஹீநயாபுத்த்யா ஜ்ஞாதத்வம்நைவஜந்யதே ।
தாத்ருக்புத்தேர்விஶேஷஃகோம்ருதாதேஸ்ஸ்யாத்விகாரிணஃ ॥ ௮

ஆபாஸஹீநயா சிதாபாசனில்லாத
புத்த்யா புத்தியினாலே
ஜ்ஞாதத்வம் அறியப்பட்ட தென்னும் தன்மை
ந னைவ ஜந்யதே உண்டுபண்ணப் படமாட்டாது
தாத்ருக் அப்பேற்பட்ட
புத்தேஃ புத்திவிருத்திக்கும்
விகாரிணஃ விகாரியான
ம்ருதாதேஃ மண் முதலானதற்கும்
கஃ என்ன
விஶேஷஃ ஸ்யாத் விசேஷமிருக்கிறது

அ-கை. ஜீவனில்லாத புத்தியால் வியாபிக்கப்பட்ட கடத்திற்கு அறியப்பட்டதென்னுந் தன்மையில்லாமைக்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

ज्ञातइत्युच्यतेकुंभोमृदालिप्तोनकुत्रचित् ।
धीमात्रव्याप्तकुंभस्यज्ञातत्वंनेष्यतेतथा ॥

ஜ்ஞாதஇத்யுச்யதேகும்போம்ருதாலிப்தோநகுத்ரசித் ।
தீமாத்ரவ்யாப்தகும்பஸ்யஜ்ஞாதத்வம்நேஷ்யதேததா ॥ ௯

ம்ருதாலிப்தஃ வெள்ளைமண்ணால்பூசப்பட்ட
கும்பஃ கடமானது
குத்ரசித் ஓரிடத்திலும்
ஜ்ஞாதஃ இதி அறியப்பட்ட தென்று
ந உச்யதே சொல்லப்படவில்லை
ததா அப்படியே
தீமாத்ரவ்யாப்தகும்பஸ்ய புத்திமாத்திரத்தால் வியாபிக்கப்பட்ட கடம்

ஜ்ஞாதத்வ அறியப்பட்டதன்மை நஹஷ்யதே அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.

அ-கை. இப்போதென்ன ஆயிற்றெனில்.

ज्ञातत्वंनामकुंभेतच्चिदाभासफलोदयः ।

ஜ்ஞாதத்வம் நாமகும்பே தச்சிதாபாஸபலோதய: ॥ ௯௯

ஹேது: யாதொரு காரணத்தால் ஜீவனில்லாத புத்தியால் கடமறியப்பட்டதென்று உண்டுபண்ண முடியாததாயிற்றோ அந்தக்காரணத்தால் கும்பே கடத்தில் ஜ்ஞாதத்வம் நாம அறியப்பட்டதென்னும் தன்மை சிதாபாஸபலோதய: ஜீவனுடைய பலத்தால் உதயமாகிறது.

அ-கை. இதனாலும் ஜீவனைகற்பிக்க வேண்டாமே, பிரமத்தினாலேயே அறியப்பட்டதென்னுந் தன்மை உண்டுபண்ணலாமேயெனில்.

नफलंब्रह्मचैतन्यंमानात्प्रागपिसत्त्वतः ॥

நபலம் ப்ரஹ்மசைதந்யம் மாநாத் ப்ராகபி ஸத்த்வத: ॥ ௧௦

மாநாத் ப்ராக் அபி கடாகாரவிருத்தியுண்டாகுமுன்னும் ஸத்த்வத: பிரமம்சத்தாயிருப்பதால் ப்ரஹ்மசைதந்யம் பிர்மசைதன்னியம் பலம் பிரயோசனரூபமான (யமானது) ந ஜீவனாகமாட்டாது.

அ-கை. வார்த்திகாசாரியாளுடைய வாக்கியத்திற்கு, தாங்கள் சொல்லுவது விரோதமாயிருக்கிறதேயெனில், நீ அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் தெரிந்துகொள்ளாமல் சங்கிக்கிறாய்.

परागर्थप्रमेयेषुयाफलत्वेनसंमता ।

संवित्सैवेहमेयोर्थोवेदान्तोक्तिप्रमाणतः ॥

इतिवार्तिककारेणचित्सादृश्यंविवक्षितम् ।

பராகர்த்தப்ரமேயேஷு யா பலத்வேந ஸம்மதா ।

ஸம்வித் ஸைவேஹ மேயோ(அ)ர்த்தோ வேதாந்தோக்தி ப்ரமாணத: ॥ ௧௧

இதி வார்த்திககாரேண சித்ஸாத்ருச்யம் விவக்ஷிதம் ॥ ௧௧௨

பராகர்த்தப்ரமேயேஷு பாகிய விஷயஞானமுண்டாகுங்காலங்களிலேயா யாதொரு ஸம்வித் அறிவானது பலத்வேந பிரயோஜனத்தையுடைய சைதன்னியமாக (கிறதோ ஸம்மதா நிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருக் ஸா ஏவ அந்த அறிவுதானே இஹ இவ்விடத்தில் வேதாந்தோக்திப்ரமாணத: வேதாந்த சாஸ்திரங்களுடைய வாக்கியங்களாகிற பிரமாணத்தால் மேயோ(அ)ர்த்த: அறியத்தக்கதான அர்த்தமென்று

ஐதி இப்படி | யான ஜீவன்
வார்த்திககாரேண வார்த்திகாச்சாரிய்ர்களால் | விவக்ஷிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேயன்றி பிர்ம சைதன்னியத்தை
விஜ்ஞாத்ரு அறிவின் சாம்பிய | அவர்பலமென்று சொல்லவில்லை

அ-கை. அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் நீர்சொன்னபடிதானென்று என்னத்தினால் அறியப்படுகிறதெனில்.

ब्रह्मचित्फलयोर्भेदःसहस्र्यांविश्रुतोयतः ॥

ப்ரஹ்மசித்பலயோர்பேதஸ்ஸஹஸ்ர்யாம்விஸ்ருதோயதஃ ॥ ௬௨

யதஃ யாதொருகாரணத்தினாலே | பேதஃ பேதமானது
ஸஹஸ்ர்யாம் உபதேச சகஸ்ரியென்ற ஆசாரியாள் செய்திருக்கிற கிரந்தத்தில் | விஸ்ருதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் அவர்கள் தங்கள் குருவின் அபிப்பிராயத்திற்கு விரோதமாய் சொல்லமாட்டாரென்று அறிந்து நாம் சொன்னோம்.
ப்ரஹ்மசித்பலயோஃ சர்வசாட்சியான பிர்ம்மத்திற்கும் பலரூபியான ஜீவனுக்கும் |

அ-கை. இப்படி இருந்துள்ளளவில் பிரகிருதத்தில் என்னஆயிற்றெனில்.

आभासउदितस्तस्माज्ज्ञातत्वंजनयेद्घटे ।
तत्पुनर्ब्रह्मणाभास्यमज्ञातत्ववदेवहि ॥

ஆபாஸஉதிதஸ்தஸ்மாஜ்ஜ்ஞாதத்வஞ்ஜநயேத்கடே ।
தத்புநர்ப்ரஹ்மணாபாஸ்யமஜ்ஞாதத்வவதேவஹி ॥ ௬௩

தஸ்மாத் ஆகையினாலே | அஜ்ஞாதத்வவத் பிர்மசைதன்னியத்தினாலே அறியப்படவில்லையென்னும் தன்மை விளங்கப்பட்டதுபோல
உதிதஃ அந்தக்கரணத்தில் பிரதிபலித்தவனான | தத் அந்த அறியப்படுந்தன்மையும்
ஆபாஸஃ ஜீவனானவன் | புநஃ மறுபடி
கடே கடத்தில் | ப்ரஹ்மணா ஏவ பிர்மசைதன்னியத்தினாலேயே
ஜ்ஞாதத்வம் அறியப்பட்டதென்னும் தன்மை | பாஸ்யம் ஹி விளங்கப்படுகிறதன்றோ
ஜநயேத் உண்டுபண்ணுகிறான் |

அ-கை. இப்படி பிர்ம ஜீவர்களுக்கு பேதம் சொன்னதுபோல விஷயஞானபேதத்தையும் சொல்லுமெனில்.

धीवृत्त्याभासकुंभानांसमूहोभास्यतेचिता ।
कुंभमात्रफलत्वात्सएकआभासतःस्फुरेत् ॥

தீவ்ருத்த்யாபாஸகும்பானாம் ஸமூஹோ பாஸ்யதே சிதா ।
கும்பமாத்ரப²லத்வாத்ஸ ஏக ஆபாஸத꞉ ஸ்பு²ரேத் ॥ ௧௪

தீவ்ருத்த்யாபாஸகும்பானாம் புத்திவிருத்தி யென்ன, சிதாபாசனென்ன, கடமென்ன இந்தமூன்றுகளுடைய
ஸமூஹ꞉ கூட்டமானது
சிதா பிர்மசைதன்னியத்தினாலே
பாஸ்யதே விளங்கப்படுகிறது
கும்பமாத்ரப²லத்வாத் கடமாத்திரம் பிரயோசனமானதால்
ஆபாஸத꞉ சிதாபாசனாலே
ஸ꞉ அந்த
ஏக꞉ ஏகமானகடமாத்திரம்
ஸ்பு²ரேத் விளங்கப்படும்.

அ-கை. பிர்மஜீவர்களுக்குபேதம் கடத்தை விளக்கும்போது காட்டவேண்டுமெனில்.

चैतन्यंद्विगुणंकुंभेज्ञातत्वेनस्फुरत्यतः ।

சைதந்யம் த்³விகு³ணம் கும்பே⁴ ஜ்ஞாதத்வேந ஸ்பு²ரத்யத꞉ ॥ ௧௪½

கும்பே⁴ கடத்தில்
த்³விகு³ணம் இரண்டு
சைதந்யம் சைதன்னியமான திருக்கிறது
அத꞉ ஆகையால்
ஜ்ஞாதத்வேந அறியப்பட்டதாகவும் அறியப்பட்டதென்னும் தன்மையாகவும்
ஸ்பு²ரதி விளங்குகிறது.

அ-கை. இப்படி இரண்டுசைதன்னியம் விஷயங்களி லிருப்பதாக ஒருசாத்திரகர்த்தாக்களும் சொல்லவில்லையே எனில்.

अन्येऽनुव्यवसायाख्यमाहुरेतद्यथोचितम् ॥

அந்யே(அ)நுவ்யவஸாயாக்²யமாஹுரேதத்³யதோ²சிதம் ॥ ௧௫

அந்யே தார்க்கீகாதிகள் இந்த ஜீவகூடஸ்தரூபஞானத்தைத் தானே
அநுவ்யவஸாயாக்²யம் முந்தியறிந்த அறிவையனுசரித்து, பிந்திஅறிகிறதாயிருக்கிற அனுவிவசாயஞானமென்று பெயர்வைத்துக்கொண்டு தங்களுக்கு
யதா² எப்படி
உசிதம் யோக்கியமாயிருக்குமோ
ஆஹு꞉ அப்படிச்சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்போதுகடத்தில் பிர்ம ஜீவர்களுடைய ஞானத்தை தீர்மானமாய் காட்டவேண்டுமெனில்.

घटोयमित्यसावुक्तिराभासस्यप्रसादतः ।
विज्ञातोघटइत्युक्तिर्ब्रह्मानुग्रहतोभवेत् ॥

க⁴டோ(அ)யமித்யஸாவுக்திராபா⁴ஸஸ்ய ப்ரஸாத³த꞉ ।
விஜ்ஞாதோ க⁴ட இத்யுக்திர்ப்³ரஹ்மானுக்³ரஹதோ ப⁴வேத் ॥ ௧௬

ஏஷ: இது
வட: ஐதி கடமென்ற
ஏஷா இந்த
உக்தி: சொல்லானது
ஆபாஸ சிதாபாசனுடைய
ப்ரஸாத: பிரசாதத்தாலுண்டாகி
நதென்றும்
விஜ்ஞாத: வட: ஐதி கடம்அறியப்பட்டதென்ற
உக்தி: சொல்
ப்ரஹ்மாநுக்ரஹத: பிர்மத்தினனுக்கிரகத்தால்
பவேத் உண்டாகிறதென்றுமறி.

அ-கை. தேகத்திற்குவெளியே பிர்மத்தையும் ஜீவனையும்பிரித்துக் காட்டினதுபோல், தேகத்துக்குள்ளாகவும், ஜீவனையும், கூடஸ்தரையும் பிரித்துக்காட்டவேண்டுமெனில்.

आभासब्रह्मणिदेहात्बहिर्यद्वद्विवेचिते ।
तद्वदाभासकूटस्थौविविच्येतांवपुष्यपि ॥

ஆபாஸப்ரஹ்மணிதேஹாத்பஹிர்யத்வத்விவேசிதே ।
தத்வதாபாஸகூடஸ்தௌவிவிச்யேதாம்வபுஷ்யபி ॥ ௬௭

தேஹாத் பஹி: தேகத்திற்கு வெளிவிஷயத்தில்
ஆபாஸப்ரஹ்மணி சிதாபாசனையும், பிர்மத்தையும்
யத்வத் எப்படி
விவேசிதே பிரித்துக் காண்பிக்கப்பட்டதோ
தத்வத் அதுபோல
வபுஷி அபி தேகத்திற்குள்ளிலும்
ஆபாஸகூடஸ்தௌ ஜீவனையும் கூடஸ்தரையும்
விவிச்யேதாம் பிரித்தறியத்தக்கது.

அ-கை. தேகத்திற்குவெளியில் ஜீவனால் வியாபிக்கப்பட்ட விஷயாகாரவிருத்தி இருப்பதுபோல, உள்ளே விஷயகோசர விருத்தியில்லாமையால், சிதாபாசனிருக்கிறதாக எப்படி அங்கீகரிக்கிறதெனில்.

अहंवृत्तौचिदाभासःकामक्रोधादिकासुच ।
संव्याप्यवर्ततेतप्तेलोहेवह्निर्यथातथा ॥

அஹம்வ்ருத்தௌசிதாபாஸ:காமக்ரோதாதிகாஸுச ।
ஸம்வ்யாப்யவர்த்ததேதப்தேலோஹேவஹ்நிர்யதாததா ॥ ௬௮

அஹம்வ்ருத்தௌ அகம் என்கிறவிருத்தியிலும்
காமக்ரோதாதிகாஸு ச காமக்குரோதம் முதலானவிருத்தியிலும்
சிதாபாஸ: ஜீவனானவன்
தப்தே காய்வைத்த
லோஹே இரும்பில்
வஹ்நி: அக்கினி [யாபித்திருக்குமோ
யதா எப்படி அந்த இரும்பை வி
ததா அப்படி
ஸம்வ்யாப்ய இவைகளில் வியாபித்துக்
வர்த்ததே இருக்கிறான். (கொண்டு

அ-கை. அகங்காரவிருத்திகள் மாத்திரம் ஜீவனால் விளங்கப்படுகிறதென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் காட்டுகிறார்.

स्वमात्रंभासयेत्तप्तंलोहंनान्यत्कदाचन ।
एवमाभाससहितावृत्तयस्स्वस्वभासिकाः ॥

ஸ்வமாத்ரம்பாஸயேத்தப்தம்லோஹம்நாந்யத்கதாசந ।
ஏவமாபாஸஸஹிதாவ்ருத்தயஸ்ஸ்வஸ்வபாஸிகா: ॥ ௧௯

தப்தம் தீயில் காயவைத்த
லோஹம் இரும்பானது
ஸ்வமாத்ரம் தன்னைமாத்திரம்
பாஸயேத் விளக்கிவைக்குமேதவிர
கதாசந ஒருக்காலும்
ந அந்யத் மற்றொன்றைவிளக்காது
ஏவம் இப்படி
ஆபாஸஸஹிதா: சிதாபாசனோடேகூடினவைகளான
வ்ருத்தய: விருத்திகள்
ஸ்வஸ்வபாஸிகா: தங்கள் தங்கள் மாத்திரம் விளக்குகின்றன.

அ-கை. இப்படி சிதாபாசனைக் காண்பிவித்து கூடஸ்தரை காண்பிவிப்பதற்கு விருத்தியின் பாவாபாவங்களை காண்பிக்கிறார்.

क्रमाद्विच्छिद्यविच्छिद्यजायन्तेवृत्तयोऽखिलाः ।
सर्वाअपिविलीयन्तेसुप्तिमूर्छासमाधिषु ॥

க்ரமாத்விச்சித்யவிச்சித்யஜாயந்தேவ்ருத்தயோऽகிலா: ।
ஸர்வாஅபிவிலீயந்தேஸுப்திமூர்ச்சாஸமாதிஷு ॥ ௨௰

அகிலா: ஜாக்கிரசொப்பன மனோராச்சியங்களில் சமஸ்தங்களான
வ்ருத்தய: விருத்திகளானவை
க்ரமாத் கிரமமாக
விச்சித்ய விச்சித்ய விட்டு விட்டு
ஜாயந்தே அடிக்கடி உண்டாகின்றன.
ஸுப்திமூர்ச்சாஸமாதிஷு சுஷுப்தி மூர்ச்சை சமாதிகளில்
ஸர்வா: அபி சகலவிருத்திகளும்
விலீயந்தே லயிக்கின்றன.

அ-கை. இப்படி இருக்கட்டும், அதனால் கூடஸ்தரை யெப்படி அறிகிறதெனில்.

सन्धयोऽखिलवृत्तीनामभावाश्चावभासिताः ।
निर्विकारेणयेनासौकूटस्थइतिचोच्यते ॥

ஸந்தயோऽகிலவ்ருத்தீநாமபாவாஶ்சாவபாஸிதா: ।
நிர்விகாரேணயேநாஸௌகூடஸ்தஇதிசோச்யதே ॥ ௨௧

அகிலவ்ருத்தீநாம் சமஸ்த விருத்திகளுடைய
ஸந்தய: இடைகளும்
அபாவா: ச அவைகளொழிவும்
நிர்விகாரேண நிர்விகாரமான

மெந எந்த அறிவினாலே [வோ | ஸஸா அந்த ஜீவரே
ஸவஹாஸிதாம் விளங்கப் படுகின்றன | கூடஸ்த இதி கூடஸ்தரென்று உச்யதே வ சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. இப்படி இருந்துள்ளளவில் என்னபலித்ததெனில்.

घटेद्विगुणचैतन्यंयथाबाह्येतथान्तरे ।
वृत्तिष्वपितस्तत्रवैशद्यंसन्धितोऽधिकम् ॥

கடே த்விகுணசைதந்யம் யதா பாஹ்யே ததாந்தரே ।
வ்ருத்திஷ்வபி ததஸ்தத்ர வைசத்யம் ஸந்திதோ(அ)திகம் ॥ ௨௨

பாஹ்யே வெளியிலிருக்கிற
கடே கடத்தில்
த்விகுணசைதந்யம் ஜீவபிர்மங்களான இரண்டுசைதன்னியம்
யதா எப்படிபிரித்து காண்பிக்கப்பட்டதோ
ததா அப்படி
அந்தரே உள்ளிலுமிருக்கிற வைகளான ஜீவகூடஸ்தர்களும்
வ்ருத்திஷு அபி அகங்காராதிவிருத்திகளிலும் காணப்படுவது சமானமாம்
தத: ஆகையால்
தத்ர அவைகளின்
ஸந்தித: சந்தியினாலும் அபாவத்தினாலும்
வைசத்யம் கூடஸ்தருடைய அறிவு விளங்குவதே
அதிகம் அதிகமென்றறி.

அ.கை. வெளியி லறியப்பட்டதையும் அறியப்படாததையும் விளக்கிவைக்கிறவர் பிர்மமென்று சொன்னதுபோல, உள்ளிலும் அந்தவழியாக கூடஸ்தரைஅனறியும்படி சொல்லவில்லையெனில்.

ज्ञातताज्ञाततेनस्त्वं घटवद्वृत्तिषुक्वचित् ।
स्वस्यस्वेनागृहीतत्वात्ताभिश्चाज्ञाननाशनात् ॥

ஜ்ஞாததாஜ்ஞாததே நஸ்த்வம் கடவத் வ்ருத்திஷு க்வசித் ।
ஸ்வஸ்ய ஸ்வேநாக்ருஹீதத்வாத் தாபிச்சாஜ்ஞாநநாசநாத் ॥ ௨௩

கடவத் கடாதிகளில்போல
வ்ருத்திஷு அகங்காராதிவிருத்திகளில்
ஜ்ஞாததாஜ்ஞாததே அறியப்பட்டதென்கிறதும்அறியப்படாததென்கிறது மிரண்டும்
க்வசித் ந ஸ்த: ஓரிடத்திலும் இல்லை
ஸ்வஸ்ய அதுஎதினாலென்றால் தன்னை
ஸ்வேந தன்னாலே
அக்ருஹீதத்வாத் கிரகிக்கப்படாமையால் ஒருக்கால்ஞானம்வியாப்தி வருகிறதென்பதுகூடாது
தாபி: ச அந்தவிருத்திகளாலேயே
அஜ்ஞாநநாசநாத் விஷயாஞானம்நசிப்பதால் அஞ்ஞானவியாப்தி வரகணக்கில்லை, ஆகையால் அந்தவழி சொல்லவில்லை.

அ-கை. இந்தசைதன்னியமிரண்டிற்குள்ளே விருத்தியின் சம்பந்தத்தால் ஜீவனை விகாரியென்றும் விருத்திக்கு சாட்சியாயிருப்பதால் கூடஸ்தரென்றும் சொன்னீர், கூடஸ்த சிதாபாசரிருவர்களும், அறிவில் சமானமாயிருக்கும்போது ஒருவருக்கு நிர்விகாரத்துவமும், மற்றொருவருக்கு விகாரத்துவமென்று சொன்னது எதினாலேபோவெனில்.

द्विगुणीकृतचैतन्येजन्मनाशानुभूतितः ।
अकूटस्थंतदन्यत्तुकूटस्थमविकारतः ॥

த்விகுணீக்ருதசைதந்யே ஜந்மநாசாநுபூதித꞉ ।
அகூடஸ்தம் தத³ந்யத்து கூடஸ்தமவிகாரத꞉ ॥ ௨௪

த்விகுணீக்ருதசைதந்யே இரண்டு விதங்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட சிதாபாச கூடத்தரிருவருக்குள்
ஜந்மநாசாநுபூதித꞉ ஜனனமரணானுபவம், இவனிடத்தில் காணப்படுவதால் (ஜீவனை)
அகூடஸ்தம் விகாரியான ஜீவனென்றும்
தத் அவனுக்கும்
அந்யத் து அன்னியமான சைதன்னியமோவென்றால்
அவிகாரத꞉ அந்த விகாரமின்மையால்
கூடஸ்தம் கூடத்தரெனப்படும்.

அ-கை. ஜீவனுக்குவேறாக கூடத்தரைக்கற்பித்தது, உங்களுடையசுவகபோல கற்பிதமென்று தோன்றுகிறதேயல்லாமல், வேறேயாராலேயாவது அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறதாவெனில்.

अन्तःकरणतद्वृत्तिसाक्षीत्यादावनेकथा ।
कूटस्थएवसर्वत्रपूर्वाचार्यैर्विनिश्चितः ॥

அந்த꞉கரணதத்³வ்ருத்திஸாக்ஷீத்யாதா³வநேகதா⁴ ।
கூடஸ்த² ஏவ ஸர்வத்ர பூர்வாசார்யைர்விநிஶ்சித꞉ ॥ ௨௫

அந்த꞉கரணதத்³வ்ருத்திஸாக்ஷீத்யாதௌ அந்தக்கரணத்திற்கும் அதினுடைய விருத்திகளுக்கும் சாட்சியாயிருக்கிறாரென்றது முதலிய வாக்கியத்தில்
அநேகதா அனேகவிதமாக
கூடஸ்த² ஏவ கூடத்தர்தானே
பூர்வாசார்யை꞉ பகவத் பாதாளாலே
ஸர்வத்ர வாக்கிய விருத்தி முதலான சர்வ கிரந்தங்களிலும்
விநிஶ்சித꞉ நிச்சயம்பண்ணப் பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. கூடத்தரை அவர்கள்சொல்லி இருக்கிறார்களேதவிர, உம்மைப்போலே, இரண்டுசைதன்னியங்களை, எங்கேசொல்லியிருக்கிறார்களெனில்.

आत्माभासाश्रयाश्चैवंमुखाभासाश्रयायथा ।
गम्यन्तेशास्त्रयुक्तिभ्यामित्याभासश्चवर्णितः ॥

ஆத்மாபாஸமுக்யா: ஸ்யுர்வக்த்ராபாஸமுக்யா யதா |
ஸம்வித்யந்தே ஶாஸ்த்ரயுக்திப்யாமித்யாபாஸஶ்ச வர்ணித: || ௨௬

யதா எப்படி
வக்த்ராபாஸமுக்யா: சுபாவமுகமும் பிரதிபிம்ப முகமும் கண்ணாடியும் மூன்றும்காணப்படுகின்றனவோ
ஏவம் இப்படி
ஆத்மாபாஸமுக்யா: ச ஆத்துமாவையும் ஜீவனையும் புத்தியையும்
ஶாஸ்த்ரயுக்திப்யாம் பெரியோர்களுடைய சாத்திரங்களினாலும் யுக்திகளினாலும்
ஸம்வித்யந்தே ஹி அறியப்படுகின்றனவென்று
ஆபாஸ: ச இப்படிசிதாபாசனும்
வர்ணித: அவர்களாலேயே பிரித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.

அ-கை. அதில் சிதாபாசனைப்பற்றி ஆட்சேபிக்கிறான்.

बुद्ध्यवच्छिन्नकूटस्थोलोकान्तरगमागमौ ।
कर्तुंशक्तोघटाकाशइवाभासेनकिंवद ॥

புத்த்யவச்சிந்நகூடஸ்தோலோகாந்தரகமாகமௌ |
கர்தும்ஶக்தோகடாகாஶஇவாபாஸேநகிம்வத || ௨௭

புத்த்யவச்சிந்நகூடஸ்த: புத்தியில்வளைப்பட்டகூடஸ்தசைதன்னியமே
லோகாந்தரகமாகமௌ லோகாந்தரங்களுக்குப்போக்குவரத்தை
கர்தும் பண்ணுவதற்கு
கடாகாஶ: இவ கடாகாசம்போலே
ஶக்த: சக்தராகுவரே
ஆபாஸேந சிதாபாசனாலே
கிம் என்னப்பிரயோசனமிருக்கிறது
வத சொல்லும்.

அ-கை. அதற்கு உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

शृण्वसंग:परिच्छेदमात्राज्जीवोभवेन्नहि ।
अन्यथाघटकुड्याद्यैरवच्छिन्नस्यजीवता ॥

ஶ்ருண்வஸங்க:பரிச்சேதமாத்ராஜ்ஜீவோபவேந்நஹி |
அந்யதாகடகுட்யாத்யைரவச்சிந்நஸ்யஜீவதா || ௨௮

ஶ்ருணு ஜீவன்அவசியம்வேண்டுமென்பதையும் அவனைச்சொல்லாதபட்சத்தில் வருகிற தோஷத்தையும் தெரியும்படியாய்ச்சொல்லுகிறேன் சாவதானமாய்க் கேள்
அஸங்க: அசங்கனான கூடத்தன்
பரிச்சேதமாத்ராத் புத்தியில் வளைப்பட்ட மாத்திரத்தால்
ஜீவ: சம்சாரியான ஜீவனாக
பவேத் ந ஹி ஆகமாட்டான்றே
அந்யதா அப்படிச்சொல்லாத பட்சத்தில்
கடகுட்யாத்யை: பானை, சுவர் முதலானவைகளினாலே
அவச்சிந்நஸ்ய வளைப்பட்டிருக்கிற கூடஸ்தசைதன்னியத்திற்கும்
ஜீவதா ஜீவத்துவம் வந்துவிடும்.

அ-கை. சுவர்போல, புத்தி அப்பிரகாசமில்லையே ஆகையால், புத்தியில் வளைபட்டகூடஸ்தருக்கு பந்தம் வாராதேயெனில்.

नकुड्यमदृशीबुद्धिस्स्वच्छत्वादितिचेत्तथा ।
अस्तुनामपरिच्छेदेकिंस्वाच्छयेनभवेत्तव ॥

நகுட்யஸத்ருஸீபுத்திஸ்ஸ்வச்சத்வாதிதிசேத்ததா ।
அஸ்துநாமபரிச்சேதெகிம்ஸ்வாச்சயேநபவேத்தவ ॥ ௨௯

புத்தி: புத்தியானது
ஸ்வச்சத்வாத் சுவச்சமானதால்
குட்யஸத்ருஸீ சுவருக்குச்சமானமாக
ந இதிசேத் சொல்லக்கூடாதெனில்
ததா நீ சொன்னபடி அப்படியே
அஸ்து ஆகட்டும்

பரிச்சேதெ அப்படி வளைப்பட்டிருப்பதால் கூடஸ்தருக்கு பந்தப்படும்படியான காரணமொன்றுமில்லையே
ஸ்வாச்சயேந அந்த சுவச்சத்தினாலே
தவ உனக்கு
கிம் பவேத் என்ன உண்டாயிற்று
நாம சொல்.

அ-கை. சுவச்சத்தாற் பிரயோசன மில்லையென்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

प्रस्थेनदारुजन्येनकांस्यजन्येनवानहि ।
विक्रेतुस्तंडुलादीनांपरिमाणंविशिष्यते ॥

ப்ரஸ்தேநதாருஜந்யேநகாம்ஸ்யஜந்யேநவாநஹி ।
விக்ரேதுஸ்தண்டுலாதீநாம்பரிமாணம்விஸிஷ்யதே ॥ ௩௦

தாருஜந்யேந ப்ரஸ்தேந மரத்தினால் செய்யப்பட்ட மரக்காலாலும்
காம்ஸ்யஜந்யேந வா வெண்கலமரக்காலாலும்
தண்டுலாதீநாம் அரிசி முதலானவைக[ளை]

விக்ரேதுஃ கிரயம்பண்ணுகிற வியாபாரிக்கு
பரிமாணம் அளவு
விஸிஷ்யதே ந ஹி விசேஷமில்லாதிருக்கிறதன்றோ.

அ-கை. அப்படி அளவுசரியாயிருந்தாலும் வெண்கலமரக்காலில் பிரதிபிம்பாதிசயம் விசேஷமா யிருக்கிறதேயெனில்.

परिमाणाविशेषेपिप्रतिबिंबोविशिष्यते ।
कांस्येयदितदाबुद्धावप्याभासोभवेत्बलात् ॥

பரிமாணாவிஸேஷேபிப்ரதிபிம்போவிஸிஷ்யதே ।
காம்ஸ்யேயதிததாபுத்தாவப்யாபாஸோபவேத்பலாத் ॥ ௩௧

பரிமாணாவிஸேஷே அபி அளவு சரியாயிருந்தாலும்

காம்ஸ்யே வெண்கலத்தில்
ப்ரதிபிம்பஃ பிரதிபிம்பமானது

விஸிஷ்டமிதி விசேஷமாயிருக்கிறதென்று யதி என்பாயாகில்
தர்ஹி அப்போ [னது
பஹள ஸுவி புத்தியிலும் பிரதிபல
ஆபாஸஃ சிதாபாசன்
பலாத் பலாத்காரமாக
ஸமாயாதஃ வந்துவிட்டான்.

அ-கை. பிரதிபிம்பத்தை யங்கீகரித்தால், சிதாபாசனை அங்கீகரித்ததாக எப்படி ஆயிற்றெனில்.

ईषत्भासनमाभासःप्रतिबिंबस्तथाविधः ।
बिंबलक्षणहीनस्सन्बिंबवद्भासतेसहि ॥

ஈஷத்பாஸநமாபாஸஃப்ரதிபிம்பஸ்ததாவிதஃ |
பிம்பலக்ஷணஹீநஸ்ஸந்பிம்பவத்பாஸதேஸஹி || ௩௨

ஈஷத்பாஸநம் ஆபாச சப்தத்திற்கர்த்தமாவது பிம்பத்தினுடைய சிறிதானத்தோற்றமே
ஆபாஸஃ ஆபாசனெனப்படும்
ப்ரதிபிம்பஃ பிரதிபிம்பமானதும்
ததாவிதஃ அப்படியே யிருக்கிறது
ஸஃ அந்தப்பிரதிபிம்பமானது
பிம்பலக்ஷணஹீநஸ்ஸந் பிம்பலட்சணஹீனமாகி [லே
பிம்பவத் அதிஷ்டானபிம்பம்போ
பாஸதே ஹி விளங்குகிறதன்றோ.

அ-கை. ஆபாசலட்சணத்தை நன்றாய்ச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

ससङ्गत्वविकाराभ्यांबिंबलक्षणहीनता ।
स्फूर्तिरूपत्वमेतस्याबिंबवद्भासनंविदुः ॥

ஸஸங்கத்வவிகாராப்யாம்பிம்பலக்ஷணஹீநதா |
ஸ்பூர்திரூபத்வமேதஸ்யாபிம்பவத்பாஸநம்விதுஃ || ௩௩

ஸஸங்கத்வவிகாராப்யாம் சங்க விகாரங்களினாலே
பிம்பலக்ஷணஹீநதா அசங்க அவிகாரமென்னியமான பிம்பலட்சணத்தின் ஹீனத்தன்மையையும்
ஸ்பூர்திரூபத்வம் பிம்பத்தின்பிரகாசமான தோற்றம்மாத்திரம்
பிம்பவத் பிம்பம்போலே
பாஸநம் விளங்குதல்
ஏதஸ்ய இந்த சிதாபாசனுக்கிருக்கிறதாக
விதுஃ சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி சிதாபாசனுக்குப் பிரயோசன மில்லையென்பதை நிராகரணம்பண்ணி, இப்போ அவன் புத்தியைவிட வேறானவனன்றென்பதைச் சாதிக்கும்பொருட்டு, ஜீவன் புத்தியைவிட வேறாக, மண்ணைவிட்டுக்கடமிராததுபோல இல்லையென்று சங்கித்து உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

नाहिधीभावभावित्वादाभासोऽस्तिधियःपृथक् ।
यथामृदल्पमेवोक्तंधीरप्येवंस्वदेहतः ॥

நஹியீஹாவஹாவிகூாஊாஹாஸொஷியியஃவூ௲யக் ।
யயாஜ்ரூஉஷ ஜெவொக்கம்யீர வெூவஂஷஜெஹதஃ ॥ ௧௪

ஆஹாஸஃ சிதாபாசன்
யீஹாவஹாவிகூாஊ புத்தியினுடைய இருப்பினுலிருக்க யோக்கியனுயிருப்பதால்
யியஃ புத்திக்கு
வூ௲யக் வேருக
நாஷி ஜீவனில்லை
யயா எப்படி
ஜ்ரூஊ ஹி கடமானது மண்ணினுடைய இருப்பினுலிருக்கிறதென்று
அஉ்பஂ ஊவ உன்றுலே சொல்லப்பட்டவாக்கியமும்திருஷ்டாந்தமும் அற்பமாயிருக்கிறதென்று
உக்கஂ சொல்லுகிறுர்
ஊவஂ இப்படி
ஷஜெஹதஃ பிரதிபந்தியாக தன்னுடையதேகத்தைக்காட்டிலும்
யீஃ அவி புத்தியும் வேருய்க்காணப்படவில்லையென்று சொன்னுர்.

அ-கை. பிரதிபந்திமோசன நிமித்தம் சங்கிக்கிருன்.

देहेमृतेपिबुद्धिश्चेच्छास्त्रादस्तितथासति ।
बुद्धेरन्यश्चिदाभासःप्रवेशःश्रुतिसंमतः ॥

ஜெஹெஜ்ரூதெவிஸ்ஜிஸ்ரூஹாஷ்ஊாஉஷிதயாஸதி ।
ஸுஜெரநூஸிஊாஹாஸஃவூவெஶஶ்ரூதிஸஜதஃ ॥ ௧௫

ஜெஹெ தேகமானது
ஜ்ரூதெ அவி மரித்தாலும்
ஶாஷ்ஊாஊ சாத்திரத்தினுல் தேகத்துக்குவேருய் வாசனையோடே கூடியிருக்கிற
ஸுஜிஃ புத்தியானது
அஷி செஊ இருக்கிறதென்று சொல்வையேயானுல்
தயா ஸதி அப்படியிருந்தாள்ளவில்
ஸுஜெஃ புத்திக்கு
அநூஃ அன்னியனுன
விஊாஹாஸஃ சிதாபாசன்
ஶ்ரூதிஷு வேதங்களில் சீரிசிருக்குள்ளே
வூவெஶஃ பிரவேசித்தானென்று
ஶ்ரூதஃ கேட்கப்படுகிருன்.

அ-கை. புத்தியோடே கூடினவனுக்கே பிரவேசம் சொல்லுகிறதேயல்லாமல், புத்திக்கப்புறப்பட்டவனுக்குச் சொல்லவில்லையெனில்.

धीयुक्तस्यप्रवेशश्चेन्नैतरेयेधियःपृथक् ।
आत्माप्रवेशंसंकल्प्यप्रविष्टइतिगीयते ॥

யீயுக்ஷூவெஶஶ்ரெநைதரெயெயியஃவூ௲யக் ।
ஆத்மாவூவெஶஂஸஂகஉ்வூவிஷ்டஇதிகீயதெ ॥ ௧௬

யீய-ஷூஸ்ய புத்திபோடே சேர்ந்தவ னுக்கு [கிறதேயென்றால்	வ்யக்ஷ் வேறான
ப்ரவேஶ: வெஷ பிரவேசம் சொல்லு	ஸூத்ரா ஆத்துமாவானவர்
ந அப்படிச்சொல்லவில்லை	ப்ரவேஶநம் பிரவேசத்தைப்பண்ண
வெதஶெயெ ஐதரேயத்தில்	ஸங்கல்ப்ய சங்கற்பித்து
யீய: புத்திக்கு	ப்ரவிஷ்டோ ஜதி பிரவேசித்தாரென்று
	ஸ்ரீயதெ சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. நன்றாய் அந்த சுருதியைவிரித்துச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

कथंन्विदंसाक्षदेहंमदृतेस्यादितीरणात् ।
विदार्यमूर्धसीमानंप्रविष्टस्संसरत्ययम् ॥

கயந்விஃஂஸாக்ஷெஹஂஃப்ரதெஸ்யாஃதீரணாத் ।
விஃாயமூஃஸீமாநஂப்ரவிஷ்டஸ்ஸஂஸரத்யயஂ ॥ ௧௭

ஃப்ரதெ என்னை விட்டு	விஃாயஂ தன்னுடையசங்கிதானமாத் திரத்தால் பேதித்து
இஃஂ இந்த சகலமான	ப்ரவிஷ்ட: பிரவேசித்தவனாகி
ஸாக்ஷெஹஂ இந்திரியங்களோடே கூடினதேகம்	ஸஂஸரதி இந்தஜீவன்ஜாக்கிரதாதிச ம்சாரம்பண்ணுகிறனென்று
கயஂ நு என்னமாய்	ஈரணாத் சொல்லியிருப்பதால் இவ னை புத்திக்குவேறென்றறி.
ஸ்யாஃதி இருக்கப்போகிறதென்று	
அயஂ இவன் [கத்தை	
மூஃஸீமாநஂ சிரசின் முடிவானதே	

அ-கை. புத்திக்கப்புறப்பட்டவர் அசங்கராயிற்றே, அவருக்குபிரவேசம் கூடாதேயெனில்.

कथंप्रविष्टोऽसङ्गश्चेत्सृष्टिर्वास्यकथंवद ।

கயஂப்ரவிஷ்டோஸஂஙஶ்சேத்ஸ்ருஷ்டிர்வாஸ்யகயஂவஃ ॥ ௧௭ற

அஸஂஃ: அசங்கரானஇந்த ஆத்துமா	அஸ்ய அசங்கரான இந்த ஆத்துமா
கயஂ எப்படி	ஸ்ருஷ்டி: வா சிருஷ்டிதான் (விற்கு
ப்ரவிஷ்ட: செஷ பிரவேசித்தாரென் று கேட்பாயாகில்	கயஂ எப்படிக்கூடும்
	வஃ சொல்.

அ-கை. சிருஷ்டிக்கிறவர் மாயாபிரதிபிம்பரானதால் தோஷமில்லையெனில்

मायिकत्वंतयोस्तुल्यंविनाशश्चसमस्तयोः ॥

மாயிகதஂதயொஸ்துல்யஂவிநாஶஶ்சஸமஸ்தயோ: ॥ ௧௮

தயோ: பிரவேசித்தவனும் அவித்தி யா பிரதிபிம்பனுமையால் இருவரு	க்கும்
	மாயிகதஂ மாயிகத்துவம்

ஸாம்யம் சமானம் | விநாஶ: ச விநாசமும்
தயோ: அந்தரசஜீவர்களுக்கு | ஸத: சமானமாகவேயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி எந்தசுருதியில் சொல்லுகிறதெனில்.

समुत्थायैषभूतेभ्यस्तान्येवांनुविनश्यति ।
विनष्टिमितिमैत्रेय्यैयाज्ञवल्क्यउवाचहि ॥

ஸமுத்தாயைஷபூதேப்யஸ்தாந்யேவாநுவிநஶ்யதி ।
விநஷ்டிமிதிமைத்ரேய்யையாஜ்ஞவல்க்யஉவாசஹி ॥ கக

ஏஷ: பிரஞ்ஞானகனனை இந்த ஆத்துமா (போது
ஏதேப்ய: பூதங்கள் உண்டாகும்
ஸமுத்தாய ஜீவேசுவராபிமானத்தோடேதோன்றி
தாநி ஏவ அவைகளை யனுசரித்தே பிரளயத்தில்
அநுவிநஶ்யதி அந்தஅபிமானத்தை விடுகிற நாசமாகிறார்(
யாஜ்ஞவல்க்ய: யாக்ஞயவல்கமகரிஷியானவர் (ருட்டு
மைத்ரேய்யை மைத்திரேயின்பொ
விநஷ்டிம் இதி ஜீவேசுரநாசத்தை
உவாச ஹி சொன்னாரன்றோ.

அ-கை. இப்படிஜீவேசுவரர்கள் கெட்டாலும் ஆத்துமாகெடாரென்று எங்கேசொல்லி யிருக்கிறதெனில்.

अविनाश्ययमात्मेतिकूटस्थःप्रविवेचितः ।
मात्रासंसर्गइत्येत्रमसङ्गत्वस्यकीर्तनात् ॥

அவிநாஶ்யயமாத்மேதிகூடஸ்த:ப்ரவிவேசித: ।
மாத்ராஸம்ஸர்கஇத்யேத்ரமஸங்கத்வஸ்யகீர்த்தநாத் ॥ உ0

அயம் அவிநாஶீ இவர் அவினாசி
ஆத்மா இதி ஆத்துமாவென்று மைத்திரேயியைப்பார்த்து
கூடஸ்த: ப்ரவிவேசித: ஜீவேசுவரர்களுக்கு வேறாக கூடஸ்தர் பிரித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்
மாத்ராஸம்ஸர்க: இதி அதற்கேது வென்னவெனில் நாமரூபத்தில் சம்பந்தப்படாதவரென்று
அத்ர இப்படி
அஸங்கத்வஸ்ய அசங்கத்துவமானதுசுருதியில்
கீர்த்தநாத் கோஷித்திருப்பதால் அவினாசியென்றறி.

அ-கை. ஐயா இன்னும் ஒருசுருதி ஜீவன் நித்தியனென்றும், அவனுக்கு நாசமில்லையென்றும், சொல்லுகிறதேயெனில்.

जीवापेतंवावाकिलशरीरंम्रियतेनः ।
इत्यत्रनविमोक्षोर्थःकिंतुलोकान्तरेगतिः ॥

ஜீவாபேதம்வாவகிலஶரீரம்ம்ரியதேநஸ: ।
இத்யத்ரநவிமோக்ஷோர்த:கிந்துலோகாந்தரேகதி: ॥ உக

ஜீவாபேதம் ஜீவனாலேவிடப்பட்ட ஶரீரம வாவ சரீரந்தானே
ம்ரியதே கிவ மரிக்கிறதன்றோ
ஸ: அந்த ஜீவன்
ந ஜகி மரிக்கிறதில்லை யென்றுசுருதி சொல்லுகிறதென்றுசொல்லவேண்டியதாலும்
ஸ்ருதே அந்தசுருதியிலிருக்கிறவாக்கிய விரோதஃ ஸ்யாத் ... சன நிமித்தம் சொல்லிவிருக்குமென்றறி
கிஞ்ச பின்னேயோவென்றால்
லோகாந்தரே அஞ்ஞானதிசையிலிருக்கிறதேகாத்மபுத்தியான ஜீவனுக்கு அந்தசுருதி லோகாந்தரமதிற் கமனத்தைப்பற்றி சொன்னது.

அ-கை. இப்படி ஜீவன் விநாசியாயிருக்கும் பட்சத்தில், அவிநாசியானபிர்மத்தோடே ஐக்கியமெப்படிக் கூடுமெனில்.

नाहंब्रह्मेतिबुध्येतसविनाशीतिचेन्नतत् ।
सामानाधिकरण्यस्यबाधायामपिसंभवात् ॥

நாஹம்ப்ரஹ்மேதிபுத்யேதஸவிநாஶீதிசேந்நதத் ।
ஸாமாநாதிகரண்யஸ்யபாதாயாமபிஸம்பவாத் ॥ ௬௨

ஸ: அந்த ஜீவன்
விநாஶீ ஜகி சேத் விநாசியானால்
அஹம் விநாசமன்றியிலிருக்கிற பிர்மத்தோடைக்கியமாகும்படிநானே
ப்ரஹ்ம ஜகி பிர்மமென்று
நபுத்யேத அறியக்கூடாதென்றால்
தத் ந அது கூடாது
ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய சாமானாதிகரணத்தினுடைய
பாதாயாம் அபி பாதையில்
ஸம்பவாத் ஐக்கியங்கூடுவதால் நீசொன்னபடியில்லையென்றறி.

அ-கை. பாதாசாமானாதி கரண்யம்கூடுமென்று எங்கேயார்சொல்லியிருக்கிறாரென்றால், வார்த்தீகத்தில் சொன்னவாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

योयंस्थाणुःपुमानेषपुन्धियास्थाणुधीरिव ।
ब्रह्मास्मीतिधियाप्येषाह्यहंबुद्धिर्निवर्त्यते ॥
नैष्कर्म्यसिद्धावप्येवमाचार्यैस्स्पष्टमीरितम् ।
सामानाधिकरण्यस्यबाधार्थत्वमतोस्तुतत् ॥

யோயம்ஸ்தாணு:புமாநேஷபும்தியாஸ்தாணுதீரிவ ।
ப்ரஹ்மாஸ்மீதிதியாப்யேஷாஹ்யஹம்புத்திர்நிவர்த்யதே ॥ ௬௩
நைஷ்கர்ம்யஸித்தாவப்யேவமாசார்யைஸ்ஸ்பஷ்டமீரிதம் ।
ஸாமாநாதிகரண்யஸ்யபாதார்த்தத்வமதோஸ்துதத் ॥ ௬௪

யஃ யாதொரு
அயம் இந்த
ஸ்தாணுஃ கட்டைகாணப்படுகிறதோ
ஸோऽயம் அந்த
புமாந் இதுவேயதார்த்தஞானத்தி
னாலே புருஷனாகிறான்
பும்தியா புருஷனென்கிற புத்தியி
னாலே
ஸ்தாணுதீஃ இவ கட்டையென்கிற பு
த்திபோவதுபோல
ப்ரஹ்ம பிர்மம்
அஸ்மி இதி நானென்கிற
தியா புத்தியினாலே
ஸைஷா இந்த
அஹம் கருத்திருத்வரூபமான அஹ
ங்கார
பும்தீஃ ஸதி புத்தியும்
நிவர்த்யேத நிவர்த்திக்கப்படும்.

அ-கை. இதிலாசாரிய சம்மதியையும் காண்பிக்கிறார்.

நைஷ்கர்ம்யஸித்தௌ நைஷ்கர்ம்
யசித்தியென்கிற கிரந்தத்திலும்
ஏவம் இப்படி
ஸுரேஶாசார்யைஃ ஆசாரியராலே
ஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாக
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
அதஃ ஆகையினாலே
ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய சாமானாதிகர
ணியத்திற்கு
தஸ்ய அந்த
பாதார்த்தத்வம் பாதார்த்தமானது
அஸ்து இருக்கட்டும்.

அ-கை. அப்படி சொல்லியிருந்தாலும், சுருதிகளில் ஓரிடத்திலும் பாதக சாமானாதிகரண்யம் சொல்லப்படவில்லையேயெனில்.

सर्वंब्रह्मेतिजगतासामानाधिकरण्यवत् ।
अहंब्रह्मेतिजीवेनसमानाधिकृतिर्भवेत् ॥

ஸர்வம்ப்ரஹ்மேதிஜகதாஸாமாநாதிகரண்யவத் ।
அஹம்ப்ரஹ்மேதிஜீவேநஸாமாநாதிக்ருதிர்பவேத் ॥ ௬௫

ஸர்வம் நாமரூபமெல்லாம்
ப்ரஹ்ம இதி பிர்மமென்று
ஜகதா ஜகத்தோடே
ஸாமாநாதிகரண்யவத் பாதகசாமானா
திகரண்யம் சொன்னதுபோல
அஹம் நான்
ப்ரஹ்ம இதி பிர்மமென்று
ஜீவேந ஜீவனோடே
ஸாமாநாதிக்ருதிஃ பாதகசாமானாதி
கரண்யமானது
பவேத் பவிக்கக்கடவது.

அ-கை: அப்போ விவரணாசாரியார் பாதகசாமானாதிகரண்யத்தையெதினா
ல் கிரகித்தாரெனில்.

सामानाधिकरण्यस्यबाधार्थत्वंनिराकृतम् ।
प्रयत्नतोविवरणेकूटस्थस्याविवक्षया ॥

ஸாமாநாதிகரண்யஸ்யபாதார்த்தஸ்யநிராக்ருதம் ।
ப்ரயத்நாத்விவரணேகூடஸ்தஸ்யவிவக்ஷயா ॥ ௪௫

ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய சாமானாதிக ரண்யத்திற்கு
பாதார்த்தம் பாதார்த்தம்
விவரணே விவரணத்தில்
ப்ரயத்நாத் பிரயத்தனமாக
நிராக்ருதம் தள்ளப்பட்டது
கூடஸ்தஸ்ய கூடஸ்தரை
விவக்ஷயா அகம் பதத்திற்கர்த்தமா கச்சொல்லவேண்டுமென்கிற இச்சையினாலே பாதாசாமானாதி கரண்யத் தைத்தள்ளினார்.

அ-கை. அவரபிப்பிராயத்தை விவரத்துடன் சொல்லுமெனில்.

शोधितस्त्वंपदार्थोयःकूटस्थोब्रह्मरूपताम् ।
तस्यवक्तुंविवरणेतथोक्तमितरत्रच ॥

சோதிதஸ்த்வம்பதார்த்தோய:கூடஸ்தோப்ரஹ்மரூபதாம் ।
தஸ்யவக்தும்விவரணேததோக்தமிதரத்ரச ॥ ௪௬

சோதித: சோதிக்கப்பட்ட
த்வம்பதார்த்த: துவம் பதார்த்தனான
ய: யாதொரு
கூடஸ்த: சாட்சியானகூடஸ்தருண்
தஸ்ய அவருக்கு (டோ ருத்தல்
ப்ரஹ்மரூபதாம் பிர்மஸ்வரூபியாயி
வக்தும் சொல்லுவதற்கு
விவரணே விவரணத்தில்
உக்தம் முக்கியசாமானாதிகரண் யம்சொல்லியிருக்கிறதுபோல்மற்ற இடங்களிலும்
ததா அப்படியே
உக்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அப்படி பாதாசாமானாதி கரண்யத்தைத்தள்ளி முக்கியசாமானாதி கரண்யத்தைச் சொன்னதால் பிர்மத்தோடே கூடத்தருக்கு ஐக்கியமெப்படி யாகும், அதில்கூடத்த சப்தத்திற்கு அர்த்தமேதெனில்.

देहेन्द्रियादियुक्तस्यजीवाभासभ्रमस्यया ।
अधिष्ठानचितिस्सैषाकूटस्थोत्रविवक्ष्यते ॥

தேஹேந்த்ரியாதியுக்தஸ்யஜீவாபாஸப்ரமஸ்யயா ।
அதிஷ்டாநசிதிஸ்ஸைஷாகூடஸ்தோத்ரவிவக்ஷ்யதே ॥ ௪௭

தேஹேந்த்ரியாதியுக்தஸ்ய தேகேந்தி ரியாதிகளோடே சேர்ந்த
ஜீவாபாஸப்ரமஸ்ய ஜீவனென்ற ஆபா ச மயக்கத்திற்கு
யா யாதொரு (ண்டோ
அதிஷ்டாநசிதி: அதிஷ்டான அறிவு
அத்ர இந்தவிடத்தில்
ஸா அந்த
ஏஷா இந்த அறிவே
கூடஸ்த: கூடஸ்தரென்று
விவக்ஷ்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. பிரமப்ரகரணத்தில் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

जगद्भ्रमस्यसर्वस्ययदधिष्ठानमीरितम् ।
त्रय्यंतेषुतदत्रस्याद्ब्रह्मशब्दविवक्षितम् ॥

ஜகத்ப்ரமஸ்யஸர்வஸ்யயததிஷ்டாநமீரிதம் ।
த்ரய்யந்தேஷுதத்ரஸ்யாத்ப்ரஹ்மசப்தவிவக்ஷிதம் ॥ ௪௯

ஸர்வஸ்ய சகலமான
ஜகத்ப்ரமஸ்ய ஜகத்து பிரமைக்கும்
யத் யாதொரு
அதிஷ்டாநம் புத்தியிலுண்டான சைதன்னியமானது
த்ரய்யந்தேஷு ஈரிதம் வேதாந்தங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ
தத் அந்தசைதன்னியமானது
அத்ர இந்த இடத்தில்
ப்ரஹ்மசப்தவிவக்ஷிதம் பிரமமென்கிற சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிறதாக
ஸ்யாத் ஆகிறது.

அ-கை. ஜகத்து ஆரோபமானதால் பிரமையென்று சொன்னது சரி, அப்படி ஜீவனாரோபமின்மையால், ஜீவப்பிரமைக் கதிஷ்டானம் கூடஸ்தரென்று எப்படி சொன்னீரெனில்.

एतस्मिन्नेवचैतन्येजगदारोप्यतेयदा ।
तदातदेकदेशस्यजीवाभासस्यकाकथा ॥

ஏதஸ்மிந்நேவசைதந்யேஜகதாரோப்யதேயதா ।
ததாததேகதேசஸ்யஜீவாபாஸஸ்யகாகதா ॥ ௫௦

ஏதஸ்மிந் இந்த
சைதந்யே ஏவ சைதன்னியத்திலே
ஜகத் ஜகத்தானது
யதா எப்போது
ஆரோப்யதே ஆரோபிக்கப் படுகிறதோ
ததா அப்போ
ததேகதேசஸ்ய அதிலேகதேசனான
ஜீவாபாஸஸ்ய ஜீவனென்கிற ஆபாசனுக்கு
கா கதா ஆரோபித்திருக்கிறதென்பதில் கேட்கவேண்டியதென்ன.

அ-கை. அப்போ ஜகததிஷ்டான சைதன்னியம் ஒன்றாக இருக்கும்போது தத்துவம்பதார்த்தங்களுக்கு பேதமில்லாமையால் அந்தவிசாரம் எதற்காக சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

जगत्तदेकदेशाख्यसमारोप्यस्यभेदतः ।
तत्त्वंपदार्थौभिन्नौस्तोवस्तुतस्त्वेकताचितेः ॥

ஜகத்ததேகதேசாக்யஸமாரோப்யஸ்யபேதத: ।
தத்த்வம்பதார்த்தௌபிந்நௌஸ்தோவஸ்துதஸ்த்வேகதாசிதே: ॥ ௫௧

ஜமத்ஜைகதேஶாவ்யாஸாரோபாஸ்ய | ரமமும் துவம்பதார்த்தமான கூடஸ்
ஜகத்தென்ன அதில்ஏகதேசமாய்சொல்லப்பட்ட பஞ்சகோசியென்னுமிவைகளுடைய அத்தியாரோபத்தி னுடைய | த்தரும்
ஹேதுக: பேதத்தினாலே | பின்னபேதங்களாக
தஸ்ய ஸாக்ஷிணஸ் தத்பதார்த்தமானபி | ஸ்த: இருக்கிறார்கள்
| வஸ்துத: எதார்த்தத்தினாலே
| விவேகே அறிவுக்கோ வென்றால்
| ஏகதா ஏகத்துவமேஇருக்கிறது

அ-கை. ஜீவன்சுக்திரஜதாதிபோல் அதிஷ்டானாரோப உபயதர்மவானுயில்லாமலிருப்பதால் என்னமாயிவனை ஆரோபமென்று சொல்லலாமெனில்.

कर्तृत्वादीन्बुद्धिधर्मान्स्फुर्त्याख्यांचात्मरूपताम् ।
दधद्विभातिपुरतआभासोतोभ्रमोभवेत् ।

கர்த்ருத்வாதீந்புத்திதர்மாந்ஸ்புர்த்யாக்யாஞ்சாத்மரூபதாம் ।
ததத்விபாதிபுரதஆபாஸோதோப்ரமோபவேத் ॥ ௫௨

புத்திதர்மான் அந்தக்கரணத்தினுடைய தர்மங்களான | ததத் அன்னியோன்னி யாத்தியாசம் பண்ணிக்கொண்டு நான்நானென்று
கர்த்ருத்வாதீன் கருத்ருத்துவ போக்த திருத்துவபிரமாதிருத்துவங்களையும் | புரத: முன்னே
ஸ்புர்த்யாக்யாம் பிரகாசமென்ற பேரையுடையதான | விபாதி விளங்குகிறான்
ஆத்மரூபதாம் அஆத்துமாவினுடைய சுவரூபத்தையும் | அத: ஆகையினாலே
| ஆபாஸ: இந்த சிதாபாசன்
| ப்ரம: சுத்த ஆரோபனாகவே
| பவேத் ஆகிறான்.

அ-கை. இந்தமயக்கத்திற்குக் காரணத்தையும், அதின்நிவர்த்தியையும், நிவர்த்தியானவர்களையும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

काबुद्धिःकोयमाभासःकोवात्मात्रजगत्कथम् ।
इत्यनिर्णयतोमोहोहेयस्संसारइष्यते ॥

बुद्ध्यादीनांस्वरूपंयोविविनक्तिसतत्ववित् ।
सएवमुक्तइत्येवंवेदान्तेषुविनिश्चयः ॥

காபுத்தி:கோயமாபாஸ:கோவாத்மாத்ரஜகத்கதம் ।
இத்யநிர்ணயதோமோஹோஹேயஸ்ஸம்ஸாரஇஷ்யதே ॥ ௫௩

புத்த்யாதீநாம்ஸ்வரூபம்யோவிவிநக்திஸதத்வவித் ।
ஸஏவமுக்தஇத்யேவம்வேதாந்தேஷுவிநிஶ்சய: ॥ ௫௪

பு॥ஃ புத்தியென்பது	ஜஷ்யதெ சொல்லப்படுகிறது
கா யாது	யஃ யாதொருவன்
அய சூஹாவஃ இந்த ஜீவனென்பவன்	பு॥ஸ்யாதீநாம் புத்திஜீவன் ஆத்துமா ஜகத்துமுதலான வைகளுடைய
கஃ யார்	ஸூரூபம் ஸ்வரூபத்தை
அத்ர இந்த இடத்தில்	விவிநக்தி விவேகத்தால் பிறித்தறிந்திருக்கிறானோ
ஆத்மா ஆத்துமாவென்பவர்	ஸஃ அவனே
கஃ யார்	தத்வவிஜ தத்துஞானியென்றும்
ஜகஜ ஜகத்தென்பது	ஸஃ ஸவ அவனே
கயம் வா எப்படிப்பட்டது	முக்தஃ ஐதி முக்தனென்றும்
ஐதி இப்படி	வெதாந்தெஷு வேதாந்தங்களிலே
அநிர்ணயஃ பகுப்பன்றியில் நிர்ணயமில்லாத்தினால்	ஸவம் இப்படி
ஜோஹஃ உண்டாகிறமயக்கமே	விநிஸ்சயஃ நிச்சயமானது நன்றாய் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.
ஹெயஃ தள்ளத்தக்கதான	
ஸம்ஸாரஃ சம்சாரமென்று	

அ-கை. இப்படி இருந்துள்ளளவில், பந்தமோட்சங்கள் அவிவேகத்தால் தோன்றும்பட்சத்தில், அத்துவைதவாதத்தில், தார்க்கீகாள் பரிகாசங்கள்முதலானதைச் செய்கிறார்களேயெனில்.

एवञ्चसतिबन्धस्स्यात्कस्येत्यादिकुतर्कजाः ।
विडंबनादृढंखंड्याःखंडनोक्तिप्रकारतः ॥

ஸவஞ்சஸதிபந்தஸ்ஸ்யாத்கஸ்யேத்யாதிகுதர்க்கஜாஃ ।
விடம்பநாத்ருடம்கண்ட்யாஃகண்டநோக்திப்ரகாரதஃ ॥ ௫௫

ஸவம் ச ஸதி இப்படியிருந்துள்ளளவில்	விடம்பநாஃ பரிகாசங்களானவை
கஸ்ய யாருக்கு	கண்டநோக்திப்ரகாரதஃ கண்டனமென்கிறகிரந்தத்தில் சொல்லியபிரகாரத்தால்
பந்தஃ பந்தமானது	த்ருடம் திருடமாக
ஸ்யாத் வந்திருக்கிறதென்று	கண்ட்யாஃகண்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
ஐத்யாதி இவைமுதலான	
குதர்க்கஜாஃ குதர்க்கத்தினாலுண்டானவைகளான	

அ-கை. இப்படி சுருதியுக்திகளால் கூடஸ்தரை பஞ்சகோசங்களுக்கு வேறாய்ப்பிரித்துக் காண்பித்து, புராணங்களிலும் இப்படி சொல்லியிருப்பதை எடுத்துக் காண்பிக்கிறார்.

வி-ம். விருத்தியாதிகளுக்கு சாட்சியா யிருப்பதால், இவர் விருத்தியாதிக ளுக்குவேறு. எது விருத்தியாதிகளுக்கு வேறில்லையோ, அது விருத்தியாதிக ளுக்கு சாட்சியாகமாட்டாது, எப்படி விருத்தியாதிகளோ. மித்தியாஜகத்துக் கதிஷ்டானராகையால், இவர்சத்தியர் அசத்தியரஜதாதி அதிஷ்டான சுக்தி போல, ஜகத்தை விளக்கிவைப்பதால், இவர்சித்துரூபர், எது சித்துரூபமில்லை யோ, அதுஜடமான ஜகத்தை விளக்கிவைக்க மாட்டாது, கடாதியைப்போல. பரமப்பிரீதிக் காஸ்பதமா யிருப்பதால், இவர் ஆனந்தரூபர். யாதொன்றுபர மானந்த ரூபமில்லையோ, அதுபரமப் பிரீதிக்குவிஷயமன்று, எப்படிகடாதிக ளோ, சர்வசம்மந்தரா யிருப்பதால், இவர்பரிபூரணர் ஆகாசம்போல. சர்வார் த்த சாதகராகையால், இவர்சர்வசம்பந்தர், யாதொன்று சர்வானுச்யூதமில் லையோ, அதுசர்வார்த்த சாதகமாகாது எப்படிதீபாதியோ, அப்படியென்றறி.

அ-கை. இப்போ சொன்னபுராண வாக்கியத்திற்கு, தாற்பரியமேதெனில்.

इतिशैवपुराणेषुकूटस्थःप्रविवेचितः ।
जीवेशत्वादिरहितःकेवलस्स्वप्रभश्शिवः ॥

இதி ஶைவபுராணேஷு கூடஸ்த²꞉ ப்ரவிவேசித꞉ ।
ஜீவேஶத்வாதி³ரஹித꞉ கேவலஸ்ஸ்வப்ரப⁴ஶ்ஶிவ꞉ ॥ ௫௯

இதி இப்படி-	ஸ்வப்ரப⁴꞉ சுயம்பிரகாசரான
ஶைவபுராணேஷு சூதசம்கிதா தி சிவபுராணங்களிலே	ஶிவ꞉ சிவனே
ஜீவேஶத்வாதி³ரஹித꞉ ஜீவேசுவரபாவ மற்றவராயும்	கூடஸ்த²꞉ கூடஸ்தனென்று
கேவல꞉ தனிமையாயிருக்கிறவராயும்	ப்ரவிவேசித꞉ நன்றாகப்பிரித்துச்சொ ல்லப்பட்டிருக்கிறார்.

அ-கை. ஜீவேசுவரர்களை கற்பிதாவென்றெங்கேசொல்லி இருக்கிறதெனில்.

मायाभासेनजीवेशौकरोतीतिश्रुतत्वतः ।
मायिकावेवजीवेशौस्वच्छौतौकाचकुंभवत् ॥

மாயாபா⁴ஸேந ஜீவேஶௌ கரோதீதி ஶ்ருதத்வத꞉ ।
மாயிகாவேவ ஜீவேஶௌ ஸ்வச்சௌ²தௌ காசகும்ப⁴வத் ॥ ௬௦

மாயா மாயையானது	ஶ்ருதத்வத꞉ சுருதியிலே சொல்லப்பட் டிருக்கிறபடியால்
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்களை	ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்கள்
ஆபா⁴ஸேந கரோதி இதி [illegible] யாக உண்டுபண்ணுகிறதென்று	மாயிகௌ ஏவ [illegible]

அ-கை. அப்படி மாயிகமானாலும், ஜீவர்கள் [illegible] மா[illegible] இருக்கிறதெனில்.

காசகூபவத் அப்பிரகாசமாய் பா(ணை)களுக்கு விலட்சணமாயிருக்கிற காசிகுப்பிபோல | தௌ அவர்கள் ஸ்வச்சௌ சொச்சமாயிருப்பார்கள்.

அ-கை. பானைக்கும் காசிக்குப்பிக்கும், காரணமாயிருக்கிற மண், லட்சணபேதமாயிருப்பதால், அவைகளின் காரியங்களான, குடமும், காசிக்குப்பியும் பேதமாயிருக்கலாம், ஜீவேசுவரஜகத் காரணமாயிருக்கிறமாயை ஒன்றாயிருப்பதால், ஜீவேசுவரர்களுக்கும், ஜகத்துக்கும், வைலட்சிண்யம் நியாயமல்லவெனில்.

अन्नजन्यंमनोदेहात्स्वच्छंयद्वत्तथैवतौ ।
मायिकावपिसर्वस्मादन्यस्मात्स्वच्छतांगतौ ॥

அன்னஜந்யம்மநோதேஹாத்ஸ்வச்சம்யத்வத்ததைவதௌ ।
மாயிகாவபிஸர்வஸ்மாதந்யஸ்மாத்ஸ்வச்சதாங்கதௌ ॥ கூக

அன்னஜந்யம் அன்னத்திலேயுண்டான
மந: மனதானது
தேஹாத் தேகத்தைக்காட்டிலும்
யத்வத் எப்படி
ஸ்வச்சம் சுவச்சமோ
ததைவ அப்படியே
தௌ அவர்கள்
மாயிகௌஅபி மாயிகளாயிருந்தாலும்
ஸர்வஸ்மாத் சகலமானதாயிருக்கிற
அந்யஸ்மாத் அன்னியமானஜகத்தைக் காட்டிலும்
ஸ்வச்சதாம் சுவச்சத்துவத்தை
கதௌ அடைந்திருக்கிறார்கள்

அ-கை. ஜீவேசுவரர்கள் சுவச்சமாயிருக்கட்டும், சேதனத்துவமானதுயிவர்களுக் கெதினாலெனில்.

चिद्रूपत्वञ्चसंभाव्यंचित्त्वेनैवप्रकाशनात् ।

சித்ரூபத்வஞ்சஸம்பாவ்யம்சித்த்வேநைவப்ரகாசநாத் ।

சித்த்வேந ஏவ சைதன்னியத்தினாலே
ப்ரகாசநாத் விளங்குகிறபடியினாலே
சித்ரூபத்வம் ச அறிவுஸ்வரூபமாயிருத்தலும்
ஸம்பாவ்யம் சம்பவிக்க யோக்கியமாயிற்று

அ-கை. சித்தினாலே விளங்கப்பட்டாலும் மாயிகளாயிருக்கிற இவர்களுக்குசித்துத்துவம் கூடாதேயெனில்.

सर्वकल्पनशक्तायामायायादुष्करंनहि॥

ஸர்வகல்பநசக்தாயாமாயாயாதுஷ்கரம்நஹி ॥ கூஉ

ஸர்வகல்பநசக்தாயா: சமஸ்தத்தையும் கற்பிக்கவல்லமையுடைத்தான
மாயாயா: மாயாசக்திக்கு
துஷ்கரம் அசாத்தியம்
ந ஹி நன்றாயில்லையன்றோ.

அ-கை இதைநிய கைமுதிகநியாயத்தால் திருடம் பண்ணுகிறார்:

अस्मन्निद्रापिर्जीवेशौचेतनौस्वप्नगौसृजेत् ।
महामायासृजत्येताविंत्याश्चर्यंकिमत्रते ॥

அஸ்மிந்நித்ராபிஜீவேசௌசேதநௌஸ்வப்நகௌஸ்ருஜேத் ।
மஹாமாயாஸ்ருஜத்யேதாவித்யாஸ்சர்யம்கிமத்ரதே ॥ ௪௩

அஸ்மிந் இந்தமிடத்திலிருக்கிற	மஹாமாயா மகாமாயாசக்தியானது
நித்ரா அபி நித்திராசக்தியே	ஏதௌ இவர்களை
சேதநௌ சேதனர்களாயும்	ஸ்ருஜதி ஐதி உண்டுபண்ணுகின்றது
ஸ்வப்நகௌ சுவப்பனகாலத்தில்கற்பிக்கப்பட்டவர்களாயுமிருக்கிற	அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
ஜீவேசௌ ஜீவேசுவரர்களை	தே உனக்கு
ஸ்ருஜேத் சிருஷ்டிக்கிறதானால்	ஆஸ்சர்யம் ஆச்சரியம்
	கிம் என்ன.

அ-கை. மாயைகிஞ்சிஞ்ஞத்துவாதி ஜீவகுணங்களை கற்பிக்கலாமேதவிர, சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வேசுவரத்துவம் முதலானகல்யாண குணங்களையெப்படி கற்பிக்குமெனில்,

सर्वज्ञत्वादिकञ्चेशेकल्पयित्वाप्रदर्शयेत् ।
धर्मिणंकल्पयन्त्यास्स्यात्कोभारोधर्मकल्पने ॥

ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகம்சேசேகல்பயித்வாப்ரதர்சயேத் ।
தர்மிணம்கல்பயந்த்யாஸ்ஸ்யாத்கோபாரோதர்மகல்பநே ॥ ௪௪

ஈசே ஈசுவரனிடத்தில்	ஈசுவரனை
ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகம்ச சர்வஞ்ஞத்துவம் முதலான கல்யாண குணங்களை மாயையானது	கல்பயந்த்யா: கற்பித்திருக்கிற மாயைக்கு (கற்பிவிப்பதில்
கல்பயித்வா கற்பிவித்து	தர்மகல்பநே அவருக்கேற்றதொழிலை.
ப்ரதர்சயேத் காண்பிவிக்கிறது	க: என்ன
தர்மிணம் இந்த தர்மங்களையுடைய	பார: பாரம்
	ஸ்யாத் இருக்கிறது.

அ-கை. இவ்வளவு வல்லமையுள்ள மாயைகூடத்தரையும் கற்பிவிக்கமாட்டாதோவெனில்.

कूटस्थेप्यतिशंकास्यादितिचेन्मातिशंक्यताम् ।
कूटस्थमायिकत्वेतुप्रामाणंनहिविद्यते ॥

கூடஸ்தேப்யதிசங்காஸ்யாதிதிசேந்மாதிசங்க்யதாம் ।
கூடஸ்தமாயிகத்வேதுப்ராமாணம்நஹிவித்யதே ॥ ௪௫

கூடஸ்தேऽபி கூடஸ்தரிடத்திலும் [து
அதிசங்கா அதிகமான ஆக்ஷேபமான
ந்யாய்யா இதி சேத் இதுபோலிருக்கட்டுமேயென்றுசொல்லவையேயானல்
அதிசங்க்யதாம் அப்படி சங்கிக்கத் தக்கதன்று
கூடஸ்தாஸ்தித்வே கூடஸ்தர்மாயாபாகம் பிரமமென்பதில்
ப்ரமாணம் ச்ருதிப்பிரமாணம்
ந வித்யதே ஒன்றுமில்லையன்றோ

அ-கை. கூடஸ்தர்தான் வாஸ்தவரென்று எந்தவேதத்தில் சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

वस्तुत्वंघोषयंत्यस्यवेदान्तास्सकलाअपि ।
सपक्षरूपंवस्त्वन्यन्ननहन्तेत्रकिञ्चन ॥

வஸ்துத்வம் கோஷயந்த்யஸ்ய வேதாந்தாஸ் ஸகலா அபி ।
ஸபக்ஷரூபம் வஸ்த்வந்யந்ந ஸஹந்தேத்ர கிஞ்சந ॥ ௩௩

ஸகலா: சகலமான
வேதாந்தா: அபி வேதாந்தங்களும்
அஸ்ய இந்தகூடஸ்தருக்கே
வஸ்துத்வம் வஸ்துத்தன்மையை
கோஷயந்தி முறை இடுகின்றன
ஸபக்ஷரூபம் இவருக்கெதிரியான
அந்யத் வேறே
வஸ்து ஒருவஸ்துண்டென்று சொல்லுகிற
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
கிஞ்சந சிறிதேனும்
ந ஸஹந்தே சுருதிகள் சகிக்கா.

அ-கை. இப்படி சுருதியிருக்கட்டும தற்குயுக்தி சொல்லவேண்டுமெனில்.

श्रुत्यर्थंविशतीकुर्मोनतर्कान्वच्मिकिंचन ।
तेनतार्किकशंकानामत्रकोवसरोवद ॥
तस्मात्कुतर्कसंत्यज्यमुमुक्षुश्श्रुतिमाश्रयेत् ।

ச்ருத்யர்த்தம் விசதீகுர்மோ ந தர்க்காந் வச்மி கிஞ்சந ।
தேந தார்க்கிகசங்காநாமத்ர கோவஸரோ வத ॥ ௩௪
தஸ்மாத்குதர்க்கம் ஸந்த்யஜ்ய முமுக்ஷு: ச்ருதிமாச்ரயேத் ।

ச்ருத்யர்த்தம் சுருதிகளுடைய அந்தரங்கமான அர்த்தத்தை [ம்
விசதீகுர்ம: பிரகாசமபண்ணுகிறோ
தர்க்கான் தர்க்கங்களை
கிஞ்சந சிறிதும்
ந வச்மி நாம் சொல்லவில்லை
தேந ஆகையால்
தார்க்கிகசங்காநாம் தார்க்கிகாளுடைய சங்கைக்கு
அத்ர இவிடத்தில் [து
க: அவஸர: என்ன அவசரமிருக்கிற
வத சொல்
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
குதர்க்கம் குதர்க்கம் பண்ணுவதை

முமுக்ஷு: முமுக்ஷுவானவன்.
ஸந்த்யஜ்ய தள்ளிப்போட்டு
ச்ருதிம் சுருதியையே
குருமேவ ஆசிரியிக்கவேண்டியது.

அ-கை. முமுக்ஷுக்களெப்படி அனுசந்தானம் பண்ணவேண்டியதெனில்.

श्रुतौतुमायाजीवेशौकरोतीतिप्रदर्शितम् ॥
ईक्षणादिप्रवेशान्तासृष्टिरीशकृताभवेत् ।
जाग्रदादिविमोक्षान्तस्संसारोजीवकर्तृकः ॥
असङ्गएवकूटस्थस्सर्वदानास्यकश्चन ।
भवत्यतिशयस्तेनमनस्येवंविचार्यताम् ॥

ச்ருதௌ து மாயா ஜீவேசௌ கரோதீதி ப்ரதர்சிதம் || ௬௮ ||
ஈக்ஷணாதிப்ரவேசாந்தா ஸ்ருஷ்டிரீசக்ருதா பவேத் |
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்த: ஸம்ஸாரோ ஜீவகர்த்ருக: || ௬௯ ||
அஸங்க ஏவ கூடஸ்த: ஸர்வதா நாஸ்ய கச்சந |
பவத்யதிசயஸ்தேந மநஸ்யேவம் விசார்யதாம் || ௭௦ ||

மாயா து மாயையே
ஜீவேசௌ ஜீவேசுவரர்களை [யு
கரோதி இதி உண்டுபண்ணுகிறதென்
ச்ருதௌ சுருதியிலே [று து
ப்ரதர்சிதம் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கி
ஈக்ஷணாதிப்ரவேசாந்தா அதில்பார்
வைமுதல்பிரவேசம்வரையிலுள்ள
ஸ்ருஷ்டி: சிருஷ்டியானது
ஈசக்ருதா ஈசுவரனால் பண்ணப்ப
ட்டதாக
பவேத் பவிக்கத்தக்கது
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்த: ஜாக்கிரமுத
ல் மோட்சம் வரையிலுள்ள
ஸம்ஸார: சம்சாரமானது
ஜீவகர்த்ருக: ஜீவனுடைய சிருஷ்டி
யென்று அறியத்தக்கது.
கூடஸ்த: கூடஸ்தர்
அஸங்க: ஏவ அசங்கரே
ஸர்வதா எப்போதும்
அஸ்ய இவருக்கு
கச்சந ஒருவிதவிருத்தியான
அதிசய: அதிசயமும்
ந பவதி இல்லை
தேந ஆகையினால்
மநஸி மனதில் கூடஸ்தனென்று
ஏவம் சதா இப்படி
விசார்யதாம் விசாரணை பண்ணத்த
க்கது

அ-கை கூடஸ்தர் அசங்கர், அவரிடத்தில் ஒருகற்பனையுமில்லையென்று வேதத்திலெப்படி சொல்லுகிறதெனில்.

ननिरोधोनचोत्पत्तिर्नबद्धोनचसाधकः ।
नमुमुक्षुर्नवैमुक्तइत्येषापरमार्थता ॥

ந நிரோதோ ந சோத்பத்திர் ந பத்தோ ந ச ஸாதக: ।
ந முமுக்ஷுர் ந வை முக்த இத்யேஷா பரமார்த்ததா ॥ ௭௧

ந நிரோத: இந்த ஆத்துமாவில் மறைப்புமில்லை
ந உத்பத்தி: ச யாதொன்று உற்பத்தியாகவுமில்லை
ந பத்த: ச கட்டுப்பட்டவன் ஒருவனுமில்லை
ந ஸாதக: கர்மங்களைச் செய்கிறசாதகனுமில்லை
ந முமுக்ஷு: முமுக்ஷுவுமில்லை
ந முக்த: வை முக்தனுமில்லை
ஏஷா இதுவே
பரமார்த்ததா பரமார்த்தமாப் உள்ளதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. அப்போசுருதிகளில் அங்கங்கே ஜீவேசுவரர்களையும் பிரதிபாதிப்பானேனெனில்.

अवाङ्मनसगम्यंतंश्रुतिर्बोधयितुंसदा ।
जीवमीशंजगद्वापिसमाश्रित्यप्रबोधयेत् ॥

அவாங்மனஸகம்யம் தம் ஶ்ருதிர்போதயிதும் ஸதா ।
ஜீவமீஶம் ஜகத்வாபி ஸமாஶ்ரித்ய ப்ரபோதயேத் ॥ ௭௨

ஶ்ருதி: சுருதியானது
அவாங்மனஸகம்யம் வாக்குக்குமனசுக்கெட்டக் கூடாததான
தம் அந்தபிரமத்தை
ஸதா சதாகாலமும்
போதயிதும் போதிப்பதற்கு
ஜீவம் ஜீவனையும்
ஈஶம் ஈசுவரனையும்
ஜகத் வா அபி ஜகத்தையும்
ஸமாஶ்ரித்ய ஆசிரயித்து
ப்ரபோதயேத் போதிக்கிறது.

தா-ம். சாகாசந்திர தூலாருந் ததிநியாயங்கள் போலுமாம்.

அ-கை. சுருதிகளில்மறுபடி முன்னுக்குப்பின் விரோதமாய்ச் சொல்லப்படுவானேனெனில், தத்துவத்தில் யாதொரு விரோதமும்சொல்லவில்லை, அதை அறிகிறவர்களுடைய புத்தியைப்பற்றி சொல்லுகிறது.

ययाययाभवेत्पुंसांव्युत्पत्तिःप्रत्यगात्मनि ।
सासैवप्रक्रियेहस्यात्साध्वीत्याचार्यभाषितम् ॥

யயா யயா பவேத் பும்ஸாம் வ்யுத்பத்தி: ப்ரத்யகாத்மனி ।
ஸா ஸைவ ப்ரக்ரியேஹ ஸ்யாத் ஸாத்வீத்யாசார்யபாஷிதம் ॥ ௭௩

பும்ஸாம் புருஷர்களுக்கு
யயா யயா எவ்வளவு எவ்வளவு
ப்ரத்யகாத்மனி பிரத்தியேகாத்துமாவிடத்தில்
வ்யுத்பத்தி: ஞானமானது
பவேத் உண்டாகிறதோ
ஸா ஸா ஏவ அவ்வளவு அவ்வளவு
ஸாத்வீ யோக்கியமான

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾 அதிகாரமானது
𑌜𑌡𑍇 இந்த ஆத்துமாவில்
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 உண்டாகிறதென்று
𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 சுரேசுவராசாரியரால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படிசுருதியின் அர்த்தம் ஒன்றாயிருக்கும்போது அதைச்சொல்லுகிற சாத்திரகர்த்தாக்கள் பலவிதமாய்தாற்பரியம் பண்ணுவானேனெனில்.

श्रुतितात्पर्यमखिलमबुध्वाभ्राम्यतेजडः ।
विवेकीत्वखिलंबुध्वातिष्ठत्यानन्दवारिधौ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌮𑌖𑌿𑌲𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇𑌜𑌡𑌃 ।
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍀𑌤𑍍𑌵𑌖𑌿𑌲𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌾𑌰𑌿𑌧𑍌 ॥ ௭௪

𑌜𑌡𑌃 மூடனானவன்
𑌅𑌖𑌿𑌲𑌂 சமஸ்தமான
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌂 சுருதிகளுடைய தாற்பரியத்தை
𑌅𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 அறியாமல்
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 மயங்குகிறான்
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍀 𑌤𑍁 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌂 விவேகியோவென்றால் சுருதிதாற்பரியமான சமஸ்தத்தையும்
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 அறிந்து
𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌾𑌰𑌿𑌧𑍌 ஆனந்தசமுத்திரத்தில்
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 முழுகிக்கொண்டிருக்கிறான்

அ-கை. ஞானியின்நிச்சயத்தை எனக்குச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

मायामेघोजगन्नीरंवर्षत्वेवयथातथा ।
चिदाकाशस्यनोहानिर्नवालाभइतिस्थितिः ॥

𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌘𑍋𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑍀𑌰𑌂𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌯𑌥𑌾𑌤𑌥𑌾 ।
𑌚𑌿𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌯𑌨𑍋𑌹𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨𑌵𑌾𑌲𑌾𑌭𑌇𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥ ௭௫

𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌘𑌃 மாயையாகிற மேகமானது.
𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑍀𑌰𑌂 ஜகத்தாகிறவருஷத்தை
𑌯𑌥𑌾 எப்படிவருஷிக்கவேண்டுமோ
𑌤𑌥𑌾 அப்படி
𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑍁 𑌏𑌵 வருஷித்துக்கொண்டேயிருக்கட்டும்
𑌚𑌿𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌯 அதனால்சிதாகாசனுயிருக்கிறனக்கு
𑌨𑍋 𑌹𑌾𑌨𑌿𑌃 யாதொரு குறைவுமில்லை
𑌨 𑌵𑌾 𑌲𑌾𑌭𑌃 யாதொருலாபமுமில்லை
𑌇𑌤𑌿 இப்படி
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ஞானியினுடையஸ்திதி யென்றறியவேண்டியது

அ-கை. இந்தகிரந்தத்தை பழகுகிறவனுக்கு பலமேதெனில்.

इमंकूटस्थदीपंयोऽनुसन्धत्तेनिरन्तरम् ।
स्वयंकूटस्थरूपेणदीप्यतेसौनिरन्तरम् ॥

𑌇𑌮𑌂𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌂𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 ।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇𑌸𑍌𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 ॥ ௭௬

ய꞉ யாதொருபுருஷன்
இமம் இந்த
கூடதீபம் கூடஸ்ததீபத்தை
நிரந்தரம் இடைவிடாமல்
அநுஸந்தத்தே அனுசந்தானம்பண்ணி வருகிறானோ
ஸ ஏவ அந்தஇவன்
ஸ்வயம் தானே
கூடஸ்தரூபேண கூடஸ்த ரூபமாகவே
நிரந்தரம் எப்போதும்
தீவ்யதே விளங்குகிறான்.

கூடஸ்ததீபம் முற்றிற்று.

(கூ)வது தியானதீபசாரார்த்தப்ரகாசிகை.

உத்தரதாபனீய சுருதியிலிருக்கிற பிரமத்தியானத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

தீபப்பிரபையைக்கண்டு இரத்தினமென்றோடுகிறது விசம்வாதிப்பிரமை. இரத்தினப் பிரபையைக்கண்டு இரத்தினமென்றோடுகிறது சம்வாதிப்பிரமை. வெம்பாவை யக்கினியென்றுநினைத்து தெய்வகதியால், அக்கினிகிடைத்தால் அனுமானசம்வாதி, கோதாவரிஜலத்தைக், கங்காஜலமென்று நினைத்து உட்கொண்டு பாபநிவர்த்தியாவது, சாஸ்திரீய சம்வாதிப்பிரமை, அவ்வாறு அஜாமேளனென்றவன், சுவரவெறிமயக்கத்தால் நாராயணனை ஸ்மரித்துமறித்தபின்,சொர்க்கத்தை யடைந்தது சாஸ்திரீய சம்வாதிப்பிரமை,இவ்வாறு எல்லாநியாயத்திலும் யோசிக்கவும். சம்வாதியும் முதலில் மயக்கமாயிருந்தாலும், பலகாலத்தில்நன்றாய்ப் பலத்தைக் கொடுப்பதுபோல, பிர்மதத்துவ உபாசனையும் பலகாலத்தில் மோக்ஷபலத்தைக் கொடுக்கும். ஆப்தனென குருவாக்கியத்தை நம்பித் தியானஞ்செய்வதே பிரமத்தியானம், மரணகாலபரியந்தம் பிரமத்தியானஞ்செய்து, பிரம மடையாவிட்டாலும், பிரதிபந்தநாசத்தால் மறுஜன்மத்திலாவது மோக்ஷபலத்தை யடைவான், வியாசரும் மேற்கூறியவாறு கூறியிருக்கின்றனர்.

இன்று அனேகந்தடவைசொல்லி, படிப்பு வராவிட்டாலும், மறுதினத்தில் லேசாய் வருவதுபோலவரும். ஒருஜென்ம கெர்ப்பத்தில் ஞானத்தைவாமதேவர் அடைந்தாரென்றும், ஜடபரதர் மூன்றுஜன்மத்தின், பிரதிபந்தநாசகாலத்தி லடைந்தாரென்றும், சுருதிகூறுகின்றது. கேனோபநிடத்தில் பிர்மத்தியானங் கூடாதென்று சொல்லியிருக்க, நீர், எவ்வாறுகூறினீரெனில், அந்தசுருதியிலே அறியப்பட்டதற்கும், அறியப்படாதத்ற்கும், அப்புறப்பட்டதுபிர்மமென்று சொல்லியிருக்கும்போது, பிர்மஞானமும் கூடாதென்ற சொன்

ன குருவைப்பார்த்துக் கேட்கிறுன் அறியப்பட்டதற்கும், அறியப்படாததற் கும், அப்புறப்பட்டதென்று அறிகிறதே ஞானமென்றுல், அவ்வாறுநாமும் உபாசிக்கிறேம், ஐயா உபாசனையில்உமக்கு இவ்வளவுபக்தியென்ன, உனக்கு த்தான் இவ்வளவு த்துவேஷமென்ன. ஐயா ஞானத்திற்கும் உபாசனைக்கும், தாரதம்மிய மென்னவென்றுல், ஞானம் வஸ்து தந்திரம். உபாசனை கர்த்திரு தந்திரம், வஸ்துதந்திர ஞானத்திற்கு பிரமவிசாரமேயேது, வந்தஞானம் இ வன்நினைக்காவிட்டாலும், அ...னை அறுவிட்டிருமு [illegible] ம் சகலசம்சார நிவர்த்தியேகாரியம், கிருதகிருத்தியனுய் நித்தியதிருப்தியை யடைந்திருப்பதேஅவதி. பிராரப்தநாசத்தை எதிர்பார்த்திருப்பதே பலம், கருத்திருதந்திர ஞானமானஉபாசனைக்கு நீபிரமமென்றுசொன்ன குருவாக் கியத்தைச் சிரத்தையுடன் நம்புவதேயேது. அன்னியர்களிடத்தில் இதைப்ப ற்றி விசாரிக்காமலிருப்பதே ஸ்வரூபம். துவைதவிருத்தி யில்லாமல் அகண்டா காரபிரமமாய்த் தியானிக்கிறதேகாரியம். நான்பிரமமென்ற திடப்பழக்கம் வருவதேஅவதி. மரணபரியந்தம் அதையேஸ்மரித்து முக்தியடைவதேபலம். மிகவும் புத்திமந்தனு யிருக்கிறவனுக்கும், சரீராதிசாமக்கிரகையால் சிரவண ஞ்செய்ய சக்தியற்றவனுக்கும், விசாரம் கிடையாதவனுக்கும், இந்தப்பிரமோ பாசனை சொன்னதேய ொறி மற்றவர்களுக்கல்ல, சத்தியகாமரென்ற மகரிஷிக் குப் பிப்பலாதரென்றமுனி, ஓங்காரபிர்மத்தை நன்றுயுபாசிக்க வேண்டியதாய் பிரச்னேபனிஷத்தில் தெரிவித்திருக்கின்றுர், இவ்வாறு கடவல்லியுபனிஷத்தி லும் இதுவே மேலான பிடிப்பென்றும், இதுவே அறியத்தகுந்ததென்றும், ஐந்துவயதுபாலனுன நசிகேதனுக்கு எமனுரைத் திருக்கின்றுர். இந்தஅர்த்த த்தையே கீதையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அருச்சுனனுக்குத் தெரிவித்திருக் கிறுர், ஆகையால் தேகாபிமானத்தைவிட்டு திடமாயிந்தப் பிரமத்தியானத் தைச் செய்கிறபுருஷன், இங்கேயே நாசமற்ற மோக்ஷத்தை யடைவதிற்சந் தேகமில்லை.

தியானதீப சாரார்த்தப் பிரகாசிகை முற்றிற்று.

श्रीरस्तु.

श्रीगणेशाय नमः.

श्री[illegible]गुरवे नमः.

ध्यानदीपः.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
क्रियतेध्यानदीपस्यव्याख्यासंक्षेपतोमया ॥

[illegible]

[illegible] ‖

ஸ்ரீபாரதிதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை நமஸ்காரஞ்செய்து சம்க்ஷேபமாக தியானதீபத்திற்கு வியாக்கியானத்தைச் செய்கிறேன்.

அ-கை. இந்தவேதாந்த சாஸ்திரத்தில் நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகாதி சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னனாயும் நன்றாய் சிரவணமனன நிதித்தியாசனமான அனுஷ்டானத்தை யுடையவனாயு மிருக்கிறவனுக்கு, தத்துவம்பதார்த்த விசாரபூர்வகமாக மகாவாக்கியார்த்த ரூபமான அபரோட்ச ஞானத்தினாலே பிரமமேதானாயிருக்கிற மோட்ச முண்டாகிறதென்று இதுவரைசொல்லப்பட்டது. அதில்அப்படி சிரவணம் பண்ணினவனுக்கும் பிரஞ்ஞாமாந்தியம் முதலானசில பிரதிபந்தத்தாலே அப்பிரதிபந்தா பரோட்சஞானம் உண்டாகாத பட்சத்தில், அது வுண்டாகுவதற்கு வழியாயும் மோட்சபலத்தைக் கொடுப்பதாயுமிருக்கிற உபாசனைகளைக் காண்பிவிக்கிரவரா யிருக்கிற இந்தகுருநாதன், முதலில் திருஷ்டாந்தத்துடன் பிரமத் தியானத்தினாலும், மோட்சமுண்டாகுமென்று பிரதிஞ்ஞை பண்ணுகிறார்.

संवादिभ्रमवद्ब्रह्मतत्वोपास्त्याविमुच्यते ।

[illegible] ।

[illegible] சம்வாதிபிரமைபோல [illegible] பிரமத்தியானத்தினாலே [illegible] மோட்சம் அடையப்படுகிறது

அ-கை. அதில்என்னப் பிரமாணமெனில்,

उत्तरेतापनीयेऽतश्श्रुतोपास्तिरनेकधा ॥

[illegible] ‖ ௧

[illegible] யாதொரு காரணத்தினாலே [illegible] உத்தரதாபநீயத்தில் [illegible] பிரமத்தியானமானது [illegible] அனேகப்பிரகாரமாக [illegible] கேட்கப் பட்டிருக்கிறதோ [illegible] ஆகையினாலே இந்தவிடத்தில் முக்திநிமித்தமாக பிரமத்தியானத்தைச் சொல்லுகிறோம்.

அ-கை. இப்படி சம்வாதிபிரமையென்று சொன்ன திருஷ்டாந்தத்தை எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

मणिप्रदीपप्रभयोर्मणिबुद्ध्याभिधावतोः ।

मिथ्याज्ञानाविशेषेपिविशेषोऽर्थक्रियांप्रति ॥

[illegible]

[illegible] ‖ ௨

மணிப்ரதீபப்ரபயோ: ரத்தினதீபங்களுடைய பிரபைகளிலே
மணிபுத்த்யா ரத்தினமென்கிற புத்தியினாலே
அபிதாவதோ: ஓடப்பட்ட இருவர்களுக்கும்
மித்யாஜ்ஞாநாவிஶேஷே அபி பொய்யாயிருக்கிற பிரபைகளில்மித்தியாஞானம் சமானமானாலும்
அர்த்தக்ரியாம் ப்ரதி பிரயோசனத்தை அடையும்போது
விஶேஷ: விசேஷமானது உண்டாயிருக்கிறதென்று வார்த்திகத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

அ-கை. அந்தவார்த்திகத்திற்ச் சொன்னதை விரித்துக் காண்பிவிக்கிறார்,

दीपोपवरकस्यान्तर्वर्ततेतत्प्रभाबहिः ।
दृश्यतेद्वार्यथान्यत्रतद्वद्दृष्टामणेःप्रभा ॥
दूरेप्रभाद्वयंदृष्ट्वामणिबुद्ध्याभिधावतोः ।
प्रभायांमणिबुद्धिस्तुमिथ्याज्ञानन्द्वयोरपि ॥
नलभ्यतेमणिर्दीपप्रभांप्रत्यभिधावता ।
प्रभायांधावतावश्यंलभ्येतैवमणिर्मणेः ॥

தீபோபவரகஸ்யாந்தர்வர்த்ததே தத்ப்ரபா பஹி: ।
த்ருஶ்யதே த்வார்யதாந்யத்ர தத்வத் த்ருஷ்டா மணே: ப்ரபா ॥ ௩
தூரே ப்ரபாத்வயம் த்ருஷ்ட்வா மணிபுத்த்யாபிதாவதோ: ।
ப்ரபாயாம் மணிபுத்திஸ்து மித்யாஜ்ஞாநம் த்வயோரபி ॥ ௪
ந லப்யதே மணிர்தீபப்ரபாம் ப்ரத்யபிதாவதா ।
ப்ரபாயாம் தாவதா அவஶ்யம் லப்யேதைவ மணிர்மணே: ॥ ௫

அபவரகஸ்ய தாழ்வாரத்தினுடைய
அந்த: உள்ளே
தீப: விளக்கு
வர்த்ததே இருக்கிறது
தத்ப்ரபா அந்ததீபத்தின்பிரபை
பஹி: வெளியில்
த்ருஶ்யதே காணப்படுகிறது
அத பிற்பாடு
அந்யத்ர இன்னும்ஒரு
த்வாரி வீட்டின்வாசலில்
தத்வத் அதுபோல
மணே: ரத்தினத்தினுடைய
ப்ரபா பிரபையானது
த்ருஷ்டா காணப்படுகிறது
தூரே வெகுதூரத்தில்
ப்ரபாத்வயம் இரண்டுபிரபைகளையும்
த்ருஷ்ட்வா பார்த்து
மணிபுத்த்யா ரத்தினமென்கிறபுத்தியினாலே
அபிதாவதோ: ஓடுகிறவர்களாயிருக்கிற
த்வயோ: அபி இரண்டுபேர்களுக்கும்
ப்ரபாயாம் பிரபையில்

மணிபுத்தி: ரத்தினமென்கிற புத்தி யானது	ந லப்யதே அடையப்படவில்லை
மித்யாஜ்ஞானம் தத் பொய்யானஞான ந்தானே	மணே: ரத்தினத்தினுடைய
தீபப்ரபா தீபத்தின் பிரபையை	ப்ரபாயாம் பிரபையைக்குறித்து
ப்ரதி குறித்து	யாவதா ஓடுகிறவனாலே
அபியாவதா ஓடப்பட்ட புருஷனாலே	கவஸ்யம் நிச்சயமாக
மணி: ரத்தினமானது	மணி: ரத்தினம்
	லப்யத ஏவ அடையவே படுகிறது.

அ-கை. வார்த்திகத்தில் இப்படிச் சொல்லியிருக்கட்டும். பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றெனில்.

दीपप्रभामणिभ्रान्तिर्विसंवादिभ्रमस्स्मृतः ।
मणिप्रभामणिभ्रान्तिस्संवादिभ्रमउच्यते ॥

தீபப்ரபாமணிப்ராந்திர்விஸம்வாதிப்ரமஸ்ஸ்ம்ருதः ।
மணிப்ரபாமணிப்ராந்திஸ்ஸம்வாதிப்ரமஉச்யதே ॥ ௬௱

தீபப்ரபாமணிப்ராந்தி: தீபப்பிரபையில் ரத்தினப்பிராந்தியானது	மணிப்ராந்தி: ரத்தினமென்கிற பிரமை யானது
விஸம்வாதிப்ரம: விசம்பவாதிபிரமையை	ஸம்வாதிப்ரம: சம்வாதிபிரமையென்று
ஸ்ம்ருத: சொல்லப்படுகிறது [ன்று	உச்யதே சொல்லப்படுகிறது.
மணிப்ரபா ரத்தினுடைய பிரபையில்	

அ-கை. இப்படி பிரத்தியட்சசம்வாதி பிரமையைக் காண்பித்து, அனுமானவிஷயத்திலும் காண்பிக்கிறார்.

बाष्पं धूमतयाबुध्वातत्रांगारानुमानतः ।
वह्निर्यदृच्छायालब्धस्ससंवादिभ्रमोमतः ॥

பாஷ்பம்தூமதயாபுத்வாதத்ராங்காராநுமாநத: ।
வஹ்நிர்யத்ருச்சயாலப்தஸ்ஸஸம்வாதிப்ரமோமத: ॥ ௭

பாஷ்பம் வெம்பாவை [ண்ணி	யத்ருச்சயா தெய்வகதியினாலே
தூமதயா புகையென்கிறநிச்சயம்ப	வஹ்நி: அக்கினியானது
அங்காராநுமாநத: அக்கினி இருக்கிறதென்ற அனுமானத்தால்	லப்த: லபிக்கப்பட்டது
புத்வா அறிந்துபோனவனுக்கு	ஸ: அது [மை
தத்ர அந்தவிடத்தில்	ஸம்வாதிப்ரம: அனுமானசம்வாதிபிர
	மத: எனப்படும்.

அ-கை. சாஸ்திரசம்வாதி பிரமையை உதாரணங்களுடன் காண்பிக்கிறார்

गोदावर्युदकंगङ्गोदकंमत्वाविशुद्धये ।
संप्रोक्ष्यशुद्धिमाप्नोतिससंवादिभ्रमोमतः ॥
ज्वरेणाप्तस्सन्निपातंभ्रान्त्यानारायणंस्मरन् ।
मृतस्स्वर्गमवाप्नोतिससंवादिभ्रमोमतः ॥

கோதாவர்யுதகங்கங்கோதகம்மத்வாவிசுத்தயே ।
ஸம்ப்ரோக்ஷ்யசுத்திமாப்நோதிஸஸம்வாதிப்ரமோமத: ॥ ௮
ஜ்வரேணாப்தஸ்ஸந்நிபாதம்ப்ராந்த்யாநாராயணம்ஸ்மரந் ।
ம்ருதஸ்ஸ்வர்கமவாப்நோதிஸஸம்வாதிப்ரமோமத: ॥ ௯

கோதாவர்யுதகம் கோதாவரி தீர்த்தத்தை
கங்கோதகம் கங்காதீர்த்தமென்று
மத்வா எண்ணி
விசுத்தயே பாபட்சயத்தின் பொருட்டு
ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய புரோட்சித்துக்கொண்டு
சுத்திம் சுத்தியை
ஆப்நோதி அடைகிறான்
ஸ: அதுவே
ஸம்வாதிப்ரம: சாஸ்திரீய சம்வாதிபிரமை
மத: எனப்படுகிறது
ஜ்வரேண காச்சலாலே
ஸந்நிபாதம் சன்னிபாததோஷத்தை
ஆப்த: அடைந்த அஜாமீளன்
ப்ராந்த்யா மயக்கத்தினாலே
நாராயணம் ஸ்மரந் நாராயணனை ஸ்மரித்துக்கொண்டு
ம்ருத: இறந்தவன்
ஸ்வர்கம் சுவர்கத்தை
அவாப்நோதி அடைந்தான்
ஸ: அது
ஸம்வாதிப்ரம: ஒருசம்வாதிபிரமை
மத: எனப்படுகிறது

வி-ம். ஹரியென்றநாமத்தை துஷ்டர்கள் சொன்னாலும் அவர்களுக்கும்பாபம்போய்விடும். தீயென்றுதெரியாமல் தொட்டவனையும், தீஎரிப்பதுபோலவென்றும், ஸ்மிருதியிலும், அஜாமீளன் நாராயணஸ்மரணம் விசேஷமென்பதையறியாமல் தன்புத்திரனுடைய நாமமென்றுநினைத்து, வைத்தியர்முதலானவர்களைக் கூப்பிடுவதுபோல், நாராயணாவென்று சொன்னதால், நற்கதியையடைந்தானென்று சொல்லுகிற புராணவசனத்தையும் கண்டுகொள்.

அ-கை. இப்படி மூவிதசம்வாதிபிரமை உதாகரணந்தால். சித்திக்கஅர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

प्रत्यक्षस्यानुमानस्यतथाशास्त्रस्यगोचरे ।
उक्तन्यायेनसंवादिभ्रमास्सन्तिहिकोटिशः ॥

ப்ரத்யக்ஷஸ்யாநுமாநஸ்யததாசாஸ்த்ரஸ்யகோசரே ।
உக்தந்யாயேநஸம்வாதிப்ரமாஸ்ஸந்திஹிகோடிச: ॥ ௧௦

ப்ரத்யக்ஷஸ்ய பிரத்தியட்சத்திற்கும்
அநுமாநஸ்ய அனுமானத்திற்கும்
ததா அப்படியே
சாஸ்த்ரஸ்ய சாஸ்திரத்திற்கும்
கோசரே விஷயமாய்
உக்தந்யாயேந சொல்லப்பட்ட நியாய
த்தினாலே [வை
ஸம்வாதிப்ரமா: சம்வாதிபிரமைகளான
கோடிஶ: கோடிவிதங்களாக
ஸந்தி ஹி இருக்கின்றனவன்றோ.

அ-கை. இப்படியாவது இந்த சம்வாதிபிரமைகளை எதற்கங்கிகரிக்கவேண்டுமெனில்.

अन्यथामृत्तिकादारुशिलास्स्युर्देवताःकथम् ।
अग्नित्वादिधियोपास्याःकथंवायोषितादयः ॥

அந்யதாம்ருத்திகாதாருஶிலாஸ்ஸ்யுர்தேவதா:கதம் ।
அக்நித்வாதிதியோபாஸ்யா:கதம்வாயோஷிதாதய: ॥ ௧௧

அந்யதா இப்படிசம்வாதி பிரமைஅங்கீகரியா விடில்
ம்ருத்திகாதாருஶிலா: மண். கல். கட்டை. முதலானவை
தேவதா: உபாசிக்க யோக்கியமான [தெய்வங்களாக
கதம் எப்படி
ஸ்யு: ஆகும்
யோஷிதாதய: ஸ்திரீ-புருஷன், மண், வருணன் தேவலோகத்தையும் அக்கினிகளாக உபாசிக்கும்படி
அக்நித்வாதிதியா பஞ்சாக்கினி வித்தையில் இவர்களையுபாசிக்கும்படி
கதம் வா என்னமாய் சொல்லக்கூடும்
உபாஸ்யா: இந்தஉபாசன பலமான பிர்மலோக பிராப்தி தான் என்னமாய் வரும்.

அ-கை. இப்போது வெகுகிரந்தங்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சம்வாதிபிரமைகள் புத்தியில் எளிதாயேறும்பொருட்டு சுருக்கிகாண்பிவிக்கிறார்.

अयथावस्तुविज्ञानात्फलंलभ्यतईप्सितम् ।
काकतालीयतस्सोयंसंवादिभ्रमउच्यते ॥

அயதாவஸ்துவிஜ்ஞாநாத்பலம்லப்யதஈப்ஸிதம் ।
காகதாலீயதஸ்ஸோயம்ஸம்வாதிப்ரமஉச்யதே ॥ ௧௨

அயதாவஸ்துவிஜ்ஞாநாத் எதார்த்தமன்றியிலிருக்கிற வஸ்துவினுடைய விஞ்ஞானத்தால்
காகதாலீயத: காக்கைஉட்கார்ந்து பனம்பழத்தை தள்ளிற்றென்று தெய்வகதியான நியாயத்தால்
ஈப்ஸிதம் இச்சித்த
பலம் பலம் (ன்றுண்டோ
லப்யதே லபிக்கப்படுகிறது யாதொ
ஸ: அயம் அந்தஇதுவே
ஸம்வாதிப்ரம: சம்வாதிபிரமை
உச்யதே எனப்படுகிறது.

அ-கை. பிரமத்தியானம் ஸ்வரூபமற்ற விஷயமானதால் விசாரஜன்னிய ஞானபலமான முக்தியை எப்படி கொடுக்குமெனில்.

स्वयंभ्रमोपिसंवादीयथासम्यक्फलप्रदः ।
ब्रह्मतत्वोपासनापितथामुक्तिफलप्रदा ॥

ஸ்வயம்ப்ரமோபிஸம்வாதீயதாஸம்யக்பலப்ரத: ।
ப்ரஹ்மதத்வோபாஸநாபிததாமுக்திபலப்ரதா ॥ ௧௩

ஸம்வாதீ சம்வாதியானது
ஸ்வயம் ப்ரம: அபி தான்மயக்கரூபமானாலும்
யதா எப்படி
ஸம்யக்பலப்ரத: நன்றாகபலத்தைகொடுக்கிறதோ
ததா அப்படி
ப்ரஹ்மதத்வோபாஸநா அபி பிரமதத்துவத்தினுடையஸ்வரூபத்தியானமும்
முக்திபலப்ரதா மோட்சமாகிற பலத்தைக் கொடுக்கும்.

அ-கை. இந்தத்தியானம் பிர்மத்தையறிந்து செய்கிறதா, அல்லது அறியாமல்ச்செய்கிறதா, அறிந்து செய்கிறதென்றால், மோட்சசாதனமான ஞானம் வந்துவிட்டால், பிர்மத்தியானம், நிஷ்பிரயோசன மாயிற்றே. அறியாமல்ச்செய்கிறதென்றால், விஷயமாயிருக்கிற பிர்மலட்சணம், அறிந்துகொள்ளாதவனுக்கு பிர்மத்தியானமே கிடைக்கமாட்டாதே, அப்படியிருந்தால், இதற்குச்சமாதானம் சொல்லவேண்டுமெனில்.

वेदान्तेभ्योब्रह्मतत्वमखण्डैकरसात्मकम् ।
परोक्षमवगम्यैतदहमस्मीत्युपासते ॥

வேதாந்தேப்யோப்ரஹ்மதத்வமகண்டைகரஸாத்மகம் ।
பரோக்ஷமவகம்யைதத³ஹமஸ்மீத்யுபாஸதே ॥ ௧௪

வேதாந்தேப்ய: வேதாந்தங்களினாலே குருமுகமாய்
அகண்டைகரஸாத்மகம் அகண்டைகரசவடிவமான
ப்ரஹ்மதத்வம் பிரமஸ்வரூபத்தை
பரோக்ஷம் பரோட்சமாக
அவகம்ய அறிந்து
ஏதத் இந்தபிர்மமே
அஹம் அஸ்மி இதி நானென்று
உபாஸதே தியானம்பண்ணுகிறான்.

அ-கை. அந்தப்பரோட்ச ஞானத்திற்கு ஸ்வரூபமேதெனில்.

प्रत्यग्व्यक्तिमनुल्लिख्यशास्त्राद्विष्णवादिमूर्तिवत् ।
अस्तिब्रह्मेतिसामान्यज्ञानमत्रपरोक्षधीः ॥

ப்ரத்யக்வ்யக்திமநுல்லிக்யஶாஸ்த்ராத்விஷ்ணவாதிமூர்த்திவத் ।
அஸ்திப்ரஹ்மேதிஸாமாந்யஜ்ஞாநமத்ரபரோக்ஷதீ: ॥ ௧௫

ப்ரத்யக் பிரத்தியகாத்தும ஸ்வரூ(பத்தை
வ்யக்திம் தானாக
அநுல்லிக்ய விஷயிகரித்து அறியாமல்
ஶாஸ்த்ராத் வேதாந்தத்தினாலேயே

விஷ்ண்வாத்யாக்ருதிவத் விஷ்ணு முதலான மூர்த்தியை அறிந்தது போல
ப்ரஹ்மாஸ்தீதி பிரமம்ஒன்றுஇருக்கிறதென்று
ஸாமான்யஜ்ஞானம் சாமான்னியமாயுண்டான ஞானம்
அத்ர இந்த விடத்தில்
பரோக்ஷதீ: பரோட்சஞான மெனப்படும்.

அ-கை. விஷ்ணுவின் சதுர்ப்புஜம்முதலான விசேஷத்தோடே அறிந்திருக்கிற ஞானமெதினால் பரோட்சமென்று சொல்வதெனில்.

चतुर्भुजाद्यवगतावपिमूर्तिमनुल्लिखन् ।
अक्षैःपरोक्षज्ञान्येवनतदाविष्णुमीक्ष्यते ॥

சதுர்ப்புஜாத்யவகதாவபிமூர்த்திமநுல்லிகந் ।
அக்ஷை:பரோக்ஷஜ்ஞாந்யேவநததாவிஷ்ணுமீக்ஷ்யதே ॥ கசு

சதுர்ப்புஜாத்யவகதா அபி சாஸ்திரத்தால் நான்குகைமுதலானதையுடையவர் விஷ்ணுவென்றஞானம் வந்திருந்தாலும்
அக்ஷை: சட்சுராதிசகல இந்திரியங்களினாலே
மூர்த்திம் அந்த மூர்த்தியை
அநுல்லிகந் பிரத்தியட்சமாய்க்காணாதவனதால்
ததா அப்போ
விஷ்ணும் அந்தவிஷ்ணுவை
ந ஈக்ஷ்யதே பார்க்கவில்லை
பரோக்ஷஜ்ஞாநீ ஏவ அவன்பரோட்சஞானியே.

அ-கை. விஷ்ணுவாதி மூர்த்திஞானமும் இந்திரிய ஞானகோசர மில்லாமையால் பிராந்திஞான மாயிற்றேயெனில்.

परोक्षत्वापराधेनभवेन्नातत्ववेदनम् ।
प्रमाणेनैवशास्त्रेणसत्यमूर्तेर्विभासनात् ॥

பரோக்ஷத்வாபராதேநபவேந்நாதத்வவேதநம் ।
ப்ரமாணேநைவசாஸ்த்ரேணஸத்யமூர்த்தேர்விபாஸநாத் ॥

ப்ரமாணேந பிரமாணமாயிருக்கிற
சாஸ்த்ரேண ஏவ சாத்திரத்தினாலே
ஸத்யமூர்த்தே: சத்தியமான அந்த விஷ்ணுவாதிமூர்த்தியானது
விபாஸநாத் விளங்குகிறபடியால்
பரோக்ஷத்வாபராதேந பரோட்சமாயிருந்தகுற்றத்தால்
அதத்வவேதநம் பிராந்திஞானமாக ந பவேத் பவிக்காது.

அ-கை. சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான பிர்மஞானம் சாத்திரத்தாலுண்டாயிருக்கும்போது, என்னஏதுவால் அந்தஞானம் இவனுக்கு பரோட்சமாயிற்றெனில்.

सच्चिदानन्दरूपस्यशास्त्राद्भानेप्यनुल्लिखन् ।
प्रत्यञ्चंसाक्षिणंतत्तुब्रह्मसाक्षान्नवीक्ष्यते ॥

ஸச்சிதாநந்தரூபஸ்யஶாஸ்த்ராத்பாநேப்யநுல்லிகந் ।
ப்ரத்யஞ்சம்ஸாக்ஷிணம்தத்துப்ரஹ்மஸாக்ஷாந்நவீக்ஷ்யதே ॥ ௧௮

ஸச்சிதாநந்தரூபஸ்ய சச்சிதானந்த ரூபமானபிர்மம்
ஶாஸ்த்ராத் சாத்திரத்தினாலே
பாநே அபி விளங்கினபோதிலும்
ப்ரத்யஞ்சம் நானென்கிற பிரத்தியக் ரூபமான
ஸாக்ஷிணம் சாட்சியை
அநுல்லிகந் விஷயீகரியாததால்
தத்து அந்த
ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை
ஸாக்ஷாத் சாட்சாத்துக்காரமாக
ந வீக்ஷ்யதே பார்க்கவில்லை.

அ-கை. அப்போ அப்படியறிந்த பிர்மஞானம் பிராந்திஞானமாக எப்படி ஆகமாட்டாதெனில்.

शास्त्रोक्तेनैवमार्गेणसच्चिदानन्दनिश्चयात् ।
परोक्षमपितज्ज्ञानंतत्वज्ञानंनतुभ्रमः ॥

ஶாஸ்த்ரோக்தேநைவமார்கேணஸச்சிதாநந்தநிஶ்சயாத் ।
பரோக்ஷமபிதஜ்ஜ்ஞாநம்தத்வஜ்ஞாநம்நதுப்ரம: ॥ ௧௯

ஶாஸ்த்ரோக்தேந சாத்திரத்தினாலே சொல்லப்பட்டதாயிருக்கிற
மார்கேண ஏவ மார்க்கத்தினாலே தானே
ஸச்சிதாநந்தநிஶ்சயாத் பிர்மம்சச்சிதானந்தமென்று நிச்சயம் வந்திருப்பதால்
தஜ்ஜ்ஞாநம் அந்தஞானம்
பரோக்ஷம் அபி பரோட்சமானாலும்
தத்வஜ்ஞாநம் எதார்த்தஞானமே தவிர
ந து ப்ரம: பிராந்திஞானமாக ஆகமாட்டாதன்றோ.

அ-கை. சச்சிதானந்தம் பிர்மமென்ற சிரவணத்தைப்பண்ணி அதினாலே பரோட்சஞானம் இவனுக்கு சாத்திரத்தால் வந்ததுபோல இந்தசரீரத்திலிருக்கிற சாட்சியைத்தானே, குருவானவர் மகாவாக்கியத்தால் நீயேபிர்மமென்று, உபதேசிக்கப்பட் டிருக்கும்போது, இவனுக்குமாத்திரம்பிர்மம் அபரோட்சமாகாததற்கு காரணமேதெனில்.

ब्रह्मयद्यपिशास्त्रेषुप्रत्यक्त्वेनैववर्णितम् ।
महावाक्यैस्तथाप्येतद्दुर्बोधमविचारिणः ॥

ப்ரஹ்மயத்யபிஶாஸ்த்ரேஷுப்ரத்யக்த்வேநைவவர்ணிதம் ।
மஹாவாக்யைஸ்ததாப்யேதத்துர்போதமவிசாரிண: ॥ ௨௦

யதி ஸுவி நீசொல்லுகிறபடி	ருக்கிறது
ஸாஸ்த்ரேஷு இந்தசாத்திரங்களில்	கதா ஸுவி அப்படி இருந்தாலும்
உபாவாக்யை: குருவின்உபதேசமா னமகாவாக்கியங்களினாலே	ஸுவிசாரிண: விசாரணையில்லாத புருஷனுக்கு
ப்ரஹ்ம பிர்மமானது (ஜீவ	ஜாயதே இந்தஅபரோட்சஞானம் உண்டாகிறது
ப்ரத்யக்ஷேண பிரத்தியகாத்துமாவா வணிதம் வவ வருணிக்கப்பட்டி	உபாயம் அசாத்தியமாய்விடும்

அ-கை. அபரோட்சஞானம், பிரமாணவஸ்து விஷயமாயிருந்தும். அந்த பிரமாணவஸ்துவும், தத்துவமசியாதி மகாவாக்கியவிசார ஜன்னியபிர்மாத்துமைக்கிய லட்சணமாயிருந்தும், யாதுகாரணமன்றியி லிவனுக்கு, அபரோட்சஞான சாதனமானவிசாரமும், அதினாலுண்டாகிற ஞானமும் அசாத்தியமாய் போயிற்றெனில்,

देहाद्यात्मत्वविभ्रान्तौजाग्रत्यांनहठात्पुमान् ।
ब्रह्मात्मत्वेनविज्ञातुंक्षमतेमंदधीत्वतः ॥

தேஹாத்யாத்மத்வவிப்ராந்தௌ ஜாக்ரத்யாம் நஹடாத்புமாந் ।
ப்ரஹ்மாத்மத்வேந விஜ்ஞாதும் க்ஷமதே மந்ததீத்வத: ॥ உக

தேஹாத்யாத்மத்வவிப்ராந்தௌ தேகாதிகளில்நானென்கிற மயக்கமானது	மந்ததீத்வத: மந்தபுத்தியானதால்
ஹடாத் பலாத்காரமாக	ப்ரஹ்மாத்மத்வேந பிர்மமேநானென்று
ஜாக்ரத்யாம் ஜாக்கிரதையாயிருந்துள்	விஜ்ஞாதும் சாட்சாத்காரமாக அறிவதற்கு
புமாந் இந்தபுருஷன் [ளவில்	ந க்ஷமதே சமர்த்தனாகிறானில்லை.

வி-ம். சித்தமாகிறவிறகில் தேகாத்தும புத்தியாகிற ஈரம்மிகுந்திருப்பதால் விசாரமாகிறகாந்தியால் விருத்தி பண்ணப்பட்டிருக்கிற அபரோட்சஞானமாகிறஅக்கினி இந்த சித்தமாகிறகட்டையை பஸ்பம்பண்ண சக்தியில்லாததாயிற்று.

அ-கை. அப்போ தேகாதிதுவைதபிரமை போகாமையால் பரோட்சஞானந்தான் அவனுக்கெப்படி யுண்டாகுமெனில்.

ब्रह्ममात्रंसुविज्ञेयंश्रद्धालोश्शास्त्रदर्शिनः ।
अपरोक्षद्वैतबुद्धिःपरोक्षाद्वैतबुद्धचनुत् ॥

ப்ரஹ்மமாத்ரம் ஸுவிஜ்ஞேயம் ஶ்ரத்தாலோ: ஶாஸ்த்ரதர்ஶிந: ।
அபரோக்ஷத்வைதபுத்தி: பரோக்ஷாத்வைதபுத்த்யநுத் ॥

ஶாஸ்த்ரதர்ஶிந: வேதாந்தசாத்திரத்தை நன்றாய் பார்த்தவனாயும்	ப்ரஹ்மமாத்ரம் பிரமத்தைமாத்திரம்
ஶ்ரத்தாலோ: சிரத்தையை யுடையவனாயு மிருக்கிற இவனுக்கு	ஸுவிஜ்ஞேயம் பரோட்சமாய் நன்றாய் அறியக்கூடும்

அபரோக்ஷமெதவ்ருஷ்டி: பிரத்தியட்சஅகங்காராதி விஷயம்வரையிலுள்ள தத்துவஞானமானது

பரோக்ஷமெதவ்ருஷ்ட்யா பரோட்சமாயிருக்கிற அத்துவைதபிரமஞானத்தை ஒருக்காலும்கெடுக்காது

அ-கை. அப்படி சொல்லக்கூடாது, பிரத்தியட்சமா யிருக்கிறகூழ் கூட பரோட்சமான தேவாமிருத ஆசையைக்கெடுத்து இதை சாப்பிடும்படியாய் பண்ணுவதுபோ லிருப்பதால், நீர்சொல்லுகிறதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

अपरोक्षशिलाबुद्धिर्नपरोक्षेशतांनुदेत् ।

அபரோக்ஷஶிலாபுத்திர்நபரோக்ஷேஶதாம்நுதேத் ।

அபரோக்ஷஶிலாபுத்தி: கோவிலில் பிரத்தியட்சமான சிலாஞானமானது

பரோக்ஷேஶதாம் பரோட்சமான தெய்வபுத்தியை

ந நுதேத் கெடுக்கவில்லையென்பது உலகபிரசித்தம்

அ-கை. அப்படி பிரதிமைகளில் தெய்வபுத்தியைக் காணுமேயெனில்.

प्रतिमादिषुविष्णुत्वेकोवाविप्रतिपद्यते ॥

अश्रद्धालोरविश्वासोनोदाहरणमर्हति ।

श्रद्धालोरेवसर्वत्रवैदिकेष्वधिकारतः ॥

ப்ரதிமாதிஷுவிஷ்ணுத்வெகொவாவிப்ரதிபத்யதெ ॥ உகூ

அஶ்ரத்தாலொரவிஶ்வாஸொநொதாஹரணமர்ஹதி ।

ஶ்ரத்தாலொரெவஸர்வத்ரவைதிகேஷ்வதிகாரத: ॥ உசு

ப்ரதிமாதிஷு பிம்பம்முதலானவைகளில்

விஷ்ணுத்வெ விஷ்ணுமுதலான தெய்வமுண்டென்பதில்

க: வா எவன்தான்

விப்ரதிபத்யதெ சந்தேகப்படுகிறன்

அ-கை. நாஸ்தீர்கள் கோவிலில் தெய்வமில்லையென்று சொல்லுகிறார்களேயென்றால்.

அஶ்ரத்தாலொ: சிரத்தையில்லாத வீணர்களுடைய

அவிஶ்வாஸ: அவநம்பிக்கையானது

உதாஹரணம உதகரிக்கிறதற்கு

அர்ஹதி ந யோக்கியமாகமாட்டாது

ஸர்வத்ர சமஸ்தமான

வைதிகேஷு வைதிகங்களிலும்

ஶ்ரத்தாலொ: ஏவ சிரத்தையுள்ளவன்தானே

அதிகாரத: அதிகாரியா யிருப்பதாலென்றறி.

அ-கை. இதனால் பரோட்சஞானத்திற் கேதாயிற்றெனில்,

सकृदाप्तोपदेशेनपरोक्षज्ञानमुद्भवेत् ।

विष्णुमूर्त्युपदेशोहिनमीमांसामपेक्षते ॥

ஸக்ருதாப்தோபதேஶேந பரோக்ஷஜ்ஞாநமுத்பவேத் ।
விஷ்ணுமூர்த்யுபதேஶோ ஹி ந ஸம்ஶயமபேக்ஷதே ॥ ௨௫

ஸக்ருத் ஒரு தடவை
ஆப்தோபதேஶேந ஆப்தரான குருவினுடைய உபதேசத்தினாலே
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்சஞானமானது
உத்பவேத் முமுட்சுவுக்கு உண்டாய்விடும்

விஷ்ணுமூர்த்யுபதேஶ: அது எது போலெனில் விஷ்ணுமூர்த்தியினுடைய உபதேசமானது
ஸம்ஶயம் அந்தவிஷ்ணுபக்தனுக்கு சம்சயமான ஆலோசனையை
அபேக்ஷதே ந ஹி அபேட்சிக்கவில்லையன்றோ

அ-கை. அப்போ ஒருதடவையில் விஷ்ணுமூர்த்தியின் பரோட்சஞானமுண்டானால் அடிக்கடி அந்தசாஸ்திரத்தை சிரவணம் பண்ணுவானெனில்.

कर्मोपास्तीविचार्येतेअनुष्ठेयाविनिर्णयात् ।
बहुशाखाविप्रकीर्णैर्निर्णेतुंकःप्रभुर्नरः ॥

கர்மோபாஸ்தீ விசார்யேதே அநுஷ்டேயாவிநிர்ணயாத் ।
பஹுஶாகாவிப்ரகீர்ணைர்நிர்ணேதும் க: ப்ரபுர்நர: ॥ ௨௬

கர்மோபாஸ்தீ கர்மமும்சகுணோபாஸனையும்
விசார்யேதே விசாரிக்கப்படுகின்றன
எதற்கெனில்

அநுஷ்டேயாவிநிர்ணயாத் அனுஷ்டானம்செய்யவேண்டிய விதிகளுடைய நிச்சயம் உண்டாகாத நிமித்தியத்தாலேயே.

அ-கை. அப்படி நிர்ணயமாகாததற்குக் காரணமேதோவெனில்.

பஹுஶாகாவிப்ரகீர்ணை: வெகுசாகைகளில் செய்திருக்கிற அர்த்தங்களையெல்லாம்
நிர்ணேதும் நிர்ணயம்பண்ணுவதற்கு

க: இக்காலத்தில்நம்போலிகளுக்குள் எந்த
நர: மனிதன்
ப்ரபு: சமர்த்தனாவன்.

அ-கை. ஆனால்அவைகளை எவ்விதமாய்ச் செய்கிறதெனில்.

निर्णीतोर्थःकल्पसूत्रैर्ग्रथितस्तावतास्तिकः ।
विचारेणविनाकर्मशक्तोनुष्ठातुमञ्जसा ॥
उपास्तीनामनुष्ठानमार्षग्रन्थेषुवर्णितम् ।
विचाराक्षममर्त्याश्चतच्छ्रुत्वोपासतेगुरोः ॥

நிர்ணீதோர்த்த: கல்பஸூத்ரைர்க்ரதிதஸ்தாவதாஸ்திக: ।
விசாரேண விநா கர்ம ஶக்தோ நுஷ்டாதுமஞ்ஜஸா ॥ ௨௭
உபாஸ்தீநாமநுஷ்டாநமார்ஷக்ரந்தேஷு வர்ணிதம் ।
விசாராக்ஷமமர்த்யாஶ்ச தச்ச்ருத்வோபாஸதே குரோ: ॥ ௨௮

கலூஸூ‌தெதூ: ஜய்மினி முதலான வர்களால் செய்யப்பட்ட கற்பங்க ளென்ன, சூத்திரங்களென்ன இ வைகளாலே
ரூயிக: எடுத்து
நிணீக்ஷெதாயூக்ஷ: நிர்ணயித்த அர்த் தமிருக்கும்போது
காவதா அவ்வளவாலே
ஆஃஹிக: நம்பிக்கைகொண்ட அதிகாரி
விவாரெண விசாரணை
விநா அன்னியில்தானே
கமூ கர்மத்தை
அநுஷ்டாதுஂ அனுஷ்டானம் பண்ணு வதற்கு
ஸுலஹா சுலபமாக
ஸூக: சமர்த்தனுகிறுன்
உவாஸநாஂ இதுபோலவே சகுணே பாசனைகளுடைய
அநுஷ்டாநஂ அனுஷ்டானமானது
கூஷ்ஙூயெஷு பிராம்மம்மந்திரம் கற்பமுதலான கிரந்தங்களில்
வணிதா வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது
விவாரகஷமா: விசாரணை பண் ண சக்தியில்லாத புருஷர்கள்
குரொ: குருவினிடத்திலிருந்து
தஜூதூா அந்த சகுணோபாசனை யைக்கேட்டு
உவாஸதெ தியானமும்பண்ண க்கடவன்

அ-கை. இப்போதிருக்கிற சிலகிரந்தகர்த்தாக்கள் வேதவாக்கிய விசாரத் தை எதற்காக செய்கிறுர்களெனில், அவர்களுடைய புத்திக்கு திருப்தியுண் டாகும் பொருட்டேயன்றி அனுஷ்டிப்பதற்கு குருவாக்கியமே போதுமென் றுபரிகரிக்கிறுர்.

वेदवाक्यानिनिर्णेतुमिच्छन्मीमांसतांजनः ।
असोपदेशमात्रेणह्यनुष्ठानंहिसंभवेत् ॥

வெதவாக்யாநிநிணெதுமிதூநீமாஂஸதாஂஜந: ।
ஆப்தொவதெஶமாதெ்ூணஹ்யநுஷ்டாநஂஹிஸஂஹவெத் ॥ உசு

வெதவாக்யாநி சந்தேகத்தினுல் வே தவாக்கியங்களை
நிணெதுஂ நிர்ணயம்பண்ண
மீமாஂஸதாஂ ஆலோசனைசெய்தல்
இதூந் இச்சித்துக் கொண்டிருக்கிற
ஜந: ஹி புருஷனுக்கும்
ஆப்தொவதெஶமாதெ்ூண இஷ்ட ருடையஉபதேசமாத்திரத்தால்
அநுஷ்டாநஂ அனுஷ்டானம்
ஸஂஹவெத் ஹி சம்பவிக்கிறதன்றே

அ-கை. பிரமத்தியானம் குருபதேசமாத்திரத்தில் வருமென்பதற்கு திரு ஷ்டாந்தம் சொன்னதுபோதும், பிர்மசாட்சாத்காரமும் குருஉபதேசமாத்தி ரத்தாலேன் சித்தியாகக்கூடாதெனில்.

ब्रह्मसाक्षात्कृतिस्त्वेवंविचारेणविनानृणाम् ।
आप्तोपदेशमात्रेणनसंभवतिकुत्रचित् ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣𑌵𑌿𑌨𑌾𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌨𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ ௪௰

𑌏𑌵𑌂 இப்படி
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 பிரமசாட்சாத்காரஞானமும்
𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌨𑌾 விசாரமன்றியிலே
𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 மனிதர்களுக்கு (தானே
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 குருஉபதேசமாத்திரத்தினாலேயே
𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍 ஓரிடத்திலும்
𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 உண்டாகமாட்டாது.

அ-கை. பரோட்சஞானத்திற்கு பிரதிபந்தமெது, அபரோட்சஞானத்திற்கு பிரதிபந்தமெது, என்பாயாகில் சொல்லுகிறோம்.

परोक्षज्ञानमश्रद्धाप्रतिबध्नातिनेतरत् ।
अविचारोपरोक्षस्यज्ञानस्यप्रतिबन्धकः ॥

𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌨𑍇𑌤𑌰𑌤𑍍 ।
𑌅𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍋𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑌃 ॥ ௪௧

𑌅𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 அவநம்பிக்கையானது
𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 பரோட்சஞானத்
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 தடுக்கிறது (தை
𑌨 𑌇𑌤𑌰𑌤𑍍 வேறொன்றும் தடுக்கவில்லை
𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 அபரோட்சஞானத்திற்கு
𑌅𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌃 நாமாரென்கிற விசாரமின்மையே
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑌃 தடையென்றறி

அ-கை. விசாரணை பண்ணினாலும் அபரோட்சஞானமுண்டாகாமல்போனால் என்னசெய்கிறதெனில்.

विचार्याप्यापरोक्ष्येणब्रह्मात्मानंनवेत्तिचेत् ।
आपरोक्ष्यावसानत्वाद्भूयोभूयोविचारयेत् ॥

𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌨𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿𑌚𑍇𑌤𑍍 ।
𑌆𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯𑍋𑌭𑍂𑌯𑍋𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௨

𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌅𑌪𑌿 அப்படிநாமாரென்று விசாரித்தாலும்
𑌆𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 சாட்சாத்காரமாக
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 பிர்மமே
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 நாமென்று
𑌨 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 அறியாமல்போனானேயானால்
𑌆𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 அந்தசாக்ஷாத்காரஞானத்திற்கு அபரோட்சமே முடிவானதால் அப்படிஅபரோட்சஞானம்வரும்வரையில்
𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌭𑍂𑌯𑌃 அடிக்கடி
𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 விசாரிக்கவேண்டியது

அ-கை. அப்படி அடிக்கடி விசாரித்தாலும், இந்தஜன்மமுடிவுவரையிலும் ஞானமுண்டாகாமல்போனால் விசாரம் வீணாய்விடுமேயெனில்.

विचारयन्नामरणंनैवात्मानंलभेतचेत् ।
जन्मांतरेलभेतैवप्रतिबन्धक्षयेसति ॥

விசாரயந்நாமரணம்நைவாத்மாநம்லபேதசேத் ।
ஜந்மாந்தரேலபேதைவப்ரதிபந்தக்ஷயேஸதி ॥ ௬௬

ஆமரணம் மரணபரியந்தம்
விசாரயந் விசாரித்துக்கொண்டு வந்து அச்சன்மத்தில் அப்புருடன்
ஆத்மாநம் ஆத்துமஞானத்தை
நலபேத சேத் அடையாமல் போனானேயானால்
ஜந்மாந்தரே ஜன்மாந்திரத்தில்
ப்ரதிபந்தக்ஷயே ஸதி பிரதிபந்தம் க்ஷயித்தவுடன்
லபேதைவ ஞானத்தைஉறுதியாயடைவன்விசாரம்வீணாய்ப்போகாது

அ-கை. விசாரம்வீணாய்ப் போகாதென்கிற அர்த்தஇந்தஅர்த்தம் என்னத்தினால் அறிந்துகொள்ளலாமெனில்.

इहवामुत्रवाविद्येत्येवंसूत्रकृतोदितम् ।
शृण्वन्तोप्यत्रबहवोयन्नविद्युरितिश्रुतिः ॥

இஹவாமுத்ரவாவித்யேத்யேவம்ஸூத்ரக்ருதோதிதம் ।
ஶ்ருண்வந்தோப்யத்ரபஹவோயந்நவித்யுரிதிஶ்ருதி꞉ ॥ ௬௭

வித்யா இஹ வா ஞானமானது பிரதிபந்தரஹிதமாயிருந்தால் இந்த ஜன்மத்திலேயே லபிக்கும்
அமுத்ர வா ஸதி பிரதிபந்தமிருந்தால் மறுஜன்மத்திலாவதுண்டாகுமென்று
ஏவம் இப்படி
ஸூத்ரக்ருதா வேதவியாசரால் சூத்திரத்தில்
உதிதம் சொல்லப்படுகிறது
பஹவ꞉ வெகுபேர்கள்
அத்ர இந்தஜன்மத்தில்
ஶ்ருண்வந்த꞉ அபி சிரவணம் பண்ணியிருந்தாலும்
யம் யாதொருஆத்துமாவை
ந வித்யு꞉ அறிகிறதில்லை [illegible]
இதி இப்படி
ஶ்ருதி꞉ கடவல்லியென்ற சுருதியும் சொல்லுகிறது

அ-கை. இந்தஜன்மத்தில் சிரவணாதிகளைப் பண்ணியும், அப்போதைச் ஞானமுண்டாகாமற்போனால், மறுஜன்மத்தில் உண்டாமென்று சுருதியையுக்தியுடன் காண்பிக்கிறார்.

गर्भएवशयानस्सन्वामदेवोविबुद्धवान् ।
पूर्वाभ्यस्तविचारेणयद्वदध्ययनादिषु ॥

கர்ப்பஏவஶயாநஸ்ஸந்வாமதேவோவிபுத்தவாந் ।
பூர்வாப்யஸ்தவிசாரேணயத்வதத்யயநாதிஷு ॥ ௬௮

வாமதேவ: வாமதேவரிஷியானவர்
கர்ப்பே ஏவ கர்ப்பத்திலேயே
ஸயாந: ஸந் படுத்துக்கொண்டே
பூர்வஜந்மவிசாரேண முந்தியஜன்மத்தில்செய்திருந்தவிசாரத்தால்
அவாப்தவாந் ஞானத்தை அடைந்தாரென்று சுருதிசொல்லுகிறது

யதா எப்படி
அதீதவேதாநாம் பூர்வ ஜன்மத்தில் அத்தியயனம்செய்துவிட்டவனுக்கு இச்சன்மத்தில் கிரமமன்றியல் வரப்பட்ட அத்தியயனம் முதலானவைகள்போல இவனுக்கும்ஞானம்வருமென்றறி.

அ-கை. இந்தஜன்மத்தில் ஞானமுண்டாகாதவனுக்கு மறுஜன்மத்தில்ஞானமுண்டாகு மென்பதில் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

बहुवारमधीतेपियदानायातिचेत्पुनः ।
दिनान्तरेनधीत्यैवपूर्वाधीतंस्मरेत्पुमान् ॥
कालेनपरिपच्यन्तेकृषिगर्भादयोयथा ।
तद्वदात्मविचारोपिशनैःकालेनपच्यते ॥

பஹுவாரமதீதேபியதாநாயாதிசேத்புந: ।
திநாந்தரேநதீத்யைவபூர்வாதீதம்ஸ்மரேத்புமாந் ॥ ௧௬
காலேநபரிபச்யந்தேக்ருஷிகர்ப்பாதயோயதா ।
தத்வதாத்மவிசாரோபிஸநை:காலேநபச்யதே ॥ ௧௭

பஹுவாரம் ஒருநாள்வெகுதடவை
அதீதே அபி அத்தியயனம்பண்ணப்பட்டிருந்தாலும்
யதா எப்போது
ந ஆயாதி சேத் வராமற்போனால்
திநாந்தரே மறுநாள்
புந: மறுபடி
அநதீத்யைவ அத்தியயனம்பண்ணுமல்தானே
பூர்வாதீதம் முன் அத்தியயனம்பண்ணப்பட்ட வேதத்தை
புமாந் புருஷனானவன்
ஸ்மரேத் தானாகவேஸ்மரிக்கிறான்

க்ருஷிகர்ப்பாதய: புதிதாய் கிருஷிபண்ணுகிறவனுக்கு அந்தவருஷத்தில் நெல் விளையாவிட்டாலும்; கிரமத்தில் பலிப்பதுபோலும்; ஸ்திரீபோகம் பண்ணி கிரமத்தில் கருப்பமுண்டாகிறது; இவை முதலானவை
யதா எப்படி
காலேந சிலகாலத்தினாலே
பரிபச்யந்தே பரிபாகப்படுகின்றன
தத்வத் அந்ததிருஷ்டாந்தம்போல
ஆத்மவிசார: அபி ஆத்மவிசாரமும்
ஸநை: மெள்ள
காலேந சிலகாலத்தினாலே
பச்யதே பரிபாகப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தஆத்துமாவை அனேகந்தடவை விசாரித்தாலும் பிரதிபந்தத்தால் சாட்சாத்கார மாகாதென்று வார்த்திகாசாரியாள் சொல்லியிருக்கிறதை சொல்லுகிறார்.

पुनःपुनर्विचारेऽपित्रिविधःप्रतिबन्धतः ।
नवेत्तितत्वमित्येतद्वार्तिकेसम्यगीरितम् ॥
कुतस्तत्ज्ञानमितिचेत्तद्धिबन्धपरिक्षयात् ।
असावपिचभूतोवाभाविवावर्ततेथवा ॥
अधीतवेदवेदार्थोऽप्यतएवनमुच्यते ।
हिरण्यनिधिदृष्टान्तादिदमेवहिदर्शितम् ॥

புந:புநர்விசாரேபித்ரிவித:ப்ரதிபந்தத: ।
நவேத்திதத்வமித்யேதத்வார்த்திகேஸம்யகீரிதம் ॥ ௩௮
குதஸ்தத்ஜ்ஞாநமிதிசேத்தத்திபந்தபரிக்ஷயாத் ।
அஸாவபிசபூதோவாபாவீவாவர்த்ததேதவா ॥ ௩௯
அதீதவேதவேதார்த்தோப்யதஏவநமுச்யதே ।
ஹிரண்யநிதித்ருஷ்டாந்தாதிதமேவஹிதர்சிதம் ॥ ௪௦

புந: புந: அடிக்கடி
விசாரே அபி விசாரித்த போதிலும்
த்ரிவித: மூவிதமான
ப்ரதிபந்தத: பிரதிபந்தத்தால்
தத்வம் எதார்த்தத்தை
ந வேத்தி இதி அறியவில்லையென்று
வார்த்திகே வார்த்திகத்தில்
ஏதத் இந்தஅர்த்தமானது
ஸம்யக் நன்றாய்
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
தத் அந்த
ஜ்ஞாநம் ஞானம்
குத: இதி சேத் எதினாலுண்டாகுமெனில்
பந்தபரிக்ஷயாத் பிரதிபந்த க்ஷயத்தால்
தத் ஹி இந்தஞானமுண்டாகுமன்றோ

அஸௌ அபி ச இந்தபிரதிபந்தமும்
பூத: வா பூதப்பிரதிபந்தமென்றும்
பாவீ வா பௌஷியத்பிரதிபந்தமென்றும்
வர்த்ததே அதவா வர்த்தமான பிரதிபந்தமென்றும் இப்படி மூவிதமாய்ச்சொல்லப்படுகிறது
அத: ஏவ அதினாலேயே
அதீதவேதவேதார்த்த: அபி வேதமென்னவேதத்தின்பொருளென்ன இவைகளை அத்தியயனம் பண்ணினவனாயிருந்தும்
ந முச்யதே முக்தனாகவில்லை
ஹிரண்யநிதித்ருஷ்டாந்தாத் பொன்புதையலென்ற திருஷ்டாந்தத்தால்
இதம் ஏவ இதைத்தானேசுருதியால்
தர்சிதம் ஹி காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதன்றோ

அ-கை. இதில் பூதபிரதிபந்தத்தை திருஷ்டாந்தத்துடன் அறிவிக்கவேண்டுமெனில்.

अतीतेनापिमहिषीस्नेहेनप्रतिबन्धतः ।
भिक्षुस्तत्त्वंनवेदेतिगाथालोकेप्रतीयते ॥

அதீதேநாபிமஹிஷீஸ்நேஹேநப்ரதிபந்தத: ।
பிக்ஷுஸ்தத்வம்நவேதேதிகாதாலோகேப்ரதீயதே ॥ ௪௧

பிக்ஷு: சன்னியாசியானவன்
அதீதேந அபி பூர்வகிரகஸ்தாசிரமத்[தில்
மஹிஷீஸ்நேஹேந ஒரு எருமையில் வைத்தசினேகத்தால் வந்த (சன்னியாசம் செய்துகொண்டபின்னர் குருவுபதேசத்தால்) பிர்மத்தியானம் செய்துகொண்டிருக்குஞ்சமயத்தில்
ப்ரதிபந்தத: அச்சினேகவாசனுபிரதிபந்தத்தினால்
தத்வம் தத்துவஞானத்தை
ந வேத இதி அறியவில்லையென்று
லோகே உலகத்தில்
காதா இந்தக்கதையானது
ப்ரதீயதே பிரசித்தமாயிருக்கிறது

அ-கை. அந்தபிரதிபந்த முடையவனுக்கு ஞானமெப்படி உண்டாயிற்றெனில்.

अनुसृत्यगुरुस्स्नेहंमहिष्यांतत्वमुक्तवान् ।
ततोयथावद्वेदैषप्रतिबन्धस्यसंक्षयात् ॥

அநுஸ்ருத்யகுருஸ்ஸ்நேஹம்மஹிஷ்யாம்தத்வமுக்தவாந் ।
ததோயதாவத்வேதைஷப்ரதிபந்தஸ்யஸம்க்ஷயாத் ॥ ௪௨

குரு: குருவானவர்
மஹிஷ்யாம் எருமையிலிருக்கிற
ஸ்நேஹம் சினேகித்தை
அநுஸ்ருத்ய அனுசரித்தே
தத்வம் எருமையினிடத்திலேயே வஸ்துத்துவத்தை
உக்தவாந் சொன்னார்
தத: ஆகையால்
ஏஷ: இவன்
ப்ரதிபந்தஸ்ய அந்தபூதப்பிரதிபந்தத்தினுடைய
ஸம்க்ஷயாத் நாசத்தினால்
யதாவத் உள்ளபடியாக
வேத ஆத்துமாவையறிந்தான்

அ-கை. வர்த்தமான்பிரதிபந்த மாவதேதெனில்.

प्रतिबन्धोवर्तमानोविषयासक्तिलक्षणः ।
प्रज्ञामांद्यंकुतर्कश्चविपर्ययदुराग्रहः ॥

ப்ரதிபந்தோவர்த்தமாநோவிஷயாஸக்திலக்ஷண: ।
ப்ரஜ்ஞாமாந்த்யம்குதர்கஶ்சவிபர்யயதுராக்ரஹ: ॥ ௪௩

விஷயாஸக்திலக்ஷணः விஷயத்தில் ஆசைப்படுகிறதானலட்சணம்ஒன்று.
ப்ரஜ்ஞாமாந்த்³ய பிரஞ்ஞைதமோகுணத்தால்மந்தமாயிருக்கிறது இரண்டு.
குதர்கஶ்ச குதர்க்கம்பண்ணுகிறது மூன்று.

விபர்யயது³ராக்³ரஹः விபரீதபாவனையால் வருகிறதுராக்கிரமானது நான்கு இந்தநான்கும்
வர்த்தமாநः ப்ரதிப³ந்த⁴ः வர்த்தமானபிரதிபந்தமெனப்படும்

வி-ம். விஷயதோஷம் தெரிந்தும் அதைக் கண்டமாத்திரத்தில், அந்த தோஷங்களைமறந்து அதிலாசை யுண்டாகிறது, விஷயாசக்தி, காந்தக்கல்லையுடைய பூமியில் எவ்வளவுமழைபெய்ந்தாலும் ஜலம் காணாமற்போவதுபோல், கேட்டஅர்த்தம் புத்தியில் தங்காமல்போகிறது, பிரஞ்ஞாமாந்தியம், சுருதி குருவாக்கியத்திற்கு விரோதமாக தனக்குத்தானே யுக்தியுண்டாகிறது, குதர்க்கம், சாட்சியாகிய தன்னிடத்தில் விபரீதமான கருத்திருத்துவாதிகள் யுக்தியன்றியில் பாடக்கின்றன, விபரியயதுராக்கிரகம், இந்நான்கில் ஒன்றிருந்தாலும் ஞானம் வாராதென்றறி.

அ-கை. இதற்குநிவர்த்தி யெப்படியெனில்.

शमाद्यैश्श्रवणाद्यैश्चतत्रतत्रोचितैःक्षयम् ।
नीतेऽस्मिन्प्रतिबन्धेऽतस्स्वस्यब्रह्मत्वमश्नुते ॥

ஶமாத்³யைஶ்ஶ்ரவணாத்³யைஶ்சதத்ரதத்ரோசிதைःக்ஷயம் ।
நீதேऽஸ்மிந்ப்ரதிப³ந்தே⁴ऽதஸ்ஸ்வஸ்யப்³ரஹ்மத்வமஶ்நுதே ॥ ௪௪

தத்ர தத்ர அததற்கு
உசிதைः யோக்கியங்களாயிருக்கிற
ஶமாத்³யைः சமாதிசாதனங்களாலும்
ஶ்ரவணாத்³யைஶ்ச சிரவணமனனநிதித்தியாசனங்களாலும்
அஸ்மிந் இந்த
ப்ரதிப³ந்தே⁴ பிரதிபந்தமானது

க்ஷயம் கெடுக்கப்பட்டிருந்தஉள்ளவி
நீதே புருஷன்நிர்மலமாகிறான் (ல்
அதः ஆகையினாலே
ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய
ப்³ரஹ்மத்வம் பிரமத்துவத்தை
அஶ்நுதே அடைகிறான்.

அ-கை. பாவிபிரதிபந்தமேதெனில்.

आगामिप्रतिबन्धश्चवामदेवेसमीरितः ।
एकेनजन्मनाक्षीणोभरतस्यत्रिजन्मभिः ॥

ஆகா³மிப்ரதிப³ந்த⁴ஶ்சவாமதே³வேஸமீரிதः ।
ஏகேநஜந்மநாக்ஷீணோப⁴ரதஸ்யத்ரிஜந்மபி⁴ः ॥ ௪௫

ஆகா³மிப்ரதிப³ந்த⁴ஶ்ச ஆகாமிபிரதிபந்தமானது,

வாமதே³வே வாமதேவரிடத்தில்
ஏகேந ஜந்மநா ஒருஜன்மத்தினாலும்

ஸாதகஸ்ய பாதகருக்கு
த்ரிஜந்மஸு மூன்றுஜன்மங்களிலும்
க்ஷீணம் க்ஷயித்ததாக
ஸமீரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. தாங்களே இந்த ஆகாமி பிரதிபந்தமானது இடத்தைப்பற்றியும், மாணைப்பற்றியும், அவர்களுக்கு ஜன்மம்ஒன்று, மூன்றுவந்தது, ஒருஜன்மத்தையும், மூன்றுஜன்மத்தையும், கொடுக்குமென்று காலநேமம் சொல்லுகிறீர்களே, அப்படித்தானேவெனில்.

योगभ्रष्टस्यगीतायामतीतेबहुजन्मनि ।
प्रतिबन्धक्षयःप्रोक्तोनविचारोप्यनर्थकः ॥

யோகப்ரஷ்டஸ்ய கீதாயாமதீதே பஹுஜந்மநி ।
ப்ரதிபந்தக்ஷய: ப்ரோக்தோ நவிசாரோப்யநர்த்தக: ॥ சகூ

யோகப்ரஷ்டஸ்ய யோகபிரஷ்டனான முமுட்சுவுக்கு
கீதாயாம் பகவத்கீதையில்
அதீதே போனவைகளான
பஹுஜந்மநி அனேகஜன்மத்தில்
ப்ரதிபந்தக்ஷய: பிரதிபந்தத்தின் நா
ப்ரோக்த: சொல்லப்பட்டது (சம்
விசார: அபி ஆனால்விசாரமும்
அநர்த்தக: வீணாய்ப்போய்விடுமேயெனில்
ந பிரதிபந்தம்தீர்ந்தவுடனேஞானம் சித்திப்பதால் நாமாரென்ற ஆத்துமவிசாரம் செய்துவந்தது வீணாய்ப்போகமாட்டாது

அ-கை. இந்தவிசாரம் வீணாய்ப்போகமாட்டாதென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

प्राप्यपुण्यकृतान्लोकानात्मतत्वविचारतः ।
शुचीनांश्रीमतांगेहेसाभिलाषोभिजायते ॥
अथवायोगिनामेवकुलेभवतिधीमताम् ।
निस्पृहोब्रह्मतत्वस्यविचारात्तद्धिदुर्लभम् ॥

ப்ராப்யபுண்யக்ருதாந்லோகாநாத்மதத்வவிசாரத: ।
ஶுசீநாம்ஸ்ரீமதாம்கேஹே ஸாபிலாஷோபிஜாயதே ॥ சஎ
அதவாயோகிநாமேவகுலே பவதிதீமதாம் ।
நிஸ்ப்ருஹோப்ரஹ்மதத்வஸ்ய விசாராத்தத்திதுர்லபம் ॥ சஅ

ஆத்மதத்வவிசாரத: ஆத்தும ஸ்வரூபவிசாரபலத்தால் அசுவமேதம் முதலானமகத்தாயிருக்கிற அந்த லோகங்களிலுள்ள
புண்யக்ருதாந் லோகாந் புண்ணியம்செய்தவர்களுடையலோகங்களை
ப்ராப்ய அடைந்து அந்தலோகங்களிலுள்ளபோகங்களை வெகுகாலம் புஜித்துபிற்பாடு
ஶுசீநாம் பரிசுத்தாளான

ஸ்ரீமதாம் ஸ்ரீமான்களுடைய
கெஹெ வீட்டில்
ஸாபிலாஷ: இச்சையோடே விசா
ரம்பண்ணினமுமுட்சு வந்து
ஸமிஜாயதெ பிறக்கிறான்
அதவா அல்லாவிடில்
நிஸ்ப்ருஹ: ஆசையற்றமுமுட்சு
ப்ரஹ்மஸ்வரூப பிர்மஸ்வரூபத்தினு
விசாரசு விசாரத்தால் [டைய

யீமதாம் ஞானிகளாயும்
யோகிநாம் ஜீவபிர்மைக்கியத்தை யு
டையயோகிகளாயுமிருக்கிற
கூடெ மகான்களுடையகுலத்தில்
ஸவதி வந்துபிறக்கிறான்
தசு ஞானியின்குலத்தில் பிறக்கிற
அந்தஜன்மம்
டுலஹம் ஹி துர்லபமன்றோ

அ-கை. ஜன்மமெடுப்பதில் ஞானிகுலத்திற்கு விசேஷமேதெனில்.

तत्रतंबुद्धिसंयोगंलभतेपौर्वदैहिकम् ।
यततेचततोभूयस्तस्मादेतद्धिदुर्लभम् ॥
पूर्वाभ्यासेनतेनैवह्रियतेह्यवशोपिसः ।
अनेकजन्मसंसिद्धस्ततोयातिपरांगतिम् ॥

தத்ரதம்புத்திஸம்யோகம்லபதெபௌர்வதைஹிகம் ।
யததெசததொபூயஸ்தஸ்மாதெதத்திதுர்லபம் ॥ ௪௯
பூர்வாப்யாஸெநதெநைவஹ்ரியதெஹ்யவஶோபிஸ: ।
அநெகஜந்மஸம்ஸித்தஸ்ததொயாதிபராங்கதிம் ॥ ௫௦

தத்ர அந்தஜன்மத்தில்
பௌர்வதைஹிகம் பூர்வதேகசம்மந்
தமாயிருக்கிற
தம் அந்த
புத்திஸம்யோகம் ஞானயோகத்தை
லபதெ அடைகிறான்

தத: முன்னையைக்காட்டிலும்
பூய: ச அதிக
யததெ எத்தனம்பண்ணுகிறான்
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
ஏதத் இந்தஜன்மமானது
டுலஹம் ஹி துர்லபமன்றோ

அ-கை. மறுபடி அப்பியாசம்பண்ணுவதில் காரணமேதெனில்.

ஸ: அவன்
அவஶ: அபி அஞ்சனானாலும்
பூர்வாப்யாஸெந பூர்வாப்பியாசமா
யிருக்கிற
தெந ஏவ அந்த ஆத்துமானாத்தும
விசாரத்தினாலேயே
ஹ்ரியதெ ஹி பிரவாகத்தில் விழுந்தவ

ன்போல் இழுக்கப்படுகிறான்
தத: ஆகையினாலே
அநெகஜந்மஸம்ஸித்த: அனேககோடிஜ
ன்மங்களில் செய்கிற விசாரத்தால்
ஞானதிசையை அடைந்தவனாய்
பராம் கதிம் மேலான மோட்சத்தை
யாதி அடைகிறான்.

அ-கை. ஆகாமியபிரதிபந்த மிப்படித்தானென்றால், வேறொரு பிரகாரமுண்டென்று சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मलोकाभिवाञ्छायांसम्यक्सत्यांनिरुध्यताम् ।
विचारयेद्यआत्मानंनतुसाक्षात्करोत्ययम् ॥

ப்ரஹ்மலோகாபிவாஞ்சாயாம்ஸம்யக்ஸத்யாம்நிருத்யதாம் ।
விசாரயேத்யஆத்மானம்நதுஸாக்ஷாத்கரோத்யயம் ॥ ௫௧

ப்ரஹ்மலோகாபிவாஞ்சாயாம் பிரமலோகத்திற்குபோகவேண்டுமென்ற இச்சையானது
ஸம்யக் நன்றாய்
ஸத்யாம் இருக்கும் பட்சத்தில்
தாம் அந்த
நிருத்ய இச்சையைமறைத்துக்கொண்டு
யஃ யாதொருத்தன்
ஆத்மானம் ஆத்துமாவை இங்கே
விசாரயேத் குருசன்னதியில் விசாரணைபண்ணுகிறானோ
அயம் து அந்த இந்த புருஷன்
ஸாக்ஷாத்கரோதி ந பிர்மத்தை இவிடத்தில்சாட்சாத்காரம்பண்ணான்.

அ-கை. அப்போஅவனுக்கு முக்தி ஒருக்காலும் உண்டா இல்லையா உண்டென்பதற்கு பிரமாணமேதெனில்.

वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाइतिशास्त्रतः ।
ब्रह्मलोकेसकल्पान्तेब्रह्मणासहमुच्यते ॥

வேதாந்தவிஜ்ஞாநஸுநிஶ்சிதார்த்தாஇதிஶாஸ்த்ரதஃ ।
ப்ரஹ்மலோகேஸகல்பாந்தேப்ரஹ்மணாஸஹமுச்யதே ॥ ௫௨

வேதாந்தவிஜ்ஞாநஸுநிஶ்சிதார்த்தாஃ வேதாந்தங்களினாலே விஞ்ஞானத்தை நிச்சயம்பண்ணி இருக்கிறபேர்கள்மோட்சத்தை அடைகிறார்கள்
இதி என்ற
ஶாஸ்த்ரதஃ சுருதியினாலே
ப்ரஹ்மலோகே பிரமலோகத்தில் போய்பிரமாவிடத்தில்சாட்சாத்காரஞானத்தை அடைந்தவன் அங்கேயேயிருந்து
கல்பாந்தே பிரமபிரளயத்தில்
ப்ரஹ்மணா பிரமதேவரோடே
ஸஹ கூட
ஸஃ அவனும்
முச்யதே மோட்சத்தையடைகிறான்.

அ-கை. இப்படி பிரதிபந்தங்களால் ஜன்மம் வருமென்றும், அந்தபிரதிபந்தங்கள் தீருவதற்கு உபாயங்களையும்சொல்லி, மிகுந்த பாபிகளானபேர்களுக்கு விசாரம்பண்ணினாலும் ஞானம் உண்டாகாதென்றும், சொல்லுகிறசுருதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

केषांचित्सविचारोपिकर्मणाप्रतिबध्यते ।
श्रवणायापिबहुभिर्योनलभ्यइतिश्रुतेः ॥

கெஷாஂசித்துவிசாரொவிகஊுணாவூதிவயூதெ ।
ஶுவணாயாவிவஹுஹியெ-ுா நலஹூஜதிஶுதெஃ ॥ ருகூ

கெஷாஂவிசு சிலபேர்களுக்கு
ஸஃ அந்த
விசாரஃ சுவி ஆத்துமவிசார முண்டாயிருந்தாலும்
கஊ்ணா பாபகர்மத்தினுலே
உுதிவயூதெ தடைப்பட்டிருக்கிறது
பஹுஹிஃ வெகுபேர்களினுலே
ஶுவணாய சுவி வேதாந்த சிரவணம்பண்ணப்பட்டிருந்தாலும்
யஃ யாதொருஞானமானது
லஹூஂ ந அடையப்படவில்லை
ஜதி என்று
ஶுதெஃ சுருதியால்சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. அய்யா, அப்படிசொல்லலாமா, உம்முடைய சந்நிதானத்தில்வந்தவனுக்கு கதியில்லாமல் போகலாமா, மகாமேருவையடுத்த காக்காய்கூடபொன்னிறமாகுமானல் சுவேததீபில் பிறந்தபெருச்சாளியும் வெள்ளையாயிருக்குமானல் இவனுக்குமாத்திரம் கதியில்லாமல் போகலாமாவெனில்.

अत्यन्तबुद्धिमांद्याद्वासामग्र्याचाप्यसंभवात् ।
योविचारंनलभतेब्रह्मोपासीतसोऽनिशम् ॥

அதூஷுமாூஜாஜ்ஞா ஆாலாஶுவாவூஸஂஹவாக ।
யொவிசாரஂ நலஹதெஹ்ஹொவாஸீதஸொஉநிஶ ॥ ருச

அதூஷுமாூஜா வா மிகவும் புத்திமந்தமாயிருப்பதினுலே யாவது
ஸாஶு வா குருவும்சாத்திரமும்; அதை விசாரம்பண்ணசுந்தி யில்லாததினுலேயாவது
அஸஂஹவாக சுவி தேசகாலங்களினுடைய அசம்பாவத்தினுலாவது
யஃ. எந்தபுருஷன்
விசாரஂ ஆத்துமவிசாரத்தை
லஹதெ ந அடையவில்லையோ
ஸஃ அந்தபுருஷன் குருமுகமாய்பிர்ம லட்சணத்தைக்கேட்டு அந்தப்படியே
அநிஶஂ சதா
ஹூஹ்ம பிர்மத்தை
உவாஸீத தியானம்பண்ண வேண்டியது

அ-கை. நிற்குணபிர்மம் குணரகிதமா யிருப்பதால் எப்படி உபாசிக்கக்கூடுமெனில்.

निर्गुणब्रह्मतत्त्वस्यनह्युपास्तेरसंभवः ।
सगुणब्रह्मणीवात्रप्रत्ययावृत्तिसंभवात् ॥

நிமு-ணஹூதக்ஷஸூ நஹூவாஸெரஸஂஹவஃ ।
ஸமு-ணஹூணீவா தூநூயாவூத்திஸஂஹவாக ॥ ருரு

நிமு-ணஹூதக்ஷஸூ நிற்குண பிர்மதத்வதுவத்திற்கு
உவாஸெஃ உபாசனையானது
அஸஂஹவஃ கூடாதென்கிறது

ந.ஹி இல்லை

ஸகுணப்ரஹ்மணிஇவ அது எப்படிபோலவேனில் சகுணபிர்மத்திற் போல

ஏதத் இந்தநிற்குணத்தியானத்திலும்

ப்ரத்யயாவ்ருத்திஸாமர்த்யாத் நம்பிக்கையானததாகாரவிருத்தி சம்பவிப்பதால்நிற்குணதியானம்கூடும்.

அ-கை சகுணம் மனசுவாக்குகளுக் கெட்டுவதால் உபாசிக்கக்கூடும், பிர்மம் அப்படி எட்டாததால் எப்படி தியானம் பண்ணுகிறதெனில்.

अवाङ्मनसगम्यंतन्नोपास्यमितिचेत्तदा ।

अवाङ्मनसगम्यस्यवेदनंनचसंभवेत् ॥

அவாங்மநஸகம்யம்தந்நோபாஸ்யமிதிசேத்ததா ।

அவாங்மநஸகம்யஸ்யவேதநம்நசஸம்பவேத் ॥ ௫௬

அவாங்மநஸகம்யம் அந்த பிர்மம்வாக்குக்கும் மனதிற்கும் எட்டக் கூடாத வஸ்துவானதால்

தத் அதை

உபாஸ்யம்ந உபாசிக்கக்கூடாதென்று

இதி சேத் சொல்வையேயாகில்

ததா அப்போ

அவாங்மநஸகம்யஸ்ய வாக்கு மனதிற்கு எட்டக் கூடாத பிர்மத்தினுடைய

வேதநம். ச ஞானமும்

ந.ஸம்பவேத் சம்பவிக்கமாட்டாது.

அ-கை. விசாரணையால் பிர்மத்தை அவிஷயமென்று அறியலாமேயெனில்.

वागाद्यगोचराकारमित्येवंयदिवेत्त्यसौ ।

वागाद्यगोचराकारमित्युपासीतनोकुतः ॥

வாகாத்யகோசராகாரமித்யேவம்யதிவேத்த்யஸௌ ।

வாகாத்யகோசராகாரமித்யுபாஸீதநோகுதஃ ॥ ௫௭

வாகாத்யகோசராகாரம்.இதி வாக்கு முதலானதுகளுக்கு அவிஷயமென்று

ஏவம் இப்படி விசாரத்தால்

அஸௌ இந்த பிர்மம்

வேத்தியதி அறியக்கூடுமேயானால்

வாகாத்ய கோசராகாரம் இதி வாதாதிகளுக்கு விஷயமாகாதென்று

குதஃ என்னத்தினால்

ந.உபாஸீத உபாசிக்கக்கூடாது

அ-கை. அப்படி பிர்மம் உபாசிக்கப்பட்டால் சகுணமாமேயெனில்.

सगुणत्वमुपास्यत्वाद्यादिवेद्यत्वतोपितत् ।

ஸகுணத்வமுபாஸ்யத்வாத்யதிவேத்யத்வதோபிதத் ।

உபாஸ்யத்வாத் பிர்மம் உபாசிக்கப்படுமானால்

ஸகுணத்வம் யதி சகுண்மாய்விடுமேயெனில்

வேத்யத்வதஃ அபி ஞானத்திலும்

தத். பிர்மத்துக்குஅந்த சகுணத்துவமுண்டாகும்

அ-கை. லட்சணா விருத்தியானல் பிர்மம் அறியப்படுவதால் சகுணமாகா தேயெனில்.

वेद्यंचेल्लक्षणावृत्त्यालक्षितंसमुपास्यताम् ॥

வெத்யம்வெல்லக்ஷணாவ்ருத்த்யாலக்ஷிதம்ஸமுபாஸ்யதாம் ॥ ௯அ

லக்ஷணாவ்ருத்த்யா லட்சணா விருத்தி ஞலேயே வெத்யம்வெத் அறியப்படுமென்று சொல்வையேயானல் லக்ஷிதம் அப்படி லட்சாணாவிருத்தியால்லட்சணமானபிர்மத்தை நன்ருய்த்தியானம்பண்ணக்கூடும்.

ब्रह्मविद्धितदेवत्वंनत्विदंयदुपासते ।

इतिश्रुतेरुपास्यत्वंनिषिद्धंब्रह्मणोयदि ॥

ப்ரஹ்மவித்தி ததெவத்வம் நத்விதம்யதுபாஸதெ ।

இதிஶ்ருதெருபாஸ்யத்வம் நிஷித்தம்ப்ரஹ்மணோயதி ॥ ௯௯

யத் யாதொன்ருனது இதம் இதுவென்று உபாஸதெ உபாசிக்கப் பட்டதோ தத் அது ப்ரஹ்ம பிர்மமென்று த்வம் நீ வித்தி அறி[illegible] ந. ந. இதி. இதுநிச்சயமென்றே ஶ்ருதெ: இப்படிகேனேபநிஷத்திலே ப்ரஹ்மண: பிர்மத்திற்கு உபாஸ்யத்வம் உபாசனையானது நிஷித்தம்யதி நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்வையேயானல்

विदितादन्यदेवेतिश्रुतेर्वेद्यत्वमस्यन ।

விதிதாதந்யதெவெதிஶ்ருதெர்வெத்யத்வமஸ்ய ந ।

விதிதாத் அறியப்பட்டதற்கும் அந்யத் அறியப்படாததற்கும் வேருயிருக்கிறதே பிர்மமென்று இதி இப்படி ஶ்ருதெ: அந்தசுருதியினலேயே சொல்லப்படுவதால் அஸ்ய இந்தபிர்மத்திற்கு வெத்யத்வம் அறியப்படும்தன்மையான ஞானமும் ந கூடாது

அ-கை. அதற்கெப்படியோ அப்படி இதற்குமெனில்.

यथाश्रुत्यैववेद्यंचेत्तथाश्रुत्याप्युपास्यताम् ॥

யதாஶ்ருத்யைவவெத்யம்வெத்ததாஶ்ருத்யாப்யுபாஸ்யதாம் ॥ ௱

யதா அறியப்பட்டதற்கும் அறியப்படாததற்கும் அப்புறப்பட்டது பிர்மமென்று எப்படி ஶ்ருத்யா சுருதியால் சொல்லப் படுகிறதோ வெத்யம்வெத் அப்படியே அந்தபிர்மம் அறியப்படுமானல் ததா அப்படிச்சொல்லுகிற

ஸ்ருதிஸ்ரீத்யாஸ்தவி சுருதியினுலேயும் | உபாஸ்யதாம் தியானம்பண்ணத்தக்கது

அ-கை. பிர்மத்தை அறிகிறது பரமார்த்தத்தில் இல்லையோவெனில்.

अवास्तवीवेद्यताचेदुपास्यत्वंतथानकिम् ।

அவாஸ்தவீவேத்யதாசேதுபாஸ்யத்வம் ததா நகிம் ।

வேத்யதா ஞானமானது
அவாஸ்தவீசேத் பரமார்த்தத்தி லில்லையேயென்றால்

உபாஸ்யத்வம் பிர்மத்தியானமும்
ததா அப்படி
கிம்ந என் ஆகமாட்டாது

ச-கை. தத்துவஞானத்தில் விருத்திவியாப்தி மாத்திரந்தானே இருக்கிறதெனில்.

वृत्तिव्याप्तिर्वेद्यताचेदुपास्यत्वेपितत्समम् ॥

வ்ருத்திவ்யாப்திர்வேத்யதாசேதுபாஸ்யத்வேபி தத்ஸமம் ॥ ௬௧

வேத்யதா ஞானத்தன்மையானது
வ்ருத்திவ்யாப்திம் சேத் விருத்தியினுல்மாத்திரம் வியாபிக்கிறதென்றால்

உபாஸ்யத்வேஅபி பிர்மத்தியானத்திலும்
தத்ஸமம் அதுசமானந்தான்

ச-கை. அப்பா உமக்கு இவ்வளவுபக்தி இந்தப் பிர்மத்தியானத்திலேதற்கெனில்.

कातेभक्तिरुपास्तौचेत्कस्तेद्वेषस्तदीरय ।

காதேபக்திருபாஸ்தௌசேத்கஸ்தேத்வேஷஸ்ததீரய ।

தே உமக்கு
உபாஸ்தௌ இந்தபிர்மத்தியானத்தில்
பக்தி: பக்தி
கா சேத் இவ்வளவேதினுலென்றால்
தே உனக்குத்தான்

த்வேஷ: இவ்வளவுதுவேஷம்
க: எதற்கு
தத் அதைச்
ஈரய சொல்

அ-கை. நிர்க்குணதியானத்தில் பிரமாணங்களேதெனில்,

मानाभावोनवाच्योस्यांबहुश्रुतिषुदर्शनात् ॥
उत्तरस्मिंस्तापनीयेशैब्यप्रश्नेथकाठके ।
माण्डूक्यादौचसर्वत्रनिर्गुणोपास्तिरीरिता ॥

மானாபாவோநவாச்யோஸ்யாம்பஹுஶ்ருதிஷுதர்ஶநாத் ॥
உத்தரஸ்மிம்ஸ்தாபநீயேஶைப்யப்ரஶ்நேதகாடகே ।
மாண்டூக்யாதௌசஸர்வத்ரநிர்குணோபாஸ்திரீரிதா ॥ ௬௩

அஸ்யாம் இந்த பிர்மத்தியானத்தில்
மானாபாவ: சுருதிபிரமாணமுமில்லையென்று

நவாச்ய: சொல்லத்தக்கதன்று
பஹுஶ்ருதிஷு அனேகசுருதிகளில்

ஃஙூ நாஃகாணப்படுவதால்அதாவது	ஊண்டூக்ஃாஃள மாண்டூக்கியாதிஉ
உத்தாஹூநு தாவநீயெ உத்தர தா	பநிஷத்துக்களிலும்
பனீயஉபநிடத்திலும்	ஸவாத்ரு சகலஉபநிஷத்துக்களிலும்
ஸெவ்யூஹெூ சைப்பியபிறசன	நிஃணொவாஷூ நிற்குண பிர்மத்
மென்றஉபநிஷத்திலும்	தியானமானது
சுூ இன்னும்	ஸாரிதா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
கடிகெ காடகஉபநிஷத்திலும்	

வி-ம். தைத்திரீயம் முண்டகம் முதலானசுருதிகளும் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. நிர்குணத்தியானம் பண்ணுகிற கிரமமெப்படியெனில்.

अनुष्ठानप्रकारोस्याःपञ्चीकरणईरितः ।

அநுஷூாநவூகாரொஸ்யாஃபஞ்சீகரண ஈரிதஃ ।

அஸ்யாஃ இந்ததியானத்தினுடைய	பஞ்சீகரணெ பஞ்சீகரணத்தில் சு
அநுஷூாநவூகாரஃ அனுஷ்டானவி	ரேசுவராசாரியாளால்
தியானது	ஈரிதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இப்போசொன்ன தியானம் ஞானசாதனமேதவிர மோட்சசாதனமாகாதேயெனில்.

ज्ञानसाधनमेतच्चेन्नेतिकेनात्रवारितम् ॥

ஜ்ஞாநஸாயநமெதவ்வெஷெதிகெநாத்ரவாரிதம் ॥ கூச

ஏதக இந்ததியானமானது.	அத்ர இதில்
ஜ்ஞாநஸாயநம் வெக ஞான சாதன	கெந யாராலே
மென்பாயாகில்	வாரிதம் தடுக்கப்பட்டது
நஇதி இல்லையென்று	

அ-கை. அப்படியானால் சகலரும் பிர்மத்தைஏன் உபாசிக்கவில்லை, சகுணத்தைஏன் உபாசிக்கிறாரெனில்.

नानुतिष्ठतिकोप्येतदितिचेन्मानुतिष्ठतु ।

पुरुषस्यापराधेनकिमुपास्तिःप्रदुष्यति ॥

நாநுதிஷ்டதிகொவெூதஜிதிவெந்மாநுதிஷ்டது ।

வுருஷஸ்யாவராயெநகிமுவாஸ்திஃவூஜுஷ்யதி ॥ கூரு

கஃஅபி யாரும்	மாநுதிஷ்டது ஒருவரும்அனுஷ்டானம் செய்யவேண்டாம்
ஏதக இந்ததியானத்தை	வுருஷஸ்ய புருஷனுடைய
நஅநுதிஷ்டதி அனுஷ்டானம்பண்ணவில்லை	அவராயெந அசிரத்தை அறியாமை
இதி வெக என்றுசொல்வையேயாகில்	முதலான அபராதத்தினாலே

உபாஸ்தி: பிர்மத்தியானமானது | கிம் என்ன
ப்ரக்ருஷ்டி தூஷிக்கப்படுமா

அ-கை. அப்படி ஒருவரும் இந்த பிரமத்தியானத்தை செய்யாத்தினுல்தியானத்திற்கு குறைவில்லையென்பதை வற்புறுத்திக் கூறுகிறார்.

इतोप्यतिशयंमत्वामन्त्रान्वश्यादिकारिणः ।
मूढाजपन्तुतेभ्योतिमूढाःकृषिमुपासताम् ॥

இதோப்யதிஶயம்மத்வாமந்த்ராந்வஶ்யாதிகாரிண: ।
மூடாஜபந்துதேப்யோதிமூடா:க்ருஷிமுபாஸதாம் ॥ ௬௬

மூடா: மூடர்கள்
இத: அபி எப்படிசகுணத் தியானம் பரலோகசுகத்தைகொடுக்குமே தவிர இப்போது பலம்கொடாதென்றுநினைத்து இந்ததியானத்தைக் காட்டிலும்
அதிஶயம் சிரேஷ்டமென்று
மத்வா எண்ணி
வஶ்யாதிகாரிண: இகலோகசுகத்தை கொடுக்கிறதான, வசியம்முதலானதை உண்டுபண்ணுகிறவைகளான
மந்த்ராந் மந்திரங்களை
ஜபந்து ஜபிக்கட்டும்
தேப்ய: அவைகளிலும்
அதிமூடா: நம்பிக்கை இல்லாத அதிமூடர்கள்
க்ருஷிம் விவசாயத்தை
உபாஸதாம் செய்யக்கடவர்கள்

அ-கை. பிரசங்கத்தை நிறுத்தி, பிரகிருதத்தில் நிற்குணதியானத்தைக்குறித்து சகலசுருதிகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிற குணங்களைச் சேகரித்து, இந்தஉபாசனையில் முடிக்கிறார்.

तिष्ठन्तुमूढाःप्रकृतानिर्गुणोपास्तिरीर्यते ।
विद्यैक्यात्सर्वशाखास्थान् गुणानत्रोपसंहरेत् ॥
आनन्दादेर्विधेयस्यगुणसङ्घस्यसंहतिः ।
आनन्दादयइत्यस्मिन्सूत्रेव्यासेनवर्णिता ॥

திஷ்ட²ந்துமூடா:ப்ரக்ருதாநிர்கு³ணோபாஸ்திரீர்யதே ।
வித்³யைக்யாத்ஸர்வஶாகா²ஸ்தா²ந் கு³ணாநத்ரோபஸம்ஹரேத் ॥
ஆநந்தா³தே³ர்விதே⁴யஸ்யகு³ணஸங்க⁴ஸ்யஸம்ஹதி: ।
ஆநந்தா³த³யஇத்யஸ்மிந்ஸூத்ரேவ்யாஸேநவர்ணிதா ॥ ௬௭

மூடா: மூடர்கள்
திஷ்ட²ந்து இருக்கட்டும்
ப்ரக்ருதா பிரகிருதமான
நிர்கு³ணோபாஸ்தி: நிர்குண பிர்ம தியானமானது
ஈர்யதே இவிடத்தில் முமுட்சுக்களைக்குறித்தே சொல்லப்படுகிறது

விஶெஷ்யாஸ நிர்குண பிர்மோபாச
னாரூபவித்தையானது ஒன்றானதால்
ஸர்வாஸாம் சகலசுருதி களு
டைய அர்த்தங்களான
குணாந் விதிநிஷேதகுணங்களை
அத்ர இந்தஇடத்தில்
உபஸம்ஹரேஸ சேர்த்துக்கொள்ள
வேண்டியது
ஆநந்தாதெ: ஆனந்தம் சத்துசித்து
முதலான

விதெயஸ்ய விதிக்கப் பட்டவைகளா
யிருக்கிற
குணஸம்கஸ்ய குணங்களுடைய கூ
ட்டத்திற்கு
ஸம்ஹ்ருதி: சேர்க்கையானது
ஆநந்தாதய: இதி ஆனந்தாதிகளென்ற
அஸ்மிந் இந்த
ஸூத்ரெ சூத்திரத்தில்
வ்யாஸெந வேதவியாசராலே
வர்ணிதா வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. நிஷேதகுணங்க ளேதெனில்.

अस्थूलादेर्निषेधस्यगुणसङ्घस्यसंहृतिः ।
तथाव्यासेनसूत्रेस्मिन्नुक्ताक्षरधियांत्विति ॥

அஸ்தூலாதெர்நிஷெதஸ்யகுணஸம்கஸ்யஸம்ஹ்ருதி: ।
ததாவ்யாஸெநஸூத்ரெஸ்மிந்நுக்தாக்ஷரதியாம்த்விதி ॥ ௬௯

அஸ்தூலாதெ: ஸ்தூலமில்லை யென்ற
துமுதலான
நிஷெதஸ்ய நிஷேதிக்கப்பட்டவைக
ளான
குணஸம்கஸ்ய குணங்களுடைய
கூட்டத்திற்கு
ஸம்ஹ்ருதி: சேர்க்கையானது
ததா அப்படியே

வ்யாஸெந வேதவியாசராலே
அக்ஷரதியாம் இதி அக்ஷரதியாமெ
ன்றுசொல்லிய
அஸ்மிந் இந்த
ஸூத்ரெ சூத்திரத்தில்
உக்தா து சொல்லப்பட்டிருக்கிற த
ன்றோ

அ-கை. நிர்குண பிர்மவித்தையில் இப்படி விதிநிஷேதகுணங்களைச் சொல்லுவது, வந்தியாசுதனுக்கு குணங்களை வருணிக்கிறது போலே இருக்கிறதெனில்.

निर्गुणब्रह्मतत्वस्यविद्यायांगुणसंहृतिः ।
नयुज्येतेत्युपालंभोव्यासंप्रत्येवमांनतु ॥

நிர்குணப்ரஹ்மதத்வஸ்யவித்யாயாம்குணஸம்ஹ்ருதி: ।
நயுஜ்யெதெத்யுபாலம்பொவ்யாஸம்ப்ரத்யெவமாந்நது ॥ ௭௦

நிர்குணப்ரஹ்மதத்வஸ்ய நிர்குண
பிர்மஸ்வருபத்தினுடைய
வித்யாயாம் வித்தையில்

குணஸம்ஹ்ருதி: விதிநிஷேதங் களு
டையசேர்க்கையானது
நயுஜ்யெத இதி கூடாதேயென்ற

உபாஸ்ய: இப்படிப்பட்ட நிந்தையானது
வ்யாஸஸூத்ர வைவ சுருதிசம்மந்தப்படி சூத்திரம்செய்திருக்கிற வேதவியாசரைக்குறித்தே செய்யவேண்டியது
தாம் என்னைக்குறித்து
ந தா இந்தநிந்தைபண்ணாதே

அ-கை. நான்தெரியாமல் சங்கித்தேன், அதை பொருத்துக்கொள்ளவேண்டும், சகுணமென்பது நாமரூபத்தைப்பற்றி இருக்கிறதேயல்லாமல், சச்சிதானந்தாதிகுணங்கள் நிற்குணத்துவத்திற்கு விரோதமில்லையே யெனில்.

हिरण्यश्मश्रुसूर्यादिमूर्तीनामनुदाहृतेः ।
अविरुद्धंनिर्गुणत्वमितिचेत्तुष्यतांत्वया ॥

ஹிரண்யஶ்மஶ்ருஸூர்யாதிமூர்தீநாமநுதாஹ்ருதே: ।
அவிருத்தம்நிர்குணத்வமிதிசேத்துஷ்யதாம்த்வயா ॥ ௭௧

ஹிரண்யஶ்மஶ்ருஸூர்யாதிமூர்தீநாம் சத்தாதி விதிகுணங்களும்; அஸ்தூலாதி நிஷேதகுணங்களும்; தங்கமீசையுடையவர் சூரியரென்றதுமுதலானசகுண மூர்த்திகளுடைய
அநுதாஹ்ருதே: சொல்லாத்தினாலே நாமரூபங்களைச்
நிர்குணத்வம் நிற்குணத்தன்மையானது
அவிருத்தம் விரோதிக்கவில்லை
இதி சேத் என்றுசொல்வையானால்
த்வயா உன்னாலே
துஷ்யதாம் எப்போதும்இந்த நிற்குணபிர்மத்தைக்குறித்து சந்தோஷிக்கத்தக்கதென்று குருநாதன் இந்தசிஷியனுக்கு ஆசிர்வாதம் பண்ணினார்

அ-கை. இந்த ஆனந்தாதி அஸ்தூலாதி குணங்களை லட்சியம்பண்ணி உபாசிப்பது புத்தியில்பிரவேசிக்க மாட்டாததால், அந்தகுணங்களை யுடையவரென்று எப்படி தியானம் பண்ணுகிறதெனில்.

गुणानांलक्षकत्वेननतत्त्वेन्तःप्रवेशनम् ।
इतिचेदस्त्वेवमेवब्रह्मतत्वमुपास्यताम् ॥

குணாநாம்லக்ஷகத்வேநநதத்த்வேந்த:ப்ரவேஶநம் ।
இதிசேதஸ்த்வேவமேவப்ரஹ்மதத்த்வமுபாஸ்யதாம் ॥ ௭௨

குணாநாம் ஆனந்தாதி அஸ்தூலாதி விதி நிஷேதகுணங்களானவைகளுடைய
லக்ஷகத்வேந லட்சணம் பிர்மத்திலிருப்பதினால்அவைகளுடைய
தத்த்வே ஆனந்தாதி அஸ்தூலாதிவிதி நிஷேதகுணங்களான அவைகள் தத்துவத்திற்கு
அந்த: உள்ளே
ப்ரவேஶநம் பிரவேசிக்க
ந இதி முடியவில்லையென்றுயானால் இல்லை
ஏவம் ஏவ இப்படியே பிரவேசிக்காமல்
அஸ்து இருக்கட்டும்
ப்ரஹ்மதத்வம் பிர்மஸ்வரூபத்தை
உபாஸ்யதாம் தியானம்பண்ணத்தக்கது.

அ-கை. பிரமத்தியானம் பண்ணுகிற விதமேதெனில்.

आनन्दादिभिरस्थूलादिभिश्चात्मात्रलक्षितः ।
अखण्डैकरसस्सोहमस्मीत्येवमुपासते ॥

𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌖𑌣𑍍𑌡𑍈𑌕𑌰𑌸𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ॥ ௭௩

𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ஆனந்தாதி விதிகுணங்களாலும்
𑌅𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌚 அஸ்தூலாதிநிஷேதகுணங்களாலும்
𑌅𑌤𑍍𑌰 இந்தவிடத்தில்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 யாதொரு ஆத்மா
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 சொல்லப்படுகிறாரோ

𑌅𑌖𑌣𑍍𑌡𑍈𑌕𑌰𑌸𑌃 அகண்டைகரசமான
𑌸𑌃 அவரே
𑌅𑌹𑌮𑍍 நானாக
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌇𑌤𑌿 இருக்கிறேனென்று
𑌏𑌵𑌮𑍍 இப்படி
𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 உபாசிக்கவேண்டியது

அ-கை. அர்த்தபேதமன்றியி லிருக்கிற தியானத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் பேதமென்னவென்றால்.

बोधोपास्त्योर्विशेषःकइतिचेदुच्यतेश्रृणु ।
वस्तुतन्त्रोभवेद्बोधःकर्तृतन्त्रमुपासनम् ॥

𑌬𑍋𑌧𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃𑌕𑌇𑌤𑌿𑌚𑍇𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇𑌶𑍍𑌰𑍁𑌣𑍁 ।
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌬𑍋𑌧𑌃𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥ ௭௪

𑌬𑍋𑌧𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 பிர்மஞானத்திற்கும்; பிர்மதியானத்திற்கும்
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌕𑌃 விசேஷமென்ன
𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 என்றுகேட்பாயாகில்
𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌣𑍁 அதற்கு சமாதானம்; செல்லுகிறேன்கேள்

𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 வஸ்துதந்திரம்
𑌬𑍋𑌧𑌃 ஞானமாம்
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 கருத்திருதந்திரம்
𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 தியானமாகுமென்றறி.

அ-கை. வஸ்துதந்திர ஞானத்திற்குளது, ஸ்வரூபம்காரியம், அவதி, பலம் இவைகளைப்பிரித்து வகையாய்க் காட்டுமெனில்,

विचाराज्जायतेबोधोनिच्छायन्ननिवर्तयेत् ।
सोत्पत्तिमात्रात्संसारेदहत्यखिलसत्यताम् ॥
तावताकृतकृत्यस्सन्नित्यतृप्तिमुपागतः
जीवन्मुक्तिमनुप्राप्यप्रारब्धक्षयमीक्षते ॥

𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇𑌬𑍋𑌧𑍋𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇𑌦𑌹𑌤𑍍𑌯𑌖𑌿𑌲𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௭௫

தாவத்க்ருதக்ருத்யோ நித்யத்ருப்திமுபாகத: ।
ஜீவன்முக்திதஶாம் ப்ராப்ய ப்ராரப்தக்ஷயமீக்ஷதே ॥ ௭௬

விசாராதேவ: குருமுகமாய்செய்யப்படுகிற ஆத்துமானாத்தும விசாரத்தால், அப்பிரதிபந்தமான ஆத்துமஞானம்
ஜாயதே உண்டாகிறதாகையால், ஞானத்திற்குவிசாரமே ஏதுவென்றறி
அநிச்சா இந்தஞானம்எனக்கு வேண்டாமென்றாலும்
யம் விழித்தவனை ஜாக்கிரம்போலே எவனை இந்தஞானம்
ந நிவர்த்தயேத் நிவர்த்திக்காதோ, அதுவேஞானத்திற்குமுக்கியமான ஸ்வரூபமென்றறி,
ஸோத்பத்திமாத்ராத் அந்தஞானமுண்டானமாத்திரத்தினாலேயே
ஸம்ஸாரே கருத்திருத்துவாதி சம்சாரத்திலிருக்கிற
அகிலஸத்யதாம் சகலமானசத்தியபுத்தியையும்
உஜ்ஜதி தகிக்கிறது அதுவேகாரியம்
தாவதா அவ்வளவாலே [ய்
க்ருதக்ருத்ய: ஸந் கிருதகிருத்தியனு
நித்யத்ருப்திம் நித்தியதிருப்தியை
உபாகத: அடைந்திருக்கிறதேபவதி
ஜீவன்முக்திம் ஜீவன்முக்திநிலையை
அவாப்ய அடைந்து
ப்ராரப்தக்ஷயம் பிராரப்தகர்மத்தின் க்ஷயத்தை
ப்ரதீக்ஷதே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான் இதுவேபலம்

ச-கை. தியானத்திற்கும் ஏதுவாதியைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

आप्तोपदेशंविश्वस्यश्रद्धालुरविचारयन् ।
चिन्तयेत्प्रत्ययैरन्यैरनन्तरितवृत्तिभिः ॥
यावच्चिन्त्यस्वरूपत्वाभिमानस्वस्यजायते ।
तावद्विचिन्त्यपश्चाच्चतथैवामृतिधारयेत् ॥

ஆப்தோபதேஶம் விஶ்வஸ்ய ஶ்ரத்தாளுரவிசாரயந் ।
சிந்தயேத்ப்ரத்யயைரந்யைரநந்தரிதவ்ருத்திபி: ॥ ௭௭

யாவச்சிந்த்யஸ்வரூபத்வாபிமாந: ஸ்வஸ்ய ஜாயதே ।
தாவத்விசிந்த்ய பஶ்சாச்ச ததைவாம்ருதிதாரயேத் ॥ ௭௮

ஆப்தோபதேஶம் குருவினுடையஉபதேசத்தை
விஶ்வஸ்ய விசுவாசம்பண்ணி [ஏது
ஶ்ரத்தாளு: சிரத்தைபண்ணுகிறதே
அவிசாரயந் இன்னமொருவரிடத்திலிதைப்பற்றிவிசாரியாமலிருப்பதேஸ்வரூபம்
அந்யை: அன்னியமான
அநந்தரிதவ்ருத்திபி: ப்ரத்யயை: துவிதவிருத்திகளினாலே கலக்காமலிருக்கிறசஜாதிவிருத்திகளோடே கூடி
சிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது இது

வேகாரியம்
யாவக எதுவரையில்
விஷ்ணுலூர-ருவ்வகுாஷிஜா நஃ சிந்திக்க வேண்டியதான பிர்மமே நானென் கிறஅபிமானமானது
ஷூலு தனக்கு [வதி
ஜாயதெ உண்டாகிறதோ அதுவே அ
தாவக அதுவரையிலும் [து
விஷிஷ்ணு பிர்மமேநானென்று சிந்தித்
வஹூாக வ பிற்பாடும்
தயா ஹவ அப்படியே
ஆஜீக யாரயெக மரணபரியந்தமு ம் அதையேதரித்துமுக்தியடைவ தே பலம்

அ-கை. இந்ததியானம் சித்தித்ததற்கு திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

ब्रह्मचारीभिक्षमाणोयुतस्संवर्गविद्यया ।
संवर्गरूपतांचित्तेधारयित्वाह्यभैक्षत ॥

஬்ரஹ்வாரீ ஹிக்ஷமாணோயுதஸ்ஸம்வகுவிஷ்யா ।
ஸம்வகுருவதாம்விதெ்துயாரயித்வாஹ்யஹெக்ஷத ॥ எகூ

ஸம்வகுவிஷ்யா பிராணனை தியானம்செய்கிறவித்தைபோலே
யுதஃ கூடினவனுயும்
ஹிக்ஷமாணஃ பிச்சை யெடுக்கிறவனுயிருக்கிற
஬்ரஹ்வாரீ வித்தியார்த்தி அபிப்பிரதாரியென்றராஜாவால்யாரென்று கேட்கப்பட்டான் அப்போதவன்
விதெ்து சித்தத்தில்
ஸம்வகுருவதாம் நான்பிராணனென்றதியானத்தை
யாரயித்வா தரித்திருந்ததால்
அஹெக்ஷத ஹி பிராணனென்று சொல்லிபிச்சை வாங்கினனென்று சுருதிசொல்லுகிறதன்றோ

அ-கை. தியானத்திற்கு மாத்திரம் இவ்வளவுசாவதான மெதற்கெனில்

पुरुषस्येच्छयाकर्तुमकर्तुंकर्तुमन्यथा ।
शक्योवास्तिरतोनित्यंकुर्यात्प्रत्ययसंततिम् ॥

வுருஷஸ்யெ்வயாகத்துமகத்தும்கத்துமந்யதா ।
மக்யொவாஸ்திரதொநித்யம்குய்யாத்ப்ரத்யயஸந்ததிம் ॥ அo

உவாஸ்தி தியானமானது
வுருஷஸ்ய புருஷனுடைய
இஷ்யா தன் இச்சையாலே
கத்தும் பண்ணுவதற்கும்
அகத்தும் பண்ணாமலிருப்பதற்கும்
அந்யதா வேறே ஒருவிதமாகபண்ணுவதற்கும்
மக்யஃ முடியும்
அதஃ ஆகையினாலே
நித்யம் தினந்தோறும்
ப்ரத்யயஸந்ததிம் சஜாதி விருத்தி பரம்பரையை
குய்யாத் பண்ணவேண்டியது

அ-கை. இந்த்தியானம் முடிந்ததற்கு அடையாளத்தை திருஷ்டாந்தமூலமாய் அறிவிக்க வேண்டுமெனில்.

वेदाध्यायीह्यप्रमत्तोऽधीतेस्वप्नेभिवासितः ।
जपितातुजपत्येवतथाध्यातापिवासयेत् ॥
विरोधिप्रत्ययंत्यक्त्वानैरन्तर्येणभावयन् ।
लभतेवासनावेशात्स्वप्नादावपिभावनाम् ॥

வெதாயாயீஹ்யப்ரமத்தோஉயீதெஸ்வப்நெஹிவாஸிதஃ ।
ஜபிதாதுஜபத்யெவதயாயாதாபிவாஸயெத் ॥ அக
விரொயிப்ரத்யயம்த்யக்த்வாநைரந்தர்யெணஹாவயந் ।
லஹதெவாஸநாவெஶாத்ஸ்வப்நாதாவபிஹாவநாம் ॥ அஉ

வெதாயாயீ வேதாத்தியயனம் பண்ணுகிறவன்
அப்ரமத்தஃ சாவதானனாயிருந்துகொண்டு
அயீதெ அத்தியயனம் பண்ணப்பட்டிருந்துள்ளளவில்
ஸ்வப்நெ சொப்பனத்திலும்
அஹிவாஸிதஃ ஹி வேதாத்தியயனம் பண்ணுகிறதாக காண்கிறானன்றோ
ஜபிதா து ஜபம்பண்ணுகிறவனும்
ஜபதி ஏவ சொப்பனத்திலும் ஜபமேபண்ணுகிறான்
தயா அப்படியே
யாதா அபி தியானம் பண்ணுகிறவனும்
வாஸயெத் சொப்பனத்திலும் தியானம் பண்ணக்காணவேண்டும் நாள்தோறும் அப்படிக்கண்டானேயானால்தியானம்முற்றுபெற்றதாயிற்று

அ-கை. இந்ததியானிக்கு சொப்பனதிகளிலெப்படி தியானமுண்டாகுமெனில்-

விரொயிப்ரத்யயம் விரோதியானது விததன்மையை
த்யக்த்வா விட்டு
நைரந்தர்யெண இடைவிடாமல்
ஹாவயந் பிர்மபாவனையை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவன்
வாஸநாவெஶாத் இந்தப்பழக்கத்தினுடையமிகுதியால்
ஸ்வப்நாதௌ அபி சொப்பனம் முதலான அவஸ்தைகளிலும்
ஹாவநாம் இந்தபாவனையை
லஹதெ அடைகிறான்

அ-கை. பிராரப்தகர்மத்தை அனுபவிக்கவேண்டியிருக்கும்போது, நிரந்தரம் பிர்மபாவனைபெப்படி சித்திக்குமெனில்.

भुञ्जानोपिनिजारब्धमास्थातिशयतोनिशम् ।
ध्यातुंशक्तोनसन्देहोविषयव्यसनीयथा ॥

ஸம்ஜாநந்நபி நிஜாரப்தம் ஶ்ரத்தாதிஶயதோ நிஶம் ।
த்யாதும் ஶக்தோ ந ஸந்தேஹோ விஷயவ்யஸநீ யதா ॥ ௮௩

நிஜாரப்தம் நிஜமானதன் பிராரப்தகர்மத்தை
ஸம்ஜாநந் அபி புசித்துக்கொண்டிருந்தாலும்
ஶ்ரத்தாதிஶயத꞉ மோட்சத்திலிருக்கிற ஆஸ்தையின் மிகுதியால்
நிஶம் சார்வகாலமும்
த்யாதும் தியானம்பண்ணுவதற்கு
ஶக்த꞉ சமர்த்தனுவன்
ஸந்தேஹ꞉ ந இதில்சந்தேகமெவ்வளவுமில்லை
யதா எப்படி
விஷயவ்யஸநீ ஜாரஸ்திரீ இருப்பளோ அப்படிப்போலஇருப்பனென்றறி

அ-கை. அந்தத் திருஷ்டாந்தத்தை விரித்துச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

परव्यसनिनीनारीव्यग्रापिगृहकर्मणि ।
तदेवास्वादयत्यन्तःपरसङ्गरसायनम् ॥

பரவ்யஸநிநீ நாரீ வ்யக்ராபி க்ருஹகர்மணி ।
ததேவாஸ்வாதயத்யந்த꞉ பரஸங்கரஸாயநம் ॥ ௮௪

பரவ்யஸநீ பரபுருஷனையடைய விரும்பின
நாரீ ஸ்திரீயானவள்
க்ருஹகர்மணி வீட்டிற்செய்ய வேண்டியகாரியத்தில்
வ்யக்ரா அபி சாதுரியமுள்ளவளாயிருந்தாலும்
தத் பரஸங்கரஸாயநம் அந்தப்பர புருஷனுடைய சங்கத்தினாலுண்டானரசத்தையே
அந்த꞉ உள்ளேஎப்போதும்
ஆஸ்வாதயதி ஆசுவாதனம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பள்

அ-கை. அப்படி பரசங்கத்தையே சதாஇச்சித்துக்கொண் டிருக்கப்பட்டவளுக்கு ஓடுகாலி, வீடுமறந்தா ளென்பதுபோல, வீட்டுக்காரிய மெப்படி நடக்குமெனில்.

परसङ्गंस्वादयन्त्याअपिनोगृहकर्मतत् ।
कुंठीभवेदपित्वेतदापातेनैववर्तते ॥

பரஸங்கம் ஸ்வாதயந்த்யா அபி நோ க்ருஹகர்ம தத் ।
குண்டீபவேதபி த்வேதத் ஆபாதேநைவ வர்ததே ॥ ௮௫

பரஸங்கம் பரபுருஷனுடைய சம்போகத்தையே
ஸ்வாதயந்த்யா அபி எப்போதும் சித்தத்திலெண்ணிக்கொண்டிருந்தாலும்
தத் க்ருஹகர்ம அந்தவீட்டில்செய்யவேண்டியதொழில்
குண்டீபவேத் அபி அவளுக்குக்குறைவில்லாமல்நடந்தபோதிலும்

க்ருதே ஏவ மேலேழுந்த வரிசையாகவே	தத் இந்தொழில் வர்த்ததே இருக்குமல்லவா

அ-கை. காரியம்செய்வதில் மேலெழுந்த வரிசையாவ தேதெனில்.

गृहकृत्यव्यसनिनीयथासम्यक्करोतितत् ।
परव्यसनिनीतद्वद्ब्रह्मकरोत्येवसर्वधा ॥

க்ருஹக்ருத்யவ்யஸநிநீயதா ஸம்யக்கரோதி தத் ।
பரவ்யஸநிநீ தத்வத் ப்ரஹ்ம கரோத்யேவ ஸர்வதா ॥ ௮௬

க்ருஹக்ருத்யவ்யஸநிநீ வீட்டுக்காரியத்தில்அக்கறை யுள்ளஸ்திரீயான(வள்)	தத் அதுபோல
யதா எப்படி	பரவ்யஸநிநீ சாரஸ்திரீயானவள்
ஸம்யக் சாமான்களை கொட்டாமல்சிந்தாமல்நன்றாய்	தத் அந்தவீட்டுக்காரியத்தை
கரோதி செய்வளோ	ஸர்வதா சர்வவிதத்திலும்
	ந கரோத்யேவ அழுத்தமாயப்படிபண்ணவேமாட்டாள்

அ-கை. இதுபோல்தியானிக்கும் ஞானிக்கும் விவகாரத்திலிருக்கிற பேதத்தைதொழிலால் காட்டுமெனில்.

एवंध्यानैकनिष्ठोपिलेशाल्लौकिकमाचरेत् ।
तत्ववित्वविरोधित्वाल्लौकिकंसम्यगाचरेत् ॥

ஏவம் த்யாநைகநிஷ்டோபி லேசால்லௌகிகமாசரேத் ।
தத்வவித்வவிரோதித்வால்லௌகிகம் ஸம்யகாசரேத் ॥ ௮௭

ஏவம் இப்படி	அவிரோதித்வாத் ஞானத்திற்கு கருமம்விரோதமின்மையால் வைதீகாள் தங்கள் சொந்தகர்மத்தைசிரத்தையாய்ச்செய்வதுபோலும்
த்யாநைகநிஷ்ட: அபி தியானத்திலேயேமுக்கிய மானஸ்திதியை யுடையவனுயிருந்தாலும்	லௌகிகம் லோகவிவகாரத்தை கற்புடையவள்போலும்
லேசாத் சாரஸ்திரீபோல,லேசாக	ஸம்யக் நன்றாய்
லௌகிகம் லோகவிவகாரத்தை	ஆசரேத் ஆசரிப்பன்
ஆசரேத் செய்வான் (ன்ருல்)	
தத்வவித் து தத்துவஞானியோவெ	

அ-கை. தத்துவஞானத்திற்கும் பிராரப்த விவகாரத்திற்கும் விரோதமில்லையென்பதை பிரகாசமாய்க் காட்டுமெனில்.

मायामय प्रपञ्चोयमात्मा चैतन्यरूपधृत् ।
इतिबोधेविरोधःकोलौकिकव्यवहारिणः ॥

ஊயாஊயஃஹுவாவொயஊதூாலெவெதநூாஸ்வயரூக |
ஐதிவொயெவிரொயஃகொமுளகிகவூவஹாரிணஃ|| அஅ

ஃயா இந்த
ஹுவஞஃ ஜகத்தானது
ஊயாஊயஃ சொப்பனம்போலே மாயா
மயமென்றும்
ஆதூா ஆத்துமா (பமென்றும்
வெதநூாஸ்வயரூ அறிவுஸ்வரூ

ஐதி அறிந்திருக்கிற இத்தகைய
வொயெ ஞான மிருந்துள்ளளவில்
ளகிகவூவஹாரிணஃ லோகவிவகார
ம் செய்கிறஞானிக்கு
விரொயஃ கஃ விரோதம் என்ன இரு
க்கிறது.

அ-கை. பகிர்முகமான விவகாரத்திற்கும், அந்தர்முகமான ஞானத்திற்கும் விரோதமின்மை எப்படிக் கூடுமெனில்.

अपेक्षतेव्यवहृतिर्नप्रपञ्चस्यवस्तुताम् ।
नाप्यात्मजाड्यंकिंत्वेषासाधनान्येवकांक्षते ॥
मनोवाक्कायतद्बाह्यपदार्थास्साधनानितान् ।
तत्वविन्नोपमृद्गातिव्यवहारोऽस्यनोकुतः ॥

ஃவெக்ஷதெவூவஹுதிநுஹுவஞஸ்யவஸ்தூாம்.|
நாவ்யாதூஜாஸ்யங்கிம்வெஷாஸாயநாநெூவகாங்க்ஷதெ || அகூ
உநொவாக்காயதஷாஹுவதாயூர்ஸாயநாநிதாநு |
தகூவிநோவஊநூாதிவூவஹாரொரஸ்யநொகுதஃ || கூo

வூவஹுதிஃ பிராரப்தகர்மத்தாலு
ண்டாகிற உலகவிவகாரமானது
ஹுவஞஸ்ய பிரபஞ்சத்திற்கு
வஸ்தூாம் சத்தியத்துவத்தை
ந ஃவெக்ஷதெ அபேட்சிக்கிறதில்லை
ஆதூஜாஸ்யு ஃவி ஆத்துமாவுக்குஜட
த்தன்மையையும்
ந அபேட்சிக்கிறதில்லை
கிங்கு பின்னையேதுவென்றால்
வஷா இந்தவிவகாரம் [னே
ஸாயநாநி ஸவ சாதனங்களைத் தா
காங்க்ஷதெ அபேட்சிக்கிறது.

அ-கை. அந்தசாதனங்களேதென்று கேட்பாயாகில்.

உநொவாக்காயதஷாஹுவதாயூர்ஃ
மனதும்வாக்கும் காயமும் அவைகளு
க்குவெளியிலிருக்கிற கிரகாதி பதா
ர்த்தங்களான சப்தாதிவிஷயங்களும்
ஸாயநாநி சாதனங்களாயிருக்கின்ற
தகூவிக தத்துவஞானி (ன
தாநு அவைகளை
ந உவஊநூதி தண்டித்து அடிக்க
மாட்டான்
ஃஸ்ய இவனுக்கு
வூவஹாரஃ விவகாரமானது
கூதஃ என்னத்தினால்
நொ இல்லைசொல்லு ஆகையால் ஞானி
க்குசகல விவகாரமுமுண்டென்றறி

அ-கை. விஷயத்தைத் தடுக்காமலிருந்தாலும், தத்துவஞானி சித்தத்தை யாவது தண்டிக்க வேண்டாமோவெனில்.

उपमृद्नातिचित्तंचेद्ध्यातासौनतुतत्ववित् ।
नबुद्धिंमर्दयन्दृष्टोघटतत्त्वस्यवेदिता ॥

உபம்ருத்நாதிசித்தம்சேத்த்யாதாஸௌநதுதத்வவித் |
நபுத்திம்மர்தயந்த்ருஷ்டோகடதத்வஸ்யவேதிதா || கூக

சித்தம் சித்தத்தை
அஸௌ இந்த விவேகியானவன்
உபம்ருத்நாதி சேத் நிக்கிரகம்பண்ணு வனென்று சொல்வையேயானால்
த்யாதா அப்போது அவன் தியானி யேதவிர
தத்வவித் ந அவன்தத்துவஞானியில்லை

அ-கை. அது தன்ஸ்வரூபத்தை பார்க்க சித்தநிரோதம் வேண்டாமோவெனில்.

கடதத்வஸ்ய வேதிதா கடத்தின் மண்ணி னுடைய விகாரமான கடத்தின் வாஸ் தவமான ஐந்துருணத்தையறிகிறவன்
புத்திம் புத்தியை
மர்தயந் தண்டித்துக்கொண்டு
ந த்ருஷ்ட: பார்க்கவில்லை அப்படி ஞானிசித்த நிக்கிரகம்செய்யாமல் தன்ஸ்வரூபத்தைகாண்பனென்றறி

அ-கை. கடமானது ஸ்தூலமானதால் ஒருதடவை அறிந்ததினாலேயே ஸ்பஷ்டமாம், அதைக்காண்பதில் சித்தபீடன மபேட்சையில்லை, பிர்மமப்படி வெளிப்படையா யில்லாத்தினாலே ஒருதடவை பிர்மம் நானென்று அறிந்து கொண்டு பிர்மஞானத்தில் சித்தபீடனம் வேண்டாமோயெனில்.

सकृत्प्रत्ययमात्रेणघटश्चेद्भासतेसदा ।
स्वप्रकाशोऽयमात्माकिंघटवच्चनभासते ॥

ஸக்ருத்ப்ரத்யயமாத்ரேணகடச்சேத்பாஸதேஸதா |
ஸ்வப்ரகாசோயமாத்மாகிம்கடவச்சநபாஸதே || கூஉ

ஸக்ருத் ஒருக்கால்
ப்ரத்யயமாத்ரேண கண்டமாத்திரத் தினாலே
கட: அப்பிரகாசமாயும் அனேக பேதங்களுடன்கூடினதாயும் அன் யமாயிருக்கிற கடமே
ஸதா சதா
பாஸதே சேத் விளங்குமேயானால்
ஸ்வப்ரகாச: ஸ்வப்பிரகாசனான
அயம் இந்த
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
கடவத் ச கடம்போலாவது
ந பாஸதே விளங்கமாட்டாரா
கிம் என்ன

அ-கை. பிர்மமானது ஸ்வப்பிரகாசமா யிருக்கட்டும், அதில் என்னபிர யோசனம், ததாகாரபுத்தியே தத்துவ ஞானமானதால், அந்தபுத்தியும் சித்த

ணிகமானதால் பிர்மத்தினிடத்தில் அடிக்கடிபுத்தியை வைக்கவேண்டியது அவசியமெனில்.

स्वप्रकाशतयाकिन्तेतद्बुद्धिस्तत्त्ववेदनम् ।
बुद्धिश्चक्षणनाश्येतिचोद्यन्तुल्यंघटादिषु ॥

ஸ்வப்ரகாஶதயாகிம்தேதத்புத்திஸ்தத்வவேதநம் ।
புத்திஶ்சக்ஷணநாஶ்யேதிசோத்யம்துல்யம்கடாதிஷு ॥ ௯௩

ஸ்வப்ரகாஶதயா பிர்மம்ஸ்வப்பிரகாசமாயிருப்பதால்
தே உமக்கு
கிம் என்னபிரயோசனம்
தத்புத்தி: ததாகாரபுத்திவிருத்தியே
தத்வவேதநம் தத்துவஞானமானதால்
புத்தி: ச ததாகாரமாயிருக்கிற அந்தபுத்தியும்
க்ஷணநாஶ்யா இதி க்ஷணத்தில் நசிக்கத்தக்கதென்றுசொல்வையேயானால்
சோத்யம் இப்படிச்செய்கிற ஆக்ஷேபமானது
கடாதிஷு கடாதிவிஷய ஞானங்களிலும்
துல்யம் சமானமே.

அ-கை. கடாதிஞானம் நிச்சயித்தமாத்திரத்தில் அந்தபுத்தி போனாலும் அதினாலுண்டான சமஸ்காரஞானம் போகவில்லையேயெனில்.

घटादौनिश्चितेबुद्धिर्नश्यत्येवयथाघटः ।
इष्टोनेतुंतदाशक्यइतिचेत्सममात्मनि ॥

கடாதௌநிஶ்சிதேபுத்திர்நஶ்யத்யேவயதாகட: ।
இஷ்டோநேதும்ததாஶக்யஇதிசேத்ஸமமாத்மநி ॥ ௯௪

கடாதௌ கடாதியானது
நிஶ்சிதே நிச்சயம்பண்ணப் பட்டிருந்துள்ளளவில்
புத்தி: அந்தபுத்தியானது
நஶ்யதி ஏவ நசித்தேப்போகிறது
யதா பிற்பாடு எப்போ
கட: கடத்தை
நேதும் நைப்பிவித்தற்கு
இஷ்ட: இஷ்டமோ
ததா அப்போ
ஶக்ய: இதி சேத் அந்த கடத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முடியுமென்றுசொல்வையேயானால்
ஆத்மநி அப்படிஆத்துமாவிலும் அது
ஸமம் சமானந்தானே.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை விரித்துக் காண்பிவிக்கிறார்.

निश्चित्यसकृदात्मानंयदापेक्षातदैवतम् ।
वक्तुंमन्तुंतथाध्यातुंशक्नोत्येवाहितत्त्ववित् ॥

நிஶ்சித்யஸக்ருதாத்மாநம்யதாபேக்ஷாததைவதம் ।
வக்தும்மந்தும்ததாத்யாதும்ஶக்நோத்யேவஹிதத்வவித் ॥ ௯௫

ஸக்ருத் தத்துவஞானியானவன்
ஸக்ருத் ஒருதடவை
ஜ்ஞாநம் ஆத்துமாவை
நிஸ்சித்ய நிச்சயம்பண்ணி சாட்சாத்
அக்காரமாயிருப்பதால்
யதா எப்போது
அபேக்ஷா இவனுக்கபேட்சையோ

ததா ஏவ அப்பவே
தம் அந்தஆத்துமாவை
வக்தும் சொல்லுவதற்கும்
மந்தும் எண்ணுவதற்கும்
ததா அப்படியே
த்யாதும் தியானம் பண்ணுவதற்கும்
ஸமர்த்தோபவதிசக்தனாகிறானன்றோ.

அ-கை. ஞானியும் தியானியைப்போல ஸ்வரூபத்தைத் தியானித்து லோகவிவகாரத்தை மறந்திருக்கட்டுமே யெனில்.

उपासकइवद्ध्यायन्लौकिकंविस्मरेद्यदि ।
विस्मरत्वेवसाध्यानाद्विस्मृतिर्नतुवेदनात् ॥

உபாஸகஇவத்யாயந்லௌகிகம்விஸ்மரேத்யதி ।
விஸ்மரத்வேவஸாத்யாநாத்விஸ்ம்ருதிர்நதுவேதநாத் ॥ கூகூ

உபாஸக: இவ தியானம்பண்ணுகிறவன் போல
த்யாயந் ஞானியும் தியானம்பண்ணிக்கொண்டு
லௌகிகம் லோகநடத்தையை
விஸ்மரேத்யதி மறக்கட்டுமென்றால்

விஸ்மரது ஏவ அப்படிமறந்தாலும் (மறக்கட்டும்
ஸா அந்த
விஸ்ம்ருதி: மறதியானது
த்யாநாத் து தியானத்தினாலேயேஉண்டானதேதவிர (தன்று
வேதநாத் ந ஞானத்தினாலுண்டான

அ-கை. ஞானிக்கும் முக்திசித்திக்கத் தியானம்வேண்டுமேயெனில்.

ध्यानंत्वैच्छिकमेतस्यवेदनान्मुक्तिसिद्धितः ।
ज्ञानादेवतुकैवल्यमितिशास्त्रेषुडिंडिमः ॥

த்யாநம்த்வைச்சிகமேதஸ்யவேதநான்முக்திஸித்தித: ।
ஜ்ஞாநாதேவதுகைவல்யமிதிஶாஸ்த்ரேஷுடிம்டிம: ॥ கூஎ

ஏதஸ்ய இந்தஞானிக்கு
த்யாநம் து ஜீவன்முக்திக்குசாதனமாகதியானமுமிருக்கட்டுமேயெனில்
ஐச்சிகம் இச்சையுண்டானால் அதைசெய்யட்டும்
வேதநாத் ஞானத்தினாலேயே

முக்திஸித்தித: முக்திசித்தித் திருப்பதால் தியானமவசியமில்லை
ஜ்ஞாநாதேவ து ஞானத்தினாலேயே
கைவல்யம் இதி மோட்சமென்று
ஶாஸ்த்ரேஷு வேதாந்தசாஸ்திரங்களில்
டிம்டிம: முரசு அடிக்கிறது (களில்

வி-ம். ஆத்துமாவையறிந்து சகலபாசங்களையும் கெடுக்கிறானென்றும், மோட்சத்திற்கு பிர்மத்தை அறிகிறதைத்தவிர வேறே வழியில்லையென்றும்

பிர்மத்தை அறிந்தமாத்திரத்தில், மிருத்தியுவை தாண்டுகிறனென்றும் இப்படியெல்லாம் சுருதிகள் கோஷிக்கின்றன.

அ-கை. ஞானிக்குத் தியானத்தை, அங்கீகரியாத பட்சத்தில் சதாவெளியில் பிரவிருத்தி யுண்டாகுமேயெனில்.

तत्वविद्यादिनध्यायेत्प्रवर्तेतदाबहिः ।
प्रवर्ततांसुखेनायंकोबाधोऽस्यप्रवर्तने ॥

தத்த்வவித்யாதிநத்யாயேத்ப்ரவர்த்தேததாபஹி꞉ ।
ப்ரவர்த்ததாம்ஸுகேநாயம்கோபாதோऽஸ்யப்ரவர்த்தநே ॥

தத்த்வவித் பிர்மஞானியானவன்
ந த்யாயேத் யதி தியானம்பண்ணுமற்போனானேயானால்
ததா அப்போ
பஹி꞉ கரணங்கள்வெளியில்
ப்ரவர்த்தேத பிரவர்த்திக்குமேயெனில்

அயம் இந்தஞானியின்கரணங்கள்
ஸுகேந சுகமாக (கட்டும்
ப்ரவர்த்ததாம் வெளியில்பிரவர்த்திக்
அஸ்ய ப்ரவர்த்தநே இந்த கரணங்களுடைய பிரவிருத்தியில்
பாத꞉ க꞉ ஞானிக்கு என்னகெடுதி இருக்கிறது

அ-கை. வெளிப் பிரவர்த்தியை யொப்புக்கொண்டால், அதிப்பிரசங்கம் வருமேயெனில்.

अतिप्रसङ्गइतिचेत्प्रसङ्गंतावदीरय ।

அதிப்ரஸங்கஇதிசேத்ப்ரஸங்கம்தாவதீரய ।

அதிப்ரஸங்க꞉ இதி சேத் அப்போ அதிபிரசங்கம்வருமென்றால்

தாவத் அப்போ (ச்
ப்ரஸங்கம் பிரசங்கமின்னதென்பதை
ஈரய சொல்

ச-கை. விதிசாத்திரமே பிரசங்கமெனில்.

प्रसङ्गोविधिशास्त्रंचेन्नतत्तत्वविदंप्रति ॥

ப்ரஸங்கோவிதிஶாஸ்த்ரம்சேந்நதத்தத்த்வவிதம்ப்ரதி ॥ ௬௬

ப்ரஸங்க꞉ பிரசங்மென்பது
விதிஶாஸ்த்ரம் சேத் விதியைச்சொல்லுகிறசாத்திரமென்பாயாகில்

தத் அது (க்குறித்து
தத்த்வவிதம்ப்ரதி தத்துவ ஞானியை
ந சொன்னதன்று

அ-கை. விதிநிஷேதசாஸ்திரம் ஞானியைக்குறித்து இல்லையென்றால் பின்னை யாரைக்குறித்து எதற்காகச் சொல்லுகிறதெனில்.

वर्णाश्रमवयोवस्थाऽभिमानोयस्यविद्यते ।
तस्यैववचनिषेधाश्चविधयस्सकलाअपि ॥

வர்ணாஶ்ரமவயோவஸ்தாபிமாநோ யஸ்ய வித்யதே ।
தஸ்யைவ ச நிஷேதாஶ்ச விதயஸ்ஸகலாஶ்ச ஹி ॥ ௧௦௦

யஸ்ய யாதொருபுருஷனுக்கு
வர்ணாஶ்ரமவயோவஸ்தாபிமாந: பிராமணாதிவருணமும் பிரமச்சரியாதி ஆசிரமமும்வயதும் இந்ததேகாவஸ்தைகளுடைய அபிமானமும்
வித்யதே இருக்கிறதோ
தஸ்யைவ ச அவனுக்கே
நிஷேதா: ச நிஷேதங்களும்
ஸகலா: சகலமான
விதய: ச ஹி விதிகளும் சொல்லியிருக்கிறது

அ-கை. ஞானிக்கும் தேகமிருப்பதால், அவனுக்கும் வருணாசிரமாதி அபிமானமெப்படி உண்டாகாமல் போமெனில்.

वर्णाश्रमादयोदेहेमायया परिकल्पिताः ।
नात्मनोबोधरूपस्येत्येवंतस्यविनिश्चयः ॥

வர்ணாஶ்ரமாதயோ தேஹே மாயயா பரிகல்பிதா: ।
நாத்மநோ போதரூபஸ்யேத்யேவம் தஸ்ய விநிஶ்சய: ॥ ௧௦௧

வர்ணாஶ்ரமாதய: வருணாசிரமம் முதலானவை
தேஹே ஸ்தூலதேகத்தில்
மாயயா மாயையால்
பரிகல்பிதா: கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன
போதரூபஸ்ய அறிவுஸ்வரூபனான
ஆத்மந: ஆத்துமாவுக்கு
ந இதி இல்லையென்று
ஏவம் இப்படி
தஸ்ய அந்தஞானியினுடைய
விநிஶ்சய: நிச்சயமென்றறி

அ-கை. ஞானியின் நிச்சயமிருக்கட்டும், சாஸ்திரமானது அவனுக்குவிதியைச் சொல்லுகிறதேயெனில், அப்படியவனுக்கு ஒருசாஸ்திரமும் விதியைச் சொல்லவில்லையென்று அவனுக்கு தெளிவிப்பதற்காக இரண்டுசுருதிகளால் ஞானிக்கு விதிநிஷேதமில்லையென்பதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

समाधिमथकर्माणिमाकरोतुकरोतुवा ।
हृदयेनास्तसर्वास्थोमुक्तएवोत्तमाशयः ॥
नैष्कर्म्येणनतस्यार्थस्तस्यार्थोऽस्तिनकर्मभिः ।
नसमाधानजप्याभ्यांयस्यनिर्वासनंमनः ॥

ஸமாதிமத கர்மாணி மா கரோது கரோது வா ।
ஹ்ருதயேநாஸ்தஸர்வாஸ்தோ முக்த ஏவோத்தமாஶய: ॥ ௧௦௨
நைஷ்கர்ம்யேண ந தஸ்யார்தஸ்தஸ்யார்தோऽஸ்தி ந கர்மபி: ।
ந ஸமாதாநஜப்யாப்யாம் யஸ்ய நிர்வாஸநம் மந: ॥ ௧௦௩

ஸமாயிம் சமாதியைத்தான்பண்ணட்டும்
கூ:ர அல்லது
கர்மாணி கரோது கர்மங்களைத்தான்பண்ணட்டும் அல்லது இரண்டையும்பண்ணட்டும்
மாகரோது வா அல்லது இரண்டையும் பண்ணாமலிருக்கட்டும்
ஹ்ருதயேந ஸந்த்யக்தஸர்வாஸ: இருதயத்தினாலேயே சகலமான ஆசைகளையும் விட்டிருக்கிறவனான
உதாராஸயம் உத்தமமான அபிப்பிராயத்தை உடையவனான
மாயதூ: ஸவ அவன் ஜீவன்முக்தன்தானே
மெநகர்மெ தந்த்ர கர்மத்தின் பரித்தியாகத்தினாலும்
தஸ்ய அந்தஞானிக்கு
கூயோஜந: பிரயோசனம்
ந இல்லை
கர்மபி: கர்மங்களினாலேயும்
தஸ்ய அவனுக்கு
கூயோஜநம் பிரயோசனம்
ராஷூ ஒன்றுமில்லை
ஸமாயாநஜபாதிஹி சமாதிபண்ணுவதாலும் ஜபதபாதிகளாலும் பிரயோசனம்
ந இல்லை
யஸ்ய யாதொருஞானியினுடைய
மந: மனதானது
நிவாஸநம் மழைபெய்ந்து ஓய்ந்த மேகம்போல வாசனையற்றிருக்கிறதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

வி-ம். ஞானிக்குக் கற்பனைபண்ணும்படியான மனதும் வாசனையு மற்றுபோனதால், ஜன்மமுண்டாகாது.

அ:கை. நீர்சொன்னது அனுபவ விரோதமாயிருக்கிறதே அதாவது, வஷ்டரிடத்தில் புரோகிதம்பண்ணிவைக்கிற வாசனையும், ஜனகரிடத்தில் ராச்சிய பாரம் பண்ணுகிறவாசனையும், நாரதரிடத்தில்கோழ்சொல்லுகிற வாசனையும் துர்வாசரிடத்தில் சாபங்கொடுக்கிற வாசனையும், அகஸ்தியரிடத்தில் ரசவாதம்பண்ணுகிற வாசனையும், விசுவாமித்திரரிடத்தில் தபசுபண்ணுகிற வாசனையும், எமனிடத்தில் கொல்லுகிறவாசனையும், இந்திரனிடத்தில் மேகததைவருஷிக்கபண்ணுகிற வாசனையும் பிர்மாவிடத்தில் சிருஷ்டிபண்ணுகிற வாசனையும் விஷ்ணுவினிடத்தில் ரட்சிக்கிரவாசனையும், ருத்திரனிடத்தில், பிரளயத்தில் சங்கரிக்கிறவாசனையும், மகேசுவரனிடத்தில் மாயையால் மறைக்கிறவாசனையும், சதாசிவனிடத்தில் அனுக்கிரகிக்கிற வாசனையும், இருக்கும்போது, ஞானிகளிடத்தில் ஒருவாசனையு மில்லையென்று எப்படி சொன்னீரெனில், உன்திருஷ்டியால் அவர்கள்மனதில் வாசனைக ளிருக்கிறதாக எண்ணுகிறாயேதவிர, அப்படி அவர்கள்திருஷ்டியில் ஒன்றுமில்லையென்றறி.

आत्माऽसङ्गस्ततोऽन्यत्स्यादिंद्रजालंहिमायिकम् ।
इत्यचञ्चलनिर्णीतेःकुतोमनसिवासना ॥

ஆத்மாஸங்கஸ்ததோந்யத்ஸ்யாதிந்த்ரஜாலம்ஹிமாயிகம் ।
இத்யசஞ்சலநிர்ணீதே:குதோமநஸிவாஸநா ॥ கoச

ஆத்மா ஆத்துமாவாகியதான்
அஸங்க3: அசங்கன்
தஸ்ய அவருக்கு
அந்யத் அன்னியமெல்லாம்
மாயிகம் பொய்யாக
இந்த்3ரஜாலவத் இந்திரஜாலம் போலே
பா4தி இருக்கிறதன்றோ
இதி இப்படி (ஞானியுள்ளவனுக்கு
ஸ்வமநஸி நிர்ணீதே: அசைவற்ற நிரு
மனஸி மனதிலே
குத: எதினால்
வாஸனா வாசனை இருக்கும்

அ-கை. அதிருக்கட்டும் பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றெனில்.

एवंनास्तिप्रसङ्गोपिकुतोस्यातिप्रसञ्जनम् ।
प्रसङ्गोयस्यतस्यैवशंक्येतातिप्रसञ्जनम् ॥

ஏவம் நாஸ்தி ப்ரஸங்கோபி குதோஸ்யாதிப்ரஸஞ்ஜநம் ।
ப்ரஸங்கோ யஸ்ய தஸ்யைவ ஶங்க்யேதாதிப்ரஸஞ்ஜநம் ॥ ௧௦௫

ஏவம் இப்படி
ப்ரஸங்க3: அபி விதிசாத்திரமே
அஸ்ய இந்தஞானிக்கு
நாஸ்தி இல்லாதபோது
அதிப்ரஸஞ்ஜநம் நிஷேதமானது
குத: எதினாலுண்டாகும்
யஸ்ய எவனுக்கு
ப்ரஸங்க3: விதியுண்டோ
தஸ்ய ஏவ அவனுக்குத்தானே
அதிப்ரஸஞ்ஜநம் நிஷேதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதாக
ஶங்க்யேத சங்கிக்கத்தக்கது

அ-கை. இப்படி சொல்வதற்குச் சாட்சியாரெனில்.

विध्यभावान्नबालस्यदृश्यतेतिप्रसञ्जनम् ।
स्यात्कुतोऽतिप्रसङ्गोस्यविध्यभावेसमेसति॥

வித்4யபா4வாந்ந பா3லஸ்ய த்3ருஶ்யதேதிப்ரஸஞ்ஜநம் ।
ஸ்யாத்குதோऽதிப்ரஸங்கோஸ்ய வித்4யபா4வே ஸமே ஸதி ॥ ௧௦௬

வித்4யபா4வாத் சந்தியாவந்தனம்முதலானயாதொருவிதியுமில்லாததினால்
பா3லஸ்ய குழந்தைக்கு
அதிப்ரஸஞ்ஜநம் பிராயச்சித்த ரூபமான நிஷேதமானதும்
ந த்3ருஶ்யதே காணப்படவில்லையென்றுசொன்னால்
அஸ்ய இந்தஞானிக்கும்
வித்4யபா4வே விதியின்மையானது
ஸமே ஸதி சமமாயிருக்கும் பட்சத்தில்
குத: என்னகாரணத்தினாலே
அதிப்ரஸங்க3: அதிப்பிரசங்கம்
ஸ்யாத் இருக்கிறது சொல்லு

அ-கை. குழந்தைக்கு விதியில்லாமைக்கு அறியாமை காரணமாயிருப்பதுபோல, ஞானிக்கு அறியாமை யில்லாமையால் விதியில்லையென்று எப்படிச் சொல்லக்கூடுமெனில்.

नकिञ्चिद्वेत्तिबालश्चेत्सर्ववेत्त्येवतत्ववित् ।

நகிஞ்சித்வேத்திபாலஶ்சேத்ஸர்வவேத்த்யேவதத்த்வவித் ।

பாலঃ குழந்தையானது	தத்வவித் தத்துவஞானி
கிஞ்சித் சிறிதும்	ஸர்வம் ஈசன்போலசர்வத்தையும்
நவேத்திசேத் அறியாமலிருக்கிற தன்றேயென்றால்	வேத்த்யேவ அறிந்தேயிருக்கிறான்

அ-கை. பின்னை விதிநிஷேதமரியாதை யாருக்கெனில்.

अल्पज्ञस्यैवविधयस्सर्वेस्युर्नान्ययोर्द्वयोः ॥

அல்பஜ்ஞஸ்யைவவிதயஸ்ஸர்வேஸ்யுர்நாந்யயோர்த்வயோঃ ॥ ௧௦௭

அல்பஜ்ஞஸ்யைவ சொற்பம்தெரிந்த	ஸ்யுঃ இருக்கின்றன
ஸர்வே ஸகல (வனுக்குத்தானே	அந்யயோঃ த்வயோঃ மற்ற இருவர்க
விதயঃ விதிகளும்	ந இல்லை (ளுக்கும்

அ-கை. வியாசாதிகளைப்போல யாதாமொருவனுக்கு சாபானுக்கிரகமிரு க்கிறதோ, அவனே ஞானியாகவேண்டுமெனில்.

शापानुग्रहसामर्थ्यंयस्यासौतत्वविद्यदि ।
तन्नशापादिसामर्थ्यंफलंस्यात्तपसोयतः ॥

ஶாபாநுக்ரஹஸாமர்த்யம்யஸ்யாஸௌதத்த்வவித்யதி ।
தந்நஶாபாதிஸாமர்த்யம்பலம்ஸ்யாத்தபஸோயதঃ ॥ ௧௦௮

யஸ்ய யாதொருத்தனுக்கு	ஶாபாதிஸாமர்த்யம் சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியமானது
ஶாபாநுக்ரஹஸாமர்த்யம் யதி சாபானுக்கிரகம்முதலானசாமர்த்திய சித்திஇருக்கிறதோ	யதঃ யாதொருகாரணத்தினாலே
	தபஸঃ தபசினுடைய
	பலம் ஸ்யாத் பலமாயிருக்கிறதோ
அஸௌ அந்தஇவனே	தத் ந அதினால் ஞானிக்கு சாபா
தத்வவித் தத்துவஞானியென்றால்	னுக்கிரகசாமர்த்தியமானது இல்லை

அ-கை. பூர்வாசாரியாரிடத்தில் அது காணப்பட்டிருக்கிறதேனில்.

व्यासादेरपिसामर्थ्यंदृश्यतेतपसोबलात् ।

வ்யாஸாதேரபிஸாமர்த்யம்த்ருஶ்யதேதபஸோபலாத் ।

வ்யாஸாதேঃ அபி வியாசர் முதலா	தபஸঃ தபசினுடைய
னவர்களுக்கும் (தியமானது	பலாத் பலத்தினாலே
ஸாமர்த்யம் சாபானுக்கிரக சாமர்த்	த்ருஶ்யதே பலித்திருக்கிறது

அ-கை. தைத்திரீய உபநிஷத்தில் தபசால் பிர்மத்தை அறியச்சொல்லி யிருப்பதால், ஞானிக்குதபசு வேண்டாமோவெனில்.

शापादिकारणादन्यत्तपोज्ञानस्यकारणम् ॥

ஶாபாதிகாரணாத³ந்யத்தபோஜ்ஞாநஸ்யகாரணம் ॥ ௧௦௯

ஜ்ஞாநஸ்ய ஞானத்திற்குக்	ஶாபாதிகாரணாத் சாபானுக்கிரகசா
காரணம் காரணமான	மர்த்தியத்திற்குகாரணமான
தப: தபசானது கருத்திருத்துவகா	அந்யத் தபசிற்குவேறென்றறி
மயதிருத்துவரூபமான	

அ-கை. அந்த வியாசாதிகளுக்கு ஞானமும், சாபாதியும் இரண்டும் காணப்பட்டனவே அப்படி இப்போதிருக்கிற ஞானிகளுக்கு மிருக்கவேண்டாமோவெனில்.

द्वयंयस्यास्तितस्यैवसामर्थ्यज्ञानयोर्जनिः ।
एकैकन्तुतपःकुर्वन्नेकैकंलभतेफलम् ॥

த்³வயம்யஸ்யாஸ்திதஸ்யைவஸாமர்த்²யஜ்ஞாநயோர்ஜநி: ।
ஏகைகந்துதப:குர்வந்நேகைகம்லப⁴தேப²லம் ॥ ௧௧௦

யஸ்ய யாதொருத்தனுக்கு	ஏகைகம் ஒவ்வொருதானியம் வி
த்³வயம் எள்ளும்கொள்ளும் விதைத்த	தைத்தவன்போல [ளை
துபோல இரண்டுவிதமான	தப: து ஒவ்வொருவிதமான தப
அஸ்தி தபசுமிருக்கிறதோ	குர்வந் செய்தவன்
தஸ்ய ஏவ அவனுக்கே	ஏகைகம் ஒவ்வொன்றையே
ஸாமர்த்²யஜ்ஞாநயோ: இந்தசாமர்த்	ப²லம் பிரயோசனமாக
தியமும்பிர்மஞானமும்	லப⁴தே அடைவன்
ஜநி: உண்டாயிருக்கும்	

அ-கை. விதிவர்ஜிதராயும், சாபாதிசாமர்த்திய ஹீனராயுமிருக்கிற உம்மை அனுஷ்டான பராளாயிருக்கிற சன்னியாசிகள் நிந்திப்பார்களேயெனில்.

सामर्थ्यहीनोनिन्द्यश्चेद्यतिभिर्विधिवर्जितः ।
निन्द्यन्तेयतयोप्यन्यैरनिशंभोगलंपटैः ॥

ஸாமர்த்²யஹீநோநிந்த்³யஶ்சேத்³யதிபி⁴ர்விதி⁴வர்ஜித: ।
நிந்த்³யந்தேயதயோப்யந்யைரநிஶம்போ⁴க³லம்படை: ॥ ௧௧௧

விதி⁴வர்ஜித:விதிநிஷேதமற்றவராயும்	யதிபி⁴: சன்னியாசிகளினால்
ஸாமர்த்²யஹீந: சாபானுக்கிகசாமர்	நிந்த்³ய: சேத் நிந்திக்கப்படுவீரென்று
த்தியமற்றவராயுமிருக்கிறநீர்	சொல்வையேயானால்

யதயஃ அவீ அந்தசன்னியாசிகளும் | ணாவர்களான கர்மிகளாலே
அமெநூஃ அன்னியர்களாய் | அநிஶம் சதாகாலமும்
ஹொமஶுவடெம் போகத்திலழுந்தி | நிந்ஷெ நிந்திக்கப்படுகிறார்கள்

அ-கை. அவர்கள் அந்த நிந்தைகளை காரணார்த்தமாய் சகிக்கிறார்களே யெனில்,

भिक्षावस्त्रादिरक्षेयुर्यद्येतेभोगतुष्टये ।
अहोयतित्वमेतेषांवैराग्यभरमंथरम् ॥

ஹிக்ஷாவஸ்த்ராதிரக்ஷெயுய்யத்யெதெஹொமதுஷ்டயெ ।
அஹொயதித்வமெதெஷாம்வைராக்யஹரமஹரம் ॥ ககஉ

யதெதெஹிக்ஷாவஸ்த்ராதி இந்தசன்னியாசிகள் பாமரரை ஆசிரயித்து வருவது, எந்தநிமித்தமெனில் அவர்களால்கொடுக்கப்பட்டபிட்சை வஸ்திரம் முதலானதை | ரக்ஷெயுஃ யதி ரட்சிக்கும் நிமித்தியமென்பாயாகில்
ஹொமதுஷ்டயெ போகதிருப்தியின் பொருட்டு | அஹொ ஆச்சரியம்
எதெஷாம் இந்தசன்னியாசிகளுடைய வைராக்யஹரமஹரம் வைராக்கியத்தினுடைய மிகுதியின் மகிமையான யதித்வ எதித்துவமானது

அ-கை. அவர்களுக்கந்த பாமரருடைய நிந்தையால் ஹானியில்லையே யெனில்,

वर्णाश्रमपरान्मूढानिन्दंत्वित्युच्यतेयदि ।
देहात्ममतयोबुद्धंनिन्दंत्वाश्रवणवासिनः ॥

வணாஶ்ரமபரா ந்மூடாநிந்தம்த்வித்யுச்யதெயதி ।
தெஹாத்மமதயொபுத்தம்நிந்தம்த்வாஶ்ரவணவாஸிநஃ ॥ ககங

மூடாஃ மூடரானவர்கள் வணாஶ்ரமபராந் வருணாசிரமபரராயிருக்கிற அந்தசன்னியாசிகளை நிந்தம் து நிந்திக்கட்டுமென்று உச்யதெ யதி சொல்வையேயானால் ஆஶ்ரவணவாஸிநஃ ஆசிரமத்தை அபிமானித்தவர்களாயும் | தெஹாத்மமதயஃ தேகாத்தும புத்தியோடேகூடினவர்களாயுமிருக்கிற சன்னியாசிகள் புத்தம் ஞானியை நிந்தம் து நிந்திக்கட்டும்

அ-கை. ஞானிக்குக் குறைவில்லையென்றது சரியே பிரகிருதமேதெனில்,

तदित्थंतत्त्वविज्ञानेसाधनानुपमर्दनात् ।
ज्ञानिनाचरितुंशक्यंसम्यग्राज्यादिलौकिकम् ॥

தடிதம்தத்வவிஜ்ஞாநெஸாதநாநுபமஃதநாத் ।
ஜ்ஞாநிநாசரிதும்ஶக்யம்ஸம்யக்ராஜ்யாதிலௌகிகம் ॥ ககச

தஸ்மாத் ஆகையாலிப்படி
தத்வஜ்ஞானே தத்துவஞானத்தில்
ஸாதநாநுஷ்டாநாத் மனது முதலானஒருசாதனங்களின் பிரவிர்த்தியைபதடுக்கா திருக்கிறபடியால்
ஜ்ஞாநிநா பிர்மஞானியினாலே
ராஜ்யாதிவ்யவஹார ராஜ்யாதிலோகவிவகாரத்தை
ஸம்யக் நன்றாய்
ஆசரிதும் ஆசரிப்பதற்கு
ஶக்யம் யோக்கியமாகும்

அ-கை. ஞானிக்கதில் எப்படி இச்சையுண்டாகுமெனில்.

मिथ्यात्वबुद्ध्यातत्रेच्छानास्तिचेत्तर्हिमास्तुतत् ।
ध्यायन्वाथव्यवहरन्यथारब्धंवसत्वयम् ॥

மித்2யாத்வபு3த்3த்4யா தத்ரேச்சா2 நாஸ்தி சேத் தர்ஹி மாஸ்து தத் ।
த்4யாயந் வாத2 வ்யவஹரந் யதா2ரப்3த4ம் வஸத்வயம் ॥ ௧௧௫ ॥

மித்2யாத்வபு3த்3த்4யா பொய்யென்கிற புத்தியால்
தத்ர அந்தராச்சியத்தில்
இச்சா இச்சை
நாஸ்தி சேத் வாராதென்றால்
தர்ஹி அப்போ
தத் மாஸ்து அது வேண்டாம்
த்4யாயந் வா ஸ்வரூபதியானத்தைபண்ணிக்கொண்டாவது
அத2 அல்லாவிடில்
வ்யவஹரந் விவகரித்துக்கொண்டாவது
யதா2ரப்3த4ம் பிராப்தகர்மமெப்படியோ
அயம் அப்படி இந்தஞானி
வஸது வசிக்கட்டும்

அ-கை. தியானிக்கும் அப்படி இருக்ககூடாதோவெனில்.

उपासकस्तुसततंध्यायन्नेववसेद्यतः ।
ध्यानेनैवकृतंतस्यब्रह्मत्वंविष्णुतादिवत् ॥

உபாஸகஸ்து ஸததம் த்4யாயந்நேவ வஸேத்3யத: ।
த்4யாநேநைவ க்ருதம் தஸ்ய ப்3ரஹ்மத்வம் விஷ்ணுதாதி3வத் ॥ ௧௧௬ ॥

உபாஸக: து உபாசகனோவென்றால்
ஸததம் சதாகாலமும்
த்4யாயந் ஏவ தியானம்பண்ணிக்கொண்டே
வஸேத் வசிக்கவேண்டும்
யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
த்4யாநேந ஏவ தியானத்தினாலேயே
விஷ்ணுதாதி3வத் விஷ்ணுத்துவம்முதலானவைகள்போல
தஸ்ய அந்தத்தியானிக்கு
ப்3ரஹ்மத்வம் பிர்மத்துவம்
க்ருதம் உண்டுபண்ணபட்டிருக்கிறது

அ-கை. எதற்காக தியானிக்கி இவ்வளவுசாவதானம் சொல்லுகிறீரெனில்.

ध्यानोपादानकंयत्तद्ध्यानाभावेविलीयते ।

த்4யாநோபாதா3நகம் யத்தத்3த்4யாநாபா4வே விலீயதே ॥ ௧௧௭

த்4யாநோபாதா3நகம் தியானத்தையே உபாதானகாரணமாகவுடையதாயிருக்கிற
யத் யாதொருபிர்மத்துவமுண்டோ

கஃ அந்த பிர்மத்துவம் காலத்தில்
யாநாஸாவெ தியானத்தை இழந்த விஸீயதெ லயித்துப்போகிறது.

அ-கை. ஞானிக்குமந்தவிதி சரியல்லவோவெனில்.

वास्तवीब्रह्मतानैवज्ञानाभावेविलीयते ॥
ततोभिज्ञापकंज्ञानंननित्यंजनयत्यदः ।

வாஸ்தவீப்ரஹ்மதாநைவஜ்ஞாநாபாவெவிலீயதெ ।
ததொபிஜ்ஞாபகஂஜ்ஞாநஂநநித்யஂஜநயத்யதஃ ॥ ககஎ ॥

ஜ்ஞாநாபாவெ ஞானிக்குபிர்மம்நானென்கிற ஞானமில்லாமல்போனாலும்
வாஸ்தவீ வாஸ்தவமான
ப்ரஹ்மதா பிர்மத்துவம்
நவிலீயதெ லவ ஒருக்காலும்போகமாட்டாது
ததஃ ஆகையினாலே.
அதஃ ஜ்ஞாநஂ இந்தஞான மானது
அபிஜ்ஞாபகஂ தன்சுபாவ சித்தமான பிர்மத்துவத்தை ஞாபகம் பண்ணிவைககிறது மாத்திரமன்றே
நித்யஂ நித்தியமான
நஜநயதி பிர்மத்துவத்தை உண்டு பண்ணுகிறதில்லை.

அ-கை. ஞானி நான்பிர்மமென்கிறதை மறந்திருக்கலாமோவெனில்.

ज्ञापकाभावमात्रेणनहिसत्यंविलीयते ॥

ஜ்ஞாபகாபாவமாத்ரேணநஹிஸத்யஂவிலீயதெ ॥ ககஅ

ஜ்ஞாபகாபாவமாத்ரேண ஞாபகமில்லாமல்போவதினால்மாத்திரம்
ஸத்யஂ சத்தியமானபிரமத்துவம்[ன்றே
நவிலீயதெஹி கெடுகிறதில்லை யன்

அ-கை. ஞானியைப்போலே தியானிக்கும் பிர்மத்துவம் வாஸ்தவந்தானே யெனில்.

अस्त्येवोपासकस्यापिवास्तवीब्रह्मतेतिचेत् ।
पामराणांतिरश्चाञ्चवास्तवीब्रह्मतानकिं ॥

அஸ்த்யெவொபாஸகஸ்யாபிவாஸ்தவீப்ரஹ்மதெதிசெத் ।
பாமராணாஂதிரஶ்சாஂசவாஸ்தவீப்ரஹ்மதாநகிஂ ॥ ககக ॥

உபாஸகஸ்ய அபி பிர்மதியானிக்கு(ம்
ப்ரஹ்மதா பிர்மத்துவமானது
வாஸ்தவீ வாஸ்தவமாய்
அஸ்தி ஏவ இருக்கிறதே
இதிசெத் என்றுசொல்வையேயானால்
பாமராணாஂ அப்போது பாமரருக்கும் [களுக்கும்
திரஶ்சாஂ ச மற்றதிரியக்காதி ஜந்துக்
ப்ரஹ்மதா பிர்மத்துவமானது
வாஸ்தவீ வாஸ்தவமாக
ந இல்லையா
கிஂ என்னசொல்

அ-கை. ஐயா அப்படி பாமரான் முதலானவர்களுக்கு பிர்மத்துவமிருந்த தினல் என்ன பிரயோசனமெனில்.

अज्ञानादपुमर्थत्वमुभयत्रापितत्समम् ।

அஜ்ஞாநாதபுமர்த்தத்வமுபயத்ராபிதத்ஸமம் ॥ கக௯

அஜ்ஞாநாத் ஆத்துமாவையறியாத அஞ்ஞானத்தினாலே
தத் அபுமர்த்தத்வம் அந்தபரமோக்ஷ மின்மையானது
உபயத்ர அபி தியானிகளும்மற்றவர்களுக்கும்
ஸமம் சமானமே

அ-கை. அலங்காரம்பண்ணி சிரச்சேதம் பண்ணுகிறுனென்கிற நியாயம் போல இருப்பதால், நீர்தியானத்தை வருணித்து, இப்போ அஞ்ஞானிகளுக் கும் தியானிக்கும் பேதமில்லையென்று சொன்னது அப்படியிருப்பதால், அப் போ இந்த பிர்மதியானத்தை என்ன பிரயோசனத்திற்காக சொல்லவந்தீ ரெனில்.

उपवासाद्यथाभिक्षावरंध्यानंतथान्यतः ॥

உபவாஸாத்யதாபிக்ஷாவரம்த்யாநம்ததாந்யத꞉ ॥ க௨௦ ॥

உபவாஸாத் உபவாசமிருக்கிறதை காட்டிலும்
யதா எப்படி
பிக்ஷாவரம் பிச்சைபுகுந்துபுசிப்பது சிரேஷ்டமோ
ததா அப்படி
அந்யத꞉ இதரமானதுவிதவிருத்தியிலிருந்துவிட்சேபப்படுவதைக் காட்டிலும்
த்யாநம் இந்தபிர்மத்தியானம் சிரேஷ்டமென்றறி

அ-கை. இந்ததியான மெதைக்காட்டிலு மதிகமெனில்.

पामराणांव्यवहृतेर्वरंकर्माद्यनुष्ठितिः ।
ततोपिसगुणोपास्तिर्निर्गुणोपासनाततः ॥

பாமராணாம்வ்யவஹ்ருதேர்வரம்கர்மாத்யநுஷ்டிதி꞉ ।
ததோபிஸகுணோபாஸ்திர்நிர்குணோபாஸநாதத꞉ ॥

பாமராணாம் பாமராளுடைய
வ்யவஹ்ருதே꞉ விவகாரத்தைக்காட்டிலும்
கர்மாத்யநுஷ்டிதி꞉ கர்மாதிகளையனுஷ்டிக்கிறது
வரம் சிலாக்கியம்
தத꞉ அபி அதைக்காட்டிலும்
ஸகுணோபாஸ்தி꞉ சகுணத்தியானம் பண்ணுகிறது சிலாக்கியம்
தத꞉ அதைக்காட்டிலும்
நிர்குணோபாஸநா நிற்குணத்தியானமானது சிலாக்கியம்.

அ-கை. இப்படி ஒன்றுக்கொன்று சிரேஷ்டமாயிருப்பதில் காரணமே தெனில்.

यावद्विज्ञानसामीप्यंतावच्छ्रैष्ठ्यंविवर्धते ।

𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌮𑍀𑌪𑍍𑌯𑌂𑌤𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 ॥ ௧௨௨

𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 எவ்வளவுக் கெவ்வளவு மேற் சொன்னவை
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌮𑍀𑌪𑍍𑌯𑌂 தத்துவ ஞானத்திற்கு சமீபமா யிருக்கிறதோ
𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 அவ்வளவுக்கவ்வளவு
𑌶𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂 சிரேஷ்டம்
𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 விர்த்தியாகிறது.

அ-கை. சகலசாதனங்களிலும் பிர்மத்தியானம் சிரேஷ்டமென்பதில் காரணமேதெனில்.

ब्रह्मज्ञानायतेसाक्षान्निर्गुणोपासनंशनैः ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯𑌤𑍇𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌂𑌶𑌨𑍈𑌃 ॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌂 நிற்குணத்தியானமானது
𑌶𑌨𑍈𑌃 மெள்ளமெள்ள
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 சாட்சாத்துக்காமக
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯𑌤𑍇 பிர்மஞானமாகிறது

அ-கை. அதை திருஷ்டாந்தத்துடன் காட்டவேண்டுமெனில்.

यथासंवादिविभ्रान्तिःफलकालेप्रमायते ।
विद्यायतेतथोपास्तिर्मुक्तिकालेतिपाकतः ॥

𑌯𑌥𑌾𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃𑌫𑌲𑌕𑌾𑌲𑍇𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍇𑌤𑌥𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌲𑍇𑌤𑌿𑌪𑌾𑌕𑌤𑌃 ॥ ௧௨௩ ॥

𑌯𑌥𑌾 எப்படி
𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 சம்வாதி பிரமையானது
𑌫𑌲𑌕𑌾𑌲𑍇 பிரயோசனகாலத்தில்
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌯𑌤𑍇 ரத்தினத்தின் சாக்ஷாத்காரமாகிறதோ
𑌤𑌥𑌾 அப்படி
𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌃 பிர்மத்தியானமும்
𑌅𑌤𑌿𑌪𑌾𑌕𑌤𑌃 அத்தியந்தம் பரிபாகத்தால்
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌲𑍇 மோக்ஷகாலத்தில்
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍇 ஞானமாகவுமாகிறது,

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் ரத்தினபிரமையை பார்த்தபிற்பாடன்றோ ரத்தினம் லபிப்பதற்கு சம்வாதிபிரமை காரணமா யிருந்ததெனில்.

संवादिभ्रमतःपुंसःप्रवृत्तस्यान्यमानतः ।
प्रमेतिचेत्तथोपास्तिर्मान्तरेकारणायताम् ॥

𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌃𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌤𑌿𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌥𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௨௪

𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌃 சம்வாதிபிரமையினலே
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 பிரவிருத்தித்திருக்கிற
𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 புருஷனுக்கு
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌤𑌃 இந்திரியத்திற்கு விஷயசம்பந்தமான இதரபிரமாணத்தால்
𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 ரத்தினஞானமுண்டாகிறதென்றால்

தயா அப்படி
உபாஸ்தி: தியானமும்
ஜாகமெ மகாவாக்கிய விசாரத்தாலு | ண்டாகிற சாட்சாத்காரத்தியா னத்தில்
காரணாயதாம் காரணமாகக்கூடும்.

அ-கை. நிஷ்காமமாய்ச்செய்கிற மூர்த்திதியானம், மந்திரம், ஜபம் தீர்த்தாடனம், யஞ்ஞாதிகர்மங்களும், சித்தேசாக்கிர வழியாக, ஞானஏதுவாயிருக்கிறதேயெனில்.

मूर्तिध्यानस्यमन्त्रादेरपिकारणतायदि ।
अस्तुनामतथाप्यत्रप्रत्यासत्त्विर्विशिष्यते ॥

மூர்த்தித்யாநஸ்யமந்த்ராதேரபிகாரணதாயதி ।
அஸ்துநாமதயாப்யத்ரப்ரத்யாஸத்திர்விசிஷ்யதே ॥ கஉரு ॥

மூர்த்தித்யாநஸ்ய சகுண மூர்த்திதி யானத்திற்கும்
மந்த்ராதே: அபி மந்திரஜபம்முதலானதிற்கும் [த்துவமான து
காரணதா மோட்சத்துக்குக் காரண யதி இருக்கிற தென்பையே யாகில்
அஸ்து நாம அப்படி இருக்கட்டும்
தயா அபி அப்படி யானாலும்
அத்ர இந்த பிர்மஞானத்தில்
ப்ரத்யாஸத்தி: இந்தத்தியானத்திற்குக்கிட்டின உரவானது
விசிஷ்யதே விசேஷமாயிருக்கிறது.

அ-கை. அதுயெதினலெனில்.

निर्गुणोपासनंपक्कंसमाधिस्स्याच्छनैस्ततः ।
यस्समाधिर्निरोधाख्यस्सोनायासेनलभ्यते ॥

நிர்குணோபாஸநம்பக்வம்ஸமாதிஸ்ஸ்யாச்சநைஸ்தத: ।
யஸ்ஸமாதிர்நிரோதாக்யஸ்ஸோநாயாஸேநலப்யதே ॥ கஉகூ ॥

நிர்குணோபாஸநம் நிர்க்குணத்தியானம் து [குவமாகும்போது
ஸமாதி: பக்வம் மெள்ளமெள்ள பக்
தத: அந்தஏதுவினலேயே [றது
ஸமாதி: ஸ்யாத் சவிகற்பசமாதி யாகி
ய: அந்தசவிகற்பசமாதியின்முடிவில்
நிரோதாக்ய: யாதொருநிரோதமென்ற பேரையுடைய
ஸமாதி: நிர்விகற்ப சமாதியுண்டோ
ஸ: அது
அநாயாஸேந சிரமமன்றியிலேதானே
லப்யதே அடையப்படுகிறது.

வி-ம். இப்படியே வியாசர்சூத்திரத்திலும் இதையேநிர்விகற்ப சமாதியென்று சொல்லியிருக்கிறார்.

அ-கை. அந்தநிர்விகற்ப சமாதியா லென்ன பிரயோசனமெனில்.

निरोधलाभेपुंसोन्तरसङ्गंवस्तुशिष्यते ।

நிரோதலாபேபும்ஸோந்தரஸங்கம்வஸ்துசிஷ்யதே ।

புஂஸ: புருஷனுக்கு
நிரோதாவஸரே நிரோதலாபங்கிடை[த்தபட்சத்தில்
அந்த: உள்ளே

அஸங்கம் அசங்கமான
வஸ்து வஸ்துமாத்திரம்
ஶிஷ்யதே மீதமாகிறது.

அ-கை. அப்படி வஸ்துமாத்திரம், சேஷிக்கிறதினால் என்ன பிரயோசனமெனில்.

पुनःपुनर्वासितेऽस्मिन्वाक्याज्जायेततत्त्वधीः ॥

புந:புநர்வாஸிதேऽஸ்மிந்வாக்யாஜ்ஜாயேததத்த்வதீ: ॥ ௧௨௭

புந: புந: அடிக்கடி
அஸ்மிந் இந்தச்சமாதி[க்ஷத்தில்
வாஸிதே பழகிக்கொண்டு வரும்ப

வாக்யாத் மகா வாக்கிய விசாரத்தால்
தத்த்வதீ: தத்துவஞானம்
ஜாயேத நன்றாக உண்டாகிறது.

அ-கை. அந்தத்தியானத்தின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

निर्विकारासङ्गनित्यस्वप्रकाशैकपूर्णताः ।
बुद्धौझडितिशास्त्रोक्ताआरोहंत्यविवादतः ॥

நிர்விகாராஸங்கநித்யஸ்வப்ரகாஶைகபூர்ணதா: ।
புத்தௌஜடிதிஶாஸ்த்ரோக்தாஆரோஹந்த்யவிவாதத: ॥ ௧௨௮

நிர்விகாராஸங்கநித்யஸ்வப்ரகாஶைகபூர்ணதா: விகாரமின்றியிலும் சங்கமன்றியிலும், நித்தியமாயும், ஏகமாயும், பூரணமாயு மிருக்கிறவைகளான
ஶாஸ்த்ரோக்தா: சாத்திரோக்த மான

(ஆத்துமலட்சணங்கள்)
அவிவாதத: ஆட்சேபமில்லாததினாலே
புத்தௌ புத்தியில்
ஜடிதி சீக்கிரத்தில்
ஆரோஹந்தி ஏறுகின்றன.

அ-கை. நிர்விகற்பசமாதியால் ஞானமுண்டாகு மென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

योगाभ्यासस्त्वेतदर्थोऽमृतबिन्द्वादिषुश्रुतः ।

யோகாப்யாஸஸ்த்வேததர்தோऽம்ருதபிந்த்வாதிஷுஶ்ருத: ।

யோகாப்யாஸ: து யோகாப்பியாச மோவென்றால்
ஏததர்த: இந்தநிர்விகற்ப சமாதிநிமித்தமாகவே

அம்ருதபிந்த்வாதிஷு அமிர்தபிந்துமுதலான உபநிஷத்துக்களில்
ஶ்ருத: கேட்கப்படுகிறது.

அ-கை. இதனாலென்ன பலித்ததெனில்,

एवञ्चदृष्टद्वारापिहेतुत्वादन्यतोवरम् ॥

ஏவஞ்சத்ருஷ்டத்வாராபிஹேதுத்வாதந்யதோவரம் ॥ ௧௨௯

ஏவம் வ இப்படி இருந்துள்ளளவில் உக்ஷ்டிஆரா கவி பார்க்கப் பட்டிருக்கிற மார்க்கங்களுக்குள்ளிலும் ஸைதகாஸ முக்திக்கிதுவேஸதுவானதால் கநக்ஃ (ஸ்திரமான) சகலசாதனங்களைக்காட்டிலும் வரம் இந்தப்பிர்மதியானமே சிரேஷ்டமாம்.

அ-கை. ஒருஊருக்கு ஆயிரம்வழி யிருப்பதுபோல பிர்மஞானத்திற்கும் எத்தனையோவழி யிருப்பதில் பிர்மத்தியானம் ஒருவழியா யிருக்கட்டும். அதனாலிது எல்லாவற்றிலு சிலாக்கியம்சொன்ன காரணமேதெனில்.

उपेक्ष्यतत्तीर्थयात्राजपादीनेवकुर्वताम् ।
पिण्डंसमुत्सृज्यकरंलेढीतिन्यायआपतेत् ॥

உபெக்ஷ்யதத்தீர்யாத்ராஜபாதீநெவகுர்வதாம் ।
பிண்டம்ஸமுத்ஸ்ருஜ்யகரம்லெடீதிந்யாயஆபதெத் ॥ கஙo ॥

தத அந்தபிர்மத்தியானத்தை உபெக்ஷ்ய உபேட்சித்துப்போட்டு தீர்யாத்ரா ஜபாதீநு ஏவ தீர்த்தயாத்திரை ஜபம் விரதம் சகுணத்தியானம் முதலானவைகளையே குர்வதாம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற பேர்களுக்கு பிண்டம் கையிலிருக்கிறகட்டிசாதத்தை ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய எறிந்துவிட்டு கரம் வெறுங்கையை லெடி இதி நக்குகிறானென்கிற ந்யாயஃ நியாயமானது ஆபதெத் வந்துவிடும்

அ-கை. ஆத்தும விசாரத்தைபரித்தியாகம்பண்ணி இந்த பிர்மதியானத்தை பண்ணுகிறவர்களுக்கும் இது சரியல்லவோவெனில்.

उपासकानामप्येवंविचारत्यागतोयदि ।
बाढंतस्माद्विचारस्यासंभवेयोगईरितः ॥

உபாஸகாநாமப்யெவம்விசாரத்யாகதொயதி ।
பாடம்தஸ்மாத்விசாரஸ்யாஸம்பவெயொக ஈரிதஃ ॥ கஙக ॥

ஏவம் இப்படி உபாஸகாநாம் அபி தியானம் பண்ணுகிறவர்களுக்கும் விசாரத்யாகதஃ யதி விசாரணையை தியாகம்பண்ணுவதா லிந்த நியாயமுண்டாகுமேயெனில் பாடம் கையிலிருக்கிற கட்டிசாதத்தை எறிந்துவிட்டுவெறுங்கையை நக்கிறானென்பது நமக்கங்கீகாரந்தான் தஸ்மாத் ஆகையினாலே விசாரஸ்ய விசாரத்திற்கு அஸம்பவெ அசம்பவமாகும்பட்சத்திலேயே யொகஃ இந்தபிர்மத்தியானம் ஈரிதஃ சொல்லப்பட்டது

அ-கை. விசாரம் சர்வசிலாக்கியமா யிருக்கும்போது அதுசம்பவியாமற் போவதற்குக் காரணமேதெனில்.

बहुव्याकुलचित्तानांविचारात्तत्त्वधीर्नहि ।
योगोमुख्यस्ततस्तेषांधीदर्पस्तेननश्यति ॥

ബഹുവ്യാകുലചിത്താനാംവിചാരാത്തത്ത്വധീർനഹി ।
യോഗോമുഖ്യസ്തതസ്തേഷാംധീദർപ്പസ്തേനനശ്യതി ॥ ௧௩௨

ബഹുവ്യാകുലചിത്താനാം வெகுவர்னசித்தவியாகுலங்களோடேகூடிய அபக்வசித்தர்களுக்கு
വിചാരാത് ஆத்துமானாத்தும விசார [த்தால்
തത്ത്വധീഃ தத்துவஞானம்
ന ഹി உண்டாகமாட்டாது [மே
യോഗഃ அவர்களுக்கு பிர்மத்தியான
മുഖ്യഃ முக்கியம்
തതഃ ஆகையினாலே
തേഷാം அவர்களுக்கு
ധീദർപ്പഃ புத்தியிலிருக்கிற அகம்பாவாதிகர்வங்கள் [யே
തേന அந்தத்தியானத்தினாலே [து
നശ്യതി நசிக்கவேண்டியதாயிருக்கிற

அ-கை. சுத்தசித்தர்களுக்கு விசாரம்முக்கியமென்பது எதினாலெனில்.

अव्याकुलधियांमोहमात्रेणाच्छादितात्मनाम् ।
साङ्ख्यनामाविचारस्स्यान्मुख्योझडितिसिद्धिदः ॥

അവ്യാകുലധിയാംമോഹമാത്രേണാച്ഛാദിതാത്മനാം ।
സാംഖ്യനാമാവിചാരസ്സ്യാന്മുഖ്യോഝഡിതിസിദ്ധിദഃ ॥ ௧௩௩

അവ്യാകുലധിയാം கலக்கமில்லாத சுத்திசித்தத்தை யுடையவர்களாயும்
മോഹമാത്രേണ மோகமாத்திரத்தால்
ആച്ഛാദിതാത്മനാം தன்ஸ்வரூபத்தைமறைக்கப்பட்டவர்களாயு மிருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு
സാംഖ്യനാമാ விചാരഃ சாங்கியமென்கிற பேரையுடையதான ஆத்துமானாத்தும விசாரமே
മുഖ്യഃ முக்கியமாய்
സ്യാത് இருக்கிறது அதுஎதினாலெனில்
ഝഡിതി சீக்கிரமாக
സിദ്ധിദഃ சித்தியை கொடுக்கிறதாக விருப்பதால்.

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

यत्साङ्ख्यैःप्राप्यतेस्थानंतद्योगैरपिगम्यते ।
एकंसाङ्ख्यञ्चयोगञ्चयःपश्यतिसपश्यति ॥
तत्कारणंसाङ्ख्ययोगाभिपन्नमितिहिश्रुतिः ।

യത്സാംഖ്യൈഃപ്രാപ്യതേസ്ഥാനംതദ്യോഗൈരപിഗമ്യതേ ।
ഏകംസാംഖ്യഞ്ചയോഗഞ്ചയഃപശ്യതിസപശ്യതി ॥ ௧௩௪

தத்காரணம்ஸாம்க்யயோகாபிபந்நம்ஜ்ஞாத்வாதேவம்முச்யதேஸர்வபாசைரிதிஶ்ருதிஃ ।

ஸாங்க்யை: விசாரம்பண்ணுகிறபுருஷர்களால் யாதொருஸ்தானம்
ப்ராப்யதே அடையப்படுகிறதோ
யோகை: அபி தியானம் பண்ணுகிறவர்களாலும்
தத் அந்தஸ்தானமே
கம்யதே அடையப்படுகிறது
ஸாங்க்யம் ச சாங்கியவிசாரத்தையும்
யோகம் ச யோகமென்கிற தியானத்தையும்
யஃ யாதொருத்தன்
ஏகம் பச்யதி ஒன்ருய்ப்பார்க்கிருனே
ஸஃ பச்யதி அவன்தான் பார்க்கிறவனென்று கீதையில் சொல்லுகிறது.

அ-கை. கீதையில் சொன்னதுபோல உபநிஷத்திலும் காண்பிவிக்கிருர்.

தத்காரணம் அந்த மோக்ஷத்திற்குக் காரணமானது
ஸாம்க்யயோகாபிபந்நம் சாங்கிய விசாரத்தாலும் யோகமென்கிறத் தியானத்தாலும் உண்டாகுமென்று
இதி இப்படி
ஶ்ருதிஃ ஹி சுவேதாசுவதர சுருதி சொல்லுகிறதன்ருே

அ-கை. இப்படி சாங்கியயோகங்கள் ஞானசாதனமாளுல் அந்தமதங்களைமுழுமையும் அங்கீகரிக்கலாமோவெனில்.

यस्तुश्रुतेर्विरुद्धस्सआभासस्साङ्ख्ययोगयोः ॥

யஸ்துஶ்ருதேர்விருத்தஸ்ஸஆபாஸஸ்ஸாங்க்யயோகயோஃ ॥ ௧௧௫

ஸாங்க்யயோகயோஃ சாங்கியயோகங்களில்
யஃ து யாதொரு அபிப்பராயம்
ஶ்ருதேஃ அத்துவைதசுருதிக்கு
விருத்தஃ விரோதமாயிருக்கிறதோ
ஸஃ அந்த அபிப்பிராயம்.
ஆபாஸஃ பொய்யென்று தள்ளப்படும்

அ-கை. தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு ஞானம்வருமுன்னே சரீரம்மரித்தால் முக்திசித்தி ஆகுமா ஆகாதாவெனில்.

उपासनंनातिपक्कमिहयस्यपरत्रसः ।
मरणेब्रह्मलोकेवातत्वंविज्ञायमुच्यते ॥

உபாஸநம்நாதிபக்வமிஹயஸ்யபரத்ரஸஃ ।
மரணேப்ரஹ்மலோகேவாதத்த்வம்விஜ்ஞாயமுச்யதே ॥ ௧௧௬

யஸ்ய யாதொரு புருஷனுக்கு
உபாஸநம் பிர்மத்தியானமானது
இஹ இவ்விடத்தில்
அதிபக்வம் அத்தியந்தம்பக்குவமாக
ந இல்லையோ
ஸஃ அவன்
பரத்ர பின்னுமேலையுண்டாகிற ஜன்மத்திலாவது
மரணே அல்லது மரணகாலத்திலாவது
ப்ரஹ்மலோகே வா பிர்மலோகத்திலாவது
தத்த்வம் பிர்மத்தை
விஜ்ஞாய அபரோட்சமாக அறிந்து
முச்யதே மோட்சத்தையடைகிருன்

அ-கை. மாணகாலத்தில் ஸ்வரூபபிரஞ்ஞை இருந்தால் விசேஷமென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

यंयंवापिस्मरन्भावंत्यजत्यन्तेकलेबरम् ।
तन्तमेवैतियाचित्तस्तेनयातीतिशास्त्रतः ॥

யංயංவாபிஸ்மரநுஹாவංத்யஜத்யுந்தெகலெவரம் ।
தංதமெவெதியசித்தஸ்தெநயாதீதிஶாஸ்த்ரதஃ ॥ கருஎ

யංயං யாதொரு யாதொரு
ஹாவං பாவத்தை
ஸ்மரநு வா அபி ஸ்மரித்துக் கொண்டேதானே
அந்தெ அந்தியகாலத்தில்
கலெவரං சரீரத்தை
த்யஜதி விடுகிருனே
தංதං ஏவ அந்தந்த பாவத்தை
ஏதி அடைகிருன்
யசித்தஃ யாதொருவஸ்துவில் சிந்தத்தையுடையவனுகசதா இருக்கிருனே
தெந அதினுல் அவன்
யாதி அதை அடைகிருன்
இதி என்கிற
ஶாஸ்த்ரதஃ சாத்திரத்தினுலுமறி.

அ-கை. இதினுல் அந்தியகாலத்தில் தியானம், ஞானமாய் முக்தியைகொடுக்குமென்பதெப்படியெனில்.

अत्यन्तप्रत्ययोनूनंभाविजन्मतथासति ।
निर्गुणप्रत्ययोपिस्यात्सगुणोपासनेयथा ॥

அத்யந்தப்ரத்யயொநூநංஹாவிஜந்மதயாஸதி ।
நிர்குணப்ரத்யயொபிஸ்யாத்ஸகுணொபாஸநெயயா ॥ கருஅ

அத்யந்தப்ரத்யயஃ கடைசியிலுண்டாகிற அழுத்தமான ஞாபகத்தால்
ஹாவிஜந்ம நூநං வரப்போகிற ஜன்மம் நிச்சயம்
தயா ஸதி அப்படியிருந்துள்ளளவில்
நிர்குணப்ரத்யயஃ அபி நிற்குணத்தில் வைத்த ஞாபகமும்
யயா எப்படி
ஸகுணொபாஸநெ சகுணத்தியானத்திலேயோ
ஸ்யாத் அப்படி நிற்குணஸ்வரூபமாக [ஆவான்.

அ-கை. நிற்குணதியானத்தால் நிற்குணபிராப்தி வரட்டும், மோட்சமில்லையேயெனில்.

नित्यनिर्गुणरूपंतन्नाममात्रेणगीयताम् ।
अर्थतोमोक्षएवैषस्संवादिभ्रमवन्मतः ॥

நித்யநிர்குணரூபංதந்நாமமாத்ரெணகீயதாம் ।
அர்஥தொமொக்ஷஏவைஷஸ்ஸංவாதிஹ்ரமவந்மதஃ ॥ கருகூ

நித்யநிர்குணரூபம் நித்திய மாயும் நிர்குணரூபமாயுமிருக்கிறதென்று — தந்நாமமாத்ரேண அதுநாம மாத்திரத்தால் — மீயதாம் கானம் பண்ணப்படுகிறது — அர்த்ததஃ அர்த்தத்தினால் — வஷஃ இதுவே — மோக்ஷஃ வஸ்வ மோட்சந்தானே — ஸம்வாதிப்ரமவத் சம்வாதிபிரமை போலென்று — உக்தஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. நிர்குண பிர்மத்தியானம், மானசகிரியையானதால் முக்திக்கிசாதனமென்று சொன்னது விரோதமா யிருக்கிறதேயெனில்.

तत्सामर्थ्याज्जायतेधीर्मूलाविद्यानिवर्तका ।

अविमुक्तोपासनेनतारकब्रह्मबुद्धिवत् ॥

தத்ஸாமர்த்யாஜ்ஜாயதேதீர்மூலாவித்யாநிவர்தகா ।

அவிமுக்தோபாஸநேநதாரகப்ரஹ்மபுத்திவத் ॥ கசo

தத்ஸாமர்த்யாத் அந்த பிர்மத்தியானத்தின் சாமர்த்தியத்தினாலே — மூலாவித்யாநிவர்தகா மூலாஞானத்தைநிவர்த்திக்கிறதான — தீஃ ஞானமானது — ஜாயதே உண்டாகிறது — அவிமுக்தோபாஸநேந அவிமுக்தமென்கிறசகுண உபாசனையினாலே — தாரகப்ரஹ்மபுத்திவத் தாரக பிர்ம ஞானம்சித்திப்பதுபோலவறி.

அ-கை. நிர்குணதியானம் முக்தியைக் கொடுக்குமென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

सोकामोनिष्कामइतिह्यशरीरोनिरिन्द्रियः ।

अभयंहीतिमुक्तत्वंतापनियेफलंश्रुतम् ॥

ஸோகாமோநிஷ்காமஇதிஹ்யஶரீரோநிரிந்த்ரியஃ ।

அபயம்ஹீதிமுக்தத்வம்தாபநீயேபலம்ஶ்ருதம் ॥ கசக

ஸஃ அவன் — அகாமஃ ஆசையில்லாதவனென்றும் — நிஷ்காமஃ இதி ஹி நிஷ்காமனென்றும் — அஶரீரஃ சரீரமில்லாதவனென்றும் — நிரிந்த்ரியஃ இந்திரியங்களில்லாதவனென்றும் — அபயம் ஹி இதி அபயனா யிருக்கிறானென்றும் — முக்தத்வம் ஜீவன்முக்தித் தன்மையையுடையவனென்றும் — பலம் இப்படி தியானிக்கு பலத்தை — தாபநீயே தாபநீயத்தில் — ஶ்ருதம் கேட்கப்படுகிறது.

அ-கை. பிர்மத்தியானமே முக்தியை கொடுக்குமானால் ஞானத்தை தவிர மோட்சத்திற்கு வேறுவழி இல்லையென்ற சுருதிக்குவிரோதமாகுமேயெனில்.

उपासनस्यसामर्थ्याद्विद्योत्पत्तिर्भवेत्ततः ।
नान्यःपन्थाइतिह्येतच्छास्त्रंनैवविरुध्यते ॥

உபாஸநஸ்யஸாமர்த்யாத்வித்யோத்பத்திர்பவேத்தத: ।
நாந்ய:பந்தாஇதிஹ்யேதச்சாஸ்த்ரம்நைவவிருத்யதே ॥ ௧௪௨

உபாஸநஸ்ய பிர்மத்தியானத்தினுடைய ஸாமர்த்யாத் சாமர்த்தியத்தினாலே (யவித்யோத்பத்தி: ஞானத்தினுடைய உற்பத்தியானது பவேத் பவிக்கிறது [க்கிக்கி தத: ஆகையால்ஞானத்தைத்தவிரமு ந அந்ய: பந்தா: வேறேமார்க்கமில் இதி என்று [ல்லே ஹி ஏதத் சொல்லுகிற இந்த சாஸ்த்ரம் சாஸ்திரமானது ந விருத்யதே ஏவ ஹி விரோதப்படுகிறதில்லையன்றோ

அ-கை. நிஷ்காமனாயிருந்து பிர்மத்தியானம் பண்ணுவதால் பிர்மஞானம் வருமென்றுதாபனீயம்சொன்னதுபோல, சகாமனாயிருந்து பிர்மத்தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு சுருதியில் என்னபலம் சொல்லப்படுகிறதெனில்.

निष्कामोपासनान्मुक्तिस्तापनीयेसमीरिता ।
ब्रह्मलोकस्सकामस्यशैब्यप्रश्नेसमीरितः ॥
यउपास्तेत्रिमात्रेणब्रह्मलोकेसनीयते ।
सएतस्माज्जीवघनात्परंपुरुषमीक्ष्यते ॥

நிஷ்காமோபாஸநாந்முக்திஸ்தாபநீயேஸமீரிதா ।
ப்ரஹ்மலோகஸ்ஸகாமஸ்யஶைப்யப்ரஶ்நேஸமீரித: ॥ ௧௪௩
யஉபாஸ்தேத்ரிமாத்ரேணப்ரஹ்மலோகேஸநீயதே ।
ஸஏதஸ்மாஜ்ஜீவகநாத்பரம்புருஷமீக்ஷ்யதே ॥ ௧௪௪

நிஷ்காமோபாஸநாத் நிஷ்காமனாகபிர்மத்தியானம்செய்வதால் முக்தி: முக்தியானது தாபநீயே தாபனீயத்தில் ஸமீரிதா சொல்லப்படுகிறது ஶைப்யப்ரஶ்நே சைப்யபிர்ச்னவுபநிஷத்தில் [ஷனுக்கு ஸகாமஸ்ய காமத்தோடேகூடிய புரு ப்ரஹ்மலோக: பிரமலோகமானது ஸமீரித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ய: அதிலெப்படிசொல்லப் பட்டிருக்கிறதென்றால்யாதொருத்தன் த்ரிமாத்ரேண பிரணவத்தை மூன்றுமாத்திரையோடே உபாஸ்தே உபாசிக்கிறானோ ப்ரஹ்மலோகே பிர்மலோகத்தில் ஸ: அவன் நீயதே நைப்பிவிக்கப்படுகிறான். ஸ: அவன் ஏதஸ்மாத் இந்த ஜீவகநாத் ஜீவசமஷ்டியான பிர்மாவிடத்தில்நின்றும்

பரம் பூருஷம் பரமபுருஷனான பிர்மத்தை	ஈக்ஷதே சாட்சாத்துக்காரமாய் பார்க்கிறான்

அ-கை. சகாமனுக்கும் பிர்மலோகமுண்டென்பதில் சூத்திரத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

अप्रतीकाधिकरणेतत्क्रतुर्न्यायईरितः ।
ब्रह्मलोकफलंतस्मात्सकामस्येतिवर्णितम् ॥

அப்ரதீகாதிகரணே தத்க்ரதுர்ந்யாய ஈரித: ।
ப்ரஹ்மலோகபலந்தஸ்மாத்ஸகாமஸ்யேதிவர்ணிதம் ॥ கசரு

அப்ரதீகாதிகரணே அப்பிரதீகமென்றஅதிகரணத்தில்	தஸ்மாத் ஆகையினாலே
தத்க்ரது: அந்தபிர்மத்தியானத்தை பண்ணுகிறவனுக்கு	ஸகாமஸ்ய சகாமனுக்கு
ந்யாய: பிர்மலோகமென்கிற நியாயம்	ப்ரஹ்மலோகபலம் இதி பிரமலோகபலமென்று
ஈரித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது	வர்ணிதா வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. சகாமனுக்கு நிற்குணத்தியானத்தால் பிர்மஞானம் என்னமாயுண்டாகுமெனில்.

निर्गुणोपास्तिसामर्थ्यात्तत्रतत्वमवेक्षते ।
पुनरावर्ततेनायंकल्पान्तेचाविमुच्यते ॥

நிர்குணோபாஸ்திஸாமர்த்யாத்தத்ரதத்வமவேக்ஷதே ।
புநராவர்த்ததேநாயங்கல்பாந்தேசவிமுச்யதே ॥ கசசு

நிர்குணோபாஸ்திஸாமர்த்யாத் நிர்குணபிர்மத்தியானத்தினுடையசாமர்த்தியத்தினாலே	புந: மறுபடி
தத்ர அந்த பிர்மலோகத்தில்	நாவர்த்ததே வருகிறதில்லையென்றுசுருதிசொல்லுகிறது
தத்வம் ஸ்வரூபத்தை	கல்பாந்தே ச பிர்மகற்பாந்தத்தில்
அவேக்ஷதே சாட்சாத்கரிக்கிறான்	விமுச்யதே பிர்மாவோடேமோட்சத்தையடைகிறான்.
அயம் இவன்	

அ-கை வேதத்தில் பிரணவத்தை சகுணபிர்மமாக சொல்லுகிறதா. அல்லதுநிர்குணபிர்மமாக சொல்லுகிறதாவெனில்.

प्रणवोपास्तयःप्रायोनिर्गुणाएववेदगाः ।
क्वचित्सगुणताप्युक्ताप्रणवोपासनस्यहि ॥

ப்ரணவோபாஸ்யயோ:ப்ராயோ நிர்குணாவேவ வேதமா: ।
க்வசித்ஸகுணதாப்யுக்தா ப்ரணவோபாஸநஸ்ய ஹி ॥ ௧௫௭

ப்ரணவோபாஸ்யயோ: பிரணவத்தினுடைய தியானங்கள்
ப்ராய: அனேகமாய்
நிர்குணாவேவ நிர்குணங்களாகவே
வேதமா: வேதத்தில்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
ப்ரணவோபாஸநஸ்ய பிரணவத்தியானத்திற்கே
க்வசித் சிலவிடத்தில்
ஸகுணதா அபி சகுணத்துவமும்
உக்தா ஹி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதன்றோ.

அ-கை. இரண்டுவிதமாயும் சொல்லுகிற சுருதிகள் எவையெனில்.

परापरब्रह्मरूपओंकारउपवर्णितः ।
पिप्पलादेनमुनिनासत्यकामायपृच्छते ॥
एतदालंबनंज्ञात्वायोयदिच्छतितस्यतत् ।
इतिप्रोक्तंयमेनापिपृच्छतेनचिकेतसे ॥

பராபரப்ரஹ்மரூப ஓங்கார உபவர்ணித: ।
பிப்பலாதேந முநிநா ஸத்யகாமாய ப்ருச்சதே ॥ ௧௫௮
ஏதடாலம்பநம் ஜ்ஞாத்வா யோ யதிச்சதி தஸ்ய தத் ।
இதி ப்ரோக்தம் யமேநாபி ப்ருச்சதே நசிகேதஸே ॥ ௧௫௯

பிப்பலாதேந பிப்பலாதரென்கிற
முநிநா ரிஷியினாலே பிரச்நோபநிஷத்தில்
ப்ருச்சதே பிரச்னம் பண்ணுகிறவராயிருக்கிற
ஸத்யகாமாய சத்தியகாமரென்கிற சிஷியன்பொருட்டு
ஓங்கார: பிரணவமானது
பராபரப்ரஹ்மரூப: நிர்குணசகுணபிர்மமாகவும்
உபவர்ணித: வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது [கிறது
ஏதத் ஆலம்பநம் இந்த பிரணவத்தியானத்தினுடையபிடிப்பேமோட்ச
ஜ்ஞாத்வா அறிந்து [மென்று
ய: எவன்
யத் சகுணநிர்குணபிர்மங்களில் எதை
இச்சதி இச்சிக்கிறானோ
தஸ்ய அவனுக்கு
தத் இதி அதுலபிக்கிறதென்று
ப்ருச்சதே கடவல்லியிலும் கேட்ட
நசிகேதஸே நசிகேதஸ் என்ற சிஷியன் பொருட்டு
யமேந அபி எமதர்மராஜாவினாலும்
ப்ரோக்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இந்தபிர்மத்தியானத்தின் முடிவைச் சொல்லுமய்யாவெனில்.

इहवामरणेचास्यब्रह्मलोकेथवाभवेत् ।
ब्रह्मसाक्षात्कृतिस्सम्यगुपासीनस्यनिर्गुणम् ॥

ஜ்ஞாவா ஸாணெ வாஸ்யூப்ஃஹூ ரொகெயவாஹவெக ।
ப்ஃஹூவாக்ஷா த்கூர திஸ்ஸூரமவாஸீ நவஸ்யு நிம்ஞூணம் ॥ ௧௫०

ஜ்ஞா வா இப்பவேயாவது
ஸாணெ வ அல்லது மரணகாலத்திலாவது
ப்ஃஹூரொகெ ஷ வா பிர்ம லோகத்திலாவது
நிம்ஞுணம் நிற்குணத்தியானம்
உவாஸீநஸ்யு சுஸ்யு பண்ணுகிறவனுக்கு
ப்ஃஹூஸாக்ஷாத்கூரதி: பிர்ம சாக்ஷாத்காரமானது
ஸம்ூக் நன்றாக
ஹவெக உண்டாகும்

அ-கை. இந்த அர்த்தம் இன்னும் எங்கேயாவது சொல்லியிருக்கிறதாவெனில்.

अर्थोऽयमात्मगीतायामपिस्पष्टमुदीरितः ।
विचाराक्षमआत्मानमुपासीतेतिसन्ततम् ॥
साक्षात्कर्तुमशक्तोपिचिन्तयेन्मामशङ्कितः ।
कालेनानुभवारूढोभवेदाफलितोध्रुवम् ॥
यथागाधनिधेर्लब्धौनोपायःखननंविना ।
मल्लाभेपितथास्वात्मचिन्तांमुक्त्वानचापरः ॥
देहोपलमपाकृत्यबुद्धिकुद्दालकात्पुनः ।
खात्वामनोभुवंभूयोगृह्णीयान्मांनिधिंपुमान् ॥

அமொ௯யமாத்ஹீதாயாமவிஸ்வஷ்டமுதீரிதः ।
விசாராக்ஷமாத்மாநமுவாஸீதேதிஸந்ததம் ॥ ௧௫௧
ஸாக்ஷாத்கத்துமஶக்தோவிசிந்தயெந்மாமஶங்கிதः ।
காலெநாநுலவாரூடொலவெதாவலிதொய்ருவம் ॥ ௧௫௨
யயாமாயநியெலுஃஸ்யௌநொவாயःவநநம்விநா ।
மஸ்லாலெவிதயாஸ்வாத்மவிந்தாம்முக்த்வாநசாவரः ॥ ௧௫௩
தெஹொவலமவாகூத்யபுஜிகுஜாலகாத்வுநः ।
வாக்வாமநொலுவம்லூயொமூஹ்ணீயாநூாம்நியிம்வுமாநு ॥

ஆத்மமீதாயாம் அவி ஆத்துமகீதையிலும்
அயம் இந்த
அமஃ அர்த்தமானது
ஸ்வஷ்டம் பிரகாசமாக
உதீரிதः சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
விசாராக்ஷः ஆத்துமவிசாரம் பண்ணசக்தியில்லாதவன்
ஸந்ததம் ஆத்மாநம் எப்போதும் ஆத்துமாவை

உவாஸீத இதி தியானம் பண்ண வேண்டுமென்றுசொல்லியிருக்கிறது
ஸாக்ஷாத் ஆத்துமாவை சாக்ஷாத்கா
கர்த்தும் பண்ணுவதற்கு (ரம்
அஸக்தஃ அபி அசக்தனான புருஷனும்
மாம் சாக்ஷியாகிய என்னை
அஸந்திக்தஃ சந்தேகமன்றியிலும் சோம்பலன்றியிலும்
விந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது
காலேந சிலகாலத்திலே
அநுபவாரூடஃ அனுபவத்தில் திருடப்பட்டவனாகி
பூர்ணஃ பூரணமான பலத்தையுடையவனாகி
த்ருவம் நிச்சயமாய்
பவேத் பவிப்பன்
யதா எப்படி [யலே
அகாதநிதௌ ஆழத்திலிருக்கிற புதை
லப்தௌ அடைகிறவிஷயத்தில்
கநநம் விநா வெட்டுகிறதைத்தவிர

ந உபாயஃ உபாயமானது வேறில்
ததா அப்படி (லையோ
ஆத்மலாபே அபி என்னுடைய சாக்ஷாத்காரலாபத்தில்
ஸ்வாத்மசிந்தாம் ஆத்தும தியானத்தை
விஹாய விட்டு
அபரம் வேறேஉபாயம்
ந இல்லை
புத்திகுத்தாலகாத் புத்தியாகிற கூர்தாலத்தினுல் [ல்லே
தேஹபாஷாணம் தேகமாகிறபாராங்கக
அபாக்ருத்ய தூரத்தில்தள்ளி
புநஃ மறுபடி
மநோபூமிம் மனசாகிற பூமியை
கா... புத்தியாகிறமண்வெட்டியால் வெட்டி [வன்
முமுக்ஷு முமுட்சுவான புருஷனை
ஸ்வயம் மறுபடி
மாம் அகம்பதலட்சியமான நிதிம் புதையலை
க்ருஹ்ணீயாத் கிரகிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி தியானத்தால் ஞானம் வருமென்பதை யெவ்விதமாய் நம்புகிறதெனில்.

अनुभूतेरभावेपिब्रह्मास्मीत्येवचिन्त्यताम् ।
अप्यसत्प्राप्यतेध्यानान्नित्याप्तंब्रह्मकिंपुनः ॥

அநுபூதேரபாவேபிப்ரஹ்மாஸ்மீத்யேவசிந்த்யதாம் ।
அப்யஸத்ப்ராப்யதேத்யாநாந்நித்யாப்தம்ப்ரஹ்மகிம்புநஃ ॥ கருரு

அநுபூதேஃ அப்படி சாட்சாத்கார அனுபவமானது
அபாவே அபி உண்டாகாமலிருந்தபோதிலும் [ன்
ப்ரஹ்மாஸ்மி பிர்மமேநானுகவிருக்கிறே

இதி ஏவ என்றே
சிந்த்யதாம் சிந்திக்கத்தக்கது.
த்யாநாத் தியானத்தினுல்
அஸத் அபி அசத்தானஉருவமும்
ப்ராப்யதே அடையப்படுமாகுல்

நித்யஶ: எப்போதுமடையப்பட்டிருக்கிற | கிம் ஸந்த: அடையப்படுமென்பதில் கேட்கவேண்டியதென்ன
ப்ரஹ்ம பிர்மமானது

அ-கை சிலர் சிலகாலம் பிர்மத்தியானம்பண்ணிப் பிற்பாடு விட்டுவிடுகிருர்களேயெனில்.

अनात्मबुद्धिशैथिल्यंफलंध्यानाद्दिनेदिने ।
पश्यन्नपिनचेद्ध्यायेत्कोपरोस्मात्पशुर्वद ॥

அநாத்மபுத்திஶைதில்யம்ஃபலம்த்யாநாத்திநேதிநே ।
பஶ்யந்நபிநசேத்த்யாயேத்கோபரோஸ்மாத்பஶுர்வத ॥ ௧௫௯

த்யாநாத் நிர்க்குணபிர்மத் தியானத்தால்
அநாத்மபுத்திஶைதில்யம் தேகாத்துமபுத்திக்குக்குறைவுவருவதான
ஃபலம் பிரயோசனத்தை
திநேதிநே நாள்தோறும்நாள்தோறும்
பஶ்யந்நபி பார்த்துக்கொண்டிருந்தும்
நத்யாயேத் தியானம் பண்ணாமல்போனானேயானால்
அஸ்மாத் இவனைக்காட்டிலும்
அபர: வேறான
பஶு: மாடு
க: எது இருக்கிறது
வத சொல்

அ-கை. ஐயா வையவேண்டாம் நான் இப்போ செய்யவேண்டியதென்ன வெனில்.

देहाभिमानंविध्वस्यध्यानादात्मानमद्वयम् ।
पश्यन्मर्त्योऽमृतोभूत्वाह्यत्रब्रह्मसमश्नुते ॥

தேஹாபிமாநம்வித்வஸ்யத்யாநாதாத்மாநமத்வயம் ।
பஶ்யந்மர்த்யோऽம்ருதோபூத்வாஹ்யத்ரப்ரஹ்மஸமஶ்நுதே ॥

தேஹாபிமாநம் தேகாபிமானத்தை
த்யாநாத் பிர்மத்தியானத்தால்
வித்வஸ்ய அத்தியந்தம்கெடுத்து
அத்வயம் இரண்டற்ற
ஆத்மாநம் ஆத்துமாவை
பஶ்யந் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற
மர்த்ய: புருஷன்
அம்ருத: சாவில்லாதவனாகி
பூத்வா ஆய்
அத்ர இந்ததேகத்திலேயே
ப்ரஹ்ம பிர்ம சாட்சாத்துக்காரமான ஞானத்தை
ஸமஶ்நுதே அடைகிறானன்றோ

-கை. இந்த தியானதீபிகையின் அநுசந்தானபல மேதெனில்.

ध्यानदीपमिमंसम्यक्परामृशतियोनरः ।
मुक्तसंशयएवायंध्यायतिब्रह्मसंततम् ॥

யூாநதீவமிஜாவஸ்ருூ ஈரஜூஸ தியொநஈ: ।
உஃவஸஶாயவலவாயய்யூாய திஓூஹ்லஷூதஂ ॥ கருஅ

ஐஜ இந்த
யூாநதீவ தியானதீபமென்றகிறந்த(த்தை
ய: யாதொரு
நஈ: புருஷனானவன்
ஸஜூக் நன்றாக
வரஜூஸதி ஆலோசித்துப் பார்க்கி(றானோ
ஸய அந்தஇவன்
உஃஸஶய: ஸவ சகலசந்தேகங்களும் தீர்ந்தவனாகவே
ஸதத: சதாகாலமும்
ஹூஹு பிர்மத்தையே
யாயதி தியானம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பவனாய் நித்தியானந்தத்தை அடைந்துநீடூழிகாலம் வாழ்ந்திருப்பன்.

தியானதீபிகை முற்றிற்று.

(கஂ0)வது நாடகதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

மந்தாதிகாரிகளுக்கு ஞானம்வர உபதேசிக்கிறார். பரிபூர்ணராயும், இரண்டற்றவராயும், ஆனந்தரூபராயு மிருக்கிற பரமாத்துமா சிருஷ்டிக்குப்பின் தன்மாயையினால் தான்தானே ஜகத்தாயும், ஜீவரூபியாயும், பிரவேசித்தும், விஷ்ணு முதலிய உத்தமசரீரத்தில் பிரவேசித்தும் தெய்வமாய் விளங்குகிறார். மனிதர் முதலிய மத்திமசரீரத்தில் பிரவேசித்து அந்தத் தெய்வத்தன்மை யோடே கூடினவர்களை உபாசிக்கிறவனாயும் அந்த பரமாத்துமாவே ஆனார். அனேகங்கோடி ஜன்மங்களில் அம்மனிதர்கள் அவ்விசனை நிட்காமியமாயுபாசித்த புண்ணியவசத்தால் நா மாரென்ற பிர்மவிசாரமுண்டாகிறது. அவ்விசாரத்தால், நாடகத்தில் அனேகம் வேடம்போட்ட புருடன் ஒருவனென்று அறிவதுபோல, மாயை நாசமாகினால் அறிவாகிய பரமாத்துமா ஒருவராகவே மீதமாகிறார். அவ்வஸ்துவை யிரண்டாய்ப்பார்த்ததால் பந்தமான துக்கம் வந்தது. அப்பிர்மமே தானென்று பார்ப்பது மோக்ஷம். அவிசாரத்தால் வந்த பந்தம் ஜீவபரமாத்துமவிசாரத்தால் நிவர்த்தியடையும். ஆகையால் எப்பொழுதும் பிர்மத்தை விசாரிக்கவேண்டியது. அகங்காரனை பிரபுவையும், புத்தியாகிய நாடகசாலைப் பெண்ணையும், விஷயங்களாகிற வேடிக்கைப் பார்க்கிறவர்களையும், இந்திரியங்களாகிற தாள மத்தளக்காரர்களையும், சாக்ஷியாகிய தீபம், நாடகசாலையில்வைத்த தீபம்போல் விளக்கிவைக்கிறது. தன் ஸ்தானத்

தில்வைத்ததீபம், நாடகசாலெ உள் வெளியிலும், ஒரேபடித்தாய் விளங்குவது போல சரீர ஹிருதயஸ்தானத்திலிருக்கிற சாக்ஷி உள் வெளியில் ஒரேபடித்தாய் பிரகாசம் பண்ணிவைக்கிருர். தேகத்தைக்குறித்து உள் வெளி வந்ததே யொழிய வேறில்லெ. புத்தியாதிகளை சாக்ஷிவிளக்கிவைத்தும், புத்தியாதிகளால்தான் விளங்காமலுமிருக்கிருர். அறிவு ஒருநாளும் அன்னியமாய் கிரகக்கப் படமாட்டாது. சர்வசங்கற்பத் தியாகம் உனக்கு சிரமமானல், புத்தியை சரணமடைந்து அதற்கு சாக்ஷியான அறிவையே உள்ளிலாவது வெளியிலாவது அறியக்கடவாய்.

நாடகதீப சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible] 𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌨𑌾𑌟𑌕𑌦𑍀𑌪𑌃.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
अर्थोनाटकदीपस्यमयासंक्षिप्यवक्ष्यते ॥

𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 ।
𑌅𑌰𑍍𑌥𑍋𑌨𑌾𑌟𑌕𑌦𑍀𑌪𑌸𑍍𑌯𑌮𑌯𑌾𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

ஸ்ரீ பாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணி நாடகதீபத்திற்கு சம்க்ஷேபமாய் அர்த்தம் சொல்லுகிறேன்.

அ-கை. இப்போ சொல்லப்போகிற கிரந்தம் நிர்விக்கினமாய் நிறைவேறும்பொருட்டு தனக்கு அபிமதமான பிர்மஸ்வரூபத்தை ஸ்மரிக்கிறதான மங்களத்தை ஆச்ரியத்துக்கொண்டு, மந்தாதிகாரிகளுக்கு ஆயாசமன்றியில் நிஷ்பிரபஞ்சமான பிர்மாத்துமைக்கியஞான சித்தியின்பொருட்டு, அத்தியாரோபம் அபவாதமென்கிற நியாயத்தை யனுசரித்து ஆத்துமாவினிடத்தில் முதலில் அத்தியாரோபத்தைச் சொல்லுகிருர்.

परमात्माद्वयानन्दःपूर्णःपूर्वंस्वमायया ।
स्वयमेवजगद्भूत्वाप्राविशज्जीवरूपतः ॥

ஸ ஆத்மா அத்வயாநந்த꞉ ஸம்பூர்ண꞉ ப்ராக் ஸ்வமாயயா ।
ஸ்வயமேவ ஜகத்பூத்வா ப்ராவிஶஜ்ஜீவரூபத꞉ ॥ ௧

ப்ராக் சிருஷ்டிக்கு முன்னே
அத்வயாநந்த꞉ ஸ்வகதாதிபேதமின்றி அத்துவயானந்தராயும்
ஸம்பூர்ண꞉ தேசகாலாதி பரிச்சேதமற்றபூர்ணராயுமிருக்கிற
ஸ ஆத்மா பரமாத்துமாவானவர்
ஸ்வமாயயா தன்னிடத்தில் கற்பிதமான மாயையால்
ஸ்வயமேவ தான்தானே
ஜகத்பூத்வா சொப்பனம் போல நாமரூபவடிவமானஜகத்தாகத்தோன்றி
ஜீவரூபத꞉ கர்த்திருத்துவாதி ரூபமான ஜீவரூபத்தாலே
ப்ராவிஶத் பிரவேசித்தார்.

அ-கை. ஏகராயிருக்கிற ஆத்துமா தானே சர்வசரீரங்களிலும் பிரவேசித்திருக்கும்பட்சத்தில் பூஜிக்கிறவனுயுமிருக்கிற பேதத்தோடே தோன்றுகிறது விரோதமாயிருக்கிறதே யெனில்.

विष्णवाद्युत्तमदेहेषुप्रविष्टोदेवताभवत् ।
मर्त्याद्यधमदेहेषुस्थितोभजतिदेवताम् ॥

விஷ்ண்வாத்யுத்தமதேஹேஷு ப்ரவிஷ்டோ தேவதாऽபவத் ।
மர்த்யாத்யதமதேஹேஷு ஸ்திதோ பஜதி தேவதாம் ॥ ௨

விஷ்ண்வாத்யுத்தமதேஹேஷு விஷ்ணு முதலான உத்தமதேகங்களில்
ப்ரவிஷ்ட꞉ பிரவேசித்த ஆத்துமாவானவர்
தேவதா தெய்வமாக
அபவத் பவிக்கிறார் [னவர்
மர்த்யாத்யதமதேஹேஷு மனுஷியாள் முதலான அதமதேகங்களில்
ஸ்தித꞉ பிரவேசித்திருந்த அந்த ஆத்துமாவானவர்
தேவதாம் அந்த தெய்வத் தன்மையோடே கூடின ஈசுவரனை
பஜதி பஜிக்கிறார்.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவிடத்தில் சுருக்கமாக அத்தியாரோபத்தைக் காண்பித்து, சாதனத்துடன் அதின் அபாவத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अनेकजन्मभजनात्स्वविचारंचिकीर्षति ।
विचारेणविनष्टायांमायायांशिष्यतेस्वयम् ॥

அநேகஜந்மபஜநாத் ஸ்வவிசாரம் சிகீர்ஷதி ।
விசாரேண விநஷ்டாயாம் மாயாயாம் ஶிஷ்யதே ஸ்வயம் ॥ ௩

அநேகஜந்மபஜநாத் அனேக ஜன்மத்தில் நிஷ்காமமாக சகல சற்கருமங்களையும் பிரமார்ப்பணமாகப் பண்ணி சித்தசுத்தியையடைந்து சாதனசதுஷ்டயத்தைச் சம்பாதித்து சற் குருசன்னதியில் போய்சேர்ந்த விசேஷத்தால்

ஸவிசாரம் இந்த அதிகாரியானவன் நாமாரென்றசிரவணமனனநிதித்தியாசனசமாதிரூபமானவிசாரத்தை
விகீர்ஷதி பண்ண இச்சிக்கிறான்
விசாரேண இந்த விசாரத்தினாலே
லயாயாம் தன்பூரணத்துவத்தை மறைத்த அஞ்ஞானமானது
விநஷ்டாயாம் நாசமாகாநின்ற உள்ளளவில்
ஸ்வயம் தானாகவே
ஸிஷ்யதே ஆத்துமாபீதமாகிறார். இதுவே மோட்சமென்றறி.

அ-கை. அந்த பிர்மத்தையறிந்து முக்திபடைகிறானென்று இவை முதலான சுருதிகள் ஞானத்தால் பந்தநிவர்த்தியாகிறதென்று சொல்லியிருக்க நீர் அதற்கு விரோதமாய், ஆத்துமாமாத்திரம் மீதமாகிறதே மோட்சமென்று சொன்னகாரண மேதோவெனில்.

अद्वयानन्दरूपस्यसद्वयत्वंचदुःखिता ।
बन्धःप्रोक्तस्स्वरूपेणस्थितिर्मुक्तिरितीर्यते ॥

அத்வயாநந்தரூபஸ்ய ஸத்வயத்வஞ்ச து:கிதா ।
பந்த:ப்ரோக்தஸ்ஸ்வரூபேண ஸ்திதிர்முக்திரிதீர்யதே ॥ ௪

அத்வயாநந்தரூபஸ்ய இரண்டற்ற ஆனந்தரூபரான தனக்கு. படுத்திருக்கிற புருஷன் ஒருவனாயும் சுகமாயும் இருந்தும் நித்திராசக்தியால் அனேகத்துவமும் துக்கத்துவமும் எப்படிதோன்றிற்றோ
ஸத்வயத்வம் அப்படி அஞ்ஞான சக்தியால் இரண்டாவதானவஸ்துக்களின் தோற்றமும்
து:கிதா ச அனேகவிதமானதுக்கங் காண்கிறதேபந்தமென்றும்
ப்ரோக்த: சொல்லப்படும்
ஸ்வரூபேண விழித்தவன் போல ஸ்வரூபமாத்திரமான
ஸ்திதி: இருப்பே
முக்தி: மோட்சமென்று
இதி இப்படி
ஈர்யதே அங்கீகரிக்கப் படுகிறது

வி-ம். ஆகையால் மற்றசுருதிகளுக்கும் நாம் சொன்னதற்கும் விரோதமில்லையென்றறி.

அ-கை. கர்மத்தினாலேயே சனகாதிகள் சித்தியடைந்தார்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற கீதாவாக்கியத்திற்கு விரோதமாய் விசாரசுன்னிய ஞானத்தால் முக்திவருமென்றெப்படி சொன்னீரெனில் அது சித்தசுத்திபரமேயன்றி, மோட்சபரமன்றென்று தீர்மானமாய்ச்சொல்லுகிறார்.

अविचारकृतोबन्धोविचारेणनिवर्तते ।

அவிசாரக்ருதோபந்தோ விசாரேண நிவர்த்ததே ।

ஸவிசாரக்ருத: தன்னை யாரென்று விசாரியாமையால் பண்ணப்பட்டிருக்கிறதுயாதோ	விசாரேண அது தன்னை யறியப்பண்ணுகிற விசாரத்தாலேயே
பந்த: அதுவேபந்தம்	நிவர்த்தெத நிவர்த்தியாகிறது

அ-கை. விசாரத்தால் முக்திவருமென்று சொன்னீரே எதைக்குறித்து விசாரத்தால் மோட்சம் வருமெனில்.

तस्माज्जीवपरात्मानौसर्वथैवविचारयेत् ॥

தஸ்மாஜ்ஜீவபராத்மாநௌஸர்வதைவவிசாரயேத் ॥ ௫

தஸ்மாத் ஆகையினால்இந்ததேகத்திலிருக்கிற	யாயுமிருக்கிறபரமாத்துமாவையும்
	ஸர்வதா ஏவ சர்வவிதத்தினாலேயும்
ஜீவபராத்மாநௌ ஜீவனையும், சாட்சி	விசாரயேத் விசாரிக்கவேண்டியது

அ-கை. ஜீவனது ஸ்வரூபத்தையும் அவனைவிசாரிக்கிறகிரமத்தையும் அவனது கரணத்தையும் அதின்தொழிலையும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

अहमित्यभिमन्तायःकर्तासौतस्यसाधनम् ।
मनस्तस्यक्रियेअन्तर्बहिर्वृत्तीक्रमोत्थिते ॥

அஹமித்யபிமந்தாய:கர்தாஸௌதஸ்யஸாதநம் ।
மநஸ்தஸ்யக்ரியேஅந்தர்பஹிர்வ்ருத்தீக்ரமோத்திதே ॥ ௬

அஹம் இதி இந்த தேகத்தில் நான்	ஸாதநம் சகலவிதமானசாதனமாயி
ய: எவன் (என்று	மந: மனது. (ருக்கிறது
அபிமந்தா அபிமானித்துக் கொண்டிருக்கிறானோ	தஸ்ய அந்தமனதிற்கு
	க்ரமோத்திதே கிரமமாக உண்டாகி
அஸௌ அந்த இவனே	அந்த: பஹிர்வ்ருத்தீக்ரியே உள்ளிலும் வெளியிலும் வருகிறயான் எனதுகளான விருத்திகளேதொழில்கள்
கர்தா கர்த்தாவாகியஜீவன்	
தஸ்ய அவனுக்கு	

ச-கை. அந்தவிருத்திகளின் ஸ்வரூபத்தையும் அந்த விருத்திகளுக்குவிஷயங்களையும், பிரித்துக்காட்டுமெனில்.

अन्तर्मुखाहमित्येषावृत्तिःकर्तारमुल्लिखेत् ।
बहिर्मुखेदमित्येषाबाह्यंवस्त्विदमुल्लिखेत् ॥

அந்தர்முகாஹமித்யேஷாவ்ருத்தி:கர்தாரமுல்லிகேத் ।
பஹிர்முகேதமித்யேஷாபாஹ்யம்வஸ்த்விதமுல்லிகேத் ॥ ௭

அந்தர்முகா அந்தர்முகமாயிருக்கிற
அஹம் இதி நானென்ற
ஏஷா இந்த
வ்ருத்தி: விருத்தியானது
கர்த்தாரம் சரீரத்திற்குள்ளிருக்கிற கர்த்தாவையே
உல்லேகேத் விஷயீகரித்துக் கொண்டிருக்கும்

பஹிர்முகா வெளிமுகமாய்வருகிற
இதம் இதி இதம் என்கிற
ஏஷா இந்தவிருத்தியானது
பாஹ்யம் வெளியிலிருக்கிற
வஸ்து வஸ்துக்களை
இதம் இதுவிதுவென்று
உல்லேகேத் விஷயீகரிக்கும்

தா-ம். அகம் விருத்தியே இதம் விருத்தியாய்ப்பிறந்தாலும் விருத்தி இரண்டென்பது, தகப்பனிடத்தில் மகன் பிறந்தாலும் இருவரும் வேறு வேறு தொழில்களை யுடையவர்கள் போலவாம்.

அ-கை. மனதே இப்படி சகலத்தையும் செய்கிறதானால் சட்சுராதி இந்திரியங்களுக்கு பிரயோசனமில்லையேயெனில்.

इदमोयेविशेषास्स्युर्गन्धरूपरसादयः ।
असांकर्येणतान्विद्यात्घ्राणादीन्द्रियपञ्चकम् ॥

இதமோயேவிசேஷாஸ்ஸ்யுர்கந்தரூபரஸாதய: ।
அஸாங்கர்யேணதாந்வித்யாத்க்ராணாதீந்த்ரியபஞ்சகம் ॥ ௮

இதம் இதி இதுவென்று சொல்லப்படுகிறவைகளான
கந்தரூபரஸாதய: கந்த ரூப ரச சப்த ஸ்பரிசங்களான
யே யாதொரு
விசேஷா: விசேஷங்கள்

ஸ்யு: உண்டோ
தாந் அந்த விஷயங்களை
அஸாங்கர்யேண வேறுவேறாக
க்ராணாதீந்த்ரியபஞ்சகம் ஆக்கிராணம் முதலானஞானேந்திரியங்களைந்தும்
வித்யாத் அறிகின்றன.

அ-கை. கிரகஸ்தன்போலிருக்கிற சிவனை பரிவாரத்துடன் சொல்லி இனி சாட்சியை யறிவிக்கிறார்.

कर्तारञ्चक्रियांतद्वद्व्यावृत्तविषयानपि ।
स्फोरयेदेकयत्नेनयोसौसाक्ष्यत्रचिद्वपुः ॥

கர்த்தாரஞ்சக்ரியாந்தத்வத்வ்யாவ்ருத்தவிஷயாநபி ।
ஸ்போரயேதேகயத்நேநயோஸௌஸாக்ஷ்யத்ரசித்வபு: ॥ ௯

கர்த்தாரம் ச கர்த்தாவாயிருக்கிற ஜீவனையும்
தத்வத் அதுபோலே
க்ரியாம் அபி கிரியையையும்

வ்யாவ்ருத்தவிஷயாந் வேறுவேறான விஷயங்களையும்
ஏகயத்நேந ஓரேகாலத்தில்

யஃ யாதொருத்தர்
ஹோஸயெ௷ பிரகாசம்பண்ணிவைக்கி
ஸவஊ அந்த இந்த [றாரோ
ஸாக்ஷீ சாட்சியானவர்
அத்ர இந்த இடத்தில்
விஃவொ: அறிவுவடிவமாயிருக்கிறப
ரமாத்துமாவென்றறி

அ-கை. சாட்சிஒரே காலத்தில் சகலத்தையும் விளக்கி வைக்கிறாரென்பதை அனுபவமாகக் காட்டவேண்டுமெனில்.

ईक्षेशृणोमिजिघ्रामिस्वादयामिस्पृशाम्यहम् ।
इतिभासयतेसर्वंनृत्यशालास्थदीपवत् ॥

ஈக்ஷெ ஶ்ருணொமி ஜிக்ராமி ஸ்வாதயாமி ஸ்ப்ருஶாம்யஹம் ।
இதி பாஸயதெ ஸர்வம் ந்ருத்யஶாலாஸ்ததீபவத் ॥ கம

ஈக்ஷெ பார்த்தேன்
ஶ்ருணொமி கேட்டேன்
ஜிக்ராமி முகர்ந்துபார்த்தேன்
ஸ்வாதயாமி ருசியறிந்தேன்
அஹம் நான்
ஸ்ப்ருஶாமி இதி தொட்டேன் என்று
விளங்கும்படியாக
ந்ருத்யஶாலாஸ்ததீபவத் நாடகசாலை யிலிருக்கிற தீபம்போல
ஸர்வம் சர்வத்தையும்
பாஸயதெ பிரகாசம்பண்ணி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறதே அனுபவம்

அ-கை திருஷ்டாந்தத்தை விரித்துகாட்டுமெனில்.

नृत्यशालास्थितोदीपःप्रभुंसभ्यांश्चनर्तकीम् ।
दीपयेदविशेषेणतदभावेपिदीप्यते ॥

ந்ருத்யஶாலாஸ்திதொ தீப: ப்ரபும் ஸப்யாம்ஶ்ச நர்தகீம் ।
தீபயெதவிஶெஷெண ததபாவெபி தீப்யதெ ॥ கக

ந்ருத்யஶாலாஸ்தித: நாடக சாலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற
தீப: தீபமானது
ப்ரபும் அவிடத்திலுள்ள பிரபுவையு
நர்தகீம் ஆடுகிறவளையும் (ம்
ஸப்யாம்ஶ்ச வேடிக்கை பார்க்கிறவர்களையும்
அவிஶெஷெண தாரதம்மிய மன்றி யிலே [டிருக்கிறது
தீபயெத் விளக்கிவைத்துக் கொண்
ததபாவெபி அவர்களில்லாதசமயத்திலும்
தீப்யதெ முன்போலவே விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

அ-கை. இதற்கு தார்ஷ்டாந்தத்தைக் காட்டுமெனில்.

अहङ्कारंधियंसाक्षीविषयानपिभासयेत् ।
अहङ्काराद्यभावेपिस्वयंभात्येवपूर्ववत् ॥

அஹங்காரம் தியம் ஸாக்ஷீ விஷயாநபி பாஸயேத் |
அஹங்காராத்யபாவேபி ஸ்வயம் பாத்யேவ பூர்வவத் || ௧௨

அஹங்காரம் ஜாக்கிரதாதிகளில் தோன்றுகிற அகங்காரத்தையும்
தியம் புத்தியையும்
விஷயாநபி விஷயங்களையும்
ஸாக்ஷீ சாட்சி
பாஸயேத் விளக்கிவைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்
அஹங்காராத்யபாவேபி சுஷுப்தி மூர்ச்சை சமாதிகளில் அகங்காராதிகளுடைய அபாவத்திலும்
பூர்வவத் முன்போலவே
ஸ்வயம் தான்மாத்திரமாக
பாத்யேவ விளங்கிக்கொண்டேயிருக்கிறார்.

அ-கை. சகலத்தையும் புத்தியே விளக்கும்போது சாட்சியென்னத்திற்கெனில்.

निरन्तरंभासमानेकूटस्थेज्ञप्तिरूपतः ।
तद्भासाभास्यमानेयंबुद्धिर्नृत्यत्यनेकथा ॥

நிரந்தரம் பாஸமாநே கூடஸ்தே ஜ்ஞப்திரூபத: |
தத்பாஸா பாஸ்யமாநேயம் புத்திர் ந்ருத்யத்யநேகதா || ௧௩

கூடஸ்தே சாட்சியாகிய கூடஸ்தர்
ஜ்ஞப்திரூபத: அறிவு ஸ்வரூபத்தாலே
நிரந்தரம் இடைவிடாமல்
பாஸமாநே விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது
தத் அந்த
பாஸா அறிவின் பிரகாசத்தினாலே
பாஸ்யமாநா விளங்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற
இயம் இந்த
புத்தி: புத்தியானது
அநேகதா அனேகவிதமாக
ந்ருத்யதி கூத்தாடிக்கொண்டிருக்கிறது

அ-கை. சொன்ன அர்த்தம்கேட்கிறவர்களுக்கு புத்தியில் எளிதாயேறும் பொருட்டு ரூபகமாக வருணிக்கிறார்.

अहङ्कारःप्रभुस्सभ्याविषयानर्तकीमतिः ।
ताळादिधारिण्यक्षाणिदीपस्साक्ष्यवभासकः ॥

அஹங்கார: ப்ரபுஸ்ஸப்யா விஷயா நர்த்தகீ மதி: |
தாளாதிதாரிண்யக்ஷாணி தீபஸ்ஸாக்ஷ்யவபாஸக: || ௧௪

அஹங்கார: அகங்காரனே
ப்ரபு: பிரபு
மதி: புத்தியே
நர்த்தகீ ஆடுகிறவள்
விஷயா: விஷயங்களே
ஸப்யா: வேடிக்கை பார்க்கிறவர்கள்
அக்ஷாணி இந்திரியங்களானவைகளே
தாளாதிதாரிணீ தாளமத்தளங்களை தரிக்கிறவர்கள்
ஸாக்ஷீ சாட்சியே சகலத்தையும்

அவபாஸக: விளக்கிவைக்கிற | தீப: தீபமென்றறி.

அ-கை. சாட்சியானவர் சலித்துக்கொண்டிருக்கிற தீபம்போலே, அகங்காராதிகளை விளக்கி வைக்கிறாரென்று சொன்னீரே, அவைகளுடைய சம்பந்தத்தின் பொருட்டு போக்குவரத்து முதலான விகாரத்தோடே கூடினவராக தீபத்திற்குச் சமானமாக ஆகிவிடுவாரேயெனில்.

स्वस्थानसंस्थितोदीपस्सर्वतोभासयेद्यथा ।
स्थिरस्थायीतथासाक्षीबहिरन्तःप्रकाशयेत् ॥

ஸ்வஸ்தாநஸம்ஸ்திதோதீபஸ்ஸர்வதோபாஸயேத்யதா ।
ஸ்திரஸ்தாயீ ததாஸாக்ஷீபஹிரந்த:ப்ரகாஶயேத் ॥ ௧௫

ஸ்வஸ்தாநஸம்ஸ்தித: தன்னுடைய ஸ்தானத்திலே ஸ்தாபித்திருக்கிற
தீப: தீபமானது
ஸர்வத: நான்குதிக்கிலும்
யதா எப்படி
பாஸயேத் விளக்கிவைக்கிறதோ
ததா அப்படி
ஸ்திரஸ்தாயீ ஸ்திரமாய் அசைவற்றிருக்கிற
ஸாக்ஷீ சாட்சியானஆத்துமாவும்
பஹிரந்த: உள்ளிலும் வெளியிலும்
ப்ரகாஶயேத் பிரகாசம் பண்ணிவைக்கிறார்.

அ-கை. சாட்சி உள்வெளிகளை விளக்கிவைக்கிறாரென்று சொன்னது கூடாது, சுருதியானது அபூர்வம் அனபரம், அனந்தரம் அபாகியமென்று சொல்லுகிறது அதற்கு விரோதமாய் இருக்கிறதேயெனில்.

बहिरन्तर्विभागोयंदेहापेक्षोनसाक्षिणि ।

பஹிரந்தர்விபாகோயம்தேஹாபேக்ஷோநஸாக்ஷிணி ।

பஹி: வெளி
அந்த: உள்ளென்கிற
அயம் இந்த
விபாக: பேதமானது
தேஹாபேக்ஷ: தேகத்தைய பேட்சித்திருக்கிறதேயன்றி
ந ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்தில் இல்லை

அ-கை. வெளியிலிருக்கிறவர்கள்யார் உள்ளேயிருக்கிறவர்கள்யாரெனில்

विषयाबाह्यदेशस्थादेहस्यान्तरहंकृतिः ॥

விஷயாபாஹ்யதேஶஸ்தாதேஹஸ்யாந்தரஹங்க்ருதி: ॥ ௧௬

பாஹ்யதேஶஸ்தா: தேகத்துக்கு வெளியிலிருக்கிறவைகள்
விஷயா: சப்தாதிவிஷயங்கள்
தேஹஸ்ய சரீரத்திற்கு
அந்த: உள்ளே
அஹங்க்ருதி: அகங்காரமிருக்கிறது

அ-கை. சாட்சி அசைவற்றிருக்கிறதாக சொன்னீரே அனுபவத்திலாத்துமாவை பார்த்தேன், போனேனென்று சலிக்கிறதாக தோற்றுகிறதேயெனில்.

अन्तस्थाधीस्सहैवाक्षैर्बहिर्यातिपुनःपुनः ।
भास्यबुद्धिस्थचाञ्चल्यंसाक्षिण्यारोप्यतेवृथा ॥

அந்தஸ்தாதீஸ்ஸஹைவாக்ஷைர்பஹிர்யாதி புந:புந: ।
பாஸ்யபுத்திஸ்தசாஞ்சல்யம் ஸாக்ஷிண்யாரோப்யதே வ்ருதா ॥ ௧௭

அந்தஸ்தா உள்ளேயிருக்கிற
தீ: புத்தியானது
அக்ஷை: இந்திரியங்களோடே
ஸஹைவ கூடவே
புந:புந: அடிக்கடி.
பஹி: வெளியிலே
யாதி போகிறது

பாஸ்யபுத்திஸ்தசாஞ்சல்யம் ஆத்துமாவினால் விளங்கப்படுகிற இந்தபுத்தியுடையசஞ்சல ஸ்வபாவம்
ஸாக்ஷிணி மயக்கத்தினால் மூடர்களினாலே சாட்சியாகிய தன்னிடத்தில்
வ்ருதா வீணாக
ஆரோப்யதே ஆரோபிக்கப்படுகிறது

அ-கை. விளக்கிவைக்கிற வஸ்துவில்விளங்கப்படுகிற வஸ்துதன் சஞ்சலத்தை ஆரோபிப்பது எவ்விடத்திற்காணப்படுகிறதெனில்.

गृहान्तरगतस्स्वल्पोगवाक्षादातपोचलः ।
तत्रहस्तेनर्त्यमानेनृत्यतीवातपोयथा ॥

க்ருஹாந்தரகதஸ்ஸ்வல்போ கவாக்ஷாதாதபோசல: ।
தத்ரஹஸ்தே நர்த்யமாநே ந்ருத்யதீவாதபோ யதா ॥ ௧௮

கவாக்ஷாத் ஜன்னல் வழியால்
க்ருஹாந்தரகத: வீட்டிற்குள்வந்துவி[ழுந்த
ஸ்வல்ப: சிறிதான
ஆதப: வெய்யிலானது
அசல: அசைவற்றி[க்கிருக்க]ருக்கிறது அப்படி
தத்ர ஹஸ்தே அதில் கையானது

நர்த்யமாநே அசைந்தவுள்ளளவில்
ஆதப: வெய்யிலானது
ந்ருத்யதீவ அசைவதுபோல்
யதா எப்படித்தோன்றுகிறதோ அப்படிப்போலபுத்தியினசைவால்சாக்ஷியசைவதுபோல்தோற்றுகிறது.

அ-கை. அப்படிதார்ஷ்டாந்தத்தில் காட்டவேண்டுமெனில்.

निजस्थानस्थितस्साक्षीबहिरन्तर्गमागमौ ।
अकुर्वन्बुद्धिचाञ्चल्यात्करोतीवतथातथा ॥

நிஜஸ்தாநஸ்திதஸ்ஸாக்ஷீ பஹிரந்தர்கமாகமௌ ।
அகுர்வந்புத்திசாஞ்சல்யாத் கரோதீவ ததா ததா ॥ ௧௯

நிஜஸ்தாநஸ்தித: தன்ஸ்தானத்தில்தானயிருக்கிற

ஸாக்ஷீ சாட்சியானவர்
பஹிரந்த: உள்ளிலும் வெளியிலும்
கமாகமௌ போக்குவரத்தை

ஸங்கல்ப பண்ணுமலிருக்கும்போது
புத்திஸ்வாபாவ்யாத் புத்தியினுடையசஞ்
சலபாவத்தால்

ததா ததா அப்படி அப்படி
கரோதீவ பண்ணுகிறவன் போ
லே தோற்றுகிருனென்றறி.

அ-கை. நிஜஸ்தானத்திலிருந்து சாட்சி விளங்குகிருரென்று ஏதேனும் உள்ளிலாவது வெளியிலாவது ஒருஸ்தானத்தைப்பற்றி இருக்கிறதா அன்றி தோன்றுகிறதாவெனில்.

नबाह्योनान्तरस्साक्षीबुद्धेर्देशौहितावुभौ ।
बुद्ध्याद्यशेषसंशान्तौयत्रभात्यस्तितत्रसः ॥

நபாஹ்யோநாந்தரஸ்ஸாக்ஷீபுத்தேர்தேஶௌஹிதாவுபௌ ।
புத்த்யாத்யஶேஷஸம்ஶாந்தௌயத்ரபாத்யஸ்திதத்ரஸ: ॥ ௨௦

ஸாக்ஷீ சாட்சியானவர்
பாஹ்ய: வெளியிலே இருக்கிறவரும்
ந அல்ல
அந்தர: ந உள்ளே இருக்கிறவரும் அல்ல
தௌ அந்த
உபௌ இரண்டுகளும்
புத்தே: புத்தியினுடைய [ள்
தேஶௌ ஹி கற்பனையானஸ்தானங்க

யத்ர எந்த இடத்தில்
புத்த்யாத்யஶேஷஸம்ஶாந்தௌ புத்தி
முதலானதுஒழிவை யடைகிறதோ
தத்ர அந்த இடத்தில்
ஸ: அவர்
அஸ்தி இருந்து
பாதி விளங்குகிருர்.

அ-கை. சர்வவிவகாரங்களும் ஒழிந்தவனிடத்தில் ஒருஇடமும் காணப்படவில்லையே, அந்தஇடத்தில் சாட்சி இருக்கிருரென்று சொன்னது, எதினுலேயோவெனில்.

देशःकोपिनभासेतयदितर्ह्यस्त्वदेशभाक् ।

தேஶ:கோபிநபாஸேதயதிதர்ஹ்யஸ்த்வதேஶபாக் ।

க: அபி தேஶ: யாதொருதேசமும்
ந பாஸேத விளங்கவில்லை
யதி என்பாயாகில்

தர்ஹி அப்போ
அதேஶபாக் ஒருதேசத்தையும்பற்று
அஸ்து ஆகட்டும் (தவராக

அ-கை. சாஸ்திரத்தில் சர்வகதரென்று சொல்லுகிறதேயெனில்.

सर्वदेशप्रक्लिप्त्यैवसर्वगत्वंनतुस्वतः ॥

ஸர்வதேஶப்ரக்லுப்த்யைவஸர்வகத்வம்நதுஸ்வத: ॥ ௨௧

ஸர்வதேஶப்ரக்லுப்த்யாஏவ சகலதே
சகற்பனையினுலேயே
ஸர்வகத்வம் ஆத்துமாவிற்கு சர்வகத்த

வென்பதே தவிர
ந து ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தினுலே அ
ந்தப் பேருமில்லை

அ-கை. சர்வகதத்துவமெப்படி கற்பனையோ அப்படி சர்வசாட்சித்துவமும் கற்பனையென்று சொல்லுகிறார்.

अन्तर्बहिर्हिसर्वंवायंदेशंपरिकल्पयेत् ।

बुद्धिस्तद्देशगस्साक्षीतथावस्तुषुयोजयेत् ॥

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌵𑌾𑌯𑌂𑌦𑍇𑌶𑌂𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌗𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤𑌥𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௨

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌬𑌹𑌿𑌃 உள்வெளிமுதலான
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 சகலமான
𑌯𑌂 யாதொரு
𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌵𑌾 தேசத்தையாவது
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 புத்தியானது
𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌹𑌿 கற்பிவிக்கிறதோ
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 அதற்குஆத்துமா சாட்சியாகவும்
𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌗𑌃 அந்ததேசத்தை யடைந்தவர்போலே அப்போ தப்போது தோன்றுகிறார்
𑌤𑌥𑌾 அப்படியே
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 சகலவஸ்துக்களிலும் இந்தநியாயத்தை
𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 சேர்க்கவேண்டியது

அ-கை. அதைநன்றாய் விரித்துகாட்டவேண்டுமெனில்.

यद्यद्रूपादिकल्प्येतबुद्ध्यातत्तत्प्रकाशयन् ।

तस्यतस्यभवेत्साक्षीस्वतोवाग्बुद्ध्यगोचरः ॥

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌨𑍍 ।

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌯𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋𑌵𑌾𑌗𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌗𑍋𑌚𑌰𑌃 ॥ ௨௩

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 புத்தியினாலே
𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍍 யாதொருயாதொரு
𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑌿 ரூபாதிவிஷயங்கள்
𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤 கற்பிக்கப்படுகின்றனவோ
𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍 அதனை
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌨𑍍 பிரகாசம்பண்ணிவைத்துக்கொண்டு
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 அந்தந்த விஷயத்திற்கு
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 சாட்சியாக
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 பவிக்கிறார்
𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 ஸ்வபாவத்தினால்
𑌵𑌾𑌗𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌗𑍋𑌚𑌰𑌃 வாக்குபுத்திகளுக்கு எட்டாதவரென்றறி.

அ-கை. அப்படி சாட்சி அகோசரராகில் முமுட்சுவாகியநான் அவரையெப்படி கிரகிக்கிறதெனில்.

कथंतादृङ्मयाग्राह्यइतिचेन्मैवगृह्यताम् ।

𑌕𑌥𑌂𑌤𑌾𑌦𑍃𑌙𑍍𑌮𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌇𑌤𑌿𑌚𑍇𑌨𑍍𑌮𑍈𑌵𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।

தாத்3ருக் அப்படி இருக்கிற ஆத்துமா
ஸ்வயம் என்றால்
கத2ம் எப்படி
க்3ராஹ்ய: கிரகிக்கபடுவர்
இதி சேத் என்று கேட்பாயாகில்
ந ஏவ க்3ராஹ்ய: தாம் உன்னாலே கிர
கிக்கப்படுகிறவரன்றுதானே.

அ-கை. அப்படிச்சொன்னால் என்ன விசேஷமாயிற்றெனில்.

सर्वग्रहोपसंशान्तौस्वयमेवावशिष्यते ॥

ஸர்வக்3ரஹோபஸம்சா1ந்தௌ ஸ்வயமேவாவசி1ஷ்யதே ॥ ௨௪

ஸர்வக்3ரஹோபஸம்சா1ந்தௌ ஸமஸ்
தான அந்தக்கரணத்திலுண்டா
கிறபாகியேந்திரிய விருத்திகள் உப
சாந்தமாகில்
ஸ்வயம் ஏவ தான்மாத்திரமே
அவசி1ஷ்யதே மீதமாகிறார்

அ-கை. அப்படி ஆத்துமா சேஷிக்கிறவராயிருந்தாலும் அவர் சாட்சாத்காரமாகும்பொருட்டு சிறிது பிரமாணம் வேண்டுமென்றால், சூரியன் உதயமானதற்கு எப்படி சாட்சி வேண்டியதில்லையோ அப்படி யென்று சொல்லுகிறார்.

नतत्रमानापेक्षास्तिस्वप्रकाशस्वरूपतः ।

ந தத்ர மாநாபேக்ஷாஸ்தி ஸ்வப்ரகாச1ஸ்வரூபத: ।

ஸ்வப்ரகாச1ஸ்வரூபத: ஸ்வப் பிர
காசமான ஸ்வரூபமாகையால்
தத்ர அந்த ஆத்துமா இருப்பதில்
மாநாபேக்ஷா பிரமாணபேட்சையா
ந இல்லை (னது

அ-கை. ஆத்துமா ஸ்வப்பிரகாசமாய் விளங்குகிறார் என்கிறஞானம் உண்டாகும் பொருட்டு உபாயம் வேண்டியாதாயிருக்கிறதே அதற்கென்ன செய்வேனெனில்.

तादृग्व्युत्पत्त्यपेक्षाच्चेच्छ्रुतिंपठगुरोर्मुखात् ॥

தாத்3ருக்3வ்யுத்பத்த்யபேக்ஷா சேச்ச்2ருதிம் பட2 கு3ரோர்முகா2த் ॥ ௨௫

தாத்3ருக்3வ்யுத்பத்த்யபேக்ஷா சேத் அப்
படி ஆத்துமா ஸ்வயம் பிரகாசமென்ற
ஞானம் உண்டாகவேண்டுமென்
பாயாகில்
கு3ரோ: சகல ஆசையும்விட்டு சற்கு
ருவினுடைய
முகா2த் சந்நிதியிலிருந்து
ச்2ருதிம் ஆறுலிங்கத்தோடே கூடிய
சுருதியை
பட2 படி.

அ-கை. சகலவிருத்திகளையும் லயம்பண்ணினால் தான்மாத்திரம் மீதமாயிருக்கிற அனுபவம் வருமென்றீரே. அது உத்தமாதிகாரிகளுக்கு கூடுமேயல்லாமல், என்போலிகளாயிருக்கிற மந்தாதிகாரி முக்தியடைய வழியேதெனில்.

यदिसर्वग्रहत्यागोशक्यस्तर्हिधियंव्रज ।
शरणंतदधीनोन्तर्बहिर्वैषोनुभूयताम् ॥

யதிஸர்வக்ரஹத்யாகோஶக்யஸ்தர்ஹிதியம்வ்ரஜ ।
ஶரணந்ததீநோந்தர்பஹிர்வைஷோநுபூயதாம் ॥ ௨௯

ஸர்வக்ரஹத்யாக: சர்வ சங்கற்பத்தியாகமானது
அஶக்ய: அசாத்தியமென்று
யதி சொல்லவையேயானால்
தர்ஹி அப்போ
தியம் புத்தியைத்தானே
ஶரணம் சரணமென்று
வ்ரஜ அடை
தததீந: அந்தபுத்திக்கு சாட்சியாக
ஏஷ: இந்த ஆத்துமா (வே
அந்த: உள்ளேயாவது
பஹி: வா வெளியிலேயாவது
அநுபூயதாம் அனுபவிக்கத்தக்கவர்.

நாடகதீபிகை முற்றிற்று.

---

(௧௧)வது யோகானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

ஞானிகளடைகிற பிர்மானந்தம் சொல்லுகிறார். தைத்திரீய உபநிஷத்து பிர்மவித்து பரத்தையடைகிறானென்றும், பிர்மரசத்தை யடைகிறானென்றும், வாயுமுதலியவர்கள் அப்பிர்மத்திற்குப் பயந்து நடக்கிறார்களென்றும், ஆனந்தத்தை யடைந்தவன் பயத்தை யடையமாட்டானென்றும், புண்ணிய பாபங்களற்றவனென்றும் சொல்லுகிறது. இவ்வாறே அனேக சுருதிகளும் கூறுகின்றன. நாரதர் சனற்குமாரரையடைந்து விஷயசுகமற்றவராயிருந்தாரென்றும், சாந்தோக்கிய சுருதி (7)வது அத்தியாயத்தில் நன்றாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அச்சுருதியில் சுஷுப்தியானந்தமே பிர்மானந்தமென்றும், அப்பிரமானந்தத்தில் சேனமென்ற பக்ஷிபோலும், வல்லூரு பக்ஷிபோலும், ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் சிரமத்தை யடைந்த ஜீவன் சுஷுப்தியான பிர்மானந்தபோஜனத்திற்குச் செல்லுகிறானென்றும், சிறுகுழந்தைபோலும், மகாராஜன்போலும், மகா ஞானிபோலும், ஜீவன் பிர்மானந்தத்தில் சுகித்துக்கொண்டிருக்கிறானென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. விஞ்ஞானமயனும் ஜாக்கிரசொப்பனங்களில் விஷயபோகத்தைப் புஜித்தும், ஆனந்தமயனும் பிர்மானந்தத்தில் பேதமாயிருக்கிறான். இவ்விதம் புஜித்துக்கொண்டிருக்கிற ஜீவனைக் கருமம் வெளியிலிழுத்தவுடன் உடனேவராமல் அப்பிர்மானந்தவாசனை

யடைகிறதே வாசனுனந்தம். ஜாக்கிரத்தில் ஒருசிந்தையுமற்றகாலத்தில் மேல் மூடியுடன்கூடின குடத்துநீரின் குளிர்ச்சிபோல பிர்மசுகஸ்பூர்த்திவருவதே நிஜானந்தம். அதையே தூஷ்ணீம்பூதானந்தமென்றும் சொல்லுவார்கள். சகல பாசனைகளையும் ஒழிந்து சிரவண மனன நிதித்தியாசனுதிகளால் சுத்த ... நிருத்தி பிர்மஸ்வரூபத்தில் லீனத்தையடைந்து நிற்விகற்பசமாதியில் விளங்குகிற யோகானந்தமே முக்கியானந்தமென்று சொன்னேம். மற்ற ஆத்துமானந்தம், அத்துவைதானந்தம், வித்தியானந்தம், விஷயானந்தம், மற்ற நான்கத்தியாயத்தில் கூறுகின்றேம். இந்த யோகானந்தத்தை அறிந்தவனே ஞானி, அவனுக்கு மறுபடி ஜன்மமில்லை.

யோகானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீ ...

ஶ்ரீ ...

ஶ்ரீ ...

...

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
ब्रह्मानन्दाभिधंग्रन्थंव्याकुर्वेबोधसिद्धये ॥

... ।
... ॥

ஸ்ரீ பாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணி யோகானந்தத்திற்கு சம்க்ஷேபமாய் அர்த்தம் சொல்லுகிறேன்.

அ-கை. உண்டான ஞானஞ் சித்தியாகும்பொருட்டும் பண்ணப்போகிற ... பூரணமாகும்பொருட்டும், தத்துவஞானத்திற்குத்தடைகளாயிருக்கிற பாபங்கள் நிவிர்த்தியாகும்பொருட்டும், தனக்கு அபிமதமான பிர்மானந்த தெய்வஸ்மரணமாகிற மங்களத்தைபாசரித்துக்கொண்டு ...பிரயோஜனங் கேட்போர்க்கு இதில் சித்திக்கும்பொருட்டும், பிரயோஜனத்தோடேகூடிய இந்த கிரந்தத்திற்கு பிர்மானந்தமென்று வெளியாகப் பேர் வைத்ததுந் தவிர இந்தக் கிரந்தத்திற்கும், பிர்மானந்தத்திற்கும் பேதமின்மையால், பிர்மானந்தமென்கிற இந்தக் கிரந்தத்தை ஆரம்பிக்கிறார்.

ब्रह्मानन्दंप्रवक्ष्यामिज्ञातेतस्मिन्नशेषतः ।
ऐहिकामुष्मिकानर्थव्रातंहित्वासुखायते ॥

ப்ரஹ்மாநந்தம்ப்ரவக்ஷ்யாமிஜ்ஞாதேதஸ்மிந்நஶேஷத: |
ஐஹிகாமுஷ்மிகாநர்த்தவ்ராதம்ஹித்வாஸுகாயதே || க

ப்ரஹ்மாநந்தம் பிர்மானந்தத்தை
ப்ரவக்ஷ்யாமி சொல்லுகிறேன்
தஸ்மிந் அந்தபிர்மானந்தம்
அஶேஷத: பூரணமாக
ஜ்ஞாதே அறியப்பட்டதே யானால்
ஐஹிகாமுஷ்மிகாநர்த்தவ்ராதம் இக பரலோக துக்கங்களுடைய கூட்டத்தை
ஹித்வா தள்ளிவிட்டு
ஸுகாயதே ஆனந்தாமாக ஆகிறான்

வி-ம். உலகத்தில் சகலமான பேர்களும் ஒருகிரந்தத்தை யாரம்பிவிக்கும் போது சகுணமூர்த்திகளை மங்களமாகச்சொல்லியிருந்தாலும், நமக்கு இஷ்டமான பிர்மமே யெல்லாதெய்வத்தின் ஸ்வரூபமா யிருப்பதால், தங்கமென்ற சொல் சகலமான நகைகளையு மெப்படிப் பற்றியிழுக்கிறதோ, வேரில் விட்ட ஜலம் மரம் முழுமையும் விர்த்தியாவதற்கு மெப்படிக் காரணமோ, அப்படி பிர்மானந்தமென்ற சொல்லும் சகல தேவதைகளையு மிழுப்பதால் வேறே ஒரு தேவதா நாமத்தைச் சொன்னால், மற்றொரு தேவதையைச் சொல்லவில்லை யென்று அந்ததேவதைகளுடைய ஆயாசமுண்டாவதாலும், எல்லாதெய்வங்களையும் ஒரு மங்களத்தில் சொல்லமுடியாதென்றும் நினைத்து பிர்மானந்தத்தையே இங்கே மங்களமாகச் சொன்னோம், பிர்மமே ஆனந்தரூபமென்று சுருதி சொல்வதால், இந்தக் கிரந்தத்திற்குப் பிர்மானந்தமென்றே பெயரிடப் பட்டது. சகல வேதாந்தத்தாலும் பிர்மமே விஷயமென்றும், துக்கநிவிர்த்தியையுந் தடையற்ற ஆனந்தத்தையும் பிரயோஜனமாகப் பிரத்தியக்ஷமாய்ச் சொல்லி, அதிகாரியையுஞ் சம்பந்தத்தையுஞ்சொன்னதாகவைத்துக்கொண்டு சாஸ்திராரம்பத்திற்குப் பலமான அனுபந்தசதுஷ்டயத்தையும் காண்பித்ததாக ஆய்விட்டது.

அ-கை. இந்த பிர்மஞானத்திற்குத் துக்கநிவிர்த்தி யானந்தாவாப்தி ரூபமான இருவகைப் பிரயோஜனமுண்டென்று சொன்னீரே, ஒரு வியாதிக்காரன் ஒரு மருந்தைச் சாப்பிடவாரம்பிக்கும்போதே, இந்தமருந்தினால் வியாதி தீர்ந்து சுகம் வருமென்பதற்குச் சாஸ்திரங் கேட்பதுபோலே, இவடத்திலும் சுருதிமுதலான பிரமாணங்களே நம்பிக்கைவரும்பொருட்டுகாண்பிக்கவேண்டுமெனில், இந்தவிஷயத்தில் வெகுவிதங்களானசுருதிகளும் ஸ்மிருதிகளுமிருக்கின்றனவென்பதைக் காண்பிக்க வாஞ்சையுள்ள இந்த குருநாதன் இரண்டு சுருதிகளைக் காண்பிக்கிறார்.

ब्रह्मवित्परमाप्नोतिशोकंतरतिचात्मवित् ।

ப்ரஹ்மவித்பரமாப்நோதிஶோகந்தரதிசாத்மவித் ।

ப்ரஹ்மவித் பிர்மமே நானென்றறிந்த ஞானியே
பரம் நிரதிசயமானசுகத்தை
ஆப்நோதி அடைகிறான்
ஆத்மவித் ஆத்துமாவே பரிபூரண பிர்மமென்றறிந்தவன்
ஶோகம் அஞ்ஞானத்தாலுண்டான சகல துக்கத்தையும்
தரதி கடக்கிறான்

அ-கை. ஆனந்தவாப்தியைக்குறித்துச் சொல்லுகிற சுருதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

रसोब्रह्मरसंलब्ध्वानन्दीभवतिनान्यथा ॥

ரஸோப்ரஹ்மரஸம்லப்த்வாநந்தீபவதிநாந்யதா ॥ ௨

ப்ரஹ்மரஸ: பிர்மமே ரசமென்றும்
ரஸம் இந்தபிர்மரசத்தை
லப்த்வா அடைந்தவனே
ஆநந்தீ ஆனந்தத்தை யுடையவனாக
பவதி ஆகிறானென்றுசொல்லி
ந அந்யதா வியதிரேகத்தாலும் அதைஸ்திரப்படுத்திக்காட்டுகிற சுருதியைச்சொல்லுகிறார்இதைத்தவிர வேறேயெவ்விதத்திலும் சுகமில்லையென்று சுருதிசொல்லுகிறது

அ-கை. மேலும் பிர்மஞானிக்கே பயமில்லையென்றும், அஞ்ஞானிக்கு பயமுண்டென்றுஞ் சொல்லுகிற சுருதிவாக்கியங்களைக் காண்பிக்கிறார்.

प्रतिष्ठांविन्दतेस्वस्मिन्यदास्यादथसोभयः ।
कुरुतेस्मिन्नन्तरञ्चेदथतस्यभयंभवेत् ॥

ப்ரதிஷ்டாம்விந்ததேஸ்வஸ்மிந்யதாஸ்யாதத²ஸோபய: ।
குருதேஸ்மிந்நந்தரஞ்சேதததஸ்யபயம்பவேத் ॥ ௩

யதா எப்போது
ஸ்வஸ்மிந் தானாயிருக்கிற ஆத்துமாவில்
ப்ரதிஷ்டாம் நாம்பிர்மமென்கிற திருடத்தை
விந்ததே அடைகிறானோ
அத அப்பவே [illegible]
ஸ: அவன்
அபய: அபயத்தையடைகிறான்
அஸ்மிந் இந்த ஆத்துமாவில்
அந்தரம் சிறிதும்பேதத்தை
குருதே சேத் பண்ணினானேயானால்
அத அப்பவே
தஸ்ய அவனுக்கு
பயம் பயம்
பவேத் உண்டாய்விடும்.

அ-கை. இதற்கு சாக்ஷிகளைப் பிரசித்தமாய்க் காண்பிக்கிறார்.

वायुस्सूर्योवह्निरिन्द्रोमृत्युर्जन्मान्तरेन्तरम् ।
कृत्वाधर्मंविजानन्तोप्यस्माद्भीत्याचरन्तिहि ॥

வாயுஸ்ஸூர்யோவஹ்நிரிந்த்ரோம்ருத்யுர்ஜந்மாந்தரேந்தரம் ।
க்ருத்வாதர்மம்விஜாநந்தோப்யஸ்மாத்பீத்யாசரந்திஹி ॥ ௬

வாயு: வாயுவும்
ஸூர்ய: சூரியனும்
வஹ்நி: அக்கினியும்
இந்த்ர: தேவேந்திரனும்
ம்ருத்யு: எமதர்மராஜாவும்
ஜந்மாந்தரே இதற்கு முந்தின ஜன்மத்தில்
அந்தரம் பிர்மம்வேறே தாங்கள்வேறே யென்ற பேதத்தை
க்ருத்வா பண்ணி
தர்மம் சகலவிதமான தர்மங்களை
விஜாநந்த: அபி அறிந்தவர்களாயிருந்தும்
அஸ்மாத் இந்தப்பிர்மணிடத்தில் நின்று
பீத்யா பயத்தினலே
ஆசரந்தி ஹி அந்தத்தொழில்களை யேற்றத்தாழ்வன்னியில் சாவதானமாகச் செய்கிறார்களன்றோ.

அ-கை. இன்னும் ஞானிக்கே ஆனந்தமென்பதையும், பயமில்லையென்பதையும் காண்பிக்கிறார்.

आनन्दंब्रह्मणोविद्वान्नबिभेतिकुतश्चन ।

ஆநந்தம்ப்ரஹ்மணோவித்வாந்நபிபேதிகுதஶ்சந ।

ப்ரஹ்மண: இந்த அகோசரமான பிர்மத்தினுடைய
ஆநந்தம் ஸ்வரூபமான ஆனந்தத்தைத் தானென்றறிந்த
வித்வாந் ஞானியானவன்
குதஶ்சந யாதொருவிதத்திலும்
நபிபேதி பயப்படமாட்டான்.

வி-ம்- பயத்திற்கு காரணங்களான இத்தேகாதிகள் பொய்யென்றறிந்திருப்பதால், இகத்தில் தேகத்திற்கு வருகிற வியாதியாதி தாபத்திரயத்தாலும், சூக்ஷும தேஹாத்யாசந் நவிர்ந்திருப்பதால் பரலோகபயிர்ச்சிக் கேதுவான பாபாதிநிமித்தியத்தாலும் பயமிவனுக்கில்லை. பிர்மத்தினுடைய ஆனந்தமென்று சொன்னதினல், பிர்மம் வேறே, ஆனந்தம் வேறேயென்றுதோற்றுகிறதேயென்றால், இராகுவுக்கு தலைமாத்திரமிருந்தும், இராகுவினுடையதலையென்ற பிரயோகம்போல பிர்மத்தின் ஸ்வரூபமே யானந்த மாவதால் பேதமில்லையென்றறி.

அ-கை. ஞானிக்குப் பரலோகநிமித்தியமான பயமில்லையென்பது எதினலறியப்படுகிறதெனில்,

एतमेवतपत्नैषाचिन्ताकर्माग्निसंभृता ॥

ஸதைவ தஹ்யதே ஹ்யேஷா விதாகர்மாக்நிஸம்ப்ருதா ॥ ரு

கர்மாக்நிஸம்ப்ருதா புண்ணியபாப கர்மங்களாகிற அக்கினியினால் சம்பாதிக்கப்பட்டதான

ஏஷா விஷா இந்தசிந்தையாகிற தாபமானது

ஸதைவ இந்த ஆத்மஞானி ஒருவனைத்தானே

ந தஹ்யதே தாபப்படுத்தமாட்டாது.

வி-ம். மற்றவர்களுக்கெல்லாம் பிராணோத்க்கிரமணகாலத்தில் பூததரிசனமான உடன், அய்யோ நாம் ஒருநன்மையான புண்ணியமும் செய்யவில்லையே பாபமேசெய்துவந்தோமே, இனிபோகிறசமயத்தில் என்னசெய்வோமென்று வருகிறதாபம் நிச்சயமாயுண்டாகும்.

அ-கை. ஆனால் ஞானிக்குமாத்திரம் இப்படி வருகிற புண்ணிய பாப சிந்தனை யென்னகாரணத்தா லில்லாமற்போகிறதெனில்,

एवंविद्वान्कर्मणीद्वेहित्वात्मानंस्मरेत्सदा ।
कृतेचकर्मणिस्वात्मरूपेणैवैषपश्यति ॥

ஏவம்விதாந்கர்மணீத்வேஹித்வாத்மாநம்ஸ்மரேத்ஸதா ।
க்ருதேசகர்மணீஸ்வாத்மரூபேணைவைஷபஶ்யதி ॥ சு

ஏவம் பிர்மமேநானென்று இப்படி

விதாந் அறிந்த ஞானி

கர்மணீத்வே இரண்டுகளான புண்ணியபாபகர்மங்களை

ஹித்வா தள்ளி

ஆத்மாநம் ஆத்துமாவையே

ஸதா ஸதாகாலமும்

ஸ்மரேத் ஸ்மரித்துக்கொண்டிருப்பன்

ஏஷ: இந்த ஞானியானவன்

க்ருதேச தன்னால் செய்யப்பட்டவைகளான

கர்மணீ பாபபுண்ணிய கர்மங்களை

ஸ்வாத்மரூபேணைவ தன்னுடைய ஆத்மஸ்வரூபமாகவே

பஶ்யதி பார்கிறான்

வி-ம். இப்படிப் பார்க்கிறானென்றதினால், ஞானிக்கு சொப்பனத்திலிருந்து விழித்தவனுக்கு அந்தசொப்பனத்தில் செய்த புண்ணியபாபங்களை உபேக்ஷை செய்கிறதான பாதாதிருஷ்டியும்; பொய்யென்று பார்க்கிறதான மித்தியாதிருஷ்டியும், சகலமும் தன்சொரூபமாய் பார்க்கிற தன்மயதிருஷ்டியும் உண்டாவதுபோல உண்டாகும்.

அ-கை. ஞானிக்கு கர்மங்களில்லையென்று எப்படிசொல்லக்கூடும், தான் செய்தகர்மம் கற்பகோடியானாலும் அனுபவியாமல் தீராதென்றும், அனாதி சம்சாரத்தில் வெகுஜென்மங்களில் செய்யப்பட்டதாயும், கணக்கில்லாததாயும், நினைக்கக்கூட இடமில்லாததாயுமிருக்கிற கர்மங்கள் அறியாதிருக்கு

மென்று சுருதிகள் சொல்வதால், ஞானிக்கு அந்தந்த கர்மங்களைக் குறித்து சிந்தனைகளில்லாமல் எப்படிபோமெனில்,

भिद्यतेहृदयग्रन्थिश्छिद्यन्तेसर्वसंशयाः ।
क्षीयतेचास्यकर्माणितस्मिन्दृष्टेपरावरे ॥

ஸித்யதெஹ்ருதயக்ரந்திஸ்சித்யந்தெஸவ்வஸம்ஸயாஃ ।
க்ஷீயதெசாஸ்யகம்மாணிதஸ்மிந்த்ருஷ்டெபராவரெ ॥ எ

தஸ்மிந் ஈஸ்வரனுக்கு மேலான அந்த பராவரெ பிர்மத்தை
த்ருஷ்டே ஸாக்ஷாத்காரமாய் அறிந்த மாத்திரத்தில்
ஹ்ருதயக்ரந்திஃ மனதிற்கும் ஆத்துமாவிற்கும் அத்தியாசமான கட்டு
ஸித்யதெ பேதிக்கப்படுகிறது
ஸவ்வஸம்ஸயாஃ சகலவிதமான சம்சயங்களும்
சித்யந்தெ சேதிக்கப்படுகின்றன
அஸ்ய இவனுடைய
கம்மாணி ச கர்மங்களும்
க்ஷீயந்தெ க்ஷயித்துப்போகின்றன.

வி-ம். ஈசுவரனுக்கும் மேலாயிருக்கிற பிர்மமே நானென்று எப்போ சாக்ஷாத்காரமாக அறிகிறானோ, அப்பொழுதே புத்திக்கும், அறிவுக்கும் சம்பந்தமான அன்னியோன்னியாத்தியாசரூபமான ஹிருதயகிரந்திபேதித்துப்போகிறது. ஆத்துமா தேகாதிகளுக்கு வேறா, அல்லவா; வேறாயினும் கருத்ருத்வாதி உண்டா, இல்லையா; அகர்த்தாவாயினும் தனக்கும் பிர்மத்திற்கும் பேதமிருக்கிறதா, அல்லவா; பேதமின்மையாயினும் அந்த ஞானம் கர்மசகிதமாய் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குமா, தனிமையாய்க் கொடுக்குமாவென்று இதுமுதலான சம்சயங்களெல்லாம் சேதிக்கப்படுகின்றன. சஞ்சித புண்ணியபாப கர்மங்களெல்லாம் சித்திரவஸ்திரம்எரிந்தபிறகுசித்திரமிராததுபோல்மூலாஞ்ஞான நாசத்தால் நசிக்கிறதென்று சொல்லுகிற சுருதியை நீயேன் அறியவில்லை.

அ-கை. மோக்ஷத்திற்கு எத்தனையோவழி யிருக்கும்போது ஞானத்தையே முக்கியமாய் சொல்லவேண்டியது யாது பற்றியென்று சிஷ்யன் சங்கைபண்ணுகிறான். ஐயா நூறுவயதுவரை சத்கருமங்களையே செய்துகொண்டு ஜீவிக்கவேண்டுமென்றும் இப்படி செய்துவந்தாயேயானால் உன்னிடத்தில் ஒரு பாபகர்மமும் ஒட்டாதென்றும், வித்தையென்றும், அவித்தையென்றும் சொல்லப்படுகிற இரண்டுவித மார்க்கத்திலும் யாதாமொருபுருஷன் அவைகளை அனுஷ்டித்து அவைகளில் அவித்தையான மிருத்துவைத்தாண்டி வித்தையினால் அமிருதத்வத்தை யடைகிறானென்றும் இதுமுதலான சுருதியாலும் கர்மத்தினாலேயே நன்றாய் சித்தியை ஜனகாதிகள் அடைந்திருக்கிறார்களென்றும் எப்படி அன்னமானது தனித்து சுகங்கொடாமல் தேன் முதலான மதுரபதார்த்தங்களோடே சேர்ந்து சுகத்தைக் கொடுக்கிறதும் அந்த தேன்

முதலானதும் தனித்துச்சாப்பிட்டவனுக்கு சுகங்கொடாமல் அன்னத்தோ டே சேர்ந்தே சுகங்கொடுப்பதுபோல் இப்படித் தபசும் ஞானமும் தனித்த னியே சுகங்கொடாமல் இரண்டும் ஒன்றுசேர்ந்தே பவவியாதி நிவர்த்திக்கிற மகத்தான ஔஷதமாகிறதென்றும் ஞானகர்மங்களுடைய ஒற்றுமையால் மு க்திவருமென்று சொல்லுகிற ஸ்மிருதியாலும் ஞானமாத்திரத்தால் முக்திவா ராதென்றும் கர்மமாவது அல்லது ஞானத்தோடே சேர்ந்த கர்மமாவது மு க்தியைக் கொடுக்குமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கும்போது நீங்கள் அதற்கு வி ரோதமாக ஞானமாத்திரத்தால் முக்திவருமென்று எப்படிச் சொன்னீரென் றால் நீ சொன்ன வாக்கியங்களில் ஞானமும் தபசும் சேர்ந்து ஔஷதமாகிற தென்று சொன்ன வாக்கியத்திற்கு பாபநிவர்த்தியான தபசையும் நிஷ்காமிய புண்ணியமாகிற வித்தையும் சேர்ந்து சித்தசுத்தியை கொடுக்குமென்று தா ற்பரியம். ஜனகாதிகள் கர்மத்தால் சித்தியை யடைந்தார்களென்பது சித்தசு த்தியைக்குறித்துச் சொல்லுகிறது. வித்தை அவித்தையென்று சொல்லுகிற சப்தங்களுக்கு உபாசனையையும் கர்மத்தையும் குறித்துச் சொல்லுகிறதெ ன்ற தாற்பரியமானதால் இந்த பிர்மஞ்ஞானம் வேறொரு சாதனங்களை அபே க்ஷியாமலே முத்தியைக் கொடுக்குமென்று சொல்லுகிற சுவேதாசுவதர உ பநிஷத் வாக்கியத்தை அர்த்தத்தோடே சொல்லுகிறார்.

तमेवविद्वानत्येतिमृत्युंपन्थानचेतरः ।

தமேவவித்வாநத்யேதிம்ருத்யும்பந்தாநசேதர: ।

தம் ஏவ அந்தப்பிர்மத்தையே	இதர: ச மோக்ஷத்திற்குப்பிர்மஞான த்தை தவிர வேறே
வித்வாந் அறிந்தஞானி	பந்தா: ஒருவழியும்
ம்ருத்யும் ஜனனமரணத்தை	ந இல்லையென்று சுருதி சொல்லு [கிறது
அத்யேதி தாண்டுகிறான்	

அ-கை. எத்தனையோவிதமான ஸ்தூலசூக்கும காரணவிஷய ஜீவ ஈஸ்வர அஞ்ஞானங்களான பாசங்கள் இருக்கின்றனவே அவைகளில் நின்று இவன் எவ்விதமாய் விடுபடுவானெனில்.

ज्ञात्वादेवंपाशहानिःक्षीणैःक्लेशैर्नजन्मभाक् ॥

ஜ்ஞாத்வாதேவம்பாசஹாநி:க்ஷீணை:க்லேசைர்நஜந்மபாக்

தேவம் தெய்வமானபிர்மத்தை	க்ஷீணை: க்ஷயித்துபோனவையான
ஜ்ஞாத்வா ஞானென்றறிந்தமாத்திரத்தில்	க்லேசை: துக்கங்களினாலே
பாசஹாநி: நீகேட்டசகலபாசங்க ளுங்கெட்டுப்போம்	ஜந்மபாக் மறுபடி ஜன்மத்தை
	ந அடையான்

அ-கை. நீர் ஞானி துக்கத்தைத் தாண்டுவனென்று சொன்னசுருதி சரி. இப்போ சுகதுக்கமனுபவத்தில் காணப்படுகின்றனவே யெனில்.

देवंमत्वाहर्षशोकौजहात्यत्रैवधैर्यवान् ।

தெவஂமத்வாஹர்ஷஶொகௌஜஹாத்யத்ரைவதை⁴ர்யவாந் ।

தை⁴ர்யவாந் தீரனுனஞானி	னையும்
தெவம் பிர்மமேனானென்று	அத்ர இவடத்திலேயே
மத்வா அறிந்து	ஜஹாதி விடுகிறுனென்றுசுருதிசொ
ஹர்ஷஶோகௌ சகலசுகதுக்கங்களை	ல்லுகிறது

அ-கை. சரீரமிருக்கும்போது பிராப்தகர்மம் இவனை எப்படித்தாபப்படுத் தாமலிருக்குமெனில்.

नैनंकृताकृतेपुण्यपापेतापयतःक्वचित् ॥

நைநஂக்ருதாக்ருதெபுண்யபாபெதாபயத꞉க்வசித் ॥ கூ

க்ருதாக்ருதே பண்ணப்பட்ட வைக ளாயும் பண்ணப்பட்டாதவைகளாயு மிருக்கிற	ஏநம் இந்தஞானியை
	க்வசித் ஓரிடத்திலும்
புண்யபாபே பாபபுண்ணியங்களி ரண்டும்	தாபயத꞉ ந தாபப் படுத்துகின்ற னவல்ல

அ-கை. இவ்வளவு சுருதிகள்தான் ஞானிக்கிதுக்க நிவிர்த்தியானந்தாவா ப்தியான இருவகைப்பிரயோஜனங்களை சொல்லுகின்றனவோ இன்னும்வே று பிரமாணங்களிருக்கின்றனவோ வென்றுல் இருக்கிறது அதாவது சிவபுரா ணமான சூதசம்ஹிதாவசனமாவது எவன் சர்வபூதங்களுக்குள் தன்னையும் தன்னிடத்தில் சகலபூதங்களையும் பார்க்கிறுனே அவன் ஆத்தும தீக்ஷிதராய் தன்ராஜ்யத்தை யடைகிறுனென்று சொல்லுகிறது பகவத்கீதையில் க்ஷேத் திரஞ்ஞனே நானென்று அறிந்ததினுலே மேலானசுத்தியை யடைகிறுனென் று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கேனேபநிஷத்தில் இப்போ தன்னைய றிந்தவன் பிர்மமாகிறுன். அப்படி யறியாதவனுக்கு மகத்தான நஷ்டமென் றும்யாதொருவர் தன்னை யறிகிறுர்களோ அவர்கள் அமிர்தாளாக வாகிறுர்க ள். மற்றவர்கள் துக்கத்தையே யடைகிறுர்களென்றும் தேவதைகளுக்குள்ளே எவன் இந்த ஆத்துமாவை யடைகிறுனே அவனே அவனுகிறுனென்றும் அவரை யறிந்தவன் மிருத்யு முகத்திலிருந்து விடுபடுகிறுனென்றுஞ் சொ ல்லுகிறதென்று காண்பிவிக்கிறுர்.

इत्यादिश्रुतयोःबह्वचाःपुराणैस्स्मृतिभिस्सह ।

ब्रह्मज्ञानेऽनर्थहानिमानन्दंचाप्यघोषयन् ॥

இத்யாதிஶ்ருதயோ꞉ப³ஹ்வ்யா꞉பு²ராணைஸ்ஸ்ம்ருதிபி⁴ஸ்ஸஹ ।

ப்³ரஹ்மஜ்ஞானெऽநர்த²ஹாநிமாநந்த³ஞ்சாப்யகோ⁴ஷயந் ॥ கய

இத்யாதிபஹ்வ: இவைமுதலாய்வெகுவிதங்களாயிருக்கிற
ஶ்ருதய: உபநிடதங்கள்
புராணை: பதினெண்புராணங்களோடும்
ஸ்ம்ருதிபிஸ்ஸஹ பதினெண்ஸ்மிருதிகளோடும்
ப்ரஹ்மஜ்ஞானே பிர்மஞானத்தில்
அநர்த்தஹாநிம் துக்கநிவர்த்தியையும்
ஆநந்தம் ச அபி ஆனந்தாவாப்தியையும்
அகோஷயந் கோஷிக்கின்றன

அ-கை. இந்த பிர்மானந்தம் எத்தனை விதமெனில்.

आनन्दस्त्रीविधोब्रह्मानन्दोविद्यासुखंतथा ।
विषयानन्दइत्यादौब्रह्मानन्दोविविच्यते ॥

ஆநந்தஸ்த்ரிவிதோப்ரஹ்மாநந்தோவித்யாஸுகம்ததா ।
விஷயாநந்தஇத்யாதௌப்ரஹ்மாநந்தோவிவிச்யதே ॥ கக

ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்மானந்தமென்றும்
வித்யாஸுகம் வித்தியானந்தமென்றும்
ததா அப்படியே
விஷயாநந்த: விஷயானந்தமென்றும்
இதி இப்படி
ஆநந்த: ஆனந்தமானது
த்ரிவித: மூன்றுவிதமாயிருக்கும்
ஆதௌ ஆதியில்
ப்ரஹ்மாநந்த: மூன்றுஅத்தியாயத்தால் பிர்மானந்தமானது
விவிச்யதே பிரித்துச்சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இந்த பிர்மானந்தத்தை யார்யாருக்குச்சொல்லியிருக்கிறாரெனில்.

भृगुःपुत्रःपितुश्श्रुत्वावरुणाद्ब्रह्मलक्षणम् ।
अन्नप्राणमनोबुद्धीस्त्यक्त्वानन्दंविजग्मिवान् ॥

ப்ருகு:புத்ர:பிதுஶ்ஶ்ருத்வாவருணாத்ப்ரஹ்மலக்ஷணம் ।
அந்நப்ராணமநோபுத்தீஸ்த்யக்த்வாநந்தம்விஜஜ்ஞிவாந் ॥ கஉ

புத்ர: புத்திரனான
ப்ருகு: பிருகுமகரிஷியானவர்
பிது: பிதாவான
வருணாத் வருணனிடத்திலிருந்து
ப்ரஹ்மலக்ஷணம் பிர்மலக்ஷணத்தை
ஶ்ருத்வா கேட்டு
அந்நப்ராணமநோபுத்தீ: அன்னமயப்பிராணமயமனோமயவிஞ்ஞானமயங்களானகோசங்களை
த்யக்த்வா தள்ளி
ஆநந்தம் ஆனந்தமயகோசத்தில் ஐந்தாவது அவயவமாயும் புச்சஸ்தானமாயுமிருக்கிற பிர்மானந்தத்தை
விஜஜ்ஞிவாந் அறிந்தாரென்று தைத்திரீயோபநிஷத்தில் பிருகுவல்லியில் சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. அந்த பிர்மானந்தத்தை என்ன லக்ஷணத்தால் அறிந்தாரெனில்.

आनन्दादेवभूतानिजायन्तेतेनजीवनम् ।
तेषांलयश्चतत्रातोब्रह्मानन्दोनसंशयः ॥

ஆநந்தா³தே³வ பூ⁴தாநி ஜாயந்தே தேந ஜீவநம் |
தேஷாம் லயஶ்ச தத்ராதோ ப்³ரஹ்மாநந்தோ³ ந ஸம்ஶய: || ௧௩

பூ⁴தாநி — பூதங்களானவை
ஆநந்தா³தே³வ — சுஷுப்தியிலிருக்கிற ஆனந்தத்திலிருந்துதானே
ஜாயந்தே — உண்டாகின்றன
தேந — அந்த ஆனந்தத்தினாலேயே
ஜீவநம் — ஜீவித்திருக்கின்றன
தத்ர — அந்தசுஷுப்தியிலிருக்கிறஆனந்தத்திலேயே.
தேஷாம் — அந்தபூதங்களுக்கு
லய: ச — லயமும்காணப்படுகிறது
அத: — ஆகையினாலே
ப்³ரஹ்மாநந்த³: — பிர்மானந்தமானது
நஸம்ஶய: — சகலப் பிராணிகளுக்கும் அனுபவசித்தமாய் சம்சயமில்லாமலிருக்கிறது

அ-கை. இப்படி தைத்திரீய சுருதியின் பரியாலோசனையினாலும், பிர்மத்துக்கு ஆனந்த ரூபத்தைக் காண்பிவித்துச் சாந்தோக்கிய சுருதியின் பரியாலோசனையாலும், அதையே காண்பிவிப்பதற்கு அந்த ஏழாவது அத்தியாயத்தில் சனத்குமார நாரதசம்வாதத்திலிருக்கிறபூமா பிர்மரூபமான வாக்கியத்தில், எந்த வஸ்துவில் வேறொன்றைப் பார்க்கிறானில்லையோ, வேறொன்றைக் கேட்கிறானில்லையோ, அவரே பூமாவென்று சொல்லுகிறதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

भूतोत्पत्तेःपुराभूमात्रिपुटीद्वैतवर्जनात् ।
ज्ञातृज्ञानज्ञेयरूपात्रिपुटीप्रळयेहिनो ॥

பூ⁴தோத்பத்தே: புரா பூ⁴மா த்ரிபுடீ த்³வைதவர்ஜநாத் |
ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநஜ்ஞேயரூபா த்ரிபுடீ ப்ரளயே ஹி நோ || ௧௪

பூ⁴தோத்பத்தே: — ஜகத்துண்டாவதற்கு
புரா — முன்னே
த்ரிபுடீ த்³வைதவர்ஜநாத் — திருபுடியாகிறதுவைதமற்றிருப்பதால்
பூ⁴மா — பூர்ணமானபிர்மமாத்திரமாயிருந்ததென்று சுருதிசொல்லுகிறது
ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநஜ்ஞேயரூபா — ஞாதிருரூபமாயும் ஞானரூபமாயும் ஞேயரூபமாயுமிருக்கிற
த்ரிபுடீ — திருபுடியானது
ப்ரளயே — கற்பாந்தத்தில்
நோ ஹி — இல்லையன்றோ

அ-கை. அந்த திருபுடிகளின் ஸ்வரூபத்தைக் காட்டுகிறார்.

विज्ञानमयउत्पन्नोज्ञाताज्ञानंमनोमयः ।
ज्ञेयाश्शब्दादयोनैतत्त्रयमुत्पत्तितःपुरा ॥

விஜ்ஞாநமய உத்பந்நோ ஜ்ஞாதா ஜ்ஞாநம் மநோமய: ।
ஜ்ஞேயா: ஶப்தாதயோ நைதத் த்ரயம் உத்பத்தித: புரா ॥ ௧௫

உத்பந்ந: பரமாத்துமாவினுண்டாயிருக்கிற
விஜ்ஞாநமய: விஞானமயனே
ஜ்ஞாதா ஞாதாவெனப்படுகிறன்
மநோமய: மனோமயனே
ஜ்ஞாநம் ஞானமெனப்படும்
ஶப்தாதய: சப்தாதிவிஷயங்களே
ஜ்ஞேயா ஞேயங்களெனப்படும்
ஏதத் இந்த
த்ரயம் மூன்றும்
உத்பத்தித: சிருஷ்டிக்கு
புரா முன்னே
ந இல்லை.

அ-கை. அப்படி பிர்மத்தில், திருபுடி யில்லையென்பதை அனுபவமாய் காட்டவேண்டுமெனில்.

त्रयाभावेतुनिर्द्वैतःपूर्णएवानुभूयते ।
समाधिसुप्तिमूर्छासुपूर्णस्सृष्टेःपुरातथा ॥

த்ரயாபாவே து நிர்த்வைத: பூர்ண ஏவாநுபூயதே ।
ஸமாதிஸுப்திமூர்ச்சாஸு பூர்ண: ஸ்ருஷ்டே: புரா ததா ॥

ஸமாதிஸுப்திமூர்ச்சாஸு ஞானியின்சமாதியிலும், அஞ்ஞானியின் சுஷுப்தி மூர்ச்சைகளிலும்
த்ரயாபாவே து திருபுடியில்லா திருப்பதால்
நிர்த்வைத: துவைதரஹிதராயிருக்கிற
பூர்ண: ஏவ பூர்ணஸ்வரூபந்தானே
அநுபூயதே எப்படி அனுபவிக்கப்படுகிறதோ
ததா அப்படி.
ஸ்ருஷ்டே: சிருஷ்டிக்கும்
புரா முன்னேயும்
பூர்ண: பூர்ணபிர்மமே ஆன்மாவாயனுபவிக்கப்படுகிறதென்றானன்றாய் சகலராலும் நிச்சயிக்கத்தக்கது.

அ-கை. சிருஷ்டிக்கு முன்னே இருக்கிற பிர்மம் பூர்ணமாயிருக்கட்டும் ஆனந்தமென்பதெப்படியெனில்.

योभूमासस्सुखंनाल्पेसुखंत्रेधाविभेदिनी ।

யோ பூமா ஸ ஸுகம் நால்பே ஸுகம் த்ரேதா விபேதிநீ ।

ய: சாந்தோக்கியசப்தமாத்தியாயத்தில் யாதொன்று
பூமா பூர்ணமாயிருக்கிறதோ
ஸ: அதுவே
ஸுகம் சுகம்
த்ரேதா மூவிதமான
விபேதிநீ பேதத்தோடே கூடியிருக்கிற

சுகி அற்பமானதிருபுடியில்
ஸுகம் சுகம் | ந இல்லையென்றுசொல்லுகிறது

அ-கை. இப்படி யாருக்கு யார், சொன்னதாக எங்கே சொல்லியிருக்கிற தெனில்.

सनत्कुमारःप्राहैवंनारदायातिशोकिने ॥

ஸநத்குமாரஃப்ராஹைவம்நாரதாயாதிஶோகிநே ॥ கஎ

ஸநத்குமாரஃ சனத்குமாரரிஷி யானவர் | நாரதாய நாரதமகாரிஷியின்பொருளவம் சொல்லப்போகிறபடி [ட்டு
அதிஶோகிநே அத்தியந்தம்துக்கத்தையடைந்தவரான | ப்ராஹ சொன்னாரென்றுசுருதி சொல்லுகிறது

அ-கை. ஐயா சர்வஞ்ஞரான நாரதர் மிகவும் துக்கப்பட்ட காரணமேதெனில்.

सपुराणान्पञ्चवेदान्शास्त्राणिविविधानिच ।
ज्ञात्वाप्यनात्मवित्वेननारदोतिशुशोचह ॥

ஸபுராணாந்பஞ்சவேதாந்ஶாஸ்த்ராணிவிவிதாநிச ।
ஜ்ஞாத்வாப்யநாத்மவித்வேநநாரதோதிஶுஶோசஹ ॥ கஅ

நாரதஃ நாரதரானவர்
ஸபுராணாந் பதினெண் புராணங்களோடே
பஞ்சவேதாந் பாரதத்தோடு சேர்ந்த ஐந்து வேதங்களையும்
விவிதாநி நானாவிதங்களான
ஶாஸ்த்ராணி.ச சாஸ்திரங்களையும்

ஜ்ஞாத்வாபி நன்றாயறிந்திருந்தும்
அநாத்மவித்வேந ஆத்துமவித்தாகத்திறலேயே
அதிஶுஶோசஹ அஞ்ஞானிகளைக்காட்டிலும் அத்தியந்தம் துக்கப்பட்டாரென்று

அ-கை. வேதசாஸ்திரங்களைக் கற்றவனுக்கு சகல துக்கமும் போகுமென்பது பிரசித்தமாயிருக்கும்போது நாரதர் அதிதுக்கத்தை அடைந்ததற்குக் காரணமேதோவெனில்.

वेदाभ्यासात्पुरातापत्रयमात्रेणशोकिता ।
पश्चात्त्वभ्यासविस्मारभङ्गगर्वैश्चशोकिता ॥

வேதாப்யாஸாத்புராதாபத்ரயமாத்ரேணஶோகிதா ।
பஶ்சாத்த்வப்யாஸவிஸ்மாரபங்ககர்வைஶ்சஶோகிதா ॥ கக

வேதாப்யாஸாத் வேத சாஸ்திரங்கள் | தாபத்ரயமாத்ரேண ஆத்யாதிமிகா
புரா முன்னே (கற்கு | திதாபத்திரயத்தால்மாத்திரம்

ஶோசிதா நான் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன்
வஶ்சாத் கற்ற பிற்பாடோவென்றால்
ஸர்வ்வாவவிஸ்தாரஸம்பவே... அப்பியாசம்பண்ணுவதாலும் பண்ணி

னது மறப்பதாலும் சபையில்மேன்மையானவித்துவானால் அவமானப்படுவதாலும் தாழ்ந்த பேர்களைக்கண்டு மமதையுறுவதாலும்
ஶோசிதா துக்கமுண்டாகிறது.

அ-கை. சர்வஞ்ஞரான நாரதர் துக்கத்தை அடைந்தாரென்று எங்கேசொல்லியிருக்கிறதெனில் அந்த சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிறதென்று அந்த வாக்கியத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

सोहंविद्वन्प्रशोचामिशोकपारंनयात्रमाम् ।
इत्युक्तस्सुखमेवास्यपारमित्यभ्यधादृषिः ॥

ஸோஹம்வித்வந்ப்ரஶோசாமிஶோகபாரம்நயாத்ரமாம் ।
இத்யுக்தஸ்ஸுகமேவாஸ்யபாரமித்யப்யதாத்ருஷி: ॥ ௨௦

வித்வந் ஏ சனத்குமாரா ஏகுரோ
அத்ர இந்த
ஸ: அஹம் அந்த சம்சாரசமுத்திரத்தில் முழுகிக்கொண்டிருக்கிறநான்
ப்ரஶோசாமி மிகவும் துக்கிதனாயிருக்கிறேன்
மாம் என்னை
ஶோகபாரம் இந்த துக்கசமுத்திரத்திலிருந்து

நய. இதி கரை யேற்றிவையுமென்று
உக்த: இப்படி சொல்லப் பட்டமாத்திரத்தில்
ருஷி: சனத்குமாரரிஷியானவர்.
அஸ்ய இந்த துக்கத்திற்கு
ஸுகமேவ சுகந்தானே
பாரம் இதி கரையென்று
அப்யதாத் சொன்னாரென்று சொல்லுகிறார்

அ-கை. விஷயத்தில் எவ்வளவோ சுகமிருக்கும்போது அதை யற்பமென்றும் சுகமில்லையென்றும் எப்படிசொல்லலாமெனில்.

सुखंवैषयिकंशोकसहस्रेणावृतत्वतः ।
दुःखमेवेतिमत्वाहनाल्पेस्तिसुखमित्यसौ ॥

ஸுகம்வைஷயிகம்ஶோகஸஹஸ்ரேணாவ்ருதத்வத: ।
து:கமேவேதிமத்வாஹநால்பேஸ்திஸுகமித்யஸௌ ॥ ௨௧

வைஷயிகம் ஸுகம் விஷயானந்தமானது
ஶோகஸஹஸ்ரேண ஆயிரந் துக்கத்தோடே
ஆவ்ருதத்வத: கூடி இருப்பதால்
அல்பே அற்பமானவிஷயத்தில்
து:கம்ஏவ துக்கமே

இதி இருக்கிறதென்று
மத்வா எண்ணி
அஸௌ இந்த சனத்குமாரரிஷியானவர்
ஸுகம் சுகமானது
நாஸ்தி இதி இல்லையென்று
ஆஹ சொன்னாரென்று அந்த சுருதியேசொல்லுகிறது

அ-கை. துவைத்தில் சுகம் வேண்டாம் அத்துவைதத்திலும் சுகமில்லையேயெனில்.

ननुद्वैतेसुखंमाभूदद्वैतेप्यस्तिनोसुखम् ।
अस्तिचेन्नुपलभ्येततथाचत्रिपुटीभवेत् ॥

நநுத்வைதேஸுகம்மாபூதத்வைதேப்யஸ்திநோஸுகம் ।
அஸ்திசேந்நுபலப்யேததயாசத்ரிபுடீபவேத் ॥ ௨௨

நநு சங்கை
த்வைதே நீர் சொல்லுகிறபடி துவை
ஸுகம் சுகமானது (தத்தில்
மாபூத் இருக்கவேண்டாம்
அத்வைதே அபி அத்துவைதமான
 ஆத்துமாவிலும்
ஸுகம் சுகம்
நோ அஸ்தி இல்லை
அஸ்தி சேத் இருக்குமேயானால்
உபலப்யேத காணப் படவேண்டும்
ததா ச அப்படிக்காணப்படும் பக்ஷ
 த்தில்
த்ரிபுடீ காண்பான், காக்ஷி, பொ
 ருளென்ற திருபுடியானது
பவேத் உண்டாகும்

அ-கை. அப்படி திருபுடியுண்டானல் அந்துவைதத்திற் கானியுண்டாகுமேயெனில் அத்துவைதத்திற்கு சுகம்காரணமில்லையென்பதை அங்கீகரிக்கிறார்,

मास्त्वद्वैतेसुखंकिन्तुसुखमद्वैतमेवहि ।

மாஸ்த்வத்வைதேஸுகங்கிந்துஸுகமத்வைதமேவஹி ।

அத்வைதே அத்துவைதத்தில்
ஸுகம் சுகமானது
மாஸ்து இருக்கவேண்டாம்
கிம் து பின்னையோவெனில்
அத்வைதம் ஏவ அத்துவைதமானவ
 ஸ்துவே
ஸுகம் ஹி ஆனந்தருபமன்றோ

அ-கை. அதற்கென்னப்பிரமாணமெனில்.

किंमानमितिचेन्नास्तिमानाकांक्षास्वयंप्रभे ॥

கிம்மாநமிதிசேந்நாஸ்திமாநாகாம்க்ஷாஸ்வயம்ப்ரபே ॥ ௨௩

மானம் கிம் என்னபிரமாணம்
இதி சேத் என்றுகேட்டால்
ஸ்வயம்ப்ரபே சுயம்பிரகாசமாயிருக்
 கிற வஸ்துவில்
மாநாகாங்க்ஷா பிரமாண பேக்ஷை
 யானது
நாஸ்தி தேவை இல்லைஎன்றறி

அ-கை. ஆத்துமா சுயம்பிரகாசமென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

स्वप्रभत्वेभवद्वाक्यंमानंयस्माद्भवानिदम् ।
अद्वैतमभ्युपेत्यास्मिन्सुखंनास्तीतिभाषते ॥

ஸ்வப்ரபத்வே பவத்வாக்யம் மானம் யஸ்மாத்பவானிதம் ।
அத்வைதமப்யுபேத்யாஸ்மின்ஸுகம் நாஸ்தீதி பாஷதே ॥ ௨௪

ஸ்வப்ரபத்வே ஆத்துமா சுயம்பிரகாசமென்பதில்
பவத்வாக்யம் உன்னுடையவாக்கியமே
மானம் பிரமாணம்
யஸ்மாத் யாதொருகாரணத்தினாலே
பவான் நீயும்
இதம் இந்த
அத்வைதம் அத்துவைதத்தை
அப்யுபேத்ய அங்கீகரித்து
அஸ்மின் இந்தஅத்துவைதத்தில்
ஸுகம் சுகமானது
நாஸ்தி இல்லையென்று
இதி இப்படி
பாஷதே சொல்லுகிறாயோ அதுவே நீ அத்துவைதத்தை ஒப்புக்கொண்டதாக ஆயிற்று

சு-கை. ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென்று சங்கிக்கிறான்.

नाभ्युपैम्यहमद्वैतंत्वद्वचोनूद्यदूषणम् ।
वच्मीतिचेत्तदाब्रूहिकिमासीद्द्वैततःपुरा ॥

நாப்யுபைம்யஹமத்வைதம் த்வத்வசோநூத்ய தூஷணம் ।
வச்மீதி சேத்ததா ப்ரூஹி கிமாஸீத்த்வைதத: புரா ॥ ௨௫

அஹம் நான்
அத்வைதம் அத்துவைதத்தை
ந அப்யுபைமி அங்கீகரிக்கவில்லை
த்வத்வச: உம்முடையவார்த்தையை
அநூத்ய ஆக்ஷேபித்து
தூஷணம் தூஷித்ததேயன்றி
வச்மி இதி சேத் சொல்லுவேனானால்
ததா அப்போ
த்வைதத: சிருஷ்டிக்கு
புரா முன்னே
கிம் என்ன
ஆஸீத் இருந்தது
ப்ரூஹி சொல்

அ-கை. சிஷியனையே பார்த்து குரு கேட்கிறார்.

किमद्वैतमुतद्वैतमन्योवाकोटिरन्तिमः ।
अप्रसिद्धोनद्वितीयोऽनुत्पत्तेश्शिष्यतेऽग्रिमः ॥

கிமத்வைதமுத த்வைதமந்யோ வா கோடிரந்திம: ।
அப்ரஸித்தோ ந த்விதீயோऽநுத்பத்தேஶ்ஶிஷ்யதேऽக்ரிம: ॥ ௨௬

ஸமெத்வைதம் சிருஷ்டிக்குமுன்னே அத்துவைதம்
கிம் இருந்ததா
உத அல்லது
த்வைதம் துவைதமிருந்ததா
ஸ்ருஷ்டே: வா கோடி: அல்லது துவைதாத்வைதங்களுக்குவிலக்ஷணமாகவேறென்று இருந்ததாசொல்
ஸந்த்யாவத் இராப்பகலில்லாதசமய மில்லாததுபோல துவைதாத்துவைதமில்லாதவஸ்து

ஸுப்ரஸித்த: அப்பிர சித்தமாகிவிடும்
ஸநாத்யத்வைதே: சிருஷ்டிக்கு முன்னே துவைதமானது உண்டாகமையால்
த்விதீய: ந இரண்டாவது பக்ஷமுங்கூடாதுபாணைசட்டிஉண்டாகுமுன்னே அவைகளிருந்ததாக சொல்லக்கூடாததுபோலவறி (மே
ஸம்ருத: முதலாவதான அத்துவைத
பிஷ்யதே மண்போல மீதமாயிருக்கிறது

அ-கை. நீர் சொன்ன பிரகாரத்தால் அத்வைதம் யுக்தியால் மாத்திரம் சித்தித்ததே தவிர அனுபவத்தால் சித்திக்க யில்லையேயெனில்.

अद्वैतसिद्धिर्युक्त्यैवनानुभूत्येतिचेद्वद ।
निर्दृष्टान्तासदृष्टान्तावाकोट्यन्तरमत्रनो ॥

அத்வைதஸித்திர்யுக்த்யைவ நாநுபூத்யேதிசேத்வத ।
நிர்த்ருஷ்டாந்தாஸத்ருஷ்டாந்தாவாகோட்யந்தரமத்ரநோ ॥ உஎ

அத்வைதஸித்தி: அத்துவைத சித்தியானது
யுக்த்யா ஏவ யுத்தியினாலேயே தவிர
அநுபூத்யா அனுபவத்தினாலே
ந இதி சேத் இல்லையென்று சொல்லுவையேயானால்
நிர்த்ருஷ்டாந்தா அந்தயுக்தி திருஷ்டாந்தமில்லாததா

ஸத்ருஷ்டாந்தா வா திருஷ்டாந்தத்தோடேகூடியதா
வத சொல்
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
கோட்யந்தரம் ந இந்த இரண்டையுந்தவிர வேறொருவிதமான யுக்தியில்லையே

ச-கை. திருஷ்டாந்தமில்லாத யுக்தியேயெனில்.

नानुभूतिर्नदृष्टान्तइतियुक्तिस्तुशोभते ।

நாநுபூதிர்நத்ருஷ்டாந்த இதியுக்திஸ்துஶோபதே ।

ந அநுபூதி: அனுபவமில்லாமலும்
ந த்ருஷ்டாந்த: திருஷ்டாந்தமில்லாமலும்
இதி இப்படி இருக்கின்ற

யுக்தி: து யுக்தியோ வென்றால்
ஶோபதே தலையில்லாதவன் விளங்குவது போலேவிளங்கும்

ச-கை. அப்பா, அப்படியே கேலி பண்ணவேண்டாம் திருஷ்டாந்தத்துடன் கூடிய யுக்தி சொல்லுகிறேனெனில்.

सदृष्टांतत्वपक्षेतुदृष्टान्तंवदमेमतम् ॥

ஸத்ருஷ்டாந்தஸ்வபக்ஷேதுத்ருஷ்டாந்தம்வதமேமதம் ॥ ௨௮

ஸத்ருஷ்டாந்தஸ்வபக்ஷே திருஷ்டாந்தத்துடன் கூடியயுக்திசொல்லும் (பட்சத்தில்
மே எனக்கு
மதம் சம்மதமான
த்ருஷ்டாந்தம் திருஷ்டாந்தத்தை
வத சொல்லு

அ-கை. சங்கைக்காரன் யுக்திசொல்லுகிறான்.

अद्वैतःप्रळयोद्वैतानुपलंभेनसुप्तिवत् ।
इतिचेत्सुप्तिरद्वैतेत्यत्रदृष्टान्तमीरय ॥

அத்வைத:ப்ரளயோத்வைதாநுபலம்பேநஸுஷுப்திவத் ।
இதிசேத்ஸுஷுப்திரத்வைதேத்யத்ரத்ருஷ்டாந்தமீரய ॥ ௨௯

த்வைதாநுபலம்பேந துவைதானுபவங்காணப்படாமையால்
அத்வைத: அத்துவைதமானது
ப்ரளய: துவைதரகிதமாய் பவிக்கத்தக்கது
ஸுஷுப்திவத் சுஷுப்திபோலவென்று சொன்னவனுக்கு பதில்சொல்லுகிறார் இப்படிசாதிக்கிற உனக்குதன் சுஷுப்தியே திருஷ்டாந்தமென்றால், அதற்குமிகவும் பிரத்தியட்சசித்தந்துவமிருப்பதால்,
அது சித்திக்கும் பொருட்டுதிருஷ்டாந்தம் சொல்லென்றுகேட்கிறார்
அத்வைதே அத்துவைதவஸ்துவில்
ஸுஷுப்தி: பிரத்தியட்சமானதன் சுஷுப்தியை
இதி. சேத் திருஷ்டாந்தமாக சொல்வையேயானால்
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
த்ருஷ்டாந்தம் ஒருதிருஷ்டாந்தம்
ஈரய சொல்

அ-கை. திருஷ்டாந்தம் பிறருடைய சுஷுப்தியைச் சொல்லுவேனெனில்.

दृष्टान्तःपरसुप्तिश्चेदहोतेकौशलंमहत् ।
यस्स्वसुप्तिंनवेत्त्यस्यपरसुप्तौतुकाकथा ॥

த்ருஷ்டாந்த:பரஸுஷுப்திஶ்சேதஹோதேகௌஶலம்மஹத் ।
யஸ்ஸ்வஸுஷுப்திம்நவேத்த்யஸ்யபரஸுஷுப்தௌதுகாகதா ॥ ௩௦

த்ருஷ்டாந்த: திருஷ்டாந்தமானது
பரஸுஷுப்தி: சேத் பிறருடைய சுஷுப்தியென்று சொல்வையேயானால்
தே உன்னுடைய
கௌஶலம் சேஷ்டமானது
மஹத் மிகவும்பெரிது

அஹோ ஆச்சரியம்
ய: எவன்
ஸ்வஸுப்திம் தன்னுடையசுஷுப்தியை
ந வேத்தி அறியவில்லையோ
அஸ்ய இவனுக்கு
பரஸுப்திகதா பிறருடைய சுஷுப்தியைச்சொல்லுவதில்
கா என்ன
ப்ரதா பிரசித்திபிருக்கிறது

அ-கை. ஐயா, நீர் அதிகமாகச் சொல்லவேண்டாம் நான் சொன்னதிருஷ்டாந்தத்தை யுக்திபூர்வகமாகச் சாதிக்கிறேன்.

निश्चेष्टत्वात्परस्सुप्तौयथाहमितिचेत्तदा ।
उदाहर्तुस्सुषुप्तेस्तेस्वप्रभत्वंबलाद्भवेत् ॥

நிஶ்சேஷ்டத்வாத்பரஸ்ஸுப்தௌயதாஹமிதிசேத்ததா ।
உதாஹர்துஸ்ஸுஷுப்தேஸ்தேஸ்வப்ரபத்வம்பலாத்பவேத் ॥ ௧௧

பர: அன்னியன்
ஸுப்த: தூங்குகிறவனாக இருக்கத்தக்கவன்
நிஶ்சேஷ்டத்வாத் மூச்சு இருந்தும் சேஷ்டையில்லாமலிருப்பதால்
யதா எப்படி
அஹம் இதிசேத் நான் தூங்குகிறபோது சேஷ்டையன்றியிருந்தேனோ என்பாயாகில்
ததா அப்போ
ஸுஷுப்தே: சுஷுப்தியை
உதாஹர்து: உதாகரணம் செய்யப்பட்ட
தே உனக்கு
ஸ்வப்ரபத்வம் சுயம்பிரகாசத்தன்மையானது
பலாத் பலாத்காரமாக
பவேத் உண்டாய்விட்டது

அ-கை. ஸ்வப்பிரபுத்துவம் பலவந்தமாக வந்ததென்று எதினால் சொன்னீரெனில் பிரளயத்திற்குத் திருஷ்டாந்தமாக சுஷுப்தியை சொல்லவந்தாலென்று பரிகரிக்கிறார்.

नेन्द्रियाणिनदृष्टान्तस्तथाप्यङ्गीकरोषिताम् ।
इदमेवस्वप्रभत्वंयद्भानंसाधनैर्विना ॥

நேந்த்ரியாணி நத்ருஷ்டாந்தஸ்ததாப்யங்கீகரோஷிதாம் ।
இதமேவஸ்வப்ரபத்வம்யத்பானம்ஸாதனைர்விநா ॥ ௧௨

நஇந்த்ரியாணி சுஷுப்தியில் இந்திரியங்கள் லயித்துப்போனதால் யாதொரு இந்திரியங்களுமில்லை
நத்ருஷ்டாந்த: அப்பிரசித்தமான அன்னியனுடைய சுஷுப்தியைச் சொன்ன திருஷ்டாந்தமுமில்லை
ததாபி அப்படியிருந்தும்

தாஃ அதை	ஸாடீடெ விளங்குகிறதோ
ஊஃமீகரோஷி அங்கீகரித்தாயல்லவா	ஐவஂ ஏவ அந்தஇதுவே
ஸாயமெ҃ெரயோதொருசாதனங்களும்	ஸ்வப்ரகாஂ சுயம்பிரகாசத் தன்மை யென்றறி
விநா அன்றியிலே	
யஃ யாதொருவஸ்து	

அ-கை. சுஷுப்தியில் அத்துவைதமும் ஸ்வப்பிரகாசத்துவமு மிருக்கட்டும் சுகமிருக்கிறதெப்படியெனில்.

स्तामद्वैतस्वप्रभत्वेवदसुप्तौसुखंकथम् ।
शृणुदुःखन्तदानास्तिततस्तेशिष्यतेसुखम् ॥

ஸாஉமெதஸ்வப்ரஹகெவவஃஸுஷுபெளஸுவங்கமழ் ।
ஶ்ரூணுடுஃவஂதஃநாஸ்திததஸ்தெஶிஷ்யதெஸுவஂழ் ॥ ௬௬

ஃமெதஸ்வப்ரஹகெ அத்துவைதமும் ஸ்வப்பிரகாசத்துவமும் சுஷுப்தியில் இருப்பதை	ஶ்ருணு அப்போ அதற்குத்தரங்கேள்
ஸ்தாஂ ஒப்புக்கொண்டேன்	தஃ அந்தசுஷுப்தியில்
ஸுஷுபெள சுஷுப்தியிலே	டுஃவஂ துக்கமானது
ஸுவஂ ஆனந்தமானது	ந அஸ்தி இல்லை
கமழ் எப்படி இருக்கிறது	ததஃ ஆகையினாலே
வஃ சொல்லு	தெ உனக்கு
	ஸுவஂ சுகமே
	ஶிஷ்யதெ மீதமாகிறது

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமிருப்பதற்குப் பிரமாணமென்னவெனில்.

अन्धस्सन्नप्यनन्धस्स्याद्विद्धोऽविद्धोथरोग्यपि ।
अरोगीतिश्रुतिःप्राहतच्चसर्वजनाविदुः ॥

அந்ஸஸ்ஸநவநந்ஸஸ்யாஃவிஃஓஃவிஃஓமரொகூவி ।
அரொகீதிஶ்ருதிஃப்ராஹதச்சஸவஜநாவிஃஃ ॥ ௬௪

அந்ஃ ஸந்நபி குருடனாயிருக்கிறவனும்	ரொமீ.அபி வியாதிக்காரனும்
அநந்ஃ ஸ்யாத் குடனாயிருக்கவில்லை	அரோகீதி வியாதிக்காரனாக இருக்கவில்லையென்று
அம (பிற்பாடு) [illegible]	ஶ்ருதிஃ சுருதியானது
விஃஃ அடிப்பட்டவனும்	ப்ராஹ சொல்லுகிறது
அவிஃஃ அடிப்பட்டவனில்லை	ஸவஜநாஃ அப்படியே சகலமானபிராணிகளும்

தஸ்ய அந்த அனுபவத்தை | விது: தினமறிந்திருக்கிறார்கள்

அ-கை. சிடன் சங்கிக்கிறதாவது.

नदुःखाभावमात्रेणसुखंलोष्टशिलादिषु ।
द्वयाभावस्यदृष्टत्वादितिचेद्विषमंवचः ॥

நது:காபாவமாத்ரேண ஸுகம் லோஷ்டஶிலாதிஷு ।
த்வயாபாவஸ்ய த்ருஷ்டத்வாதிதி சேத்விஷமம் வச: ॥ ௫௫

து:காபாவமாத்ரேண ஸுஷுப்தியில் துக்கமின்மையிலேமாத்திரம்
ஸுகம் சுகமென்று
ந சொல்லக்கூடாது
லோஷ்டஶிலாதிஷு ஓடுகல்முதலானவைகளில்
த்வயாபாவஸ்ய சுகதுக்கங்களிரண்டுமின்மையானது
த்ருஷ்டத்வாத் காணப்படுவதால்
இதி சேத் என்றுசொல்வையேயாகில்
விஷமம் வச: உன்வார்த்தை வித்தியாசமாயிருக்கிறது

मुखदैन्यविकासाभ्यांपरदुःखसुखोहनम् ।
दैन्यद्याभावतोलोष्टेदुःखाद्यूहोनसंभवेत् ॥

முகதைந்யவிகாஸாப்யாம் பரது:கஸுகோஹநம் ।
தைந்யாத்யபாவதோ லோஷ்டே து:காத்யூஹோ ந ஸம்பவேத்

லோஷ்டே ஓடுமுதலானதில்
தைந்யாத்யபாவத: தீனபாவம்முதலானவைகாணப்படாமையால்
து:காத்யூஹ: துக்கமுதலானவைகளுடைய ஊகமானது
ந ஸம்பவேத் உண்டாகமாட்டாது
முகதைந்யவிகாஸாப்யாம் முகத்தினுடைய தீனபாவத்தினாலும் மலர்ச்சியாயிருப்பதாலும்
பரது:கஸுகோஹநம் பிறரிடத்தில்சுகதுக்கங்கள்ஊகிக்கத்தக்கது

அ-கை. இதனாலனுபவத்திலென்ன வாயிற்றெனில்.

स्वकीयसुखदुःखेतुनोहनीयेततस्तयोः ।
भावोवेद्योनुभूत्यैवतदभावोपिनान्यतः ॥

ஸ்வகீயஸுகது:கே து நோஹநீயே ததஸ்தயோ: ।
பாவோ வேத்யோநுபூத்யைவ ததபாவோபி நாந்யத: ॥ ௫௭

ஸ்வகீய தன்னுடையவைகளான
ஸுகது:கே து சுகதுக்கங்களோவென்றால்
ந ஊஹநீயே ஊகிக்கத்தக்கவைகளன்று
தத: ஆகையினாலே

தயோ: அவைகளுடைய ஸாவம் இருப்பானது ஸுகாநுபூத்யாஸவ தன்னனுபவத்தி வேத்ய: அறியத்தக்கது [ஞலேயே | தத்பாவ: ஸவி அவைகளுடைய அபாவமும் நசாந்ய: மற்றொன்றினலறியத்தக்கதன்று.

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமிருக்கிறதென்பதற்கு என்னவாயிற்றெனில்.

तथासतिसुषुप्तौचदुःखाभावोनुभूतितः ।
विरोधिदुःखराहित्यात्सुखंनिर्विघ्नमिष्यताम् ॥

ததாஸதிஸுஷுப்தௌசது:காபாவோநுபூதித: ।
விரோதிது:கராஹித்யாத்ஸுகம்நிர்விக்நமிஷ்யதாம் ॥ ௩அ

ததா ஸதி அப்படியிருந்தவுள்ளவில் ஸுஷுப்தௌ ச சுஷுப்தியிலும் அநுபூதித: அனுபவத்தினலேயே து:காபாவ: துக்கத்தின் அபாவமானதிருக்கிறது | விரோதிது:கராஹித்யாத் விரோதியான துக்கமின்மையால் ஸுகம் சுகமானது நிர்விக்நம் தடையன்றியில் இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது.

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமிருக்கிறதென்று உம்முடைய வர்த்தைக்காக ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமே யல்லாமல் யுக்தியில்லையேயெனில்.

महत्तरप्रयासेनमृदुशय्यादिसाधनम् ।
कुतस्संपाद्यतेसुप्तौसुखंचेत्तन्नोभवेत् ॥

மஹத்தரப்ரயாஸேநம்ருதுஶய்யாதிஸாதநம் ।
குதஸ்ஸம்பாத்யதேஸுப்தௌஸுகம்சேத்தந்நோபவேத் ॥

தத் அந்த ஸுப்தௌ சுஷுப்தியில் ஸுகம் சுகமானது நோ பவேத் சேத் இல்லாதிருக்கும் பக்ஷத்தில் | மஹத்தரப்ரயாஸேந மிகுந்த பிரயாசத்தினலே ம்ருதுஶய்யாதிஸாதநம் மிருதுவான படுக்கைமுதலானசாதனம் குத: யென்னத்திற்காக ஸம்பாத்யதே சம்பாதிக்கப்படுகிறது

அ-கை. துக்கம் போகிறதற்காக பாய் தலையணைகளைத் தேடுகிறானெனில்.

दुःखनाशार्थमेवैतदितिचेद्रोगिणस्तथा ।
भवत्वरोगिणस्त्वेतत्सुखायैवेतिनिश्चिनु ॥

து:கநாஶார்தமேவைததிதிசேத்ரோகிணஸ்ததா ।
பவத்வரோகிணஸ்த்வேதத்ஸுகாயைவேதிநிஶ்சிநு ॥ ௩௦

ஈஃவெ நாமாடிஃவைவ அக்கப் போகி
  ற நிமித்தியமாகவே
வைசுஃ இதைத்தேடுகிறது
ஐதிவெஃ என்றுசொல்லவேயொரு
தயா அப்படியே (ல்
ரொமிணஃவியாதிக்காரர்களும் தலைய
  ணைமுதலானதால்
ஃரொமிணஃவியாதியில்லாதவர்களாக

ஸவஜு ஆகிவிடட்டும்
வைதகஃ தூ ஆகையால் பாய் தலை
  யணை முதலானசாதனத்தைத் தேடு
  டுகிறது
ஸுஉாயவைவ சுகத்தின்பொருட்டே
ஐதி என்று
நிஸ்ரு நிச்சயம்பண்ணு

அ-கை. அப்போ சுஷுப்தி சுகமானது பாய் தலையணை முதலான சாதன ஜன்யமாய்விட்டதால் விஷயசுகமாய்விட்டதே யெனில்.

तर्हिसाधनजन्यत्वात्सुखंवैषयिकंभवेत् ।
भवत्वेवात्रनिद्रायाः पूर्वंशय्यासनादिजम् ॥
निद्रायान्तुसुखंयत्तज्जन्यतेकेनहेतुना ।

தஹிஃஸாயநஜநுஃவாத்ஸுவாவெஷயிகாஃஹவெஃ ।
ஹவகெவாத்ரநிஉராயாஃவூவஃஶயயாஸநாதிஜஃ ॥ ௬௪
நிஉராயாஞுஸுஃவஃயத்தஜ்ஜநுதெகெநஹெதுநா ।

தஹிஃ அப்போ
ஸாயநஜநுஃவாஃ சுஷுப்திசுகம் இ
  ந்தப்பாய்முதலான சாதனங்களா
  ல் உண்டுபண்ணப்படுவதால்
வெஷயிகஃ விஷயசம்பந்தமான
ஸுஃஃ சுகமாக
ஹவெஃ பவித்து விடுமே யென்றால்
நிஉராயாஃ நித்திரைக்கு
வூவஃ போகுமுன்னே
ஶயயாஸநாதிஜஃ படுக்கை முதலான

தி னாலுண்டான சுகமானது
ஹவது வைவ இருக்கட்டும்
அத்ர நிஉராயாஃ தூ இந்த நித்திரை
  யிலே
யஃ யாதொரு
ஸுஃஃ சுகங்காணப்படுகிறதோ
தஃ அந்தசுகமானது
கெந ஹெதுநா என்ன ஏதுவினால்
ஜநுதெ உண்டு பண்ணப்படுகிறது
  சொல்

அ-கை. உலகத்தில் விஷயானந்தமென்று சொல்கிறது எதெனில்.

सुखाभिमुखधीराद्रौपश्चान्मज्जेत्परेसुखे ॥
जाग्रद्व्यापृतिभिश्श्रान्तोविश्रम्याथविरोधिनी ।
अपनीतेस्वस्थचित्तोऽनुभवेद्विषयेसुखम् ॥

ஸுஃவாஹிஃஃவயீராஉௌவஸாநஜ்ஜெதவரெஸுஃவெ ॥ ௬௫

ஜாக்ர்த்வ்யாபாரஜநிதச்ரமாஞ்சோபரதிந்த்ரியை: ।
அவனிமீததஸுகங்காக்ஞிதாஸ்தே ஸுகே ॥ சங

ஆதௌ சுஷுப்திக்கு ஆரம்பிக்குங் காலத்தில் [போனபுத்தி
ஸமாவிஷ்டதீ: சுகத்தை நாடிப்
பச்சாத் பிற்பாடு
பரே மேலான
ஆனந்தே ஆனந்தத்தில்
மஜ்ஜதி முழுகிப்போகிறது அது எதினுலெனில்
ஜாக்ரத்வ்யாபாரை: ஜக்கிரத்தில்செய்த தொழில்களினுலே
ச்ராந்த: சிரமத்தையடைந்தவன்
அத பிறகு
விச்ரம்ய சிரமபரிகாரஞ்சற்று நேரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து
விரோதிநீ சுகவிரோதியா யிருக்கிற விஷயவிருத்திக்கு
அவனிமீதே போக்கடிக்கப்பட்டிருந்த உள்ளளவில்
ஸ்வஸ்தசித்த: ஸ்வஸ்தசித்தனுக
விஷயே படுக்கைமுதலான விஷயத் [துள்ள
ஸுகம் சுகத்தை
அனுபவதி அனுபவிக்கிருன்

அ-வுக. அந்த விஷயசுகத்தையும்விட்டு சுஷுப்திக்குப் போவானேனெனில்.

आत्माभिमुखधीवृत्तौस्वानन्दःप्रतिबिंबति ।
अनुभूयैनमत्रापित्रिपुट्याश्रान्तिमाप्नुयात् ॥

ஆத்மாபிமுகதீவ்ருத்தௌஸ்வானந்த:ப்ரதிபிம்பதி ।
அனுபூயைனமத்ராபித்ரிபுட்யாச்ராந்திமாப்னுயாத் ॥ சச

ஆத்மாபிமுகதீவ்ருத்தௌ ஆத்துமாவைக்குறித்து உள்ளே திரும்பின புத்திவிருத்தியில் கண்ணுடியில் தன் முகந்தோற்றுவதுபோல
ஸ்வானந்த: தன்னுடைய ஆனந்தமானது
ப்ரதிபிம்பதி பிரதிபலிக்கிறது
ஏனம் இந்த விஷயானந்தத்தை
அனுபூய அனுபவித்து
அத்ர அபி இதிலும்
த்ரிபுட்யா நானென்கிற ஞாதாவும் இது வென்கிற ஞானமும் அனுபவிக்கப்படுகிற சுகமும் சேர்ந்திருக்கிற திரிபுடியால் [தை
ச்ராந்திம் இந்த ஜீவன் மிகுந்தசிரமத்
ஆப்னுயாத் அடைந்து விடுகிருன்.

அ-கை. அதினுலென்ன வாயிற்றெனில்.

तच्छ्रमस्यापनुत्त्यर्थंजीवोधावेत्परात्मनि ।
तेनैक्यंप्राप्यतत्रत्योब्रह्मानन्दस्स्वयंभवेत् ॥

தச்ச்ரமஸ்யாபனுத்த்யர்த்தம்ஜீவோதாவேத்பராத்மனி ।
தேனைக்யம்ப்ராப்யதத்ரத்யோப்ரஹ்மானந்தஸ்ஸ்வயம்பவேத் ॥ சரு

क्रमं அந்த கிரமத்தை
निवृत्त्यर्थं நிவிர்த்திபண்ணுகிற நிமித்தியமாக
जीवः ஜீவனானவன்
परात्मनि பரமாத்மாவில்
याति ஓடுகிறான்
तेन அந்தப்பிரமானந்தத்தோடே
ऐक्यं ஐக்கியத்தை
प्राप्य அடைந்து [கிற
तत्र அந்தசுஷுப்தியிலேயிருக்
ब्रह्मानन्दः பிர்மானந்தமாக
स्वयं தானும்
भवति ஆகிவிடுகிறான் அதிலைதுபிர் மானந்தம்

அ-கை. சொல்லப்பட்ட சுஷுப்தி ஆனந்தத்தில் சகுனிபக்ஷி முதலான வெகுதிருஷ்டாந்தங்களை சுருதி சொல்லுகின்றது.

दृष्टान्तास्शकुनिश्श्येनःकुमारश्चमहानृपः ।
महाब्राह्मणइत्येतेसुप्तचानन्देश्रुतीरिताः ॥

दृष्टान्तास्शकुनिश्श्येनःकुमारश्चमहानृपः ।
महाब्राह्मणइत्येतेसुप्तचानन्देश्रुतीरिताः ॥ ௬௬

शकुनिः சகுனியென்றபக்ஷியையும்
श्येनः பருந்தையும்
कुमारः ச குழந்தையையும்
महानृपः மகாராஜாவையும் [யும்
महाब्राह्मणः மகாப்பிராமணனை
इत्येते இப்படி யென்று
दृष्टान्ताः இந்ததிருஷ்டாந்தங்கள்
सुप्त्यानन्दे சுஷுப்திஆனந்தத்தி
श्रुतीरिताः சுருதிகளால்சொல் (ல் லப்படுகின்றன.

அ-கை. அதில் சகுனிபக்ஷி திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

शकुनिस्सूत्रबुद्धस्सन्दिक्षुव्यापृत्यविश्रमम् ।
अनब्ध्वाबन्धनस्थानंहस्तस्तंभाद्युपाश्रयेत् ॥
जीवोपाधिमनस्तद्वद्धर्माधर्मफलाप्तये ।
स्वप्नेजाग्रतिचभ्रांत्वाक्षीणेकर्मणिलीयते ॥

शकुनिस्सूत्रबद्धस्सन्दिक्षुव्यापृत्यविश्रमम् ।
अलब्ध्वाबन्धनस्थानंहस्तस्तम्भाद्युपाश्रयेत् ॥ ௬௭
जीवोपाधिमनस्तद्वद्धर्माधर्मफलाप्तये ।
स्वप्नेजाग्रतिचभ्रान्त्वाक्षीणेकर्मणिलीयते ॥ ௬௮

शकुनिः வல்லூரானது
सूत्रबद्धः கயிற்றில் கட்டப் பட்டுக்கொண்டு
दिक्षु திக்குவிதிக்குகளிலே
व्यापृत्य அலேந்து
विश्रमं சிரமபரிகார ஸ்தானத்தை
अलब्ध्वा அடையாமல் [ஸ்தானமான
बन्धनस्थानं தன்னைக்கட்டியிருக்கிற

ஸஹஸ்ராரஸூசிகைஸ்தம்பாதியிடத்தை
உபாஶ்ரயம் வந்து ஆசிரயிக்கிறது.
ததைவ அதுவே
ஜீவோபாதி ஜீவோபாதியான
மந: மனதும்
யதாயதோபார்ஜிதபுண்ணியபாவத்தினுடைய பலத்தைப் புசிக்கும் பொருட்டு
ஸ்வப்நே சொப்பனத்திலும்
ஜாக்ரதி ச ஜாக்கிரத்திலும்
ப்ராந்த்வா சுழன்று
கர்மணி அந்தப்புண்ணியபாபரூபமான கர்மமானது
க்ஷீணே க்ஷயித்திருந்துள்ளளவில்
லீயதே சுஷுப்தியில் லயத்தையடைகிறதென்று சாந்தோக்கிய உபநிஷத்துச்சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்போ பருந்து திருஷ்டாந்தத்தைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

श्येनोवेगेननीडैकलंपटश्शायितुंव्रजेत् ।
जीवस्सुप्तचैतथाधावेद्ब्रह्मानन्दैकलंपटः ॥

ஶ்யேநோவேகேநநீடைகலம்படஶ்ஶயிதும்வ்ரஜேத் ।
ஜீவஸ்ஸுஷுப்தௌததாதாவேத்ப்ரஹ்மாநந்தைகலம்பட: ॥ ௪௯

ஶ்யேந: பருந்தானது
வேகேந அதிவேகத்தோடே
நீடைகலம்பட: கூட்டில் சுகமுண்டாகுமென்று கருதி
ஶயிதும் படுக்கைக்கு
வ்ரஜேத் ஓடுகிறதோ
ததா அப்படி
ஜீவ: ஜீவனும்...
ப்ரஹ்மாநந்தைகலம்பட: பிர்மானந்தத்திலே முக்கியமான ஆசையுடையவனாய்
ஸுஷுப்தௌ சுஷுப்தியடையும்பொருட்டு
தாவேத் ஓடுகிறானென்று பிரஹதாரண்ய உபநிஷத்துச்சொல்லுகிறது.

அ-கை. பாலாகிப் பிராமணத்தில் சொல்லியிருக்கிற மூன்று திருஷ்டாந்தத்தையும் மூன்று சுலோகத்தால் காட்டுகிறார்.

अतिबालस्स्तनंपीत्वामृदुशय्यागतोहसन् ।
रागद्वेषाद्यनुत्पत्तेरानन्दैकस्वभावभाक् ॥

அதிபாலஸ்ஸ்தநம்பீத்வாம்ருதுஶய்யாகதோஹஸந் ।
ராகத்வேஷாத்யநுத்பத்தேராநந்தைகஸ்வபாவபாக் ॥ ௫௰

அதிபால: அத்தியந்தம்குழந்தையானது
ஸ்தநம் ஸ்தன்னிய
பீத்வா பானம்பண்ணிப்போட்டு
ம்ருதுஶய்யாகத: ஹஸந் மிருதுவான படுக்கையில் படுத்து சிரித்துக்கொண்டிருக்குங்காலே

ராகத்வேஷாத்யபாவத: ராகத்துவேஷம் முதலான தோஷங்கள் ஒன்றுமுண்டாகாமையால் ஆநந்தைகஸ்வரூபவான் ஆனந்தமானமுக்கிய ஸ்வபாவத்தை அடைந்திருக்கிறது ஆகையால் ராகத்துவெஷமில்லாத சுஷுப்தியில் ஆனந்தமிருக்கிறது.

महाराजस्सार्वभौमस्संतृप्तस्सर्वभोगतः ।
मानुषानन्दसीमानंप्राप्यानन्दैकमूर्तिभाक् ॥
महाविप्रोब्रह्मवेदीकृतकृत्यत्वलक्षणाम् ।
विद्यानन्दस्यपरमांकाष्ठांप्राप्यावतिष्ठते ॥

மஹாராஜஸ்ஸார்வபௌமஸ்ஸம்த்ருப்தஸ்ஸர்வபோகத: |
மாநுஷாநந்தஸீமாநம்ப்ராப்யாநந்தைகமூர்த்திபாக் || ௫௧
மஹாவிப்ரோப்ரஹ்மவேதீக்ருதக்ருத்யத்வலக்ஷணாம் |
வித்யாநந்தஸ்யபரமாம்காஷ்டாம்ப்ராப்யாவதிஷ்டதே || ௫௨

ஸார்வபௌம: மஹாராஜ: சக்கிரவர்த்தியானமகாராஜன் ஸர்வபோகத: சகலபோகத்தினாலும் ஸம்த்ருப்த: திருப்தியடைந்தவனாகி மாநுஷாநந்தஸீமாநம் ப்ராப்ய மனுஷியானந்தத்தின் எல்லைக்கோடியை அடைந்து ஆநந்தைகமூர்த்திபாக் ஆனந்தமானமுக்கிய வடிவை யடைந்திருக்கிறான், ஆகையால் சுஷுப்தியில் திருப்தனா யிருப்பதால் ஆனந்தி யென்றறி ப்ரஹ்மவேதீ பிர்மத்தையறிந்த ஞானியான மஹாவிப்ர: மகா பிராமணனானவன் க்ருதக்ருத்யத்வலக்ஷணாம் பண்ணவேண்டியதுபண்ணிமுடிந்த லக்ஷணத்தையுடையதாயிருக்கிற வித்யாநந்தஸ்ய ஞானானந்தத்தினு(டைய பரமாம் முடிவான காஷ்டாம் காஷ்டையென்றஸ்திதியை ப்ராப்ய அடைந்து அவதிஷ்டதே இருக்கிறான், ஆகையால், சுஷுப்தியில்கிருத்திய மின்மையால் ஆனந்தமாத்திரமா யிருக்கிறானென்றறி

அ-கை. இந்த மூன்றுபேர்களையே சுஷுப்தி ஆனந்தத்திற்கு திருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னீரே வேறே யொருவரும் உலகத்திலில்லையோவெனில்.

मुग्धबुद्धातिबुद्धानांलोकेसिद्धासुखात्मता ।
उदाहृतानामन्येतुदुःखिनोनसुखात्मकाः ॥

முக்தபுத்தாதிபுத்தாநாம்லோகேஸித்தாஸுகாத்மதா |
உதாஹ்ருதாநாமந்யேதுது:கிநோநஸுகாத்மகா: || ௫௩

ஹொகெ உலகத்தில்
ஊ-ழ ஸ-ஊாதிஸ-ஊாநாம் மூடமா
னகுழந்தையும்விஷயஞானத்தோ
டே கூடிய மகாராஜனும் அத்தியந்
தஅறிவையுடையபிர்மஞானியுமான
ஸ-வாத்ஜா இம்மூவர்களுக்கே சு
கவடிவமான தன்மையானது
ஸிஜா சித்தித்திருக்கிறது
உஷாஸ்ரதநாம் இப்போது சொன்ன
மூவர்களுக்கு [ல்
ஸிநெ்ஜ த அன்னியர்களோவென்று
உ-ஃவிநஃ துக்கத்தை யுடையவர்க
ளே தவிர
ந ஸ-வாத்ஜகாஃ சுகத்தையுடையவர்
கள் அல்ல.

அ-கை. அப்படி சுஷுப்தியை யடைந்த ஜீவனுக்கு அந்த அவசரத்தில் இதரவியாபாரம் தெரியாததற்கு காரணமேதெனில்.

कुमारादिवदेवायंब्रह्मानन्दैकतत्परः ।
स्त्रीपरिष्वक्तवद्वेदनबाह्यंनापिचान्तरम् ॥
बाह्यंरथ्यादिकंवृत्तंगृहकृत्यंयथान्तरम् ।
तथाजागरणंबाह्यंनाडीस्थस्स्वप्नआन्तरः ॥

குமாராதிவதெவாயம்ப்ரஹ்மாநந்தைகதத்பரஃ ।
ஸ்த்ரீபரிஷ்வக்தவத்வேதநபாஹ்யம்நாபிசாந்தரம் ॥ ௫௪
பாஹ்யம்ரத்யாதிகம்வ்ருத்தம்க்ருஹக்ருத்யம்யதாந்தரம் ।
ததாஜாகரணம்பாஹ்யம்நாடீஸ்தஸ்ஸ்வப்நஆந்தரஃ ॥ ௫௫

குமாராதிவஙவ குழந்தைமுதலா
னவர்கள் போலவே
ப்ரஹ்மாநந்தைகதத்பரஃ பரமானந்த
த்தில்முக்கியயுக்தியுக்தானயிருக்கிற
அயம் இந்த ஜீவனானவன்
ஸ்த்ரீபரிஷ்வக்தவஙஸ்திரீயினாலே தழு
வப்பட்டவன்போல
பாஹ்யம் வெளியையும்
ந வெத அறியவில்லை
ஆந்தரஞ்ச அபி உள்ளேயும்
ந அறியவில்லை
ரத்யாதிகம் வீதிமுதலானதிலிருக்கிற
வ்ருத்தம் விருத்தாந்தமான
பாஹ்யம் பாஹ்யத்தையும்
க்ருஹக்ருத்யம் கிரகத்தில்செய்யவே
ண்டியதாயிருக்கிற
ஆந்தரம் வீட்டுக்காரியத்தையும்
யதா எப்படி அறியவில்லையோ
ததா அப்படி
பாஹ்யம் பாஹ்யத்தில்தோன்றுகிற
ஜாகரணம் ஜாக்கிராவஸ்தையையும்
நாடீஸ்தஃ நாடிக்குள்ளிருக்கிறதாயும்
ஆந்தரஃ ஆந்தரமாயுமிருக்கிற
ஸ்வப்நஃ சொப்பனமும் தெரியாதென்
று ஜோதிப்பிராம்மணத்தில்சொல்
லியிருக்கிறது

அ-கை. அந்த உபநிஷத்திலேயே சுஷுப்தியில் பிதுருத்வாதி அபிமான மில்லையென்று சொல்லியிருக்கிறதைக் காண்பிக்கிறார்.

पितापिसुप्तावपितेत्यादौजीवत्ववारणात् ।
सुप्तौब्रह्मैवनोजीवस्संसारित्वासमीक्षणात् ॥

பிதாபிஸுப்தாவபிதேத்யாதௌஜீவத்வவாரணாத் ।
ஸுப்தௌப்ரஹ்மைவநோஜீவஸ்ஸம்ஸாரித்வாஸமீக்ஷணாத் ॥

ஸுப்தௌ சுஷுப்தி அவஸ்தையில்
பிதா அபி அத்தியாசத்தால் வந்திருந்த பிதாவென்கிறதும்
அபிதா பிதாவாக விருக்கவில்லை
இதி ஆதௌ யென்றமுதலானதில்
ஜீவத்வவாரணாத் ஜீவத்தன்மையைத் தகைவதால்

ஸுப்தௌ சுஷுப்தியில்
ப்ரஹ்ம ஏவ பிர்மமாகவேயிருக்கிறான்
ஸம்ஸாரித்வாஸமீக்ஷணாத் நான் கர்த்தா போக்தாவென்றசம்சாரித்வமுதலானவைகள் காணப்படாமையால்
ந ஜீவஃ ஜீவனாக விருக்கவில்லை (ல்)

அ-கை. பிதிருத்துவம் முதலான அபிமானமில்லாவிட்டாலும் சுகித்வாதி சம்சாரமெப்படி யில்லையெனில்.

पितृत्वाद्यभिमानोयस्सुखदुःखाकरस्सहि ।
तस्मिन्नपगतेतीर्णस्सर्वान्शोकान्भवत्ययम् ॥

பித்ருத்வாத்யபிமானோயஸ்ஸுகது:காகரஸ்ஸஹி ।
தஸ்மிந்நபகதேதீர்ணஸ்ஸர்வாந்ஶோகாந்பவத்யயம் ॥ ௫௭

பித்ருத்வாத்யபிமாந: பிதாவென்னும் தன்மை முதலானது
ய: யாதொன்றுண்டோ
ஸ: ஹி அதுவே
ஸுகது:காகர: சகலவிதமான சுகதுக்கங்களுக்கு இருப்பிடமாகயிருக்கிறதன்றோ
தஸ்மிந் அந்த சம்சாரித்வம்

அபகதே போயிருக்கும்பக்ஷத்தில்
அயம் இந்த புருஷனானவன்
ஸர்வாந் சகலமான
ஶோகாந் துக்கங்களையும்
தீர்ண: தாண்டினவனாக
பவதி ஆகிறானென்றும் அந்தப்பிரஹதாரண்யத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. நீர் சொன்னசுருதிகள் துக்கமில்லையென்றன்றோ சொல்லுகின்றன சுகப்பிராப்தியை யடைந்ததாகச் சொல்லவில்லையேயெனில்.

सुषुप्तिकालेसकलेविलीनेतमसावृतः ।
सुखरूपमुपैतीतिब्रूतेह्याथर्वणीश्रुतिः ॥

ஸுஷுப்திகாலேஸகலேவிலீநேதமஸாவ்ருத: ।
ஸுகரூபமுபைதீதிப்ரூதேஹ்யாதர்வணீஶ்ருதி: ॥ ௫௮

ஸுஷுப்திகாலே சுஷுப்தியவஸ்த்தாகாலத்தில்
ஸகலே சகலத்துவைதமும்
விலீநே லயித்திருக்கும்போது
தமஸாவ்ருத: அஞ்ஞானத்தால் மூடப்பட்டவனாகி
ஸுகரூபம் ஆனந்தரூபத்தை
உபைதி ஐதி அடைகிறானென்று
அதர்வணீ ச்ருதி: அதர்வணசுருதியானது
ப்ரூதே ஹி. சொல்லுகிறதன்றோ

அ-கை. நீர் சொன்னசுருதி இருக்கட்டும் சுஷுப்தியில் ஆனந்தமாயிருந்ததற்கு அனுபவமேதெனில்.

सुखमस्वाप्समत्राहंनवैकिञ्चिदवेदिषम् ।
इतिसुप्तेसुखाज्ञानेपरामृशतिचोत्थितः ॥

ஸுகமஸ்வாப்ஸமத்ராஹம் நவைகிஞ்சிதவேதிஷம் ।
இதிஸுப்தேஸுகாஜ்ஞாநேபராம்ருசதிசோத்திதஃ ॥ ௫௩

அத்ர இந்தஇடத்தில்
அஹம் நான்
ஸுகம் சுகமாக
அஸ்வாப்ஸம் தூங்கினேன்
ந கிஞ்சித் அவேதிஷம் சற்றுமறியவில்லை
ஏவ யென்று
இதி இப்படி
ஸுப்தே சுஷுப்தியிலிருந்து
உத்தித: எழுந்திருந்தவன்
ஸுகாஜ்ஞாநே சுகத்தையும் அஞ்ஞானத்தையும்
பராம்ருசதி ஸ்மரிக்கிறானன்றோ

அ-கை. அந்த ஸ்மரணமானது அறிந்து சொல்லாததினால் அந்த பெலத்தினால் எப்படிச் சுகம் சித்திக்குமெனில்.

परामर्शोनुभूतेस्तीत्यासीदनुभवस्तदा ।

பராமர்சோநுபூதேஸ்தீத்யாஸீதநுபவஸ்ததா ।

பராமர்ச: ஸ்மரணமானது
அநுபூதே அனுபவத்திலேயே
அஸ்தி இதி இருக்கிறதென்றறிபாத்தால்
ததா அப்போது
அநுபவ: ஆனந்தானுபவமானது
ஆஸீத் இருக்கிறதென்றறி

அ-கை. சுஷுப்தியில் அறிகிறதற்கு சாதனமான மனது முதலானவை லயித்திருப்பதால் அனுபவசித்தியானது யெப்படிக் கூடுமெனில்.

चिदात्मत्वात्स्वतोभातिसुखमज्ञानधीस्ततः ॥

சிதாத்மத்வாத்ஸ்வதோபாதிஸுகமஜ்ஞாநதீஸ்தத: ॥ ௫௦

தத: ஆகையால் ... மானதால்
சிதாத்மத்வாத் ஆத்துமா (அறிவுருவடிவ) ஸுகம் சுகமென்...

அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானத்தை யறிகிற ஞானமென்ன | ஸ்வபாவத்தாலே பாதி விளங்கும்

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமும் ஸ்வப்பிரகாசமுமாக விருக்கிற பிர்மம் இருக்கிறதென்பதில் பிரமாணமேதினில்.

ब्रह्मविज्ञानमानंदमितिवाजसनेयिनः ।
पठन्त्यतस्स्वप्रकाशंसुखंब्रह्मैवनेतरत् ॥

ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநமாநந்தமிதிவாஜஸநேயிந: ।
பட²ந்த்யதஸ்ஸ்வப்ரகாஶம்ஸுக²ம்ப்ரஹ்மைவநேதரத் ॥ சுக

விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞனமாயும்
ஆநந்தம் ஆனந்தமாயுமிருக்கிறது
ப்ரஹ்ம இதி பிர்மமென்று
வாஜஸநேயிந: பிரதமசாகைக்காரர்கள் பிரகதாரண்யஉபநிஷத்தில்
படந்தி படித்திருக்கிறார்கள்
அத: ஆகையால்
ஸ்வப்ரகாஶம் ஸ்வப்பிரகாசமாயும்
ஸுகம் சுகமாயிருக்கிறது
ப்ரஹ்மைவ பிரம்மமேதவிர
ந இதரத் அப்படி வேறொரு வஸ்து வில்லை

அ-கை. அனுபவமும் ஸ்மரணையும் ஒருவனிடத்தில் இருக்கவேண்டுமென்கிறவிதி இருப்பதால் சுஷுப்தியிலிருக்கிற சுகாஞ்ஞானங்களை விஞ்ஞானமயன் ஸ்மரிப்பதால் அவனுக்கே அப்போ அந்த சுகானுபவத்வஞ் சொல்லவேண்டுமெனில்.

यदज्ञानेतत्रलीनौतौविज्ञानमनोमयौ ।
तयोर्हिविलयावस्थानिद्राज्ञानञ्चसैवहि ॥

யத³ஜ்ஞாநேதத்ரலீநௌதௌவிஜ்ஞாநமநோமயௌ ।
தயோர்ஹிவிலயாவஸ்தா²நித்³ராஜ்ஞாநஞ்சஸைவஹி ॥ சுஉ

யத் ஒன்றுந்தெரியாமையான யாதொரு
அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமுண்டோ
தத்ர அந்தஅஞ்ஞானத்தில்
விஜ்ஞாநமநோமயௌ விஞ்ஞான மனோமயர்களான
தௌ அவர்கள்
லீநௌ லயிக்கிறார்கள்
தயோ: அவர்களுடைய
விலயாவஸ்தா² லயிக்கிறதான யாதொரு அவஸ்தையுண்டோ
நித்³ரா நித்திரையென்றும்
அஜ்ஞாநம் ச அஞ்ஞானமென்றும்
ஸா ஏவ ஹி அதுவேசொல்லப்படுகிறதன்றோ

அ-கை. அப்போ சுஷுப்தி சுகத்தை அனுபவிக்கிற காலத்திலில்லாமாலிருக்கிற விஞ்ஞானமயன் அந்த ஸ்மரணத்தை ஜாக்கிரத்திலிருக்கிற இவன்

எப்படிசெய்யக்கூடும் தேவன் அமிர்தம் சாப்பிட்டதை இவ்வுலகத்தில் கூழ்குடித்துக்கொண்டிருக்கிற நாமதைச்சொல்வது எப்படி அசம்பாவிதமோ அப்படி இருக்கிறதெனில்.

विलीनघृतवत्पश्चात्स्याद्विज्ञानमयोघनः ।
विलीनावस्थआनन्दमयशब्देनकथ्यते ॥

விலீநவ்ருதவத்பஸ்சாத்ஸ்யாத்விஜ்ஞாநமயோவநஃ ।
விலீநாவஸ்தஆநந்தமயஸப்தேநகத்யதே ॥ சுக ॥

விஜ்ஞாநமயஃ விஞ்ஞானமயனானவன்	விலீநாவஸ்தஃ அந்தலயாவஸ்தனாயிருக்கும்போது
விலீநவ்ருதவத் உருக்கின நெய்போல முன்னிருந்தும்	ஆநந்தமயஸப்தேந இவனானந்தமயனென்கிறபேரால்
பஸ்சாத் பிற்பாடு ஞன்	கத்யதே சொல்லப்படுகிறான்
வநஃ ஸ்யாத் கெட்டிநெய்போலவாகி	

வி-ம். சுஷுப்தியிலும் விஞானமயனுடைய ஸ்வரூபநாசமில்லாமையால் விஞ்ஞானமயனென்கிற நெய்யானது அஞ்ஞானமென்கிற அக்னி சம்பந்தத்தால் ஆனந்தமயனென்கிற உருக்குநெய்யென்றபெயரை அடைந்து அக்காலத்தில் ஸ்வரூபபூதமான பிர்மானந்தமென்கிற முகம் பிரதிபலிப்பதால்அந்தப்பிரதிபலனத்தோடேகூடி ஆனந்தமயனென்கிற பெயரையடைகிறான் அவனேவிஷயமாகிற வாயுசம்பந்தத்தால் விஞ்ஞானமயனென்கிற விழுதுநெய்யென்று பெயரையடைவதால் பேதமில்லை யாகையால் விஞ்ஞானமயனென்கிறவிழுது நெய்யில் பிர்மானந்தமாகிற முகந்தோன்றவில்லையென்றறி.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன் ஆனந்தமயாகாரத்தையடைகிறவிதமெப்படியெனில்.

सुप्तिपूर्वक्षणेबुद्धिवृत्तिर्यासुखबिंबिता ।
सैवतद्बिंबसहिताळीनानन्तमयस्ततः ॥

ஸுப்திபூர்வக்ஷணேபுத்திவ்ருத்திர்யாஸுகபிம்பிதா ।
ஸைவதத்பிம்பஸஹிதாலீநாநந்தமயஸ்ததஃ ॥ சுஉ

ஸுப்திபூர்வக்ஷணே சுஷுப்திஉண்டாவதற்குமுந்தினக்ஷணத்தில்	தத்பிம்பஸஹிதா அந்தசுகரூபமான் பிம்பத்தோடே
ஸுகபிம்பிதா சுகப்பிரதிபிம்பதோடேகூடிய	லீநா கூடிலயிருக்கிறது
யா யாதொரு	ததஃ ஆகையினாலே
புத்திவ்ருத்திஃ புத்தி விருத்தியுண்டோ	ஆநந்தமயஃ இவனே அப்போது ஆனந்தமயனாகிறான்.
ஸா ஏவ அதுவே	

அ-கை. இப்படி ஆனந்தமயனது ஸ்வரூபத்தைக் காண்பிவித்து அவனுக்கு விழிக்குங்காலையில் விஞ்ஞானமயரூபமாய் ஸ்மரிக்குந்தன்மை சித்திக்கும் பொருட்டு அப்போது இருந்த சுகானுபவத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अन्तर्मुखोयआनन्दमयोब्रह्मसुखंतदा ।
भुङ्क्तेचिद्बिंबयुक्ताभिरज्ञानोत्पन्नवृत्तिभिः ॥

அந்தர்முகோயஆநந்தமயோப்ரஹ்மஸுகம்ததா ।
புங்க்தேசித்பிம்பயுக்தாபிரஜ்ஞாநோத்பந்நவ்ருத்திபிஃ ॥ ருடு

ததா அந்த சுஷுப்தியில்
அந்தர்முகஃ அந்தர் முகனான
யஃ யாதொரு
ஆநந்தமயஃ ஆனந்தமயனிருக்கிறானோ [அவனே
சித்பிம்பயுக்தாபிஃ சித்தினுடையபிரதிபிம்பத்தோடே கூடினவைகளாயிருக்கிற
அஜ்ஞாநோத்பந்நவ்ருத்திபிஃ அஞ்ஞானத்தினுண்டான விருத்திகளினாலே
ப்ரஹ்மஸுகம் பிர்மானந்தத்தை
புங்க்தே புசிக்கிறான்.

அ-கை. அப்போ ஜாக்கிரத்தில்போல இந்த சுகத்தை நான் அனுபவிக்கிறேனென்கிற ஞானமெதினாலில்லையெனில்.

अज्ञानवृत्तयस्सूक्ष्माविस्पष्टाबुद्धिवृत्तयः ।
इतिवेदान्तसिद्धान्तपारगाःप्रवदन्तिहि ॥

அஜ்ஞாநவ்ருத்தயஸ்ஸூக்ஷ்மாவிஸ்பஷ்டாபுத்திவ்ருத்தயஃ ।
இதிவேதாந்தஸித்தாந்தபாரகாஃப்ரவதந்திஹி ॥ ருசு

அஜ்ஞாநவ்ருத்தயஃ அஞ்ஞானவிருத்திகள்
ஸூக்ஷ்மாஃ சூக்குமங்களென்றும் [ன்
புத்திவ்ருத்தயஃ புத்திவிருத்தியானவை
விஸ்பஷ்டாஃ இதி ஸ்தூலங்களாயிருக்கின்றனவென்று
வேதாந்தஸித்தாந்தபாரகாஃ வேதாந்தத்தினுடைய சித்தாந்தத்தைக்கரைகண்டவர்கள்
ப்ரவதந்தி ஹி சொல்லுகிறார்களன்றோ ஆகையால் ஸ்தூலமாகிய புத்திவிருத்தி அச்சமயத்திலில்லாமையாலறியக்கூடவில்லை.

அ-கை. ஆனந்தமயன் பிர்மானந்தத்தை அவித்தியாவிருத்திகளால் புஜிக்கிறானென்று எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

माण्डूक्यतापनीयादिश्रुतिष्वेतदतिस्फुटम् ।
आनन्दमयभोक्तृत्वंब्रह्मानन्देचभोग्यता ॥
एकीभूतस्सुषुप्तस्थः प्रज्ञानघनतांगतः ।
आनन्दमयआनन्दभुक्चेतोमयवृत्तिभिः ॥

மாண்டூக்யதாபனீயாதிச்ருதிஷ்வேதச்ச ஸ்புடம் ।
ஆனந்தமயபோக்த்ருத்வம் ப்ரஹ்மானந்தே ச போக்யதா ॥ ௫௭
ஏகீபூத꞉ ஸுஷுப்தஸ்த꞉ ப்ரஜ்ஞானகனதாம் கத꞉ ।
ஆனந்தமய ஆனந்தபுக்சேதோமயவ்ருத்திபி꞉ ॥ ௫௮

மாண்டூக்யதாபனீயாதிச்ருதிஷு மாண்டூக்கியம்தாபனீயம் முதலானஉபநிஷத்துக்களில்
ஆனந்தமயபோக்த்ருத்வம் ஆனந்தமயனுக்குபோக்த்ருத்வமும்
ப்ரஹ்மானந்தே பிர்மானந்தத்தில்
போக்யதா ச போக்யத்வமும் இருக்கிறதென்று
ஏதச்ச இந்த அர்த்தம்
ஸ்புடம் வெளியாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
ஸுஷுப்தஸ்த꞉ சுஷுப்தியிலேஇருக்கிறவனும்
ஏகீபூத꞉ பிர்மானந்தத்தோடே ஒன்றாய்க்கலந்தவனும்
ப்ரஜ்ஞானகனதாம் பிரஞ்ஞானத்தடிப்பை
கத꞉ அடைந்தவனுமிருக்கிற
ஆனந்தமய꞉ ஆனந்தமயன்
சேதோமயவ்ருத்திபி꞉ அறிவுமயமான விருத்திகளால்
ஆனந்தபுக் ஆனந்தத்தைப் புசிக்கிறவனாக ஆகிறான்.

அ-கை. இவனொன்றாய்ப் போகிறானென்று சொன்னதற்கு அர்த்தமேதெனில்.

विज्ञानमयमुख्यैर्योरूपैर्युक्त:पुराधुना ।
सलयेनैकतांप्राप्तोबहुतण्डुलपिष्टवत् ॥

விஜ்ஞானமயமுக்யைர்யோ ரூபைர்யுக்த꞉ புராதுனா ।
ஸ லயேனைகதாம் ப்ராப்தோ பஹுதண்டுலபிஷ்டவத் ॥ ௫௯

புரா சுஷுப்திக்குபோகுமுன்னே
விஜ்ஞானமயமுக்யை꞉ விஞ்ஞானமயன்முதல்அன்னமயன்வரையிலுள்ள
ரூபை꞉ ரூபங்களோடே
யுக்த꞉ சேர்ந்திருந்தவனாய்
ய꞉ யாதொருத்தனிருந்தானோ
அதுனா இப்போ
ஸ꞉ அவன்
லயேன சுஷுப்தியோடே
பஹுதண்டுலபிஷ்டவத் அனேக அரிசிகளை இடித்தமாபோலே
ஏகதாம் ஒன்றாயிருக்குந்தன்மை
ப்ராப்த꞉ அடைகிறான்

அ-கை. பிரஞ்ஞானக்கட்டியென்று சொன்னதற்கு அர்த்தமேதெனில்.

प्रज्ञानानिपुराबुद्धिवृत्तयोथघनोभवत् ।
घनत्वंहिमबिन्दूनामुदग्देशेयथातथा ॥

ப்ரஜ்ஞாநாந்தா: ப்ராக்தீவ்ருத்தய: பஶ்சாத் ஸம்யாந்தி |
கநத்வம் ஹிமபிந்தூநாமுஷ்ணபூமௌ யதா ததா || ௭௦

உஷ்ணபூமௌ வடதேசத்தில் பள்ளத்தில்விழுந்த
ஹிமபிந்தூநாம் பனித்துளிகளுடைய
கநத்வம் கட்டியானது (ய
யதா எப்படியோ
ததா அப்படி
ப்ராக் சுஷுப்திக்குப்போகுமுன்
ப்ரஜ்ஞாநாந்தா: துவிதஞ் ஞானங்களோடே கூடின
தீவ்ருத்தய: புத்தி விருத்திகளானவை
பஶ்சாத் பிற்பாடு
கந: பிரஞ்ஞானக்கட்டியாக
ஸம்யாந்தி ஆகிவிடுகின்றன

அ-கை. இப்போ பிரஞ்ஞான சப்தார்த்தத்தை நிரூபிக்கிற சமயத்தில் பிரசங்கஞ் சொல்லுகிறார்.

तद्घनत्वंसाक्षिभावन्दुःखाभावंप्रचक्षते ।
लौकिकास्तार्किकायावद्दुःखवृत्तिविलोपनात् ॥

தத்கநத்வம் ஸாக்ஷிபாவம் து:காபாவம் ப்ரசக்ஷதே |
லௌகிகாஸ்தார்க்கிகா யாவத் து:கவ்ருத்திவிலோபநாத் || ௭௧

தார்க்கிகா: தார்க்கிகர்களும்
லௌகிகா: லௌகீகர்களும்
யாவத் சுஷுப்தியிலெதுவரையிலும்
து:கவ்ருத்திவிலோபநாத் துவைதது
க்கவிருத்திகளுடைய அபாவத்தால்
தத்கநத்வம் அந்தப்பிரஞ்ஞானகனமான
ஸாக்ஷிபாவம் சாக்ஷியாயிருந்த ஸ்வபாவத்தை
து:காபாவம் துக்காபாவமென்று
ப்ரசக்ஷதே சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. சுஷுப்தியில் ஆனந்தம் புஜிக்க சாதனமேதெனில்.

अज्ञानबिंबिताचित्स्यान्मुखमानन्दभोजने ।

அஜ்ஞாநபிம்பிதாசித்ஸ்யாந்முகமாநந்தபோஜநே |

அஜ்ஞாநபிம்பிதா அஞ்ஞானத்தில் பிரதிபலித்த
சித் அறிவான ஆனந்தமயன்
ஆநந்தபோஜநே அந்த ஆனந்தத்தைபுஜிப்பதில்
முகம் அறிவான அவனேசாதனமாயிருக்கிறான்

அ-கை. இந்த ஜீவன் சுஷுப்தியிலிருக்கிற சுகத்தைவிட்டு வெளியில் துக்கப்படவருவானேனெனில்.

भुक्तंब्रह्मसुखंत्यक्त्वाबहिर्यात्यथकर्मणा ॥

ஸக்தோ ப்ரஹ்மஸுகம் த்யக்த்வா பஹிர்யாதி கர்மணா ॥ ௭௨

ஸக்தோ புசிக்கப்பட்ட
ப்ரஹ்மஸுகம் பிர்மானந்தத்தை
த்யக்த்வா விட்டு
கர்மணா பிற்பாடுகர்மத்தால்
பஹி: வெளியிலே
யாதி போகிறான்

அ-கை. இப்படிச்சொல்வதில் பிரமாணமேதெனில்.

कर्मजन्मांतरेभूद्यत्तद्योगाद् बुध्यतेपुनः ।
इतिकैवल्यशाखायांकर्मजोबोधईरितः ॥

கர்மஜன்மாந்தரே பூத்யத்தத்யோகாத் புத்யதே புந: ।
இதிகைவல்யஶாகாயாம் கர்மஜோ போத ஈரித: ॥ ௭௩

ஜந்மாந்தரே ஜன்மாந்திரத்தில்செய்த
யத் யாதொரு
கர்ம அபூத் கர்மமுண்டோ
தத்யோகாத் அந்தக்கர்மசம்பந்தத்தா(ல்)
புந: மறுபடி
புத்யதே இதி விழித்துக்கொள்ளுகிறானென்று
கைவல்யஶாகாயாம் கைவல்யோபநிஷத்தில்
போத: கர்மஜ: ஜாக்கிரமானது கர்மத்தினாலுண்டாகிறதென்று
ஈரித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இவனுக்கவரவில்லை கர்மத்தால் வருகிறானென்பதில் சாக்ஷியேதெனில்.

किंचित्कालंप्रबुद्धस्यब्रह्मानन्दस्यवासना ।
अनुगच्छेद्यतस्तूष्णीमास्तेनिर्विषयस्सुखी ॥

கிஞ்சித்காலம் ப்ரபுத்தஸ்ய ப்ரஹ்மாநந்தஸ்ய வாஸநா ।
அநுகச்சேத் யதஸ்தூஷ்ணீமாஸ்தே நிர்விஷயஸ்ஸுகீ ॥ ௭௪

ப்ரபுத்தஸ்ய நித்திரையிலிருந்து விழித்தவனுக்கு
கிஞ்சித் காலம் சொற்பகாலம்வரை
ப்ரஹ்மாநந்தஸ்ய அவடத்தி லனுபவித்தபிர்மானந்தத்தினுடைய
வாஸநா வாசனையானது
அநுகச்சேத் அனுசரித்து வருகிறது
யத: யாதொருகாரணத்தால்
நிர்விஷய: நிர்விஷயனாய்
ஸுகீ சுகத்தையுடையவனாய்
தூஷ்ணீம் வீணாயிருந்து
ஆஸ்தே தூங்குகிறானோ அதினால் இவன்தானேவரவில்லை

அ-கை. அப்படி தூங்கிவிழாமல் வெளியிலோடுவானேனெனில்.

कर्मभिःप्रेरितःपश्चान्नानादुःखानिभावयन् ।
शनैर्विस्मरतिब्रह्मानन्दमेषोखिलोजनः ॥

கர்மபி: ப்ரேரித: பஶ்சாந் நாநாது:காநி பாவயந் ।
ஶநைர்விஸ்மரதி ப்ரஹ்மாநந்தமேஷ ஸர்வோ ஜநஸ்ததா ॥

கர்மபி: கர்மங்களாலே
ப்ரேரித: ஏவப்பட்டவனுகி
பஶ்சாத் பிற்பாடு
நாநாது:காநி நானுவிதங்களான துக்கங்களை
பாவயந் பாவித்துக்கொண்டு
ஏஷ: இந்த
ஸர்வ: சகலமான
ஜந: ஜீவனும்
ப்ரஹ்மாநந்தம் பிர்மானந்தத்தை
ஶநை: மெள்ளமெள்ள
விஸ்மரதி மறக்கிறான்

அ-கை. சுஷுப்தியில் சிலர் பிர்மானந்தமில்லையென்கிறார்களே யெனில்.

प्रागूर्ध्वमपिनिद्रायाःपक्षपातोदिनेदिने ।
ब्रह्मानन्देनृणान्तेनप्राज्ञोस्मिन्विवदेतकः ॥

ப்ராகூர்த்வமபி நித்ராயா: பக்ஷபாதோ திநே திநே ।
ப்ரஹ்மாநந்தே ந்ருணாந்தேந ப்ராஜ்ஞோஸ்மிந் விவதேத க: ॥ எசு

நித்ராயா: நித்திரைக்கு
ப்ராக் முன்னும்
ஊர்த்வம் அபி பின்னும்
திநே திநே தினந்தோறும் தினந்தோறும்
ந்ருணாம் பிராணிகளுக்கு
ப்ரஹ்மாநந்தே பிர்மானந்தத்தில்
பக்ஷபாத: பக்ஷபாதமான பிரீதியானது காணப்படுகிறது
தேந அந்தக்காரணத்தால்
அஸ்மிந் இந்தசுஷுப்தியில்
க: எந்த
ப்ராஜ்ஞ: புத்திமான்தான்
விவதேத சுகமில்லையென்று விவாதம்பண்ணுவான்

அ-கை. அப்படி வீணாயிருப்பதில் பிர்மானந்தம் விளங்கினால் லௌகீகர்களாயிருக்கிற சோம்பல்காரர்களெல்லாம் முக்தாளாய்விடுவார்களே ஓரிடத்திலூட்டுப்பிறையிலேதேஷ்டமாய்ச் சாப்பாடுநடக்கும்போது உப்புப்புளிதேடிசமயல் பண்ணுவதற்காகக் கண்ணை புகைந்துக்கொள்வது அனுவசியம்போலே யிருக்கிறதேயெனில்.

ननुतूष्णींस्थितौब्रह्मानन्दश्चेद्भातिलौकिकाः ।
अलसाश्चरितार्थास्स्युश्शास्त्रेणगुरुणात्रकिम् ॥
बाढंब्रह्मेतिविद्युश्चेत्कृतार्थास्तावतैवते ।
गुरुशास्त्रेविनात्यन्तंगंभीरंब्रह्मवेत्तिकः ॥

கஷ்டம் திஷ்ட்வா ஸ்தித்வா ப்ரஹ்மாஸ்மீதி பாதி சேல்லௌகிகா: ।
அலஸா: க்ருதக்ருத்யா: ஸ்யு: சாஸ்த்ரேண குருணாத்ர கிம் ॥ ௭௭
மைவம் ப்ரஹ்மாஹமிதி வித்வாம்ஸோ யாவதா தாவதைவ தே ।
க்ருதக்ருத்யா: சாஸ்த்ரகுரூ விநா துர்லபம் காம்பீர்யம் ப்ரஹ்ம வேத்தி க: ॥ ௭௮

கிமு சங்கை	மைவம் நீசொன்னதை அங்கீகரித்தேன்
கஷ்டம் சும்மா	ப்ரஹ்மாஹமிதி நான்பிர்மமென்று
ஸ்தித்வா இருப்பதில்	வித்வாம்ஸ: அறிந்தார் களேயானால்
ப்ரஹ்மாஸ்மீதி பிர்ம்மானந்தமானது	யாவதா தாவத அவ்வளவினாலே தா
பாதி சேத் விளங்குமேயானால்	ஏவ தே அவர்கள்
லௌகிகா: லோகத்திலேயுள்ளவர்களும்	க்ருதக்ருத்யா: கிருதார்த்தர்கள் தானே
அலஸா: சோம்பல்காரர்களும்	சாஸ்த்ரகுரூ சற்குருவையும் சற்சாஸ்த்திரத்தையும்
க்ருதக்ருத்யா: கிருதகிருத்தியாளாக	விநா தவிர்த்து
ஸ்யு: ஆய்விடுவார்கள்	அதீவ மிகவும்
சாஸ்த்ரேண வேதாந்த சாஸ்த்திரத்தினாலும்	காம்பீர்யம் ஆழமாயிருக்கிற
குருணா சற்குருவினாலும்	ப்ரஹ்ம இந்தப்பிர்மத்தை
அத்ர இவ்விடத்தில்	க: யெவன்
கிம் யென்னபிரயோஜனம்	வேத்தி அறிவன்

அ-கை. ஐயா, நீங்கள் சொன்னதினாலேயே யெனக்கு கிருதார்த்தமேன் வரவில்லை யெனில்,

जानाम्यहंत्वदुक्त्याद्यकुतोमेनकृतार्थता ।
शृण्वत्रत्वादृशोवृत्तंप्राज्ञंमन्यस्यकस्यचित् ॥
चतुर्वेदविदेदेयमितिशृण्वन्नवोचत ।
वेदाश्चत्वारइत्येवंवेद्मिमेदीयतांधनम् ॥
सङ्ख्यामेवैषजानातिनतुवेदानशेषतः ।
यदितर्हित्वमप्येवंनाशेषंब्रह्मवेत्सिहि ॥

ஜாநாம்யஹம் த்வதுக்த்யாத்ய குதோ மே ந க்ருதார்த்ததா ।
ச்ருண்வத்ர த்வாத்ருசோ வ்ருத்தம் ப்ராஜ்ஞம்மந்யஸ்ய கஸ்யசித் ॥ ௭௯
சதுர்வேதவிதே தேயமிதி ச்ருண்வந்நவோசத ।
வேதாச்சத்வார இத்யேவம் வேத்மி மே தீயதாம் தநம் ॥ ௮௦

ஸங்க்யாமேவேஷ ஜாநாதி ந வேதார்த்தாநஶேஷத: |
யதி ததா த்வமப்யேவமஶேஷம் ப்ரஹ்ம ந வேத்ஸி || ௮௧

ஸங்க்யாம் உம்முடையவார்த்தையினுலே
ஸாம்ப்ரதம் இப்போது
அஹம் நான்
ஜாநாமி பிர்மானந்தனென்றறிந்தேன்
மே எனக்கு
குத: என்னகாரணத்தால்
க்ருதார்த்ததா கிருதார்தத்வம்
ந வரவில்லையென்று கேட்டவனுக்கு பதில் சொல்லுகிறார்
அத்ர இந்த விஷயத்தில்
ப்ராஜ்ஞம் தானேபிராஞ்ஞனென்று
மந்யஸே எண்ணின
த்வாத்ருஶ: உன்போலியான
கஸ்யசித் ஒருவனுடைய
வ்ருத்தம் விருத்தாந்தத்தை
ஶ்ருணு கேள்
சதுர்வேதவிதே நான்குவேதமும் அறிந்தவன் பொருட்டு
தேயம் இதி தனத்தைக் கொடுக்கத் தக்கதென்றதை
ஶ்ருத்வா கேட்டவன்
வேதா: வேதங்கள்
சத்வார: நான்கென்று
ஏவம் இப்படி
வேத்மி நான் அறிந்திருக்கிறேன்
மே எனக்கு
தநம் பணத்தை
தீயதாம் கொடுக்கத்தக்கது
இதி என்று
அப்ரவீத் சொன்னான்
ஏஷ: இவன்
ஸங்க்யாம் ஏவ வேதங்களின் கணக்கைத்தானே
ஜாநாதி அறிந்தவனாகிறான்
அஶேஷத: குறைவற
வேதார்த்தாந் வேதாக்ஷரங்களை
ந அறியவில்லையன்றோ
யதி இப்படி
ததா இருக்கும்போது
த்வம் அபி நீயும்
ஏவம் இப்படி
அஶேஷம் பூரணமாக
ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை
ந வேத்ஸி அறியவில்லையன்றோ.

அ-கை. பிர்மத்தை முற்றிலுமறியவில்லையென்று நீர் சொன்னது ஆகாசத்தில் சிலபாகமளந்தானே தவிர பூரணமாயளக்கவில்லை யென்றசொல்போலிருக்கிறதேயெனில்.

अखण्डैकरसानंदेमायातत्कार्यवर्जिते ।
अशेषत्वसशेषत्ववार्तावसरएवकः ॥
शब्दानेवपठस्वाहोतेषामर्थञ्चपश्यसि ।
शब्दपाठेर्थबोधस्तेसंपाद्यत्वेनशिष्यते ॥

अर्थव्याकरणाद् बुद्धेःसाक्षात्कारोऽवशिष्यते ।
स्यात्कृतार्थत्वधीर्यावत्तावद्गुरुमुपास्वभो ॥

அக²ண்டை³கரஸாநந்தே³ மாயாதத்கார்யவர்ஜிதே ।
அஶேஷஶப்³த³ஶேஷஸ்ய வா தத்ராவஸரணவக: ॥ ௪௨

ஶ்ருத்வா நேவ வாக்யாநி ஹோ தேஷாமர்த²ஞ்ச பஶ்யஸி ।
ஶ்ருதவத: தேऽர்த²போ³தோ⁴ऽயம் ஸம்பாத்³யோ நாவஶிஷ்யதே ॥ ௪௩

அர்த²வ்யாகரணாத்³பு³த்³தே⁴: ஸாக்ஷாத்காரோऽவஶிஷ்யதே ।
ஸ்யாத்க்ருதார்த²த்வதீ⁴ர்யாவத்தாவத்³கு³ருமுபாஸ்வ போ⁴ ॥ ௪௪

அக²ண்டை³கரஸாநந்தே³ தேசகாலவஸ்துபரிச்சேதமின்றி ஒன்றாயும் ரசமாயும் ஆனந்தமாயும்
மாயாதத்கார்யவர்ஜிதே சர்வகாரணமான மாயையும் மாயாகாரியமான பூதபௌதிகமு மன்றியிலிருக்கிற பிர்மத்தில்
அஶேஷஶப்³த³ஶேஷஸ்ய வா தத்ராவஸர: வண வ முற்றிலுமென்றசொல்லுக்கும் சிறிதாயிருக்கிற வார்த்தைக்கும் இடந்தான்
க: எங்கே யிருக்கிறது

அ-கை. பிர்மத்தினிடத்திலும் அசேஷச சேஷத்வமிருக்கிறதென்று சிஷ்யனைக்குறித்து குருசொல்லுகிறார்.

ஶ்ருத்வா ஏவ நீ சப்தங்களைத்தானே
வாக்யம் படித்தயா
நோ அன்றியில்போனால்
தேஷாம் அவைகளுடைய
அர்த²ம் அர்த்தத்தையும்
பஶ்யஸி பார்த்திருக்கிறயா
ஶ்ருதவத: சப்தம் படிக்கவந்திருந்தாலும்
தே உனக்கு
அர்த²போ³த⁴: அவைகளின் அர்த்தஞானம்
ஸம்பாத்³ய: சம்பாதிக்கவேண்டியதாக
ஶிஷ்யதே மீதமிருக்கிறது
வ்யாகரணாத் வியாகரணம் படித்ததால்
அர்தே² ஆத்துமலக்ஷணங்களுக்கு அர்த்தம்
பு³த்³தே⁴ அறியப்பட்டிருந்துள்ளவிலும்
ஸாக்ஷாத்கார: ஆத்தும சாக்ஷாத்காரமானது
அவஶிஷ்யதே அடையவேண்டியது பாக்கி யிருக்கிறது
க்ருதார்த²த்வதீ⁴: கிருத கிருத்தியனென்ற ஞானமானது
யாவத் எதுவரையில்
ஸ்யாத் உண்டாகிறதோ
தாவத் அதுவரையிலும்
கு³ரும் குருநாதனை
உபாஸ்வ போ⁴ ஏசிஷ்யா நீ உபாசிக்கக்கடவாய்

அ-கை. பிரசங்கத்தை முடித்து பிரகிருதத்தை யனுசரிக்கிறார்.

आस्तामेतद्यत्रयत्रसुखंस्याद्विषयैर्विना ।
तत्सर्वत्रविद्ध्येतांब्रह्मानन्दस्यवासनाम् ॥

ஆஸ்தாமேதத்யத்ரயத்ரஸுகம்ஸ்யாத்விஷயைர்விநா ।
தத்ஸர்வத்ரவித்யேதாம்ப்ரஹ்மாநந்தஸ்யவாஸநாம் ॥ அரு

ஏதத் இந்தப் பிரசங்கம்
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
யத்ர யத்ர யாதொரு யாதொருவிடத் (தில்
விஷயை: விஷயங்கள்
விநா அன்றியில்
ஸுகம் ஸ்யாத் சுகங்காணப்படுகிறதோ
தத் அந்த
ஸர்வத்ர சகலவிடத்திலும்
ப்ரஹ்மாநந்தஸ்ய பிர்மானந்தத்தினு (டைய
வாஸநாம் வாசனையென்றே
வித்யேதாம் அறியத்தக்கது.

இ-தி. பூமியில் எந்தந்த விடங்களில் மழையன்றியில் ஈரங்காணப்படுகிறதோ அந்தந்த விடங்களில் பூமியிலேயே இருக்கிற ஊற்றினுடைய ஈரமென்றறிவது போலவறி.

அ-கை. விஷயானந்தத்தை மறுபடியுங் காண்பிவிக்கிறார்.

विषयेष्वपिलब्धेषुतदिच्छोपरमेसति ।
अन्तर्मुखमनोवृत्तावानन्दःप्रतिबिंबति ॥

விஷயேஷ்வபிலப்தேஷுததிச்சோபரமேஸதி ।
அந்தர்முகமநோவ்ருத்தாவாநந்த:ப்ரதிபிம்பதி ॥ அசு

விஷயேஷு அபீஷ்டவிஷயங்களான
லப்தேஷு அபி லபித்தகாலத் (வை
தில் அந்தப்புசிப்பால்
ததிச்சோபரமே ஸதி அதிலுள்ள இச்சையினுடைய ஒழிவானது உண்டாயிருந்துள்ளளவில்
அந்தர்முகமநோவ்ருத்தௌ அந்தர்முகமாக ஆகிறமனோவிருத்தியில் (னது
ஆநந்த: ஸ்வரூபபூதமான ஆனந்தமா
ப்ரதிபிம்பதி பிரதிபிம்பிக்கிறது
அப்படிக்காணப்படுகிற ஆனந்தமானது புண்ணியகர்மத்தாலுண்டாகிறவிஷயானந்தமென்றறி.

அ-கை. ஆனந்தங்களை சங்கிரகித்துச் சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मानन्दोवासनाचप्रतिबिंबइतित्रयम् ।
अन्तरेणजगत्यस्मिन्नानन्दोनास्तिकश्चन ॥

ப்ரஹ்மாநந்தோவாஸநாசப்ரதிபிம்பஇதித்ரயம் ।
அந்தரேணஜகத்யஸ்மிந்நாநந்தோநாஸ்திகஶ்சந ॥ அஎ

ப்ரஹ்மாநந்தம் பிர்மானந்த மென்றும்	அந்யேந தவிர
வாஸநா ச வாசனானந்தமென்றும்	அஸ்மிந் இந்த
ப்ரதிபிம்பம் இதி பிரதிபிம்பானந்த மென்றும்	ஜகதி ஜகத்தில்
	ஆநந்தம் ஆனந்தமானது
த்ரயம் இந்தமூன்றுவிதமான சுகத்தை	கிஞ்சித் நாஸ்தி ஒன்றுமில்லை.

வி-ம். இதில் சுஷுப்தியில் வருகிற ஆனந்தம் பிர்மானந்தம் எழுந்திருந்து விஷய அனுபவமன்னியில் கண்மூடி சிலகணமானந்தானுபவம் பண்ணுகிறது வாசனானந்தம் அபீஷ்டவிஷய லாபத்தால் அந்தர்முகமனோவிர்த்தியில் பிரதிபிம்பிக்கிற ஆனந்தம் விஷயானந்தம் ஐயா ஆதியில் பிர்மானந்தம் வித்தியானந்தம் விஷயானந்தமென்று மூன்றுவிதஞ் சொன்னீர். இப்போது அதற்கு விரோதமாகப் பிர்மானந்தம் வாசனானந்தம் விஷயானந்தம் என்று மூன்று சொன்னீர். அதினாலே முன்னுக்குப் பின்விரோதமாயிற்றே. இன்னும் நிஜானந்தமென்றும் யோகானந்தமாகிய முக்கியானந்தமென்றும் இரண்டானந்தஞ் சொல்லப்படுகிறது. இன்னு மிரண்டாவது அத்தியாயத்தில் ஆத்துமானந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியே மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் அத்வைதானந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. நான்காவது அத்தியாயத்தில் வித்தியானந்தமென்றும் ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் விஷயானந்தமென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறது. கடைசியாய் மூன்றுவித ஆனந்தத்தைத்தவிர ஜகத்தில் வேறாக ஆனந்தமின்லையென்று இப்போ சொல்லப்பட்ட தென்பதற்குவிரோதமாயிருக்கிறதே யெனில். அப்படி விரோதமன்றியில் பரிகாரம் சொல்லுகிறோம். முதலில் பிர்மானந்தம் வித்தியானந்தம் விஷயானந்தமென்று சொன்னது அத்தியாயக்கிரமத்திற்கேயாம் யோகானந்தமென்று முதலத்தியாயத்திற்குப் பேர்வைக்கப்பட்டது. வித்தியானந்தம் விஷயானந்தம்போலே அந்தக்கரண விர்த்திரூபமா யிருப்பதால் வித்தியானந்தத்தை விஷயானந்தத்தில் அடக்கியும் முக்கியானந்தம் ஆத்துமானந்தம் அத்வைதானந்தம் இந்த மூன்றுகளும் பிர்மானந்தத்திற்கு வேறாக இல்லாமையால் இவைகளைப் பிர்மானந்தத்தில் அடக்கியும் உதாசீனாவஸ்தையில் வருகிற நிஜானந்தமும் விழித்தக்ஷணத்தில் வருகிற வாசனானந்தமும் விஷயத்தைப் பற்றியும் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றியு மிராமல் பிர்மானந்தத்தின் அம்சமாத்திரமாயிருப்பதால் இவ்விரண்டானந்தத்தையும் வாசனானந்தமென்று நிச்சயித்து பிர்மானந்தம் வாசனானந்தம் விஷயானந்த மென்கிற மூன்றானந்தத்தைத்தவிர ஜகத்தில் வேறானந்தமில்லையென்று சொன்னது யாதொரு விரோதமுமில்லையாகையால் விஷயானந்தம் பிர்மானந்தம் வாசனானந்தம் நிஜானந்தம் முக்கியானந்தம் ஆத்துமானந்தம் அத்வைதானந்தம் வித்தியானந்த மென்று எட்டுவிதமாய்ப் பிரித்துச்சொல்லப்பட்டது. இதில் அஞ்ஞானிகளு

க்கு முன்னே சொன்ன விஷயானந்தம் சுஷுப்தியானந்தம் வாசனானந்தம் நி ஜானந்தம் நான்கும் சகஜானுபவமாய்க் காணப்படும். பின்னே சொன்னமு க்கியானந்தம் ஆத்துமானந்தம் அத்துவைதானந்தம் வித்தியானந்தம் இந்த நான்கு ஆனந்தங்களும் ஞானிகளுக்குச் சொந்தமாய் அனுபவிக்கப்படும். அது எதினாலென்றால் ஜன்மகாரணமான அஞ்ஞானமும் வாசனையும் அசுத்தவி ர்த்தியும் அஞ்ஞானிகளுக்கு இருப்பதாலும் ஞானிகளுக்கு ஞானத்தால் அவைகளின் நாசம் வந்திருப்பதாலும் இப்படி பிரித்தல் சொல்லப்பட்டதென் றறி. ஐயா ஒருபிர்மமே பந்தமோக்ஷங்களுக்குக் காரணமாக எப்படிக்கூடு மெனில். ஜகத்காரணமான அஞ்ஞானோபாதியோடே கூடியிருப்பதால் பிர்ம ம் சிருஷ்டியாதி பந்தங்களுக்கு காரணமாகிறது. இந்தப் பிர்மமே ஞானத்தா ல் அஞ்ஞானரகிதமாகும்போது முக்திக்குக் காரணமாகிறது. ஆகையால் அஞ் ஞானதிசையில் சமாயப்பிர்மமென்றும் ஞானத்திசையில் நிர்மாயப்பிர்மமென் றும் அறிந்துகொள்.

அ-கை. இந்த அத்தியாயத்தில் பிர்மானந்தத்தைச் சொல்ல ஆரம்பவி த்துவாசனானந்தத்தையும் விஷயானந்தத்தையுஞ் சொன்னகாரணமேதோ வெனில்.

तथाचविषयानन्दोवासनानन्दइत्यमू ।
आनन्दौजनयन्नास्तेब्रह्मानंदस्स्वयंप्रभः ॥

தயாசவிஷயாநந்தோவாஸநாநந்தஇத்யமூ ।
ஆநந்தௌஜநயந்நாஸ்தேப்ரஹ்மாநந்தஸ்ஸ்வயம்ப்ரபஃ ॥ அஅ

தயா.ச அப்படி இருந்துள்ளளவில்	ஸ்வயம்ப்ரபஃ சுயம்பிரகாசமான
விஷயாநந்தஃ விஷயானந்தமென்றும்	ப்ரஹ்மாநந்தஃ பிர்மானந்தமானது
வாஸநாநந்தஃ இதி வாசனானந்த மெ ன்றும் சொல்லப்பட்ட	ஜநயந் உண்டுபண்ணிக்கொண்டு
அமூ இந்த	ஆஸ்தே இருக்கிறது ஆகையாலிவ் விடத்திலந்த இரண்டு ஆனந்தங்களை
ஆநந்தௌ இரண்டானந்தங்களை	யுஞ்சொல்லவேண்டிற்று

ச-கை. இதற்கு சுருதியுக்தி யனுபவமென்னவென்று கேட்டவனுக்கு அவைகளையுங் காண்பிவித்து இப்போசொன்ன அர்த்தத்தையு முடித்து மே லே ஆரம்பிவிக்கிறார்.

श्रुतियुक्तचनुभूतिभ्यःस्वप्रकाशचिदात्मके ।
ब्रह्मानंदेसुप्तिकालेसिद्धेसत्यन्यथाशृणु ॥

ஶ்ருதியுக்த்யநுபூதிப்யஃஸ்வப்ரகாஶசிதாத்மகே ।
ப்ரஹ்மாநந்தேஸுப்திகாலேஸித்தேஸத்யந்யதாஶ்ருணு ॥ அகூ

ஶ்ருத்யுக்த்யநுபூதிப்ய꞉ கைவல்யாதி சுருதியாலும் முன்பின்னிருக்கிற பக்ஷபாதயுக்தியாலும் சுகமாய்த் தூங்கினேனென்ற அனுபவத்தாலும்
ஸ்வப்ரகாஶசிதாத்மகே சுயம்பிரகாசமான அறிவில்
ப்ரஹ்மாநந்தே பிர்மானந்தமான அது
ஸுஷுப்திகாலே சுஷுப்தியவஸ்தையில்
ஸித்யதி சித்தித்திருந்த துள்ளளவில்
அந்யாஸு மற்ற அவஸ்தைகளிலும்
ஶ்ருணு கேள்

அ-கை. அந்த உபாயத்தைக்கிரமமாய்ச் சொல்லுமெனில்.

यआनंदमयस्सुप्तौसविज्ञानमयात्मताम् ।
गत्वास्वप्नंप्रबोधंवाप्राप्नोतिस्थानभेदतः ॥

ய ஆநந்தமய ஸ்ஸுப்தௌ ஸ விஜ்ஞாநமயாத்மதாம் ।
கத்வா ஸ்வப்நம் ப்ரபோதம் வா ப்ராப்நோதி ஸ்தாநபேதத꞉ ॥ கூ0

ஸுப்தௌ சுஷுப்தியவஸ்தையில்
ய꞉ யாதொரு
ஆநந்தமய꞉ ஆனந்தமயனிருந்தானோ
ஸ꞉ அவனே
விஜ்ஞாநமயாத்மதாம் அதிலிருந்துவெளியேறின உடன்விஞ்ஞானமயனாயிருத்தலை
கத்வா அடைந்து
ஸ்தாநபேதத꞉ ஸ்தானங்களுடைய பேதங்களால்
ஸ்வப்நம் சொப்பனவஸ்தையையாவது
ப்ரபோதம் வா ஜாக்கிராவஸ்தையையாவது
ப்ராப்நோதி அடைகிறான்

அ-கை. அவஸ்த்தாத்திரயங்களை யடைவதற்கு ஸ்தானபேதமேகாரணமென்பது எப்படியெனில்.

नेत्रेजागरणंकण्ठेस्वप्नस्सुप्तिर्हृदंबुजे ।
आपादमस्तकंदेहंव्याप्यजागर्तिचेतनः ॥

நேத்ரே ஜாகரணம் கண்டே ஸ்வப்ந ஸ்ஸுப்திர் ஹ்ருதம்புஜே ।
ஆபாதமஸ்தகம் தேஹம் வ்யாப்ய ஜாகர்தி சேதந꞉ ॥ கூக

நேத்ரே நேத்திரத்தில் ஜீவன்வரும்போது
ஜாகரணம் ஜாக்கிரம்
கண்டே கண்டத்திலிருந்தால்
ஸ்வப்ந꞉ சொப்பனமாம்
ஹ்ருதம்புஜே ஹிருதய கமலத்திலிருக்கும்போது
ஸுப்தி꞉ சுஷுப்தியாம்
ஆபாதமஸ்தகம் ஜக்கிரத்தில் கால்முதல்சிரசுவரை
தேஹம் தேகத்தை
வ்யாப்ய வியாபித்து
சேதந꞉ சேதனனனஜீவன்
ஜாகர்தி ஜீவித்திருக்கிறான்

அ-கை. இதற்குயுக்தி அனுபவமேதெனில்.

देहतादात्म्यमापन्नस्तप्तायःपिण्डवत्ततः ।

अहंमनुष्यइत्येवंनिश्चित्यैवावतिष्ठते ॥

தேஹதாதாத்ம்யமாபந்நஸ்தப்தாயஃபிண்டவத்ததஃ ।

அஹம்மநுஷ்யஇத்யேவம்நிஶ்சித்யைவாவதிஷ்டதே ॥ கூ௨ ॥

தப்தாயஃ பிண்டவத் தீயில்காயவைத்த இரும்புஉண்டைபோல்
தேஹதாதாத்ம்யம் தேகத்தில்தாதாத்மி(யத்தை
ஆபந்நஃ அடைந்தவனுயிருப்பம்தயு(க்தி
ததஃ ஆகையால்
அஹம் நான்
மநுஷ்யஃ இதி மனிதனென்று
ஏவம் இப்படி
நிஶ்சித்ய நிச்சயித்து
அவதிஷ்டதே ஏவ இருக்கவே இருக்கிறன் இதுவே அனுபவமாம்.

அ-கை. ஜாக்கிரத்தில் ஜீவன்வந்தடைகிற அவஸ்தைகளெத்தனை விதமெனில்.

उदासीनस्सुखीदुःखीत्यवस्थात्रयमेत्यसौ ।

सुखदुःखेकर्मकार्येत्वौदासीन्यंस्वभावतः ॥

உதாஸீநஸ்ஸுகீது:கீத்யவஸ்தாத்ரயமேத்யஸௌ ।

ஸுகது:கேகர்மகார்யேத்வௌதாஸீந்யம்ஸ்வபாவதஃ ॥ கூ௩

உதாஸீநஃ உதாசீனனென்றும்
ஸுகீ து:கீ இதி சுகியென்றும் துக்கியென்றும்
அஸௌ இந்த ஜீவன்
அவஸ்தாத்ரயம் இப்படி மூவித அவஸ்(தைகளை
ஏதி அடைகிறன்
ஸுகது:கே இதில் சுகதுக்கங்களிரண்டும்
கர்மகார்யே புண்ணியபாபகர்மங்களுடைய பலன்களாம்
ஸ்வபாவதஃ ஸ்வபாவத்தினலேஉண்டாகிறது
ஔதாஸீந்யம் து உதாசீனமென்றறி

அ-கை. சுகதுக்கங்கள் எத்தனைவிதம் உதாசீனம் எப்போவரும் அதிலிருக்கிற அனுபவமெப்படியெனில்.

बाह्यभोगान्मनोराज्यात्सुखदुःखेद्विधामते ।

सुखदुःखान्तरालेषुभवेत्तूष्णीमवस्थितः ॥

नकापिचिन्तामेस्त्यद्यसुखमासमितिब्रुवन् ।

औदासीन्येनिजानन्दभावंवक्तचाखिलोजनः ॥

ஸாஹ்யபோகாநுமநோராஜ்யாத்ஸுகதுஃகே விபாவிதே |
ஸுகதுஃகாந்தராலேஷு ஹவேத்தூஷ்ணீம்ஸ்திதிஃ || கூசா

ந காபி சிந்தாமேஸ்த்யத்ய ஸுகமாஸ இதி ப்ருவந் |
ஔதாஸீந்யே நிஜாநந்தபாவம் வக்தி ஹி ஸர்வஜநஃ || கூரு

ஸாஹ்யபோகாநு பாஹ்ய விஷயபோகத்தினாலும்	காபி சிந்தா ஒருவிதமான சிந்தையும்
மநோராஜ்யாத் மனோராஜ்யம்செய்வதாலும்	அத்ய இப்போது
ஸுகதுஃகே சுகதுக்கங்களானவை	ந அஸ்தி இல்லை
விபாவிதே இரண்டுவிதங்களாக	ஸுகம் ஆஸ சுகமாயிருக்கிறேன்
ஸுகதுஃகாந்தராலேஷு இப்படி வருகிற சுகதுக்கங்களுடைய மத்தியகாலங்களிலே	இதி என்று
தூஷ்ணீம் ஸ்திதிஃ தூஷ்ணீபாவமான ஸ்திதி	ப்ருவந் சொல்லிக்கொண்டு
ஹவேத் உண்டாகும்	ஸர்வஃ சகலமான
மே எனக்கு	ஜநஃ ஜீவரும்
	ஔதாஸீந்யே உதாசீனவேளையில்
	நிஜாநந்தபாவம் நிஜானந்த ஸ்வபாவத்தை
	வக்தி சொல்லுகிறார்கள் (து

அ-கை. உதாசீன வேளையில் தோன்றுகிற ஆனந்தம் பிர்மானந்தமானதால் இதை வாசனானந்தமென்று சொல்லுவானேனெனில்.

अहमस्मीत्यहंकारसामान्याच्छादितत्वतः ।
निजानन्दोनमुख्योयंकिंत्वसौतस्यवासना ॥

அஹமஸ்மீத்யஹங்காரஸாமாந்யாச்சாதிதத்வதஃ |
நிஜாநந்தோ ந முக்யோயம் கிந்த்வஸௌ தஸ்ய வாஸநா || கூசா

அஹம் நான்	முக்யஃ முக்கியானந்தம்
அஸ்மி இதி இருக்கிறேனென்று	ந அன்று
அஹங்காரஸாமாந்யாச்சாதிதத்வதஃ சாமான்ய அகங்காரத்தினால் மூடப்பட்டிருப்பதால்	கிந்து பின்னையோவென்றால்
அயம் இந்த	அஸௌ இந்த நிஜானந்தமானது
நிஜாநந்தஃ நிஜானந்தமானது	தஸ்ய அந்த முக்கியானந்தத்தின்
	வாஸநா வாசனையென்றறி.

அ-கை. இதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

नीरपूरितभाण्डस्यबाह्यशैत्यंनतज्जलम् ।
किन्तुनीरगुणस्तेननीरसत्तानुमीयते ॥

நீரபூரிதபாண்டஸ்யபாஹ்யசைத்யம்நதஜ்ஜலம் ।
கிந்துநீரகுணஸ்தேநநீரஸத்தாநுமீயதே ॥ ௧௭ ॥

நீரபூரிதபாண்டஸ்ய ஜலம்பூரித்த பாஜனயினுடைய
பாஹ்ய வெளியில்காண்கிற
சைத்யம் குளிர்ச்சியானது
தத் அந்த
ஜலம் ஜலமாக
ந ஆகாது
கிந்து பின்னையோவென்றால்
நீரகுணம் ஜலத்தின்குணமானகுளிர்ச்சியே
தேந அதனாலே
நீரஸத்தா ஜலத்திலிருப்புபானது
அநுமீயதே அனுமானம்பண்ணப்படுகிறது.

அ-கை. அந்தமுக்கியானந்தம் எப்போ காணப்படுமெனில்.

यावद्यावदहंकारोविस्मृतोभ्यासयोगतः ।
तावत्तावत्सूक्ष्मदृष्टेर्निजानन्दोऽनुमीयते ॥

யாவத்யாவதஹங்காரோவிஸ்ம்ருதோப்யாஸயோகதः ।
தாவத்தாவத்ஸூக்ஷ்மத்ருஷ்டேர்நிஜாநந்தோऽநுமீயதே ॥ ௧௮

யாவத்யாவத் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு
அப்யாஸயோகதः பிர்மாப்பியாசயோகத்தால்
அஹங்காரः இந்ததேகத்தில் நானென்கிற அகங்காரம்
விஸ்ம்ருதः மறக்கப்படுகிறதோ
தாவத்தாவத் அவ்வளவுக் கவ்வளவு
ஸூக்ஷ்மத்ருஷ்டேः சூக்குமமான ஞானத்திருஷ்டியுடையவனுக்கு
நிஜாநந்தः ஸ்வபாவானந்தமானது
அநுமீயதே அனுமானம்பண்ணப்படுகிறது

அ-கை. அப்படி யகங்காரம் நிற்சேஷமாய் நசித்ததற் கடையாள மேதெனில்,

सर्वात्मनाविस्मृतस्सन्सूक्ष्मतांपरमांब्रजेत् ।
अलीनत्वान्ननिद्रैषाततोदेहोपिनोपतेत् ॥

ஸர்வாத்மநாவிஸ்ம்ருதஸ்ஸந்ஸூக்ஷ்மதாம்பரமாம்வ்ரஜேத் ।
அலீநத்வாந்நநித்ரைஷாததோதேஹோபிநோபதேத் ॥

ஸர்வாத்மநா சர்வவிதத்தினலும்
விஸ்ம்ருதः ஸந் அகங்காரம் மறக்கப்பட்டதானல்
பரமாம் புத்தியானது பிரமமாயுள்ள
ஸூக்ஷ்மதாம் சூக்குமத்தன்மையை
வ்ரஜேத் அடையுமவசரத்தில் புத்தியானது

சுஷுப்தவத் லயிக்காதபடியினாலே — ந இல்லை.
யோகா இந்த ஸ்திதியானது — தத: ஆகையினாலே
நித்ரா நித்திரையும் — த்வைதம் ச அபி இத்தேகமும்
 — ந அவபாஸதே கிடையாது

அ-கை. இதுபிர்மமானந்தமென்கிறதில் பிரமாணமேதெனில்.

नद्वैतंभासतेनापिनिद्रातत्रास्तियत्सुखम् ।

सब्रह्मानन्दइत्याहभगवानर्जुनंप्रति ॥

நத்வைதம்பாஸதேநாபிநித்ராதத்ராஸ்தியத்ஸுகம் ।
ஸப்ரஹ்மாநந்தஇத்யாஹபகவாநர்ஜுநம்ப்ரதி ॥ ௧௧௦

த்வைதம் அபி யாதொரு நிர்விகற்பசமாதி அவஸ்தையில் துவைதமும் ந பாஸதே விளங்குகிறதில்லை தத்ர நித்ரா அதிலொன்றுந் தெரியாத நித்திரையுமில்லை யத் இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் யாதொரு ஸுகம் சுகமானது — அஸ்தி இருக்கிறதோ ஸ: அதுவே ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்மானந்தம் இதி என்று பகவான் கிருஷ்ணசுவாமியானவர் அர்ஜுநம் ப்ரதி அர்ஜுனனைக் குறித்து ஆஹ சொன்னார்

அ-கை. பக்ஷிபோல இருக்கிற மனது என்னமாய் ஆத்துமாவில் அசைவற்றிருக்குமெனில் இதற்குப் பகவான் கீதையில் சொன்ன உபாயங்களை அனுபவத்திற்கொத்ததாய் இந்த வாக்கியங்களையே பரிகாரமாகச் சொல்லுகிறார்.

शनैश्शनैरुपरमेद् बुद्ध्याधृतिगृहीतया ।

आत्मसंस्थंमनःकृत्वानकिञ्चिदपिचिन्तयेत् ॥

ஶநைஶ்ஶநைருபரமேத்புத்த்யாத்ருதிக்ருஹீதயா ।
ஆத்மஸம்ஸ்தம்மந:க்ருத்வாநகிஞ்சிதபிசிந்தயேத் ॥ ௧௧௧

ஶநை: ஶநை: விஷயத்திலேயிருந்து மெள்ளமெள்ள த்ருதிக்ருஹீதயா தைரியத்தா லிழுக்கப்பட்டிருக்கிற புத்த்யா சூக்ஷ்மவிவேகபுத்தியினாலே அம்மனது உபரமேத் ஒழிவையடைகிறது மந: அந்தமனதை ஆத்மஸம்ஸ்தம் ஆத்துமாவில் ஸ்திரமாக க்ருத்வா இருக்கும்படி பண்ணி கிஞ்சித் அபி சற்றும் ந சிந்தயேத் சிந்தியாமலிருக்கவேண்டியது.

அ-கை. இந்தயோகத்தில் முதலிலென்ன செய்யவேண்டியதெனில்.

यतोयतोनिश्चरतिमनश्चञ्चलमस्थिरम् ।
ततस्ततोनियम्यैतदात्मन्येववशंनयेत् ॥

யதோயதோ நிஶ்சரதிமநஶ்சஞ்சலமஸ்திரம் ।
ததஸ்ததோ நியம்யைததாத்மந்யேவவஶந்நயேத் ॥ ௧௦௨

யத: யத: யாதொரு யாதொரு விஷயத்திலே
சஞ்சலம் அசைவோடே கூடியும்
அஸ்திரம் உறுதியில்லாமையாயுமிருக்கிற
மந: மனதானது
நிஶ்சரதி சலித்துக் கொண்டிருக்கிறது
தத: தத: அந்தந்தவிஷயத்திலிருந்து
ஏதத் இந்த மனதை
நியம்ய நிக்கிரகம்பண்ணி
ஆத்மநி ஏவ சாக்ஷியான தன்னிடத்திலேயே
வஶம் ஸ்வாதீனம்
நயேத் பண்ணவேண்டியது

அ-கை. இந்த மனதின் உபசமனத்தால் என்ன விசேஷங் காணப்படுமெனில்.

प्रशान्तमनसंह्येनंयोगिनंसुखमुत्तमम् ।
उपैतिशान्तरजसंब्रह्मभूतमकल्मषम् ॥

ப்ரஶாந்தமநஸம்ஹ்யேநம்யோகிநம்ஸுகமுத்தமம் ।
உபைதிஶாந்தரஜஸம்ப்ரஹ்மபூதமகல்மஷம் ॥ ௧௦௩

ப்ரஶாந்தமநஸம் உபசாந்தமான மனதையுடையவனும்
அகல்மஷம் பாபரஹிதனும்
ப்ரஹ்மபூதம் பிர்மஸ்வரூபனும்
ஶாந்தரஜஸம் ரஜோ குண மற்றவனுமிருக்கிற
ஏநம் இந்த
யோகிநம் ஞானயோகியை
உத்தமம் மேலான
ஸுகம் நிர்விகற்பசமாதி சுகமானது
உபைதி ஹி தானேவந்தடைகிறதன்றோ.

அ-கை. இந்த யோகமஹிமை யார் யாருக்கு யெங்கே சொல்லியிருக்கிறரெனில். கீதையில் பகவான் சொல்லியிருக்கிறதைக் காண்பிக்கிறார்.

यत्रोपरमतेचित्तंनिरुद्धंयोगसेवया ।
यत्रचैवात्मनात्मानंपश्यन्नात्मानितुष्यति ॥
सुखमात्यन्तिकंयत्तद्बुद्धिग्राह्यमतींद्रियम् ।
वेत्तियत्रनचैवायंस्थितश्चलतितत्वतः ॥
यंलब्ध्वाचापरंलाभंमन्यतेनाधिकंततः ।

यस्मिन्स्थितोनदुःखेनगुरुणापिविचाल्यते ॥
तंविद्याद्दुःखसंयोगवियोगंयोगसंज्ञितम् ।

𑌯𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌰𑌮𑌤𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂𑌯𑍋𑌗𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌚𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧௦௬
𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿𑌯𑌤𑍍𑌰𑌨𑌚𑍈𑌵𑌾𑌯𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌲𑌤𑌿𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ ௧௦௭
𑌯𑌂𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌪𑌰𑌂𑌲𑌾𑌭𑌂𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂𑌤𑌤𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌨𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾𑌪𑌿𑌵𑌿𑌚𑌾𑌲𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௦௮
𑌤𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌯𑍋𑌗𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 யோகாப் பியாசத்தி
𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 தடையப்பட்டிருக்கிறதினாலே
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 சித்தமானது
𑌯𑌤𑍍𑌰 எந்தவஸ்துவில்
𑌉𑌪𑌰𑌮𑌤𑍇 ஒழிவையடைகிறதோ,
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚 எந்தவிடத்தில்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ஆத்துமாவினாலே
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 ஆத்துமாவாகிய தன்னை
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌏𑌵 பார்த்துக்கொண்டே
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 தன்னிடத்தில்
𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 சந்தோஷித்திருக்கிறானோ,
𑌆𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 முடிவாயும்
𑌅𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 மனம் முதலிய இந்திரியங்களுக்கு அவிஷயமாயும்
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 புத்தியினால் மாத்திரம் கிரகிக்கத்தக்கதாயும்
𑌯𑌤𑍍 யாதொரு
𑌸𑍁𑌖𑌂 சுகமிருக்கிறதோ
𑌤𑌤𑍍 அதுவே சுகமென்று
𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 அறிந்திருக்கிற
𑌅𑌯𑌂 இவன்,
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚 யாதொருவஸ்துவில்
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌏𑌵 இருந்தே
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 அந்தகத்துவத்திலிருந்து
𑌨 𑌚𑌲𑌤𑌿 சலிக்கிறதில்லையோ,
𑌯𑌂 யாதொருலாபத்தை
𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 அடைந்தபுருஷன்
𑌤𑌤𑌃 அதைகாட்டிலும்
𑌅𑌪𑌰𑌂 வேறானஎப்படிப்பட்ட
𑌲𑌾𑌭𑌂 𑌚 லாபத்தையும்
𑌅𑌧𑌿𑌕𑌂 அதிகமாக
𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 யெண்ணமாட்டானோ,
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 எந்த வஸ்துவில்
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ஸ்திரமாயிருக்கிறானோ,
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 பெரிதான
𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌅𑌪𑌿 துக்கத்தினாலும்
𑌨 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌲𑍍𑌯𑌤𑍇 அசைக்க படமாட்டானோ,
𑌤𑌂 அதையே
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 சகலமான துக்கங்களுடைய சையோகத்தை விட்டதாயும் மிருக்கிற
𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌂 யோகமென்றபெயரையுடையதென்று
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 அறியவேண்டியது

அ-கை. இப்பேர்ப்பட்ட யோகாப்பியாசத்தில் இன்னமுஞ் சிறிதுஞ் செய்யவேண்டிய விஷயத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

सनिश्चयेनयोक्तव्योयोगोऽनिर्विण्णचेतसा ॥

युञ्जन्नेवंसदात्मानंयोगीविगतकल्मषः ।

सुखेनब्रह्मसंस्पर्शमत्यंतंसुखमश्नुते ॥

𑌸𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇𑌨𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋𑌯𑍋𑌗𑍋𑌽𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 ॥ ௧௦௭

𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌂𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌯𑍋𑌗𑍀𑌵𑌿𑌗𑌤𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌃 ।

𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌮𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂𑌸𑍁𑌖𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ॥ ௧௦௮

𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 துக்கமன்றியிலிருக்கிறமனதோடேகூடின
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇𑌨 நிச்சயத்தோடே
𑌸𑌃 அந்த
𑌯𑍋𑌗𑌃 யோகமானது
𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 சேர்க்கத்தக்கது
𑌵𑌿𑌗𑌤𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌃 சகலபாபங்களு மற்றவனாயுமிருக்கிற புருஷன்
𑌏𑌵𑌂 இப்படி
𑌸𑌦𑌾 சதாகாலமும்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 சாக்ஷியானதன்னை
𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍 சேர்ந்திருக்கிற
𑌯𑍋𑌗𑍀 யோகியானவன்
𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨 அனாயாசமாக
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 பிர்மம்
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌂 சம்பந்தமாயிருக்கிற
𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 மேலான
𑌸𑍁𑌖𑌂 சுகத்தை
𑌅𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 அடைகிறானென்று பகவான் சொல்லியிருக்கிறார்.

அ-கை. பிர்மாப்பியாசத்தில் வெறுப்பைப் பண்ணக்கூடாதென்று சொன்னதற்குத் திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

उत्सेकउदधेर्यद्वत्कुशाग्रेणैकबिन्दुना ।

मनसोनिग्रहस्तद्वद्भवेदपरिखेदतः ॥

𑌉𑌤𑍍𑌸𑍇𑌕𑌉𑌦𑌧𑍇𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍁𑌶𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌕𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌨𑌾 ।

𑌮𑌨𑌸𑍋𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌦𑌪𑌰𑌿𑌖𑍇𑌦𑌤𑌃 ॥ ௧௦௯

𑌕𑍁𑌶𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 தர்ப்பை நுனியினாலே
𑌏𑌕𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌨𑌾 ஒவ்வொருதிவலையாக
𑌉𑌦𑌧𑍇𑌃 சமுத்திரத்திலிருந்து ஜலத்தைச்சிட்டுக்குருவியானது
𑌉𑌤𑍍𑌸𑍇𑌕𑌂 இறைத்து
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 கருடனால் தன்முட்டையை அடைந்த கதையெப்படியோ
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 அதுபோல
𑌅𑌪𑌰𑌿𑌖𑍇𑌦𑌤𑌃 உனக்குங் குருகடாக்ஷத்தால் துக்கப்படாமல்
𑌮𑌨𑌸𑌃 மனதினுடைய
𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 நிக்கிரஹமும்
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 பவிக்கத்தக்கது

அ-கை. இன்னும் இச்சமாதியை யாருக்கு யார் சொல்லியிருக்கிறாரெனில்

बृहद्रथस्यराजर्षेश्शाकायन्योमुनिस्सुखम् ।
प्राहमैत्राख्यशाखायांसमाध्युक्तिपुरस्सरम् ॥

यथानिरिन्धनोवह्निस्स्वयोनावुपशाम्यति ।
तथावृत्तिक्षयाच्चित्तंस्वयोनावुपशाम्यति ॥

𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌶𑍍𑌶𑌾𑌕𑌾𑌯𑌨𑍍𑌯𑍋𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌶𑌾𑌖𑌾𑌯𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌮𑍍 ॥ ௧௧௦
𑌯𑌥𑌾𑌨𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌧𑌨𑍋𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑌾𑌵𑍁𑌪𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌤𑌥𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑌾𑌵𑍁𑌪𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧௧௧

𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯 பிரகத்ரதனென்கிற
𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌃 ராஜரிஷிக்கு
𑌶𑌾𑌕𑌾𑌯𑌨𑍍𑌯𑌃 சாகாயன்னியரென்ற
𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 முனியானவர்
𑌸𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌂 சமாதிவரையில் சொல்லப்படுகிறபரம்பராவாக்கியங்களுடைய
𑌸𑍁𑌖𑌂 சுகத்தை
𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌶𑌾𑌖𑌾𑌯𑌾𑌂 மைத்திராயணி சாகையில்
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 சொன்னார்

𑌨𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃 விறகில்லாத
𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌃 அக்னியாது
𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑍌 தனக்குக்காரணமான
𑌯𑌥𑌾 எப்படி (ஸ்வரூபத்தில்
𑌉𑌪𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 சமனத்தையடைகிறதோ
𑌤𑌥𑌾 அப்படி
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍 த்வைதாத்வைத ரூபமானவிருத்திகளுடையக்ஷயத்தால்
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 சித்தமானது
𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑍌 தன்காரணமான அறிவில்
𑌉𑌪𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 உபசாந்தியையடைகிறது

அ-கை. அதினாலென்ன விசேஷமாயிற்றெனில்.

स्वयोनावुपशान्तस्यमनसस्सत्यकामिनः ।
इन्द्रियार्थविमूढस्यानृताःकर्मवशानुगाः ॥

𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑌾𑌵𑍁𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌃 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍃𑌤𑌾𑌃𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌃 ॥ ௧௧௨

𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑍌 தன்காரணமான சாக்ஷிஸ்வரூபத்தில்
𑌉𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 லயித்ததாயும்
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌃 அழியாதஆனந்தத்தையிச்சித்திருக்கிற
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌸𑍍𑌯 விஷயபராமுகத்தையுடையதாயுமிருக்கிற
𑌮𑌨𑌸𑌃 மனதிற்கு
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌃 பிராரப்தகர்மத்தால் வருகிறபோகங்கள்

ஸூர்யகா: ஜலத்திலெழுதின எழுத்துப்போல பொய்யாய்ப்போய் விடுகின்றன

அ-கை. சித்தோபசாந்தியால் ஜகத்துப் பொய்யாப்ப்போய்விடுமென்று சொன்னது கூடாது. ஜகத்திற்குச் சித்தம் உபாதானகாரண மில்லையே யென்றால் நீ சொன்னபடி கிரமசிருஷ்டியால் அப்படியானாலும் எப்போதும் சுகத்திற்குக் காரணம் சித்தந்தானே யுகபத்சிருஷ்டியிலேயோ வென்றால் தன்னையறியாத அஞ்ஞானத்தால் முதலில் சித்தமேயுண்டாயிற்றென்றும் அதிலிருந்து சகலமும் உண்டாயிற்றென்று சுருதி சொல்வதாலும் அனுபவசித்தமில்லாத சுஷுப்தியில் சகலரும் சுகிகளாயும் சித்தமுள்ள ஜாக்கிரசொப்பனங்களில் துக்கிகளாயுமிருப்பது உலகப்பிரசித்தமானதால் சித்தசோதனை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்.

चित्तमेवहिसंसारस्तत्प्रयत्नेनशोधयेत् ।

சித்தமேவஹிஸம்ஸாரஸ்தத்ப்ரயத்நேநஶோதயேத் ।

சித்தம் ஏவ புருஷனுக்குத்தன் சித்தந்தானே
ஸம்ஸார: ஹி சகலவிதமான சம்சாரமன்றோ
தத் அந்தசித்தத்தை
ப்ரயத்நேந மெய்வருத்தத்தால்
ஶோதயேத் சோதனைபண்ணவேண்டியது

அ-கை. எப்படி சித்தமோ அப்படிப் புருஷனாகுவனென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

यच्चित्तस्तन्मयोमर्त्योगुह्यमेतत्सनातनम् ॥

யச்சித்தஸ்தந்மயோமர்த்யோகுஹ்யமேதத்ஸநாதநம் ॥ ௧௧௩

மர்த்ய: புருஷனானவன்
யச்சித்த: யாதொருவிஷயத்தில் சித்தத்தை யுடையவனாயிருக்கிறானோ
தந்மய: அந்தவடிவமாகவே ஆகிறான்
ஏதத் இதுவே
ஸநாதநம் அனாதிசித்தமான
குஹ்யம் ரகஸியமென்று சுருதிசொல்லுகிறது

அ-கை. அனாதி பரம்பரையாய் ஆர்ஜ்ஜிக்கப்பட்டிருக்கிற சஞ்சித கர்மங்கள் சித்தசோதனையால் எப்படி நிவர்த்தியாகுமெனில்.

चित्तस्यहिप्रसादेनहन्तिकर्मशुभाशुभम् ।
प्रसन्नात्मात्मनिस्थित्वासुखमक्षयमश्नुते ॥

சித்தஸ்யஹிப்ரஸாதேநஹந்திகர்மஶுபாஶுபம் ।
ப்ரஸந்நாத்மாத்மநிஸ்தித்வாஸுகமக்ஷயமஶ்நுதே ॥ ௧௧௪

சித்தஸ்ய விவேகியானவன்சித்தத்தினுடைய
ப்ரஸாதேந பிரசாதத்தினாலே
ஶுபாஶுபம் புண்ணியபாப ஸ்வரூப(மான
கர்ம கர்மத்தை
ஹந்தி ஹி கொல்லுகிறானன்றோ
ப்ரஸந்நாத்மா அவனே பிரசன்னமான சித்தத்தையுடையவனாய் சாக்ஷியாகிய தன்னிடத்தில்
ஸ்தித்வா இருந்துக்கொண்டு
அக்ஷயம் அழிவற்ற
ஸுகம் ஆனந்தத்தை
அஶ்நுதே அடைகிறான்

அ-கை. ஆத்துமாவில் சித்தத்தை எதுபோல் வைக்கவேண்டுமெனில்.

समासक्तंयथाचित्तंजन्तोर्विषयगोचरे ।
यद्येवंब्रह्मणिस्यात्तत्कोनमुच्येतबन्धनात् ॥

ஸமாஸக்தம்யதாசித்தம்ஜந்தோர்விஷயகோசரே ।
யத்யேவம்ப்ரஹ்மணிஸ்யாத்தத்கோநமுச்யேதபந்தநாத் ॥ ௧௧௫

ஜந்தோ: சகலஜந்துகளுக்கும்
விஷயகோசரே சப்தாதி விஷயங்களில்
சித்தம் யாதொருசித்தமானது
யதா எப்படிப்பரவசமாய்
ஸமாஸக்தம் ஆசையுடன் அழுந்தியிருக்கிறதோ
தத் அப்படியந்தச்சித்தமானது
ஏவம் இவ்விதமாகயிருக்கிற
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தில்
ஸ்யாத் யதி அழுந்திஇருந்ததானால்
க: எவன்தான்
பந்தநாத் பந்தத்திலிருந்து
நமுச்யேத விடுபடமாட்டான்

அ-கை. மனது எத்தனை விதமெனில்.

मनोहिद्विविधंप्रोक्तंशुद्धंचाशुद्धमेवच ।
आशुद्धंकामसंपर्काच्छुद्धंकामविवर्जितम् ॥
मनएवमनुष्याणांकारणंबन्धमोक्षयोः ।
बन्धायविषयासक्तंमुक्त्यैनिर्विषयंस्मृतम् ॥

மநோஹித்விவிதம்ப்ரோக்தம்ஶுத்தம்சாஶுத்தமேவச ।
அஶுத்தம்காமஸம்பர்காச்சுத்தம்காமவிவர்ஜிதம் ॥ ௧௧௬
மநஏவமநுஷ்யாணாம்காரணம்பந்தமோக்ஷயோ: ।
பந்தாயவிஷயாஸக்தம்முக்த்யைநிர்விஷயம்ஸ்ம்ருதம் ॥ ௧௧௭

மந: மனதானது
ஶுத்தம்ச சுத்தமென்றும்
அஶுத்தம்ச அசுத்தமென்றும்
த்விவிதம் ஏவ இரண்டு விதமாகவே

ஶ்ருதௌ சொல்லப்படுகிறதென்று
காமஸம்பந்தாத் ஆசைகளுடைய சம்பந்தத்தால்
அஶுத்தம் அசுத்தமாகிறது
காமவிவர்ஜிதம் ஆசையன்றியிலே இருந்ததானால்
ஶுத்தம் சுத்தமாக ஆகிறது
மநுஷ்யாணாம் மனிதர்களுக்கு
பந்தமோக்ஷயோ: பந்தமோக்ஷங்களில்
ஏகம் ஏவ மனதுதானே
காரணம் காரணமாயிருக்கிறது
விஷயாஸக்தம் விஷயத்திலாசையையுடையதானால்
பந்தாய பந்தத்தின்பொருட்டாகிறது
நிர்விஷயம் விஷயஆசையை விட்டிருந்ததேயானால்
மோக்ஷாய மோக்ஷத்தின் பொருட்டாகிறதென்று [து
ஶ்ருதம் சுருதியால் சொல்லப்படுகிற

அ-கை. சமாதியினால் சுகம் வருமென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

समाधिनिर्धूतमलस्यचेतसोनिवेशितस्यात्मनियत्सुखंभवेत् ।
नशक्यतेवर्णयितुंगिरातदास्वयंतदन्तःकरणेनगृह्यते ॥ [ஸ

ஸமாதிநிர்தூதமலஸ்யசேதஸோநிவேஶிதஸ்யாத்மநியத்ஸுகம்பவேத் ।
நஶக்யதேவர்ணயிதுங்கிராததாஸ்வயந்ததந்த:கரணேநக்ருஹ்யதே ॥

ஸமாதிநிர்தூதமலஸ்ய ஜீவப்பிரம்மைக்கியமான அகண்டாகார சமாதியினால் கழுவப்பட்டிருக்கிற ராஜஸ தாமஸங்களாகிற மலங்களையுடையதாயும்
ஆத்மநி ஆத்துமாவிடத்தில்
நிவேஶிதஸ்ய வைக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
சேதஸ: மனதிற்கு
யத் யாதொரு
ஸுகம் நிர்விகற்பசுக முண்டாகிறதோ
கிரா அதைவாக்கினால்
வர்ணயிதும் வர்ணிக்க
ந ஶக்யதே ஆதிசேஷனாலும்முடியாது
ததா அப்போகாணப்படுகிற
தத் அந்தசுகமானது
ஸ்வயம் தானாயிருக்கிற
அந்த:கரணேந அந்தக்கரணவிருத்தியில்உண்டானஞானத்தால் மாத்திரம்
க்ருஹ்யதே கிரகிக்கப்படுகிறது

அ-கை. இக்காலத்திலவ்விதசமாதி செய்யும்படியான ஸமாதி அஷ்டாங்க யோகங்களொன்றுமில்லாமையால் எப்படிக் கூடுமெனில்.

यद्यप्यसौचिरंकालंसमाधिर्दुर्लभोनृणाम् ।
तथापिक्षणिकोब्रह्मानन्दोनिश्चाययत्यसौ ॥

யத்யப்யஸௌசிரங்காலம்ஸமாதிர்துர்லபோந்ருணாம் ।
ததாபிக்ஷணிகோப்ரஹ்மாநந்தோநிஶ்சாயயத்யஸௌ ॥ ௧௧௫

யதி. அபி. நீசொல்லுகிற படியானாலும்
அயம் இந்த
ஸமாதிः சமாதியானது
ந்ருணாம் மனிதர்களுக்கு [து
சிரகாலம் வெகுகாலம் வரையிருப்ப

து-லபः துர்லபந்தான்
ததா அபி அப்படியிருந்தபோதிலும்
க்ஷணிகः க்ஷணிகசமாதியால்
அயம் இந்த
ப்ரஹ்மாநந்தः பிர்மானந்தமானது
நிஶ்சயம் நிச்சயம் பண்ணகூடும்

அ-கை. வெகுபேர்களிந்த நிச்சயத்தை யடையாமலிருக்கிறார்களேயெனில்.

श्रद्धालुर्व्यसनीयोत्रनिश्चिनोत्येवसर्वथा ।

निश्चितेतुसकृत्तस्मिन्विश्वसित्यन्यदाप्ययम् ॥

ஶ்ரத்தாலுர்வ்யஸநீயோத்ரநிஶ்சிநோத்யேவஸர்வதா ।

நிஶ்சிதேதுஸக்ருத்தஸ்மிந்விஶ்வஸித்யந்யதாப்யயம் ॥ ௬௨௦

ஶ்ரத்தாலுः நம்பிக்கைவடிவமானசிரத்தையுடையவனும்
அத்ர இந்தசமாதியில்
வ்யஸநீயः அக்கரையுள்ளவனுமிருக்கிறபுருஷன்
ஸர்வதா சதாகாலமும்
நிஶ்சிநோதி ஏவ நிச்சயித்தே இருப்ப
ஸக்ருத் ஒருதடவை (ன்

தஸ்மிந் அந்தப்பிர்மாத்மபுத்தியானது
நிஶ்சிதே து நிச்சயம்பண்ணப் பட்டிருந்துள்ளவில்
அந்யதா அபி மற்றசமாதி இல்லாதகாலங்களிலும்
அயம் இந்தபுருஷன் (யிருப்பன்
விஶ்வஸிதி நம்பிக்கையோடேயேகூடி

அ-கை. அந்தப் புருஷன் உதாசீனாவஸ்தையில் எப்படி யிருப்பானெனில்.

तादृक्पुमानुदासीनकालेप्यानन्दवासनाम् ।

उपेक्ष्यमुख्यमानन्दंभावयत्येवतत्परः ॥

தாத்ருக்புமாநுதாஸீநகாலேப்யாநந்தவாஸநாம் ।

உபேக்ஷ்யமுக்யமாநந்தம்பாவயத்யேவதத்பரः ॥ ௬௨௧

தாத்ருக்புமாந் சமாதிசுகத்தை யனுபவித்த அப்பேர்ப்பட்டபுருஷன்
உதாஸீநகாலே அபி உதாசீனாவஸ்த்தையிலும்
ஆநந்தவாஸநாம் ஆனந்தவாசனையான நிஜானந்தத்தை

உபேக்ஷ்ய உபேக்ஷித்து
தத்பரः முக்கியானந்தத்திலுத்யுக்தனாயிருந்து
முக்யம் சமாதி
ஆநந்தம் ஆனந்தத்தை [இருப்பன்
பாவயதி. ஏவ பாவித்துக்கொண்டே

அ-கை. அது எதினாலெனில்.

परव्यसनिनीनारीव्यग्रापिगृहकर्मणि ।
तदेवास्वादयत्यन्तःपरसङ्गरसायनम् ॥

பரவ்யஸநிநீ நாரீ வ்யக்ராபி க்ருஹகர்மணி |
ததேவாஸ்வாதயத்யந்த: பரஸங்கரஸாயநம் || ௧௨௨

பரவ்யஸநிநீ பரபுருஷனிடத்திலெண்ணமுள்ளவளான
நாரீ ஸ்திரீயானவள்
க்ருஹகர்மணி வீட்டுக் காரியத்தில்
வ்யக்ராபி சாவதானமாயிருந்தாலும்
தத் அந்த
பரஸங்கரஸாயநம் பரபுருஷனுடைய ஆலிங்கனாதிகளால் உண்டாயிருக்கிற நூதன சுகரசத்தையே
அந்த: உள்ளே
ஆஸ்வாதயதி பானம்பண்ணிக் கொண்டிருப்பாள்.

அ-கை. இந்த திருஷ்டாந்தார்த்தத்தை தாஷ்டாந்தத்தில் சேர்க்கிறார்.

एवंतत्वेपरेशुद्धेधीरोविश्रान्तिमागतः ।
तदेवास्वादयत्यन्तर्बहिर्व्यवहरन्नपि ॥

धीरत्वमक्षप्राबल्येप्यानन्दास्वादवांछया ।
तिरस्कृत्याखिलाक्षाणितच्चिन्तायांप्रवर्तनम् ॥

ஏவம் தத்வே பரே ஶுத்தே தீரோ விஶ்ராந்திமாகத: |
ததேவாஸ்வாதயத்யந்தர்பஹிர்வ்யவஹரந்நபி || ௧௨௩

தீரத்வமக்ஷப்ராபல்யேப்யாநந்தாஸ்வாதவாஞ்சயா |
திரஸ்க்ருத்யாகிலாக்ஷாணி தச்சிந்தாயாம் ப்ரவர்தநம் || ௧௨௪

ஏவம் இப்படி
ஶுத்தே பரிசுத்தமாயிருக்கிற
பரே தத்வே பரமாத்துமவஸ்துவில்
விஶ்ராந்திம் சிரமபரிகாரத்தை
ஆகத: அடைந்தவனாயிருக்கிற
தீர: திரனானஞானி
பஹி: வெளியிலே
வ்யவஹரந் அபி விவகாரம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தாலும்
தத் ஏவ அந்த ஆனந்தானுபவத்தைத்தானே
அந்த: உள்ளே
ஆஸ்வாதயதி ஆஸ்வாதனம்பண்ணிக் கொண்டிருப்பன். [தீரத்வமாவதென்றால்]
அக்ஷப்ராபல்யே அபி விஷயங்களிலிழுத்துப்போகிற இந்திரியங்களுடைய பிராபல்லியமிருந்தாலும்சாப்பிட உட்கார்ந்தவனை கையைப்பற்றி யிழுத்தாலும் போஜன வாஞ்சையுள்ளவன் போல
ஆநந்தாஸ்வாதவாஞ்சயா இந்தப் பிர்மானந்தத்தைச் சாப்பிடவேண்டுமென்கிறவாஞ்சையினாலே திருஷ்டாந்தத்தில் இவன்கையைப்பற்றி யி

மூத்தப்பெயர்களை யெல்லாமெப்படி ஒதுக்கிப்போட்டு திரணைப்புஜிப்பதுபோலுமிவன்	தந்நிஷ்டாயாம் அந்த ஸ்வரூப சிந்தனையிலேயே
ஸ்வவிஷயேப்ய: சகல இந்திரியங்களையும்	ப்ரவர்த்தநம் பிரவர்த்தித் திருப்பது தான்
திரஸ்க்ருத்ய திரஸ்காரம்பண்ணி	தீரதா தீரத்வம்

அ-கை. விச்சிராந்தியை அடைந்திருப்பனென்று சொன்னது யாதெனில்.

भारवाहीशिरोभारंमुक्त्वास्तेविश्रमंगतः ।
संसारव्यापृतित्यागेतादृग्बुद्धिस्तुविश्रमः ॥

பாரவாஹீஶிரோபாரம்முக்த்வாஸ்தேவிஶ்ரமம்கத: ।
ஸம்ஸாரவ்யாப்ருதித்யாகேதாத்ருக்புத்திஸ்துவிஶ்ரம: ॥ ௧௨௫

பாரவாஹீ சுமைதாக்குகிறவன்	சரீராதி சம்சாரங்களுடைய வியாபாரத்தை பரித்தியாகம் பண்ணுவதில்
ஶிரோபாரம் தலையிலிருக்கிற சுமையை	தாத்ருக்புத்தி: து அப்பேர்ப்பட்ட புத்தியுண்டாவதே
முக்த்வா போட்டு	விஶ்ரம: சிரமபரிகாரமென்று சொன்னதென்றறி
விஶ்ரமம் சிரமபரிகாரத்தையெப்படி	
கத: அடைந்து	
ஆஸ்தே இருப்பானோ	
ஸம்ஸாரவ்யாப்ருதித்யாகே அப்படி	

அ-கை. பரமவிச்சிராந்தி அடைந்தவனுக்கடையாளமேதெனில்.

विश्रान्तिंपरमांप्राप्तस्त्वौदासीन्येयथातथा ।
सुखदुःखदशायाञ्चतदानन्दैकतत्परः ॥

விஶ்ராந்திம்பரமாம்ப்ராப்தஸ்த்வௌதாஸீந்யேயதாததா ।
ஸுகது:கதஶாயாஞ்சததாநந்தைகதத்பர: ॥ ௧௨௬

பரமாம் மேலான	ளைக் கொடுப்பதற்குக்காரணமான காலத்திலும்
விஶ்ராந்திம் விச்சிராந்தியை	ததாநந்தைகதத்பர: அந்த சுகதுக்கங்களைப்புகளைபரித்தியாகம் பண்ணிப்போட்டு அந்த முக்கியானந்தத்திலேயேயெண்ணமுள்ளவனாயிருப்பன்
ப்ராப்த: அடைந்தபுருஷன்	
ஔதாஸீந்யே து உதாசீனவேளையில்	
யதா எப்படி	
ததா ஆனந்தமாயிருந்தானோஅப்படி	
ஸுகது:கதஶாயாஞ்ச சுகதுக்கங்க	

அ-கை. அனுசந்தானத்திற்கு விரோதியான விஷயம்வருங்காலையில் இவனுக்கெப்படித் தோன்றுமெனில்.

अग्निप्रवेशहेतौधीश्शृङ्गारेयादृशीतथा ।
धीरस्योदेतिविषयेऽनुसन्धानविरोधिनि ॥

அக்நிப்ரவேஶஹேதௌ தீஶ்ஶ்ருங்காரே யாத்ருஶீ ததா ।
தீரஸ்யோதேதி விஷயேऽநுஸந்தாநவிரோதிநி ॥ கஉஎ

அக்நிப்ரவேஶஹேதௌ பர்த்தாவுடன் அக்னியிற்பிரவேசிக்க எத்தனப்படும்வேளையில்
ஶ்ருங்காரே அலங்காரத்தில்
யாத்ருஶீ எப்படியவள்
தீ: புத்திவெறுக்குமோ
ததா அப்படி

தீரஸ்ய தீரனான ஞானிக்கு
அநுஸந்தாநவிரோதிநி ஸ்வரூபானு சந்தானத்திற்கு விரோதமாய் வருகிற
விஷயே விஷயானந்தத்திலும்
உதேதி வெறுக்கும்படியான புத்தியுண்டாகிறது

அ-கை. அனுசந்தானத்திற்கு விரோதமன்றியிருக்கிற பிராரப்தபோகம் எப்படி புஜிப்பனெனில்.

अविरोधिसुखेबुद्धिःस्वानन्देचगमागमौ ।
कुर्वन्त्यास्तेक्रमादेषाकाकाक्षिवदितस्ततः ॥

அவிரோதிஸுகே புத்தி: ஸ்வாநந்தே ச கமாகமௌ ।
குர்வந்த்யாஸ்தே க்ரமாதேஷா காகாக்ஷிவதிதஸ்தத: ॥ கஉஅ

அவிரோதிஸுகே அனுசந்தானத்திற்குவிரோதமில்லாமல் வருகிற விஷயசுகத்திலும் (திலும்
ஸ்வாநந்தே ச தன்னுடைய ஆனந்தத்
கமாகமௌ போக்குவரத்துக்களை
குர்வந்தீ பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற
ஏஷா இந்த ஞானியின்

புத்தி: புத்தியானது (போல
காகாக்ஷிவத் காக்கையினுடைய கண்
க்ரமாத் கிரமமாக (ம்
இத: தத: இவிடத்திலுமவிடத்திலு
ஆஸ்தே போக்குவரத்தாகவே இருக்கும் இரண்டானந்தத்தில் ஒன்றையும் விட்டுக்கொடுக்கமாட்டாது.

அ-கை. காக்கைக்கண் திருஷ்டாந்தத்தை யனுபவத்தில் காட்டவேண்டுமெனில்.

एकैवदृष्टिःकाकस्यवामदक्षिणनेत्रयोः ।
यात्यायात्येवमानंदद्वयेतत्त्वविदोमतिः ॥

ஏகைவ த்ருஷ்டி: காகஸ்ய வாமதக்ஷிணநேத்ரயோ: ।
யாத்யாயாத்யேவமாநந்தத்வயே தத்த்வவிதோ மதி: ॥ கஉகூ

காகஸ்ய காக்கைக்கு

ஏகா ரூபத்தைக்கிரகிக்கிறவொரு

த்ருஷ்டி: யதா திருஷ்டிதானே
வாமதக்ஷிணநேத்ரயோ: இடதுநேத்
திரத்திலும் வலதுநேத்திரத்திலும்
யாதி போகிறதும்
ஆயாதி வருகிறதுமாயிருப்பதுபோல
ததா இப்படி

தத்வவித: தத்துவஞானியினுடைய
மதி: புத்தியும்
ஆநந்தத்வயே பிர்மானந்தத்திலும்வி
ஷயானந்தத்திலும் போக்குவரத்தா
யிருக்கும்

அ-கை. விஷயானந்தமும் பிர்மமானந்தமும் பிராமணனும் துலக்கனுமெப்படியொன்று சேரமாட்டார்களோ அப்படியொன்றுக்கொன்று விரோதமாயிருப்பதால் ஒருஆனந்தத்தைப் புஜிக்கும்போது மற்றோரானந்தம் மறைந்துபோகுமே எப்படி யிரண்டானந்தத்தோடே கூடியிருப்பனெனில்.

भुञ्जानोविषयानन्दंब्रह्मानन्दञ्चतत्त्ववित् ।
द्विभाषाभिज्ञवद्विद्यादुभौलौकिकवैदिकौ ॥

புஞ்ஜாநோவிஷயாநந்தம்ப்ரஹ்மாநந்தஞ்சதத்வவித் ।
த்விபாஷாபிஜ்ஞவத்வித்யாதுபௌலௌகிகவைதிகௌ ॥ ௧௩௦

விஷயாநந்தம் விஷயானந்தத்தையும்
ப்ரஹ்மாநந்தம் ச அதற்கெதிர்முறை
யான பிர்மானந்தத்தையும்
புஞ்ஜாந: புஜித்துக்கொண்டிருக்கிற
தத்வவித் தத்துவஞானி

த்விபாஷாபிஜ்ஞவத் இரண்டுபாஷை
தெரிந்தவன்போல்
லௌகிகவைதிகௌ லோக சம்பந்தமா
யும் ஆத்துமசம்பந்தமாயும்
உபௌ இரண்டானந்தங்களையும்
வித்யாத் அறிந்திருப்பான்

அ-கை. ஐயா பிராரப்த துக்கம் அனுபவிக்கும்போது இவன் யெப்படியானந்தமாயிருப்பானெனில்.

दुःखप्राप्तौनचोद्वेगोयथापूर्वंयतोद्विदृक् ।
गङ्गामग्नार्धकायस्यपुंसश्शीतोष्णधीर्यथा ॥

து:கப்ராப்தௌநசோத்வேகோயதாபூர்வம்யதோத்விதிருக் ।
கங்காமக்நார்த்தகாயஸ்யபும்ஸஶ்ஶீதோஷ்ணதீர்யதா ॥ ௧௩௧

யத: யாதொருகாரணத்தினாலே அ
ஞ்ஞாதிசையில்துவிதத்ருஷ்டியை
த்விதிருக் மாத்திரம்வைத்திருந்தபுரு
ஷனுக்கு இப்போ விசாரத்தினாலு
ண்டான ஞானநேத்திரமும் கூட
உண்டாயிருக்கிறதோ

அத: அந்தக்காரணத்தினால்
து:கப்ராப்தௌ பிராரப்ததுக்கம் வ
ந்தசமயத்திலும்
யதாபூர்வம் முன்போலவனுக்கு
உத்வேக: ந துக்கமுண்டாகமாட்
டாது

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நயோ: ஸமம் ஸுகம் பாதிசரீரம்கங்கையில் முழுகியிருக்கி
ற புருஷனுக்கு
ஸீதோஷ்ணயோ: தண்ணிருக்குள் காண்கிற குளிர்ச்சியும் மேலேகாண்கிற வெய்யிலாலுண்டான உஷ்ணத்தையும் அறிகிறஞானம்
யதா உண்டாயிருப்பதுபோல இவனுக்குமிருக்குமென்றறி.

அ-கை. இவன் சொப்பனவஸ்தையில் எப்படி யிருப்பானெனில்.

इत्थंजागरणेतत्त्वविदोब्रह्मसुखंसदा ।

भातितद्वासनाजन्येस्वप्नेतद्भासतेतथा ॥

இத்தம்ஜாகரணே தத்த்வவிதோ ப்ரஹ்மஸுகம்ஸதா ।

பாதிதத்வாஸநாஜந்யே ஸ்வப்நே தத்பாஸதே ததா ॥ ௧௱௨

இத்தம் இப்படி
ஜாகரணே ஜாக்கிரத்தில்
ஸதா எப்போதும்
தத்த்வவித: தத்துவஞானிக்கு
ப்ரஹ்மஸுகம் பிர்ம்மானந்தம்
பாதி விளங்கும்
தத்வாஸநாஜந்யே அந்தஜாக்கிரத்வாசனையிலே
ஸ்வப்நே உண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கிற சொப்பனத்திலும்
ததா அப்படியே
தத் அந்தப்பிர்மானந்தம்
பாஸதே விளங்கும்

அ-கை. இப்படி சகலஞானிகளும் சொப்பனத்தில் விஷய விவகாரங்களோ டில்லாமல் ஸ்வரூபானுசந் தானத்துடனேகூடி இருப்பார்களோவெனில் சொப்பனம் ஆனந்தானுபவத்தினால் மாத்திரம் உண்டாகவில்லை பின்னையோவெனில் அவித்தியவாசனை யினாலும் உண்டாவதால் நியமமில்லையென்கிறார்.

अविद्यावासनाप्यस्तीत्यतस्तद्वासनोत्थिते ।

स्वप्नेमूर्खवदेवेषसुखंदुःखञ्चवीक्षते ॥

அவித்யாவாஸநாப்யஸ்தீத்யதஸ்தத்வாஸநோத்திதே ।

ஸ்வப்நே மூர்க்கவதேவைஷ ஸுகம் து:கஞ்ச வீக்ஷதே ॥ ௧௱௩

அவித்யாவாஸநா அபி அவித்தியா வாசனையும்
அஸ்தி இதி சொப்பனத்திலிருக்கிறது
அத: ஆகையினாலே
தத்வாஸநோத்திதே அந்த அவித்தியா வாசனையில் நின்றுண்டான
ஸ்வப்நே சொப்பனவஸ்தையில்
ஏஷ: இந்தஞானி
மூர்க்கவத் ஏவ மூர்க்கனையுள்ளவன் போல
ஸுகம் து:கம் ச சுகத்தையுந்துக்கத்தையும்

வீக்ஷதே அனுபவிக்கிறதாகக்காண்பன்

அ-கை. இதுவரை உபதேசித்த சகல அர்த்தத்தையும் முடிக்கிறார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रन्थेब्रह्मानन्दप्रकाशकम् ।
योगीप्रत्यक्षमध्यायेप्रथमेस्मिन्नुदीरितम् ॥

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதெக்ரந்தெப்ரஹ்மாநந்தப்ரகாசகம் ।
யோகிப்ரத்யக்ஷமத்யாயெப்ரதமெஸ்மிந்நுதீரிதம் ॥ கஙசு

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே பிர்ம்மானந்தமென்றுபெயரிடப்பட்டிருக்கிற க்ரந்தே இந்தக்கிரந்தத்தில் ப்ரஹ்மாநந்தப்ரகாசகம் பிர்மானந்தத்தைப்பிரகாசம் பண்ணிவைக்கிறதாயுமிருக்கிற யோகிப்ரத்யக்ஷம் ஞானிகளுக்குத் தடையன்றியிருக்கிறஅபரோக்ஷஞானமானது அஸ்மிந் ப்ரதமே இந்தமுதலாவது அத்யாயே அத்தியாயத்தில் உதீரிதம் சொல்லப்பட்டது.

யோகானந்தம் முற்றிற்று.

(கஉ)வது ஆத்துமானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

உத்தமாதிகாரிகளுக்கு முன்சொன்ன யோகானந்தத்தால் ஞானமறியத்தக்கது. அஃது அற்றவர்களாயும், சாதனங்களற்றவர்களாயும், மந்தபுத்தியுடன்கூடின ஸ்திரீமுதலானவர்களுக்கும் எளிதில் ஞானமுண்டாவதற்காக இப்பிரகரண மாரம்பிக்கிறார். இவ்வாறு பிரகதாரண்ணியத்தில் ஆறுவது அத்தியாயத்தில் ஐந்தாவது பிரமாணத்தில் யாஞ்ஞவல்கிய மகரிஷியானவர் தன் மனைவியான அன்புள்ள நாயகியை நோக்கி ஏ! மைத்திரேயி! பெண்ணே! உனக்கும் மற்றமனைவியான காத்தியாயனிக்கும் நான் அனேகதிரவியம் சீட்னை ஜனகனிடம் சம்பாதித்திருக்கிறேன். உனக்கும் காத்தியாணிக்கும் பாகம்செய்துவைத்துவிட்டு ஜீவன்முக்திசுகத்திற்காக வித்துவத் சன்னியாசியாய் வனமேகிறேனென்ற நாயகன் வசனங்கேட்ட மைத்தரேயியானவள் எனதன்பனே! பணத்தால் சாகாத்தன்மை வருமாவெனில் எனதன்பான நாயகமே, பணசையாலொருக்காலும் ஞானம் வராது. எல்லாவிஷயத்திலும் அதிகப்பிரியரான (ஆத்துமா)வே நீயென்றறியக்கடவாய். இம்மொழியைக்கேட்ட அம்மனைவி எவ்வாறு அதைத்தெரிந்துகொள்வேனெனில் ஏ அழகானபெண்ணே! நீ

நாயகனிடத்தில் வைக்கிறப்பிரீதியானது உன்னிமித்தமேயன்றி நாயகன் நிமித்தமில்லாததுபோலும், நாயகன் உன்னிடத்தில் வைக்கிறப் பிரீதியும் தனக்கன்றி பெண்ஜாதியின் பிரயோஜன மில்லாததுபோலும் புத்திரனிடத்திலும் ரத்தினமுதல் பணமீறாயிருக்கிற வஸ்துக்களிடத்துமிருக்கிறப் பிரீதியும் செட்டி காளைமாட்டில்வைக்கிற பிரீதியும் பிராமணத்துவமும் க்ஷத்திரியத்தன்மையும் வைசியனும் சூத்திரனும் லோகங்களிலும் வேதங்களிலும் பஞ்சபூதங்களிலும் இவை முதலியவஸ்துக்களில் பிரீதிவைப்பது தனக்காகவேயொழிய, அந்தந்த பொருள்களுக்கல்ல. புத்திரனே ஆத்துமாவென்று பார்ப்பது கௌணாத்துமஞானம். தேகமே ஆத்துமாவென்று பார்ப்பது மித்தியாத்துமஞானம். ஜீவனே ஆத்துமாவென்று பார்ப்பது கருத்திராத்துமஞானம் இவைகளுக்கன்னியமான (சாக்ஷி)யே தானென்று அறிவதே முக்கியாத்துமஞானம் இவ்வாறு பஞ்சகோசங்களு மில்லையென்ற சுருதிவாக்கியத்தா லவைகளைத்தள்ளி, ஆத்துமா அவிநாசியென்று நீ அறிந்துகொள்ளக் கடவாய். இவ்விதம் அறிவதே ஆத்துமானந்தம். முன் யோகானந்தத்தினால் எந்த ஆனந்தம் அடையப்பட்டதோ அதுவே இந்த ஆத்துமானந்தத்திலும் அடையப்படும்.

ஆத்துமானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீராமஜயம்.

ஶ்ரீரமணேஶாய நம꞉.

ஶ்ரீபாரதீம் ப்ரஹ்மானந்த ஸ்வாமினே நம꞉.

ப்ரஹ்மானந்தே ஆத்மானந்த꞉.

அ-கை. இப்போது முதலாவது அத்தியாயத்தில் விவேகிக்கு சமாதியோகத்தால் பிர்மானந்தத்தை அடைகிற விதத்தைகாண்பித்தது மூடனுமிருந்து அறியவேணுமென்கிற அவாஉடையவனுக்குஆத்துமானந்தமென்கிற சாங்கிய விசாரமூலமாய் பிர்மானந்தானுபவம் வரும்பொருட்டு சிஷியனுடைய வினவுக்குவிடை அளிக்கின்றார்.

नन्वेवंवासनानन्दाद्ब्रह्मनन्दादपीतरम् ।
वेत्तुयोगीनिजानंदंमूढस्यात्रास्तिकागतिः ॥

நந்வேவம் வாஸநாநந்தாத் ப்ரஹ்மாநந்தாதபீதரம் ।
வேத்து யோகீ நிஜாநந்தம் மூடஸ்யாத்ராஸ்தி கா கதி꞉ ॥ ௧

நநா சங்கை	ஞானந்தத்தை
ஏவா இப்படி	யொகீ யோகியானவன்
வாஸநாநந்தஃ வாசஞானந்தத்தைக் காட்டினும்	வெத்தூ அறியட்டும்
ப்ரஹ்மாநந்தஃ அபி பிர்மானந்தத்தைக்காட்டினும்	உஸ்ய மூடனாயிருக்கிறவனுக்கு
ஐதம் வேறான	அத இதில்
நிஜாநந்த சமாதியிலுண்டாகிற தன்	கா மதிம் என்னகதி
	அஸ்தி இருக்கிறது

அ-கை. சிஷியன் இவ்வாறுகேட்டதற்கு குருவானவர் அதிமூடனுக்கு ஞானதிகாரம் கிடையவே கிடையாதென்று உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

धर्माधर्मवशादेषजायतांम्रियतामपि ।
पुनःपुनर्देहलक्षैःकिंनोदाक्षिण्यतोवद ॥

யஜாயஜவஶாதெஷஜாயதாம்ஶ்ரியதாமபி ।
பாநபாநதெஹலக்ஷைகிம்நோதாக்ஷிண்யதோவத ॥ உ

யஜாயஜவஶாத் புண்ணியபாபகர்ம வசத்தால்	ஜாயதாம் பிறக்கட்டும்
ஏஷஃ இந்த புருஷன்	ம்ரியதாம் அபி மரணத்தை அடையட்டும்
பாநபாநஃ அடிக்கடி	தாக்ஷிண்யதஃ அவர்கள்மேல் தாக்ஷிணியத்தினால்
தெஹலக்ஷைஃ லட்சம்தேகங்களோடேகூடி	நஃகிம்வத நமக்கு ஆவதென் சொல்

அ-கை. தாங்கள் மகா தயாளுவாய் சிஷியாளுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுவதற்காகவே திரு உரு எடுத்திருப்பதால் தாக்ஷிண்ணியத்தினால் பிரயோஜனமில்லையென்று சொல்லக்கூடாதென்றில்.

आस्तिवोनुजिघृक्षुत्वाद्दाक्षिण्येनप्रयोजनम् ।
तर्हिब्रूहिसमूढःकिंजिज्ञासुर्वापराङ्मुखः ॥
उपास्तिकर्मवाब्रूयाद्विमुखाययथोचितम् ।
मन्दप्रज्ञन्तुजिज्ञासुमात्मानंदेनबोधयेत् ॥

அஸ்திவொநுஜிவ்ருக்ஷுத்வாத்தாக்ஷிண்யெநப்ரயொஜநம் ।
தர்ஹிப்ரூஹிஸமூடஃகிம்ஜிஜ்ஞாஸுர்வாபராங்முகஃ ॥ ந
உபாஸ்திகர்மவாப்ரூயாத்விமுகாயயதொசிதம் ।
மந்தப்ரஜ்ஞந்துஜிஜ்ஞாஸுமாத்மாநந்தேநபொதயெத் ॥ ச

வஃ தாங்கள்
சுநஜிவ௱க்ஷ௱ஸாஃ மகாதயாளுவா
ய்பிறர்துக்கத்தை சகிக்கமாட்டாத
வர்களாகையால்
ஊாகூஷிணெ௱ந அவர்கள்மீதில் தாட்
சியண்ணியத்தினால்
வூ௱யொஜநஂ பிரயோஜனம்
கூஷி இருக்கிறது

அ-கை. இவ்விதம் சொன்ன சிஷியவசனத்தைக்கேட்டு குருவானவர் சிஷியனைப்பார்த்துக் கேள்க்கிறார்.

தஹி-ு அப்போவந்திருக்கிற
ஸஃ அந்த
ஊஞஃ மூடனானவன்
ஜிஜ்ஞாஸ௱ஃ வா ஆத்துமாவை அறிய
விரும்பிவந்தவனோ
வஶாஜ்௱வஃ வெளிநாட்டமுடையவ
கிஂ என்ன [னோ
வ௱ஹி சொல்

அ-கை. அதில்பராமுகனானால் அவர்களுக்குள் சூட்சுமபுத்தி உடைவனா? அல்லது ஸ்தூலபுத்திஉடையவனாசொல் பிர்மலோகத்தை அடையஇச்சித்த சூட்சும புத்திமானாகில் அவனுக்கு.

உவாஷிஂ சகுணோபாசனையையும்
ஸ்தூல புத்தியா யிருந்தால்சொர்
க்கத்தைஅடையும் பொருட்டு
கூஊுவா கர்மத்தையாவது
விஊ௱வாய பகிர்முகனாக வந்தவன்
பொருட்டு
யயா எப்படி
உசிதஂ ஏற்றதோ
ஸ௱ஞயாஃ அப்படிச்சொல்வோமாக
தீவ்ரமுமுட்சுபுத்தி யுடையவனுக்கு
கீழேசொல்லியாய்விட்டது
ஊஃவ௱ஜூ மந்தமானபுத்தியை உ
டையவனா யிருக்கிற
ஜிஜ்ஞாஸ௱ஂ உ௱ முமுட்சுவாய் வந்
தவனைக்குறித்து
ஆத்தா நடுெநூ ஆத்துமானந்தமார்க்கத்
தினால்
ஸொயயெஃ போதிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி மந்தனுக்கு ஆத்துமானந்தத்தை எங்கே யார் எவ்விதம் போதித்திருக்கிறார்களெனில். பிரகதாரண்ணியத்தில் மைத்திரேயி பிராம்மணத்தில் சொல்லியிருக்கிறதைக்காண்பிவிக்கிறார்.

बोधयामासमैत्रेयींयाज्ञवल्क्योनिजप्रियाम् ।
नवाअरेपत्युरर्थेपतिःप्रियइतीरयन् ॥

ஸொயயாஊாஸமைெத்ருயாஂயாஜ்ஞவல்க்யொ நிஜவிருயாஂ ।
நவாஅரெவத்யுரஹெவதிஃவி௱யஊதீரயநு ॥ ரு

யாஜ்ஞவல்க்ய: யாஞ்ஞுவல்கிய ரிஷியானவர்
நிஜப்ரியாம் தன் உண்மைநாயகியான
மைத்ரேயீம் மைத்திரேயி என்பவளைக்குறித்து
போதயாமாஸ போதித்திருக்கிறார்
நவாஅரே அடியேபெண்ணே
பத்யு: புருஷனுடைய
காமாய விஷயத்திலுண்டாகிற பிரீதி உன்னுடைய தேயன்றி
பதி: புருஷன்
ப்ரிய: பிரியனாக
இதி ந இல்லையென்றுசொன்னாரென்று
ஸ்ருதிராஹ சுருதிகூறுகின்றது

அ-கை. அப்படி அந்த உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற அர்த்தங்கள் அனைத்தையும் விரித்துகாட்டவேண்டுமெனில்.

पतिर्जायापुत्रवित्तपशुब्राह्मणबाहुजाः ।
लोकादेवावेदभूतसर्वंचात्मार्थतःप्रियम् ॥

பதிஜாயாபுத்ரவித்தபஶுப்ராஹ்மணபாஹுஜா: ।
லோகாதேவாவேதபூதஸர்வஞ்சாத்மார்த்தத:ப்ரியம் ॥ சுஉ

பதி: நாயகன்
ஜாயா பெண்ஜாதி
புத்ரவித்த பிள்ளைபணம்
பஶுப்ராஹ்மணபாஹுஜா: பசுக்கள் பிராமணாள் க்ஷத்திரியாள்
லோகாதேவா: கைலாசாதி லோகங்கள் சித்தன்முதலானதேவர்கள்
வேதபூத வேதங்கள் பூதங்கள்
ஸர்வஞ்ச சகலமும்
ஆத்மார்த்தத: அறிவாகிய தன்னிமித்தமாகவே
ப்ரியம் பிரியமாகத்தோன்றுகின்றன

அ-கை. பதியினிடத்தில் பிரீதிபண்ணுவது ஆத்துமார்த்தமென்பதைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

पत्याविच्छायदापत्न्यास्तदाप्रीतिंकरोतिसा ।
क्षुदनुष्ठानरोगाद्यैस्तदानेच्छातितत्पतिः ॥
नपत्युरर्थेसाप्रीतिस्स्वार्थएवकरोतिताम् ।

பத்யாவிச்சாயதாபத்ந்யாஸ்ததாப்ரீதிங்கரோதிஸா ।
க்ஷுதநுஷ்டாநரோகாத்யைஸ்ததாநேச்சதிதத்பதி: ॥ எ
நபத்யுரர்த்தேஸாப்ரீதிஸ்ஸ்வார்த்தஏவகரோதிதாம் ।

பத்ந்யா: பெண்ஜாதிக்கு
பத்யௌ புருஷன்பேரில்
யதா எப்போ
இச்சா இச்சைஉண்டாகிறதோ

ததா அப்போ
ஸா அவள்
ப்ரீதிம் பிரீதியை
கரோதி செய்கிறாள்
ஸ்வாநுஷ்டாநகர்மாத்யை: பசி அனுஷ்டானகர்மங்கள் வியாதிகோபம்முதலானதுகளினாலே
தத்பதி: அவளுடையநாயகன்
ததா அப்போது
ந இச்சதி அவளைஇச்சிக்கவில்லை
பத்யு: புருஷனுடைய
அர்த்தே நிமித்தியத்தில்
ஸா அந்த
ப்ரீதி: பிரீதியானது
ந இல்லை
ஸ்வார்த்தேவ தன்னிமித்தியத்தில்த்தாம் அந்தப்பிரீதியை (தானே
கரோதி பண்ணுகிறாள்

அ-கை. பதிக்கும் ஸ்திரீயைக்குறித்துவருகிற பிரீதி தனக்காகவென்பது யெப்படியெனில்.

पतिश्चात्मनएवार्थेनजायार्थेकदाचन ॥
अन्योन्यप्रेरणेष्वेवंस्वेच्छयैवप्रवर्तनम् ॥

பதிஶ்சாத்மநஏவார்த்தேநஜாயார்த்தேகதாசந ॥ அ
ந்யோந்யப்ரேரணேஷ்வேவம்ஸ்வேச்சயைவப்ரவர்த்தநம் ॥ ௯

பதி: நாயகனும்
ஆத்மந: தன்னுடைய
அர்த்தே ஏவ நிமித்தியத்திலேயே பிரீதி பண்ணுகிறான்
ஜாயார்த்தே ஸ்திரீநிமித்தியத்தில்
கதாசந ந ஒருக்காலும் பிரீதி பண்ணவில்லை

அ-கை. ஐயாகொடாதவன் மலட்டுப்பசுவைத் தானங்கொடுத்ததுபோல தம் பதிகள் ஒருவருக்கொருவர் ஒவ்வுதலில்லாத சமயத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்கள். ஒவ்வுதலானசமயத்தில் ஒருவருக்கொருவர் ஆனந்தத்தைக் கொடுத்துக் கொள்ளுகிறார்களே யெனில்.

அந்யோந்யப்ரேரணே அபி ஒருவர்க்கொருவர்இச்சிக்கிற காலத்திலும்
ஏவம் இப்படியே
ஸ்வேச்சயா ஏவ தங்கள்தங்கள் இச்சையினாலேயே (டாகிறது
ப்ரவர்த்தநம் பிரவர்த்தியானதுண்

அ-கை. இப்படியே பிள்ளையினிடத்திலும் பிரீதிவைப்பது தனக்காகவென்பதெப்படியெனில்.

श्मश्रुकंटकवेधेनबालोरुदतितात्पिता ।
चुंबत्येवनसाप्रीतिर्बालार्थेस्वार्थएवहि ॥

ஶ்மஶ்ருகண்டகவேதேநபாலோருததிதத்பிதா ।
சும்பத்யேவநஸாப்ரீதிர்பாலார்த்தேஸ்வார்த்தஏவஹி ॥ ௰

பாலஃ குழந்தையானது	ஸா ப்ரீதிஃ அந்தப்பிரீதியானது
ரோதிதி அழுகிறது	பாலார்த்தே குழந்தை நிமித்தமாக
தஸ்ய பிதா அதின்தகப்பன்	ந இல்லை (மாகத்தானே
சும்பதேவ முத்தமிட்டு கொள்	ஸ்வார்த்தே ஏவ தன்னுடைய நிமித்த
ளுகிறான்	ஹி அன்றோ

அ-கை. திரிவியாதிகளை ரக்ஷிப்பது யாருக்காகவெனில்.

निरिच्छमपिरत्नादिवित्तंयत्नेनपालयन् ।
प्रीतिंकरोतिसस्वार्थेवित्तार्थत्वंनशङ्कितम् ॥

நிரிச்சமபிரத்நாதிவித்தம்யத்நேநபாலயந் ।
ப்ரீதிங்கரோதிஸஸ்வார்த்தேவித்தார்த்தத்வந்நஶங்கிதம் ॥ ௧௧

ரத்நாதிவித்தம் ரத்தினம்முதல் பணம்வ	ஸஃ ஸ்வார்த்தே அவனிருப்பது தன்
ரையிலுள்ள வஸ்துக்கள்	சுகத்தின்நிமித்தமே
நிரிச்சமபி தன்னைரட்சிக்க வேண்டு	ப்ரீதிம் பிரீதியை
மென்று இச்சியாதிருந்தபோதிலும்	கரோதி பண்ணுகிறான்
யத்நேந யத்தினமாக	வித்தார்த்தத்வம் அந்தப்பிரீதியானது ப
பாலயந் ரட்சித்துக்கொண்டு	ணம் முதலானதைக்குறித்தென்று
	ந ஶங்கிதம் சங்கிக்கத்தக்கதன்று

அ-கை. மாடுமுதலானதில் எதற்காகப் பிரீதிவைக்கிறானெனில்.

अनिच्छतिबलीवर्देविवाहयिषतेबलात् ।
प्रीतिस्सावणिगर्थैवबलीवर्दार्थताकुतः ॥

அநிச்சதிபலீவர்தேவிவாஹயிஷதேபலாத் ।
ப்ரீதிஸ்ஸாவணிகர்த்தைவபலீவர்தார்த்ததாகுதஃ ॥ ௧௨

பலீவர்தே காளைமாடானது	ப்ரீதிஃ பிரீதியானது
அநிச்சதி சுமை தூக்கஇச்சியா திருந்	வணிகர்த்தாவை செட்டியின் நிமித்த
தாலும்	மேதவிர
பலாத் பலவந்தமாக	குதஃ எதினால்
விவாஹயிஷதே செட்டியானவன் அ	பலீவர்தார்த்தா காளை நிமித்தமா
தின்பேரில்சுமை யேற்றிவைக்கிறான்	க அதுஆகும்
ஸா அந்த	

அ-கை. பிராமண்ணியத்தில் பிரீதிவைப்பது யாருக்காகவெனில்.

ब्राह्मण्यंमेऽस्तिपूज्योहमितितुष्यतिपूजया ।
अचेतनायानोजातेस्सन्तुष्टिःपुंसएवसा ॥

ப்ராஹ்மண்யம்மேஸ்திபூஜ்யோஹமிதிதுஷ்யதிபூஜயா ।
அசேதநாயாநோஜாதேஸ்ஸந்துஷ்டி:பும்ஸஏவஸா ॥ ௧௩

மே சபையிலிருக்கும்போதுபுருஷன் எனக்கு
ப்ராஹ்மண்யம் பிராமணத்தன்மை
அஸ்தி இருக்கிறது
அஹம் நான்
பூஜ்ய: இதி பூஜிக்கப்படுகிறவனென்று
பூஜயா பூஜையினாலே
துஷ்யதி சந்தோஷிக்கிறான்
ஸா அந்த
ஸந்துஷ்டி: சந்தோஷமானது
அசேதநாயா: அசேதனமான
ஜாதே: அந்த பிராமணஜாதிக்கு
நோ இல்லை
பும்ஸ: ஏவ அந்தப்புருஷனுக்குத்தானே ஏற்படுகிறது

அ-கை. ராச்சியபரிபாலனம் பண்ணுவது யாருக்காகவெனில்.

क्षत्रियोहन्तेनराज्यंकरोमीत्यत्रराजता ।
नजातेर्वैश्यजात्यादौयोजनायेदमीरितम् ॥

க்ஷத்ரியோஹந்தேநராஜ்யம்கரோமீத்யத்ரராஜதா ।
நஜாதேர்வைஶ்யஜாத்யாதௌயோஜநாயேதமீரிதம் ॥ ௧௪

அஹம் நான்
க்ஷத்ரிய: இராஜன்
தேந அதினால்
ராஜ்யம் இராச்சியபரிபாலனம்
கரோமி பண்ணுகிறேன்
இதி அத்ர இப்படிச்சொல்வதில்
ராஜதா இராஜத்தன்மையானது
ஜாதே: ந அந்தஇராஜஜாதிக்கில்லை தன்னிமித்தமேயாம்
வைஶ்யஜாத்யாதௌ இப்படியேசெட்டிஜாதிமுதலானதிலும்
யோஜநாய சேர்க்கும்பொருட்டு
இதம் இந்தநியாயம்
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டது

அ-கை. சொர்க்காதி லோகங்களை இச்சிப்பது யாருக்காகவெனில்.

स्वर्गलोकब्रह्मलोकौस्तांममेत्याभिवाञ्छनम् ।
लोकयोर्नोपकारायस्वभोगायैवकेवलम् ॥

ஸ்வர்கலோகப்ரஹ்மலோகௌஸ்தாம்மமேத்யாபிவாஞ்சநம் ।
லோகயோர்நோபகாராயஸ்வபோகாயைவகேவலம் ॥ ௧௫

ஸ்வர்லோக ப்ரஹ்மலோகா: சொர்க்கலோகமென்ன பிரமலோகமென்ன இவைகள்
மே எனக்கு
ஆப்தி: பிராப்தியாக வேண்டுமெ
அபிவாஞ்சிதம் இச்சிக்கிறது(ன்று

லோகயோ: அந்தந்தலோகங்களுக்கு
உபகாராய உபகாரத்தின்பொருட்டு
ந இல்லை
ஸ்வபோகாய தன்னுடைய போகத்தின்பொருட்டேதானே

அ-கை. தேவதைகளைக்குறித்து பக்திசெய்வது யாருக்காகவெனில்.

ईशविष्ण्वादयोदेवाःपूज्यन्तेपापनष्टये ।
नतन्निष्पापदेवार्थंतत्तुस्वार्थंप्रयुज्यते ॥

ஈசவிஷ்ண்வாதயோதேவா:பூஜ்யந்தேபாபநஷ்டயே ।
நதந்நிஷ்பாபதேவார்த்தம்தத்துஸ்வார்த்தம்ப்ரயுஜ்யதே ॥ ௧௬

ஈசவிஷ்ண்வாதய: சிவன் முதலான
தேவா: தேவர்கள்
பாபநஷ்டயே இந்தஆத்துமாவாகிய தன்பாவம்போகும்பொருட்டு
பூஜ்யந்தே பூஜிக்கப்படுகிறார்கள்
தத் அந்தப்பூஜிதை

நிஷ்பாபதேவார்த்தம் பாவமற்ற தேவதைகள்நிமித்தம்
ந அன்று
தத்து அந்தப்பூஜை
ஸ்வார்த்தம் தன்பிரயோஜன நிமித்தமே
ப்ரயுஜ்யதே பிரயோகம்பண்ணப்படுகிறது

அ-கை. வேதாத்தியயனம் பண்ணுவது யாருக்காகவெனில்.

ऋगादयोह्यधीयंतेदुर्ब्राह्मण्यानवाप्तये ।
नतत्प्रसक्तंवेदेषुमनुष्येषुप्रसज्यते ॥

ருகாதயோஹ்யதீயந்தேதுர்ப்ராஹ்மண்யாநவாப்தயே ।
நதத்ப்ரஸக்தம்வேதேஷுமநுஷ்யேஷுப்ரஸஜ்யதே ॥ ௧௭

துர்ப்ராஹ்மண்யாநவாப்தயே துர்பிராமண்ணியமென்கிறதோஷம் பிராமணுக்குப்பிறக்கும்போதே கூடஉண்டாயிருப்பதாலது நிவர்த்தியாகும்பொருட்டே
ருகாதய: இருக்குமுதலானவேதங்கள்
அதீயந்தே ஹி அத்தியயனம்பண்ணப்படுகின்றனவன்றோ

தத் ப்ரஸக்தம் அந்தவேதமோதல்
வேதேஷு ந வேதங்களின் தோஷநிவாரணங்களல்ல
மநுஷ்யேஷு ப்ரஸஜ்யதே மனிதர்களின்தோஷநிவாரணமேயாம்

அ-கை. பஞ்சபூதங்களை வேண்டுவது யாருக்காகவெனில்.

भूम्यादिपञ्चभूतानिस्थानतृट्पाकशोशणैः ।
हेतुभिश्चावकाशेनवाञ्छंत्येषांनहेतवः ॥

பூம்யாதிபஞ்சபூதாநிஸ்தாநத்ருட்பாகஶோஷணை꞉ ।
ஹேதுபிஶ்சாவகாஶேநவாஞ்சந்த்யேஷாம்நஹேதவ꞉ ॥ ௧௮

பூம்யாதிபஞ்சபூதாநி பிராணிகள் ப்ரதிவிமுதலானபஞ்சபூதங்களை
ஸ்தாநத்ருட்பாகஶோஷணை꞉ தமக்கு இடத்திற்கும்தாகத்திற்கும்பாகத்திற்கும் உலர்த்தலுக்கும்
அவகாஶேந ச இடைவெளிகளுக்கும்
ஹேதுபி꞉ நிமித்தமான காரணங்களினலேதன்தன்சுகத்தின்பொருட்டே
வாஞ்சந்தி விரும்புகிறார்களேதவிர
ஏஷாம் இவைகளுடைய
ஹேதவ꞉ நிமித்தமாக
ந அன்று

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தையெல்லாம் சுருக்கிச்சொல்லுகிறார்.

स्वामिभृत्यादिकंसर्वंस्वोपकारायवांछति ।
तत्तत्कृतोपकारस्तुतस्यतस्यनविद्यते ॥

ஸ்வாமிப்ருத்யாதிகம்ஸர்வம்ஸ்வோபகாராயவாஞ்சதி ।
தத்தத்க்ருதோபகாரஸ்துதஸ்யதஸ்யநவித்யதே ॥ ௧௯

ஸ்வாமிப்ருத்யாதிகம் எஜமானன் வேலைக்காரன்முதலான
ஸர்வம் அனைவரும்
ஸ்வோபகாராய தன்தன் உபகாரத்தின்பொருட்டே
வாஞ்சதி இச்சிக்கிறான்
தத்தத்க்ருதோபகார꞉ து அந்த உபகாரமும்
தஸ்ய தஸ்ய அவர்வகளுக்காக
ந வித்யதே அன்று

அ-கை. சுருதியில் இப்படி வெகுவாய் உதகரித்த காரணமேதெனில்.

सर्वव्यवहृतिष्वेवमनुसन्धातुमीदृशम् ।
उदाहरणबाहुल्यन्तेनस्वांवासयेन्मतिम् ॥

ஸர்வவ்யவஹ்ருதிஷ்வேவமநுஸந்தாதுமீத்ருஶம் ।
உதாஹரணபாஹுள்யந்தேநஸ்வாம்வாஸயேந்மதிம் ॥ ௨௦

ஸர்வவ்யவஹ்ருதிஷு சகல விவகாரங்களிலும்
ஈத்ருஶம் இப்படி
அநுஸந்தாதும் அனுசந்தானம் பண்ணுவதற்கு
ஏவம் இப்படியே
உதாஹரணபாஹுள்யம் வெகுவிதமான உதாரணங்களைசுருதி சொல்லுகிறது
தேந ஆகையால்

ஸ்ர்ம. சகலவிஷயங்களிலும் பண்ணு கிற பிரீதியானது தன்னைக்குறித் தென்று	ஊகிம புத்தியை வாஸமெகஃ பழகவேண்டியது.

அ-கை. நீங்கள் பிரியமாயிருக்கிற வஸ்துக்களைக் காட்டிலும் ஆத்துமா அதிப்பிரியமென்று சொன்னது கூடாது. முதலில் பிரியத்தைக் காண்பித்த ல்லவா அதிப்பிரியமென்று சொல்லவேண்டும். அப்படிப்பிரீதியே ஆத்துமாவி ல் காணப்படவில்லையெனில்.

अथकेयंभवेत्प्रीतिश्श्रूयतेयानिजात्मनि ।

रागोवध्वादिविषयेश्रद्धायागादिकर्मणि ॥

भक्तिस्स्याद्गुरुदेवादाविच्छात्वप्राप्तवस्तुनि ।

அமகெயாஹவெத் ப்ரீதிஶ்ரூயதெயாநிஜாத்மநி ।

ராகொவத்வாதிவிஷயெஶ்ரத்தாயாகாதிகர்மணி ॥ உக

பக்திஸ்ஸ்யாத்குருதேவாதாவிச்சாத்வப்ராப்தவஸ்துநி ।

அம பிரச்னம்பண்ணுகிறான்	ஷயத்திலுண்டாகிற பிரீதிக்கு
நிஜாத்மநி தன்னுத்துமாவில்	ராகஃ ராகமெனப்படும்
யா யாதொரு	யாகாதிகர்மணி யாகாதிகர்மத்திலுண் டாகிற பிரீதிக்கு
ப்ரீதிஃ பிரீதியானது	ஶ்ரத்தா சிரத்தை எனப்படும்
ஶ்ரூயதெ காணப்படுகிறதோ	குருதேவாதௌ குரு ஈசன்முதலா னவர்களிடத்தில் வருகிற பிரீதிக்கு
இயங்காஹமெவெக இந்தப்பிரீதி எதுவாக பவிக்கத்தக்கது, ராக ரூபமா அல் லது சிரத்தாரூபமா பக்திரூபமா இச்சாரூபமா என்று கேட்டால் அவைகள் சொல்லப்போகிற விஷ யங்களிலேயேயிருக்கின்றன	பக்திஸ்ஸ்யாத் பக்திஎனப்படும்
	அப்ராப்தவஸ்துநி கிடையாதவி ஷயத்தில்வருகிற பிரீதிக்கு
வத்வாதிவிஷயெ ஸ்திரீ முதலான வி	இச்சா இச்சையென்றுசொல்லப்படும்

அ-கை. ஆத்துமாவில் யாதொருவிதமான பிரீதியும் காணப்படவில்லை யேயெனில்.

तर्ह्यस्तुसात्विकीवृत्तिस्सुखमात्रानुवर्तिनी ॥

தர்ஹ்யஸ்துஸாத்விகீவ்ருத்திஸ்ஸுகமாத்ராநுவர்த்திநீ ॥ உஉ

தர்ஹி அப்படியே	ஸாத்விகீ சாத்துவீகமான
அஸ்து இருக்கட்டும்	வ்ருத்திஃ விருத்தியானது

ஸுகமாத்ராநுவர்த்திநீ ஆனந்தமாத்திரத்தை அனுசரித்திருக்கிறது.

அ-கை. விஷயங்களிலிருக்கிற பிரீதிபோல ஆத்துமாவிலும் வேண்டுமானல் ஒருபிரீதி யிருக்கட்டும். இதனால் அதை அதிப்பிரீதியென்று எப்படிச் சொல்லலாமெனில்.

प्राप्तेनष्टेपिसद्भावादिच्छातोव्यतिरिच्यते ।

ப்ராப்தே நஷ்டேபி ஸத்பாவாதிச்சாதோ வ்யதிரிச்யதே ।

ப்ராப்தே யாதொருவிஷயம் கிடைத்தாலும்
நஷ்டே அபி நஷ்டம் வந்தாலும்
ஸத்பாவாத் ஆத்துமாவில்பிரீதியிருப்பதால்
இச்சாத: இச்சாதியைக்காட்டிலும்
வ்யதிரிச்யதே வேறாயிருக்கிறது.

அ-கை. சுகசாதனங்களாகிய அன்னபானாதிகளி லிச்சையிருப்பதுபோல ஆத்துமாவிடத்தும் அதேவிதமான பிரீதி யிருக்குமானல் ஆத்துமாவையும் சுகசாதனமென்று சொல்லவேண்டி வருமேயெனில்.

सुखसाधनतोपाधेरन्नपानादयःप्रियाः ॥

आत्मानुकूल्यादन्नादिसमश्चेदमुनालकः ।

अनुकूलयितव्यस्स्यान्नैकस्मिन्कर्मकर्तृता ॥

ஸுகஸாதநதோபாதேரந்நபாநாதய: ப்ரியா: ॥ ௨௩

ஆத்மாநுகூல்யாதந்நாதிஸமஶ்சேதமுநாத்ர க: ।

அநுகூலயிதவ்யஸ்ஸ்யாந்நைகஸ்மிந்கர்மகர்த்ருதா ॥ ௨௪

அந்நபாநாதய: அன்னம் ஜலம்முதலானவைகள்
ஸுகஸாதநதோபாதே: சுகத்திற்குச் சாதனமாயிருக்கிற உபாதியானதால் ஆத்துமாவிற்கு
ப்ரியா: பிரியங்கள்
ஆநுகூல்யாத் அப்படி அனுகூலமாயிருப்பதால்
ஆத்மா ஆத்துமா
அந்நாதிஸம: சேத் அன்னாதிகளுக்குச் சமமென்றுசொல்லுவையேயானால்
அமுநா இந்த
அத்ர இடத்தில்
க: இந்த சாதனமான ஆத்துமாவினாலே எந்த ஆத்துமா
அநுகூலயிதவ்ய: அனுகூலம்பெறத்தக்கவராக
ஸ்யாத் இருக்கிறார்
ஏகஸ்மிந் ஓரேஆத்துமாவிடத்தில்
கர்மகர்த்ருதா கர்மமும் கருத்திருத்துவமும்
ந கூடாது

அ-கை. அப்படி அன்னாதிகளைப்போலே சாதனமாக இல்லாமற் போனாலும் பிரியவிஷயமாகட்டுமேயெனில்.

सुखेवैषयिकेप्रीतिमात्रमात्मात्वतिप्रियः ।

ஸுகெவைஷயிகெப்ரீதிமாத்ரமாத்மாத்வதிப்ரியஃ ।

வைஷயிகெ விஷயசம்பந்தமான	போலேயிருக்கிறது
ஸுகெ சுகத்தில்	ஆத்மா து ஆத்துமாவோ என்றால்
ப்ரீதிமாத்ரம் பிரீதிமட்டும் ஓர்திவலை	அதிப்ரியஃ அதிப்பிரியர்

அ-கை. அது எதினாலென்றால்.

सुखेव्यभिचरत्येषानात्मनिव्यभिचारिणी ॥

ஸுகெவ்யபிசரத்யெஷாநாத்மநிவ்யபிசாரிணீ ॥ உரு

ஸுகெ விஷயசுகத்திலிருக்கிற	ஆத்மநி ஆத்துமாவிலிருக்கிற பிரீதி
ஏஷா இந்தப்பிரீதி	வ்யபிசாரிணீ மாறுகிறது
வ்யபிசரதி மாறிப்போகிறது	ந இல்லை.

அ-கை. அதை அனுபவமாகக் காட்டவேண்டுமெனில்.

एकंत्यक्त्वान्यदादत्तेसुखंवैषयिकंसदा ।

नात्मात्याज्योनचादेयस्तस्मिन्व्यभिचरेत्कथम् ॥

ஏகம்த்யக்த்வாந்யதாதத்தெஸுகம்வைஷயிகம்ஸதா ।

நாத்மாத்யாஜ்யோநசாதெயஸ்தஸ்மிந்வ்யபிசரெத்கதம் ॥ உசு

வைஷயிகம் விஷயசம்பந்தமான	ஆத்மா நானாயிருக்கிறஆத்துமா
ஸுகம் சுகமானது	ந த்யாஜ்யஃ தள்ளத்தக்கவருமன்று
ஏகம் ஒன்றை	ந ச ஆதெயஃ கிரகிக்கத்தக்கவருமன்று
த்யக்த்வா விட்டு	தஸ்மிந் அப்படியிருக்கும்போது அந்த ஆத்துமாவிடத்தில்
அந்யத் மற்றொன்றானது	கதம் எப்படி
ஆதத்தெ கிரகிக்கப்படுகிறது	வ்யபிசரெத் பிரீதிமாறும்
ஸதா எப்போதும்	

அ-கை. இந்த ஆத்துமா கொள்ள, தள்ளக்கூடாதவராயினும் திரணங்களைப்போல உபேக்ஷாவிஷயமாகட்டுமேயெனில்.

हानादानविहीनेस्मिन्नुपेक्षाचेत्तृणादिवत् ।

उपेक्षितुस्स्वरूपत्वान्नोपेक्ष्यत्वंनिजात्मनः ॥

ஹாநாதாநவிஹீநெஸ்மிந்நுபெக்ஷாசெத்த்ருணாதிவத் ।

உபெக்ஷிதுஸ்ஸ்வரூபத்வாந்நோபெக்ஷ்யத்வம்நிஜாத்மநஃ ॥ உஎ

ஸாதாரணவிஷயே நதந்நிரஸிதும் முடியாதவரான
ஸ்வஸ்ய இந்தஆத்துமாவிடத்தில்
தந்நிரஸநத்திலும் திறைநிகள்போல
உபேக்ஷா வேக உபேக்ஷையானது இருக்கட்டுமேயெனில்

உபேக்ஷக: உபேக்ஷிக்கிறனுடைய
ஸ்வரூபேணைவ சொரூபமாய் இவர் யிருக்கிறபடியினாலே [ர்கு
நிஜாத்மந் தானாயிருக்கிற ஆத்துமாவி
உபேக்ஷ்யதா உபேட்சிக்கப்படும் தன்மைகூடாது

रागक्रोधाभिभूतानांमुमूर्षावीक्ष्यतेक्वचित् ।
ततोद्वेषाद्भवेत्त्याज्यआत्मेतियदितन्नहि ॥

ராகக்ரோதாபிபூதாநாம்முமூர்ஷாவீக்ஷ்யதேக்வசித் |
ததோத்வேஷாத்பவேத்த்யாஜ்யஆத்மேதியதிதந்நஹி || உஅ

ராகக்ரோதாபிபூதாநாம் ஆசைகோபம்முதலான ரஜோகுணங்களால் மூடப்பட்டபுருஷர்களுக்கு
முமூர்ஷா மரண இச்சையானது
க்வசித் ஒவ்வொருவரிடத்தில்
வீக்ஷ்யதே காணப்படுகிறது
தத: ஆகையினாலே

ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
த்வேஷாத் துவேஷத்தினாலே
த்யாஜ்ய: தெஜிக்கயோக்கியராக
இதி பவேத் பவிக்கத்தக்கவரென்று
யதி சொல்வையேயானால்
தந் அப்படிதுவேஷவிஷயராக ஆத்து
நஹி ஆகமாட்டாரென்று (மா

அ-கை. ஆகமாட்டாரென்பதை விரித்துக் காண்பிவிக்கிறார்.

त्यक्तुंयोग्यस्यदेहस्यनात्मतात्यक्तुरेवसा ।
नत्यक्तर्यस्तिनद्वेषस्त्याज्येद्वेषेतुकाक्षतिः ॥

த்யக்தும்யோக்யஸ்யதேஹஸ்யநாத்மதாத்யக்துரேவஸா |
நத்யக்தர்யஸ்திநத்வேஷஸ்த்யாஜ்யேத்வேஷேதுகாக்ஷதி: || உகூ

த்யக்தும் தெஜிக்க
யோக்யஸ்ய யோக்கியமான
தேஹஸ்ய தேகத்துக்கு
த்யக்து: தெஜிக்கிறவனுக்கு
ஸா அந்தநேகம்
ந அஸ்தி இல்லை [கத்தை
த்யாஜ்யே தெஜிக்க யோக்கியமானதே

அநாத்மதா ஒருநாளும்ஆத்துமாவாக நின்வ ஆகாது
ஸ: அந்த
த்வேஷ: துவேஷமானது
த்யக்தரி தெஜிக்கிறவனை ஆத்துமாவில்
த்வேஷே து துவேஷிப்பதில்
கா க்ஷதி: என்னகுறைவு

அ-கை. பர்த்தாமுதலான சகலவிஷயங்களைக்காட்டிலும் அகம்பதார்த்தரான ஆத்துமாவே அதிப்பிரியரென்றும் தன்னைக்குறித்தே மற்றுமெல்லாம்

பிரியம்போலே தோன்றுகிறதென்றும் சொல்லுகிற சுருதியைச் சொல்லி யுக்தியையும் காண்பிவிக்கிறார்.

आत्मार्थत्वेनसर्वस्यप्रीतेश्चात्माह्यतिप्रियः ।

सिद्धोयथापुत्रमित्रात्पुत्रःप्रियतरस्तथा ॥

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋𑌯𑌥𑌾𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ ௩௰

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 தன்னுடைய நிமித்தமாகவே	𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 புத்திரனே
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇𑌃 𑌚 சகல விஷயங்களும் பிரியமாயிருப்பதால்	𑌯𑌥𑌾 எப்படி
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 ஆத்துமாவாகிய தான்	𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌰𑌃 அதிப்பிரியனைப்
𑌅𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌹𑌿 அதிப் பிரியனன்றோ	𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 சிந்தித்திருக்கிறானோ
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 பிள்ளையின் சிநேகிதனைக்காட்டிலும்	𑌤𑌥𑌾 அப்படியென்றறி

அ-கை. இப்படி சுருதியுக்திகளைக் காண்பிவித்து அனுபவத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

मानभूवमहंकिन्तुभूयासंसर्वदेत्यसौ ।

आशीस्सर्वस्यदृष्टेतिप्रत्यक्षाप्रीतिरात्मनि ॥

𑌮𑌾𑌨𑌭𑍂𑌵𑌮𑌹𑌂𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁𑌭𑍂𑌯𑌾𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 ।

𑌆𑌶𑍀𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ ௩௧

𑌅𑌹𑌂 நான்	𑌆𑌶𑍀𑌃 பிரார்த்தனையானது
𑌮𑌾𑌭𑍂𑌵𑌂 𑌨 இல்லாம லிருக்கவேண்டாம்	𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 சகலருக்கும்
𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 பின்னையோவென்றால்	𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌇𑌤𑌿 காணப் படுகிறதினாலே
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 எப்போதும்	𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ஆத்துமாவில்
𑌭𑍂𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌇𑌤𑌿 இருக்கவேண்டுமென்று இப்படி	𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌃 பிரீதியானது
𑌅𑌸𑍌 இந்த	𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾 பிரத்தியக்ஷமாக இருக்கிறதன்றோ

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தைமுன்னிட்டுக்கொண்டு மதாந்திரத்தை தூஷிக்கைக்குச் சொல்லுகிறார்.

इत्यादिभिस्त्रिभिःप्रीतौसिद्धायामेवमात्मनि ।

पुत्रभार्यादिशेषत्वमात्मनःकैश्चिदीरितम् ॥

ஐதந்த்ராதிபிஸ்ஸ்ரீபிஸ்ஸ்ரீதஸவிஷயாசேவஸாத்மநி ।
ஸாதாஸுதாதிஸேஷஸ்வாத்மநஸ்ஸெள்யஸ்ஸ்ருதிரீரிதா ॥ ௩௨

ஐதந்த்ராதிபிஃ இதினென்றதால் அனுபவமும் ஆதிசப்தத்தால் புத்திரதிருஷ்டாந்தயுக்தியாலும்மேலே சொன்ன சுருதியாலும்
ஏவம் த்ரிபிஃ இப்படிமூன்றினாலும்
ஆத்மநி ஆத்துமாவிடத்தில்
ஸ்ரீதஸ பிரீதியானது
ஸவிஷயா: சித்தியாயிருந்துள்ளவில்
ஸெள்யஸ் சிலபேர்களாலே
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
ஸுதாதிஸேஷஸ்வ: பிள்ளை பெண்ஜாதிமுதலானவர்களுக்கு பிரியவிஷயராக
ஈரிதா சொல்லப்பகிறார்

அ-கை. அப்படி சுருதியும் அவர்கள் புத்தியின் ரீதியை அனுசரித்துச் சொல்லியிருக்கிறதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

एतद्विवक्षयापुत्रेमुख्यात्मत्वंश्रुतीरितम् ।
आत्मावैपुत्रनामेतितच्चोपनिषदिस्फुटम् ॥
सोस्यायमात्मापुण्येभ्यःकर्मभ्यःप्रतिधीयते ।
अथास्येतरआत्मायंकृतकृत्यःप्रमीयते ॥

ஏதத்விவக்ஷயாபுத்ரேமுக்யாத்மத்வம்ஸ்ருதீரிதம் ।
ஆத்மாவைபுத்ரநாமேதிதச்சோபநிஷதிஸ்புடம் ॥ ௩௩
ஸோஸ்யாயமாத்மாபுண்யேப்யஃகர்மப்யஃப்ரதிதீயதே ।
அதாஸ்யேதரஆத்மாயம்க்ருதக்ருத்யஃப்ரமீயதே ॥ ௩௪

ஏதத்விவக்ஷயா இந்தஅபிப்பிராயத்தைச்சொல்லவேண்டுமென்ற விச்சையாலேயே
ஆத்மாவை ஆத்துமாவே
புத்ரநாம புத்திரனாகஆனார்
இதி என்று
புத்ரே புத்திரனிடத்தில்
முக்யாத்மத்வம் முக்கியாத்துமானது
ஸ்ருதிஃ சுருதியினால்
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
அஸ்ய சாகப்போகிற அந்தபிதாவுக்
ஸஃ அயம் அந்த இந்த (ஆ
ஆத்மா புத்திரனை ஆத்துமாவே
புண்யேப்யஃ கர்மப்யஃ புண்ய கர்மங்களின்பலநிமித்தியம்
ப்ரதிதீயதே பிரதிநிதியாய்வந்ததாகசொல்லப்படுகிறான்.
அத பிற்பாடு
அஸ்ய இந்தப்புத்திர ஆத்துமாவிற்கு
இதரஃ இதரமான
அயம் ஆத்மா பிதாவான ஆத்துமாவினாலேயே
க்ருதக்ருத்யஃ கிரதகிருத்தியனாய்ஆனேனென்று

ஹ்ரீயதே மரணத்தை அடைகிறான்
ஏவ அந்தஇந்த அர்த்தமானது

உபநிஷதி உபநிஷத்தில் (து
ஸ்புடம் பிரகாசமாய் சொல்லப்படுகிற

அ-கை. இந்த அர்த்தத்தை திடம்பண்ணும்பொருட்டு புத்திரனில்லாதவனுக்குக் கெதியில்லையென்ற வாக்கியத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

सत्यप्यात्मनिलोकोस्तिनापुत्रस्यातएवहि ।

ஸத்யப்யாத்மநிலோகோஸ்திநாபுத்ரஸ்யாதஏவஹி ।

ஆத்மநிஸத்யபி புத்திரனான ஆத்து
மாஇருந்துள்ளவிடத்தில்
லோகஃ நல்லலோகம்
அஸ்தி யிருக்கிறது

அதஃ ஏவ ஆகையினாலேயே
அபுத்ரஸ்ய பிள்ளையில்லாதவனுக்கு
ந ஹி கதியில்லையென்று புராணமும்
சொல்லுகிறது.

அ-கை. வியதிரேகத்தால் காண்பிவித்ததுபோல் அன்வயத்தாலும் காண்பிவிக்கிறார்.

अनुशिष्टंपुत्रमेवलोक्यमाहुर्मनीषिणः ॥

அநுஶிஷ்டம்புத்ரமேவலோக்யமாஹுர்மநீஷிண: ॥ ௩௫

மநீஷிண: புத்திமான்கள்
புத்ரம் ஏவ பிள்ளையைத்தானே
தான் சாகும்போது
அநுஶிஷ்டம் கூப்பிட்டு தொட்டு ஜப

ம்பண்ணி உன்னாலேயே நான்
லோக்யம் நல்ல லோகத்தை அடையப்
போகிறேனென்று
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்போது இஹபரமிரண்டிலும் புத்திரனே காப்பாற்றுகிறானென்று சொல்லுகிற சுருதிகளைக் காண்பிவிக்கிறார்.

मनुष्यलोकोजय्यस्स्यात्पुत्रेणैवेतरेणनो ।
मुमूर्षुर्मन्त्रयेत्पुत्रंत्वंब्रह्मेत्यादिमन्त्रकैः ।
इत्यादिश्रुतयःप्राहुःपुत्रभार्यादिशेषताम् ।

மநுஷ்யலோகோஜய்யஸ்ஸ்யாத்புத்ரேணைவேதரேணநோ ।
முமூர்ஷுர்மந்த்ரயேத்புத்ரம்த்வம்ப்ரஹ்மேத்யாதிமந்த்ரகை: ॥ ௩௬
இத்யாதிஶ்ருதய:ப்ராஹு:புத்ரபார்யாதிஶேஷதாம் ।

புத்ரேண ஏவ புத்திரனாலேயே
மநுஷ்யலோக: இந்த மனுஷியலோகமானது
ஜய்ய: ஸ்யாத் ஜயிக்கத்தக்கதாயிருக்(கிறது
இதரேண கர்மங்களாலும்தனங்க

ளாலும்
நோ இல்லை
முமூர்ஷு: மரணமாகப்போகிறவன்
த்வம்ப்ரஹ்மேத்யாதிமந்த்ரகை: புத்தி
ரனைப்பார்த்து நீயே பிர்மா நீயே

சகலமுமென்று இத்தியாதி மந்திரங்களாலே
புத்ரம் பிள்ளையைத்தொட்டு
மந்த்ரமேதஞ் ஜபம்பண்ணுகிறான்
இத்யாதிரூபா: (என்றன) முதலான ச்ருதிகள்
புத்ரஜாயாதிஶேஷதாம் பிள்ளை பெண்ஜாதிமுதலானவர்களுக்குஆத்துமாபிரிய விஷயமாக
ப்ராஹு: சொல்லுகின்றன.

அ-கை. லோகானுபவத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

लौकिका अपि पुत्रस्य प्राधान्यमनुमन्वते ॥
स्वस्मिन्मृतेपिपुत्रादिर्जीवेद्वित्तादिनायथा ।
तथैवयत्नंकुरुतेमुख्याःपुत्रादयस्ततः ॥

லௌகிகா அபி புத்ரஸ்ய ப்ராதாந்யமநுமந்வதே ॥ ௩௭
ஸ்வஸ்மிந்ம்ருதேபி புத்ராதிர்ஜீவேத்வித்தாதிநா யதா ।
ததைவ யத்நம் குருதே முக்யா: புத்ராதயஸ்தத: ॥ ௩௮

லௌகிகா: அபி லௌகிகர்களும்
புத்ரஸ்ய புத்திரனையே
ப்ராதாந்யம் முக்கியமாக
அநுமந்வதே எண்ணுகிறார்கள்
ஸ்வஸ்மிந் தான்
ம்ருதே அபி இறந்துபோனாலும்
வித்தாதிநா பணம் முதலானதினாலே
புத்ராதி: பிள்ளை முதலானவர்கள்
யதா எப்படி
ஜீவேச்ச ஜீவிப்பரா
ததா ஏவ அப்படியே
யத்நம் பிரயத்தனத்தையும்
குருதே பண்ணுகிறான்
தத: ஆகையினாலே
புத்ராதய: பிள்ளை முதலானவர்களே
முக்யா: முக்கியர்களாகச் சொல்லப்படுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி வேதத்திலும் உலகத்திலும் புத்திரனே முக்கியாத்துமாவென்று பிரசித்தமாயிருக்கும்போது நீர் சாட்சியே முக்கியாத்துமாவென்று என்னமாய்ச் சொன்னீரெனில்.

बाढमेतावतानात्माशेषोभवतिकस्यचित् ।
गौणमिथ्यामुख्यभेदैरात्मायंभवतित्रिधा ॥

பாடமேதாவதாநாத்மா ஶேஷோ ஭வதி கஸ்யசித் ।
கௌணமித்யாமுக்யபேதைராத்மாயம் ஭வதி த்ரிதா ॥ ௩௯

பாடம் நீ சொன்ன ச்ருதி யுக்தி அனுபவம் சரி
ஏதாவதா இதனாலே
கஸ்யசித் ஒருவனுக்கும்
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
ஶேஷ: பிரியவிஷயராக
ந பவதி ஆகமாட்டார்.

அ-கை. ஆனால் இந்த சுருதிகளுக்கு கெதி ஏதெனில்.

ஐளணஂ மிவா முக்யஂ . . . கௌண மென்றும், மித்தையென்றும்முக்கியமென்றும் (சொல்லப்படுகிறது)
அயஂ இந்த

ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
த்ரிதா மூன்றுவிதமாக
ஹவதி ஆகிறார்

அ-கை. கௌணாத்துமாவானது யாதெனில்.

देवदत्तस्तुसिंहोयमित्यैक्यंगौणमेतयोः ।
भेदस्यभासमानत्वात्पुत्रादेरात्मतातथा ॥

தெவத₃த்தஸ்துஸிஂஹொயமித்யைக்யஂகௌ₃ணமெதயொ: ।
ஹெ₃த₃ஸ்ய ஹாஸமாநத்வாத்புத்ராதெ₃ராத்மதா ததா₂ ॥ ௪௦

அயஂ இந்த
தெவத₃த்த: து தேவதத்தன்
ஸிஂஹ: இதி சிம்மமென்று சொல்லுமிடத்தில் புருஷசிம்மங்களான
ஏதயொ: இவர்களுக்கு
ஐக்யஂ ஐக்கியமானஏகத்துவமான
கௌ₃ணஂ உபசாரம் (து

ஹெ₃த₃ஸ்ய மனுஷியவடிவமாயும் மிருகவடிவமாயிருக்கிறபேதம்
ஹாஸமாநத்வாத் காணப்படுகிறபடியால்
புத்ராதெ₃: பிள்ளைமுதலானவர்களுக்கு (க்கு
ஆத்மதா ஆத்துமத்வமானது
ததா₂ அப்படியே

அ-கை. மித்தியாத்துமாவென்பதேதெனில்.

भेदोस्तिपञ्चकोशेषुसाक्षिणोनतुभात्यसौ ।
मिथ्यात्मतातःकोशानांस्थाणोश्चोरात्मतायथा ॥

ஹெதொ₃ஸ்திபஞ்சகொஶெஷுஸாக்ஷிணொ ந துஹாத்யஸௌ ।
மித்₂யாத்மதாத: கொஶாநாஂஸ்தா₂ணொஶ்சொராத்மதா யதா₂ ॥ ௪௧

பஞ்சகொஶெஷு ஐந்து கோசங்களிலேயே (பேதம்
ஹெத₃: ஒன்றிலொன்றில்லாமையான
அஸ்தி இருக்கிறது
ஸாக்ஷிண: து சாட்சிக்கோவென்றால்
அஸௌ இந்தபேதமானது
ந ஹாதி விளங்கவில்லை

ஸ்தா₂ணொ: கட்டைக்கு (தல்
சொராத்மதா திருடன்வடிவமாயிருத்
யதா₂ எப்படியோ அப்படியிருக்கிறது
அத: ஆகையினால்
கொஶாநாஂ இக்கோசங்களுக்கு
மித்₂யாத்மதா மித்தியாத்துமத்துவம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. முக்கியாத்துமா யாதெனில்.

नभातिभेदोनाप्यस्तिसाक्षिणोऽप्रतियोगिनः ।
सर्वांतरत्वात्तस्यैवमुख्यमात्मत्वमिष्यते ॥

நஹாதிஹெஷொநாவூஸிஸாக்ஷிணொऽவூதியொமிநஃ ।
ஸவாந்தரத்வாத்தஸெயுவமுஃயுமாத்மத்வமிஷ்யதெ ॥ ௪௨

ந ஹாதி அவைகள் ஆத்துமாவில் விளங்கவில்லை
அவூதியொமிநஃ தனக்கெதிரிணையில்லாத
ஸாக்ஷிணஃ சாக்ஷியானவர் (பதால்
ஸவாந்தரதாக சர்வாந்தராயிருப்பெஷ்ஃசுவி நாஷி கோசங்களைப்போலமித்தியாத்வமும் புத்திராதிகளைப்போலபேதமும் சிறிதுமில்லை
தஸு வைவ அந்த ஆத்துமாவிற்கே
முஃயும் முக்கியமாயிருக்கிற
ஆத்மத்வம் ஆத்துமத்துவமானது
இஷ்யதெ அங்கீகரிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமா மூவிதமாயிருக்கட்டும் புத்திராதிகளே முக்கியாத்துமாவென்று சொன்ன சுருதிக்கு என்ன சமாதானம் சொன்னீரெனில்.

सत्येवंव्यवहारेषुयेषुयस्यात्मतोचिता ।
तेषुतस्यैवशेषित्वंसर्वस्यान्यस्यशेषता ॥

ஸதெ்யுவம்வூவஹாரெஷுயெஷுயஸ்யாத்மதொசிதா ।
தெஷுதஸெயுவஶெஷித்வம்ஸவஸ்யாநூஸ்யஶெஷதா ॥ ௪௩

ஸவம் ஸதி இப்படியிருந்துள்ளளவில்
யெஷு யாதொரு யாதொரு
வூவஹாரெஷு விவகாரங்களில்
யஸு (யாதொருத்தனுக்கு)
ஆத்மதா ஆத்துமத்வம்
உசிதா யோக்கியமோ
தெஷு அவ்வவ்விவகாரங்களில்.
தஸு வைவ அவனுக்கே
ஶெஷித்வம் (அதிப்பிரியமாயிருத்தலா) முக்கியத்துவமாயிருக்கிறது
அநூஸு அன்னியமான
ஸவஸு சகலத்திற்கும்
ஶெஷதா (பிரியவிஷயமாயிருத்தலா) அமுக்கியத்துவமாயிருக்கிறது,

அ-கை. நீர் சொன்னது எனக்கு அர்த்தமாகவில்லை, அதை விவரித்துக்காட்டுமெனில்.

मुमूर्षोर्गृहरक्षादौगौणात्मैवोपयुज्यते ।
नमुख्यात्मानमिथ्यात्मापुत्रश्शेषीभवत्यतः ॥
अध्येतावह्निरित्यत्रसन्नप्यग्निर्नगृह्यते ।
अयोग्यत्वेनयोग्यत्वाद्वटुरेवात्रगृह्यते ॥

முமூர்ஷோர்க்ருஹரக்ஷாதௌ கௌணாத்மைவோபயுஜ்யதே |
ந முக்யாத்மா ந மித்யாத்மா புத்ர: ச்ரேஷ்டீ பவத்யத: || ௪௪

அத்யேதா வஹ்நிரித்யத்ர முக்யவஹ்நிர்ந க்ருஹ்யதே |
அயோக்யத்வேந யோக்யத்வாத்வடுரேவாத்ர க்ருஹ்யதே || ௪௫

முமூர்ஷோ: மரணாவஸ்தையுற்றவனுக்கு
க்ருஹரக்ஷாதௌ வீடு முதலானதை ரக்ஷிக்கவேண்டுவதில்
கௌணாத்மா ஏவ கௌணாத்துமாவான புத்திரனே
உபயுஜ்யதே உபயோகம் பண்ணப்படுகிறான்
ந முக்யாத்மா சாக்ஷியான முக்யாத்மாவும் முக்கியமில்லை
ந மித்யாத்மா மித்யாத்மாவான தேகமும் முக்கியமில்லை
அத: ஆகையினாலே [ன்
புத்ர: அச்சமயத்தில்புத்திரனாவ
ச்ரேஷ்டீ பவதி அதிப்பிரியனாக ஆகிறான்
அத்யேதா அத்யயனம் பண்ணுகிறபிர்மசாரி
வஹ்நி: இதி அக்னியென்று சொல்லு
அத்ர இந்தவிஷயத்தில் [கிற
முக்ய: வஹ்நி: அக்னியிருந்தும்
அயோக்யத்வேந அத்யயனம் பண்ணுகிற யோக்கியதை இன்மையால்
ந க்ருஹ்யதே அக்னி கிரஹிக்கப்படவில்லை
அத்ர இந்த ஸ்தானத்தில்
வடு: ஏவ பிர்மசாரியே
யோக்யத்வாத் யோக்கியனாயிருப்பதால்
க்ருஹ்யதே கிரஹிக்கப்படுகிறான்.

அ-கை. தேகத்தை ஆத்துமாவென்ற அவசரத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

कृशोहंपुष्टिमाप्स्यामीत्यादौदेहात्मतोचिता ।
नपुत्रंविनियुङ्क्तेऽत्रपुष्टिहेत्वन्नभक्षणे ॥
तपसास्वर्गमेष्यामीत्यादौकर्त्रात्मतोचिता ।
अनपेक्ष्यवपुर्भोगंचरेत्कृच्छ्रादिकंततः ॥

க்ருசோஹம் புஷ்டிமாப்ஸ்யாமீத்யாதௌ தேஹாத்மதோசிதா |
நபுத்ரம் விநியுங்க்தேத்ர புஷ்டிஹேத்வந்நபக்ஷணே || ௪௬

தபஸா ஸ்வர்கமேஷ்யாமீத்யாதௌ கர்த்ராத்மதோசிதா |
அநபேக்ஷ்ய வபுர்போகம் சரேத்க்ருச்ச்ராதிகம் தத: || ௪௭

க்ருச: அஹம் (இளையாள் கல்யாணம்பண்ணிக்கொண்டவன்) தேகம் இளைத்துப்போகிறதில் அவளோடே போகிக்க தேகம்)
புஷ்டிம் புஷ்டியை
ஆப்ஸ்யாமி அடையவேண்டுமென்று

ஊதி ஹூஊ இது முதலானதில்	ல் நெய் முதலானதுகளான இந்த
தெஹாதூதா தேகமே தானென்பது	ஆஹாரங்களை
உவிதா யோக்கியமாகிறது	ஊதூ புஜிப்பதில்
வாஷுதெஹூநஹதிண அப்படி பு	வாதூ பிள்ளையை [லே.
ஷ்டியாவதற்குமேலகிய மன்னம் பா	ந விநியாஜெ உபயோகப்படுத்தவில்

அ-கை ஜீவன் முக்கியமென்பது எந்த அவசரத்திலெனில்.

தவஸா தபசினால்	யனுகிறான்
ஷமாூ ஸ்வர்க்கலோகபோகத்தை (ற	வவா: (அப்போ) தேகத்தையும்
ஸஷாூ அடையப்போகிறேனென்	ஹோமம் போகத்தையும்
ஐதி ஹூஊ இதுமுதலானதில்	ஊநவெக்ஷ அபேக்ஷிக்கவில்லை
கதூாதூகா கர்த்தாவாகிய ஜீவாத் துமாவே	தக: ஆகையினாலே [தலானதை
உவிதா அந்த அவசரத்தில் யோக்கி	கூஹூாஜிகம் கிருச்சிரசாந்திராயணம்மு
	வொாஊ ஆசரிக்கிறான்.

அ-கை. சாட்சி எந்த அவசரத்தில் முக்கியமாகிறாரெனில்.

मोक्ष्येहमित्यत्रयुक्ताश्चिदात्मत्त्वंतदापुमान् ।

तद्वेत्तिगुरुशास्त्राभ்யांनतुकिंचिच्चिकीर्षति ॥

ஜொக்ஷ்ஹமிதூதூயாக்ஷிதாதூகூதஷாவாஊாநு ।

தவெத்திமாஸாஹூாஹ்ாநதாகிம்விவிகீஷதி ॥ சஅ

ஊஹம் நான் (போகிறேன்	டயத்துடன்
ஜொக்ஷ் மோக்ஷத்தை அடையப்	மாஸாஹூாஹ்ா சற்குருவினாலு
ஐதி என்று	ம் சத்சாஸ்திரத்தினாலும்
ஊதூ இப்படி நினைக்கிற அவசரத்தில்	ஊ அந்தப்பிரமத்தை
விதாதூகூ அறிவே முக்கிய ஆத்து மாவென்பது	வெத்தி சாக்ஷாத்காரமாய் அறிகிறான்
யாகூ யோக்கியம்	கிஞிஊ தா சிறிதேனும்
தஷா அப்போது	ந விகீஷதி ஒருகர்மத்தையும் ப
வாஊாநு இந்த புருஷன் சாதூசதுஷ்	ண்ணயிச்சிக்கிறானில்லை.

அ-கை. இதற்கு திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

विप्रक्षत्रादयोयद्वद्बृहस्पतिसवादिषु ।

व्यवस्थितास्तथागौणमिथ्यामुख्यायथोचितम् ॥

விப்ரக்ஷத்ராதயோயதா ப்ருஹஸ்பதிஸவாதிஷு ।
வ்யவஸ்தாஸ்தாமனணாதிய்யாஃவ்யாயதோவிதஃ ॥ ௪௯

ப்ருஹஸ்பதிஸவாதிஷு பிரகஸ்பதிஸவம், ராஜஸூயம் ஸ்தோமம் முதலான யாகங்களில் முறையே
விப்ரக்ஷத்ராதயஃ பிராமண க்ஷத்திரிய வைசியர்கள்
யதா எப்படி அதிகாரிகளென்று
வ்யவஸ்தாஃ விவஸ்தைகள் பண்ணப்பட்டிருக்கின்றனவோ
ததா அப்படி
மனணாதியாஃவ்யாஃ மேலேசொன்ன அதிகாரிகளுக்கு கவுணமித்தியா முக்கியாத்துமாக்கள்
யதா எப்படி எப்படி
உசிதம்யோக்கியமோ அப்படி அப்படிமுக்கியாத்துமாக்களாகஆகிறுர்கள்.

அ-கை. இப்படி மூன்று ஆத்துமாக்களும் சரியாகுல் சாக்ஷிக்கி விசேஷமேதெனில்.

तत्रतत्रोचितेप्रीतिरात्मन्येवातिशायिनी ।
अनात्मनितुतच्छेषेप्रीतिरन्यत्रनोभयम् ॥

தத்ரதத்ராசிதெப்ரீதிராத்மந்யேவாதிசாயிநீ ।
அநாத்மநிதுதச்சேஷெப்ரீதிரந்யத்ரநொபயம் ॥ ௫௰

தத்ர தத்ர அந்தந்த இடங்களில்
உசிதெ யோக்கியமான வஸ்துவில்
ப்ரீதிஃ பிரீதிமாத்திரமாயிருக்கிறது
ஆத்மநி ஏவ ஆத்துமாவிடத்திலேயே
அதிசாயிநீ நிரதிசயமான பிரீதியிருக்கிறது
அநாத்மநி அனுத்துமாவான
தச்சேஷெ து ஆத்துமசேஷத்தில்
ப்ரீதிஃ பிரீதி (மாத்திரமே யிருக்கிறது)
அந்யத்ர மற்ற வஸ்துக்களில்
ந உபயம் அதிப்பிரீதியும் பிரீதியும் இரண்டுமில்லை.

அ-கை. இரண்டுமில்லையென்பதெப்படியெனில்.

उपेक्ष्यंद्वेष्यमित्यन्यद्द्वेधामार्गतृणादिकम् ।
उपेक्ष्यंव्याघ्रसर्पादिद्वेष्यमेवंचतुर्विधम् ॥

உபெக்ஷ்யம்த்வெஷ்யமித்யந்யத்த்வேதாமார்கத்ருணாதிகம் ।
உபெக்ஷ்யம்வ்யாக்ரஸர்பாதித்வெஷ்யமெவஞ்சதுர்விதம் ॥ ௫௧

உபெக்ஷ்யம் உபேக்ஷாவிஷயமென்றும்
த்வெஷ்யம் இதி துவேஷியாவிஷயமென்றும்
அந்யத் மற்றது
த்வேதா இரண்டுவிதமாயிருக்கும்
மார்கத்ருணாதிகம் வழியில்கிடக்கிறதுரும்பாதி

உபேக்ஷ்யம் உபேக்ஷா விஷயமாகும்
வ்யாக்ரஸர்ப்பாதிர்த்வேஷ்யம் புலி, பாம்பாதி த்வேஷவிஷயமாம்
ஏவம் இப்படி
ஏதச்சதுர்விதம் நாலுவிதமாயிருக்கிறது.

அ-கை. அந்த நாலையும் காண்பிவிக்கவேண்டுமெனில்.

आत्माशेषउपेक्ष्यश्चद्वेष्यश्चेतिचतुर्ष्वपि ।
नव्यक्तिनियमःकिन्तुतत्तत्कार्यात्तथातथा ॥

ஆத்மாசேஷ உபேக்ஷ்யஶ்ச த்வேஷ்யஶ்சேதி சதுர்ஷ்வபி ।
நவ்யக்திநியம꞉ கிந்து தத்தத்கார்யாத்ததா ததா ॥ ௫௨

ஆத்மாசேஷ꞉ எப்போதும் மாறாத அதிப்பிரியனானவன் நான் என்கிற ஆத்துமாவென்றும், தனக்குபிரியத்தைக்கொடுக்கிற வஸ்துக்கள் சேஷமென்றும்
உபேக்ஷ்யஶ்ச தனக்கு பிரியாப்பிரியங்களிரண்டும் கொடாதவஸ்து உபேக்ஷையென்றும்
த்வேஷ்யஶ்ச தனக்கு துக்கத்தைக்கொடுக்கிற வஸ்து த்வேஷமென்றும்
இதி இப்படி யிருக்கிற
சதுர்ஷ்வபி நான்கிலும்
வ்யக்திநியம꞉ இதுதான் பிரியாதியைக்கொடுக்கிறதென்றும் வடிவங்களில் நியமம்
ந இல்லை
கிந்து பின்னையெப்படியென்றால்
தத்தத்கார்யாத் அந்தந்த பிரியாதிகாரியத்தால்
ததா ததா அப்படி அப்படி பிரியமாயும் உபேக்ஷையாயும் த்வேஷமாயுமாகிறது.

அ-கை. அப்படி மாறிப்போமென்பதைப் பிரித்துக் காட்டுமெனில்.

स्याद्व्याघ्रस्सम्मुखोद्वेष्योह्युपेक्ष्यस्तुपराङ्मुखः ।
लालनादनुकूलश्चेद्विनोदायेतिशेषताम् ॥

ஸ்யாத்வ்யாக்ரஸ்ஸம்முகோ த்வேஷ்யோ ஹ்யுபேக்ஷ்யஸ்து பராங்முக꞉ ।
லாலநாதநுகூலஶ்சேத் விநோதாயேதி ஶேஷதாம் ॥ ௫௩

ஸம்முக꞉ எதிர்த்துக்கொல்லவருகிற
வ்யாக்ர꞉ புலியானது
த்வேஷ்ய꞉ ஸ்யாத் அப்போது த்வேஷிக்கத்தக்கதாக ஆகிறது
பராங்முக꞉ து பராமுகமாய்ப்போனதேயானால்
உபேக்ஷ்ய꞉ ஹி உபேக்ஷிக்கத் தக்கதாக ஆகிறதன்றோ
லாலநாத் (கொஞ்சுவதால் தனக்கு பணம் முதலானதால்)
அநுகூல꞉ சேத் அனுகூலம் செய்யுமேயானால்
விநோதாய இதி வேடிக்கைக்காட்டும் பொருட்டாகுமென்று
ஶேஷதாம் அப்போ பிரியவிஷயமாகிறது.

அ-கை. விஷயம் பிரியமாதி நேமமில்லை என்பதைக் காண்பிக்கிறார்.

व्यक्तीनांनियमोमाभूल्लक्षणात्त्वव्यवस्थितिः ।
आनुकूल्यंप्रातिकूल्यंद्वयाभावश्चलक्षणं ॥
आत्माप्रियान्प्रियश्शेषोद्वेष्योपेक्ष्येतदन्ययोः ॥
इतिव्यवस्थितोलोकोयाज्ञवल्क्यमतश्चतत् ॥

வ்யக்தீநாம்நியமோமாபூல்லக்ஷணாத்துவ்யவஸ்திதி: ।
ஆநுகூல்யம்ப்ராதிகூல்யம்த்வயாபாவஶ்சலக்ஷணம் ॥ ௩௪
ஆத்மாப்ரியாந்ப்ரியஶ்ஶேஷோத்வேஷ்யோபேக்ஷ்யேதத³ந்யயோ: ।
இதிவ்யவஸ்திதோலோகோயாஜ்ஞவல்க்யமதஶ்சதத் ॥ ௩௫ (மும்

வ்யக்தீநாம் வஸ்துக்களுக்கு
நியம: பிரியமாதிநேமம்
மாபூத் இருக்கமாட்டாது (யே
லக்ஷணாத் து இலக்ஷணத்தினாலே(து
வ்யவஸ்திதி: விவஸ்தைபண்ணப்படுகிற
ஆநுகூல்யம் அநுகூலமான லக்ஷண
ப்ராதிகூல்யம் பிரதிகூலமான லக்ஷணமும்
த்வயாபாவ: ச இரண்டுமில்லாத
லக்ஷணம் லக்ஷணமும் அறியத்தக்கது.

அ-கை. இப்போது சொன்ன அர்த்தங்களை சுருக்கிச்சொல்லுகிறார்.

ஆத்மா ஆத்துமாவே
ப்ரியாந் அதிப்பிரியன்
ஶேஷ: ப்ரிய: அவருக்கு உதவிசெய்கிறவர்கள் பிரியம்
தத³ந்யயோ: அந்தஇரண்டுகளுக்கும் அன்னியங்களில்
த்வேஷ்யோபேக்ஷ்யே துவேஷமும் உபேக்ஷையும் காணப்படுகின்றன
இதி இப்படி
லோக: உலகமானது
வ்யவஸ்தித: விவஸ்தை பண்ணப்பட்டிருக்கிறது
தத் அதுவே
யாஜ்ஞவல்க்யமதம் ச யாஞ்ஞவல்கியரிஷியினுடையமதம்.

அ-கை. இப்படி மைத்திரேயி பிராமணத்தில்மட்டும் ஆத்துமாவே அதிப்பிரியரென்று சொல்லியிருக்கிறதா வேறே எங்கேயாவது இப்படி சொல்லியிருக்கிறதாவெனில்.

अन्यत्रापिश्रुतिःप्राहपुत्राद्वित्तात्तथात्मनः ।
सर्वस्मादान्तरन्त्वन्तदेतत्प्रेयइतीरितम् ॥

அந்யத்ராபிஶ்ருதி:ப்ராஹபுத்ராத்³வித்தாத்ததா²த்மந: ।
ஸர்வஸ்மாதா³ந்தரந்த்வந்ததே³தத்ப்ரேயஇதீரிதம் ॥ ௩௬

அந்யத்ர அபி — புத்ர வித்தப்பிராமணாதா ன மற்றவிடத்திலும்
ச்ருதி: — சுருதியானது.
ப்ரூதே — சொல்லுகிறது
புத்ராத் — புத்திரனைக்காட்டிலும்
வித்தாத் — பணத்தைக்காட்டிலும்
ஸர்வஸ்மாத் — சகலத்தைக்காட்டிலும்
ஆத்மந: — ஆத்துமாவினுடைய
தத்வ — ஸ்வரூபம்
ஆந்தரம் — அந்தரமாயிருக்கிறதோ
ததா — அப்படிப்பட்ட
தத் ஏதத் — அந்த இந்த ஸ்வரூபமே
ப்ரிய: — அதிப்பிரியமென்று
ஈரிதா — சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி சுருதிசொல்லியிருக்கட்டும் பிரகிரதத்தி லென்னவாயிற்றெனில்.

श्रौत्याविचारदृष्ट्यायंसाक्ष्येवात्मानचेतरः ।
कोशान्पञ्चविविच्यान्तर्वस्तुदृष्टिर्विचारणा ॥

ஶ்ரௌத்யாவிசாரத்ருஷ்ட்யாயம்ஸாக்ஷ்யேவாத்மாநசேதர: |
கோஶாந்பஞ்சவிவிச்யாந்தர்வஸ்துத்ருஷ்டிர்விசாரணா ||௫௭

ஶ்ரௌத்யா — சுருதியினாலும்
விசாரத்ருஷ்ட்யா — ஆத்துமானாத்தும விசாரத்தினாலுண்டான ஞான திருஷ்டியாலும்
அயம் — இந்த
ஸாக்ஷீ ஏவ — சாக்ஷிதானே
ஆத்மா — முக்கியாத்துமா
ந ச இதர: — மற்ற புத்திரதேககர்த்தாக்கள் முக்கியமன்று
பஞ்சகோஶாந் — அன்னமயாதி ஐந்து கோசங்களையும் ஆத்துமாவையும்
விவிச்ய — பகுத்தறிந்து
அந்த: — உள்ளேயிருக்கிற
வஸ்துத்ருஷ்டி: — சாக்ஷியான வஸ்துவே தானென்கிற திருஷ்டியே
விசாரணா — விசாரணையென்று சொல்லப்படும்.

அ-கை. இப்படி விசாரத்தால் உள்ளேயிருக்கிற ஆத்துமாவின் தரிசனமெப்படியாகுமெனில். அவஸ்தாத்திரய சோதனையினால் விளங்குமென்று சொல்லுகிறார்.

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तीनामागमापायभासनम् ।
यतोभवत्यसावात्मास्वप्रकाशचिदत्मकः ॥

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்தீநாமாகமாபாயபாஸநம் |
யதோபவத்யஸாவாத்மாஸ்வப்ரகாஶசிதாத்மக: || ௫௮

யத: — யாதொருகாரணத்தினாலே
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்தீநாம் — இந்த ஆத்துமாவினாலேயே ஜாக்கிரஸ்வப்பனசுஷுப்தி அவஸ்தைகளுடைய
ஆகமாபாயபாஸநம் — வரவும்போக்கும் விளக்கிவைக்கப்படுகிறதோ.

ஸ்வஸ்ய அந்த இந்த
ஸூ-த்மா ஆத்துமாதானே
ஸ்வப்ரகாஶவிதாத்மகஃ சொயம்பிரகாசராயும் சிதாத்துமாவாயும்
ஸவதி ஆகிறார்.

அ-கை. இப்போ பிராணன்முதல் பணம்வரையில் பிரீதி காணப்படுகிறதேதெனில்.

शेषाःप्राणादिवित्तांताआसन्नास्तारतम्यतः ।

प्रीतिस्तथातारतम्यात्तेषुसर्वेषुवक्ष्यते ॥

ஶேஷாஃப்ராணாதிவித்தாந்தாஆஸந்நாஸ்தாரதம்யதஃ ।

ப்ரீதிஸ்ததாதாரதம்யாத்தேஷுஸர்வேஷுவீக்ஷ்யதே ॥ ருகூ

தாரதம்யதஃ ஆத்துமாவிற்கு கிட்டினதாயும் தாரதம்மியங்களாயுமிருக்கிற
ப்ராணாதிவித்தாஃ பிராணன்முதல் பணம்வரையிலுள்ளவஸ்துக்கள்
ஆஸந்நாஃ ஆத்துமாவை கிட்டினதற்குத்தக்கபடி
ஶேஷாஃ பிரியங்களாகஇருக்கின்றன
ததா அப்படி
தாரதம்யாத் தாரதம்மியத்தால்
தேஷு அந்த
ஸர்வேஷு சகலபிராணாதிவஸ்துக்களிலும்
ப்ரீதிஃ பிரீதியானது
வீக்ஷ்யதே காணப்படுகிறது.

அ-கை. அந்த தாரதம்மியத்தைப் பிரிந்துக்காட்டுமெனில்.

वित्तात्पुत्रःप्रियःपुत्रात्पिण्डःपिंडात्तथेन्द्रियम् ।

इन्द्रियाच्चप्रियःप्राणःप्राणादात्माप्रियःपरः ॥

வித்தாத்புத்ரஃப்ரியஃபுத்ராத்பிண்டஃபிண்டாத்ததேந்த்ரியம் ।

இந்த்ரியாச்சப்ரியஃப்ராணஃப்ராணாதாத்மாப்ரியஃபரஃ ॥ கூ௦

வித்தாத் பணத்தைக்காட்டிலும்
புத்ரஃ பிள்ளையானவன்
ப்ரியஃ பிரியன்
புத்ராத் பிள்ளையைக்காட்டிலும்
பிண்டஃ தேகம் பிரியம்
ததா அப்படி
பிண்டாத் தேகத்தைக்காட்டிலும்
இந்த்ரியம் இந்திரியம் பிரியம்
இந்த்ரியாத் ச நேத்திராதி இந்திரியங்களைக்காட்டிலும்
ப்ராணஃ பிராணனே
ப்ரியஃ பிரியன்
ப்ராணாத் பிராணனைக்காட்டிலும்
ஆத்மா சாக்ஷியானதானே
பரஃ மேலான
ப்ரியஃ பிரியனென்றறி.

அ-கை. இப்போது நிர்ணயத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

एवंस्थितेविवादोत्रप्रतिबुद्धविमूढयोः ।
श्रुत्योदाहरितत्रात्माप्रेयानित्येवनिर्णयः ॥
साक्ष्येवदृश्यादन्यस्मात्प्रेयानित्याहतत्ववित् ।
प्रेयान् पुत्रादिरेवेमंभोक्तुंसाक्षीतिमूढधीः ॥

ஏவம்ஸ்திதேவிவாதோத்ரப்ரதிபுத்தவிமூடயோ: ।
ஶ்ருத்யோதாஹரிதத்ராத்மாப்ரேயாநித்யேவநிர்ணய: ॥
ஸாக்ஷ்யேவத்ருஶ்யாதந்யஸ்மாத்ப்ரேயாநித்யாஹதத்வவித் ।
ப்ரேயாந்புத்ராதிரேவேமம்போக்தும்ஸாக்ஷீதிமூடதீ: ॥

ஏவம் இப்படி
ஸ்திதே இருந்துள்ளவில்
அத்ர இதில்
ப்ரதிபுத்தவிமூடயோ: ஞானி அஞ்ஞானிகளுக்கு
விவாத: ஆக்ஷேபமானது என்ன இருக்கிறது
தத்ர அதில்
ஆத்மா ஆத்துமாவே
ப்ரேயான் அதிப்பிரியவஸ்து
இதி ஏவ என்றுதானே
நிர்ணய: நிருணயமாக
ஶ்ருத்யா சுருதியினாலே
உதாஹரி உதகரிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி சுருதியுக்தி அநுபவங்களால் மித்திய முக்கியாத்துமாக்கள் ஞானி அஞ்ஞானிகளுக்கு நிச்சயம் பண்ணப்பட்டதால் அதில் ஞானிக்கு அதிகப்பிரியம் சாக்ஷியென்ற நிச்சயத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

தத்வவித் தத்துவஞானி
அந்யஸ்மாத் அன்னியமான
த்ருஶ்யாத் திரிசியத்தைக்காட்டிலும்
ஸாக்ஷீ ஏவ சாக்ஷிதானே (என்று
ப்ரேயான் இதி அதிப்பிரியவஸ்துவெ
ஆஹ சொல்லுகிறான்
மூடதீ: மூடபுத்தியுடையவன்
புத்ராதி: ஏவ பிள்ளைமுதலானதே
இமம் இந்த
போக்தும் (தன்ருணம் முதலானதை) புஜிக்கிறதற்கு
ப்ரேயான் யோக்கியமாயிருக்கிற அதிப்பிரியனானவன்புத்திரனென்றும்
ஸாக்ஷீ இதி ஒன்றுக்கும் உபயோகமில்லாத சாக்ஷி அதிப்பிரியமில்லையென்றும் சொல்லுகிறான்.

தா-ம் இதுவே மூடத்தனமென்றறிக.

அ-கை. எனக்கு மப்படி புத்திராதிகளே ஆனந்தரூபியான ஆத்துமாவென்று தோன்றுகிறதேயெனில்.

आत्मनोन्यंप्रियंब्रूतेशिष्यश्चप्रतिवाद्यपि ।
तस्योत्तरंवचोबोधशापौकुर्यात्तयोःक्रमात् ॥

ஆத்மநோந்யம்ப்ரியம்ப்ரூதேஶிஷ்யஶ்சப்ரதிவாத்யபி ।
தஸ்யோத்தரம்வசோபோதஶாபௌகுர்யாத்தயோ:க்ரமாத் ॥

ஆத்மந: ஆத்துமாவிற்கு
அந்யம் அன்னியமான புத்திரனை
ப்ரியம் அதிப்பிரியமான முக்கிய ஆத்துமாவென்று
ப்ரூதே சொல்லுகிறாய்
ஶிஷ்ய: ச சிஷ்யனோ
ப்ரதிவாதீ அபி பிரதிவாதியோ
தஸ்ய அந்த சிஷ்யப்பிரதிவாதிகளுக்கு தக்கதான (ன்றால்
உத்தரம்வச: பதில்வார்த்தை எதை
தயோ: அவர்களுக்கு
க்ரமாத் கிரமமாக (பத்தையும்
போதஶாபௌ ஞானத்தையும் சா
குர்யாத் பண்ணவேண்டியது.

அ-கை. நான் சிஷ்யனய்யா எனக்குச் சமாதானம் சொல்லவேண்டுமெனில்.

प्रियंत्वांरोत्स्यतीत्येवमुत्तरंवक्तितत्ववित् ।
स्वोक्तप्रियस्यदुष्टत्वंशिष्योवेत्तिविवेकतः ॥

ப்ரியம்த்வாம்ரோத்ஸ்யதீத்யேவமுத்தரம்வக்திதத்வவித் ।
ஸ்வோக்தப்ரியஸ்யதுஷ்டத்வம்ஶிஷ்யோவேத்திவிவேகத: ॥௬௪

தத்வவித் தத்வஞானியானவன்
ப்ரியம்த்வாம் புத்திரனே பிரியமாகயெண்ணுகிற உன்னை அப்புத்திரன்
ரோத்ஸ்யதி இதி அழப்பண்ணி வைக்கிறானென்று
ஏவம் இப்படி சிஷ்யனுக்கு
உத்தரம் மேலேசொல்லப்போகிற விபரத்தை
வக்தி சொல்லுவார்
ஶிஷ்ய: சிஷ்யனும்
ஸ்வோக்தப்ரியஸ்ய தன்னால் பிரியமென்று சொல்லப்பட்ட புத்திரனுக்குள்ள
துஷ்டத்வம் துஷ்டசுபாவத்தை
விவேகத: குருநாதன் அனுக்கிரகிக்கப்போகிற விவேகத்தால்
வேத்தி அறிகிறான்.

அ-கை. அந்தசுருதியில் சொல்லுகிற புத்திரனிடத்தி லிருக்கிற தோஷங்களைப் பிரித்து நன்றாய்க் காட்டவேண்டுமெனில்.

अलभ्यमानस्तनयःपितरौक्लेशयेच्चिरम् ।
लब्धोपिगर्भपातेनप्रसवेनचबाधते ॥

जातस्यग्रहरोगादिःकुमारस्यचमूर्खता ।
उपनीतेप्यविद्यत्वमनुद्वाहश्चपण्डिते ॥
यूनश्चपरदारादिदारिद्र्यञ्चकुटुंबिनः ।
पितुर्दुःखस्यनास्त्यन्तोधनीचेन्म्रियतेतदा ॥

அனுத்பன்ன: தநய: பிதரௌ க்லேஶயேச்சிரம் ।
லப்தோ(அ)பி கர்ப்பபாதேந ப்ரஸவேந ச பாததே ॥ ௫௫
ஜாதஸ்ய க்ரஹரோகாதி: குமாரஸ்ய ச மூர்க்கதா ।
உபநீதே(அ)ப்யவித்யத்வம் அநுத்வாஹஶ்ச பண்டிதே ॥ ௫௬
யூநஶ்ச பரதாராதி தாரித்ர்யம் ச குடும்பிந: ।
பிதுர்து:கஸ்ய நாஸ்த்யந்தோ தநீ சேந்ம்ரியதே ததா ॥ ௫௭

அனுத்பன்ன: புத்திரன் பிறக்கிறதற்கு முன்னமே
தநய: அந்த புத்திரன் நாகப்பிரதிஷ்டைசற்பசாந்தி சேதுஸ்நானம் முதலான வருத்தத்தால்
பிதரௌ தாய்தகப்பன்களை
சிரம் வெகுகாலம்
க்லேஶயேத் துக்கப்படுத்திவைக்கிறான்
லப்த: அபி அப்படிலபித்தாலும்நாலு ஆறு மாதங்களில்
கர்ப்பபாதேந அந்தகருப்பம் விழுந்துபோவதாலும்
ப்ரஸவேந ச பிரசவகாலத்திலும் பத்து பதினைந்து நாள்
பாததே வெளியில்வராமல் பிராணபத்துவரை பாதிக்கிறான்
ஜாதஸ்ய பிறந்தகுழந்தைக்கும் மாந்தம் கணைபக்ஷி குழி
க்ரஹரோகாதி: கிரஹதோஷம் முதலானவைகளாலும்
குமாரஸ்ய ச குமாரனால் செய்யத்தகாதகாரியத்தைச்செய்வதாலும்
மூர்க்கதா பிடிவாதம் அழுகை முதலானதாலும்
உபநீதே அபி உபநயனமான பிற்பாடு விளையாட்டினாலும்
அவித்யத்வம் வித்தை வராமல் மூடனாய்ப் போவதாலும்
பண்டிதே வித்துவானானால்
அநுத்வாஹ: ச காலாகாலத்தில் கலியாணம் பண்ணுவதற்கு பணம் இடைக்காமலும்
யூந: ச யௌவனத்தை யடைந்தால் காமாந்தகனாய்
பரதாராதி: பரஸ்திரீகளைப் பற்றியிழுப்பதாலும்
குடும்பிந: பன்றிக்குட்டி போடுவதுபோல் குடும்பியானால்
தாரித்ர்யம் ச தரித்திரத்தால் சதா கஷ்டப்படுவதாலும்

யதீயேச அவன் அதிர்ஷ்டத்தால்சி மானுனல் இவனுடைய பாபத்தால்
ததா அப்போ
ம்ரியதே அவன் மரிக்கிறானகையால்
விசேஷாத் தாய்தகப்பன்களுக்கு புத்திரனால்வருகிற
து:கவ்யா துக்கத்திற்கு
அந்த: நாசமு முடிவுமில்லை.

அ-கை. இப்போது இவன் செய்யவேண்டியதேதெனில்.

एवंविविच्यपुत्रादौप्रीतिंत्यक्त्वानिजात्मनि ।

निश्चित्यपरमांप्रीतिंवीक्षतेतमहर्निशम् ॥

ஏவம்விவிச்யபுத்ராதௌப்ரீதிம்த்யக்த்வா நிஜாத்மநி ।

நிஶ்சித்யபரமாம்ப்ரீதிம்வீக்ஷதேதமஹர்நிஶம் ॥ ௬௮

ஏவம் இப்படி
விவிச்ய புத்திரனிடத்திலிருக்கிறதுக் கத்தை விவேசனம்பண்ணி
புத்ராதௌ பிள்ளைபெண்சாதிபணம் முதலானவைகளில்
ப்ரீதிம் வைத்திருக்கிற பிரீதியை
த்யக்த்வா தள்ளிவிட்டு
நிஜாத்மநி தானுயிருக்கிற இந்த ஆத்மாவில்
பரமாம் மேலான
ப்ரீதிம் பிரீதியைவைத்து நானேசாக்ஷியென்று
நிஶ்சித்ய நிச்சயம் பண்ணி
தம் அவரையே
அஹர்நிஶம் இராப்பகலும் [றான்.
வீக்ஷதே பார்த்துக்கொண்டுவருகி

அ-கை. பிரதிவாதிக்கு சாபமெப்படி வருமெனில்.

आगृहाद्ब्रह्मविद्वेषादपिपक्षमसुञ्चतः ।

वादिनोनरकःप्रोक्तोदोषश्चबहुयोनिषु ॥

ஆக்ருஹாத்ப்ரஹ்மவித்வேஷாதபிபக்ஷமமுஞ்சத: ।

வாதிநோநரக:ப்ரோக்தோதோஷஶ்சபஹுயோநிஷு ॥ ௬௯

ஆக்ருஹாத்பிடிவாதமானதிராக்கிரகத்
பக்ஷம் தான் பிடித்த புத்தி (தாஸ்ராத்தும பக்ஷத்தை
அமுஞ்சத: விடாதவனுயிருக்கிற
வாதிந: வாதிக்கு
ப்ரஹ்மவித்வேஷாத் அபி பிர்மவித்தின் துவேஷத்தால்
நரக: ரௌரவாதிநரகமானது
ப்ரோக்த: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
அபிபாடு
பஹுயோநிஷு அனேகவிதமான பூச்சி புழு முதலான யோனிகளில் பிறக்கிற
தோஷ: ச தோஷமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி சிஷ்யானுக்கிரகமும் பிரதிவாதிக்கு சாபமும் வருமென்பதில் பிரமாணமாம் யுக்தியும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

ब्रह्मविद्ब्रह्मरूपत्वादीश्वरत्वेनवर्णितम् ।
यद्वत्तत्तथैवस्यात्तच्छिष्यप्रतिवादिनोः ॥

ப்ரஹ்மவித்ப்ரஹ்மரூபத்வாதீஶ்வரத்வேநவர்ணிதம் ।
யத்வத்தத்ததைவஸ்யாத்தச்சிஷ்யப்ரதிவாதிநோ: ॥ ௭௦

ப்ரஹ்மவித் பிரமத்தை சாக்ஷாத்காரமாயறிந்த ஞானி
ப்ரஹ்மரூபத்வாத் பிரமஸ்வரூபமாக ஆனபடியினாலே அவனை
ஈஶ்வரத்வேந ஈசுவரனாக
வர்ணிதம் வர்ணிக்கப்படுகிறது
யத்வத் எப்படி ஈசுவரனுக்கு சர்வசக்தியுமிருக்கிறதோ அப்படிப்போல் ஞானிக்கும் சர்வசக்தியிருப்பதால்
தத் அந்தந்த அனுக்கிரகமும் நிக்கிரகமும்
ததா ஏவ அப்படித்தானே
தச்சிஷ்யப்ரதிவாதிநோ: அவனுடைய சிஷனுக்கும் பிரதிவாதிக்கும் உண்டாகிறதென்றறி.

வி-ம். சூதசங்கிதை வாசிஷ்டம் முதலானவைகளில் யாதொரு புருஷர்கள் மகாத்துமாவான ஞானியை துவேஷிக்கிறார்களோ அவர்கள் ரௌரவாதி அனேக நரகங்களில் ஏகாந்தமாக சூரியசந்திராளுள்ளவு மிருப்பார்களென்று வெகுவிதமாய் தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஆத்துமாவையே பிரியமாயுபாசிக்கவேண்டியதென்ற சுருதியினர்த்தத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

यस्तुसाक्षिणमात्मानंसेवतेप्रियमुत्तमम् ।
तस्यप्रेयानसावात्माननश्यतिकदाचन ॥

யஸ்துஸாக்ஷிணமாத்மாநம்ஸேவதேப்ரியமுத்தமம் ।
தஸ்யப்ரேயாநஸாவாத்மாநநஶ்யதிகதாசந ॥ ௭௧

யஸ்து யாதொரு புருஷனாகிலும்
உத்தமம் உத்தமமான
ப்ரியம் பிரியராய்
ஆத்மாநம் தானாயிருக்கிற
ஸாக்ஷிணம் சாக்ஷியை
ஸேவதே சதா அனுசந்திக்கிறானோ
தஸ்ய அவனுக்கு
அஸௌ இந்த
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
ப்ரேயாந் நிரதிசய பிரியவடிவாயிருக்கிறாரே தவிர
கதாசந ஒருக்காலும்
ந நஶ்யதி நாசத்தையடைகிறதில்லை

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவே பிர்மானந்தரென்பதில் சாக்ஷியேதெனில்.

परप्रेमास्पदत्वेनपरमानन्दरूपता ।
सुखवृद्धिःप्रीतिवृद्धौसार्वभादिषुश्रुता ॥

பரப்ரேமாஸ்பதத்வேந பரமாநந்தரூபதா |
ஸுகவ்ருத்தி: ப்ரீதிவ்ருத்தௌ ஸார்வபௌமாதிஷு ஶ்ருதா || ௭௨

ஸுகவ்ருத்தி: சுகம் எந்த இடத்தில் விர்த்தியாகிறதோ அவ்வளவுக்கும் வளவு
ப்ரீதிவ்ருத்தௌ பிரீதியானது விர்த்தியாயிருக்கிறது
பரப்ரேமாஸ்பதத்வேந இந்த ஆத்துமாகௌணமித்யாத்மாக்களைக் காட்டிலும் மேலான பிரீதிக்கு விஷயமானதால்
பரமாநந்தரூபதா பரமானந்த சொரூபம்
ஸார்வபௌமாதிஷு சக்கிரவர்த்தி முதல் இரண்யகர்ப்பன் வரை முதலானவர்களிடத்தில் ஒன்றுக்கொன்று நூறுபங்கு அதிகமாக சுகமிருக்கிறதென்று
ஶ்ருதா கேட்கப்படுகிறது,

அ-கை. ஆனந்தரூபத்தைப்பற்றி ஆக்ஷேபிக்கிறான்.

चैतन्यवत्सुखंचास्यस्वभावश्चेच्चिदात्मनः ।
धीवृत्तिष्वनुवर्तेतसर्वास्वपिचितिर्यथा ॥

சைதந்யவத்ஸுகஞ்சாஸ்ய ஸ்வபாவஶ்சேச்சிதாத்மந: |
தீவ்ருத்திஷ்வநுவர்தேத ஸர்வாஸ்வபி சிதிர்யதா || ௭௩

சைதந்யவத் அறிவுபோலே
அஸ்ய இந்த
சிதாத்மந: சிதாத்துமாவிற்கு
ஸுகஞ்ச சுகமும்
ஸ்வபாவஶ்சேத் சுபாவமானால்
ஸர்வாஸு சகலமாயிருக்கிற
தீவ்ருத்திஷு அபி புத்திவிருத்திகளிலும்
சிதி: அறிவானது
யதா எப்படி
அநுவர்தேத அனுசரித்திருக்கிறதோ அப்படி சுகமும் அனுசரித்திருக்கவேண்டுமேயெனில்.

அ-கை. அதற்கு உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

मैवमुष्णप्रकाशात्मादीपस्तस्यप्रभागृहे ।
व्याप्नोतिनोष्णतातद्वच्चितेरेवानुवर्तनम् ॥

மைவமுஷ்ணப்ரகாஶாத்மா தீபஸ்தஸ்ய ப்ரபாக்ருஹே |
வ்யாப்நோதி நோஷ்ணதா தத்வச்சிதேரேவாநுவர்தநம் || ௭௪

ஈ னவ ஆத்துமாவிற்கு ஆனந்த மானது சுபாவமில்லையென்கிறதில்லை
தீவ: தீபமானது
உஷ்ண ப்ரகாச ரூபோ உஷ்ணமும் பிரகாசமும் வடிவமாயிருந்தும்
ஸ்வ அதினுடைய
ப்ரபா பிரபையானது
க்ருஹே கிரகத்தில்
வ்யாப்னோதி வியாபிக்கிறது
ந உஷ்ணதா அதின் உஷ்ணத்தன்மை எப்படி வியாபிக்கவில்லையோ
தத்வத் அப்படிப்போலே
சித: அறிவினுடைய
ஆனந்த ரூபம் னவ அனுசரிப்பு மட்டும் எங்குமிருக்கிறது ஆனந்தத்தின் அனுசரிப்பு சகல விருத்திகளிலும் காணப்படாதென்றறி

அ-கை. சைதன்னியம்போலே ஆனந்தமும் நியமமாகக் காணப்படவேண்டிது விதியில்லையென்று மற்றொரு திருஷ்டாந்தத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

गन्धरूपरसस्पर्शेष्वपिसत्सुयथापृथक् ।
एकाक्षेणैकएवार्थोगृह्यतेनेतरस्तथा ॥

கந்தரூபரஸஸ்பர்சேஷ்வபிஸத்ஸுயதாப்ருதக் ।
ஏகாக்ஷேணைகஏவார்தோக்ருஹ்யதேநேதரஸ்ததா ॥ ௭௫

கந்தரூபரஸஸ்பர்சேஷு கந்தரூபரஸஸ்பரிசம் முதலான குணங்கள் ஒரு பூவில் ஒன்றாகவே
ஸத்ஸு அபி சேர்ந்திருந்தாலும்
ஏகாக்ஷேண ஒவ்வொருசட்சுவாதி இந்திரியத்தாலே
ஏக: னவ ஒரே
அர்த்த: குணமானது
ப்ருதக் வேவ்வேறாக
யதா எப்படி
க்ருஹ்யதே கிரகிக்கப்படுகிறதோ
ந இதர: ஒரு இந்திரியத்தால் மற்றிதரகுணமெப்படிகிரகிக்கப்படவில்லையோ
ததா அப்படிப்போலவறி.

அ-கை. திருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தங்களுக்கு சமத்துவங் காணப்படவில்லையே யெனில்.

चिदानन्दौनैवभिन्नौगन्धाद्यास्तुविलक्षणाः ।
इतिचेत्तदभेदोपिसाक्षिण्यन्यत्रवावद ॥
आद्येगंधादयोप्येवमभिन्नाःपुष्पवर्तिनः ।
अक्षभेदेनतद्भेदेवृत्तिभेदात्तयोर्भिदा ॥

சிதானந்தௌநைவபின்னௌகந்தாத்யாஸ்துவிலக்ஷணா: ।
இதிசேத்ததபேதோபிஸாக்ஷிண்யன்யத்ரவாவத ॥ ௭௬

புஷ்பே கந்தாதயோ பின்னா: பர்ணபுஷ்பாதிஷ்வபி |
அக்ஷபேதேந தத்பேதோ வ்ருத்திபேதாத்தயோர்பிதா || என

கந்தாத்யா: கந்தம்முதலான குணங்களெல்லாம்
விலக்ஷணா: வேறுவேறு இலக்ஷணமுடையதாக இருக்கிறது
இதி சேத் என்றால்
புஷ்பே ஆகிய புஷ்பத்தில்
கந்தாதய: அபி கந்தம் முதலான குணங்கள்
பர்ணபுஷ்பாதிஷு புஷ்பத்தை ஆகிரியித்ததுகளாய்க்கொண்டு
அபின்னா: அபின்னங்களாகவே யிருக்கின்றன
அக்ஷபேதேந இந்திரியபேதத்தால்
தத்பேத: அந்த கந்தாதிகுண பேதம் காணப்படுகிறது
ஏவம் இப்படி
வ்ருத்திபேதாத் சாத்துவீகாதி விர்த்திகளின் பேதத்தாலேயே
தயோ: அந்த சிதானந்தங்களுக்கு
பிதா பேதம் காணப்படுகிறது ஆகையால்
சிதானந்தௌ ஆத்மாவினிடத்து அறிவும் ஆனந்தமும்
நபின்னௌ ஏவ பேதங்களில்லையென்றே அறியப்படுகிறது
தத்பேத: அபி அந்த பேதமும்
ஸாக்ஷிணி சாக்ஷியாகிய ஆத்துமாவினிடத்திலிருக்கிறதா
அந்யத்ர வா அந்த அன்னியமான விர்த்திகளிடத்திலிருக்கிறதா
வத சொல்லு.

அ-கை. அறிவும் ஆனந்தமும் யெங்கே ஒன்றாய்க் காணப்படுகின்றனவெனில்.

सत्ववृत्तौचित्सुखैक्यंतद्वृत्तेर्निर्मलत्वतः ।

ஸத்வவ்ருத்தௌ சித்ஸுகைக்யம் தத்வ்ருத்தேர்நிர்மலத்வத: || என

ஸத்வவ்ருத்தௌ சுத்தசாத்துவீகமான விர்த்தியில்
சித்ஸுகைக்யம் அறிவு ஆனந்தங்களுடைய ஐக்கியமானது காணப்படுகிறது
தத்வ்ருத்தே: அந்த விர்த்தி
நிர்மலத்வத: நிர்மலமாயிருப்பதாலென்றறி.

அ-கை. ராஜசவிருத்தியில் ஆனந்தமேன் காணப்படவில்லையெனில்.

रजोवृत्तेस्तुमालिन्यात्सुखांशोत्रतिरस्कृतः ॥

तिंतिणीफलमत्यम्लंलवणेनयुतंयदा ।

तदाम्लस्यतिरस्कारादीषदम्लंयथातथा ॥

ரஜோவ்ருத்தேஸ்து மாலின்யாத்ஸுகாம்சோத்ர திரஸ்க்ருத: || என

திந்திணீஹலகதூஜூலவெநயாதாயதா ।
ததாஜூஷுதிரஸ்காராக்ஷீஷதூயயாதயா ॥ ௭௯

ராஜஸவ்ருத்தே: ராஜசவிருத்தி யோவென்றால்
ராகாதிதோஷங்கள் இராகாதி தோஷங்களால் மலினமாயிருப்பதால்
அத்ர இந்த ராஜசவிருத்தியில்
ஸஹானந்த: சுகாம்சமானது
திரஸ்க்ருத: மறைபட்டுப்போயிருக்கி
அதூஜூ மிகவும் புளிப்பான (றது
திந்திணீஃலம் புளியம் பழமானது
யதா எப்போ
லவணேந உப்போடே
யுக்தம் சேர்ந்ததோ
ததா அப்போ
அதூஷ்ய மிகுந்த புளிப்பு
திரஸ்காரமறைபட்டுப்போகிறதால்
ஈஷத் சிறிது
அதூஜூம் புளிப்புமட்டும்
யதா எப்படி காணப்படுகிறதோ
ததா அப்படிப்போலவறி.

ननुप्रियतमत्वेनपरमानन्दतात्मनि ।
विवेक्तुंशक्यतामेवंविनायोगेनकिंभवेत् ॥

நநுப்ரியதமத்வேநபரமாநந்ததாத்மநி ।
விவெக்தும்ஶக்யதாமேவம்விநாயோகேநகிம்பவேத் ॥ ௮௦

நநு சங்கை
ப்ரியதமத்வேந கௌணமித்தியாத்துமாக்களைக்காட்டிலும் பஞ்சகோச சாக்ஷியான இந்த ஆத்துமா அதிப்பிரியனானதால்
ஆத்மநி இந்தஆத்துமாவில் (றென்று
பரமாநந்ததா பரமானந்த மிருக்கி
ஏவம் இப்படி
விவேக்தும் விசாரத்தால் பிரித்தற்கு
ஶக்யதா யோக்கியமாகட்டும்
யோகேநவிநா கீழத்தியாயத்தில் சொன்ன சமாதி அப்பியாசமன்றியில்
கிம் பவேத் என்ன பிரயோஜனமுண்டாகும்.

यद्योगेनतदेवेतिवदामोज्ञानसिद्धये ।
योगःप्रोक्तोविवेकेनज्ञानंकिंनोपजायते ॥

யத்யோகேநததேவேதிவதாமோஜ்ஞாநஸித்தயே ।
யோகப்ரோக்தோவிவேகேநஜ்ஞாநம்கிம்நோபஜாயதே ॥ ௮௧

ஜ்ஞாநஸித்தயே ஞானம் சாக்ஷாத்காரமாக சித்திக்கும்பொருட்டு
யோகேந கீழேசொன்ன நிர்விகற்பயோகத்தால்

யஸ யெந்த பிர்மம் நம்பால் சொல்லப் பட்டதோ
தசனைவ அந்த பிர்மத்தைத்தே சொன்ன (ன்னோம்
இதி வசநாத் நாம்தானே யிதிலும்சொ
யோகவைராக்ய திருத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டதுபோல இந்த அத்தியாயத்தில் நாமே விவேகத்தையும் சொன்னோமாகையால்
விவேகேந ஞாநம் இந்த பஞ்சகோசவிவேகத்தால் தத்துவஞானமானது
ந உபஜாயதே கிம் ஏன் உண்டாக மாட்டாது இதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லையென் நம்பிறைல்லிழைப்பாய்

அ-கை. இதிற் பிரமாணமேதெனில்.

यत्साङ्ख्यैःप्राप्यतेस्थानंतद्योगैरपिगम्यते ।
इतिस्मृतंफलैकत्वंयोगिनाञ्चविवेकिनाम् ॥

யத்ஸாங்க்யை: ப்ராப்யதே ஸ்தாநம் தத்யோகைரபி கம்யதே ।
இதி ஸ்ம்ருதம் பலைகத்வம் யோகிநாஞ்ச விவேகிநாம் ॥ ௮௨

ஸாங்க்யை: சாங்கிய விசாரங்களால்
ஸ்தாநம் யாதொருஸ்தானம் மேல
ப்ராப்யதே அடையப்படுகிறதோ
தத் அது
யோகை: அபி யோகங்களாலும்
கம்யதே அடையப்படுகிறது
இதி இப்படி
யோகிநாம் ச யோகிகளுக்கும்
விவேகிநாம் விவேகிகளுக்கும்
பலைகத்வம் பலமொன்றென்று பகவத்கீதையில்
ஸ்ம்ருதம் சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி யோகிகளுக்கும் விவேகிகளுக்கும் ஞானமாகிற பலம் ஒன்றானால் இரண்டிலுள் ஒன்று சொன்னாற்போதுமே. சாஸ்திரங்களில் இரண்டுவழி சொல்லுவானேனெனில்.

असाध्यःकस्यचिद्योगःकस्यचिद्ज्ञाननिश्चयः ।
इत्थंविचार्यमार्गौद्वौजगादपरमेश्वरः ॥

அஸாத்ய: கஸ்யசித்யோக: கஸ்யசிஜ்ஜ்ஞாநநிஶ்சய: ।
இத்தம் விசார்ய மார்கௌ த்வௌ ஜகாத பரமேஶ்வர: ॥ ௮௩

கஸ்யசித் ஒரதிகாரிக்கு
யோக: மனோலயம் பண்ணுகிற சமாதியோகமானது
அஸாத்ய: அசாத்தியமாகத்தோன்றும்
கஸ்யசித் மற்றோரதிகாரிக்கு
ஜ்ஞாநநிஶ்சய: விசாரத்தாலுண்டாகிற ஞானநிச்சயமானது அசாத்தியமாக இருக்குமென்பதை அறிந்திருக்கிற சர்வக்ஞரான
பரமேஶ்வர: பரமேசுவரர்

உக்தம் இப்படியென்று
விஜ்ஞாய பிராணிகளுடைய சித்தத்
தை அறிந்து
ஸாங்க்யயோகௌ சாங்கியயோகங்களான
இரண்டு மார்க்கங்களையும்
ஜகாத சொன்னார்

அ-கை. என்னப்பா வெகுபிரயாசசாத்தியமான யோகத்திற்கும் சுலபமாய ஞானத்திற்கும் பலன் சரியென்று சொல்லுவது. விடியவிடிய வேலை செய்தவனுக்கும் சுகமாயிருந்தவனுக்கும் கூலி சரியென்ற அநியாய ராஜியம் போலிருக்கிறதேயெனில்.

योगेकोतिशयस्तत्रज्ञानमुक्तंसमन्वयोः ।
रागद्वेषाद्यभावश्चतुल्योयोगिविवेकिनोः ॥
नप्रीतिर्विषयेष्वस्तिप्रेयानात्मेतिजानतः ।
कुतोरागःकुतोद्वेषःप्रातिकूल्यमपश्यतः ॥
देहादेःप्रातिकूलेषुद्वेषस्तुल्योद्वयोरपि ।
द्वेषंकुर्वन्नयोगीचेदविवेक्यपितादृशः ॥
द्वैतस्यप्रतिभावन्तुव्यवहारद्वयोस्समम् ।
समाधौनेतिचेत्तद्वन्नद्वैतत्वंविवेकिनः ॥

யொமெகொதிஶயஸ்தத்ர ஜ்ஞாநமுக்தம்ஸமந்வயொ: ।
ராமத்வெஷாத்யபாவஶ்ச துல்யொயொமிவிவெகிநொ: ॥ அசு
நப்ரீதிர்விஷயெஷ்வஸ்தி ப்ரெயாநாத்மெதிஜாநத: ।
குதொராக: குதொத்வெஷ: ப்ராதிகூல்யமபஶ்யத: ॥ அரு
தெஹாதெ: ப்ராதிகூலெஷு த்வெஷஸ்துல்யொத்வயொரபி ।
த்வெஷம்குர்வந்நயொமீசெதவிவெக்யபிதாத்ருஶ: ॥ அசு
த்வைதஸ்யப்ரதிபாநந்துவ்யவஹாரெத்வயொஸ்ஸமம் ।
ஸமாதௌநெதிசெத்தத்வந்நத்வைதத்வம்விவெகிந: ॥ அஎ

யொமெ சமாதியோகத்தில்
க: என்ன
அதிஶய: அதிசயமிருக்கிறது
த்வயொ: யோகிக்கும் விவேகிக்கும்
தத்ர அந்த யோக விவேகங்களிலே
ஜ்ஞாநம் ஞானமானது
ஸமம் சமமாகவே
உக்தம் சொல்லப்பட்டது
ராமத்வெஷாத்யபாவ: ச இராகத்துவே
ஷாதிகளுடைய அபாவமும் (ஜமே
துல்யம் இரண்டுபேர்களுக்குஞ் சமா

யொமிவிவெகிநொ: யோகிக்கும் விவேகிக்கும்
விஷயெஷு விஷயம்பொய்யாய்போய்விட்டதால் விஷயங்களில்
ஸ்ரீதி: பிரீதியானது
ந கஹி இருவருக்குமில்லை
ஆத்மா ஆத்துமாவே
ப்ரியாநு ஐதி அதிப்பிரிய வஸ்துவென்று
ஜாநத: அறிந்திருக்கிற விவேகிக்கு
கூதஃ என்னகாரணத்தினாலே
ராகஃ ஆசையானது உண்டாகப்போகிறது
கூதஃ எதினாலே (து
வெஷஃ துவேஷம்உண்டாகப்போகிற
ப்ராதிகூல்யா வையாஸதஃ சகலஜகத்தையும் தனக்கு பிரதிகூலமாக பார்க்கிற இந்த விவேகிக்கு
தெஹாதெஃ தேகேந்திரியாதிகளுக்கு
ப்ரதிகூலெஷு பிரிதிகூலமான பாம்பு முதலானவைகளிலே பயகம்பாதிவிகாரங்களுண்டாய் அஞ்ஞானியைப்போலே அவைகளை ஸம்ஹாரம் பண்ணும்படியான துவேஷம் காணப்படுகிறதேயென்றால்
உயொஃ சுவி அது இரண்டுபேர்களுக்கும்
வெஷஃ துவேஷங்வருவது
தூல்யம் சமானமன்றோ
வெஷம் துவேஷவாசனையை (ன்
கூவஸ்து பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவ
நயொகிவெஜயோகியாகமாட்டானென்று சொல்லுவாயாகில்
தாஜுஸஃ சுவி அப்படியுதுவேஷவாசனைகளோடேகூடினவனும்
அவிவெகீ அவிவேகியென்றே அறி
வ்யவஹாரெ வியவஹாரத்தில்
வெதவஸ்ய துவைதத்தினுடைய
ப்ரதிஹாஸம் தோற்றமும் விவேகிக்கிறதென்றால்
உயொஃ அது இருவருக்கும்
ஸமம் சமானந்தானே
ஸமாயஸ் யோகிக்கும் மனோலயமான சமாதியில்
நஐதி வெதஸு துவைததோற்றமில்லையென்றால்
தஉஸ அதுபோல் (சையில்
விவெகிநஃ விவேகிக்கும், விவேகதெ
வெதஸ்ய துவைதத்தோற்றம்
ந இல்லாமை சரியே

அ-கை. என்னய்யா விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே கண்ணைத்தோண்டிப்போட்டானென்கிற சொல்போல விவேகிக்கு த்வைததோற்ற மெப்படியில்லையெனில்.

विवक्ष्यतेतदस्माभिरद्वैतानन्दनामके ।
अध्यायेहितृतीयेतत्सर्वमप्यतिमङ्गलम् ॥

விவக்ஷ்யதெ தத³ஸ்மாபி⁴ரத்³வைதாநந்த³நாமகெ ।
அத்⁴யாயெஹி த்ருதீயெ தத்ஸர்வமப்யதிமங்க³ளம் ॥ அஅ

ஸங்விதாநந்தநாம்நே அத்துவைதானந்தமென்ற பேரோடேகூடினதாயும் துவைதத்தை அடியோடே அடிக்கிறதாயுமிந்த விவேகத்தைதிடப்படுத்துவதாயுமிருக்கிற	தஸ்ய அந்தந்வைதத்தோற்றமின்மை ஸ்வரூபஹி: ஸ்மாலேயே
த்ருதீயே சொல்லப்போகிறமூன்றாவ ஸ்யாயே அத்தியாயத்தில் (து	விவக்ஷ்யதே ஹி சொல்லப்படப்போ ஸதஃ ஆகையினால் [கிறதன்றோ
	ஸவஃஸஂ ஸவி சொன்னசமஸ்தமும் ஸுதிஸஂஜஂ மிகவும் கல்யாணமாகபவிக்கத்தக்கது.

அ-கை. த்வைதத்தோற்ற மின்மையோடேகூடி ஆத்துமஞானத்தையுடைய விவேகி யோகியாகவே ஆகிறான். ஆகையால் யோகஞானமிரண்டையும் ஒன்றுசெய்தது சமானமென்று சொல்வதால் அவனைக் குருநாதன் பிரீதியுடன் வாழ்த்துகிறார்.

सदापश्यन्निजानन्दमपश्यन्निखिलञ्जगत् ।
अर्थाद्योगीतिचेत्तर्हिसन्तुष्टोवर्धतांभवान् ॥

ஸதாபஶ்யந்நிஜாநந்தமபஶ்யந்நிகிலஞ்ஜகத் ।
அர்த்தாத்யோகீதிசேத்தர்ஹிஸந்துஷ்டோவர்த்ததாம்பவாந் ॥

நிஜாநந்தம் தன்னுடைய முக்கியானந்தத்தை தானாகவே	அர்த்தாத் அர்த்தத்தால்
ஸதா எப்போதும்	யோகீ இதி யோகியாகவே ஆகிறானென்று சொல்லுவாயாகில்
பஶ்யந் சாக்ஷாத்காரமாக பார்த்துக்கொண்டு	தர்ஹி அப்போது
நிகிலம் சமஸ்தமான	பவாந் அப்படியறிந்த நீ
ஜகத் ஜகத்தையும் ஒருபொருளாக	ஸந்துஷ்டஃ சந்தோஷமாக
அபஶ்யந் பாராதிருக்கிறானென்ற	வர்த்ததாம் விருத்தியடையக்கடவாய்

அ-கை. இந்த அத்தியாயத்தின் தாத்பரியத்தை சங்கிரகித்துச் சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रंथेमन्दानुग्रहसिद्धये ।
द्वितीयाध्यायएतस्मिन्नात्मानन्दोविवेचितः ॥

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதேக்ரந்தேமந்தாநுக்ரஹஸித்தயே ।
த்விதீயாத்யாயஏதஸ்மிந்நாத்மாநந்தோவிவேசிதஃ ॥கூ௦

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே பிர்மானந்தமென்கிற பேரோடே கூடியதாயிருக்கிறகிரந்தத்தில்	ஏதஸ்மிந் இந்த த்விதீயாத்யாயே இரண்டாவதுஅத்தியாயத்தில்

ஜ்ஞாநஶுஶ்ரூஷவிஶிஷ்டர்களுக்குக்கூட அனுக்கிரகம் சித்தியாகும்பொருட்டு	ஸூக்ஷ்மதஃ ஆத்மானந்தமானது விவேசிதஃ சொல்லப்பட்டது

வி-ம். ஆகையாலிந்த ஆத்மானந்த விவேகத்தை ஸ்ரீ சற்குருகடாக்ஷத்தினால் பஞ்சகோசவிவேகத்தால் சகலமான கௌணமித்தியாவடிவங்களான த்வைதங்களை நிவர்த்திபண்ணி அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியே நான். அவஸ்தாத்திரயசாக்ஷியான நானே சர்வபரிபூரணனென்று எவன் இப்படி சதா அநுசந்தானம்பண்ணிக்கொண்டு வருகிறானோ அவன் இப்பிறவியிலேயே அதிசீக்கிரமாய் அப்பிரதிபந்தாபரோக்ஷ ஞானத்தையடைவான். இதிற்சந்தேகமில்லை.| இப்படி ஒவ்வொரு பிரகரணத்தில் ஒவ்வொருவிதமாக ஞானத்தை வருணிப்பானேன். ஒரேப்பிரகாரமாக ஏன் சொல்லக்கூடாதென்றால் கூறுகிறாய். அதற்குச்சொல்லுகிறேன் கேள். அதாவது குருசின்னிதானத்திற்கு வருகிற அதிகாரிகள் வெவ்வேறுவிதமா யிருப்பார்கள். அதெப்படியென்றால் ஐக்கியனென்றும், சாந்தனென்றும், சமரசனென்றும் சன்னித்தியனென்றும் சக்கியனென்றும், சகோதரனென்றும், தந்தையென்றும், தாயென்றும், வாதியென்றும் சம்பந்தியென்றும், குழந்தையென்றும், குமாரனென்றும் ராஜனென்றும், சேவகனென்றும், வாகனனென்றும் இப்படி அனேகவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதில் பிர்மமே நானென்ற ஐக்கியஞானத்தை உடனே அடைகிறவன் ஐக்கியனென்றும், குருவாக்கியத்தினாலேயே சித்தோபசாந்தி அடைகிறவன் சாந்தனென்றும், குருவின் சரீரத்திலுண்டாகிற சேஷ்டையெல்லாம் பிர்மரசமாகப் பார்ப்பவன் சமரசனென்றும், குருவின் சரீரத்துக்கு வருகிற சுகதுக்கங்களை தனக்கு வந்ததாக பாவிப்பவனே சன்னித்தியனென்றும், குருவினிடத்திலும் ஜாக்கிரம் முதல் மோக்ஷபரியந்தம் தன் சித்தத்திலுண்டாகிற குணதோஷங்களை மறையாமல் தெரிவிக்கிறவனே சக்கியனென்றும், கூடப்பிறந்தவன் அண்ணனிடத்தில் சங்கோசம் பயம் பக்தி விசுவாசங்களோடே கூடியிருப்பதுபோலே இவனுமிருப்பதால் சகோதரனென்றும், தந்தை புத்திரனுடைய க்ஷேமத்தையே பிரார்த்திப்பதுபோல இவனுமிருப்பதால் குருவுக்கு தந்தையென்றும், தாயைப்போல நிட்காமியமென்கிற கருப்பத்தால் குருவாகிய குழந்தையை பெற்றிருப்பதாலும் அன்னபானத்தையும் வையட்டி சுசுருத்தையும் பண்ணிவிடுவதால் தாயென்றும், சதா குருவோடே சங்கைபண்ணிக் கொண்டிருப்பதால் வாதியென்றும், குருவினிடத்தில் தன் கௌரவத்தையே கொண்டாடிக்கொண்டு தன் மானைப்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதால் சம்பந்தியென்றும், நல்லது பொல்லாததாயும், பொல்லாதது நல்லதாயும் விபரீதமாய் தோற்றுவதால் குழந்தையென்றும், குருவினுடைய சிக்ஷைக்காக பயந்து சிரவணாதிகளைச் செய்வதால் குமாரனென்றும், ராஜன் வரும்போது அவ்வி

டத்திலுள்ளவர்களை அதிகாரிம் பண்ணுவதுபோல் குருவையும் சாதுக்களை யும் ரக்ஷிக்க வல்லவனாயிருப்பதால் ராஜனென்றும், ராஜாஞ்ஞைக்கு பயப்பட்டு இடைவிடாமல் கட்டி காத்து குருவுக்கு கைங்கரியம் செய்துவருவதால் சேவகனென்றும், தனக்கென்று ஓர் சுவதந்திரமற்று குருவினிஷ்டப்படி சஞ்சரிப்பதற்கெல்லாம் தடையன்னியில் சகித்திருப்பதால் வாகனனென்றும். இப்படி குருசன்னிதானத்து வருகிற அதிகாரிகளுடைய பக்குவபேதங்கள் பலவிதமாயிருப்பதால் சற்குருநாதனும் சமயம் போலே பக்குவத்திற்கு தகுந்த பிரகரணத்தை உபதேசித்து வருகிறாரென்றறி.

ஆத்துமானந்தம் முற்றிற்று.

---

(௧௬)வது அத்துவைதானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

பிரமானந்தத்திலும்; வித்தியானந்தத்திலும்; விஷயானந்தத்திலும்; எட்டுவகையானந்தங்களுமடக்கம். (அதாவது) பிரமானந்தத்திற்குள் யோகானந்தமும்; ஆத்துமானந்தமும்; அத்துவைதானந்தமும்; அடக்கம் விஷயானந்தத்தில் வித்தியானந்தம் அடக்கம், வாசனானந்தத்தில் தூஷ்ணீம் பூதானந்தமுமடக்கம், பிரமானந்தத்தின் அடக்கமான, அத்துவைதானந்தம் சொல்லுகிறோம். தைத்திரீய சுருதியில் ஆனந்தத்திலிருந்து இப்பூதங்கள் உண்டாகி யதிலேயிருந்து, அதிலே லயிக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், அதினுண்மையைக் கூறுகின்றேன். தகப்பனிடத்திலிருந்து பிள்ளையுண்டானதுபோல, இச்சகம் உண்டாயிற்றென்று சொன்னால், ஆனந்தத்திற்கு துவைததத்தன்மை வந்துவிடும்; ஆகையால், ஆரம்பவாதமும் கூடாது, பாலேதயிராய்ப்பரிணமித்ததுபோல், இச்சதுமானந்தமாய் பரிணமித்தால் மறுப்படி தயிர் பாலாகாததுபோல், இச்சகம் ஆனந்தமாகாது, அவ்வேதுவால் இதில் பரிணமவாதமும் கூடாது, இவ்வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் பழுதையிற்பாம்பு இருட்டில் மயக்கத்தால் தோன்றுவதுபோல, ஆனந்தத்தில் அஞ்ஞானமாகிற இருட்டில் ஆவரணமாகிற மயக்கத்தால் இச்சகமுதலான பாம்புத்தோற்றம் கற்பனையால் வந்திருப்பதால், இச்சாஸ்திரத்தில் விவர்த்தவாதம் அங்கிகரித்தோம்; வாஸ்தவத்தில் பழுதையிற் பாம்பில்லாததுபோல் ஆனந்தத்திலுண்மையில் ஜகமில்லை. மண்ணைவிட்டு குடமில்லாததுபோலும்; தங்கத்தைவிட்டு பூஷணமில்லாததுபோலும், இரும்பன்றி ஆயுதமில்லாததுபோலும், சமுத்திரமன்றி அலைநுரை குமிழியில்லாததுபோலும்; ராஜகுமாரனன்றி வேடத்தன்மை யில்லாததுபோ

னும், இந்திரஜாலக்காரனன்றி இந்திரஜாலவித்தை இல்லாததுபோலும், சுவரன்றி சித்திரமில்லாததுபோலும் ஆகாசமன்றி நீலநிறமுதலானதில்லாததுபோலும், ஆனந்தவஸ்துவில் நாமரூபஜகம் சொற்மாத்திரத்திமேயொழிய வேறிருப்பில்லாததால், சச்சிதானந்தப்பிரம்மமே நாமென்றும், தோன்றுகிற ஜகம் ஒருக்காலுமில்லை யென்றும் திடமுறைத் திருப்பவனே, அத்துவைதானந்தத்துடன் கூடினவன். இச்சகமில்லை யென்றறிய வாசிஷ்டத்தில் சொல்லியிருக்கிற பாலன்கதையு முணர்ந்துகொள் எங்கெங்கு நாமரூபத்திலும், முதல்முதல் விளங்குகின்றது, ஸச்சிதானந்தமேயன்றி, கற்பனையான நாமரூபம் சொல்மாத்திரமாயிருக்கிறது இவ்வாறுணர்ந்தவனே அத்துவைதானந்தமுணர்ந்தவன்.

அத்துவைதானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌮𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌅𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃.

முதல் அத்தியாயத்தில் பிரமானந்தமென்றும் வித்தியானந்த மென்றும் விஷயானந்தமென்றும் மூன்றினின்மேல் ஐந்து பிரகரணத்தை படைத்துச் சொன்னதில் பிர்மானந்தத்திற்குள் பிரிவான யோகானந்த ஆத்துமானந்தங்களை சொல்லி இப்போது அதின் ஈதியான அத்துவைதானந்தத்தை ஆரம்பிவிக்கிற இந்த குருநாதன் ஜெகத்தென்ற ஒரு வஸ்து யில்லைவேயில்லை யென்று காண்பிவிக்கிறார்.

அ-கை. முதல் அத்தியாயத்தில் யாதொருயோகானந்தம் சொல்லப்பட்டதோ அந்தமுக்கியானந்தமே கௌணமித்தியா கர்த்தாத்துமாக்களை காட்டிலும் வேறாயிருக்கிற ஆத்துமானந்தமாக ஆகட்டும் துவைதத்தோடே கூடியவனுக்கு அதெப்படி சித்திக்குமெனில்.

योगानन्दःपुरोक्तोयस्सआत्मानन्दइष्यताम् ।

कथंब्रह्मत्वमेतस्यसद्वयस्येतिचेच्छृणु ॥

𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃𑌪𑍁𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋𑌯𑌸𑍍𑌸𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।

𑌕𑌥𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯𑌸𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁 ॥ ௧

யஃ யாதொரு

யோமாநந்த: யோகானந்தமானது

ப்ராக் முதல் அத்தியாயத்தில்

உக்த: சொல்லப்பட்டதோ

ஸ: அதுவே

ஆத்மாநந்த: ஆத்துமானந்தம்

இஷ்யதாம் ஆகட்டும்

ஸ்வயஸ்ய கண் முதலாய இந்திரியங் களாகிறஸ்வகதபேதமும் சஜாதீய மானதேகம் முதல் புத்திரன்வரை யிலுள்ள அவிதமும் விஜாதியமா ன பிருதிவிமுதலான அவிதமும் தோற்றிகொண்டிருக்கிற இப்படிப்பட்ட அவைதத்தோடே கூடின

வனதஸ்ய இவனுக்கு

கத2ம் எப்படி

ப்ரஹ்மதா பிர்மத்துவமானது சித்திக்கும்

இதி சேத் என்று கேட்பாயாகில்உன க்கு வேறுவிதமான யேற்றசமாதானம் சொல்லுகிறேன்.

ஸ்ருணு கேள்

आकाशादिस्वदेहान्तंतैत्तिरीयश्रुतीरितम् ।

जगन्नास्त्यन्यदानन्दादद्वैतब्रह्मताततः ॥

ஆகாஶாதிஸ்வதேஹாந்தம்தைத்திரீயஶ்ருதீரிதம் ।

ஜகந்நாஸ்த்யந்யதாநந்தாதத்வைதப்ரஹ்மதாதத: ॥ ௨

ஆகாஶாதிஸ்வதேஹாந்தம் ஆகாசமுதல் தேகம்வரையிலுள்ள

தைத்திரீயஶ்ருதீரிதம் தைத்திரிய மென்கிற சுருதியால் சொல்லப்படு கிற

ஜகத் சகலஜகத்தும்

ஆநந்தாத் ஆனந்தத்தைக்காட்டிலும்

அந்யத் வேறாக

நாஸ்தி இல்லை

தத: ஆகையினாலே

அத்வைதப்ரஹ்மதா அத்துவைதமற்றபிர் மமே சித்தித்திருக்கிறது.

அ-கை. நீர்சொன்ன சுருதியால் பிர்மத்திற்கு அத்துவைதத்துவம் காணப்படுகிறதே யன்றி ஆனந்தத்துவங் காணப்படவில்லையே யெனில். அந்த உப நிஷத்தில் இரண்டாம் அத்தியாயமான பிருகு வல்லியில் நீ கேட்ட அர்த்தமி ருக்கிறதென்று ஆசாரியர் விளக்குகிறார்.

आनन्दादेवतज्जातंतिष्ठत्यानन्दएवतत् ।

आनन्दएवलीनंचेद्युक्तानन्दात्कथंपृथक् ॥

ஆநந்தாதேவதஜ்ஜாதம்திஷ்டத்யாநந்தஏவதத் ।

ஆநந்தஏவலீநம்சேத்யுக்தாநந்தாத்கதம்ப்ருதக் ॥ ௩

தத் அந்த ஜகத்து
ஆநந்தாத் ஏவ ஆநந்தத்திலிருந்தே
ஜாதம் பிறந்ததென்றும்
ஆநந்தே ஏவ ஆநந்தத்திலேயே
தத் அந்த ஜகத்து
திஷ்டதி இருக்கிறதென்றும்
ஆநந்தே ஏவ ஆநந்தத்திலேயே
லீநம் ச லயிக்கிறதென்றும்
இதி இப்படி
உக்தாநந்தாத் சொல்லப்பட்ட ஆநந்த
த்தைக்காட்டிலும்
ப்ருதக் பேதமாக
கதம் எப்படி இருக்கும்

அ-கை. பிரமத்தை ஜகத்திற்கு நிமித்தகாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று சங்கிக்கிறார்:

कुलाद्घटउत्पन्नोभिन्नश्चेतिनशंक्याताम् ।
मृद्वदेवह्युपादानंनिमित्तंनकुलालवत् ॥

குலாலாத் கட உத்பந்நோ பிந்நச்சேதி ந சங்க்யதாம் ।
ம்ருத்வதேவ ஹ்யுபாதாநம் நிமித்தம் ந குலாலவத் ॥ ௪

குலாலாத் குசவனிடத்திலிருந்து
உத்பந்ந: உண்டான
கட: பானையானது
பிந்ந: ச அவனுக்கு வேறாயிருப்பது
போல ஜகத்தும்
இதி பிரமத்துக்கு வேறாயிருக்கட்டு
மென்று
ந சங்க்யதாம் சங்கிக்கத்தக்கதன்று
ம்ருத்வத் மண்போல
ஏவ ஹி இந்த ஆத்துமாவானவர்
உபாதாநம் ஹி உபாதானகாரணமெ
ன்றே
குலாலவத் குசவன்போல
நிமித்தம் ஆத்துமாநிமித்தகாரணம்
ந அன்று.

அ-கை. குலாலன் கடத்திற்கு உபாதானகாரணமாகப்போனதில்லையெனில்.

स्थितिर्लयश्चकुंभस्यकुलालेस्तोनहिक्वचित् ।
दृष्टौतौमृदितद्वत्स्यादुपादानंतयोश्श्रुतेः ॥

ஸ்திதிர் லயச்ச கும்பஸ்ய குலாலே ஸ்தோ ந ஹி க்வசித் ।
த்ருஷ்டௌ தௌ ம்ருதி தத்வத் ஸ்யாதுபாதாநம் தயோ: ச்ருதே: ॥ ௫

கும்பஸ்ய கடத்திற்கு
ஸ்திதி: இருப்பும்
லய: ச லயமும்
குலாலே குசவனிடத்தில்
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
ஸ்த: ந ஹி இருக்கின்றனவல்லவென்றே
ம்ருதி மண்ணினிடத்திலேயே
தௌ அந்தஸ்திதிலயங்கள்

த்ருஷ்டா காணப்படுகின்றன | ஶ்ருதேஃ சுருதியால்சொல்லப் படுகி
ததைவ அதுபோல | ற ஆத்துமா
ஸ்திதி ஜகத்தின்ஸ்திதிலயங்களுக்கு | உபாதாநம் உபாதானகாரணமாகவே
| வர்த்ததே இருக்கிறார்

அ-கை. நீர் சொன்னபடி பிர்மம் ஜகத்திற்கு உபாதானகாரணமாகட்டும் அந்த உபாதானகாரண மெத்தனை விதமெனில்.

उपादानंत्रिधाभिन्नंविवर्तिपरिणामिच ।
आरंभकंचतत्रांत्यौननिरंशेऽवकाशिनौ ॥

உபாதாநம் த்ரிதாபிந்நம் விவர்த்தி பரிணாமி ச ।
ஆரம்பகம் ச தத்ராந்த்யௌ ந நிரம்ஶே ऽவகாஶிநௌ ॥

உபாதாநம் உபாதானகாரமானது | தத்ர அந்த மூன்றுகளுக்குள்ளே
விவர்த்தி விவர்த்தமென்றும் | அந்த்யௌ பின்சொல்லப்பட்டவை
பரிணாமி ச பரிணாமமென்றும் | களானபரிணாமஆரம்பங்களிரண்டும்
ஆரம்பகம் ச ஆரம்பமென்றும் | நிரம்ஶே நிரம்சமான ஆத்துமாவில்
த்ரிதா மூன்றுவித | அவகாஶிநௌ ந வரக்கூடாததாயிருக்
பிந்நம் பேதமாயிருக்கும் | கின்றன விவர்த்தமேகூடுமென்றறி

அ-கை. ஆரம்பவாத லக்ஷணமேதெனில்.

आरंभवादिनोन्यस्मादन्यस्योत्पत्तिमूचिरे ।
तन्तोर्पटस्यनिष्पत्तेर्भिन्नौतन्तुपटौखलु ॥

ஆரம்பவாதிநோ ऽந்யஸ்மாத் அந்யஸ்யோத்பத்திமூசிரே ।
தந்தோ: படஸ்ய நிஷ்பத்தேர் பிந்நௌ தந்துபடௌ கலு ॥ எ

ஆரம்பவாதிநஃ வைசேஷிகாளானஆ | தந்தோஃ நூலிலிருந்து
ரம்பவாதிகள் | படஸ்ய வஸ்திரத்திற்கு
அந்யஸ்மாத் அன்னியமானகாரணத்திலி | நிஷ்பத்தேஃ உற்பத்தியானதிருப்பதால்
ருந்து | தந்துபடௌ நூலும் வஸ்திரமும்
அந்யஸ்ய அன்னியத்திற்கு | பிந்நௌ கலு வேறுகளாயிருக்கின்ற
உத்பத்திம் உற்பத்தியை | னவன்றோ
ஊசிரே சொல்லுகிறார்கள் |

அ-கை. பரிணாமவாத மாவதேதெனில்.

अवस्थान्तरतापत्तिरेकस्यपरिणामिता ।
स्यात्क्षीरन्दधिमृत्कुंभस्सुवर्णकुण्डलंयथा ॥

அவஸ்தாந்தராபத்திரேகஸ்ய பரிணாமிதா ।
ஸ்யாத்க்ஷீரம் ததி ம்ருத்கும்பஸ்ஸுவர்ணம் குண்டலம் யதா ॥ ௮

ஏகஸ்ய ஒருவஸ்துவிற்கே
அவஸ்தாந்தராபத்திஃ மறு அவஸ்தை அடையும்படியான தன்மையே
பரிணாமிதா பரிணாமமென்று சொல்லப்படும்
க்ஷீரம் ததி பால் தயிராவதுபோலும்
ம்ருத்கும்பஃ மண்குடமாவதும்போலும்
ஸுவர்ணம் தங்கம்
குண்டலம் குண்டலமாகவும்
யதா ஸ்யாத் எப்படியாகிறதோ அப்படியென்றறி.

அ-கை. விவர்த்தவாதத்தின் லக்ஷணமேதெனில்.

अवस्थान्तरभानन्तुविवर्तोरज्जुसर्पवत् ।

அவஸ்தாந்தரபாநந்து விவர்த்தோ ரஜ்ஜுஸர்ப்பவத் ॥ ௯

அவஸ்தாந்தரபாநம் து அதிஷ்டானம் தன் உருவம்கெடாமல் வேறொரு உருவம்போல் தோற்றுவதுயாதோ அதுவே
விவர்த்தஃ விவர்த்தமெனப்படும்
ரஜ்ஜுஸர்ப்பவத் பழுதையில்பாம்பு தோற்றுவதுபோல்.

அ-கை. பழுதை அவயவத்துடன் கூடியிருப்பதால் அதில் பாம்பு விவர்த்தமாய் தோன்றலாம். ஜெகத்காரணமான பிர்மம் நிரவயவமாய் இருப்பதால் பிர்மத்தில் ஜெகத்து எப்படி தோன்றுமெனில்.

निरंशेप्यस्त्यसौव्योम्नितलमालिन्यकल्पनात् ॥
ततोनिरंशआनन्देविवर्तोजगदिष्यतां ।

நிரம்ஶேப்யஸ்த்யஸௌ வ்யோம்நி தலமாலிந்யகல்பநாத் ॥ ௰
ததோ நிரம்ஶ ஆநந்தே விவர்த்தோ ஜகதிஷ்யதாம் ।

நிரம்ஶே வடிவமில்லாதிருக்கிற
வ்யோம்நி அபி ஆகாசத்திலும்
தலமாலிந்யகல்பநாத் பிரதேசம்மிலாதிமலினபாவம் முதலானகற்பனைகள் எப்படிவிவர்த்தமாகத் தோற்றுகிறதோ
ததஃ (ஆகையால்) அப்படியே
நிரம்ஶே வடிவமில்லாமலிருக்கிற
ஆநந்தே ஆனந்தத்தில்
அஸௌ இந்த
ஜகத் ஜகத்து
விவர்த்தஃ விவர்த்தமாக
அஸ்தி இருக்கிறதாக
இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. கற்பனைக்குக் காரணமான இரண்டாவதில்லாமையால் இரண்டற்ற ஆனந்தத்தில் ஜகத்துமுடைய கற்பனை கூடாதெனில்.

मायाशक्तिः कल्पिकास्यादैन्द्रजालिकशक्तिवत् ॥

மாயாஶக்தி꞉கல்பிகாஸ்யாதைந்த்ரஜாலிகஶக்திவத் ॥ ௧௦

மாயாஶக்தி꞉ பிர்மத்தில் மாயையென்று ஒருசக்தியுண்டு | கல்பிகா அதுஜெகத்தைகற்பிக்கிறதாஸ்யாத் இருக்கிறது. (க

அ-கை. அப்படி சக்தி கற்பிப்பது எவ்விடத்திலாவது காட்டுமெனில்.

ஐந்த்ரஜாலிகஶக்திவத் இந்திரசாலத் | காரனிடத்திலிருக்கிற இந்திரசாலத்தையுண்டுபண்ணுகிற சக்திபோல.

அ-கை. அந்த மாயாசக்தி பிர்மத்தோடே அபேதமென்றால் பிர்மம் பொய்யாய் விடுமே, வேறென்றால் அத்துவைதத்திற்கு கெடுதல் வந்துவிடுமே யெனில்.

शक्तिश्शक्तात्पृथङ्नास्तितद्वद्दृष्टेर्नचाभिदा ।

ஶக்திஶ்ஶக்தாத்ப்ருதங்நாஸ்திதத்வத்த்ருஷ்டேர்நசாபிதா ।

ஶக்தி꞉ இந்த மாயாசக்தியானது | ந கல்பி இல்லை
ஶக்தாத் சக்தனையிருக்குறது | தத்வத் அதுபோல்
த்ருஷ்டே꞉ அறிவுக்கு | அபிதா ச அறிவுக்கு அபேதமாயும்
ப்ருதக் வேருக | ந இல்லை.

அ-கை. சக்தி அனிர்வசனீய மென்பதை யனுபவபூர்வமான திருஷ்டாந்தத்துடன் காட்டுமெனில்.

प्रतिबन्धस्यदृष्टत्वाच्छक्त्यभावेतुकस्यसः ॥
शक्तेःकार्यानुमेयत्वादकार्येप्रतिबन्धनम् ।
ज्वलतोग्नेरदाहेस्यान्मन्त्रादिप्रतिबन्धता ॥

ப்ரதிபந்தஸ்யத்ருஷ்டத்வாச்சக்த்யபாவேதுகஸ்யஸ꞉ ॥ ௧௧
ஶக்தே꞉கார்யாநுமேயத்வாதகார்யேப்ரதிபந்தநம் ।
ஜ்வலதோக்நேரதாஹேஸ்யாந்மந்த்ராதிப்ரதிபந்ததா ॥ ௧௨

ப்ரதிபந்தஸ்ய அந்தசக்திக்கு பிரதிபந்தமானது | ஶக்தே꞉ அப்பேர்ப்பட்ட சக்திஆந்துமாவிலிருப்பதை
த்ருஷ்டத்வாத் காணப்படுகிறபடியினாலே | கார்யாநுமேயத்வாத் ஜெகத்தாகிறகாரியத்தால்அநுமானிக்கத்தக்கது
ஶக்த்யபாவேது சக்தியில்லாதிருக்குமிடத்தில் | அகார்யே காரியோற்பத்தி இல்லாதஇடத்தில்
கஸ்ய யாருக்கு | ப்ரதிபந்தநம் பிரதிபந்திருக்கிறதென்றால்
ஸ꞉ அந்தப்பிரதிபந்தமிருக்கிறது

ஜ்வலத: ஜொலிக்கப்பட்ட
வஹ்நே: அக்கினியானது
தாஹிகா தகிக்காவிடில்
உத்தாகிஸ்வாகிஸ்ருதாவஸ்ய சக்திமந்
த்ர ஔஷதத்தால் கல்லான நால் தடையைப
டைந்திருக்கிறதாக அறிவதுபோலவுமி

அ-கை. இப்படி லோகதிருஷ்டாந்தம் சொன்னதுபோல் சுருதியுங்காட்
ட வேண்டுமெனில்.

देवात्मशक्तिंस्वगुणैर्निगूढांमुनयोविदन् ।

परास्यशक्तिर्विविधाक्रियाज्ञानबलात्मिका ॥

தேவாத்மஶக்திம்ஸ்வகுணைர்நிகூடாம்முநயோவிதந் ।

பராஸ்யஶக்திர்விவிதாக்ரியாஜ்ஞாநபலாத்மிகா ॥ ௬௩

முநய: முனிவர்கள்
ஸ்வகுணை: தன்னுடைய குணங்க
ளோடே கூடினதாயும்
நிகூடாம் ரகசியமாயிருக்கிற
தேவாத்மஶக்திம் தெய்வத்தன்மைபொ
ருந்திய ஆத்துமாவின் சக்தியை
விதந் சொல்லுகிறார்கள்
விவிதா நானாவிதமாயும்
க்ரியாஜ்ஞாநபலாத்மிகா கிரியை யென்
னுஞானமென்னுபலமென்ன இவ்வ
டிவங்களையுடையதாயிருக்கிற
அஸ்ய இந்த (ஆது
ஶக்தி: ஆத்துமாவினுடைய சக்தியா
பரா யெல்லாவற்றிற்கும் மேலாயிரு
க்கிறதென்று சுருதிசொல்லுகிறது

அ-கை. அப்படி சுருதி சொல்லி இருக்கட்டும் பெரியவர்கள் இப்படி யெ
ங்கேயாவது சொல்லி இருக்கிறார்களாவெனில்.

इतिवेदवचःप्राहवसिष्ठश्चतथाब्रवीत् ।

सर्वशक्तिपरंब्रह्मनित्यमापूर्णमद्वयम् ॥

ययोल्लसतिशक्त्यासौप्रकाशमधिगच्छति ।

இதிவேதவச:ப்ராஹவஸிஷ்டஶ்சதத்தாப்ரவீத் ।

ஸர்வஶக்திபரம்ப்ரஹ்மநித்யமாபூர்ணமத்வயம் ॥ ௬௪

யயோல்லஸதிஶக்த்யாஸௌப்ரகாஶமதிகச்சதி ।

இதி இப்படி
வேதவச: வேதவாக்கியம்
ப்ராஹ சொல்லுகிறது
வஸிஷ்டஶ்ச வசிஷ்ட மகாரிஷியும்
ததா அப்படியே
அப்ரவீத் சொன்னார்
ஸர்வஶக்திபரம் சகலசக்திகளுக்கு
ம் மேலாயும்
நித்யம் அழிவற்றதாயும்
அத்வயம் இரண்டற்றதாயும்

ஸர்வகதம் — யெங்கும் நிறைந்ததா யுமிருக்கிற	யயா — எந்த
ப்ரஹ்ம — பிர்மமேயுள்ளது	ஶக்த்யா — சக்திபோடே
அஸௌ — இப்படி பிர்மசுரூபமான இந்த ஆத்துமா	உல்லஸதி — உல்லாசத்தையடைகிறதோ
	ப்ரகாஶம் — அப்போது அதுபிரகாசத்தை
	அபிவ்ருத்தி — அடைகிறது. (தை

அ-கை. இப்போது அந்த வாக்கியங்களை விரித்து சொல்லுகிறார்.

चिच्छक्तिर्ब्रह्मणोरामशरीरेषूपलभ्यते ॥
स्पन्दशक्तिश्चवातेषुदार्ढ्यशक्तिस्तथोपले ।
द्रवशक्तिस्तथांभस्सुदाहशक्तिस्तथानले ॥
शून्यशक्तिस्तथाकाशेनाशशक्तिर्विनाशिनी ।

சிச்சக்திர்ப்ரஹ்மணோராமஶரீரேஷூபலப்யதே ॥ கரு
ஸ்பந்தஶக்திஶ்சவாதேஷுதார்ட்யஶக்திஸ்ததோபலே ।
த்ரவஶக்திஸ்ததாம்பஸ்ஸுதாஹஶக்திஸ்ததாநலே ॥ கசு
ஶூந்யஶக்திஸ்ததாகாஶேநாஶஶக்திர்விநாஶிநீ ।

ராம — ராமா	அம்பஸ்ஸு — ஜலத்தில்
ப்ரஹ்மண꞉ — பிர்மத்தினுடைய	த்ரவஶக்தி꞉ — நிகழ்ச்சியான சக்தியும்
சிச்சக்தி꞉ — சைதன்னியமானசக்தி	ததா — அப்படியே
ஶரீரேஷு — தேகங்களில்	அநலே — அக்கினியில்
உபலப்யதே — காணப்படுகிறது	தாஹஶக்தி꞉ — தாஹசக்தியும்
வாதேஷு — காற்றுகளில்	ததா — அப்படியே
ஸ்பந்தஶக்திஶ்ச — அசைக்கிறசக்தியும்	ஆகாஶே — ஆகாசத்தில்
ததா — அப்படியே	ஶூந்யஶக்தி꞉ — சூன்னியசக்தியும்
உபலே — கல்லில்	விநாஶிநீ — நாசமாய்ப்போகிறவஸ்துவில்
தார்ட்யஶக்தி꞉ — கெட்டியாயிருக்கிற சக்தியும்	நாஶஶக்தி꞉ — நாசமாய்ப்போகிற சக்தியுமிருக்கின்றன.
ததா — அப்படியே	

அ-கை. இப்படி இந்த சக்தியில் ஜகத்து அடங்கி யிருக்கிறதற்கு திருஷ்டாந்தங்களை விரிந்துக்காட்ட வேண்டுமெனில்.

यथाण्डेन्तर्महासर्पोजगदस्तितथात्मनि ॥
फलपत्रलतापुष्पशाखाविटपमूलवान् ।
ननुर्बीजेयथावृक्षस्तथेदंब्रह्मणिास्थितम् ॥

யதாண்டஸ்தோ உரகஸ்தாவத்ஜகத்ஸ்திதமதாத்மநி ॥ ௧௭
பத்ரபுஷ்பலதாசாகாவிடபமூலவாந் ।
நநு வடே யதா வ்ருக்ஷஸ்ததேதம் ப்ரஹ்மணி ஸ்திதம் ॥ ௧௮

அண்டஸ்தஃ முட்டைக்குள்ளே	கொடிகளும், புஷ்பங்களும், கொப்புகளும், பெரிதான கொப்புகளும் வேருமுடையதான
உரகஃ மகத்தானபாம்பு	ஸம் அந்த
யதா எப்படி இருக்கிறதோ	வ்ருக்ஷஃ விருக்ஷமும்
ததா அப்படி	யதா எப்படி இருக்கிறதோ
ஆத்மநி ஆத்மாவில்	ததா அப்படி
ஜகத் ஜகத்து	ப்ரஹ்மணி பிரமத்தில்
ஸ்திதம் இருக்கிறது	இதம் இந்தஜகத்து
வடே விதையில்	ஸ்திதம் இருக்கிறது
பத்ரபுஷ்பலதாசாகாவிடப மூலவாந் பழங்களும், இலைகளும்	

அ-கை. இந்தசக்திகளெல்லாம் ஏககாலத்தில் வெளிப்படவில்லையெனில்

क्वचित्काश्चित्कदाचिच्चतस्मादुद्यन्तिशक्तयः ।
देशकालविचित्रत्वात्क्ष्मातलादिवशालयः ॥

க்வசித்காச்சித்கதாசிச்ச தஸ்மாதுத்யந்தி சக்தயஃ ।
தேசகாலவிசித்ரத்வாத் க்ஷ்மாதலாதிவசாலயஃ ॥ ௧௯

தஸ்மாத் அந்த பிரமத்தினின்று	உத்யந்தி உண்டாகின்றன
க்வசித் ஓரிடத்தில்	க்ஷ்மாதலாத் பூமியினின்று
கதாசித் ஒருக்கால்	தேசகாலவிசித்ரத்வாத் தேசகாலவிசேஷங்களால் (வறி
காச்சித் ச ஒரோருவிதங்களான	ஸாலயஃ இவ பயிர்களுண்டாவதுபோல
சக்தயஃ சக்திகள்	

அ-கை. இப்போ இந்த ஜகத்து கற்பனை மாத்திரமென்று காண்பிப்பதற்காக ஜகத்துக்குக் காரணமான மனதின் சுரூபத்தை காண்பிக்கிறார்.

सआत्मासर्वगोरामानित्योदितमहावपुः ।
यन्मनाङ्मननींशक्तिंधत्तेतन्मनउच्यते ॥

ஸ ஆத்மா ஸர்வகோ ராம நித்யோதிதமஹாவபுஃ ।
யந்மநாங்மநநீம் சக்திம் தத்தே தந்மந உச்யதே ॥ ௨௦

ராம ஹேராமா	பிரகாசத்தான அகண்டவடிவையு
நித்யோதிதமஹாவபுஃ சுயம்பிரகாசமாய்	டையதாயிருக்கிறவராயும்

ஸர்வகஃ சர்வகதத்துவமிருக்கிற
ஸஃ அந்த
ஆத்மா ஆத்துமா
யஸ்ய யாதொருயேதுவால்
மநாக் ஒருக்கால்
மநநம் மனனம்பண்ணுகிறதான
ஶக்திம் சக்தியை
யத்தே தரிக்கிருரோ
தஸ்ய அது
மநஃ மனதென்று
உச்யதெ சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போது அந்தகற்பனை பிரகாரத்தைக் காண்பிவிக்குருர்.

आदौमनस्तदनुबन्धविमोक्षदृष्टीपश्चात्प्रपञ्चरचनाभुवनाभिधाना ।
इत्यादकास्थितिरियंहिगताप्रतिष्ठामाख्यायिकासुभगबालजनोदितेव॥

ஆதௌமநஸ்தநுபந்தவிமோக்ஷத்ருஷ்டீ
பஶ்சாத்ப்ரபஞ்சரசநாபுவநாபிதாநா ।
இத்யாதிகாஸ்திதிரியம்ஹிகதாப்ரதிஷ்டா
மாக்யாயிகாஸுபகபாலஜநோதிதேவ॥ ௨௧

ஆதௌ ஆதியில்
மநஃ மனசுண்டானதென்றும்
தநு அதின்பிறகு
பந்தவிமோக்ஷத்ருஷ்டீ பந்தமிது மோக்ஷமிதென்ற திருஷ்டியும்
பஶ்சாத் பிற்பாடு
புவநாபிதாநா உலகமென்றபெயரை உடையதான
ப்ரபஞ்சரசநா பிரபஞ்சகற்பனையானது உண்டாயிற்று
இதி ஆதிகா இது முதலான
ஸ்திதிஃ கிரமம்
இயம் இப்படி
ப்ரதிஷ்டாம் இருப்பை
கதா ஹி அடைந்திருக்கிறதன்றே
ஸுபகபாலஜநோதிதா அதெப்படியென்றால் வளர்க்கும் தாயார் குழந்தைக்கு சொல்லப்பட்ட
ஆக்யாயிகா இவ கதைபோலவாம்.

அ-கை. அந்தக்கதையை விரித்துச்சொல்லுகிருர்.

बालस्याहिविनोदायधात्रीवक्तिशुभाङ्कथाम् ।
क्वचित्सन्तिमहाबाहोराजंपुलास्त्रयश्शुभाः ॥
द्वौनजातौतथैकस्तुगर्भएवनचस्थितः ।
वसन्तितेधर्मयुक्ताआत्यन्तासतिपत्तने ॥
स्वकीयाच्छान्यनगरान्निर्गत्यविमलाशयाः ।
गच्छन्तोगगनेवृक्षानूददृशुःफलशालिनः ॥

भविष्यन्नगरेतत्रराजपुत्रास्त्रयोपिते ।
सुखमध्यास्थिताःपुत्रमृगयाव्यवहारिणः ॥
धात्रेतिकथितारामबालकाख्यायिकाशुभा ।
निश्चयंसययौबालोनिर्विचारणयाधिया ॥
इयंसंसाररचनाविचारोज्झितचेतसाम् ।
बालकाख्यायिकेवेत्थमवस्थितिमुपागता ॥
इत्यादिभिरुपाख्यानैर्मायाशक्तेश्चविस्तरम् ।
वसिष्ठःकथयामासनैवशक्तिर्निरूप्यते ॥

பாலஸ்யஹிவிநோதாய தாத்ரீ வக்தி ஶுபாம் கதாம்|
க்வசித்ஸந்தி மஹாபாஹோ ராஜபுத்ராஸ்த்ரய: ஶுபா: ‖ ௨௨
த்வௌ நஜாதௌ ததைகஸ்து கர்ப்பேபி நவிவேஶ ஸ: |
வஸந்தி தே தர்மயுக்தா அத்யந்தாஸதி பத்தநே ‖ ௨௩
ஸ்வகீயாச்சூந்யநகராந்நிர்கத்ய விமலாஶயா: |
கச்சந்தோ கநே வ்ருக்ஷாந் ததர்ஶு: பலஶாலிந: ‖ ௨௪
பவிஷ்யந்நகரே தத்ர ராஜபுத்ராஸ்த்ரயோபி தே |
ஸுகமத்யாஸிதா: புத்ர ம்ருகயாவ்யவஹாரிண: ‖ ௨௫
தாத்ரேதி கதிதா ராமபாலகாக்யாயிகா ஶுபா |
நிஶ்சயம் ஸ யயௌ பாலோ நிர்விசாரணயா தியா ‖ ௨௬ ‖
இயம் ஸம்ஸாரரசநா விசாரோஜ்ஜிதசேதஸாம் |
பாலகாக்யாயிகேவேத்தமவஸ்திதிமுபாகதா ‖ ௨௭ ‖
இத்யாதிபிருபாக்யாநைர்மாயாஶக்தேஶ்ச விஸ்தரம் |
வஸிஷ்ட: கதயாமாஸ நைவ ஶக்திர்நிரூப்யதே ‖ ௨௮ ‖

தாத்ரீ பால்கொடுக்கும் தாதியானவள்
பாலஸ்ய ஹி குழந்தைக்கு
விநோதாய வேடிக்கையின் பொருட்டு
ஶுபாம் மங்களமான
கதாம் ஒரு கதையை
வக்தி சொன்னாள்
மஹாபாஹோ ஹே மகத்தான புயத்தையுடையவனே
ஶுபா: சுபத்தையுடையவர்களாயும்
த்ரய: மூவர்களாயுமிருக்கிற
ராஜபுத்ரா: இராஜகுமாரர்கள்
க்வசித் ஓர் இடத்தில்
ஸந்தி இருக்கிறார்கள்
த்வௌ அதில் இரண்டு புத்திரர்கள்

ந ஜாதா: பிறக்கவில்லை
ததா அப்படியே
ஏக: து ஒருவன்
கர்பே ஏவ கெர்ப்பத்தில்கூட
ந ஸ்தித: இல்லை
தர்மிஷ்டா: தர்மிஷ்டரான
தே அந்த மூவர்களும்
அஸத்யாவதி அத்தியந்தம் அசத்தான
பத்தநே பட்டணத்தில்
விமலாஶயா: நிர்மலமானயெண்ணத்துடன் கூடினவர்களாய்
வஸந்தி வசிக்கிறார்கள் (ருக்கிற
ஸ்வகீயாத் தங்களுடையசொந்தமாயி
ஶூந்யநகராத் சூன்னியப்பட்டணத்திலிருந்து
நிர்கத்ய வெளியேறி
அம்பரே ஸ்ஸரந்த: ஆகாசத்தில்போகிறவர்களாய் (ளான
ஃபலஶாலிந: பலத்தையுடையவைக
வ்ருக்ஷாந் விருக்ஷங்களை
ததர்ஶு: அதில் கண்டார்கள்
பவிஷ்யத் இனி உண்டாகப்போகிற
நகரே நகரமாயிருக்கிற
தத்ர அதிலேயே
த்ரய: மூவர்களான
தே அந்த
ராஜபுத்ரா: ஸுகம் இராஜபுத்திரர்களும் [illegible]
ம்ருகயா வேட்டையாடுகிற
வ்யவஹாரிண: விவகாரத்தையுடையவர்களாய்
ஸுசிரம் சுகமாக
ஆஸ்திதா: வசித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்
புத்ர இதி அடெகுழந்தாயென்று
யாத்ர்யா தாதியால்
ஸுந்தரா சுபகரமான
பாலகாக்யாயிகா பாலன்கதை
கதிதா சொல்லப்பட்டது
ஸ: அந்த
பால: குழந்தையும் (க்கிற
நிர்விசாரணயா விசாரமன்றியிரு
தியா புத்தியால்
நிஶ்சயம் நிச்சயத்தை
யயௌ அடைந்தான்
ராம ஹேராமா
இயம் இந்த
ஸம்ஸாரரசநா சம்சார கற்பனையானது
விசாரஶீலவிதுரா விசாரணை இல்லாத மனதையுடைய மூடர்களுக்கு
பாலகாக்யாயிகா இவ பாலன் கதை (போல
இத்தம் இப்படி
அவஸ்திதம் ஜகத்திருப்பை
உபாகதா அடைந்திருக்கிறது
இதி ஆதிபி: இவை முதலான
உபாக்யாநை: உபகதைகளோடே
மாயாஶக்தே: மாயாசக்தியினுடைய
விஸ்தாரம் விஸ்தாரத்தை (வர்
வஸிஷ்ட: வசிஷ்டமகாரிஷியான
கதயாமாஸ சொல்லி இருக்கிறார்
ஸா அந்த
ஶக்தி: ஏவ மாயாசக்தியைதானே
நிராகரணீயே இவ்விடத்தில் நம்மால் நிரூபிக்கப்படுகிறது.

வி-ம். தாத்திரி என்பது வேதம் குழந்தை யென்பது மூடர்களான ஜீவாள், மூன்று ராஜகுமாரரென்பது விசுவதைஜசப்பிராஞ்ஞர்கள், அசத்பட்டணமென்பது ஜகத்து, வேட்டைக்குப் புறப்பட்டுப்போவரென்பது, சொர்க்காதிவிஷயானுபவத்திற்கு எத்தனிப்பது. ஆகாசத்தில் பலங்களோடேகூடின வனத்தைக் கண்டார்களென்பது சொர்க்கானுபோகம், இரண்டுபேர்கள் பிறக்கவில்லையென்பது விசுவதைஜசாள் பொய்யென்றும், கர்பத்தில்கூட ஒருவன் வரவில்லை என்பது பிராஞ்ஞன் அத்தியந்தம் பொய்யென்றும், இனி உண்டாகப்போகிற பட்டணத்தில் இன்று சுகமாய் வேட்டையாடிக்கொண்டிருக்கிறார்களென்பது எதிர்காலத்தைக் குறித்துவருகிற வாசனையை வைத்துக் கொண்டு இப்போது விஷயானுபவம் பண்ணுகிறார்களென் றறியத்தக்கது.

அ-கை. இப்படி மாயாசக்தியை எல்லாரும் சொல்லியிருக்கட்டும். அதன் சொரூபத்தைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

कार्यादाश्रयतश्चैषाभवेच्छक्तिर्विलक्षणा ।

கார்யாதாஶ்ரயதஶ்சைஷா ப⁴வேச்ச²க்திர்விலக்ஷணா ॥௨௮॥

கார்யாத் காரியத்திற்கும்
ஆஶ்ரயத꞉ ச ஆதாரத்திற்கும்
ஏஷா இந்த
ஶக்தி꞉ சக்தியானது
விலக்ஷணா விலக்ஷணமாக
ப⁴வேத் இருக்கும்

அ-கை. இந்த சக்தியை திருஷ்டாந்தமூலமாய்க் காட்டவேண்டுமெனில்

स्फोटांगारौदृश्यमानौशक्तिस्तत्रानुमीयते ॥

ஸ்போ²டாங்கா³ரௌ த்³ருஶ்யமாநௌ ஶக்திஸ்தத்ராநுமீயதே ॥

ஸ்போ²டாங்கா³ரௌ சடசடவென்று சப்திக்கிறகாரியமும்காரணமானதீயும்
த்³ருஶ்யமாநௌ காணப்படுகின்றன
ஶக்தி꞉ தாகசக்தி
தத்ர அதில்
அநுமீயதே அனுமானம் பண்ணப்படுகிறது.

அ-கை. அந்த திருஷ்டாந்த மிருக்கட்டும் வேறே திருஷ்டாந்தம் சொல்லுமெனில்.

पृथुबुध्नोदराकारोघटःकार्योत्रमृत्तिका ।

शब्दादिभिःपञ्चगुणैर्युक्ताशक्तिस्त्ववताद्धिधा ॥

नपृथ्वादिर्नशब्दादिश्शक्तावस्तुयथातथा ।

अतएवह्यचिन्त्यैषानानिर्वचनमर्हति ॥

வ்யோமவாய்வோராகாரோ கடஃ கார்யேத்ர ம்ருத்திகா ।
ஶப்தாதிபி: பஞ்சகுணைர்யுக்தா ஶக்திஸ்த்வத்வயா ॥ ௧௦
ந வ்யோமாதிர் ந ஶப்தாதி: ஶக்தௌ வஸ்து யதா ததா ।
அத ஏவ ஹ்யசிந்த்யைஷா ந நிர்வசநமர்ஹதி ॥ ௧௧

வ்யோமவாய்வோராகார: வயிறு பெருத்து கழுத்து சிறுத்துண்டாயிருக்கிற
கட: கடமானது
கார்யே: காரியமெனப்படும்
அத்ர இந்தகடத்தில்
ஶப்தாதிபி: சப்தமுதலானவைகளான
பஞ்சகுணை: ஐந்துகுணங்களோ
யுக்தா சேர்ந்திருக்கிற [டே
ம்ருத்திகா மண் ஆதாரமாயிருக்கிறது
ஶக்தி: து அதிலிருக்கிற சக்தி (றது
அத்வயா இரண்டுவிதமுமற்றிருக்கி
ந வ்யோமாதி: வயிறுபெருத்திருக்கிறது முதலானதுமில்லை
ந ஶப்தாதி: சப்தாதிஐந்து குணமுடையதுமில்லை
ஶக்தௌ சக்தியில்
யதா யாதொருலக்ஷணம்
வஸ்து இருக்கிறதோ
ததா அப்படி இருக்கட்டும்
அத: ஏவ ஆகையினாலேயே
அசிந்த்யா சிந்திக்கக்கூடாத
ஏஷா இந்த சக்தியானது
நிர்வசநம் இன்னபடியென்று சொல்வதற்கு
ந அர்ஹதி யோக்கியமற்றதாயிருக்கிறதன்றோ.

அ-கை. காரணத்திற்கு வேறாயிருக்கிற சக்தி உண்டென்னும் பக்ஷத்தில் காரணம்போலே என் தோணவில்லையெனில்.

कार्योत्पत्तेःपुराशक्तिर्निगूढामृद्यवस्थिता ।
कूलालादिसहायेनविकाराकारतांव्रजेत् ॥

கார்யோத்பத்தே: புரா ஶக்திர்நிகூடா ம்ருத்யவஸ்திதா ।
குலாலாதிஸஹாயேந விகாராகாரதாம் வ்ரஜேத் ॥ ௧௨

கார்யோத்பத்தே: காரியமுண்டாவதற்கு
புரா முன்னே [ற்கு
ஶக்தி: சக்தியானது
ம்ருதி மண்ணில்
நிகூடா ரகசியமாய்
அவஸ்திதா ஒளிந்து கொண்டிருந்து
குலாலாதிஸஹாயேந குயவன் தண்டசக்கரம் முதலான சகாயத்தால்
விகாராகாரதாம் விகாரமான கடவடிவை
வ்ரஜேத் அடைகிறது [வை

அ-கை. ஆதாரத்திற்கு வேறாயிருக்கிற கடத்தை எல்லாருமேன் பிரித்தறியவில்லையெனில்.

पृथुत्वादिविकारान्तंस्पर्शादिंचापिमृत्तिकाम् ।
एकीकृत्यघटंप्राहुर्विचाराविकलाजनाः ॥

ப்ருதுத்வாதிவிகாராந்தம்ஸ்பர்சாதிஞ்சாபிம்ருத்திகாம் ।
ஏகீக்ருத்யகடம்ப்ராஹுர்விசாராவிகலாஜநா: ॥ கூக

ப்ருதுத்வாதிவிகாராந்தம் வயிறுபெருத்தும்வாய்குவிந்தும் உண்டாயிருக்கிறது முதல் விகாரம் வரையிலுள்ளதையும்
ஸ்பர்சாதிம் ஸ்பரிசகுணம் முதலானதையுடைய
ம்ருத்திகாம் அபி மண்ணையும்
விசாராவிகலா: விசாரசூனியர்களாயிருக்கிற
ஜநா: ஜனங்களானவர்கள்
ஏகீக்ருத்ய இவ்விரண்டையும் ஒன்றுபடுத்தி
கடம் கடமென்று
ப்ராஹு: சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. கடமென்று சொல்லியிருக்கிறது அவிசாரமூலமென்று சொல்லுவானேனெனில்.

कुलालव्यापृतेःपूर्वंयोमृदंशस्सनोघटः ।
पश्चात्तुपृथुबुध्नादिमत्त्वेयुक्ताहिकुंभता ॥

குலாலவ்யாப்ருதே:பூர்வம்யோம்ருதம்சஸ்ஸநோகட: ।
பஸ்சாத்துப்ருதுபுத்நாதிமத்த்வேயுக்தாஹிகும்பதா ॥ கூ௨

குலாலவ்யாப்ருதே: குயவனுடைய வியாபாரத்திற்கு
பூர்வம் முன்னே
ய: யாதொரு
ம்ருதம்ச: மண்மொத்தையிருந்ததோ
ஸ: அது
கட: கடமென்று
ந சொல்லப்படவில்லை
பஸ்சாத் து பிற்பாடுதானே
ப்ருதுபுத்நாதிமத்த்வே வயிறுபெருத்துவாய்குவிந்திருக்கிற வடிவத்தை
யுக்தா உடைத்தானதாயிருக்கிறதே
கும்பதா ஹி கடமெனப்படும்.

அ-கை. கடமும் ஜகத்தும் பிரத்தியக்ஷசித்தமாயிருக்கும்போது அதை அவிசாரமூலமென்று எப்படி சொல்லக்கூடுமெனில்.

सघटोनमृदोभिन्नोवियोगेसत्यनीक्षणात् ।
नाप्यभिन्नःपुरापिण्डदशायामनवेक्षणात् ॥
अतोनिर्वचनीयोयंशक्तिवत्तेनशक्तिजः ।

ஸ கடோ ந ம்ருதோ பி⁴ந்நோ வியோகே ஸத்யநீக்ஷணாத் ।
நாப்யபி⁴ந்ந꞉ புரா பிண்ட³த³ஶாயாமநவேக்ஷணாத் ॥ ௫௫
அதோ(அ)நிர்வசநீயோ(அ)யம் ஶக்திவத்தேந ஶக்திஜ꞉ ।

ஸ꞉ அந்த
கட꞉ கடமானது
ம்ருத꞉ மண்ணுக்கு
பி⁴ந்ந꞉ வேறாம்
ந இல்லை
வியோகே ஸதி மண்ணைப்பிரித்தெடுத்தால்
அநீக்ஷணாத் அந்த கடம் பார்க்கப்படாமையால் (வேறாமில்லை)
புரா கடமுண்டாகுமுன்
பிண்ட³த³ஶாயாம் மண்மொத்தை யிருக்குமவசரத்தில் அந்தக்கடம்
அநவேக்ஷணாத் காணப்படாமையால்
அபி⁴ந்ந꞉ அபி கடசப்தத்திற்கருத்தம் மண்ணோடே அபேதமும்
ந இல்லை
அத꞉ ஆகையால்
ஶக்திஜ꞉ சக்தியின் காரியமான
அயம் இந்தக் கடாதியும்
தேந அந்த ஏதுவினாலே
ஶக்திவத் கடசக்தியைப்போல
அநிர்வசநீய꞉ அனிர்வசனீயமென்று சொல்லப்படும்

அ-கை. சக்தியும் சக்தியின்காரியமும் அனிர்வசனீயமென்றால் காரியகாரணங்களென்ற பேதமெதினாலெனில்.

अव्यक्तत्वेशक्तिरुक्ताव्यक्तत्वेघटनामभृत् ॥
ऐन्द्रजालिकनिष्ठापिमायानव्यज्यतेपुरा ।
पश्चाद्गन्धर्वसेनादिरूपेणव्यक्तिमाप्नुयात् ॥

அவ்யக்தத்வே ஶக்திருக்தா வ்யக்தத்வே க⁴டநாமப்⁴ருத் ॥ ௫௬
ஐந்த்³ரஜாலிகநிஷ்டா²பி மாயா ந வ்யஜ்யதே புரா ।
பஶ்சாத்³க³ந்த⁴ர்வஸேநாதி³ரூபேண வ்யக்திமாப்நுயாத் ॥ ௫௭

அவ்யக்தத்வே காரியம் தோற்றாததற்கு முன்னே
ஶக்தி꞉ சக்தியென்று
உக்தா சொல்லப்படும்
வ்யக்தத்வே காரியம் தோன்றும் பக்ஷத்தில்
க⁴டநாமப்⁴ருத் கடமென்றநாமத்தைப் பெறும்
ஐந்த்³ரஜாலிகநிஷ்டா இந்திரஜாலிகனிடத்திலிருக்கிற
மாயாபி மாயா சக்தியும்
புரா தோற்றுகிறதற்குமுன்னே
ந வ்யஜ்யதே சக்தியென்று காணப்படாமையால்
பஶ்சாத் பின்னாலே
க³ந்த⁴ர்வஸேநாதி³ரூபேண கந்தர்வசேனையென்று சொல்லுவது முதலான ரூபத்தோடே
வ்யக்திம் பிரகாசத்தை
ஆப்நுயாத் அடைகிறது

அ-கை. அப்படி எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

एवंमायामयत्वेनविकारस्यानृतात्मताम् ।
विकाराधारमृद्वस्तुसत्यत्वंचाब्रवीच्छ्रुतिः ॥

ஏவம்மாயாமயத்வேநவிகாரஸ்யாந்ருதாத்மதாம் ।
விகாராதாரம்ருத்வஸ்துஸத்யத்வஞ்சாப்ரவீச்ச்ருதி: ॥ ௧௮

ஏவம் இப்படி
மாயாமயத்வேந மாயாமயமாயிருப்பதால்
விகாரஸ்ய விகாரமானகடத்திற்கு
அந்ருதாத்மதாம் மித்தியாத்துவத்தையும்

விகாராதாரம்ருத்வஸ்து விகாரத்திற்காதாரமான மண்ணுக்கு
ஸத்யத்வஞ்ச சத்தியத்துவத்தையும்
ச்ருதி: சாந்தோக்கிய சுருதி
அப்ரவீத் சொல்லுகிறது

அ-கை. அந்த உபநிஷத்தெப்படிச் சொல்லுகிறதெனில்.

वाङ्निष्पाद्यंनाममात्रंविकारोनास्यसत्यता ।
स्पर्शादिगुणयुक्तातुसत्याकेवलमृत्तिका ॥

வாங்நிஷ்பாத்யம்நாமமாத்ரம்விகாரோநாஸ்யஸத்யதா ।
ஸ்பர்சாதிகுணயுக்தாதுஸத்யாகேவலம்ருத்திகா ॥ ௧௯

வாங்நிஷ்பாத்யம் வாக்காலே உண்டுபண்ணபட்டதான
நாமமாத்ரம் சொல்லுமாத்திரமாயிருக்கிறதே
விகார: விகாரம்
அஸ்ய இந்த விகாரத்திற்கு
ஸத்யதா சத்தியத்துவம்

ந இல்லை
ஸ்பர்சாதிகுணயுக்தா ஸ்பரிசமுதலானகுணங்களோடேகூடினதான
கேவலம்ருத்திகா தனிமையான மண்மாத்திரமேமூன்றுகாலத்திலேயும்
ஸத்யா அழிவற்றதாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி சக்தியும் அதன்காரியமான கடமும் பொய்யென்றும், மண்மாத்திரம் சத்தியமென்றும் சொல்லுவதில் காரணமேதெனில்.

व्यक्ताव्यक्तेतदाधारइतिनिष्पाद्ययोर्द्वयोः ।
पर्यायःकालभेदेनतृतीयस्त्वनुगच्छति ॥

வ்யக்தாவ்யக்தேததாதாரஇதிநிஷ்பாத்யயோர்த்வயோ: ।
பர்யாய:காலபேதேநத்ருதீயஸ்த்வநுகச்சதி ॥ ௨௰

வ்யக்தாவ்யக்தே வியக்தமான கடமும் அவ்வியக்தமான கடசக்தியும்
ததாதார: அதுகளுக்காதாரமான மண்ணும்

இதி இப்படி (ளான
நிஷ்பாத்யயோ: உண்டாயிருக்கிறவைக
அயோ: சக்தி கடங்களுக்கு
ப்ராகேவ உண்டாகுமுன்னே சக்தியென்றும் பிறகு கடமென்றும் காலபேதத்தால்

பர்யாய: பரியாயபதங்கள் வேருகச் சொல்லப்படும்
த்ருதீய: மூன்ருவதான மண்ணே வென்ருல்
அநுவ்ருத்தி இரண்டுகாலத்திலும் ஒரே படித்தாய் அனுசரித்திருக்கிறது

அ-கை. இந்தவிஷ்காரம் பொய்யென்பதற்கு காரணமேதெனில்.

निस्तत्त्वंभासमानञ्चव्यक्तमुत्पत्तिनाशभाक् ।
तदुत्पत्तौतस्यनामवाचानिष्पाद्यतेनृभिः ॥
व्यक्तेनष्टेपिनामैतन्नृवक्त्रेष्वनुवर्तते ।

நிஸ்தத்வம்பாஸமானஞ்ச வ்யக்தமுத்பத்திநாசபாக் ।
ததுத்பத்தௌதஸ்யநாமவாசாநிஷ்பாத்யதேந்ருபி: ॥ ௪௧
வ்யக்தேநஷ்டேபிநாமைதந்ந்ருவக்த்ரேஷ்வநுவர்த்ததே ॥ ௪௧

நிஸ்தத்வம் ஒரு ஸ்வரூபமில்லாமலும்
பாஸமானம் தோற்றிக்கொண்டும்
உத்பத்திநாசபாக் ச உற்பத்திநாசமடைந்துகொண்டும்
வ்யக்தம் இருக்கிறதேகடம்.
ததுத்பத்தௌ அந்தக்கடமுண்டான மாத்திரத்தில்
ந்ருபி: மனிதர்களினாலே
தஸ்ய அதற்கு
நாம கடமென்றசொல்

வாசா வாக்கினால்
நிஷ்பாத்யதே உண்டுபண்ணப்படுகிறது.
வ்யக்தே கடம்தோன்றின காலத்திலும்
நஷ்டே அபி நசித்தகாலத்திலும்
ஏதத் இந்த
நாம நாமமானது
ந்ருவக்த்ரேஷு மனிதர்களுடைய நாவிலேயே
அநுவர்த்ததே அனுசரித்திருக்கிறது

அ-கை. அதனாலென்ன ஆயிற்றெனில்.

तेननाम्नानिरूप्यत्वाद्व्यक्तंतद्रूपमुच्यते ॥

தேநநாம்நாநிரூப்யத்வாத்வ்யக்தம்தத்ரூபமுச்யதே ॥ ௪௨

தேந அந்தகடமென்கிற
நாம்நா பேரானது
அநிரூப்யத்வாத் நிரூபிக்கப்படாமையால்

தத்ரூபம் அந்த ரூபமானது
வ்யக்தம் கடமென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இப்போ அனுமானத்தாலும் பொய்யென்று சாதிக்கிறார்.

निस्तत्वत्वाद्विनाशित्वाद्वाचारंभणनामतः ।
व्यक्तस्यनतुतद्रूपंसत्यंकिञ्चिन्मृदादिवत् ॥

நிஸ்தத்வத்வாத்விநாசித்வாத்வாசாரம்பணநாமத: ।
வ்யக்தஸ்யநதுதத்ரூபம்ஸத்யம்கிஞ்சிந்ம்ருதாதிவத் ॥ ௪௩

நிஸ்தத்வத்வாத் யாதொருவஸ்துரூபமில்லாதிருப்பதாலும்
விநாசித்வாத் நாசமாய் போவதாலும்
வாசாரம்பணநாமத: சொல்மாத்திரமாயிருப்பதினாலும்
வ்யக்தஸ்ய கடத்திற்கு
ம்ருதாதிவத் மண்முதலானதுபோல
ஸத்யம் சத்தியமான
தத்ரூபம் அந்த ரூபமும்
கிஞ்சித் து சிறிதும்
ந இல்லை

அ-கை. இப்படி விகாரத்திற்கு அசத்யத்துவம் சொல்லி இப்போது அதிஷ்டானமான மண்ணுக்கு சத்தியத்வத்தைச் சொல்லுகிறார்.

व्यक्तकालेततःपूर्वमूर्ध्वमप्येकरूपभाक ।
सतत्वमविनाशंचसत्यंमृद्वस्तुकथ्यते ॥

வ்யக்தகாலேதத:பூர்வமூர்த்வமப்யேகரூபபாக் ।
ஸதத்வமவிநாசஞ்சஸத்யம்ம்ருத்வஸ்துகத்யதே ॥ ௪௪

வ்யக்தகாலே கடமுண்டானகாலத்திலும்
தத: அதற்கு
பூர்வம் முன்னும்
ஊர்த்வம் அபி பின்னும்
ஏகரூபபாக் ஒருரூபத்தை அடைந்ததாயும்
ஸதத்வம் ஸ்வரூபத்தோடேகூடியதாயும்
அவிநாசம் நாசமற்றதாயுமிருக்கிற
ம்ருத்வஸ்து மிருத்வஸ்துவே
ஸத்யம் (என்று) திரிகாலத்திலுமிருக்கிறதென்று
கத்யதே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. கடாதிகாரியமானது விசாரத்தால் பொய்யென்றால் சிப்பியில் ஆரோபிக்கப்பட்ட ரஜிதமானது சிப்பிஞானத்தால் பொய்யாவதுபோல பொய்யாகவில்லையென்று சங்கிக்கிறான்.

व्यक्तंघटोविकारश्चेत्येतैर्नामभिरीरितः ।
अर्थश्चेदनृतःकस्मान्नमृद्बोधेनिवर्तते ॥

வ்யக்தம்கடோவிகாரஸ்சேத்யேதைர்நாமபிரீரித: ।
அர்த்தஸ்சேதந்ருத:கஸ்மாந்நம்ருத்போதேநிவர்த்ததே ॥ ௪௫

வ்யக்தம் வியக்தமென்றும்	ஸத்யத்வ அர்த்தமானது [க்ஷத்தில்
வடம் கடமென்றும்	க்ஷணிகத்வே பொய்யாய்போகும் ப
விகாரஃ ச விகாரமென்றும்	கஸ்மாத் என்னகாரணத்தினாலே
இதி இப்படிப்பட்ட	த்ருத மண்ணென்று
ஏவஹம் இந்த	போதே ஞானம்வந்தமாத்திரத்தில்
நாமபிஃ நாமங்களினாலே	ந நிவர்த்தந்தே கடமேன்நிவர்த்தியா
கீர்த்திதஃ சொல்லப்படுகிற	கவில்லே

निवृत्तएवयस्मात्तेतत्सत्यत्वमतिर्गता ।
ईदृङ्निवृत्तिरेवात्रबोधजानत्वभासनम् ॥

நிவ்ருத்தஏவயஸ்மாத்தேதத்ஸத்யத்வமதிர்கதா ।
ஈத்ருங்நிவ்ருத்திரேவாத்ரபோதஜாநத்வபாஸநம் ॥ சசு

தத்ஸத்யத்வமதிஃ அதில் சத்தியத்துவமெ ன்கிற ஞானமானது	அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
யஸ்மாத் யாதொருகாரணத்தினாலே	போதஜா ஞானத்தினாலுண்டாகிற
தே உனக்கு	ஈத்ருங்நிவ்ருத்திஃ ஏவ இப்படிநிவ ர்த்திதானே நிவர்த்தியேதவிர
கதா போயிற்றோ	அநாபாஸநம் தோன்றாமல் போகிற
நிவ்ருத்தஃ ஏவ அந்தஞானமே கட ம்போனதுதான்	து ஞானத்தால் நிவர்த்தியாகிறது ந, அன்று

அ-கை. இதற்கு திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

पुमानधोमुखोनीरेभातोप्यस्तिनवस्तुतः ।
तटस्थमर्त्यवत्तस्मिन्नैवास्थाकस्यचित्क्वचित् ॥

புமாநதோமுகோநீரேபாதோப்யஸ்திநவஸ்துதஃ ।
தடஸ்தமர்த்யவத்தஸ்மிந்நைவாஸ்தாகஸ்யசித்க்வசித் ॥ சஎ

புமாந் புருஷன்	வஸ்துதஃ யதார்த்தமாய்
நீரே ஜலத்தில்தன் நிழலே	ந அஸ்தி இல்லே
அதோமுகஃ தலைகிழாக	தஸ்மிந் அந்த நிழலில்
பாதஃ அபி தோன்றப்பட்டாலும்	கஸ்யசித் யாருக்கும்
தடஸ்தமர்த்யவத் கரையிலிருக்கிற ம னிதனை தன்வடிவம்போல	க்வசித் ஓரிடத்திலும்
	ஆஸ்தா ஆஸ்தையானது
	ந, ஏவ இல்லவேயில்லே.

அ-கை. இப்படி ஆரோபம் பொய்யென்ற ஞானமாத்திரத்தால் முக்தி எப்படி வருமெனில்.

ईदृग्बोधेपुमर्थत्वंमतमद्वैतवादिनाम् ।

ஈத்₃ருக்₃போ₃தே₄ பும₂ர்த₂த்வம் மதமத்₃வைதவாதி₃நாம் ॥ ௬௭

அத்₃வைதவாதி₃நாம் அத்துவைதவாதிகளாயிருக்கிற நமக்கு
ஈத்₃ருக்₃போ₃தே₄ இப்படி ஞானமுண்டாயிருக்கும்பக்ஷத்தில்சகல அஞ்ஞானசமுசார நிவர்த்தியானது
புமர்த₂த்வம் மோக்ஷமென்று
மதம் சம்மதம்

அ-கை. கடம் மண்ணினுடைய விவர்த்தமென்றால் மண்ணானது பரிணமவாதமென்று வாதிகள் சொல்லுகிறதாக முன்னே சொன்னீரே யெனில்.

मृद्रूपस्यापरित्यागाद्विवर्तत्वंघटेस्थितम् ॥
परिणामेपूर्वरूपन्त्यजेत्तत्क्षिररूपवत् ।

ம்ருத்₃ரூபஸ்யாபரித்யாகா₃த்₃விவர்தத்வம் க₄டே ஸ்தி₂தம் ॥ ௬௮
பரிணாமே பூர்வரூபம் த்யஜேத்தத்க்ஷீரரூபவத் ॥ ௬௮

ம்ருத்₃ரூபஸ்ய மண்ணினுடைய பேதத்திற்கு
அபரித்யாகா₃த் பரித்தியாகமில்லாமையால்
க₄டே கடத்தில்
விவர்தத்வம் விவர்த்தத்வம்
ஸ்தி₂தம் இருக்கிறது
பரிணாமே பரிணமபக்ஷத்தில்
க்ஷீரரூபவத் பாலினுடைய ரூபம்போல்
தத் அந்த
பூர்வரூபம் பூர்வரூபமானது
த்யஜேத் தியஜிக்கப்பட்டுப்போம்

அ-கை. விவர்த்தவாதத்தில் பூர்வரூபம் கெடாததென்பது எவ்விடத்தில் காணப்படுகிறதெனில்.

मृत्सुवर्णेनिवर्तेतेघटकुण्डलयोर्नहि ॥

ம்ருத்ஸுவர்ணே நிவர்தேதே க₄டகுண்ட₃லயோர்நஹி ॥ ௬௯

க₄டகுண்ட₃லயோ: கடத்திலும் குண்டத்திலுமிருக்கிற
ம்ருத்ஸுவர்ணே மண்ணும் தங்கமும்
ந நிவர்தேதே ஹி நிவர்த்திக்கிறவைகளில்லையன்றோ.

அ-கை. கடம் உடைந்தமாத்திரத்தில் மண்ணாகவில்லையே ஓடன்றோ காணப்படுகிறதெனில்.

घटेभिन्नेनमृद्भावःकपालानामवेक्षणात् ।
मैवंचूर्णेस्तिमृद्रूपंस्वर्णरूपंत्वतिस्फुटम् ॥

வடெஹிஜெநசூ ஜாவஃகவாரூநாஃவெக்ஷணாசு ।
ஸெவம் வஹிஹெ .. ஸூஜஸூ ஹவஸணாநாஹிவம் கூதிஷூட ॥

வடி கடம்
ஹிநெ உடைந்தமாத்திரத்தில்
கவாரூநாம் ஓடுகளாய்
ஈவெக்ஷணாசு காணப்படுகிற படியா(ல்)
ஜாவ: அதுகாணப்பட்டமண்ணின் ஸ்வபாவமாக
ந இல்லையென்பாயாகில்
ஊ வைவம் அப்படியில்லை
வஹிணாஃ அந்த ஓடுகள்பொடி பண்ணப்பட்டதானால்
ஜுஹவா மண்ணினுடைய ஸ்வரூ(பமாய்)
ஈஷி இருக்கின்றன
ஸணா்ஹவா கூகுண்டலத்திலிருகிற தங்கத்தின் ரூபமானது குண்டலமழிந்தமாத்திரத்தில்
கதிஷூடம் அத்தியந்தம் பிரகாசமாயிருக்கிறது.

அ-கை. ஆதியில் பரிணாமத்தில் க்ஷீரத்தையும் மண்ணையும் திருஷ்டாந்தமாக சொன்னீரே இப்போ மண்ணையும் தங்கத்தையும் விவர்தவாதத்திற்கு திருஷ்டாந்தமாக அங்கிகரித்ததுபோல பாலையும் அங்கீகரிக்கக் கூடாதோ வெனில்.

क्षिरादौपरिणामोस्तुपुंसस्तद्भाववर्जनात् ।

க்ஷீராஉளவரிணாஶொஷூவூஃஸஷூஜாவவஜநாசு ॥ ௫௦௯

க்ஷீராஉள பால்முதலானதில்
வூநஃ மறுபடி
தஜாவவஜநாசு அந்த பாவமில்லாமல்போவதால்
வரிணாஃ பரிணாமபக்ஷம்
ஈஷூ இருக்கட்டும்.

அ-கை. மண் தங்கங்களை அப்படி யேன் சொல்லக்கூடாதெனில்.

एतावतामृदादीनांदृष्टान्तत्वंनहीयते ॥

வ தாவதாஜூஉாஃநாஜூஷாணூவம் நஹீயதெ ॥ ௫௧

வதாவதா மண் தங்கங்களுக்குகடகுண்டலாதிகாரியங்களால் நாசமின்மைகாண(ப்ப)படுவதாலே
ஜூஉாஃநாம் மண்முதலானவைகளுக்கு
உஜூஷாணூவா விவர்த்த திருஷ்டாந்தத்(தன்மை)
ந ஹீயதெ கெடவில்லை

அ-கை. மண் தங்கங்களை ஆரோபத்தில் பரிணாமமாயும் அபவாதத்தில் விவர்த்தமாயும் அங்கிகரிக்கப் படவில்லையேயெனில்.

आरंभवादिनःकार्यमृदोद्वैगुण्यमापतेत् ।
रूपस्पर्शादयःप्रोक्ताःकार्यकारणयोःपृथक् ॥

𑌆𑌰𑌂𑌭𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍃𑌦𑍋𑌦𑍍𑌵𑍈𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌪𑌤𑍇𑌤𑍍 ।
𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌦𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌯𑍋𑌃𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥ ௫௨

𑌆𑌰𑌂𑌭𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ஆரம்பவாதிகளும்
𑌮𑍃𑌦𑌃 மண்ணினுடைய
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 காரியத்தில்
𑌦𑍍𑌵𑍈𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 இரண்டுகுணத்தையுடையதானது
𑌆𑌪𑌤𑍇𑌤𑍍 உண்டாகிறது

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌯𑍋𑌃 காரிய காரணங்களுக்கு
𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 வேறுவேறு
𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌦𑌯𑌃 ரூபஸ்பரிசம்முதலானகுணங்கள்
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

அ-கை. விவர்த்தத்திற்கு மண்ணையும் தங்கத்தையும் தவிர வேறே திருஷ்டாந்தம் சொல்லவில்லையோ வெனில்.

मृत्सुवर्णमयश्चेतिदृष्टान्तत्रयमारुणिः ।
प्राहातोवासयेत्कार्यानृतत्वंसर्ववस्तुषु ॥

𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌤𑍋𑌵𑌾𑌸𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 ॥ ௫௩

𑌆𑌰𑍁𑌣𑌿𑌃 உத்தாலகமஹரிஷியானவர்
𑌮𑍃𑌤𑍍 மண்
𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 தங்கம்
𑌅𑌯𑌃 இரும்பு
𑌇𑌤𑌿 என்றிப்படி
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 மூன்றுதிருஷ்டாந்தத்தை

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 சொன்னார்
𑌅𑌤𑌃 ஆகையால்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 சகலவஸ்துக்களிலும்
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 காரியமானநாமரூபத்திற்கு மித்தியாபாவத்தை.
𑌵𑌾𑌸𑌯𑍇𑌤𑍍 பழகவேண்டியது

அ-கை. காரியத்தை பொய்யென்று அனுசந்தானம் பண்ணின்றெதற்காகச்சொன்னாரெனில்.

कारणज्ञानतःकार्यविज्ञानंचापिसोऽवदत् ।

𑌕𑌾𑌰𑌣𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌃𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌚𑌾𑌪𑌿𑌸𑍋𑌽𑌵𑌦𑌤𑍍 ॥ ௫௪

𑌕𑌾𑌰𑌣𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌃 காரணஞானத்தினால்
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌅𑌪𑌿 காரியஞானமும் வருமென்று

𑌸𑌃 அந்த ரிஷியானவர்
𑌅𑌵𑌦𑌤𑍍 சொன்னார்.

அ-கை. சத்தியமாயிருக்கிற மண், தங்கம், இரும்புகளின் காரியமாயிருக்கிற குண்டலாதி கடஞானமெப்படி யுண்டாகுமெனில்.

सत्यज्ञानेऽनृतज्ञानंकथमत्रोपपेद्यते ॥
समृत्कस्यविकारस्यकार्यतालोकदृष्टितः ।

ஸத்யஜ்ஞாநேऽந்ருதஜ்ஞாநங்கதமத்ரோபபத்யதே ।
ஸம்ருத்கஸ்யவிகாரஸ்யகார்யதாலோகத்ருஷ்டித꞉ ॥ ௫௪

சத்ய இந்த
ஸத்யஜ்ஞாநே சத்தியமானமண்யென்றஞானத்தில்
அந்ருதஜ்ஞாநம் பொய்யான கடாதிஞானம்
கதம் எப்படி
உபபத்யதே உண்டாகக்கூடும்
ஸம்ருத்கஸ்ய மண்ணோடே கூடிய
விகாரஸ்ய கடத்திற்கே
லோகத்ருஷ்டித꞉ லோகபிரசித்தமான திருஷ்டியினாலே
கார்யதா காரியத்துவம்காண்கிறது.

அ-கை. ஐயா அப்படித்தோன்றட்டும் காரணஞானத்தால் காரியஞானமுண்டாகாதென்ற சங்கைக்கு என்ன பரிகாரமாயிற்றெனில்.

वास्तवोत्रमृदंशोस्यबोधःकारणबोधतः ॥
अनृतांशोनबोद्धव्यस्तद्बोधानुपयोगतः ।
तत्त्वज्ञानंपुमर्थस्यान्नानृतांशावबोधनम् ॥

வாஸ்தவோத்ரம்ருதம்ஶோஸ்யபோத꞉காரணபோதத꞉ ॥ ௫௫
அந்ருதாம்ஶோநபோத்தவ்யஸ்தத்போதாநுபயோகத꞉ ।
தத்வஜ்ஞாநம்புமர்தஸ்யாந்நாந்ருதாம்ஶாவபோதநம் ॥ ௫௬

அத்ர இந்தக்கடத்தில்
வாஸ்தவ꞉ வாஸ்தவமாயிருக்கிற
ம்ருதம்ஶ꞉ மண்ணினம்சமானது
காரணபோதத꞉ காரணஞானத்தா
அஸ்ய இந்தக்காரியத்தினுடைய
போத꞉ ஞானமுண்டாகும்
அந்ருதாம்ஶ꞉ பொய்யானகாரிய ஞானமானது
ந போத்தவ்ய꞉ அறியத்தக்கதன்று
தத்போதாநுபயோகத꞉ அப்படி அந்தகாரியங்களுடையஞானமானது யாதொரு உபயோகமுமில்லாததால்
தத்வஜ்ஞாநம் உள்ளத்தைஉள்ளபடியாய்ப்பார்க்கிறஞானமே
புமர்தஸ்யாத் புருஷார்த்தமான மோக்ஷமாயிருக்கிறது
அந்ருதாம்ஶாவபோதநம் இல்லாததை உள்ளதாய்ப்பார்க்கிறது அனர்த்தமாகையால்.
ந புருஷார்த்தமாகாது.

அ-கை. காரணஞானத்தினால் காரியஞானமுண்டாகுமோவெனில்.

तर्हिकारणविज्ञानात्कार्यज्ञानमतीर्यते ।
मृद्बोधान्मृत्तिकाबुद्धेत्युक्तंस्यात्कोत्रविस्मयः ॥

தர்ஹிகாரணவிஜ்ஞாநாத்கார்யஜ்ஞாநமதீர்யதே ।
ம்ருத்போதாந்ம்ருத்திகாபுத்தேத்யுக்தம்ஸ்யாத்கோத்ரவிஸ்மய: ॥ ௫௭

தர்ஹி அப்போ
காரணவிஜ்ஞாநாத் காரணமானமண்ணின் ஞானத்தினால்
கார்யஜ்ஞாநம் காரியங்களுடைய ஞானம் உண்டாகிறதென்று
இதி இப்படி
ஈர்யதே சொல்லப்படுகிறது(தால்
ம்ருத்போதாத் மண்ணென்கிறஞானத்
ம்ருத்திகா மண்ணானது
புத்தா அறியப்பட்டது
இதி என்று இப்படி இவ்வளவு விசாரத்தாலும்
உக்தம் சொல்லப்பட்டது
அத்ர இந்தஞானத்தில்
க: என்ன
விஸ்மய: ஆச்சரியம்
ஸ்யாத் இருக்கிறது.

அ-கை. விவேகமற்றவர்களுக்கு ஆச்சரியமென்பதைக் காட்டுகிறார்.

सत्यंकार्येषुवस्त्वंशःकारणात्मेतिजानतः ।
विस्मयोमास्त्विहाज्ञस्यविस्मयःकेनवार्यते ॥

ஸத்யம்கார்யேஷுவஸ்த்வம்ச:காரணாத்மேதிஜாநத: ।
விஸ்மயோமாஸ்த்விஹாஜ்ஞஸ்யவிஸ்மய:கேநவார்யதே ॥ ௫௮

ஸத்யம் நீர் சொன்னது சத்தியந்தான்
கார்யேஷு கடாதிகாரியங்களில்
வஸ்த்வம்ச: உண்மையான மண்ணினம்சம்
காரணாத்மா இதி காரணவடிவமென்று
ஜாநத: அறிந்திருக்கிறவனுக்கு
விஸ்மய: ஆச்சரியம்
மாஸ்து வேண்டாம்
இஹ இந்தஞானத்தில்
அஜ்ஞஸ்ய அஞ்ஞானிக்கு
விஸ்மய: உண்டாகிற ஆச்சரியம்
கேந யாராலே
வார்யதே தடுக்கமுடியும்.

அ-கை. அஞ்ஞானிக்கு ஒன்றையறிந்தால் சமஸ்தத்தையும் அறியப்படுமென்கிற ஞானத்தைக் கேட்டு அதிசயமுண்டாகுமென்பதைக் காட்டுகிறார்.

आरंभिपरिणामीचलौकिकश्चैककारणे ।
ज्ञातेसर्वमतिंश्रुत्वाप्राप्नुवन्त्येवविस्मयम् ॥

ஆரம்பீ பரிணாமீ ச லௌகிகஶ்சைககாரணே ।
ஜ்ஞாதே ஸர்வமிதம் ஶ்ருத்வா ப்ராப்னுவந்த்யேவ விஸ்மயம் ॥ ௫௯

ஆரம்பீ ஆரம்பவாதியும்
பரிணாமீ ச பரிணாமவாதியும்
லௌகிக: ச உலகஞானமுடையவரும்
ஏககாரணே ஒருபதார்த்தத்திலிருக்கிறகாரணத்தை
ஜ்ஞாதே அறிந்தமாத்திரத்தில்
ஸர்வமிதம் சகல காரியங்களுடைய ஞானம்வருமென்பதை
ஶ்ருத்வா கேட்டு
விஸ்மயம் ஆச்சரியத்தை
ப்ராப்னுவந்தி ஏவ நிச்சயமாயடைவார்கள்.

அ-கை. இப்படி சுருதியே ஒன்றையறிந்தால் சமஸ்தமும் அறிந்ததாக ஆகுமென்று சொல்லுவதால் சுருதிக்கு துவைத அங்கீகாரமிருந்து தானே சர்வமென்று சொல்லியிருக்கிறதெனில். இவனுக்கு அஞ்ஞானவாசனையால் வந்திருக்கிற துவைதபுத்தியை மெள்ளமெள்ள எல்லாம் பிர்மமென்ற ஞானத்தாலேயே போக்கவேண்டியிருப்பதால் அந்தக்கருத்தால் சுருதிகூறிற்றென்கிறார்.

अद्वैतेभिमुखीकर्तुमेवात्रैकस्यबोधतः ।
सर्वबोधश्श्रुतौनैवनानात्वस्यविवक्षया ॥

அத்வைதே அபிமுகீகர்துமேவாத்ரைகஸ்யபோதத: ।
ஸர்வபோதஶ்ஶ்ருதௌ நைவ நாநாத்வஸ்யவிவக்ஷயா ॥ ௬௦

அத்வைதே (அஞ்ஞானியான துவைத வாசனையில் மயங்கிவந்திருக்கிறசீடனுக்கு அந்தமயக்கம் நிவர்த்தியாகி) அத்துவைதத்தில்
அபிமுகீகர்தும் ஏவ அபிமுகப்படுத்துவதற்காகவே
ஏகஸ்ய ஒரு காரணவஸ்துவினுடைய
போதத: ஞானத்தினாலே
ஸர்வபோத: சகலஞானமும்
அத்ர இந்த
ஶ்ருதௌ சுருதியில்சொல்லியிருக்கிற
நாநாத்வஸ்ய நானாவிதமான துவைதத்தைசொல்லயிச்சையால்
விவக்ஷயா ந ஏவ சொல்லவில்லையென்றறி.

அ-கை. சுருதியின் அந்தரங்க தாத்பரியந் தானேதெனில்.

एकमृत्पिण्डविज्ञानात्सर्वंमृन्मयधीर्यथा।
तथैकब्रह्मबोधेनजगद्बुद्धिर्विभाव्यताम् ॥

ஏகம்ருத்பிண்டவிஜ்ஞாநாத்ஸர்வம்ருன்மயதீர்யதா ।
ததைகப்ரஹ்மபோதேந ஜகத்புத்திர்விபாவ்யதாம் ॥ ௬௧

ஏகம்ருத்பிண்டவிஜ்ஞாநாத் ஒருமண்பாண்டத்தைமண்ணென்றிந்ததினாலே
ஸர்வம்ருந்மயம் சகலபாண்டமும் மண்ணென்கிற ஞானம்
யதா எப்படி உண்டாகுமோ
ததா அப்படி
ஏகப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநாத் நாமரூபமான ஒருவஸ்துவில் பிர்மமென்கிற ஞானத்தால்
ஜகத்ப்ரஹ்மதீ: சகலஜகத்தும் பிர்மமென்கிறபுத்தி (தக்கது.
விஹாவ்யதாம் விசேஷமாக பாவிக்கத்

அ-கை. ஜெகத்தையும் பிர்மத்தையும் எப்படி பார்க்கிறதென்னில்.

सच्चित्सुखात्मकंब्रह्मनामरूपात्मकंजगत् ।

ஸச்சித்ஸுகாத்மகம்ப்ரஹ்மநாமரூபாத்மகம்ஜகத்।

ஸச்சித்ஸுகாத்மகம் சச்சிதானந்தமே
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்றும்
நாமரூபாத்மகம் நாமரூபவடிவமே
ஜகத் ஜகத்தென்றுமறி.

அ-கை இதற்கு என்னசுருதி பிரமாணமெனில்,

तापनीयेश्रुतंब्रह्मसच्चिदानन्दलक्षणम् ॥
सद्रूपमारुणिःप्राहप्रज्ञानंब्रह्मबह्वृचः ।
सनत्कुमारआनन्दमेवमन्यत्रगम्यताम् ॥

தாபநீயேச்ருதம்ப்ரஹ்மஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் ॥ ௬௨
ஸத்ரூபமாருணி:ப்ராஹப்ரஜ்ஞாநம்ப்ரஹ்மபஹ்வ்ருச: ।
ஸநத்குமாரஆநந்தமேவமந்யத்ரகம்யதாம் ॥ ௬௩

தாபநீயே தாபனீயமென்கிற உபநிஷத்தில்
ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் சச்சிதானந்த லட்சணமுடையது
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்றும்
ச்ருதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
ஆருணி: உத்தாலகர்
ஸத்ரூபம் சத்ரூபத்தை
ப்ராஹ சொன்னார்
பஹ்வ்ருச: ருக்குவேதமறிந்தவர்கள்
ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம பிரஞ்ஞானமேபிர்மமென்று சொன்னார்கள்
ஸநத்குமார: சனத்குமாரர்
ஆநந்தம் ஆனந்தத்தைச்சொன்னார்
ஏவம் இப்படி
அந்யத்ர மற்றஉபநிஷத்துக்களிலும்
கம்யதாம் சத்தாதிலக்ஷணங்கள்சொல்லியதையும் அறியத்தக்கது

அ-கை. ஜகத்தும் ஜீவனும் கற்பனையென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

विचित्यसर्वरूपाणिकृत्वानामानितिष्ठति ।
अहंव्याकरवाणीमेनामरूपेइतिश्रुते ॥
अव्याकृतंपुरासृष्टेरूर्ध्वंव्याक्रियतेद्विधा ।

விவித்யஸர்வரூபாணி க்ருத்வா நாமானி திஷ்டதி ।
ஸோஹம் வ்யாகரவாணீதி நாமரூபே இதி ச்ருதே ॥௯௪
அவ்யாக்ருதம் புரா ஸ்ருஷ்டேரூர்த்வம் வ்யாக்ரியதே த்விதா ।

ஸர்வரூபாணி சகலமான ரூபங்களையும்
விவித்ய உண்டுபண்ணி
நாமானி அவைகளுக்கு நாமங்களையும்
க்ருத்வா பண்ணி
திஷ்டதி இருக்கிறார்
ஸோஹம் நான் ஜீவரூபனாய்ப் பிரவேசித்து
இமே இந்த
நாமரூபே நாமரூபங்களை
வ்யாகரவாணீ உண்டுபண்ணுகிறேன்
இதி இப்படி
ச்ருதே சுருதியில் கேள்கப்படுவதால்
ஸ்ருஷ்டே: சிருஷ்டிக்கி
புரா முன்னே
அவ்யாக்ருதம் நாமரூபமற்றிருந்தது
ஊர்த்வம் பின்னாலேயே
த்விதா நாமரூபவிகாரமாக
வ்யாக்ரியதே உண்டுபண்ணப்படுகிறது

அ-கை. அவ்யாகிருதமென்று சொன்ன சப்தத்திற்கு அர்த்தமேதெனில்

अचिन्त्यशक्तिर्मायैषाब्रह्मण्यव्याकृताभिधा ॥
अविक्रियब्रह्मनिष्ठाविकारंयात्यनेकधा ।

அசிந்த்யசக்திர்மாயைஷா ப்ரஹ்மண்யவ்யாக்ருதாபிதா ॥
அவிக்ரியப்ரஹ்மநிஷ்டா விகாரம் யாத்யநேகதா ।

அவ்யாக்ருதாபிதா சிருஷ்டிக்கிமுன் அவ்யாகிருதமென்கிற பெயரையுடையதாயும்
அவிக்ரியப்ரஹ்மநிஷ்டா நிர்விகார பிர்மத்திலேயிருப்பதாயும்
அசிந்த்யசக்தி: சிந்திக்ககூடாத சாமார்த்தியமாயிருக்கிற
ஏஷா இந்த
மாயா மாயையானது
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தினிடத்தில்
அநேகதா சிருஷ்டிகாலத்தில் அனேகவிதமான
விகாரம் நாமரூபவிகாரத்தையும்
யாதி அடைகிறது

அ-கை. இந்த மாயாசக்தி ஜகத்தை எவ்விதமாய் க்றபனை பண்ணுகிறதேதெனில்.

मायान्तुप्रकृतिंविद्यान्मायिनन्तुमहेश्वरम् ॥
आद्योविकारआकाशस्सोस्तिभात्यपिचप्रियः ।

மாயாந்து ப்ரக்ருதிம் வித்யான்மாயினந்து மஹேச்வரம் ॥௯௯
ஆத்யோ விகார ஆகாசஸ்ஸோஸ்தி பாத்யபி சப்ரிய: ।

மாயாந்து மாயையே
ப்ரக்ருதிம் மூலபிரகிருதியென்று
வித்யாத் அறியவேண்டியது
மாயினந்து மாயையுடையவன்

ஈஶ்வரா மகேசுரனென்று அறிய வேண்டியது
ஆத்ய: முதலாவது
விகார: மாயையின்விகாரமானது
ஆகாஶ: ஆகாசமெனப்படும்
ஸ: அந்தஆகாசமும்
அஸ்தி இருக்கிறதென்றும்
பாதி விளங்குகிறதென்றும்
ப்ரிய: பிரியமென்றும் காணப்படும்

அ-கை. ஆகாசத்தில் மாயாரூபத்தையும் பிர்மரூபத்தையும் காட்டுமெனில்.

अवकाशस्तस्यरूपन्तन्मिथ्यानतुतत्त्रयम् ॥

அவகாஶஸ்தஸ்யரூபம்தந்மித்யாநதுதத்த்ரயம் ॥௬௭

தஸ்ய இந்த ஆகாசத்திற்கு
அவகாஶ: அவகாசமே
ரூபம் ரூபம்
தத் அந்தஅவகாசம்
மித்யா மாயாம்சமானதால் அதுபொய்
த்ரயம் தத் ஸச்சிதானந்தம்பிர்மாம்சமானதால் அந்தமூன்றும்சத்தியம்
நது பொய்யில்லை

அ-கை. ஆகாசம்பொய் பிர்ம்மமே மெய்யென்று எதினாலே சொன்னீரெனில்.

नव्यक्तेःपूर्वमस्त्येवनपश्चाच्चापिनाशतः ।
आदावन्तेचयन्नास्तिवर्तमानेपितत्तथा ॥
अव्यक्तादीनिभूतानिव्यक्तमध्यानिभारत।
अव्यक्तनिधनान्येवेत्याहकृष्णोर्जुनंप्रति ॥

நவ்யக்தே:பூர்வமஸ்த்யேவநபஶ்சாச்சாபிநாஶத: ।
ஆதாவந்தேசயந்நாஸ்திவர்தமாநேபிதத்ததா ॥ ௬௮ ॥
அவ்யக்தாதீநிபூதாநிவ்யக்தமத்யாநிபாரத ।
அவ்யக்தநிதநாந்யேவேத்யாஹக்ருஷ்ணோர்ஜுநம்ப்ரதி ॥ ௬௯

வ்யக்தே: ஜகத்து
பூர்வம் சிருஷ்டிக்குமுன்னே
நஅஸ்த்யேவ இல்லவேயில்லை
விநாஶத: நாசமான பிரளயத்துக்கு
பஶ்சாத்அபி ந பிற்பாடும் இல்லை
ஆதௌ ஆதியிலும்
அந்தே அந்தத்திலும்
யத் யாதொன்று
நாஸ்தி இல்லையோ
வர்தமாநேபி வர்த்தமானகாலத்திலும்
தத் அந்தவஸ்து
ததா அப்படியேயிருக்குமென்றறி

அ-கை. சொன்ன அர்தத்தில் கிருஷ்ணபகவான் வாக்கியத்தை மேற்கோளாய்ச்சொல்லுகிறார்.

ஸவ்ருஷ்டி கிருஷ்டிக்குமுன்னமே தோற்றுமையுடையதான (கள்
ஸந்தாநி ஜீவஜகத்துக்களான பூதங்
ஸவ்ருஷ்டியநாநி பிரளயத்திலும்தோற்றுமையை யுடையனவே

வ்ருஷ்டயாநிவைவ மத்தியில்மட்டும் தோற்றுவது மாத்திரமே
ஹாரத.ஜதி அர்ஜுனவென்று
க்ருஷ்ண: கிருஷ்ணபகவான் (அ
ஸஜுநாஹ அர்ச்சுனனைக்குறித்து ஆஹ சொன்னார்.

அ-கை. சச்சிதானந்தம் மூன்றுகாலத்திலும் கெடாதிருக்கும் என்பதில் பிரமாணத்தை காட்டவேண்டுமெனில்.

मृद्धत्तेसच्चिदानन्दाअनुअनुगच्छन्तिसर्वदा ।
निराकाशेसदादीनामनुभूतिर्निजात्मनि ॥

ம்ருத்வத்தே ஸச்சிதாநந்தா அநுகச்சந்தி ஸர்வதா ।
நிராகாஶே ஸதாதீநாமநுபூதிர் நிஜாத்மநி ॥ ௭௦

ம்ருத்வத் மண்முதலானகாரணவஸ்து போல்
தே அந்த
ஸச்சிதாநந்தா: சச்சிதானந்தங்கள்
ஸர்வதா சதாகாலமும்
அநுகச்சந்தி அனுசரித்திருக்கின்றன

நிராகாஶே ஆகாசரஹிதமாய்
நிஜாத்மநி தானாயிருக்கிறஆத்துமாவில்
ஸதாதீநாம் சச்சிதானந்தாதிகளுடைய
அநுபூதி: அனுபவமாயிருக்கிறது

அ-கை. அதுஎப்படி காணப்படுமெனில்.

अवकाशेविस्मृतेथतत्रकिंभातितेवद ।
शून्यमेवेतिचेदस्तुनामतादृग्विभातिहि ॥
तादृक्त्वादेवतत्स्त्वमौदासीन्येनतत्सुखम् ।

அவகாஶே விஸ்ம்ருதே அத தத்ர கிம் பாதி தே வத ।
ஶூந்யமேவேதி சேதஸ்து நாம தாத்ருக்விபாதி ஹி ॥௭௧
தாத்ருக்த்வாதேவ தத்ஸத்த்வம் ஔதாஸீந்யேந தத்ஸுகம் ।

அவகாஶே ஆகாசத்திலிருக்கிற இடைவெளியில்
விஸ்ம்ருதே மறைக்கப்படும்பக்ஷத்தில்

அத பிற்பாடு
தத்ர அதில்
தே உனக்கு

கிம் என்ன
ஹாதி விளங்குகிறது
வத சொல்
ஸூந்யமேவ சூன்யமே தோன்று(கிறது
இதிவதன்றுசொல்வையேயானால்
ததஸ்து அப்படியேஆகட்டும்
தாத்ருக் அப்படி
விஹாதி.ஹி விளங்குகிறதன்றோ
தாத்ருக்த்வமேவ அப்படி யிருப்பதி
ஞ்ஞேயம்
தத் அதற்கு
ஸத்வா சத்துத்தன்மையானது அறிய த்தக்கது
ஔதாஸீந்ய அதில்உதாசீனம் உண்டானதால்
தத் அதுவே
ஸுகம் ஆனந்தமென்றறி.

அ-கை தனக்கு யாதொரு அனுகூல பிரதிகூலமில்லாதிருக்கிறது எப்படி ஆனந்தமாகுமெனில்.

आनुकूल्यप्रातिकूल्यहीनंयत्तन्निजंसुखम् ॥
आनुकूल्येहर्षधीस्स्यात्प्रातिकूल्येतुदुःखधीः ।
द्वयाभावेनिजानन्दोनिजदुःखंनतुक्वचित् ॥

ஆநுகூல்யப்ராதிகூல்யஹீநம்யத்தந்நிஜம்ஸுகம் ॥ எஉ
ஆநுகூல்யேஹர்ஷதீஸ்ஸ்யாத்ப்ராதிகூல்யேதுதுஃகதீஃ ।
த்வயாபாவேநிஜாநந்தோநிஜதுஃகம்நதுக்வசித் ॥ எங

ஆநுகூல்யப்ராதிகூல்யஹீநம் அனுகூலத்தையும்பிரதிகூலத்தையும் காணாத
யத் யாதொருநிவர்த்திகமுண்டோ
தத் அதுவே
நிஜம். ஸுகம் நிஜானந்தமென்றறி
ஆநுகூல்யே அனுகூலவிஷயம்லபித்தகாலத்தில்
ஹர்ஷதீஸ்ஸ்யாத் சந்தோஷமான விருத்திஉண்டாகிறது
ப்ராதிகூல்யேது தனக்கு விரோதமானவிஷயம் வருங்காலத்தில்
துஃகதீஃ துக்கமான விருத்திஉண்டாகிறது
த்வயாபாவே இரண்டுமில்லாதசமயத்தி(ல்
நிஜாநந்தஃ நிஜானந்தமே காணப்படுகிறதே தவிர
நிஜதுஃகம் நிஜமானதனக்குஸ்வபாவமாக துக்கமானது (ப்படவில்லை
நது க்வசித் ஒருயிடத்திலும் காண

அ-கை. அப்படி பிராணிகள் ஸ்திரமாய் சுகித்திருக்கவில்லையேயெனில்.

निजानन्देस्थिरेहर्षशोकयोर्व्यत्ययःक्षणात्।
मनसःक्षणिकत्वेनतयोर्मानसतेष्यताम् ॥

நிஜாநந்தே ஸ்திரே ஹர்ஷஶோகயோர்வ்யத்யய: க்ஷணாத் ।
மநஸ: க்ஷணிகத்வேந தயோர்மாநஸதேஷ்யதாம் ॥ ௭௪

நிஜாநந்தே நிஜானந்தமானது
ஸ்திரே ஸ்திரமாயிருந்தாலும்
ஹர்ஷஶோகயோ: சந்தோஷவிசனங்களுக்கு
க்ஷணாத் க்ஷணந்தோறும்
வ்யத்யய: மாறுதலானது வந்துகொண்டேயிருக்கும்
மநஸ: மனசு
க்ஷணிகத்வேந க்ஷணிகமாயிருப்பதால்
தயோ: அந்த சுகதுக்கங்கள்
மாநஸதா மனோதர்மமென்றே
இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. அதிருக்கட்டும் பிரகிருதத்திலேதாயிற்றெனில்.

आकाशेप्येवमानन्दस्सत्ताभानेतुसम्मते ।

वाय्वादिदेहपर्यन्तवस्तुष्वेवंविभाव्यताम् ॥

ஆகாஶேப்யேவமாநந்தஸ்ஸத்தாபாநே து ஸம்மதே ।
வாய்வாதிதேஹபர்யந்தவஸ்துஷ்வேவம் விபாவ்யதாம் ॥ ௭௫

ஆகாஶேऽபி ஆகாசத்திலும்
ஏவம் இப்படி
ஆநந்த: ஆனந்தமும்
ஸத்தாபாநே சத்தும்சித்தும்
ஸம்மதே சம்மதங்கள்
வாய்வாதிதேஹபர்யந்தவஸ்துஷு வாயு தீ நீர் மண் தேகம்வரையிலுள்ள வஸ்துக்களில்
ஏவம் இப்படியே
விபாவ்யதாம் சச்சிதானந்தம்பாவிக்கத்தக்கது.

அ-கை. வாய்வாதிகளின் தர்மமென்ன அவைகளில் பிர்மத்தை யெப்படி பாவிக்கிறதெனில்.

गतिस्पर्शौवायुरूपंवन्हेर्दाहप्रकाशने ।

जलस्यद्रवताभूमेःकाठिन्यञ्चेतिनिर्णयः ॥

असाधारणआकाशओषध्यन्नवपुष्यपि ।

एवंविभाव्यंमनसातत्तद्रूपंयथोचितम् ॥

अनेकधाविभिन्नेषुनामरूपेषुचैकधा ।

तिष्ठतिसच्चिदानन्दाविसंवादोनकस्यचित् ॥

கதிஸ்பர்ஶௌ வாயுரூபம் வஹ்நேர்தாஹப்ரகாஶநே ।
ஜலஸ்ய த்ரவதா பூமே: காடிந்யம் சேதி நிர்ணய: ॥ ௭௬

அஸாதாரண ஆகார ஓஷத்யந்நவபுஷ்வபி ।
ஏவம் விபாவ்யம் மநஸா தத்தத்ரூபம் யதோசிதம் ॥ ௭௭

அநேகதா விபிந்நேஷு நாமரூபேஷு சைகதா ।
திஷ்டந்தி ஸச்சிதாநந்தா விஸம்வாதோ ந கஸ்யசித் ॥ ௭௮

கதிஸ்பர்ஶௌ ஓடுகிறதும் ஸ்பரிசமும் வாயுரூபம் வாயுவினுடையரூபம் வஹ்நே: அக்கினிக்கு தாஹப்ரகாஶநே தகிப்பதும் பிரகாசமும் ஜலஸ்ய ஜலத்திற்கு த்ரவதா நெகிழ்ச்சியும் பூமே: பூமிக்கு காடிந்யம்,ச கடின பாவமாயிருக்கிறதென்று இதி இப்படி நிர்ணய: நிருணயமானது அஸாதாரண: விசேஷதர்மமென்றறி ஆகார ஓஷத்யந்நவபுஷ்வபி,அபி ஆகாசத்திலும் ஓஷதிகளிலும் அன்னங்களிலும் தேகங்களிலும் யதா சச்சிதானந்த திருஷ்டிதெரிவதற்கு எப்படி உசிதம் யோக்கியமோ தத்தத்ரூபம் அந்த ஸ்வரூபத்தை மநஸா மன ஸச்சிதானந்தமாக ஏவம் இப்படி விபாவ்யம் பாவிக்கத்தக்கது (வே நாமரூபேஷு நாமரூபங்களானவைகள் அநேகதா,ச அனேகப்பிரகாரமாக விபிந்நேஷு பேதங்களாயிருந்துள்ளவில் ஸச்சிதாநந்தா: சச்சிதானந்தங்கள் ஏகதா ஒரேவிதமாக திஷ்டந்தி இருக்கின்றன கஸ்யசித் யாருக்குமிதில் விஸம்வாத:,ந விவாதம் இல்லை.

அ-கை. அப்படிப்பார்த்தாலும் நாமரூபந்தானே முன்னமே தோன்றுகிறதெனில்.

निस्तत्वैनामरूपेद्वेजन्मनाशयुतेचते ।

बुद्धयाब्रह्मणिवीक्षस्वसमुद्रेबुद्बुदादिवत् ॥

நிஸ்தத்வே நாமரூபே த்வே ஜந்மநாஶயுதே ச தே ।
புத்த்யா ப்ரஹ்மணி வீக்ஷஸ்வ ஸமுத்ரே புத்புதாதிவத் ॥ ௭௯

நிஸ்தத்வே தனக்கென்று ஒருவடிவமில்லாததாயும் ஜந்மநாஶயுதே உற்பத்தி நாசங்களோடேகூடியதாயும்

ஸெ,தெ இருக்கிறஅந்த இரண்டுகளா	ஸ்பூ-ஷாதிவக் குமிழி முதலானது
நாமரூபெ.ஷ நாமரூபங்களும் (ன	ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தினிடத்தில் (போல்
ஸ்ஜ்ஞா புத்தியினுலே	வீக்ஷ்ய தோன்றுகிறதென்று பார்க்
ஸமுத்ரெ சமுத்திரத்தில்	கக்கடவாய்

அ-கை. எப்படி பார்த்ததாலும் நாமரூபங்கள் தோன்ருமல் போகவில்லையே யெனில்

सच्चिदानन्दरूपेस्मिन्पूर्णब्रह्मणिवीक्षते ।
स्वयमेवावजानन्तिनामरूपेशनैश्शनैः ॥

ஸச்சிதாநந்தரூபெஸ்மிந்பூர்ணெப்ரஹ்மணிவீக்ஷதெ ।
ஸ்வயமெவாவஜாநந்திநாமரூபெஶநைஶ்ஶநைஃ ॥ அ௦

ஸச்சிதாநந்தரூபெ-பூர்ணெ சச்சி தானந்த ரூபமாயும் தேசகாலாதி களைக்கடந்தபூர்ணமாயும்	ஈவில் (ள்
அஸ்மிந் இருக்கிறஇந்த	நாமரூபெ நாமரூபங்களானவைகஶ
ப்ரஹ்மணி பிர்மமானது	ஶநைஃஶநைஃ மெள்ளமெள்ள
வீக்ஷதெ பார்க்கப்பட்டிருந்துள்ள	ஸ்வயமெவ தானகவே
	அவஜாநந்தி அவமானம்பண்ணப்பட்டு போகின்றன

அ-கை. நாமரூபத்தைத் தள்ளிபிர்மத்தைப் பார்க்கிறதா பிர்மத்தைப்பார்த்து நாமரூபத்தைத் தள்ளுகிறதாவெனில்.

यावद्यावदवज्ञास्यात्तावत्तावत्तदीक्षणम् ।
यावद्यावद्वीक्ष्यतेतत्तावत्तावदुभेत्यजेत् ॥

யாவத்யாவதவஜ்ஞாஸ்யாத்தாவத்தாவத்ததீக்ஷணம் ।
யாவத்யாவத்வீக்ஷ்யதெதத்தாவத்தாவதுபெத்யஜெத் ॥அக

அவஜ்ஞா நாமரூபங்களுக்கு அவமதிப்பு	தத் அந்தபிர்மம்
ஸ்யாத் உண்டாகிறதோ	வீக்ஷ்யதெ பார்க்கப்படுகிறதோ
தாவத்-தாவத் அவ்வளவுக்கவ்வளவு	தாவத் தாவத் அவ்வளவுக்கவ்வளவு
ததீக்ஷணம் பிர்மத்தினுடையபார்வை யுண்டாகிறது	உபெ நாமரூபங்களான இரண்டுகளையும்
யாவத்,யாவத் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு	த்யஜெத் தியஜிக்கக்கூடும்

அ-கை. இந்தஇருவிதப்பழக்கமும் யெவ்வளவுகாலம் செய்யவேண்டுமெனில்.

तदभ्यासेनविद्यायांसुस्थितायामयंपुमान् ।
जीवन्नेवभवेन्मुक्तोवपुरस्तुयथातथा ॥

தஜஹ்ராஸெநவிஜ்ராயாஂஸுஹ்ஸ்திதாயாஜயஂவுமாநு ।
ஜீவநெவஸவெ௩ுக்தொவஞாஹூ௩யயாதயா ॥ அ௨

தஜஹ்ராஸெந அந்தபிர்மாப்பியாசத் விஜ்ராயாம பிர்மஞானமானது (நிஞலே ஸுஹ்ஸ்திதாயாம நன்றாய் ஸ்திரப்பட்டிருந்துள்ளவில் ஜயம இந்த வுமாநு புருஷனானவன் ஜீவநெவ ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கும் போதே	ஊுக்தஃ சம்சார பந்தத்திலிருந்துவிடுபட்டு முக்தனாக ஸவெ௯ பவிப்பன் அதின்பிறகு வஞாஃ தேகமானது யயா எப்படி வேண்டுமோ தயா அப்படி அஹூ௩ இருக்கட்டும்

அ-கை. பிர்மாப்பியாசம் பண்ணுகிறவிதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

तच्चिन्तनंतत्कथनमन्योन्यंतत्प्रबोधनम् ।
एतदेकपरत्वञ्चब्रह्माभ்यासंविदुर्बुधाः ॥

தஜிஞநஂதத்கயநமநெ்யாநஂதத்ப்ரபொயநஂ ।
வஏதடெகவரக்ஷ்வஞ்ஜ்ஹாஹ்யாஸஂவிடுவுயாஃ ॥ அ௩

தஜிஞநஂ இந்தப்பிர்மத்தையே சிந்திக்கிறதும் தக்தயநஂ அதையேவாயால் சொல்லுகிறதும் அநெ்யாநஂ ஒருவருக்கொருவர் தக்ஷ்ரபொயநஂ அதையே போதித்துக்கொண்டிருக்கிறதும்	வஏதடெகவரக்ஷ இதுவேமுக்கியமானவேலையாயிருப்பதே ஜ்ஹாஹ்யாஸஂ பிர்மாப்பியாசமென்று வுயாஃ பெரியோர் விடுஃ அறிகிறார்கள்.

அ-கை. அனாதியாய்வந்த துவைதப் பிராந்தி இப்போது ஒருக்கால்செய்கிற ஞானப்பியாசத்தால் எப்படிப்போமெனில்.

वासनानेककालीनादीर्घकालंनिरन्तरम् ।
सादरञ्चाभ्यस्यमानेसर्वथैवानिवर्तते ॥

வாஸநாநெககாலீநாடீவுகாலஂநிரஞ்தரஂ ।
ஸாடரஞ்சாஹ்யஸ்யமாநெஸவுயெவநிவதுதெ ॥ அ௪

வாஸநா துவைதவாசனையானது அநெககாலீநா அனேககாலமாய் வந்திருந்தாலும்	டீவுகாலஂ வெகுகாலம்வரையிலும் நிரஞ்தரஂ இடைவிடாமல் ஸாடரஂச ஆதரவோடே

ப்ரஹ்மாப்யாஸே பிர்மாப்பியாசம் பண்ணப்படும் பக்ஷத்தில்
ஸர்வதைவ சர்வவிதத்திலும்
நிவர்த்ததே நிச்சயமாகத் துவைதவா
ஸனை நிவிர்த்தியாய்விடும்

அ-கை. ஒன்றாயிருக்கிற பிர்மசக்தி அனேகவிதமாயிருக்கிற ஜெகத்தை யெப்படி யுண்டுபண்ணுமெனில்.

मृच्छक्तिवद्ब्रह्मशक्तिरनेकाननृतान्सृजेत् ।

ம்ருச்சக்திவத்ப்ரஹ்மஶக்திரனேகானந்ருதான்ஸ்ருஜேத் ॥ ௮௬

ம்ருச்சக்திவத் மண்ணிலிருக்கிறசக்தி கடாதிகளானபொய்களையுண்டுபண்ணுவதுபோல
ப்ரஹ்மஶக்தி: பிர்மத்திலிருக்கிற மாயாசக்தியானது (ற
அனேகான் அனேகவிதங்களாயிருக்கி
அந்ருதான் தேவமனுஷியதிரியக்காதிகளான பொய்களை
ஸ்ருஜேத் உண்டுபண்ணும்

அ-கை. மண்ணிலிருக்கிற சக்தி அனேகமானதால் அனேகத்திற்கு காரணமாகலாம். பிர்மசக்தி ஒன்றாயிருப்பதால் அனேக நாமரூபங்களுக்கெப்படி காரணமாகலாமெனில். அது உனக்கேற்காத பக்ஷத்தில் வேறே திருஷ்டாந்தம்சொல்லுகிறோம்.

यद्वाजीवगतानिद्रास्वप्नश्चात्रनिदर्शनम् ॥
निद्राशक्तिर्यथाजीवेदुर्घटस्वप्नकारिणी ।
ब्रह्मण्येषास्थितामायासृष्टिस्थित्यंतकारिणी ॥

யத்வாஜீவகதாநித்ராஸ்வப்னஶ்சாத்ரநிதர்ஶனம் ।
நித்ராஶக்திர்யதாஜீவேதுர்கடஸ்வப்னகாரிணீ ।
ப்ரஹ்மண்யேஷாஸ்திதாமாயாஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகாரிணீ ॥ ௮௭

யத்வா அல்லாவிடில்
ஜீவகதா ஜீவனிடத்திலிருக்கிற
நித்ரா ஒரு நித்திராசக்தியாலுண்டுபண்ணப்படுகிற
ஸ்வப்னஶ்ச அனேகவிதரூபமான ஸ்வப்பனமும் (தமாக
அத்ர இந்த ஜாக்கிரத்தில் திருஷ்டாந்
நிதர்ஶனம் பார்த்துக்கொள்
நித்ராஶக்தி: நித்திராசக்தியானது
ஜீவே ஜீவனிடத்தில்
யதா எப்படி
துர்கடஸ்வப்னகாரிணீ கூடாததான ஸ்வப்பனத்தைப் பண்ணுகிறதோ
ப்ரஹ்மணி அப்படிபிர்மத்தில்
ஸ்திதா இருக்கிறதான
ஏஷா இந்த
மாயா மாயாசத்தியானது
ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகாரிணீ இந்த ஜெகத்தையுண்டுபண்ணவும் ரக்ஷிக்கவும் சம்ஹரிக்கவும் வல்லமையுள்ளது

அ-கை. நித்திராசக்தியென்ன கூடாதகாரியத்தைப் பண்ணுகிறதெனில் அது கூடாதகாரியம் பண்ணுவதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

स्वप्नेवियद्गतिंपश्येत्स्वमूर्ध्नश्छेदनंयथा ।
मुहूर्तेवत्सरौघञ्चमृतपुत्रादिकंपुनः ॥
इदंयुक्तमिदंनेतिव्यवस्थातत्रदुर्लभा ।
यथायथेक्ष्यतेयद्यत्तत्तद्युक्तंतथातथा ॥

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌵𑌿𑌯𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌶𑍍𑌛𑍇𑌦𑌨𑌂𑌯𑌥𑌾 ।
𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍌𑌘𑌞𑍍𑌚𑌮𑍃𑌤𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ ௪௭
𑌇𑌦𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂𑌨𑍇𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑌤𑍍𑌰𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾 ।
𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌤𑌥𑌾𑌤𑌥𑌾 ॥ ௪௮

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 ஸ்வப்பனத்தில் தான்
𑌵𑌿𑌯𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌂 ஆகாசத்தில்போவதை
𑌯𑌥𑌾. 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 எப்படிபார்க்கிறானோ
𑌸𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌶𑍍𑌛𑍇𑌦𑌨𑌂 அவ்விதமேதன்த லைவெட்டிப் போட்டிருப்பதையும்
𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 ஒருமுகூர்த்தத்தில்(ம்
𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍌𑌘𑌂𑌚 அனேகவருஷங்களையு
𑌮𑍃𑌤𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 செத்துப்போன பிள்ளைதகப்பன்முதலானவர்களையும்
𑌪𑍁𑌨𑌃 பட்டணத்தையும்பார்க்கிறான்
𑌇𑌦𑌂 அந்த சொப்பனகாலத்தில்இது
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 நியாயமாய்க்காணக்கூடியதெ ன்றும்
𑌇𑌦𑌂 இது காண்கிறது
𑌨. 𑌇𑌤𑌿 நியாயமில்லையென்றும்
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 விவஸ்தையானது
𑌤𑌤𑍍𑌰 அதில்
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾 துர்லபம்
𑌯𑌥𑌾. 𑌯𑌥𑌾 எப்படிஎப்படி
𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍍 யெதெது
𑌈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 காணப்படுகிறதோ
𑌤𑌥𑌾. 𑌤𑌥𑌾 அப்படிஅப்படி
𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍 அது அது
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 நியாயமென்றே தோற்றும்

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தைகைமுதிகநியாயத்தால்பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

ईदृशोमहिमादृष्टोनिद्राशक्तेर्यथातथा ।
मायाशक्तेरचिन्त्योयंमहिमेतिकिमद्भुतम् ॥
शयानेपुरुषेनिद्रास्वप्नंबहुविधंसृजेत् ।
ब्रह्मण्येवंनिर्विकारेविकारान्कल्पयत्यसौ ॥

𑌈𑌦𑍃𑌶𑍋𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌤𑌥𑌾 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌰𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌯𑌂𑌮𑌹𑌿𑌮𑍇𑌤𑌿𑌕𑌿𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௯

ஶயாநே புருஷே நித்ரா ஸ்வப்நம் பஹுவிதம் ஸ்ருஜேத் ।
ப்ரஹ்மண்யேவம் நிர்விகாரே விகாராந் கல்பயத்யஸௌ ॥ ௬௦

நித்ராஶக்தே: ஜீவனிடத்திலிருக்கிற நித்திரா சக்திக்கே
யாத்ருஶ: இப்பேர்ப்பட்ட
மஹிமா மகிமையானது
யதா எப்படி
த்ருஷ்ட: காணப்பட்டதோ
ததா அப்படி
மாயாஶக்தே: பிர்மத்திலிருக்கிறமாயா சக்திக்கு
அசிந்த்ய: சிந்திக்கக்கூடாத
அயம் இந்த
மஹிமாஸ்தி மகிமைஇருக்கிறதென்ப(தில்
கிம் என்ன

அத்புதம் ஆச்சரியமிருக்கிறது
ஶயாநே படுத்திருக்கிற
புருஷே புருஷனிடத்தில்
நித்ரா நித்திரையானது
பஹுவிதம் பலவிதமான
ஸ்வப்நம் சொப்பனத்தை
ஸ்ருஜேத் உண்டுபண்ணுகிறதுபோல
ஏவம் இப்படி
நிர்விகாரே நிர்விகாரமாயிருக்கிற
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தினிடத்தில்
அஸௌ இந்தமாயாசக்தியானது
விகாராந் விகாரங்களை
கல்பயதி கற்பிக்கிறது.

அ-கை. அப்படி மாயாசக்தி யென்னத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதெனில்.

खानिलाग्निजलोर्व्यण्डलोकप्राणिशिलादिकाः ।
विकाराःप्राणिधीष्वंतश्चिच्छायाप्रतिबिंबिता ॥

கா நிலாக்நிஜலோர்வ்யண்டலோகப்ராணிஶிலாதிகா: ।
விகாரா: ப்ராணிதீஷ்வந்தஶ்சிச்சாயாப்ரதிபிம்பிதா ॥ ௬௧

கா நிலாக்நிஜலோர்வ்யண்டலோகப்ராணிஶிலாதிகா: ஆகாசம்வாயுவு அக்னி ஜலம் மண் ஓஷதிலோகங்கள் அண்டங்கள் பிராணிகள் கல்முதலானவை

விகாரா: மாயாகற்பிதமான விகாரங்(கள்
ப்ராணிதீஷ்வந்த: பிராணிகளுடையபுத்திக்குள்ளே
சிச்சாயயா அறிவினுடையசாயையான(து
ப்ரதிபிம்பிதா பிரதிபிம்பிக்கிறது

அ-கை. இப்படி மாயை அசேதனத்தைக் கற்பிக்கட்டும் சேதனவிபாக கற்பனை பிர்மமே செய்கிறதென்று ஏன் சொல்லக்கூடாதெனில்.

चेतनाचेतनेष्वेषुसच्चिदानन्दलक्षणम् ।
समानंब्रह्मभिद्येतेनामरूपेपृथक् पृथक् ॥
ब्रह्मण्येतेनामरूपेपटेचित्रमिवस्थिते ।
उपेक्ष्यनामरूपेद्वेसच्चिदानन्दधीर्भवेत् ॥

சேதநாசேதநபேதேஷு ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் ।
ஸமாநம் ப்ரஹ்ம பித்யேதே நாமரூபே ப்ருதக் ப்ருதக் ॥ கூஉ
ப்ரஹ்மண்யேதே நாமரூபே படே சித்ரவதாஸ்திதே ।
உபேக்ஷ்ய நாமரூபே த்வே ஸச்சிதாநந்ததீர்பவேத் ॥ கூங

சேதநாசேதபேதேஷு சேதனமாயும் அசேதனமாயுமிருக்கிறவைகளான
பேதேஷு இந்த ஜீவஜகத்துக்களில்
ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் சச்சிதானந்தலக்ஷணமான
ப்ரஹ்ம பிர்மமானது
ஸமாநம் சமானந்தானே
நாமரூபே நாமரூபங்களான வைகளன்றோ
ப்ருதக்ப்ருதக் வேறு வேறாக (ன
பித்யேதே பேதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தில்

படே இந்த
நாமரூபே நாமரூபங்களானவை
படே வஸ்திரத்தில்
சித்ரவத் சித்திரம்போல
ஸ்திதே கற்பிதங்களாயிருக்கின்றன
நாமரூபே நாமரூபங்கள்
த்வே இரண்டையும்
உபேக்ஷ்ய உபேக்ஷித்து
ஸச்சிதாநந்ததீ: சச்சிதானந்தமே நானென்கிறஞானமானது
பவேத் பவிக்கத்தக்கது

அ-கை. ஜகத்துத் தோன்றிக்கொண்டிருக்கும்போது கற்பனையென்று எப்படி சொல்லுகிறதெனில்.

जलस्थेऽधोमुखेस्वस्यदेहेदृष्टेप्युपेक्ष्यतम् ।
तीरस्थएवदेहेस्वेतात्पर्यंस्याद्यथातथा ॥

ஜலஸ்தேऽதோமுகே ஸ்வஸ்ய தேஹே த்ருஷ்டேப்யுபேக்ஷ்ய தம் ।
தீரஸ்த ஏவ தேஹே ஸ்வே தாத்பர்யம் ஸ்யாத்யதா ததா ॥ கூச

ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய
தேஹே தேகமானது
ஜலஸ்தே ஜலத்திற்குள்ளே
அதோமுகே தலைகீழாய்
த்ருஷ்டேऽபி தோன்றிக்கொண்டிருந்தாலும்
தம் அந்த பாழான நிழலை [து
உபேக்ஷ்ய பொய்யென்று உபேக்ஷித்

தீரஸ்தே தீரத்திலிருக்கிற
ஸ்வே தன்னுடைய
தேஹே ஏவ தேஹத்திலேயே
தாத்பர்யம் ஆஸ்தையானது
யதா ஸ்யாத் யெப்படியிருக்கிறதோ
ததா அப்படி தேஹாதி ஜகத்து தோன்றினும் சாக்ஷியே நானென்று நிச்சியம்பண்ணி முத்தனுகக் கடவாய்

அ-கை. நாமரூபத்தை உபேக்ஷிக்கிறதற்கு இப்போது சர்வஜனப்பிரசித்த மான திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

सहस्रशोमनोराज्येवर्तमानेसदैवतत् ।
सर्वैरुपेक्ष्यतेयद्वदुपेक्षानामरूपयोः ॥
क्षणेक्षणेमनोराज्यंभवत्येवान्यथान्यथा ।
गतंगतंपुनर्नास्तिव्यवहारोबहिस्तथा ॥

ஸஹஸ்ரஶோமநோராஜ்யேவர்த்தமாநேஸதைவதத் ।
ஸர்வைருபேக்ஷ்யதேயத்வதுபேக்ஷாநாமரூபயோ꞉ ॥ கூரு
க்ஷணேக்ஷணேமநோராஜ்யம்பவத்யேவாந்யதாந்யதா ।
கதம்கதம்புநர்நாஸ்திவ்யவஹாரோபஹிஸ்ததா ॥ கூகூ

ஸஹஸ்ரஶ꞉ தன்னிடத்தில் அனேக விதமான
மநோராஜ்யே மனோராஜ்யங்கள்
ஸதா எப்போதும்
வர்த்தமாநே உண்டாய்க்கொண்டிருந்த போதிலும்
தத் அது
யத்வத் எப்படி
ஸர்வை꞉ எல்லோராலும்
உபேக்ஷ்யதே உபேக்ஷைபண்ணப்படுகிறதோ
நாமரூபயோ꞉ அப்படி இந்தநாமரூபங்களிலும்
உபேக்ஷா உபேக்ஷையானது பண்ணத்தக்கது
க்ஷணே. க்ஷணே க்ஷணந்தோறும் க்ஷணந்தோறும்
மநோராஜ்யம் மனோராஜ்யமானது
அந்யதா.அந்யதா வேறு வேறாக
பவதி ஏவ உண்டாகிக்கொண்டேயிருக்கிறது
கதம்.கதம் போனதுபோனதே அது
புந꞉ திரும்ப
நாஸ்தி இருக்கிறதில்லை
பஹி꞉ வெளியில் செய்யப்படுகிற
வ்யவஹார꞉ விவகாரமும்
ததா அப்படிபோலவென்றறி

அ-கை. மனோராஜ்யம்போல பாஹ்யவிவகாரம் காணமற்போகவில்லையே யெனில்.

नबाल्यंयौवनेलब्धंयौवनंस्थाविरेतथा ।
मृतःपितापुनर्नास्तिनायात्येवगतंदिनम् ॥
मनोराज्याद्विशेषःकःक्षणध्वंसिनिलौकिके ।
अतोस्मिन्भासमानेपितत्सत्यत्वधियंत्यजेत् ॥

நபால்யயௌவநேயூயயௌவநேயஸ்தாவிரேதயா ।

ம்ருதஃபிதாபுநர்நாயாதியேவமகதாஃபுநஃ ॥ ௬௭

உதாராஜ்ய விஶேஷஃக்ஷணத்வம்ஸிநிலௌகிகே ।

அதோஸ்மிந்பாஸமாநேபி தத்ஸத்யத்வதியம்த்யஜேத் ॥ ௬௮ ॥

யௌவநே யௌவனவஸ்தையில்
பால்ய வாலிபம்
ந.வாஞ்ச்ய வேண்டுமென்றாலும் லபிக்
தயா அப்படியே (காது
ஸ்தாவிரே விருத்தாப்பியத்தில் முன்
போல
யௌவநம் யௌவனமானது பிரார்த்தி
த்தாலும் லபிக்காது
ம்ருதஃ இறந்த
பிதா வாபுநஃ நாஸ்தி தகப்பன்புத்தி
ரனுலே ஒருக்கால் மறுபடிப்பார்க்
க ஆசைப்பட்டாலும் வாரான்
கதம் தீநம் போனநாள் ஒருக்காலும்
ந.யாதிவைவ மறுபடிவரமாட்டாதே

க்ஷணத்வம்ஸிநி க்ஷணத்தில் அழிந்து
போவதாயிருக்கிற
லௌகிகே உலகவாழ்வில்
உதாராஜ்யாத் மநோ ராஜ்யத்தைக்
காட்டிலும்
கஃ என்ன
விஶேஷஃ விசேஷமிருக்கிறது
அதஃ ஆகையினாலே
அஸ்மிந் இந்த ஜகத்தானது
பாஸமாநேபி தோன்றிக்கொண்
டிருந்தாலும்
தத்ஸத்யத்வம் அந்தஜகத்தில்சத்தி
யமென்கிற புத்தியைமட்டும்
த்யஜேத் தியஜிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி உகைத்தைப் பொய்யென்று உபேக்ஷிப்பதால் என்னலா பமெனில்.

उपेक्षिते लौकिके धीर्निर्विघ्ना ब्रह्मचिन्तने ।

உபேக்ஷிதேலௌகிகேதீர்நிர்விக்நா ப்ரஹ்மசிந்தநே ॥ ௬௯ ॥

லௌகிகே இந்தஉலகைசம்பந்தமானபுத்
உபேக்ஷிதே உபேக்ஷிக்கப்பட்ட (தி
தீஃ அந்த புத்தியானது (தானுல்

ப்ரஹ்மசிந்தநே அகண்டாகாரபிர்மசி
ந்தனையில்
நிர்விக்நா தடையன்றியிருக்கும்

அ-கை. அப்போது ஞானிக்கு விவகாரம் எப்படிக் கூடுமெனில்.

नटवत्कृतिमास्थाय निर्वहत्येव लौकिकम् ॥

நடவத்க்ருதிமாஸ்தாய நிர்வஹத்யேவலௌகிகம் ॥ ௭௦ ॥

நடவத் நாடகமாடுகிறவன்போலே
க்ருதிம் ஞானி அகந்தையானபரபரப்
ஆஸ்தாய அடைந்து (பை

லௌகிகம் ஒரு விதலோக விவகாரத்தி
லும் தடையில்லாமலே
நிர்வஹதி ஏவ நிர்வாஹம் பண்ணி
க்கொண்டே இருப்பன்

அ-கை. ஞானிக்கு விவகாரத்தை ஒப்பினால் விகாரத்வம் வருமேயெனில்.

प्रवहत्यपिनीरौघःस्थिराप्रौढशिलायथा ।
नामरूपान्यथात्वेपिकूटस्थंब्रह्मनान्यथा ॥

ப்ரவஹத்யபி நீரௌக:ஸ்திரா ப்ரௌடசிலா யதா |
நாமரூபான்யதாத்வேபிகூடஸ்தம்ப்ரஹ்மநான்யதா || ௧௦௦ ||

நீரௌக நதியில் ஜலமானது
ப்ரவஹதி. அபி பெருகிக் கொண்டிருந்தாலும்
ஸ்திரா ஸ்திரமாயிருக்கிற
ப்ரௌடசிலா பெரியபாராங்கல்லு
யதா-ஸ்திரா எப்படி ஸ்திரமாயிருக்கிறதோ அப்படி
நாமரூபான்யதாத்வே-அபி தேகாதி

ஜகத்து முதலான நாமரூபங்கள் அடிக்கடிவேறுவேறானவிவகாரப்பட்டபோதிலும்
கூடஸ்தம் நிர்விகாரமாயிருக்கிற
ப்ரஹ்ம பிர்மம்
அந்யதா ஒருக்காலும் ஸ்வபாவத்தை விட்டு
ந வேறுபடுகிறதில்லை

தாம். ஆகையால் ஞானி பிர்மமாகையால் இவனுக்கு ஒருவிவகாரமுமில்லையென்றறி.

அ-கை. அகண்டபிர்மத்தில் அதற்கு விலக்ஷணமான ஜகத்து யெப்படித் தோன்றுமெனில்.

निच्छिद्रेदर्पणेभातिवस्तुगर्भंबृहद्वियत् ।
सच्चिद्घनेतथानानाजगद्गर्भमिदंवियत् ॥

நிச்சித்ரே தர்பணே பாதி வஸ்துகர்ப்பம்ப்ருஹத்வியத் |
ஸச்சித்கநே ததா நாநாஜகத்கர்ப்பமிதம்வியத் || ௧௦௧ ||

நிச்சித்ரே இடைவெளியில்லாத
தர்பணே கண்ணாடியில்
வஸ்துகர்ப்பம் அனேகவஸ்த்துக்களையுள்ளே அடக்கிவைத்திருக்கிற
ப்ருஹத் பெரிதான
வியத் ஆகாசமானது
பாதி எப்படி விளங்குகிறதோ

ததா அப்படி
ஸச்சித்கநே சச்சிதானந்தத்தில்
நாநாஜகத்கர்ப்பம் நானாவிதமானஜகத்கூட்டத்தையுடையதான
இதம் இந்த
வியத் ஆகாசமானது தோன்றுகிறதென்றறி

அ-கை. முதல் முதலில் நாமரூபமல்லவோ தோற்றுகிறது. சச்சிதானந்தம் தோற்றவில்லையே அப்படியிருக்க அதிசயமான பிர்மத்தில் ஜகத்தெப்படி தோன்றுமெனில்.

अदृष्ट्वादर्पणंनैवतदन्तस्थेक्षणंतथा ।
अमत्वासच्चिदानन्दंनामरूपमतिःकुतः ॥

அத்ருஷ்ட்வா தர்பணம் நைவ ததந்தஸ்தேக்ஷணம் ததா ।
அமத்வா ஸச்சிதாநந்தம் நாமரூபமதி: குத:॥ ௧௦௨ ॥

தர்பணம் முதலில் கண்ணாடியை
அத்ருஷ்ட்வா பாராமல்
ததந்தஸ்தேக்ஷணம் நைவ அதற்குள்
ளேயிருக்கிற வஸ்துக்களின் தோ
ற்றமானது எப்படி காணப்படாதோ
ததா அப்படி

ஸச்சிதாநந்தம் சச்சிதானந்தத்தை
அமத்வா எண்ணிப்பாராமல்
நாமரூபமதி: நாமரூபங்களின்
குத: எப்படி. யுண்டாகும் ஆகை
யால் சச்சிதானந்தம் தோன்றியே
நாமரூபங்கள் தோன்றுமென்றறி.

அ-கை. ஐயா, நாமரூபமெல்லாம் முதலில் தோன்றுகின்றன. அப்படித் தோன்றும்போது நிர்விஷயமானபிரமம் எப்படி அநுபவத்திற்கு வருமெனில்.

प्रथमंसच्चिदानन्देभासमानेथतावता ।
बुद्धिंनियम्यनैवोर्ध्वंधारयेन्नामरूपयोः ॥

ப்ரதமம் ஸச்சிதாநந்தே பாஸமாநேத தாவதா ।
புத்திம் நியம்ய நைவோர்த்வம் தாரயேந்நாமரூபயோ:॥ ௧௦௩

ப்ரதமம் முதலில்
ஸச்சிதாநந்தே சச்சிதானந்தமானது
பாஸமாநே விளங்காநின்றுள்ளளவில்
அத பிற்பாடு
தாவதா அவ்வளவுக்குள்ளே
புத்திம் புத்தியை

நியம்ய அடக்கி
ஊர்த்வம் மேலே தோன்றுகிற
நாமரூபயோ: நாமரூபங்களில்
நைவதாரயேத் புத்தியைச்சிறிது
ம்செலுத்தக்கூடாது.

அ-கை. இதனாலென்ன ஆயிற்றெனில்.

एवञ्चनिर्जगद्ब्रह्मसच्चिदानन्दलक्षणम् ।
अद्वैतानन्दएतस्मिन्विश्राम्यन्तुजनास्थिरम् ॥

ஏவஞ்ச நிர்ஜகத்ப்ரஹ்ம ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் ।
அத்வைதாநந்த ஏதஸ்மிந் விஶ்ராம்யந்து ஜநாஶ்சிரம்॥ ௧௦௪

ஏவஞ்ச இப்படி அனுசந்தானம் ப
ண்ணிக்கொண்டிருந்தானானால்
நிர்ஜகத் நிர் ஜகத்தாயும்

ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் சச்சிதானந்த ல
க்ஷணமாயுமிருக்கிற

ப்ரஹ்ம பிர்மமானது அவனுக்கு சதா தானாகவே விளங்கிக் கொண்டேயிருக்கும்
ஏதஸ்மிந் இந்த
அத்வைதாநந்தே அத்துவைதானந்தத்தில்
ஜநா: உலகத்திலுள்ள சகல ஜனங்களும் ஸ்திரமாக (ஸம்
ப்ரதாயேந) கிரமபரிகாரம் பண்ணிக்கொள்ளக்கடவர்கள்

அ-கை. இந்த அத்தியாயத்தைச் சங்கிரகம்பண்ணி முடிக்கிறார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रन्थेतृतीयोध्यायईरितः ।
अद्वैतानन्दएवस्याज्जगन्मिथ्यात्वचिन्तया॥

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே க்ரந்தே த்ருதீயோத்யாய ஈரித: ।
அத்வைதாநந்த ஏவஸ்யாஜ்ஜகந்மித்யாத்வசிந்தயா ॥ கசு

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே பிர்மானந்தமென்கிற பெயரையுடையதான
க்ரந்தே கிரந்தத்தில்
த்ருதீய: மூன்றாவது
அத்யாய: அத்தியாயமானது
ஈரித: சொல்லப்பட்டது
ஜகந்மித்யாத்வசிந்தயா ஜகத்துப்பொய்யென்று இடைவிடாமல் சொன்ன யுக்திகளுடன் சிந்திப்பதினால்
அத்வைதாநந்த: ஏவ அத்துவைதானந்தமே
ஸ்யாத் நிச்சயமாகவே யிருக்கிறது.

வி-ம். எந்தபுருஷன் குருமுகமாயிந்த அத்துவைதானந்தத்தை சதா பரிசயம் பண்ணுகிறானோ அவன் அத்துவைதானந்தமாகவே ஆவன். இதிற் சந்தேகமில்லை சத்தியம்.

அத்துவைதானந்தம் முற்றிற்று.

(கச)வது வித்தியானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

யோகானந்த ஆத்துமானந்த அத்துவைதானந்த ஞானத்தாலுண்டான ஞானியின் ஸ்வானந்தானுபவமே வித்தியானந்தமென்று பிரகதாரண்ணிய சுருதி கூறுகின்றது. விஷயானந்தம் புத்திவிருத்தியில் தோன்றுவதுபோல் நிர்விகற்பசமாதியில் அடைந்த சுகம் ஞானிமனதில் தோன்றுவதே வித்தியானந்தம், துக்காபாவமென்றும், சர்வகாமாப்தியென்றும், கிருதகிருத்தியமெ

ன்றும், பிராப்த பிராப்பியமென்றும்நான்காய்ப்பிரகாசிக்கின்றது. இகலோக த்தில் மனைவி மக்கள் முதலியவஸ்துக்களி லுண்டாயிருக்கிற துக்கமும், பர லோக சுவர்க்காதிபோகத்தி லுண்டாகிறதுக்கமும், நிவர்த்தியடைந்ததே துக்கநிவர்த்தியான முதற்பிரயோஜனம் மனுஷியானந்தமுதல்ஹிரண்ணியகற் பானந்த மீருயுள்ள (11) பேர்கள் ஆனந்தம் ஒருவருக்கொருவர் நூறுபங்கு ஜாஸ்தியான ஆனந்தத்துடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற மேற்கூறியவர்களுடைய ஆனந்தம் இந்தஞானியின் பிர்மானந்த சமுத்திரத்தில் நுரையாயிருப்பதெ ன்றறிவதே சர்வகாமாவாப்தியென்று தைத்திரீயசுருதியில் ஆனந்தவல்லியில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே இரண்டாம் பிரயோஜனம். அஞ்ஞானதிசை யில் கர்மோபாசனை, பக்தி, யோகம், முதலியன செய்யவேண்டியதா யிருந்த சகலகாரியமும் இந்தஞானமடைந்த பின்னர் இஞ்ஞானிக்கு அற்றுப்போன தே மூன்றாவதான கிருதகிருத்திய பிரயோஜனம் எல்லாம் தானாய்க்கண்ட பி ற்பாடு அன்னியமான அடையவேண்டிய பதமற்றவனா யிருப்பதே அடைய வேண்டியதை அடைந்ததான நான்காம் பிரயோஜனம். நானேதன்னியன், நா னேகிருதார்த்தன், அஞ்ஞானம் முதலிய சகல சத்துருக்களும், ஞானபோத ஞன என்னால் சங்கரிக்கப்பட்டு, என்னிடத்தில் நானாகவே திருப்தியாயிருக்கி றேனென்று அறிந்தவனேமஹாமுக்தன். இவ்விதம் என்னைச்செய்துவைத்த சாஸ்திரத்தைப்புகழுவேனோ இத்திடம்வரும்படி செய்த எனதாசானை புகழு வேனோ அன்றி அதிசயமான இப்பிர்ம ஞானத்தைப் புகழுவேனோ வென்று இவ்வாறு சுகித்திருப்பவனே வித்தியானந்த முடையவனென்றறி.

வித்தியானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமஜயம்.

ஸ்ரீகணேசாய நம:.

ஸ்ரீராஜ[illegible] ப்ரஹ்மானந்த குரவே நம:.

ப்ரஹ்மானந்தே விஷயானந்த:.

இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிற அர்த்தங்களுக்கும் இனிசொல்லப்போ கிற அர்த்தங்களுக்கும் சம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

योगेनात्मविवेकेनद्वैतमिथ्यात्वचिन्तया ।

ब्रह्मानन्दंपश्यतोथविद्यानन्दोनिरूप्यते ॥

𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 ।

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍋𑌥𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧

𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 முதலில் சொன்ன சமாதி யோகத்தாலும்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨 முக்கியாத்துமாவே தானென்ற விவேகத்தாலும்
𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 சச்சிதானந்தமேதான் தன்னிடத்தில் தோன்றுகிற துவைதம் பொய்யென்ற சிந்தையாலும்
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 பிர்மானந்தத்தைசாக்ஷாத்காரமாக
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃 கண்டவனுக்கு
𑌅𑌥 பிற்பாடு உண்டாகிற
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 வித்தியானந்தமானது
𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 நிரூபிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. வித்தியானந்தத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அதின்வகுப்பையும் காட்டவேண்டுமெனில்.

विषयानन्दवद्विद्यानन्दोधीवृत्तिरूपकः ।

दुःखाभावादिरूपेणप्रोक्तएषचतुर्विधः ॥

𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋𑌧𑍀𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌕𑌃 ।

𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌏𑌷𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌃 ॥ ௨

𑌏𑌷𑌃 இந்த
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 ஞானனந்தமானது
𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌤𑍍 விஷயானந்தம்போல
𑌧𑍀𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌕𑌃 புத்திவிருத்திரூபகமாயிருக்கிறது
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 துக்காபாவம் முதலான ரூபத்தினாலே
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌃 நாலுவிதமென்று
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. அந்த நான்குவிதத்திற்கும் நாமமேதெனில்.

दुःखाभावश्चकामाप्तिःकृतकृत्योहमित्यसौ ।

प्राप्तप्राप्योहमित्येवंचातुर्विध्यमुदाहृतम् ॥

𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 ।

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍋𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩

𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 துக்கநாசமென்றும்
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 சர்வகாமப்ராப்தியென்றும்
𑌅𑌹𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌸𑍌 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌃 நான் செய்யவேண்டியதை ஞானியான தான் செய்தேனென்ற கிருதகிருத்தியமென்றும்

ஸஞ்ஜாத ப்ராப்தப்ராப்ய: நான் அடையவேண்டியதெல்லாம் அடைந்தேனென்கிற சந்தோஷமென்றாம்

ஏவம் வாக்யத்வயம் இன்னுன்குளி குமாக

உதாஹ்ருதம் ச்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன

அ-கை. அப்படி நிவர்த்திக்கக் கூடிய துக்கமெந்தனை விதமெனில்.

ऐहिकञ्चामुष्मिकञ्चेत्येवंदुःखद्वयेरितम् ।

ஐஹிகஞ்சாமுஷ்மிகஞ்சேத்யேவம் து:கத்வயேரிதம்॥ ௫௦

ஐஹிகம் ச இகலோகத்திலிருக்கிற துக்கமொன்றும்

ஆமுஷ்மிகம் ச பரலோகத்திலிருக்கிற துக்கமென்றும்

இதி ஏவம் என்றிப்படி.

து:கம் துக்கமானது.

த்வயா இரண்டுவிதங்களாக

ஈரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இதில் இகலோக துக்கத்திற்கு நிவர்த்தி யெங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

निवृत्तिमैहिकस्याहबृहदारण्यकंवचः ॥

आत्मानंचेद्विजानीयादयमस्मीतिपूरुषः ।

किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥

நிவ்ருத்திமைஹிகஸ்யாஹப்ருஹதாரண்யகம்வச:॥ ௪

ஆத்மானஞ்சேத்விஜாநீயாதயமஸ்மீதிபூருஷ: ।

கிமிச்சன்கஸ்யகாமாயசரீரமனுஸஞ்ஜ்வரேத்॥ ௫

ஐஹிகஸ்ய இகலோகத்திற்கு

நிவ்ருத்திம் நிவர்த்தியை

பூருஷ: புருஷனானவன்

ஆத்மானம் ஆத்துமாவை

அயம் இவரே

அஸ்மி இதி நானென்று (ல்

விஜாநீயாத் சேத் அறிந்தானே யானா

கிம் இச்சன் எந்த போகத்தை யிச்சிக்கப்போகிறான்

கஸ்ய யாருடைய

காமாய காமத்தின் பொருட்டு

சரீரம் சரீரத்தைக்குறித்து

அனுஸஞ்ஜ்வரேத் தாபப்படுவானென்றிப்படி.

ப்ருஹதாரண்யகம் பிரகதாரண்ய உபநிஷத்திலிருக்கிற

வச: வாக்கியம்

ஆஹ சொல்லுகிறது.

அ-கை. ஆத்மாவில் துக்கம்சம்பந்தப்பட்டிருந்தாலல்லவோ துக்கநிவர்த்தியைச் சொல்லவேண்டும் பாபமில்லாதவனுக்கு பிராயச்சித்தமேது. அப்படியிருக்கும் பக்ஷத்தில் அந்த துக்கம் ஆத்துமாவுக்கெப்படிபோகுமெனில்.

जीवात्मापरमात्माचेत्यात्माद्विविधईरितः ।

चित्तादात्म्यात्त्रिभिर्देहैर्जीवस्सन्भोक्तृतांव्रजेत् ॥

परात्मासच्चिदानन्दस्तादात्म्यंनामरूपयोः ।

गत्वाभोग्यत्वमापन्नस्तद्विवेकेतुनोभयम् ॥

भोग्यमिच्छन्भोक्तुरर्थेशरीरमनुसंज्वरेत् ।

ஜீவாத்மாபரமாத்மாசேத்யாத்மாத்விவிதஈரித:।

சித்தாதாத்ம்யாத்த்ரிபிர்தேஹைர்ஜீவஸ்ஸந்போக்த்ருதாம்வ்ரஜேத் ॥

பராத்மாஸச்சிதாநந்தஸ்தாதாத்ம்யம்நாமரூபயோ:।

கத்வாபோக்யத்வமாபந்நஸ்தத்விவேகேதுநோபயம் ॥ எ

போக்யமிச்சந்போக்துரர்தேசரீரமநுஸம்ஜ்வரேத் ॥ எ

ஆத்மா அஞ்ஞானகாலத்தில் ஒரு ஆத்துமாவே
ஜீவாத்மா ஜீவாத்துமாவென்றும் (றும்
பரமாத்மாச பரமாத்துமாவென்
த்விவித: இரண்டுவிதங்களாக
ஈரித: சொல்லப்படுகிறார்
சித் அறிவாயிருக்கிறஆத்துமா
த்ரிபிர்தேஹை: மூன்று தேகங்களோடே
தாதாத்ம்யாத் தாதாத்மியாசத்தால்
ஜீவ: ஸந் ஜீவனாக ஆகி
போக்த்ருதாம் போக்தாவாயிருத்தலை
வ்ரஜேத் அடைகிறார் (ற
ஸச்சிதாநந்த: சச்சிதானந்தமாயிருக்கி

பராத்மா பரமாத்துமாவானவர்
நாமரூபயோ: நாமரூபங்களுடைய
தாதாத்ம்யம் தாதாத்மியாத்தியாசத்
கத்வா அடைந்து (தை
போக்யத்வம் விஷயமாயிருத்தலை
ஆபந்ந: அடைந்தார்
தத்விவேகே து அவைகளுடையவி
வேகம்செய்யும்பக்ஷத்தில் (யில்லை
ந உபயம் ஜீவனும் விஷயமுமிரண்டு
போக்து: அர்தே புஜிக்கிறவன்நிமித்
தத்தில் (க்கொண்டு
போக்யம் இச்சந் விஷயத்தைஇச்சித்து
சரீரம் சரீரத்தைக்குறித்து
அநுஸம்ஜ்வரேத் தாபப்படுவான்

அ-கை. சரீரத்திரயங்களின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

ज्वरास्त्रिषुशरीरेषुस्थितानत्वात्मनोज्वराः ॥

व्याधयोधातुवैषम्येस्थूलदेहेस्थिताज्वराः ॥

कामक्रोधादयस्सूक्ष्मेद्वयोर्बीजंतुकारणे ॥

ஜ்வராஸ்த்ரிஷுசரீரேஷுஸ்திதாநத்வாத்மநோஜ்வரா: ॥ அ

வ்யாதயோ தாதுவைஷம்யே ஸ்தூலதேஹே ஸ்திதா ஜ்வரா꞉ ।
காமக்ரோதாதய꞉ ஸூக்ஷ்மே த்வயோர்பீஜம் ஹி காரணே ॥ ௯

த்ரிஷு ஶரீரேஷு மூன்று சரீரங்களிலும்
ஜ்வரா꞉ ஜ்வரங்கள்
ஸ்திதா꞉ இருக்கின்றன (ல்
ஆத்மனஸ்து ஆத்துமாவுக்கோவென்று
ஜ்வரா꞉ ஜ்வரங்களும்
ந இல்லை அதெப்படியென்றால்
ஸ்தூலதேஹே ஸ்தூலசரீரத்தில்
தாதுவைஷம்யே வாதபித்தசிலேஷ்மங்களாகிய தாதுக்களின் வித்தியாசகாலத்தில்
ஜ்வரா꞉ ஜ்வரங்கள் முதலாகிய
வ்யாதய꞉ வியாதிகள்
ஸ்திதா꞉ இருக்கின்றன
ஸூக்ஷ்மே ஸூக்ஷ்மசரீரத்தில்
காமக்ரோதாதய꞉ காமக்குரோதமுதலான ஜ்வரங்களுண்டாகின்றன
காரணே காரணசரீரத்திலேயோவென்றால்
த்வயோ꞉ இரண்டு சரீரங்களுக்கும்
பீஜம் வித்தான ஜ்வரமிருக்கிறது

அ-கை. இப்போ ஞானிக்கு போக்தாவும் போக்கியமுமில்லையென்பதெப்படியெனில்.

अद्वैतानन्दमार्गेणपरात्मानिविवेचिते ।
अपश्यन्वास्तवंभोग्यंकिन्नामेच्छेत्परात्मवित् ॥
आत्मानन्दोक्तरीत्यास्मिन्मुख्यात्मन्यवधारिते ।
भोक्तानैवास्तिकोप्यत्रशरीरेतुज्वरःकुतः ॥

அத்வைதானந்தமார்கேண பராத்மனி விவேசிதே ।
அபஶ்யந்வாஸ்தவம் போக்யம் கிந்நாமேச்சேத்பராத்மவித் ॥ ௧௦
ஆத்மானந்தோக்தரீத்யாஸ்மின் முக்யாத்மன்யவதாரிதே ।
போக்தா நைவாஸ்தி கோப்யத்ர ஶரீரே து ஜ்வர꞉ குத꞉ ॥ ௧௧

அத்வைதானந்தமார்கேண அத்துவைதானந்தத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி சோதனைபண்ணுகிற மார்க்கத்தினால்
பராத்மனி பரமாத்துமா
விவேசிதே பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால்
போக்யம் விஷயத்தை
வாஸ்தவம் வாஸ்தவமாக
அபஶ்யந் பாராதிருக்கிறவனாயிருக்கிற
பராத்மவித் பரமார்த்தஞானியானவன்
கிந்நாம என்னபோகத்தை (ன்
இச்சேத் இச்சிக்கப்போகிறானென்றால்
ஆத்மானந்தோக்தரீத்யா ஆத்மானந்தத்தில்சொல்லப்பட்டிருக்கிறகௌணமித்தியாகர்த்தாத்துமாக்களைப் பிரிக்கிறவழியால்

சுஹிநு இந்த	சுதூ இந்த
ஊவ்யா தூநி முக்கியாத்துமாவானவர்	ஶரீரே.த சரீரத்தில்
சுவயாசிமெக நானென்றுநிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருந்துள்ளளவில்	ஜூரஃ தாபமானது
ஹொதூா.ந.ஷவ.சுவஸூ புஜிக்கிறவனே இல்லை	கஃ.சுவி யெதற்காக
	கூரதஃ பண்ணப்படப்போகிறது

அ-கை. ஞானிக்குப் பரலோக துக்கமில்லையென்ப தெப்படியெனில்.

पुण्यपापद्वयेचिन्तादुःखमामुष्मिकम्भवेत् ।
प्रथमाध्यायएवोक्तंचिन्तानैनंतपेदिति ॥

வுணூவாவதுயெவிஷாஊஃவொாஊஷிகஂஹவெசு |
வூமாஷ்யவெவொக்துஂவிஷாநெநஂதவெஜிதி ‖ கஉ

வுணூவாவதுயெ சகலருக்கும் மரணகாலத்தில் நாம் ஒருநன்மையும் செய்யவில்லையே தீமையேசெய்து வந்தோம் இதற்கு நாணிப்போது யென்ன செய்வேனென்றிப்படி புண்யபாபங்களிரண்டிலும் வருகிற	ஹவெசு பவிக்கும் (யத்தில்
விஷா சிந்தையானது [க்கிற	வூமாஷ்யெ முதலாவது அத்தியா
சூஊஷிகஂ பரலோகசம்பந்தமாயிரு	விஷா பரலோகசிந்தையானது
ஊஃவஂ துக்கமாக	ஷநஂஷவ இந்த ஞானியைமட்டுந்தானே
	ந.தவெசு தபிக்கப்பண்ணமாட்டாதென்று
	ஊதி இப்படி
	உக்துஂ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஞானிக்குப் பிராப்தகர்ம மிருப்பதால் ஆகாமியகர்மம் யெப்படியில்லாமல்போகும் அதைக்குறித்து வருகிற பரலோகசிந்தை தானெப்படிவராமல் போருமெனில்.

यथापुष्करपर्णेस्मिन्नपामश्लेषणंतथा ।
वेदनादूर्ध्वमागामिकर्मणोऽश्लेषणंबुधे ॥

யமாவுஷ்ரவணெ்ஹிஹவாஊஶ்ஷணஙமா |
வெஊநாஊஊ்வ்ஊமாமிகஊணொ஽ஶ்ஷணஂவுயெ‖ கரு

சுஹிநு.வுஷ்ரவணெ இந்தத்தாமரையிலையில்	யமா எப்படியோ
சுவாஂ ஜலத்தினுடைய	தமா அப்படி
சுஶ்ஷணஂ சுரம் ஒட்டாமை	வெஊநாஊஊ்வஂ ஞானம் வந்தபிற்பாடு

வாடிய ஞானியினிடத்தில் (டைய	ஸ்ப்ரேஷணம் சம்பந்தமின்மையானது
கூமாதிகர்மணஃ ஆகாமிய கர்மத்தினு	அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஆகாமியகர்மம் ஒட்டாமல்போனாலும் சஞ்சிதகர்மம் அவனுக்கெப்படி போயிற்று ஞானிக்கு சஞ்சிதகர்மம் நிற்சேஷமாய் போய்விட்டதென்பதற்கு பிரமாணங்களேதெனில்.

इषीकातृणतूलस्यवह्निदाहःक्षणाद्यथा ।
तथासंचितकर्मास्यदग्धम्भवतिवेदनात् ॥
यथैधांसिसमिद्धोग्निर्भस्मसात्कुरुतेजुर्न ।
ज्ञानाग्निस्सर्वकर्माणिभस्मसात्क्रुरुतेतथा ॥
यस्यनाहंक्रुतोभावोबुद्धिर्यस्यनलिप्यते ।
हत्वापिसइमान्लोकान्नहन्तिनानिबध्यते ॥

இஷீகாத்ருணதூலஸ்யவஹ்நிதாஹஃக்ஷணாத்யதா ।
ததாஸஞ்சிதகர்மாஸ்யதக்தம்பவதிவேதநாத் ॥
யதைதாம்ஸிஸமித்தோக்நிர்பஸ்மஸாத்குருதேஜுர்ந ।
ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணிபஸ்மஸாத்குருதேததா ॥
யஸ்யநாஹங்க்ருதோபாவோபுத்திர்யஸ்யநலிப்யதே ।
ஹத்வாபிஸஇமாந்லோகாந்நஹந்திநநிபத்யதே ॥ ௧௬

இஷீகாத்ருணதூலஸ்ய நாணல்புல்லினுடைய பஞ்சானது	அஸ்ய இந்த ஞானியினுடைய
க்ஷணாத் க்ஷணகாலத்திற்குள்	ஸஞ்சிதகர்ம சஞ்சிதக்கர்மமானது
வஹ்நிதாஹஃ தீயாலெரிக்கப்படுவது	வேதநாத் ஞானத்தினாலே
யதா எப்படியோ	தக்தம் தகிக்கப்பட்டதாக
ததா அப்படி	பவதி ஆகிறது.

அ-கை. மேற்சொன்ன அர்த்தத்திற்கு மேற்கோளாக பகவான் வாக்கிய(ம்) (ச்ருதியையும்)காண்பிவிக்கிறார்.

ஸமித்தஃ ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற	குருதே பண்ணுகிறதோ
அக்நிஃ அக்கினியானது	அர்ஜுந ஏ அர்ச்சுனா
ஏதாம்ஸி கட்டைகளை	ததா அப்படி.
யதா எப்படி	ஜ்ஞாநாக்நிஃ பிர்மஞானமாகிற அக்கினியும்
பஸ்மஸாத் சாம்பலாக	

ஸஞ்சிதானி — சகலமான சஞ்சிதகர்மங்களையும்
ஜ்ஞானவான் — சாம்பலாக
கரோதி — பண்ணுகிறது
யஸ்ய — எவனுக்கு
அஹங்க்ருதஃ பாவஃ ந — தேகத்தில் நானென்று பண்ணப்பட்டிருக்கிற அசம்பாவமானது இல்லையோ
யஸ்ய — யாதொரு ஞானியினுடைய
புத்திஃ — புத்தியானது
ந லிப்யதே — விஷயத்தில் சத்தியமென்கிற ஆசையால் சம்பந்தப்படவில்லையோ
ஸஃ — அந்தபுருஷன்
இமான் லோகான் — இந்தசகலமானலோகங்களையும் அதிலுள்ள பிராணிகளையும்
ஹத்வாபி — பீதமில்லாமல்சங்காரம் பண்ணினாலும்
ந ஹந்தி — அவன் ஒருவரையும் கொல்லவுமில்லை
ந நிபத்யதே — அந்த பாபங்களால் அவன் பந்தப்படப்போகிறதுமில்லை.

அ-கை. இந்த ஞானிக்குப் பிராரப்தகர்மமெப்போது அங்கீகரிக்கப்பட்டதோ அது இவனையெப்படி சம்பந்திக்கமாட்டாது. அதற்குப் பிரமாணம் எங்கே யிருக்கிறதென்றால் இந்த அர்த்தத்தை கௌஷீதகி உபநிஷத்திலும் சாந்தோக்கியத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்.

मातापित्रोर्वधस्तेयंभ्रूणहत्यान्यदीदृशम् ।
नमुक्तंनाशयेत्पापंमुखकान्तिर्ननश्यति ॥

மாதாபித்ரோர்வதஸ்தேயம்ப்ரூணஹத்யாந்யதீத்ருசம் ।
நமுக்திம்நாசயேத்பாபம்முககாந்திர்நநச்யதி ॥ ௧௭

மாதாபித்ரோஃ — தாய் தகப்பனுடைய
வதஃ — வதையினால்வருகிறபாபமென்ன
ஸ்தேயம் — தங்கத்தை திருடுகிறதினால் வருகிற பாபமென்ன
ப்ரூணஹத்யா — சிசுக்களுடையவதையினால் வருகிற பாபமென்ன
அந்யத் ஈத்ருசம் — இன்னுமிதற்குச் சமானமான
அந்யத்பாபம் — வேறேபாபங்களும்
முக்திம் ந நாசயேத் — இந்தஞானியினுடையமுக்தியை கெடுக்கமாட்டா
முககாந்திஃ — இவன் முகத்திலிருக்கிற காந்தியானது
ந நச்யதி — நாசமாகமாட்டாது.

அ-கை. துக்கநிவர்த்தியாகுமென்பது தெரிந்தது. இரண்டாவது பிரயோஜனமான சர்வகாமாவாப்தி ஞானிக்கெப்படியெனில்.

दुःखाभाववदेवास्यसर्वकामाप्तिरीरिता ।
सर्वान्कामानसावाप्त्वाह्यमृतोभवदित्यतः ॥

துஃகாபாவவதேவாஸ்யஸர்வகாமாப்திரீரிதா ।
ஸர்வாந்காமாநஸாவாப்த்வாஹ்யம்ருதோபவதித்யதஃ ॥ ௧௮

ஈப்ஸிதாவாப்தி: துக்கநிவர்த்திசொல்லப்பட்டதுபோல
அஸ்யைவ இந்த பிர்மஞானிக்கே
ஸர்வகாமாப்தி: சர்வ காமங்களுடையபிராப்தியும்
ஶ்ருதா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
அஸௌ இந்த ஞானியானவன்
ஸர்வாந் காமாந் சகலமான காமங்களையும்
ஆப்த்வா அடைந்து
அஜாத: அறியாத ஸ்வரூபனாக
அபவத் ஆகிறான்
இதி இப்படியென்று
அதஶ்ருதி: ஶ்ருதிசொல்லியிருப்பதால் அன்றோ சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தை காண்பிக்கிறார்.

जक्षन्क्रीडन्रतिंप्राप्तःस्त्रीभिर्यानैस्तथेतरैः ।
शरीरंनस्मरेत्प्राणःकर्मणाजीवयेदमुम् ॥

ஜக்ஷந்க்ரீடந்ரதிம்ப்ராப்த:ஸ்த்ரீபிர்யாநைஸ்ததேதரை: ।
ஶரீரம்நஸ்மரேத்ப்ராண:கர்மணாஜீவயேதமும் ॥ ௧௯

ஜக்ஷந் ஷட்ரசத்தோடே அன்னம்புஜித்தாலும்
க்ரீடந் குழந்தைகளோடே விளையாடிக்கொண்டிருந்தாலும்
ஸ்த்ரீபி: ஸ்திரீகளோடே
ரதிம் சம்போகத்தை
ப்ராப்த: அடைந்து கொண்டிருந்தபோதிலும்
யாநை: ஆனைபல்லாக்கு முதலான வாகனங்களோடே
கூடியிருந்தாலும் இன்னும்
ததா அப்படியே
இதரை: இதரங்களோடே கூடியிருந்தாலும்
ஶரீரம் தேகத்தை நானென்று
ந ஸ்மரேத் எண்ணான்
ப்ராண: பிராணவாயுவானது
கர்மணா கர்மத்தினாலே
அமும் இந்த ஞானியை
ஜீவயேத் ஜீவிக்கச்செய்கிறது

அ-கை. இந்த அர்த்தத்தை தைத்திரீயஶ்ருதியும் சொல்லுகிறது.

सर्वान्कामान्सहाप्नोतिनान्यवज्जन्मकर्मभिः ।
वर्ततेश्रोत्रियेभोगायुगपत्क्रमवर्जितः ॥

ஸர்வாந்காமாந்ஸஹாப்நோதிநாந்யவஜ்ஜந்மகர்மபி: ।
வர்த்ததேஶ்ரோத்ரியேபோகாயுகபத்க்ரமவர்ஜித: ॥ ௨௦

ஸர்வாந் ஞானியானவன் சகலமான
காமாந் காமங்களையும்
ஸஹ ஒருமித்து
ஆப்நோதி அடைகிறான்

அஜ்ஞவத் அஞ்ஞானியைப்போல
ஜந்மமார்க்கைஹி: சன்மார்க்கங்களாலே
ந. அடைகிறதில்லை
ச்ரோத்ரியே வேதசாஸ்திரசம்பன்ன
ஞான ஞானியினிடத்தில்

போகா: போகங்களானவை
யுகபத் ஒரே காலத்தில்
க்ரமவர்ஜிதா: கிரமமன்றியில்
வர்த்தந்தே இருக்கின்றன

அ-கை. அந்த சுருதியில் சொல்லியிருக்கிற மேல்வாக்கியத்தைச் சொல்லுகிறார்.

युवारूपीचविद्यावान्नीरोगोदृढचित्तवान् ।
सैन्योपेतस्सर्वपृथ्वींवित्तपूर्णांप्रपालयन् ॥
सर्वैर्मानुष्यकैर्भोगैस्संपन्नस्तृप्तभूमिपः ।
यमानन्दमवाप्नोतिब्रह्मविच्चतमश्नुते ॥

யுவாரூபீசவித்யாவாந்நீரோகோத்ருடசித்தவாந் ।
ஸைந்யோபேதஸ்ஸர்வப்ருத்வீம்வித்தபூர்ணாம்ப்ரபாலயந் ॥
ஸர்வைர்மாநுஷ்யகைர்போகைஸ்ஸம்பந்நஸ்த்ருப்தபூமிப: ।
யமாநந்தமவாப்நோதிப்ரஹ்மவிச்சதமச்நுதே ॥ ௨௨

யுவாரூபீ யௌவ்வனத்தோடே கூடினவனும் மன்மதன்போலே ரூபவானும் (யும்
வித்யாவாந் சகலவித்தையுங்கற்றவனு
நீரோக: வியாதியில்லாதவனும்
த்ருடசித்தவாந் திடமானசித்தத்தையுடையவனும்
ஸைந்யோபேத: சதுரங்க சைன்யங்களோடே கூடினவனுமிருக்கிற ராஜா
வித்தபூர்ணாம் பணத்தால் பூரிக்கப்பட்டதான
ஸர்வப்ருத்வீம் சகலமான பூமியையும்

ப்ரபாலயந் பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டு
மாநுஷ்யகை: மனுஷியாளாலே அடையத்தக்கனவான
ஸர்வைர்போகை: சகலமான போகங்களோடே
ஸம்பந்ந: கூடினவனாகிய
த்ருப்தபூமிப: திருப்தியடைந்திருக்கிற ராஜன்
யம் ஆநந்தம் யாதொரு ஆனந்தத்தை
அவாப்நோதி அடைகிறானோ
ப்ரஹ்மவித் ச பிர்ம ஞானியும்
தம் அந்த
அச்நுதே ஆனந்தத்தையடைகிறான்.

அ-கை. ஞானியை சக்கிரவர்த்திக்குச் சமானமானவனென்று சொன்னது ஈசனுக்கும் ஈசனுக்கும் முதலெழுத்து(ஈச)இருப்பதைப்பற்றியும் "ன்"

"ல்" பேதமாத்திரம் தவிர மற்றது சமானமென்று சொல்லுவதுபோ லிருக்கிறதே யெனில்.

मर्त्यभोगेद्वयोर्नास्तिकामस्तृप्तिरतस्समा ।
भोगान्निष्कामतैकस्यपरस्यापिविवेकतः ॥
श्रोत्रियत्वाद्वेदशास्त्रैर्भोगदोषानवेक्ष्यते ।

உத்ருஹொமெ்தயொ நுாஸிகாமஸ்த்ருவிரதஸ்ஸமா ।
ஹொமாநிஷ்காமதெகஸ்யவரஸ்யாவிவிவெகதஃ ॥
ஶ்ரொத்ரியத்வாஷ்வெஷுஶாஸ்த்ரைர்ஹொமஷொஷாநவெக்ஷ்யதெ ॥

அயொஃ ஞானிராஜாஇருவர்களுக்கும்
உத்ருஹொமெ மனுஷிய போகத்தில்
காமஃ நஸ்தி ஆசை யில்லை
அதஃ ஆகையினாலே
த்ருப்திஃ இருவருக்கும் திருப்தி
ஸமா சமானம் (கு
ஏகஸ்ய அதில்ஒருவனான இராஜனுக்
ஹொமாத் போக சுகத்தால்
நிஷ்காமதா நிராசையுண்டா யிருக்கிறது)
பரஸ்யஅபி அன்னியனான ஞானிக்கும்
விவெகதஃ விவேகத்தினாலே நிராசையான திருப்தி வந்திருக்கிறது அது எதினாலெனில்
ஶ்ரொத்ரியத்வாத் ஞானி வேத சாஸ்திரசம்பன்னனானதால் (னினாலே
வெஷஶாஸ்த்ரைஃ வேத சாஸ்திரங்க
ஹொமஷொஷாந் போகத்திலுள்ள தோஷங்களையும்
அவெக்ஷ்யதெ பார்க்கிறான்.

அ-கை. அப்படி தோஷங்களை யெங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

राजाबृहद्रथोदोषांस्तान्गाथाभिरुदाहरन् ॥
देहदोषांश्चित्तदोषान्भोग्यदोषाननेकशः ।
शुनानान्तेषायसेनोकामस्तद्वद्विवेकिनः ॥

ராஜாவ்ருஹத்ரயொஷொஷாந்தாந்காயாஹிரு்தாஹரந் ।
தெஹஷொஷாந்ஶ்சித்தஷொஷாந்ஹொக்யஷொஷாநநெகஶஃ ।
ஶுநாநாந்தெஷாயஸெநொகாமஸ்தத்வத்விவெகிநஃ ॥ ௨௫

வ்ருஹத்ரயஃ மைத்திராயணி சாகையில் பிரகத்ரதனென்கிற
ராஜா ராஜாவானவர்
தாந்ஷொஷாந் அந்த விஷயதோஷங்களை
காயாஹிஃ கதைகளினாலே
உதாஹரந் சொன்னார் எப்படிச்சொன்னாரெனில்

தேஹதோஷாத் தேகத்திலுள்ள தோஷங்களையும்
சித்ததோஷாத் சித்தத்திலுள்ள காமாதி தோஷங்களையும்
விஷயதோஷாத் விஷயத்திலுள்ள தோஷங்களையும்
அநேகஶ: அனேகப்பிரகாரமாய் காண்பித்து அவைகளில்
ஸூநாவநெ நாய்நக்கினதாயிருக்கி
றவாயஸெ பாயசத்திலெப்படி (மு
காம:. நொ ஆசையில்லையோ
தத்வத் அதுபோல
விவேகிந: ஞானிக்கு ஆசையில்லையென்று சொன்னார்.

அ-கை. ஞானியும் மகாராஜாவும் சமானமாயிருந்தால் ஞானிக்கு என்ன விசேஷமிருக்கிறதெனில்.

निष्कामत्वेसमेप्यत्रराज्ञस्साधनसञ्चये ।
दुःखमासीद्भाविनाशादितिभीरनुवर्तते ॥
नोभयंश्रोत्रियस्यातस्तदानन्दोऽधिकोन्यतः ।

நிஷ்காமத்வேஸமேப்யத்ரராஜ்ஞஸ்ஸாதநஸஞ்சயே ।
து:கமாஸீத்பாவிநாஶாதிதிபீரநுவர்த்ததே ॥
நோபயம்ஶ்ரோத்ரியஸ்யாதஸ்ததாநந்தோऽதிகோந்யத: ॥ ௨௬

அத்ர இவ்வுலகத்திலுள்ள வஸ்த்துக்களைத்தேடவேண்டுமென்பதில்
நிஷ்காமத்வே நிராசையாயிருத்தல்
ஸமேஅபி இருவருக்கும் சமானமாயிருந்தாலும்
ராஜ்ஞ: ராஜாவுக்கு
ஸாதநஸஞ்சயே சைன்னியாதிகளை சேகரிப்பதில்
து:கம் துக்கமானது
ஆஸீத் சதா இருக்கிறது
பாவிநாஶாத் இதி பின்னாலே அவைகள் நசித்துப்போமென்று
பீ: பயமும்
அநுவர்த்ததே அனுசரித்திருக்கிறது
ஶ்ரோத்ரியஸ்ய ஞானிக்கோவென்றால்
உபயம் ந அந்தசைன்னியத்தை சேகரிக்கிற துக்கமும் பின்னால் கெட்டுப்போமென்ற பயமும் இரண்டு துக்கமுமில்லை
அத: ஆகையால்
தத் ஆநந்த: அந்தஞானியினானந்தம்
அந்யத: சக்கிரவர்த்தியின் ஆனந்தத்தைக்காட்டிலும்
அதிக: அதிகம்

அ-கை. இன்னும் ஞானியினானந்தம் அதிகமென்று காண்பிக்கிறார்.

गन्धर्वानन्दआशास्तिराज्ञोनास्तिविवेकिनः ॥

கந்தர்வாநந்தஆஶாஸ்திராஜ்ஞோநாஸ்திவிவேகிந: ॥ ௨௭

𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇 தன்னானந்தத்திற்கு மேலான கந்தர்வானந்தத்தில்
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 ராஜாவுக்கு
𑌆𑌶𑌾 ஆசை
𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 இருக்கிறது
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌃 விவேகிக்கு
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 அதில் ஆசையில்லை

அ-கை. இப்போ கந்தர்வானந்தம் இரண்டுவிதமென்று காண்பிவிக்கிறார்.

तस्मिन्कल्पेमनुष्यस्सन्पुण्यपाकविशेषतः ।
गन्धर्वत्वंसमापन्नोमर्त्यगन्धर्वउच्यते ॥
पूर्वकल्पेकृतात्पुण्यात्कल्पादावेवचेद्भवेत् ।
गन्धर्वत्वंतादृशोत्रदेवगन्धर्वउच्यते ॥

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌕𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂𑌸𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑍇𑌵𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍋𑌤𑍍𑌰𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௯

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 இந்த
𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 கற்பத்தில்
𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 மனிதனாயிருந்து
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌕𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 புண்ணிய பரிபாகவிசேஷத்தால்
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 கந்தர்வபதத்தை
𑌸𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 அடைந்திருக்கிறவன்
𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌃 மனிதகந்தர்வனென்று
𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 சொல்லப்படுகிறான்
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 பூர்வகல்பத்தில்
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍 பண்ணப்பட்ட
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 புண்ணியத்தால்
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑍇𑌵 கற்பாதியில்தானே
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 கந்தர்வபதத்தை
𑌭𑌵𑍇𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 அடைந்தானேயானால்
𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃 அப்பேர்ப்பட்டவன்
𑌅𑌤𑍍𑌰 இவடத்தில்
𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌃 தேவகந்தர்வனென்று
𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 சொல்லப்படுகிறான்

அ-கை. பிதுர்க்களைக் காண்பிவிக்கிறார்.

आग्निष्वात्तादयोलोकेपितरश्चिरवासिनः ।

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌯𑍋𑌲𑍋𑌕𑍇𑌪𑌿𑌤𑌰𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 ॥ ௨௯

𑌲𑍋𑌕𑍇 பிதுர்லோகத்தில்
𑌚𑌿𑌰𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 வெகுகாலம் வசிக்கிறவர்களான
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃 அக்கினிஷ்வாத்தாதிகள்
𑌪𑌿𑌤𑌰𑌃 பிதுர்தேவதைகள்

அ-கை. தேவானந்தத்தின் பேதங்களைக் காண்பிவிக்கிறார்.

कल्पादावेवदेवत्वंगताआजानदेवताः ॥
अस्मिन्कल्पेश्वमधादिकर्मकृत्वामहत्पदम् ।
अवाप्याजानदेवैर्याःपूज्यास्ताःकर्मदेवताः ॥
यमाग्निमुख्यादेवास्स्युर्ज्ञाताविंद्रबृहस्पती ।
प्रजापतिर्विराट्प्रोक्तोब्रह्मासूत्रात्मनामकः ॥
सार्वभौमादिसूत्रान्ताउत்तरोत्तरकामिनः ।

கலு ாஜாவெவஜெவகூ ாம தா ஆஜா நஜெவ தாஃ ।
அஸ்மிந்கல்பெஶ்வமெயாதிகம ்க ுகூாமஹ த்பஃ ॥ ௯௦
அவாப்யாஜா நஜெவெயா ஃபூஜ்யாஸ்தாஃகம ஜெவ தாஃ ।
யமா ந்நிமுவ்யாஜெவாஸு்யுஜ் ஞாதாவிந்ஜ் ப்ரஹஸ் தீ ॥
ப்ரஜாபதிவிராட் ப்ரொக்தொப்ரஹ்மாஸூத்ராத்மநாமகஃ ।
ஸாவ ்பௌமாதிஸூத்ராந்தாஉத்தரொத்தரகாமிநஃ ॥ ௯௧

கலு ாஜள.வவ — இந்தக்கற்பத்துக்காதியிலேதானே
ஜெவகூ — தேவத்வத்தை
மதாஃ — அடைந்தவர்கள்
ஆஜா நஜெவதாஃ — ஆஜானதேவர்கள்
அஸ்மிந்.கலெ — இந்தகற்பத்தில் மனிதனுயிருந்து
அஶ்வமெயாதி — அஸ்வமேதம் முதலான
கம .க்ருகூா — கர்மத்தைச்செய்து
மஹத்பஃமகத்தானஉன்னதபதத்தை
அவாப்ய — அடைந்து அந்த
ஆஜா நஜெவெஃ — ஆஜான தேவர்களினுலே
யாஃ — எவர்கள்
பூஜ்யாஃ — பூஜிக்கப்படுகிறுர்களோ
தாஃ — அவர்கள்
கம ஜெவதாஃ — கர்மதேவதைகள்

யமா ந்நிமுவ்யாஃ.ஜெவாஃ — எமன் அக்கினி முதலானவர்கள்முக்கியமான தேவர்களாய்
ஸ்யுஃ — இருக்கிறுர்கள்
இந்ஜ் ப்ரஹஸ் தீ இந்திரனும் பிரகஸ்பதியும்
ஜ்ஞாதள — அதற்குமேல்ஒருவருக்கொருவர் அதிகர்களாக அறியப்படுகிறுர்கள்
ப்ரஜாபதிஃ — சுருதியில்பிரஜர்பதியென்று சொன்னதை
விராட் — இவ்விடத்தில் விராட்டென்
ப்ரொக்தஃ — சொல்லப்பட்டது (சுரு
ப்ரஹ்மா — பிர்மாவென்றுசுருதியில்சொல்லப்பட்டவர்யெவரோ
ஸூத்ராத்மநாமகஃ — அவர்சூத்திராத்துமாவென்றுசொல்லப்படுகிறுர்

ஸார்வபௌமாதிஸூத்ராந்தா: சக்கிரவர்த்திமுதல் சூத்திராத்துமா வரையிலுள்ளவர்கள்
உத்தரோத்தரகாங்க்ஷிண: மேல்மேலிருக்கிறபதவிநூறு நூறு பங்கு ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாயிருப்பதால்மேல்மேலிருக்கிற ஆனந்தங்களை இச்சித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்

அ-கை. மனிதானந்தம் முதல் சூத்திராத்துமானந்தம் வரையிலுள்ள இவ்வளவானந்தத்திற்கும் ஞானியினுடைய ஆனந்தம் அதிகமென்பதற்கும் அந்த ஆனந்தங்களில் ஆசையற்றிருப்பதற்கும் ஏதுவேதெனில்.

अवाङ्मनसगम्योयमात्मानन्दस्ततःपरः ॥
तैस्तैःकाम्येषुसर्वेषुसुखेषुश्रोत्रियोयतः ।
निस्पृहस्तेनसर्वेषामानन्दास्सन्तितस्यते ॥

அவாங்மநஸகம்யோயமாத்மாநந்தஸ்தத:பர: ॥ ௬௬
தைஸ்தை:காம்யேஷுஸர்வேஷுஸுகேஷுஸ்ரோத்ரியோயத:।
நிஸ்ப்ருஹஸ்தேநஸர்வேஷாமாநந்தாஸ்ஸந்திதஸ்யதே ॥ ௬௭ ॥

அவாங்மநஸகம்ய: வாக்குமனதுகளுக்கு எட்டக்கூடாததான (சூத்திராத்துமாவரையிலுள்ள பதவியில்கான)
அயம் இந்த (ப்படுகிற)
ஆத்மாநந்த: ஆத்துமானந்தமானது
தத: சக்கிரவர்த்திமுதலானவர்கள் ஆனந்தங்களைக்காட்டிலும்
பர: சர்வோத்கிருஷ்டமென்றறி.
தைஸ்தை: அந்தந்தப்பதவிகளிலே யிருக்கிறவர்களாலே
காம்யேஷு இச்சிக்கத்தக்கவைகளாயுமிருக்கிற
ஸர்வேஷு ஸுகேஷு சகல சுகங்களிலும்
யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
ஸ்ரோத்ரிய: ஞானியானவன் அவைகளில்
நிஸ்ப்ருஹ: தேந ஆசையற்றவனாயி(ருந்துகொண்டிருப்பதினாலே)
தஸ்ய அந்தஞானிக்கு
ஸர்வேஷாம் சகலர்களுடைய
தே அந்த
ஆநந்தா: ஆனந்தங்கள்
ஸந்தி இருக்கின்றன.

அ-கை. சர்வகாமாவாப்தியை இன்னமொருபிரகாரமாய் காண்பிவிக்கிறார்.

सर्वकामाप्तिरेषोक्तायद्वासाक्षीचिदात्मना ।
स्वदेहवत्सर्वदेहेष्वपिभोगानवेक्षते ॥

ஸர்வகாமாப்திரேஷோக்தாயத்வாஸாக்ஷீசிதாத்மநா ।
ஸ்வதேஹவத்ஸர்வதேஹேஷ்வபிபோகாநவேக்ஷதே ॥ ௬௮

ஸர்வகாமாவாப்திரீரிதா இந்த சர்வகாமாவாப்தியானது
உக்தா சொல்லப்பட்டது
யதா அப்படியன்றியில்போனால்
ஸாக்ஷீ சாக்ஷியாயிருக்கிறதான்
விதாத்மநா அறிவுவடிவமானதால்
ஸ்வதேஹஸ்ய தன்னுடைய தேகத்தில் சாக்ஷியாயிருப்பதுபோல
ஸர்வதேஹேஷ்வபி சகலதேகங்களிலும் தான் சாக்ஷியானதால்
ஸர்வாந் ஸ்வபக்ஷதே போகங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

அ-கை. இந்த சர்வகாமாவாப்தி அஞ்ஞானிக்கு மிருக்கிறதே யெனில்.

अज्ञस्याप्येतदस्त्येवनतुतृप्तिरबोधतः ।
योवेदसोश्नुतेसर्वान्कामानित्यब्रवीच्छ्रुतिः ॥

அஜ்ஞஸ்யாப்யேதத³ஸ்த்யேவ ந து த்ருப்திரபோ³த⁴த: ।
யோ வேத³ ஸோ(அ)ஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாநித்யப்³ரவீச்ச்²ருதி: ॥ ௫௬ ॥

அஜ்ஞஸ்யாபி அஞ்ஞானிக்கும்
ஏதத் இந்தசர்வகாமாவாப்தி
அஸ்த்யேவ இருக்கிறது உ.ருதிதான் அப்படி யிருந்தாலும்
அபோதத: சர்வபுத்தியிலும் சாக்ஷியாயிருக்கிற தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை அறியாததினாலே
த்ருப்திர்ந து திருப்திமட்டும்இல்லை
ய: யாதொருத்தன் சர்வபுத்தியாகிற குகைகளுக்கு சாக்ஷியாயிருக்கிற தன்னை
வேத அறிந்திருக்கிறானோ
ஸ: அவனே
ஸர்வாந் காமாந் சகலகாமங்களையும்
அஶ்நுதே அடைகிறானென்று
ஶ்ருதி: அப்ரவீத் சுருதியானது சொல்லுகிறது.

அ-கை. இன்னமொரு அனுசந்தானப் பிரகாரமாவது சொப்பனுவஸ்தையில்தானே யெல்லாமாயிருப்பதுபோலே காண்பிவிக்கிறார்.

यद्वासर्वात्मतांस्वस्यसाम्नागायतिसर्वदा ।
अहमन्नन्तथान्नादश्चेतिसामह्यधीयते ॥

யத்³வா ஸர்வாத்மதாம் ஸ்வஸ்ய ஸாம்நா கா³யதி ஸர்வதா³ ।
அஹமந்நம் ததா²ந்நாத³ஶ்சேதி ஸாம ஹ்யதீ⁴யதே ॥ ௫௭ ॥

யத்வா அப்படியன்றியில் போனால்
ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய
ஸர்வாத்மதாம் சர்வாத்துமஸ்வரூபத்தை
ஸர்வதா சதாகாலமும்
ஸாம்நா காயதி சாமவேதத்தால் காணம்பண்ணுகிறான்
அஹமந்நம் நானே அன்னமுமாயிருக்கிறேன்

தயா அப்படியே
அந்நாத:வ அன்னம்புஜிக்கிறவனாயு மிருக்கிறேன் என்று
இதி இப்படி
ஸாக்ஷாத்க்ருதமே ஹி சாக்ஷாத்காரமாக மோதப்படுகிறதன்றோ.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தை சங்கிரகித்துச் சொல்லுகிறார்.

दुःखाभावश्चकामाप्तिरुभेह्येवंनिरूपिते ।

து:காபாவஶ்சகாமாப்திருபேஹ்யேவம்நிரூபிதே ॥ ௬௭

து:காபாவ:ச துக்கநிவிர்த்தியென்ன
காமாப்தி: சகலகாமாவாப்தியென்ன
ஏவம் இப்படி
உபே இந்த இரண்டும்
நிரூபிதே ஹி நிருபிக்கப்பட்டனவன்றோ.

அ-கை. கிருதகிருத்தியத்தையும் பிராரப்தப் பிராப்யத்தையும் திருப்திதீபிகையில் காண்க வென்று சொல்லுகிறார்.

कृतकृत्यत्वमन्यच्चप्राप्तप्राप्यत्वमीक्ष्यताम् ॥

उभयन्तृप्तिदीपेहिसम्यगस्माभिरीरितम् ।

तएवात्रानुसन्धेयाश्श्लोकाबुद्धिविशुद्धये ॥

க்ருதக்ருத்யத்வமந்யச்சப்ராப்தப்ராப்யத்வமீக்ஷ்யதாம் ॥ ௬௮ ॥

உபயந்த்ருப்திதீபேஹிஸம்யகஸ்மாபிரீரிதம் ।

தஏவாத்ராநுஸந்தேயாஶ்ஶ்லோகாபுத்திவிஶுத்தயே ॥ ௬௯ ॥

அந்யத் க்ருதக்ருத்யத்வம் இதற்கு வேறான செய்யவேண்டியதைச்செய்வதையும்
ப்ராப்தப்ராப்யத்வம் அடையவேண்டியதை அடைவதையும்
உபயம் இரண்டையும்
அஸ்மாபி: யெங்களாலேயே
த்ருப்திதீபே திருப்திதீபிகையில்
ஸம்யக் ஈரிதம் ஹி நன்றாய்ச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
ஈக்ஷ்யதாம் அதைப்பார்க்கத்தக்கது
அத்ர இந்த இடங்களிலும்
ஶ்லோகா:தஏவ அந்தசுலோகங்களையே
புத்திவிஶுத்தயே புத்திதெளிவடையும் பொருட்டு
அநுஸந்தேயா: அனுசந்தானம்பண்ணத்தக்கது.

ऐहिकामुष्मिकव्रातसिद्ध्यैमुक्तैश्चसिद्धये ।

बहुकृत्यंपुरास्याभूत्तत्सर्वमधुनाकृतम् ॥

तदेतत्कृतकृत्यत्वंप्रतियोगिपुरस्सरम् ।

अनुसन्दधदेवायमेवन्तृप्यतितित्यनश्शः ॥

दुःखिनोज्ञास्संसरन्तुकामंपुत्राद्यपेक्षया ।
परमानन्दपूर्णोहंसंसरामिकिमिछया ॥
अनुतिष्ठंतुकर्माणिपरलोकयियासवः ।
सर्वलोकात्मकःकस्मादनुतिष्ठामिकिंकथम् ॥
व्याचक्षतान्तेशास्त्राणिवेदानध्यापयन्तुवा ।
येत्राधिकारिणोमेतुनाधिकारोऽक्रियत्वतः ॥
निद्राभिक्षेस्नानशौचेनेच्छामिनकरोमिच ।
द्रष्टारश्चेत्कल्पयान्तिकिंमेस्यादन्यकल्पनात् ॥
गुञ्जापुञ्जादिदह्येतनान्यारोपितवह्निना ।
नान्यारोपितसंसारधर्मानेवमहंभजे ॥
शृण्वंत्वज्ञाततत्त्वास्तेजानन्कस्माच्छृणोम्यहम् ।
मन्यन्तांसंशयापन्नानमन्येहमसंशयः ॥
विपर्यस्तोनिदिध्यासेत्किंध्यानमविपर्यये ।
देहात्मत्वविपर्यासंनकदाचिद्भजाम्यहम् ॥
अहंमनुष्यइत्यादिव्यवहारोविनाप्यमुम्।
विपर्यासंचिराभ्यस्तवासनातोवकल्पते ॥
आरब्धकर्मणिक्षीणेव्यवहारोनिवर्तते ।
कर्माक्षयेत्वसौनैवशाम्येद्ध्यानसहस्रतः ॥
विरळत्वंव्यवहृतेरिष्टञ्चेद्ध्यानमस्तुते ।
अबाधिकांव्यवहृतिंपश्यन्ध्यायाम्यहंकुतः ॥
विक्षेपोनास्तियस्मान्मेनसमाधिस्ततोमम ।
विक्षेपोवासमाधिर्वामनसस्स्याद्विकारिणः ॥
नित्यानुभवरूपस्यकोमेत्रानुभवःपृथक् ।
कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवनिश्चयः ॥
व्यवहारोलौकिकोवाशास्त्रीयोवान्यथापिवा ।
ममाकर्तुरलेपस्ययथारब्धंप्रवर्तताम् ॥

अथवाकृतकृत्योपिलोकानुग्रहकाम्यया ।
शास्त्रीयेणैवमार्गेणवर्तेहंकाममक्षतिः ॥
देवार्चनस्नानशौचभिक्षादौवर्ततांवपुः ।
तारंजपतुवाक्तद्वत्पठत्वाम्नायमस्तकम् ॥
विष्णुंध्यायतुधीर्यद्वाब्रह्मानन्देविलीयताम् ।
साक्ष्यहंकिञ्चिदप्यत्रनकुर्वेनापिकारये ॥
कृतकृत्यतयातृप्तःप्राप्तप्राप्यतयापुनः ।
तृप्यन्नेवंस्वमनसामन्यतेसौनिरन्तरम् ॥
धन्योहंधन्योहंनित्यंस्वात्मानमञ्जसावेद्मि ।
धन्योहंधन्योहंब्रह्मानन्दोविभातिमेस्पष्टम् ॥
धन्योहंधन्योहंदुःखंसांसारिकंनवीक्षेद्य ।
धन्योहंधन्योहंस्वस्याज्ञानंपलायितंक्वापि ॥
धन्योहंधन्योहंकर्तव्यंमेनविद्यतेकिञ्चित् ।
धन्योहंधन्योहंप्राप्तव्यंसर्वमद्यसंपन्नम् ॥
धन्योहंधन्योहंतृप्तेर्मेकोपमाभवेल्लोके ।
धन्योहंधन्योहंधन्योधन्यःपुनःपुनर्धन्यः ॥
अहोपुण्यमहोपुण्यंफलितंफलितंदृढम् ।
अस्यपुण्यस्यसंपत्तेरहोवयमहोवयम् ॥
अहोशास्त्रमहोशास्त्रमहोगुरुरहोगुरुः ।
अहोज्ञानमहोज्ञानमहोसुखमहोसुखम् ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

ஸநாதிஷ்டுஸ்ஸ்வகணீவாறொகஸ்யாஸவ: ।
ஸவப்ரொகாத்ஸ்கஸ்யாஜநாதிஷாஜிகிம்கமஂ ॥ சங ॥

வ்யாவக்ஷதாம்தெமா ஹ்ராணீவெநா நஸ்யாவயஞ்ஞா ।
யெத்ராயிகாரிணொஜெதாநாயிகாரொரஉக்ரியகவத: ॥ சச ॥

நிஜாஹிக்ஷெஷ்ஸாநாமளெவெநஹரஜிநகரொஜிவ ।
ஊஷாரமெதருய ஞ்கிஜெஸ்யாஜநகஷு நாகஸ ॥ சரு ॥

மஞ்ஞாவஞ்ஞாஜிஜெஹுதநாந்யாரொவிதவஹிநா ।
நாந்யாரொவிதவஸம்ஸாரயஉப்ரநெவஉஹம்ஹஜெ ॥ சகூ ॥

ஸ்ரஞ்ஞஞ்ஞாதககா ஷெஜாநகஸ்வாஹு ரணொர்ஹம் ।
உந்ஞாம்ஸம்மயாவஞாநஉநெஹஉஸம்மய: ॥ சஎ ॥

விவயப்ரஷெநிஜிஸ்யாவெக்ஷிம்ஸ்யாநஉவிவயப்ரயெ ।
ஜெஹாதகவிவயப்ராஸம்நகாஜாவிஜாஜாஹம் ॥ சஅ ॥

ஸஹம்உநஷ்பூஜத்யாஜிவ்யவஹாரொரவிநாவ்யஉம் ।
விவயப்ராஸம்ஜிராஹ்யஸவாஸநாதொவகஷுதெ ॥ சகூ ॥

க்ஷாரஷுகஉப்ரணீக்ஷீணெவ்யவஹாரொநிவதப்ரதெ ।
கஉப்ராக்ஷயெகவஸளெநெவஸாஜெஸ்யாநவஹஸ்ரத: ॥ ருo ॥

விரஹகம்வ்யவஹாரதெஸிஷ்ணெத்யாநஉஷ்ஞதெ ।
கவாயிகாம்வ்யவஹாரதிம்வஸ்யநுஸ்யாயாஜ்ஹம்கூத: ॥ ருக ॥

விக்ஷெவொநாஷீயயஸாநெநஸாஉஸாயிஷதொஉஉ ।
விக்ஷெவொவாஸஉாயிவப்ராஉநஸஸ்யாஜிகாரிண: ॥ ருஉ ॥

நித்யாநஹவாரவெஸ்யெகொஜெத்ராநஹவ:ப்ருயக் ।
க்ரதாக்ரத்யம்ப்ராவணீயம்ப்ராவஜிதெவநிஷ்ய: ॥ ருங ॥

வ்யவஹாரொருளகிகொவாமாஷீயொவாந்யாவிவா ।
உராகதப்ரமெவஸ்யயமாரஷம்ப்ரவதப்ரதாம் ॥ ருச ॥

ஸயவாக்ரதக்ரதெஷாவிறொகாநம்ப்ரஹகாஜ்யா ।
மாஷீயெணெவஉாவெமப்ரணவதெப்ரஹம்காஉக்ஷக்தி: ॥ ருரு ॥

ஜெவாவப்ரநஸாநமளவஹிக்ஷாஜளவதப்ரதாம்வவா: ।
தாரஜவதாவாக்ஷஅத்ஸகாநாயஉஷ்ஞ ॥ ருகூ ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 ।
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇 ॥ ௫௭
𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌸𑍌 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 ॥ ௫௮
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑌿 ।
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌂 ॥ ௫௯
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌨 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯 ।
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌲𑌾𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 ॥ ௬0
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍇 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 ॥ ௬௧
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌕𑍋𑌪𑌮𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 ।
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 ॥ ௬௨
𑌅𑌹𑍋 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌹𑍋 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌫𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌫𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌂 ।
𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑌹𑍋 𑌵𑌯𑌮𑌹𑍋 𑌵𑌯𑌂 ॥ ௬௩
𑌅𑌹𑍋 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑍋 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌹𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ।
𑌅𑌹𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌹𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌹𑍋 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌹𑍋 𑌸𑍁𑌖𑌂 ॥ ௬௪

அ-கை. இந்த வித்தியானந்தத்தின் அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रन्थेचतुर्थोध्यायईरितः ।
विद्यानन्दस्तदुत्पत्तिपर्यन्तोभ्यासइष्यताम् ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌭𑌿𑌧𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌈𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 ॥ ௬௫

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌭𑌿𑌧𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇 பிர்மானந்தமென்கிற கிரந்தத்தில்
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 நாலாவது
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 அத்தியாயத்தில்
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 வித்தியானந்தம்
𑌈𑌰𑌿𑌤𑌃 சொல்லப்பட்டது

𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 அந்தவித்தியானந்தமுண்டாகிற பரியந்தம்
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 அப்பியாசம்
𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 பண்ணத்தக்கது அப்படிப் பண்ணினால் அவன் சித்தமாய் முக்தனாவன் சந்தேகமில்லை இது சத்தியம்.

வித்தியானந்தம் முற்றிற்று.

பிரமானந்தத்தின் அம்சரூபத்தை யடைந்ததே விஷயானந்தம். பிரக தாரண்ணிய உபநிஷத்தில் பிரமானந்தத்தினாலேதானே சகலப்பிராணிகளும் புஜித்து உபஜீவித்துக்கொண் டிருக்கிறார்களென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சாந்தவிருத்தியென்றும், கோரவிருத்தியென்றும், மூடவிருத்தியென்றும், மூன்று விருத்திகளிருக்கின்றன. விஷய வைராக்கியமும், தாபத்திரய துக்கத்தில் பொறுமையும், சத்காரியங்களில் உதாரமுண்டாவதே மனதின்சாந்தவிருத்தியின் தர்மம். விஷயத்திலாசையும் ஸ்திரீபுத்திராதி விஷயத்தில் ராகமும்சத்விஷயத்தில்லோபமும், இவைமுதலியகுணங்கள் மனதின் கோரவிருத்தியின் ஸ்வபாவம், மயக்கம், பயம், துக்கம் நித்திரை கொட்டாவி. முதலியனமனதின் மூடவிருத்தியின் தன்மை, சாந்தவிருத்தியில்அறிவுடன் சேர்ந்த சுகமும் பிரதிபிம்பிக்கிறது, அதுவிஷயானந்தமெனஇங்ஙனம்கூறினர். இவ்வாறுகடவல்லி சுருதியும்ரூபந்தோறும் ரூபந்தோறும், பிரதிபிம்ப ரூபமாகஇந்த ஆத்துமா ஆகிறாரென்று சொல்லுகின்றது சூரியன் ஜலத்தில் பிரதிபிம்பிப்பதுபோல அறிவான ஆத்துமா விருத்தியில் பிரதிபலிக்கிறாரென்று வேதவியாசரும் சூத்திரத்தில் சொல்லியிருக்கின்றார் சந்திரன் ஒருவனே ஜலோபாதியால் பலவாயாவதுபோல, ஒருஆத்துமாவே விருத்தியுபாதியால் பலவாயிருக்கின்றாரென்று அனேகசுருதிகள் கூறுகின்றன. மூடவிருத்தியில் சத்து மாத்திரமும் கோரவிருத்தியில் சத்தும், சித்தும் சாந்த விருத்தியில் சச்சிதானந்தமூன்றும் விளங்குகின்றன. விருத்திகோரமூட ஸ்வபாவத்தைவிட்டு, சாந்தவிருத்தி மாத்திரமாயிருக்கும் சாந்தவிருத்தியில் பிரதிபிம்பிக்கிற ஆனந்தமே விஷயானந்தமெனப்படும்.

விஷயானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமஜயம்.
ஸ்ரீகணேசாய நம꞉.
ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தயே நம꞉.

ப்ரஹ்மானந்தே விஷயாநந்த꞉.

இப்போது சொல்லவேண்டிய சகல அர்த்தத்தையும் சொல்லி மேலே சொன்னபிரகரணார்த்தமும் மனதி லாவாகனமாகாதவனுக்கு பிரமானந்தத்தினுடைய அம்சமாயிருக்கிற விஷயானந்தத்தை யாரம்பிக்கிறார்.

அ-கை. விஷயானந்தமானது லௌகிகமானதால் மோக்ஷசாஸ்திரத்திலதை நிரூபிப்பது நியாயமல்லவே யெனில.

अथात्रविषयानंदोब्रह्मानंदांशरूपभाक् ।
निरूप्यतेद्वारभूतस्तदंशत्वंश्रुतिर्जगौ ॥

அதாத்ரவிஷயாநந்தோப்ரஹ்மாநந்தாம்ஶரூபபாக் ।
நிரூப்யதேத்வாரபூதஸ்ததம்ஶத்வம்ஶ்ருதிர்ஜகௌ ॥ க

அத பிற்பாடு
அத்ர இந்தப் பிரகரணத்தில்
ப்ரஹ்மாநந்தாம்ஶரூபபாக் பிர்மானந்தத்தின் அமுசரூபத்தையடைந்ததாயும் (ந
த்வாரபூத: அதற்குவழியாயுமிருக்கி
விஷயாநந்த: விஷயானந்தமானது
நிரூப்யதே நிரூபிக்கப்படுகிறது
ஶ்ருதி: சுருதியானது
ததம்ஶத்வம் அந்தப்பிரமத்துடைய அமுசமென்று (றது.
ஜகௌ விஷயானந்தத்தைச் சொல்லுகிறது

அ-கை. விஷயானந்தத்தைப் பிர்மானந்தத்தின் அமுசமென்று யெந்தச்சுருதி சொல்லுகிறதெனில்.

एषोस्यपरमानन्दोयोखण्डैकरसात्मकः ।
अन्यानिभूतान्येतस्यमात्रामेवोपभुञ्जते ॥

ஏஷோஸ்யபரமாநந்தோயோகண்டைகரஸாத்மக: ।
அந்யாநிபூதாந்யேதஸ்யமாத்ராமேவோபபுஞ்ஜதே ॥ உ

அகண்டைகரஸாத்மக: அகண்டைகரசவடிவமான
அஸ்ய இந்த ஆத்துமாவினுடைய
ய: யாதொரு
ஏஷ: பரமாநந்த: பரமானந்தமுண்டோ அந்த
ஏதஸ்ய இந்தப்பிர்மானந்தத்தின்
மாத்ராம் ஏவ திவலையைத்தானே
அந்யாநி மற்றதுகளான
பூதாநி பிராணிகளும்
உபபுஞ்ஜதே புசிக்கிறது (புசிக்கிற)ர்களென்று பிரகதாரண்ய உபநிஷத்துச் சொல்லுகிறது.

அ-கை. அந்த விஷயானந்தத்தைக் காண்பிக்கும் நிமித்தம் அதற்கு உபாதிபூதமான அந்தக்கரண விருத்திகளைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

शान्ताघोरास्तथामूढामनसोवृत्तयस्त्रिधा ।
वैराग्यंक्षान्तिरौदार्यमित्याद्याश्शान्तवृत्तयः ॥
तृष्णास्नेहोरागलोभावित्याद्याघोरवृत्तयः ।
सम्मोहोभयमित्याद्याःकथितामूढवृत्तयः ॥

वृत्तिष्वेतासुसर्वासुब्रह्मणश्चित्स्वभावता ।
प्रतिबिंबतिशान्तासुसुखञ्चप्रतिबिंबति ॥
रूपंरूपंबभूवासौप्रतिरूपइतिश्रुतिः ।
उपमासूर्यकेत्यादिसूत्रयामाससूत्रकृत् ॥

शान्ता घोरास्तथा मूढा मनसो वृत्तयस्त्रिधा ।
वैराग्यं क्षान्तिरौदार्यमित्याद्याः शान्तवृत्तयः ॥
तृष्णा स्नेहो रागलोभावित्याद्या घोरवृत्तयः ।
संमोहो भयमित्याद्याः कथिता मूढवृत्तयः ॥
वृत्तिष्वेतासु सर्वासु ब्रह्मणश्चित्स्वभावता ।
प्रतिबिंबति शान्तासु सुखञ्च प्रतिबिंबति ॥
रूपं रूपं बभूवासौ प्रतिरूप इति श्रुतिः ।
उपमा सूर्यकेत्यादि सूत्रयामास सूत्रकृत् ॥ ௬

शान्ताः சாந்தகுணமென்றும்
घोराः ரஜோகுணமென்றும்
तथा அப்படியே
मूढाः தமோகுணமென்றும்
मनसः மனதினுடைய
वृत्तयः விருத்திகள்
त्रिधा மூவிதங்கள்
वैराग्यं விஷயத்தில் நிராசையென்ன
क्षान्तिः தாபத்திரய துக்கத்தில் சாந்தியென்ன
औदार्यं சத்விஷயத்தில் உதாரகுணமென்ன
इत्याद्याः இவை முதலானவை
शान्तवृत्तयः சாத்துவிகவிருத்திகள்
तृष्णा விஷயத்திலாசையென்ன
स्नेहः புத்திராதிகளில்சினேகமென்ன
रागलोभौ ஸ்திரீவிஷயத்தில் ராகமென்னசத்விஷயத்தில்லோபமென்ன
इत्याद्याः இவைமுதலான குணங்கள்
घोरवृत्तयः ராஜசவிருத்திகள்
संमोहः விசேஷமயக்கமென்ன
भयं பயமென்ன
इत्याद्याः இவைமுதலானவை
मूढवृत्तयः தமோகுணவிருத்திகளாக
कथिताः சொல்லப்படுகின்றன

அ-கை. இந்த விருத்திகளில் பிர்மலக்ஷணமெப்படிக் காணப்படுமெனில்.

सर्वासु சகலமான
एतासु वृत्तिषु இந்த விருத்திகளில்
ब्रह्मणः பிர்மத்தினுடைய
चित्स्वभावता அறிவான ஸ்வபாவமா
प्रतिबिंबति தோற்றுகிறது (ஞா

ஶாஷாஸு சாந்தவிருத்திகளில் | ஸம்வாநஅமிவோடேசேர்ந்தசுகமும் ப்ரதிஃபலதி பிரதிபிம்பிக்கிறது

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

ரூபம்ரூபம் ரூபந்தோறும் ரூபந்தோறும் | உபமா உபமானமானது
ப்ரதிரூப: பிரதிபிம்பரூபமாக | ஸூர்யகா ஸூரியன் ஜலாதிகளில் பிரதிபிம்பிப்பது போலவென்று
ஸுவள.பஹூவ இந்த ஆத்துமா ஆகிறுரென்று | இதந்யாதி இவை முதலானவைகளை
இதி இப்படி | ஸூத்ரகாஅ வேதவியாசர்
ஶ்ருதி: சுருதி சொல்லுகிறது | ஸூத்ரயாஞாஸூத்திரம்பண்ணினர்.

அ-கை. ஒரு ஆத்துமா தானே வெகுவாய்த் தோற்றுவதற்குப் பிரமாண மேதெனில். அப்படிச் சொல்லுகிற சுருதியைக் காண்பிவிக்கிறர்.

एकएवहिभूतात्माभूतेभूतेव्यवस्थित: ।
एकधाबहुधाचैवदृश्यतेजलचंद्रवत् ॥

ஏகஏவஹிபூதாத்மாபூதேபூதேவ்யவஸ்தித: ।
ஏகதாபஹுதாசைவத்ருஶ்யதேஜலசம்த்ரவத் ॥ எ

பூதாத்மா சர்வபூதவடிவமான ஆத்துமா | ஏகதா ஒருவராயும்
ஏகஏவ ஒருவர்தானே | பஹுதா.ச அனேகராயும்
பூதேபூதே பிராணிதோறும் பிராணிதோறும் | த்ருஶ்யதே,ஏவ பார்க்கப்படுகிறார் அன்றோ
வ்யவஸ்தித: ஹி நன்றாய்ப்பிரதி பிம்பித்துக்கொண்டிருந்து | ஜலசம்த்ரவத் ஒரு சந்திரன் தானே ஜலங்கள்தோறும் காணப்படுவது போல்வதி.

அ-கை. பரமாத்மாபிர்மம் ஓரிடத்தில் ஸன்மாத்திரமாய் விளங்குவதும் மற்றோரிடத்தில் சித்தும் ஆனந்தமுமாய்விளங்குவதும் நியாயமில்லையேயெனில்.

जलेप्रविष्टश्चंद्रोयमस्पष्ट:कलुषेजले ।
विस्पष्टोनिर्मलेतद्वद्द्वेधाब्रह्मापिवृत्तिषु ॥

ஜலேப்ரவிஷ்டஶ்சம்த்ரோயமஸ்பஷ்ட:கலுஷேஜலே ।
விஸ்பஷ்டோநிர்மலேதத்வத்த்வேதாப்ரஹ்மாபிவ்ருத்திஷு ॥ அ

ஜலே. ப்ரவிஷ்ட: ஜலத்தில் பிரவேசித்திருக்கிற
ஸ்வயம். ஏக: இந்த சந்திரனானவன்
கலுஷே. ஜலே கலங்கின ஜலத்தில்
அஸ்பஷ்ட: அப்பிரகாசமாயும்
நிர்மலே நிர்மலமான ஜலத்தில்
விஸ்பஷ்ட: பிரகாசமாகவும் தோன்றுகின்றது
தத்வத் அதுபோல
ப்ரஹ்ம அபி பிரமமும்
வ்ருத்திஷு விருத்திகளில்
த்வேதா இரண்டுவிதமாகத்தோன்றும்

அ-கை. அதை விரித்துக் காண்பிவிக்கிறார்.

घोरमूढासुमालिन्यात्सुखांशश्चतिरोहितः।
ईषन्नैर्मल्यतस्तत्रचिदंशःप्रतिबिंबनम् ॥

கோரமூடாஸு மாலிந்யாத் ஸுகாம்ஸஸ்ச திரோஹித: ।
ஈஷந்நைர்மல்யதஸ்தத்ர சிதம்ஸ: ப்ரதிபிம்பநம் ॥ ௯

கோரமூடாஸு ரஜோ குணதமோ குணங்களில்
ஸுகாம்ஸ: ஆனந்தத்தின் அமுசம் மட்டும்
மாலிந்யாத் மலினஸ்வபாவ மானதால்
திரோஹித: மறைக்கப்பட்டிருக்கிற
ஈஷத் சிறிது (அது)
நைர்மல்யாத் நின்மலமாயிருப்பதால்
தத்ர அந்த விருத்தியில்
சிதம்ஸ: சைதன்யாமுசமானது
ப்ரதிபிம்பநம் பிரதிபிம்பிக்கிறது

அ-கை. ஜலம் அனேகவிதமாயிருப்பதால் ஸ்பஷ்டாஸ்பஷ்டங்களாய் விளங்கலாம். அந்தக்கரண மொன்றாயிருப்பதால் அப்படி பேதமாய்த் தோன்றக் கூடாதேயெனில்.

यद्वापिनिर्मलेनीरेवह्नेरौष्ण्यस्यसंक्रमः ।
नप्रकाशस्यतद्वत्स्याच्चिन्मात्रोद्भूतिरेवच ॥

யத்வாபி நிர்மலே நீரே வஹ்நேரௌஷ்ண்யஸ்ய ஸங்க்ரம: ।
நப்ரகாஸஸ்ய தத்வத்ஸ்யாச் சிந்மாத்ரோத்பூதிரேவச ॥ ௧௦

யத்வா அபி அப்படி அன்றியில்போனால்
நிர்மலே. நீரே நின்மலமானஜலத்தில்
வஹ்நே: அக்கினியின்
ஔஷ்ண்யஸ்ய ஸங்க்ரம: உஷ்ணம் சம்பந்தமானதுமட்டுமிருக்கிறது
ப்ரகாஸஸ்ய பிரகாசத்தினுடைய
ந சம்பந்தமில்லை
தத்வத் அதுபோலே
சிந்மாத்ரோத்பூதி: ராஜசதாமசவிருத்திகளில் அறிவுமாத்திரத்தினுடைய ஆவிர்பாவமட்டும்
ஸ்யாத் இருக்கிறது

அ-கை. சாந்தவிருத்தியில் சித்தும் ஆனந்தமுமெப்படித் தோன்றலாமெனில்.

काष्टवौष्ण्यप्रकाशाद्यावुद्भवंगच्छतोयथा ।
शान्तासुसुखचैतन्येतथैवोद्भूतिमाप्नुतः ॥
वस्तुस्वभावमाश्रित्यव्यवस्थातूभयोस्समा ।
अनुभूत्यनुसारेणकल्प्यतेहिनियामकम् ॥

காஷ்டேவௌஷ்ண்யப்ரகாஶாவாவுத்பவம்கச்சதோயதா ।
ஶாந்தாஸுஸுகசைதந்யேதயைவோத்பூதிமாப்நுத: ॥ கக
வஸ்துஸ்வபாவமாஶ்ரித்யவ்யவஸ்தாதூபயோஸ்ஸமா ।
அநுபூத்யநுஸாரேணகல்ப்யதேஹிநியாமகம் ॥ கஉ

காஷ்டே - கட்டையில்
ஔஷ்ண்யப்ரகாஶௌ - உஷ்ணப்பிரகாசம்
அவௌ - இரண்டுகளும்
உத்பவம் - ஆவிர்பாவத்தை
யதா - எப்படி
கச்சத: - அடைகின்றனவோ
தயா - அப்படி
ஶாந்தாஸு - சாந்தவிருத்திகளிலும்
ஸுகசைதந்யே - ஆனந்தமும் அறிவும்
உத்பூதிம் ஏவ - ஆவிர்பாவத்தையே
ஆப்நுத: - அடைந்திருக்கின்றன

அ-கை. இப்படித் தோற்றுவதற்குப் பிரமாணமேதெனில்:

வஸ்துஸ்வபாவம் - வஸ்துக்களின் இயற்கையை
ஆஶ்ரித்ய - அடைந்து
உபயோ: - திருஷ்டாந்ததார்ஷ்டாந்தமான இரண்டிற்கும்
வ்யவஸ்தா - விவஸ்தை
ஸமா - சமானமாகவே
அநுபூத்யநுஸாரேண - அனுபவானுசாரத்தால்
நியாமகம் - நியமமானது
கல்ப்யதேஹி - கற்பிக்கப்படுகிறதன்றோ

அ-கை. அவ்வனுபூதியேதெனில்.

नघोरासुनमूढासुसुखानुभवईक्ष्यते ।
शान्तास्वपिक्वचित्कश्चित्सुखातिशयईक्ष्यताम् ॥

நகோராஸு நமூடாஸு ஸுகாநுபவ ஈக்ஷ்யதே ।
ஶாந்தாஸ்வபி க்வசித்கஶ்சித்ஸுகாதிஶய ஈக்ஷ்யதாம் ॥ கக

கோராஸு - ரஜோகுணங்களிலும்
ந - சுகானுபவமில்லை
மூடாஸு - தமோகுணங்களிலும்
ஸுகாநுபவ: - நான் சுகியென்ற அனுபவமானது
ந ஈக்ஷ்யதே - பார்க்கப்படவில்லை
ஶாந்தாஸு அபி - சாந்தவிருத்திகளிலும்
க்வசித் கஶ்சித் - ஒருக்கால் ஒருவிதமான
ஸுகாதிஶய: - சுகவிசேஷமானது
ஈக்ஷ்யதாம் - பார்க்கப்படுகிறது

அ-கை. முன்சொல்லப்பட்ட கோர மூடவிருத்திகளில் சுகமில்லையென்ப தை யனுபவமாய்க் காண்பிக்கிறார்.

गृहक्षेत्रादिविषयेयदाकामोभवेत्तदा ।

राजसस्यास्यकामस्यघोरत्वात्तत्रनोसुखम् ॥

க்ருஹக்ஷேத்ராதிவிஷயெயதாகாமொபவெத்ததா ।

ராஜஸஸ்யாஸ்யகாமஸ்யகோரத்வாத்தத்ரநொஸுகம் ॥ ௧௪

க்ருஹக்ஷேத்ராதிவிஷயெ வீடுநிலமு தலான விஷயங்களில்
யதா காமஃ எப்போது ஆசை
பவெத் உண்டாகிறதோ
ததா அப்போது
ராஜஸஸ்ய ரஜோகுணமான
காமஸ்ய இந்த ஆசையானது
கோரத்வாத் பயங்கரமானதால்
தத்ர அந்தராஜஸவிருத்தியில்
ஸுகம் சுகமானது
நொ கிடையாது

அ-கை. பின் என்ன காணப்படுகிறதெனில்.

सिध्येन्नवेत्यस्तिदुःखमसिद्धौतद्विवर्धते ।

प्रतिबन्धेभवेत्क्रोधोद्वेषोवाप्रातिकूल्यतः ॥

अशक्यश्चेत्प्रतीकारोविषादस्स्यात्सतामसः ।

क्रोधादिषुमहद्दुःखंसुखशङ्कापिदूरतः ॥

ஸித்யெந்நவெத்யஸ்திது꞉கமஸித்தௌதத்விவர்த்தெ ।

ப்ரதிபந்தெபவெத்க்ரொதொத்வெஷொவாப்ராதிகூல்யதஃ ॥ ௧௫

அஶக்யஶ்செத்ப்ரதீகாரொவிஷாதஸ்ஸ்யாத்ஸதாமஸஃ ।

க்ரொதாதிஷுமஹத்து꞉கம்ஸுகஶங்காபிதூரதஃ ॥ ௧௬

ஸித்யெத் நாம் இப்போது யத்தனிக்கிற காரியம் சித்திக்குமோ
நவா இதி சித்திக்கமாட்டாதோவென்று
து꞉கம் அஸ்தி இப்படி சந்தேகரூபமான துக்கமிருக்கிறது
அஸித்தௌ அந்தக்காரியம்சித்திக்காத பக்ஷத்தில்
தத்விவர்த்ததெ அந்த துக்கம் விருத்தியாகிறது
ப்ரதிபந்தெ அப்படிக்கெடுத்தவனிடத்தில்
ப்ராதிகூல்யதஃ விரோதம்செய்ததினாலே
க்ரொதஃ குரோதமாவது
த்வெஷஃவா அல்லது துவேஷமாவது
பவெத் உண்டாகும்
ப்ரதீகாரஃ எதிரிக்குப்பிரதிகிரிச்சையானது

அஸமர்த்யேச செய்யமுடியாமல்போகும் பக்ஷத்தில் | ஸாவஸ்தாகவி சக்தியுடையபினைப்புக்கூட (தால்
விஷாத: வ்யாகுலமுழுகையாக ஆகிறது | தூரத: வெகுதூரத்தில் போவ
ஸ: அந்த அழுகைபே | மஹத்தரம் மகத்தான துக்கம்மென்மேலுமுண்டாய்க்கொண்டேயி
தாமஸ: தமோகுணமாகிறது (வில் | ருக்கும்
க்ரோதாதிஷு குரோதாதிவிருத்திக

அ-கை. சாந்தவிருத்தியில் சுகம் வருமென்பதெப்படியெனில்.

काम्यलाभेहर्षवृत्तिश्शान्तातत्रमहत्सुखम् ।

भोगेमहत्तरंलाभप्रसक्तावीषदेवहि ॥

காம்யலாபேஹர்ஷவ்ருத்திஶ்ஶாந்தாதத்ரமஹத்ஸுகம் ।

போகேமஹத்தரம்லாபப்ரஸக்தாவீஷதேவஹி ॥ ௧௭

காம்யலாபே சாந்தாவிகளுக்கு இச்சித்தவிஷயம் லபித்தால் | போகே அந்த விஷயபோகத்தில் வருமிறசுகம்
ஹர்ஷவ்ருத்தி: சந்தோஷவிருத்தி ஶாந்தா சாந்தமாயிருக்கும் (யானது | மஹத்தரம் அதிக மகத்தானதாகும்ஆகையால் பெறக்கூடியதான
தத்ர அந்தசாந்தவிருத்தியில் | லாபப்ரஸக்தௌ விஷயலாபத்தினுடைய ஆசக்தியிருந்தாலும் [யிருக்கும்.]
மஹத்ஸுகம் மகத்தான சுகங்காணப்படும் | ஈஷதேவஹி ஆனை ஸ்வல்பமாகவே

அ-கை. அப்போது ஞானத்திற்கும் இதற்கும் பேதமேதெனில்.

महत्तमंविरक्तौतुविद्यानन्देतदीरितम् ।

மஹத்தமம்விரக்தௌதுவித்யாநந்தேததீரிதம் ।

விரக்தௌ து ஆனையன்றியிலிருக்கிறதானுண்டான | ந்தம் மகத்தானபொருந்தியதென்று
மஹத்தமம் அந்தஆனந்தம்அத்திய | வித்யாநந்தே வித்தியானந்தத்தில் ஈரிதம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. சாந்தவிருத்தியில் யெப்படி பிர்மசுகம் பிரதிபலிக்குமெனில்.

एवंक्षान्तौतथौदार्येक्रोधलोभनिवारणात् ॥

यद्यत्सुखंभवेत्तत्तद्ब्रह्मैवप्रतिबिंबनात् ।

वृत्तिष्वन्तर्मुखास्वस्यनिर्विघ्नंप्रतिबिंबनम् ॥

ஏவம்க்ஷாந்தௌததௌதார்யேக்ரோதலோபநிவாரணாத் ॥ ௧௮ ॥

யத்யத்ஸ்வாபாவிகம் ஸௌக்யம் தத்தத்ப்ரஹ்மைவ ப்ரதிபிம்பநாத் ।
வ்ருத்திஷ்வந்தர்முகாஸ்வஸ்ய நிர்விக்நம் ப்ரதிபிம்பநம் ॥ ௧௯

ஏவம் இவ்விதமாக
க்ஷாந்தௌ சாந்தவிருத்தியிலும்
ததா அப்படியே
ஔதார்யே உதாரகுணத்திலும்
க்ரோதலோபநிவாரணாத் ரஜோகுணமற்றதால் குரோதமும் ஆசையற்றதால் லோபமும் இன்மையால்
யத்யத் இந்த விருத்தியில் யாதொரு யாதொரு
ஸ்வாபாவிகம் சுகமானதுண்டாகிறதோ
தத்தத் அந்தந்த சுகமாக
ப்ரஹ்மைவ பிர்மம்தானே
ப்ரதிபிம்பநாத் பிரதிபிம்பிக்கிறபடியால்
அந்தர்முகாஸு அந்தர்முகங்களாயிருக்கிற
வ்ருத்திஷு விருத்திகளில்
அஸ்ய இந்த பிர்மத்தினுடைய
ப்ரதிபிம்பநம் பிரதிபிம்பமானது
நிர்விக்நம் யாதொருதடையன்றியில் விளங்கும்.

அ-கை. பிர்மத்திற்கு எத்தனை ஸ்வபாவம் அவைகளுடைய யெந்த ஸ்வபாவம் எங்கே காணப்படுமெனில்.

सत्ताचितिस्सुखंचेतिस्वभावाब्रह्मणस्त्रयः ।
मृच्छिलादिषुसत्तैवव्यज्यतेनेतरद्वयम् ॥
सत्ताचितिर्द्वयंव्यक्तंधीवृत्त्योर्घोरमूढयोः ।
शान्तवृत्तौत्रयंव्यक्तंमिश्रंब्रह्मेत्थमीरितम् ॥
अमिश्रंज्ञानयोगाभ्यान्तौचपूर्वमुदीरितौ ।
आद्येध्यायेयोगाचिन्ताज्ञानमध्याययोर्द्वयोः ॥

ஸத்தா சிதி: ஸுகம் சேதி ஸ்வபாவா ப்ரஹ்மணஸ்த்ரய: ।
ம்ருச்சிலாதிஷு ஸத்தைவ வ்யஜ்யதே நேதரத்வயம் ॥ ௨௦
ஸத்தா சிதி த்வயம் வ்யக்தம் தீவ்ருத்த்யோர்கோரமூடயோ: ।
சாந்தவ்ருத்தௌ த்ரயம் வ்யக்தம் மிச்ரம் ப்ரஹ்மேத்தமீரிதம் ॥ ௨௧
அமிச்ரம் ஜ்ஞாநயோகாப்யாம் தௌ ச பூர்வமுதீரிதௌ ।
ஆத்யேத்யாயே யோகசிந்தா ஜ்ஞாநமத்யாயயோர்த்வயோ: ॥ ௨௨

ஸத்தா சிதி: சத்து சித்து
ஸுகம் ச ஆனந்தமென்றும்
இதி ப்ரஹ்மண: இப்படி பிர்மத்திற்கு
த்ரய: மூன்று
ஸ்வபாவா: ஸ்வபாவங்களுமுண்டு
ம்ருச்சிலாதிஷு மண்கல்முதலானவைகளிலே
ஸத்தைவ சத்துமாத்திரம்

வ்யக்தி காணப்படும்
இதராசு வேறான
அயம் சித்தும் சுகமும்
ந காணப்படமாட்டாது
கோரமூடயோ: ரஜோகுண தமோ குணங்களான
தீவ்ருத்யோ: புத்தி விருத்திகளிலே
ஸத்தாசித: சத்தும் அறிவும்
அயம் இந்த இரண்டும்
வ்யக்தா பிரகாசமாகக்காணப்படும்
சாந்தவ்ருத்தௌ சாந்தவிருத்தியில்
த்ரயம் சச்சிதானந்தம் மூன்றும்
வ்யக்தா விளங்கும்.
மிச்ரம்ப்ரஹ்ம இதில்விவேகமின்மையால் இந்த சச்சிதானந்தத்தைமிச்ர பிர்மமென்று
ஈரிதம் இப்படி
ஸமாரிதம் சொல்லப்படுகிறது.
ஜ்ஞானஸமாஹாத்ம்ய விசாரஞானசமாதி யோகங்களிலே
...ஸ்ய விருத்தியினுடைய ...பிரம்மத்தைக்காண்பிக்கப்பட்ட அவைகள்
...மூன்றுமே
உதீரிதா சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
ஆதௌ முதலாவது
அத்யாயே அத்தியாயத்தில் ...மும்
யோகவிசார யோகத்தினுடைய விசா...
அயோ: மற்றஇரண்டு
அத்யாயயோ: அத்தியாயங்களில்
ஜ்ஞானம் நிச்சய ரூபமான ஞானமும் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இனி மாயாலக்ஷணத்தைப் பிரித்துக் காட்டவேண்டுமெனில்.

असत्ताजाड्यदुःखेद्वेमायारूपत्रयान्त्विदम् ।
असत्तानरशृङ्गादौजाड्यंकाष्ठशिलादिषु ॥
घोरमूढधियोर्दुःखमेवंमायाविजृंभिता ।
शान्तादिबुद्धिवृत्त्यैक्यान्मिश्रंब्रह्मेतिकीर्तितम् ॥

அஸத்தாஜாட்யது:கேத்வே மாயாரூபத்ரயம்த்விதம் ।
அஸத்தாநரச்ருங்காதௌ ஜாட்யம் காஷ்டசிலாதிஷு ॥ ௨௩
கோரமூடதியோர்து:கமேவம் மாயாவிஜ்ரும்பிதா ।
சாந்தாதிபுத்திவ்ருத்த்யைக்யாந்மிச்ரம் ப்ரஹ்மேதிகீர்திதம் ॥ ௨௪

அஸத்தா து மாயையினுடைய அசத்துதன்மை ஒன்றும்
ஜாட்யது:கே ஜடத்தன்மைதுக்கம்
த்வே இரண்டுமாக
இதம் இப்படி (ன்றுவிதம்
த்ரயம் மாயாரூபம் இந்தமாயாரூபம்மூ

அ-கை. அந்த லக்ஷணத்தைப் பிரித்துக் காட்டுமெனில்.

நரச்ருங்காதௌ மனிதகொம்பு முதலானவைகளில்
அஸத்தா அசத்துத்தன்மையான திருக்கிறது

காஷ்டஶிலாதிஷு கட்டைகல்முதலா னவைகளில்
ஜாட்யம் ஜடத்தன்மையும்
கோரமூடயோ: ரஜோகுணதமோ குணங்களில்
து:கம் துக்கத்தன்மையுமாக
ஏவம் இப்படி
மாயாவிஜ்ரும்பிதா மாயையானதுவிஜ் ரிம்பித்திருக்கிறது
ஶாந்தாதிவ்ருத்திஷு சாந்தி முதலான சற்குணங்களையுடையபு த்திவிருத்தியில் விசாரமின்மையா ல் பிர்மத்தோடே பேதந்தெரியாம ல் ஒன்றுப்த் தோற்றுவதால்
நிரூபம் கலப்பான
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்று
இதி இப்படி
ஈரிதா சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. பிர்மத்தை யெப்படி தியானம்பண்ணுகிறதெனில்.

एवंस्थितेत्रयोब्रह्मध्यातुमिच्छेत्पुमानसौ ।
नृशृङ्गादिमुपेक्षेतशिष्टंध्यायेद्यथायथम् ॥
शीलादीनामरूपेद्वेत्यक्त्वासन्मात्रचिन्तनम् ।
त्यक्त्वाद्दुःखंघोरमूढाधियोस्सच्चिद्धिचिन्तनम् ॥
शान्तासुसच्चिदानन्दांस्त्रीनप्येवंविचिन्तयेत् ।

ஏவம்ஸ்திதே த்ரயோ ப்ரஹ்ம த்யாதுமிச்சேத்புமாநஸௌ ।
ந்ருஶ்ருங்காதிமுபேக்ஷேத ஶிஷ்டம் த்யாயேத்யதாயதம் ॥ ௨௫
ஶிலாதீநாம் நாமரூபே த்வே த்யக்த்வா ஸந்மாத்ரசிந்தநம் ।
த்யக்த்வா து:கம் கோரமூடதியோஸ்ஸச்சித்விசிந்தநம் ॥ ௨௬
ஶாந்தாஸு ஸச்சிதாநந்தாந் த்ரீநப்யேவம் விசிந்தயேத் ॥ ௨௭

ஏவம் இப்படி இந்தமாயை
ஸ்திதே த்ரய: மூன்றுவிதமாயிருந் துள்ளளவில்
அஸௌ புமாந் இந்தமுமுக்ஷுவாகி யபுருஷன்
ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை
த்யாதும் தியானஞ்செய்ய
இச்சேத் இச்சித்தவன்
ந்ருஶ்ருங்காதிம் மனிதக்கொம்பு முத லானதை
உபேக்ஷேத உபேக்ஷிக்கக்கடவது
ஶிஷ்டம் மிச்சமான ஜடாதிகளை
யதாயதம் (எப்படியெப்படி தனக்கதி காரயோக்கியமோ)
த்யாயேத் (அப்படியப்படி) தியானம் பண்ணவேண்டியது
ஶிலாதீநாம் அதெப்படியென்றால் கல் முதலானதில்
நாமரூபே நாமரூபங்கள்
த்வே இரண்டையும்
த்யக்த்வா தள்ளி [ந்திக்கவேண்டும்
ஸந்மாத்ரசிந்தநம் சன்மாத்திரமாய்ச் சி

ரஜஸ்தமஸோ: ரஜோகுணதமோகுணங்களில்
ஸ்திதம் இருக்கிற துக்கத்தை
த்யக்த்வா தள்ளி
ஸச்சிச்சிந்தநம் சத்தையும் சித்தையும் சிந்திக்கவேண்டியது

ஸாத்விகவ்ருத்திஷு சாத்விகவிருத்திகளில்
ஸச்சிதாநந்தாந் சச்சிதானந்தங்களான
த்ரீநபி மூன்றையும்
ஏவம் இப்படி
சிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. யாருக்கு இப்படி சிந்திக்க வேண்டியதெனில்:

कनिष्ठमध्यमोत्कृष्टास्तिस्रश्चिन्ता क्रमादिमाः ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

கநிஷ்டமத்யமோத்க்ருஷ்டாஸ்திஸ்ரஶ்சிந்தா: க்ரமாதிமா: ॥ உஎ
மந்த்ரஸ்வாத்யாயவ்யவஹாரே விஷ்ணுரூபாணி சிந்தநம் ।
உத்க்ருஷ்டம் வஸ்துஸேவா த்வவிஷயாநந்தமாநஸிக: ॥ உஅ

கநிஷ்டமத்யமோத்க்ருஷ்டா: அதமமாயும் மத்திமமாயும் உத்தமமாயுமிருக்கிற
இமா: இந்த
திஸ்ர: மூன்றுவிதங்களான
சிந்தா: சிந்தனைகள்
மந்த்ர [illegible]
க்ரமாத் கிரமமாக.

வ்யவஹாரே அபி வியவகாரத்திலும்
விஷ்ணுரூபாணி [illegible]
சிந்தநம் சிந்தனஞ்சொன்னது
உத்க்ருஷ்டம் அதனுக்கும் மேன்மையை
வஸ்துஸேவா [illegible]
ஶ்ருதி [illegible] பிரமாணத்தில்
அவிஷயாநந்த [illegible]
மாநஸிக: சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இப்படிச்சொன்ன தியானத்தைத்தவிர மூடனுக்கு இன்னமும் மேலான தியான மிருக்கிறதாவெனில்.

औदासीन्येतुधीवृत्तेश्शैथिल्यादुत्तमोत्तमम् ।
चिन्तनंवासनानन्देध्यानमुक्तञ्चतुर्विधम् ॥
नध्यानंज्ञानयोगाभ्यांब्रह्मविद्यैवसाखलु ।

ஔதாஸீந்யேது தீவ்ருத்தேஶ்ஶைதில்யாதுத்தமோத்தமம் ।
சிந்தநம் வாஸநாநந்தே த்யாநமுக்தஞ்சதுர்விதம் ॥ உகூ
நத்யாநம் ஜ்ஞாநயோகாப்யாம் ப்ரஹ்மவித்யைவ ஸா கலு ॥ உகூ

ஔதாஸீந்யம் உதாசீனமென்னை
யிலோவென்றால்
யீவுபுத்தே: புத்தி விருத்தியினுடைய
ஸௌம்யிவ்யாஜ அபாவமிருப்பதாலது
ப்போது ஆத்தும ஸ்வரூபத்தைப்
பாவிப்பது
உத்தமோத்தமம் உத்தமத்துக் கெல்லாம்
உத்தமமாயிருக்கிற

விஷயம் ப்ரத்யயமாகிறது ஆகையால்
வாஸனாந்தமாகிற இ
ந்த விஷயானந்தத்தில்
நானாவிதமாயிருக்கிற அ
தமமத்திம உத்தம உத்தமோத்தம
ரூபமான
த்யானம் தியானம்
உக்தம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இந்தத்தியானத்தை கிழ்கிரந்தத்தில் சொன்ன அதிகாரிக்குச் சொல்லக்கூடாதோவெனில்.

ஜ்ஞானயோகாஸ்யம் ஞானந்தானும்
போகத்தானு முண்டாகிறது
த்யானம் தியானமென்று

ந சொல்லக்கூடாது
ஸா அது
ப்ரஹ்மஜ்ஞானம் பிர்மஞ்ஞானந்தா
னே அன்றோ

அ-கை. பிர்மஞ்ஞானமில்லாத இந்த தியானம் யென்னத்திறகாக சொல்லவந்தீரெனில்.

ध्यानेनैकाग्र्यमापन्नचित्तोविद्यास्थिरीभवेत् ॥

த்யாநேநைகாக்ர்யமாபந்நசித்தோவித்யாஸ்திரீபவேத் ॥ ௩௦

த்யானேந இந்தத்தியானத்தினாலே
சித்தே சித்தமானது
ஐகாக்ர்யம் ஏகாக்கிரத்தை
ஆபன்ந அடைந்ததேயானால் அந்

தசித்தத்திற்கு
வித்யா இந்தபிர்மஞ்ஞானமானது
ஸ்திரீபவேத் ஸ்திரமாய்பலிக்கும்

அ-கை. அதினால் யென்னகிடைக்குமெனில்.

विद्यायांसच्चिदानन्दाअखण्डैकरसात्मताम् ।
प्राप्यभान्तिनभेदेनभेदकोपाधिवर्जनात् ॥
शान्ताघोराश्शिलाद्याश्चभेदकोपाधयोमताः ।
योगाद्विवेकतोवैषामुपाधीनामपाकृतिः ॥

வித்யாயாம்ஸச்சிதாநந்தாஅகண்டைகரஸாத்மதாம் ।
ப்ராப்யபாந்திநபேதேநபேதகோபாதிவர்ஜநாத் ॥ ௩௧

ஸாத்வொராஜஸபிரூத்யாஸ்ஹெதகொபாய்யொகதா: |
யொகாவிவெகதொவெஷாபாயீநாகவாக்ரூதி: || கூஉ

விதூரயாம பிர்மஞ்ஞானத்தில்	ஸாத்கா: சத்துவகுணங்கள்
வஸ்துதாநா: சச்சிதானந்தங்கள்	வொராஜ: ரஜோகுணங்கள்
அதெ்ஞாவாதகாம அகண்டை—காரசவடிவத்தை	ஸிஜாத்யாஷ் கிலாதிகளான தமோகுணங்கள்
ஹூஹூ அடைந்து	வெஷ்பாயா: பேதத்தைப் பண்ணுகிற உபாதிகளாக
ஸாதி விளங்குகின்றன	உகா: சொல்லப்படுகின்றன
ஹெதிந பேதமாக	யொமாக ஸம்ஜையமான சமாதியோகத்தாலும்
ந விளங்கவில்லை	அவிவெகக: வா விவேகஞானத்தாலும்
ஹெதுகொவாயிவஜ்ஜாக பேதத்தைப்பண்ணுகிறவைகளான ஞாத்ராதி திரிபுடிகள் ஒன்றுமில்லாமை யாலென்றறி	வொதஷாம் இந்த
	உவாயீநாம் உபாதிகளுக்கு (அவவாக்ரூதி: நிவர்த்தியானதுண்டாகிற

அ-கை. அதிலென்ன அனுபவங் காணப்படுமெனில்.

निरुपाधिब्रह्मतत्वेभासमानेस्वयंप्रभे ।
अद्वैतेत्रिपुटीनास्तिभूमानन्दोतउच्यते ॥

நிரூவாயிஜ்ஹூநதெகஹாஸமாநெஸ்வயம்ஹ்ரஹெ |
அவெதெதிஜுஹீநாஷிஹூஜாநநொதஉவ்யதெ || கூக

நிரூவாயிஜ்ஹூகெக முன்னே சொன்ன குணத்திரியங்களாகிற உபாதியற்ற ஸ்வரூபமாயும்	விளங்கும் பக்ஷத்தில்
ஸ்வயம்ஹ்ரஹெ ஸ்வயம்பிரகாசமாயிருக்கிற	திஜுஹீ ஞாத்ருஞ்ஞானஞேயரூபமான திருபுடி
அவெதெ அத்வைத வஸ்துவான து	நாஷி இல்லை
ஹாஸமாநெ (கை நெல்லிகனிபோல்)	அக: ஆகையால்
	ஹூஜாநந்த: பூரணானந்தமானது
	உவ்யதெ சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இந்த கிரந்தத்தை முடிக்கின்றார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रन्थेपञ्चमोध्यायईरित ।
विषयानन्दएतेनद्वारेणान्तःप्रविश्यताम् ॥

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே க்ரந்தே பஞ்சமேऽத்யாய ஈரித꞉ ।
விஷயாநந்த ஏதேந த்வாரேணாந்த꞉ ப்ரவிஶ்யதாம் ॥ ௧௪

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே ப்ரஹ்மானந்தமென்கிற பேருடன் கூடின இந்த	ஈரித꞉ சொல்லப்பட்டது
க்ரந்தே கிரந்தத்தில்	ஏதேந இந்த
பஞ்சமே ஐந்தாவது	த்வாரேண வழியாகத் தெரிந்தவன் தெரியாதவனை அனைவரும்
அத்யாயே அத்தியாயமாகிற	அந்த꞉ பிரமத்திற்குள்ளே
விஷயாநந்த꞉ விஷயானந்தமானது	ப்ரவிஶ்யதாம் பிரவேசிக்கத்தக்கது

அ-கை. இந்த கிரந்தாப்பியாசபலத்தைச் சொல்லுகிறார்.

प्रीयाच्छ्रीसद्गुरुर्येनत्रह्मानन्देनसर्वदा ।
पायाच्चप्राणिनस्सर्वान्स्वाश्रितान्शुद्धमानसान् ॥

ப்ரீயாச்ச்ரீஸத்குருர்யேந ப்ரஹ்மாநந்தேந ஸர்வதா ।
பாயாச்ச ப்ராணிநஸ்ஸர்வாந் ஸ்வாஶ்ரிதாந் ஶுத்தமாநஸாந் ॥ ௧௫

யேந யாதொரு	களாயும்
ப்ரஹ்மாநந்தேந பிர்மானந்தத்தினாலே	ஶுத்தமாநஸாந் சுத்தமானமனதையுடையவர்களாயுமிருக்கிற
ஸர்வதா எப்போதும்	ஸர்வாந் சகலமான
ஶ்ரீஸத்குரு꞉ ஸ்ரீசற்குருவானவர்	ப்ராணிந꞉ ச பிராணிகளையும்
ப்ரீயாத் பிரீதியையடையட்டும்	பாயாத் ரக்ஷிக்கட்டும்
ஸ்வாஶ்ரிதாந் தன்னை அடைந்தபேர்	

அ-கை. கிரந்தகர்த்தாவின் அந்தரங்க அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்.

विद्यारण्याद्वैद्याद्वचाधेरिवभवस्याहिविनुत्यै ।
वद्यान्यास्वाद्यन्तांपञ्चदशप्रकरणानिभक्ष्याणि ॥

வித்யாரண்யாத்வைத்யாத் வ்யாதேரிவ பவஸ்ய ஹி விநுத்யை ।
வத்யாந்யாஸ்வாத்யந்தாம் பஞ்சதஶ ப்ரகரணாநி பக்ஷ்யாணி ॥

வித்யாரண்யாத் வித்தியாரண்யரென்ற	பவஸ்ய ஹி ஜனனமரணரூபமான சம்சாரம்
வைத்யாத் மேலானவைத்தியரிடத்தில் நின்று	விநுத்யை நிவிர்த்தியாகும் பொருட்டு
வ்யாதே꞉ இவ வியாதிக்குமருந்து சாப்பிடுவதுபோல	பஞ்சதஶ ப்ரகரணாநி பதினைந்துப்பிரகரணங்களாயும்

வைஷ்யாதி தேகத்திற்கு ஆரோக்கியமு ரங்களாயுமிருக்கிற

ஜாதீந்யாணி ப்ரகரணங்களானவைகள் அஷ்டாத்யாஸா நாலுவாக்கிலும் திருப்திபாய் சாப்பிடத்தக்கது.

வி-ம். இப்படியிந்த பிரகரணங்களையும் குருமுகமுடன் எவர்கள் கேட்கிறார்களோ படிக்கிறார்களோ அவர்கள் பிரமானந்தாஸிய மோக்ஷத்தை அடைவார்களென்று குருபாதத்தில் சபதஞ்செய்து சாஸ்திரம் முடிக்கப்பட்டது.

விஷயானந்தம் முற்றிற்று.

[illegible]

[illegible] ॥ ௧ ॥ [illegible] ॥ ௨ ॥ [illegible] ॥ ௩ ॥

பஞ்சதசப்பிரகரணம் சம்பூர்ணம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫	௩௨	சகவிற்ப	சவிகற்ப
௮	௩௩	ஈஹ	ஈஹ
௧௫	௧௰	ஞய்	ஞஸ்
௧௭	௧௭	இட்சை	இச்சை
௨௧	௫	பிம்ப	பிம்பி
,,	௧௧	செர்படி	சொற்படி
,,	௧௨	வாரயிரு	வாராயிரு
௨௨	௧௬	க்ஷோதஜீக்ஷ்ரி	க்ஷோஜீக்ஷ்ரி
௨௫	௯	வ்ராஜஜ	வ்ராஜஜ:
௨௮	௩	ஊர்ஹ்ரூவெத	ஊர்ஹவெத
,,	௫	வைராக்யபீடு	வைராக்யபீடு
,,	௧௨	பங்கோச	பஞ்சகோச
,,	௩௨	சகளிச்சை	சகங்களிவிச்சை
௨௯	௬	வ்ரவ்யாதீர	வ்ராவ்யதீர
௩௧	௫	யர்த்திகா	யாத்திகா
௩௨	௨	வ்யாநாத்ர	வ்யாத்ராநம
,,	௪௨	ந்யாவஹா	ந்யாநவஹா
,,	௧௭	ந்யாவஹா	ந்யாநவஹா
,,	௧௮	ந்யாவஹா	ந்யாநவஹா
௩௩	௭	அனுவிருத்திரு	அனுவிருத்தித்திரு
௪௫	௧௮	பண்ணகிறது	பண்ணுகிறது
௪௮	௯	அச்சத்தான	அசத்தான
௪௯	௨௨	சந்திக்க	சிந்திக்க
௫௫	௫	ஜநிம்	ஜநி:
,,	௨௭	வ்யாதம்த்ரஷி	வ்யாதம்த்ராஷி
௬௦	௭	வ்ருக்ஷாஙரா	வ்ருக்ஷாஙரா
,,	௯	வ்ருக்ஷாஙரா	வ்ருக்ஷாஙரா
,,	௧௩	வ்ருக்ஷஙராக	வ்ருக்ஷாஙராக
,,	௨௭	நிரவயமான	நிரவயவமான

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௬௧	௨	சங்கித்த	சங்கிக்க
௬௧	௧௯	[illegible]	[illegible]
௬௨	௧௫	அந்தகூட	அந்தகட
௬௨	௨௧	[illegible]	[illegible]
௬௩	௯	[illegible]	[illegible]
௬௫	௯	[illegible]	[illegible]
௬௭	௨௫	இரணடு	இரண்டு
௭௧	௨௫	[illegible]	[illegible]
,,	௨௬	[illegible]	[illegible]
௭௨	௫	[illegible]	[illegible]
,,	௭	[illegible]	[illegible]
,,	௧௨	[illegible]	[illegible]
,,	௧௩	[illegible]	[illegible]
,,	௩௦	[illegible]	[illegible]
௭௬	௫	[illegible]	[illegible]
,,	௭	[illegible]	[illegible]
,,	௧௪	[illegible]	[illegible]
௭௭	௧	பொருட்டு	பொருட்டு
௭௮	௨௦	[illegible]	[illegible]
,,	௨௨	[illegible]	[illegible]
௭௯	௨௭	ஆகாசத்ஸத	ஆகாசத்தை
௮௧	௨௩	[illegible]	[illegible]
௮௮	௧	[illegible]	[illegible]
,,	௧௫	[illegible]	[illegible]
,,	௨௦	[illegible]	[illegible]
௯௧	௨௫	[illegible]	[illegible]
௯௩	௧௨	[illegible]	[illegible]
௯௪	௩	அந்தத	அந்தந்த
௯௪	௧௬	[illegible]	[illegible]
௯௫	௧௫	[illegible]	[illegible]

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கூ௬	க௪	[illegible]	[illegible]
கூகூ	கய	[illegible]	[illegible]
க00	உஎ	[illegible]	[illegible]
க0உ	கூ	[illegible]	[illegible]
க0௩	எ	[illegible]	[illegible]
க0ரு	உ	[illegible]	[illegible]
ககஉ	௩	[illegible]	[illegible]
கக௬	ரு	[illegible]	[illegible]
ககஎ	உ௩	[illegible]	[illegible]
ககஅ	௬	[illegible]	[illegible]
கககூ	ரு	[illegible]	[illegible]
,,	கூ	[illegible]	[illegible]
கஉ0	கூ	[illegible]	[illegible]
க௩ரு	க0	[illegible]	[illegible]
க௩அ	உக	[illegible]	[illegible]
க௩கூ	௩	[illegible]	[illegible]
க௪௩	க௪	[illegible]	[illegible]
கரு௩	எ	[illegible]	[illegible]
,,	கூ	[illegible]	[illegible]
,,	கரு	[illegible]	[illegible]
கரு௬	க௩	[illegible]	[illegible]
கஎஉ	கய	[illegible]	[illegible]
கஎ௩	கஅ	[illegible]	[illegible]
கஅ௪	உ0	[illegible]	[illegible]
,,	உஉ	[illegible]	[illegible]
கஅ௬	க0	[illegible]	[illegible]
ககூ௪	௬	[illegible]	[illegible]
,,	உகூ	[illegible]	[illegible]
ககூஎ	க௩	[illegible]	[illegible]
உ0௪	௪	[illegible]	[illegible]

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ௱எ	கஉ.	ஜஸவிஜர	ஜஸவாவிஜர
உ௱௰	எ.	வைராஜ	சவைராஜ
உ௱கக	அ	ஹாவெயவை	ஜாவெயவை
உ௱கரு	கஉ.	பெரியவளவாக்	பெரியவைளாண
உ௱உசா	கூ	சவைபஶ்யெஜஹவக்தி	சவைபஶ்யெஜவஹவக்தி
,,	உஉ.	கிசாரி	கிகாரி
உ௱உஅ	உசா	அர்க்கமென்று	அகர்மமென்று
உ௱உகூ	உஉ.	குமெழி ராஜாவ	குமெழீ ராஜாவ
உ௱௩உ	உ௦	ஞிக்ராவரிடார	ஞிகு ராவரிடார
உ௱௩ரு	உ.	ஜிவிஷய க்தி	ஜிவிஷயப்ரஶக்தி
உ௱௩எ	கக	விபரவெஸவெயர	விபரவெஸவெயர
உ௱சங.	உரு	தக்துவபந	தத்துவார்பந
உ௱ருய	சா	விபர்த்தார்த்தமிக்லை	விபர்த்தமில்லை
உ௱ரு௦	கங	ஜவெஷ்ராஹாவக்தி	ஜவெஷ்ராஹாவெவக்தி
உ௱ருசா	உங.	போலஶிம்	போலவாம்
உ௱ருஅ	ரு	வஃக	வஃ.
,,	உரு	ஆசைக்குண்டோர	ஆசைகுருண்டோர
உ௱சாசா	சா	த்அதுக	தஅதுக
உ௱சாஎ	ங௦	வெராயகு	வெராயவ
உ௱எ௭	அ	சம்சாரி	சம்சாரி
௩௱ங.	உஉ	திருஷ்டாந்தங்களை	திருஷ்டாந்தங்களை
௩௱சா	உசா	மறிக்கிரத்தில்	மறகிடாத்திரத்தில்
,,	உரு	சம்சாரபாரணர்த்தம்	சம்சாரபாரணர்த்தம்
சா௱ங	க	ஙகசா	சாகங
சாசாசா	சா	தயுரிவாதுயவாரி	தயுரிவாயவாரி